

3 1761 12141565 7

Presented to the
LIBRARIES *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO
by
François Gros

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

—❖—
சுகனேரியப்பநாவலர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

உபதேசகாண்டம்
மூலமும்,

—❖—
ம - ன - ன - னு

திருமழிசை - கந்தசாமிமுதலியார் குமாரரும்

சொர்க்குபுரம்

இராமலிங்கத்தம்பிரானவர்கள் மாணுக்கருமாகிய

வடிவேலுமுதலியாரியற்றிய
பொழிப்புரையும்.

—❖—
சிதம்பரம்

இரத்நசபாபதிமுதலியாரவர்களால்

காஞ்சி - முருகேசமுதலியாரவர்களுடைய

சென்னை:

இந்துதியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

—❖—
ஹேவிளம்பிஸ் ஆனிஸ்.

1897.

முதற்புத்தகம்.

இதன் விலை ரூ.

Registered Copyright.

பெரிய

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

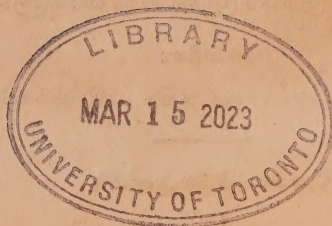
பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

பெரியபுத்தகம்

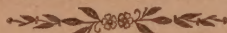

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபதேசகாண்டம்.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

விநாயகர்வணக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

குழவிவெண்பிறைமலைச்சியோற்குணித்தமாதவத்தி
னிழைதடம்புனலருவிதாழிமயம்ன்றனித்த
மழைமதர்த்தகண்மரகதப்பசும்பிடிபயந்த
தழைமடற்செவித்தந்திபொற்சரணமேசரணம்.

(இதன்பொருள்.) இளமைத்தன்மைவாய்ந்த வெள்ளிய சந்திரனைத் தரித்தரு
ளும் சிவபிரானைக் குறித்தியற்றிய சிறந்தவத்தினால், ஊர்கின்ற மிக்கசலமானது
அருவியாயொழுகும் இமயமலைபெற்ற, குளிர்ச்சியையும் களிப்பையுமுடைய நேத்
திரங்களைக்கொண்ட, மரகதமணியையொத்த பசுமைநிறம் அமைந்த பெண்யானை
போலும் உமாதேவியார் ஈன்றருளிய, தழைத்தமலைநிகர்த்த செவிகளமைந்த யானை
முகக்கடவுளின் பொன்மயமான திருவடிகளே எமக்குப்புக்கலிடம். ஏ - று.

தாம் பாடத்தொடங்கும் புராணம் மேலுமேலும் விர்த்திக்குமாறு மங்கலமொழி
முதல் வகுக்கவேண்டதெவின், அக்குறிப்பமைய “குழவிவெண்பிறை” என்றும், இம
யவரையரையன் மலையுருவாகலின், மலைக்குரிய இலக்கணம்பொருந்த உமாதேவி
யாரை, “ஈன்றமரகதப்பசும்பிடி” என்றும், அத்தேவியார் பெற்றருளிய விநாயகக்
கடவுளை “தழைமடற்செவித்தந்தி” என்றும் உருவகஞ்செய்தார். குணித்தல்-குறிக்
கொள்ளுதல், இழைதல் - ஊர்தல், சரணமேசரணமென்றது, அத்திருவடிகளே
இடையூறு நீக்கிக்காத்தற்குரியவை என்பது குறிப்பித்தவாறு. ஏகாரம்-தேற்றம்.
மரகதப்பசும்பிடி என்புழி மிகப்பசுமை நிறம்பெற்ற பிடியென்பது மொன்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வாழ்த்து.

திங்களஞ்சடையெம்பிரான் திருவருள்பெருக
பொங்குதிங்கண்மும்மாரியும்பொழிகழுதலத்தி
லெங்கனையகன்றிருக்குழாத்தொண்டரீடேற
தங்குநான்மறைச்சைவநூலோங்கறந்தழைக்க.

(இ - ள்.) இளம்பிறையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் திருவருள்பெ
ருக்கடவது, மாதங்கடோறும் மிக்க மும்மாரிகள் பொழியக்கடவன, நிலவுலகத்தி
லே எங்கள் தலைவராகிய சிவபிரானுடைய அடியவர்குழாங்கள் பெருகி ஓங்குக, நான்

சுவேதங்களிலும் இருபத்தெட்டாகமங்களிலும் கூறியுள்ள பதிபுண்ணியங்கள் தழைக்கக் கடவன. ஏ - று.

சதுர்மறைகளின் தாற்பரியமே சிவாகமங்களாதலின் 'நான்மறைச்சைவநூல்' என்றார் என்னலுமொன்று. திருவருட்பெருக்கால் மும்மாரிபொழிதலும் அடியவர் குழாங்களிடேறுதலும் வேதசிவாகமங்களிற்கூறும் அறங்கள்தழைத்தலும் உளவாமாகலின் அச்சம்பந்தம்பட இவ்வாழ்த்துக்கூறினார். (உ)

மானவெண்குடையிறைவன்செங்கோனெறிவளர்க

வேணைமன்பதைமன்னுயிர்சிறக்கவெஞ்ஞானும்

வானமீச்செலுங்கடவுளரிருவரும்வாழ்க

பேனவார்திரைநெடுநிலப்பல்வளம்பெருக.

(இ - ள்.) பெருமைமிக்க வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசனது செங்கோலினொழுக்கம் வளரக்கடவது, மற்றுள்ள மானிடர்களும் சீவராசிகளும்விர்த்திக்க, எக்காலத்தும் ஆகாயமார்க்கத்துலாவி உலகிற்கு இருளையோட்டும் சந்திராதித்தரிருவரும் வாழக்கடவர், துளையோடுகூடிய அலைகளையுடைய நெடியகடலாற் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகத்துள்ள பலவளங்களும் பெருக்கடவன. ஏ - று.

செங்கோனெறிவழுவிற் பிற்கூறியவை செவ்விதினிகழாவாகலின் இவ்வியல்பு விளங்க இவ்வாழ்த்துக் கூறினாரென்க. (ங)

கடவுள்வாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

விரவுமாயிரந்திருமுகப்பகிரதிவிரிக்கு

முரவுவெண்டிரையொருமருங்கலைப்பவொண்சடைமே

லரவகண்பணமொடுக்குறவருநடம்புரியும்

பரமனங்கதப்பரிபுரபதம்பணிசூதுமே.

(இ - ள்.) அழகிய சடைமுடியின்மீது குடிக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரந்திருமுகங்களையுடைய ஆகாயகங்கை பரப்புகின்ற ஒலிபெற்ற வெள்ளிய அலைகள் ஒருபக்கத்திலேமோத, (அதைக்கண்டு அச்சடையிலுள்ள) பாம்புகள் அகன்றிருக்கும் படங்களை ஒடுக்கிக்கொள்ளும்படி, அரிய ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்தருளும் சிவபெருமானுடைய அரவமாகிய சிலம்பையணிந்த திருவடிகளை வணங்குவாம். ஏ - று.

ஆன்மாக்களுய்யவியற்றும் பஞ்சகிர்த்திய பரமானந்தத் தாண்டவமாகலின் "அருநடம்" என்றார். (ச)

சிவசத்தி.

உலகுமேருவுமண்டமுமுறைமுறையுதவி

யலகில்பல்லுயிரளித்தவைக்களவையினருளி

நிலவுவெண்பிறைச்சடிவிற்றோர்புடைநின்றாண்

மலர்சிலம்படிவழுத்துபுகருத்துமதிப்பாம்.

(இ - ள்.) உலகங்களையும் மேருவையும் அண்டகோடிகளையும் வழிவழியாகத்தந்து, (அவைகளில்வசிக்கும்) அளவிந்த பலசீவராசிகளையின்று, அச்சீவராசிகளுக்கு (வினையின்) அளவாகப் (போகங்களைக்) கொடுத்து, சந்திரிகையைப்பரப்பும் இளம்

பிறையையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரானது இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் உமாதேவியாரது சிலம்பணிந்த மலர்போலுந் திருவடிகளைத்துதித்து மனத்திற்றியானிப்பாம். எ - று.

சிவபெருமான் திருவருளே சத்தியருவாய்விளங்கி ஆன்மாக்களுக்கு விளைப்பயன்களை நுகர்த்தற்கேதுவாகிய தனுசுரண புவனபோகங்களைத் தந்துட்டிவிப்பதென்பது வேதாகமங்களின் துணிபாதலின், “உலகுமேருவுமண்டமுமுறைமுறையுதவி, யலகில்பல்லுயிரளித்தவைக் களவையினருளி, நிலவுவெண்பிறைச்சடிவி மற்றோர் புடைநின்றான்.” எனக்கூறினார். மற்று-அசை. (௫)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பூத்தகற்பகப்பொன் னுலகிமையவர்க்கிரங்கிக்
காத்தசேவகன்கடம்பணிபன்னிருதடந்தோ
ளேத்தநாடொறுந்தழும்புமென்னுத்தடவரலாற்
சேத்தகிண்கிணிச்சீமடிசென்னிசேர்த்துதுமே.

(இ - ள்.) மலர்களைப்பொதுளிய கற்பகச்சோலைசூழ்ந்த வானுலகவாசிகளாகிய தேவர்கட்குத் திருவுளமிரங்கிக் காத்தருளிய, தேவசேனாதிபதியாகிய முருகப்பிரானுடையகட்ப்ப மலர்மாலையணிந்த விசாலித்த பன்னிருதிருப்புயங்கிலையும் தினமும், தித்தலால் தழும்பேறிய எமது நாவின்கண் ஊர்தலினாலே சிவந்த கிண்கிணிதரித்த அவரது சிற்றடியைச்சிரத்திற்சேர்ப்போம். எ - று.

தடவரலாற்சேத்தசீமடி எனஇயையும், தடவரல்-ஊர்தல். துதித்தல்காரணமாகஅத்திருவடிகள் நாவிற்குடிகொள்ளுதலால் இங்ஙனங்கூறினாரென்க. சேந்த என் பது எதுகைகோக்கி வலித்தல்பெற்றது. (சு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளாமிகள்.

தெள்ளருந்தமிழ்வேட்கையிற்செலுத்துமென்சிறியே
னுள்ளமோர்தொறுஞ்சுவைப்பனவுமைதிருமுலைப்பால்
வள்ளம்வாக்கினின் னூட்டிடமாந்தியகாழிப்
பிள்ளைசீமடித்தாமரைக்காதலம்பிரசம்.

(இ - ள்.) உமாதேவியார் தமது திருமுலைப்பாலைப் பொற்கிண்ணத்தில் விடுத்து ண்பிக்க உண்டருளிய, சீகாழிப்பிள்ளையாராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் சிற்றடியென்னும் தாமரைமலரில்விளையும் விருப்பைத்தருகின்ற சிறந்ததேன், தெளிந்த அருமையான அவரது தமிழ்வேதத் திருப்பாடல்களில் அவா மிகுதியாற்செலுத்தும் தாழ்ந்த சிறியேனுடைய மனமுணருந்தோறும் இனிப்பன. எ - று.

செலுத்தும் உள்ளமெனவும், பிரசம்சுவைப்பன எனவும் இயையும். (எ)

திருநாவுக்கரசுகளாமிகள்.

முப்பனைத்திறமூவிற்காட்டியோர்முதலாய்க்
கப்பனைத்துமாருயிரெனக்கவைத்தருவானோற்
கொப்பனைத்திருநாவினுக்கரசெனுமொருபே
ரப்பனைத்தொழுதகற்றுதுமும்மலத்தவலம்.

(இ - ள்.) முக்கிலைகளின் இயல்பைத் திரிமூர்த்திகளின் தோற்றத்தால்விளக்கி, தான் ஒரு மூலமாய், அக்கிலைகளிற் கிலைக்கும்வளார் முதலியவை அரிய உயிர் த்திறங்களாகக்கிலைத்ததொரு விருக்கூருபமாகிய சிவபெருமானுக்கு உரிமையுடைய

வரும், திருநாவுக்கரசென்னும் ஒப்பற்ற திருநாமத்தையுடையவருமாகிய அப்பர்சுவாமிகளை வணங்கி மும்மலத்தால்விளையுந் துன்பங்களை ஒழிப்பாம். (எ - று.)

சிவபெருமான் ஓர் விருக்ஷமென்பதற்கிணங்க, திரிமூர்த்திகளையும் மூவகைப் பெருங்கிளகளாகவும், உயிர்களைக்கப்புகளாகவும் உருவகஞ்செய்தார். (அ)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

உரவுமென்னுளத்தறிகடிந்தொருவலதாகி
விரவுமுத்தமிழ்மும்மதச்செருக்கொடுமேவுந்
தரவருங்களிமீக்கொளச்சங்கிலியகற்றிப்
பரவையிற்படிந்தாடுறுமொருதனிப்பகடு.

(இ - ள்.) சிவபெருமானால் அருள்புரியப்பெற்ற ஆனந்தமீக்கூரச் சங்கிலிநாச்சியானா விட்டுப்பிரிந்து, பரவைநாச்சியாரிடத்திற்கூடி யின்புற்ற, ஒப்பற்ற சிறந்த ஆண்யானைபோலும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், மிகவும் வன்மையுற்றிருக்கும் எனது மனமாகிய தறியினின்றும் நீங்காமல், கலந்துள்ள முத்தமிழென்னும் மதத்தைப் பொழிந்துகொண்டெளித்திருப்பர். எ - று.

யானையானது சங்கிலியகற்றலும், பரவையிற்படிதலும், தறியிற்கட்டுண்டலும், மும்மதங்களைப் பொழிதலும் உடைமையின், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை யானையென்பதற்கிணங்கச் சிலைஷைப்பொருள்பட இவ்வாறுருவகஞ்செய்தார். (க)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வரும்பரிக்கருள்வழுதிபாற்பொருடனைவரதன்
பெருந்துறைப்பணிவிடைக்குறித்தாக்கியபெருமான்
றிருந்துவாதவூர்ச்செம்மொழிப்புலவனைத் திருத்தாள்
பொருந்துமன்பினுற்போற்றிவைத்தனுதினம்புகழ்வாம்.

(இ - ள்.) குதிரைகள் கொள்ளும்பொருட்டுப் பாண்டியன்கொடுத்த பொருள்களை, சிவபெருமானுடைய திருப்பெருந்துறைத்திருப்பணிக்காக்கிய தலைவரும், திருவாதவூரில் அவதரித்த செவ்விய திருவாக்கையுடையவருமாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளை, அவர் திருவடிகளின்பொருந்திய மெய்யன்பாற்பணிந்து, தினந்தோறும் துதிப்பாம். எ - று.

மாணிக்கவாசகரென்னும் பொருள்பட “செம்மொழிப்புலவ” ரெனவும், தருந்த மெய்யன்பிலாதவழி அவ்வணக்கம் பயனில்லையென்பார், “பொருந்துமன்பினுற்போற்றி” எனவுகூறினார். (க0)

அவையடக்கம்.

எழுபசும்பரிநுகம்பிணித்தியக்குவானிரவி
மழைதொடுஞ்சிகைவடவரைவலம்வரனேக்கி
யிழுதைமட்பரியிசைப்பதுபோலுமற்றெளியேன்
முழுதுணர்ந்தவர்முன்னரின்மொழிதருந்துணிபே.

(இ - ள்.) எளியேனாகிய யான் முழுதொருங்குணர்ந்த அறிஞர்கட்கு முன்னே, இப்புராணத்தைப் பாடவந்ததுணிபு, பசுமைநிறமமைந்த சப்தமாவை இரத்தத்திலுள்ளதுகத்திற்பூட்டி, ஆகாயத்தில் நடாத்தும் சூரியன், மேகமண்டலத்தை யளாவிய சிகரங்களையுடைய மேருவரையை வலம்வருதல்கண்டு, அறிவில்லாதவனெருவன் (தானும் அவ்வண்ணம் வருதலையிரும்பி) மண்ணாற்செய்தகுதிரையை (ஓரிரத்தத்திற்) பூட்டுவதுபோலும். எ - று, மற்று-அசை. (கக)

விளங்குமாமணிமாசுடைமேவரவதனைத்
துளங்கவேகடி துரிசறுத்தடுக்குவானதுபோ
லுளங்கொண்மேலவரென்கவிப்புன்மையோர்ந்தொதுக்கிக்
களங்கறுத்துமற்றெம்பிரான்கதையுணர்ந்துவப்பார்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த இரத்தினத்தின் மத்தியிற் களங்கமிருக்க,
அதனைவிளங்கும்படி இரத்தினத்தின் மாயையொழிப்பவன் அக்களங்கத்தைப் போக்
கிப்பதிக்கின்ற தன்மையைப்போல, யாவராலும் மதிக்கத்தக்க பெரியோர்கள், என்
பாட்டின்கணுள்ள குற்றங்களையுணர்ந்து நீக்கித் திருத்தமாக்கி, எமது சிவபெருமான்
திருப்புகழையுணர்ந்து மகிழ்வார். எ - று. மற்று-அசை.

வேகடி-மணிகளின் மாயையகற்றுவோன்.

(கஉ)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். கஉ.

முதலாவது.

தைவஸ்மான்மியச்சருக்கம்.

நைமிசாரணியச்சிறப்பு.

சேண்மதித்திருமுகத்தியர்காமமுந்தெருளாக்
கோண்மதிப்படுவெகுளியுமயக்கமுங்குறைத்தோர்
வாண்மதித்துறைமாதவத்தலைவிற்பொலியு
நாண்மலர்ப்பொழிற்பொதும்பர்குழ்நைமிசாரணியம்.

(இ - ள்.) அன்றலர்ந்தமலர்கணிறைந்த மரச்செறிவுகளையுடைய சோலைகூழ்ந்த
நைமிசாரணியம், ஆகாயத்திற் பிரகாசிக்கும் சந்திரனையொத்த அழகிய முகத்தையு
டைய மாதர்களின் காமத்தையும், தெளிவற்றகுற்றமுள்ள சித்தத்தில்விளையுங்கோப
த்தையும்மயக்கத்தையும் நீக்கினவர்களாய், ஞானப்பிரகாசத்தை நாடிவசிக்கின்ற சிற
ந்ததவசிரோஷ்டர்களால் விளங்கும். எ - று.

ஓர் பொருளாவிரும்பியவழிவினாவது காமம், அப்பொருட்கிடையூறுநேர்ந்தவழி
வினாவது கோபம், அவ்வெகுளியிற் புரிவதிதுவெனத் தோன்றாமையே மயக்கமாத
வின் இம்மூன்றும் முறைப்படக் காமவெகுளிமயக்கமெனக்கூறினார். இதனை “காம
ம்வெகுளிமயக்க” மென்னுந் திருக்குறளரையானுந்தெளிக. நைமிசாரணியம்பொலி
யும் எனமுடிக்க.

(க)

கலிவிருத்தம்.

அத்தலத்துவிசேடமரும்பொருண்
முத்தமிழ்த்துறையிற்சொலமுற்றுமோ
வெத்திறத்ததுவேனுமியன்றவா
றுய்த்தசுந்தையறிந்ததுணர்த்துவாம்.

(இ - ள்.) அந்த நைமிசாரணியத்தின் விசேடத்தையும், அதிலுள்ள அருமையான பொருள்களையும், இயலிசை நாடகமென்னும் மூவகைத்தமிழ்ச்செய்யுள்களாற் சொல்லமுடியுமோ? எவ்வகைப்பட்டதாயினும், இயன்றவனாயில் இதுவிஷயத்திற் செலுத்திய உணர்ச்சியால் தெளிந்தமட்டும் சொல்லுகின்றோம். எ - று.

தாமேயன்றி முத்தமிழிற் நேர்ந்த முதியோர்கூறிலும் முற்றமொழிய முடியாதென்பார் “முத்தமிழ்த்துறையிற் சொல்லமுற்றுமோ” என்றார். (உ)

முனிகரும்பென நின்றவன்மொய்க்குணை
முனிதருந்தவரோம்புமுழங்குமுன்
முனியெழும்புகைவானெறிமுந்துறு
முனிவரங்கணிமைத்துறமுற்றுமால்.

(இதன்பதப்பொருள்.) கரும்புமுனி எனநின்றவன் = கரும்பை வில்லாக ஏந்திய மன்மதனுடைய; மொய்க்குணை முனிதருந்தவர் = கூட்டமாகிய பாணங்குளக் கோபி க்கின்றதவசிகளால்; ஒம்புமுழங்குமுன்முனியெழும்புகை = வளர்க்கப்பட்ட யாகாக் கினியினின்றும் முற்பட்டுச் செல்லும்புகையானது; வானெறிமுந்துறுமுனிவரங்கண் = ஆகாயமார்க்கமாகச் சஞ்சரிக்கும் முனிவர்களுடைய அழகியகண்களும்; இமைத்துறமுற்றும் = இமைக்கும்படிச்சூழும். எ - று. ஆல் அசை.

காமத்தைக்கடந்தவரென்பார் “முனிகரும்பெனநின்றவன்மொய்க்குணைமுனிதருந்தவர்” என்றும், அவரியற்றும் வேள்விகளே எங்கும் மிக்கனவென்பார் “அழலெழும்புகை முனிவரங்கணிமைத்துற முற்றும்” என்றுகூறினார். (ங)

ஆகமங்களருமறையாதிய
தாகமங்கலமாக்கொண்டறைதலா
லாகமங்கமெனந்தணர்க்கார்வதி
யாகமங்குணைபங்கனளிக்குமால்.

(இ - ள்.) ஆகமங்களருமறையாதியதாக = சிவாகமங்கள் அரியவேதத்தையே மூலமாகக்கொண்டு விளங்க; மங்கலமாக்கொண்டறைதலால் = (இவற்றினுண்மையுணர்ந்து) மங்கலமாகக்கொண்டு எப்பொழுதும் ஒதுதலால்; ஆகமங்கமெனந்தணர்க்கு = (இவர்) திருமேனி (அவ்வேதமும்) (இவர்) உறுப்புக்கள் (அவ்வாகமங்களும்) ஆகுமெனப் புகழப்படும் அம்முனிவர்களுக்கு; ஆர்வதியாகம் = நிரம்புவனவாகிய தியாகங்களே; அங்குணைபங்கனளிக்கும் = அம்பிகைபாகராகிய சிவபெருமான் (எப்பொழுதும்) அளித்து விளங்குவர். எ - று. ஆல்-அசை.

எனவே அம்முனிவர் வேதசிவாகமங்களை அனவரதமும் ஒதும் முறைமையும், அவர்க்குவேண்டுவன நிரம்ப அளித்துப் பெருமான் பிரசன்னராக விளங்கும் முறைமையும் விளக்கியவாறாயிற்று. (சு)

வேழமாவனாமேயவிளம்பிடி
வேழமாவனாமேயவிளம்புவார்
வாழிமுற்றவமாதவயோகுசெய்
வாழிமுற்றவமாதவயோககோ.

(இ - ள்.) வாழிமுற்றம்=மங்கலம் முதிர்; தவயோசுசெய்=தவயோகத்தைச்செய்கின்ற; முற்றவம்=பூர்வதவத்தையுடைய; மாதவயோகர்=பெருமைபெற்ற மிக்க மேன்மையையுடைய முனிவர்கள்; வேழம்=கரும்பையும்; மா=மாந்தளிக்களையும்; வரை=மூங்கில்களையும்; மேய=விரும்பிய; இளம்பிடிவேழம்=இளமைபெற்ற பெண் யானைகளையும் ஆண்யானைகளையும்; மாவரைமேய=பெரியமலைகளை அலங்கரிக்க; விளம்புவார்=சொல்லுவார்கள். எ - று.

அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். வாழி-ஏ-அசைகள். எனவே யானைகள் முனிவரே வல்வழியொழுகின என்பதாகருத்து. (ரு)

விரதமேலவராவையின்மேவிய
விரதமேலவராவையின்மேவுவார்
வரதருப்பைதருவனமந்தியே
வரதருப்பைதருவனமந்தியே.

(இ - ள்.) விரதமேலவர்=விரதமேற்கொண்டு யாகாதிகளையிறந்திய முனிவர்; ஆவயின்மேவிய=(அவற்றின்முடிவிலே விண்ணுலகத்தினின்றும்) அங்கணுகிய; இரதமேலவர=இரதத்தின் மீதாரோகணித்தவர்களாய்ச் (சென்று); ஐயின் மேவுவார்=தலைமைபெற்றவராய்த் தங்குவார்; வரதரு=மேன்மைபெற்ற விருகுகள்கள்; பைதருவனம்=அழகைவிளைப்பனவாகிய அவ்வனத்திலே; மந்தி=குரங்குகள்; தருப்பை=(மறுதினத்திற்கு வேண்டும்) தருப்பைகளே; அந்தியேவர=முதற்றினத்தின் அந்திப் பொழுதிலேயேவந்து சேரும்படி; தருவன=கொண்டுவந்து கொடுப்பன. எ - று.

வயின் எனப்பாலது வையின் எனப்போலியாயிற்று. இரண்டாவது மந்தியே என்பதிலுள்ள ஏ அசை. யாகமியற்றியோர் யாகபூர்த்தியில் இரதமேறி விண்ணுலகடைவ தியல்பாகலின், 'விரதமேலவராவையின் மேவிய விரதமேலவராவையின் மேவுவார்.' என்றார். (சு)

ஊறுமாமறையோதியதத்தையே
யூறுமாமறையோதியதத்தையே
நாறுபூமலர்ந்தவனங்களே
நாறுபூமலர்ந்தவனங்களே.

(இ - ள்.) ஊறுமா மறையோதிய=விர்த்தித்தலையுடைய பெருமைபெற்ற வேதவுணர்ச்சியுள்ள; தத்தை=கிளியானது; உறும்=தாம்வசித்தற்குரிய; மா=மாமரத்தில்; மறை=மறைந்திருந்து; அத்தையேயோதியது=அவ்வேதத்தையே ஒதுவதாம்; நாறுபூமலர் நந்தவனங்கள்=மணக்கும்பூக்கள் மலர்ந்த நந்தவனங்களிலே; நாறுபூ=தோன்றிய நடு இடங்களிலுள்ள; வனங்கள்=சலங்கள்; மலர்ந்த=விரிந்த சங்குகளையுடையன. எ - று.

இரண்டாமடியில் உறும் என்பது ஊறுமென நீட்டல்பெற்றது. ஒதியதென்பது காலமயக்கம். ஏகாரம் நான்கனுள் அத்தையே என்புழித்தேற்றம் ஏனைய அசை. ஒதி - உணர்வு. நாறுதல்-தோன்றல். வேதத்தைப்பற்றவைகளும் ஒதுவதென்பார் "தத்தையோதிய" தெனவும், நந்தவனங்களின்நீர்வளப்பமிகுதிசூறுவார் "மலர்ந்த" எனவும் கூறினார். (ஏ).

மெய்த்தவத்தர்விளம்பினமென்கிளி
மெய்த்தவப்பொருளின்றிவிளம்புவ
கைத்தசுந்தையரோதியகாவியங்
கைத்தடஞ்சினைப்பூவைகழறுவ.

(இ - ள்.) தவத்துமெய்யர்=தவசொருபிகளாகிய முனிவர்கள்; விளம்பின=விளம்பிய வேதாகமமுதலியவற்றை; மென்கிளி=மெல்லியகிளிகள்; மெய்த்த அப்பொருளின்றி விளம்புவ=உண்மையாகிய அப்பொருள்களை நோக்காது (சொல்லளவால்) ஒதுவன; கைத்தசுந்தையர்=யாவையும்வெறுத்த சுந்தையையுடைய தவசிகள்; ஒதியகாவியம்=ஒதியகாவியங்களை; கைத்தடஞ்சினை=கைபோலும் பருத்த மரக்கிளைகளிலுள்ள; பூவைகழறுவ=நாகணவாய்ப்புட்கள் கூறுவன. எ - று.

தவத்தின்மீக்கூர்ந்த சித்தமுடையராய்ச் சரீரபந்தமொழித்தவர்க்கு, அத்தவமே திருமேனியாத லுண்மையின், “தவத்துமெய்யர்” எனவும், கிளிகளைப்போன்று நாகணவாய்ப்புட்களும் பொருளைக்குணராது சொல்லளவாய்க் கூறுதலுண்மையின் “பூவைகழறுவ” எனவுங்கூறினர். (அ)

உழைமறிக்குலமொள்ளுகிர்வெம்புலி
யுழைமடிப்பயமுண்டுகளிப்பன
விழைபுலிப்பெடைமென்பறழ்நவ்விய
விழைசுரைப்பயமேயினிதாமொல்.

(இ - ள்.) உழைமறிக்குலம்=மாண்குட்டிகளின் கூட்டங்கள்; ஒள்ளுகிர் வெம்புலி=கூரிய நகங்களையுடைய கொடியுலிகளின்; மடியுழைப்பயம்=மடியிலுள்ள பாலை; உண்டுகளிப்பன=குடித்துக்களிக்கின்றன; புலிப்பெடை விழைமென்பறழ்=பெண்புலிகள் விரும்புகின்ற மெல்லிய குட்டிகள்; நவ்விய இழைசுரைப் பயமேய்=மானினுடைய இழைதலோடுகூடிய முலையிலுள்ள பாலையுண்டு; இனிதாமெ=இனிமையாகவிளையாடுகின்றன. எ - று.

உறவுபகையற்ற உண்மைத்தவசிகள் வசிக்குமிடமாதலின், அவ்விடத்துள்ள விலங்கினங்களும் அவ்வாறே பழகிக்கொண்டன என்பதுகருத்து. இழைதல் - பால் சுரந்துமடிபருத்திருத்தலால் அரையில் உராய்தல், ஆல் அசை. (கூ)

மன்றறாறுகோடரமதுமலர்க்
கொன்றையேந்திக்கொடியிடந்தாங்கலா
லன்றொரேனமுமன்னமுநேடுவொ
னின்றமுக்கணிமலனையொக்குமால்.

(இ - ள்.) மன்றறாறுகோடு=வாசனைகமழும் மலையினுச்சிகள்; ஈரமதுமலர்க் கொன்றையேந்தி=குளிர்த்த தேனைப்பொழிகின்ற மலர்களையுடைய கொன்றையை (முடியினிடந்) தாங்கி; கொடியிடந்தாங்கலால்=கொடியைத்தன்னிடத்தே கொண்டிருப்பதால்; அன்றொரேனமு மன்னமுநேடுவொனின்ற=அக்காலத்தில் ஒப்பற்ற பன்றியும் அன்னமும் (அடிமுடி) தேடுமபடி (மலையருவாய்) நின்ற; முக்கணிமலனையொக்கும்=திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானை யொத்திருக்கின்றன. எ - று.

*ஆல் அசை.

கோடரமென்பதும் கொடியென்பதும் சிலேடைப்பொருள்படின்ன. கோடரம் - சடை. கொடி-கொடியைப்போலும் இடையையுடையானே யுணர்த்தலால் உருவகம். (க0)

கலிநிலைத்துறை.

அனையமாதவத்துறையுளினருந்தவத்தலைவர்
வினையினீங்கியசூதனைவரன்முறைவினவி
யெனையகேட்டுழிக்கேள்வியினுணர்ந்துருதிருந்த
நினைவினீதியினொருங்குறவுணர்குவானினைந்தார்.

(இ - ள்.) தவத்திற்குரிய அந்த நைமிசாரணியத்தில் வசிக்குந் தவசிரேஷ்டர்களனைவரும் இருவினைப்பயன்களையுந் துறந்த சூதமுனிவரிடத்திலே தாங்கள் வரன்முறையாகக் கேட்குங்கால், கேட்டு முடியாதிருந்தன எவையோ அப்பொருள் களாக் கிரமமாக முற்றுப்பெற அறிந்துகொள்ளச் சித்தத்திற் சிந்தித்தனர். எ-று.

முன்னர்க் கேட்குங்கால் கேட்டு முடிந்தவை சம்பவகாண்டம் முதலிய ஆறுகாண்டத்திலுள்ள பொருள்களும், கேட்டு முடியாதவை இவ்வுபதேசகாண்டத்திலுள்ள பொருள்களுமாகலின், “கேட்டுழிக்கேள்வியினுணர்ந்துருதிருந்த” என்றார். (கக)

துரிசறுத்துநின்றியற்றியவருந்தவச்சூத
வரியசம்பவகாண்டமேமுதலியவாறுந்
தெரியவெம்மனோர்க்குணர்த்தினைமற்றதுநெரிப்பான்
பரியுநெஞ்சினேநின்னலதியாவரேபகர்வார்.

(இ - ள்.) காமம் வெகுளிமயக்கமென்னும் முக்குற்றங்களையும் கடந்து முடித்த அருமையான தவத்தையுடைய சூதமுனிவரே! அறிதற்கரிய சம்பவகாண்டம் முதலிய ஆறு காண்டங்களையும் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் எங்களுக்குப் போதித்தருளினீர், ஏழாவது காண்டமாகிய உபதேசகாண்டத்தையும் அறிவிக்கும்பொருட்டு விரும்பு மனமுடையோம், அதனைத் தேவரீனாயல்லாமல் யாவரோ கூறுவார். எ-று. எ - அசை.

காமவெகுளிமயக்கங்கள் நீங்காதார்க் கருந்தவங்கைகூடாமையின் “துரிசறுத்துநின்றியற்றியவருந்தவம்” என்றார். (கஉ)

வானளந்தெழுவடவரைமேருவின்வடபான்
மேனிவந்தெழுமண்டபித்திகைப்படமேவி
யானமாபெருங்கயிலையொன்றுளதெனவறைந்தாய்
ஞானநாதவக்கிரிவளமறிசுவானயந்தேம்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தை யளாவியோங்கிய வடவரை யென்னும் மேருமலைக்கு வடதிசையில், மேற்பட்டோங்கிய அண்டமுகட்டளவும் வளர்ந்துள்ள பெருமை பெற்ற மகா கைலாயமொன்றிருக்கின்றதென்று தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தீர், ஞானத்தலைவரே! அம்மலையின் பெருமையை யறிதற்கு விரும்பினோம். எ - று.

இந்நிலவுலகத்தில் திசைகூறத் தொடங்குவோர் இதற்குச்சாணியாய் நடுவிலிருக்கும் மேருவைச் சுட்டியே கூறுதல் வழக்காதலின், மகா கைலைக்குத் திசைகூறத் தொடங்கிய சூதமுனிவரும் “மேருவின் வடபால்” என்றார். (கங)

அன்னமாபெருங்கைலையினகற்சியுநிவப்பு
மன் னுதிண்கிரிவளங்களுமவனுறைவனப்பு
பின்னவாகுமென்றிசைத்தருளெனவவரிசைப்பப்
பன் னுமாதவக்கொழுந்தவர்க்கின்னனபகரும்.

(இ - ள்.) அத்தகைய மகா கைலாயத்தின் அகலமும் உயரமும், அவ்வரையில் நிலபெற்றுள்ள சிறந்த வளங்களும், அவ்விடத்துள்ள அலங்காரங்களும், இத்தன்மையவாகுமெனத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று அம்முனிவர்கள் விண்ணப்பிக்க, யாவராலும் துதிக்கத்தக்க அருந்தவக்கொழுந்துபோன்ற சூதமுனிவர் அவர்களுக்கிவ்வாறு திருவாய்மலர்வாராயினர். எ - று.

சுடரோங்கியவழி கொழந்துண்டாதல்போன்று சூதமுனிவர் தவமோங்கப் பெற்றவராதலின் “தவக்கொழுந்து” என்றார். (கசு)

கைலாயச்சிறப்பு.

வயங்குநெட்டிலேவேற்படைமாமயிற்பெருமா
னுங்குமாதவக்குறுமுனிக்குரைத்தனன்மேனான்
முயங்குமக்கிரிப்பெருமையையறிந்தனமொழிவா
மியங்குவெண்பிறைக்கண்ணியோற்கினிதுறுமிருக்கை.

(இ - ள்.) வானிலுலாவும் வெள்ளிய இளம்பிறையைத் தரித்தருளும் சிவ பெருமானுக்கு இனிமையமைந்த வாசத்தானமாய்ப் பொருந்திய அம்மகா கைலையின் சிறப்பை, பிரகாசிக்கின்ற நீண்ட இலைபோலும் வடிவமைந்த வேலாயுதத்தையுடைய சிறந்த மயில்வாகனக்கடவுள், வருந்தி மிகத்தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவருக்கு முற்காலத்திலே திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதனுள் யாமறிந்தவரையிற் கூறுவோம். எ - று.

முருகக்கடவுள் கூறியதைத் தாங்குறத் தொடங்கலின் முற்றுறக்கூறு மாற்ற வவர்போன்று தமக்கின்றென்றறைவார் “அறிந்தனமொழிவா” மென்றார். (கரு)

மாகணங்களும்புனிதரும்வரன்முறைவணங்க
வேகநாயகனினிதுறுவடபெருங்கயிலை
மீகொள்யோசனைநாற்பதுகோடிமேனிவந்த
தாகயோசனையதிற்பெம்பாதியினகற்சி.

(இ - ள்.) சிறந்த சிவகணங்களும் முனிவர்களும் முறையாகப் பணியும்படி, ஏகநாயகனாகிய சிவபெருமான் இனிமையாக வீற்றிருந்தருளும் வடதிசையிலுள்ள மகா கைலாயமானது, அளவிலுயர்ந்த நாற்பதுகோடி யோசனைதூரம் மேலோங்கியது. அகலமானது அதிற் பாதியாகிய இருபதுகோடி யோசனை அளவினதாகும். எ - று.

எல்லாக்கடவுளர்க்கும் முதற்கடவுளாதல்பற்றி “ஏகநாயகன்” என்றார். ஆக என்பது அசைச்சொல். (கசு)

தெய்வமால்வரைமீப்பொலிநெடுமுடிச்சிகரம்
பொய்யில்கேள்வியர்புலமையினளப்பினும்புலவா
வெய்யவார்புலக்கொடுமுடிநெடுவறுவிளங்கிச்
செய்யபன்மணிக்காந்திவிட்டெறிப்பதோர்சிகரம்.

(இ - ள்.) தெய்வீகமடைந்துள்ள அம்மகாகைலாயத்தின் நீண்ட உச்சியிலுள்ள சிகரங்கள், உண்மையறிஞர்கள் தமதறிவினால் அளவிடினும் அளவுபடாதன. மிக நீண்டிருக்கின்ற அக்கொடுமுடிக் கூட்டங்களின் மத்தியிலோங்கிச் செப்பமான பல வித இரத்தினப்பிரகாசங்களை வீசிக்கொண்டிருப்பது ஓர் சிகரம். எ - று.

ஐயந்திரிபறத்தெளிந்த சித்தத்தினரென்பார் “பொய்யில் கேள்வியர்” என்றார்,
பத்துக்கோடியோசனையகன்றுளததுபாங்க
ரொத்துக்கோடியதின்றிநான்மதிலொழுங்குடைத்தாய்
வைத்துக்கோடியமரகதக்கொடுங்கையால்வயங்குந்
சத்துக்கோடியர்வதிந்தபொன்மாளிகைச்சயிலம்,

(இ - ள்.) அளவிறந்த பெரியோர் வசிக்கின்ற பொன்மாளிகையையுடைய அச்சிகரமூலமானது, பத்துக்கோடி யோசனைதூரம் அகன்றிருக்கின்றது. அதன் பக்கத்திலே, நான்குமதில்கள்ஒரேதன்மையாய் ஒன்றுக்கொன்று வேற்றுமையின்றி ஒழுங்கமைந்து, மரகதத்தாலியற்றிவைக்கப்பட்டு வளைவுபடைத்துள்ள கொடுங்கைகளால் விளங்கும். எ - று.

சச்சிதானந்த சொரூபமுணர்ந்தவர்களாதலின் பெரியோர்களைச் சத்துக்களென்றுரைப்பது ஆன்றோர் வழக்கு. கோடி என்பது ஓர் தொகையாயினும் ஈண்டு அளவிறந்த என்னும் பொருள்படநின்றது. (கஅ)

ஒழுகுநீண்மதிநுடுத்தவச்சிகரத்தினுச்சி
தழுவஞானரூபப்பெருந்தனித்திருக்கோயில்
முழுதுகோடியோசனையுளமுழுமணித்தவசி
னெழுதிமுற்றுரச்சதாசிவமினிதுவீற்றிருக்கும்.

(இ - ள்.) மேலோங்கிய நீண்ட மதில்களாற் சூழப்பட்டிருக்கும் அச்சிகரத்தினுச்சியிலேயுள்ள ஞானசொரூபமுடைய ஒப்பற்ற பெரிய திருக்கோயிலில், குறைவற்ற கோடியோசனை விஸ்தீரணமுள்ள சேதிக்கப்படாத முழுமணிகள் பதித்த சிங்காதனத்திலே, எழுதி முடியாத திருவுருவுடைய சதாசிவமூர்த்தி இனிமையுடன் வீற்றிருந்தருளுவர். எ - று.

உலகனைத்துந் திருமேனியாக வுடையராமென்பார் “எழுதி முற்றறுச் சதாசிவம்” என்றார். (கக)

மூலமீறிடையென்பனமும்மையுங்கடந்து
காலநீடியகணக்கறுகற்பனைகழிந்து
ஞால்மேமுதற்பூதங்களியாவையுநல்கி
வாலஞூரியரளவிறந்திமைத்தல்போல்வயங்கும்.

(இ - ள்.) அவ்விறைவர் ஆதிமத்தியாந்தம் என்னும் மூன்றையுங் கடந்து காலங்கள்கழிய அளவிறந்த கற்பனைகளையுங் கடந்து, நிலமுதலிய பஞ்சபூதங்களையும் எனைத்தத்துவங்களையும் படைத்து, இளஞ்சூரியர்கள் அளவிறந்தோர் பிரகாசிப்பது போல் விளங்குவார். எ - று. ஏ - அசை.

அக்கடவுளின் தோற்ற முதலியவற்றிற்குக் காலமும், அவர் கிருத்தியத்திற்குக் காரணமுங்கூற வேலாதாகலின் “மும்மையுங்கடந்து கற்பனைகழிந்து” என்றார். கற்பனை - கற்பித்துரைப்பது. (உ௦)

வெளிவிளைந்தருள்பழுத்துமேலெவற்றிற்குமேலாய்க்
களிவிளைந்துகாண்பரிதெனக்கட்புலங்கதுவா
தனிவிளைந்தபேரடியவர்க்கருளினைந்த
வொளிவிளைந்தெழுமுகங்களையைந்துபெற்றுளதால்.

(இ - ள்.) அச்சதாசிவமூர்த்தம் வியாபக ரூபமாகிய பரசிவத்தினின்றும் திரு வுருக்கொண்டு, திருவருண்முதிர்ந்து முண்ணப்பழம்பொருட்கு முண்ணப்பழம்பொ ருளாய், செருக்குவிளைந்தவழி காணுதற்கரியபொருளாய், கட்புலனுக்குப் புலப்ப டாது மறைந்து, பேரண்போங்கிய மெய்யடியவர்கட்குக்கிருபையுடனே சிதானந்த ரூபமாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும் ஐந்து திருமுகங்களைக் கொண்டுள்ளது. எ - று.

நாம் காண்பேமென்று செருக்குற்றவழிக் காணப்படாததென்பதைத் திருமா லும் பிரமனும் அடிமுடிதேடிய சரித்தத்தாற்காண்க. ஐந்து முகங்களாவன—சசா னம், தற்புருடம், அகோரம், வாமனம், சத்தியோசாதம் என்பனவாம். (உக)

திருக்கரங்களோர்பத்தினிற்சிற்றந்ததுசிவணி
முருக்குமுத்தலைச்சூலமேமுதலியதாங்கி
யுருத்திரப்பெருங்கணங்களோடுறைந்துயிர்க்குதவி
யருத்திகூர்தரப்பஞ்சசத்திகட்கினிதருளும்.

(இ - ள்.) அவர் தமது திருக்கரங்கள் பத்திலும் உயர்ச்சித்தன்மைகளமைந்து, எவற்றையும் அழிக்கத்தக்க மூன்று சிகைகளையுடைய சூலாயுதம் முதலிய ஆயுதங் களைத் தாங்கிக்கொண்டு, பெருமை யமைந்த உருத்திரகணங்கள் புடைசூழ இடை யேயமர்ந்து, சர்வாண்மாக்களுக்குங் கிருபைபாலித்து, ஆசைமீக்கூரும்படி பஞ்ச சத்திகட்கும் இனிமையுடன் திருவருள் புரிவர். எ - று.

பஞ்சசத்திகளாவார்—ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, பராசத்தி, ஞான சத்தி, என்போர். சூலாயுதமுதலியவாவன—சூலம், வேல், அபயம், மாத்திரைக் கோல், தமருகம், வரதம், மாதாளுங்கனி, பாம்பு, ஜெபமாலை, நீலோற்பலம், என் பவை. (உஉ)

அப்பெரும்பொருளுறைசிகரத்தினுக்கயல்சூ
மொப்பருஞ்சிகரங்கள்பன்னென்றுளவுயர்ச்சி
முப்பெருந்தலைவர்க்குமெட்டாதனமொழியிற்
கப்பிளங்கதிரொளியெறிசூரியகாந்தம்.

(இ - ள்.) அச்சதாசிவமூர்த்தி வீற்றிருந்தருளும் சிகரத்திற்குப் பக்கத்திற் சூழ்ந் திருக்கும் ஒப்பற்ற சிகரங்கள் பதினென்றிருக்கின்றன. அச்சிகரங்களின் உயரம் சொ ல்லவேண்டுமாயின் திரிமூர்த்திகட்கும் எட்டப்படாதனவாகும். அச்சிகரங்களெல் லாம் ஒன்றுகூடிய இளஞ்சூரியர்களின் ஒளியை வீசுகின்ற சூரியகாந்தக் கற்களா லமைந்தன. எ - று.

அச்சிகரங்களின் உயர்ச்சியினுடைய மேம்பாட்டை யுணர்த்துவார் “உயர்ச்சி முப்பெருந்தலைவர்க்கு மெட்டாதன” என்றார். முப்பெருந்தலைவொன்றது. இந்திரன் முதலிய வானோரினுஞ் சிற்றந்தமை தோன்றற்கென்க. (உஉ)

பரிதிகாந்தமென்றுரைத்திடுபன்றொருசிகரத்
துருகுகாதலினுருத்திரினிதுறைந்துவப்பா
ரருகுசூழ்ந்து நூற்றெட்டுளெகொடுமுடியவைநாங்
கருகிருட்டாந்தொலைத்தெறிசந்திரகாந்தம்.

(இ - ள்) சூரியகாந்தத்தாலமைந்த அப்பதினொருசிகரங்களில் மனமுருகுகின்ற பேரன்பினராய் ஏகாதசருத்திரர்கள் இனிமையுடன் வசித்துக்களிப்பர். அவற்றி னருகே சூழ்ந்து நூற்றெட்டுக்கொடுமுடிகளிருக்கின்றன. அவையனைத்தும் கருகிய இருட்கூட்டங்களை நீக்கப்பிரகாசிக்கும் சந்திரகாந்தக் கற்களாலமைந்தவை. எ-று. தாம்-அசை.

ஏகாதசருத்திரர்—மகாதேவர் அரர் உருத்திரர் சங்கரர் நீலலோகிதர் ஈசானர் விஜயர் வீமதேவர் பவோற்பவர் காபாலி தேவதேவர். (உச)

ஆங்கவற்றினைம்பத்தொருசத்திகளருநா
லோங்குசுந்தையரெம்பிரானுருவுகொண்டிடையோ
ரேங்குசுற்றிடைக்கொடிநவசத்திகளினையோர்
பாங்கமர்ந்தருட்சதாசிவங்கருத்துறப்பணிவார்.

(இ - ள்.) அந்த நூற்றெட்டுக் கொடுமுடிகளில் ஐம்பத்தொருசத்திகளும், அருமையான நூலுணர்ச்சியோடோங்கிய சித்தத்தையுடையவர்களாய்ச் சிவசாரூபம் பெற்றவர்களும், தனபாரம் பொருமற்றவளுகின்ற கொடியைப்போலும் சிற்றிடை யுடைய நவசத்திகளும் ஆகிய இவர்களெல்லாம் திருவருணிறைந்த சதாசிவமூர்த்தி பக்கத்தில் வீற்றிருந்து மனம் பொருந்த வணங்குவார்கள். எ-று. ஆங்கு-அசை (உரு)

இவற்றைமுற்றியவாயிரத்தொருமுடியென்ப
வவற்றையோதுறினழலொளியிமைத்துநின்றவிர்வ
தவத்தரும்பெருந்தாண்டவஞ்சத்தகோடிகளாய்க்
கவர்ச்செய்மந்திரமுருவுகொண்டிருப்பனகருதில்.

(இ - ள்.) இவற்றைச்சுற்றிலும் ஆயிரத்தொரு கொடுமுடிகளுள்ளன. அவை களைக்கூறின் அக்கினிப் பிரகாசத்தை வீசிக்கொண்டு விளங்குவன. யோசிக்குமிடத் தில் அவற்றிலே அருமையுடன் பெருமைபெற்ற தாண்டவங்களும் சத்தகோடிக ளாய்ப் பிரிந்துள்ள மந்திரங்களும் தாம்செய்த தவத்தினாலே திருவுருக்கொண்டு வீற் றிருக்கின்றன. எ - று.

சத்தகோடி மந்திரங்களென்பதற்கு எழுநூறுலட்சம் மந்திரங்களென்று பொ ருள்கொண்டு சிலர் மயங்கலின், அம்மயக்கை யொழிப்பான் இந்துலாசிரியர், “சத்த கோடிகளாய்க் கவர்ச்செய்மந்திரம்” என்றார். என்வே ஏழுமுடிவையுடைய மந்திரங் களென்பது கருத்து. கோடி-முடிவு. (உச)

அனையசூழ்தருமுடிபதியிரத்தொன்று
நினையினன்னவைபடிகமற்றாங்கவெனெடுங்கைக்
கனைமதக்கரிமுகவனுமுருகனுங்கருணை
வினைசெய்முவருஞ்சாத்தனுங்கணங்களும்விர்வி.

(இ - ள்.) அவைகளைச் சூழ்ந்திருக்குங் கொடுமுடிகள் பதியிரத்தொன்றுள் ளன. உணரின் அவைகளைத்தும் படிகங்களாலமைந்தன. அவைகளில் நீண்ட

துதிக்கையுடனே ஒலிக்காரின்ற மதத்தைப்பொழிகின்ற யானைமுகமுள்ள விநாயகக்கடவுளும் முருகக்கடவுளும் கருணையுடனே முத்தொழில்புரியும் திரிமூர்த்திகளும் அரியரபுத்திரனும் சிவகணங்களும் கலந்திருக்க. எ - று.

விரவி - வினையெச்சத்திரிபு.

(உ௭)

நவையொழித்தருள்வயிரவனந்திபிங்கிருடி
சிவகுமாரருங்காளருந்தேனுவும்விடையு
மிவர்கொடும்படைத் தூர்க்கையஞ்சத்திகள்யாருந்
தவமுயற்சியினினிதிருந்தப்பதஞ்சரிப்பார்.

(இ - ன்.) குற்றங்களை யொழித்தருள்புரியும் வயிரவரும் நந்திதேவரும் பிங்கிருடியும் சிவகுமாரர்களும் மகாகாளரும் காமதேனுவும் தருமவிடையும் கொடிய ஆயுதங்களைத்தரித்த தூர்க்கையும், எல்லாச்சத்திகளும் தவமுயற்சியுடனே இனிமையோடிருந்து அப்பதவியில் வசிப்பார்கள். எ - று.

சிவகுமாரர்களாவார்:—தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிமார்கள் சிவபிரானைக் காதலித்தின்ற நாற்பத்தெண்ணாயிர மிருடிகளென்பர். இவ்விரண்டுசெய்யுளுக்குளகம். (1)

இலக்கமொன்றுபெற்றுடையனகொடுமுடியிவைசூழ்ந்
துலப்பிலாமணிமயத்தவாய்க்கடுங்கதிருமிழ்வ
நிலைத்தமேற்றிசைநாரணர்கோடியர்நிறைவார்
மலத்தினிங்குவார்தனிமுதற்சிப்பரம்வணங்கி.

(இ - ன்.) இக்கொடுமுடிகளைச்சூழ்ந்து லட்சத்தொரு கொடுமுடிகள் அளவிறந்த இரத்தினமயமுடையனவாய்ச் சிறந்த கிரணங்களைப் பரப்புவன. அக்கொடுமுடிகளின் மேற்றிசையிலே கோடி மகாவிஷ்ணுக்கள் மும்மலத்தினிங்கினவர்களாய்ச்சித்தூரபமாய் எவற்றிற்கு முதற்பொருளாய்வினங்கும் சிவபெருமானை வணங்கிக்கொண்டு நிறைந்திருப்பார்கள். எ - று.

நாரணர்கோடியர்மலத்தினிங்குவார் சிப்பரம்வணங்கிநிறைவார் என இயையும்.

உத்தரத்தனகொடுமுடியுச்சியினொருவார்
முத்திவேண்டுவரளவறுமுழுமுதற்பிரம
ரித்தரத்தனகொடுமுடிசீழ்த்திசையிவற்றி
லத்தனைத்தொழுதளவறுமிந்திரரமைவார்.

(இ - ன்.) வடபாகத்துள்ள கொடுமுடிகளினுச்சியிலே, முதன்மைபெற்ற அளவிறந்த பிரமதேவர்கள் நீங்காதவர்களாய் வசித்து முத்தியை விரும்புவார்கள். கீழ்க்குத்திசையினும் இத்தொகைபெற்ற கொடுமுடிகளுள்ளன. இவற்றில் அளவிறந்த இந்திரர்கள் சிவபெருமானைத் தொழுது வீற்றிருப்பார்கள். எ - று.

முத்தொழிலின் முதற்சொழிலான சிருட்டித்தொழிலுடைமையின் “முழுமுதற்பிரம” ரென்றார்போலும்.

(௩௦)

தென்புலத்துறைகொடுமுடிநெடுமுடிச்சிகரத்
தென்புருக்கியகணங்களுமிருடிகள்யாரு
மன்புருக்கிடவுருகியகருத்தினராகித்
துன்புருத்துநின்றருமறைத்தலைவனைத்தொழுவார்.

(இ - ள்.) தென்றிசையிலுள்ள கொடுமுடிகளின் நெடிய உச்சிப்பரப்பில், என்பு நெக்குருகிய சிவகணங்களும் இருமுகளினவரும், மெய்யன்பானது வருக்க உருகுகின்ற மனமுடையவர்களாய்த் துயரத்தை யொழித்து நின்று, அருமை மிக்க வேதநாயகராகிய சிவபெருமானைப் பணிவார்கள். எ - று.

உருத்தல் - சினத்தல். ஈண்டு ஒழித்தலின்மேற்று.

(நக)

ஒன்றுபத்திலக்கத்துடனவைமருங்குபித்துப்
பொன்றிகழ்ந்திடுங்கொடுமுடியாங்கவைபொருந்தக்
கன்றுபூதசேனைதிபருருத்திரகணங்கள்
சென்றசித்தர்வித்தியாதரர்கருடர்கந்திருவர்.

(இ - ள்.) அக்கொடுமுடிகளின் பக்கத்திலே சூழ்ந்து பதினெருலட்சம் என்னும் எண்ணிக்கையுடனே பொன்மயமாகக் கொடுமுடிகள் விளங்கும். அவைகளில் பொருந்தும்படி, சினக்கின்ற பூதகணத்தலைவர்களும் உருத்திரகணங்களும் உயர்ந்த சித்தர்களும் வித்தியாதரர்களும் கருடர்களும் கந்திருவர்களும். எ-று. ஆங்கு அசை.

சூலமேமுதற்கருவியுஞ்சரபியுமணியுங்
காலமோர்த்தருணிதிகளுங்கற்பகத்தரவு
மேலவார்குழற்கணிகையரிட்டமுமெம்மான்
சாலுமோருருத்தரித்தவாயாவருஞ்சரிப்பார்.

(இ - ள்.) சூலாயுதம் முதலிய ஆயுதங்களும், காமதேனுவும், சிந்தாமணியும், காலத்தை யுணர்ந்து அவசவர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றைத் தருகின்ற பதுமநிதி சங்கநிதி என்னும் இருவகை நிதிகளும், கற்பகவிருகையும், வாசனையோடு நீண்டிருக்கும் கூந்தலையுடைய உருத்திரகணிகையர்கள் கூட்டமும், எமது சிவபெருமான் சாரூபம் அடைந்தவர்களும் ஆகிய அனைவரும் வசிப்பார்கள். எ - று.

இவ்விரண்டுசெய்யுளுங்களுகம். ஏ - அசை.

(நக)

இன்னதன்மையகொடுமுடிக்கீழ்வீளந்திருப்ப
மின்னுவெள்ளியங்கொடுமுடியவற்றினைவிரிக்கின்
மன்னுகோடியுமொன்றுமாய்வயங்கொளிமடுப்ப
வன்னவற்றிடைச்சரிப்பனவரன்முறையறைவாம்.

(இ - ள்.) இத்தன்மையவான கொடுமுடிகளுக்குக்கீழ்ப் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிக் கொடுமுடிகள் சூழ்ந்திருக்கின்றன. அவைகளை விரித்துரைக்குங்கால், ஒரு கோடியும் ஒன்றுமாகிப் பிரகாசிக்கின்றன, அவற்றுள் வசிக்கின்றனவற்றை முறைப்படி கூறுவாம். எ - று.

(நக)

வெள்ளைவாரணமோரிரண்டாயிரம்வியப்பி
னுள்ளமோர்வரும்பிரணவத்துருவுகொண்டுறைவ
தெள்ளுநான்மறையுருவுகொண்டுளபரித்திரள்க
ள்ளுள்ளருஞ்சதுமுகற்குமோர்கணக்களவிறந்த.

(இ - ள்.) இரண்டாயிரம் வெள்ளையானைகள் மனநிலை வியந்துணர்த்தற்கு அருமையாயிருக்கும் பிரணவத்தின் உருவங்களைக்கொண்டு வசிக்கும். தெளிவான நான்கு வேதங்களின் உருவமைந்துள்ள சூதிகாக்கூட்டங்கள், இழிவற்ற பிரமதேவனுக்கும் அளவிடுதற்குரிய தொகையைக் கடந்தன. எ - று.

(நக)

ஒற்றைத்தாளினமுன்றுடைத்தாளினவுரைக்கும்
பொற்றைத்தாள்பலவுடையனபொருந்துதாளொழிந்த
கற்றைச்செம்மயிருடையனகணங்கணக்கிறந்த
மற்றைக்கைகளுமன்னதன்மையவெனவழங்கும்.

(இ - ள்). ஒற்றைக்கால்களையுடையனவும், மூன்றுகால்களையுடையனவும், யாவ
ராலும் சொல்லத்தக்க மலைபோலும் பலகால்களையுடையனவும், கால்களற்றனவும்,
கூட்டமாகிய சிவந்த மயிரினையுடையனவு மாகிய கணங்கள் அளவிறந்தன, ஏனைக்
கைகளும் அவ்வளவினவே என்று சொல்லும்படி சஞ்சரிக்கும். எ - று. (நசு)

ஒருமுகத்தனவிரண்டுதிமுகத்தனவொருவாக்
கருகுமூன்றுடைமுகத்தனமுகமிலாக்கணங்க
டிருகுசீற்றவெங்கணங்களுமின்னணஞ்சிறந்த
மருவுதன்பிறையெயிற்றினபிலம்படுவாய்.

(இ - ள்) ஒருமுகமுடையனவும், அக்கினியைப்போலும் இரண்டுமுகங்க
ளுடையனவும், நீக்கமற்ற கருமைவாய்ந்த மூன்றுமுகங்களுடையனவும் முகமற்ற
கூட்டத்தினவும் ஆகிய கோபமிக்க கொடியகணங்களும் இவ்வாறு சிறந்தன.
அவை குளிர்த இளம்பிறையைப்போலும் வக்கிரதந்தங்களையுடையனவும், பிலம்
போலாழ்ந்த வாயையுடையனவுமாம். எ - று. (நசு)

மானிடத்தவர்முகத்தனபறவைமாமுகத்த
வானைமாமுகம்புலிமுகமுடையனவழல்வாய்க்
கானமானரிமுகத்தனகரடிமாமுகத்த
வேனைமாமுகமுடையபூதங்களெண்ணிறந்த,

(இ - ள்.) மானிடர்களைப்போன்ற முகமுடையனவும், பறவைகளைப்போலும்
பருத்தமுகமுடையனவும், யானைமுகமுடையனவும், புலிமுகமுடையனவும், அக்கி
னியைக்கக்கும் வாயையுடையனவாய்க் காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் சிங்கமுகமுடையன
வும், கரடிமுகமுடையனவும், மற்றமிருகங்களின் முகமுடையனவுமாகிய பூதகணங்
கள் அளவிறந்தன. எ - று. (நசு)

அரிமானென்ற பாலது மானரியென இலக்கணப் போலியாய்நின்றது.

இனையயாவையுமெம்பிரானுணையினியங்கி
யனையவெள்ளியங்குவட்டிடைச்சரிப்பனவன்றிப்
புனைசெய்தேரொடுமானமும்பொருந்துவபொருந்தா
வினையினிங்கியதேவர்க்குமதனெறிவிளங்கா,

(இ - ள்.) இக்கணங்களினத்தும் எமதுசிவபெருமான் ஆக்கினவழியொழுகி,
அவ்வெள்ளியங்கியில் வசித்துக்கொண்டிருப்பன. அல்லாமலும் அலங்கரித்
துள்ள இரதங்களோடு விமானங்களும் பொருந்துவன. அதுபவித்துவினையினி
றும் நீங்கிய தேவர்களுக்கும் அதன்தன்மைகள் விளங்கா. எ - று.

தீவினையொன்றே யுடையோர் நாகலோகமாகிய பாதாளலோக வாசிகளென
வும், நல்வினையொன்றே யுடையோர் சொர்க்கலோக வாசிகளெனவும், நல்வினை
தீவினையாகிய மிசிரவினையுடையோர் மத்தியமாகிய இந்நிலவுலக வாசிகளெனவும்

கூறுவது தூற்றுணிபாகவின், சொர்க்கலோகவாசிகளாகிய தேவர்கள் தீவினையறவே நீங்கியோரென்பார் “வினையிளங்கிய தேவர்” என்றார். உம்மை-உயர்வு சிறப்பு. ()

வாழிமாபெருங்கயிலையைமருங்கும்துயர்ந்த
பூழில்பூத்தலர்கற்பகப்பொதும்பரின்சீழ்போய்ப்
பாழிமானிலந்தாங்கியபடம்படப்படர்ந்த
கோழிலைக்கொழுந்தண்டமுந்திகந்தமுங்குலாய.

(இ - ள்.) சிறந்த அக்கயிலாயத்தின் பக்கத்தில் சூழ்ந்துமேம்பட்ட நிலத்திலே பூத்தலர்ந்திருக்கும் கற்பகச்சோலையின் வேர்கள்சென்று, வயிரமமைந்த பெரிய நிலவுலகத்தைத் தாங்குகின்ற ஆதிசேடனுடைய படங்கள் தீண்டும்படி படர்ந்திருக்கும். கொழுமையாகிய இலைகளின் கொழுந்துகள் ஆகாயத்திலும் திசைகளின் அப்பறங்களிலும் அடைந்து விளங்கப்பெற்றன. ஏ - று.

வாழி-அசை. பூழில்-நிலம்.

(ச0)

மாதிரத்தொடுமணவுறுவான்சினைவகுத்த
போதிணர்த்துவான் கயிலையையிருள்படப்பொதிந்த
மீதிலங்கொளிமுழுமணியவ்விருள்விழுங்கி
யாதவற்குமோரதிரயங்காட்டினின்றமலர்ந்த.

(இ - ள்.) திக்குகளோடும் அளவாநின்ற நீண்டகிளைகள் ஈன்றன. புட்பக்கொத்துகளையுடைத்தாய் சிறந்தகயிலையை இருள் சூழும்படிகவிந்துள்ளன. தம்பால் விளங்கும் காந்திபெற்ற சிறந்த இரத்தினங்களால் அந்த இருளைப்போக்கிச் சூரியனுக்கும் ஒரு அதிசயத்தைக் காட்டிக்கொண்டு மலர்ந்தன. ஏ - று.

விருகுகளினத்தும் பொன்மயமாகவும் அவைகளின் அரும்பு மலர் முதலியன இரத்தினமயமாகவும் விளங்குதலின் “முழுமணியவ்விருள்விழுங்கி” எனவும், சூரியனாலும் நீக்குதற்கரிய இருளைப்போக்குதலின், “ஆதவற்குமோரதிரயங்காட்டினின்றமலர்ந்த” எனவுங்கூறினர்.

(சக)

கள்ளவிழ்ந்திழிநறுமலர்தாதினங்கவிழ்ப்பக்
கொள்ளைவான்றொடநிவந்தெழுக்கொடுமுடிக்குவைக
ளெள்ளரும்பகம்பொற்குழும்பங்கையாலேந்தி
யள்ளியப்பினவாமெனப்பொலிந்ததவ்வசலம்.

(இ - ள்.) மலர்ந்து தேனெழுதும் மணமிக்க மலர்கள்மகரந்தங்களைக்கொட்டி, ஆகாயமளாவ உயர்ந்தோங்கிய அம்மலையின் கொடுமுடிக்கூட்டங்கள், இழிவுசொல்லுதற்கரிதாகிய பசும்பொன்னுருக்கியகுழம்பை, உள்ளங்கையிற்கொண்டு அள்ளியள்ளிப்பூசினதுபோல் விளங்கின. ஏ - று.

அவ்வசலம் கொடுமுடிக்குவைகள் பொலிந்ததென இயையும்.

(சஉ)

விரிந்திலங்கியவடபெருங்கயிலையேமேலோர்
தெரிந்ததெய்வமென்றறிந்தனசினைக்கரங்கூப்பிப்
பரிந்தபூநறமஞ்சனமாட்டி.மென்பணிப்பூச்
சொரிந்துதாமுநின்றேத்துவபோன்றவச்சோலை.

(இ - ள்.) மிக விஸ்தீர்ணமாய் விளங்கும் அவ்வடகையத்தை, பெரியோர்களால் உணரப்படும் தெய்வமென்றறிந்தனவாய், அச்சோலைகள் கிளைகளாகிய கைக

ளைக்கூப்பி அன்புடையனவாகி, மலர்த்தேனைத் திருமஞ்சனமாக ஆட்டி, மிருதுவாகிய குளிர்ந்தமலர்களா லருச்சித்துத் தாங்களும் எதிரில் நின்று பூசிப்பனபோன்றிருந்தன. எ - று.

உம்மை-இறந்ததுழீஇயது.

(ச௩)

மணிகுயிற்றினமரகதமிழைத்தனவயிரத்
துணியுறுத்தினபவளமென்கொடியொடுந்தொடர்ந்த
தணிபசும்பொனிற்பொதிந்தனசினைதொறுந்தழுவி
யணிமணிக் குவைதுவன்றினதருவிருளறுப்ப.

(இ - ள்.) மணிக்கங்களிழைத்தனவும், மரகதங்கள் பதித்தனவும், வயிரத்துண்டுகள்பொருந்தின மெல்லிய கொடிப்பவளங்கள் பதித்துள்ளனவும், உருக்கிய பசும் பொன்னுலழுத்தினவும், கிளைகடோறும் நெருங்க அழகிய இரத்தினக்குவியல்கள் செறிந்தனவும் ஆகிய அத்தருக்கள் பலவகையினால் விளையும் இருளையோட்டுவன. எ - று.

(ச௪)

காலமின்றியேகனிவனகண்மலர்முகிழா
வாலுநெட்டிலையவிரொளிப்பசும்பொனாலலர்ந்த
போலுநாண்மலர்நறைபகிரண்டமும்பொதிந்த
சோலைநீழலிற்றகையறுமிரவிதேர்த்துரகம்.

(இ - ள்.) அச்சோலைகளில் காலக்கிரமில்லாமலே கனிகள்பழுக்கின்றன. தேனைப்பொழியும் மலர்கள் குவிதலையடையா. அசைந்துகொண்டிருக்கும் நீண்ட இலைகள் பிரகாசிக்கும் ஒளியமைந்த பசும்பொன்னால் விளங்கின. அன்றலர்ந்தமலர்களின் மணம் வெளியண்டங்களிலும் நிரம்பின. சூரியனுடைய இரதத்திற்பூட்டிய குதிரை இச்சோலையின் நிழலிலே தன்னுடைய தளர்ச்சியை நீக்கிக்கொள்ளும்.

கைலையினுள்ள அச்சோலையின் விருகங்கள் பருவத்தாலன்றிக் கனிகள் பழுப்பதும், மலர்கள் எக்காலமும் மலர்த்தேயிருப்பதும், இலைகள் பொன்மயமாக விளங்குவதும், அம்மலர்களின் மணம் பகிரண்டத்திலும் வீசுவதும், சூரியனுடைய இரதத்தின் குதிரை அச்சோலையின் நிழலிலே இளைப்பாறுவதும் முதலிய தெய்வீகம் உடைமையை விளக்கிறுநெனக்காண்க. போலும்-ஒப்பில்போலி. தகை-தளர்வு.

(ச௫)

உருளுநேமியொன்றோட்டியபசும்பரியுதயோ
னருகுபோதவினயர்வுயிர்த்தருந்தகையகற்றும்
பொருவுசீதளத்துடனடுக்குற்றனன்போவான்
கருகுகங்குலிற்போதருங்கலைமதிக்கடவுள்.

(இ - ள்.) ஒற்றைச் சக்கரத்தையுடைய இரதத்திற் பச்சைக்குதிரை பூட்டிச் செலுத்தும் சூரியன் அச்சோலையினருகே செல்லுதலால் இளைப்பாறித் தன்னுடைய தளர்ச்சியை நீக்கிக்கொள்ளுவான். இருண்ட இராக்காலத்தில் உதயமாகும் சோடசகலைகளையுடைய சந்திரனும் அச்சோலையையடையுங்கால் இணையில்லாத சீதளத்தோடும் நடுங்கிக்கொண்டுபோவான். எ - று.

(ச௬)

அன்னசோலையினகன்சினையூழ்த்திடுநறும்பூத்
துன்னுவானிகந்திழிதொறுமலமருதோற்ற
முன்னையூழ்முறையனுபவமுற்றுமமுடிந்தா
ருன்னரும்பதமிழந்திழிவாரையொத்துளதால்.

(இ - ள்.) அச்சோலையின் அகன்றகிளைகளுதிர்க்கின்ற வாசனைமிக்க மலர்கள், தாமிருந்த உயரத்தினின்றும் இறங்குந்தோறும் சுழலுகின்ற தோற்றமானது, முந்திய ஊழின்படி விளைப்பயன்களை அனுபவித்து முடிந்தவர்களாய், யாவராலும் நினைத்தற்கரிய மேலானபதவியை இழந்து இழிபவர்களைப்போன்றுள்ளது. எ - று. (சஎ)

ஆயசோலையினணிமலர்க்குப்பைவிழருவி
யேயமால்வரையுச்சியெம்மருங்கினுமிழிதன்
மேயசெல்வனைவேண்டெந்வேண்டெந்விரும்பித்
தூயநாண்மலர்த்தொடைபுனைந்தனவெனத்தோன்றும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறமைந்த அச்சோலையின்மலர்ந்த அழகிய மலர்க்கூட்டங்களோடு ஒழுகுகின்ற அருவி கயிலாயமலையுச்சியின் எப்பக்கங்களிலும் இழிந்துகொண்டிருப்பது, ஐசுவரியமுடைய ஒருவனை எவ்வெவர் விரும்பினரோ அவரவரும் பரிசுத்தமாக அன்றலர்ந்த மலர்மாலையைத் தரித்தனபோலத்தோன்றும். எ - று.

அருவியுடனே கலந்து மலர்கள் வரிசைப்பட ஒழுகுதலின் மலர்மாலையோன் றென உருவஞ்செய்தார். (சஅ)

நரத்தநாறினநறுமலர்ச்சந்தனங்கமழ்ந்த
குருந்தமட்டுயிர்த்தலர்ந்தனகுங்குமமணத்த
செருந்திவாசநாறினசெழுஞ்சண்பகம்வினாத்த
பொருந்துதண்சினைநெடுங்குரவலர்த்தொறும்பூத்த.

(இ - ள்.) நாரத்தைகள் வாசனைவீசுகின்றன. நல்லமலர்களுடைய சந்தனமரங்கள் மணக்கின்றன. குருந்தமரங்கள் தேனைச்சொரிந்துமலர்ந்தன. குங்குமமரங்கள் பரிமளித்தன. செருந்திமரங்கள் நறுமணம்வீசின. செழுமையானசண்பகமரங்கள் கமழ்ந்தன. நெடிய குராமரங்கள் தம்பாற்பொருந்திய குளிர்த்த கிளைகளோறும் மலர்களைப்பூத்தன. எ - று.

நெடுங்குரவு பொருந்துதண்சினைதொறும் அலர்பூத்த எனக்கூட்டுக. (சக)

அருவிதேக்கியபகிறிப்பொதுளியவாம்பன்
மருவுவெள்ளியங்குவட்டொளிகதுவுமலர்ந்த
பொருவினமால்வரைப்பொற்குவட்டிளவெயில்பொரலான்
முருகுவாய்மடுத்தொடுக்கிதழ்மலர்ந்தனமுளரி.

(இ - ள்.) அருவிகள் தேங்கியுள்ள பள்ளங்களிலே நெருங்கிய ஆம்பல்கள், வெள்ளியங்கிரியின்பிரகாசம் தம்பால்வீசலால் மலர்ந்தன. ஒப்பற்ற அக்கைலாயத்தின் பொன்மயமான சிகரத்தினுடைய இளங்கிரணமானது தாக்கலால், தாமரைமலர்கள் தேனையுட்கொண்டு குவிந்திருந்த இதழ்களைவிரித்தன. எ - று.

சந்திரகிரணத்தால் ஆம்பலும் சூரியகிரணத்தால் தாமரையும் மலர்தலியல்பாதலின், சந்திரகிரணம்போன்ற வெள்ளியங்கிரிப் பிரகாசத்தால் ஆம்பலும், சூரியகிரணம்போன்ற அம்மலையின் பொற்சிகரப் பிரகாசத்தால் தாமரைகளும் மலர்ந்தன வெனக்கூறினர். (இஓ)

காலத்தூழ்பலமுறைமுறைகழிதரவயிர்த்துச்
சாலக்காரொளிதழைதரத்தனித்தனியரும்பி
யேலத்தம்முழைக்கருங்கொழுந்தெழுந்தெனநீலக்
கோலப்பாறையினகன்சுனைநிரம்பினகுவளை.

(இ - ள்.) அழகிய நீலக்கற்பாறைகளிலுள்ள அகன்றகணைகளிலே, அவற்றிலுள்ள கரியஒளி மேலோங்கினுற்போலப்பொருந்தக் குவளைகள், காலமுடிவுகள் பலபல முறைப்படிநீங்க அழகுவாய்ந்து, மிக்ககருநிறம்பரப்பும்படி தனித்தனி மலர்ந்து நிரம்பின. ஏ - று.

கோலநீலப்பாறையினகன்சுனை, தம்முழைக்கருங்கொழுந்தெழுந்தென, குவளையயிர்த்து அரும்பிரம்பின என இயையும். எத்தனைகாலமும் வேறுபடாது ஒரே தன்மையாய் மலர்ந்திருப்பன என்பார் “காலத்தாழ்பலமுறைமுறைகழிதர” என்றார்.

அயிர்பெற்றோங்கியதமனியத்தறையறைதோறு
மெயில்பெற்றோங்கியபொற்குவட்டிடந்தொறுஞ்சார்ந்த
செயிரற்றேந்தியபொற்றகட்டமுந்துறச்செறித்த
வயிரப்பாளமொத்திமைப்பனதெளிபுனன்மடுக்கள்.

(இ - ள்.) துண்மணலமைந்துயர்ந்த ஒவ்வொரு பொற்பாறைகடோறும், மதில்களையுடைத்தா யோங்கியிருக்கும் ஒவ்வொரு பொன்மலைச் சிகரங்கடோறும், தம்பாற்பொருந்திய குற்றமறப் பதிக்கப்பட்டுள்ள பொன்னாலாகிய தகட்டிலே அழுந்துறப்பதித்த வயிரப் பாளங்களையொத்து, தெளிந்த நீர்நிறைந்தமடுக்கள் பிரகாசிக்கின்றன. ஏ - று.

(௫௨)

ஆட்டுவார்திரையலைத்திடவுடையரக்காம்ப்
னீட்டுநீர்த்தடத்தொகிந்தனகிடப்பவந்நெடுநீர்
மாட்டுவார்திராவாவியவாளைவாலடிப்பக்
கோட்டுநீரராக்குருதிகொப்புளிப்பனபோலும்.

(இ - ள்.) அலைந்துகொண்டிருக்கும்நீண்ட அலைகள்மோத, அவற்றாலுழிந்துள்ள செந்நிறத்தோகூடிய ஆம்பன்மலர்கள், நீளமாயிருக்கும் நீர்நிறைந்த தடாகங்களிலே வளைந்துகிடக்கின்ற தோற்றமானது, அவ்விசேடநீரிலுண்டாகியநெடிய அலைகளின்பாய்கின்ற வாளைமீன்கள், தம்முடையவால்களாலே தாக்க, வளைந்துள்ள அந்நீரிலுக்கும் நீர்ப்பாம்புகள் உதிரங்கொப்புளிக்க இருப்பதுபோலும் விளங்கியது. ஏ - று.

அலைகளை வாளைமீன்களாகவும் செவ்வாம்பல்களை நீர்ப்பாம்பாகவும் உருவகஞ்செய்தமைகாண்க.

(௫௩)

தெளிக்குமீர்ப்புனற்றடத்துறைநறுமலர்சிவணிக்
களிச்சரும்பினநான்மறையல்லனகழற
வொளிப்புலத்தினன்புடையவர்க்குளப்படும்பதவி
யளிக்குமஞ்செழுத்தல்லதுமிழற்றிலவன்னம்.

(இ - ள்.) தெளிவாகிக் குளிர்ந்த நீர்நிரம்பிய தடாகத்திலுள்ள வாசனைமிக்க மலர்களிலே, பொருந்திக்களிக்கின்ற வண்டின்கூட்டங்கள் சதாரமறைகளையல்லது சத்திக்கமாட்டா. அத்தடாகத்துள்ள அன்னங்களெல்லாம் தெளிவமைந்த அறிவினிடத்திலே மெய்யன்புடையவர்களுக்கு, அவர்களாற் சிந்திக்கப்படும் பதவிகளைப்பாலிக்கின்ற திருவைந்தெழுத்தையல்லது கூறா. ஏ - று.

வண்கெள் கீதம்பாடுதலும் அன்னங்கள் சொற்கள்பயிற்றலு முண்மையின், அக்கீதங்களை வேதவோசைகளாகவும், அச்சொற்களைத் திருவைந்தெழுத்தாகவும் கூறினர்.

(௫௪)

அப்பெருங்கிரிநவநதியருங்கதிபுக்கு
முப்பெருந்தலைவர்க்குமெட்டாதனமுயலா
வொப்பருந்துறைகுடைபவர்க்கோங்கிரும்பதத்தி
னெப்பெருங்கதியளிக்குமோவறிந்திலயின்னும்.

(இ - ள்.) அம்மகா கைலாயத்திலுள்ள நவநதிகளும், அருமையான பதவிகளைப் பாலிக்கும் சிருட்டியாதி முத்தொழிற் நிலையுடைய திரிமூர்த்திகளுக்கும் எட்டப்படாத பெருமையுடையன. ஒப்புக்கூறுதற்கரியதான அந்நதித்துறைகளில் முயற்சித்து நீராடுபவர்க்கு, ஒங்கியுள்ள பெரிய பதவிகளிலே எவ்வகைப்பட்ட பெரிய கதியைக்கொடுக்குமோ அதை இன்னும் அறிந்திலோம், எ - று.

ஒவ்வோர் பதவிகளிலும் பற்பலகதிகளுண்மையின் “ஒங்கிரும்பதத்தினெப்பெருங்கதியளிக்குமோ” என்றார். ஓகாரம் வினாப்பொருளில்வந்தது. (ருரு)

பாங்கர்வைகியவனந்தொறுமருந்தவம்பயில்வா
ரோங்குமாதவொப்பதமுணர்ந்துகொலுணனோம்
வாங்குவார்சடைப்புனிதனோர்மலர்ப்பதமல்லால்
யாங்கணுந்தெரிந்துணரினும்பதவிமற்றில்லை.

(இ - ள்.) எவ்விடத்திலே ஆராய்ந்துணர்ந்தபோதிலும், வளைந்துநீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானது ஒப்பற்ற தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளையல்லது அதற்குமேம்பட்டதோர் பதவியில்லை. அப்படியிருக்கச் சிறந்ததவசிகளையாவரும் அம்மலையின் பக்கத்திலுள்ள வனங்கடோறும் அருமையான தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எந்தப்பதவியை விரும்பிச் செய்கின்றார்களோ அதை அறியோம். எ - று.

கொல் ஐயப்பொருளில் வந்தது. கைலாயமாகிய சிவபதவியிலுள்ள அத்தவசிகளும் தவம்புரிந்துகொண்டிருப்பதைநோக்கின், அதனினும் மேம்பட்ட பதவியொன்றிருக்குமோவென்னும் ஐயம் பார்ப்போர்க்கு நிகழ்கின்றமையின் “சடைப்புனிதனோர்மலர்ப்பதமல்லால்யாங்கணுந்தெரிந்துணரினும்பதவிமற்றில்லை.” எனக்கூறிவரையறுத்து, சிவசிந்தனை மாறாதிருக்குமாறு நிட்காமியதவஞ்செய்கின்றனரெனக்கூறியவாறுணர்க. (ருசு)

அனையகானகத்தரும்பொறியயிலெயிற்றாவு
முனையெயிற்றுறையமுதலதூற்றுமுழங்கி
வினைசெய்வாளரிபினையொடுங்குழைவனவிரும்பி
நினையுநெஞ்சமுமஞ்செழுத்தல்லதுநினையா.

(இ - ள்.) அவ்வனங்களிலே அருமையானபொறிகளையும் கூர்மையான பற்களையுமுடைய பாம்புகள், தமது கூரியபற்களிலே துளித்துளியாக அமுதத்தையன்றிச் சிந்தமாட்டா. கர்ச்சித்துக் கொடுமையைவினைக்கும் சிங்கங்கள் தம்முடைய பெட்டைகளுடன் விரும்பிக்கலந்தன்வாய் நனைக்கின்ற அவற்றின் நெஞ்சமும் திருவைந்தெழுத்தையல்லாமல் வேறொன்றையு நனைக்கமாட்டா. எ - று.

கைலாயத்தில் வசிக்கின்றமையின், விலங்கினங்களும் காமங்கொண்ட காலத்திலும் தம்முடைய சித்தத்திற் றிருவைந்தெழுத்தையே சிந்திக்கின்றனவென அவ்வரையின் மகிமையை விளக்கியவாறறிக. உம்மை-இழிவுசிறப்பு. (ருஏ)

வனத்துவைகுறுங்குடம்பையவார்சிறைப்பறவையினத்தகிள்ளைகளிசைப்பனசெவிமடுத்தொப்பில் புனற்கொடுஞ்சடையெம்பிரான்நிருவருள்பொருந்தியனைத்துமாகமச்சரிதைமற்றல்லதொன்றறையா.

(இ - ள்.) அவ்வனங்களிலே வசிக்கின்ற கூட்டிலுள்ளவாகி நீண்டசிறகுகளையுடைய பறவைக்கூட்டத்தினவாகியவெல்லாம், கிளிகள் சொல்வதைக்கேட்டு, ஒப்பற்ற கங்கைதங்கிய வளைந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் நிருவருளாப்பொருந்தி, ஆகமச்சரிதைகளையல்லது வேறென்றும் பேசமாட்டா. ஏ - று.

இனத்தவனைத்தும் எனக்கூட்டுக. கிளிக்குச் சொற்பயிற்றுவோரின்றியும், அவ்வரையினுள்ளோர் விசேடித்துச் சதாவார்த்தையாடும் ஆகமச்சரிதைகளை அவைகள் கேட்டுணர்ந்து பயிலுந்தோறும், நாவுள்ள மற்றைப்பறவைகளும் அவைகளின் மூலமாய்ப்பயில்கின்றனவென்பதுகருத்து. (இஅ)

விழைந்தமாதவர்விரும்பியவளமெலாநுகர்ந்துந் தழைந்தமாவனத்தருந்தவந்தவறுறுதிழைப்பார் குழைந்தவெண்ணிலாக்குழுவியஞ்சிமிலியைக்குணியா விழைந்தசிர்தையினவனுருவேண்டினிருப்பார்.

(இ - ள்.) தவத்தைவிரும்பிச் செய்பவர்களெல்லாம், தங்களால் விரும்பப்படும் சகலவளங்களையும் அதுபவித்தும், தழைந்துள்ள சிறந்த அவ்வனத்திலே தங்களுடைய அருமையான தவத்தைத் தவறாதுமேன்மேலும்செய்பவர்களாய், குளிர்ந்த வெண்ணிறம்பொருந்திய மூன்றும்பிறையைத்தரித்த அழகியசடையையுடைய சிவபெருமானைச்சிந்தித்துருகின்ற தமது சித்தத்திலே, அச்சிவனது சாரூபத்தை இச்சித்து வசித்திருப்பார்கள். ஏ - று.

சிமிலி-சடை. எவ்வகைத்தாய வளங்களுக்கும் தோற்றமீறுண்மையின், அவையற்றுவிளங்கும் சிவசாரூபம் விரும்பினரென்பது பெற்றும். (இக)

இன்னதன்மையகயிலையின்கொடுமுடியிலக்கம் பன்னுகோடியொன்றெடுத்தபன்னோரிலக்கத்தை மன்னுமாயிரமொன்றுபத்தவற்றொடுமருவித் துன்னுதாற்றிருபத்தொடுமெந்தெனச்சொல்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வகை இயல்பமைந்த மகா கைலயின் கொடுமுடிகளினுடைய தொகை,கோடியே பதினொருவட்டத்துப் பதினோராயிரத்து நூற்றிருபத்தைந்தென்று சொல்லுவார்கள். ஏ - று.

மகாகைலாயக் கொடுமுடிகளின் தொகையைச் செய்யுட்கிணங்க அடைகொடுத்துத் தொடுத்தனர். (சூ0)

மொழிதரும்பெருங்கைலையைக்கீழுறமுயற்றி யிழிவறும்பசுந்தமனியத்திருநிலமிதன்பா லொழிவறுங்கணக்கிறந்தனகணங்களோடொழியாப் பொழியுமன்பினருருத்திரராயிரப்பொலிவார்.

(இ - ள்.) யாவராலும் துதிக்கப்படுகின்ற மகாகைலாயத்தின் கீழே பொருந்தச்சூழ்ந்து, களங்கமற்ற பசும்பொன்மயமாகிய சிறந்தபூமியிலே, அழிவற்ற அளவி

றந்த கணங்களுடனே, நீக்கமின்றிப் பெருகுகின்ற பேரன்புடையவர்களாகிய ஆயிரம் உருத்திரர்கள் விளங்குவார்கள். எ - று. (௬௧)

ஆடகத்தளத்தளவொருகோடியோசனையா
மாடுமுற்றுறவெள்ளிவெண்மதிருத்திருக்கு
மூடுசுற்றியதமனியவிஞ்சியொன்றுளதா
னீடுவார்மதிற்பெருமையினிலைநிகழ்த்துதுமால்.

(இ - ள்.) அப்பொன்மயமான பூமியின் அளவானது ஒருகோடி யோசனைதூரமாம். அதன்பக்கத்திலே சூழ வெண்ணிறம்வாய்ந்த வெள்ளிமதில் சூழ்ந்திருக்கும். அம்மதிலைச்சுற்றிலும் சூழ்ந்த பொன்மயமான மதிலொன்றுண்டு. மிகநீண்டுள்ள அம்மதிற்பெருமையைக் கூறுகின்றோம். எ - று.

ஆல் இரண்டும் அசைகள். பொன்னிலத்தைச்சூழ வெள்ளிமதிலும் அதனுள்ளிடாகப் பொன்மதிலும் உள்ளனவென்பது பெற்றும். (௬௨)

கோடியோசனையிடமுளகோடியிற்கோடி
யீடுபோகியேமேக்குறநிவந்தனவோங்கி
நீடுகோபுரமெட்டுளநெடுநிலைவாயின்
மாகொப்பவரிவரெனவான்முறைவகுப்பாம்.

(இ - ள்.) அம்மதில்கள் கோடியோசனை அகலமுள்ளன. மேலோங்கி அதிக உன்னதமாயுருவிக்கோடிகோடியோசனைதூரம் வளர்ந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே நீண்டகோபுரங்கள் எட்டுள்ளன. அந்நீண்ட கோபுரவாயில்களினிடத்திலே காவல் காப்பவர்களிவரிவரென்பதை முறைப்படி வகுத்துக் கூறுகின்றோம். எ - று.

இரண்டுமதில்களும் நாற்பக்கமும் சூழ்ந்திருப்பதாற் பக்கத்திற்கிரண்டிரண்டு கோபுரங்களாக நாற்பக்கங்களுக்கும் எட்டுக்கோபுரங்களுள்ளன வென்பதுபெற்றும். எ-அசை. (௬௩)

பூருவத்திடைக்கணபதிபொங்கெரிப்புறத்து
வீரபத்திரன்றென்றிசைநந்திமேன்முலைக்
கூரயிற்படைவயிரவன்மேற்றிசைக்குமரன்
மாருதத்திசைவைவிவடக்குமாகாளர்.

(இ - ள்.) கிழக்குத்திசையிற் கணபதியும், அக்கினிதிசையில் வீரபத்திரரும், தெற்குத்திசையில் நந்திதேவரும், மேற்குமூலையில் கூர்மையானசூலாயுதத்தையுடைய வயிரவரும், மேற்குத்திசையில் குமாரக்கடவுளும், வாயுமூலையில் தூர்க்கையும், வடக்குத்திக்குல் மகாகாளரும். எ - று. (௬௪)

வடகிழக்கினிலிரியரபுத்திரன்மறங்கூ
ரடுகினத்தெறுகணங்களோடவணவண்புரப்பார்
நெடுமுடிப்பெருங்கயிலையினிலையிதுபகர்ந்தே
முடனிவற்றினைவளைந்திடுமரணமொன்றுளதால்.

(இ - ள்.) வடகிழக்குத்திசையில் அரியரபுத்திரரும், கடுமைமிக்கபகைவர்களை யழிக்கின்ற கோபக்குறியையுடைய கணங்களுடனே அவ்வவ்விடங்களிலும் காவல் செய்வார்கள். நீண்ட கொடுமுடிகளையுடைய மகாகையின் இயல்பாகிய இவற்றைக்

கூறினோம். இதனுடனே இக்கொடுமுடிகளைச் சூழ்ந்திருக்கும் மதில் ஒன்றுண்டு.
எ - று. இவ்விரண்டும் குளகம். ஆல்-அசை. (சூசு)

வனமணிக்குலந்துவன்றினவானுந்நிவந்த
சினவரக்கரானிருதராற்செலற்கருந்திறத்த
களைபெருந்திரைப்பிரளயஞ்செலற்கருங்காவ
லனையமாபெருங்கயிலையினிலையிதென்றதைந்தான்.

(இ - ள்.) அம்மதில் அழகிய இரத்தினக்கூட்டங்கள் நெருங்கின. ஆகாயத்தை யளவியுயர்ந்திருப்பன. கோபத்தையுடைய இராக்கதர்களாலும் அசுரர்களாலும் பிர வேசித்தற் கருமையான தன்மையையுடையன. சத்திக்கின்றபெருத்த அலைகளோடு நிகழ்வரும் பிரளயமும் உள்ளே புகுவதற்கரிதாயிருக்குங் காவலையுடையன. அம்ம காகைலையின் நிலைமையிதுவென்று கூறினர். எ - று.

அவ்விருமதிற்கும் வெளியேயுள்ள திம்மதில் என்பதுபெற்றும். (சூசு)

சூதமாமுனிவாசகங்கேட்டலுந்துளங்கிச்
சீதமென்புனல்விழிவழியொழுகுறத்திருந்தும்
போதநெக்குறமயிர்ப்புறம்பொடித்தனர்புலமை
மாதவத்தினரென்புடைந்துருகினர்மயங்கி.

(இ - ள்.) சூதமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இவ்வாசகங்களைக் கேட்ட மாத் திரத்திலே, மெய்ஞ்ஞானம் முதிர்ந்த அம்முனிவர்கள் நடுக்கமடைந்து, குளி ர்ந்த ஆனந்தக்கண்ணீர் கண்களின் வழியாயொழுக, திருத்தமான தங்கள் மனம் நெ க்குவிட்டுருக, மேனியின்புறத்திலே உரோமம் சிலிர்சிலிர்க்கப்பெற்றவர்களாய்மயக்க முற்று எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகினார்கள். எ - று.

சிவபுராணம் மெய்யன்புடனே கேட்போர்க்குச் சரீரநடுக்கமும் ஆனந்தபா ஷ்டமும் மனமும் என்பும் நெக்குவிதெலும் உரோமாஞ்சிதமும் விளைதலுண்மை யை விளக்கினர். (சூஎ)

அன்னகாலையினன்னவர்கருந்தவத்தலைவன்
மன்னுமாதவத்துறையுளீர்கேட்கெனவகுப்பான்
சொன்னமாபெருங்கயிலைவீற்றிருக்குமத்தொல்லோன்
மன்னுமாருயிர்க்குயிரெனத்திருவருள்வழங்கும்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்திலே, அம்முனிவர்களுக்கு அருந்தவத்தலைவராகிய சூத மகாமுனிவர், நிலபெற்ற பெருந்தபோ மார்க்கத்திலுள்ளவர்களே கேட்கக்கடவீர்க ளென்று கூறுகின்றார், நாம்சொன்ன அம்மகாகைலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபிரான் உலகிம்பொருந்திய சர்வான்மாக்களுக்கும் பரமான்மாவாயிருந்து திருவருள் பாலிப் பார். எ - று. (சூஅ)

கண்ணுங்கட்புலங்கதுவியவொளிகளுநிவந்த
விண்ணும்விண்ணிடைவழங்கியததிர்களுமேலோ
ரெண்ணுமெண்ணியபொருள்களுமியாவையுந்தானும்
நண்ணுநாயகனிருப்பதக்கயிலைமாநகரம்.

(இ - ள்.) கண்களும், கண்களுள்ளே நிறைந்தவொளிகளும், மேலோங்கிய வானமும், அவ்வானத்தினுள்ளே யுலாவுகின்ற சந்திராதித்தர்களும், பெரியோர்க

ஞடைய எண்ணங்களும், அவர்களால் எண்ணப்பட்ட பொருள்களும், ஆகியவனைத் தும் தாமாகவே விளங்கும் சிவபிரான் வீற்றிருப்பது அம்மகா கைலாயம். ஏ - று.

பரிபூரணரான சிவபெருமானைத் துருவராயும் ஒருருவமுமில்லாதவராயும் விளங்குவாரென்பது நூற்றுண்பாதலின் “யாவையுந்தாழை நண்ணுநாயக” நென்றார். இதனை “ஒன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லையாருன்னையறியகிற்பாரே.” எனப்பெரியார் பணித்தமையானுமுணர்க. (௬௬)

தெய்வமேருவின்றென்புலத்திருப்பெருங்கயிலைத்
தையல்பாகன்முத்தலைநெடுஞ்சூற்படைப்பெருமா
னையனாழமுண்டிருண்டகண்டத்தினனமர்வான்
வையம்யாவையும்படைத்தளித்தழிக்குமவ்வரதன்.

(இ - ன்.) தெய்வீகம்பொருந்திய மேருவரையின் தென்றிசையிலுள்ள சிறந்த மகா கைலாயத்திலே, உமாதேவிபாகரும், முச்சிகைகளையுடைய நீண்ட சூலாயுதத் தையேந்திய மேன்மையினரும், தலைவரும், ஆலாழமுண்டிருக்கிய மிடற்றினரும், உலகனைத்தையும் தோற்றுவித்துக்காத்துத் துடைப்பவருமாகிய அச்சிவபெருமான் வீற்றிருப்பார். ஏ - று.

பாகன்பெருமான் கண்டத்தினன்வரதன் அமர்வான் என இயையும். (௭0)

உரைத்ததெய்வமாக்கயிலைகளினையவோரிரண்டு
மருத்தினானமாமயமெனலாகுமிக்கயிலை
யுருத்திரப்பெருங்கணங்களுமுலகளிப்பவருந்
திருத்தமாதவத்தலைவருஞ்சிந்தைசெய்திருப்பார்.

(இ - ன்.) இங்குக்கூறிய தெய்வீகம் பொருந்திய இவ்விருபெருங்கைகளையும் பாவர்க்கும் விருப்பத்தை விளைவிக்கும் ஞானசொருபமென்று சொல்லலாம், இக்கயிலைகளைப் பெரிய உருத்திரகணங்களும், உலகபாலகர்களும், திருத்தமான சிறந்தவ சிரேஷ்டர்களும் என்றும் சிந்தித்திருப்பார்கள். ஏ - று.

உலகபாலகராவார்-வைரவக்கடவுண் முதலியோர். (௭௧)

இயங்குவாயுவுமெரிகதிர்க்கடவுளுமெழுந்து
வயங்குதிங்களும்வளரொளிக்கனலியுமரபான்
முயன்றுநிற்பனவிவரருப்பெருமையான்முழவுத்
தயங்குதின்புயத்திரந்தரவாமத்தகையே.

(இ - ன்.) இச்சிவபெருமான் திருவருப்பெருமையினாலே சுஞ்சரிக்கின்றவாயு தேவனும், கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனும், வானத்திற்குன்றி விளங்கும் சந்திரனும், மிக்கபிரகாசமுள்ள அக்கினிதேவனும், தத்தந்தொழின்முறைப்படி தொழுது கொண்டிருப்பார்கள். மத்தளம்போன்று திரண்டுள்ள திண்ணியபுயங்களை யுடைய இந்திரனும் அவ்வாறே தொழுதுகொண்டிருப்பான். ஏ - று. (௭௨)

இந்தமாபெருங்கயிலையினியற்கையைப்புலித்தா
டந்தாமுனிதனதுபமன்னியற்குரைப்ப
வந்தாமுனிதாமரைக்கண்ணவற்கருள
விந்தைநாயகன்பாண்டவர்க்குரைத்தனன்மேனாள்.

(இ - ள்.) இம்மகா கைலையின் பெருமையை வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் தம் துபுத்திரராகிய உபமன்னிய மகாமுனிவருக்குபதேசிக்க, அம்முனிவர் தாமரைக்கண்ணராகிய கிருஷ்ணமூர்த்திக்குபதேசிக்க, திருமகள் காந்தராகிய அக்கிருஷ்ணமூர்த்தி முற்காலத்திலே பாண்டவர்களுக்குபதேசித்தனர். எ - று.

இக்கைலைமான்மியம் வியாக்கிரபாதரால் உபமன்னியருக்கும் உபமன்னியரால் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்தியால் பாண்டவர்க்கும் உபதேசிக்கப்பட்டப் பூவுலகிற்பரவினதென இச்சரிதைபரவின முறைமை கூறப்பட்டது. (எங்)

அறிந்தமூவகைத்தலைவருங்கயிலைபெற்றடைந்தார்
நெறிந்தவாரசடையந்தணிர்நீவிருநினைவிற்
செறிந்தவேட்கையிற்சிவனடிசேவைசெய்திடுமி
னெறிந்தபேரொளிக்கயிலையேகதிபிறிதில்லை.

(இ - ள்.) இவ்வாறுவரன்முறையாய் உபதேசிக்கப்பெற்ற மூவகைமுதல்வரும் கயிலாயபதவியடைந்தார்கள். நெறிப்போடுகடிய நீண்டசடையையுடைய முனிவர்களே, நீங்களும் நினைவினிடத்தில் மிக்கவிருப்பத்துடனே சிவபெருமான் திருவடியைச் சேவிப்பீர்களாக, உங்களுக்கும் மிக்க ஒளிபரப்பும் கைலாயமே புகலிடமாகும் வேறுபுகலிடமில்லை. எ - று.

கைலையின் பெருமையைக்கேட்டோரும் சிந்திப்போரும் அக்கைலாய பதவியடைவார்களென்பார் “அறிந்தமூவகைத்தலைவருங்கயிலைபெற்றடைந்தார், நீவிருநினைவிற்சேவைசெய்திடுமி, நெறிந்தபேரொளிக்கயிலையேகதி.” என்றார். (எசு)

என்றுகூறியதொருங்குகேட்டிந்தியமனைத்தும்
வென்றமாதவரிருந்தவச்சூதனைவியந்தா
ரின்றுநாமிவணியற்றியதவப்பெரும்பேறு
சென்றுபெற்றவாகிடைத்தனமெனவகஞ்சிறந்தார்.

(இ - ள்.) என்றுசூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளியதை, இந்திரியங்களைந்தையும் வென்ற அம்முனிவர்கள் அனைவரும் கூடியிருந்துகேட்டு, பெருந்தவத்தையுடைய சூதமகாமுனிவனாவியந்தவர்களாய், இவ்வனத்தில்வசித்துச் செய்துவந்த தவத்தின் பெரும்பேற்றை, அக்கயிலைக்கு நேரேசென்று பெற்றார்போல இருந்தவிடத்திலேயே இன்று பெற்றோமென்று மனமகிழ்ந்தார்கள். எ - று.

முன்புகேட்ட அம்மூவகையினரும் கயிலைப்பதவியடைந்த துண்மையின், தாமுங்கேட்ட காரணத்தார் கயிலைப்பதவி தங்களுக்கு முண்டென்று நிச்சயமுடைய ராய்க்களித்தார்களென்றுணர்க. (எடு)

கைலைமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். அஎ.

இரண்டாவது.

சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கம்.

உள்ளமோர்ந்தனகேட்டுழியெம்முழையொருங்குணர்ந்தொருங்காகப் பள்ளவார்மடைப்புனலெனத்தொகுத்தனையாமதன்பயன்றுய்த்தேம் வெள்ளெயிற்றுவுஞ்சூரனைமுதலியோர்விளிந்தபின்னவராவிக்கொள்ளேவேற்படையொடுக்கியதன்மையைக்கூறுதியெமக்கென்றார்.

(இ - ள்.) அம்முனிவர்கள் சூதரைநோக்கி, எங்கள் மனத்தில்திரும்பியவற்றைக்கேட்டபோது எண்ணம் முழுமையுமறிந்து, ஒரேதொகுப்பாய்ப் பள்ளத்தைநாடியோடும் நீண்டடைகளின் நீரைப்போன்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீர், நாங்கள் அவற்றின் பிரயோசனங்களையுடைந்தோம், வெள்ளிய பற்களையுடைய கொடியவர்களாகிய சூரபுதுமன்முதலாயினோர் இறந்தபிறகு, அவர்களுடைய ஆன்மாக்களை, அழிக்குந் தன்மையையுடைய வேலாயுதம் ஒடுக்கிய சரித்திரத்தை எங்களுக்குச்சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். எ - று.

கேட்டுழிக்கேளாதனவனைத்துமுணர்ந்துரைத்தனீர் என்பார் “ஒருங்குணர்ந்துதொகுத்தனை” என்றார். (க)

பன்னுமாதவத்துறையுளோர்கேட்டுழிப்பழவினைப்பகைவென்றோள் பின்னலஞ்சடைநெடுமுடி துளக்கினனுவகையிற்பெரிதுற்றன்னனகாரணமறைகுதுங்கேண்மினென்றறைகுவாரெருகாலம்பொன்னலங்குதார்ப்பன்னிருதடம்புயப்புங்கவனங்கோமான்.

(இ - ள்.) யாவராலும் சொல்லப்படுகின்ற பெரிய தவநெறியிலுள்ள அம்முனிவர்கள் கேட்டதருணத்தில், ஊழ்வினைப்பகையை வென்ற சூதமகாமுனிவர், பின்னலோடுகூடி அழகுடைத்தாய்நீண்ட சடையமைந்த திருமுடியைசுத்து மிகவுங்களிப்புடையவராய், அக்காரணத்தைக் கூறுகின்றோம் கேளுங்கென்று திருவாய்மலர்கின்றனர். ஓர்காலத்திலே பொன்மயமாய் அசைகின்ற மாலையைத்தரித்த பன்னிரண்டு திருப்புயங்களையுடைய எமது தலைவனாகிய முருகப்பெருமான். எ - று.

கானவண்டராக்கம்பகப்பொதும்பர்கூழ்கந்தமாதனநின்று மானவேலொடுமரகதக்கலாபமாமயிற்புறமினிதேந்தவேனைமானிலத்திருவினையாடலுக்கெழுந்தருளியஞான்று ஞானநாயகனுமையொடுமினிதுறைகயிலையைநணுகுற்றான்.

(இ - ள்.) இசையையுடைய வண்டுகள் நீங்காத கற்பகச்சோலைசூழ்ந்த கந்தமாதபருவத்தினின்றும், சிறந்தவேலாயுதத்தோடும் மரகதநிறமமைந்த கலாபத்தையுடைய பெரியமயிலானது, தன் முதுகிலே இனிமையுடன் தாங்கிக்கொள்ள, மற்றையுலகங்களறி புரியவேண்டிய திருவினையாடல்களுக்காக எழுந்தருளியகாலத்தில், ஞானநாயகராகிய சிவபெருமான் உமாதேவியோடும் விருப்பமாய் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினீர். எ - று. (ங)

உற்றகாலையிற்களிமயிற் புறனிழிந்தொவிதருசிறுதண்டைச்
சிற்றடித்துணைநோவரமென்மெலச்சென்றவச்சிறுகாலைக்
கொற்றவார்கொடிமயிலொடுங்கயிலையின்கீழுறக்குமயோசன்
கற்றைவார்கதிர்க்கயிலைசென்றிறைஞ்சினன்பன்னிருகரங்கூப்பி.

(இ - ன்.) அவ்வாறெழுந்தருளியபோது களிப்போடுங்கூடியமயிலின் முதுகி
னின்றும் இழிந்தருளி, சத்திக்கின்ற சிறியதண்டையணிந்த சிற்றடிவருந்தும்படி
மெல்லமெல்ல நடந்தருளிய அச்சற்றநேரத்தில், வெற்றியமைந்த நீண்டதுவசமா
கிய சேவலானது மயில்வாகனத்துடனே கயிலையின் அடிவாரத்திலே தங்கியிருக்க,
குமரநாயகர் கூட்டமாய்நீண்டுள்ள கிரணங்களைப் பரப்பும் கைலையையடைந்து
தமது பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையுங் கூப்பி வணங்கினர். எ - று. (சு)

கறுத்தகண்டனைக்கண்ணுதற்பரமனையடியவர்கருத்தீமை
வெறுத்தநாதனைவெண்ணிலாச்சடிவியைவெருவலர்புரத்தீய
வொறுத்தவானகைப்புனிதனைக்கண்டுகண்களித்தனனுளநெக்கான்
மறுத்துவார்குழன்மரகதக்கொம்பராவணங்கினன்மகிழ்பெற்றான்.

(இ - ன்.) நீலகண்டமுடையவரும், நெற்றிக்கண்ணுடைய பரமரும், அடியவர்
களின் பிறவிப்பிணியைப் போக்குந்தலைவரும், வெள்ளிய சந்திரனைத்தரித்த சடை
யையுடையவரும், பகைவரது முப்புரங்களும் எரியும்படி கோபித்த ஒளிமிக்க புன்ன
கையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்துக்கண்களிகூர்ந்து மனமுருகி
னர். மீண்டும்நீண்ட கூந்தலையுடைய மரகதக்கொம்புபோன்ற உமாதேவியைவணங்கி
மகிழ்கூர்ந்தனர். எ - று. (ரு)

வருகழற்சிறுதண்டையஞ்சிறடிமைந்தனையெதிர்நோக்கி
யுருகுகாதன்மிக்கெழுந்தனனுவகையானும்பரிற்றலைநின்றான்
றிருடம்புரிந்தனனதுநோக்கினன்சிந்தையென்பொடுநெக்கர்
னருகுநின்றனன்மெய்பொடித்தரும்பினையார்ந்தனனக்காலே.

(இ - ன்.) வீரக்கழலும் சிறுதண்டையுமணிந்த சிற்றடியால் நடந்துவருகின்ற
குமரநாயகரை எதிரேபார்த்தருளி, தேவர்பிரானாகிய சிவபிரான், களிப்பினால் மன
முருகுகின்ற அவாமிக்கவராய் எழுந்துநின்று ஆனந்தத்திருநடனம்புரிந்தனர். அக்கு
மரநாயகர் அந்நடனத்தைத் தரிசித்தவராய் அன்பும் மனமும் நெக்குவிட்டுருகித்
திருமேனிபுளகித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்சொரிந்து பரவசப்பட்டு அருகிலின்றினர்.
அத்தருணத்தில். எ - று. (சு)

முடங்குவெண்டிணைபொருந்திருப்பாற்கடன்முன்றலின்முடத்துத்திப்
படங்கொள்பாம்பணைக்கண்ணெயில்படலையம்பசந்துழாய்மணிமார்பன்
றடங்கொடுஞ்சிறையுவணமீப்பொலிந்தொருமேருவின்மலைமுந்நீ
ரிடங்கொள்கார்மழைமுளரிபூத்தனவெனவெழுந்தனன்வருகின்றான்.

(இ - ன்.) விளைந்திருக்கும் வெள்ளிய அலைகள்மோதுகின்ற திருப்பாற்கடலின்
முகப்பில், வீணவாகிய பொறிகளையுடைய படத்தைத்தரித்த அரவிணையில் அறிது
யில்செய்யும், அழகியபச்சைத்துழாய் மாலையும் கவுத்துவமணியுமணிந்த மார்பையு
டைய திருமால், விசாலித்துநீண்ட சிறகுகளையுடைய கருடவாகனத்தின்மீதுவிள
ங்கி, ஒப்பற்றமேருவரையினுச்சியில் கடலிலுள்ள கரியமேகமானது தாமரைகளேப்
பூத்தனவென்று சொல்லும்படி புறப்பட்டு வருகின்றனர். எ - று.

திருப்பாற்கடலையே கடலாகவும், அதிற்றுயில்செய்யும் திருமாலையே மேகமாகவும், அக்கடவுள் கண் கரம் உந்தி பாதம் முதலிய அவயவங்களையே தாமரையாகவும் கருடனையே மேருவாகவும், உருகஞ்செய்தனர். கடலின்மத்தியிலுள்ளதாய்த் தாமரைப் பூத்த மேகம் மேருவுச்சியுற்படிதலின்மையின் இதனை இல்பொருளுவமம் என்பர்.()

தனிவாழியதிருமறுமார்பினன்சென்றுறுதிசைநோக்கித் தூவியன்னமொன்றுகைத்தனனான்முகச்சுருதியெம்பெருமானு மேவுகற்பகநறுநிழலினிதுறைவிண்ணவர்களைஞ்சூழ முவையிற்புரஞ்செற்றவனுற்றுறைகயிலையைமுடுகுற்றார்.

(இ - ள்.) திருமகள் குடிக்கொண்டிருக்கும் மார்பினிடத்திலே கவுத்துவாபரண மணிந்த திருமாலானவர் போய்க்கொண்டிருக்கும் திசையைப்பார்த்து, நான்குமுகங்களையுடைய வேதத்தலைவராகிய பிரமதேவனும், வாசுனமிக்க நிழலமைந்த கற்பகச் சோலையில் விரும்பிவசிக்கும் தேவர்குழாஞ்சூழ, சிறுகுளையுடைய அன்னவாகனத்தை நடாத்திக்கொண்டு, மும்மதில்களாகிய திரிபுரங்களையெரித்தருளிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் திருக்கயிலையை அடைந்தனன். எ - று.

உம்மை-இறந்ததுதழீஇயது.

(அ)

ஆழிமாயனுமருமறைக்கிழவனுமவணிழிந்தயலாகப் பாழிவெண்சிறையுணமுமன்னமுமொழிந்தனர்படர்கின்ற ருழிப்பற்பலகாண்கினும்பிரளயவொடுக்கினுமுலவாத சூழிமால்வரைக்கயிலைமீச்சென்றனர்திருநடந்தொழுதேத்த.

(இ - ள்.) சக்கராயுதமேந்திய திருமாலும், அரிய வேதங்களுக்குரிமையான பிரமதேவனும் அவ்விடத்திலே இறங்கி, பலமிக்க வெள்ளிய சிறுகுளைப்படைத்த கருடனையும் அன்னத்தையும் பக்கத்திலே நிறுத்திவிட்டுச் செல்பவர்களாய், பற்பல கற்பாந்தங்களினும் மகாப்பிரளய ஒடுக்கத்தினும் அழியாத சிகரத்தையுடைய பெரிய மலையாகிய கயிலையமலையின்மீது சிவபிரான் புரிகின்ற ஆனந்தத் திருநடனத்தைத் தொழுது துதிக்கும்பொருட்டு நடந்துசென்றனர். எ - று.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்சோதிவசிப்பதாகலின், அக்கயிலையை “ஊழி பற்பலகாண்கினும்பிரளயவொடுக்கினுமுலவாதசூழிமால்வரைக்கயிலை” என்றார். உம்மைகளிரண்டும் எண்ணிக்கணவந்தன. (க)

தொழுதகையினர் துளங்கியமெய்யினருருகியதொடர்போடு மழுதகண்ணினரன்பினர்சென்றுழியணிரெடுமணிவாயுயின் முழுதுணர்ந்தறிந்திகைப்பிரம்படிமுடிதொடரெருக்கூடு வழுவியேகினர்திருநடந்தொழுதனர்வழுத்தினரயனின்றார்.

(இ - ள்.) உச்சிமேற்குப்பிய கரங்களையுடையவராயும், நடுங்கிய சரீரமுடைய வராயும், மனமுருகிய தன்மையுடனே ஆனந்த நீர்சொரியும் கண்களையுடையவராயு முள்ள அவ்வன்பினர்கள் சென்றபோது, அழகுடைத்தாய் நீண்டு இரத்தினங்கள் பதித்துள்ள முதற்கோபுரவாய்தலிலே யாவையும் ஒர்ந்தணர்ந்த நந்தியெம்பெருமான் திருக்கரத்தேந்திய வேத்திரப்படையின் அடி தமது முடிகளிலே படும்படி, நெருக்கத்திலே கடந்துசென்று, சிவபிரானுடைய திருநடனத்தைப்பணிந்து துதிசெய்து பக்கத்திலே நின்றார்கள். எ - று.

ஒடு-உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில்வந்தது.

(க)

மறைமுழங்கியமுழக்கொலியளவறுமாதிரங்கிழித்தோட வறைகருங்குழலரிமுநற்பிரமதோத்தண்டகோளகையோங்க விறைதிருப்பதச்சிலம்பொலிமன்னுயிர்க்கினிதளித்திடரோட்ட நிறைபெருங்கணமரகரவெனுந்தொனிபெருநெடுநிலம்போர்ப்ப.

(இ - ள்.) வேதங்கொலிக்கின்ற முழக்கொலி அளவிறந்த திக்குகளைக் கடந் தோடவும், சத்திக்கின்ற பெரிய வீரக்கழலையணிந்த திருமால் பிரமன்முதலோர் செய்கின்ற தோத்திர ஓசையானது அண்டகோளகைமட்டும் மேலோங்கவும், சிவபிரான் திருவடிகளிலணிந்துள்ள பாதச்சிலம்பொலி, ஆன்மவர்க்கங்களுக்கு இன்பமருளித் துன்பமகற்றவும், நிறைந்திருந்த தேவர்களின் பெருங்கூட்டம் ஹரஹரவென்னும் சத்தமானது பெரிய நிலவுலகமுழுமையும் பரவவும் ஏ - று.

உம்மைகள் தொக்கன.

(கக)

தேவதுந்துபிமுரட்டொடுபெற்றோச்சில்லரிச்சிறுபாண்டில் பாவுகண்படுமரம்படுதிமிலைவெம்பல்லியத்தொகையார்ப்ப மேவருஞ்சடைப்பகிரதியுவட்டெழுவின்ணவர்களைஞ்சூழத் தாவின்ந்திகைப்பிரம்பினாவிமையவர்முடிமணிதகர்த்தோட.

(இ - ள்.) தேவதுந்துபிகளும், வேறுபாடாகத் துளைத்திருக்கும் பல தொளைகளில் பருக்கைக்கற்களையுடைய சிறியகைத்தாளமும், பரவிய இடமகன்ற கண்களையுடைய அழகமைந்த பம்பையும், திமிலைப்பறைகளும், மிகப்பெருமைபொருந்திய பலவாத்தியக்கூட்டங்களும் கோஷிக்க, சடையின்கணுள்ள கங்கையானது பெருக்கெடுக்க, தேவர்குழாஞ்சூழ, அழிவற்ற நந்தியெம்பெருமான் திருக்கரத்திலேந்திய வேத்திரப்படையினால் தேவர்களின் கிரீடத்திலுள்ள இரத்தினங்கள் பெயர்ந்து சிதற. ஏ - று.

(கஉ)

பணிப்படாம்பொதியிமயமீன்றளித்தருண்மரகதப்பசும்பாவை கனித்தசிந்தையினருகுநின்றியற்றியகமலமென்கரப்பாணி தொனித்தபண்முறைசதிவழிசீர்தொறுந்துக்கிசைசெவிதூங்கக் குனித்தநாயகன்றிருநடந்தொழுதனர்விண்ணவர்குழாத்தோடும்.

(இ - ள்.) பணிப்படலம் போர்க்கப்பட்ட இமயவகையீன்றருளிய மரகதமணி போலும் பசுமைநிறம்வாய்ந்த உமாதேவியார், கனிவுற்ற திருவுள்ளத்துடனே, தாமரைமலர்போலும் மிருதுவான கரங்களாற்றட்டி அருகிலிருந்துபலமுறை ஒலித்த சதிகளின் முறைப்படி, பாடுகின்ற பாடலின் ஓசையானது சீர்கடோறும் திருச்செவிலே நடித்த சிவபெருமான் திருநடனத்தைத் தேவர்குழாத்துடனே வணங்கினார் கள். ஏ - று.

உமாதேவியார் தமது திருக்கரங்களாலொற்றுந் தாளமாகிய சதிக்கிணங்கத் தேவர்கள்பாட, அவ்விரண்டிற்கு மிணங்கச் சிவபிரான் நடித்தனரென்க. ஒடு - உடனிகழ்ச்சிக்கண்வந்தன.

(கங)

குழைந்தசிந்தையர்குமிழிவிட்டொழுகியகண்ணினர்குழையாநின் றிழைந்தவன்பினருருகியவென்பினர்முகிழ்த்தகையிணைவாங்கார் விழைந்தவேட்கையினின்றனரயர்ந்தனர்மெம்பொடித்துளநெக்கார் தழைந்தசெஞ்சடைப்பரமணையாடல்கண்டுவப்பொடுந்தலைநின்றார்.

(இ - ள்.) இளகிய மனமுடையவர்களாயும், ஆனந்தரீர் குமிழிவிட்டொழுகிய கண்களையுடையவர்களாயும், குழைவுற்றுக்கசிந்த பேரன்புடையவர்களாயும், உருகிய என்புடையவர்களாயும், சிரமேற்குவித்த இருகரங்களையும் வாங்காதவர்களாயும், விரும்பிய ஆவலுடனின்றவர்களாயும், பரவசப்பட்டவர்களாயும், சரீரம்புளகித்து மனம் நெக்கு விட்டவர்களாயும், தழைந்து சிவந்தசடையையுடைய சிவபெருமான் திருநடனத்தைத் தரிசித்துத் தலையன்புடனின்றார்கள். எ - று.

அன்பு தலை இடை கடை எனமூவகைப்படுதலின் இவ்வியல்புடைமையைத் தலையன்பென்றமை காண்க. (கச)

இன்ன ரின்னணமாடல்கண் டெவப்புழியெறிகதிர்க்கயிலைக்கீழ்
மன்னுசேவலுமரகதக்கொடுஞ்சிறைமயூரமுமினிதுற்ற
வன்னகாலையிற்சூரனும்பதுமனுமரிமுகத்தவனுங்கூர்
மின்னுவெள்ளையிற்றடுகினத்தாரகனெனப்படுவெய்யோனும்.

(இ - ள்.) இவர்களில்வாறு நடனந்தரிசித்துக் களிகூருந்தருணத்தில், ஒளிவீசும் கயிலைவரையின் கீழ், பொருந்திய சேவலும் மரகதநிறமமைந்த பெருஞ்சிறகுகளுள்ள மயிலும் இனிமையுடனிருந்தன. அத்தருணத்தில் சூரனும் பதுமனும் சிங்கமுகனும் கூர்மையுடன் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளியபற்களைப்படைத்த கொடுங்கோபமுடைய தாரகனென்று சொல்லப்படுகின்ற கொடியவனும். எ - று.

“கூர்மின்னுவெள்ளையிற்றடுகினம்” என்னும் அடையை மந்தைமூவருக்குங் கூட்டி யுரைத்தலுமொன்று. (கரு)

பூதவெங்கணக்குலத்திவாநால்வரும்பொறிமயிற்கருகேகிப்
பாதகின்கிணிப்பங்கயம்பொறுத்தநின்பெருந்திறல்சொலற்பாற்றே
கேதனத்திறற்குக்குடத்தடுதிறலெவர்கிளத்துவர்கெட்டேம்
போதினா முகத்தலைவனும்மடிபோற்றுதலெளிதன்றே.

(இ - ள்.) கொடிய பூதகணத்தினர்களாகிய இந்நால்வரும், புள்ளிகளுடைய மயிலுக்கருகாகச்சென்று கின்கிணியைத்தரித்த குமாரக்கடவுளின் திருவடித்தாம கைகளைச் சமந்த உன்னுடைய பெருவல்லபம் சொல்லத்தக்கதோ, கொடியருவமைந்த சேவலின் வெற்றிபொருந்திய வல்லபம் யாவர்கூறுவர், தாமரையில் வசிக்கும் சதூர்முகத்தலைவனாகிய பிரமனும் உங்களிருவரின் திருவடிகளைத் துதித்தல் எளிதல்லவே, எ - று.

கெட்டேம் - வியப்புக்குறிப்பு.

(கச)

இவையறிந்துமற்றறிகிலராமெனவெறுழ்வலிக்குடையோர்போற்
கவர்கொடுஞ்சிறைக்கலுமுனுமன்னமுங்கருத்துமதியாவா
யவமதித்தனவறிந்திலிர்போலுமற்றும்மொடுமெடுபோர்க்கென்
றுவைசெறுப்புழிதும்மொடுநால்வருமுருத்தெழுந்துடனிற்பேம்.

(இ - ள்.) இவை யனைத்துமுணர்ந்தும் உணராதவைகளென்று சொல்லும் படி மிக்க வல்லமையுடையவைகளைப்போன்று, பிரிவுபட்ட நீண்டசிறகுகளையுடைய கருடனும் அன்னமும் தங்கள் மனத்திற்பொருந்த மதியாதவைகளாய் அவமதித்திருக்கின்றன, இதனை நீங்களறியவில்லைபோலும், அவ்விரண்டும் உம்முடனே வெற்றிபொருந்தத்தக்க யுத்தத்திற்கென்று எதிர்க்கும்போது, உடனே உங்களுடன் நாங்கள் நால்வரும் கோபித்தெழுந்து நிற்போம், எ - று.

மற்று - இரண்டும் அசைகள். ஒடு - இரண்டும் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில்வந்தன. நால்வரும் என்பதன்கணுள்ள உம்மை முற்றும்மை. அறிகிலர் உடையோர் இவ்விரண்டும் திணைவமு. (க௭)

எனமொழிந்தனவிருசெவித்தொளைபுகவெரிப்பொறிவிழிகாலவனமயில்குலச்சிறைபுடைத்தெழுந்ததுவாரணஞ்சினஞ்சீறிப்புனைபுடைச்சிறையடிதொடப்போர்த்தடுபோர்துணிந்ததுபூதத்தினவிழிக்குலம்வடவைக்கியவுருத்தெழுந்தனவெதிரோக்கி.

(இ - ள்.) என்று சொல்லியவை இரண்டு செவித்தொளைகளிற் புகுந்தவுடனே, கண்கள் நெருப்புப்பொறிகளைக் கக்கும்படி, அழகிய மயிலானது தனதிரண்டு சிறகுகளை அடித்துக்கொண்டெழுந்தது, சேவலும் கோபமேற்கொண்டு அலங்காரத்தோடுகூடிய இருபக்கச் சிறகுகளைப் பாதத்திற்படும்படி விரித்து, வெற்றிகொள்ளத்தக்க யுத்தத்திற்காரம்பித்தது. பூதகணத்தினர் விழிகளில் வடவானலத்தைக் கக்கினவைகளாய் அவைகளை எதிர்பார்த்தவண்ணமாய்க் கோபித்தெழுந்தன. எ-று. ()

உருவுசீற்றமொத்தெதிர்வரோக்கியவுவணமுமுலகோங்கிப்பொருபெருந்திணைப்பிரளயஞ்சுவற்றியபுடைச்சிறைபுடைத்தார்ப்பவிருகொடுஞ்சிறைமலரயனன்னமுமெதிர்டந்ததுதம்மிற்செருவினைத்ததிமிலமிட்டுரப்பினதிருகினசினஞ்சீறி.

(இ - ள்.) கோபமே உருவெடுத்து வருதலைப்போன்று எதிர்வரலைப்பார்த்தகருடனும், உலகத்தின் மேம்பட்டுமோதுகின்ற பெரிய அலைகளோடுகூடிய பிரளயத்தையும் சுவற்செய்யும்படி இரண்டு சிறகுகளையும் அடித்துக்கொண்டு ஆரவாரிக்க, தாமமாமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய இரண்டு பெருஞ்சிறகுகளையுடைய அன்னமும் எதிரோடந்தது. இவைகள் தங்களுக்குள்ளே விளைந்தகோபம் மேம்பட்டுப்போர்விளைந்து வெற்றிகொள்ளத்தக்க பேரொலிசெய்து கர்ச்சித்தன. எ-று. (க௯)

வேறு.

தெழித்தனவுரப்பினசினத்தனகனற்பொறிதெறிப்பவெதிதோவிழித்தனகடித்தனமிதித்தனவலங்குதினாவேலைசிறையாற்சுழித்தனவுவட்டெழுநெடுங்கிரிமுடித்தலைதுளக்கியதிரக்கொழித்தெழுநிலத்துகள்கொழுந்தொடுபடர்ந்துதிசைகொண்டமறுக.

(இ - ள்.) இவை யிரண்டின் சிறகடிக்காற்றால், அசைந்துகொண்டிருக்கும் அலைகளோடுகூடிய கடலானது சுழித்தலுடனே பெருக்கெடுக்கும்படிக்கும், நீண்டமேருவரையானது கொடுமுடிகளாகிய சிரங்களையசைத்ததிரும்படிக்கும், கொழித்தெழுகின்ற நிலத்தின் பூழிகள் கொழுந்துகொண்டு பரம்பி, அவ்உதிக்குகளிலும் சுழலும்படிக்கும் பேரொலிசெய்தன, கர்ச்சித்தன, கோபித்தன, நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படியாக அவைகளுக்கெதிரோ பார்த்தன, பற்களைக்கடித்தன, பூமியை உரத்துமிதித்தன. எ - று.

(௨௦)

ஆதவனொளித்தனனசும்புறுபசும்பொனாலகண்டர்வெருவிப்போதரநினைத்தனரிடிக்குலமிடிப்பொடுபொரிந்துதிருமானமீதொடுநெடுஞ்சுகரமாயிரநினைத்தவடமேருவரையுமாதிரமுழக்கவருமாருதமெனப்பதறிமம்மருதுமால்.

(இ - ள்). சூரிய னொளித்துக்கொண்டனன், வழக்குந் தன்மையுடைய பசும் பொன்மயமான தேவலோகத்திருக்கும் தேவர்கள்பயந்து அவ்விடம் விட்டுப்போக நினைத்தார்கள். இடிக்கூட்டங்கள் ஒலியுடனே பொரிந்துதிருகின்றன. மேலோங்கிய நீண்டகிரங்கள் ஆயிரம் வரிசையாகவுடைய வடதிசையிலுள்ள மேருமலையும், அவ் டதிக்குளும் கலங்கும்படிவருகின்ற சண்டமாருதத்தைக் கண்டதுபோலப் பதை பதைத்துத் துக்கிக்கும். எ - று.

ஆல்-இரண்டும் அசைகள். அசம்புறு பசும்பொன் என்பதற்கு ஒளிவீசும் மாற் றுயர்ந்த பொன் என்னலு மொன்று. (உக)

வாளெயிற துக்கியகணத்தலைவர்நால்வருமனஞ்சினவீரோர்
கோளுறுசிறைக்கலுழைநெடதிர்மலைந்தமர்கொடுத்தனர்களாற்
றொளாடுசெடித்தலைகடித்துதறிடச்சிகிடஞ்சிறையினான்
மூளுறுசினக்கலுழைப்பிடர்புடைத்ததுமுழக்கமெழுவே.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய பற்களைக்கடித்த அக்கணத்தலைவர்கள் நால்வரும் மனதின்கோபம் மூண்டவர்களாய், வலிமையுள்ள சிறகுகளையுடைய கருடனோடெதி ர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். கால்களோடு முருட்டுத்தலையையும் கடித்துதுறுவதற்காக மயிலானது தனது பெருஞ்சிறகால், கோபம்மூண்ட கருடனைப் பேரொலியுண்டா ரும்படி கழுத்தில் அடித்தது. எ - று.

ஆல் - ஏ அசைகள், செடித்தலை என்பதற்கு உரோமங்களடர்ந்ததலை யென் னலு மொன்று. (உஉ)

ஆரணமுதற்றலைவனேறியதடஞ்சிறையனத்தினுடனே
வாரணநெடுங்கொடியுமலைந்ததிறலீதெனவழங்கவசமோ
கூடடியுகிர்ச்சவகொண்டெகினநெஞ்சுகுறைபட்டகுறைவாய்ச்
சோரியுகளித்தெழுவயச்சிறைபுடைத்ததுதூக்கமதிர.

(இ - ள்.) வேதங்களையுணர்ந்த முதல்வனாகிய பிரமதேவன் ஏறிச்செலுத்தும் விசர்லித்த சிறகுகளையுடைய அன்னத்தினுடனே, நீண்டதுவசமாகிய சேவலானது போர்புரிந்த வல்லபம் இவ்வளவினதென்று சொல்லமுடியுமோ, தனது கால்களிற் கூர்மையாயுள்ள நகங்களின்கட்டினால், அன்னத்தின் நெஞ்சைக்குத்திய அவ்விடத்தி னின்றும், உதிரம்பெருக்கெடுத்தொழுகும்படி, தேவலோகமும் அதிரத் தக்கதாய்த் தனதுவலிய சிறகுகளால் அடித்தது. எ - று. (உங்)

இத்தலையருஞ்சமரிழைத்தகருடக்கொடியிழந்துநெடுவான்
மொய்த்த்சிறைதட்டியெழுவோதிமமதன்பிறகுமுந்துறுவதாற்
கைத்தலையெடுங்கதைபொறுத்தெறிகணத்தலைவர்கண்டெகதழ்வார்
சித்திரமயிர்கொடியகுக்குடமவற்றின்வழிசென்றுதொடர.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திற் பெரும்போர்புரிந்த கருடன்வலியிழந்துநீண்ட ஆகாய மார்க்கமாய்த் தனதிரண்டு சிறகுகளையும் புடைத்துக்கொண்டுபறக்க, அன்னமும் அதன்பிறகே பறக்கின்றபடியினாலே, அழகிய மயிலும் துவசமாகிய சேவலும் அவற் றின் பின்னே தொடர்ந்துசெல்ல, கையினிடத்திலே நீண்ட கதாயுதத்தைத்தாங்கிப்

பகைவர்களின்மீது வீசுகின்ற பூதகணத்தலைவர்கள் அதைப்பார்த்து மனங்கொதிக்கின்றார்கள். ஏ - று. (௨௪)

சென்றிடுபெருந்திசையுமண்டமும்திர்த்துயிர்சிதைந்துமறுக மன்றன்மலரோனுலகடைந்தெகின்மறைந்ததுவயக்கலுழனு நின்றெழுதுணுக்கொடுமுருந்தனுலகத்திடைநிமிர்ந்துமறையக் கன்றியசினத்தொடுதொடர்ந்தடிபடர்ந்ததுகலாபமயிலே.

(இ - ள்.) அன்னமானது தான்போகும் அஷ்டதிசைகளும் அண்டகோடிகளும்அதிர்ந்து, அவ்விடங்களிலுள்ள சீவராசிகளும் அழிந்துதுக்கிக்கும்படி, வாசனை வீசும் தாமமாமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகத்திலே சென்று மறைந்தது. வெற்றியுடைய கருடனும் அவ்விடத்தினின்றும் உண்டாகிய அச்சத் துடன் திருமாலின் வைகுந்தத்திலே ஓடிமறைந்துகொள்ள, சிறகுகளையுடைய மயிலானது, கடுங்கோபத்தோடு பின்தொடர்ந்து சென்றது. ஏ - று.

உம்மை - இறந்தது தழீஇயது. ஏ - அசை.

(௨௫)

ஆயிரமதிழ்க்கமலபீடிகையிருக்குமயனதியுலகிற் பாயதுகணத்தினிலினத்துயிர்செகுத்ததுபடர்ந்துநெடுவா னேயதுமுருந்தனுலகெய்தியவிருஞ்சிறைவயக்கலுழனைப் போயுயிர்பறித்ததுமுருந்தனுலகம்பொடிபடச்சிதறியே.

(இ - ள்.) முதலிலே ஆயிரமதிழ்க்களையுடைய தாமரையாதனத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகத்திற்பாய்ந்தது. ஒரு கணத்திற்குள்ளாக அன்னத்தின் உயிரைப்போக்கியது. அங்குநின்றஞ்சென்று, நீண்டஆகாயமார்க்கமாய் வைகுந்தத்திலடைந்தது. அவ்வைகுந்தத்தாளியாகும்படி அழித்து, அவ்விடத்தில் மறைந்திருந்த பெரிய சிறகுகளைப்படைத்த வெற்றியுள்ள கருடனைக்கிட்டி அதன் உயிரைப் போக்கியது. ஏ - று.

ஏ - அசை. நெடுமால்த் தாங்குமாற்றலுண்மையின் “இருஞ்சிறைவயக்கலுழன்” என்றார். (௨௬)

அங்கணமரர்க்குமுதனயகன்முருந்தனுலகத்தையழியாச் செங்கமலநாயகனிருந்தவுலகப்பதவிசுந்திடமுனிர் தெங்கணுமவெகுண்மிகொடிவாரணமுயிர்ப்பொறைகொறித்ததெரிசூழ் வெங்கணிகல்வாளெயிறுடைத்தலைவரெங்கணுமவெகுண்டமுனிவார்.

(இ - ள்.) துவசமாகிய சேவல், அவ்விடத்திலே தேவர்களுக்கு முதற்றிலவராகிய திருமாலின் வைகுந்தத்தையழித்து, செந்தாமரையாதனனாகிய பிரமன் வீற்றிருந்த சத்தியலோகப் பதவியும் அழியும்படியாகக் கோபித்து, இவ்விரண்டிலகங்களில் எவ்விடத்துமுள்ள சீவராசிகளைக்கோபித்துப் புசித்தது. அக்கினிசூழ்ந்த கொடியகண்களையும் வலியமைந்து பிரகாசிக்கின்ற பற்களையுமுடைய கணத்தலைவர்கள் நால்வரும் எவ்விடத்தும் கோபித்துச்சிறுவார். ஏ - று.

கொடிவாரணம் அழியாமுனிந்து கொறித்தது எனமுடிக்க.

(௨௭)

இப்படியருஞ்சமரிழைத்திடும்திர்ப்பினிலெழுந்தவிமையோர் கப்படிவிறற்பதமுறுத்தநெடிதோடினர்கலக்கமுறுவா

ரெப்படியினிக்குடியிருப்பதெனம்மலினிரங்கிவெருவா
மைப்படிசுளத்தனடனம்புரிதருங்கயிலைவந்தணுகினர்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பெரும்போர்புரிகின்ற அதிர்ச்சியினுற் பயந்தெழுந்த
தேவர்கள், தங்கள் பாதங்களிலுள்ள கிளைகள்போன்ற விரல்கள் பூமியிற்படிய வேக
மாயோடிச் சலக்கமுற்றவர்களாய், எவ்வாறு இனி நாம்குடியிருப்பதென்று விம்முத
லுடனே துக்கித்துப்பயந்து, நீலகண்டப்பிரான் ஆனந்தத்தாண்டவம்புரியும் திருக்
கயிலையினடைந்தார்கள். எ - று.

தேவர்கள் அந்தரவாசிகளா யுலவுதலியல்பேனும், இப்போது அச்சமுற்றோடு
கின்றார்களாதலின், ஆகாயமார்க்கம்விட்டு நிலத்தில்விரல்கள் பதிய ஓடினாரென்பார்
“கப்படிவிற்பதமுறுத்த” என்றார். அடிக்கப் படிவிற்பதமுறுத்த எனமாற்றுக. கற்
படி எனப் பாடங்கொண்டு கற்பரல்கள் நெருங்கிய பூமி எனப்பொருள் கூறுவாரு
முளர். (உஅ)

அன்னவார்திருக்கயிலையன்மினர்கொடுஞ்சமரடர்த்தமயிலு
மின்னெயிறுடைக்கணமும்வாரணமும்க்கயிலைவெற்புமருவி
மன்னியொருபாகமுறமுந்தமரம்பொனணியாயிலினுரு
வின்னலினியாரொடும்விளம்புதுமெனத்தனியிரங்கிமெலிவார்.

(இ - ள்.) அத்தேவர்கள் திருக்கயிலையை யடைந்தார்கள். கொடும்போர்புரி
ந்த மயிலும், பிரகாசிக்கும் பற்களையுடைய பூதகணத்தலைவரும் சேவலும் அத்திருக்
கயிலை வளையைச்சேர்ந்து ஓர்பக்கத்திலிருக்க, முற்பட்டுவந்த தேவர்கள் அழகிய
பொன்னுலலங்கழித்திருக்கும் திருக்கோயிலின்வாய்தலையடைந்து, நம்முடைய துயர
த்தை இனி யாருடனே சொல்லுவோமென்று தனியே துக்கித்துவருந்துவார். எ-று.

கருடனுடனும் அன்னத்துடனும், மயிலும் சேவலும் கணத்தலைவர்கள் துணை
யுடனே ஒன்றோடொன் றெதிர்த்துப் போர்புரிந்தமையின், கருடனையும் அன்னத்
தையும் வாகனமாகவுடைய திருமால் பிரமனுடன் சொல்லலாமோ? மயிலையும் சேவ
லையும் வாகனமாகவும் துவசமாகவுமுடைய குமாரக்கடவுளுடன் கூறலாமோ? கணத்
தலைவர்களைப் படையாகவுடைய சிவபிரானுடன் செப்பலாமோ? எனத் துக்கித்
தனனொன்பார், “இன்னலினியாரொடும் விளம்புதுமெனத்தனியிரங்கி” என்றார்.
உம்மைகள் - எண்ணின்கண்வந்தன. (உக)

ஆயதுநிகழ்ந்தபொழுதாரணமுதற்பரணையாடல்பரவிச்
சேயொளிவிளித்தபதபங்கயம்வணங்கினர்திரும்பிவரலு
மாயனையெதிர்த்துநெடுவானவர்குழாமொடுவணங்கிவழிபா
டேயதுபுரிந்துவெருவந்துபடுதங்குறையிரந்துபுகல்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வருந்தும்பொழுது வேதத்தலைவராகிய சிவபிரானது அழ
கிய திருநடனத்தைத் துதித்து, சிவந்த ஒளிவீசிய பாததாமகாகளைவணங்கிய பிரம
விஷ்ணுக்கள் திரும்பிவர, திருமால் யெதிர்கொண்டு பெருங்கூட்டத்துடனே தேவர்
கள் தொழுது செய்யத்தக்க வழிபாடனைத்துஞ்செய்து, அச்சமுடையவர்களாய்த்
தங்களுக்கு நேர்ந்த குறைபாடுகளை வணக்கத்துடன் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று.

ஆரணமுதற்பரன் ஐயாடல் என்பதற்குச் சிவபிரானது பஞ்சகிர்த்திய தாண்ட
வம் எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். (உ௦)

தரவுக்கோச்சக்கலப்பா.

மூவாமுதலேமுளரித்திருநாபிப்
பூவாலுலகளித்தபுண்ணியனெயெம்முயினாக்
காவாயெனிலெவரேகாப்பார்கடலுறங்குந்
தேவாபசுந்துழாய்ச்சென்னிப்பெருமானே.

(இ - ள்.) அழியாத் தலைவனே! அழகிய உந்தியாகிய தாமரைமலரால் உலகங்
களைச் சிருட்டித்த புண்ணியனே! எங்கள் பிராணனை இரட்சியாவிடின் வேறு இரட்
சிப்பவர் யார்? பாற்கடலில் அறிதுயில்கூருந் தேவனே! பசியதுளசிமாலையணிந்த
திருமுடியுடைய பெருமானே!. ஏ - று.

எவரோ - என்பதில். ஏ - அசை. உந்திக்கமலத்துதித்த பிரமனே உலகங்களைச்
சிருட்டித்தானாதலின் “திருநாபிமுளரிப்பூவாலுலகளித்த” என்றும், திருமாலே திதி
த்தொழிலை யுடையராதலின் “காவாயெனிலெவர்காப்பார்” என்றுங் கூறினர். (௩௧)

அன்றோர்களிருதிமூலமெனவழைப்பச்
சென்றோடியோடாவிடர்தீர்த்தசேவகனே
குன்றோடினங்காத்தகோவேயுலகளந்து
நின்றோயெரிவிழிக்குநேமிப்பெருமானே.

(இ - ள்.) அக்காலத்துக் கஜேந்திரனென்னும் ஓர்யானை ஆதிமூலமென்றோல
மிட, அதிவேகமாயோடிப்போய் அவ்யானையின் இடரைத்தீர்த்த வீரனே! கோவர்த்
தனகிரியாற்பசுவினங்களைக்காத்ததலைவனே! திரிலோகங்களுையும் மூவடியாலளந்து
விசுவரூபத்துடனின்றவனே! அக்கினிமயமாய் விளங்கும் சக்கராயுத்தையுடைய
பெருமானே!. ஏ - று.

அதிவேகத்தைக் குறிப்பிப்பார் “ஒடியோடா” என்றடுக்கிக் கூறினார். பசுக்
களின் இடையூறு நீக்கிப் பெருகச்செய்தமையின் அக்கிரிக்குக் “கோவர்த்தனகிரி”
எனப் பெயர்வந்ததாகக் கூறுவர். வருத்தனம் - பெருகல். (௩௨)

ஐயோவமரருலகிறந்ததாழியாய்
வெய்யோமெமைக்காப்பாருன்னன்றிவேறுளரோ
மையோடுமேனிமயூரக்கடுஞ்சிறையாற்
செய்யாளுறையின்றிருநாடுஞ்சிந்தியதே.

(இ - ள்.) பாற்கடலுடையவனே! மேகமுங் கண்டோடத்தக்க நிறத்தை
யுடைய மயிலின்வலிய சிறகுகளால், ஐயோ! தேவலோகமழிந்தது, திருமகள் குடி
கொண்டிருக்கும் தேவரீர் வைகுந்தமூழிந்தது, கொடியேங்களாகிய எங்களைக் காப்
பவர்கள் தேவரீரைத் தவிர வேறிருக்கின்றார்களோ?. ஏ - று.

மையோடு மேனி என்பதற்குக் கருநிறம் விசேடித்த சரீரம் எனக் கூறலுமொ
ன்று. ஓகாரம் வினாப்பொருளில்வந்தது. உம்மை - இறந்தது தழீஇயது. செய்யா
ளுறையின்றிருநாடுமென்றுகொண்டு உயர்வு சிறப்பென்னினுமமையும் ஏ - அசை.

வாழிமலரோனிருக்குமலர்க்கோயில்
பூழிபட்டச்சிதைந்துபோயினதேபுங்கவரு

மாழிவரைப்புறத்தோவண்டத்தினப்புறமோ
வூழியளந்தாயெளியேமுணரேமால்.

(இ - ள்.) பிரமனிருக்கும் கமலாசனத்தையுடைய சத்தியலோகமும் தூளியா
கும்படியாக அழிந்துபோயிற்றே! தேவர்களும் சக்கரவாளகிரிப்பக்கத்திலோ, அண்
டங்களுக்கப்புறத்திலோ (இவ்விடத்தி லிருக்கின்றார்களென்று) ஊழிக்காலங்களாக்
கண்ட திருமாலே, எளியேங்களாகிய யாங்கள் அறியோம். ஏ - று.

வாழி ஆல் அசை. உம்மை - இறந்தது தழீஇயது. ஓகாரங்களிரண்டும்
ஐயப்பொருளில்வந்தன. சதூரயுகம் இரண்டாயிரங் கொண்டது பிரமனுக்கோர்
நானென்றும், அந்நான் ஏழுகொண்டது வாரமாய், அவ்வாரம் நான்குகொண்டது
மாதமாய், அம்மாதம் பனிரண்டுக்கொண்டது வருடமாய், அவ்வருடம் நூறுகொண்
டது பிரமாவின் ஆயுண்முடிவென்றும், அவ்வாறு கோடி பிரமர்களின் ஆயுண்முடி
ந்தகாலம், திருமாலுக்கோர்பகவென்றும் நூல்களிற் கூறுதலுண்மையின், “ஊழி
யளந்தாய்” என்றாரென்க. ஊழியிகந்தாய் எனவும் பாடம். (௩௪)

நீரேறுதாமனையோனேறுநெடுந்தூவிச்
சீரேறுமன்னஞ்சிதைந்ததாற்றேந்துளவக்
காரேறேழங்கமலக்கண்ணுகடல்வண்ணை
போரேறேநீயேறும்புள்ளரசும்போயிற்றால்.

(இ - ள்.) நீரிலே மலர்கின்ற கமலத்தை யாதனமாகவுடைய பிரமன் ஊர்ந்து
செலுத்தும் நீண்ட சிறகுகளையுடைய சிறப்புமிக்க அன்னமும் அழிந்தது, துளசியை
யணிந்த, மணமிக்க மேகநிறமுள்ள சிங்கமே, அழகிய தாமரைக்கண்ணரே, கடல்போ
லுங் கருநிறங்கொண்டவரே, போர்புரிவதில் ஆண்சிங்கம்போன்றவரே, தேவரீர்
ஊர்ந்து செலுத்தும் கருடனும் அழிந்தது. ஏ - று.

ஆல் இரண்டும் அசைகள். தடாகங்கள் எத்தகைய ஆழுமுடைத்தாயினும்
அவ்வளவு சலத்திற்கும் மேற்பட்டு மலர்தலுண்மையின் “நீரேறுதாமரை” என்றார்.
உம்மை-இறந்தது தழீஇயது. (௩௫)

வெண்பாற்பிறையெயிற்றுவெவ்வாய்க்கணநால்வ
ருண்பானவர்க்கிவ்வுலகடையப்போதுமோ
வெண்பாலடங்குமோவெம்மோரிதப்பெல்லாங்
கண்பார்கருணைசிறிதுளவேற்காண்பேமால்.

(இ - ள்.) பால்போலும் வெண்ணிறமுடைத்தாய்ப் பிறைபோல்வளைந்த பர்க
ளுள்ள கொடியவாயையுடைய கணத்தலைவர்கள் நால்வரும் புசிக்கத்தொடங்கினால்,
அந்நால்வர்க்கும் இவ்வுலகமுழுமையும் போதாது, எம்மினத்தவர்களின் இறப்புமுழு
மையும் எண்ணிக்கையிலடங்காது, தேவரீர் கடைச்சிக்கவேண்டும், திருவருள் இறை
யளவுண்டாயின் இறந்தவர்களை மீண்டும் பார்ப்போம். ஏ - று.

ஓகாரங்களிரண்டும்-எதிர்மறைப் பொருளில்வந்தன. ஆல் - அசை. எம்மோரி
ருப்பை யெல்லாங் கண்பார்கருணை சிறிதுளவேற்காண்பேம் எனவும் பாடம். அவ்
வாறு கொள்ளுங்கால் எங்களுடைய இருப்பிடங்களையெல்லாம் தேவரீர் நேத்திர
த்திற் சிறிது திருவருளுண்டாயிற் பார்ப்போமெனப் பொருள்கொள்க. (௩௬)

என்னுவணங்கியிமையோரெதிர்நிற்பப்
பொன்னுண்முளரிபுயல்பூத்தனையோனும்
பன்னுண்மலர்க்கமலப்பண்ணவனும்போயினார்
மின்னாரலங்கிலையவேலோற்குறுகினார்.

(இ - ள்.) என்று கூறிப்பணிந்து தேவர்கள் எதிரிலேநிற்க, 'பொன்னிமராய் அன்றலந்த தாமரைகள் மேகத்திழ்பூத்ததுபோன்ற திருமேனியையுடைய திருமாலும், யாவரும் சொல்லுகின்ற அன்றலந்த தாமரை மலராதனத்தையுடைய பிரமனும் அங்கு நின்றுஞ்சென்று, ஒளிபொருந்தியசைகின்ற இலைவடிவமைந்த வேற்படையையுடைய குமாரக்கடவுளைக் கிட்டினார்கள். எ - று.

மூவாமுதலே என்னுஞ்செய்யுள்முதலிவ்வேழும்குளகம். உம்மைகளிரண்டும் எண்ணின் கண்வந்தன. போயினார் - முற்றெச்சம். (௩௭)

கண்டாரிருகண்களிகூர்ந்தாரோர்மருங்கு
தண்டாமரைமேகமன்னுன்றனிநின்று
னெண்டாமரைத்தவிசுவிற்றிருக்குமோதிமத்தோன்
விண்டானுழந்தபரிசெல்லாம்விளம்புவான்.

(இ - ள்.) முருகப்பிரானைத் தரிசித்து இரண்டுவிழிகளும் களித்தார்கள். குளிர்ச்சியுள்ள தாமரைபூத்த மேகத்தையொத்த திருமால் ஒர்பக்கத்தில் தனியாயிருந்தார். சிறந்த கமலாதனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன், வாய்திறந்து தாங்கள்வருந்திய தன்மைகள்யாவும் கூறுகின்றான். எ - று.

விண்டானுழந்த பரிசு என்பதற்கு தேவருலகங்கள் பட்டப்பாடுகள் எனக் கூறலுமொன்று. அவ்வாறு கூறுங்கால் விண்தான் எனப்பிரித்துத் தான் என்பது அசையாகக்கொள்க. (௩௮)

வாரார்முலையுமையாளீன்றமகவேயெம்
போரேறேவானுலகங்காத்தளித்தபுண்ணியனே
தாரேறியகடப்பந்தாரோய்சமர்கடந்த
விராமயூராகிளங்கிலையவேலோனே.

(இ - ள்.) கச்சணிந்த தனத்தையுடைய பார்வதியார் பயந்தகுமரனே! எம்முடைய ஆண்சிங்கம்போன்றவனே! தேவருலகத்தைக் காவல்கொண்டிரட்சித்த புண்ணியனே! கடப்பமலர்களாற்கோத்த மாலையையுடையவனே! யுத்தத்தில் வெற்றிகொண்டவீரனே! மயில்வாகனக்கடவுளே! பிரகாசிக்கின்ற இலைவடிவமைந்த வேற்படையையுடையவனே. எ - று.

தாரேறிய என்பதற்கு ஆட்டுக்கடாவின் மீதேறிய எனக்கூறினும் அமையும். அவ்வாறு கூறுங்கால் அகல் ஆல் என வருவதுபோன்று தகர் தார் என வந்ததாகக்கொள்க. தகர் - ஆடு. (௩௯)

தேவேபுரந்தரனார்செல்வமேசெங்கமலப்
பூவேயெனக்கும்பொருள்விரித்தபுண்ணியனே
துவேயலங்கிலையவேலோய்சருதியருக்
கோவேகடம்பலரும்பன்னிருதோட்குன்றமே.

(இ - ள்.) தேவனே! இந்திரனுடையவாழ்வே! செந்தாமரையில் வசிக்கும் அடியேனுக்கும் பிரணவார்த்தத்தை யுபதேசித்த புண்ணியனே! பரிசுத்தம்பொருந்தி அசைகின்ற இலேபோலும் வடிவமெந்த வேற்படையையுடையவனே! வேதம்விட்டுப்பிரியாததலைவனே! கடப்பமலர்விளங்கும் பன்னிருதிருப்புயங்களையுடைய அருண்மலையே! எ - று.

சூர்க்களாகின்று இந்திரனுக்கு முடிசூட்டியதால் “புரந்தரனார் செல்வமே” என்றும், வேதத்திற்காதிபிரணவமென்பதும் அப்பிரணவமே இவர் திருமேனி என்பதும் நூற்றுணிபாதலின் “சுருதியரூக்கோவே” என்றுங் கூறினார். (சு0)

நாதாவொருதனியேநான்மறையேநாப்புரட்டி
யோதாமறையேபிரணவத்தினுண்மயமே
பூதாதிநின்றும்புலப்படாப்போர்க்களிறே
வேதாகமத்துறையேதண்கருணைவள்ளமே.

(இ - ள்.) தலைவனே! ஒப்பற்ற ஏகனே! நால் வேதமே! நாவின்றப்பிறழ்ந்து ஒதப்படாத இரகசியமே! பிரணவத்தினுள்ளே பரிபூரணமானவனே! பஞ்சபூதம் முதலிய தத்துவங்கடோறுமிருந்தும் யாவர்க்கும் அறியப்படாத போர்க்குரிய ஆண்யானேபோன்றவனே! வேதாகமமெறியே! குளிர்த்த அருட்பிரவாகமே. எ - று.

வேதங்களை யோதும்போது அவைகளில் உமக்குக் கூறியுள்ள பெருமைகளைப் பிறழ்ந்தோத முயலினும் முடியாதென்பான் “நாப்புரட்டியோதாமறையே” என்றானென்றும், ஐம்பூதம் முதலிய தத்துவங்கடோறும் வீற்றிருப்பினும் ஞானனோக்குடையார்க்கேயன்றி ஊனனோக்குடையார்க் குணரப்படா தென்பான் “பூதாதிநின்றும்புலப்படா” என்றானென்றும், கூறினரென்க. (சுக)

தேங்குதிரைததும்புதெண்ணீரின்மெய்ஞ்ஞான
மோங்கிநிரம்புசரவணத்தினுற்பவமே
தாங்குசிறியதண்டைத்தாளோயிடையரூப்
பூங்கருணையாறுமுகம்பூத்தபொற்கிரியே.

(இ - ள்.) தேக்கெக்கின்ற அலைகள் ததும்பும் தெளிந்தநீரின்கண் மெய்ஞ்ஞானம் பெருகிநிரம்பிய சரவணப்பொய்கையில் அவதரித்தவனே! சிறியதண்டையணிந்த திருவடிகளுடையவனே! திருவருள் இடையரூதுபெருகும் ஆறுதிருமுகங்களையுடைய பொன்மலைபோன்றவனே. எ - று.

சரவணப்பொய்கையின் மூழ்குவோர்க்கும் அந்நீரைப் பானம்பண்ணுவோர்க்கும் மெய்ஞ்ஞானமுதிக்குமென்பான் “தெண்ணீரின்மெய்ஞ்ஞானமோங்கிநிரம்புசரவணம்” எனவும், திருமேனிமுழுமையும் பொன்மலையாகவும், சண்முகங்களும் அம்மலையின் சிகரங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து “ஆறுமுகம்பூத்தபொற்கிரியே” எனவுங் கூறினனென்றார். (சுஉ)

கூற்றமுரணறுக்குமாறெழுத்துக்கொண்டடியேயும்
போற்றுமெளியாய்வலியாய்ப்புராதனனே
யாற்றலரும்புலத்தைவென்றோரகந்தெளிய
நோற்றிழைத்தவெண்ணுடங்குமணிமார்போனே.

(இ - ள்.) யமனுடைய வல்லமையைப்போக்கும் சடக்கரத்தைத் தியானித்து அடியேங்கள் துதிக்கின்ற எளிமையானவனே! வலியவனே! பழையமையானவனே! யாவராலும் வெல்லுதற்கரிய வல்லபத்தையுடைய ஐம்புலன்களைவென்றவர்கள் தங்கள் மனந்தெளியுமாறு தவஞ்செய்தியற்றிய வெள்ளியமுப்புரிநூல் அசைந்துகொண்டிருக்கும் அழகிய மார்பையுடையானே. எ - று.

சடக்கரத்தைச் செவிப்போர்க்கு யமவாதைகடப்பதும், முருகக்கடவுளை எளிதிற் றரிசித்தலுங்கூடுமென்பான் “கூற்றமுரண றுக்குமாறெழுத்துக்கொண்டடியேம்போற்றுமெளியாய்” என்றும், ஏனையதூல்போலாது ஐம்புலன் வென்றேரருந்தவத்தியற்றிய வெண்ணூலையே முப்புரிநூலாக வணிந்தாரென்பான், “புலத்தைவென்றேரகத்தெளியநோற்றிழைத்தவெண்ணூல்” என்றும் கூறினனென்க. (சுங்)

என்றுபலவுமெடுத்தேத்திக்கைகூப்பி
நின்றமலர்வாய்புதையாநிகழ்த்துவான்
கன்றுசினக்கணமுங்கார்மயிலுங்குக்குடமுந்
சென்றெகினத்தோடுங்கலுமுனெஞ்சிறினவால்.

(இ - ள்.) என்று இவ்வாறான தோத்திரங்கள் பலவற்றை எடுத்துத் துதித்துச் சிரமேற்கரங்கூப்பி எதிரில் நின்று ஆம்பன்மலர்போலும் வாயைப்புதைத்துச் சொல்லுகின்றான். கடுங்கோபத்தையுடைய கணங்களும், கருநிறங்கொண்ட மயிலும் சேவலும் கூடிப்போய் அன்னத்துடனும் கருடனுடனும் எதிர்த்தன. எ-று.

ஆல் - அசை.

(சசு)

சேறுஞ்செயலொழிந்ததின்கிறையவன்கலுழ
னேறுந்தமியேனெனைத்தாங்குமோதிமத்தோ
டாறுஞ்சிறகோய்ந்தலமந்தமரிமுந்து
மாறஞ்சினவாய்ப்புறங்கொடுத்துவானடைந்த.

(இ - ள்.) போர்புரிதலற்ற பலமுள்ள சிறகுகளையுடைய வல்லபமிக்க கருடத் தலைவனும், அடியேனாகிய என்னைச் சுமக்கின்ற அன்னத்துடனே, அசைந்துகொண்டிருக்கும் சிறகுகளோய்ந்து வருந்தி யுத்தத்தைவிட்டுப் பகைக்குப் பயந்தவைகளாய் முதுகாட்டியோடித் தேவலோகஞ் சேர்ந்தன. எ - று.

ஆறல் - ஆலைதல்.

(சரு)

பின்போயெனதிருக்கைமாளப்பெரிதிழைத்து
வன்போடென்னோதிமத்தைமாய்த்துவயக்கலுழ
னென்போடொடியமுடித்துமறுத்தேகினவாற்
பொன்போலுருவாயரியுலகும்போயிற்றால்.

(இ - ள்.) அவைகளைப் பின்தொடர்ந்துசென்று, அடியேனுடைய ஆதனம்முதலியவை மிகவும் அழியும்படியாகச்செய்து, வல்லமையுடனே அடியேனது அன்னத்தையும் அழித்து, வெற்றியுள்ள கருடனது எலும்புகளெல்லாம் ஒடியும்படியாகக் கொன்று, மீண்டுந் திரும்பிப்போயின, பொன்போல் விளங்கும் திருமேனியையுடையவரே! திருமாவின் வைகுந்தமும் அழிந்துவிட்டது. எ - று.

ஆல் இரண்டும் அசைகள், உம்மை - இறந்தது தழிஇயது.

(சசு)

வானோரனேகரிந்தாரவ்வானோர்
னேனோர்வடவரையும்பல்வரையுமெய்தினார்
யானோபுகல்வேனிவர்பிழைத்தாரிங்குற்றார்
தேனோடினவண்டுமுழுந்தெரியலாய்.

(இ - ள்.) பெண்வண்டுகளுடனே கூட்டமாகிய ஆண்வண்டுகளும் குடைந்து
கொண்டிருக்கும் கடப்பமலர் மாலையையுடையவனே! தேவர்கள் அனேகரிந்தார்
ன், அத்தேவர்களுள்ளே மற்றையர்கள் மேருமலையினும் பலமலைகளினும் சேர்ந்
தார்கள், அடியேனேசொல்லவல்லவன், இவர்கள்தான் தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் இதோ
வந்திருக்கின்றார்கள். எ-று.

தேன்-பெண்வண்டு. ஓகாரம் - எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது. (சஎ)

என்றுரைத்தவெல்லாந்திருச்செவிதாழ்த்தெம்பிரான்
குன்றுருவமன்னகணத்தோர்க்கொணர்கென்ற
னின்றகணத்தோர்நெடிதோடிக்கூவுறலு
மன்றிழைத்தகூரன்முதலோர்வந்தணமினார்.

(இ - ள்.) என்று கூறியவைகளைத்தும் எமது பெருமானாகிய முருகக்கடவுள்
தமது திருச்செவியிலேற்றருளி, மலைபோலுருவமைந்த கணத்தலைவர்களை அழை
த்துவாருங்கொன்று கட்டினாயிட்டனர். அங்குநின்றிருந்த கணத்தவர்கள் வேகமா
யோடி யழைத்தமாத்நிரையில், தீமைபுரிந்த கூரன்முதலோர் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

வாரார்-என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்வொன்பது செய்யுளுங்குளகம். அன்று -
அல்ல, நன்மையல்ல எனவே தீமை என்பது கருத்து. (சஅ)

நாவாய்வறப்பக்குறுந்தாண்டுநடுங்க
வோவாத்திறலோய்ந்துயிர்நடுங்கியுள்ளழிந்து
மேவாவெருவெருத்துநின்றனரால்வெங்காலத்
தீவாய்விழித்தவிழிபாலிற்றிகழ்ந்தனவால்.

(இ - ள்.) நாவும் வாயும் வறளவும், குறுகியகால்கள் மிகநடுங்கவும், நீங்காத
வல்லபமுமோய்ந்து, சீவன் நடுங்கி, மனங்கலங்கி வந்து மிகப்பயந்து நின்றார்கள்,
சண்டமாருதம் வடவாருகாக்கினியுடன் கலந்துபோன்ற தன்மைவாய்ந்து பார்த்த
கண்கள் பால்போல் வெண்மையாய் விளங்கின. எ-று.

ஆல் - இரண்டும் அசைகள். அச்சமடைந்தோர்க்குக் கண்வெளுத்தலியல்பாத
லறிக. (சக)

வந்தாரடியற்றமாமரம்போல்விழ்ந்துபணி
தந்தாரவரைத்தனியேலிறைநோக்கிச்
செந்தாமரையுலகுமேலுலகுஞ்சேதித்தீர்
நந்தாவலிதொலைத்துவானவர்தநாடழித்தீர்.

(இ - ள்.) வந்து அடியற்ற பெருமரம்போலவிழ்ந்து தொழுதார்கள். அவர்களை
ஒப்பற்ற வேற்கடவுள் பார்த்து, செங்கமலாதனனுலகமாகிய சத்தியலோகத்தையும்,
அதற்கு மேற்பட்ட உலகமாகிய வைகுந்தத்தையும் அழித்தீர்கள், கெடாத வல்லபத்
தைப்போக்கித் தேவர்களினுலகையும் அழித்தீர்கள். எ - று.

சத்தியலோகத்திற்குமேலுள்ளது வைகுந்தமாதலின் வாளா “மேலுலகு” என்றார், வந்தார்-முற்றெச்சம். (100)

நீவிநின்போய்நெநீர்ப்பெருநிலத்துப்
பாவநிருதர்குலத்துப்பவித்துப்பன்முறையாற்
மேவரிவர்க்கிடுக்கண்செய்வீர்கடைமுறையெம்
பூவிலையவேலாற்றெலைந்துகதிபுகுவீர்.

(இ - ள்.) இனி நீங்கள் சென்று தடலாற் சூழப்பட்ட பெரியநிலவுலகத்திலே அசுரர்கள் குலத்திற்பிறந்து, பலவிதத்தினாலே தேவர்களாகிய இவர்களுக்குத் துன்பம்விளைப்பீர்கள், கடைசியாக அழகிய இலைபோல் வடிவமைந்த எமது வேலாயுதத்தால் அழிந்து கதியடைவீர்கள். ஏ - று. (101)

என்னுங்கடுஞ்சாபங்கேளாவிதம்பூதர்
மின்னுஞ்சுடரிலைவெள்வேலோற்பதம்போற்றி
மன்னுங்கொடியேநிருதர்குலம்வைகுறினு
நின்னன்பகலாதநெஞ்செமக்குவேண்மொல்.

(இ - ள்.) என்று கூறிய கொடிய சாபத்தைக்கேட்டு, வலிமையுள்ள பூதர்கள் ஒளிவீசுகின்ற வெள்ளிலைபோன்றவேலாயுதக்கடவுளின் திருவடிகளை நமஸ்கரித்து, பூதகணங்களாயுள்ள கொடியேயங்களாகிய அடியேங்கள் அசுரகுலத்திற் பிறந்திருந்த போதிலும், தேவரீரிடத்துள்ள மெய்யன்புநீங்காத மனமெங்களுக்குப் பாலிக்கவேண்டும். ஏ - று.

ஆல்-அசை. இரக்கமற்ற அரக்கர்குலத்திற்பிறக்கின் அன்புதியாதென்னுங்கருத்தால், “நின்னன்பகலாதநெஞ்செமக்குவேண்டும்” என்றாரென்க. (102)

ஈதன்றிமற்றொன்றுளதாலெளியோங்கள்
போதுங்குலத்துப்புரிதவத்தானெட்டிலைவேல்
காதுந்திறத்திறக்குங்காலையிலாகிப்
பாதம்பொறுக்கக்கொடியாகப்பாஸிப்பாய்.

(இ - ள்.) இதுவல்லாமலும் இன்னொன்றும் எங்களுக்கு வேண்டியதுண்டு. (அது யாதெனில்) எளியேங்கள் உற்பவிக்கின்ற அசுரகுலத்திலே செய்கின்றதவத்தினாலே, நீண்ட இலைபோன்ற வேலாயுதம் கொல்லுந்தன்மையால் இறக்கின்ற காலத்தில், மயில்வாகனமாய்த் தேவரீர் திருவடிகளைத்தாங்கவும் துவசமாகவும் வரம்பாலிக்கவேண்டும். ஏ - று. ஆல் அசை. (103)

ஆயவரமிரண்டுமெம்பாலருடியெனத்
துயமுறுக்கெயிற்றுச்சூரன்பதுமனெடு
மேயவுவகையொடும்பெற்றான்மிகுதவத்தான்
மாயைவயிற்றிவிவார்நால்வோரும்வைகினார்.

(இ-ள்.) ஆகிய இவ்விரண்டு வரங்களும் எங்களுக்கருள்வாயென்று, வெண்மையான முறுக்கிய பற்களையுடைய சூரனானவன் பதுமனென்பவனோடு பொருந்தக்

களிப்புடன் பெற்றுக்கொண்டான். மிகுந்தவத்தினாலே மாயையின்வயிற்றில் இந்நால்வரும் கருவடைந்தார்கள். எ - று.

சூரன் பதுமனென்னும் இருவரும் ஒரேவடிவாய்ப் பிறக்கும்படி வரம்பெற்றுக் கொண்டமையின் சூரபதுமன் என்னும் பெயருடன் பிறந்தானென்க. அது குறிப்பித்தற்கே “சூரன்பதுமனெடுமேயவுவகையொடும்பெற்றான்” என்றார். இதனை மேல்வரும் “என்றுமிளையா” என்னும் (௫௭) வது செய்யுளானுமுணர்க. (௫௮)

மாளாவலிதொலைந்துமாண்டவயக்கலுழன்

முளாரரவிந்தனேறுந்தனியெகினந்

தூளாய்முடிந்தசுரருலகமெம்பிரான்

நேளாறிரண்டெடையான்சொல்லினிலைபெற்றனவால்.

(இ - ள்.) அழியாத வல்லமை யுழிந்திறந்த வெற்றியுள்ள கருடனும், நாளத் தோடுகூடிய கமலாதனனாகிய பிரமன் ஊர்த்துசெலுத்தும் ஒப்பற்ற அன்னமும், தூளியாயுழிந்த தேவலோகமும், எமது பெருமானாகிய பன்னிரண்டு திருப்புயங்களை யுடைய முருகக்கடவுளின் திருவார்த்தையால் பழையபடியே நிலைபெற்றன. எ - று.

ஆல் - அசை. “சொல்” பழையபடியாகுக என்று திருவாய்மலர்ந்ததென்க.

மூரிக்கமலவிழியாற்குழுதுணர்ந்த

வேரிக்கமலத்தயற்கும்விடையருளி

வாரிக்கருணைப்பெருமான்மயிலுகைத்துப்

பாரித்தகந்தப்பனிவரையிற்போயினான்.

(இ - ள்.) பெருமையமைந்த தாமரைக்கண்ணராகிய திருமாலுக்கும், தேனி னைந்த கமலாதனத்தராகிய பிரமனுக்கும் விடைகொடுத்தருளி, அருட்கடலாகிய குமாரக்கடவுள் மயில்வாகனமூர்த்து செலுத்தி, மிகப்பெரிதாயிருக்கின்ற குளிர்த கந்தமாதனவரைக் கெழுந்தருளினார். எ - று.

நாவாய்வறப்ப என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இவ்வெட்டுச் செய்யுள்களும் குளகம். கந்தனிருக்குங்காரணத்தார் “கந்தப்பனிவரை” என்றார்போலும். (௫௯)

என்றுமிளையானியம்புமொழிதிறம்பாத்

துன்றுதுணைத்தடந்தோட்சூரன்பதுமனெடு

மொன்றுதனியவயிற்றினேருருவாயுப்பவித்தார்

நின்றவிருவருடன்பிறந்தார்நீணிலத்தில்.

(இ - ள்.) எந்நாளினும் இளையவன் சொல்லுகின்ற வார்த்தையைத்தட்டாத, நெருங்கிவிசாலத்திருக்கின்ற இரண்டுயங்களுடைய சூரனென்பவனும் பதுமனென்பவனும், பொருந்திய மாயையின் ஒப்பற்ற வயிற்றிலே ஒரே வடிவாய் இந்நிலவுலகத்திற் பிறந்தார்கள். மற்றை இருவரும் தனித்தனியே கூடப்பிறந்தார்கள். எ - று.

சிங்கமுகன்வார்த்தையைத் தட்டாதவனென்பார் “இளையானியம்புமொழிதிறம்பா” என்றார், சூரன் பதுமன் சிங்கமுகன் தாரகன் என்னும் நால்வரும், சூரபதுமன் சிங்கமுகன் தாரகன் என மூவராய்ப் பிறந்தார்கள். (௫௭)

சூலப்படைபொறுத்த சூரபன்மனென்றொருவன்
சிலக்குணமொழிந்தசிங்கமுகனென்றொருவன்
சாலத்தவமிழைத்ததாரகனென்றொருவன்
சூலத்தசுரகுலமன்னவராய்நண்ணினார்.

(இ - ள்.) சூலாயுதந்தாங்கிய சூரபத்மனென்றொருவனும், நற்குணமற்ற சிங்க
முகனென்றொருவனும், மிகத்தவம்புரிந்த தாரகனென்னும் ஒருவனும், (ஆக இம்
மூவரும்) நிலவுலகத்தசுரகுலவேந்தராய்ப் பிறந்தார்கள். எ - று. (ருஅ)

பூவிற்பொலியும்புனைகழலோன்போர்வேலாம்
காவற்கணத்தோடிருவர்கலந்தொழிந்தார்
தூவிற்பொலிசூலச்சூரனுயிரிற்றது
சேவற்கொடியுமயிலுமெனச்சென்றொழிந்தான்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்போன்று விளங்கும் அலங்காரமமைந்த திருவடிவையு
டைய குமாரக்கடவுளது யுத்தத்திலே அவரது வேலாயுதத்தாலிறந்து, சிங்கமுகன்
தாரகன் என்னும் இருவரும், கயிலைக்காவல் பூண்டிருக்கின்ற கணத்துடனே கலந்
தார்கள், தூய்மையான ஒளிவீசுகின்ற சூலாயுத மேந்திய சூரபதாமன் உயிர் துறந்து
துவசமாகிய சேவலாகவும் வாகனமாகிய மயிலாகவும் உருக்கொண்டான். எ - று.

அசுரகுலத்துற்பவித்துச்சூரபதாமன் கொடிய தவஞ்செய்த காலையில் சிவபிரான்
பிரசன்னராகத் தனக்கு வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டதும், முற்பிறவி
யிலே முருகக்கடவுளின் சேவலு மயிலுமாக வரம் பெற்றுக்கொண்டதும் ஆகிய
இரண்டு காரணத்தால், இவனொருவன் மாத்திரம் சேவலு மயிலுமாயினான், மற்றை
இருவரும் கணத்தலைவர்களாகிய பழைய பதவியைப் பெற்றாரென்க. (ருக)

ஈதுநிருதர்பிரானெய்தியவாறிக்காதை
யாதிமுதனாளும்பியதாலென்றருளிச்
சூதனுரைத்தபரிசெல்லாந்துரிசறுத்த
மாதவத்தோர்கேட்டுவழுத்திமகிழ்சிறந்தார்.

(இ - ள்.) இதுதான் சூரபதாமன் உற்பவித்தசரித்திரம். இச்சரித்திரம் சிவபி
ரான் ஆதிகாலத்தில் திருவாய்மலர்ந்த தென்று கிருபைசெய்து சூதமுனிவரோதிய
சரித்திரமனைத்தும் குற்றநீக்கிச் சிறந்த முனிவர்கள் கேட்டுச் சூதமகாமுனிவரைத்து
தித்துப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். எ-று. (சு0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிந்தம்.

ஈங்கிவணிப்பரிசாயதெனவுணர்த்தவுணர்ந்தனம்பாமினிரீயைய
வாங்குபிறைவளையெயிறுவாவளவுணருயிரொழியமடிந்தஞான்று
வீங்குதுணைப்பனைத்தமுலையமுகியுமிடப்பயந்தவெய்யவேற்கட்
டாங்குகருங்குழன்மாயெயனுமவளுமொழிந்தவழிசாற்றவேண்டும்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திச்சரிதமில்வாறென்று தெரிவிக்க நாங்களறிந்தோம்,
ஐயரே இதன்பிறகு, மூன்றாம் பிறையைப்போலும் வளைந்து பிரகாசிக்கின்ற பற்களை
யுடைய இவ்வசுரர்கள் மூவரும் உயிர் துறந்திறந்த காலத்தில், பருத்து விம்மிதங்கொ

ண்டிருக்கின்ற இரண்டு தனங்களுையுடைய அயமுகி என்பவனும், இவ்விளசன்றகொடியவேல்போன்ற கண்களையும் கருங்கூந்தலையுமுடைய மாயை என்பவனும் இறந்த மார்க்கத்தைத் திருவாய் மலரவேண்டும். எ - று.

(சுசு)

என்று முனிவரியம்பவிருந்தவத்தினருங்கொழுந்தாயெழுந்தசூதன் வென்று புலன்களையிகந்தமாதவத்தீர்கேண்மினெனவிளம்புமேனாட் பொன்றிகழ்கின்கிணியுளரித்தண்டையந்தாண்முருகனெனும்பொருதஞாப்பின் மன்றலெழுங்குமுன்மாயைகதிர்ப்பகைக்கோர்மறையறைந்துமறைந்துபோனான்.

(இ - ள்.) என்று முனிவர்கள் விண்ணப்பிக்க, அருமையான மாதவக் கொழுந்தாய்த்தோன்றிய சூதமுனிவர், ஐம்புலன்களைப் பகைத்து வெற்றியடைந்த சிறந்த தவத்தினர்களைக் கேளுங்களென்று சொல்லுகின்றார். முற்காலத்திலே பொன்போல விளங்கும் கிண்கிணியையும் தண்டையையுந் தரித்த அழகிய தாமரைபோன்ற திருவடிகளையுடைய முருகப்பிரானுடனே இவ்வசரர்கள் மூவரும் எதிர்த்துப் புரிந்த யுத்தத்தில் வாசனை வீசும் கூந்தலையுடைய மாயை பாணுகோபனுக்கு ஒரு இரகசியம் சொல்லிவிட்டு மறைந்துபோனான். எ - று.

ஓர் மறையாவது இனி நமதுகுலத்திற்கு வெற்றிமுற்றென்று கூறியவார்த்தை. போய்நெறித்தலைப்பயந்தமகட்புணர்ந்துன்னெடும்பிறந்தபுதல்வர்க்கெல்லாமேயவிறவினிப்புதுதொருகுமரன்றிருக்கைவடிவேலால்வீவாராயதுவந்துறுமளவுமிகவிருத்திமந்தரவெற்படைகின்றேன்யான் நியநெறிக்கொடுஞ்சுரன்முதலியோர்கள் துலக்குஞ்செயனியோர்வாய்.

(இ - ள்.) போகின்ற வழியிலே தானின்ற மகளாகிய அயமுகியைச் சேர்ந்து, உன்னுடனே பிறந்த என்னுடைய புத்திரர்க்கெல்லாம் இதுவரையிற் பொருந்திய வல்லபம் இனிவரமாட்டாது, ஒப்பற்ற குமரக் கடவுளின் திருக்கரத்திருக்கும் வடித்த வேலாயுத்தால் இறப்பார்கள், அவ்வாறு அவர்களுக்கு நேரும்பரியந்தம் நீ இங்கிருக்கக் கடவாய், யான் இப்போது மந்தரகிரிக்குப் போகின்றேன், துன்மார்க்கமுடைய கொடியவர்களான சூரபதமன் முதலானோர் போர்க்களத்திலிறக்கின்ற செய்தியை நீ அறிந்திருக்கக் கடவாய். எ - று.

(சுசு)

மந்தரவெற்பினையடைந்துசீகுலமாப்பருப்பதத்துவருகின்றேன்யா னிந்தநெடுங்கொடுஞ்சமரினிவரிப்பதுணர்ந்துபின்னரிவனுறுது வந்தொழிதிவருந்தலைநீசீகுலவெற்பினேநோக்கிவருதியென்க வந்தரவானவர்குறித்துநகைவிளைப்பமாயையவணகன்றுபோனான்.

(இ - ள்.) யான் மந்தரகிரியைச் சேர்ந்து சீகுலப்பருப்பதத்திற்கு வருகின்றேன், இங்கு நேரப்போகின்ற மிகக்கொடிய பெரும்போரில் இவர்களிறந்துபோவதை யறிந்து, அதன்பின் நீ இவ்விடத்திலிராமல் வந்துவிடக் கடவாய், இதற்காக நீ வருந்தாதே, (அவ்வாறு வருகையில்) சீகுலப்பருப்பதத்தினைத்தேடி வருவாயென்று, அந்தரவாசிகளாகிய தேவர்கள் அறிந்து சிரிப்பதைய மாயை அவ்விடம் நீங்கிச் சென்றாள். எ - று.

சீகுலப்பருப்பதமென்பது மல்லிகார்ச்சுனமென்பர்.

(சுசு)

பொருசினத்தவாளவுணர்களைமுழுதுமிகளத்துப்புலவுவேலாற் செருவொழியுயிரிந்தார்தாமையதனைப்பயந்தளித்ததீயோனெனும்

தருவுலகஞ்சிறைப்படுத்தசூரனருளிரணியன்பாதலத்துச்சார்ந்தா
னுருகியசெம்பெனத்தெளிந்தகண்ணியமுுகியரற்றியோடினாள்.

(இ - ள்.) போர்புரியத்தக்க கோபத்தையுடைய வாளேந்திய அசுரக்கூட்டமுழு
மையும் போர்க்களத்திலே புலால் கமழும் வேலாயுதத்தினால் யுத்தத்தை விட்டு உயிர்
துறந்தார்கள். மாயையைப்பெற்ற கொடியவனாகிய அசுரோந்திரனுடனே கற்பக
த்தருவுள்ள தேவலோகத்தைச் சிறைப்படுத்திய சூரபதமனீன்ற இரணியன் என்ப
வன் பாதாளத்திற் சேர்ந்தான். உருகிய செம்பு தெளிந்ததுபோன்ற கண்ணினையு
டைய அயமுகி என்பவன் அழுதோடினான். எ - று. ஆல்-அசை. (சுரு)

மலைத்தலைவெம்முலைத்தலத்தினிடையெனத்தன்கரம்புடைக்குமருளுமேங்கும்
பிலப்பகுவாய்திறந்துமுகடதிரவெடுத்தபூதரற்றுப்பின்பார்த்தோடுங்
கொலைத்தலைமுத்தலைப்படையோன்கொடுத்தவரமின்றளவோவென்றுகூறு
முலைத்தலைநின்றருகுமெழுகெனக்குழைந்துதனையீன்றருளுறையுருற்றான்.

(இ - ள்.) மலையின் சிகரம்போன்ற பெரியதனங்களில் இடையைப்போன்று
தன் கரத்திலுலடித்துக் கொள்ளுவான், மயங்குவான், ஏங்குவான், பிலம்போன்று
பிளவுபட்டவாயைத்திறந்து, ஆகாயமுகடும் அதிரும்படி உரத்தசத்தத்துடனே
அழுது புலம்புவான், பின்னே பார்த்துக்கொண்டே யோடுவான், கொல்லுந்தன்மை
யிற்றலைமெபெற்ற சூலாயுதத்தையுடைய சிவபிரான் இவர்களுக்குக் கொடுத்தவரத்
திற்பலன் இன்றுவரையில்லாதானே என்று சொல்லுவான், உலையினின்றருகின்ற
மெழுகைப்போன்றுருகித் தண்ணீப்பெற்ற மாயையினிருப்பிடமடைந்தான். எ - று.

சீசூலமாப்பருப்பதத்தினபூதரற்றிச்செல்வாளையெதிர்த்துசெல்லா
மாகுலமுற்றுமுடிந்ததெனவுணர்ந்தமாயைநெடுமண்ணில்வீழ்ந்தாள்
சோகமெடுத்தலைப்பமற்றையயமுகியுமவளடியிற்றுயர்ந்துவீழ்ந்தா
ளாகுலத்துக்கொருநிலையருலகதிரத்தபூதியபூதரற்றினாள்.

(இ - ள்.) சிறந்த மல்லிகார்ச்சனவளையில் அழுது புலம்பிச்செல்கின்ற அயமு
கியை, எதிர்கொண்டு சென்று, தனதுபெரிய சூலமுழுமையும் அழிந்துவிட்டதெ
ன்றறிந்தமாயை பெரியபூமியிலே வீழ்ந்தாள், துன்பம் அதிகரித்துத் தன்னையுருத்த
அயமுகியும் அம்மாயையின் காலிலே துக்கத்துடனே விழுந்தாள், துயரத்திற்கோரி
ருப்பிடமாகிய இவர்களிருவரும் ஒருவரையொருவர்கட்டிக்கொண்டு உலகமதிரும்படி
அழுது புலம்பினார்கள். எ - று. ஆல்-அசை. (சுள்)

அந்தரவானவர்பணித்தபணிதலைக்கொண்டியற்றுமுடம்பயர்வுதீர்த்தார்
கந்தருவரியக்கர்சித்தர்விஞ்சையர்த்தீராதகவ்வைதீர்த்தார்
சுந்தரிமங்கலந்தவிநெஞ்சுதொட்டுமுறுவலித்துத்துயரத்தீர்த்தார்
ளிந்திரனைமுதலினோர்காற்றமும்புங்கரத்தழும்புமிழ்ந்தாரன்றே.

(இ - ள்.) சொர்க்கலோகத்துள்ள தேவர்களெல்லாம், கட்டளையிட்ட பணிவி
டைகளைச் சிரமேற்கொண்டு செய்கின்ற தங்கள் சரீரவருத்தம் நீங்கப் பெற்றார்கள்.
கந்தருவர்களும் இயக்கர்களும் சித்தர்களும் வித்தியாதர்களும் தங்களுடைய இடை
யழுத்துன்பமும் நீங்கப் பெற்றார்கள். இந்திராணி தனது மங்கல சூத்திரத்தைத் தட
விப் பார்த்து நெஞ்சையுந் தொட்டுப் புன்முறுவல் செய்து துயரம் நீங்கப்பெற்றான்.

இந்திரன் முதலானோர் தங்களுடைய கால்களின் தழும்பும் கைகளின் தழும்பும் போகப் பெற்றார்கள். எ - று.

அன்று ஏ அசை. பயங்கொண்டவர்க்கு நெஞ்சுதடித்தலியல்பாதலின், “நெஞ்சுதொட்டு” என்றார். (௬௮)

பொருவருவென்குடைநிழற்றிப்பொதுக்கடிந்துபல்லண்டப்புவனமெல்லா மருவரம்பெற்றினிதளித்தவசுரர்குலமொருகளத்தினவிந்துமாளத் தருவிழந்தவிந்திரம்சென்றடுகளத்தினெதிரந்துபுறந்தந்துமாளச் செருவிழந்ததலைவரினிமுகமலர்ந்துதமதுபதஞ்செலுத்துவாரால்.

(இ - ள்.) அருமையான வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, பொதுநீக்கிப் பல அண்டங்களையும் ஆங்காங்குள்ள உலகங்களனைத்தையும், ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக் குடைநிழற்றி இனிமையுடனாண்டிருந்த அசுரர்குலம் ஒரேபோர்க்களத்தில் அழிந்திற் றத படியால், கம்பகத்தருவையிழந்த இந்திரனுடன்போய்ப் போர்க்களத்திலெதிர் த்து முதுகுகாட்டியோடிப் பயங்கரமான யுத்தத்தையிழந்த தலைவர்களெல்லாம்இனி முகமலர்ச்சி யுடையவராய்த் தங்களுடைய காவல்களைச் செலுத்துவார்கள். எ - று.

ஆல் - அசை. ஆயிரத்தெட்டண்டங்களாதலின் “பல்லண்டப்புவனமெல்லாம்” என்றார். பதம் - காவல் = ஆளுந்தன்மை. (௬௯)

அரிமுகவெனெடுத்துரைத்தமொழியுணராயண்டமுற்றுமளந்தசெங்கோ லெரியினுகுத்தனைபோலும்பெருவரனுமெழுவலியுமிழந்தாய்போலு முரியவுயிர்த்துணைவரெனவோருயிராயினிப்பிறப்பாருளரோகெட்டேன் விரிதருகற்பகநீழலிந்திரனாராகொண்டவெகுளியேலோய்.

(இ - ள்.) விசாலத்திருக்கும் கற்பகத்தரு நீழலிலுள்ள இந்திரனது அரசாட்சி யைக் கைக்கொண்ட கோபமுள்ள வேற்படையையுடையவனே! சிங்கமுகன் விரி வாசுச்சொன்ன வார்த்தைகளை யறியாமற்போயினே, ஆயிரத்தெட்டண்டங்கள் முழு மையும் செலுத்திய செங்கோல் அக்கினியிற்போட்டனை, பெரியவரங்களையும் மிக்க வலிமையையும் இழந்தனை, என்னுயிர்க்குரிய சகோதரர்களாக இருவருங்கூடி ஒருயி ருடன் பிறப்பவர்களுண்டோ? எ - று.

போலும் - ஒப்பில்போலிகள். கெட்டேன் - இரக்கக்குறிப்பு. தன் சகோதரர் கள் மூவரில் ரூபதமனே மூத்தோனாதலின் அவனைக்குறித்தே துக்கிக்கின்ற அய முகி, ரூரன் பதமன் என்னும் இருவரும் ஒருவராயிருந் திறந்தார்கனென்பது குறிப் பிப்பாளாய் “உரியவுயிர்த்துணைவரெனவோருயிராயினிப்பிறப்பாருளரோ” என்ற ளெனக் கூறினர். (௭௦)

ஒழியாதபெருவரனுமுவர்க்குஞ்சலியாதவுரனுமென்று மழியாதபெருவரனுமிழந்தனைமற்றுன்தெழிலுமழிந்ததேயோ சுழியாறுசடைக்கரந்தோன்மதலையிவனென்றுரைத்தசொற்கேளாயாற் பழியாவிசுமந்துநம்மையிழந்திருந்தேனுடன்பிறந்தபரிசுநன்றே.

(இ - ள்.) எக்காலத்தும் நீங்காத பெருஞ்செல்வமும் திரிமூர்த்திகட்குந் தோ லாதவலிமையும் எந்நாளினும் அழியாதிருக்கப்பெற்ற வரமும் அழியப்பெற்றாய், உன்னமுகம் அழிந்துவிட்டதோ? சுழிக்கின்ற கங்கைநதியைச் சடையிலொளித்து

வைத்திருக்கும் சிவபிரான் குமரன் இவனென்று சொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேளாமற்போயினே, உங்களுையெல்லாம் இழந்தவளாய் யாவரும் பழிக்கத்தக்க பிராணனைச் சுமந்துகொண்டிருக்கின்றேன், ஆகையால் உங்களுடன்பிறந்த தன்மை நன்றாயிருக்கின்றது. எ -று.

உம்மைகள் - எண்ணிக்கண்வந்தன. ஓகாரம் வினாப்பொருளில் வந்தமையின் ஐயம். மற்று - ஆல் - ஏ - அசை. உடன்பிறந்தோர்க் கிறுதினேரின், பற்றுடையார் உயிர்ப்பர், அவ்வாறு நீக்காதவர்களைப் பற்றற்றாரென உலகோர் பழிப்பரென்பது குறிப்பித்தற்கு “பழியாவிசுமந்துதம்மையிழந்திருந்தேனுடன்பிறந்தபரிசுநன்று” என்றொன்றார். (எக)

எனவரற்றுமயமுகிகட்குமிழியெடுத்தெறிபுனலையிருகைமாற்றி மனமயக்கமொழிதியெனமாயைமகட்கருகிருந்துமம்மர்தீர்ப்பாள் [முன்னே புனையிலுங்கொடியுமெனப்பெற்றகரும்பேறினிதுபெற்றுப்பொலிந்தான் என முகைக்குநான் முகனுமரியுமிவனடிதொழுதற்கணியவன்றே.

(இ - ள்.) என்று புலம்புகின்ற அயமுகியின் கண்களிலே குமிழிவிட்டொழுகும் துக்கக்கண்ணீரைத் தனதிரண்டுகைகளாலும் துடைத்து, மனமயக்க மொழிக்கக் கடவாயென்று மாயை தன்மகளுக் கருகிலிருந்து மயக்கத்தை யொழிப்பவளாய், உனது தமையனாகிய சூரபதமன் அலங்காரமுடைய மயில்வாகனமாகவும் சேவற்று வசமாகவும் யாவராலும் பெறுதற்கரிய பேறடைந்து இனிமையுடன் விளங்கினான், அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமனும் திருமாலும் பணிவதற்கு இவன் திருவடிகள் சமீபித்தனவல்ல. எ -று.

ஏ - அசை. முருக்கடவுளைத் தரிசித்தற்குரிய தவஞ்செய்தாலன்றி மயில்வாகனத்தையும் சேவற்று வசத்தையுந் தரிக்கவேலாவாதலின் “அன முகைக்குநான் முகனுமரியுமிவனடிதொழுதற்கணியவன்று” என்றாரென்க. தீர்ப்பாள் - முற்றெச்சம். (எஉ)

பண்டிழைத்தமாதவத்தாற்கிடைத்தனன்மற்றி துவிதன்மேற்பதவியுண்டோ தண்டையஞ்சிறமிகுதுவுந்துகளிமுகப்பெற்றனனெத்தவமோவென்ன வண்டிமிர்பைந்துணரோதியன்னை யுரைத்தனளவளைவதனநோக்கிக் கெண்டையங்கணயமுகியுஞ்சிறிதுமனக்கவலொழிந்துகிளப்பதானாள்.

(இ - ள்.) இப்பேறு பூர்வத்திற்புரிந்த பெருந்தவத்தாற்பெற்றான், இதற்கு மேபட்ட பதவிவேறுண்டோ! முருக்கடவுளது தண்டையணிந்த அழகிய சிற்றடியிற் பொருந்திய பராகங்கள் தன்மீதுபடியப்பெற்றனன், என்னதவமோவென்று, வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற பசியபூங்கொத்தையணிந்த கூந்தலையுடைய தனதுதாயாகிய மாயை கூறினள், அவளை முகம்பார்த்துக் கெண்டையைப்போன்ற அழகிய கண்களுள்ள அயமுகியும் சற்று மனத்துயர் நீங்கிச் சொல்லுகின்றாள். எ-று.

மற்று - அசை. கதுவல் - பொருந்தல். இமுகல் - படிதல். இமிர்தல் - ஒலித்தல். கவல் - துயர். எப்பதவிகளினும் திருவடியடையும் பதவியே மேம்பட்டதாகலின் அத்தகைய திருவடியைத்தாங்கவும், அவர் திருக்கரத்தாற்றனைத்தாங்கவும் பெறுதல் முற்றவத்தானன்றி முற்றாதென்பார் “பண்டிழைத்தமாதவத்தாற்கிடைத்தனன் மற்றிதுவிதன்மேற்பதவியுண்டோ.” என்றார். (எங்)

சூரபன்மனடுகுருதிப்புக்கர்முகத்தவேலினுயிர்தொலைந்துவெற்றி
வீரநெடுஞ்சிறைமயிலுஞ்சேவலுமாயினென்னவிளம்பினாயத்
தாரகனுமரிமுகனுஞ்சென்றடைந்ததிசையுணரேன்றமியேனன்னேர்
சோரிசொரிமுத்தலைச்சூன்மறவிவலைப்பட்டனரோசொல்கவென்றார்.

(இ - ள்.) சூரபதமன் உதிரப்புள்ளியமையந்த இடத்தையுடைய வெற்றிபொரு
ந்திய வேலாயுதத்தால் வல்லமை யழிந்து, வெற்றியுடனே வீரத்தன்மைவாய்ந்த
நீண்ட சிறகுகளுள்ள மயில்வாகனமாகவும் சேவற்றுவசமாகவுமானென்று கூறி
னே, அந்தத்தாரகனும் சிங்கமுகனும் போய்ச்சேர்ந்த திசையை யடியேனறியேன்,
அவ்விருவரும் உதிரமொழுகுகின்ற மூன்றுதலைகளைப்படைத்த சூலாயுதத்தையே
ந்திய இயமனது பாசத்தாற்கட்டுண்டார்களோ சொல்லவேண்டுமென்றார். எ - று.()

ஆயதுமுற்றுணர்ந்தறிவானுரைக்கின்றேனயமுகிமற்றறிதியென்ன
மாயையுரைத்திடுமனையோர்கயிலைருகணத்தினொடும்வாழ்ந்தாரென்னத்
தியவிளைத்திடுமிவரிப்பெற்றகரும்பேறடைந்ததென்னைசெப்புகென்று
டாயெனநின்றிவட்பயந்தாளவட்கறிந்தமுறையனைத்துஞ்சாற்றலுற்றார்.

(இ - ள்.) அவர்கள் அடைந்தகதியை முழுதாமறிந்து தெரிந்துகொள்ளும்படி
சொல்லுகின்றேன், அயமுகியே அறிந்துகொள்வாயென்று மாயைகூறுகின்றாராய்,
அவ்விருவரும் திருக்கயிலையிலுள்ள கணங்களுடனே வாழ்ந்தார்களென்று சொல்ல,
கொடுமையேவிலைத்திருந்த இவர்கள் இத்தகைய பெறுதற்கரிய பேற்றையடைந்த
காரணமென்ன அதனைச்சொல்லவேண்டு மென்றனர். தாயாயிருந்து இவளைப்பெ
ற்றமாயை அவ்வயமுகிக்குத் தானறிந்துள்ள சரித்திரமுழுதும் சொல்லத்தொடங்
கினார். எ - று.

மற்று - அசை. திரிகாலவுணர்ச்சி சுக்கிரனுபதேசத்தாற் பெற்றிருத்தலின்,
“முற்றுணர்ந்து” என்றும், இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திரிபாதம் வாய்ந்த
உத்தமர்களாலடையத்தக்க இப்பேறுகள், தீவினையொன்றையே புரிந்த இவர்கள்
பெற்றது அபூர்வமாதலின் “தியவிளைத்திடுமிவரிப்பெற்றகரும்பேறடைந்ததென்னை”
எனக்கூறினொன்றும் கூறினர். (எரு)

முன்னொழிந்தநெடுங்காலத்தினாதினாநின்றவட்டெடுக்குமுரிமுந்நீர்
தன்னகத்துநவதீவியிற்சாகத்திவொன்றுளதாலதனுட்டோன்றி
மன்னியசெங்கோலோச்சியொருகுடையினுயிர்புரக்குமன்னர்மன்னன்
பொன்னவிர்பைங்கழற்காற்பரபாகரென்னுளனொருவன்புலவுவேலோன்.

(இ - ள்.) சத்திக்கின்ற அலைகணிரம்மி உவட்டெடுக்கின்ற பழையமையான கட
லின்கணுள்ள ஒன்பது தீவுகளுக்குள் சாகத்திவென்பதொன்றுண்டு, அத்தீவிலே கட
ந்தநெடுங்காலத்திற்குமுன்னேபிறந்து, நிலபெற்ற செங்கோல்செலுத்தி, தனது ஒப்
பற்ற வெண்கொற்றக்குடையிழவில் மன்னுயிர்ப்பாவுந் தன்னுயிர்போற் காத்திருந்த
புலால் கமழும்வெற்படையுடைய அரசர்களுக்கரசுகையி பசும்பொன்னால் விளங்கும்
வீரக்கூலவத்தரித்த பிரபாகரென்னும் பெயருடையவன் ஒருவனிருந்தான். எ-று.

உளன் என்றது காலமயக்கம். முந்நீர் என்பதற்கு ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல்
என்னுமுத்தன்மையடையதெனவும், ஊற்றுநீர்ஆற்றுநீர்வேற்றுநீர் என்னும்மூவகை
நீருடையதெனவும்பொருள்சூறுவர். குடைநிழலில் வசிப்போர்க்குக் கதிரோன் வெம்

மைதாக்காததுபோன்று, தன்னரசாட்சியிலுள்ள குடிகளுக்குக் கலிவெம்மை தாக்காது காத்தானென்பார் “ஒருகுடையினுயிர்புரக்கும்” என்றார். இனிவருமிடந்தோறும் இவ்வாறே பொருள்கொள்க. சாவகத்தீவதனுள் ஒழிந்தநெடுங்காலத்துமுன்றோன்றி எனவும், மன்னர்மன்னன்புலவுவேலோன்பிரபாகரனென்றொருவன் எனவும் கூட்டிக்.

(எசு)

அனையவனுக்குயிரனையாளொருத்தியகமாட்சிபுரந்தளிப்பாளன்னுள் புனைமணிமேகலையன்சுகுமாரியெனும்பெயருடையாள்பொம்பினிங்காள் கனைகழற்காலரசனெறிமுறைதிறம்பாளருந்ததியிற்கம்பினிந்ரா னினையரிவரளவிறந்தநெடுங்காலமரசுபுரிந்திருந்தாரன்றே.

(இ - ள்.) அப்பிரபாகரனென்னும் அரசனுக்கு உயிர்போன்றவளாயிருந்த ஒப்பற்ற மனைவியும், அவனதில்லாதநுமத்தைப் பாதுகாத்துவருபவரும் ஆகிய அவன், அலங்கரிக்கத்தக்க இரத்தினமேகலாபரண முடையவன், சுகுமாரியென்னும் பெயருடையவன், அழகிற்குறையாதவன், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த அப்பிரபாகரனது செங்கோனெறிமுறைமையில் மாறுபடாதவன், கம்பிலே அருந்ததியைப்போன்ற நிலையினிற்பவன், இத்தகைய இவ்விருவரும் எண்ணிக்கையற்ற வெருகாலம் அரசாட்சிசெய்திருந்தார்கள். எ - று. அன்று ஏ அசை.

(எஏ)

நங்கிவர்நின்றிழைத்தபெருந்தவப்பயத்தாவினிதுவப்பினெடுத்துமோப்பத்திற்குதலைமதலையரோர்நால்வர்பிறந்துளரிவர்க்குச்செங்கோல்வேந்த [க்குத்தேங்குதிற்சூரனென்றும்பதமனென்றும்மிரட்டையருக்குரைத்தேனோர் தாங்குகழற்சிங்கனென்றும்நாரகனென்றும்புனைந்தான்றமுவேலோன்.

(இ - ள்.) இவரிருவரும் நன்னெறியினிலினின்றியற்றிய மாதவப்பேற்றால், இனிமையுடனுவந்தெடுத்து முகந்துகொள்ளும்படி, மதுரமான மழலைச்சொற்களையுடைய ஒப்பற்ற புத்திரர்கள் நால்வர்பிறந்தனர். மலர்மாலையணிந்த வேற்படையையுடையனும் செங்கோல்செலுத்தும் அப்பிரபாகரனென்னும் அரசன், இந்நாண்புத்திரர்களுக்குள், வல்லமைமிக்க சூரனெனவும் பதமனெனவும் முன்பிறந்த இருவருக்கும் நாமமிட்டி, மற்றை இருவருக்கும் வீரக்கழலைத்தரித்த சிங்கனென்றும் நாரகனென்றும் நாமமிட்டனன். எ - று.

தாமவேலோன் செங்கோல்வேந்தனெனவும் திறலோங்கு எனவும் கழறங்கு எனவும் கூட்டிக். பிரபாகரன்மவத்தாற் பிறந்தபோதும் சூரனும் பதமனும் ஒரே காலத்திற்பிறந்தனரென்பார் “இரட்டையர்” என்றார்.

(எஅ)

தங்குலத்துமுதியோர்பேரீன்றெடுத்தமதலையர்க்குத்தந்தபின்னர்ப் பொங்கொளிப்பைங்கழலிவர்க்குண்முன்பிறந்தசூரனுக்குப்புரவுநல்கிச் சிங்கவாசனத்திருத்தித்தேவியொடுமருந்தவத்திற்சென்றானனனங்கணவனுலகுபுரந்தொருகுடையினுயிர்க்குதவியருளினால்.

(இ - ள்.) தங்குகுலத்திருந்த பெரியோர்கள் பெயர்களைத் தான்பெற்ற புத்திரர்களுக்குத் தரித்தபிறகு, விசேடித்த ஒளியையுடைய பசியவீரக்கழலையணிந்த இந்நால்வருக்குள்ளே, முதற்பிறந்த மூத்தோனாகிய சூரனுக்கு அரசரிமையைக்கொடுத்துச் சிங்காதனமேற்றி, அப்பிரபாகரனென்னும் மன்னவன் தனதுதேவியினுடனே

அருமையான தவத்திற்குப்போயினன். அவ்விடத்திலே அச்சுரனென்பவன் தனது வெண்கொற்றக்குடையின் நீழலிலே உயிர்களுக்குத் தவிபுரிந்து உலகத்தை அரசாண்டிருந்தான். எ - று.

ஆல் - அசை. ஒருவன்தான் பெற்ற புத்திரனுக்குத் தம்பெரியோர்களின்பெயரையே தரிக்கவேண்டுமென்பதும், அப்பெயருடையினாலேயே அப்புத்திரனுக்குப் பெயரென்னும் முறையென்பதும், ஆன்றோர்வழக்காதலின், “தங்குலத்துமுதியோர்பேரின்றெடுத்தமதலையர்க்குத்தந்தபின்னர்” என்றும், தன்புத்திரர்களுள் மூத்தோனுக்கே அரசுரிமையினைத்தருதல் முறைமையாதலின் “முன்பிறந்தசூரனுக்குப்பரவுநல்கி” என்றும் கூறினர். பெயரென்பது பேரெனெனமருவிய்று, பிரமசரியம் கிருகஸ்தம் என்னும் இரண்டாச்சிரமத்தைபுரடாத்திப் பத்தினியுடன் தவத்திற்கேகும் வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தை மேற்கொண்டனென்க. (எக)

அறநெறிச்செங்கோலோச்சியவனிபுரந்தினிதளிக் குமந்நாட்டென்பாற் குறுமுனிகுண்டிகைதுக்குங்கரத்தினனாய்த்தரித்திகைக்குடையனாகி மறைதவத்தோருருவுகொண்டுவந்தனையோன்றன திடத்துவரவுநோக்கி முறையினினிதுயிர்புரக்குஞ்சூரனருந்தவற்கெதிர்போய்முறையிற்றழந்தான்

(இ - ள்.) தருமமார்க்கத்திற் செங்கோல்செலுத்தி உலகத்தைக்காத்து இனிமையுடன் அரசாண்டிருக்கு மக்காலத்தில், தெற்குத்திசையிலுள்ள அகத்தியமுனிவர் கமண்டலத்தைத்தாங்கிய இடக்கரமுடையவராயும் குடையைத்தாங்கிய வலக்கரமுடையவராயும் தமதுருவைமறைத்து, தவசிகள்வேடந்தரித்துவந்து, அச்சுரனிடத்துவருதலும், மதுமுறைப்படி உயிர்களை இனிதாகக்காக்கின்ற சூரன், அருமையான அத்தவசிக்கெதிரே சென்று கிரமப்பிரகாரம் வணங்கினான். எ - று. (அ0)

அருந்தவமேயருந்தவத்தோர்க்கருமருந்தேயாரணமேயளியேம்பெற்ற பெருந்தவமேமுமுஞானக்கலைக்கடலேயெழுந்தருளப்பெற்றேனென்றை திருந்துமலரடிதீண்டக்கடற்கிடந்ததீவுஞ்செய்திறனன்றென்னுக் குருந்தமலர்தமிழ்ப்பொதியக்குறுமுனியைத்தன்கோயில்கொண்டுபுக்கான்

(இ - ள்.) அரியதவமே! அரியதவசிகட்கோர் அருமருந்தே! வேதமே! எளியோங்கள்பெற்ற பெருந்தவமே! பூரணஞானநூற்சாகரமே! தேவரீர் இங்கு எழுந்தருளும் பாக்கியம்பெற்றனன்! எமதுபிதாவின் திருந்தியமலர்போன்ற திருவடிகள் பரிசிக்கும்படி கடலிலே அமுந்திய இத்தீவுஞ்செய்திருந்த புண்ணியம்மிகநன்றென்று, குருந்தவிருட்சங்கள் புட்பிக்கின்ற தமிழ்விளைந்த பொதியவனாயில்வீற்றிருக்கும் அகத்தியமுனிவரைத் தனதரண்மனைக்கழைத்துச் சென்றனன். எ - று.

உம்மை - இழிவுசிறப்பு.

(அக)

புக்கமுனிவனைத்தரளங்குயிற்றுமரியாதனத்தினிருத்திப்போற்றி தக்ககடன்முறையாவுந்தம்பியொடுமினிதியற்றத்தமிழின்வேந்தன் மிக்கெழுந்தபேருவகைவெள்ளமுளத்துவட்டெறியவியந்துநோக்கிப் பக்கமருகிருத்திரெனத்தொழுதிருந்தாரன்னவர்க்குப்புகரலுற்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரை முத்துக்கள்பதித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்திலெழுந்தருள்செய்துதுதித்து, அவருக்குச்செய்யத்தக்கசோடச உபசாரங்களையும் தனதுதம்பியுடனே இனிமையோடுபுரிய, தமிழ்த்தலைவராகிய அகத்

தியமுனிவர் விசேடித்தோங்கிய பெருங்களிப்பின் பிரவாகம்பெருக்கெடுக்க வியப் புடன்பார்த்தருளி, ஒருபக்கமாய்ச் சமீபத்திலிருங்கொன்று கட்டளையிட, அவர்கள் அவரைவணங்கியிருந்தார்கள், அப்போது அவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ - று.

பெரியோர்க்கியற்றவேண்டுவனசோடசுஉபசாரங்களாதலின் அவையாவுமடங்க “கடன்முறையாவும்” என்றார். சோடச உபசாரங்களாவன:—தவிசளித்தல் - கைகழுநீர்தரல் - கால்கழுநீர்தரல் - முக்குடிநீர்தரல் - நீராட்டல் - ஆடைசாத்தல்-முப்புரிதூறல் - தேய்வைபூசல்-மலர்சாத்தல் - மஞ்சளரிசிதூவல் - நறும்புகைகாட்டல் - விளக்கிடல்-கருப்பூரமேற்றல் - அமுதமேந்தல்-அடைக்காய்தரல்-மந்திரமலரானருச்சித்தல் என்பவை. (அ௨)

கலிநிலைத்துறை.

ஆயவெண்குடைநீழலினவனிகரத்தளிக்குந்
தூயசிந்தையிற்றுரிசறுபெருங்குணமுடையீர்
மேயதுங்களைக்காண்குறும்விருப்பொடுமடைந்தே
மேயதுண்பொருளுளான்றுளதியம்புதுங்கேண்மின்.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக்குடையின் நீழலிலே உங்கள் ஆளுகைக்குட்பட்ட உலகத்தைக் காத்திரட்சிக்கின்ற பரிசுத்தசித்தத்தினுற் குற்றங்களைப்போக்கிய பெருங்குணமுடையவர்களே! இவ்விடத்துள்ள உங்களைப் பார்க்கவேண்டியவிருப்பத்துடனே நாம் இங்குவந்தோம், உங்களுக்குத்தகுதியான பொருளுளான்றுண்டு, சொல்லுகின்றோம் கேளுங்கள். எ - று. (அ௩)

அறிவினலுளந்தூயவர்க்கன்றிமற்றறிவிற்
சிறியசிந்தையிற்றீட்டுவதன்றதுதெரிக்கின்
மறுவின்மாட்சியின்மந்திரத்துபுரிடத்துச்சி
யுறுவதியாரினும்புலப்படாவொருபொருளுளதால்,

(இ - ள்.) அந்த இரகசியத்தைச்சொல்லின், அறிவினால் மனத்தாய்மையுடையோர்க்கேயல்லது அறிவற்ற தாழ்ந்தமனத்தில் அழுத்துவதல்ல, பழுதற்றபெருமையுடனே வேதங்கள் உபநிடதங்கள் இவைகளின் உச்சியிலேயிருப்பது, யாவர்க்கும் புலப்படாத ஒருபொருளாயிருப்பது. எ - று.

மற்று ஆல். அசை. அறிவுடையார்க்கே மனத்தாய்மையுண்டாதலும் அத்தாய்மையுடையாரே எவைக்குமுரியராதலும் மரபாதலின் “அறிவினலுளந்தூயவர்க்கன்றியறிவற்றசிறிய சிந்தையிற்றீட்டுவதன்று” என்றாரென்க. இதனை “அறிவுடையாரெல்லாமுடையாரறிவிலா, ரென்னுடையரேனுமிலர்.” என்னுந் திருக்குறளுரையானுந் தெளிக. (அ௪)

கண்ணிற்காண்பனயாவையுங்கட்புலங்கதுவா
தெண்ணிற்காண்பதுமெண்ணுறுபுலங்கருமெண்ணும்
விண்ணிற்காண்பதுமேலெனுமெவற்றிற்குமேலாய்
நண்ணிற்காண்பதுமப்பொருளல்லதார்நவில்வார்.

(இ - ள்.) கண்ணிற்காண்கின்றவனைத்தும், கண்ணிற் புலப்படாது எண்ணத்திறப்பார்ப்பதும், எண்ணுகின்ற ஐம்புலன்களும், எண்ணங்களும், ஆகாயத்திற் பார்

க்கப்படுவதும், மேலென்று சொல்லப்படுவையாவைக்கும் மேலாய்ப்பொருந்திற் பார்ப்பதும், நாம் சொல்லும் அந்தப்பொருளையன்றி வேறியார் கூறுவர். ஏ - று.

கண்ணாற்காண்பன பஞ்சபூதசையோக உலகக்காட்சிகள், எண்ணத்தினுற் காண்பது சொர்க்கலோகாதிக்காட்சி, விண்ணிற்காண்பது சூரியசந்திர நட்சத்திராதி கள், தாம்கூறத் தொடங்குவது பரிபூரணப் பொருளாதலின் யாவர் யாது கூறினும் அதனுடங்கு மென்பார் “அப்பொருளல்லதார் நவில்வார்.” என்றாரென்க. (அரு)

திருமுகங்களோராறுளன்றிவினையனைத்தும்

பொருதுவென்றுளபன்னிருபுயமுளன்புலரிப்

பரிதியாயிரமென்னநின்றிமைப்பதுபணியார்

குருதியூற்றெழுவேற்படைத்திருக்கரங்கொள்ளும்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற திருமுகங்களாறுடையவர், கொடுத்தொழில்கள் எல்லாவற் றையும் எதிர்த்துச் சயம்பெற்றுள்ள பன்னிரண்டு திருப்புயங்களுடையவர், ஆயிர மிளஞ்சூரியர்களைப் போன்றிருந்து பிரகாசிப்பதும் பகைவர்களின் உதிரம் ஊற் றெடுக்கின்றதுமாகிய வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்துடையவர், ஏ - று.

கொள்ளுமென்பது திணைவழு.

(அக)

தெய்வமாமயிலொன்றவன்சேவடிதாங்கு

மையவம்மயிற்பெருவலியாரளந்தறிவார்

வையமுற்றவுங்கொறிக்குமோர்வாரணக்கொடியன்

பொய்யில்கேள்வியீரதன்றிமயாவரேபுகல்வார்.

(இ - ள்.) தெய்வீகமுள்ள சிறந்த மயிலொன்று அம்முருக்கடவுளின் திருவ டிகளைச் சமக்கும், அழகிய அம்மயில்வாகனத்தின் பெருவல்லபத்தை அளந்தறி கின்றவர்களையார்? உலகமுழுவதையும் கொறிக்கத்தக்க ஒப்பற்ற சேவற்றுவசமுடைய வர், மெய்ஞ்ஞானமுள்ளவர்களே! அச்சேவலின் வல்லபத்தை யாவர் கூறுவர்? ஏ-று. ஏ - அசை. ஐ - அழகு.

(அஎ)

முருகநாயகன்சிறிமுளரியிற்சிறுதுள்

பொருவின்முக்கணன்புயங்களுமுமைமுலைப்பொருப்பு

மருவிவாழ்ந்தனசிறிதுநாண்மாமயிற்பெருமா

னொருவில்வைகலும்பொறுத்தனென்னிலென்னுடைக்கேம்.

(இ - ள்.) அம்முருக்கடவுளின் சிறந்தியாகிய தாமரையிப்படிந்த சிறியபராக ங்களை, ஒப்பற்ற திரிநேத்திரங்களைப்படைத்த சிவபிரானது திருப்புயங்களும் உமாதே வியாரது திருத்தனபாரமாகிய மலையும் சிலநாள் பொருந்தி வாழ்ந்தன. அப்பராகங் களைச்சிறந்தமயிற்கடவுள் நீக்கமின்றித்தினந்தோறும் தாங்கினுனென்றுரைப்போமா யின், வேறென்ன சொல்லுவோம். ஏ - று.

உம்மைகள் - உயர்வுசிறப்பு. சிவபிரானும் உமாதேவியாருமே சிறிதுநாள் தாங் கப்பெற்றதிருவடிப்பராகங்களைச் சதாதாங்கப்பெற்றமயிற்கடவுளின் புண்ணியவிசே டம் யாவர்கூறுவரென்பது கருத்து.

(அஅ)

மூவராகியமுப்பெருந்தொழிலுடையவர்க்குந்

தேவரியாவர்க்குமருந்தவஞ்செய்தியற்றுநர்க்கு

மோவிலொண்குணத்தனையனையுளத்தமைத்தல்லால்
யாவதாகுவதன்னவர்க்கெடுத்தியாபியம்பில்.

(இ - ள்.) யாம் முடிவாகச் சொல்லத்தொடங்கில், சிருட்டியாதி மூன்றுபெரு
ங்கிர்த்தியங்களையுடைய திரிமூர்த்திகளாகிய மூவர்கட்கும், மற்றும்ள்ள தேவரணைவர்க்
கும், பூர்வந்தவஞ்செய்தமையின் இப்போது தவம்புரிவோர்கட்கும், நீக்கமற்றசிறந்த
குணத்தையுடைய அம்முருக்கடவுளை மனத்திலிருத்தினாலன்றி அவர்கட்குவேண்
டிய எக்காரியம் கைகூடும்?, எ - று.

உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. முற்பிறவியிற்றவம் புரிந்தோர்க்கே விட்ட
குறையா லிப்பிறவியிற்றவங் கைகூடுமென்பார் “அருந்தவஞ்செய்தியற்றுனர்க்கும்”
என்றார். இதனைத் “தவமுந்தவமுடையார்க்காகுமவமதனை - யஃதிலார்மேற்கொள்
வது.” என்னுந்திருக்குறளாயானுந் தெளிக. (அக)

ஈதுளப்படுத்திருத்திரநீரெம்பிரானிருதாட்
போதுவைகளும்போற்றுதிரென்றனன்புகலா
வாதிநாயகற்குவமைசாலருந்தவத்தலைவன்
வேதவேதியனாகுகண்மொழிந்தனன்வியப்பில்.

(இ - ள்.) நீங்கள் இதனை மனத்திற்றிக்கக்கடவீர்கள், எமது முருகக்கடவு
ளின் இரண்டு திருவடிகளாகிய தாமரைமலரைத் தினந்தோறும் துதிக்கக்கடவீர்க
ளென்று கூறி, சிவபிரானுக் கொப்பாயிருக்கின்ற அருமையான தவசிரேஷ்டரும்,
வேதங்களையுணர்ந்த மறையவருமாகிய அகத்திய முனிவர் வியப்புடனே ஆசிமொழி
கள் கூறினர். எ - று.

என்றனன் - முற்றெச்சம்.

(க0)

சாகத்தீவினின்றருந்தவத்தமிழ்முனிதனவா
யோகநாயகனொருவழிப்புருந்தனனுவர்கள்
தோகைவாகனமெம்பிரான்சேவலந்துவச
மாகல்வேண்டுநாமென்றுதம்மருமனத்தடைத்தார்.

(இ - ள்) சாகத்தீவினின்றும் யோகத்தலைவராகிய அருமையான தவத்தையு
டைய அகத்திய முனிவர் ஓர் வழியாகப்போயினர், அவ்விருவரும் நாம் எமதுமுருகக்
கடவுளுடைய மயில்வாகனமும் அழகிய சேவற்றுவசமும் ஆகவேண்டுமென்று தம்
முடைய சிறந்த மனத்தில் தரித்தார்கள். எ - று.

(கக)

திரணவிந்துவென்றொருமுனிசென்றனன்றினாரீ
ரரணவேலியச்சாகத்தீவாங்கவற்கெதிர்போய்ச்
சரணபங்கயம்பணிந்தனன்றாகன்சிறதை
முரணகற்றரிமுகவனும்பணிந்துகைமுகிழ்த்தான்.

(இ - ள்.) திரணவிந்து என்னும் பெயருள்ள ஒரு முனிவர், அலைகளோடுங்கு
டிய சலமே காவலாகிய வேலியாகவுடைய அச்சாகத்தீவிற் கெழுந்தருளினர், தார
கன் அம்முனிவர்க் கெதிர்போய் அவரது திருவடித் தாமரைகளேவணங்கினன், மனக்
கோட்டம் நீக்கிய சிங்கமுகனும் கரங்களைச் சிரமேற்கூப்பி வணங்கினன். எ - று.

உம்மை - இறந்ததுதழீஇயது.

(கஉ)

முகிழ்த்தகையினருருகியசிந்தையர்முனிபா
னெகிழ்த்தநெஞ்சினர்புனற்படுகண்ணினர்நிறைந்த
மகிழ்ச்சிகூர்தரமாமதிட்கோயில்கொண்டணந்தா
ரிகழ்ச்சியில்லதோர்முழுமணித்தவிசுகமிருத்தி.

(இ-ள்.) அம்முனிவரிடத்திலே உருகியசித்தமுடையவர்களாரும், கனிந்தமன முடையவர்களாரும், ஆனந்தநீர்சொரியும் கண்களையுடையவர்களாரும், சிரமேற்குப் பியகரங்களுடையவர்களாரும், தங்களுள்ளத்திற் பூரணமானகளிப்புமேம்பட, சிறந்த மதிலையுடைய அரண்மனைக்கழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்து, களங்கம் நீங்கிய ஒப்பற்ற உயர்ந்த இரத்தினத்தைத் தவிர்த்துக் கொண்டு, எ - று.

அந்தக்கரணங்கள் நான்கினுள் புத்தி அகங்காரம் இரண்டும் விசாரிப்பதும் ஊக் கந்தருவதுமாதலின் அவ்விரண்டையும் மனம் சித்தம் என்னும் இரண்டினுள் அடக்கி “உருகியசிந்தையர்நெகிழ்த்தநெஞ்சினர்” என்றார். எனவே அந்தக்கரணங் கண்களும் வயப்பட்டனவென்பது கருத்து. இதனை “அளப்பருங்கரணங்கண்குஞ் சிந்தையேயாக” என்னும் பெரியபுராணத்திருவிருத்தத்தானு முணர்க. இரத்தினங் கட்டு இகழ்ச்சியாவது களங்கமே யாதலின், “இகழ்ச்சியில்லதோர் முழுமணி” என்றதற்குக் களங்கநீங்கிய உயர்ந்த மணியெனப் பொருள்கொண்டாம். முழுமணிஎன்பதற்குத் துவாரமிடாத அல்லது சாணையிடையாதமணியெனப் பொருள்கூறுவாருமு ளர். கொண்டணந்தார் - முற்றெச்சம். (கூஉ)

செய்யவேண்டுவெவரன்முறையாவையுஞ்செய்தா
ரையின்னடிதொழப்பெறுமருந்தவம்யாதோ
வையம்யாவையும்புரந்தனமாயினுமறுமை
வெய்யதிவினையொழிந்தனம்யாமெனவியந்தார்.

(இ - ள்.) அம்முனிவருக்குத் தாங்கள் செய்யவேண்டிய வந்தனை வழியாட னைத்தையும் செய்தார்கள், ஐயனே! தேவரீர் திருவடிகளைப் பணியும்படி பெற்றுக் கொண்ட அருமையான தவம் எதுவோ? நாங்கள் உலகங்களனைத்தையும் ஆண்டிருந் தோமாயினும், மறுபிறவிக்கு வித்தாயிருக்கின்ற கொடிய தீவினைகளை இன்றொழிய ப்பெற்றோமென்று மகிழ்ந்தார்கள். எ - று.

இவ்விரண்டுங் குளகம்.

(கூச)

அன்னமன்னவர்க்காசிசொற்றங்கையாலமைத்து
மன்னுயிர்க்கினிதோர்குடைநீழலின்வகுத்தீர்
பன்னுநான்முறைதிறம்புறதறநெறிபயந்தீ
ரின்னுமொன்றுளதுமக்கெடுத்தியம்புவானியைந்தேம்.

(இ - ள்.) அத்தகைய அரசர்களுக்கு ஆசுகூறி, அழகியகைகளால் அபயமளித்து, ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையின் நீழலிலே சகல உயிர்களுக்கும் இனிமையையே உண்டாக்கினீர்கள், நீதிநூல்களிற்கூறும் முறைமைமாறுபடாதுதருமமார்க்கத்தை வளர்த்தீர்கள், ஆயினும் இன்னுமொன்றுண்டு, அதை உங்களுக்கெடுத்துக் கூறவந்தோம். எ - று. (கூரு)

அதுகருத்துணர்ந்திருதிரியரற்கெனவோர்
மதலேதோன்றினன்மாரிலத்துயிர்புரந்தளிப்பார்

விதுமுடிச்சடையவனையும்வேரிவண்டாரற்றும்
புதாறுத்துழாயவனையுமொழித்துயிர்புரப்பான்.

(இ - ள்.) அதனை மனதிற்றெளிந்தறியக்கடவீர்கள், உலகத்துள்ள உயிர்களைக் காத்திரட்சிக்கும்பொருட்டு, திருமாலுக்கும் சிவபிரானுக்கும் ஓர்புத்திரனென்றுநம்பவித்தான்; அவன் சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியுடைய சிவபிரானையும், தேனைவிரும்புகின்ற வண்டுகளொலிக்கும் புதியவாசனையுள்ள துளசிமாலையரித்த திருமாலையும் நீக்கியே உயிர்களைக்காப்பான். எ - று.

“அரியரற்கென” என்பதற்குத் திருமாலுக்கும் சிவபிரானுக்கும் பிறந்தவனென்றுசொல்ல எனக்கூறுதலுமொன்று. அவனது காத்தற்றொழிலின் சிறப்புக்கூறுவார் “சடையவனையுத்துழாயவனையுமொழித்து” என்றார். இதனை ஒளபசாரிகமென்பர். விது-சந்திரன். (கூசு)

அவனுக்கைக்குமோரழிமதக்கலுழிமால்யானை
புவனமுற்றறுவிடிபடுத்தண்டமேற்புரட்டி
யிவர்தடந்திரைப்பிரளயநடப்புறினெதிர்போய்க்
கவர்தொளைக்கரத்துறிஞ்சினிற்றருயிர்காக்கும்.

(இ - ள்.) அவன் ஏறிநடாத்துகின்ற, ஒப்பற்றதாய் உலகத்தையழிக்கத்தக்கமதவெள்ளத்தையுடைய பெரியயானை, உலகங்கள்முழுமையும் இடித்துமேலுள்ள அண்டங்களையும் நிலைமாத்செய்து, பெருகியவிசாலித்த அலைகளோடுகூடிய சலப்பிரளயம் பிரவாகித்தால், அப்பிரளயத்திற் கெதிரேசென்று, பிளவுபட்ட துவாரத்தையுடைய துதிக்கையினால் அப்பெருக்கையறிஞ்சித்தானழியாமல்நின்று, உலகத்தில் நிறைந்த உயிர்களைக்காக்கும். எ - று.

முற்றறு என்பதற்கு அழியும்படி எனப்பொருள்கூறலுமொன்று. யானை எதிர்யோய்க்காக்கும் எனமுடிக்க. (கூசு)

அன்றியின்னுமோரருமறைப்பொருளுளதறைவாங்
குன்றுயிர்த்தெழுமரகதக்கொழுங்கொடியுருவாய்
பின்னிரித்தனமுத்தலைவேற்படைபொறுத்தாள்
பொன்றிகழ்ந்திமேருவும்வையமும்புரந்தாள்.

(இ - ள்.) அல்லாமலும் இன்னுமோர் அருமையான வேதப்பொருளுண்டு, அதையுங்கூறுவோம். இமயவரையினால் ஈன்றுவிளங்கிய மரகத்தின் செழிப்பான கொடியைப்போன்ற உமாதேவியாரது திருவுருவையவளாய், மின்னைத்திரித்தாலொத்த மூன்றுதலைகளையுடைய குலாயுத்தைத்தாங்கினவள், பொன்மயமாய் விளங்கும் மேருவரையையும் நிலவுலகத்தையுங்காத்தவள், எ - று.

மேருவரையைக் காவாவிடத்து நிலவுலகநிலாவாதலின், “மேருவும் வையமும் புரந்தாள்” என்றார். (கூஅ)

புரந்துமானிலம்பலகையுஞ்சுரிகையும்பொறுத்துக்
கரந்துபல்லுயிரனைத்தையுமொருநெறிகாப்பாள்
சுரந்தகங்கையஞ்சடையினருடனடந்தொடுத்தாள்
பரங்குறித்திடிவளவதுயர்ந்துளோர்பகராள்.

(இ - ள்.) நிலவுலகத்தை இவ்வாறு காவல்பூண்டு கேடகமும் உடைவாரூந் தாங்கி, மறைந்திருந்து பலவேறுவகைப்பட்ட உயிர்கள் யாவற்றையும் ஒரேதன்மை யாய்க் காக்கின்றவன், சுரந்துபெருகுகின்ற கங்கையைத்தரித்த அழகிய சடையை யுடைய சிவபிரானுடனே நடனமாடினவன், மேன்மையையடையக்கருதில் உயர்ந்த வர்கள் அவனையன்றிக் கூறார்கள். எ - று.

பரம் என்பது முத்திக்கும்பொருளாதலின் “பரங்குறித்திடில்” என்பதற்கு முத்தியைக்கருதிடின் எனப்பொருள் கூறுதலுமொன்று. (கூக)

அனையணுபுரத்தனிரடிதாங்குவாளரிக்குப்
புனையுநான்மறைநாற்பதமெனுவந்தவம்புரிந்த
சினவுவள்ளுகிரெனத்தவம்புரிந்ததுநிங்கள்
கனலியீற்றெழுந்துருப்பினுமெதிருநீ இக்கவரும்.

(இ - ள்.) அவளது நுபுரமணிந்த தளிர்போலுந் திருவடிகளைச்சுமக்கின்ற ஒளி பொருந்திய சிங்கத்திற்கு, நான்கு வேதங்களும் அலங்கரிக்கின்ற நான்குசூல்களே ன்னுமபடி தவம்புரிந்தன. அப்பாதங்களிலுள்ள மிகக்கூர்மையான நகங்களாகும்படி சந்திரன் தவம்புரிந்தனன். சர்வசங்காரகாலத்தில் வடவாமுகாக்கினிதோன்றி எதிர்க்கினும், அச்சிங்கம் எதிரேபோய்க் கவர்ந்துகொள்ளும். எ - று.

அச்சிங்கவாகனத்திற்கு நான்கு வேதங்களே பாதங்களாகவும் சந்திரனே நகங் களாகவும் அமைந்திருக்கின்றன வென்பதாயிற்று. உருப்பினும் என்புழி உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (க00)

துமக்குவேண்டுவதிக்கதிநோக்கிமற்றினையோர்
தமக்குவேண்டியபூசனைவரன்முறைதந்து
சமர்த்தலைப்பகைகடந்துபுன்பிறவிநோய்தவிர்ப்ப
தெமக்குவேண்டியதிதுவெனமொழிந்தனனெழுந்தான்.

(இ - ள்.) உங்களுக்குவேண்டியது இப்பதவியேயாதலின் இதனைக்கருதி இவ்வரியரபுத்திரனுக்கும் காளிக்கும் செய்யவேண்டிய வழிபாடுகளைக் கிரமப்படி செய்து, புத்தகளத்தெதிர்த்த பகைவர்களைவென்று, அற்பத்தன்மையுடைய பிறவிப் பிணியைத் தவிர்த்துக்கொள்வதாகிய இதுதான் நமக்குவேண்டியதென்று சொல்லி முடித்து எழுந்தருளினார். எ - று.

மொழிந்தனன்-முற்றெச்சம். மற்று-அசை. அதுகருத்துணர்ந்தறியினென்னு ள்செய்யுண்முத லிவ்வாறுசெய்யுட்களுங் குளகம். (க0௧)

முனைவனேகியபின்னருநால்வருமுயலாத்
தனையர்பாலுலகளித்தனர்தவஞ்செய்ததணந்தார்
புனையுமாமயில்வாரணம்வாளரிபுகர்மா
நினையுநெஞ்சினரப்பதம்பெறுகுவானினைந்தார்.

(இ - ள்.) அத்திரணவிந்துமுனிவர் எழுந்தருளிய பிறகு, அருமையான அந் நான்கு சகோதரர்களும் முயன்று, தங்கள் புத்திரர்கள்வசம் உலகரசரிமையை ஒப்பு வித்து, தாங்கள் தவஞ்செய்தற்கு நீங்கி, அலங்கரித்திருக்கின்ற சிறந்த மயில்வாகனத் தையும் சேவற்றுவசத்தையும் ஆண்சிங்கத்தையும் புள்ளிகளையுடைய யானையையும்

சதாநினைத்திருக்கின்றமனமுடையவர்களாய், அந்தப்பதவிகளைப் பெறும்படி நினைந்தார்கள். எ - று.

அளித்தனர் தணந்தார்-முற்றெச்சங்கள். பிரமசாரித்துவம் கழிந்து கிருகஸ்தாச்சிரமத்திற்கு வந்தோர் புத்திரப்பேறடையுமளவும் இல்லறதரும் வழாதநடாத்திப் பிறகு வானப்பிரஸ்தாச்சிரமம் அடைதல் முறைமையாதலின், “தனையர்பாலுலகனித்தனர் தவஞ்செயத்தணந்தார்” என்றார். (௧௦௨)

மஞ்சியங்கியபருப்பதவனத்தினடவைகிப்
பஞ்சவக்கினிநாப்பணின் றநுந்தவம்பயில்வார்
செஞ்சுடர்க்கதிர் பொழிமழையிரும்பணித்திவலை
நஞ்செதிர்ப்பினுமநிலையல்லது நடுங்கார்.

(இ - ள்.) மேகங்களுலாவும் சீசுலப்பருப்புதத்திற்கடுத்த காட்டில் வசித்து, பஞ்சாக்கினிமத்தியினின்று அருமையானதவத்தைச் செய்பவர்களாய், செந்நிறமுள்ள சூரியகிரணம், பெய்கின்றமழை, பெரியபணித்தளிகள், விடமுள்ள ஜந்துக்கள் ஆகிய இவைகள் தங்கள் சரீரத்திற்குக்கினும் அத்தவநிலையிலிருப்பதேயன்றி நடுங்கார்கள். எ - று.

பஞ்சாக்கினியாவது:—தங்களுக்கு நாற்றிசையிலும் நான்கு தீக்குண்டங்களும் மேலே சூரியனும் எனக்கொள்க. போல்வார் - முற்றெச்சம். உம்மை-ஆக்கப்பொருளில்வந்தது. (௧௦௩)

இக்கணின்னமருந்தவயியற்றிடுமெல்லீ
தொக்கநான்முகனரிமுதல்வானவர் துவன்றிப்
புக்கியாமனைபுதல்வன்மற்றியரன்புதல்வன்
முக்கணன்றிருநடந்தொழக்கைலையின்முன்னி.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திவ்வாறு அருமையான தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குந்தருணத்தில், கூட்டமாகிய பிரமன் திருமால்முதலிய தேவர்களும், உமாதேவியின் குமாரராகிய முருகக்கடவுளும், அரியரபுத்திரனும், திருக்கைலையில் மூன்றுகண்களையுடைய சிவபிரான் திருத்தாண்டவம் பணிதற்கெண்ணிக் கூடிச்சென்று. எ - று.

அரிமுதல்வானவர் யாமனைபுதல்வன் அரியரன்புதல்வன் கைலையிற்றிருநடந்தொழமுன்னித் துவன்றிப்புக்கு எனக்கூட்டுக. மற்று-அசை. (௧௦௪)

தத்தழர்தியைக்கைலையின்மருங்குத்தணவா
வத்தனைத்திருநடந்தொழக்கைலைவெற்படைந்தா
ரித்தலைச்சிறைக்கவழனுமன்னமுமெதிரந்த
சித்திரக்கலாமயிலினையடைந்தனசெப்பும்.

(இ-ள்.) தங்கள் தங்கள் வாகனங்களைக் கைலையின் சாரவிலிருக்கும்படிவிட்டு, சிவபிரானது திருத்தாண்டவங்கண்பெணியும்படி திருக்கயிலைவரையைச்சேர்ந்தனர். இவ்விடத்திற் சிறகுகளையுடையகருடனும் அன்னமும் தம்மெதிரில்நிற்கின்ற அற்புதமான கலையுணர்ச்சியுள்ள மயில்வாகனத்தைக்கிட்டிக் கூறுகின்றன. எ-று.

சித்திரக்கலாமயிலென்பதற்கு சித்திரங்கலந்த சிறகுகளையுடைய மயிலெனப் பொருள்கூறுவாருமுள். அக்கால், கலாபம் கலாமாயிற்றெனக்கூறுக. (௧௦௫)

சாகதிவகத்தரசரோர்நால்வருந்தழுவித்
தோகையுங்கொடிச்சேவலுந்துர்க்கைவாளரியும்
வேகவெம்பரிச்சாத்தனின்னுகைக்கும்வெங்கன்றி
மாகவேண்டிநின்றருந்தவமழன்முகத்திழைப்பார்.

(இ - ள்.) சாகத்தீவிலுள்ள ஒப்பற்ற அரசர்களுல்வருங்கூடி, மயிலும், துவசமாகிய சேவலும், காளியின்வாகனமாகிய சிங்கமும், அரியரபுத்திரன் ஏறிநின்று செலுத்துகின்ற கடும்கேகமுடைய வாகனமாகிய பெரியயானையும், தாங்களே யாகவேண்டுமென்று பஞ்சாக்கினியின்மத்தியிலிருந்து அருமையான தவம்புரிகின்றார்கள். எ - று.

கால்வரும் - முற்றும்மை. மற்றைய எண்ணும்மைகள்.

(க0சு)

வருடநாற்பதினாயிரஞ்சென்றனமதியீ
ரருடரும்பதமுங்களுக்கிழக்குநாளடுத்த
பொருவினும்பதமின்றுகொனூனிகொல்புகுவார்
வெருவரும்புனல்வருமுனமனைசெயல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) உயர்ந்தமதியுடையவர்களே! அவர்கள் தவஞ்செய்யத்தொடங்கி இப்போதைக்கு நாற்பதினாயிரம்வருடங்களாயின, யாவருக்கும் திருவருளோப்பாலிக்கின்ற இப்பதவிகளைக் கைவிடத்தக்க நாள் உங்களுக்குச்சமீபித்தன, அவர்கள் ஒப்பற்ற உங்கற்பதவிகளுக்கு இன்றைக்கோ நாளைக்கோவருவார்கள், அச்சத்தைவிளக்கும் வெள்ளம்வருவதற்கு முன்னமே அணுகோலவேண்டும். எ - று.

கொல் - இரண்டும் ஐயப்பொருளில்வந்தன.

(க0எ)

என்னக்கூறியகலுழனுமன்னமுமேக
வன்னக்கார்மயின்முதலியவாகனங்குழுமித்
தின்னச்சீறியவாமெனுமெசினந்திருகிக்
கன்னற்போதினிலவருழைக்கெஞ்சினங்கனலா.

(இ - ள்.) என்றுகூறிக் கருடனும் அன்னமுஞ்செல்ல, கருநிறங்கொண்ட மயில்முதலிய வாகனங்களொன்றுகூடி, அவர்களைப்புகிக்கக் கோபித்தனவென்று சொல்லத்தக்க பெருங்கோபம் அதிகரித்து, கணநேரத்திற்குள்ளாக, அந்நால்வர்களிடத்துங் கிடிக் கொரேமான கோபத்தாற்சீறி. எ - று.

(க0அ)

கனல்விழித்தனவனமெலாம்பொடித்தனகதுவி
யனன்முகத்துநீரருந்தவமிழைத்தவாறறைவி
ரென்வுரப்புரைசெவிப்புகால்வருமேங்கி
மனநடுக்குறவரன்முறைநினைந்தவாவலித்தார்.

(இ - ள்.) தீப்பொறிபறக்கும்படியாகப்பார்த்தன, அவ்வனமனைத்தையும் தூளிபடுத்தின, நீங்காதுபற்றிப் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து நீங்கள் அருமையான தவஞ்செய்த காரணத்தைச் சொல்லுங்களென்றுகூறிய உரத்தவார்த்தைகள் தங்கள்காதுகளில் துழைந்தவுடனே, அந்நால்வரும் ஏக்கமடைந்தவர்களாய் மனநடுக்கத்துடனே வரிசைப்படி தாங்கள் நினைத்தவண்ணம் உரக்கக்கூறினர். எ - று.

சூரனும் பத்மனும் மயிலும் சேவலும் ஆகவேண்டுமென்றும், தாரகனும் சிங்கனும் யானையும் சிங்கமும் ஆகவேண்டுமென்றும், நினைந்தவண்ணமே கூறினாரென்பார் “வரன்முறைநினைந்தவாவலித்தார்” என்றார். வலித்தல் - உரக்கக்கூறுதல். மிகப்பயந்தோர்கள் உரக்கக்கூவுதல் இயல்பாதலின் இவ்வாறுகூறினாரென்க. இவ்விரண்டுங்ளுகம். (க0க)

அச்சொற்கேட்டலுமயின்முதற்கூடியவனைத்தும்
விச்சைமாதவம்புரிந்தருள்வேந்தனாவெகுளா
விச்சையெம்பதம்விரும்பினிராதவினினிரீர்
கொச்சைமாகணக்குலத்தொடுங்கலத்திரென்றுரையா.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டமாத் திரத்தில், மயில்முதலாகச்சேர்ந்த யாவையும், ஞானத்தோடுகூடிய பெருந்தவம் புரிந்துகொண்டிருக்கும் அந்நான்கு மன்னர்களையும் கோபித்து, நீங்கள் இச்சையுடனே எங்கன்பதவிகளை விருப்புற்றீர்களாதலின், இனிக்கீழ்மையமைந்த பெருங்கணக்கூட்டத்தோடுங் கலக்கக்கடவீர்களென்றுகூறி. எ - று.

விச்சை - ஞானம். கொச்சை - கீழ்மை.

(கக0)

மீண்டடைந்தனகயிலையின்மருங்குறவேந்தர்
மாண்டவெங்கணத்தலைவராய்வதிந்தனர்மறுத்து
மாண்மொமாயின்முதலியவற்றொடுமெளியேம்
வேண்மொதவமுறுங்கொலென்றிரந்தனர்விளம்ப.

(இ - ள்.) அவைகள் திருக்கையிலையின்சாரலிற்பொருந்தத் திரும்பிவந்தன. அந்நான்குமன்னரும் பெருங்கணத்தலைவராய் வசித்தார்கள். மறுபடியும் அவ்விடத்திலே சிறந்த மயில்முதலியவைகளுடனே, எளியேங்கள் விரும்பிப்புரிந்த சிறந்த தவப்பயன் கிட்டமோவென்று குறையிரந்து விண்ணப்பிக்க. எ - று.

கொல். ஐயப்பொருளில்வந்தது.

(ககக)

மயிலுஞ்சேவலுமுதலியமனநெகிழ்ந்திரங்கிக்
கயிலைமாகணத்திருந்துநீர்நாள்பலகழித்தான்
முயலுதுந்தவப்பயனெலாமுற்றுதிரென்னப்
புயனிற்றக்கணமண்டவாபரணனிற்புகுந்த.

(இ - ள்.) மயிலுஞ் சேவலும்முதலிய நான்கும் மனமுருகி இரக்கமுற்று, நீங்கள் திருக்கையிலையிலுள்ள பெருங்கணத்துடனிருந்து பலகாலம்போக்கினால், முயற்சித்த உங்கள் தவப்பயனைத்தும் அடைவீர்களென்றுகூற, மேகநிறத்தையுடைய அந்நான்குகணங்களும் தலைமாலையை ஆபரணமாகவுடைய சிவபிரான் திருக்கோயிலிற்சேர்ந்தன. எ - று. இம்மூன்றுங்குளகம்.

அண்டம் - தலையோடு. ஆபரணமென்றமையின் தலைமாலையென்றும். (ககஉ)

மாயனூர்தியுமலரயனூர்தியும்வனத்தி
னையநந்தவமழிப்பதற்கியற்றினவென்னத்
தியசுந்தையிற்கிடத்தியக்கணத்தவர்சினவி
மேயதோகையுங்கருடனுமுடற்போர்விளைத்தார்.

(இ - ள்.) திருமாலின் வாகனமும் தாமரையிலிருக்கும் பிரமன்வாகனமும், காட்டிற்செய்திருந்த நமது தவத்தையழிப்பதற் கேதுவினோத்தனவென்று அக்கொடுமையை மனத்திலவைத்துக்கொண்டு, அந்நான்குணத்தவர்களும் கோபித்து அவ்விடத்திருந்த மயிலும் கருடனும் எதிர்க்கத்தக்க யுத்தம்வினோவித்தார்கள். ஏ - று.

தோகையங்கருடனும் எனவும்பாடம், அஃதுபொருணோக்கத்திற் கிணங்காமை காண்க. (கக௭)

முக்கணன்றிருநடந்தொழுமுதன்மையோர்யாரு
மக்கணத்தினிற்றம்பதியடைந்தனரதன்பின்
மிக்கநாலவருமறுமுகனையால்விரிநீர்
தொக்கமாலிலத்தசுரரிற்றோன்றினர்தொடர்பால்.

(இ - ள்.) மூன்றுகண்களையுடைய சிவபிரான் திருத்தாண்டவத்தைப் பணிந்து நின்ற முதல்வர்களெல்லாம் அக்கணத்திலே தங்கள் தங்கள் பதவிகளையடைந்தார்கள். அதன்பிறகு பெருமைபெற்ற இந்நான்குணங்களும் சண்முகக்கடவுளது கட்டையினால், விரிந்தகடல்குழந்த பெரியநிலவுலகத்தில் அசுரகுலத்திலே சகோதரர்களாகப் பிறந்தார்கள். ஏ - று.

யாரும்-நாலவரும்-என்பவற்றுள்ள உம்மைகள்முற்றும்மைகள், தொடர்பு - சம் பந்தம்=சுற்றம். (கக௮)

ஆயதன்மையினசுரரிற்றோன்றினரென்றும்
சேயவானவர்தங்களைத்தீமைசெய்தொறுப்பா
னையகாரணமென்கொன்மற்றியம்புதியென்றான்
மாயைதன்மகளயமுகிக்குணர்த்துவான்மறித்தும்.

(இ - ள்.) அத்தன்மையினால் அசுரகுலத்திற் பிறந்தார்களென்னில், செம்மைய மைந்ததேவர்களைத் துன்பம் புரிந்து வருத்துவதற்கேற்ற காரணமென்னே, அதனைச் சொல்லவேண்டுமென்றனள், மாயைமறுபடியும் தனதுமகளாகிய அயமுகிக்குத்தெரிவிக்கின்றனள். ஏ - று.

கொல் = மற்று = அசைகள்.

(கக௯)

பூதராமிவர்கணத்தொடும்பொருந்தியமேனாட்
காதுவெஞ்சினத்தசுரருமமரங்குகளத்தின்
மோதவானவர்பேரமரிழந்தனர்முறிந்தார்
பாதுகாப்பிரென்றிவரைவந்தடைந்தனர்பதறி.

(இ - ள்.) பூதர்களாகிய இவர்கள்கணத்துடனே கலந்திருந்த முற்காலத்திலே, கொல்லத்தக்ககடுங்கோபத்தையுடைய அவுணர்களும் தேவர்களும் போர்க்களத்தில் எதிர்க்க, தேவர்கள் தங்கள் பெரும்போரிழந்தவர்களாய் அழிந்து, பதைபதைப்புடையவர்களாய் எங்கோப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்றுவந்து இந்நாலவரையும் சரண்புகுந்தார்கள். ஏ - று.

இழந்தனர்-முறிந்தார்-முற்றெச்சங்கள்.

(கக௯).

அன்றுவானவர்க்குதவ்வானகனிலத்தடைந்து
சூன்றுருத்தெனக்குவலயப்பூதரிற்சூழமிச்
சென்றுருத்தெழுநிருதர்வெஞ்சேனையைச்செருவிற்
கொன்றுவானுலகிந்திரற்குடியிருத்தினரால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் தேவர்களுக்குதவிசெய்யும் பொருட்டு விசாலித்த நிலவுலகத்தில் வந்து, மலைகளெதிர்த்தனவென்னும்படி, நிலவுலகப் பூதகணங்களைப் போலக்கூடிப்போய், எதிர்த்தெழுந்த அசுரர்களின் கொடியசைனியங்களை யுத்தத் திம்கொன்று, தேவலோகத்தில் இந்திரனைக் குடியேற்றினார்கள். எ - று.

ஆல் - அசை.

(ககஎ)

அந்தரத்தவர்க்குதவிவான்கயிலையைடைந்தார்
சந்தவார்புயத்தகுவர்கோனிடரொடுந்தமித்து
வந்திரங்கியவ்வண்டவாபரணைவழுத்தி
பெய்தைகேண்மதியெங்குறையுளதெனவிசைப்பான்.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்குதவிபுரிந்து சிறந்த திருக்கயிலையைச் சேர்ந்தார்கள். அழகிய நீண்டபுயங்களையுடைய அசுரத்தலைவன் துயரத்துடனே தனியனாய் வந்து துக்கித்து, தலைமாலையை ஆபரணமாகவுடைய அச்செவிராணைத் தோத்திரித்து, எமது பிதாவே! எங்கள் குறையொன்றுண்டு அதனைக்கேட்டருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து விண்ணப்பிக்கின்றான். எ - று.

தமித்தல் - தனித்தல். கேண்மதி - என்பதில் - மதி - அசை. இதனை நன்னூ லுள் இடையிலின் (உக)வது “மியாயிகமோமதி” என்னும் சூத்திரத்தானுமுணர்க. இவ்வாறு வருமிடந்தோறும் இதனையே கொள்க. (ககஅ)

பின்னதாணையினிலையுபூதரோர்நால்வ
ரென்னதாகியசேனையையுயிர்செகுத்திறுத்துப்
பின்னரீங்கிவணடைந்தன ரென்றனன்பிழையோர்க்
தன்னகாலையிற்பூதநாயகன்வெகுண்டனாலு.

(இ - ள்.) தேவரீர் ஆளுகையில் நிலத்திருக்கின்ற ஒப்பற்ற பூதர்கள் நால்வர், என்னுடைய சைனியங்களை உயிர்போகக்கொன்று அதன்பிறகு இவ்விடத்திற்கு வந்துவிட்டார்களென்று கூறினன். அவர்கள்புரிந்த குற்றத்தை யுணர்ந்து அத்தரு ணத்திற் பூதநாதராகிய செவிரான் திருவுளஞ்சென்றார். எ - று.

வேறெங்குஞ்செல்லவில்லை இவ்விடத்திற்கே வந்தார்கள் எனவற்புறுத்தற்பொ ருட்டு “சங்கிவண்” என அடுக்கிக் கூறினர். ஆல் - அசை. (ககக)

வருதிர்நால்வருநீவினொன்னையையமதியா
தொருவிவானவர்க்குதவிசெய்தவுணரையொறுத்திர்
குருதிவாளையிற்றசுரர்வெங்குலத்திடைத்தோன்றித்
தருவினாட்டவர்க்கிடும்பைசெய்தகனிலஞ்சரிப்பிர்.

(இ - ள்.) நால்வரும் வாருங்கள், நீங்கள் எமது கட்டளையை மதியாமல் இவ்வி டம்விட்டுப்போய்த் தேவர்களுக்குதவிபுரிந்து அசுரர்களையழித்தீர்கள் ஆதலின், உதி

ரந்தோயந்தவாஸ்போற் கூரியபற்களையுடைய அசுரர்களது கொடியருலத்திற் பிறந்து கற்பகத்தருவுள்ள தேவலோகத்தையுடைய தேவர்களுக்குத் துயரம்புரிந்து நிலவுலகத்திற் சஞ்சரிக்கக்கடவீர்கள். எ - று.

ஆக்கினையைக் கடந்து நடத்தல் அடிமையர்க்கியலாவாதலின் இக்கணத்தவர் புரிந்த நன்மையும் தவறாயிற்றென்க. இதனை “நன்றற்றலுள்ளருந்தவறுண்டவரவர் - பண்பறிந்தாற்றாக்கடை.” என்னுந் திருக்குறளுரையானுந் தெளிக. (கஉ0)

என்றுரைத்தனனண்டவாபரணன்மற்றிவரு
மன்றவன்சொலுஞ்சாபத்தாலம்பரத்தவர்க்குக்
கன்றுவெஞ்சினத்திடும்பைமுற்றிழைத்தனர்கண்டா
யன்றுதொட்டவரிழைத்திடுமிடும்பையின்றகன் த.

(இ - ள்.) என்றுசிவபிரான்கட்டினையிட்டனர். இந்நால்வரும் அக்காலத்திற்சிவபிரான்சொல்லிய சாபத்தால், தேவலோகவாசிகளுக்கு விசேடித்தகடுங்கோபத்தினாலே துன்பங்களினத்தும் புரிந்தார்கள், அக்காலம்முதலாக அவர்கள்புரிந்துவந்ததுயரங்களின் நுந்வாரணமாயின. எ - று. இவ்விரண்டிங்குளாகம்.

கண்டாய்-அசை. நீ அறிந்துகொள் எனப் பொருள்கூறலு மொன்று. (கஉக)

இவணிகழந்தனவின்னணமீங்கிதன்மேனாட்
டவறின்மாதவமியற்றியசாகத்தீவரச
ரவரைமாதவமழித்தனதிருவுளத்தடையாக்
கவொளிக்கழன்முருகவேள்வெகுளியிற்கழறும்.

(இ - ள்.) இங்கிவ்வாறு நடந்தன. இதற்கு முன்னுளில் குற்றமற்ற பெருந்தவம்புரிந்த சாகத்தீவரசர்கணல்வரை, பெருந்தவமழித்தவைகளைத் திருவுளத்தடைத்து, ஒளிகளைக்கவரத்தக்க வீரக்கழலை யணிந்த குமாரக்கடவுள் சினந்து கூறுகின்றனர்.

கொடியெனப்பிடித்துயரியசேவலைக்கொழுங்கார்
நெடியதோகைமாமயிலினைநீவிர்போயுருத்து
முடிவின்மாதவமுயற்சியையொழித்தனிரதனாற்
கடியபாதகமடைந்தனிரொனமனங்கறுத்தான்.

(இ - ள்.) தாம்துவசமாகப்பிடித்தோங்கிய சேவலையும், மிக்ககறுத்து நீண்ட சிறகுகளையுடைய பெரிய மயிலையும் பார்த்து, நீங்களிருவரும் போர்புரிந்து, அளவுகடந்த பெருந்தவமுயற்சியை யழித்தீர்களாதலின், கொடும்பாவமடைந்தீர்களென்று திருவுளஞ் சினந்தார். எ - று. (கஉ௩)

இற்றைநாண்முதலெம்மடிதாங்கலையினிநீ
கொற்றவார்கொடியல்லையென்றிவற்றினைக்குறித்துச்
சொற்றவாசகங்கேட்டுழிக்கொடியொடுந்தோகை
வெற்றிவேலவற்பணிந்துநின்றினையனவிளம்பும்.

(இ - ள்.) இன்று முதல் எமது பாதத்தைத்தாங்கவேண்டாம், இனிநீ வெற்றியமைந்த நீண்டதுவசமல்ல என்று இவ்விரண்டையுநோக்கிச் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட மாத்திரத்தில், சேவலும் மயிலும் வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதக்கடவுளை வணங்கி எதிரிலே நின்று இவைபோன்றவை கூறுகின்றன. எ - று. (கஉ௪)

இன்று காறுநின்னிணையடித்தொன்புண்டிருந்தே
மென்றுநின்னடிபுகுதுவதெம்மனத்துணாமோம்
வென்றிபூத்தொளிர்விளங்கிலேவெற்படைப்பெரும
வொன்றியேழையேம்புரிசுவதுரைத்தியென்றிரப்ப.

(இ-ள்.) இன்றுவரையில் தேவரீர் இரண்டு திருவடிகளுக்குரிய தொண்டுகளைச் செய்திருந்தோம், மறுபடி எக்காலத்தில் தேவரீர் திருவடியிற் சேர்வது, அதனை எங்கள் மனத்திலறியோம், வெற்றிமிஞ்ந்து பிரகாசிக்கின்ற விளங்கிய இலைபோன்ற வேலாபுதக்கடவுளே, ஏழையேங்கள் பொருந்திச் செய்யத்தக்கது திருவாய்மலரவே ண்டுமென்று பிரார்த்திக்க. எ - று. (கஉரு)

கஞ்சிமாநகரடைந்துநீரொமையுணர்கருத்தான்
மஞ்சதோய்வமாமாதவம்புரிசுதிர்புரிந்தாற்
றஞ்சமெம்மடிதருகுதுமெனச்சென்றுசாரா
வஞ்சிலம்படிநினைந்துநின்றவனடியடைந்த.

(இ - ள்.) நீங்கள் காஞ்சிமாநகரத்தையடைந்து எம்மையுணர்கின்ற கருத்தினால் மேகங்கள் படிக்கின்ற மலையினிடத்திலே பெருந்தவம்புரியுங்கள், அவ்வாறு புரியின் அபயமாக எமது திருவடிகளைத் தருவோமென்றுகூற, அவ்வண்ணமேசென்றடைந்து, அழகிய சிலம்பணிந்த அவரது திருவடிகளைத் தியானித்துத் தவத்தினின்று அம்முருகக்கடவுளின் திருவடிகளை யடைந்தன. எ - று இவ்விரண்டுங்குளகம்.

பயிலுஞ்சூரனும்பதமனுமியற்றியதவத்தான்
மயிலுஞ்சேவலுமாயினர்வாளரிமுகனு
மியலுந்தம்பியுநினைந்தனமுடிப்பதற்கெண்ணிப்
புயலுண்டேகுறுங்கயிலையினந்திபாற்புகுந்தார்.

(இ - ள்.) ஒன்றாய்ப்பிறந்த சூரனும் பதமனும் தாங்கள்செய்த தவத்தினால், மயிலுஞ் சேவலுமாறாகள். சிங்கமுகனும் அவனுக்கியைந்த தம்பியாகிய தாரகனும் தாங்கள் நினைத்தவைகளை முடிப்பதற்கெண்ணங்கொண்டு, மேகங்கள் நீரைக்குடித்துச் செல்லுகின்ற திருக்கைலயிற்காவற்றலைமையுண்ட நந்திதேவரிடத்திற் சென்றார்கள். எ - று. (கஉஎ)

நந்திநாதநின்னளிர்கழற்பங்கயமடைந்தேம்
புந்திகூர்தவநாள்பலகழிதரப்புரிந்தேம்
விந்தைபூர்தியும் வெண்ணிணச்சூற்படைச்சாத்தன்
றந்தியூர்தியுமாகுவமெனமனந்தரித்து.

(இ - ள்.) நந்திதேவரே! தேவரீரது வீரக்கழலையணிந்த குளிரந்த திருவடித் தாமரையையடைந்தோம். நாங்கள் காளியின்வாகனமாகிய சிங்கமும், பகைவர்களது வெள்ளைநிணத்தைத் தோய்ந்த சூலாபுதத்தையெந்திய அரியரபுத்திரனது வாகனமாகிய யானையும் ஆவோமென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டு, புத்தியூர்வமான தவத்தைவெகுகாலம் செய்தோம். எ - று.

மனந்தரித்துப் புரிந்தோம் என முடிக்க.

(கஉஅ)

அளியமாற்றியவருந்தவமவப்படாதருளி
யொளியநீறணியெம்பிரானருடியென்றுரைப்ப
வெளியவாளெயிற்றிவர்முகநோக்கினன்வியவாத்
தெளியுநான்மறைநந்திமற்றினையனசெப்பும்.

(இ - ள்.) அடியேங்கள்புரிந்த அருமையான தவமவீணாகாது கிருபைபுரிந்து, ஒளிபொருந்திய வெண்ணீறணிந்த எமதுதலைவரே! அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, வெண்ணிறமமைந்து கூரியபற்கள்வாய்ந்த இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்தவராய் வியந்து, நான்குவேதங்களை யோதியுணர்ந்த நந்திதேவர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர். எ - று.

நோக்கினன் - முற்றெச்சம். மற்று - அகை.

(க2க)

நீறணிந்தருளெம்பிரானேறியடுங்கோட்
டேறவர்க்குளவூர்திகட்கிருங்குகொடுக்குங்
காறுமெம்முழையிருத்தொன்றுரைத்தனன்கருதி
வேறுகொண்டிலிருவருந்தமதுளம்வியந்தார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறு தரித்தருளும் எமதுசிவபிரான் ஊர்ந்துசெல்லும் நீண்டகொம்புகளையுடைய இடபவாகனமாகியநந்திதேவர், காளிக்கும் அரியரபுத்திரனுக்கும் உள்ளவாகனங்கட்குப் பெருங்கதியாகிய முத்தியருளும்வரையில் எம்மிடத்திலேயிருங்குளென்று கட்டளையிட்டனர். அவ்விருவரும் அதைக் கருதிக்கொண்டு வேறெண்ணுதவர்களாய்த் தம்மனமகிழ்ந்தார்கள். எ - று.

(க30)

இப்பெருங்கதைகேட்டுழியமுதியென்பாள்
கப்பிளந்தனச்சுமையுடைத்தாயொடுங்கவைக்கோட்
டொப்பருந்திறலேற்றினூர்திகளனைத்துந்
தப்பில்வான்கதிபெறுவனசாற்றெனச்சாற்றும்.

(இ - ள்.) அயமுதியென்பவள் இப்பெருஞ் சரித்திரங்கேட்டபோது, கிளைபோன்று இளமைத் தன்மைவாய்ந்த தனபாரத்தையுடைய தனது தாயாகிய மாயையுடனே, இரண்டாகப்பிரிந்திருக்கும் கொம்புகளையுடைய ஒப்பற்ற வல்லமைவாய்ந்த இடபமாகியநந்திதேவரால் மேற்சொல்லிய வாகனங்களெல்லாம், குற்றமற்ற பெருங்கதி பெறுகின்றவற்றைச் சொல்லென்று கேட்கச்சொல்லுவாள். எ - று.

(க3க)

வெள்ளியங்கிரிக்கோட்டகமேவருமிறைவன்
வள்ளிநுண்மருங்குமையிடைத்துர்க்கையைவருத்திப்
புள்ளிவண்டறைதுளவணிமுகிலிடைப்புலவூ
னள்ளிலைப்படைச்சாத்தனைவருத்தினனதுநாள்.

(இ - ள்.) வெள்ளிமலையின் சிகரத்திலேவீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமான், கொடிபோலும் நுண்மையான இடையையுடைய உமாதேவியினிடத்துத் துர்க்கையைவருவித்து, புள்ளிகளையுடைய வண்டுகளொலிக்கின்ற துளசிமாலையணிந்த மேகம்போன்ற திருமாலினிடத்து, புலால்மழும் மாமிசம்நிறைந்த அச்சமாகிய இலைபோன்ற சூலாயுதத்தையேந்திய அரியரபுத்திரனை வருவித்தனர், அந்நாளில். எ - று.

வல்லியென்றபாலது எதுகை நோக்கி வள்ளியென நின்றது. இதனைலளவொற்றுமை யென்பர். தாரகன் சிங்கமுகன் ஆகிய இருவரும்செய்த தவப்பயனையும், நந்தி தேவர் அவ்விருவர்க்கும் அளித்தவாக்கினையும் நிறைவேற்றும்பொருட்டுத் திருவுள்ளங்கொண்ட சிவபிரான் திருமாவிடத்திருந்தும் உமையிடத்திருந்தும் அரியரபுத்திரனையும் காளியையும் வரவழைத்தனரென்க. (கஉஉ)

இனையர்போந்தனொம்பிரான் திருவடியேத்தி
வினையவூர்திமற்றெங்களுக்கருளெனவேண்ட
வனையவேற்றினையழைத்திவர்க்கூர்திரீயருள்வா
யெனவுரைத்த லுமெறுழ்வலித்துணைமருப்பிடபம்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் வந்து எமதுசிவபெருமான் திருவடிகளைத்துதித்து, நன்னடையுடைய வாகனங்கள் எங்களுக்குக் கிருபைபுரியவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அந்த நந்திதேவரைவரவழைத்து இவர்கட்கு வாகனங்களை நீகொடுக்கக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டவுடன், மிக்கவல்லபமுடைய இரண்டுகொம்புகளைப் படைத்த நந்திதேவர். எ - று.

போந்தனர் - முற்றெச்சம். வினயம் - நன்னடை. மற்று - அசை. (கஉஉ)

அருவிமால்வரைக்கயிலையினருகுறச்சரிக்குந்
திருகுசீற்றவெஞ்சீயமொன்றிழிமதச்செருக்கி
னெரிவிழிக்கரத்தந்தியொன்றிங்கிவர்க்களிப்பக்
கரியுமத்திறலாளியுந்தனிமனங்கவலா.

(இ - ள்.) அருவியொழுகுகின்ற பெரியமலையாகிய திருக்கையினருகிலிருந்து சஞ்சரிக்கின்ற, கடுங்கோபமுடைய கொடியசிங்கமொன்று, பெருக்கெடுத்தோடும் மதச்செருக்குடையதாய் அக்கினிபோன்ற விழிகளையுடைய துதிக்கையமைந்த யானையொன்று, இவ்விருண்டையும் இவ்விருவர்க்கும் கொடுக்க, அந்த யானையும் வல்லபமுடைய சிங்கமும் ஒப்பற்ற மனங்கலங்கி எ - று.

இவ்விடத்தில் நந்திதேவருளியன முந்திய காளி அரியரபுத்திரன் என்னும் இவ்விருவரின் வாகனங்களென்றறிக. (கஉசு)

இடபநாயகயாங்களிக்கயிலையினிருந்துள்
படரொளிப்பதம்பெறுகுவானருந்தவம்பயின்றே
மிடையினீங்கிதுற்பவித்தவாறெதுவெனவிசைப்ப
வடன்மருப்புடைவிடையவைக்கின்னணமறையும்.

(இ - ள்.) நந்திதேவரே! நாங்கள் இக்கயிலையிலேயிருந்து தேவரீருடைய ஒளிவளரும் திருவடிகளைப்பெறவேண்டி அருந்தவம்புரிந்தோம், இதன்மத்தியில் இவ்வாறு நேர்ந்தகாரண மெதுவென்றுகேட்க, வலிமிக்ககொம்புகளையுடைய இடபத்தேவர் அவைகளுக் கிவ்வண்ணங்கூறுகின்றனர். எ - று. இம்மூன்றுங் குளகம். ()

சேயகாலமற்றினையவர்க்கூர்தியாய்த்திரிந்து
போயபின்கதியளிக்குதும்போமினென்றிவரை

யேயபின்னர்மற்றவர்க்கவையூர்தியாயிருந்து
மாயிரும்பதமேற்றினுடைந்தனமகிழ்ந்து.

(இ-ள்.) நெடுங்காலம் இவ்விருவருக்கும் வாகனங்களாய்த் திரிந்துகொண்டிருந்த பின்பு கதியளிப்போம் போங்களென்று இவ்விருவரையும் விடைகொடுத்தனுப்பியபிறகு, அவ்விருவர்க்கும் அவ்விரண்டும் வாகனங்களாயிருந்து, மிகப்பெரும் பதவியாகிய முத்தியை, மனமகிழ்ச்சியையுடையவைகளாய் நந்திதேவரால் அடைந்தன. எ - று.

மற்று-வினமார்த்துப் பொருளில்வந்தது, அசைநில யெனலுமொன்று. நந்திதேவர் சிவபிரானார்தியாதலின், அச்சிவபிரான் மற்றையதேவர்க்குரிய பதவிகளையளித்தல்போன்று, அவருர்தியும் மற்றுள்ள தேவர்களினூர்திகட்குக் கதியளிக்குமென்னும் நியதிதோன்ற “மாயிரும்பதமேற்றினுடைந்தன” எனக்கூறினர், மகிழ்ந்து மாயிரும்பதமேற்றினுடைந்தன எனமுடிக்க.

(கருசு)

ஏறுமூர்திமற்றிலமெனவிருவருமெதிர்த்து
கூறுநான்மறையேற்றொடுமுரைத்தனர்குறுகி
நீறிலங்கொளிந்திதன்னுளத்தொடுகினைந்தான்
வேறுகொண்டிவிருவரைக்கொடுத்தனன்விரும்பி.

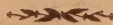
(இ-ள்.) ஏறத்தக்க வாகனங்களெங்களுக் கில்லையென்று, பூர்வதூர்க்கை அரிய ரபுத்திரனாகிய அவ்விருவரும் எதிரில்வந்து நான்குவேதங்களுந் துதிக்கின்ற நந்திதேவருடனே கூறினர், திருவெண்ணீற்றூற் பிரகாசிக்குந்திருமேனியுடைய நந்திதேவர்தமதுதிருவுள்ளத்திலே தனித்திருந்தாலோசித்து இவ்விருவரையும் விருப்பத்துடன் கொடுத்தருளினர். எ-று.

நினைந்தான் - முற்றெச்சம். சிவபிரான் வேண்டுவார் வேண்டிற்றீயும் விமலராதலால் தாரகன் சிங்கமுகன் ஆகிய அவ்விருவரும் பூர்வ அரியரபுத்திரன் காளி என்னும் அவ்விருவருக்கே வாகனங்களாகவேண்டித் தவம்புரிந்தார்களாதலின், பழைய வாகனங்களிரண்டையும் நூதனகாளி அரியரபுத்திரன் இவர்களுக்குக் கொடுப்பித்து, இவர்களிருவரையும் அப்பூர்வ அரியரபுத்திரனுக்கும் காளிக்கும் கொடுத்தனரென்க.

(கருசு)

சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். ௨-இ திருவிருத்தம். ௨௨௨.

முன்ருவது அய முகிசருக்கம்.

கலிநீலத்துறை.

ஈதுகேட்டுநின்றயமுகிபின்னருமினிநீ
தாதுவார்குழலன்னையென்னிலைசொலத்தகுமென்
றோதவோதுவன்கேண்மதியென்றனளுரைப்பாள்
சீதவார்பெருங்கடலகத்துளதொருதீவு.

(இ - ள்.) இதனைக்கேட்டு எதிரிலே நின்று அயமுகி என்பவள் மறுபடியும் மகரந்தப்பொழிகணிற்றைந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய எனது தாயாகிய நீ இனிமேல் என்னுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்ல, சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக என்று சொல்லுகின்றாள். குளிர்ச்சியுடன் நீண்டிருக்கின்ற பெருங்கடலினுள்ளே ஒரு தீவுண்டு. எ - று.

மாயை இப்பிறவியில் காசிபமுனிவர் பத்தினியாயிருத்தலின் முனிவரதழிவின் மையை நோக்கி மங்கலக்குறியுடைமையைக் குறிப்பிப்பான், “தாதுவார்குழல்” என்றார். குழல் - அன்மொழித்தொகை. மதி-அசை. (க)

தேங்குதண்புனற்கிடந்தகோமேதகத்தீவின்
வாங்குநான்மறைவிசிட்டனென்றுளனொருமறையோ
ளுங்கவன்றனிச்சுவேதையைவேட்டனவள்பா
லோங்குமாதவத்துதித்தனள்சித்திரரோகை.

(இ - ள்.) தேக்கமுற்ற குளிர்ந்த கடலினிடத்துள்ள கோமேதகத்தீவிலே, நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த விசிட்டரென்னும் பெயருடைய ஓர் வேதியிரிந்தனர். அவ்விடத்திலே அவ்வேதியர் ஒப்பற்ற சுவேதை என்பவளை மணம்புரிந்தார். அவளிடத்திலே விசேடித்த பெருந்தவத்தால் சித்திரரேகை என்பவள் பிறந்தாள். எ - று.

நான்கு வேதங்களையும் முழுதுணர்ந்தமையின் “வாங்குநான்மறை” என்றார். எனவே நான்கு வேதங்களையுந்தாமையுடையராய் வேண்டுநர்க்குக் கற்பிக்கவல்லவென்பது கருத்து. உன்-காலமயக்கம். (2)

அழகெலாந்திரண்டோருருக்கொண்டதையனையாள்
குழவிமானிளம்பிடியெனத்தவழ்தொறுங்குழைவாள்
மழலைவாய்மொழிக்குதலையிற்கேட்பினுமரனுந்
தழையுலர்ந்தனவாயினுமரும்பினதழைக்கும்.

(இ - ள்.) அழகுகளைத்துங்கடி யோருருக்கொண்டதுபோன்ற அச்சித்திரரேகை, இளங்கன்றாகிய பெண்மாண்ப்போலத் தவழ்ந்தோறும் குழைதலையடைவாள். அவளது இளம்வாயாற்குறும் வார்த்தைகளின் மழலைச்சொற்களைக் கேட்டா

லும் தழைகளெல்லா முதிர்ந்துலர்ந்திருக்கும் விருகங்களும் தளிர்ந்துத்தழைக்கும். எ - று.

இளங்குழவிபிடிமானென என்றும் மழலைவாய்மொழியிற்சுதலைகேட்பினும் என்றும் கூட்டுக. பொதுவாக மழலைச்சொற்களே இனிமையுடையனவேனும் அதனினும் மிக்க இனிமையுடையன விகக்குவான் “மரனுந்தழைக்கும்” என்றார். மக்களின் மழலை இனிமையுடையன வென்பதை “குழலினிதியாழினிதென்பதம்மக்கண்-மழலைச்சொற்கேளாதவர்.” என்னுந் திருக்குறளானுந் தெளிக. மரனும் ஆயினும் என்பவற்றுள்ள உம்மைகள் இழிவுசிறப்பு. (ந.)

குழைத்தசெம்பொனுவியற்றியபுனைந்தகூன்சிலம்பு
தழைத்தசில்லொலிகனிப்புறத்தளர்நடைபயின்று
ளிழைத்தமாதவத்தன்னைகண்களித்தனளிருப்ப
மழைத்தவார்குழலேழ்வயதுற்றனள்வளர்நாள்.

(இ - ள்.) உருக்கிய பசும்பொன்றும்செய்த அலங்காரத்திற்குரிய வளைந்த சிலம்பு விசேடித்த சிற்றொலியொலிக்கும்படி தளர்நடை பழகினுள். பெருந்தவம்புரிந்த தாய் கண்களித்திருக்க, மேகத்தினிறமுடையதாய் நீண்ட கூந்தலையுடைய அச்சித்திரரேகை ஏழுபிராயமடைந்து வளருங்காலத்தில். எ - று.

களித்தனள் உற்றனள் முற்றெச்சம்.

(ச)

அனையதிவகத்தயல்கிடந்துளதொருநகரந்
தனையுரைத்திடிற்றயங்குபூச்சக்கரமதன்பா
னினையுநான்மறைக்குலத்தரிசன்மனோர்நெறியோன்
மனையயிற்றிடைத்தோன்றினனொருதனிமதலை.

(இ - ள்.) அத்தீவின் பக்கத்திலே ஒரு நகரமிருக்கின்றது. அதன்பெயர் கூறவேண்டிலோ பூச்சக்கர மென்பார்கள். அந்நகரத்திலே யாவராலும் மேலானதென்று நினைக்கத்தக்க நான்குவேதங்கட்குரிய அந்தணகுலத்திலேயுள்ள சன்மார்க்கத்தினனாகிய அரிசன்மனென்னும் வேதியன் மனைவியின் வயிற்றிலே ஒப்பற்ற ஒரு புத்திரன்பிறந்தான். எ - று.

(ரு)

புனிதமாதவன்புண்டரீகப்பெரும்பெயரான்
றனிமறைப்பெருந்தலைவனத்தையலைமணந்தா
னினினுகொண்டிபோய்த்தனதகத்திருத்தினனிவளை
வனைகனங்குழைபுதுவனப்பொருங்குறவளர்வான்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான பெருந்தவம்வாய்ந்த சிறந்த புண்டரீகனென்னும் பெயருடைய ஒப்பற்ற வேதப்பெருந்தலைவனாகிய அப்புத்திரன், இச்சித்திரரேகையை மணம்புரிந்து இனிமையுடன் அழைத்துக்கொண்டிபோய் இவளைத்தன் வீட்டிலேயிருக்கவைத்தான். மேகத்தாற்செய்ததுபோன்ற கூந்தலையுடைய அவள், புதிய அழகுகளெல்லாம் ஒன்றாய்ப் பொருந்தவளர்ந்து வருகின்றனள். எ - று.

மணந்தான்-முற்றெச்சம்.

(சு)

எரியுஞ்சமுமமுதமுமெடுத்துறக்குழைத்துப்
பரிவினீட்டினகிடத்தினவாமெனப்பதைத்த

வரிபரந்தனவயல்பிறழ்ந்தணிகுழைநடந்த
கரியவாயினவெளியவாயினதடங்கண்கள்.

(இ - ன்.) அக்கினியும் அமுதமும் விடமும் எடுத்து ஒன்றாகக்கலந்து அன்பு
டனே நீட்டிவைத்தனவென்று சொல்லத்தக்கனவாய், பதைப்பையுடையனவாயும்,
செவ்வரிபரந்தனவாயும், பக்கத்திலே புரண்டு காதிலணிந்திருக்குங் காதோலவரா
யில் நடந்தனவாயும், கருநிறமுடையனவாயும், வெண்ணிறமுடையனவாயும் விசாலி
த்திருக்குங் கண்களையுடையவள். எ - று.

காமுகர்க்கு விரகாக்கினியை மூட்டி மூர்ச்சைவருவித்து இன்பந்தருதலின் அந்
நோக்கினிடத்து அம்முத்தொழிற்குங் கருவிகளாகிய மூன்று முள்ளனவென்பார்,
“எரியுஞ்சமுமமுதமுமெடுத்துறக்குழைத்து” என்றார். இதனை “நீங்கிற்றெறுஉங்
குறுகுங்காற்றன்னெண்ணுர் - தீயாண்டுப்பெற்றாளிவள்.” என்றும் “இருநோக்
கிவளுண் கணுள்ளதொருநோக்கு - நோய்நோக்கொன்றநோய்மருந்து” என்றும்,
வருந்திருக்குறள்களானுணர்க. கண்களின் நீட்சியைக் கூறுவான் “குழைகடந்த”
என்றார். நீட்டி-முற்றெச்சம். (எ)

ஆரிருப்பிழம்பொழுக்குவிட்டனையதோகமஞ்சுந்
காரிருட்கொழுந்தொருவழிக்கான்றதோகமழ்ந்த
வேரியஞ்சனமயிரெனவிழுதுவீழ்ந்ததுவோ
வாரினர்ச்சுருளோதியையாதெனமதிப்பாம்.

(இ - ன்.) நிறைந்த இருக்குழம்பை ஒழுகவிட்டதுபோன்றதோ, கருக்கொ
ண்ட மேகத்தின் இருட்கொழுந்து ஒரேவழியிற் கக்கியதுவோ, மணம் வீசுகின்ற
சுகந்தமான மையானது மயிரென்று சொல்லும்படி விழுதுவிட்டதுவோ, அவளு
டைய நீண்ட பூங்கொத்துகளணிந்த சுருட்கூந்தலை எதுவென்று நிச்சயிப்போம்.
எ - று.

இருட்கூட்டத்தின் குழம்பொன்றிருந்து அதையொழுக்கவிட்டால் எவ்வாறிரு
க்குமோ அவ்வாறிருக்கின்ற தென்பது கருத்து. இதனை “இருள்செய்தகருங்கூந்த
லடியிலரிந்தெதிரின்ற - மருள்செய்தபிறப்பறுப்பார்மலர்க்கரத்தினிடைநீட்ட”
என்றும், காரிருட்கொழுந்தென்பதனை “புயல்காட்டுங்கூந்தல்சிறுபுறங்காட்ட”
என்றும்வரும் அருண்மொழித்தேவரமுதவாக்கானுமறிக. ஓகாரங்கள் ஐயப்பொரு
ளில் வந்தன. (அ)

முளைத்தவான்பிறைமுத்தினமுற்றியபின்னர்க்
கிளைத்தவாரிருட்கீழ்வடிம்பிணைபெறக்கிடத்தித்
தளைத்தவாமெனக்கரும்புளூரத்தொடுத்தயங்குந்
திளைத்தசிந்துரவாணுதல்யாதெனத்தெரிப்பாம்.

(இ - ன்.) ஆகாயத்திலுதித்த சிறந்த சந்திரன் மூன்றுநாள் கிலகன் வளர்ந்த
பின்பு தோன்றிய நிறைந்த இருள், கீழ் வடிம்பிலே இருபாரிசத்திலும் சரியாயிருக்க
வைத்துக் காவற்படுத்தினதற்கிணையென்று சொல்லும்படி, கருநிறங்கொண்ட புரு
வத்துடனே விளங்குகின்ற, சிந்துரத்திலதம் அணிந்த ஒளிபொருந்திய நெற்றியை
எதுவென்று சொல்லுவோம். எ - று.

மூன்றும்பிறைச்சந்திரன் உதயமாம்போ துலகத்தினிறைந்திருந்த இருளைத் தன் கீழுடக்கித் தளைபடுத்தியதுபோன்று, நெற்றியை அப்பிறைக்குவமைகூறுங் கால், இதுவும் இருட்கூட்டத்தைப் புருவமாக்கித் தன்கீழுடக்கித் காவல் படுத்தியிருக்கின்ற தென்பது கருத்து. (க)

பயிற்செய்கானகமரகதப்பசும்பணித்தோகை
மயிற்சுலங்குழி இமயங்கினசாயலின்மயங்கு
முயிர்த்தபூந்தழைமாஞ்சினைபுடனுறைந்திசைக்குங்
சூயிற்கொழுங்குரலமீதொடுங்கூட்டினகுதலை.

(இ - ள்.) பழகியிருக்கின்ற காட்டினிடத்திலே, மரகதம்போன்ற பசுநிறமமைந்த குளிர்த்த சிறுகுளையுடைய மயிற்கூட்டங்கள் ஒன்றுகூடி, இவளுடைய சாயலால் மயக்கமுடையவைகளாய் மயங்கும். கொழுமையாகிய குரலென்கின்ற அமுதத்துடனே கூட்டிய இவளது குதலைச் சொற்களுக்கு, அழகிய தழைகணிறைந்த மாமரக்கிளாகளில் வசித்து ஒலிக்கின்ற சூயிற்கூட்டங்கள் பெருமூச்செறிக்கின்றன. ஏ - று. சூயிலுயிர்த்த என முடிக்க. “ஒருமொழியொருதன்னினங்கொளற்குரித்தே” என்னும் விதியால், மேல்மயிற்குலமென்றதற்கேற்பக் சூயிற்கூட்டமெனப்பொருள் கொண்டாம். மயில்போற் சாயலும் சூயில்போற்குரலுமுடையா ளென்பது கருத்து.

முழுத்தபானிலாப்பிதிர்த்தனமுறைமுறைதிருத்தி
யழுத்திவைத்தவோவமிழ்திணையரும்பெனலாக்கிப்
பழுத்தவெண்ணிலாப்படுத்திவைத்தன கொன்மற்றறியோ
மொழுக்குவாணகையாதெனவுணர்ந்திலமின்னும்.

(இ-ள்.) வெள்ளிய பூரண சந்திரனைப்பகிர்ந்து வரிசைவரிசையாகத் திருத்தத்துடனழுத்தி வைத்தனவோ, அமுதத்தை அரும்புகளென்று சொல்லும்படிசெய்து மிக்கவெள்ளிய சந்திரிகையைப்பரப்பும்படி வைத்தனவோ யாதோ நாம் அறியோம். ஆதலின், ஒழுங்காயிருக்கின்ற ஒளியமைந்தபற்கள் எதுவென்று இன்னும் நாம் அறிந்திலோம். ஏ - று.

தந்தபற்களின் வெண்ணிறத்தையும் ஒழுங்கையுஞ் சிறப்பித்தவாறு. கொல்-
ஐயம்-மற்று-அசை. (கக)

வட்டவார்குருளோலையிற்பொலிந்தனவள்ளை
கெட்டகாமனுக்கன்றுயிர்கொடுத்ததிக்கிளையே
தொட்டவார்திரைப்பரவைமாரிலத்துயிர்குறை
யிட்டருந்துறமறவிகைத்திருத்தியவிலக்கே.

(இ - ள்.) வட்டவடிவாகச்செதுக்கிய சுருண்ட பொன்னோலையில் விளங்கு வனவாகிய வள்ளையிலோலும் காதுகள், அங்காலத்திலே அபசயமுற்ற மன்மதனுக்கு உயிரளித்தனவாதலால், அவனுக்கு உறவாயுள்ள அவைகளே, சகர்த்தோண்டிய நெடிய அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பெரியபூமியிலே உயிர்களைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணும்படி இயமன் தன்கைகளாற்றிருத்திவைத்த குறியாயுள்ள பொருள் களுமாம். ஏ - று.

மன்மதன் சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணுலம்மிந்து, பின் அக்கடவுளருளால் உயிர்பெற்றெழுந்தானாயினும் இக்காதுகளின் உதவிகொண்டே ஆடவரை

மயக்கி விரகமூட்டுதலை அடைந்தாதைலால், இவையே உயிரீந்தனவாயினவென்பார் “கெட்டகாமனுக்குயிர்கொடுத்த” தென்றும், இவைகத்திரிபோலுந் தோற்றமுடையனவாகி அழகால் ஆடவருயினாக்கவர்தவின் உயிர்கவர் கருவியாக இயமன் இருத்தி வைத்தனபோலுமென்பார் “மறவிகைத்திருத்தியவிலக்கு” என்றும் கூறினர். வார்தல் = செதுக்கல். வள்ளை-கிளை-இலக்கு என்பன ஆகுபெயர். ஏகாரம் இரண்டனுள் முந்தியது இசைநிறை. பிந்தியதுதேற்றம். கிளை-உரவு. இவ்வாறுகொள்ளுங்கால் அச்சித்திரோகையின் தோள்களின்வருணையடங்காமையானும், அதற்காகத்தனிச்செய்யுளாய் வேறின்மையானும் அச்செய்யுளேசெவிகளுக்கும் தோள்களுக்கும் பொருளாகும்படி, (இவளதுவள்ளையிலபோலும் காதுகளில் விளங்குவனவாகிய வட்டவடிவா கச்செதுக்கியசுருண்டபொன்னோலையினற்றான் சிவபிரான், இறந்தமன்மதனுக்கு அக்காலத்தில் உயிர்கொடுத்தது. இவளதுதோள்களாகியமூங்கில்களே, சுகர்த்தோண்டிய நெடிய அலைகளையுடைய சமுத்திரங்குழந்த பெரியபூமியிலுள்ள உயிர்களைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணும்படி இயமன் தன்கைகளாற்றிருத்திவைத்த குறியாயுள்ளன.) எனப் பொருளுரைப்பதுமொன்று. அக்கால்ஓலை என்பது சீட்டு என்னும்பொருடருதவின், இச்சித்திரோகையால் மயங்கத்தக்கவர்கள் இத்தனைபெயரென்று கண்டிருந்ததை முன்னுணர்ந்தே சிவபிரான் மன்மதனுக்குயிர்கொடுத்தாரென்பார் “ஓலையிலன்றுயிர்கொடுத்த” தென்றும், இயமன் உலகத்தாடவருயிர்களைக்கவரவருங்காற்காமநுகர்ச்சியுடையார்பாட்டன்றி ஏனையரிடத்து வருதலியல்பலவாதலானும், அவ்வாறுவருதற்குத் தனக்கோர்குறி வேண்மொதலானும், இவள் போன்றவர்களின் தோள்களைத்தழுவுகின்றவர்களே இயமபுரத்தடையத் தக்கவனொன்பதை யறிந்துகொள்ள ஓர்குறியாய்த் திருத்திவைத்தனென்பார் “மறவிகைத்திருத்தியவிலக்கு” என்றும் கூறினர் எனக்கொள்ளல்வேண்டும். ஓலை - என்பது சீட்டென்பதனை “காதிலோலையை வணாந்துமேற்குமிழையுங் கறுவிவேன்கருநீலப் - போதுபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கிலெப்போதுமேதளராமன் - மாதுகாதலிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைகுழஞ் சேதுமேவியவிராமநாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே” என்றும், இயமன் காமநுகர்ச்சியுள்ளருயினாயே கவர்வானென்பதை “நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவுந றுந்தேனேதுன்மார்க்க நாரிமார்கண்-வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றோவன்கூற்று முயிர்பிடிக்கவருமநீ” என்றும் கூறியதாயுமானார் திருவாக்குகளானும், தோளின் பமே சிறந்ததென்பதை “தாம்வீழ்வார்மென்றோட்டியிலினிதினுகொ - ருமனைக் கண்ணுலகு” என்னும் திருக்குறளானும் உணர்க.

(கஉ)

இலவுபூத்ததிற்பவளமென்கொழுந்தொளியிருத்தி
மலர்முருக்கிதழ்ச்சேயொளிரிவழித்ததினவிரவிக்
குலநறுங்கனிவிழியிற்கொடுத்தனவெனலா
யலைகடற்படுமாரமுதரும்புசெவ்விதழாள்.

(இ - ள்.) மலர்ந்த இலவமலரில் பவளத்தின் மெல்லியகொழுந்தினது பிரகாசத்தையமைத்து, முருக்கம்பூவிதழினுடைய செந்நிறத்தைவழித்ததின்கலந்து, நிறத்தோடுகூடிய விழுகியின் நல்லபழத்திற்குக் கொடுத்ததுபோன்றனவென்று சொல்லத்தக்கதாய், அலைகளாவாய்த பாற்கடலிற்கேன்றிய நிறைந்த அமுதம் ஒழுக்குகின்ற சிவந்த இதழையுடையவள், எ - று.

காமநுலின்படி அமுதுதிக்குந்தானத்துளொன்றாதவின் “அமுதரும்புசெவ்விதழாள்” என்றார், செம்மைநிறமிகுதி கூறியவாறு.

(கக)

அரும்புகண்கறுத்தாரமுதகம்பொதிந்தமிழ்தின்
குரும்பையொத்தணிதிதலைப்பொடித்தறக்குழைந்த
மருங்கினுக்கிரங்காதிருமருங்கொளிபழுத்து
முருங்குதன்மைபெற்றெழுந்திணைமுகிழ்த்தவெம்முலையாள்.

(இ - ள்.) அரும்புபோன்ற கண்கள் கருநிறமுடைத்தாய், நிறைந்தபாலானது உள்ளிடத்தில்பரவி, அமுதமயமான தெங்கினிளங்காய்போன்று, அழகிய தேமல் கள் மேலேபடர்ந்து, மிகமெலிந்திருக்கின்ற இடைக்கு இரக்கங்கொள்ளாமல் இரண்டு பக்கங்களினும் மிக்க பிரகாசம்வீசி, கொலைத்தன்மைவாய்ந்தோங்கிக் குவிந்துபருத்த இரண்டு தனங்களையுடையவன். எ - று.

முருக்கு எனற்பாலது எதுகைநோக்கி மெலிந்தது. இடை அதிசுட்பமாகலின் இத்தனங்களிரண்டையுந்தாங்கவருந்துமே என்றிரக்கங்கொள்ளாது பருத்த என்பது கருத்து. இடை அதிசுட்பமென்பதை “அணிச்சப்பூக்கால்களையாள்பெய்தாணுசப் பிறகு-நல்லபடாஅபறை.” என்னுந்திருக்குறளாற்றெளிக. (கசு)

மறுவின்மென்கலைசருக்கவக்கலையொடுமயங்கி
யுறுவதின்மைபெற்றுலதெலர்மயக்கியமார
னிறுதிபெற்றபின்னெடுத்தவோருருவெனலாகிச்
சிறியசிறிதையவனுயிராமெனத்திகழும்.

(இ-ள்.) களங்கமற்ற மெல்லிய ஆடையைக்கட்டுதலும், அவ்வாடையுடனேகல ந்துதானிருக்கின்றதோற்றமேயின்றி, உலகத்துள்ள ஆன்மாக்களனைவரும் மயங்கச்செ ய்த மன்மதன் இறந்தபிறகு எடுத்த ஓர் உருவமென்று சொல்லத்தக்கதாய், அற்பமா யிருக்கின்ற சிறிதையானது அம்மன்மதனுயிரென்று சொல்லுமபடி விளங்கும். எ - று.

மன்மதனிறந்தபின்னெடுத்த அருவத்தைப்போன்ற இடையென்பார், “மார னிறுதிபெற்றபின்னெடுத்தோருருவெனலாகி” என்றும், உயிரென்பது அணு என் னும் ஓர் பிரமாணத்தைக்கொண்டு “அவனுயிராமெனத்திகழும்” என்றுங் கூறினர்.

அருப்பிளந்தனத்தாருயிரளித்தவராசை
விருப்பமெவ்வளவவ்வளவாகியவிரிவா
புருத்துருத்தமுதூற்றிருந்தன்னவருளம்போற்
பெருத்தறக்கனிந்தகலியவல்குல்பெற்றுடையாள்.

(இ - ள்.) அரும்புபோன்ற இளமைத் தன்மைவாய்ந்த தனங்களையுடையா ளிடத்தில் தமது நிறைந்த உயிரைத்தந்தவர்களின் விருப்பமெவ்வளவோ அவ்வளவு விரிவையுடையதாய், சுரந்து சுரந்து அமுதமூற்றெடுத்திருந்து, அக்காமுகர்களின் மனமெப்படி பரந்திருக்குமோ அதுபோலப்பரவி, மிகக்கனியையுடையதாய் விசா லித்திருக்கின்ற நிதம்பத்தையுடையவன். எ - று.

கனிவு - ஈண்டு மென்மை. காமதூலின்படி அமுதெழுந்தானங்களுளொன்றாத லின் “அமுதூற்றிருந்து” என்றார். (கசு)

பாயொளிப்பனித்தாமரைபரிதிவிட்டுமிழங்
காயொளிக்கதிர்ப்படப்படக்கருகுவகதுவா

மீயொளிப்படமென்மையும் தண்மையும் விரவிச்
சேயொளிப்படச்சிவந்தன சேறடிச்சிலம்பு.

(இ - ள்.) சூரியன் தன்னிடத்தினின்றும் பரப்புகின்ற வெப்பமாகிய ஒளியை வீசும் கிரணங்கள் தாக்கத்தாக்கக் கருகிப்போகின்றனவாகிய பரவிய பிரகாசமுள்ள சூளிர்த்ததாமரையைப்போலாது, சிலம்புகளின் விசேஷ ஒளிதாக்கலால் மிருதுவும் சூளிர்த்தசியங்கலந்து செந்நிறம் விளங்கச் சிவந்திருக்கின்றவைகளாகிய சிற்றடியுடையவள். எ - று.

தாமரையானது சூரியகிரணம் படப்படக்கருகும், இவள் பாதமாகிய தாமரையோ சிலம்பென்னுஞ் சூரியனால் தன்னொளிகெடாமல் தனதில்பாகிய சூளிர்த்தித் தண்மையும் செந்நிறமுமமைந்திருக்கின்றதாகலின் அத்தாமரைக்கிதனை ஒப்பிடலாகாதென்பது கருத்து. (௧௪)

சாந்தளாகியபொதியினின்றும்புறத்தவழ்ந்து
போந்ததென்றலங்குழவியோர்தளர்நடைபோலு
மாந்தராருயிர்மயக்கியமடநடைக்குவமை
கூந்தலம்பிடியன்றிமற்றியாதெனக்குணிப்பாம்.

(இ - ள்.) சந்தனமரங்கள் வானளாவியோங்கிய பொதியாசலத்தினின்றும் பெருமூச்செழுத்தவழ்ந்துவந்த, தென்றலென்னும் அழகிய குழந்தையின் ஒப்பற்றதளர்நடையைப்போன்று, பார்த்த ஆடவர்களின் உயிரை மயக்கத்தக்க அவளது இளமைத்தண்மையுள்ள நடைக்குவமையாக, கழுத்தடியினையுடைய அழகிய பெண்யானை யல்லது வேறுயாதென்று குறிப்போம். எ - று.

கூந்தல் - யானைக்கழுத்தடி மயிர். மற்று-சுண்டுவேறென்னும் பொருள்பட நின்றமையின் பிறிது. எனவே அவள் நடைபெண்யானையைப்போன்றதே யன்றி வேறென்பது தேற்றம். (௧௫)

இவளையின் னுயிர்க்குயிரெனத்தழுவினனிருந்தான்
புவனமுண்டுமிழந்தளர்தவனிணையடிபோற்றித்
தவமுயற்சியினொழுதுவானறநெறிதவறா
னுவர்க்கருங்கடலுலகமொத்தொழுங்குறவாழ்வான்.

(இ - ள்.) இத்தண்மையுடையவளைத் தனதினிமையான உயிர்க்குயிராகத்தழுவிக்கொண்டிருந்து, உலகங்களையுண்டுமிழந்தளர்தவராகிய திருமாவின் இரண்டு திருவடிகளையும் துதித்து, தவமுயற்சியிலே ஒழுக்குகின்றவனாய், நீதிநெறிவழுவாதவனாய், உவரீரையுடைய கருநிறங்கொண்ட கடலாற்குழந்த உலகத்தோடொத்து முறைப்படி வாழ்ந்திருந்தான். எ - று.

பத்திமார்க்கமுடையனேனுந் தவமார்க்கமுடையனேனுந் நீதிமார்க்கமுடையனேனுந் உலகத்திற்கொவ்வா நடையுடையனாயின் சிறப்பின் நென்பார் “உலகமொத்தொழுங்குறவாழ்வான்.” என்றார். இதனை “உலகத்தோடொட்டவொழுகல் பலகற்றுங்-கல்லானறிவிலாதான்.” என்னுந் திருக்குறளாற்றெளிக. (௧௬)

துளபமார்பினன்சுருக்கியவுத்தரீயத்த
னளவுதாமரைமணியினராமுதனைந்த

கிளவிமென்சூழிலம்புயத்திருமகள்கேள்வ

னுளநிலைந்திபிவைணவத்தலைமைபெற்றுடையோன்.

(இ-ள்.) துளசிமாலையணிந்த மாற்பையுடையவனும், சுருக்கித்தரித்த உத்தரீயமுடையவனும், எண்ணிக்கையோடுகூடிய தாமரைமணியணிந்தவனுமாய், குயிலின் குரல் போன்று தேவாமுதங்கலந்த மிருதுவான சொற்களையுடையவளாய்த்தாமரையாதனத்திருக்கும் இலக்குமிமணாளனை, மனதிலே தியானிக்கின்ற வைணவத்தலைமையும் பெற்றுள்ளவன். எ - று.

கண்டத்திற்கித்தனை சிரத்திற்கித்தனை என்னும் எண்ணிக்கையுடன் தரிப்பனவாதலின் “அளவுதாமரைமணியின்” என்றார். (௨௦)

பொருளின்மாதவப்புண்டரீகப்பெரும்பெயரான்

மருவுசித்திரரேகைபூண்வனமுலைமயங்கி

யொருவுறவருங்காமவெங்கடற்படிந்துற்றான்

றிருகுசிந்தையளிவனொடுஞ்சிறந்தனள்சிலநாள்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற பெருந்தவத்தையுடைய புண்டரீகனென்னும் சிறந்தபெயருடையவன், தான் மணம்புணர்ந்த சித்திரரேகை என்பவளது ஆபரணங்களணிந்த இளமுலைகளிலேமயங்கி, எப்போதும் நீங்காத அருமையான காமமென்கின்ற கொடிய கடலின்மூழ்கிக் கிடந்தான். மாறுபட்ட மனமுடைய அச்சித்திரரேகை இவனுடனே சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்தனள். எ - று.

புண்டரீகன் அவன்மீது வைத்திருந்த காதன் மிகுதியைப்போன்று அவ்ருக்கவன்மீதின்மென்பார் “திருகுசிந்தையன்” என்றார். எனவே விபசாரமுடைய மகளிர் மனம் ஒரு நிலைமையினில்லாதென்றபடி. இதனை, “இருமணப்பெண்டிருந்கள்ளங்கவறுந் - திருநீக்கப்பட்டார்தொடர்பு.” என்னுந்திருக்குறளாற்றெளிக. (௨௧)

மறைக்குநாயகனீங்கிவன்வறுமைகண்டிரங்கி

நறைப்பசுந்துழாய்நாயகனொருமணிநல்க

நிறைத்தமாநிதிக்குப்பையங்கதூதரநின்றான்

செறித்தவாயிரஞ்சீடருக்கருளினன்கிறந்தான்.

(இ-ள்.) வேதத்தலைவனாகிய இப்புண்டரீகனது வறுமையைக்கண்டு திருவுளமிரங்கி, வாசனைகமழும்படிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் ஓர்மணியைத்திருவருள் புரிதலும், அம்மணி நிறைந்த பெருந்திரவியக் குவியல்களைத்தரப்பெற்றுக்கொண்ட அப்புண்டரீகன், தன்னைச்சேர்ந்த அநேகஞ் சீடர்கட்குக்கொடுத்துச் சிறப்புற்றான்.

தன்னையுடையோர் வேட்ட திரவியந்தடையின்றித் தருந்தன்மையிருத்தலின் அம்மணி சிந்தாமணிபோன்ற தெனக்கொள்க. ஆயிரம்-ஈண்டு அநேகம், அருளினன்-முற்றெச்சம். (௨௨)

இவனகத்திருந்தில்லறமாட்சியினிழிந்தார்

ளவனடித்துணைச்சீடரையவாவின்ளணைந்தான்

சூவிமுகித்துணைக்கொங்கையாள்குறிப்புவேறுகிக்

கவருளத்தினள்காமமிக்கூர்தரக்கவல்வாள்.

(இ - ள்.) அச்சித்திரரேகை இவன் வீட்டிலிருந்தே இல்லற தருமத்தில் வருவின்வளாய், அப்புண்டரீகனது திருவடிகளைப்பணிசின்ற மாணுக்கர்களை இச்சித்துப் புணர்ந்தாள். குவிந்த அரும்புபோன்ற இரண்டு தனங்களைமுடைய அவள் எண்ணம் வேறுபட்டு, வஞ்சகமனமுடையவளாய்க் காமமிகுத்துப் பெருகலால் வருந்துவாள். எ - று.

இச்சித்திரரேகை இல்லறத்திலொழுதுவாளாப்போன்றே விபசாரம் புரிந்து வந்தாளென்பார் “இவனகத்திருந்தில்லறமாட்சியினிழிந்தாள்” என்றார். எனவே இது மகாகொடிதென்றாயிற்று. இதனை, “கல்லாதமார்த்தர்க்குக்கற்றுணர்ந்தார் சொற்சூற்ற - மல்லாதமார்த்தர்க்கறங்கூற்ற - மெல்லிய - வாழைக்குத்தானீற்காய் கூற்றங்கூற்றமே-யில்லிங்கிசைந்தொழுகாப்பெண்.” என்ற ஒளவையார் அருள்வாக் காணிக, (உரு)

வாளரித்தடங்கன்களாலுயிருகமருட்டு
மூளெரிக்கடுங்காமவெந்நோய்கெடமுயங்கு
நாளொர்நாழிகையாயினுமொழிவுறுணயப்பாள்
வேள்விகற்பமேயல்லதுவேண்டிவேண்டாள்.

(இ - ள்.) வாள்போன்று செவ்வரிபடர்ந்த விசாலமுடைய கண்களினால், உயிர்சோரும்படி மருட்டுவாள், மூண்டெரியும் விசேடமான காமமென்கின்ற கொடியநோயானது கெடும்படி புணருவாள், ஒவ்வொரு நாட்களிலும் ஒருநாழிகையாவது ஓயாதவளாய், மனமதலைகளையே விரும்புவாள், மற்றவைகளை வேண்டிக்கொண்டாலும் விரும்பாள். எ - று. (உசு)

அள்ளல்வார்கடலகனிலத்தாடவரநேக
ரெள்ளிறைப்பொழுதொழிவுறுதியற்றினுந்தமித்தாற்
களளவானெடுங்கண்ணிதனநுபவக்கலவி
யுள்ளமோர்ந்துமெய்பொடித்திருங்காமமிக்கொழுக்கும்.

(இ - ள்.) சேறமைந்த நீண்டகடலாற்குழப்பட்ட விசாலித்த நிலவுலகத்துள்ள ஆண்மக்களநேகர், மிகக்குறைந்த இமைநேரமும் ஓயாமற்புணரினும், தனித்தகாலத்தில் வஞ்சகத்தன்மையுடைய வாள்போன்று நீண்டகண்களைப்படைத்த அச்சித்திரரேகை, தனதனுபவமாகிய புணர்ச்சியைமனதில் நினைந்து சரீரம் புளகித்து மிக்ககாமநீரை ஒழுக்குவாள். எ - று.

எள்ளல்-இகழல்-எனவே மிக அற்பமென்றவாறு. “எள்ளிறைப்பொழுது” என்பதற்கு ஒரெள் கீழேவிழுகின்ற நேரமெனப்பொருள் கூறலுமொன்று. “உழுந்துருள்பொழுது” எனப்பிரண்டும் வருதலைக்காண்க. இயற்றினும் என்பதன்கருள்ள உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஒழுகும் என்பதும்பாடம். அது பொருளைக்கமின்மையின் விடித்தாம். (உரு)

கோட்டிரும்புனற்கொள்ளையக்கோடிமமுறித்து
நீட்டிநீடொறுமாயிரங்கவர்த்தலைநிமிரும்
வாட்டடங்கணுமனையனமாந்தரிற்படருந்
தோட்டலங்கலாள்சிந்தையுமவ்வழித்தொடரும்.

(இ - ள்.) கரையோகெடிய விசேடித்தசலப்பெருக்கு அக்கரையழிய வுடைத்துப்போக்கிப் பிரவாகிக்குந்தோறும் எண்ணிறந்தகால்களாகப்பாயும், வாள்போன்ற

விசாலித்த கண்களையுடைய அச்சித்திரரேகையும் அதுபோன்ற எண்ணிறந்த ஆடவர்களுடன் புணருவாள், இதழ்களோடுகூடிய மலர்மாலையணிந்த அவளதுமனமும் அந்தவிதமாகவே பின்பெருடரும். ௭ - று.

வாட்டடங்கணும் என்பதிலும் சிந்தையும் என்பதிலும் வந்த உம்மைகளிரண்டும் இறந்ததுதழீஇன. கற்பென்பதே நீர்ப்பெருக்காகவும் கணவனே அதற்குக் கரையாகவும் உருவகித்து, அந்நீர்ப்பெருக்கு கரையையுடைத்து வெளிப்படின பல கால்களிற்பாய்வதுபோற் கணவனைக்கடந்த சித்திரரேகையும் பலஆடவர்களிடத்திற் புணர்ந்தனளென்றமை காண்க. வாட்டடங்கண் - அன்மொழித்தொகை. கோடு - கரை. (௨௬)

மனையிழந்தனர்மாநிதியிழந்தனர்மயங்கி
நினைவிழந்தனர்நெஞ்சிழந்தனர்நிலையிழந்தார்
புனைசெய்மாநகர்மாந்தரிலவளொடும்புணர்ந்தார்
நினையரென்பெழுந்தியங்கியவாக்கையரினேத்தார்.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கின்ற சிறந்த அந்நகரத்துள்ள ஆடவர்களுக்குள் அச்சித்திரரேகையுடன் புணர்ந்தவர்கள் வீடுகளிழந்தார்கள், சிறந்த அயிசுவரியமிழந்தார்கள், மயக்கமடைந்து தங்களுக்குள்ள நல்லெண்ணத்தை யிழந்தார்கள், மனோதிடமிழந்தார்கள், ஒழுக்கநிலைமைகளையிழந்தார்கள், இவ்வாறியுக்கப்பெற்ற இவர்கள் எல்லாம்புகளெல்லாம் வெளியிலே தோன்றுகின்ற சரீரமுடையவர்களாய் இளைப்படைந்தார்கள். ௭ - று.

பிறனில்விழைவார்க்குக் கல்வி அறிவு அயிசுவரியம் என்பவை மூன்றும் அழியும் என்பது ஆன்றோர்வாக்காதலின், அம்மூன்றுள் மனை மாநிதி இரண்டும் அயிசுவரியத்தையும், நினைவு நெஞ்சு இரண்டும் அறிவையும், நிலை கல்வியையும் குறிப்பிக்கும் படி இவைகளை யிழந்தாரெனக்கூறினர். இம்மூன்றும் அழியுமென்பதனை, “நண்டு சிப்பிவேய்கதலிநாசமுறுங்காலத்திற் - கொண்டகருவழிக்குங்கொள்கைபோ - லொண்டொடூ - போதந்தனங்கல்விபொன்றவருங்காலமயன், - மாதர்மேல்வைப்பார்மனம்.” என்ற ஒளவைப்பிராட்டியின் அமுதவாக்காலரிக. (௨௭)

கலிவிருத்தம்.

ஆயளின்னணமவ்வழியெய்துழி
மேயவேதவயிணவவேந்தனை
நேயநெஞ்சொடுநீண்மறையோரொடுங்
தூய்சிந்தைத்துருமுனியெய்தினான்.

(இ - ள்.) ஆகியஅச்சித்திரரேகை இவ்வாறு அம்மார்க்கத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கையில், அவள் கணவனுள்ள வேதமார்க்கத்தவராத வைணவத்தலைவனாகிய புண்டரீகனிடத்து, அன்புமிக்கமனதுடனும் அநேகம்வேதியருடனும் பரிசுத்தமனமுடைய துருவாச முனிவர் அடைந்தருளினார். ௭ - று.

அத்திரிமுனிவர் சிவபிரானைப் புத்திரராக அவதரிக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தபொழுது, அவர் பத்தினியாகிய அநுசூயையினது புஷ்பாஞ்சலிக்கரத்திலே, சிவாம்சமாக இம்முனிவர்குழந்தையாகி, “கர்ப்பவாசம் சர்வவாசங்களினும் தூர்வாசம்” எனச் சொல்லிக் கொண்டேவந்ததால் அவருக்குக்காரணப்பெயராய்த் “துருவாசர்”

எனவழங்கியதென்பது சனற்குமார சங்கிதையுட்கூறப்படுதலின் அதனைக்குறிப்பிப் பாண்டுநூலாசிரியர் “துருமுனி” என்றார். அக்கால்செய்யுட்டன்மையின் வாசரென்பதுதொக்கிநின்றதெனக்கொள்க. அன்றியும் அறுகினால் வேய்ந்தகுழலில்வசித்தவரென்றமை குறிப்பிக்குங் காரணப்பெயராய்த் “தூர்வைவாசர்” எனவழங்கிவந்து நெடுங்காலத்தின்பின் “தூர்வாச”ரெனமருவிவழங்குகின்றது என்றுகூறுவாரமுளர்.

சென்றவத்துருவாசற்கெதிர்செலா

வொன்றுசின்றையருகவுருகினு

னினுநீவரற்கெத்தவஞ்செய்தனன்

வென்றிமாதவவென்றுவிளம்பினுன்.

(இ - ள்.) இவ்வாமெழுந்தருளிய துருவாசமுனிவருக் கெதிரேபோய், ஒருப் பட்டமனமுருகஉடலுருகினவனாய், வெற்றியுள்ளபெருந்தவமுடையவரே! இத்தினந்தேவாரெழுந்தருளுதற்கடியேன்யாது தவம்புரிந்தேன்” என்றுகூறினான். எ - று.

களங்கமற்று மனமொருப்பட்டவர்க்கே அன்புண்டாமென்றமை குறிப்பிப்பான் “ஒன்றுசின்றையருகவுருகினு” என்றார். மனக்களங்கத்துடன் செய்யும் உபசாரங்கள்பயனின்றென்பது கருத்து. இதனை “மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத்தற-னகுலநீர்பிற” என்னுந்திருக்குறளானுந்தெளிக. (உக)

பொய்யின்மாதவப்புங்கவனைத்தொழு

தையபொன்னடிசாத்தினையாதவி

னெய்துமென்னகமெத்தவஞ்செய்ததோ

செய்தமாதவவுண்மைசிறந்தனன்.

(இ - ள்.) பொய்யற்ற பெருந்தவமுடைய அம்முனிவரைவணங்கி, ஐயரே தேவார்திருவடிகளைத் தரித்தருளினீராகையால், தேவார்துடைந்த அடியேன்குடிசையாது தவம்புரிந்ததோ? அடியேனிதுவரையியற்றிய பெருந்தவத்தின் உண்மைப்பேற்றையடைந்தவனாயினேன். எ - று.

அடியாரடைந்த மனை அசுத்தமாயினும் மிகப்பரிசுத்தமானதாய் அம்மனைக்கணுள்ளார்செய்தபாவங்களைப் போக்கத்தக்கதாருமாதலின் “எய்துமென்னகமெத்தவஞ்செய்ததோ” எனக்கூறினானென்றார். இதனை, “சித்தமலமும்வினையுடலுந்தீதென்ற ருளாலனாதிமல - முத்தனடிக் கீழ்த்துவிதமுத்தியடைந்தசிவயோகி - புத்தியுடன் யாதோரிடத்திற்பொருந்திலரைநாழிகையவனை - பத்திபடச்செய்பாவமெலாம்பரிந்துகெடுதனிச்சயமே.” என்னும் சிவபுண்ணியத்தெளிவின் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க.

என்னுமன்பினெடுத்தெடுத்தேத்துபு

வுன்னருந்தன்னுறையுள்கொண்டேகினுன்

றுன்னருந்துருவாசனெடுஞ்சுடர்

மன்னுமாமணிமண்டபம்வைகினுன்.

(இ - ள்.) என்றுகூறுகின்ற அன்புடனே பலவாறெடுத்தெடுத்துத் துதித்து, நினைத்தற்கரிய தன்மனையின்கணுள்ள உள்ளிடத்திற்கழைத்துச் சென்று, கிட்டெற்கேலாத துருவாசமுனிவருடனே ஒளியமைந்த சிறந்தரத்தினங்களிழைத்த மண்டபத்திலிருந்தான். எ - று.

வகினுன் - முற்றெச்சம். இவ்விரண்டுங் குளகம்.

(கக)

ஆசனந்தந்தருச்சனைசெய்தபின்
போசனஞ்சொற்றமைக்கப்புகுந்தனன்
பாசிழைக்குப்பரிந்துரைத்தானவண்
மாசகற்றியமைத்தனன்மாட்சியின்.

(இ - ள்.) அவருக்கு ஆசனங்கொடுத்து அருச்சித்தபிறகு, திருவமுதுகொள்ளும்படி பிரார்த்தித்து, அவரிசைவினால் அமைக்கச்சென்று பசும்பொன்னாலாகிய ஆபரணமணிந்ததன்மனைவிக்கு அன்புடனே கூறினன். அவள்குற்றங்கள்நீக்கிச் சிறப்பாய்ச்சமைத்தாள். எ - று.

ஆல்உருபு இன் உருபாய்மயங்கியது. புகுந்தனன்-முற்றெச்சம். பெரியோர்க்காசனங்கொடுத்தருச்சித்துப் போசனந்தரன் முறைமையாதலினிவ்வாறு கூறினார். மாசகற்றியமைத்தலாவது - புனிதையாய்ப் பாத்திரசத்தியுடனே அறுசுவை ஏற்றக்குறைவின்றியமைத்தல். (௩௨)

இயலுமன்பினடிசிவிழைத்தபின்
புயனறுங்குழல்கொண்டணைபோவெனக்
கயனெடுங்கட்கரும்புகொண்டேகினை
மெயிலுநெஞ்சிற்றுயில்வளர்வான்றனை.

(இ - ள்.) தனக்குள்ள அன்புடனே அமுதமைத்தபிறகு, மேகம்போற்குறுத்துவாசனைவீசங்கூந்தலுடைய சித்திரரேகையே, அப்பெரியவரை அழைத்துவரப் போவாயென்று புண்டரீகன்கூற, மீன்போன்று நீண்ட கண்களையுடைய கரும்பையொத்த அச்சித்திரரோகை அச்சொல்லே யேற்றுக்கொண்டு, நித்திரைசெய்வதுபோலக் காட்டும் மனதுடனே படுத்திருக்கின்ற அம்முனிவரிடத்துச்சென்றான். எ - று.

நித்திரைசெய்கின்றாரென்று பிறொண்ணும்படி நித்திரை செய்கின்றவர் எனினுமமையும், பொய்த்துயில் என்பது கருத்து. அச்சித்திரரேகையின் விபசாரத்தன்மையைப் புண்டரீகனுக்குத் தெரிவிக்கும் பொருட்டே யவ்வாறிருந்ததென்க. (௩௩)

கண்டுவெஃகியக்காமக்கலவியுள்
கொண்டுவீழ்ந்துகுலத்தோடமுவின
ளண்டோத்துமருந்தவன்றன்விழி
விண்மனோக்கவருவரவோடினான்.

(இ - ள்.) அம்முனிவரைப்பார்த்து இச்சித்து, தான்புணர்ந்து வருகின்றகாமப் புணர்ச்சியை மனதில்நினைத்து, அவர்மேல் விழுந்து அவரதிரண்டிபுயங்குளையுந்தழுவினான், தேவர்களதுதிக்கும் தபோரிதியாகிய அம்முனிவர் தமதுகண்களை விழித்துப் பார்த்தலும் பயந்தோடினான். எ - று. (௩௪)

ஓடி நாற்சதுக்கத்துயராலடி
கூடினாள்செந்துருவைக்குழாத்திடை
நீடுமாதவனினுருவெகுண்டிதன்
சீடனைக்கடிந்தன்னவட்டேடென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறேடி நாம்நெருக்கடமிடத்தில் ஒங்கிவளர்ந்திருக்கும் ஆலமரத்தின்கீழுள்ள செம்மறியாட்டெந்தையிற்சேர்ந்தான். மிகப்பெருந்தவசியாகிய அம்முனிவர் எழுந்துநின்றனுகோபித்து, தனது சீடனாகிய புண்டரீகனைச்சீறி அச்சித்திரகோகையைத்தேடென்று கட்டளையிட்டனர். எ - று.

செந்துருவை - செம்மறியாடு. ஆலடிசூழாத்திடை கூடினான் எனஇயையும். (1)

விரும்புசீடன்விரைவிறுருவியு
மரும்புகொங்கையைவவழிக்கண்டிலன்
றிரும்பிமாமுனிதன்னொடுஞ்செப்பின
நிருந்தமாதவன் நன்னுளத்தெண்ணினான்.

(இ - ள்.) விருப்பமுள்ள சீடனாகிய அப்புண்டரீகன் அதிவிரைவிலேதேடியும், அரும்புபோலுந்தனத்தையுடைய சித்திரரேகையை அவ்விடத்திற்காணுமற்றிரும்பிச்சிறந்தஅம்முனிவருடனே மொழிந்தான். அங்கிருந்தமுனிவர் தமதுள்ளத்திலே நினைத்துப்பார்த்தனர். எ - று.

கண்டிலன். முற்றெச்சம்.

(ந.சு)

தழுவிநாலுசதுக்கந்தருதெரு
வெழுவுமாலினிருநிழற்றுஞ்சியே
சூழுவுள்ளைக்குழாத்துட்கரந்தனன்
வழுவினின் றுவரம்புசிதைந்துளான்.

(இ - ள்.) துன்மார்க்க நடையிலிருந்து கம்பென்னும்வரம்பழிந்தவளாகிய சித்திரரேகை, நாம்நெருக்கடமிடமாகியதெருநிறைய ஒங்கிவளர்ந்திருக்கும் ஆலமரத்து நீழலில்வசித்துக்கூடியிருக்கின்ற ஆட்டெந்தையினுள் ஒளித்துக்கொண்டனர்.

சிதைந்துளான் கரந்தனன் எனமுடிக்க. பள்ளை - ஆடு. ஈண்டுவரம்பென்றது கற்பை. (ந.சு)

தவறினில்லறத்தாழிந்தாடனைக்
சுவனையுண்கட்பொதுமகட்கொண்டபோ
யிவர் தடஞ்சினையாலிடத்தேற்றியுன்
றவமுயற்சியைக்காட்டுதிதன்மையோய்.

(இ - ள்.) இல்லறவொழுக்கந்தவறினமையால் இழிவடைந்தவளாகிய, சுவனே மலர்போன்ற மையுண்ட கண்களைப்படைத்த அத்தாசியை அழைத்துப்போய், விசாலித்தகிளைகளடர்ந்த அவ்வாலமரத்திலேற்றி, பெருந்தன்மையுடைய புண்டரீகனே! உனது தவவலிமையைக் காட்டுவாய். எ - று. (ந.அ)

சேறியென்றவத்திதறுசுந்தையோன்
கூறுசொற்றலைக்கொண்டகுணத்தவன்
வேறுகொண்டவிருப்பினளைப்பிடித்
தேறுதொன்மரத்துச்சியினேற்றினான்.

(இ - ள்.) காட்டுவதற்காகப்போவாயென்று வீணான குற்றங்களற்றமனமுடைய அம்முனிவர் கூறியசொல்லைச்சிரித்திரங்கிய பெருங்குணமுடைய புண்டரீகன், வேறுவிருப்பங்கொண்ட சித்திரரேகையைக் கண்டுபிடித்து, ஒங்கியிருக்கின்ற ஆலமரத்தினுச்சியிலே ஏற்றிவிட்டான். எ - று. (ந.சு)

தொன்மரம்-ஆலமரம், இவ்விரண்டுக்குளகம்.

ஊடுவாடையுறுந்தொறுமென்கினை
யாடுதொறுமலமந்தலறுவாள்
கோடுபற்றிக்கிடந்துகுலங்குவா
ணீடுநெஞ்சினிழியநினைத்துளாள்.

(இ - ள்.) அம்மரத்தினின்றும் இழியவேண்டி மிகவும் நினைத்துள்ள அச்சித்திர
ரேகைக்கு நேராய் வடகாற்று வீசுந்தோறும், அக்காற்றால் மெல்லிய கிளைகள் ஆடு
ந்தோறும் வருந்திப்புலம்புவாள், அம்மரக்கொம்பைப்பிடித்து அதிலிருந்து குலங்கிக்
கொண்டிருப்பாள். எ - று.

நினைத்துளாள் குலங்குவாள் - என இயையும்.

(சு0)

மானமாநகர்மைந்தருமாதருங்
கானவார்குழற்கன்னியைக்கண்டுவிண்
போனமாமரத்தெவ்வணம்போயினாண்
மோனஞானிமொழிகொடிதென்றனர்.

(இ - ள்.) சிறந்த அப்பெரிய நகரத்துள்ள ஆடவர்களும் மகளிர்களும், வாசனை
கமழும் நீண்டகூந்தலையுடைய அச்சித்திரரேகையைப்பார்த்து, ஆகாயமளாவியிருக்
கின்ற இப்பெரிய மரத்திலே எவ்வாறு ஏறினாள், ஞானவரம்புணர்ந்த அம்முனிவர்
வார்த்தை மிகக்கொடிய தென்றார்கள். எ - று.

ஞானவரம்புணர்ந்தவர்க்கே மோன நிலைக்குமாதலின், “மோனஞானி” என்றார்.
இதனை “மோனமென்பதுஞானவரம்பு” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியின் அருள்வாக்
கானுமறிக.

(சுக)

அறிந்தவட்குயிராகியவந்தணன்
பிறிந்திருக்கப்பெறுகிலன்பேரருட்
செறிந்தமாதவச்செல்வனையேத்துறு
மறிந்துவீழ்ந்தமரமெனவீழ்ந்தனன்.

(இ - ள்.) அச்சித்திரரேகைக்கு உயிர்போன்ற புண்டரீகன், இதையறிந்து அவ
ளைப்பிரிந்திருக்கப்பெறுதலையு, பேரருணிறைந்த பெருந்தபோரிதியாகிய அம்முனி
வரைத்துதித்து, ஒடிந்து விழுந்தமரம்போலத் திருவடிகளிற் பணிந்தான். எ - று. ()

ஐயநின்னருளின்மையென்னாயிழை
வையம்யாவும்வசைசொலவைகினான்
வெய்யவாலைவிடுத்திழிதற்கருள்
செய்யவேண்டுந்திருவருள்செய்கென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் திருவருளில்லாமையால், அடியேன் மனைவி உலக
மெல்லாம் நிந்திக்கும்படி யிருக்கின்றான், கொடிதாகிய அவ்வாலமரத்தைவிட்டுக்
கீழே இறங்குவதற்கு வரம்பாலிக்கவேண்டும். அதற்குத் திருவருள் புரிவீரெனப்பிராற்
த்தித்தான். எ - று.

அருளிரண்டில் முன்னையதுவரம், பின்னையது கிருபை, வெய்ய ஆல்-என்பதற்குப் பெரிய ஆலவிருட்சம் என்னலு மொன்று. தன்மனைவி ஏறி இறங்காதிருத்தலின் வெய்ய ஆல் என்றெனென்றுணர்க. (சாங்)

இல்லறத்தையிகழ்ந்தொழிவாளிவள்
புல்லொழுக்கம்பொருந்துறுபுண்மையோய்
வல்லறுத்தவனமுலைமாளிலத்
தெல்லவர்க்குமினிதளித்தாளரோ.

(இ - ள்.) இல்லறதருமத்தை இகழ்ந்து பரபுருடரிடத்திற்செல்லு மிவளுடைய தீயொழுக்கத்தைச் சம்மதித்திருக்கும் அற்பனே! இவள் தனது கச்சைக்கிழிக்கின்ற அழகிய தனங்களைப் பெரிய நிலவுலகத்துள்ள யாவர்க்கும் இனிமையுடன் கொடுத்தனள். எ - று.

வல்-கச்ச-சூதாடுகருவி வல்லறுத்த என்பதற்குச் சூதாடுகருவியைவென்ற எனினும் அமையும். தன்வனமுலையளித்தாளெனவே இன்பமளித்தாளென்பது கருத்து. என்னை, காமுகர்க்குக் கண்டவுடன் மோகம்விளைப்பதும் தழுவினவுடன் மோகந்தணிப்பதும் தனமாதலின் என்க. அரோ-அசை. (சாசு)

இன்ன தன்மையிவளையுனக்கென
வன்னிமுன்னர்வழங்கினராலவ
டன்னலம்பிறர்க்காகச்சமைந்தன
ஞன்னையோர்பொழுதுள்ளுகிலாளென்றான்.

(இ - ள்.) இத்தன்மையுடைய இவளை உனக்கேயுரியவளென்று அவள் மாதாபிதாக்கள் அக்கினி சாட்சியாய்க் கொடுத்தார்கள். அவளோ தன்னுடைய இன்பம் பிறர்க்கேயாகும்படி சம்மதித்தாள், உன்னையொருகாலத்திலும் நினைக்கவில்லையென்று கூறினர். எ - று.

திருமணமுடிக்குங்காலத்தில் அந்தணர்கள் அருந்துதி இந்திரன் நலக்கிரகங்கள் பந்துக்கள் முதலிய எண்ணிறந்த சாட்சிகளிருக்கினும் அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் அக்கினி இன்றியமையாததாயிருத்தலின், பொதுப்பட “வன்னிமுன்னர்வழங்கினர்” என்றார். ஆல்-அசை. (சாரு)

ஏதுகுற்றமிழைத்தனளேனும்
மாதுகுற்றமனக்கொளலையர்
மீதுயர்ந்தவடத்தருவிட்டிவள்
போதவொன்றுபுகலுதியென்றனன்.

(இ - ள்.) அப்பெண் எக்குற்றம் புரிந்திருந்தபோதிலும், ஐயனே தேவரீர் அக்குற்றங்களைத் திருவுளங்கொள்ளவேண்டாம், அதியுன்னதமாயோங்கியிருக்கும் ஆலமரத்தைவிட்டு இவள் கீழேவருவதற்கு ஒருவார்த்தை திருவாய் மலர்வீரென்று பிரார்த்தித்தான். எ - று.

மனங்கொளல் எனற்பாலது மனக்கொளல் எனவலித்தது.

(சாசு)

கற்பினின்மகனங்குழையாபினின்
சொற்படிக்குயர்தொன்மரீங்குவா

னெற்படுஞ்சினைபற்றியிறங்குவான்
முற்படப்போய்மொழிசுதிநீயென்றான்.

(இ - ள்.) கற்புநிலைமையில் வருவாதிருந்த மேகம்போன்ற கருங்கூந்தலுடையவளாயின், உனது சொற்படியே ஓங்கியஆலமரத்தை விட்டுவருவதற்குச் சூரியமண்டலத்தை யளாவிய அதன்கிளையைப் பற்றிக்கொண்டிறங்குவான், ஆதலால் முன்னேநீபோய் இறங்கிவாவென்று சொல்லெனக்கூறினர்.

கணங்குழை - அன்மொழித்தொகை.

(சௌ)

வந்துநின்றென்மனைவிவருகெனச்
சந்தவார்முலைநாலடித்தாழ்ந்தன
ளிந்தவெல்லையிறங்கப்படாதென்றான்
குந்தியோடினன்மாதவற்கூடினான்.

(இ - ள்.) அப்புண்டரீகன் அவ்வாறே வந்து ஆலமரத்தடியில் நின்று எனது பத்தினியே வாவென்றழைக்க, கச்சணிந்த அழகிய தனமுடைய சித்திரரோகை நாலடியிறங்கி, இதனைக்கடந்து இறங்கவியலாதென்றான், அப்புண்டரீகன் இரு நினைவாயோடி அம்முனிவரைச் சேர்ந்தான். எ - று.

குந்தியோடுதல் - இருநினைவாயோடுதல், அவை தனது மனைவியின் விபசாரத்தால் இறங்கமாட்டாளோ? முனிவர்திருவாக்கால் இறங்குவாளோ? என்னும் நினைவுகளிரண்டு. இளைப்பினால் ஒரே ஓட்டமாய் ஓடவியலாமல் உட்கார்ந்து ஓடினான் என்னலுமொன்று. குந்தல் - உட்காருதல். தாழ்ந்தன - ஓடினன் - முற்றெச்சங்கன். சந்தவார்முலை - அன்மொழித்தொகை.

(சஅ)

நாலடிச்சினைதாழ்ந்தனணம்பவென்
னேலவார்குழல்பின்னரிறங்கிலன்
மாலடிக்கொண்டமம்மரினேனினிச்
சீலமாதவசெய்குவதேதென்றான்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான பெருந்தவமுடையவரே! சிவபிரானைப்போன்றவரே! அடியேனது வாசனைமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய மனைவி, நாலடியளவும் கிளையிலிறங்கினான் அதன்பிறகு இறங்கவில்லை, ஆசையைமுதலாகக்கொண்ட மயக்கமுடைய அடியேன் இனிச்செய்குவதெதுவென்று வினவினான். எ - று.

சீலமாதவ நம்ப எனவும், என்னேலவார் குழல்தாழ்ந்தனன் இறங்கிலன் எனவும் கூட்டுக. ஏலவார்குழல்-அன்மொழித்தொகை. மால்-ஆசை. மம்மர்-மயக்கம், (சக)

மங்கைகொங்கைமயங்கிமுயங்கினு
ரங்கண்மாரிலத்தாடவர்யாவரும்
பொங்குமாலடிபோந்திறங்காயெயி
னங்கைகிழ்வருமென்னநவிறற்றினான்.

(இ - ள்.) காமவிகாரத்தால் மயங்கி அப்பெண்ணின் தனங்களைத்தழுவினவர்களாய், மிகவிசாலித்த நிலவுலகத்துள்ள ஆண்மக்களைவரும், பெரிய அவ்வாலமரத்தடியிற்போய் இறங்குவாயென்று சொல்லுவார்களாயின், அப்பெண் கீழேஇறங்குவாவென்று கூறினர். எ - று.

மங்கை - நங்கை - என்னும் இருபெயரையும் சுண்டு பெண்ணிற்குரிய பொது
ப்பெயராயுபயோகித்தனர். (100)

மையலொன்றுமனக்கொடிருந்தவர்
தையலைப்புணர்ந்தாரவரயாரையும்
வெய்தினோடிக்கொணரவினித்தன
ரொய்துமாமரம்பாதியிறங்கினான்.

(இ-ள்.) அவளைக்கண்மெயங்கிய மனத்துடனிருந்தவர்களும் அவளைக்கலந்தவர்
களும் ஆகிய அனைவரையும் அதிவினாவாயோடி அழைத்துவரவும் அவர்கள் அவளை
அழைத்தார்கள், தானேறியபெரியமரத்திற் பாதி இறங்கினான். எ - று.

வெய்தெனல் - வினாவுக்குறிப்பு. மனங்கொடு எனற்பாலது மனக்கொடு என
வலித்தது. (101)

இப்புறத்தினிறங்கரிதாயவ
டப்பறத்தழுவிச்சினைசார்தலு
மொப்பறுத்தமுனியருகோடினான்
குப்புறுத்தமுகத்தினன்கூறுவான்.

(இ - ள்.) அவள் அப்பாதிக்குக்கீழ் இறங்குதற்கரிதாய், தப்பிவிழாமல் தழுவித்
கொண்டு ஓர்கினாயருகிலிருக்கையில், ஒப்பற்ற அம்முனிவர் சமீபத்திலோடி, கவிழ்
ந்த முகத்தையுடைய புண்டரீகன் கூறுகின்றனன். எ - று.

ஒடினான் - முற்றெச்சம்.

(102)

என்னையிவ்வணங்கண்டனையேயினிக்
கன்னிபாற்றிருக்கண்ணருள்செய்யென
நின்னருட்பெறுவார்தின்னுகூவிலுன்
பொன்னனாளுமிறங்குவள்போகென்றான்.

(இ - ள்.) அடியேனையிவ்வாறு துன்பப்படுத்துகின்றீரே ! இனியாவது அப்பெ
ண்ணினிடத்துக்கடாக்ஷமருள்வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, உன்னுடைய சீடர்
கள்வந்து நின்றழைத்தால், உனது இலக்குமிபோன்ற அழகுள்ள மனையாளுமிறங்கு
வாள் போவாயென்று கூறினர். எ - று. (103)

அன்னசீடருந்தானுமடைந்துதன்
பன்னிதன்னையழைக்கப்பகர்த்தனன்
பின்னரன்னவர்கூவப்பெருமர
மன்னடிக்கவைவந்திருந்தாளரோ.

(இ - ள்.) அந்தசீடர்களும் தானுமாகவந்து, தனது பத்தினியை அழைக்கும்
படி சீடர்களுக்குக் கூறினன், அதன்பிறகு அவர்களாழைக்க, அப்பெரியமரத்திலுள்ள
கீழ்க்கினியில் வந்திருந்தான். எ - று.

கவை - கிளை. அரோ - அசை.

(104)

கூண்டபின்னற்குடுமியலைத்திடப்
பூண்டதாமரைமாலேபுரண்டிட

விண்டு துன்பத்திரைத்திடவோடினான்
மீண்டுமரதவவேந்தனைநண்ணினான்.

(இ - ள்.) கூட்டமாயிருக்கின்ற பின்னலோடு கூடிய குடுமியசையவும், தரித்து
க்கொண்டிருக்கும் தாமரை மாலேபுரளவும், தனக்குநேர்ந்த துன்பத்துடனே இளைப்
பெடுக்கும்படி ஓடி, மறுபடியும் பெருந்தவமன்னராகிய அம்முனிவரை யடைந்
தான். எ - று.

கூட்ட எனற்பாலது கூண்ட எனமெலிந்தது. கூண்டம் - சடைக்கற்றை
என்பது மொன்று. ஓடினான் - முற்றெச்சம். (ருரு)

கவர்தருஞ்சினைக்கப்பினிறங்கின
ளிவளைமுற்றுமிறங்கப்பணித்தியென்
றவளையேத்தியிரந்தனனந்தணன்
புவனமேத்துமுனிபுகல்வானரோ.

(இ-ள்.) பிளவுபட்ட கிளைகளாகிய கொம்பினிறங்கிய இவளை முழுவதுமிறங்கு
ம்படி கட்டளையிடுவாயென்று மறையோனாகியபுண்டரீகன் துருவாசமுனிவரைத்து
தித்துப் பிரார்த்தித்தான், அதற்கு உலகமெங்கும் துதிக்கும் அம்முனிவர் கூறுகின்ற
னர். எ-று.

இறங்கினான் - முற்றெச்சம். அரோ-அசை.

(ருசு)

பேதைதன்னைப்புணர்ந்தவரீபேரொலா
மோதியோதியுணர்த்திலிறங்குமென்
றாதிவேதமளந்தவன்சொற்றுழி
வேதவேதியன்பின்னருமீண்டனன்.

(இ - ள்.) அவன் தன்னைக்கலந்தவர்களின் பெயர்களனைத்தையுஞ் சொல்லிச்
சொல்லித்தெரிவித்தால், கீழேஇறங்குவாளென்று முதன்மையான வேதங்களை முழு
தொருங்குணர்ந்த முனிவர் சொன்னபோது புண்டரீகன் என்னும் மறையவன் மறு
படியுந் திரும்பினான். எ-று.

பேதை என்பது ஏழாண்டுப் பெண்ணிற் குரிய பருவப்பெயராயினும், ஈண்டு அ
வன் என்னும் சுட்டாய் நின்றது. (ரு௭)

ஏடிநின்னிளங்கொங்கையிணைத்தடங்
கூடினாற்பெயர்முற்றுறக்கூறினீ
தோடுவார்ந்ததொடுகினைவிட்டடி
மூடிநங்குவையென்றுமொழிந்தனன்.

(இ ள்.) அடிபண்ணே! உனது இளந்தனங்களிரண்டையும் தழுவினோர் பெ
யர்முழுமையும் நீயேசொன்னால், நீபிடித்துக்கொண்டிருக்கும் இதழ்கள் நிறைந்த கி
ளையின்மூட்டைவிட்டுக் கீழேயிறங்குவாயென்று கூறினான். எ - று.

ஏடி என்பதிக்காலத்து அடியெனவழங்குகின்றது, மூட்டு எனற்பாலதுஎதுகை
-நோக்கி மூடுஎனநின்றது. (ருஅ)

இன்னவாசகங்கேட்டலுமேந்திழை
யன்னகேள்வரநேகரையெண்ணினுள்
பின்னரந்தப்பெருங்கவைநீத்ததின்
மன்னுகீழ்க்கவைவந்துவதிந்தனள்.

(இ-ள்.) சித்திரரேகை இந்தவார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, அப்படிப்பட்ட கணவர்கள் அநேகர் பெயரையும் கூறினாள், அதன்பிறகு அப்பெருங்கிளையைநீங்கி, அதன் கீழிருக்கும் கிளையில் வந்திருந்தாள். எ-று.

ஏந்திழை-அன்மொழித்தொகை. அதன்கீழ்மன்னு எனஇயையும். (நிகு)

எவற்றினாலுமிறங்குகிலாளினிச்
சிவத்திறந்தெரிநீயவட்சென்றிழில்
கவர்த்தடம்பணைகைவிடுமெய்துவாய்
தவப்பெருங்கடலேசரணென்றனள்.

(இ-ள்.) எவைகளாலும் சிழே இறங்கவில்லை, இனிமேல் சிவபெருமான் தன்மை யுணர்ந்ததேவரீர் அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளினால், பிளவோடுகூடியவிசாலத்தகிலையா னது கைவிட்டுநீங்கும், ஆதலால் தேவரீர் எழுந்தருளவேண்டும், பெருந்தவக்கடலே உமக்கடைக்கலமென்று, புண்டரீகன்கூறினன். எ-று.

சிவத்திறந்தெரி என்றதனால் “ஒருமொழி யொருதன்னினங்கொளற்குரித்தே” என்னும்விதிப்படி, சிவமாகிய பதித்தன்மையுணர்ந்தவழி, அப்பதிக்குவேராயுள்ளபசு வின்றன்மையும், அப்பசுவைப்பதியுடன் இரண்டறக்கலவாவண்ணம் இடையின்ம றைத்துத்தடைப்படுத்தும் பாசத்தின்றன்மையுமுணர்ந்தவரென்பதேதேற்றம். சர ண் = புகல். (சூ0)

மூரலித்தமுகத்தினனந்தண
ணர்வநோக்கியகருகிழ்ந்தாரணச்
சீரளந்தறிசிட்டர்குழாத்தொடும்
பார்வெம்பழுவத்தருகெய்தினாள்.

(இ - ள்.) புன்சிரிப்புடைய முகத்தினராய் அம்முனிவர் அப்புண்டரீகனது ஆசைப்பெருக்கைக் கண்டு மனமுருகி, வேதத்தின் சிறப்புகளனைத்து மறிந்துள்ள சீடர்கூட்டத்துடனே மிகப்பெரிதாகிய அவ்வாலமரத்தருகிலெழுந்தருளினார். எ-று.

தனது பத்தினியின் விபசாரத்தன்மை யுணர்ந்தும் வெறுப்படையவில்லையே யென்று புன்சிரிப்புக்கொண்டனரென்பார் “மூரலித்தமுகத்தின்” நென்றும், விரு ப்பமிருதியாற் புண்டரீகன் படுத்துக்கத்திற்காகத் திருவுளமிரங்கி என்பார், “அந்த ணணர்வநோக்கியகருகிழ்ந்” தென்றுகூறினார். (சூக)

எய்தியன்னளிளமுலைவேட்டருள்
பொய்யினுன்மறைப்புண்டரீகன்றனை
வைதிகத்தனிமாமுனிநோக்கிகின்
செய்கைகிற்றொழுக்கத்திற்குமந்ததால்.

(இ - ள்.) வைதிக ஒழுக்கத்திற் சிறந்த ஒப்பற்ற துருவாசமுனிவர் அவ்விடத் திற்கெழுந்தருளி, அச்சித்திரரோகையின் இளமுலையை இச்சித்திருக்கிற, மெய்மையான நான்குவேதங்களுயுணர்ந்த புண்டரீகனைப்பார்த்து, உனது தொழில்கள் அற்ப ஒழுக்கத்தின் மேற்பட்டது. எ - று.

ஆல் - அசை. வைதிகம் - வேதசம்பந்தம். இது பூதசம்பந்தம் - பௌதிகம் என்பதுபோல எனக்கொள்க. வைதிகர்கள் - யாகாதிகிர்த்தியங்களை மிகுதியு மனுட்டிப்போர்.

(சுஉ)

வானைவென்றமதர்விழியாளிவள்
சூனையென்பதுணர்ந்துநுணைமுலை
மூளுமாசையின்முற்றிமுயங்கினாய்
கோளறுந்தவத்தன்மைகுறைந்தனை.

(இ - ள்.) வானைப்புறங்கண்ட களிப்புடையகண்டனைப்படைத்த இச்சித்திரரோகை வேசையென்பதையறிந்தும், அவளதிரண்டு தனங்களினிடத்திற் பெருகிய அவாவின் மேற்பட்டவனாய் அவளைத்தழுவின, அக்காரணத்தால் குற்றமற்ற தவ நிலையிற் குறைவடைந்தனை. எ - று.

சூலை - வேசை.

(சுஈ)

மற்றொர்மாதைமணந்திலைமாதிவள்
பெற்றபாவம்பிரித்தொருபாதிபு
முற்றதாலுணையோங்கெயின்முப்புரஞ்
செற்றதேவனடித்துணைசேர்கலாய்.

(இ - ள்.) வேறோர் பெண்ணையாவது விவாகஞ்செய்தாயில்லை, இச்சித்திரரோகை தேடிக்கொண்டபாவத்தைப் பகுக்கப்பட்டுப்பாதிபாவம் உன்னையடைந்தது, அதனால் உன்னதமாகிய மதில்களமைந்த மூன்று கோட்டைகளையும் எரித்தருளிய சிவ பெருமானது இரண்டு திருவடிகளாடையடையமாட்டாய். எ, று, ஆல் - அசை. (சுச)

புண்டரீகனதுபுலத்தோர்ந்தனன்
விண்வாய்மொழியொன்றும்விளம்பலன்
மண்டருஞ்சொற்சமயவிரோதமுட்
கொண்டெனக்கிதுகோளுரைத்தாயென்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறியவற்றைப் புண்டரீகன்தன்மனத்திலுணர்ந்து, வாய்திறந்தொருவார்த்தையுஞ் சொல்லாதவனாய், யாவராலுந்தள்ளுதற்கருமையானபுகழ்வாய்ந்தவைணவசமயத்தில் தேவரீருக்குள்ள விவாதத்தைத்திருவுளத்திற்கொண்டு, அடியேனுக்கித்தகையப்பழிமொழிகளுரைத்தீனென்றான். எ, று.

ஓர்ந்தனன் - விளம்பலன் - முற்றெச்சங்கள். கோள் - பழிமொழி. வைணவசமயப் பற்றுள்ளானாய்த்தானிருந்துவைசமயத்தைவிரோதித்திருந்தவனாதலின், தனதுதன்மையைப்போன்றேமுனிவர் தன்மையுமிருக்குமெனக்கருதி அவ்வாறுகூறினன். (சுரு)

வேகவெஞ்சினமீக்கொண்டுதன்மன
மாகவற்சிதர்த்துருவாசனும்

யோகசித்தனையோ நிமனத்தின
குகரின்பெயரென்றைந்தானரோ.

(இ-ள்.) துருவாசமுனிவரும்வேகமாகியகடுங்கோபமேற்கொண்டுதம்முடையம
னமானது பெருவருத்தமடைய, ஏய்க்கும்மனமுடைய அப்புண்டரீகனைநோக்கி, இன்
றுமுதல் உன்பெயர் யோனிமனத்தினனென்று வழங்கக்கடவதென்று கூறினர்.

யோகம் - ஏய்க்குதல். முனிவர்மொழியை வினவானாய் அடியவன் போன்று
நடித்தலின் “யோகசித்தன்” என்றொருங்க. அரோ-அசை. (சுசு)

புன்புறச்சமயப்புறநின்றுநீ
யென்பெருக்கணியெந்தைபிரானடி
யன்புறப்பெறுவாயலேவெண்ணிற
மின்பிறங்குவிபூதியும்வேண்டலை.

(இ - ள்.) நீ அற்பமாகிய புறச்சமய நெறியில்நின்று, என்புமாலையும் எருக்கு
மாலையுமணிந்த எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் திருவடியில் அன்பு பொருந்தப்
பெறத்தக்கவனல்ல, வெண்ணிறமாகிய ஒளிவிளங்கும் திருவெண்ணீற்றையும் விரு
ம்பவில்லை. எ - று.

புறச்சமய நெறிநிம்போர் திருவெண்ணீற்றை யுபேகித்தலால் சிவபெருமான்
திருவருளப் பெருரொன்பது கருத்து. (சுஎ)

ஆகியப்புறப்புன்சமயத்தனாய்ப்
போகப்போகவெனப்புகன்றன்னவன்
பாகமுற்றிடுஞ்சீடரைப்பார்த்துள்
வேகவெஞ்சினமீக்கொண்டறைகுவான்.

(இ - ள்.) புறம்பாகிய அற்பசமயாபிமானியாயிருந்து அவ்வாறேதாழ்ந்து போ
கக்கடவாய் என்றுகூறி, அப்புண்டரீகனிடத்திற் பரிபக்குவமடைந்த சீடர்களைப்பார்
த்து, தம்மனத்தின்கணுதித்த வேகமான கடுங்கோபமேற்பட்டவராய்க் கூறுகின்ற
னர். எ - று. (சுஅ)

பின்னுசிந்தைப்பிணக்கறுத்தாரண
மன்னுசிந்தையராக்கியமாதவன்
பன்னிகொங்கையிற்பற்றுவைத்தீர்நுமர்
மின்னனார்களும்வேசையராகுவார்.

(இ - ள்.) மனத்திற் பின்னிக்கொண்டிருந்த பிணக்குகளைப்போக்கி, வேதங்
குடிக்கொண்ட மனமுடையவர்களாகச்செய்த ஆசாரியனது பத்தினியின் தனங்களில்
ஆசைவைத்தீர்களாதலின், உங்கள் பத்தினிமார்களும் வேசையர்களாவார்கள். எ-று.

என்றுகூறியெரிவிழித்தாங்கவர்க்
கொன்றலாதபலமுனிந்தோதினை
கன்றுநெஞ்சக்கனங்குழைவைகிய
துன்றிருஞ்சினைத்தொன்மரநோக்கினான்.

(இ-ள்.) என்று மொழிந்து கோபாக்கினியுடைய கண்களாற்பார்த்து, அவர்களுக்கு ஒன்றல்லாதபலசாபங்களைக் கோபித்துரைத்து, வருந்தியமனமுடைய அச்சித்திரரேகையிருந்த பெருங்கிளைகள் நெருங்கிய ஆலமரத்தைப் பார்த்தருளினார். எ - று.

ஒதினன் - முற்றெச்சம். கண்குழை - அன்மொழித்தொகை. தொன்மரம் - ஆலமரம். ஆங்கு - அசை. தன்னைப்பெற்றவரும். கல்விகற்பித்தவரும், உபதேசஞ் செய்தவரும், பெரியபஞ்சகாலத்தில் அன்னம்படைத்தவரும், பயந்தீர்த்துக்காத்தவருமாகிய இவ்வைவரையும் ஒருவன்பிதாக்களாகக்கொள்ளவேண்டியதென்றால், அவர்கள் பத்தினிமார்களும் மாதாக்களாதலின், அவர்களிடத்திலிச்சைவைப்போன் தாயைப்புணரும் சண்டாளனுதலால், “எரிவிழித்தாங்கவர்க் - கொன்றலாதபலமுனிந்தோதினன்.” என்றார். மேற்கூறிய ஐவரும் பிதாக்களென்பதை, “பிறப்பித்தோன் வித்தைதனைப்பேணிக்கொடுத்தோன் - சிறப்பினுபதேசஞ்செய்தோ - னைப்பெரியபஞ்சத்திலன்னம்படைத்தோன்பயந்தீர்த்தோ - நெஞ்சாப்பிதாக்களெனவெண்” என்னும் வெண்பாவாறுணர்க. (எ0)

வார்த்தகூந்தல்கவிந்திடமாமரஞ்
சேர்ந்தமார்பங்குருதிசிலும்பிடச்
சேர்ந்துமாமரந்தொற்றியிருந்தன
ணேர்ந்தசுந்தைமுனிவனிகழ்த்துவான்.

(இ - ள்.) நீண்ட கூந்தல் அவிழ்ந்து தொங்கவும், பெரிய ஆலமரத்தைத்தழுவியமார்பில் உதிரமொழுகவும், சேர்வடைந்து அப்பெரிய மரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த சித்திரரேகையைப்பார்த்து, இனகியமனமுடைய துருவாசமுனிவர் கூறு தின்றனர். எ - று.

சிலம்புதல் - அசைதல். ஈண்டு ஒழுகுதலின்மேற்று. (எக்)

கொம்மைவெம்முலைக்கோற்றொடிநீயிவ
ணைம்மைமேல்விழுந்தெம்முருத்தீண்டலா
லம்மவெங்கணசுரரிற்றோன்றியே
வெம்மைக்காமவிகாரம்பெறுதியால்.

(இ-ள்.) சுகரத்தைப் போன்ற பெருந்தனங்கனையுடைய, அழகமைந்தவனை யிலையணிந்த பெண்ணே! நீ இவ்விடத்திலே எமது சரீரத்தின்மேல் விழுந்து எம்மைத்தீண்டியபடியால், கரேப்பார்வையையுடைய அசுரர்கள் குலத்தில் அவதரித்துக், கொடுமையான காமவிகாரம் பெறக்கடவாய். எ - று.

கோல்-அழகு. நீலம் என்பது நீல் என்றாயவாறுபோலக் கோலம் என்பது கோல் என்றாயவாறுணர்க. அன்றியும், கோல் என்பதற்கு அஞ்சனக்கோல் எனப்பொருள் கொண்டு, அஞ்சனக்கோலால் தீட்டியவனாயல் எனவும், இவ்வாறிப்போதும் ஒரு சார்புகளிரிகள் தீட்டிக்கொள்வதுண்டெனவும், அதற்குப்பெயர்ப்பச்சைக்குத்துதல் எனவழங்குகின்றதெனவும், அம்மனையாடுங்கோலேந்தியவனையிலையணிந்த கையை யுடையவளெனவுப்பொருளுரைப்பதுமுண்டு. எ - ஆல்-அம்ம-அசைகள். இவற்றுள் அம்ம என்பதை மாதிரம் இரக்கக்குறிப்பெனினுமாம். கேர்ற்றொடி - அன்மொழித் தொகை. (எ2)

அபக்குலத்துட்கரந்தனையாதலின்
மயக்குநின்முகமம்முகமாகுமால்
வியக்குமக்குலமேவியும்வெம்முலை
முயக்குகாமமுடிவொழியாயென்றான்.

(இ-ள்.) ஆட்டுமந்தையில் ஒளித்துக்கொண்டாயாதலால், யாவரையும் மயக்குகின்ற உனது முகமாத்திரம் அவ்வாட்டு முகமாகக்கடவது, அம்முகத்துடன் யாவரும் வியக்கும்படி அவ்வசரகுலத்தி லுற்பவித்தும் தழுவுதலாகிய காமத்தைமுடிவுவரையில் ஒழியாதிருப்பாயென்றனர். எ-று.

உம்மை - இழிவுசிறப்பு. ஆல் - அசை.

(எங்.)

ஈதுகூடமிரத்தினிறங்கினை
போதியென்னவிறங்கிப்புருந்தனள்
கோதின்மாதவன்பாதங்குறுகினான்
மாதரார்க்குமரபுவழுச்செய்தாள்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு மொழிந்து மரத்தைவிட்டிறங்கிப் போவாயென்றுகூற, மறையவர் குலத்துதித்த மகளிர்களனைவருக்கும் பழிச்சொற்பிறக்கும்படி செய்த அச்சித்திரரோகை இறங்கிக்கீழேவந்து, குற்றமற்ற அம்முனிவரது திருவடிகளைக் கிட்டினான். எ - று.

இறங்கினை - புருந்தனள் - முற்றெச்சங்கள்.

(எசு.)

எந்தைநீயிவனென்றுணைக்கேள்வனைத்
தந்தைகேள்வித்தலைவரைச்சாபியா
நிந்தைதந்தனையாபினுநின்னுழைச்
சிந்தைதந்தனென்கொடுதேறுகேன்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவாகியதேவரீர் இவ்விடத்திலே அடியாளின் துணையாயுள்ள கணவரையும், அவரைப் பிதாவாகக்கொண்டு பாடங்கேட்டிருந்த மாணாக்கர்களையும் சபித்து நிந்தைமொழி கூறினீராகிலும், தேவரீரிடத்தில் மனம்விரும்பிய அடியேன் யாது கொண்டு தேறுவேன். எ-று.

உம்மை-இழிவுசிறப்பு.

(எடு.)

ஈதுபட்டுமெளியனிணைமலர்ப்
பாதந்தீண்டப்பணித்திலேபோலுமென்
றூதரத்தினவளிரப்பத்தனி
வேதமாமுனிபின்னர்விளம்புவான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு துன்பமடைந்தும் அடியேன் தேவரீருடைய மலர்போன்ற இரண்டிதருவடிகளையும் பரிசிக்கும்படியாகக் கட்டளையிடவில்லையே யென்று அன்புடனே அச்சித்திரரோகை பிரார்த்திக்க, ஒப்பற்ற வேதங்களுணர்ந்த சிறந்த துருவாசமுனிவர் அதன்பிறகு கூறுகின்றனர். எ - று.

போலும் - ஒப்பில்போலி. அடியேனியற்றிய குற்றங்களுக்குத் தண்டனைகளை யனுபவித்தும் இன்னும் தேவரீர் திருவடிகளுக்குக்கடியாளாகக் கொண்டிடலீ ரென்பான் “ஈதுபட்டு மெளரியனிணைமலர்ப் பாதந்தீண்டப்பணித்திலை” என்றாளென்க. (எசு)

செய்தபாதகஞ்செப்புறப்போமெனப்
பைகொண்மநிலமோதும்பழமொழி
யையநுண்மருங்காயறியாய்கொலோ
தையனின் பவந்தானேதொலைந்ததால்.

(இ - ள்.) உண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகிக்கத்தக்க அற்ப இடையை யுடையவளே ! ஒருவர்செய்தபாதகங்கள் பலரறியச்சொல்லிவிட்டால் நிவாரணமா குமென்று, ஆதிசேடன் பணமகுடத்திற்குங்கிய நிலவுலகத்துள்ளார் கூறும்பழமொழி அறியாயோ ? ஆகையால் பெண்ணே ! நீ செய்தபாவம் தானே நிவாரணமாயிற்று. ஏ - று.

தையல் - அண்மைவிளி. ஏ - தேற்றம். ஓ - ஆல் - அசைகள். பாவந்தொ லைந்தும் அசுரகுலத்திற் பிறப்பானேனெனின், சாதாரண பரபுருடசையோகத்தால் விளைந்தவை நீங்கினும், மற்றவரை இச்சித்ததுபோன்று முனிவரை இச்சித்ததோட மும் காமந்தணியாத அவாவும் காரணமாக அசுரகுலோற்பத்தி நேர்ந்ததென்றிக.

பெண்ணுருக்கொண்டசுரர்பெருங்குல
நண்ணுநாளருங்காமநயப்பினுற்
கண்ணிணைக்குரியார்தமைக்கைக்கொளா
வண்ணவெம்முலைக்கோட்டின்மருவுவாய்.

(இ - ள்.) பெண்ணுருவமைந்து அசுரர்களின் பெருங்குலத்தில் நீ பிறக்குங் காலத்தில் சிறந்தகாமவிருப்பத்தால், இரண்டுகண்களாலும் இச்சிக்கத்தக்கவர்களைக் கைக்கொண்டு, பொன்வண்ணமைந்த பெருந்தனக்கோடுகளில் தழுவுவாய். ஏ - று.

கண்ணிணைக்குரியாரென்பது கண்களால் இச்சிக்கப்பட்டவர்களெனவும் இச் சிக்கப்படுபவர்களெனவும் பொருள்படுதல்காண்க. எனவே இருவர் கண்ணோக்கங்க ளும் இயைந்தாலன்றி இன்பநிகழாதென்பதுகருத்து. இதனை “கண்ணெடுகண்ணிணை நோக்கொக்கின்வாய்ச்சொற்க-ளென்னபயனுமில்.” என்னுந்திருக்குறளானறிக. பொ ற்றேமல் படர்ந்திருத்தலின் “வண்ணமுலை” என்றும், தழுவுகையில் மார்போடழு ந்துவது தன்மாயினும் அத்தருணத்தே முதலின்படுவது அத்தனக்கோடாதலின் “கோட்டின்மருவுவாய்” என்றுங் கூறினர். (ஏஅ)

ஆயகாலத்தியாமவெணய்துவந்
தூயவெம்மைத்தொடர்ந்தனையாகிநீ
மேயகாமவிருப்பொழிந்தக்குலத்
தேயமைந்தரிருவர்ப்பெறுதியால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் நாம் அங்குவருவோம், பரிசுத்தராகிய நம்மை நீதொ டர்ந்தவளாய், உன்னிடத்துதித்த காமவிருப்பத்தை யொழித்துக்கொண்டவளாகி அக்குலத்திற்குரிய புத்திரர்க ளிருவரைப்பெறுவாய், ஏ - று.

ஆல் - அசை.

(எசு)

மாக்கணத்தொடுவையெய்வையனைக்
காக்கும்வெங்கதக்காளர்கரத்தினுன்
மூக்குமிந்தமுலையுங்கரத்தொடும்
போக்கிவிழ்ந்துபுலம்புவையீயென.

(இ - ள்.) சிறந்த பூதகணத்துடனெழுந்தருளிய ஐயனாரைக் காத்துக்கொண்
டிருக்கின்ற கொடுங்கோபத்தையுடைய மகாகாளன்கையினால் இந்த தனங்களையும்
மூக்கையும் கையையும் போக்கிக்கொண்டு நிலத்தில்விழுந்து நீ அழுவாய் என்று
கூறி, எ - று.

உம்மைகள் - எண்ணுப் பொருளில்வந்தன.

(அ0)

ஆங்கவன்றொடவன்றளவுன்வயி
னேங்குபாவமொழிந்துணர்வுற்றுநீ
தேங்குதண்கனைச்சீகுலவெற்பிடை
வாங்கிருந்தவமன்னுதியேகென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்திலே அம்மகாகாளன் உன்னைத்தொட்டவுடனே அன்றைய
வரையில் உன்னிடத்தில் மிகுத்திருந்தபாவமீங்கி அறிவுதித்து, நீ தேக்கெடுக்கின்ற
நீர் நிறைந்த குளிர்த்தசனையையுடைய சீகுலபருப்பதத்திலே நீடித்த பெருந்தவம்புரி
குவை போகக்கடவாயென்றனர், எ - று. இவ்வைந்துங்குள்கம். (அக)

அனையளாயவணியென்னருந்தவத்
தனையளாகச்சனித்தனையத்தவ
முனைவனோதியசாபமுடிந்ததால்
வினையினீங்கித்தவத்தைவிரும்புவாய்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய நீ எனது அருந்தவத்தாம் புத்திரி
யாகப்பிறந்தின, அத்தவமுனிவராகிய துருவாச்சுறிய சாபம்முடிந்தமையின், இனி
வினையினின்றும் வேறுபட்டுத் தவத்தையிச்சிப்பாய், எ - று. (அஉ)

அயமுகிசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௩-இ திருவிருத்தம் ௩0௫.

நான்காவது

மாயைச் சூகம்.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

என்றுரைத்துணர்த்துமாயைதன்முகமினிதுநோக்கி
வன்றிரண்முரட்டுக்கொங்கையயமுகிமறுத்துங்கேட்டு
நின்றவென்னியற்கையெல்லாநிகழ்த்தினைநிகழ்த்தாநின்ற
வுன்றனதியற்கையெல்லாம்புலப்படவுரைத்தியென்றாள்.

(இ - ள்.) என்று கூறித் தெரிவிக்கின்ற மாயையின்முகத்தை இனிமையுடன் பார்த்து, வலிமையுடன் திரண்ட முரட்டுத் தனத்தையுடைய அயமுகி மறுபடி கேட்கின்றாள். எனது முற்பிறவியின் செய்கையினத்தும் யானறிந்துகொள்ளும்படி கூறின, இனி இவையனைத்தையுங்கூறுகின்ற உனது முற்பிறவியின் சரித்திரமுழுமையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்றனள். எ - று.

வன்றிரள் என்பதற்கு வற்றிரள் எனப்பாலது எதுகைநோக்கிமெலிந்ததெனக் கொண்டு சூதாடுகருவியைப்போன்று திரண்ட எனப்பொருள்கூறுவாருமுள். (க)

முற்படுதொல்லைநாளிற்காசிபமுனிவற்கியானே
ரிற்படுபன்னியாகியில்லறத்தொழுகிநின்றே
பற்பலமைந்தர்க்கோடிபயத்தனனவற்குவானே
ொற்படுபடையினன்னோரிறந்தனர்மடிந்துபோனார்.

(இ - ள்.) முன்கடந்த பூர்வகாலத்தில் காசிபமுனிவருக்கு யான் இல்லறத்திற்குரிய ஒருபத்தினியாகி அவ்வறம்வழுவாது நடாத்திக்கொண்டிருந்து, அம்முனிவருக்குப் பலபலவிதமான கோடி புத்திரர்களைப்பெற்றேன், அப்பிள்ளைகள் யாவரும் தேவர்களுடைய ஒளியமைந்த ஆயுதங்களால் இறந்தார்கள். எ - று.

அசுரர்களைவரும் ஓர்சிருட்டியிற் காசிபருக்குப் பிறந்தமையின் “பற்பலகோடிமைந்தர்ப்பயந்தன” னென்றும், அவர்களைவரையும் தேவர்கள் கொன்றார்களாதலின் “வானோரெற்படுபடையினன்னோரிறந்தனர்மடிந்துபோனார்” என்றுங் கூறினள். இறந்தனர் மடிந்துபோனார் - ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஏ - அசை. (உ)

செருமுகத்திறந்துபோனமக்களிற்சிந்தைகோட்டிப்
பருவாற்குடனாய்நின்றுபற்பகலிரங்கிமாழ்கித்
தருநிழற்பகையைவெல்வான்கருதியித்தரணிசார்ந்து
பொருமுகட்டுச்சியேறிவீழ்ந்துயிர்போக்கினேனால்.

(இ - ள்.) அந்த யுத்தமுகத்தில் இறந்துபோன புத்திரர்களிடத்தில் மனதைச் செலுத்தி, துன்பத்திற்கிடமாகவிருந்து பலநாளாகத் துக்கித்தமயங்கி, கற்பகவிருகைநீழலிலுள்ள இந்திரன்முதலிய பகைவர்களைச் சயிக்கவெண்ணி, இவ்விடத்தடைந்து பொருந்திய இம்மலையின் உச்சியிலேறிவீழ்ந்து உயிர்துரந்தேன். எ - று.

கோட்டல் - விளைத்தல், ஈண்டு செலுத்தலின்மேற்று. ஒரொண்ணங் கைகூடா வழி மலையேறிவீழ்ந் துயிர் போக்குதல் வயிராகமுள்ளோர்க் கியல்பாதலின் “பொரு முகட்டுச்செயுறிவீழ்ந் துயிர் போக்கினேன்” என்றான். ஆல் - அசை. (ந.)

பின்ன ருந்தகுவர்கோற் குப்பெண்ணென்பிறந்துமாயை
யென்னுமோர்பெயராலந்தக்காசிபற்கினியளாகும்
பன்னியாய்தும்மையெல்லாம்பயந்தனப்பகைத்தேவர்
பொன்னிடைனை த்துமீளாச்சிறைபுகப்பொருமறீர்தேன்.

(இ - ள்.) அதன்பிறகும் அசுரேந்திரனுக்குப் புத்திரியாகப்பிறந்து, மாயையெ ன்ணும் ஒருபெயருடையவளாய் அந்தக் காசிபமுனிவருக்கே இனிமையமைந்த பத் தினியாகி உங்குளையெல்லாம்பெற்றேன், முற்பிறவியிலும் இப்பிறவியிலும் யானீ ன்றபுத்திரர்களைப் பகைத்தெதிர்த்த தேவர்களுடைய சொர்க்கலோகம் முழுமை யும் மீளாதசிறையிலிருக்கப்பார்த்து என் றுயரந்தீர்தேன். எ - று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

(ச)

பிள்ளைகணல்வரயார்க்கும்பெற்றற்குடம்பேறுபெற்றார்
வள்ளைவார்குழையாயா னுமிப்பெருங்கிரிக்கண்வந்தே
னெள்ளருந்தவத்தைப்பன் னாளிழைத்தருங்கயிலைசேர்வேன்
வெள்ளியங்கிரியினம்மையுமைபதம்பெறுவன்மேனாள்.

(இ - ள்.) இப்பிறவியிற் பெற்ற எனது பிள்ளைகள் நால்வரும் எவர்களுக்கும் பெறுதற்கரிய பேறுபெற்றார்கள். வள்ளைத்தண்டுபோலும் நீண்டகாலதினையுடைய வளே! நானும் இந்தப் பெரியமலையினிடத்தில்வந்தேன், இவ்விடத்தில் யாவராலும் இகழ்த்தற்கரிய தவத்தைப் பலகாலம்புரிந்து, அருமையான கயிலையையடைவேன், மேல்வரும்நாளில் அக்கயிலையிற்றானே உமையம்மையின் திருவடியையுமடைவேன். எ - று.

பெண்பாலார்க்குரிமையாயுள்ளதும் அவர்களால் விரும்பப்படுவதும் அவர்க ளடைவதும் பெரும்பாலும் உமாதேவியாரது திருவடிகளையாதலின், “அம்மையுமை பதம்பெறுவன்” என்றான். அம்மை என்பதற்கு வருபிறவியில் எனப்பொருள் கூறு வாருமுளர். முற்பிறவி இப்பிறவி ஆகிய இரண்டினும் காசிபருக்கு மனைவியாயமைந் ததாலும், தன்வயிற்றிப்பிறந்தபிள்ளைகள்நால்வரும்பெருங்கதிபெற்றதாலும் இம் மாயையும், அந்நால்வருடன் பிறந்ததால் அயமுகியும் சத்திபதவியடையத்தக்கவர்க ளானார்களென்க. (நி)

நீபெறுங்கதியுமின்றே நிகழ்த்துவனீயுமந்த
மாபெருங்கயிலைசேர்வாயென்றனம்மகிழ்வுகூர்ந்தாள்
கோபவெந்தீயிற்பேரென்றுங்கொடியவளன்னே நின்னைத்
தாபதர்பிரிந்தனான்றுதனித்தவாசாற்றுகென்றாள்.

(இ - ள்.) நீ அடையப்போகும் பதவியும் இப்போதே சொல்லுகின்றேன், நீயும் யான்கூறிய அந்தச்சிறந்த திருக்கயிலையையே யடைவாயென்றான். வெம்மை மிக்க கோபாக்கினியுடன்றோன்றிய அயமுகியென்னுங் கொடியவன் கேட்டு மகிழ்ச்சி

யடைந்தவளாய், எனதுதாயே! உன்னைக் காசிபமுனிவர் பிரிந்தகாலத்தில் தனித்திருந்த விதத்தைச் சொல்லென்றான். எ-று.

காதலியைப்பிரிந்த கணவர் கலங்குதலியல்பாதலின் அவர் கலங்கினரோ என்னும் ஐயமுடையவளாய் “நின்னைத்தாபதர்பிரிந்தனான் தனித்தவாசாற்றுக” என்றான். இவ்வைந்துங்களுகம், (சு)

குணிகிலைப்பகழிமாரியனங்கவேள்குறித்துநீட்டத்
தனிகிடந்துயிர்த்துவாடைதைவரத்தழலாநின்றான்
பனிமதிவடவைகாலப்பதைத்தனனாகித்தென்பா
லினியபூந்தென்றனோக்கியெரிமெழுகென்னலானான்.

(இ - ள்.) வளைக்கும் கருப்புவில்லினிடத்து மலர்க்கணைமழையை மன்மதன் குறிப்பாகப் பிரயோகிக்க தனியேயிருந்து பெருமூச்செறிந்து வாடைக்காற்றுவீச வெதும்பியிருந்த காசிபமுனிவர், குளிர்ந்த சந்திரன் வடவாமுகாக்கினியைக் கக்கப் பதைத்தவராய், தென்றிசையிலிருந்துவருகின்ற இனிமையான அழகிய தென்றற்காற்றைப்பார்த்து அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோல மனமுருகினார். எ-று.

மலர்க்கணையும் வாடையும் சந்திரனும் தென்றலும் காமாக்கினியை வளர்ப்பதா கலின் “எரிமெழுகென்னலானான்” என்றார். (எ)

அந்நிலைகமலபீடத்தந்தனனுணர்ந்துபோந்தா
னுன்னருந்தவத்துளோரிலொருங்கிருந்தவத்தின்மிகாய்
கன்னலஞ்சிலையிற்றாங்குங்கணைக்கிலக்கென்னநின்று
யின்னலுற்றுழந்தாய்கெட்டேனீதுனக்கியைவதன்றால்.

(இ - ள்.) அவ்வாறவரிருந்த நிலைமையைத் தாமதாயாசனாகுதிய பிரமனறிந்து அம்முனிவரிடத்துவந்து, யாவராலும் நினைத்தற்கரிய தவமார்க்கத்திலுள்ளவர்களிலே, எல்லாப் பெருந்தவங்களினும் சிறந்தவரோ! அழகிய கருப்புவில்லிற்பூட்டும் மலர்க்கணைகளுக்கிலக்காய்த் துயரடைந்து வருந்தினீர், கெட்டேன்! இஃதும்க்குத் தகுதியன்று, எ-று.

தவவலி மிக்குள்ள நீர் மலர்க்கணைக்கிலக்காகுதல் தகுதியன்றென்பது கருத்து. ஆல் - அசை. (அ)

என்றனபலவுங்கூறியிடரொழித்தாற்றிநின்றான்
றன்றனித்தலைமையோனுந்தனித்துயரொழிந்துபின்னர்ப்
பொன்றிகழுருவமங்கைபுலத்தியன்மகளைவேட்டு
நின்றனனொழியப்பெற்றானெடுத்துயர்விரகவெந்தீ.

(இ - ள்.) இவ்வாறான பலவற்றையும் மொழிந்து அவர்துயரத்தை நீக்கி மனதைத்தேற்றினன், தனது ஒப்பற்ற தலைமையையுடைய காசிபமுனிவரும் தான் தனித்திருந்ததலை நேர்ந்ததுக்கம் நீங்கப்பெற்று அதன்பிறகு, திருமகன்போலும் அழகுவாய்ந்த பெண்ணாகிய புலத்தியமுனிவரின் புத்திரியைத் திருமணமுடித்துக்கொண்டிருந்து பெருந்துயரமாகிய கொடிய விரகாக்கினி நீங்கப்பெற்றனர். எ-று.

நின்றனன் - முற்றெச்சம். தவநிலைமையிழந்த ஞான்று காமம் வருத்துமெனல் காண்க. இம்முன்றுங்களுகம். (கூ)

அன்னைசொற்றறியப்பெற்றாள் திசயமடைந்தாளின்ன
வென்னைநீயறியப்பெற்றகாரணமியம்புகென்றீ
மென்னருந்தவத்துட்டோன்றுஞ்சுக்கிரனுரைப்பமேன
ளிந்திலையுணர்ந்தேன்காலமும்மையுமுணர்வனென்றாள்.

(இ - ள்.) தனது தாயாகிய மாயைசொல்லக்கேட்டறிந்த அயமுகியானவள்
அதிசயமடைந்தவளாய், இவையனைத்தும் நீயறிந்துகொண்டதற்குக் காரணமென்ன
அதைச் சொல்லவேண்டுமென்றனள், யாவராலும் பொருந்துதற்கரிய தவத்தினிடத்
துதித்த சுக்கிரபகவான்கூற, முற்காலத்திலே இவையனைத்தையு முணர்ந்தேன்,
இவையன்றித் திரிகாலமு முணர்வேனென்றாள். எ-று. (௧0)

இவையெலாமுணர்ந்தபின்னர்மாயைதாளிறைஞ்சியேத்தி
நவையெலாமொழியப்பெற்றநற்றவமுயற்சிபெற்றா
ளிவர்கருங்கண்ணிமாயைதன்னொடுமிழைத்துத்தேவ
ரவையெலாந்தழுவாநிற்குங்கலையையடைந்தாளன்றே.

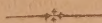
(இ - ள்.) இவையனைத்தையும் அறிந்த பிறகு, அயமுகியானவள் மாயையின்
பாதங்களை வணங்கித்துதித்து, சூற்றங்களைத்தும் நீங்கப்பெற்ற நல்லதவமுயற்சி
யைப்பெற்றவளாய், காதளவேரடியகருங்கண்களையுடையவளாகிய மாயையினுட
னேதானுந்தவம்புரிந்து, தேவர்கூட்டமனைத்தும் சூழ்ந்திருக்கும் திருக்கயிலையைய
டைந்தனள். எ-று. அன்று - ஏ - அசை. (௧௧)

எனவிவணிகழ்ந்தகாதைப்பரிசெலாமெடுத்துக்காட்டி.
நனைமலர்ப்படப்பைசூழ்ந்தநைமிசாரணியத்தோங்கும்
புனைசடைமௌலியோர்க்குப்புகன்றனன்குதன்கேளா
வனையவர்க்கிழ்ச்சிகூரவணிமுடிதுளக்கினரால்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு இங்குடந்த சரிதங்களின் தன்மையனைத்தும் சாங்கோபாங்க
மாய்த் தெரிவித்து, தேன்றிறைந்த மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்தநைமிசாரணியத்
திலுள்ள தவத்தாம் சிறந்த அலங்காரத்தோடுகூடிய சடைமுடியுடையமுனிவர்களுக்
குச்சுதமுனிவர்கூறினர். அதனைக்கேட்டு அம்முனிவர்கள் களிப்பதிகரிக்க அழகியதம
தமுடி களையசைத்தனர். எ-று. ஆல்-அசை. (௧௨)

மாயைசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௪ - இ திருவிருத்தம். ஈகள

ஐந்தாவது. விபுதிமான்மியச்சருக்கம்.

கலிலீஸ்துறை.

மேற்கடாவியபொருளெலாம்விரித்தனைவியந்தேஞ்
சூற்பெரும்படைமுதல்வனிற்றோன்றியதோன்ற
னாற்பெருங்கலைக்குறுமுனிக்குரைத்தனநயந்தே
நூற்பெருங்கடற்கடந்தவநுவலுதியென்றார்.

(இ-ள்.) மேல் யாம்கேட்ட சரிதங்களினத்தையும் விரிவாகத்தெரிவித்தீர், நாங்
கங்கேட்டுக் களித்தோம், பெரிய சூலாயுதமேந்திய சிவபிரானிடத் துற்பவித்த குமா
ரக்கடவுள், பெருமையிக்க நான்குவேதங்களையுணர்ந்த அகத்தியமுனிவருக் குப
தேசித்தவைகளைக் கேட்க விரும்பினோம், கலைகளாகிய பெருங்கடலைக்கடந்த சூத
முனிவரே! அவைகளைத் திருவாய்மலர்வீரென்றனர். எ-று. (க)

சூதனவ்வுரைகேட்டலுந்துரிசறுத்துணர்ந்த
போதமாதவத்துறையுளீர்கேட்கெனப்புகலு
மோதுதெய்வவிபுதிமற்றுருத்திரவக்கம்
வேதநுட்பமென்றெடுத்தபஞ்சாக்கரமேன்மை.

(இ-ள்.) சூதமுனிவர் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, ஐயந்திரிபறத்தெளி
ந்த ஞானமயமான பெருந்தவ நிலையுள்ளவர்களே! கேட்பீர்களாகவென்று கூறு
வார், வேதத்திற் சொல்லப்படுகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள திருவெண்ணீறு உருத்
திராக்கம் வேதத்தின் தாற்பரியமென்றுகூறும் திருவைந்தெழுத்து என்னும் இவற்
றின் பெருமையும். எ-று.

வேதங்கள் இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம் என நான்குள்ளனவேனும் அதர்
வணம் மந்திரமாதலின் அதுநீங்க மற்றையமூன்றனுள், மத்தியிலுள்ளது எசுர்வேதம்
அவ்வேதத்தின் காண்டங்களேழில் நடுக்காண்டத்தின் நடுப்பிரிவில் ஸ்ரீருத்திரமுள்
ளது, அதனவெல் இத்திருவைந்தெழுத்தைக் கூறியிருத்தலின் “வேதநுட்பமென்
றெடுத்தபஞ்சாக்கரம்” என்றார். (உ)

சிவனருட்பெயர்தெளிந்துரைத்தனர்பெறுஞ்சிறப்புச்
சிவனயப்புறுவிரதமுற்றிழைத்தவர்செய்கை
சிவனையோர்தொருபுண்ணியஞ்செய்தனர்பெறுஞ்சீர்
சிவவிரோதமொன்றில்லவர்பெற்றிடுஞ்செல்வம்.

(இ-ள்.) சிவபிரானுடைய திருவருணிறைந்த நாமங்களையுணர்ந்து தியானித்த
வர்கள் பெறுகின்ற மேன்மையும், சிவபிரான் திருவுள்ளமகிழ்கின்ற விரதங்களை
இடைவிடாது நோற்றவர்களுடைய செய்கையும், சிவபிரான் தன்மையையுணர்ந்து
ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்தவர்கள் அடைகின்ற கீர்த்தியும், சிவபிரானுக்கு மாறான
செய்கைகளொன்றுமில்லாதவர்கள் அடைகின்ற செல்வமும். எ-று. (ங)

எம்பிரானடிக்கருச்சுனையிற்றுவோரியற்கை
நம்பனைப்பெறுஞ்சிவஞானத்தினன்மை
கம்பமாகரித்தோலுரித்துடுத்தநங்கடவுட்
டம்பிரானுடன்சுரந்துறையோகத்தின்றகைமை,

(இ-ள்.) எமது சிவபிரான் திருவடிகளுக்கு அருச்சுனபுரிபவர்களின் தன்மையும், சிவபிரானை அடைகின்ற அறிவுமயமான சிவஞானத்தின் நன்மையும், கட்டுத்தறியையுடைய பெரிய யானைத்தோலுயிரித்துப் போர்த்தருளிய தேவர்பிரானாகிய நமது சிவபிரானுடன் மறைந்துவசிக்கும் சிவயோகத்தன்மையும். எ-று.

நம்பன் என்பதற்கு அடியார்களிடத்து விருப்பமுள்ளவன் எனப்பொருள்சூறுவர். யோகமென்பது கலத்தல் எனப்பொருடருதலாலும், சிவயோகம் பயில்வோர் அந்தரங்க பூசையினால் சிவபிரானை ஆவாகித்து அவருடன்கலத்தலாலும், அக்கலப்பு பகிரங்கமின்மையாலும், “கடவுட்டம்பிரானுடன்சுரந்துறையோகம்” என்றார். (ச)

பரமநாதனுக்கம்புதமாகுமிப்பத்தில்
விரவுதெய்வவிபூதியின் நன்மையைவிரிப்பே
முரகனுச்சியினெடுநிலத்துயிர்ப்பொறைக்கெல்லாம்
புரவளிப்பதுந்தனிக்கதியளிப்பதும்பூதி.

(இ-ள்.) சிவபிரானுக்கு விருப்பமிக்க இப்பத்தினுள்ளே ஒன்றாகக்கலந்துமுதலிலுள்ள தெய்வீகமமைந்த திருவெண்ணீற்றின் பெருமையை விரித்துரைக்கின்றோம், ஆதிசேடனுடைய பணமுடியின் உச்சியிலுள்ள நீண்ட நிலவுலகத்துறையும் ஆன்மவர்க்கங்கட்கெல்லாம் இரட்சிப்பருள்வதும் ஒப்பற்ற முத்தியளிப்பதும் திருவெண்ணீறே. எ-று.

திருவெண்ணீறு ஆன்மாக்களுக்கு இரட்சிப்பருளலால், இரட்சையென்றும் ஆன்மாக்களின் தீவினகளைத்தையும் நீறுபடுத்தலால் நீறென்றும், அழியாச்செல்வமருளலால் விபூதியென்றும், ஆன்மாக்கடோறும் கலந்துள்ள மலமாசைக் கழுவுதலால் சாரமென்றும், அறியாமையறியும்படி ஞானமாகிய சோதியைத்தருதலால் பசிதமென்றும் பெயர்பெறும். இதனை “நீடலுறந்தீவினையனைத்துநீற்றிவிடலானீறென்றும் - வீடிவ்வுறுக்கைதருதவினால்விபூதியென்றுமுயிர்தோறும் - கூடுமலமாசினைக்கழுவுங்குணத்தாற்சாரமென்றுமட - மோடவளர்சோதியைத்தரலாற்பசிதமென்றுமுரைப்பாரால்” என்னும் பேரூர்ப்புராணத்தின் உபதேசப்படலச் செய்யுளானும், “பூதியெனப்படுஞ்செல்வவேதவினாற்சிவமாகும்பொருடிகழ்த்து - மேதுவினிற்சிதயிகுபாவங்கடமையச்சத்திசைத்தலாலே - யோதலுறம்பற்பமெனவிடரிடைநின்றகற்றுதலாலொன்றுஞ்சாரந் - தீதகலவனைவரையும்ளித்ததலுரைக்கையெனச்செப்புதலே.” என்னுஞ் சித்தாந்தசிகாமணிச்செய்யுளானுமறிக. இந்நான்குஞ்ஞகம்.

(ரு)

கற்பமென்றதுகற்பமென்றுபகற்பமென்றும்
முற்பவந்துடைத்தருடரும்பூதிமுன்றருகு
மற்புதந்தருகோமயந்தரைப்படுவதன்முன்
விற்கலன்படுத்தைந்துவில்வத்தொடுவினைத்தல்.

(இ-ள்.) கற்பமென்றும் அதுகற்பமென்றும் உபகற்பமென்றும் சொல்லத்தக்கதாய், முற்பிறவியின் வினைகளைப்போக்கித் திருவருள்புரியும் திருவெண்ணீறுமூவிதமாகும், மகிமையைவினோக்கும் பசுவின்சாணம் பூமியில்விழுவதற்கு முன்னமே ஒளியமைந்த பாத்திரத்திலேந்து ஐந்துவில்வத்துடனே வினோவித்தல், எ-று.

பஞ்சவில்வங்களாவன:—நொச்சி-விளா-கூவிளம்-கிளுவை-மாவிலிங்கை இதனை, “மெச்சியேயடியவர்வியந்துசாத்திடு - நொச்சியேநறுவிளாதுவன்றகூவிளம் - வைச்சிடுங்கிளுவையேமாவிலிங்கையின்-பச்சிலயென்றிவைபஞ்சவில்வமே.” என்னும்புட்பவிதிச் செய்யுளானுணர்க. கன்றீன்றநான் சமீபித்ததும், இரண்டுகன்றுகளின்மதும், முதிர்ந்தகன்றுடையதும், நோய்பொருந்தியதும், மலட்டுத்தன்மையுள்ளதும், கிழத்தன்மையுடையதும், கருப்பமுள்ளதும், கன்றிறந்ததும், வால் காது கொம்பு அறுந்ததும், மலந்தின்பதும் ஆகிய இவ்வகைப்பசுக்களாகா. இதனை, “கன்றுபயவாதகளிநாகுபுளிந்துக்கோ - கன்றிறுதியுற்றகபிலக்குலமலட்டான் - கன்றுதுணையின்றகறவைத்திரண்முதிர்ந்த - கன்றுறுபசுக்கருவயிற்றுவுளர்பெற்றம்.” எனவும், “வாரந்தசெவிகோடுநெடுவாலிவைகடம்மிர் - நீர்ந்தசரபித்தொகுதிதீதுவளர்பவ்வீயாரந்துவருகாலிபிணியான்றகுடஞ்சுட்டென் - ரோந்தவிவைநீங்கவெழிலோங்கிவளர்கற்குன்.” எனவும்வரும் பேரூர்ப்புராணச் செய்யுள்களானுமறிக. மற்றையபசுக்களிலே செம்மை வெண்மைமுதலிய நிறங்களும் அழகும் குணமும் அமைந்தனவாய்ச் சரீரமெலிவின்றிப் பங்குனிமாதத்துச் சம்பாத்தாள்களை மேய்ந்தன நன்றும். அவைகளிடுஞ் சாணத்தை அஷ்டமி சதுர்த்தசி பெளரணை இத்திதிகளிலொன்றிலே மிருதுவான தாமனாயிலையில் சத்தியோசாதமந்திரஞ் சொல்லியேற்று, மேலிருக்கும் வழும்பையொழித்து, அதில் வாமதேவமந்திரஞ் சொல்லிப் பஞ்சகௌவியம்வார்த்து, அகோரமந்திரஞ் சொல்லிப்பிசைந்து, தற்புருடமந்திரஞ் சொல்லிக் கையாலுருட்டி, அப்பொழுதே ஓமத்தியில் சம்பாநெற்பதருடன்வைத்து நல்லபாகங்கண்டு ஈசானமந்திரஞ்சொல்லி எடுக்கவேண்டும். அவ்வாறெடுத்த விபூதியை ஒருகோடிவஸ்திரத்தில் வடிக்கட்டி ஒருபுதுப்பாண்டத்தில் நிரப்பி விபூதிகாயத்திரிமந்திரஞ் சொல்லிப் பூமியில்வைத்து மலர்சாத்தி வெண்ணாவஸ்திரத்தால் அப்புதுப்பாண்டத்தின் வாயைக்கட்டவேண்டும். இதுதான் கற்பவிபூதி. இதனை, “பங்குனியினைல்லரிபணைக்கணுறுதான்மேய்ந் - தங்கவைவிடுத்தமயமட்டமியிளோழிர் - நற்குபதினைந்தின்வளர்சாதமனுவோதி - மண்டனில்விழாமுன்மமாமெல்லிலையினேற்று.” எனவும், “வழும்பொருவிவாமமனுவோதிவளர்கவ்யம்-பொழிந்ததிலகோரமதுபோற்றுபுபிசைந்து - செழும்புருடம்விண்டுதிரள்செய்துதிகழோமத் - தெழுந்தழன்மடுப்பினெடுத்திடலீசானம்.” எனவும், “புதியவறுவைகொடுவடித்துப்புதியகடத்திற்கொளவமைத்துக் - கதிசெய்மனுக்காயத்திரியைக்கழறிப்புளிதரிலத்திருத்தி - மதுவிண்டொழும்குமலர்சாத்திமறுவிறுகிலால்வாய்ப்பெய்தல் - விதியின்றழலினிடாதுணக்கிவினோவித்திடலுமுறையாமால்.” எனவும்வரும்பேரூர்ப்புராணச் செய்யுள்களானுமறிக. இந்நூலாசிரியர் இவையனைத்தையும் சுருக்கிக்கூறினர், ஏனெனில் ஈண்டு விபூதியுற்பத்திக் கிரமத்தைக்கூற வந்திலராதலின். கோமயம்-சாணம். இதனைக்கோமாத்திரம் என இக்காலத்துச் சாமானியவழக்கில் வழங்குவர்.

(சு)

ஈதுகற்பமற்றதுகற்பமிப்பரிசேந்தித்
தாதுவில்வமைந்தில்லதாய்வினோந்ததுதரணிப்
பொதுகோமயம்வினோந்ததுபொருந்துபகற்பப்
திதின்மாதவத்திரவையிலையெனத்தெளிமின்.

(இ-ள்.) இது கற்பமாகும், மற்றைய அநுகற்பமாவது இவ்வாறே சாணத்தைப் பாத்திரத்திலேற்றுக்கொண்டு முதன்மையாகிய பஞ்சவிலங்குகளின்றி விளைவிப்பது. பூமியில்விழுந்த கோமயத்தால் விளைவித்தது பொருத்தமான உபகற்பமாகும். குற்ற மற்ற பெருந்தவருடைய முனிவர்களே! முற்கூறிய மூவகைவிபூதியும் இவைகளா மென்றறியுங்கள். ஏ-று.

சித்திரைமாதத்திற் காட்டிற்சென்று அங்குலார்திருக்குஞ் சாணத்தையெடுத்திடித்துக் கோசலம்வார்த்துருட்டி முன்சொல்லிய மந்திரப்படிவிளப்பது அநுகற்ப மெனக்கூறலும், பெருங்கானகத்தில் இயற்கையாகத் தீப்பற்றிக்கொள்ளுதலாலுண்டாகும் பொடியிற் பஞ்சகௌவியம் பெய்துருட்டி முன்மந்திரஞ்சொல்லி ஓமாக்கினியில் விளைவித்தல் உபகற்பமெனக் கூறலுமுண்டு. இதனை, “கனத்திற்கரியபூங் குழலாய்கற்பமுரைத்தாமதகற்பம் - வனத்திலுணங்குமயமேடமதியற்கொணர்ந்து பொடித்ததன்க - ணினத்திற்சிறந்தகோசலம்வார்த்தெடுத்தநவின்மமுறையானே - யனற்றிவிளைத்துக்கொளலாகுமறைதுமுபகற்பமுங்கேளாய்.” எனவும், “வளர்தீயியல்பிற்கவர்ந்துண்டவனத்துப்பொடியிலாணந்து - தளராதொழுக்கிமொழிந்த படிதழல்வைத்தெடுத்துக்கொளலாகும்” எனவும்வரும் பேரூர்ப்புராணச் செய்யுள்களானுமறிக. பஞ்சகௌவியமாவன:-பால் - தயிர் - ரெய்-கோமயம் - கோசலம். அன்றியும் இத்திருவெண்ணீறு வைதிகநீறென்றும் இலௌகிகநீறென்றும் இருதிற்படும். அவற்றுள் ஓமகுண்டத்தி லுற்பவிப்பது வைதிகநீறென்றும், பசுவின் சாணத்தினுலுற்பவிப்பது இலௌகிகநீறென்றும் வழங்கும். அவ்வைதிகநீறு இருவிதமாம். அவை புராதனியென்றும் சத்தியோசாதையென்றும் பெயர்பெறும். பிரமதேவனது ஓமகுண்டத்தில் விளைந்தது புராதனியெனவும், வேதியர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினியில் விளைந்தது சத்தியோசாதை யெனவுங் கூறுவர். அவ்வாறே இலௌகிகநீறும் இருபகுப்பாம். அவைசைவநீறு அசைவநீறென்பனவாம். அவற்றுள் தீட்சை பெற்றவர்கட்குரியது சைவநீறு, தீட்சையற்றவர்கட்குரியது அசைவநீறு எனவும் வகுக்கப்படும். இதனை, “இயம்புவைதிகநீறென்றூவிலௌகிகபூதியென்றூப் - பயந்தருநீரிரண்டாம்பகர்ந்தவைதிகவெண்பூதி - யுயர்த்திடுமோமகுண்டத்தொளிர்வதாமற்றைப்பூதி - வயந்தருபுனிதநல்லான்மயத்தினுனுவதாகும்.” எனவும், “தகுபுராதனியேயென்றுஞ்சத்தியோசாதையென்று - மிகலில்வைதிகவெண்பூதியிருதிற்றனாகுநேரோ - புகழ்தகுவேதனோமகுண்டத்திற்பூப்பதொன்று - பகர்தருமறையோரோம வங்கியிற்படுவதொன்றும்.” எனவும், “இலௌகிகபூதிதானுமிருதிற்றனாகும்பாவ-மூலவுறவாற்றுந்தீக்கையுற்றவர்க்குரியதாக - நிலபெற்றிடுவஞ்சைவநீறென்றுந்தீக்கையின்றி-யலைவுறுமாந்தர்தங்கட்குத்திடுமசைவமென்றும்” எனவும்வரும்பேரூர்ப்புராணச் செய்யுள்களானு மறிக. (எ)

நீறுளப்படநினைப்பினுநீறுமெய்ஞ்ஞானத் தூறுசுந்தையிற்றரிப்பினுமன்னவர்க்கொருங்கே
யேறுநல்வினையாவையுந்தீவினையிலவாந்
கூறருந்திருநீறுநாற்பொருளையுங்கொடுக்கும்.

(இ-ள்.) அத்தகைய திருவெண்ணீற்றை மனதிலுள்ளதத் தியானிக்கினும், அத்திருவெண்ணீற்றை மெய்ஞ்ஞானமமைந்த சிந்தையுடனணியினும், அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் புண்ணியங்களனைத்துந்கூடி விர்த்தியாகும், பாவமில்லையாகும், சொல்லுதற்கரிய திருவெண்ணீறு புருஷார்த்தங்களுக்கையு மளிக்கும். ஏ-று.

திருவெண்ணீற்றின் மகிமைகளை மனதிலே தியானித்து நின்மலசித்தத்துட
ண்ணிவோர்க்குப் பயனெளிதிற் சித்தியாம் என்பது கருத்து. புருஷார்த்தங்களை
காவன:—அறம்-பொருள்-இன்பம்-வீடு. (அ)

மூலமீதிலாமுழுமுதற்பரமனைமுடிவில்
காலமோரினும்புலப்படானாங்கதுகடுப்ப
நாலுவேதமுற்றுணர்ந்தவர்நர்ப்பொருளளிக்கும்
பால்வெண்ணீற்றியலளப்பரிதாமெனப்பகர்வார்.

(இ-ள்.) ஆதியுமந்தமூலில்லாத முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபிரானை, அளவிற்ற
காலமுணரினும் விளங்கான், அதுபோல, தருமார்த்த காமமோகக்ஷங்களைப் பாலிக்
கின்ற பால்போன்ற நிறமுள்ள திருவெண்ணீற்றின் தன்மையை அளத்தற்கரிதென
நான்குவேதங்களையும் முழுதுணர்ந்தவர்கள் கூறுவர். எ-று.

வேதங்களுக்கிலும் சிவபிரானைப்போலவே திருவெண்ணீற்றையுங் கூறியிருத்
தலின் “நாலுவேதமுற்றுணர்ந்தவர்வெண்ணீற்றியலளப்பரிதாமெனப்பகர்வார்” என்
றார். ஆங்கு - அசை. (க)

மெய்ம்மைதேறந்தயாவொடுவிளைந்தமெய்ஞ்ஞானம்
பொய்மையின்றியேசுதைவறுபூதமோரைந்துஞ்
செம்மைதந்தவிப்பற்பென்பெயர்கொடுசிறந்த
மும்மையாகியவெண்டுக்பெருமையார்மொழிவார்.

(இ-ள்.) உண்மைமிக்க தருமமும், கருணையுடன்விளைந்த மெய்ஞ்ஞானமும்,
நிலையாமையின்றி அழிவற்றுச் சிறந்த பஞ்சபூதங்களும், மேன்மைமிக்க இந்தப் பற்ப
மெய்கின்ற பெயருடனே சிறப்புற்றிருக்கின்றன. மூவகைப்படும் இத்திருவெண்ணீ
ற்றின் பெருமையை யாவர்கூறுவர். எ-று.

உலகத்திற்குக் காரணமாயிருக்கும் பஞ்சபூதங்களும், அவ்வுலகத்துள்ளோராத்
புரியப்படும் தருமமும், அதனாலடையப்படும் மெய்ஞ்ஞானமும், இத்திருவெண்ணீற்
றின்பெயராகிய பற்பென்பதையே தமக்கும்பெயராகக்கொண்டனவெனின் அதன்
பெருமையை யாவர்கூறுவரென்பது தாற்பரியம். (க0)

அரிமுதற்பெருந்தேவர்க்கும்வருணநான்காகி
விரிபுமன்பதைப்பகுதிக்கும்வெண்ணிலாச்சடையோற்
குரியநீற்றணியின்றெனிலவர்களெம்பெருமான்
நெரிசனத்தவரல்லர்புன்புலையரிற்றீயோர்.

(இ - ள்.) திருமால்முதலிய பெரிய தேவர்களுக்கும், நான்குவருணங்களாய்
விரிந்திருக்கின்ற மானிடப்பகுதிகளுக்கும், வெள்ளிய இளம்பிறையணிந்த சடை
யையுடைய சிவபிரானுக்குரிய திருவெண்ணீற்றினழகில்லையாகில், அவர்களெல்
லாம் எமது சிவபெருமானைத் தரிசிக்கத்தக்கவர்களல்லர், அற்பர்களாகிய நீசரினுங்
கொடியவர்கள் எ - று.

தேவர்களேனும் மானிடரேனும் திருவெண்ணீற்றணிவோர் சிவனுக்குரியர் என்
பது கருத்து. (கக)

யாதுபாதகம்புரிந்தனராயினுமிகமும்
பாதகங்களின்பஞ்சமாபாதகொன்னும்
பூதிபோற்றிடிற்செல்வராயுலகெலாம்போற்றத்
தீதுதீர்த்தனர்பவத்திரராகியேதிகழ்வார்.

(இ - ள்.) எத்தகைய பாவஞ்செய்தோர்களேனும், யாவராலும் இகழ்த்தக்க பா
தகங்களின் மேம்பட்ட பஞ்சமாபாதகர்களேனும், திருவெண்ணீற்றைத் துதிப்பார்க
ளாயின், செல்வமுடையவர்களாயும் உலகமுழுமையும் துதிக்கத்தீமையொழிந்தவர்க
ளாயும் பரிசுத்தராயும் விளங்குவார்கள். எ - று.

ஏ-அசை. எத்தகைய பாதகர்களேனும் சிவபிரானுக்குரிய திருவெண்ணீற்றைய
ணிபவர்களே பரிசுத்தர் என்பதாம். இதனை, “ நீங்கியதோரொழுக்கமுடையவரு
கித்தீயொழுக்கநெறிநின்றோனாய்த் - தீங்குபுரிநாத்திகனையெனினுமிளநிலவெறிக்குந்
திருவெண்ணீற்றி - னோங்குதிருபுண்டரதாரகன்மிகுபாவங்கொல்லாமொழிந்தரித்
பன்-வாங்குதினாக்கடலுலகிற்குமுனியென்றுயர்ந்தபெருமாதவத்தோய்” என்னும்
சிந்தார்த்தசிகாமணிச்செய்யுளானுமுணர்க. (கஉ)

திருவெண்ணீற்றினைவரன்முறைசெங்கையினேந்தி
யுருகுமன்பினிற்புனறெளித்தொருமையிற்குழைத்து
மருவுபுண்டரமாயினும்வண்டுகளெனினும்
பெருகுகாதலின்புனைந்துளொர்கயிலேபெற்றுடையோர்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றை ஆகம முறைப்படி கையிலெடுத்து மனமுருகி
ன்ற மெய்யன்புடனே நீர்விட்டு ஒன்றாகும்படி குழைத்து, கலந்த திரிபுண்டரமாக
வேனும் வளப்பமமைந்த தூளிதமாகவேனும் மிக்க ஆவலுடன் தரிக்கின்றவர்கள்
திருக்கயிலைப்பதவியுடையவர்களாவார்கள். எ-று.

ஆகமமுறையாவது:—பிராமணர்கள் சிரசுமுதல் பாதமீராகவும் கூடித்திரியர்கள்
நாபிவரையிலும் உத்தூளனமாக அணிதலும், வைசியர்கள் பட்டம்போலணிதலும்,
சூத்திரர்கள் மூன்று விரல்கொண்டு வரியாக அணிதலும், விலக்குக் கொண்ட
தும் ஒருகையில் வாங்கினதும் வேற்றிடத்திற்கண்டதும் தீட்சை பெருதவர்கள்
கொண்டு வந்து கொடுத்ததுமாகிய இவ்விதத்திருவெண்ணீற்றைநீக்கலும், தலையசை
த்துக்கொண்டும் கவிழ்ந்துகொண்டும் அண்ணாந்துகொண்டும் நடந்துகொண்டும் திரு
வெண்ணீற்றணியாமையுமாம். இதனை, “பரவுமறையோருத்தாளப்படிவமுழுதநாபி
யின்மே - லரசர்வணிகர்பட்டம்போலணிவர்துர்த்தொழுத்தாக - விரல்களொரு
மூன்றுமவணிவர்விபூதியணியாதமரதி - புரவுவளர்நல்லீனையொன்றும்போற்றார்
பனுவல்போற்றுவார்.” எனவும், “ ஒருகையேற்றபொடிவிதியினுஞ்ஞரீறுவிலைப்
பூதி - யருள்செய்தீக்கையிலர்போதந்தளித்தபூதியிவையாகா - தரையின்விழுத்தலங்
காததறலைகம்பித்தல்கவிழ்தல்முதல்- வரைசெய்பலவுமொழித்திடுவர்மாதேபூதிதரித்
திடுங்கால்.” எனவும்வரும் பேரூர்ப்புராணச் செய்யுள்களானு முணர்க. (கஉ)

உச்சிநெற்றிமுகுரங்களுமுபயகையுறுப்பா
றிச்சவற்புறமிருவிலாவிடைப்புறமென்னப்
பச்சிம்பிபிறையணிந்தவற்பணிந்துமூவைந்தா
விச்சைமேலவரீற்றொளிவிளங்கிடத்தரிப்பார்.

(இ - ள்.) மெய்ஞ்ஞானமுடைய பெரியோர்கள், உச்சி - நெற்றி - மூக்கு - மாப்பு - கழுத்து - இரண்டுகைகளின் ஆறிடங்கள் - கழுத்தின் பின்புறம் - இரண்டு விலாப்பக்கங்கள் - இடுப்பின் பின்பக்கம் - என்று சொல்லும் பதினைந்திடங்களினும், இளம்பிறை யணிந்த சிவபிரானைத்தொழுது திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசம் ஒளிரத்தரிப்பார்கள். எ - று.

இத்தகைய உறுப்புக்களில் திருவெண்ணீற்றையுங்கால், நெற்றி - மாப்பு - புயம் என்னும் இடங்களில் ஆறங்குலப் பிரமாணமாகவும் மற்றை இடங்களில் ஓரங்குலப்பிரமாணமாகவும் தரிக்கவேண்டும், காதுக்குஞ் சென்னிக்குந் தொடுதலேபோதும். இவ்வாறுதரிக்கையில், அழுக்காயிருத்தல்-தளமாயிருத்தல் - ஒரு கீற்றினவெல்கொஞ்சம் படாதிருத்தல் - வளைவாயிருத்தல்-ஒன்றுக்கொன்று மிகப்பிரிதல் - ஒன்றோடொன்றுகலத்தல் என்னும் அறுவகைக்குற்றங்களை நீக்கித் தரித்தல்வேண்டும். இதனை, “சென்னியொளிர்துதல்செவிகள்களம்புயங்கள்கலியயஞ்சிறந்தவுந்தி-மன்னுபிடரிருவாகுவொடுகுத்தேசங்கவின் கூர்மணிபந்தங்க - ளென்னவருமூவைந்துதானத்தும்புனல்கலந்தவீனியநீற்றா-லுன்னலரும்புகழ்த்திரிபுண்டரமணிவர்மூலமனுவுகாத்துநல்லோர்,” எனவரும்கித்தார்தசிகாமணிச்செய்யுளானும், “அறவொன்றுடனென்றனுநனையகறல்வளைதலிடையறுதல் - பிறவுமொழியவணிகீற்றிந்பேணுமளவுதுதலுரந்தோட் - குறுமங்குலமூவிரண்டாகுமொழிந்தவுறுப்புக்கொன்றேயா-மிறுமெல்லிடையய்திரிகுலத்தொழிலார்பூதியிடலுமாம்.” என்னும் பேரூர்ப்புராணச்செய்யுளானு முணர்க.

(கசு)

மந்திரத்தொடுதரிப்பினுமந்திரமுணரார்
தந்திரத்தொடுதரிப்பினுமீங்கவர்தம்மை
முந்தைமூவொன்றேத்தலாமென்பதுமுறையாற்
புந்திதந்துகாபாலிதேருபநிடம்புகலும்.

(இ - ள்.) வேதவிதிப்படி யணிந்தாலும், வேதமுணராதவர்கள் ஆகம விதிப்படியணிந்தாலும், அவ்வாறணிபவர்களை முதன்மைப்பட்ட திரிமூர்த்திகளெனத் துதிக்கலாமென்று முறைமையமைந்த நீதிகளை விதித்து உருத்திரரருளிய உபநிடதம் முறையிடும். எ - று. ஆல் - அசை-காபாலிதேருபநிடம் - உருத்திரோப நிடதம் என்பர்.

இவ்வாறு திருவெண்ணீற்றினிவோரைத் திரிமூர்த்திகளென்று துதிக்கவேண்டுமென்பதனை, “மும்பொழுதினொருபொழுதாயினுந்திருவெண்ணீற்றினுன்முறைவழாம் - லப்புநிதவருந்திரிபுண்டரமிடுவோனுருத்திரனேயையமில்ல - யிப்பரிசுநற்றிரிபுண்டரமிடுவோனிறைதருமத்திசைவுற்றனோ - னொப்பரியமும்மூர்த்திமயனாவனெனச்சுருதியுடைக்குமன்றே.” என்னும்கித்தார்தசிகாமணிச்செய்யுளானுமுணர்க.

மற்றியாமினிப்புலப்படவுடைப்பதென்மறைநூல்
சொற்றதன்றியென்செருக்கொடுசொற்றதோசுருதி
முற்றுமிப்படிமுறையிடுமுழுவெண்ணீற்றணிந்தோர்
பெற்றவாசிவநிகழ்த்துதுமென்றனன்பெரியோன்.

(இ - ள்.) வேறு நாமின்னும் விளங்கக் கூறவேண்டியதென்னை? வேதங்கள் சொன்னதேயல்லது எனது செருக்காற்சூறியதோ? வேதமுழுவதும் இவ்வாறே

முறையிடும்,மேன்மையுடைய திருவெண்ணீர்ணிந்தவர்கள் அடைந்தபேற்றிற் சிறிது கூறுகின்றேனென்றனர் சூதமுனிவர் எ-று.

வேதத்திற்குராதனவற்றை யான் கூறத்தொடங்கின் வற்புறுத்தி மெய்ப்பொறு விசேடித்துக் கூறவேண்டுமென்பார் “மற்றியாமினிப்புலப்படவுணாப்பதென்.”
(கசு)

முன்னைமானிலம்பிரளயத்தொடுங்குறமுளரி
மன்னுநான்முகன்முதலினேரிந்தனர்மடிய
வன்னவெம்பிரளயத்துமேலலர்ந்ததோராவிற
றுன்னருந்திறற்றிருநெடுமால்விழிதுயில.

(இ - ள்.) முன்னோர்காலத்தில் பெரிய நிலவுலகமானது சலப்பிரளயத்திலே ஓடுங்க, தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் முதலியோர் இறந்தார்கள். அவர்கள் இறந்த வுடனே அக்கொடிய பிரளயத்திலே விரிந்திருந்த ஓராலமரத்தில், யாவர்க்கும் அடை தற்கரியவல்லபமுடைய திருமால் அறிதுயில்கூர. எ - று. (கசு)

ஆலமாமரத்தாங்கவன்றுயிறலுமவன்பான்
மூலமீறிலாமுழுமுதன்முக்கணனடைந்தான்
வேலைவெள்ளவெம்பிரளயம்புறவடிவிரவ
நீலமேனிகண்டுவப்புறவொருதனிரின்றான்.

(இ - ள்.) பெரிய அவ்வாலமரத்தில் அத்திருமால் அறிதுயில்கூரவும், அவரி டத்தில் ஆதியந்தமில்லாத முழுமுதற்கடவுளாகிய திரிநேத்திரங்குளையுடைய சிவபிரான் எழுந்தருளினர். அவ்வாறெழுந்தருளிய ஒப்பற்ற சிவபிரான் கடல் வெள்ளமாகிய அக்கொடிய பிரளயமானது தமது திருவடிப்பரட்டினளவாகக்கலக்க நீலவண்ணராகிய திருமால் பார்த்து வியக்கும்படி எதிரில் நின்றருளினர். எ-று.

சிவபிரான் அங்குக்கொண்டருளிய திருவுருவத்தின் விசேடத்தைக் கூறுவாராய், உலகாந்த நெடுமாலும் ஓராலிலையிறுயில்கூரும்படிவந்த மகாப்பிரளயமானது “புறவடிவிரவின்றான்” என்றார். ஆங்கு-அசை. இவ்விரண்டுங் குளகம்.(கசு)

மாயனவ்வழிமுதல்வனேகோக்கியுமதியா
னீயெவன்கொலென்றறிவயர்ந்துரைத்தலுநிமல
னயமாயையினடைந்தனனிவனெனவருளித்
தூயநீறளித்தவனுளமாயையைத்துடைத்தான்.

(இ - ள்.) திருமால் அப்போது சிவபிரானைத் தரிசித்தும் மதியாதவராய் நீ யாரென்று அறிவு மயங்கிக் கூறவும், சிவபிரான் இவனிடத்துள்ள மாயையிலே மயங்கி நனென்று திருவுளங்கொண்டருளி, பரிசுத்தமான திருவெண்ணீற்றையவருக்கருளினி, அத்திருமாலின் மனதிருகுடிகொண்ட மாயையைப்போக்கி யருளினர். எ - று.

சிவபிரானே நேரே தரிசித்தும் மாயாவல்லபத்தால் மயங்கி நீயாரெனக்கேட்டனர் திருமாலெனின் மற்றையாவரே மாயையைக் கடக்கவல்லார்? இதுதலன்றோ ஆன்றோர் மாயாவல்லபங் கூறுமிடத்து “கலையைமதிக்கும்புலவர்தமைச்சித்தர்

குழாத்தைக்கடவுளா - நிலையமதிக்குமுனிவரரைத்திசுமாழகனைநிரைவளை
யாச் - சிலையமதிக்குநெடியோனைவிழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயை.” எனக்கூறியுள்
னார்.

(கக)

தன்னுளத்துறுமாயைபோயுணர்ந்தனன்றணவா
தென்னையாளுடைநாயகனீங்கெழுந்தருள
முன்னையான்புரிமாதவமுளதெனமொழியாப்
பன்னுநான்மறைச்சுருதிசொற்றவனடிபணிந்தான்.

(இ - ள்.) தம் மனதிற்பொருந்திய மாயை நீங்கி யறிவுதயமுடையராய், இ
டைவிடாதென்னை யடிமையாகவுடைய தலைவர் இவ்விடத்திற்கெழுந்தருளும்படி,
முற்காலத்தியான் செய்த பெருந்தவமுண்டென்று கூறி, யாவருந்துதிக்கின்ற நான்
கு வேதங்களாற்றுதித்து அச்சிவபிரான் திருவடிகளை வணங்கினர். எ-று.

மறைச்சுருதி - இருபெயரொட்டு.

(உ௦)

ஈங்கெழுந்தருள்காரணமென்கொலென்றியம்ப
வோங்கெயிற்புரஞ்செற்றவனுரைக்குமுவுலகந்
தாங்குமுந்தியந்தாமரைநான்முகன்முதலோர்
வீங்குவெண்டிபிரளயத்தொடுங்கினர்வீளிர்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு வணங்கிய திருமால் சிவபிரானை நோக்கி, தேவரீர் இவ்வி
டத்திற்கெழுந்தருளிய காரணம் யாதென்று கூற, உன்னதமாகிய மதில்களோடுங்
கூடிய திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்கின்றனர். முவுலகந்
களாயுந் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் உனது நாபிக்கமலத்திலுதித்த பிரமன் முதலிய
தேவர்கள், பருத்தவெள்ளிய அலைகளோடுங் கூடிய சலப்பிரளயத்திலொடுங்கினவர்
களாயிந்தார்கள். எ-று.

உலகமுண்டபெருவாயராதலின் திருமாலின் நாபிக்கமலத்தை “மூவுலகந்தாங்
குமுந்தியந்தாமரை.” என்றார்.

(உ௧)

மோதுவெண்டிபிரளயமுடிவுமுற்றியதா
லாதிமான்நிலப்பரப்பையுஞ்சராசரமனைத்து
மோதுநீதியிற்படைப்பதற்கொருப்படுத்தியற்றும்
வேதவேதியன்மலரயன்வெளிப்படவேண்டும்.

(இ-ள்.) வெள்ளிய அலைகளை மோதிக்கொண்டு வந்த சலப்பிரளயத்தினழி
வு முடிவாயிற்று. முதன்மையாகிய பெரிய நிலவுலகத்தையும், சராசரவுயிர்களனைத்
தையும், யாம் கூறுகின்ற முறைமைப்படி சிருட்டிப்பதற்கு இசைந்து சிருட்டிக்கி
ன்ற வேதங்களையுணர்ந்த தாமரையாதனத்தள்ள பிரமன் இப்போது வெளிப்பட
வேண்டும்; எ-று.

சிருட்டித்தொழில் தமதாணையின்படி இயற்றுவனென்பது குறிப்பிப்பாராய்
“ஓதுநீதியிற்படைப்பதற்கொருப்படுத்தியற்றும்வேதவேதியன்மலரயன்.” என்றார்.
இதனை, “சந்திரமௌலியெம்மாண்சகமெலாம்படைக்குமுன்னம் - வந்துலவிதைவ
னாகுமலரயன்நன்னைநல்கி - யந்தமில்லிச்சையெல்லாமருளினனருளினாலே - முந்
துறுமயன்படைப்புத்தொழிலிடைமுயற்சிபெற்றான்.” என்னும் சித்தாந்தகிகாமணி
ச்செய்யுளானுமுணர்க.

(உ௨)

தாருகாவனத்தெய்தியாந்தறுகண்வெஞ்சுலக்
காரியைப்பயக்கின்ற நாட்காலமோர்ந்தறிந்தெம்
பாரிசத்தியாயெதிர்த்தனையின் றுமப்பனிப்பு
வேரிவார்குழற்சத்தியாகுதியெனவிளம்ப.

(இ-ள்.) யாம் தாருகாவனத்தை யடைந்து, குரூரத்தன்மைவாய்ந்த கொடிய
குலாயுத்தையுடைய அரியர புத்திரனைப் பெற்றகாலத்திலே, காலத்தை யோசித்து
ணர்ந்து எமது தேவியாகிய சத்தியருவத்துடன் வெளிப்பட்டனை, இன்றைக்கும் அ
துபோன்று குளிர்ந்தமலர்களின் மணமுள்ள நீண்ட கூந்தலுடைய சத்தியாகுவா
யென்றுகட்டினையிட. எ - று.

(உரு.)

அனையனவ்வுருவெடுத்தலுமரன்வப்புணர
வினையினெய்தியபொற்று ளிவிந்துவாங்குதித்து
நனைநறுந்துழாய்நாயகனாயிந்தலத்து
வனையுருட்டிதழக்கமலமொன்றலர்த்துமன்னே.

(இ-ள்.) அத்திருமால் அவ்வாறு வடிவுகொண்டவுடனே சிவபிரான் அச்சத்
தியைக்கலக்க, இச்செய்கையாலடைந்த பொன்னின் றுளிபோன்ற சுக்கிலம் அவ்வி
டத்திற்கேற்றி, குளிர்ந்தவாசனையுள்ள துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் உத்தியினி
டத்து, அலங்கரிக்கின்ற நீண்ட இதழ்கள் பொருந்திய தாமரையொன்று மலர்ந்தது.

மன்-ஒ-அசை. இந்நான்குக்குளகம். தேவாம்சமாகலின் அவ்விந்து கருப்பை
யிற்படியாது நாபியிற்றங்கிறென்பதும், கருப்பையிற்படியின் யோனிவழிப்படு
மென்பதும், அக்காற்சிருட்டிக்குரியராகாரென்பதுங்குறிப்பானுணர்க. (உச)

முளைத்ததாமரைப்பீடிகைமுழுமுதற்பிரமன்
கிளைத்தவைந்துமாமுகத்தொடுந்தோன்றியக்கெழுநீர்
வளைத்திடித்தழிவையமுமன்பதைப்பரப்புந்
திளைத்தசிந்தையிற்படைத்தினிதிருந்தகஞ்சிறந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறுதோன்றிய அவ்வுந்திக்கமலத்தில் தலைமைக் கிருத்தியத்திற்
குரிய பிரமன், தனக்குண்டாகிய சிறந்த ஐந்துமுகங்களோடு முதித்து, உலகெங்கும்
பரவிய அப்பிரளயஞ்சூழ்ந்து இடித்தழித்த நிலவுலகத்தையும் ஆன்மாக்களையும் மகிழ்
ந்த சித்தத்துடனே சிருட்டித்து இனிமையுடன் வீற்றிருந்து மனங்களித்தான். எ-று.

வையம்யாவையுமன்னுயிர்யாவையும்வகுத்த
தெய்வம்யாமலதில்லெனச்சிந்தனை திறம்ப
வையனாடரவசைத்தணிவேணியனறியா
வெய்யசூற்படைவபிரவக்கடவுளைவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) உலகங்களனைத்தையும் அதிலுள்ள உயிர்களனைத்தையும் சிருட்டித்த
கடவுள் நாமன்றி வேறில்லையென்று எண்ணம்வேறுபட, அவ்வெண்ணத்தை ஆடுகி
ன்றபாம்பைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற அழகியசடைமுடியையுடைய எமது தலை
வராகிய சிவபிரானுணர்ந்தருளி, கொடியகுலாயுத்தையெய்திய வயிரவக்கடவுளை
அனுப்பினர். எ-று.

முன்பு தான் சிவபிரானிடத்துச் சிருட்டிக்கும் வல்லபம் பெற்றுக்கொண்டதை மறந்தனனென்பார் “சிந்தனைதிறம்ப” என்றார். (உசு)

விடுத்தருற்படைவயிரவனுருத்தழல்விழித்துக்
கடுத்திந்தையிற்புகுந்தனன்கமலநாயகனை
நடுப்படுத்தலையறுத்தெறிந்தரனுழைநடந்தா
னெடுத்திந்தையனுன்முகத்திருந்தனனின்னும்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சிவபிரானால் விடப்பட்ட குலாயுத்தையுடைய வயிரவக் கடவுள் கர்ச்சித்து நெருப்புண்டாகப்பார்த்து, கோபம்மூண்டமனதுடன் தாமரைத் தவிசினனாகிய பிரமனிடத்தில்வந்து, நடுத்தலையை அறுத்துத்தள்ளிச் சிவபிரானிடத் திற் சேர்ந்தனர். ஏங்கிய சித்தமுடையவனும் இன்றையவனாயில் நான்குமுகங்களு டனே யிருந்தான். எ-று.

புகுந்தனன் - முற்றெச்சம். நாயகனை - வேற்றுமைமயக்கம். (உ௭)

வெள்ளொளித்திருநீற்றினாலிலைமேலோன்
களளமாயைபோய்க்கண்ணுதற்காண்குறப்பெற்றான்
பிள்ளையாமெனமலரயற்பயந்தனன்பெரியோ
ருள்ளமோர்வதுதிருவெண்ணீறல்லதொன்றுளதோ.

(இ-ள்.) வெண்மையான பிரகாசமுடைய திருவெண்ணீற்றினால், ஆலிலையிற் பள்ளிகொண்ட திருமால், கள்ளத்தன்மையுள்ள மாயை நீங்கப்பெற்று நெற்றிக்கண் ணுள்ள சிவபிரானைத்தரிசிக்கப் பெற்றனர், அன்றியும் தமதுகுமாரனாகத் தாமரைம லராதனனாகிய பிரமனைப்பெற்றனர், பெரியோர்கள் தமது திருவுள்ளத்திலே தியானிப் பது திருவெண்ணீறல்லாமல் வேறொன்றுண்டோ? எ-று. (உ௮)

அஞ்சவித்திடுதவத்துளீரீங்கதுவன்றிப்
பஞ்சமெட்டிரனெனியழன்முகத்தினன்புகுவாய்
நஞ்சயிர்த்தசர்ப்பாகுரன்மூவருநடுக்கும்
வெஞ்சினத்தின்மூவுலகையும்விளித்தனர்மேனாள்.

(இ-ள்.) பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகம்புரியும் தவநிலைமையிலிருக்கின்றவர்களே! இப்போதுகூறிய இதுவல்லாமல், பஞ்சமெட்டிரனென்றும் எரிகின்ற அக்கினிமுக னென்றும்பிளவுபட்டவாயிலே விடங்கக்கிய சர்ப்பாகுரனென்றும் பெயருள்ள மூன்ற சுரர்களும், யாவையும் நடுங்கச்செய்கின்ற கொடுங்கோபத்தினால் முற்காலத்திலே திரிலோகங்களையும் அழித்தார்கள். எ-று.

மூவருநடுக்கும் எனவும்பாடம், அக்கால் திரிமூர்த்திகளும் நடுங்கத்தக்க எனப் பொருள்கொள்க. (உ௯)

அலகிலாவலிமூவராலமரப்பட்டிறப்ப
நிலவுநீற்றொளிவீரபத்திரத்தனிநிமலன்
பலகைவாட்படைபொறுத்தனனவருழைப்படர்ந்தான்
சுலவிவெஞ்சுரத்தனையவராருயிர்தொலைத்தான்.

(இ - ள்.) அளவிற்ற வல்லபமுடைய அம்மூவரால் தேவர்கள் துயரப்பட்டிருக்கவும், நிலவொத்த திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசமுள்ள ஒப்பற்ற வீரபத்திரக்கடவுள் கேடகமும் வாளாயுதமுந் தாங்கினவராய் அவர்களிடத்திற்சென்று, கொடியகாட்டினிடத்திற்சுழன்று அவ்வசுரர்களின் உயிரைப்போக்கினர். எ - று.

படர்ந்தான் - முற்றெச்சம்.

(ந.௦)

மீண்டபத்திரன்விண்ணுலகடைந்தனன்விளிந்து
மாண்டுபோயினவானவர்மறையவர்யாரு
மூண்டபேரருள்கரந்தவனளித்திடமுறையா
வீண்டுநீறுபட்டுயிர்ப்பொறையினிதுபெற்றெழுந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பிய வீரபத்திரக்கடவுள் தேவலோகத்திற் சென்றனர். உயிர்துரந்திறந்த தேவர்களும் முனிவர்களுமாகிய அனைவரும், மிகுந்த பேரருள்கூர்ந்து அவ்வீரபத்திரக்கடவுள் திருவெண்ணீறளிக்க, அதுபட்ட மாத் திரத்தில் முறைமைப்படி தங்கள் தங்கள் உடலிற்சேர்ந்த உயிர்கள் இனிமையுடன் வரப்பெற்றுப் பிழைத்தெழுந்தார்கள். எ - று.

உயிர்ப்பொறை - ஒருசொன்னீர்மைத்து.

(ந.௧)

இன்னுமத்திருநீற்றதுபெருமையொன்றிசைப்பா
மன்னுமாதவத்துறையுளீர்வரன்முறையுணர்வீர்
பின்னும்வெண்டிணைப்பரவையுழம்பெருநிலப்பரப்பின்
பின்னெயிற்றுடைப்பிரமராக்கதனொருவிதலோன்.

(இ - ள்.) இன்னும் அத்திருவெண்ணீற்றின் பெருமையொன்றுண்டு அதைக் கூறுகின்றோம், நிலைபெற்ற பெருந்தவநிலைமையிலுள்ளவர்களே! அதைமுறைமைப்படி அறிந்துகொள்ளுங்கள். பின்னிக்கொண்டிருக்கும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலாம் சூழப்பட்ட பெரியநிலவுலகத்து, பிரகாசிக்கின்ற பற்களையுடைய ஒப்பற்ற வல்லபனான பிரமராக்கதனொருவன் இருந்தான். எ - று.

(ந.௨)

பிடித்ததண்டொடும்பெருவலித்திறனொடும்பெருவான்
முடித்துமாநிலத்துயிரொலாமுடித்தனன்முதனாட்
டொடித்தபாதகக்கஞ்சுகம்புனைந்தனன்றோலான்
மடித்தவாயினன்மறவியுந்துணுக்குறும்றவன்.

(இ - ள்.) அவன்கையிற் பிடித்திருக்கும் தண்டாயுதத்துடனும், மிக்க வல்லபத்தன்மையுடனும், முற்காலத்திலே சிறந்த தேவலோகத்தையுழித்து நிலவுலகத்துள்ள உயிர்களைத்தையும் அழித்தனன். பாதகமே தன் சரீரத்திற்குக் கவசமாகத் தரித்திருந்தனன். யாவராலுந் தோல்வி யடையாதவன். சதாகோபத்தினாலே இதழைக்கடித்த வாயையுடையவன், யமனுங்கண்டு நடுங்கத்தக்க கொடுமையுடையவன். எ - று.

உம்மை - உயர்வுசிறப்பு.

(ந.௩)

வாமதேவனென்றொருமுனியவனுழைவரலுங்
காமர்நீற்றொளியவனுருக்கலந்தமைகண்டான்
முமரைச்சரணேசரணென்றவற்றழந்தார்
னேமுறத்தழீஇநீற்றணிதன்னுருவேயந்தான்.

(இ - ள்.) வாமதேவனெனும் ஒருமுனிவர் அவனிடத்து வந்த மாத்திரத்தில், அழகிய திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசம் அவரது திருமேனியில் கலந்திருந்ததைப் பார்த்து, அவருடைய தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளே அடைக்கலமென்று அவரைப்பணிந்து, களிப்புண்டாக அவரைத் தழுவிக்கொண்டு, அவர்திருமேனியிலிருந்த திருவெண்ணீற்றின் அழகு தனதுசரீரத்தில் ஒற்றிக்கொண்டான். எ - று.

கண்டான் தாழ்ந்தான் முற்றெச்சங்கன்.

(ஙச)

முனிவனீற்றணிதன் னுடன்முயங்கியபின்னர்ப்
புனிதநல் வுருப்பொருந்தினனிருங்கதிபுகுந்தான்
குனிதடந்திரைக்கிடங்கர்க்குழ்குவலயப்பரப்பிற்
பணிநிலாவிநீற்றுடைத்தன்மையார்பகர்வார்.

(இ-ள்.) அம்முனிவருடைய திருவெண்ணீற்றின் அழகு தனதுசரீரத்திற் பொருந்தியபிறகு, பரிசுத்தமர்ன திவ்யதேகம்பெற்றுப் பெருங்கதியடைந்தான். ஆதலால் வீளந்து விசாலித்த அலைகளையுடைய கடல்குழந்த நிலவுலகத்திலே, குளிரந்த சந்திரிகையைப் பரப்புகின்ற திருவெண்ணீற்றின் பெருமையை யாவர்கூறுவர். எ - று.()

பகருமுத்தமிழ்க்குறுமுனிதமிழ்நிலப்பரப்பிற்
புகலுநான்மறையொருவன்மற்றொருவனிற்புகுந்து
மகாவார்குழையொருத்தியைக்களவினின்மணந்தா
னிகலடுஞ்சினத்தன்னவடலைவனுற்றெதிர்த்தான்.

(இ - ள்.) யாவரும் கூறுகின்ற முத்தமிழ்க்குரிய அகத்தியமுனிவர் எழுந்தருளியிருக்கும் தமிழ்நாட்டிலே சதுர்வேதங்களைப் பாராயணஞ்செய்யும் ஓர்வேதியன் மற்றொருவேதியன் வீட்டிற்குப்போய், மகரமீன்போலும் நீண்டகுண்டலமணிந்தகாதையுடைய ஒருபார்ப்பனியைக் களவின்புணர்ந்தான். பகையினுற் கொல்லத்தக்க கோபத்துடனே அப்பார்ப்பனியின் தலைவன் அவ்விடத்தடைந்து நேரேபார்த்தான். எ - று.

முத்தமிழாவன :—இயல் - இசை - நாடகம். தமிழ்க்குரியவரும் தமிழைவிர்த்திசெய்தவருமாகலின் “முத்தமிழ்க்குறுமுனி” என்றும், அவர்வசிக்கும்பொதியாசலம் தமிழ்வழங்கும் நாட்டுள்ளதாகலின் “தமிழ்நிலப்பரப்பில்” என்றுங்கூறினர். ()

பாயலிப்படுமிருவரைப்பற்றினன்பற்றித்
தூயமாமறைத்தலைவனையுயிருகத்துணித்தான்
மேயதாட்டுணையிடுக்குறக்கயிற்றொடும்விக்கி
யாயவெஞ்சினத்திழுத்தனவைணத்திட்டான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு நேரேபார்த்தவன் ஒரேபாயிற்படுத்திருந்த தனது மனைவியையும் மறையவனையும் முதலிற் கையிலேபிடித்துக்கொண்டனன், அவ்வாறுபிடித்துமிக்கபரிசுத்தமான சிறந்த வேதங்களையுணர்ந்த அம்மறையவனை உயிர்போக வெட்டி, அவனது இரண்டுகால்களையும் இறுக்கிக்கயிற்றாக்கட்டி, தனக்குண்டாகிய கடுங்கோபத்துடனே இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடைவீதியிற்போட்டான். எ - று.

துணித்தான்-இழுத்தனன்-முற்றெச்சங்கன்.

(ங௭)

குருதிபிர்விடமறுகிடைக்கிடக்கலுங்குறுகி
யருகுமாடுறவடலையிற்கிடக்குமோர்சுணங்கன்
பருகிநக்குறவாங்கவனெற்றிமேற்பதத்திற்
றிருவெண்ணீறுபட்டணிந்தனவாமெனச்சிறந்த.

(இ-ள்.) உதிரம் பெருக்கெடுக்க அம்மறையவன் உடல் அவ்வீதியிற்கிடங்கையில், அதிசமீபமாய்ப்பக்கத்திலுள்ள சுடலையிலிருந்த ஓர் நாய், அவ்வுதிரத்தைக்குடித்து அவனை நக்கினவுடனே, அம்மறையவன் நெற்றியில் அந்நாயின்காலிற்படிந்திருந்த மயானச்சாம்பர்ப்பட்டு, அவன் சபாவத்திலே திருவெண்ணீர்ணிர்த்துகொண்டதுபோல விளங்கியது. எ-று.

சிறந்த என்பதில் துவ்விகுதிதொக்கது.

(௩அ)

அக்கணத்தினிலவனுயிரடுதிமன்மறவி
தெக்கணங்கொடுசேறலும்வெண்கெட்கிறப்பின்
முக்கணம்பிரான்கணத்தவர்முன்னினர்முடுகித்
தொக்ககட்டறுத்தத்திசைத்தூதரைத்தூரந்தார்.

(இ-ள்.) அந்த க்ஷணத்திலே அம்மறையவனுயிரா, கொல்லத்தக்கவல்லபமுள்ள யமனாவன் தென்றிசைக்குக் கொண்டிபோய்ச் சேர்ந்தவுடனே, அவன் நெற்றியிலிருந்த வெள்ளிய தூளித்தத்தின் சிறப்பினால், திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபிரான்கணங்கள் முற்பட்டு அதிவேகமாய் வந்து, கட்டியிருந்த கட்டையறுத்துத் தென்றிசையிலிருந்து வந்த தூதரைத்தூரத்திவிட்டார்கள். எ-று.

(௩க)

பிணத்தினுய்ப்பதத்தலைபெற்றிடப்பெறும்பேற்றும்
கணத்தினோரவன்றனைக்கொடுகையிலையிற்புகுந்தார்
புணர்த்தமாதவத்தலைவிர்காண்மும்மையிற்பொருந்தி
மணத்தவெண்கெட்பெருமையையார்கொலோமதிப்பார்.

(இ-ள்.) பிணத்தினுயிது நாய்க்காலிற் படிந்திருந்த மயானச்சாம்பர் பதியப்பெற்ற பாக்கியத்தால், சிவகணத்தவர்கள் அவனையழைத்துக்கொண்டு திருக்கயிலையிலடைந்தார்கள். கூட்டமாயிருக்கின்ற பெருந்தவமுடைய தலைவர்களே! மூவிதப்பகுதியமைந்து மணக்கின்ற திருவெண்ணீற்றின் பெருமையை யாவரே அளவிடத்தக்கவர்கள்? எ-று.

விதிப்படி விளைவித்த மூவகை விபூதிகளினுஞ் சேராது, மயானத்திற் பிணத்தைச்சுட்ட சாம்பர்ப்படிந்திருந்த நாயின்கால் நெற்றியிற் பட்டமையினாலேயே, சிவகணத்தவர்கள் அம்மறையவனைக் கைலைக்கழைத்துச் சென்றனரென்னின், விதிப்படி விளைவித்த திருவெண்ணீற்றைச் சத்தியபத்தியுடன் மந்திரலோபமின்றி அவ்வத்தானங்களுக்கு விதித்த அங்குலப் பிரமாணப்படி சதாதரிக்கின்றவர்கள் அடையத்தக்க பேற்றைக்கூற யார்தரம்? என்பார்“வெண்கெட்பெருமையையார்கொலோமதிப்பார்.” என்றார்.

(௪௦)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரிய வீரத்தம்.

ஈங்கிவைநின்றிடக்கவித்தபனிக்கவிகைத்தனிச்செங்கோலிகலேறென்னுன்றேங்கமுநுநுந்தெரியற்செருவொழியப்பகைதடிந்துகினவுவேலோ
னோங்குதருமந்தழைப்பமனுமுறையினுயிர்புரக்குமுரவுத்தோளான்
வாங்குதடந்திரையுலகிம்புயபலவென்னுளநெருவன்வங்கவேந்தன்.

(இ-ள்.) இவைகள்நிற்க, கவிந்திருக்கின்ற சந்திரவட்டக்குடையையும் ஒப்பற்ற செங்கோலுமுடையவனும், வல்லமையில் ஆண் சிங்கம்போன்றவனும், நறும்

ணம் வீசுகின்றமாலையை யணிந்து யுத்தம் நீங்கும்படி பகைவர்களைக்கொன்று கோபி
க்கின்றவேலையுடையவனும், சிறந்த தருமங்கள் விசேடிக்க மதுநீதியினால் உயிர்களை
க்காக்கின்ற வலிமையுள்ள புயங்களுடையவனுமாய், வலோந்து விசாலித்த கடல்கூழ்
ந்த நிலவுலகத்துள்ள வங்கதேசத்தையாண்ட புயபலனென்னும் ஓர் அரசனிருந்
தான். எ-று. (சக)

அருமறையினெறிதிறம்பாவந்தனருக்கினிதுபுரிந்தளிர்க்குமன்றோ
பருவரலுற்றுமூலாதுபல்லுயிருந்தன்னுயிரிப்பரிந்துமாயாக்
கருணையொருதிருவுருவுகொண்டனையோனிலவலயங்காக்குநாளில்
வருபருதிதென்றிசைவிட்டுத்தரஞ்சென்றயனமுறைவழங்கலுற்றான்.

(இ - ள்.) அருமையான வேத ஒழுக்கத்தில் மாறுபடாத வேதியர்களுக்கு
உபசரித்துக்காக்கும் அம்மன்னன், துயரடைந்தலையாமல் பலசீவர்களையும் தன
துயிர்போலப் பரிவுபாராட்டி, அழியாத கருணையே ஓர் திருவுருவெடுத்ததுபோன்ற
வனும் இந்நிலவுலகத்தை ஆண்டுகொண்டிருக்கும் நாளையில், உலகை வலம்வருகின்ற
சூரியன் அயன முறைப்படியே தெற்குத்திக்கை நீங்கி வடக்குத்திக்கின்றசென்று பிர
காசிக்கத் தொடங்கினன். எ - று.

வருடத்தில் கயனங்களிரண்டாதலின் தகடனையனங்கழிந்தவுடனே உத்தராய
னம் வந்ததென்பார் “வருபருதிதென்றிசைவிட்டுத்தரஞ்சென்றயனமுறைவழங்கலு
ற்றான்.” என்றார். (சஉ)

அக்காலத்திருநிதியக்குவைதனதுமுன்னரமைத்தருநூல்சொற்ற
விக்காலத்தனைநிகர்த்ததருமநாளில்லையென்பதெண்ணியோர்ந்து
முக்காலம்பகுத்துணர்ந்தமுனிவரரந்தணர்வருவான்மொழிந்தான்புண்ணீர்
கக்காடலலங்கிலவேற்புயபலனாங்கவர்க்குதவக்கருதினனால்.

(இ-ள்.) அக்காலத்திலே, விசேடித்த திரவியக் குவியல்களைத் தன் முன்னே
வைத்துக்கொண்டு அருமையானநூல்களிற் கூறியுள்ள இக்காலத்தைப்போன்ற பு
ண்ணியகாலம் வேறில்லை யென ஆலோசித்தறிந்து, திரிகால வர்த்தமானங்களைப்பகு
த்துத் தெளிந்தமுனிவர்களையும் மறையவர்களையும் வரும்படிசூறி, உதிரங்கக்குகின்
றதாய் வெற்றிபொருந்தி யசைகின்ற, இலவடிவமைந்த வேலையேந்திய புயபலனெ
ன்னும் அவ்வரசன், அவர்களுக்குத் தானஞ்செய்ய எண்ணினான். எ-று.

ஆங்கு - ஆல் - அசைகள்.

(சக)

தூங்குதடந்திடைப்பழனவிதர்ப்பநாட்டிருந்தனனற்சசீலனென்பான்
வீங்குதடந்துணைப்பனைத்தோளாங்கவன்றன்றிருநாட்டைவிருப்பினெய்த
வோங்கருநான்மறைத்தலைவொதிர்புகுந்துதொழுதுநகரும்த்தாரம்ற்றைத்
திங்குதலைத்திருமணக்கும்புயபலன்கன்னவன்வரவுசெப்பிரரால்.

(இ - ள்.) சொரிகின்ற விசாலித்த அலிகளமைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த விதர்ப்
பதேயத்திருந்தவராகிய சிறந்த சசீலரென்பவர், வீம்மிதங்கொண்டு விசாலித்துப்பரு
த்த இரண்டு புயங்களுடைய அவ்வரசனுடைய வங்கதேயத்தை விருப்பத்துடன்
சேர, அவ்விடத்துள்ள பெருமையமைந்த அருமையான சதுர்வேதங்களுணர்ந்த
வேதியர்கள் எதிர்கொண்டு சென்று வணங்கி நகரத்திற்கழைத்துவந்தனர், அதுவல்

லாமலும், மதுரமான மழிலச் சொற்களையுடைய திருமகள்விலாசம்பொருந்திய புய பலனென்னும் அவ்வரசனுக்கு அச்சுசிலர்வந்த செய்தியைக் கூறினர். எ - று.

ஆல்-அசை.

(சச)

வேந்தநீபுரிந்தியற்றுத்தவப்பயனோநின் துகுலவேந்தரெல்லா நீந் துபெருந்தவப்பயனோநின்னாடுபுரிதருமநிலையோமுற்றுந் தோய்ந்தளந்தபெருஞ்சருதியோருருவுபெற்றனையசுசிலனென்பான் போத்தனனின்னகரடைந்தான் யாவர்க்குமுதற்றலைமைபொருந்தநின்றான்.

(இ - ள்.) அரசனே! நீ விரும்பிச்செய்கின்ற தவப்பிரயோசனமோ? உனது குலத்திற்பிறந்த அரசர்கள் அனைவரும் செய்து முடித்த பெரிய தவப்பிரயோசன மோ? உனது நகரத்துள்ளார் செய்கின்ற புண்ணிய நிலைமையோ? உலகமுழுமையும் பரவியுள்ளுள்ள பெரிய வேதமே ஒருவடி வெடுத்ததுபோன்றவரும், எங்களை வர்க்கும் முதன்மையான பெருந்தலைமைபெற்றிருப்பவருமாகிய சுசில ரென்பவர் வித தர்ப்பதேசத்திலிருந்துவந்து நினது தேசத்தடைந்தனர். எ-று. (சடு)

புரக்குமுதற்பெருந்தானமன்னவர்க்குமுதற்புரிந்துபோயபின்னர்த் தரப்பெறுதும்யாமென்னத்தனிச்செங்கோற்புயபலற்குச்சாற்றவன்னோன் வரத்தவனைபிரிதினின்னேகொணர்திரென்னமாதவத்தோன்வருதலோடுஞ் சிரத்துமுடிபடிபடியப்பணிந்தெழுந்தான் நனித்திகிரிச்செங்கோல்வேந்தன்.

(இ - ள்.) நீ கொடுக்கின்ற முதன்மையான பெரியதானத்தை அச்சுசிலருக்கு முதலிலே கொடுத்து அவர் அதைப்பெற்றுக்கொண்டு போனபிறகு, நாங்களனைவரும் நீ தானங்கொடுக்கப்பெற்றுக்கொள்வோமென்று புயபலனுக்குச் சொல்ல, அவ்வரசன் சிறந்த அத்தவசியை இனிமையுடன் இப்போதே அழைத்துக்கொண்டுவருங்க ளென்று கூற, அவ்வாறே அவர்களழைத்ததும், சிறந்த தவத்தையுடைய அச்சுசிலர்வந்தவுடனே, தன் சிரத்திலணிந்த கிரீடமானது பூமியிலே படியும்படி, ஒப்பற்றஆக்கினசுக்கரத்தையும் செங்கோலையுமுடைய அவ்வரசன் வணங்கி யெழுந் தான். எ - று. (சசு)

எந்தைநீயெழுந்தருளப்பெற்றபேறியானிழைத்ததவமோவென்பான் முந்தையோர்நெடுங்காலம்பெரிதிழைத்ததவமெனக்குமுடிந்தவாரோ விந்தமாநிலம்புரிந்ததவப்பேரோவென்றுபலவெடுத்துக்கூறி வந்தமாதவர்க்குமணித்தவிசனித்துத்தொழுதிருத்தமிகிழ்ந்தானன்றே.

(இ - ள்.) எனது பிதாவே! தேவரீர் எழுந்தருளும்படி யான் பெற்ற புண்ணியம் அடியேன் செய்ததவத்தாலோ? அடியேன் குடியிற் பிறந்த மூதாதையர்கள் அளவிறந்தகாலம் விசேடித்துப்புரிந்த தவப்பயன் அடியேனுக்கு வாய்த்ததாலோ? இத்தேயத்தார்செய்த தவப்பயனாலோ? என்று பல உபசார மொழிகளைப்புகன்று, அச்சுசிலருக்கு இரத்தினதானங்கொடுத்து வணங்கி எழுந்தருளச் செய்து மனங்களித் தான். எ-று. அன்று-ஏ-அசை. (சஎ)

என்புருகவுருகிறிங்குஞ்சிந்தையனாயிருந்தியமிருகைவாரி யன்புருகியளித்திடலும்புயபலனைமுகநோக்கியறைவானுள்ளத் துன்பொழியிந்தியுதவிக்கதியுதவுந்திருந்துதொட்டிலாயா னின்கருணைக்கிதுமுறையோவெனவுரைத்தசுசிலனின்னுநிகழ்த்துவானாய்.

(இ - ள்.) தன் சரீரத்துள்ள எலும்புகளெல்லாம் நெக்குவிடும்படி மனவுருக்க முடையவனாய், பெருந்திரவியத்தைத் தனதிரண்டு கைகளாலும் முகந்து, அன்புமே லீட்டால் கொடுக்கப்போகையில், புயபலன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றாராய், உன்மனத்துயரகலத் திரவியத்தைக்கொடுத்து முத்தியையுங்கொடுக்கத்தக்க திருவெண்ணீற்றை நீ அணியவில்லை, உனதுகாருண்ணியத்திற்கு இதுநீதியோ என்று கூறிய சசிலர் இன்னும் கூறுகின்றனர். எ - று.

இகலோகத்திற் செல்வமும் பரலோகத்தில் முத்தியுமே இன்றியமையாததாயிருத்தலின் இவ்விருமையும் பயக்கத்தக்கது திருவெண்ணீறே என்பார், “நிதியுதவிக்கதியுதவித்திருநீறு.” என்றாரென்க. ஆல்-அசை. (சஅ)

ஏறுயர்த்தசிவபெருமானெம்பிரான் நிருவடிகண்டிடைஞ்சாரோனு நீறுபுனைந்திடுமவரேதேவர்க்குந்தேவரென நின்றார்நீறு மாறுபடுமென்னவரேகொடுநிரயப்படுகுழியின்வயிற்றுவாழ்வார் சிறருஞ்செங்கோலரசநீறணிந்துதருதியெனச்செப்பினான்.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியையுடைய சிவபிரானாகிய எமது தலைவரது திருவடிகளைத்தரிசித்துப்பணியார்களாயினும், திருவெண்ணீற்றையணிகின்றவர்களே தேவர்களுக்குந்தேவர்களென்று சொல்லும்படியிருக்கின்றவர்கள். திருவெண்ணீற்றையணியாமல் மாறுபடுகின்ற அவர்களே, கொடுமையான நரகப்படுகுழியின் வயிற்றில் வாழ்கின்றவர்கள். ஆகையினால், யாவரும்வெறுத்தற்கருமையாகச் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனே ! நீகொடுக்குந்தானத்தைத் திருவெண்ணீறணிந்துகொண்டு கொடு எனக்கூறினர். எ-று,

திருவெண்ணீறணியார் முத்தியடையாமையுடன் நரகக்குழியினின்றிங்கரையேறார் என்பார், “கொடுநிரயப்படுகுழியின்வயிற்றுவாழ்வார்” என்றார். எனவே வயிற்றிற்சென்ற பதார்த்தங்கள் எவ்வாறு மீண்டும் உருப்படாதோ அவ்வாறே இவர்களும் நரகத்தினின்றும் மீளாரென்பதுகருத்து. இதனாலன்றோ? “அருநோய்கள்கெடவெண்ணீறணியாராகிலுளியற்றார்பிறந்தவாறேதோவென்னிற் - பெருநோய்கண் மிகநலியப்பெயர்த்துஞ்செத்துப்பிறப்பதற்கேதொழிலாகியிறக்கின்றாரே.” என ஆளுடையவரசுகளுமருளினர். (சக)

செப்பருமாதவனுரைத்தமொழிதனதுசெஷிப்புகலுஞ்சினமீக்கொண்டு வெப்பெழுந்த சிந்தையனும்முனமிழைத்தவிதியுடற்றவெகுண்டுநோக்கியப்பெருநீறணிந்திலனேலென்னாகுமெனக்கேட்பவந்தனளை நொப்பருமாகமத்துறைவன்புயபலனுக்கீதுவகுத்துரைப்பதானான்.

(இ - ள்.) யாவராலுங்கூற வேலாத பெருந்தவமுடைய சசிலர்கூறிய வார்த்தைகள் தனதுகாதுகளிற் புகுந்த மாத்திரத்தில், கோபம் அதிகரித்து மிகவெம்பிய மனமுடையவனாய்த், தான்முன்புரிந்த தீவினைப்பயன் தன்னிடத்திற் பகைத்தலால் அவரைக்கோபித்துப்பார்த்து, சிறந்த அத்திருவெண்ணீற்றை யான் அணியாவிட்டால் எனக்கு என்னசம்பவிக்கும் என்றுகேட்க, வேதியரும் ஒப்புக்கூறுதற்கரிய ஆகமவழி யொழுபுவருமாகிய சசிலர், புயபலனுக்கு இவ்வாறு தெளிவாகக் கூறத் தொடங்கினர். எ-று. (இ0)

செய்யதிருநீறுதொட்டுத்தரியாதார்பெருஞ்செல்வஞ்சிதையுமன்னர்
கொய்புனையபரித்திரஞங்கரித்திரஞமறுமன்னர்கொள்வார்வேட்ட
தையலொழிந்தருமகவுதணந்துபெரும்பிணியுடனாய்ச்சரிப்பரன்றி
மெய்யினுறுப்புக்குறைந்துபுலையரினுங்கடைப்பிற்றிவேவுவாரால்.

(இ-ள்.) செப்பமமைந்த திருவெண்ணீற்றை யெடுத்தணியாதவர்களுடைய மக
தைசுவரியமும் அழிவடையும், அவர்களது கொய்த மயிர்களையுடைய குதிரைக்கூட்
டங்களையும் யானைக்கூட்டங்களையும் அன்னியதேசத்தரசர்கள் கைப்பற்றுவார்கள்,
தாம் மணம்புரிந்த மனைவியை இழந்து அருமையான பிள்ளையையும் நீங்கிப் பெரு
வியாதிபுடனே திரிவார்கள், அல்லாமலும் சரீரத்தள்ள அவயவங்களுங்குறைந்து நீசர்
களினும் இழிந்தஜனன மெடுப்பார்கள். எ-று. ஆல் - அசை. (ருக)

எங்கணியவர்க்குறுகதியுண்டெனவுரைத்தமொழிசெவிக்கொண்டிகழாநின்று
பொங்கொளியெண்ணீறுதொடேனேற்றமையேற்றருதமெனப்புகலவன்னேன்
செங்கணியமழவிடையேன்றிறுநீறுதீண்டாராதீண்டலாகா
விங்குனதுதருநிதியமேற்பதிலையென்றுவெகுண்டெழுந்துபோனான்.

(இ - ள்.) இவர்களுக்கெவ்வாறு அடையத்தக்க பதவிகடைக்குமென்று கூறிய
வார்த்தைகளைக் கேட்டு, இகழ்ந்தவனும் மிக்கஒளியையுடைய திருவெண்ணீற்றை
யணியமாட்டேன், தானம்பெற்றுக் கொள்வதானும் கொடுக்கின்றே நென்றுசொ
ல்ல, அச்சுசீலர் சிவந்தகண்களையும் மிக்க இளமையையுமுடைய இடபவாகனனாகிய
சிவபிரானது திருவெண்ணீறு அணியாதவர்களைத் தொடெல்கூடாது, இவ்விடத்தில்
நீகொடுக்கின்ற உனதுதிரவியத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்வ தில்லையென்று கோபித்
தெழுந்து போயினர். எ - று.

இங்குதருமுனது நிதியமெனமாற்றுக. மிக்க இளமையைக் குறிப்பிப்பான்
“இளமழவு” என்றார். தீண்டல் - அணிதல். திருவெண்ணீற்றணியாரைப் பார்க்கி
னும் அஞ்சதல் பெரியோர்கடமையாதலின் “திருநீறுதீண்டாராதீண்டலாகா”
என்றார். அவ்வாறஞ்சவேண்டு மென்பதை “பிணியெலாம்வரினுமஞ்சேன்பிறப்பி
னோடிமப்புமஞ்சேன் - றுணியிலாவணியினன்றன்றொழும்பரோடழுந்தியம்மா-றிணி
நிலம்பிளந்துங்காணச்சேவடிபரவியெண்ணீ - றணிகிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாம
ஞ்சுமாமே.” என்னும் ஆளுடையவடிகளின் அருள்வாக்கனுமுணர்க. (ருஉ)

போதாஹும்புயபலற்குப்பின்னிருக்குமவன்றேவிபுதுப்பூங்கோதை
மாதொருதன்றொளையாசுதுரும்புதிருகினமும்மிமறைவலாளா
நீதருதானம்பெற்றதேகுதியேற்றடையிதென்னநிகழ்த்தினுண்முற்
றோதியவந்தணனவ்வூருறைந்திலன்றன்விதர்ப்பநாடுற்றுனன்றே.

(இ - ள்.) அச்சுசீலர் அவ்வாறுபோகையில், புயபலனுக்குப்பின்னிருந்த புதிய
மலர்மாலையுடைய வனிதையாகிய அவன்மனைவி, தனதுமூக்கின் ஒரு துவாரத்திலே
துரும்பைப்போட்டுத் திருகித் தும்மல்வரச்செய்து, ஒவேதியனே! நீ இவர்கொடுக்
கும்தானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமற் போவாயாகில் இத்தும்மல் தடையாகுமென்று
கூறினன், வேதமுழுதும் ஒதியுணர்ந்த அச்சுசீலர் அவ்வங்கதேயத்தில் வசியாமல்
தம்முடைய விதர்ப்பதேயத் தடைந்தனர், எ - று, அன்று - ஏ - அசை. (ருங)

தனியாழியினிதுபுரந்துலகளிக்குஞ்சிறிதுநாட்டணந்தபின்னர்க் குனியாடற்சிலைத்தடந்தோட்புயபலற்குப்பெரும்பிணிமேற்கொள்ளவெற்றித் தனியாணமுதலினவாஞ்சு தரங்கமிறந்தொழியவறுமைசார்ந்தான் பனியாழிநெடுநிலத்தினிவற்குடைந்தபகையரசர்பகைத்தாரன்றே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஆக்கினு சக்கரத்தால் உலகத்தைக் காவல்பூண்டு இனிமையுடன் அரசாள்கின்ற சிலநாள் கழிந்தபிறகு, வீளந்து வெற்றியமைந்த வில்லையேந்திய விசாலித்த தோள்களையுடைய புயபலனென்னும் அவ்வரசனுக்கு, பெருவியாதி விசேடிக்க, ஜயம்பொருந்திய ஒப்பற்ற யானைமுதலிய சதுரங்க சைனியங்களும் இறந்துபோய்விடத் தரித்திரமடைந்தான். குளிர்ந்த கடல்கூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் இவனுக்குத் தோல்வியடைந்த பகையுள்ள அரசர்களெல்லாம் மறுபடி இவனை எதிர்த்தார்கள். எ-று. அன்று - ஏ - அசை.

அரசர்களிற் றேல்வியுற்றார் வெற்றிகொண்டானுக் கபஜயகாலம்வரும் வரையிற் பணியாயிருத்தலும், அக்காலம் வந்தவிடத்துத் தாம்வெற்றியடைதலுமியல்பாதலின் “இவற்குடைந்தபகையரசர்பகைத்தார்” என்றார். இதனை, “செறுநகைக்காணிற்சமக்கவிறுவரை - காணிற்கிழக்காந்தலை.” என்னும் திருக்குறளுரையானுந்தெளிக.

(ருச)

அடுகளத்தினெதிர்பொரநின்றற்றலனாயரணநீத்தகன்றுபோகிப் படுவனத் துமனைவியொடுத்தனிப்புருந்தானிவனிருந்தபதியுநாடும் விடுபருதியிறந்துபடக்கரியகங்குல்வளைந்ததெனவெருண்மிபோரினெடுநிலத்தினிவற்குடைந்துபுரங்கொடுத்தகுறும்புதலைநிமிர்ந்ததன்றே.

(இ - ள்.) யுத்தகளத்திலே அவ்வரசர்களுடன் எதிர்த்துப் போர்புரியப்போய் வலியற்றவனுய்த் தனதுகோட்டையைவிட்டு நீங்கி, பெருத்த காட்டினிடத்துத் தனது மனைவியுடனே தனித்துச்சென்றான், இவன்வசித்திருந்த இராஜதானியும் அரசுபுரிந்த வங்கதேயமும், கிரணங்களைப்பரப்பும் சூரியன் அத்தமித்து மறைந்தவுடன், கருநிறங்கொண்ட இரவு சூழ்ந்துகொண்டதுபோல, இந்நிலவுலகத்தில் இதற்குமுன்னே கோபங்கொண்டெதிர்த்து யுத்தத்திலே இவனுக்குத் தோல்வியுற்று முதுகுகாட்டியோடிய குறும்பரசர்களின் கூட்டம் சூழ்ந்துகொண்டது. எ-று. அன்று - ஏ - அசை.

(கரு)

புலிகளிறுபொருகானத்திவரிருவரிழந்துதனிப்புருந்துகின்ன ளொலியருவிப்புனனுகர்துமுப்பிலடகருந்தியுமற்றுவியோம்பி மலரமளியுறுத்துடல்ம்பரலதுக்கவைகினராய்ப்பூழ்திவார்த்த நிலனிடைவெம்பனியொதுக்கினினிதுறங்கிப்பகிவருத்தநெடிதுவாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) புலிகளும் யானைகளும் போர்புரியும் அவ்வனத்திலே, புயபலனும் அவன்மனைவியுமாகிய இவ்விருவரும் சகல செல்வங்களையும் இழந்தவர்களாய்த் தனியேசென்று, சிலகாலம் சத்தித்துக்கொண்டு வருகின்ற காட்டருவி சலத்தைப் புசித்துக்கொண்டும், உப்பிலாத இலைக்கறிகளைப் புசித்துக்கொண்டும் உயிர்வளர்த்து, புஷ்பசயனமும் உறுத்தத்தக்க சரீரத்திலே, பருக்கைக்கற்கள் உறுத்தப் படுத்தவர்

களாய்ப் புழுதிகன்படிந்த தளாயிலே, கொடியபனிக்காக ஒதுங்கிக்கொண்டு இனிமையுடன் ரித்திசைசெய்து, பசினோய் வருத்தும்படி அனேககாலம் வாழ்ந்திருந்தார்கள. எ-று.

அனிச்சமலர்முதலிய மிருதுவான மலர்களும் காம்பரியாது பரப்பியவிடத்து அக்காம்புகளுறுத்துதல் செல்வர்க்கியல்பாதலின் “மலரமளியுறுத்துடலம்” என்றார்.

மனைவிமுகம்பார்த்தரசமுகங்கவிழ்ந்துமனமிரங்கிக்கண்ணீர்மல்க வனையதுகண்டனைபவளுமழுதிழிகட்புனவொடுநின்றலமந்தேங்க வினைவிளையவிதிவெறுத்தமனத்தினராய்வருந்துறவோர்வேடனோர்ந்து புனையிழைகைப்பிடித்திழுத்துக்கொடுபோகவழுதரற்றிப்புலம்பலுற்றாள்.

(இ-ள்.) தனதுமனைவியின் முகத்தைப்பார்த்துப் புயபலனென்னுமரசன் முகங்கவிழ்ந்து மனதிலே துக்கங்கொண்டு கண்ணீரைப்பொழிய, அவ்வாறு அவன்துக்கிப்பதைப்பார்த்து அவன்மனைவியும் அழுது ஒழுக்குகின்ற கண்ணீருடனே நின்று வருந்தியேங்க, பிறகு தீவினை விளையச்செய்த விதியைவெறுத்த மனமுடையவர்களாய்த் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கையில் இதனை ஓர்வேடனறிந்து, அலங்கரித்த ஆபரணத்தையுடைய அவனைக் கையைப்பிடித்திழுத்துக்கொண்டுபோக, அவன் அழுதலறித்துக்கி்கின்றனன். எ-று.

ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குநேர்ந்த துக்கத்திற்குக் காரணம்யாதென்று பலவாக யோசித்துப் பிறையும் காலத்தையும் கூறக்கூற முடிவுபடாதிருக்கக்கண்டு கடைசியாக வினையையே காரணமாக்கி முடித்தலியல்பாதலின், “வினைவிளையவிதிவெறுத்தமனத்தினராய்” என்றார். இதனை, “தன்னையேநோவனோபிறனையேநோவனோதற்காலமதைநோவனோ - பந்தமானதுத்தவினையேநோவனோபரமார்த்தமேதுமறியேன்” என்னுந் தாயுமானார் திருப்பாடலானு மறிக்க. (ருஎ)

கலிவிரூபம்.

மனைவாழியகற்புவரம்பழிவான்
வினையாரினுஞ் சூழவிளைத்தனரால்
வனைவார்கழன்மன்னவர்வாளரியே
றனையாயெதுசெய்தியறிந்திலனே.

(இ - ள்.) இல்லறத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கற்பின் வரம்பழியுமாறு, இத்தகையதீவினை நமக்கடையும்படி செய்தவர்களாயார்? நீண்ட வீரக்கழலுத்தரித்த அரசர்களுள்ளே ஆண்சிங்கம்போன்றவரோ! என்னசெய்கின்றீரோ யானறியேன்.

ஆல் - ஏ - அசைகள். இதுவினைஞ் சூழ விளைத்தனரால் - எனவும், வார்கழல்வனை மன்னவர் - எனவும்மாற்றுக. (ருஅ)

பைவார்நிலமன்னர்பதம்பணியச்
செய்வார்கழலோயெதுசெய்தொழிவாய்
மெய்வாழுயிரென்னைவிடுத்தொருநீ
யுய்வானுனதாவியுமுண்டுகொலோ.

(இ - ள்.) அழகமைந்தபெரிய நிலவுலகத்தையாளும் அரசர்களெல்லாம் உனது பாதத்தை வணங்கச்செய்யும் பெரிய வீரக்கழலையுடையவனோ! என்னசெய்து காலம் போக்குவீர், உமதுடலில் வாழ்கின்ற உயிர்போலும் என்னை விட்டுவிட்டு நீர்ஒன்றி யாய்ப் பிழைக்கும்படி உம்முயிரு மிருக்கின்றதோ?, எ - று, ஓ - அசை. (ருக)

எரிமுன்னர்மணந்தனையென்னையெனக்
சூரியாயிதுநாளுயிர்போலுனையா
லரிவாமும்வனத்திலகற்றினையிப்
பிரிவாயபெரும்பிணிதந்தனையே.

(இ - ள்.) ஓமாக்கினியின்முன்பு அடியேனைத் திருமணம்முடித்தீர், எனக்குரி மையானவனோ! இன்றையவனாயில் எனதுயிர்போலிருந்தீர், சிங்கங்கள் வாழ்கின்ற காட்டிலே என்னை நீக்கவிட்டீர், இந்தப்பிரிவாகிய பெரியநோயைக் கொடுத்தீரே. எ - று, ஆல் - ஏ - அசைகள், (சு௦)

வரைசேர்ப்புயம்வைகலும்வைகுறுமென்
கரைபோயதுயர்க்கடல்கண்டிலையே
யுரவோயெனுயிர்த்துணையேயுலகோ
ரரசேயெனையென்கொடயர்த்தனையே.

(இ - ள்.) உமதுமலைபோன்ற புயங்களில் தினந்தோறும்கலந்திருந்த எனதுகனா யற்ற துக்கக்கடலைப்பார்க்கவில்லையோ? அறிவுள்ளவனோ! எனதுயிர்த்துணைவனோ! உல கத்திலுள்ளாரனைவர்க்கும் அரசனோ! அடியேனை யாதுகாரணத்தால் மறந்தீரோ?

வைகுதல் - வசித்தல் - ஈண்டு கலத்தலின்மேற்று, உரவு - அறிவு, அயர்த்தல் - மறத்தல். (சுக)

கொற்றக்குடைமன்னர்குலந்தொழுவெண்
கற்றைக்கவரித்துணைகாலசைய
மற்றைத்தனியாசனம்வைகுறுமுன்
வெற்றித்திறனெங்ஙன்விடுத்தனையே.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக் குடையைபுடைய அரசவமிசத்தார் வணங்கவும் வெள்ளிய சரமராகளிரண்டும் கூட்டமாகக் காற்றுவீசவும், அழகிய ஓப்பற்ற சிங் காதனத்தில் வீற்றிருக்கும் உம்முடைய ஜெயவல்லபத்தை எவ்விடத்தில்விட்டு விட்டீர், எ - று, மற்று - ஏ - அசை, (சுஉ)

என்னைப்புலைவேடனெடுத்திடமற்
றுன்னைக்கொடுவேதனெளித்தனனே
முன்னைப்பழவல்வினைமுற்றியதோ
மின்னெனதுவிளங்கிலேவெலுடையோய்.

(இ - ள்.) அடியேனைப் புலத்தன்மையுடைய வேடன் பிடித்துக்கொண்டு போ கும்படி உம்மைக்கொடிய பிரமதேவன் ஒளித்துவிட்டனனோ! முற்பிறவியிற்றிபுரிந்த ஊழ்வினைமுடிந்ததோ? மின்னைப்போன்று பிரகாசிக்கும் இலைவடிவமைந்த வேலு டையவனோ!, எ - று, மற்று - அசை. (சுஉ)

சித்தத்துளிருந்துசிறந்தனநின்
 மெத்தைக்கொடுதேறுவதென்றுணரேன்
 முத்தத்தொடரோடைமுகம்புரளு
 மத்தக்களியானைவயப்பரியோய்.

(இ - ள்.) முத்துமாலையையுடைய நெற்றிப்பட்டம்முகத்திலே புரளுகின்ற உன் மத்தத்துடனே களிப்புடைய யானையையும், வெற்றியமைந்த குதிரையையும் உடையவரே! என்னுடையமனதில் விசேடித்துத் தோன்றுகின்ற எண்ணங்களிலிருந்து எந்த எண்ணத்தாம் நேறுதலடைவேன். எ - று.

வேடனாக்கைப்பற்றப்பட்ட இராஜபத்தினிக்குப் பல்வேறெண்ணங்களுதித்தலின், “சித்தத்துளிருந்துசிறந்தனநின் - மெத்தைக்கொடுதேறுவதென்றுணரேன்.” என்றார். (சுசு)

உன்னாடுபிறர்க்குளவாகவொழிந்
 தென்னாடுமிருஞ்சுரமெய்தினையென்
 முன்னாள்வினையீதுமுடித்தனவான்
 மன்னாவெனையெங்ஙன்மறந்தனையே.

(இ - ள்.) உம்முடைய நாடு பிறருக்குரிமையாகவும், அந்நாட்டைவிட்டு என்னுடனே பெரிய இவ்வனத்தையடைந்தீர், எனது பூர்வகாலத்துத் தீவினைகள் இவ்வாறு முடித்துவிட்டன. அரசரே! என்னை எவ்வாறு மறந்தீரோ? எ - று.

ஆல் - ஏ - அசைகள்.

(சுரு)

மயிலேகளிறுமடப்பிடியே
 குயிலேபெடையூடுகுலக்கிளியே
 பயில்கானிடையாவிபதைத்தனனா
 லயில்வேலவொங்ஙனறிந்திலிரோ.

(இ - ள்.) மயிலே! ஆண்யானையுடனே விளையாடுகின்ற பெண்யானையே! குயிலே! பெட்டைக்கிளி யூடிக்கொள்ளும் பசுநிறமுள்ளகிளியே! நீங்கள்வசிக்கின்ற இவ்வனத்தினிடத்திலே உயிர்பதைக்கின்றேன், கூர்மையான வேலேந்திய எனதுதலைவரெவ்விடத்திருக்கின்றார், நீங்கள் அறியீர்களோ? எ - று. ஆல் - அசை. (சுசு)

என்னப்பலபன்னியிரங்குறுவா
 டன்னைக்கொடுபோயதனிச்சவரன்
 முன்னர்ப்புலிபாயமுடிந்தனனான்
 மின்னொத்துநடங்கிடைவேறுறுவான்.

(இ - ள்.) என்று பலபலகறித் துக்கிக்கின்றவனைக் கொண்டுபோன ஒன்றியாகிய வேடன், தனக்கு முற்பட்டுவந்தபுலி பாய்ந்திறந்தனன், மின்னைப்போன்று அசைகின்ற இடையையுடைய அவ்விராஜபத்தினி தனியே இருக்கின்றான். எ - று.

சவரன் - வேடன். ஆல் - அசை.

(சுஎ)

அற்கோதையவாவியெடுத்தவனைக்
 கொற்கூணுகிர்வெம்புலிகொண்டனையப்
 பொற்போலுருவன்னவன்பொய்ம்மைபடாக்
 கற்புண்மைநிகழ்ந்ததுகண்டனமால்.

(இ - ள்.) இருள்போலுங்கரிய கூந்தலையுடைய அவ்வரசன் மனைவியை இச்சித் துக்கைப்பற்றியவேடனை, வலியமைந்த வளைவாகிய நகங்களுள்ள கொடியபுலி உயிர் போக்கிப்போக, திருமகன்போலழகுவாய்ந்த அவளது அழியாத கற்புநிலைமை விளங்கப்பார்த்தோம். எ-று, ஆல் - அசை.

கற்பு நிலைமையின் உறுதியாலன்றோ இச்சித்துப்பிடித்த வேடனும் புலியாற் கொல்லப்பட்டான். ஆதலின் கற்புவாய்ந்த பெண்டினாக்காதவிகளாக வாய்க்கப் பெறுவதைப் பார்க்கினும் பெருந்தன்மையுள்ளது யாதிருக்கின்றது. இதனை, “பெண்ணிற்பெருந்தக்கயாவுளகம்பென்னுந் - திண்மையுண்டாகப்பெறின” என்னுந் திருக்குறளுரையானுந் தெளிக.

(சுஅ)

இவளின்னணமெய்தவிகற்பகைகையக்
கவருஞ்சுடர்வேலொருகாளையனான்
பவர்கொண்டபடப்பைவனஞ்சுழல்வா
னுவருண்டபசும்புலுலர்ந்தனையான்.

(இ - ள்.) இவளின்வாறிருக்க, வலியுள்ள பகைவனாக்கொல்லுகின்ற பிரகாச மமைந்த வேலேந்திய ஒப்பற்ற முருக்கடவுள்போன்ற புயபலன், நெருக்கமாகிய காட்டிற்குச் சமீபித்த நாட்டிலலைவானாய், உவரநீருண்ட பசும்புலுலர்ந்தது போன்ற வனாய். எ - று.

பவர் - நெருக்கம்-படப்பை - நாடு. பசுமை நிறங்கொண்ட புல் உவர் நீருறில் உலர்தலியல்பாதலின் அப்புல்லைப் புயபலன் வாட்டத்திற்குவமையாக்கினர், (சுசு)

புனனுகுறும்புபுகுத்தடர
வனநாடியடைந்தவழித்தலைவாய்
மனையாளையொர்வேடன்வலிந்துகொள்வான்
வினையேயிதுசெய்தனையேவிதியோ.

(இ - ள்.) நீர்வளம்பொருந்திய எனதுநாட்டில் குறும்பரசர்கள்வந்து நெருங்கலினால், காட்டை நாடிச்சேர்ந்தவிடத்து, முதலிலே எனது மனையாளே ஓர்வேடன் வலியக்கைப்பற்றிக்கொண்டு போகும்படியாக, எனதுதிவீனையே இக்காரியத்தைச்செய்தனையே இதுநீதியோ. எ - று.

அரசர்களாயினும் தீவினப்பயனுருங்காலத்தில் தமது செல்வங்களனைத்தும் மாறுதலுடன் மனையாளையும் மாற்றார்கொள்ளவருத்துவாரெனின் மற்றையர் அத்தீவினப்பயனுற்படும்பாட்டைக்கூற யார்தரம்? மன்னரும் இவ்வாறு வருந்துவாரென்பதை “யாளையெருத்தம்பொலியக்குடைநிழற்கீழ்ச்சேனைத்தலைவராய்ச்சென்றோருமேனை - வினையுலப்பவேளுகிழ்வர்தாங்கொண்ட - மனையாளேமாற்றார்கொள.” என்னும் வெண்பாவானுமறிக.

(எ0)

இறவாவுயிர்பெற்றவெனக்கினிமற்
றுறவேதுதவப்பயனுண்டுகொலோ
மறைநாவலராசிவழுக்குறுமோ
வறமேதுமெனக்கிலையானதுவே.

(இ - ள்.) இறப்படையாத உயிர்பெற்றிருக்கும் எனக்கினிவேறு சுற்றமேது? தவப்பயனயினு முண்டோ? வேதங்களையுணர்ந்த பெரியோர்களின் ஆசிமொழிகள் தவறுமோ? யான்புரிந்ததரும் ஏதும் எனக்கு இக்காலத்துதவாமற் போயிற்றே.

முற்பிறவியின்புரிந்த தவப்பிரயோசனமு மில்லையோ என்றும், இப்பிறவியிற் பெரிமோர்களின் ஆசிமொழியும் யான்புரிந்த தருமமும் பயன்றாமற்போயினவே என்றும் துயருற்றன்னென்பது கருத்து. (எக)

பயில்காணிடவைகியபற்பலநா
டுயில்போயொழியாததுயர்ப்படுவான்
மயில்போலியவால்வளையப்பிரியா
வுயிர்போயவுடம்பெனவொல்கினனூல்.

(இ - ள்.) மிருகங்கள் வசிக்கின்ற காட்டினிடத்திலே வசித்திருந்த பலநாள்க ளாக நித்திரையொழிந்து நீங்காத்தயரங்கொண்ட புயபலன், மயில்போன்ற சாய லுடையவளாய் வெள்ளிய வளையலணிந்த தனது மனைவியைப்பிரிந்து, உயிர்துரந்த உடலைப்போல வாடினான். எ-று. ஆல் - அசை. (எஉ)

தரவுக்கோச்சகக்கலிப்பா.

விலங்குபடுகொடுங்கானத்தொருதமியன்வேறுற்றான்
பொலங்குழையினடகருத்தப்பொருந்திலனுயிர்ப்பெறிவா
னலங்குநெடுஞ்சுடரிலேவேலன்னவனுப்பசிவருத்த
நலங்கழியவிதர்ப்பநாடடையவந்துநனுகுற்றான்.

(இ - ள்.) மிருகங்கள் வசிக்கின்ற கொடியகாட்டிலே புயபலன் தனித்த ஒருவ னாய் வேறுபட்டு, அழகிய குழைவோடுகூடிய இலைக்கறிகளைப்பிச்சுச் சகியாதவ னாய்ப் பெருமூச்செறிக்கின்றவனான, அசைந்தொளிவீசும் நீண்ட இலைவடிவமைந்த வேலேந்திய அப்புயபலன் என்பவன், தன்வயிற்றினுள்ளே பசினோய் வருத்தலினால், சரீரகாந்தியுழிந்து விதர்ப்பநாட்டிற்கேகும்படி வந்துசேர்ந்தான். எ-று. (எஉ)

உற்றபெருமாநகரத்துள்புக்காடுநருதமியேன்
பொற்றொடியையிழந்தனனென்றுள்ளுயிர்க்கும்பொருமலான்
பெற்றபெரும்பசியலைப்பநெமொனம்பிறகிட்டான்
மற்றநகர்க்கடைத்தலைவாயிரந்திரந்துவயிரோம்பும்.

(இ - ள்.) தான்சேர்ந்த சிறந்தபெரிய நகரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து, நமது மனைவியை இழந்து தனிமையாய் விட்டோமேயென்று, தனக்குள்ளே பெருமூச் செடுக்கத்தக்க துக்கமுள்ள புயபலன், தனக்குநேர்ந்த பெரும்பசிவருத்த, மிகுத்திரு ந்தமானத்தையும் விட்டவனாய், அந்நகரவீதிகளிலுள்ள வீடுகள்தோறும் யாசித்து யாசித்துப் புசிப்பான். எ - று

பசினோயுற்றார்க்குக் காதலிகாதலும், மாணமுதலிய சிறந்தகுணங்களும், நில்லா வெனக்குறிப்பிப்பார், “பொற்றொடியையிழந்தனமென்றுள்ளுயிர்க்கும்பொருமலான் நெமொனம்பிறகிட்டான்” என்றார். இதனை, “மாணங்குலங்கல்விவண்மையறிவுடை மை-தானந்தவமுயற்சிடாளான்மை-தேனின் - கசிவந்தசெரல்லியர்மேற்காமுறுதல் பத்தும் - பசிவந்திடப்பறந்துபோம்.” என்ற ஒளவைப்பிராட்டியா ரமுதவாக்கானு மறிக. (எசு)

இரவாதமனையுழிச்சென்றிரந்தேற்றந்தன்வயிற்று
விரவாதபசியுருத்துமிக்கொளலுமற்றொருவர்
கரவாதகரவுணர்ந்துகரந்துபசிகளைந்தனனூற்
பரவாதகழலரசர்ப்பணிபுறுத்தபடைவேலோன்.

(இ - ள்.) தன்னை வணங்காத வீரக்கழலணிந்த அரசர்களைப் பணியச்செய்து கொண்ட வேலாயுதமேந்திய புயபலன், யாசிக்கத்தகாத வீடுகளிலும்போய் யாசித்துப்புகித்தும், தன்வயிற்றிலே இதற்குமுன் ஒருபோதுமில்லாத பசிவருத்தி அகிகரித்தலும், வேறொருவர் அறியத்தகாத ஒளிப்பிடமறிந்து ஒளித்துத்திருடியும் பசிதணித்துக்கொண்டனன். எ-று.

வறுமைநேர்ந்தகாலத்து அரசர்களேனும் தங்கள் குலாசாரதருமந்தவறி ஓரிடத்திற்சென்று மிக அம்பமாகியகூழையும் யாசிப்பார்களென்பதை “அறுசுவையுண்டியமர்ந்தில்லாநூட்டம்-றுசிக்கைக்கியுண்டாரும் - வறிஞராய்ச்- சென்றிரப்பேரரிடத்துக்கூழெளிற்செல்வமொன்- றுண்டாகவைக்கற்பாற்றன்று.” என்னும் நாலடியார் வெண்பாவானும் “வடிவுந்தனமும்மனமுங்குணமுங் - குடியிங்குலமுங்குடிபோகியவா - வடியந்தமிலாவயில்வேலரசே - மிடியென்றொருபாவெளிப்படினே.” என்னும் கந்தரனுபூதிச்செய்யுளானுமறிக.

(எடு)

மாணகரத்தவரவர்தம்மனை புகுந்துகவர்தரலு
நீணகர்க்கடுங்காவல்புரிந்துடையோர்நெறிதேர்ந்து
கோணுடையகொடுமுடுக்கினரணைறிக்குப்புறலும்
வாணிலவுபடைத்தடக்கையனையர்கண்வெளிந்தனரால்.

(இ - ள்.) பெருமைமிக்க அந்நகரத்திலே அவரவர்கள் வீடுகள்தோறுஞ்சென்று திருடவும், அப்பெரிய நகரத்தைக் கடுங்காவலாய்க் காக்கின்றவர்களாகிய ஒளிவீசும் ஆயுதங்களைப்படைத்த விசாலித்த கையையுடைய காவலாளிகள் இவன்வரும் வழியையறிந்து, கோணலாயிருக்கின்ற ஓர் மூலை வீதியிலுள்ள மதிலின்மீதேறி இவன் குதித்தவுடனே பார்த்துப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். எ-று ஆல்-அசை.

வாணிலவு படைத்தடக்கைநீணகர்க்கடுங்காவல்புரிந்துடையோரனையர் என முடிக்க. முடுக்கு - மூலவீதி. அரண்-மதில்.

(எசு)

பற்றிவலிந்திடையிழுத்துப்பாசத்தாலிருகரமுஞ்
சுற்றிவரிந்திறுக்கியந்தக்கருங்கங்குறொலைந்தபின்னர்
முற்றரணப்புறங்கொடுபோய்முளரிபொருங்கரங்காலு
மிற்றுவிழுவரிந்தனராற்குருதிசொரிந்திடருழந்தான்.

(இ - ள்.) கையிற்பிடித்துக்கொண்டு ஒர்பக்கத்தி லிழுத்துவந்து, கயிற்றினால் இரண்டு கைகளையுஞ்சுற்றி இறுக்கிக்கட்டி, அன்றைய இருண்ட இரவுகழிந்தபிறகு, அம்மதிலெல்லாங்கடந்து வெளியேகொண்டுபோய், தாமதையொத்த கைகளையும் கால்களையும் அறுந்துவிழும்படி அறிந்தார்கள். உதிரம் பிரவாகித்துத் துயரும் ழன். எ-று, இடை - பக்கம்.

(எஎ)

கைபார்க்குமரிந்திட்டகால்பார்க்குங்குருதிபட்ட
மெய்பார்க்குமிதுவினைத்தவிதிபார்க்கும்வெய்துறுமான்
மைபார்த்தவரினெடுங்கண்மயில்பார்த்தபொலஞ்சான்
னெய்பார்த்தகருங்குழலைநினைந்துநினைந்துயிர்ப்பெழுமால்.

(இ - ள்.) அவர்களால் அறுக்கப்பட்ட கையைப்பார்ப்பான் காலெப்பார்ப்பான், உதிரந்தோய்ந்த சரீரத்தைப்பார்ப்பான், இவ்வாறுவிளையச்செய்த தன்விதிப்பயனையு

ம்பார்ப்பான், பெருமூச்செறிவான், மைதோய்ந்த செவ்வரிபடர்ந்த நீண்டகண்களும், மயில்போன்ற அழகிய சாயலும், பரிமளத்தைலம்பூசிய கரியகூந்தலுமுடைய தன் மனைவியை நீனைந்து நினைந்து பெருமூச்செறிவான். எ-று. ஆல்-இரண்டும் அசைகள்.

பேரரசுபுரிதருநாள்யானறியப்பிழைத்திலன
னேரரசுபணிகேட்பத்தனிக்கவிகைநிழற்றினே
னேரறத்துமுறைதிறம்பேன்மதுமுறையினுயிர்புரந்தேன்
யாரிழைத்தபெரும்பாவமெனக்கிதுவந்தெய்தியதே.

(இ - ள்.) சக்கரவர்த்தியாய் அரசாண்டிருந்தகாலத்தில் என்மனமறியத் தவறு செய்யவில்லை, என்னைப் போன்ற அரசர்கள் பலரும் எனதேவலைக்கேட்கும்படி ஒப்பற்றசந்திரவட்டக்குடை நிழற்றினேன், ஒருதருமத்திலும் விதிமாறுபட்டறியேன், மதுநீதியின்படி குடிகளைக்காத்தேன், யார்செய்த பெரும்பாதகத்தால் எனக்கிப்படிவந்து நேர்ந்தது? எ-று. ஆல். எ-அசை.

இவ்வனத்திற்குவந்து விதர்ப்பநாடடைந்து பசிவருத்தத்தால் இப்போது திருடியதன்றி, இதற்கு முன் யானொரு தீங்கும்புரியவில்லை என்று குறிப்பிப்பானும் “பேரரசுபுரிதருநாள்யானறியப்பிழைத்திலன்,” என்றனென்க. (எசு)

கொள்ளாதமுறைதிறம்பிக்கொண்டிலேன்குவலயத்து
நள்ளாதவலியரன்றியெளியோராரைநலிந்திலே
னெள்ளாதமுதியோரையிகழ்ந்துணரோனீங்கிதுநா
ளுள்ளாதவினைவினைந்தாலின்னுமுயிரோம்புவனே.

(இ - ள்.) குடிகளிடத்து வாங்கத்தகாத தினையை முறைமை மாறுபட்டுவாங்கவில்லை, இந்நிலவுலகத்திலே என்னைநேசியாதவலியோரையன்றி எளியோரைத் துன்பப்படுத்தவில்லை, இகழ்ச்சியற்ற பெரியோர்களை இகழ்ந்தறியேன், அப்படியிருக்க, இக்காலத்திலே யான் ஒருபோதும் நினையாத இத்துயரம் நேர்ந்தால், இனிமேலும் உயிரைக்காப்பேனோ? எ-று.

இவ்வரசன், “குடிகொன்றிறைகொள்ளுங் கோமற்குக்கற்ற - மடிகொன்று பால்கொளலுமாண்பே - குடியோம்பிக் - கொள்ளுமாகொள்வோர்க்குக்காண்மே மாநிதியம்-வெள்ளத்தின்மேலும்பல,” என்னும் நீதியுணர்ந்தவனாதலின் “கொள்ளாத முறைதிறம்பிக்கொண்டிலேன்.” என்றான். (அ௦)

குலமுறையிற்பேரரசுகுறும்புகொள்ளமணந்துகொண்ட
மலர்மகளையொருவேடன்வலிந்துகொள்ளமாநகரத்
தலைகுருதியெழக்கரங்காலறுப்புண்டேன்றனித்திகிரி
நிலனளித்தபேரரசினெறிநன்றேநெறிநன்றே.

(இ - ள்.) வமிசபரம்பரையாய் ஆண்டுவந்த பெரிய அரசாட்சியைக் குறும்பரசர்கள் பற்றிக்கொள்ளவும், நான் திருமணம்முடித்த திருமகன்போலும் மனைவியை ஒருவேடன் வலியக்கைப்பற்றிக்கொள்ளவும், இப்பெரிய நகரத்திலே உதிரம்பெருக்கெடுக்கக் கையும்காலும் அறுப்புண்டேன், ஒப்பற்ற ஆக்கினசக்கரத்தால் இவ்வுலகையாண்ட பெரிய அரசாட்சியின் முறைநல்லதே! முறைநல்லதே! எ-று. (அசு)

என்றென்றுபலபிதற்றித்தனிமறுகியிடருழக்குங்
குன்றென்றுதோளாணைக்குறுகினர்கண்மயங்கூரார்
வன்றுண்டமுடனரிந்தாரில்லையெனவற்புறுத்திக்
கொன்றுண்டசினங்கதுவக்குப்புறுவான்குலவேந்தன்.

(இ - ள்.) என்று பலவாறு பிரலாபித்துத் தனியேவருந்தித் துயரடைகின்ற
மலைபோலுந் திரண்டதோள்களையுடைய அப்புயபலனைப்பார்த்து, மயங்கினவர்களாய்
அவ்வூரார் நெருங்கினார்கள். அப்போது எனதுகழுத்தையும் அறுக்காமற்போயினோ
யென்று, வலியமைந்து கொலைசெய்து கொள்ளத்தக்க கோபமீக்கூர, அப்புயபல
னென்னும் அரசன் தலைகவிழ்ந்து கொள்ளுவான். எ-று.

துண்டம்-முகம். ஈண்டு கழுத்தின்மேற்று. காவலனாயிருந்த தான் இப்போது
கரங்காலறுப்புண்டிருக்கக் கடிநகரத்தார் காணநேர்த்தேயென்னுங் கவலையார் கழு
த்தறியாமற்போயினோயென்றெனக்க. இந்நான்குங்குளகம். (அஉ)

காலமுகிக்கையமுகிமுடைநாற்றங்கவர்ந்தபின்னர்
மேலெழுநல்வினையிருந்தகடைப்பிடியால்வேந்தற்கு
வேலெறிபுண்புலர்ந்துநெடுவீதிதொறுமிரப்பற்றா
னையிப்பொற்கலத்தருந்துமவனோட்டிலருந்துவான்.

(இ - ள்.) அறுபட்டகாலம்கையும் அமுகித்துர்க்கந்தம் விசேடித்தபிறகு, அதன்
மேல் வினையத்தக்க நல்லாழிருந்த அனுபவத்தால், அப்புயபலனுக்கு ஆயுதத்தாலது
பட்ட புண்ணுலர்ந்து, அந்நகரவீதிகடோறும் யாசிக்கத்தொடங்கினான். ஒலிக்கின்ற
பொன்பாத்திரத்தன்கின்ற அவன் ஒட்டிலேபுசிப்பானுயின்ன். எ-று, வேல்-ஆயுதப்
பொது. (அஉ)

இந்நகரத்தெருத்தலையிரந்திரத்துநகர்த்திடுநாட்
பென்னருங்கானகத்திழந்ததூநிலாப்பனிமூரல்
பொன்னுருவங்கருகிமுன்னைப்பொலிவழிந்துபோந்தனளா
லந்நகரத்திடைப்புக்காரிருவருமற்றறிவயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) இந்நகரத்தின் வீதிகளில் யாசித்து யாசித்துப் புசித்துக்கொண்டிரு
க்கும் நாள்களிலே, யாவரும் அடைதற்கருமையான வனத்தில் வேடன்கையிற்பறி
கொடுத்த பரிசுத்தமான சந்திரிகையைப்போன்ற குளிர்த்த புன்னகையினையுடைய
அவனது மனைவி, திருமகள்போன்ற உருவங்கறுத்து முன்னிருந்த அழகுக்கெட்டு
வந்தாள். ஆக இருவரும் அந்நகரத்திற் சேர்ந்தார்கள் ; ஆனால் ஒருவரையொருவர்
அறிந்துகொள்ளவில்லை. எ-று. ஆல் - மற்று - அசைகள். (அச)

ஆங்கவளும்பெரும்பசிதொட்டலைப்புறநின்றற்றாம
லோங்குதெருப்பெருமனையினுட்புகுந்துகரந்திடலுந்
தூங்குகருங்குழலிவளைத்தொடர்ந்துகாவலர்பிடித்தார்
வீங்கிருளிற் பாசத்தால்விசித்திட்டார்விடியளவும்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு சேர்ந்த அவன் மனைவியும் அகோரப்பசிதோன்றி வருத்து
தலும், சிலநாள்பொறுத்திருந்தும் சகிக்கமுடியாமல், விசேடித்த அத்தெருக்களி
யுள்ள பெரிய வீடுகளிற் புகுந்து திருடினவளவில், தொங்கிய கருங்கூடத்தலுடைய

இவளைக் காவலாளிகள் தொடர்ந்து பிடித்துக்கொண்டார்கள். அர்த்தராத்திரியில் கயிற்றாக்கட்டிப் பொழுதுவிடியுமளவும் காவலில்வைத்தார்கள். எ-று. (அடு)

விடிந்தபொழுதெழுந்துநறைவிரிமலர்ப்பூங்குழலானைக்
கடிந்தகடுஞ்சினத்துறுக்கிக்கடிக்காவற்புறங்கொடுபோய்
வடிந்தகுழைகொடிமூக்குவனமுலையோடரிந்தனரா
லொடிந்துவிழுமரம்போனின்றலறிலிவத்துறவீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) பொழுதுவிடிந்தவுடனெழுந்து வாசனைவீசும் மலர்களைமுடித்த அழகிய கூந்தலுடைய அவளை, கடுமையான கொடுங்கோபத்தால் அதட்டி, காவலோடு கூடிய சிறைச்சாலைக்கு வெளியேகொண்டுபோய், தொங்கிய காதணியையுடைய அவளது நீண்டநாகியையும் இளமையான முலைகளையும் அறுத்தார்கள். ஒடிந்து விழுந்த மரத்தைப்போல அவர்களெதிரில் நின்றலறிக்கொண்டு பூமியில்வீழ்ந்தாள். எ-று. ஆல்-அசை. கொடி-நீளம். (அசு)

தேக்குயருநெடுவனத்துக்கொலைவேடன்றீண்டியநா
ணைக்கழிவுதந்தேனென்னாழிவுதந்திலனா
லாக்கியதண்புகழ்வேந்தேயுணைக்காணுமாசையாற்
போக்கியமூக்குடனிருக்கப்பிலையாவிபொறுத்தேனே.

(இ - ள்.) தேக்கமரங்கள் உயர்ந்திருக்கின்ற நீண்டவனத்தில், கொலைத்தன்மையுடைய வேடன் என்னைப்பிடித்த காலத்திலே, வீணைபிரலாபித்து வாய்போக்கினேனையல்லது எனது ஆயுள்நாளுக்கு கழிவுதொடாமற்போனேன், உலகெங்கும் பரப்பிய குளிர்த புகழுடைய அரசரே! உம்மைப்பார்க்கவேண்டும் விருப்பினால் மூக்கறுப்புண்டிருப்பதற்கும் எனது இழிந்த பிராணனைவைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன், எ-று.

அப்போதே அவ்வேடனை எதிர்த்தபுலிக்கு நான் எதிர்ப்பட்டு எனதாவியைப் போக்காமற்போனெனென்பது கருத்து. ஆல்-வ-அசைகள். (அள)

ஒறுத்தாராயொறுத்துமறத்துடனொழுகாதவ்வறத்தைக்
கறுத்தாராக்கறுத்துநின்றசெங்கோன்மைக்கடனீதோ
வெறுப்பாயகடுஞ்சினத்தேன்வெம்முலையுங்கொடிமூக்கு
மறுப்பாருக்கெளிதுற்றேனெவ்வுழைக்கண்டறிவாயே.

(இ - ள்.) பகைத்தவர்களைப் பகைத்தும், தருமமார்க்கத்தினடவாமல் அத்தருமத்தைக் கெடுத்தவர்களைத் தண்டித்தும்வந்த செங்கோன்முறைமையின் முடிவிதுவோ? அயலாடவர்களைக்காணின் அருவருப்பினுண்டாகும் கொடுங்கோபமுடைய யான், விருப்பந்தருந்தனத்தையும் நீண்டநாகியையும் கையிற்பிடித்தறுக்கின்ற காவலாளிகளுக்கு மிக எளியளாய்விட்டேன், எவ்விடத்தில் என்னைப்பார்த் தறிந்துகொள்ளப்போகின்றீர்? எ-று.

கழ்புடை மாதர்கட்குரிய நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் நால்வகைக் குணங்களுள், அயலாடவர்கள் கரம்மேற்படில் அருவருப்புண்டாதலே பயிர்ப்பு எனப் பெரியோர் கூறுவராதலின், “வெறுப்பாயகடுஞ்சினத்தேன் அறுப்புாருக்கெளிதுற்றேன்” என்றனளென்றும், இவ்வாறு தனதுமேனிகறுத்தும் இளைத்தும் அவயவக்

குறைவுநேர்ந்து மிருப்பதால் என்னை எவ்வாறெவ்விடத்துத் தேவரீர் கண்டுபிடிப்பீர்
என்னுங் கருத்துடையளாய் “எவ்வுழைக்கண்டறிவாய்” என்றனளென்றுங் கூறினர்.
ஏ-அசை.

(அஅ)

இல்லரணுந்தனிக்குடையும்பகைவேந்தற்கீந்திரக்கும்
புல்லரணம்புரிந்தவிதிக்கதுகொண்டுபோதாதோ
நெல்லரணநீர்நாட்டுநினைவணங்காநிலவேந்தர்
வல்லரணமிடிபடுத்துச்செருக்கெழுமால்யானையாய்.

(இ - ள்.) நெற்பயிரோ வேலியாகவுடைய நீர்வளம்பொருந்திய நமதுநாட்டிலே,
தேவரீரைப்பணியாத அன்னியதேயத் தரசர்களின் வலியகோட்டைகளை இடித்து
மதங்கொண்டுதிரியும் பட்டத்து யானையுடையவரே! நமது அரண்மனையையும் ஒப்பற்
றவெண்கொற்றக்குடையையும் நம்மைப்பகைத்த அரசர்களுக்குக்கொடுத்து, வேண்டு
கின்ற மஞ்சமானது புல்லாகச்செய்தவிதிக்கு அதுவரையில் திருப்தியில்லையோ!

இல்லரண் - அரண்மனை. அரண்ம் என்பதற்கு மஞ்சம்-வேலி-கோட்டை-என்
னும் மூன்றுபொருளுண்மையின் அம்மூன்றையும் முறையேகொண்டாம். இரக்கும்
அரணம்புல்புரிந்த - எனக்கூட்டிக. இரத்தல்-வேண்டல்.

(அக)

ஆடருவிரெடுவரையும்ருவிகளுமருவிதுறுங்
காடளவுமாக்கயத்திற்றனித்திரிந்துங்கண்டிலே
னாடனைந்தாயெனப்பரவிநனுகுற்றேனறவுயிரிக்கு
மேடவிழ்பூந்தெரியலாய்கடைமுறையிங்கிதுபெற்றேன்.

(இ - ள்.) அருவிகளொழுதுகின்ற பெரியமலைகளிலும் காட்டாறுகளிலும் அவ்
வாறுகள் பாய்கின்ற காடுகள்முழுதிலும், பெரிய கயங்களிலும் தனியாகத்திரிந்து
பார்த்தும் தேவரீரைக்காணேன், வாசனைவீசும் இதழ்களலர்ந்த மலர்மாலையுடைய
வரே! இந்நாட்டிற் சேர்ந்திருப்பீரொன்று அங்குநின்றும்வந்து இங்கடைந்தேன், கடை
சியாக இவ்வாறு அவயவபங்கமுற்றேன். ஏ-று.

மானபங்கத்தால் வெறுப்புற்றோர் மலைகளிலும் காடுகளிலும் மறைந்துறைத
லும், அதுவுஞ்சுகியாமல் ஆற்றுவெள்ளத்திலும் கயங்களிலும் வீழ்ந்துயிர்போக்கிக்
கொள்ளலு மியல்பாதலின், “ஆடருவிரெடுவரையு மருவிகளுமருவிதுறுங்-காடளவு
மாக்கயத்திற்றனித்திரிந்துங்கண்டிலேன்.” என்றனென்க.

(கஉ)

ஏனையவெல்லாம்பிதற்றியிருங்கூந்தல்புறஞ்சோர
மானனையாளிருகரங்கணிலந்துழாய்வரவிருந்து
தேனனையகொழுங்குதலைவேறுபடத்தெருமந்தா
ளானபெருந்துயர்க்கடற்கோர்புணைகாணுதலமந்தாள்

(இ - ள்.) மற்றைய அனைத்தையுங்கூறி, பெரியகூந்தலானது முதுகில்விரி
ந்துதுவள, மான்போலும் மருண்டபார்வையுடைய அவள், தனதிரண்டுகைகளும்
பூமியைத்துழாவும்படி உட்கார்ந்து, தனக்குண்டாகிய பெருந்துக்கசாகரத்திற்கு ஓர்
தெப்பமின்றி வருந்துபவளாய், கேட்போர்க்குத் தேன்போலினிக்கத்தக்க நல்லமழ
லைச்சொற்கள் மாறுபடும்படி பிரலாபித்தாள், ஏ-று.

மாதர்களுக்குவருத்தநேரின் வயிற்றைப் பிசைந்துகொள்ளலும், கைகளை நெரித்துக்கொள்ளலும், பூமியில் உட்கார்ந்து இரண்டுகைகளாலும் துழாவித்துக்கித்தலும் இயல்பாதலின் இவ்விடத்து “இருகரங்கணிலந்துழாய்வரவிருந்து.” என்றார். (கூக)

இத்துயரம்பெரிதுழுவாப்பசித்துயரமெரிமுட்ட
மெய்த்துயரத்துடனெழுந்துவீதிபுகுந்திரக்குறுநா
ளத்தெருவிற்புயபலனும்ந்தணர்ந்தெருச்சார்ந்தான்
சுத்தமறைமுழுதுணர்ந்தசசீலனகப்புறமடைந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்விததுன்பத்தால் மிகவும்வருந்தி, பசியின்துயரமானது அக்கினியைப்போல உள்ளேகொளுத்த, சரீரதுக்கத்தோடு அவ்விடம் விட்டெழுந்திருந்து வீதியிற்சென்று யாசிக்கும்நாளில், புயபலனும் அவ்வீதிகளுக்குள்ளே மறையவர் வீதியையடைந்து, தாய்மையான வேதங்கள் முற்றுமறிந்த சசீலரது மனைப்புறத்துவந்தான். எ-று. சார்ந்தான் - முற்றெச்சம், இவ்வாறுங்குளகம். (கூஉ)

ஐயநீசிறுகூழ்மற்றனித்தனையேலிவனாவி
யுய்வனையெனவிரப்பவோங்கருநான்மறைத்தலைவன்
செய்யநீற்றினையிகழ்ந்துசெருக்குமந்தத்திரைவேலி
வையம்யாவையும்புரக்கும்வங்கவேந்தனைப்போலும்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு சென்ற புயபலன் ஐயபோ! தேவரீர் கொஞ்சம் உணவு கொடுப்பீராயாகில் இவ்விடத்தில் உயிர்பிழைப்பேனென்றுவேண்ட, உயர்ந்தவேதங்களுணர்ந்த தலைவராகிய சசீலர், முன்பு செப்பமாகிய திருவேண்ணீற்றையவமதித்துக்கருவித்த, கடலையே வேலியாகவுடைய உலகனைத்தையும் அரசாண்டிருந்த அந்தவங்கதேயத்தரசன் போலிருக்கின்றது. எ-று.

செருக்குமந்தவங்கவேந்தனக்கூட்டுக.

(கூஉ)

என்றெண்ணிமனத்தினோர்தியாவனீயெனக்கேட்பக்
குன்றன்னதடந்தோளானல்தொன்றுங்கூடிலான்
மின்றுன்னுநான்மாப்பன்வியப்பெழுந்துவிளம்புவான்
பொன்றுன்னுங்கழல்வங்கப்புயபலனீபோலுமால்.

(இ - ள்.) என்றுகருதித் தம்முள்ளத்தில் ஆலோசித்து, நீயாரென்று வினாவு, மலைபோன்ற விசாலத்த தோள்களையுடைய புயபலன் அதற்கொன்றும் உத்தரங்கூறவில்லை, ஒளிமிக்க முப்புரிநூலணிந்தமாப்பினராகிய சசீலர் வியப்பதிகரித்தவராய்க்கூறுகின்றார். நீதான் பொன்னாலாகிய வீரக்கழலை யணிந்த வங்கதேயத்தரசனாகிய புயபலன் போலும். எ-று ஆல் - அசை. (கூச)

அகந்தெளிந்தமறையவர்க்கன்றருநிதிதானம்புரிநா
ளுகந்துநினதருகியாமுயர்தானம்பெறுமெல்லை
முகந்திருநீறிலதென்னொழிந்தனமெம்மொழிசீறி
யிகந்தனைநீயல்லையோவெனவுரைப்பவிகல்வேலேர்ன்.

(இ - ள்.) நீ மனத்தாபமையுடைய வேதியர்களுக்கு அரிய திரவியங்களைத் தானஞ்செய்யத்தொடங்கிய அன்றையத்தினத்திலே, மனவிருப்புடனே உன்னிடத்தில்

யாம் உயர்ந்ததானம் பெற்றுக்கொள்ளுந் தருணத்தில், உன்னுடைய முகத்திலே திருவெண்ணீரில்லையென்று சொன்னேனும், அவ்விதமான எமதுவார்த்தையைக்கேட்டுக் கோபித்து வெறுத்தவன் நீயல்லவா என்றுகூற, வலியமைந்த வேலேந்திய புயபலன். எ-று. (கடு)

அருந்துயிவிட்கண்டகனாவிழித்தபின்னரறிவான்போற்றிருந்தமனத்துணர்ந்தனனன்றுளவெல்லாஞ்சிந்தித்தானிருந்துயரமெய்தினமாங்கதனாலென்றெண்ணினான் பொருந்துமறையவனிருதாள்விழுந்திராதுபோற்றினான்.

(இ-ள்.) பெருந்துக்கத்திலே கண்ட கணவைத்துக்கம் தெளிந்தபிறகு அறிபவனைப்போல, செவ்வையாகத் தன்மனதிலே ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு, அக்காலத்தில் நடந்தவைகளினைத்தையும் நினைத்துப்பார்த்து, அதனால்தான் இப்பெருந்துயரடைந்தோமென்றும் கருதி, வேதமார்க்கம்வாய்ந்த அச்சுசீலரென்னும் வேதியரின் இரண்டு திருவடிகளிலும் பணிந்து குறையிரந்து துதித்தான். எ - று.

இந்நான்குங் குளகம்.

(கக)

பொறுத்தருணீயையவெனப்புன்கணீர்புறஞ்சோரக்கறுத்ததிருவுளமிரங்கக்கடவையெனக்கைகூப்பிவெறுத்ததிருவெண்ணீற்றூல்விளைந்திந்தவினையென்றான் பெற்றக்கருநான்மறைவேந்தேநின்னுரையும்பிழைக்குமோ.

(இ - ள்.) துக்கக்கண்ணீர்வெளிப்பட்டொழுக்க, ஐயரே! தேவரீர்பொறுத்தருளவேண்டுமென்றும், அன்று கோபித்ததிருவுள்ளம் இன்றிரங்கக் கடவீடொன்றும், இரண்டுகைகளையும் சிரமேற்கூப்பி, யாவராலும் பெறுதற்கரிய நான்குவேதங்கட்கும் தலைவரே! தேவரீர் வாக்கும் பழுதுபடுமோ? என்றும், அடியேன் அவமதித்த திருவெண்ணீற்றினால்தான் இத்தகைய துன்பங்கள் நேர்ந்தனவென்றும்கூறினன். எ-று.

எனப்பலபட்டனவெல்லாமெடுத்துரைத்துவணங்குவான் மனக்கருணைசிறிதுபுரிந்தளியவென்பால்வழங்குதிநானினக்கபயமடைந்தனன்வெண்ணீற்றருளவேண்டுமெனச்சினக்கதிர்நெட்டிலைவேலோன்செங்கரமொன்றேந்தினான்.

(இ - ள்.) என்று பலவகைப்பட்ட வார்த்தைகளையெல்லாம் விசேடித்துக்கூறி வணங்குகின்றவனாய், தேவரீர் திருவுள்ளக்கருணையிற் சிறிது எளியவனாகிய அடியேனிடத்துப் பாலிக்கவேண்டும், தேவரீருக்கு அடைக்கலமானேன், திருவெண்ணீறு தருதல் வேண்டுமென்று, கோபிக்கின்ற ஒளியமைந்த நீண்டஇலைபோலும் வடிவுள்ள வேலேந்திய புயபலன் சிவந்த தனதுகரமொன்றை நீட்டினன். எ-று. ஆல்-அசை.

திருநீறு ஒற்றைக்கரத்தால் வாங்குதல் முறையன்றேனும்பூர்வகாலத்தில் மாறுகை மாறுகால் வாங்குதல் பெருந்தண்டமாதலின் இப்புயபலனும் அவ்வாறு தண்டிக்கப்பட்டதால், “செங்கரமொன்றேந்தினன்” என்றார். (கஅ)

சுருதிநான்முதற்றலைமைச்சுசீலனுளமிகவிரங்கிவருதிநீயெனவருளித்திருநீறுவழங்குதலுமரசர்கோனுடலடங்கப்பூரித்தானக்கணத்திற் குருதிபோக்குறவரிந்தகரத்தொடுகால்கூடியதே.

(இ-ள்.) வேதசாத்திரங்களுணர்ந்த முதற்றலைமையமைந்த சுசீலர் தமது திருவுள்ளத்தில் மிகவும் இரக்கமுற்று, நீ அருகில்வாவென்று திருவாய்மலர்ந்து திருவெண்ணிற கொடுத்தவுடனே, அரசர்க்கரசனாகிய புயபலன் சரீரம் முழுமையும் புளகித்தான், அந்தக்ஷணத்திலே உதிரம்பெருக அறுத்தகையோடு காலும் வளர்ந்தது. எ-று. ஏ-அசை. (கூக)

அரிந்திட்டகரங்கால்வந்தநிலையிற்கூடுதலும்
புரிந்திட்டபேருவகைமீக்கொண்டுபொருமினான்
பரிந்திட்டபெரும்பிணிபோய்ப்பண்டையினுமெழில்பெற்றான்
விரிந்திட்டதாமரைபோல்விளங்கினவக்கரங்காலும்.

(இ - ள்.) அறுபட்ட கையும்காலும் வளர்ந்து அப்பொழுதே கூடிக்கொண்டவுடனே, விரும்பப்பட்ட பெருங்களிப்பு அதிகரித்துப்பூரித்தான், துன்பப்படுத்திய பெருவியாதிநீங்கி, முந்தியதைப்பார்க்கினும் மிக்க அழகடைந்தான், மலர்ந்ததாமரைபோன்று அவனது கையும் காலும் விளங்கின. எ-று. (கூ௦)

பொங்கியநீற்றோளிபொதிந்தபுல்லுருவம்புயபலற்கு
வெங்கதிராயிரமிமைக்கும்பசங்கதிர்போலிலகமலர்ச்
செங்கமலத்தயனனையான் றிருவாயிலிவனிற்பக்
கொங்கையோடுமூக்கிழந்தாளம்மறுகிற்குறுகினான்.

(இ-ள்.) புயபலனுக்கு விசேடித்த திருவெண்ணீற்றினொளிபதிந்த அற்பவருவானது, கொடிய கிரணங்கள் ஆயிரம் பிரகாசிக்கும் இளஞ்சூரியனைப்போல் விளங்க, செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனைப்போன்ற சுசீலரது திருமாளிகையின் வாயிற்படியிலே இவனிருக்கையில், தனத்துடனே நாசியுமறுபட்ட அவன் மனைவி அவ்விதியையடைந்தாள், எ - று, (கூ௧)

கண்டனளின்னுயிரனையகொழுநனைத்தன்கண்களாற்
பண்டையினல் லுருப்பெற்றானிவனென்னும்பரிவினளாய்
விண்டகுரற்போதிரப்பவிரைந்தலறியடிவீழ்தா
ளண்டரினுமெழில்பெற்றானிவளாரொன்றையுறலும்.

(இ-ள்.) தனதின்னுயிர்போன்ற கணவனைத்தன் கண்களாற்பார்த்தாள், இவர் முன்னையினும் நல்ல அழகுவாய்க்கப்பெற்றனரென்னும் விருப்பமுடையவளாய்த்தனதுவாயினின்றெழும் குரலைக்காட்டிச்சென்று யாசிக்கும்படி அதிகவினாவுடனே அழுது அவன்பாதங்களிலே பணிந்தாள், தேவர்களினும் விசேடித்த அழகு வாய்ந்தபுயபலன் இவன்யானொன்று சந்தேகித்தலும், எ-று. (கூ௨)

இவ்வினையென்னெழில்கவரவெனையுணராயானுனது
மைவனாத்தின்னோள்புணர்ந்தமாதவத்தேலரிம்மறையோர்
தெய்வநீறுதவிடிலென்செய்தபிழைதீர்வனென்ப
பெய்வனைச்செய்தபிழைபேசுகெனப்பேசுவாள்.

(இ-ள்.) இந்ததீவினையானது எனது அழகைப்போக்க, என்னை இன்னொன்று அறியமாட்டீர், அடியேன் கரியமலைபோலுந் திண்ணிய உமது தோள்களைப்புணர்ந்திருந்த பெருந்தவமுடையேன், இவ்வேதியர்தெய்வீகமமைந்த திருவெண்ணீறுதந்தி டின் முன்புரிந்த எனது பாவந்தீர்ப் பெறுவேனென்றுகூற, பெண்ணே! நீசெய்தபா வத்தைச் சொல்லென்று கேட்கச் சொல்லுகின்றான். எ - று.

(க0௩)

அரிசுமக்குமாசனத்துத்தனியரசுசெலுத்துநாட்
மரிசறுத்தபெருங்குணத்தித்தொன்மறையோர்தோன்றினார்
விரிதவளத்திருநீறுவேண்டலைநீயிவர்போத
முரிதரும்புழக்கிழைத்துத்தும்மினேன்முடிவோனேன்.

(இ-ள்.) தேவரீர் சிங்கங்களாற் சுமக்கப்பெற்ற ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து, ஒப்பற் ற அரசாட்சிசெலுத்துங்காலத்தில், குற்றநீக்கிய சிறந்தகுணமுடைய பெரியவராகிய இவ்வேதியர்வந்தார், வெண்மைமிக்க திருவெண்ணீறு தேவரீர் வேண்டாமையால் இவர் திரும்பிப்போக, அடியேன் பின்விளைவ துணராதவளாய், முரிந்த ஓர்தரும் பெடுத்து மூக்கில் திரிகித்தும்மினேன். எ - று.

(க0௪)

அன்றிழைத்தமதச்செருக்காலரசிழந்தேமரசிழந்து
குன்றிழைத்தபெருங்கானங்குறுகினேங்கொடும்பாவ
நின்றிழைப்பவேறுகிரீங்கினேன்றிகாண்பா
னின்றிழைத்தநல்வினையொன்றிருந்தவாவெய்தினேன்.

(இ-ள்.) அன்றுசெய்த அகங்கார கருவத்தால் அரசாட்சியைப் போக்கினோம், அரசாட்சியைப் போக்கிக்கொண்டு மலைகள் நெருங்கிய பெரியகாட்டி லடைந்தோம், யான்செய்த கொடியபாவம் நடுவேநின்று நீக்க, யான்வேறுபட்டுத் தனித்து நீங்கி னேன், தேவரீரைக்காணும்படி முன்புரிந்த நல்வினை யொன்றிருந்தமையால் இன்றி வ்விடத்தடைந்தேன் என்றான். எ - று.

(க0௫)

ஆங்கவணினுறாத்தமொழியறிந்தனையுறவொழிந்தான்
பூங்குழலாளவட்கண்டுவிழிபணிப்பப்பொருமினான்
றேங்கமமுநறுந்தெரியற்சிவமறையோனுளநெக்கா
னீங்கிவர்கணிலையோர்த்தார்யாவோயிரங்காதார்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்துஅவன் கூறியவார்த்தைகளை யுணர்ந்து சந்தேகந்தீர்த்தான், அழகிய கூந்தலையுடைய அவளைப்பார்த்துக் கண்ணீர் சோரத்துக்கித்தான், வாசனை மணக்கும் சிறந்தமாலையையுடைய ஆதிசைவ மறையவராகிய சசிலரென்பவர் மனமு ருகினர், இவ்விருவரின் பூர்வ நிலைமை யறிந்தவர்களில் யாவர்தான் துயரப்படாத வர்கள். எ - று.

(க0௬)

வங்கவேந்தணிபுரிநூன்மறையோனையடிவணங்கி
யெங்கணயகமுழுதுமிரங்குதியென்றிரத்தேற்பப்
பொங்கியவெண்ணீறவட்கும்புரிந்தனன்பழமறையோன்
மங்கைதிருவுருப்பெற்றுமறையோனைவணங்கினான்.

(இ-ள்.) வங்கதேயத்தரசனாகிய புயபலன் அழகிய உபவீதமணிந்தசசீலர் திருவடிகளின்பணிந்து, எங்கள் தலைவரே! முழுவதுங் கருணைகூரவேண்டுமென்று குறையி ரந்து பிரார்த்திக்க, அச்சசீலர் மிக்க பெருமையமைந்த திருவெண்ணீற்றை அவனாக் கும் பாலித்தனர், அவன் திருமகள்போலும் அழகுவாய்க்கப்பெற்றுச் சசீலரைப்ப ணித்தனன், எ - று. (௧௦௭)

அந்நிலையினீங்கிவர்கண்முன்னையுருவடைந்தனரான்
மின்னிலையமுப்புரிநூன்மறையோனை வீழ்ந்திறைஞ்சி
நின்னிலையுற்றுணரா துநீ மிகழ்ந்தோமிதுபட்டே
மின்னருளினீறுதரித்திங்கிதுபெற்றனமென்றார்.

(இ-ள்.) அந்தத்தருணத்தில் அவ்விருவரும் பழைய உருவமடைந்தார்கள், ஒளி யமைந்த முப்புரிநூலணிந்த வேதியராகிய சசீலர்திருவடிகளிற் சாஷ்டாங்கமாகப்ப ணிந்து, தேவரீர்தன்மையை யோசித்தறியாதவர்களாய்த் திருவெண்ணீற்றை யவமதி த்தோம், அதனால் இத்தனைத்துயரங்கள் அநுபவித்தோம், தேவரீர் திருவருளால் திரு வெண்ணீறு கொடுக்கத் தரித்து இப்பழைய உருவத்தைப்பெற்றோம் என்று கூறி னார்கள். எ - று. (௧௦௮)

அந்தமாநகர்ச்சிறந்தாரதுநோக்கியகமகிழ்ந்தார்
சந்தமார்தடநெடுந்தோட்டனிச்செங்கோல்விதர்ப்பர்கோ
னுந்துபேருவகையுடனதுகேட்டங்குடனடைந்தான்
சிரதைகூர்ந்தினிதுவந்துசசீலனடிசென்னிவைத்தான்.

(இ-ள்.) அந்த விதர்ப்பதேயத்திற் றகுதியமைந்தோரனைவரும் அதனைக்கண்டு மனமகிழ்ந்தார்கள், களப்பூச்சணிந்து விசாலித்து நீண்ட புயங்கிலையும் ஒப்பற்ற செங்கோலையுமுடைய விதர்ப்பதேயத்தரசன் இச்செய்தியைக்கேட்டு, முன்னே செ லுத்துகின்றபெருங்களிப்புடன் உடனே இவ்விடத்திற்குவந்து, மனமுருகி இனிமை யுடன்விரும்பிச் சசீலர் திருவடிகளைச் சிரசிற்றூடிக்கொண்டான். எ - று. (௧௦௯)

தேவராயுறைந்தோரும்பல்லுயிர்க்குச்சிறந்தனிக்கு
மூவராய்நின்றருநீயாதிமூதுணர்ந்தோய்
பாவியேன்றிறம்பியதொன்றுளதெனினப்பழியொழித்துக்
காவல்பூண்டருளுதியென்றிரந்தனைக்கழல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அவ்வாறுவணங்கிய வீரக்கழலை யணிந்த விதர்ப்பதேயத்தரசன், பேர றிவுள்ளவரே! தேவர்களாயிருப்பவரும் பலசீவராசிகளுக்குச் சிறப்புடன் வரம்பாலி க்கும் திரிமூர்த்திகளாயிருப்பவரும் தேவரீரேயாவீர், பாவியேனாகிய யான் ஏதேனும் மாறுபட்டதுண்டாயின் அப்பாவத்தை நீக்கி, அடியேனைக் காத்தருள வேண்டுமெ ன்று பிரார்த்தித்தனன், எ - று. (௧௧௦)

களைகழற்காலினனின்றதனிச்செங்கோற்காரோறு
துணைபரித்தேர்த்தானையெனம்மாதூலன்றோன்றின
னினையனையொற்றையெவியெவ்வுலகூந்தேடினே
னனையவர்தங்கட்புலத்தினைய்தாமையடைந்தனரால்.

(இ-ள்.) சத்திக்கும் வீரக்கழலுடையனாய் நிற்கின்ற, வேகமாய்ச்செல்லும் குதிகைகள் பூட்டிய இரதங்களையும் சைனியங்களையுமுடையவனும், ஒப்பற்ற செங்கோலேந்தியவனும், கரியமேகம்போன்ற கொடையாளியுமாகிய இவன், அடியேனுக்கு மருகனாய் வந்தவன், இவனைத் தூதர்களையனுப்பி எத்தேயங்களிலும் தேடினான், அவர்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமையால் திரும்பிவந்துவிட்டார்கள். எ - று. (ககக)

அந்தண நின்றிருவருளாவிநகரமடைந்தனனான்
முந்தையுடைக்கவினோடு நின்ற நுள்பெற்றனென மொழிந்தச்
சந்தநெடும்புயபலனையுறவனைத் துத்தழி இக்கொண்டு
புந்திமகிழ்ந்தனையோனைத்தேவியொடுங்கொடுபோனான்.

(இ-ள்.) வேதியரே! தேவரீர்திருவருளால் இந்த நகரத்தடைந்தனன், அன்றியும் பழமையாயிருந்த சரீரகௌந்தரியத்துடனே உமது திருவருளையும் பெற்றுக்கொண்டா னெனக்கூறி, களப்பூச்சணிந்த நீண்டதோள்களையுடைய புயபலனை மார்புறச்சேர்த்துத்தழிவிக்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியுடையனாய் அவனை அவன்பத்தினியுடன் அழைத்துக்கொண்டுபோனான். எ - று. (ககஉ)

மழையாடுமதிற்கோயின்மண்டபத்தினரியணமேற்
குழையாடுமுகத்தியொடுமினிதிருத்திக்குலவேந்தன்
றழையாடகத்துடுக்கைமுதலவெல்லாந்தந்தளிப்ப
விழையாடுதடம்புயத்தான் சிலவைகலவணிருந்தான்.

(இ-ள்.) மேகங்கள்படியும் மதில்களையுடைய அரண்மனையிலுள்ள மண்டபத்திலிருக்கின்ற சிங்காதனத்தின்மீது, காதணியாடுகின்றமுகமுள்ள அவன்பத்தினியோடும் இனிமையுடனிருக்கச்செய்து, அவ்விதர்ப்பதேசத்தரசன் விசேடித்த பீதாம்பரங்கள் முதலிய யாவும் கொடுத்தாதரிக்க, ஆபரணங்கள் விளங்குகின்ற விசாலித்த புயமுடைய புயபலன் சிலநாள் அவ்விடத்திருந்தனன். எ - று. (ககஉ)

இப்பரிசிங்கிவணிகழ்ந்ததிவணிருந்தபுனனுட்டை
யொப்பருமன்னவர்கொண்டாரவனையொழித்தோரரசர்கள்
செப்பரியகொடுங்கோன்மைசெலுத்தினானதுகேளா
வெப்பெழுந்தவெகுளியினன்விதர்ப்பநாட்டிகல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்துடந்தது இத்தன்மையாக, இப்புயபலன் ஆண்டுகொண்டிருந்த நீர்வளம்பொருந்திய வங்கதேசத்தை முதலில் ஒப்புக்கூறுதற்கரிய அரசர்கள் கைப்பற்றினார்கள், அவ்வரசர்களைப் போக்கி வேரோர் அரசகன், யாவராலும்சொல்ல வேலாத கொடுங்கோலரசு செலுத்தினான், அதனைக்கேட்டுக் கடுங்கோப முடையவனாகிய விதர்ப்பதேயத்தையாரும் வலியுள்ள மன்னவன். எ - று. (ககச)

புயபலனுக்கடுகளிறுங்கொய்யுளையுரவிகளும்
வயவரொடுநெடுத்தானைமன்னவருமளவொழிந்த
கயவளக்கரோரோமுமொன்றுபடக்கலந்தவெனத்
துயல்வருகாற்படையனிகத்தொகைநிரப்பிச்சொல்லுவான்.

(இ.ள்.) தனது மருகனாகிய புயபலனுக்கு, கொல்லத்தக்க வல்லபமுள்ள யானைகளும், கொய்தமயிருள்ள குதிரைகளும், போர்வீரர்களோடு பெருஞ்சைனியமுடைய அரசர்களும், அசைந்து செல்லத்தக்க காலாட்படைகளுமாகிய இவைகளே, அளவிற்ற ஆழமமைந்த சத்தசமுத்திரங்களும் ஒன்றாகக்கலந்தனவென்று சொல்லும்படி, அனிகமென்னுங் கணக்காகச் சேர்த்துச் சொல்லுகின்றான். எ - று.

அனிகமென்பது - சங்கம்மூன்றுகொண்டது. சங்கமாவது - நூறுகோடாகோடி. (ககடு)

எம்முடையபெருஞ்சேனையுடனேகியிகலரக்கன்
வெம்முனையினெதிர்தந்துபோர்மாயவிறித்துனது
செம்மைதருதனிச்செங்கோல்செலுத்துகவென்றேயினான்
பொம்மெனநின்றெழுஞ்சேனையுறித்தவனும்பூரித்தான்.

(இ.ள்.) என்னுடைய பெருஞ்சைனியங்களுடன்போய், பகைகொண்ட அரக்கஹை புரியப்படும் கொடியயுத்தத்திலெதிர்த்து, அவனது யுத்தமழியும்படி அவனைக் கொன்று, பழையபடியே உன்னுடைய செங்கோலைச் செலுத்தக்கடவாயென்றனுப்பினன், பொம்மென்னும் ஒலியோடு கூடிப்புறப்பட்ட சைனியங்களைக்கண்டு புயபலனும் மனமகிழ்ந்தான். எ - று. பொம்மென லனுகரணவோசை. (ககசு)

கலநிலைத்துறை.

புராசெய்மாகளிறுகோடியிருபொங்கருவிதாழ்
வராசெய்தன்னவைநிராந்தனவயப்புரவியுந்
திராசெய்வாரிதியெனச்செலவுகண்டுசெறியக்
கரையெடுத்தபுறவாழிபொருசேனைகளுல.

(இ.ள்.) கழுத்தணி கயிற்றையுடைய பெரியயானைகள் கோடி, அவ் யானைகள் விசேடித்த பெரிய அருவிகள் ஒழுக்குகின்ற மலைகளைப்போல வரிசையாய் நடந்தன, வேகமாய்ச்செல்லங்குதிரைகளும் அலைகளோடுகூடிய கடலென்று சொல்லும்படி உலாவிக்கொண்டுநெருங்க, கரையற்ற பெரும்புறக்கடல்போன்ற காலாட்படைகள் விளங்க. எ - று.

புரோசையெனற்பாலது புரைசெய்யெனநின்றது. புரோசை - யானைக்கழுத்தணிகயிறு. (ககசு)

வாசியெண்டிசைகுலுக்கிடுகிரிப்புவயவெங்
காய்சினக்களிறதிரந்திடுமதிரச்சிகதுவும்
பூசலஞ்சிலையினொணைபுடைக்குமுரசோ
டாசைகொண்டுககனந்தொடநிமிர்ந்தவமலை.

(இ.ள்.) குதிரைகள் அஷ்டதிக்குகளையும் குலுக்குகின்றகளைப்பும், வெற்றியைத் தரும் கடுங்கோபத்தையுடைய யானைகளின் அதிருகின்ற கர்ச்சனையும், யுத்தத்திற்கு விரிந்திருக்கும் அழகிய வில்லின் குணத்தொனியும், அடிக்கின்ற முரசத்தொனியுடனே கூடிய இவ்வோசைகள் அஷ்டதிக்குகளும்நிரம்பி ஆகாயமளவும் ஒங்கின. எ - று. கதுவல்-விரிந்திருத்தல். பூசல்-யுத்தம். ஆசை-திக்கு, அமலை-கோஷ்டம். (ககஅ)

மீயொளிக்கதிர்பதைத்திடவிதிர்த்தவடிவாட்
சேயொளிப்பொறிமிடைந்தனதெறித்ததிசைபோய்
மாயிருட்படலநக்கினவயத்தவருரப்
பாயவெண்டிசையடைத்தனவெடித்ததவனி.

(இ - ள்.) அதிக உன்னதத்தில் ஒளிர்கின்ற சூரியகிரணங்கள் பதைக்கும்படிவீ
சிய வடித்த வாளாயுத்தின் செப்பமான ஒளிப்பொறிகள் நெருங்கினவாய்ச்சிதறு
ண்டன, திசைகடோறும்பரவிப் பெருத்த இருட்படலத்தை நீக்கிவிட்டன, வீரர்க
ளின்கர்ச்சனை அஷ்டதிக்குகளையும்செவியிடுபடுத்தின, பூமிக்கெல்லாம்வெடிபட்டன.

சூரியனொளியும் மழுங்கும்படி வீசிய வாளாயுத்தின் ஒளிப்பொறிகளால் உல
கத்தி னிரம்பிய பூதவிருண்முற்று மொழிந்தன வென்பதுகருத்து, (ககக)

இன்னசேனாகொடெழுந்தனனெழுந்துகணிநூல்
சொன்னபோதொடுகசிலனையெழுந்துதொழுதா
னன்னவன்றருவிபூதிநுதல்கொண்டனனணிக்
கன்னிமாநகரொழிந்திடைகடந்துபுகுவான்.

(இ-ள்.) இவ்விதசைனியங்களுடன் வெளிப்பட்ட புயபலன் புறப்பட்டுச் சோ
திடநூலிற் கூறிய முகூர்த்தத்திலே சசிலரைப்பணிந்து, அவராம் கொடுக்கப்பட்ட
திருவெண்ணீற்றை நெற்றியி லணிந்துகொண்டு, காவலோடு கூடிய அழகமைந்து
சிற்றந்த விதர்ப்பதேயத்தைவிட்டு நடுவிலுள்ள வழிகளைக்கடந்துசெல்கின்றான். எ - று.

இந்நான்குங் குளகம்.

(கஉ௦)

வெய்யசேனாகொடுன்புகுவிசித்தரதனை
யையநிற்றியெனவன்பினொடுபுல்லியகலா
வொய்யெனக்கடிதெழும்படையொடேகியொலிநீர்
மொய்கொள்வேஷிபடுதன்னகரமுன்னநிருதன்.

(இ-ள்.) கடைய சேனையை யழைத்துக்கொண்டு உடன்கூடி வந்த விசித்திரதர
னென்பவனை, ஐயா! நீ நிற்கவென்று, அன்புடனேதழுவியகன்று, அதிகவினாவுட
னே வேகமாய்ச் சத்திக்கின்ற நீர்நிறைந்த வேலியையுடைய தனது வங்கதேயத்தை
அடைய, இராக்கதனாவன். எ - று.

ஒலிநீர்மொய்கொள்வேலி என்பதற்கு நீரரண் எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர்.

வன்படைத்தலைவரைக்கடிதுவம்மினெனலு
மின்படைக்குலமொடண்மினார்வெகுண்டதிருலோ
ரன்படைத்தறிவிலார்முரணடைத்தகொடியோர்
துன்படைத்துயிர்களுக்குறுதுணுக்கமிடுவோர்.

(இ-ள்.) வலியமைந்த படைத்தலைவர்களைச் சீக்கிரத்தில் வரக்கடவீர்களுன்று
கூறவும், கோபித்துக்கொள்ளும் வல்லமையுடையவர்களும், அன்பின்வழியை யடை
த்த அறிவீனர்களும், மாறுபாடு நிரம்பிய கொடியவர்களும், துன்பம்பெருகச்செய்து
ஆன்மாக்களுக்குப் பொருந்திய நடுக்கம் புரிபவர்களுமாகிய வீரர்கள், ஒளிவீசுகின்ற
ஆயுதங்களுடன் நெருங்கினார்கள். எ - று.

ஆசையுடையாரிடத்து அன்பின்பெருக்கை யடைக்கத்தக்கதடையில்லையென்பதும் வன்புடையாரிடத்து அதுதானே யடைபடுமென்பதும் ஆன்றோர்கொள்கையாதலின், “அன்படைத்தறிவிவார” என்றார், இதனை “அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்தாழார்வலர்- புன்கணீர்ஈசறநம்” என்னும்திருக்குறளுரையானுந்தெளிக. (கஉஉ)

வெள்ளவெம்படைமிடைந்தொருவழிப்புகுதரத்
தள்ளில்வாளரவந்தன்முடிதட்டிவதாற்
கள்ளவெஞ்சினவரக்கன்விழிகக்கும்வடவை
யொள்ளொரிப்பொறிகலித்ததுசலித்ததுலகம்.

(இ-ள்.) வெள்ளக்கணக்காகிய பெரியசைனியங்கள்நெருங்கி ஓரிடத்திற் புகுந்ததனால், யாவராலு நீக்குதற்கரிய ஒளியமைந்த சர்ப்பமாகிய ஆதிசேடனுடையபுழுமுடிதடுமாற்றமடைகின்றது, கள்ளத்தன்மையோடுகூடிய கடுங்கோபமுடைய அவ்வரக்கனது விழிகள் கக்குகின்ற வடவானலமென்னும் பிரகாசம்பொருந்திய நெருப்புப் பொறி ஒலித்தது, உலகமனைத்தும் சலிப்படைந்தன. எ - று.

ஆதிசேடன் முடியின்றாங்கும் புலிச்சுமையைத் தாம்தாங்கிக்கொண்டு அவனைத் தள்ளத்தக்கவாற்றல் யோகியர்க்கேயன்றி ஏனையோர்க்கில்லாமையின், “தள்ளில்வாளரவனந்தன்,” என்றார். அவ்வாற்றல் யோகியர்க்கே யுண்டென்பதை “உரகனுமிளைப்பாறயோகதண்டத்திலேயுலகுசுமையாகவருளான், மீட்டிடவும்வல்லநீரென்மனக்கல்லையனன்மெழுகாக்கிவைப்பதரிதோ” என்றதாயுமானார் அருள்வாக்கானுமறிக - ஆல்-அதை. (கஉஉ)

கோலமுத்தலையிற்படையெடுத்தனர்கொடுங்
காலசக்கரமெடுத்தனர்கதைப்படையொடு
நீலமைக்கடனெருப்பொடுமுருத்துநிமிரு
மாலமொத்தனரரக்கனுருமொத்ததிருவான்.

(இ-ள்.) அழகோடுகூடிய முச்சிகைகளையுடைய சூலாயுதமெடுத்தார்கள், கொடுமையை விளைக்கத்தக்க காலச்சக்கராயுதமெடுத்தார்கள், கதாயுதத்துடனே நீலம்போலுங்கரியகடலிலுள்ள வடவானலத்தோடு கர்ச்சித்தோங்கிய ஆலகாலம்போன்றார்கள், அதுகண்டு அரக்கனானவன் இடியைப்போலக்கர்ச்சிப்பான். எ - று.

சைனியங்களேகடலாகவும், ஆயுதங்களின் ஒளியே நெருப்பாகவும், அவ்வாயுதங்களே ஆலகாலமாகவும் உருவகித்து, “நீலமைக்கடனெருப்பொடுமுருத்துநிமிருமாலமொத்தனர்” என்றமைகாண்க. (கஉஉ)

எழுவுசேனைபுடைகொண்டனெழுந்தனெழுந்
தொழுகுசேனைறிபடர்ந்தனனுடற்றநினைவான்
மழைமுழக்கெழவிதர்ப்பாப்படைமன்னியெழலு
முழைவயப்புலியெனச்சினவரக்கன்முனிவான்.

(இ-ள்.) புறப்படத்தக்க சைனியங்கள் புடைசூழும்படி வெளிக்கொண்டெவந்து, ஒழுங்காக அதிதூரத்திற்போய்ப் போர்புரிய நினைக்கையில், விதர்ப்பதேயத் தரசன்

சைனியங்கள் மேககர்ச்சனை செய்து நெருங்கிவரவும், கோபமுள்ள அரக்கன் குகையிலிருந்த வெற்றிகொண்ட புலியைப்போலச் சீறுகின்றான். எ - று.

உடற்றல்-போர்புரிதல். முழை - குகை.

(கஉரு)

வில்லும்வேல்களுமிடைந்தனமிடைந்துவிரவக்
கல்லொலிப்படவெழுங்குருதிகாணிமிரவோர்
வல்லெயிற்றுநிருதன்கறுவிவங்கவிதைமேற்
செல்லுறத்திருவெணீரரசனெற்றிதிகழ.

(இ-ள்.) வில்லோடுவில்லும் வேலோடுவேலும் நெருங்கின, அவ்வாறு நெருங்கி
க்கலத்தலால், கல்லென்கின்ற சத்தமுண்டாகப்பிரவாகிக்கும் உதிரம் வாய்க்கால்போ
ன்றோட, ஒப்பற்ற கடிய பற்களையுடைய அரக்கன் தணியாக்கோபங் கொண்டு, வங்
கதேயத்தரசன்மீது எதிர்த்துப்போக, திருவெண்ணீறு அப்புயபலன் நெற்றியில்விள
ங்க. எ - று. கறுவுதல்-தணியாக்கோபங்கொள்ளல்.

(கஉசு)

கண்டனன்றிருவெணீரருள்கனிந்துருகினான்
மண்டுசேனையைவிலக்கினன்மறித்தனன்மனக்
கொண்டகாதலினெடுத்திருகையுச்சிகுவியாத்
தொண்டனென்றுதனிசென்றனன்விழுந்துதொழுதான்.

(இ-ள்.) திருவெண்ணீறு அவன்நெற்றியிலிருப்பதைப்பார்த்தான், கனிவுடனே
மனமுருகினான், நெருங்கிவந்த சைனியங்களை விலக்கித்தடுத்தான், தன்மனதிலுதித்
த பேராசையினுற்றனதிரண்டு கைகளையும் உச்சியிற்குவித்து, தான் தனியாகக்கிட
யான் உமதடிமையென்று அவன் திருவடிகளிற் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்தான். எ-று.

விலக்கினன்-முற்றெச்சம். விழுந்துபணிதல் - சாஷ்டாங்கமாகப்பணிதல். இவ்
விரண்டென்குளம்.

(கஉஎ)

வங்கமன்னவநினைப்படவனைந்துமறவி
பொங்குசெங்குருதிதுங்குதல்புரிந்தபுலையே
னிங்குநின்னையெதிர்கண்டுலுமென்புருகினே
னெங்கனையகபுகுந்தபரிசென்கொலுணனோன்.

(இ-ள்.) வங்கதேயமன்னவரே! தேவரீரைக்கொல்லச்சூழ்ந்து, யமனானவன் வி
சேடித்த சிவந்த உதிரம் பருகும்படி விரும்பிய புலத்தன்மையையுடைய யான், இவ்
விடத்தில் உம்மை நோபார்த்தவுடன் எலும்புகள் நெக்குவிட்டுருகினேன், எங்கள் த
லைவரே? எனக்கு நேர்ந்தவிதம் என்னையோ அஃதறியேன். எ-று.

புரிதல்-விரும்பல்.

(கஉஅ)

வன்றொழிப்புலையர்க்குலமன்னியவெனக்
கின்றுநின்றொழுதுதெய்வவுருவெய்தியதுவென்
புன்றொழிற்றறுகணவ்வுழைபுகுந்ததுணரோ
னென்றடிக்கடிவணங்கினனெழுந்துபணிவான்.

(இ-ள்.) கொடுந்தொழிலையுடைய புலத்தன்மையையுடைய அரக்கர்குலத்திற் பிற
ந்த அடியேனுக்கு, இன்றையத்தினத்திலே தேவரீரைப்பணிந்தவுடன் தெய்வசரீரம்

வாய்ந்ததென்னகாரணம்? அற்பத்தன்மையுடைய தொழிலாகிய குரூரங்களெல்லாம் எவ்விடத்திற் சேர்ந்ததோ அறியேன், என்று அடிக்கடி சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து எழுந்து அஞ்சலி செய்வான். எ - று. (கஉக)

அன்னதன்மையனையன்புருகிவங்கர்பெறுமா
னின்னதன்மையிதுவென்னையெனநின்மதிசயித்
துன்னையுள்ளபரிசோர்சிறிதுமுற்றுணர்கிலேன்
முன்னையுழ்முறைமொழிந்திடுதியென்றுமொழிய.

(இ-ள்.) அத்தன்மையுடைய அரக்கரிடத்தில்வங்கதேயத்தரசனாகிய புயபலன், அன்புடையனாய் மனமுருகி இத்தன்மையாக வாய்த்த இதுவென்ன காரணமென்று யோசித்துநின்று ஆச்சரியமடைந்து உன்னுடைய உண்மையானதன்மையிதுவென்று சிறிதேனும் யோசித்தறிந்திலேன், உனது முற்பிறவியின் விதியைச் சொல்லுவாயென்றுகூற. எ - று. (கஉக)

காலமுற்றியதுகாய்சினவரக்கர்த்தறுகட்
சீலமற்றதுனசேவடிதெரிந்தபொழுதே
மூலமுற்றனவனைத்துமடிதொட்டுமொழிவே
னேலுநின்னகொழுந்தருடியென்றுதொழுதான்.

(இ-ள்.) உமது திருவடிகளைத்தரிசித்த பொழுதே அடியேனுக்கு நல்லகாலம் வாய்த்தது, கடுங்கோபமுள்ள அரக்கர் குலத்திற்குரிய குரூரத்தன்மைநீங்கின, எனக்குப்பூர்வத்தில் நேர்ந்த தீவினைகளைத்தையும் ஆதிமுதலாகக்கூறுகின்றேன், தேவரீருக்குரிய வங்கதேசத்திற் கெழுந்தருள வேண்டிமென்று பணிந்தான். எ - று.

இருவழிப்படுமனீகமுமெழுந்ததிராரீ
ரொருவழிக்கொடுமிமிர்ந்ததெனவுற்றுமிடையப்
பொருகொடித்திரண்முகிற்றொடரிவந்துபொதுளுந்
திருநகர்த்தனதுகோயிலுழைசென்றுதிகழ்வான்.

(இ-ள்.) இரண்டுவகைப்பட்ட சைனியங்களும், அலையெறிகின்ற கடல்நீர் ஒரு வழிப்பட்டப் பரவியதென்று சொல்லும்படி சேர்ந்து நெருங்க, தாக்குகின்ற துவசக்கூட்டங்கள் மேகமண்டலத்தையளாவ, ஒங்கிவிளங்குகின்ற அழகிய தனது நகரத்துள்ள அரண்மனைக்குப்போய் வசித்தான். எ - று. (கஉஉ)

கலிவருத்தம்.

அன்னவற்கன்றரக்கருருவொரீஇப்
பொன்னுருக்கொண்டிலங்கும்பொலிவினான்
மன்னுசோதிடஞ்சொற்றவரன்முறை
முன்னையானின்முடிபுனைந்தானரோ.

(இ-ள்.) அப்புயபலனுக்கு, அரக்கர் உருவம் நீங்கிப் பொன்போலும் திருவுருவமெந்து விளங்கும் பொலிவையுடையஅவன், நிலைபெற்ற சோதிடனாவந் கூறிய முறைப்படியே, அரசர்கள் ஆதிகாலத்தில் முடிசூட்டுவது போல முடிதரித்தான் எ. று.

அரோ - அசை.

(கஉஉ)

நூயமாமுடிசூட்டியபின்னரி
 நூயதன்னிலையன்னர்க்கறைகுவான்
 மேயமேற்றிசைக்காப்புடைவேந்தன்யான்
 மாயிரும்புவிசாக்கும்வருணனே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாய்ச் சிறந்த மகுடாபிஷேகம் செய்தபிறகு, தன்னுடைய பூர்வசரித்திரத்தை அப்புயபலனுக்குக் கூறுவான், யான்மேற்றிசைக் காவல்புண்டதலைவனாய், மிகப்பெரிய இந்நிலவுலகத்தைக் காக்கின்ற வருணனாகும். எ-று.

ஏ - அசை.

(கருசு)

என்னதாகியநாட்டையெறுழ்வலி
 மின்னெயிற்றுநிருதர்விளித்தனர்
 துன்னமார்க்குத்தொடங்குவனேல்வர்
 கன்னலொன்றிற்கரப்பர்கருங்கடல்.

(இ-ள்.) என்னுடைய நாட்டை மிக்கவல்லபமுள்ள பிரகாசமான பற்களையுடைய அரக்கர் அழித்தார்கள். அவர்களுடனே நெருங்கிய யுத்தத்திற்கு ஆரம்பஞ் செய்வேனையாகில், அவ்வரக்கர்கள் ஒருகூண நேரத்தில் கரிய கடலில் ஒளிப்பார்கள். எ-று.

(கருரு)

நாளுநாளுமென்னுநெலிந்திட
 வாளெயிற்றுநிருதர்செய்மம்மராத்
 கோளிழைத்தகுறிப்பிற்குவிசப்புத்
 தேளிநுக்குந்திருநகரொய்தினேன்.

(இ-ள்.) வாள்போன்று கூர்மையான பற்களையுடைய அரக்கர்கள் தினந்தோறும் எனது நாடுஅழியும்படி செய்கின்ற துன்பத்தினால், கொள்கையமைந்த குறிப்புடன், வச்சிராயுதமேந்திய இந்நிரன்வசிக்கின்ற தேவலோகத்திற் போனேன். எ-று.

இவ்வரக்கருடனே எதிர்த்துயுத்தஞ் செய்து அவர்களைக்கொன்று தனது நாட்டிற் கழிவின்றிச் செய்விக்கவேண்டுமென்னுங்கருத்தை யுட்கொண்டவனாய்ச்சென்றே நென்பான் “கோளிழைத்தகுறிப்பினெய்தினேன்” என்றனென்க. (கருசு)

நானநாண்மலர்க்கற்பகநாரிய
 மானநீழன்மடங்கலிரும்பிட
 ரானசெம்பொனவிர்மணியாசனத்
 தானமின்றிவிளங்கியவும்பரின்.

(இ-ள்.) கஸ்தூரியைப்போலும் அன்றலர்ந்த கற்பகமலர்கள் மணம்வீசுகின்ற பெருமையமைந்த நீழலில் சிங்கத்தின் பெரியமுதுகிலே அமைந்துள்ள பசும்பொன்னுலவிளங்கும் இரத்தினத்தினத்தில், கெடுதலின்றிவிளங்கும் உச்சியில், எ-று. (கருள)

கண்ணொராயிரந்தாமரைகாட்டிட
 வண்ணமேகலைமங்கையர்குழ்தரத்
 தண்ணுருமலர்த்தண்பணைக்கற்பகத்
 தெண்ணுருதுண்டிலைதெறிப்பவே.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்களும் தாமரைபோல் விளங்கவும், பலநிறங்களோடுங் கூடிய மேகலாபரணமுடைய மாதர்கள் புடைகுழவும், குளிர்ச்சிநீங்காத மலர்களையுடைய கிளைகளமைந்த தண்ணிய கற்பகமலர்களின் தெளிந்ததேனின் சிறுதுளிகள் தெறிக்கவும். எ - று.

இந்திரனுக்குச் சாபத்தால்வாய்த்த ஆயிரம் யோனிகளும் பார்ப்போர்க்குக் கண்களாக விளங்கும்படி கௌதமர் கூறியதால், “கண்ணொராயிரந் தாமரைகாட்டிட” என்றார். ஏ. அசை. (கநஅ)

பன்னிறக்கதிர்க்காசுபரப்பிய
மின்னிறக்கதிர்க்கற்றைவிரவலாற்
றொன்னிறச்சுடர்மாமுடியன்னவன்
வின்னிறச்சுடர்க்கற்றைவிழுங்கவே.

(இ - ள்.) பலநிறங்களுள்ள கிரணங்களமைந்த பொற்காசு வீசுகின்ற மின்னலின் நிறம்போன்ற ஒளிக்கூட்டங்கள் கலத்தலினாலே, அவ்வந்திரனுடைய பழமையான நிறத்தோடுகூடிய பிரகாசமமைந்த சிறந்த மகுடத்தினது இந்திரவிலின் நிறம்போன்ற ஒளிக்கூட்டங்கள் மழுங்கவும். எ - று.

பொற்காசுகளின் ஒளியினால் மகுடஒளிமழுங்க என்பதுகருத்து. (கநக)

பூசற்றும்பிபுலம்பியமென்குழ
லாசைச்சிந்தையரம்பையர்சாமரை
வீசக்கற்றைவிரிந்தெழுதென்றலின்
வாசக்கற்பகமாலைதுயல்வர.

(இ - ள்.) போர்புரியும் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற மிருதுவான கூந்தலையுடைய, யாவருடைய மனதிலும் இச்சையை விளைக்கும் அரம்பையர்கள் சாய்மரைவீசவும், அச்சாய்மரைக் கூட்டத்தால் மிருதியாய் உண்டாகின்ற தென்றற்காற்றினாலே வாசனையுள்ள கற்பகமலர்மாலையசையவும். எ - று.

அரம்பையர்வீசம் சாய்மரையாலுண்டாகுந் தென்றலினால் கற்பகமாலையசைய என்பதுகருத்து. (கச௦)

மழலைவானவர்மங்கையர்நல்லியா
ழெழுநரம்பினணிவிரலெற்றுழி
யொழுதுபாடலிருசெவியூடுபுக்
கிழுகுதோறுமுவகையெடுப்பவே.

(இ - ள்.) மழலைச்சொற்களுடைய தேவமாதர்கள் சிறந்தயாழினிடத்துள்ள நரம்புகளேழையும் விரல்களினுற்றடவுதலாலுண்டாகும்பாடல்கள், தனதிரண்டு செவிகளிற்புகுந்துறுந்தோறும் களிமீக்கூரவும். எ - று. ஏ. அசை.

இசைகள் ஏழாதலின் யாழின்நரம்புகளும் ஏழே என்பார் “எழுநரம்பு” என்றார். இதனை, “ஏழிசையாயிசைப்பயனையின்முதாயென்னுடையதோழனுமாய்”. என்றும் ஆளுடைய நம்பிகளின் அருள்வாக்கானுமறிசு. (கசக)

முல்லைமுரன்முருக்கிதழ்மங்கையர்
கல்லெனச்சிறுதண்டைகவிப்புறப்
பல்லவப்பதம்பேர்தொறும்பாடிய
மெல்லிசைக்கிளைபொம்மெனலிம்மவே.

(இ - ள்.) முல்லை மலர்போன்ற பற்களையும் முருக்கமலர்போன்ற இதழையு முடைய தேவமாதர்கள், சிறுதண்டைகள் கல்லென்றெலிக்கத்தளிர்போன்ற தமது பாதங்களைப் பெயர்க்குந்தோறும்பாடிய மிருதுவான இசைகளின் கிளைகள் பொம் மென்று அதிகரிக்கவும். எ - று. ஏ - அசை. (கசஉ)

வீற்றிருந்தனன்கற்பகமென்ன
ஆற்றிருக்குந்தெரியலினும்பர்கோ
னேற்றெதிர்ந்துறவெய்தியவெண்ணையு
மாற்றருஞ்சொல்வரப்பணித்தானரோ.

(இ - ள்.) மிருதுவான தேன்னற்றெடுக்கின்ற கற்பகமலராலாகிய மாலையணி ந்த இந்திரன் வீற்றிருந்தான், அவனெதிரோ சென்றடைந்த அடியேனையும், மாறு படாத அருமையான சொற்களினால் வரும்படி கட்டளையிட்டான். எ - று.

அரோ - அசை. மாற்றருஞ்சொல்-மரியாதை மாறுபடாத வார்த்தைகள். (கசங)

சென்றிருந்தென்னிருங்கவல்செப்புழிக்
குன்றிருந்தகுறுமுனியெய்தினை
னன்றிருந்தவற்காயதுசெய்தபி
னென்றிலங்கரியாசனத்தேற்றினன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறேபோய் உட்கார்ந்து எனது பெருந்துயரைக் கூறுகையில், பொதியவரையில் வசிக்கும் அகத்திய முனிவரடைந்தனர். அப்பெருந் தவசிக்குச் செய்யவேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்தபிறகு, சூரியனைப்போல் விளங்குஞ் சிங்கா தனத்தி லெழுந்தருள் செய்தான். எ - று. (கசச)

கும்பயோனிதிருவருள்கூர்ந்தினி
தும்பர்கோமகற்காசியுரைத்தன
னிம்பொய்தியிருத்தியெனத்தமிழ்
நம்பனோர்கரநாண்மலர்நீட்டினான்.

(இ - ள்.) அகத்தியமுனிவர் திருவருள்பாலித்து, இனிமையுடன் இந்திரனுக்கு ஆசிகூறினர். பிறகு அவர் இவ்விடத்திலே நீ உட்காரக்கடவையென்று தமதுவலது கரமாகிய தாமரையை நீட்டிக்காட்டினார். எ - று. (கசரு)

முனிவனீதுமொழியத்தருநிழற்
புனிதனாங்கொந்தவிசிற்பொலிந்தன
னினியசொற்றுமெல்லையிற்றொல்லையோ
னனிதருந்தவநாரதனண்ணினான்.

(இ - ள்.) அகத்தியமுனிவர் இவ்வாறு கட்டளையிடுதலும், கற்பகத்தருநீழலில் வசிக்கும் இந்திரன், அங்குள்ள ஒப்பற்ற சிங்காதனத்தில் இருந்து, இனிமையான வசனங்களைக் கூறுகையில், மிகப்பழையோராய் வேண்டியதவத்தை விசேடமாய்த் தருகின்ற நாரதமுனிவரடைந்தனர். எ - று. (கசக)

நண்ணருந்தவநாரதற்கும்பர்நாட்
டண்ணலெய்தியருச்சுனையாற்றுபு
வண்ணவார்மலையம்முணிக்கங்கொர்பா
லெண்ணரும்பொற்றவிசினிருத்தினான்.

(இ - ள்.) அடைதற்கரியவராகிய நாரதமுனிவருக்கு, தேவலோகத் தலைவனாகிய இந்திரன் எதிர்கொண்டு வழிபாடுசெய்து, நிறத்தோடுநீண்ட பொதியாசலமுடைய அகத்திய முனிவருக்கோர் பக்கத்திலே, எண்ணுதற்கரிய பொன்மயமான சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச் செய்தான். எ - று. (கசஎ)

வானவிந்திரன்மாமுனிநாரத

னனமுவரளவளவிக்களி

மோனராகவிருந்துழிமுற்றுணர்

ஞானநான்மறைநாரதன்கூறுவான்.

(இ - ள்.) தேவேந்திரன் அகத்தியமுனிவர் நாரதமுனிவர் ஆகிய மூவரும் ஒரு வரோடொருவர் கலந்துபேசிக் களிகூர்ந்து சம்மாவிருக்கையில், ஞானமயமான சதுர்வேதங்களையும் முழுதுணர்ந்த நாரதமுனிவர் கூறுகின்றார். எ - று.

சத்த முனிவரிற்றிலமை பெற்றமையின் அகத்தியரை “மாமுனி” என்றார். சத்தமுனிவர்களாவார்:—அகத்தியர் - ஆங்கீரசர் - கௌதமர்-காசிபர் - புலத்தியர் - மார்க்கண்டேயர் - வசிட்டர் - என்பவர்களாம். (கசஅ)

தொன்னிலத்திடைத்தோன்றுமோரற்புதம்

பொன்னிலத்துமக்கோதப்புருந்தன

னன்னதன்மையறைகுவனம்புவி

கன்னல்கூழ்தருகாச்சிமிரத்துளான்.

(இ - ள்.) பழமையான நிலவுலகத்திலே உண்டாகிய ஓர் அதிசயத்தை, தேவலோகத்துள்ள உங்களுக்குக் கூறவந்தேன், அவ்வதிசயத்தைச் சொல்லுகின்றேன், நிலவுலகத்திலே கருப்பம்வேலி சூழ்ந்த காஸ்மீரதேயத்துள்ளவன். எ-று, (கசக)

ஆரவாரியகனிலமோர்குடை

யிரநீழவினிதுபுரந்துதற்

சேரலாரைத்திறைகவர்ந்துற்றனன்

வார்தடஞ்சிலைவச்சிரதேயனே,

(இ - ள்.) கடல்கூழ்ந்த விசாலித்த இந்நிலவுலகமுழுமையும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையின் குளிர்ந்தநீழலிலே இனிமையுடன் காவல்பூண்டு, நீண்விசாலித்த வில்லேந்திய வச்சிரதேயனென்னும் ஓர் அரசன், தன் பகைவர்களிடத்திற் பகுதிபெற்று வாழ்ந்தான். எ - று. ஏ - அசை. (கசு0)

மன்னர்மன்னவன்வாசற்புரோகிதன்

றுன்னருஞ்சொற்சுதன்மனென்பானவன்

பன்னுசொற்கலைகற்றம்பயனிலா

னன்னவன்றனைநோக்கியரசர்கோன்.

(இ - ள்.) அரசர்க்கரசனாகிய அவ்வச்சிரதேயனது அரண்மனைவாயிலிற் புரோகிதனாளுள்வன், கடுஞ்சொல்லையுடைய சுதன்மனென்னும்பெயருடையவன், அவன் யாவராலும் துதிக்கப்படுகின்றதூல்களாக் கற்றுணர்ந்தும் அதன் பிரயோசனமடையாதவன், அவனை அவ்வச்சிரதேயன்பார்த்து. எ - று. ஏ - அசை.

யாவரும் நெருங்கற்கரிதாயிருக்குஞ்சொல் கடுஞ்சொல்லே யாதலின், துன்னருஞ் சொல் என்றதற்குக் கடுஞ்சொல்லெனப்பொருள்கொண்டாம். எனவே இன் சொல்லே இனிமையந்திணைக்குவிக்கும் என்பதுதேற்றம், இதனை, “இன்சொலினிதின்றல் காண்பானெவன்கொலோ-வன்சொல்வழங்குவது” என்னுந்திருக்குறளுரையானுந் தெளிக. கல்வியுடையார்க்கறிவுவிளக்கமும், அறிவுவிளக்கத்தா லொழுக்கமுடைமையும் அமையப்பெறும், அவ்வாறமையாதார்க்குக்கல்வியின் பயனின்றென்பார், “பன்னுசொற்கலைகற்றும் பயனிலான்” எனார். இதனை, “ஒதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந்தானடங்காப் - பேதையிற் பேதையாரில்” என்ற திருக்குறளுரையானுந் தெளிக. (கடுக)

கற்றிலாய்கலைகற்றுணரார்முக
முற்றுநோக்கின்மயானத்தையொக்குமால்
பெற்றுளார்பெறும்பேறுதங்காதலர்
சொற்றகல்வியிற்றாயரென்றோதலே.

(இ - ள்.) நீ தூல்களைக் கற்றாயில்லை, கற்றுணராதவர்கள் முகத்தை உற்றுப்பார்க்கின் மயானத்தை யொத்திருக்கும், பிள்ளைகளைப்பெற்றவர்கள் பெறத்தக்கபேறு, தமது குமாரர்கள் அனைவரும் புகழ்க்கின்றகல்வியிலே சிறந்தவர்களென்று யாவருங் கூறுதலே. எ - று. ஆல் - அசை.

மயானம் ஒருவர்க்கெவ்வாறுயிரோடிருக்குமளவும் பயனில்லையோ அதுபோன்று கல்லாதவரும் உயிருடன் வாழ்வார்க்குதவியின்மையின் “கற்றுணரார்முகமுற்றுநோக்கின்மயானத்தையொக்கு” மென்றார். இதனை “உளரென்னு மாத்திரையரல்லாற்பயவாக் - களரணையர் கல்லாதவர்” என்னுந்திருக்குற ளுரையாற்றெளிக. மக்களைப் பெற்றோர் அவர்களாலடையும் பேறு, அவர்களைக்கண்டோர் யாவரும் உமதுமக்கள் கல்வியிற் சிறந்தோர் எனக்கூறுதலேயென்பார் “பெற்றுளார்பெறும்பேறுதங்காதலர் - சொற்றகல்வியிற்றாயரென்றோதல்” என்றார். இதனை, “என்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந்தன்மகனைச் - சான்றோனெனக்கேட்டதாய்” என்னுந்திருக்குறளுரையானுந் தெளிக. (கடுஉ)

என்றுவேந்தனியம்புறக்கேட்டபின்
பொன்றயங்குபுரிநூற்புயத்தினு
னென்றுநா னுணராக்கலையுள்ளதோ
வென்றியாய்விளங்கப்பெறுகிறிலேன்.

(இ - ள்.) என்று வச்சிரதேயன் சொல்லக்கேட்டபிறகு, பொன்னொளிவீசும் உபவீதமணிந்த புயத்தையுடைய சுதன்மனைப்பவன், யானறியாத தூல் ஒன்றேனுமுண்டோ ! வெற்றியையுடையவனே ! அவைகளைத் தெளிந்தறியப் பெறுகிலேன். எ - று.

கல்வியைக் கற்கப்புகின் தெளிவடையக் கற்கவேண்டும். அவ்வாறு கல்லாதவர் கல்லாதவரே யன்றிக் கற்றவராகார் இதனை “கற்ககசடறக்கற்பவை கற்றபி - னிற்கவதற்குத்தக. “ என்னுந்திருக்குறளுரையானறிக. (கடுஉ)

இற்றைநாண்முதலேம்படையேந்திய
வெற்றிநாரணன்மென்மலர்த்தாடொழாப்
பெற்றகல்வியனாகப்பெறுவன்யான்
கொற்றவேந்தவென்றோதினன்கோதிலான்.

(இ - ள்.) வெற்றி யமைந்த மன்னனே! இன்றையதினம் முதலாக, பஞ்சாயுதத் தரித்த ஐயம்பொருந்திய திருமாலின் மிருதுவான தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளைப் பணிந்து, யான்கல்வியிற் றெளிவுடையவனாகப் பெறுவேனென்று குற்றமற்ற சுதன் மன் கூறினான். எ - று.

பஞ்சாயுதங்கள் :- சக்கரம் - சாரங்கம் - வாள் - தண்டு - சங்கம். (கருசு)

தண்ணுந் துளவோனடி தன்னுளத்
தெண்ணியேத் துறவெந்தை பிரானெதிர்
நண்ணிநாற்கலைநல்கினனான் மறைப்
புண்ணியன்றிருப்பாற்கடற்போயினான்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த வாசனையுள்ள துளபமாலையைத்தரித்த திருமாலின் திரு வடிகளைத்தன்மனத்திறியானித்துத்தூதிக்க, எமதுபிதாவாகிய திருமால்சுதன்மனுக்குப் பிரத்தியட்சமாகி, நால்வகைதூல்களையும் தெளிவாய் விளக்கி, நான்குவேதங்களுக்கு ரியபுண்ணிய சொருபியான திருமால் திருப்பாற்கடலுக்கெழுந்தருளினார். எ - று.

தூல்களெத்தனை கோடிகளாக விரியினும், அவையனைத்தும் மானிடராலடைய த்தக்க புருடார்த்தங்களுன்கிற்குரிய அறதூல் பொருணூல் இன்பதூல் முத்திதூல் என நான்குவகைக்குளடங்கலின் “நாற்கலைநல்கினன்” என்றார். எனவே கலைகளைத் தும் விளக்கினாரென்பது கருத்து. தூல்களுன்கேயென்பதை “அறம்பொருளின்பம் வீடடைதனூற்பயனே.” என்பதனுனுமுணர்க. அன்றியும் வேதங்களை யோர்கற்பத் திற் பாகுபடுத்திய வியாசரும் விஷ்ணுவாரச ரென்பதுபற்றி “நான்மறைப் புண் ணியன்.” என்றார். (கருரு)

நான்மறைத்தனிநாயகனன்குணர்
நூன்முறைக்கலைமுற்றுணர்நோன்மையைத்
தேன்மறைத்தினவண்டடைதேந்தொடைக்
கோன்முறைத்தனிவேந்தவைகூறினான்.

(இ - ள்.) நான்குவேதங்களுக்கும் ஒப்பற்றதலைவராகிய திருமால் நன்றாகவிளக் குவிக்க, முறைமைப்படியே சகலதூல்களையும் முழுதுமுணர்ந்த தன்மையை, தேனை மறைத்துக்கொண்டு கூட்டமாகிய வண்டுகள் அடைகாக்கின்றவாசனையுள்ள மாலையையணிந்த, செங்கோன் முறைமை வழுவாத சிறந்த அவ்வரசன் சபையிற் கூறினான். எ - று. (கருசு)

நூலமுற்றுநடத்துசெங்கோன்முறை
மாலையெண்குடைவச்சிரதேயனும்
வேலைமாலிலநான்மறைவேந்தரை
யேலவம்மினெனவுரைத்தானரோ.

(இ - ள்.) உலகெங்கும் செல்லும்படி செலுத்துகின்றசெங்கோன்முறைமையும் வெற்றிமாலையும் வெண்கொற்றக்குடையுமுடைய வச்சிரதேயனென்பவனும், கடல் சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகத்துள்ள நான்குவேதங்களுணர்ந்த வேதியர்களை ஒன்று கூடி வருவீர்களாகவென்று கட்டளையிட்டனன். எ - று. அரோ - அசை. (கருஎ)

வந்தநான்மறைவாணரையிங்கிவன்
சின்னையோர்கவெனச்சிலசெப்பலு
மந்தனாளரளந்தறிந்தாரவன்
றந்தகல்வியளவெவார்சாற்றுவார்.

(இ - ள்.) அக்கட்டளைப்படிவந்து கூடிய சதுர்வேதங்களுணர்ந்த வேதியர் களைப்பார்த்து, இச்சதன்மனுடைய கல்வியுணர்ச்சியை ஆராயுங்களென்று சிலவார்த் தைகள் கூறுதலும், அம்மறையவர்கள் அச்சதன்மனுடைய கல்வியுணர்ச்சியை ஆரா ய்ந்தறிந்தார்கள், அவனுணர்ந்துள்ள கல்வியின் அளவை யாவர்கூறுவர். எ - று. ()

முற்றுணர்ந்தமுழுமறைவேதியர்
கற்றதின்மையெனக்கடிந்தானவன்
மற்றுநாவலர்வந்தவர்யாரையுஞ்
சொற்றிறத்துச்சதன்மனொழித்தனன்.

(இ - ள்.) அச்சதன்மன் நான்குவேதங்களையும் முழுதுணர்ந்த மறையவர்களை, நன்றாகக் கற்கவில்லையென்று சீறினன். அல்லாமலும் கற்றறிந்தவர்களாய் வந்த மறையவர்களானவரையும், சொல்வன்மை மிக்க சதன்மன் நீக்கினான். எ-று. (கருக)

மொழிந்தமுரலிவன்முகநோக்கில
ரழிந்தசிந்தையராயகன்றாவ
ரிழிந்தமேன்மையராகியிருங்கலை
யொழிந்ததொன்றுமிவற்கெடுத்தோதிலார்.

(இ - ள்.) அவ்விதவ சனர்கள் புன்சிரிப்புடனே கூறிய இச்சதன்மன் முக த்தைப் பாராதவர்களாயும் மனம்வருத்தினவர்களாயும் நீங்கிப்போனார்கள். தங்களு டைய பெருமைகுறைந்தவர்களாய், இவனாலுணரப்படாத பெரிய தூல்களொன்றை யும் இவனுக் கெடுத்துக்கூறிலர். எ - று. (கசு0)

ஈதுணர்ந்தனனீரிதழாயிரப்
போதிருந்தபுராதனன்றன்னுடன்
மீதுபாவத்திரைந்தவிருத்தன
யோதுநான்மறைச்செல்வனையுற்றனன்.

(இ - ள்.) இவனிவ்வாறு கருவித்திருப்பதை குளிர்ந்த சகத்திர தளங்களை யு டைய தாமரைமலரிலிருக்கும்பிரமன், தனதுமேனியிற்பரவிய திரையுடையவயோதிக ளுய் நான்குவேதங்களை யோதுகின்ற வேதியனைப் போன்றுவந்தனன். எ-று.

சாதாரண தாமரைபோலாது இந்நிலவுலகத்திற் கிட்டவொண்ணாததாமரை யென்பார், “இதழாயிரப்போது” என்றார். (கசுக)

உற்றகாலேச்சதன்மனையுற்றுநீ
கற்றகல்விக்கழகிலைகற்றுளோர்
முற்றுநன்குமொழிவதழகதன்
பெற்றியீறுபிறக்கப்பெறுவரே.

(இ - ள்.) அவ்வாறு வந்தபோது சதன்மனையடைந்து, நீகற்றுணர்ந்த கல்விக்க குத்தக்க அழகு உன்னைடத்திலை, கற்றவர்களாயுள்ளோ ரனைவரும் நன்மார்க்க முடையவனென்று கூறுதலே அழகாகும். -அத்தன்மையை முழுதுணர்ந்தகாலையிற் பெறுவார்கள். எ-று. ஏ-அசை.

கல்வியுடையார்க்கு வணக்கமிருத்தல்வேண்டும், அத்தகையவணக்கம் இவரிடத் தில்லாமையின் “நீகற்றகல்விக்கழகிலே” என்றனர். இதனை “கல்வியுடைமைபொரு ளுடைமையென்றிரண்டு - செல்வமுஞ்செல்வமெனப்படு - மில்லார் - குறையிரந்து தம்முன்னர்நிப்போற்றாமுந் - தலைவணங்கித்தாழப்பெறின்.” என்ற குமரகுருபர சுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக.

(கசுஉ)

என்னவென்னுளங்கற்றநவெண்ணில
மன்னுமைம்புலத்தாறுமயங்கலான்
முன்னர்நின்றுமொழிந்தனைமூப்பிடு
யுன்னருங்கலையொன்றுணராயென்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறுதலும், என்மனத் தெளிவுடனே கற்றிருக்கின்றவை அளவிறந்தன, ஒவ்யோதிகனே! நீ நீனைத்தற்கரிய நூல்களொன்றேனுந் தெரியாத வன், உன்னிடத்துள்ள ஐம்புலன்களின் செயல்கள் மயங்கியிருத்தலால், என்முன் னே நின்று இவ்வாறு கூறினையென்றான். எ - று.

(கசுஉ)

அக்கடுஞ்சொலவனுரைத்தேகலு
முக்குணங்கடிநான்முகமுன்னவன்
றெக்கநான்முகந்தோன்றிடத்தோன்றினான்
மிக்கெழுந்துகொளுந்துவெகுளியான்.

(இ - ள்.) அவ்வித கொடுமொழியைச் சுதன்மன்கூறிச் செல்லுதலும், திரி விதகுணங்களைவென்ற சதுர்முகப்பிரமன், தொகுதியாயுள்ள தனது நான்குமுகங் ளுளும் விளங்கும்படி எதிரில்நின்று, அதிகரித்துத்தோன்றிச் சுவாலிக்கின்ற கோப முடையவனும். எ - று.

முக்குணங்கள்:—சாத்துவிகம் - இராசதம் - தாமதம்.

(கசுசு)

கற்றுணர்ந்தகலைப்பெரியோர்களை
முற்கடிந்துமொழிந்தனையாதலின்
சொற்கடந்தநின்னாவிழச்சொற்றநீ
நிற்கலுமரினென்றுநிகழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) நூல்களை நன்றாக் கற்றுத்தெளிந்த பெரியவர்களை, முற்பட்டுக் கடுஞ்சொற் கூறினயாதலின், அவ்வாறு சொல்லிய நீ, அச்சொற்களைச்சத்தித்த உனது நாவானது விழுந்துபோக ஊமர்களைப்போலாகக் கடவாயென்று சபித் தான். எ - று.

கற்றோர்கள் தனதறியாமையைக் கண்டு கடிவதற்குமுந்தித் தான் அவர்களைக் கடிவதுண்மையின், “முற்கடிந்துமொழிந்தனை.” என்றார். ஊமர்களுக்கு உண்ண வீழ்ந்திருப்ப தியல்பாதலின் “நின்னாவிழ” என்றாரென்க.

(கசுசு)

வேதநான்முகனோதியவெம்மையா
லோதுநாவயர்ந்தாமரினாயினான்
மாதாயர்க்கொடுவச்சிரதேயனு
மேதுசெய்துமெனவிருந்தானரோ.

(இ - ள்.) வேதங்களை யுணர்ந்த சதர்முகனாகிய பிரமண்கூறிய சாபத்தினாலே பேசுகின்ற நாவானது வீழ்ந்து ஊமையாய்விட்டான். வச்சிரதேயனென்பவனும் பெருந்துயரடைந்து என்ன செய்வோமென்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்தான். எ - று. அரோ-அசை, (கசுசு)

தொல்லேவேதச்சதன்மனைநோக்கிநின்
நல்லலுற்றனனாகியமுங்குவான்
வல்லையன்னவன்மம்பியைவாவென
வொல்லேகூய்க்கொண்டுணர்த்துவதாயினான்.

(இ-ள்.) பழமையான வேதங்களையுணர்ந்த சதன்மனைப்பார்த்து எதிரிலே நின்று துயரங்கொண்டவனாய் வருந்துவானாகியவச்சிரதேயன். அதிசீக்கிரத்தில் அவன் தம்பியைவாவென்று விரைவாய் அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சொல்லுகின்றான். எ-று.

முதுணர்ந்தநின்முன்னனையுமனாய்ப்
போதியென்றயனோதியபுன்மொழித்
திதுதீர்த்தரத்தெய்வப்பசுந்துழாய்ச்
சீதரன்றனைச்சிந்தைசெய்வாயென்றான்.

(இ - ள்.) முதுதுணர்ந்த உனது தமையனை ஊமையாய்ப் போகக்கடவாயென்று பிரமண்கூறிய சாபத்தின் கொடுமை நீங்கும்படி, தெய்வீகமமைந்த பசிய துளபமாலையையுடைய திருமால்த் தியானிக்கக்கடவாயென்றான். எ-று. (கசுஅ)

வேந்தனவ்வுணாகூறலும்வேதியன்
போந்துசெங்கட்புனிதனைப்போற்றினான்
சேந்ததாமரைச்செல்வத்திருமகள்
கார்தனநிலைக்காட்சித்தந்தானரோ.

(இ - ள்.) வச்சிரதேயன் அவ்வார்த்தை சொன்னமாத்நிரையில் சதன்மனுடைய சகோதரன், அவ்வாறே இசைந்து சென்று தாமரைக்கண்ணாகிய திருமால்த் துதித்தான், செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் செல்வியாகிய இலக்குமிக்குக் கணவரான திருமால் அத்தருணத்திலே பிரத்தியட்சமாயினர். எ-று. அரோ-அசை.

ஆழிநாதனடியினைப்போற்றிமற்
றாழிவேதமெனக்குமுணர்த்தியென்
வாழிமுன்னவற்கோதியமாமலர்ச்
சூழனன்முகன்சாபந்துடைத்தியால்.

(இ - ள்.) அப்போது சக்கராயுதமேந்திய திருமாலின் திருவடிகளிரண்டையுந் துதித்து, பழமையாயுள்ள வேதங்களை யடியேனுக்கும் விளக்கி எனது தமையனுக்குக் கமலாதனாகிய பிரமண்கொடுத்த சாபத்தையுந் தீர்த்தருளல்வேண்டும். எ-று. மற்று-வாழி-ஆல்-அசைகள். (கசுஓ)

இவையிரங்கியளித்தருளென்னலுங்
கவரொளித்திகிரிக்கருங்கண்ணனு
மவையிகழ்ந்துநின்முன்னவன்யாராயு
நவைமொழிந்ததுநன்றலவென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு வரங்களையுந் திருவுளமிரங்கிப் பாலித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும், எவ்வித ஒளியையும் கவர்ந்துகொள்ளத்தக்கசக்கராயுதமேந்திய கருநிறங்கொண்ட திருமாலும், உனது தமையன் சபையை அவமதித்து எல்லாறாயுந் குற்றங்கூறியது நல்லதல்ல வென்றனர். எ-று. (கஎக)

நானளித்திடுங்கல்வியினல்லறி
வானபேரையவமதித்தானது
தானுணர்ந்தயன்சாபமிட்டானவ
னானமென்னுலொழிக்கத்தகாதென்றான்.

(இ - ள்.) யாம்பாலித்த கல்வி யுணர்ச்சியினால், நல்லறிவுணர்ந்த பெரியோர்களை அவமதித்தனன், அதனை யுணர்ந்து பிரமன் சபித்தான், ஆகையினால் அவனுக்கு நேர்ந்த ஊனத்தை யொழிக்க எம்மா லேலாதென்றனர். எ-று. (கஎஉ)

இதுவுணர்ந்தவிசுத்தனிரந்துநீ
யதுமனத்திலடைந்தனையல்லையாய்ப்
புதிதளித்தருளென்னப்பனத்துழாய்
மதுமலர்த்தொடையோனைவணங்கலும்.

(இ - ள்.) இதனையறிந்த சுதன்மன் சகோதரனான விசுத்தனென்பவன், மீண்டும் குறையிரந்து, தேவரீர் அதனைத் திருவுளங்கொள்ளாமல் புதிதாக இப்போது காத்தருளவேண்டுமென்று கொல்லையில்வளரும் துளபத்தையும், தேன்றிறைந்த மலர் மாலையையும் உடைய திருமாலைப் பணியவும். எ-று. (கஎங்)

மீன்மெக்கலைவிஞ்சைபுரிந்திடி
லீண்மேவெதரையின்னுமிகமுமென்
றுண்டுசிறந்தையளந்தனனாகியே
நீண்டமேனிநிமலனிகழ்த்துவான்.

(இ - ள்.) மறுபடியும் அக்கலைஞானத்தை யருள்புரியினும், இவ்விடத்திலுள்ள வேதியர்களை இன்னும் அவமதிப்பானென்று, தமது திருவுள்ளத்தில் ஆராய்ந்தவராய் நெடுமால் கூறுகின்றனர். எ - று. ஏ-அசை. (கஎசு)

ஆசறுங்கலைகற்றறிந்தாரவ
ரோசிலுள்ளமிரங்கியொடுங்கினாற்
பூசைசெய்வர்புலமையுள்ளோரிவன்
மாசில்சாபவழுவகலாதென்றான்.

(இ - ள்.) பழுதற்ற நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் அவனைக்கண்டு இகழ்வார்களேயாகில், அப்போது அவ்விசுத்திக்குத் தன் மனந்தளர்ந்து கீழ்ப்படிந்தால், அக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் இவனைப் பூசிப்பார்கள்; அதுவரையில் இவனுடைய களங்கமற்ற சாபக்கொடுமை நீங்காதென்று திருவாய் மலர்ந்தனர். எ-று.

கற்றோர்களை அவமதித்ததால் நேர்ந்த சாபமானது அவர்களால் நீங்கவேண்டுமென்ற நிற்றெவ்வகையாலும் நீங்காதென்பது கருத்து. (கஎடு)

ஆதிநாதனருளியகேட்டலும்
வேதசிந்தைவிசுத்தன்வினம்புவா
னீதவிர்த்திலையாகினின்பினேன்
நீதுதீர்ப்பதியாரெனச்செப்புற.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்குள் முதல்வராகிய திருமால் திருவாய் மலர்ந்ததைக் கேட்டமாத் திரத்தில், வேதமுணர்ந்த சித்தத்தினனாகிய விசுத்தன் கூறுகின்றனன், உமக்கன்புடையவனாகிய எனது தமையன் தீமையைத் தேவரீர் நீக்காவிடின், வேறு தீர்ப்பவர் யாவரென்று சொல்லி. எ-று.

அவ்வக்கடவுளர்க்கன்பினோர்க்கெய்திய துயரத்தை அவ்வக்கடவுளரோ தீர்க்க வேண்டு மென்பான், “நினைப்பினேன்றீது நீதவிர்த்திலையாயிற்றீர்ப்பதியார்.” என் றனனென்க. (௧௪௭)

மாபெருஞ்சொல்வசிட்டனுரைத்திடுந்
சாபமுற்றதரிசங்குவென்பான்றனைப்
பாபநீக்கிப்பதவியுறய்த்தனன்
கோபநீத்தருள்கோசுகெனென்பரால்.

(இ - ள்.) சிறந்த பெரும்புகழுடைய வசிட்டமுனிவர் கூறிய சாபத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட திரிசங்குவென்பவனை, கோபத்தைத் தவிர்த்தருள்புரியத்தக்க விசுவாமித்திரமுனிவர், சாபத்திற்குக் காரணமாகிய பாபத்தைப் போக்கிச் சொர்க் கத்திற் சேர்த்தாரென்று கூறுவர். எ-று. ஆல்-அசை. (௧௪௭)

நின்னடித்துணைநெஞ்சுகொண்டேமெம
தின்னனீக்குநர்யாரொன்றிசைத்தலும்
பொன்னெடும்பொலிகார்முகில்போலுமார்
றன்னுளங்கறுத்தின்னனசாற்றுவான்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய இரண்டு திருவடிகளையும் இருதயத்தில் தரித்திருக் கின்றவர்களாகிய எங்களுடைய துன்பத்தை நீக்குகின்றவர்கள் யாரென்று கூறுதலும் திருமகளோடுங் கலந்த கரியமேகம்போலும் திருமால், தமது திருவுள்ளத்திற் சினங் கொண்டு இவ்வாறு திருவாய்மலர்கின்றனர். எ-று. (௧௪௮)

என்னைநிந்தைசெய்தீதுபகர்த்தனை
யுன்னுறுப்பிற்குறையுளவாகநின்
முன்னவன்றனிச்சாபமுடிந்துரு
தின்னலுற்றுழப்பினென்றியம்புரு.

(இ - ள்.) எம்மை நிந்தித்தவனாய் இவ்வார்த்தை கூறின, ஆகையால் உனது அயயவங்களிற் குறைவுண்டாகுக, உனது தமையனுக்கு நேர்த்துள்ள பெருஞ்சாபம் நிவரணமாகாமல் துயரடைந்து வருந்துவீரென்று திருவாய்மலர்ந்து. எ-று. (௧௪௯)

நீங்கருங்கடுஞ்சாபநிகழ்த்திய
தேங்கமழ்ந்ததுழாய்புனைசென்னியோ
னீங்கொழிந்தனனேகவிசுத்தனு
மோங்குறுப்பிழந்தின்னலுழந்தனன்.

(இ - ள்.) நீங்குதற்கரிய கொடுஞ்சாபங்கூறிய வாசனாவீசம் துளபமாவீச யணிந்த திருமுடியுடைய திருமால் இவ்விடம்விட்டு எழுந்தருளும், விசுத்தனைன் பவனும் விசேடித்த அவயவங்களிழந்தவனாய்த் துயரமடைந்தான். எ - று. (கஅ௦)

மன்னர்மன்னவன்வச்சிரதேயனு

மன்னதன்மையறிந்தலமந்தன

னென்னசெய்துமிதற்கெனவெண்ணினான்

பின்னருற்றுநிகழ்ந்தனபேசுவாம்.

(இ-ள்.) அரசர்க்கரசனாகிய வச்சிரதேயனும் அத்தகையதன்மையறிந்து வருந்தி, இதற்குயாதுபுரிவோமென்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தான், அதன்பிறகு நேர்ந்துநடந்தனவற்றைக்கூறுவாம். எ - று. (கஅ௧)

கூலிநிலைத்துறை.

பனிபொதிந்துமெய்ஞ்ஞானநல்லொளிதிசைபரப்பி

நனியுயர்ந்தருமாதவர்க்குறைவிடநல்கிப்

புனிதமாதவர்கணத்தொடம்போற்றுறப்பொலிந்து

தனிமுதற்பரனிகர்த்ததுதயங்குகேதாரம்.

(இ-ள்.) குளிர்ச்சியமைந்து, சிறந்த மெய்ஞ்ஞான ஒளியை அஷ்டதிக்குகளிலும் பரப்பி, மிகமேன்மையுடைத்தாய், அருமையான பெருந்தபோதனர்க்கு வசிக்கத்தக்க இடங்களைக்கொடுத்து, பரிசுத்தமான பெருந்தவசிகள் தங்கள் கூட்டத்துடன் துதிக் கும்படி விளங்கி, தனிமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைப்போன்றது விளக்கம் பொருந்திய கேதாரம். எ - று.

சிவபெருமான் திருவடி குளிர்ச்சியுள்ளதாய், அவரது திருமேனியின் மெய்ஞ்ஞானவொளி எண்டிக்கிலும்பரவியதாய், அவரது கருணைமிகமேன்மை யுடையதாய், அவரதாலயம் தவசிகள் வசிக்கத்தக்கதாய், அவரதுபுகழ் தவசிகள் துதிகத்தக்கதாயிருத்தலின், “தனிமுதற்பரனிகர்த்தது தயங்குகேதாரம்” என்றார். சிவபெருமான் திருவடி குளிர்ச்சியுள்ளது என்பதை “நனைந்தனைய திருவடியென்றிலமேல் வைத்தார் நல்லொளம்பெருமானார் நல்லவாரே.” என்னும் ஆளுடைய அரசுகளின் அருள்வாக்கானுமறிக. மற்றையவற்றிற்கும் உதாரணம் வரையின்விரியுமாகலின்வந்துழிக்காண்க. (கஅ௨)

அத்தலத்துறையிறைவனைப்பணிந்தருளடைவான்

மெய்த்திறந்தருமுவகையின்விரும்பினன்வேந்த

னெத்திறத்தினுமிவரிடர்நீக்குவனென்னு

வய்த்துடன்கொடுபுகுந்தன்னநங்கருந்நான்.

(இ - ள்.) அக்கேதாரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் கேதாரீஸ்வரரை வணங்கி, அவரது திருவருளையடையும்படிக்கு, உண்மைத்தன்மைவாய்ந்த மனக்களிப்புடன் வச்சிரதேயன்விரும்பி, எவ்விதத்தினும் இவர்கள் துயரத்தைநீக்குவேனென்று ஆலோசித்தவனாய் அவர்களைத்தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டுபோய் அக்கேதாரத்திலடைந்தான். எ - று.

விரும்பினன் - முற்றெச்சம்.

(கஅ௩)

தேவதேவனைச்சென்னிதாழ்த்திறைஞ்சினனிமயப்
பூவைநாயகன்சினகரமுன்றிவிற்பொருந்தி
யோவருந்துணைமறையவரிவரொடுமுற்றான்
மேவரும்பெருஞ்சாபநீத்தொழித்துறவிரும்பி.

(இ-ள்.) தேவர்பிரானாகிய கேதாரீஸ்வரரைத் தனது சிரசைத்தாழ்த்தி வணங்கி
னன், இமயவரையாயன் புத்திரியாகிய உமாதேவிக்குத் தலைவரான அக்கேதாரீ
ஸ்வரரின் திருக்கோயிலின்முகப்பில்தங்கி, நீங்குதற்கரியதுணைவர்களான சுதன்மன்
விசுத்தன் என்னும்வேதியர்கள் இருவரோடும், யாவரும் அடைதற்கரிய பெருஞ்சாப
த்தைத் தீர்த்தொழிக்கும்படி விருப்பங்கொண்டெவசித்திருந்தான். எ - று. (கஅச)

மோனஞானிகளருந்தவர்மும்முதலனை யார்
ஞானநாதனைத்தொழுதனர்வருந்தொறுநலிந்த
வேளையிங்கிவர்சாபநீத்திடுதினொன்றிரப்பச்
சேனைவேந்தநீகேட்டியென்றுரைப்பரச்செயலோர்.

(இ-ள்.) மௌனநிலமையுள்ளஞானியர்களாகவும் அருமையான தவநிலமையுள்ள
வர்களாகவுமிருக்கும் திரிமூர்த்திகளுக்குச் சமானமானவர்கள், மெய்ஞ்ஞானத்தலை
வராகிய சிவபெருமானைப்பணிந்துகொண்டு திரும்பிவரும்போதெல்லாம், வருந்திக்
கொண்டிருக்கின்ற இவ்விருவருடைய சாபத்தைத்தீர்த்தருளவேண்டிமென்று குறை
யிரத்தலும், அத்தவசிகளனைவரும் சதுரங்கசனியங்களையுடைய அரசனே ! நீ கேட்
பாயாக வென்று கூறுவார்கள். எ - று. (கஅரு)

உலகெலாமளந்துண்டிமிழ்ந்தருளியவொருவன்
மலர்மிசைப்பொலிவான்முகன்வழங்கியசாப
மலகில்பேரருட்கறைமிடற்றெம்பிராற்கன்றி
யிலகுவெண்குடைவேந்தமற்றெம்மனோர்க்கெளிதோ.

(இ-ள்.) மூவுலகங்களையும் திருவமுதுகொண்டிமிழ்ந்தருளிய ஒப்பற்றவரான
திருமாலும், தாமரையாதனத்தில் விளங்குகின்ற பிரமனும் கொடுத்தசாபமானது,
அளவிற்ற பேரருளுடையராகிய நீலகண்டமுள்ள எமது சிவபிரானுக்கல்லாமல்,
பிரகாசிக்கின்ற வெண்கொற்றக்குடையுடைய அரசனே ! எம்மைப்போன்றவர்களு
க்கு எளிமையானதோ? எ - று. (கஅசு)

எனவுரைத்தவகோலுமெம்பிரானருளிற்
றனையுணர்ந்தததிசியாமருந்தவன்சார
வனைகருங்கழன்மன்னனுமறைமுழுதளந்த
வினையவிஞ்சையரிருவருமவனடிவீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) என்றுகூறி அத்தவசிகள் செல்லுதலும், எமது சிவபிரான் திருவருளி
றால், தன்னிலமையையுணர்ந்துள்ள ததிசிமுனிவர் எழுந்தருள, அலங்கரித்த பெரிய
வீரக்கழலணிந்த அரசனும், வேதம் முழுமையும் ஒதியுணர்ந்த அதிவினயத்தோடுகூ
டிய வேதியர்களிருவரும் அத்ததிசிமுனிவரது திருவடிகளிற் பணிந்தார்கள். எ - று.

பணங்களாயிரப்பாப்பணப்பாற்கடலவனு
மணங்கொடாமரைப்பிரமணும்வழங்கியசாபங்
குணங்கொணின்னருட்பெருமையினொழிப்பதுகுறித்தே
மணங்குமித்தயரொழித்தியென்றடிக்கடிபணிந்தார்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் பணமுடிகளுள்ள சேஷசயனமடைந்த திருப்பாற்கடலுடைய திருமாலும், வாசனைகமழும் தாமரையாதனாகிய பிரமணும் கொடுத்தசாபத்தை, குணவிசேடமுடைய தேவரீர் திருவருட்பெருமையினால் நிவாரணித்துக்கொள்ள வெண்ணினோம், நாம்கள்வருந்துகின்ற இத்துயரத்தை ஒழித்து விடுவீரென்று அடிக்கடி வணங்கினார்கள். எ - று.. (௧௮௮)

ஐயரீற்றுளபெருமைபுமுருத்திரவக்கத்
தெய்வமாட்சியுந்தெண்ணிலாக்கைலயிற்சிறந்த
பையராவணிநம்பரன்பெருமையும்பகுத்து
மெய்யுணர்ந்தவர்நின்னலதியாருளர்வியப்பின்.

(இ-ள்.) ஐயரே! திருவெண்ணீற்றின்மகிமையையும் உருத்திராக்கத்தின் தெய்வீகச்சிறப்பையும், தெளிந்த நிலவைப்போன்று விளங்கும் திருக்கைலயின்கண் சிறப்புடன் வீற்றிருந்தருளும் படத்தோடுகூடிய பாம்பாபரணராகிய நமது சிவபெருமான் பெருமையையும், வியப்புடன் பாசுபுத்தி அதனதன் உண்மையைத்தெளிந்தவர்கள் தேவரீராயன்றி யாரிருக்கின்றார்கள். எ - று.

திருக்கைல வெள்ளிமலை யாதலின் “தெண்ணிலாக்கைல” என்றார். (௧௮௯)

மறைமொழிந்திடுநாவிலற்கொன்றினும்வழங்கா
திறைவதன் னுறுப்பொழிந்தனனீங்கிவனிவர்க்கு
நிறைபெருங்குணத்தருடியேனின்னடிமறவா
துறைவொன்றெடுத்துரைத்தன னுலகெலாம்புரப்போன்.

(இ-ள்.) உலகமனைத்தையும் காவல்பூண்ட வச்சிரதேயனென்னும் அவ்வரசன், தலைவரே! இவருக்குவேதமோதுகின்ற நாவானது எவ்விதத்தாலும் சத்திக்கவில்லை, இவர்தனது அவயவங்குறைந்துள்ளார், இவ்விருவருக்கும் தேவரீருடையசிறந்தபெருங்குணத்தால்திருவருள் புரிவீராயின், தேவரீர்திருவடியை மறவாதிருப்பார்களென்று கூறினன். எ - று. (௧௯௦)

உரைத்தவாசகங்கேட்டலுமொருங்குணர்முனிவ
னினாத்தபேரருள்வெள்ளநின்றவட்டெழுவிரங்கி
வினாத்தவெள்ளொளிரீறெடுத்தளித்தனன்வேந்தன்
வரைத்தடம்புயமண்ணுறவணங்கினன்வாங்கி.

(இ-ள்.) முழுதுணர்ந்த தத்சிமுனிவர் அவ்வரசன் கூறியவார்த்தைகளைக் கேட்டமாதிரத்தில், சத்திக்கின்ற பெரிய திருவருட்பெருக்கானது உவட்டெடுக்கும்படி திருவுளமிரங்கி, மணக்கின்றதாய்ப் பிரகாசமுள்ள திருவெண்ணீற்றைத் தமதுதிருக்கரத்தாலெடுத்தளித்தனர், உடனே அவ்வரசன் தனது மலைபோலும் விசாலித்த தோள்கள் பூமியிற்படியும்படி பணிந்தேற்று. எ - று.

வணங்கினன் - முற்றெச்சம். திருவெண்ணீறு சிவபெருமானது மெய்ஞ்ஞானத் திருமேனியின் அக்கினியிற் பூத்தமையின் “விளைத்த வெள்ளொளிரீறு” என்றார். அந்நீறு அணிந்தோர்க்கு வசீகரந்தத்து, அருந்தினோர்கட்குத் தேவாமுதம்போல் வதாகலின், அவ்விருவருடைய சாபத்தையும் போக்கியது. இவற்றை, “ஆதிபகவன் ஞானவடிவழலிம்பூத்துநீத்தியமா - யணிந்தோர்தமக்குவசீகரமாயருந்தினோர்கட்காரமுதாய், நீதியறியும்பசுமலத்தைநீக்குமொருநற்குறிகாட்டி-நிகழ்பேரின் பக்கடலூட்டி நின்றபுகழ்வெண்டிருநீறே.” என்னும் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாக்கானு முணர்க.

வாங்குநீற்றினைமறையவர்க்களித்தனன்மறையோ
ரோங்குதத்தமதுடம்புறப்புனைந்தனருவந்தார்
தேங்குநான்மறையிசைத்தனன்முன்னவன்சிறியோ
னிங்குதன்னுடற்குறையெலாநிரப்பினனின்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு வாங்கிய திருவெண்ணீற்றை அவ்வேதியிரிவருக்குங் கொடுத்தான். அவ்வேதியர்கள் பூரிக்கின்ற தங்கன்தங்கள் சரீரங்களிற்பெம்படி தரித்துக் கொண்டவர்களாய்க் களித்தார்கள். “உடனே மூத்தவர் நாவரப்பெற்றுச் சதுர்வேதங்களைபுமோதினார், இளையவர்தன்சரீரத்தினீங்கிய அவயவக்குறைவெல்லாம் நிரம்பப்பெற்றிருந்தார். எ - று.

(ககஉ)

சாற்றருந்தவத்ததீசியையடிக்கடிதாழ்ந்தார்
நூற்றடம்புயமுனிவனுமாகினுவன்றான்
போற்றிமூவருங்காச்சுமிரப்பதிபுகுந்தார்
ரோற்றமாதவத்தலைவனைவழுத்தினிருந்தார்.

(இ-ள்.) யாவராலுஞ்சொல்லவொண்ணாத தவமுடைய ததீசிமுனிவரை அடிக்கடிவணங்கினார்கள். முப்புரிதூலணிந்த விசாலித்த புயமுடைய ததீசிமுனிவரும் ஆசிவசனங்களைக் கூறினர். வச்சிரதேயன் சுதன்மன் விசுத்தன் ஆகிய மூவரும் ததீசிமுனிவரைத்துதித்து தங்களுடையகாஸ்மீரதேயத்திற்சேர்ந்தார்கள். தகுதியமைந்தபெருந்தவமுடையததீசிமுனிவரைத் துதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் எ-று (ககங)

ஆதிநாயகனணிதிருநீற்றினதருமை
யோதிலெம்மனோர்க்கெளிவரவுரைக்குமாறெளிதோ
வேதநாயகன்றிருமகனையகன்விளம்புந்
திதுதீர்த்ததங்கதனிலையாவோதெரிப்பார்.

(இ-ள்.) முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் அணிகின்ற திருவெண்ணீற்றின்பெருமைகளைக்கூறவேண்டுமாயின், என்போன்றவர்க்கு இலேசிலேசொல்லும்படியான எளிமையானதோ? வேதங்களையோதி யுணர்ந்த தலைவனாகிய பிரமனும் இலக்குமி தலைவனாகிய திருமாலும் கூறியசாபம் போக்கியது, அவ்வெண்ணீற்றின் தன்மையை யாவர்தான் விளக்குவார்கள். எ - று. அங்கு - அசுச.

(ககச)

என்றுநாரதனிந்திரனினிதுகேட்டுவப்பக்
குன்றிருந்தவனென்புநெக்கன்பொடுங்குழைய
வன்றுரைத்தலுமதிசயம்டைந்தனரனையார்
மன்றுளாடிவெண்ணீற்றினதருமையார்வகுப்பார்.

(இ-ள்.) என்று நாரதமுனிவரானவர், தேவேந்திரன் இனிமையுடன் கேட்டுக்க
ளிக்கவும், பொதியாசலபதியாகிய அகத்தியமுனிவர் எனும்பு நெக்குவிட்டு அன்புட
னே குழையும்படிக்கும் அன்று கூறியமாத் திரத்தில் அவ்விருவரும் வியப்படைந்தா
ர்கள், ஆதலால் சிற்சபையிற்றிருடம்புரியுஞ் சிவபெருமானுடைய திருவெண்ணீற்றி
னருமையை வகுத்துரைப்பவராயர். எ - று. (கககூ)

பொன்னகர்க்கிறைமுதலினோர்மூவரும்பொருந்தி
யின்னசொற்றுழியென்ன தூழ்வீனையிடைநிகழ
மின்னெயிற்று வாளரக்கருமசுரரும்வெகுண்டு
மன்னுயிர்த்தொகைசெகுத்தனருநர்த்துவான்வந்தேன்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்தலைவனாகிய இந்திரன் முதலியமூவரும் கூடி இவ்வாறு
வார்த்தையாடிக்கொண்டிருக்கையில், அடியேனுடைய தீவினப்பயன் மத்தியிற் சம்
பவித்ததனால், மின்னலைப்போன்ற ஒளியமைந்த பற்களுடைய அரக்கர்களும் அசு
ரர்களும் கோபம் மூண்டு, உலகத்துள்ள சீவராசிகளைக்கொன்றார்கள், அதனைத்தே
ரிவிக்கும்படி அடியேன்வந்தேன். எ - று. (கககௌ)

அதுகிடக்கமற்றணிதிருநீற்றினதருமை
யுதுமொழிந்தனிரினிச்சிறிதொழிதினொன்றமைத்து
மதுகைவாளையிற்றரக்ககாவல்லையினொழித்தற்
கெதுகொல்செய்துமென்றிந்திரன்நன்னொடுமியம்ப.

(இ-ள்.) அடியேன் வந்தகாரியமிருக்க, அழகிய திருவெண்ணீற்றின் அம்புதமா
கிய இச்சரித்திரத்தைக் கூறினீர், இனிச்சற்று அவ்வம்புத சரித்திரத்தை நிறுத்துங்க
ளென்று கையமர்த்தி, வல்லபமுள்ள கூர்மையான பற்களைப்படைத்த அரக்கர்களை
அதிசேக்கிரத்தில் அழிப்பதற்கு, யாதுபுரிவோமென்று தேவேந்திரனுடனே சொல்லு
தலும். எ - று. மற்று - அசை. (கககௌ)

குறுமுனிப்பெயரருந்தவன்வெகுண்டனன்கொதித்து
மறுவீனீற்றியல்புகன்றனமறுத்தநீவருண
தறுகண்வாளையிற்றரக்கனுகுதியெனச்சபித்து
நறுமலர்த்தொடையிந்திரன்நன்னொடுநவிலும்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு குறுமுனிவர் என்னும் பெயருடைய அருமையான தவத்
தின்ராகிய அகத்தியமுனிவர் கோபித்துச்சீறி, குற்ற மற்ற திருவெண்ணீற்றின் மகி
மையைக் கூறிக்கொண்டிருந்தோம், அதனை இடையில் தடைபடுத்திய வருணனே!
நீ குரூரமுள்ள கூர்மையான பற்களமைந்த அரக்கனாகக்கடவாய் என்று சபித்து,
சிறந்த கற்பகமலர்மாணியுடைய இந்திரனுடன் சொல்லுகின்றனர். எ - று.

அங்குஷ்ட்டப் பிரமாணத் திருமேனியுடையராதலிற் குறுமுனியென்றார். இவ்
வருணன் அங்குக்கூடியிருக்கும் மிக்கோர் சபையையும் அங்கு நிகழும் சிறந்த சம்பா
ஷணையையும் மதியாதவனாய்த் தடைபடுத்தினமையின் சாபம்பெற்றான். இதனை,
“நன்னென்றவற்றுள்ளருநன்றே முதுவருண், முந்துகிளவாச்செறிவு.” என்னுந் திருக்
குறளானுந்தெளிக. இம்மூன்றுங்குளகம். (கககௌ)

எம்பிரான் திருநீற்றின துண்மைமற்றி துவோ
வம்பொனங்கையினெல்லியினறிதுதிவருகென்
றும்பர்கோமகன்றன்னொடுநாரதனெடும்போய்க்
கும்பமாமுனிநெடுந்திரைப்பரவைநீர்குறுகி.

(இ-ள்.) எமது சிவபிரானணிகின்ற திருவெண்ணீற்றின் மகிமை இவ்வளவு
தானோ? அழகிய பொன்போன்ற உள்ளங்கையி னெல்லிக்கனிபோலத் தெரிந்து
கொள்வாய், என்னுடன் வரக்கடவாயென்று அவ்விந்திரனுடனும் நாரதருடனும்
சென்று, கலசமுனிவராகிய அவ்வகத்தியர், நீண்ட அலைகளையுடைய கடலின்க
ணுள்ள நீரைக்கிட்டி. ஏ - று. மற்று - அசை.

கும்பம் - கலசம் - கும்பத்திற்றிந்த காரணத்தாற் கும்பமுனியென்றும் கலச
முனியென்றும் காரணப்பெயர் வழங்கியது. (சுருந்)

செங்கணேற்றுடையெம்பிரானணிதிருநீற்றை
யங்கையள்ளியிட்டறலொடுங்குழைத்தனனணிந்தான்
பொங்குவாரிதிவாவெனக்குடங்கையுட்புகுத
றுங்கினுளுத்தரனடித்தாமரைநோக்கி.

(இ-ள்.) சிவந்தகண்ணுள்ள இடபத்தை வாகனமாகவுடைய எமது சிவபிரான்
தரிக்கின்ற திருவெண்ணீற்றை, தமது உள்ளங்கையிலெடுத்துவைத்து, நீர்விட்டுக்
குழைத்துத் தரித்துக்கொண்டவராய், பெருகுகின்றகடலே! வாவென்றழைத்தவுடனே
அக்கடல்குறுகி உள்ளங்கையிற்சேர்தலும், தம்முடைய இதயத்திலே சிவபிரானது
சரணபங்கயங்களைத் தரிசித்துக் குடித்தனர். ஏ - று.

செங்கணேறு என்பதற்கு செந்தாமரைக்கண்ணுள்ள இடபம் எனப்பொருள்
கொண்டு மால்விடை எனக் கூறலுமொன்று. திருமால் விடையாயினுரென்பதை
“கடகரியும்பரிமாவந்தேருமுகத்தேராதே - யிடபமுகத்தேறியவாறெனக்கறியவியம்
பேடி - தடமதில்களவைமூன்றுத்தழலெரித்தவந்நாளி - லிடபமதாய்த்தாங்கினுன்
றிருமால்காண்சாழலோ.” என்ற ஆளுடையடிகளின் அருள்வாக்கானுமறிக. பிருதிவு-
அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயம் - சூரியன்-சந்திரன் - இயமானன் என்னும் எட்டிம்தமது
மூர்த்தமாகக்கொண்ட சிவபிரான் தரிக்கின்ற திருவெண்ணீற்றைச் சத்தியபத்தி
யுடன் அணிகின்ற ஆன்மாக்களுக்கு மந்தை ஏழும் பணிசெய்யுமென்பது தூற்றுணி
பாகலின், அகத்தியரழைத்தவுடன் கடல்சுருங்கி உள்ளங்கையிலடங்கிற்றென்றறிக.
இவ்விரண்டிற்குளகம், (உ00)

வயங்குவச்சிரப்படைகொடுகடற்புடமறைந்து
முயங்கரக்கரைமுடித்தியென்றொருகாமுளரித்
தயங்குநீறளித்தருளினவனதுதரித்தான்
கயங்கரத்துறையரக்கரைமுடித்தனன்கணத்தின்.

(இ - ள்.) ஒளிக்கின்ற வச்சிராயுதமெடுத்துக்கொண்டு கடலினிடத்திலொளித்
துக் கலந்திருக்கின்ற அரக்கர்களை அழிக்கக்கடவாயென்று, தமது ஒப்பற்ற தாமரை
போன்ற திருக்கரத்தால் பிரகாசிக்கின்ற திருவெண்ணீறு கொடுத்தருளினர். அவ்

விந்திரன் அதனை யணிந்துகொண்டு கடலில் ஒளித்துவசிக்கின்ற அரக்கர்களை ஒரு கணத்திற்குள்ளாக அழித்தான். எ - று.

தரித்தான் - முற்றெச்சம். திருவெண்ணீர்ணிவோர்க்கு வெற்றியமைவது சரத மாதலின் “முடித்தனன்கணத்தின்” என்றார். இதனை “பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதூறு.” என்னும் ஆளுடையபிள்ளையார் அமுதவாக்கானுமறிக.

பொதுவறத்தனினோற்றருள்குறுமுனிபோக
மதுமலர்த்தொடையிந்திரனவனடிவணங்கி
யெதுவுணர்ந்தனனீங்கிவனிவற்கிடுசாப
மதுவொழித்தியென்றடிக்கடிவணங்கினவனும்.

(இ - ள்.) பொதுவாகவின்றித் தனிமையாகத் தவம்புரிந்த அகத்தியமுனிவரொ முந்தருளுதலும், தேனிறைந்த கம்பகமலர்மாலையுடைய இந்திரன், அவ்வகத்திய முனிவரது திருவடிகளிற்பணிந்து, இவ்விடத்துள்ள இவ்வருணன் தேவரீருடைய பெருமையை யாதறிந்தவன், ஆதலால் இவனுக்குத் தேவரீரிட்ட சாபத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து மீண்டும் பலமுறை பணிந்தான், அப்போது அகத்திய முனிவரும். எ - று.

அகத்தியர் பொதுவாய் யாவராலும் செய்கின்ற தவத்தைப்போலாது சிறந்த தவம்புரிந்தவரென்பார் “பொதுவறத்தனினோற்றருள்குறுமுனி” என்றார். (உ௦௨)

வேலைவேலிசூழ்கிடந்தவம்மேதினிப்புறத்து
ஞாலமேத்துறும்புயபலனாட்டினைநணுகி
மாலேவெண்குடையரசுகொண்டிருப்பவம்மன்ன
ணுளிரும்படையிவனொடுமுடற்றுவானணைவான்.

(இ-ள்.) கடலே வேலியாகச் சூழ்ந்திருக்கின்ற அந்நிலவுலகினிடத்து அவ்வுலகத்தார் புகழும் புயபலனென்னும் அரசனது தேசத்தையடைந்து வெற்றிமாலையும் வெண்கொற்றக் குடையுமுடையவனாய் அரசாண்டிருக்கையில், அப்புயபலன் ஒலிக்கின்ற பெருஞ்சைனியங்களுடைய இவனொடுதிர்ப்பதற்கு வருவான். எ-று. (உ௦௩)

அவனெதிர்த்தமையறிந்தனனுகிரஞ்சமுலா
விவனிரும்படைச்சேனையொடடைந்திடுமேல்வைச்
சிவனினைந்தவனணிநிருநீற்றொளிதெரியப்
பவமொழிந்துமுன்னுருப்பெறுமிவனென்பகர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு அவனெதிர்த்தமையை யுணர்ந்தவனாய் மனங்கொதித்து இவ்வருணனும் தனது பெரிய ஆயுதங்களையுடைய சைனியங்களோடு எதிர்த்த தருணத்திலே, சிவபிரானைத்தியானித்து அப்புயபலன் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசம் விளங்குதலால், இவனுடைய பாவந்தீர்த்துபழைய உருவத்தை அடைவானெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

பெரியோர்க்குப் பிழைபுரிதலே பெரும்பாவமாதலின், “பவ” மென்றும், அத்தகைய பாவமும் திருவெண்ணீற்றைக் கண்டவுடன் அகலுமென்பார், “நிருநீற்றொளிதெரியமுன்னுருப்பெறும்” என்றுங் கூறினர். பெரும்பாவமென்பதனை “எரியாற்சுடப்படினும்புண்டாமுய்யார் - பெரியார்ப்பிழைத்தொழுருவார்.” என்னுங்

திருக்குறளானும், அதனைப்போக்குவது திருவெண்ணீறென்பதனை “பராவணமாவது நீறுபாவமறுப்பதுநீறு” என்னும் ஆளுடையபிள்ளையார் அமுதவாக்கானுமறிக. இம் மூன்றுஞ்கூடம். (20௪)

அந்தமாமுனியுரைத்தநற்காலம்வந்தடைந்தே
ணிந்தநின்முகநீறுகண்டவ்வுருவிழந்தேன்
றந்தநீதனித்தாயுநீயென்றடிதாமா
மந்தரம்பொருபுயபலற்குரைத்தனன்வருணன்.

(இ - ள்.) அவ்வகத்திய மகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த நல்லகாலம் நேர்ந்தமையால், இவ்விடத்திலவந்துசேர்ந்து, உமது திருமுகத்துள்ள இத்திருவெண்ணீற்றைக்கண்டு அவ்வரக்க வடிவத்தைப்போக்கினேன், ஆகையால் எனது பிதாவும்நீரோ! ஒப்பற்ற மாதாவும் நீரோ! என்று அவனது திருவடிகளிற் பணிந்து, மந்தரமலையைப்போன்ற புயபலனுக்கு வருணன்சுறினன். எ - று. (20௫)

மீண்டுதன்னுடைச்சேனையோடொருதனிமேற்பா
லாண்டிருந்தனன்வருணன்மற்றாங்கவனுரைப்ப
வேண்டுநீற்றுடைப்பெருமையைவியந்தனன்விரும்பி
யாண்டுமத்திருநீறலாதணிகிலனிறைவன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுசுறிய வருணன் தனது சைனியங்களுடனே திரும்பி, மிக உயர்ந்த மேற்குத்திக்கில், திக்குப்பாலகர்களுள் ஒருவனாய் அரசாண்டிருந்தனன், அவ் வருணன்சுறிய யாவராலும் வேண்டப்படுகின்ற திருவெண்ணீற்றின் மகிமைக்கு அதிசயித்தவனாய், அப்புயபலன் அன்றுமுதல் விருப்பத்துடனே எவ்விடத்திலும் அத்திருவெண்ணீற்றையன்றி வேறொன்றையும் தரிக்கமாட்டான். எ - று.

மற்று - அசை.

(20௬)

பூசொளித்திருநீற்றினவிருநிதிபுதல்வர்
வாசநாண்மலர்க்குழவியர்மாபெருஞ்சேனை
யேசில்செல்வமுற்றிருந்தனன்புயபலனென்பா
ளுசைநீத்தனன்கடைமுறைகலைசென்றடைந்தான்.

(இ - ள்.) புயபலன் என்னும் அவ்வரசன் தரித்துக்கொண்டிருந்த ஒளிபொருந்திய திருவெண்ணீற்றினாலே, விசேடதிரவியங்களும் புத்திரர்களும் மணக்கின்ற அன்றலர்ந்த பூக்களைமுடித்த கூந்தலுடைய மனைவியர்களும், மிகப்பெரிய சைனியங்களும் ஆகிய குறைவற்றசெல்வமடைந்திருந்தனன். கடைசிகாலத்தில் இப்பொருள்களிலுள்ள ஆசைகள் ஒழிந்தவனாய்த் திருக்கலையையடைந்தனன். எ - று.

இப்புயபலன் சத்தியபத்தியுடன் திருவெண்ணீற்றணிந்தவனாகலின் திரவிய புத்திரர்களத்திராதிகளின் குறைவறப்பெற்றுப் பாராண்டு பரகதியுற்றனன். இவ்வாறு சத்தியபத்தியால் வெண்ணீற்றணிவோர் இத்தகையபெறு பெறுவாரென்பதை “பத்தியால்வெண்ணீற்றணிந்தோர்பாராப்பொதுநீங்கிடப்புரந்து - துய்த்தபோகத்திறுதியினிற்சோதிவிமானத்தினிலேறி - மைத்தகுழலாரொடுமருவிகமகவான்பதத்திலவாழ்ந்து பின்னர்ச் - சத்தாயசத்தையொருவுசிவசாயுச்சியமேசார்வாரால்.” என்னும் பிரமோத்தரகாண்டச் செய்யுளானுமுணர்க, ஆசையொழியார்க்குப் பிறவிரீங்காது, பிறவி

நீங்கார்க்குக் கைலைப்பதவி கிட்டாதாகலின் “ஆசைநீத்தனன் கைலைசென்றடைந் தான்.” என்றார். ஆசையொழியார்க்குப்பிறவியொழியாதென்பதை “அவாஅவென் பவெல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுந் - தவாஅப்பிறப்பினும்வித்து.” என்னுந் திருக்குற ளாற்றெளிக. (20௭)

பூதிபூசினும்பூதியின் தன்மைகேட்டுறினும்
யாதுபாதகமியற்றினும்பாதவமெனினுந்
திதுறுந்துயர்தொலைவனவாதலிற்சிறந்த
வாதிநீற்றினதுண்மையையாவர்பெற்றறிவார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தாலும், அத்திருவெண்ணீற்றின் மகிமை யைக் கேட்டாலும், என்னபாதகம் புரிந்தபோதினும் மரங்களென்றாலும் கெடுதியை விளைக்குந் துன்பங்கள் அகன்றனவாகும். ஆதலால் சிறப்பமைந்த சிவபிரானுடைய திருவெண்ணீற்றின் மெய்ம்மைத்தன்மையை அடைந்து அறியத்தக்கவர்கள் யாவர்?

திருவெண்ணீற்றின் பெருமை விசேடமாயிருக்கினும், அவ்வளவும் சத்தியபத்தி யைப்பெற்றோர்க்கே யதுபவமாதலின், “உண்மையையாவர்பெற்றறிவார்.” என்றார். எனவே உண்மையில்லார் உடல்முழுது மொழுகத்தரிப்பினு மொருபயனு மெய்தா ரென்பது கருத்து. (20௮)

எழுதுறாமறைமொழி, தருநீற்றியற்சரிதை
முழுதுணர்ந்தவையுணர்த்தினன் சூதமாமுனிவன்
வழுவுறாவழிகேட்டனர்முனிவரர்மகிழ்ந்தார்
தழுவுசிர்தையினன்பொடுதனித்தனிச்சிறந்தார்.

(இ - ள்.) எழுதாக்கிளவி என்னும் வேதங்களிற்கூறுகின்ற திருவெண்ணீற்றின் மகிமைச் சரித்திரத்தை, முழுமையுந்தெரிந்து அவ்வளவையும் சூதமாமுனிவர் திரு வாய்மலர்ந்தனர். நைமிசாரணியமுனிவர்கள் அனைவரும் யாதொரு தவறும்நேரிடாத படி கேட்டுமகிழ்ந்து, அன்பமைந்த மனத்துடனே ஒவ்வொருவரும் பெருமையுற் றார்கள். எ - று.

எழுதாக்கிளவி என்பது வேறொருவராலும் எழுதப்படாமல்சிவபிரான் திருவார் த்தைகளாயுள்ளதென்றும், அதனை இப்போதும் எழுதிவிட்ட மாத் திரத்திலேயே வா சிக்கமுடியாமல் வேறொராசிரியர் வாக்கினின்றும்பிறக்கும் உச்சரிப்பினாலேயே யுண ரத் தக்கதென்றும், அவ்வாறுணர்தலினாலே எழுதியும் பயனின்மையின் இன்றும் எழுதாக்கிளவியென்பது அநுபவமென்றும், அதுநீங்க ஏனையநூல்கள் அவ்வாறின்றி எழுதிவிட்ட மாத் திரத்திலே வாசிக்கவேலுதலின் அவ்வேதத்திற்கும் அதன் அர்த்த மாகிய ஆகமத்திற்குமே அது பொருந்துமென்றும் மேலோர்கூறுவர், அறிவின் வயப் பட்ட அந்தக்கரணமுடையராய்க் கேட்டான்பார். “வழுவுறாவழி கேட்டனர்” என்றார். (20௯)

விபூதிமான்மியச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் = ௫ - க்கு திருவிருத்தம் ௫௨௬.

ஆருவது

உருத்திராக்கமான்மியச்சருக்கம்.

இலங்கொளித்திருநீற்றினதியற்கையெயிசைத்தே
மலங்குகங்கையான்கண்ணெனுமுருத்திரவக்கர்
துலங்குமேன்மைபெற்றுணர்ந்தனவுணர்த்துதுந்தொலையா
நலங்கொண்மாதவத்துறையுளீர்கேட்கெனநவிலும்.

(இ - ள்.) ஒளிவிளங்கும் திருவெண்ணீற்றின் மகிமையைக்கூறினோம், அசை
கின்ற கங்கையைத்தரித்த சிவபிரானது திருநேத்திரமென்று கூறுகின்ற உருத்திராக்
கத்தினுடைய விளக்கம்பொருந்திய பெருமையில், எமதாசிரியரால் உபதேசிக்கப்
பெற்று நாம் அறிந்தவைகளைத் தெரிவிக்கின்றோம், அழியாநலங்கொண்ட பெருந்
தவ நிலைமையுள்ள முனிவர்களே! கேளுங்களென்று கூறுகின்றனர். எ - று. (க)

மொழிவதற்கருமிதனுடைத்தன்மையைமொழியப்
பழுதுறாவழிகேட்டுறிகேட்டவைபகரி
னொழிவரும்பெரும்பாதகமடைந்துளோரொன்னு
மழிவறும்பெருங்கயிலையுற்றிருங்கதியடைவார்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிதாகிய இவ்வுருத்திராக்கத்தின்பெருமையை ஒருவர்சொ
ல்லுகையில், யாதொரு தவறும்நேராவண்ணம் கேட்கினும், அவ்வாறு கேட்டவை
களைத் தாமும் ஒருவருக்குச்சொல்லினும், நீங்குதற்கரிய மகாபாதகங்களியற்றினோ
ரேனும், அழிவற்றிருக்கும் மகாகைலாயத்தடைந்து மேலான முத்திபெறுவார்
கள். எ - று.

யாதொன்று தாங்கேட்டதோ, அதனை வேறொருவருக்குச்சொல்லின் அதன்க
ணுள்ள கசடறுதலோடு தமக்கும்விர்த்தியாம். அவ்வாறின்றித் தாம்கேட்டதைத்
தாமே மனத்தில் மறைத்தால், கேட்ட அவ்வளவும் தமக்குப் பயன்றரா. இதனை,
“ஆசானுரைத்ததமைவறக்கொளினுங் - காற்கூறல்லதுபற்றலனாகும்” என்னும் நன்
னும் சூத்திரத்தானுமுணர்க. (உ)

இதனையன்பொடுதரிக்கினுமன்பிலராகி
யதனிலோர்மணிதரிக்கினுமாடலஞ்சிலைக்கை
மதனைவென்றருளெம்பிரான்கண்ணெனவரலாற்
பதமனைத்தையுமுதவுமத்தனிமுதற்பரமன்.

(இ - ள்.) இவ்வுருத்திராக்கத்தை மெய்யன்புடையராய் அணிந்தாலும், அவ்
வித அன்பில்லாராய் அம்மணியிலொன்று அணிந்தாலும், வெற்றியமைந்த அழகிய
கருப்புவில்லக் கையிலேந்திய மன்மதனைவென்ற எமது சிவபெருமானது திருநேத்
திரமென்று சொல்லும் பெருமையுடையதாதலால் ஒப்பற்ற முழுமுதற்கடவுளாகிய
அச்சிவபிரான் எல்லாப்பதங்களையும் பாலிப்பார். எ - று.

அணிந்தவர்க ளன்பிலாரோனும் அணிந்தது உருத்திராக்கமாதலின், அதனைக் கண்ணைவடைய சிவபிரான் அவருக்குவேண்டிய பதவிகளைத் திருவருள்புரிவர். எனவே, அன்புளாரணியினும் அன்பிலாரணியினும் பயன்றும் என்பது கருத்து. எவ்வாறெனின், நெருப்பினிடத்திற்கண்ணுளாரணுகினும் கண்ணிலாரணுகினும் அதன் குணமாகிய வெம்மையைத் தராமற்போகாது. இதனை, “எத்தகையோனுமிழிவெய்துதொழில்செய்யு - மத்தகையோனுமுமையன்பனைவழுத்துஞ் - சித்தமில்லோனுமிறைசீர்மணிதரித்தான் - முத்தரவொன்றுமறைமுற்றுமுரைசெய்யும்” என்னும் பிரமோத்தரகாண்டச் செய்யுளானுமுணர்க. எல்லாப்பதவிகளுமென்றது இகபரசுகங்களை. அல்லது சொர்க்காதி பதவிகளையெனினுமாம். உருத்திராக்கம் என்பது-சிவனது நேத்திரம் எனப்பொருள்படும். சிவனது நேத்திரமென்ப தெவ்வாறெனின்? திரிபுரத்தவணர்களால் வருந்தியதிருமால் பிரமன்முதலிய தேவர்கள், சிவபிரானைநோக்கி அருந்தவஞ் செய்கையில், சிவபிரான் எழுந்தருளி வியப்புற்று ஆயிரவருடம் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தனர், அவ்வாறு கண்களிமையாதுநோக்கிய காரணத்தால், அக்கண்களினின்றும் நீர்த்துளிசிந்தின, அவர்வலக்கண்ணிற்சிந்திய நீர்த்துளிகளிற் பன்னிரண்டு விருகூங்களும், இடக்கண்ணிற்சிந்திய நீர்த்துளிகளிற் பதினான்கு விருகூங்களும், நெற்றிக்கண்ணிற்சிந்தியநீர்த்துளிகளிற் பத்துவிருகூங்களுந்தோன்றின. அம்முப்பத்தாறுவிருகூங்களுக்கும் உருத்திராக்கவிருகூங்களுள்பெயர். அதன்காய்களே உருத்திராக்கமணிகள். இதனை, “முப்புரத்தவர்முருக்கலின் முரிந்திரிந்தமரர்-செப்புதற்கரிதாகியதவஞ்செய்ச்சென்றங்-கப்பதத்திமையாதுநாநோக்கினமாக-மைப்பெருங்கணும்க்கணும்வார்புனறுளித்த.” எனவும், “வலக்கணீரிடைப்பன்னிருமரமிடப்பாற்கட்-சலத்தினேழிருமரந்தழல்விழியினீர்தோய்ந்த-நிலத்தினையிருமாமாயினரிகழ்த்தியவிக்-குலத்துக்கியாவருங்கூறுபேருருத்திரவக்கம்.” எனவும்வரும்பேரூர்ப்புராணச்செய்யுள்களானு மறிக. அன்றியும், இடக்கண்ணீர்த்துளிகளிற் பதினாறு விருகூங்கள்தோன்றினவென்று கூறலுமொன்று. இதனை, “கதிர்க்கணுநிரண்டாகுங்கபிலமாய்-மதிக்கணீரெட்டுமென்னுறும்வெண்மையை-யுதிக்குந்தீக்கணிப்பத்தொண்கருமையாய் - விதித்தவீசன்விழிமணியென்பவே.” எனவரும் சித்தாந்தசிகாமணிச்செய்யுளானுமுணர்க. அம்மணிகளின் நிறங்கள்-செம்மை - வெண்மை - கருமை - பொன்மை - என நான்குவிதமாம். அவற்றுள் வெண்மைநிறம் பொன்மைநிறமுள்ளவை - பிராமணசாதி என்றும், செம்மைநிறமுள்ளவை கூத்திரியசாதி என்றும், வெண்மையும் செம்மையுங்கலந்த நிறமுள்ளவை வைசியசாதி என்றும், கருமைநிறமுள்ளவை சூத்திரசாதி என்றும் கூறுவர். இதனை, “வெண்மையுந்திகழ்பொன்மையும்வெண்மை பொன்மையுஞ்சேர்-வண்மையுங்கருமையுமெனவகுத்தநானிறத்து - முண்மையக்கமாமணிகளவ்வரைத்தனமுறையே-தண்மையந்தணர்முதலியநால்வர்க்குஞ்சாரும்.” எனவரும் பேரூர்ப்புராணச்செய்யுளானுமுணர்க. அவற்றிற்கு ஒருமுகம்முதல் பதினான்குமுகம்வவாயிலுண்டு. ஒருமுகமுள்ளவை சிவசொரூபம், அவற்றையணிந்தால் பார்ப்பனமாதைக்கொலையெய்த பாதகமொழியும். இரண்டு முகங்களுள்ளவை சிவசத்திசொரூபம், அவற்றையணிந்தால்கோகத்தியொழியும். மூன்றுமுகங்களுள்ளவை அக்ஷினிதேவன் சொரூபம். அவற்றையணிந்தால் ஸ்திரீஹத்தியொழியும் நான்குமுகங்களுள்ளவை பிரமதேவன்சொரூபம், அவற்றையணிந்தால் கோரநரசமொழியும், ஐந்துமுகங்களுள்ளவை காலருத்திரசொரூபம், அவற்றையணிந்தால் தகா உணவினாலும் பொய்யினாலும் இழிகுலமாதர் புணர்ச்சியினாலும் நேர்ந்த தோஷமொழியும். ஆறுமுகங்களுள்ளவை முருகக்கடவுள்சொரூபம், அவற்றையணிந்தால், புருண அத்தியொ

ழியும். ஏழுமுகங்களுள்ளவை ஆதிசேஷசொரூபம், அவற்றையணிந்தால் கோகத் தியும் போர்க்களக் கொலையுமொழியும். ௩ எட்டுமுகங்களுள்ளவை விநாயகர்சொரூபம், அவற்றையணிந்தால் துலாபாரத்தான மேற்றதனாலும் அன்னியருணவுண்டதனாலும் கரவாக யாசித்ததனாலும் நேர்த்த பாதகமொழியும், ஒன்பதுமுகங்களுள்ளவை வயிரவசொரூபம், அவற்றையணிந்தால் மூன்சனனத்திற் சர்ப்பங்களைக்கொன்ற பாதகமொழியும். பத்துமுகங்களுள்ளவைகிருமால்சொரூபம், அவற்றையணிந்தால் இருபத்தேழுநட்சத்திரங்கள், நவக்கிரகங்கள்-பூதங்கள்-பசாசுகள்-பிரமராக்ஷசுகள்-ஆகிய இவற்றாலுண்டாகும்பயமுதலியன ஒழியும், பதினொருமுகங்களுள்ளவை-ஏகாதசருத்திரசொரூபம், அவற்றையணிந்தால் ஆயிரம் அசுவமேத யாகபலனும், நூராயிரங் கோதானபலனும்சித்தியாம். பன்னிரண்டுமுகங்களுள்ளவை துவாதசாதித்தர்சொரூபம், அவற்றையணிந்தால் அசுவமேதமும் சுரபிமேதமும் பொன்மேருதானமும் புரிந்த பலன்பொருந்தும், பதின்மூன்றுமுகங்களுள்ளவை - மன்மத சொரூபம், அவற்றையணிந்தால் இஷ்டகாமியங்கள், ரசவாதப்பொன் வெற்றி ஆகிய இவைகள் சித்தியாவதுடன் தாய் தந்தை சகோதரர் இவர்களைச் சதிசெய்த பாவுமொழியும். பதினாஞ்சுமுகங்களுள்ளவை சிவமுஞ்சத்தியுமான சொரூபம், அவற்றையணிந்தால் முனிவரும் தேவரும் மற்ற யாவரும்தொடும்படி வசியம் என்பதனைக் கொடுப்பதுடன் ஊழிக்காலத்தினுமுழியாத முத்தியினும்சேர்க்கும். இவ்வாறாயபலன்களை, “வேதியர்க்களையத்தனக்கொண்மகவினுக்குத்-தீதிழைத்தவன்களுண்ணிசெய்ந்நன்றிசெற்றோன்-போதநற்குருதற்பரன் பொன் கொளியென்னும்-பாதகத்தினிவீங்குவன்பரன்மணிதரிப்பில்.” எனவரும்சித்தாந்த சிகாமணிச்செய்யுளானுணர்க. இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும். இடம் பெற்றுழிவிரிப்பாம்.இந்நூலாசிரியர் உருத்திராக்கத்தால்வீளைந்த மகத்துவங்கூறத் தொடங்கினமையின் இவையனைத்தும்விரித்திலர்போலும். புருணகத்தி என்பது - கைம்பெண்ணேனும் சுமங்கலியேனும் தன்வயிற்றுள்ளிருக்குங் கருவைச் சேதித்தலால் வருந்தோஷம்.

(௩)

மணிகளாயிரந்தரித்தரற்பணிகுவானவனே
பணிகொள்செஞ்சடைப்பரமனென்றேத்திடப்படுமொ
லணிபுயத்துமுப்பானிரண்டணிமணிகரத்தி
விணையின்மாமணித்தொகையறுநான்கெனத்தரிப்பார்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் உருத்திராக்கமணிகளை யணிந்து சிவபிரானைப்பணிகின்றவனெவனோ அவனே, சர்ப்பமணிந்த சிவந்த சடைமுடியுடைய சிவபிரானென்று யாவராலுந்துதிக்கப்படுவான். அழகியபுயங்களில் முப்பத்திரண்டுமணிகளும், அணியத்தக்கமணிக்கட்டுகளில் ஒப்பற்றுச்சிறந்த இருபத்தினான்கு மணிகளுமென்று கணக்காக அணிவார்கள். எ - று. ஆல் - அசை.

சகல்திரமணி தரித்தோரைச்சங்கரனெனல் வேண்டுமென்பதை, “ஆயமாமணியாயிரம்புனைத்திடிவவரை - மாயுண்முகன்புரந்தான்வானவர்முதலோர் - பாயமால்விடைப்பரனெனப்பணிகுவவொவற்றும்-நாயமாமணிமிலந்தவர்மனிதரோசொல்வீர்” எனவரும் பிரமோத்தரகாண்டச் செய்யுளானுமறிக.

(௪)

உச்சியொன்றிருகாதினிற்பன்னிரண்டுவந்த
வச்சிரத்தினினுற்பெதண்ணைகணிகளத்துச்
செச்சைமார்பினூற்றெட்டெனச்சிறந்தணிபவரே
பச்சிளம்பிடியிடத்தனென்றேத்துறப்படுவார்.

(இ - ள்.) உச்சியில் ஒருமணியும், இரண்டுசெவிகளிற் பன்னிரண்டுமணிகளும், விரும்பிய சிறந்த சிரசில் நாற்பதுமணிகளும், அழகிய கழுத்தில் முப்பத்திரண்டு மணிகளும், செஞ்சாந்தின்சூழம்பணிந்த மார்பில் தூற்றெட்டு மணிகளும், என்று கணக்கிட்டுச்சிறப்புடன் தரிப்பவர்களே, பசுமைநிறமமைந்த இளமையான பெண்யானைபோலும் உமாதேவியாரை இடப்பாகத்துடைய சிவபிரானென்று துதிக்கப்படுவார்கள். எ - று.

இவ்வாறுதரிக்கவேண்டுமென்பதனை, “சிகையினொருமணிமுடியினொறுசெழுங்களமெண்ணுன்குமார்பிற் - நகைபெறவைம்பதுகரத்தினீடொட்டுமணிபந்தந்தனிலீராறு - முகமுகமுஞ்செறியவிடைமுடிந்துமேருவுமமைத்துமுறையிற் கொள்வார் - புகலமனுவடதூற்றெட்டதிற்பாதிபாதமுமார்பூங்கொம்பண்ணாய்” எனவரும்பேரூர்ப்புராணச்செய்யுளானுமறிக. (இ)

தழைநிலாமணிபவளமொன்றின்னனதயங்க
விழைபடத்தொடுத்தணியினுமிடையிடைபடிகம்
புழைபடுத்தனதொடுத்தனபுனைபினுமொளிருங்
குழைபசும்பொளிப்புனையினுங்குலக்கதிபெறுவார்.

(இ - ள்.) வெண்மைவிசேடித்த முத்து பவளம் என்னும் இவ்விரண்டில் ஒன்றுபிரகாசிக்கும்படி ஒற்றுமைப்பட்ட இடையிலே கோத்தணிந்தாலும், அல்லாமல் இடையிடையே படிகத்தைத் தொலைபடுத்தினவாய்க் கோத்தவைகளைத் தரித்தாலும், ஒளிவீசுகின்ற இளகிய பசும்பொன்சேர்த்துத் தரித்தாலும் கதிகளைத்தாமடைவார்கள். எ - று. குலம் - கூட்டம்.

முத்து பவளம் படிகம்முதலிய மணிகளைக்கோத்தணியினும் பயன்றருமென்பதை, “பொங்குமாணிக்கமாதியமணியொடுபுணர்த்தித் - தங்கமாயுறுதகட்டினிற் சூயின்றனநலத்தி - னங்கண்மாரிலத்தரனக்கமணியினையணிவார் - பங்கயப்பதந்தொழுபவர்பவக்கடல்படியார்.” எனவரும் பிரமோத்தரகாண்டச் செய்யுளானுமறிக. (ஈ)

தெய்வமாமணிகரந்தரித்தொருமனுச்செபித்தா
லையமில்லுருவொன்றொருகோடியாமன்றிப்
பொய்யின்மாமணிமுடிபொறுத்தீர்ப்புனல்குளிப்பின்
றுய்யகங்கைநீர் துளைந்ததாமெனமறைசொல்லும்.

(இ - ள்.) தெய்வீகமமைந்த சிறந்த உருத்திராக்கவடத்தைக் கரத்திலேயெடுத்து ஒருமந்திரத்தைச்செபிக்கின், சந்தேகமில்லாமல் ஒருரு ஒருகோடியுருவாகும், அல்லாமலும் பொய்ப்படாது சிறந்த அவ்வுருத்திராக்கமணியைச் சிரசிலே தரித்துக் கொண்டு குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம் புரியின் பரிசுத்தமான கங்கைநீரில் ஸ்நானம் புரிந்ததற்கிணையாமென்று வேதங்கள் முறையிடும். எ - று.

உருத்திராக்கவடங் கரத்தேந்திச் செபிக்கிற் பயன்விசேடமென்பதையும், அம்மணியிற்படிந்த நீர்கங்கையாமென்பதையும், “இந்துசேகரன்மணியக்கவடத்தினிலேற்று-மந்திரந்தருபலத்தையித்துணையெனமதித்துப்-புந்தியாற்றெளிந்துணர்வதார்புனவிடைப்படிவோர்க் - கந்தநன்மணிப்படுபுனல்சிவகங்கையாமால்.” எனவரும் பிரமோத்தரகாண்டச் செய்யுளானுமறிக. இம்மணிகளைத் தொடுக்கும்போது மேலுக்கு மேலும் கீழுக்குக்கீழுமாகவே தொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறுஜபிக்கும் ஜபமாலுக்கு

நூற்றெட்டு மணிகளென்றும், ஐம்பத்தினுன்கு மணிகளென்றும், இருபத்தேழு மணிகளென்றற்கூறுவர். இதனை, “முத்திக்கையைந்தினுமுற்றுஞ்செபமாலை - புத்திக்குநூற்றெட்டாகும்புகலி - னத்தமுமாம் - பாதமுமாமுச்சிதனியைகந்தன் னைப்பதிக்க - வேரதுகதொட்டேமுடியையும்.” என்னும் உருத்திராக்கவிசிட்ட வெண்பாவானுணர்க. அன்றியும், முப்பதுமணி மாலையாற்செபிக்கின் சுபகாரிய சித்தியும், இருபத்தேழுமணி மாலையாற்செபிக்கின் அழியாச்செல்வமும், இருபத் தைந்துமணி மாலையாற்செபிக்கின் முத்தியும், பதினைந்துமணி மாலையாற்செபிக்கின் அபிசாரமும் உண்டாம். இதனை, “அக்கமணி, நன்காமுப்பதினிற்செபிக்கினவை யில்பொருளுண்டாமொருமு - வொன்பான்மணியிற்செபிக்கிலுதுயர்ந்தசெல்வ முண்டாமால்” என்றும், “இருபத்தைந்துமணியினுற்செபிக்கின்முத்தியெய்துமா - லரியமணிகன்பதினைந்தாற்செபிக்கிலாபிசாரந்தான் - வினைவிற்பலிக்கும்” என்றும் வருமவாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தங்களாற்றெளிக. இந்தசெபமாலைக்கு மேருமணியை மேலேதொடுத்துஅதை இலக்கமிடாமல் துறவறத்தார்மேலாகவும் இல்லறத்தார் கீழா கவும் தள்ளிச்செபிக்கவேண்டும். இந்தசெபமாலையை அங்குட்ட விரலாற்றள்ளின் சிற ந்தமுத்தியும், தர்ச்சனி விரலாற்றள்ளின் சத்தருகசூயமும், மத்திமைவிரலாற்றள் ளின் திரவியமும், அநாமிகைவிரலாற்றள்ளின் வியாதிநிவாரணமும், கனிட்டைவிர லாற்றள்ளின் சகலநன்மையும் உண்டாகும். இதனை, “அங்குட்டமதனாற்செபிக்கின் மிக்ஞயர்ந்து, மருவற்கரியதாய்ச்சிறந்தமாசின்முத்தியுண்டாமால்.” என்றும், “ஆற்றல் சாலத்தர்ச்சனியாற்செபிக்கிற்பகைஞரழிவரா - லேற்றமுடையமத்திமையாற்செபிக் கிற்பொருள்களெய்துமாற்சாற்றுகின்நவநாமிகையாற்செபிக்கிற்சாந்தியுண்டமாற் - பொற்றுகின்றகனிட்டையாற் செபிக்கில்லயாவும்பொருந்துமால்.” என்றும் வருமவாயு சங்கிதைத் திருவிருத்தங்களாற்றெளிக. இச்செபமாலையையேந்தி வீட்டிலும் பசுத் தோழத்திலும் சோலையிலும் ஆலயத்திலும் காட்டிலும் மலையிலும் சிவபிரான் சந்நிதி யிலும் இருந்துசெபிக்கின், முறையே ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் லட்சம் கோடி அளவ ற்றன என்னும் பலன்களுண்டாம். இதனை, “மன்னுமனையிற்செபித்தலொருகுணனா மலிந்தங்காளினாக-டுன்னுகோட்டந்தனிற்செபித்தனாறுகுணனாஞ்சரர்நெடுங்கா - வ ன்னகாவிற்காலிடையிற்செபித்தலோராயிரங்குணனாம் - பன்னுவனாயின்மிகையிருந் துசெபித்தல்பதினாயிரங்குணனே.” என்றும், “எறிநீர்த்திரைபாய்நதிக்கையிற்செபி த்தலிலக்கங்குணனாமாற் - குறைவெண்மதியோன்கோயிறனிற்செபித்தல்கோடி குண னாகும்-வெறிநான்மலர்களுடுத்தணிந்துவிம்மிநறவுவார்த்தொழுகு - மறனேர்முழலா ள்பங்கன்முன்னர்ச்செபித்தற்களவின்ருகுமால்” என்றும் வருமவாயுசங்கிதைத்திரு விருத்தங்களாற்றெளிக. விரலாலும் விரல்ரேகையாலும் புத்திரதீபமணியாலும் சங்கு மணியாலும் பவளமணியாலும் படிகமணியாலும் முத்தினாலும் தாமரைமணியாலும் பொன்மணியாலும் உருத்திராக்கத்தாலும் தருப்பைமுடிச்சாலும் செபிப்போர்க்கு முறையே ஒன்று எட்டு பத்து நூறு ஆயிரம் பதினாயிரம் லட்சம் கோடி அளவற்ற ன என்னும் பலன்களுண்டாம். இதனை, “விரலிற்செபித்தறனிலெட்டுக்கூற்றிற் கதிமாம்விரலின் - வளையிற்செபித்தன்மற்றதனில்வயங்குபுத்திரதீபத்தின் - பர வுமணியிற்செபித்தல்பத்துக்கூற்றிற்கதிமப்பானிறச்சங் - கரியமணியிற்செபித்தலதி னுறுகூற்றிற்கதிமமால்.” என்றும், “சேயபவளமணியினுற்செபித்தலதனிலாயிரங்கு - றேயவதிகமாமதனிலிலங்குபடிகத்தாற்செபித்த - லாயிற்பதினாயிரங்கூற்றிற்கதிம ததனின்முத்தினு-றுய்தாய்ச்செபித்தலோரிலக்கங்கூற்றிற்கதிமமெனச்சொல்வார்.” என்றும், “முறைந்தகமலமணியினுற்செபித்தன்முன்னேநாமெடுத்துப் - பகர்ந்தவத னிற்பத்திலக்கங்கூற்றிற்கதிமபசியபொன்னின் - நிகழ்ந்தமணியிற்செபித்தலதிற்

வ்வேகோடிகூற்றிணுக்கு - மிகுந்தங்கதிகமாகுமால்விரித்திங்கறியவுரைத்திடிலே.” என்றும், “முன்பாமக்கமணியினுக்குசப்புன்முடிச்சான்முன்னியே - யன்பாற்செபிக்கும்பலத்தினுக்கோரளவின்முமால்.” என்றும் வரும் வாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தங்க ளாற்றெளிக. சூரியன்-சந்திரன்-அக்கினி-ஆசாரியர்-திபம்-ஒடுநீர்-மறையவர்-டசுக்கூட்டம் என்பவற்றிற்குமுன் செபித்தலும், சூரியன்-அக்கினி-ஆசாரியர்-தெய்வம்-பெரியோர்கள் என்னும் இவர்களுக்கு எதிர்முகமாய்ச் செபித்தலும் நன்மையாம். இதனை “பரிதிமதியங்கனல்குரவர்தீடம்பாய்நீர்மறையவரர் - னிரைகண்முன்னர்ச்செபிப்பதுவுக்குணை.” என்றும், “இரவிக்கனலிகுருதெய்வம்பெரியோர்தம்மையெதிர்ப்புகமாய் - மருவிச்செபிக்கவேண்மொல்.” என்றும் வரும் வாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தங்க ளானுந்தெளிக. கிழக்குநோக்கிச்செபிக்கின்விரும்பியயாவும்தன்னருகிலவரும், தெற்குநோக்கிச்செபிக்கின் அபிசாரம்பலிக்கும், மேற்குநோக்கிச்செபிக்கின் வேண்டியயாவும் கிடைக்கும், வடக்குநோக்கிச்செபிக்கின் வியாதிநிவாரணமுண்டாம். இதனை, “குணதிசையைத் - திரியாதிருந்துநோக்கியேசெபிக்கில்யாவுந்தன்னுழையே - மருவியடையுமாவென்னவல்லோர்யாரும்வழங்குவரால்.” என்றும், “தென்பாற்றிசையைநோக்கியேசெபிக்கிலாபிசாரந்தான் - முன்பாய்ப்பலிக்குமேற்றிசையைநோக்கிச்செபிக்கின்முடிவில்லா - வன்பால்வேட்டபொருளெல்லாமடையும்வடபாளோக்கியே - மன்பேரறிவினன்முன்னிச்செபிக்கிற்சாந்திவரப்பெறுமால்.” என்றும் வரும் வாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தங்களானுமறிக. இவ்வாறு செபிக்குங்கால் சட்டையணிந்திருத்தல் தலையில்வஸ்திரந்தரித்திருத்தல் சூடுமியைவிரித்திருத்தல் கோவணம்அணியாமை கைவிரலிற்பவுத்திரமணியாமை வெகுவார்த்தையாடல் சுழத்தில் வஸ்திரத்தைச்சுற்றியிருத்தல் பரிசுத்தமில்லாமை கோபம் அதிகசந்தோஷத்தாறபிறந்தபெருநகை தும்மல் சோம்பல் எச்சில்உமிழ்தல் புலையணாப்பார்த்தல் என்னும் இச்செய்கைகளை யொழித்திருத்தல்வேண்டும். இவ்விதசெய்கைகளில் ஏதேனும் ஒன்று அக்கால் நேரிடின், மூன்றுதரம் ஆசமனம்செய்து அங்கநியாசம்புரியவேண்டும். இதனை, “மெய்ப்பைபுக்கும்வாய்த்ததுகில் - கிரமீதணிந்துங்குஞ்சியினேவிரித்துஞ்சிறப்பக்கோவணந்தான் - றரியாதிருந்துஞ்செபித்திதலாகாதென்னச்சாற்றுவரால்.” என்றும், “மேவுவிரலிற்பவுத்திரத்தைப்புனையாதொழிந்துமிகவார்த்தை - நாவின்வின்றுக்கழுத்தினிற்றாசணிந்துஞ்சாலவேநன்காத் - தாவ்நுய்படையின்றாக்ச்சார்ந்தங்கிருந்துஞ்செபிப்பதுதான்-பாவமாகுங்குழுகிழிக்கும்படைபோனெடுகட்பணிமொழியே” என்றும், “வெகுளிகளிப்போடாவலித்தறும்மல்சோம்புமிகவுமிழ்தறகவில்புலையாதமைக்காண்டறவிந்தேசெபித்தறகையெய்யாம் - புகலுமவைதாமெய்திடின்மும்முறைநீர்குடித்துப்பொருந்துறுப்பிம் - நிகழும்விரலினுதியினுஞ்சிறப்பத்தீட்டவேண்மொல்,” என்றும் வரும் வாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தங்களானுமறிக. இத்தகைய செபத்தை ஆசனத்தின்மீதிருந்தே செபித்தல்முறைமையாம். நாற்றெருக்கூடமிடத்திலும் படுக்கையிலிருந்துகொண்டும் நடந்துகொண்டும் நின்றுகொண்டும் இருட்டிலும் அசுத்தபூமியிலும் வாகனத்தின்மீதிருந்துகொண்டும் தெளியாத மனத்துடனும் செபிக்கிற்கெடுதிவீனையும். இதனை, “ஏம்பலிமொசனத்தின்மிசையிருந்துசெபித்தவியல்பாமா - னாச்சந்தியினுமணைமிசையிங்கிடந்துநடந்துநளிரின்று - மாற்றவிருண்டவிருளிடையுமாகாரிலத்தும்வாகனத்தன் - தேற்றமில்லாவுளத்தினெடுஞ்செபிக்கிறீதாய்விடுமன்றே.” என்னும் வாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தத்தானுமறிக. இவ்வாறாகிய செபம் உத்தமம் மத்திமம் அதமம் எனமூவகைப்படும். இம்மூன்றும் முறையே மாணசம் உபாஞ்ச வாசகமெனப் பெயர்பெறும். இவற்றுள் மனதுலேயே செபித்தல் உத்தமம், பக்கத்திருப்போர் கேளாவகை செபித்தல் மத்தி

மம், யாவரும் கேட்கும்படி உரத்தசப்த்துடன் செபித்தல் அதமம், உத்தமமாகிய மானதம்முத்திக்குரியது. மத்திமமாகிய உபாஞ்ச புத்திக்கும்முத்திக்கும் உரியது. அதமமாகிய வாசகம் அஷ்டகருமங்கட்குரியது. மானதச்செபத்திற்கு மாஸையமே லேற்றியும், உபாஞ்ச வாசகம் என்னும் இரண்டிற்கும் மாஸையக்கீழிறக்கியும் செபிக்கவேண்டும். வாசகச்செபத்திற்கு அங்குட்டவிரலானும் தர்ச்சனிவிரலானும், உபாஞ்சச்செபத்திற்கு அங்குட்டவிரலானும் மத்திமைவிரலானும், மானதச்செபத்திற்கு அங்குட்டவிரலானும் அஞமிகைவிரலானும் மணியைத்தள்ளவேண்டும். இவற்றை, “உன்னியேபுளத்தினிற்செபித்தலுத்தம்-மன்னுவோர்கேட்டிடாவகைசெபித்திடன்-முன்னிடினமத்திமமுமங்கவோதியே - யன்னதுசெபித்திடலதமமாகுமால்.” என்னும் வாயுச்சங்கிதைத் திருவிருத்தத்தானும், “மானதத்தான்முத்திக்காப்புத்திமுத்திக்காமந்த - மேனையொலிருத்திரங்களுட்டினுக்கா - மானதத்தை - யோதுகமேலேற்றிவடமற்றைபொலிமந்தம்வையோதுககீழோடவடமோர்ந்து.” என்றும், “அங்குட்டந்தர்ச்சனியுமாகுமொலியினுக்கே - யங்குட்டமத்திமையுமந்தத்தா - மங்குட்டந்தன்னோடநாமிகையுந்தான்மானதத்தாரு - மின்னுமொருமாலியைசப்பேம்.” என்றும் வரும் உருத்திராக்கவிசிட்ட வெண்பாக்களானுமறிக, இவ்வித செபத்தைக் கருப்பசபமென்றும் அகருப்பசெபமென்றும் இருவகைக்குள் அடக்கிக்கூறுவர். அவற்றுள் நாற்பதுருசெபிக்கும்வகையில் மூச்சுவிடாதிருந்து செபித்தல் கருப்பஜெபமாம், மூச்சுவிட்டுக்கொண்டே செபித்தல் அகருப்பசெபமாம் இவ்விரண்டினுள் கருப்பசெபமேசிறந்தது. இதனை, “கருப்பமுடையசெபமென்றுங்கருப்பமில்லாச்செபமென்றும்-விரிக்கப்பொழைந்ததுருவளவுமூச்சுவிடாதிருந்து- திருத்துமுணர்வார்செபித்திதலாகுந்திதில்கருப்பமுடை - வருத்தம்நுந்செபமென்னவல்லோருணர்ந்துகூறுவரால்.” என்றும், “உறவேமூச்சுவிட்டிருந்துசெபித்தநன்னையுற்றுணர்ந்தோ - ரறைவார்கருப்பமில்லாதசெபமென்றாங்குமூச்செறிந்து- முறையேசெபித்தநனின்பூச்சுங்கெறியாதிருந்துமுன்னியே - நெறியாற்செபித்தலுயர்ந்ததெனநிலவுதொன் னுனிகழ்த்திமொல்.” என்றும் வரும் வாயுச்சங்கிதைத் திருவிருத்தங்களாற்றெறிக. அங்குட்டம் = பெருவிரல். அநாமிகை = ஆழிவிரல். மத்திமை = நடுவிரல். தர்ச்சனி = சுட்டுவிரல். அஷ்டகருமங்களாவன:—ஆகருஷணம் - வித்வேஷணம் - உச்சாடனம்-மாரணம்-மூதலியனவாம். இவற்றை இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும். மற்றும் அறியவேண்டுமோர் குருமுகத்தானறிக. புத்திரதீபமென்பது-ஒர்வகை இலந்தைக்காய். இதனை பத்திராட்சி என்பாருமுள்.

(எ)

இன்னமாமணிமஞ்சனம்புரித்திடாவிரங்கி
மன்னுமாகவதிமுறைபூசனைவகுப்பார்
பன்னகக்குழைப்பரமனைவழிபடும்பதவி
நன்னலம்பெறப்பெறுகுவர்கயிலையைநன்னுகி.

(இ - ள்.) இத்தகைய சிறந்த உருத்திராக்கமணிதரித்து நீரில்முழுகிக் கனிவற்று, நிலைபெற்ற சிவாகமங்களிருபத்தெட்டின் விதிப்படி பூசித்துவருபவர்கள் சர்ப்பகுண்டலமணிந்த சிவபிரானைக் கயிலாயத்திலடைந்து பூசிக்கின்ற பதவியை நன்மைபெறும்படி யடைவார்கள். எ-று.

ஆகமங்களிருபத்தெட்டாவன:—காமிகம்-யோகஜம்-சிந்தியம்-காரணம்-அசிதம்-தீப்தம்-சூக்குமம்-சுகசிரம்-அஞ்சுமான் - சுப்பிரபேதம்-விசயம் - நிச்சுவாசம்-சுவாயம்-புவம் - ஆக்கினேயம்-வீரம்-இரௌரவம் மகுடம்-விமலம்-சந்திரஞானம் முகலிம்பம்-புரோம்கீதம் இலளிதம்-சித்தம்-சந்தானம்-சருவோத்தம்-பாரமேசுரம்-கிரணம்-வாது

ளம்-என்பனவாம். இவற்றுள் காமிகம் முதல் அசிதம்வரையிலுள்ள ஐந்தும் சிவபெருமான் கௌசிகர் பொருட்டுத்தமது சத்தியோசாதமுகத்தும், தீப்தம்முதல் சுப்பிரபேதம் வரையிலுள்ள ஐந்தும் காசிபமுனிவர் பொருட்டு வாமதேவமுகத்தும், விசயம் முதல் வீரம்வரையிலுள்ள ஐந்தும் பாரத்துவாசமுனிவர் பொருட்டு அகோரமுகத்தும், இரௌரவம் முதல் முகவிம்பம்வரையிலுள்ள ஐந்தும் கௌதமமுனிவர் பொருட்டுத் தற்புருடமுகத்தும், புரோமீதம் முதல் வாதுளம்வரையிலுள்ள எட்டும் அகத்தியமுனிவர் பொருட்டு ஈசானமுகத்தும் தோற்றவித்து, அவ்வைந்து முனிவர்கட்கும் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டன. இவ்வீருபத்தெட்டினுள், காமிகமுதலிய டத்தும் சிவபேதமெனவும், விசயம்முதலிய பதினெட்டும் உருத்திரபேதமெனவும் பிரிவுபட்டுச் சித்தாந்தமெனவும் மாத்திரமெனவும் தந்திரமெனவும் பெயர்பெறும். சிவபிரான் இவ்வாறருளினரென்பதை, “நாடரியசத்தியோசாதத்தும்வாமத்தன்ருமகோரத்தினு - நவையற்றபுருடத்துமாகமமொரையைந்தநல்கியசானத்திலே - பீடுதருமெட்டுமுறைத்தவற்றிடைநீசொல்பெருமைபெறுமருமைவிதியிற் - பேசரியபூசகசிவகோசரியெனப்புரிதல்பெற்றிலென்மற்றடியனேன்.” என்னுஞ் சிவப்பிரகாசகவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக.

(அ)

ஒருமுகத்ததுமுகங்களைந்துடையதுகருணைத்
திருமுகங்கள்பன்னென்றுளதருளொடுஞ்சிறந்து
வருமுகங்களீரெழுளதனையமாமணிகள்
கருதியர்ச்சனைபுரிந்தவர்பெருவளங்கலப்பார்.

(இ - ள்.) ஒருமுகமுள்ளதும் ஐந்துமுகங்களுள்ளதும் கிருபை பொருந்திய பதினொரு திருமுகங்களுள்ளதும் திருவருளுடனே மேம்பாடு பெற்றிருக்கின்ற பதினான்கு முகங்களுள்ளதுமாகிய இதுபோன்ற சிறந்த உருத்திராக்கமணிகளைச் சதா தியானித்துப் பூசிப்பவர்கள் பெருஞ் செல்வமடைவார்கள், எ - று.

ஒருமுக முள்ளதும் ஐந்துமுகங்களுள்ளதும் பதினொருமுகங்களுள்ளதும் பதினான்குமுகங்களுள்ளதுமாகிய இம்மணிகளே பூசித்தற்கு மிகச்சிறந்தன வென்பது கருத்து.

(க)

மன்னுசின்மயவுருத்திரவக்கமாமணியின்
முன்னிகழ்ந்துளதோர்கதையக்கதைமொழிவாம்
பின்னலஞ்சடையந்தணிர்ஒன்றினிப்பிறவாத்
தொன்னலந்தருகுதமாமுனிவரன்சொல்லும்.

(இ - ள்.) பின்னலோடு கூடிய சடையையுடைய முனிவர்களே! நிலபெற்ற ஞானமயமான உருத்திராக்க மணியினால் பூர்வத்தில் நடந்த ஓர்சரித்திரமுண்டு, அச்சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றோமென்று, இனிமேற்பிறவியடையாத பூர்வபுண்ணிய மமைந்த சூதமகாமுனிவர் சொல்லுகின்றார், எ - று.

பூர்வபுண்ணியத்தாற் பிறவிக் கேதுவாகிய விஷயங்களை நிக்கிரகித்தவரென்பது கருத்து.

(க)

நந்தியென்றுநான்மறைவலோருறையுமாநகர
மந்தமாநகராலயத்தடியருளொருத்தி
செந்துவர்க்கனிமழலைவாய்ச்சேயரிக்கருங்கட்
பைந்துணர்க்குழனந்தையென்றொருபெயர்ப்படைத்தாள்.

(இ - ள்.) மறையோர்கள் வசிக்கின்ற நந்தியென்னும் பெயருள்ள சிறந்த நகர மொன்றுண்டு அந்தப்பெரிய நகரத்திலுள்ள திருவாலயத்தின் அடியருள்ளையொருத்தி, சிவந்த பவளம்போலும் இதழையும் இனிப்பானமழிலச் சொற்களையுடைய வாயையும் செவ்வரிபடர்ந்த கருநிறங்கொண்டகண்களையும் பசியபூங்கொத்தணிந்தகூந்தலையுமுடையவளாய் நந்தை யென்னும்பெயரமைந்திருந்தாள். எ - று.

அடியருளொருத்தி என்றது கோயிற்றாகிகுளொருத்தியென்பதுகுறித்துநின்றது. என்னெனின் அத்தகையதாசிக்குத் “தேவடியாள்” எனப்பெயர்வழங்குவதாலும், பின்வரும் பதினென்காஞ்செய்யுளில் “கூத்துநான்முறைபயிறரப்பயிற்றினள்” என்று வருதலாலுமென்க. (கக)

வள்ளைவார்குழைசேவலோர்வானரபிவற்றை
யுள்ளவாசையின்வளர்த்தனளாங்கவைக்கொருங்கே
யெள்ளின்மாமணியுருத்திரவக்கமுத்திடைகோத்
தள்ளுசெம்பொனிற்பொதிந்தனளுவகையினணிவாள்.

(இ - ள்.) வள்ளையில போன்றகாதிம் செதுக்கியகுண்டலத்தையுடைய அந்நந்தை யென்பவள் ஒருசேவல் ஒருருங்கு ஆகிய இவ்விரண்டையும் தன்மனதிலுதித்த ஆசையுடனேவளர்த்தாள். அவ்விரண்டிற்கும் ஒரேவிதமாய் இகழ்ச்சியற்றசிறந்தமணியாகிய உருத்திராக்கத்தை இடையிடையேமுத்துகள்கோத்து விசேடித்த பசும்பொன்னிலே பதியவைத்துக் களிப்புடன் தரிப்பாள். எ - று.

வள்ளைவார்குழை-அன்மொழித்தொகை. ஒர்என்பது சேவலுக்கும் வானரத்திற்கும் இடையேநின்றவின் இடைநிலத்திபகமாகக்கொண்டு ஓர்சேவலென்றும் ஓர்வானரமென்றும் பொருள்கொண்டாம். முத்துக்களை இடையிடையேகோத்து அவ்வுருத்திராக்கத்திற்குப் பொன்னாம் கவசமணிந்து மாலையாக்கித் தரித்தாளென்பது கருத்து. (க2)

காதணிந்தனள்கமுத்திடைச்சாத்தினளுச்சி
மீதுசுற்றினண்மென்கையிற்பிணித்தனள்விரும்பி
யோதுசேவலங்குழையினும்புனைந்தனளுவப்பா
லாதிநாயகன்கண்ணெனுமுருத்திரவக்கம்.

(இ - ள்.) முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபிரானது நேத்திரமென்று சொல்லப்படும் அவ்வுருத்திராக்கமணியை, சந்தோஷத்தால் அக்குரங்கின் காதுகளுக்குந்தரித்தாள் அவ்விரண்டின் கழுத்திற்குமணிந்தாள். அக்குரங்கின் உச்சிக்கும்புனைந்தாள். மிருதுவானகைகளுக்குக் கட்டினாள். முன்சொல்லிய அச்சேவலின் அழகியகொண்டைக்கும் விருப்பாற்றரித்தாள். எ - று.

காதும்கையும் சேவலுக்கின்மையின் ருரங்கின்காதுகளென்றும் கைகளென்றும் பொருள்கொண்டாம். (க3)

கூத்துநான்முறைபயிறரப்பயிற்றினள்குறித்துப்
பார்த்தகண்களிகொள்ளுவாளாங்கவைப்பன்ன
ணீத்துமுன்னையூழ்வினைப்படிதம்முயிரீங்கிப்
பூத்தகுட்டுடைவாரணங்குரங்கொடும்போன.

(இ - ள்) பரதமும் அந்நூலின் முறைப்படி புரியும்வண்ணம் கற்பித்தான். அவ்வாறு பழகிஅவைகள் ஆடும்போது அவைகளை நோக்கிக் கண்களிரண்டும்களிக் கூர்வான். குரங்கினுடனே மலர்ந்த உச்சிக்கொண்டையுடைய சேவலும் ஆகிய அவ் விரண்டும் பலகாலம் இவ்வாறுகழித்து முன்னைய ஊழ்வினையின் அளவாக உயிர்துரந் திறந்தன. ஏ - று.

நூன்முறைப்படி யாடாவிடின் அதுபரதமாகா தாகலின், “நூன்முறைபயிற் பயிற்றினன்.” என்றார், பரதநூல்களாவன :- முறுவல் - சயந்தம் - குணநூல் - செயிற்றியம் முதலியன. அவற்றுள் கூறும் பரதம் இருவகைத்து, அவை சாந்தியும் வினோதமுமாம். அச்சாந்திக்குத்து சொக்கம் - மெய் - அவிரயம்-நாடகம் - எனநா ல்வகைப்படும். இதனை, “கூத்தின்வகையேகுறைவறநோக்கி - நேத்தும்வகையால் ருவகைப்படும்.” எனவும், “அவைதாம், சாந்திக்குத்தும்வினோதக்கூத்தமென் - றாய்ந்துறவகுத்தன்னகத்தியன்றானே” எனவும், “சாந்திக்குத்தேதலைவனிற்ப - மேந்திரிந்முடியவீரிருநடமவை - சொக்கமெய்யேயவிரயநாடக - மென்றிப்பாற் பதேமென்மனாப்புலவர்” எனவும் வருஞ் சூத்திரங்களானுணர்க. சொக்கக்கூத்தா வது சுத்திரிருத்தம் - அது நூற்றெட்டுக்கரணமுடையது. மெய்க்கூத்தாவது - தேசி- வடுகு - சிங்களம் - இவை அகச்சுவையாகிய முக்குணம்பற்றி எடுத்தலின் அகமார்க்க மெனப்படும். அவிரயக்கூத்தாவது - கதைதழுவாது பாட்டுக்களின் பொருள்தோன் றக் கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யுங்கூத்து. நாடகக்கூத்தாவது - கதைதழுவிரெங் கூத்தென்பர். வினோதக்கூத்து - குரவை - கலிநடம் - குடக்கூத்து - கரணம் - நோ க்கு - தோற்பாவை எனஅறுவகைத்து. இதனை, “வினோதக்கூத்தேகுரவைகலிநடங் குடக்கூத்துக்கரணநோக்குத்தோற்பாவை.” என்னுஞ் சூத்திரத்தானறிக. அவ்வாற னுள் - குரவையென்பது - கைகோத்தாடுவது. கலிநடமென்பது - கழாய்க்கூத்து. ருடக்கூத்தென்பது - திருமாலாடல். கரணமென்பது - படிந்தவாடல். நோக்கென் பது - பாரமுதுண்மையுமாயமுமுதலாயின. தோற்பாவையென்பது தோலாற்பா வை செய்தாடுவது. இன்னும் வசைக்கூத்தோடு ஏழென்பாருமுளர். இவ்வேழும் இழிகுலத்தோராடற்குரியன, விரிக்கிற்பெருகும். (கச)

சிறந்தமாமணிதரித்தலாலுயிருகச்செல்லா
விறந்துகாச்சிமிரப்பதெறுழ்வலிவேந்தன்
பறந்தலைத்திறற்பத்திரசேனனோர்மனைவி
யறஞ்செய்தன்மையால்வாரணமவள்வயிற்றுதிப்ப.

(இ - ள்) மிகச்சிறந்த உருத்திராக்கமணி யணித்திருந்ததால் உயிர்துரந்திற் றதுபோய், காஸ்மீரதேயத்தையாளும் மிக்கவல்லமையுள்ள அரசனையும் போர்க்களத் தில் வெற்றியடையும் பராக்கிரமசாலியாயுமிருந்த பத்திரசேனனென்பவனுடைய ஒப்பற்ற பத்தினிசெய்த புண்ணியவசத்தால் சேவல் அவள் வயிற்றிலே பிறக்க வும். ஏ - று.

எறுழ்வலி - இருபெயரொட்டு. பறந்தலை - போர்க்களம், உயிருகவிறந்து செ ல்லா எனவும் செய்யறத்தன்மையால் எனவும் மாற்றுக. (கடு)

மற்றைவானரமன்னவனமைச்சனோர்மனைபாற்
பெற்றபேறெனச்சென்றவதரித்ததுபிறப்பக்
கொற்றமன்னவன்றன்னுடைக்குழலியைக்குறித்துச்
சொற்றருஞ்சுதன்மாவெனவரும்பெயர்சொற்றான்.

(இ - ள்.) மற்ருென்றாகிய ரூரங்குபோய் அப்பத்திரசேனனுடைய மந்திரியின் ஒப்பற்ற பத்தினியிடத்து அவன்செய்த தவத்தாற்பெற்ற பேற்றைப்போன்று பிறந்தது. இவ்வாறிவ்விரண்டும் பிறத்தலும், வெற்றியமைந்த பத்திரசேனன் தன்னுடைய குழந்தையை மதித்துப் புகழைத்தருப்படியாகிய சுதன்மா என்று அருமையான பெயரிட்டான். ௭ - று.

குறித்து என்பதற்குக் குழந்தைபிறந்த நட்சத்திரமுதலியவற்றைக் கருதி எனினும் அமையும். சொல் - புகழ். சுதன்மா - என்பது இந்திரன் வசந்தமண்டபத்தையுடையவனே என்றும், நற்றருமம் உடையவனே என்றும் பொருடருதலின் “அரும் பெயர்” என்றார் சுதன்மை - இந்திரன் வசந்தமண்டபம். (கசு)

காலமோர்ந்தறியமைச்சனுமீன்றகான் முளைக்குச்சாலுநன்மையிற்றரகனெனும்பெயர்த்தந்தானே லுமீங்கிவர்கற்பனவெவற்றையுமுணர்ந்தார் வாலவேனிலானென்பொலியெழிலெழும்வளர்த்தார்.

(இ - ள்.) புத்திரன் பிறந்தலக்கின முதலியவற்றை ஆலோசித்தறிந்த அவனது மந்திரியும் தான்பெற்ற புத்திரனுக்கு விசேடித்த நன்மையினாலே தாரகனென்னும் பெயரிட்டான். பொருத்தமாகிய இவ்விருவரும் கற்கப்படுவனவாகிய அனைத்தையுங்கற்று, வாலப்பருவமுடைய மன்மதனென்று சொல்லும்படி விளங்கிய அழகுடனே வளர்த்தார்கள். ௭-று. உணர்ந்தார்-முற்றெச்சம்.

காலமோர்ந்தறி என்பதற்கு இனி நடக்கப்போகுங் காரியங்களுக்கேற்றவைகளை முன்னறிந்து புரிகின்ற என்றலுமொன்று. இதனை, “கருவியுங்காலமுஞ்செய்கையுஞ்செய்யு - மருவினையுமாண்டதமைச்சு.” என்னுந் திருக்குறளானறிக. தாரகன்- என்பது யாவற்றிற்குங் காரணன் எனப்பொருடருதலின், “சாலுநன்மையிற்றரகன்” என்றார். தாரகம் - ஆதாரம். வேனிற்காலமே வசந்தகாலமாதலானும், அக்காலமே மன்மதனுக்குரிய காலமாதலானும் “வேனிலா” எனென்றார். (க௭)

குருமணிக்கலன்பலவுளபுனைகிலர்கொடுங்கோ
லொருவிநின்றருண்மன்னவனுயிரையொத்துணர்ந்தா
ரிருவராவியுமுடலுமொத்தியங்குவாரொம்மான்
கருதுருத்திரவக்கமேவேண்டுவர்கருத்தால்.

(இ - ள்.) நிறமமைந்த இரத்தினங்கள் பதித்த பலபலவிதமாயுள்ள ஆபரணங்களை யணியாதவர்களாய், கொடுங்கோலனீக்கி யிருந்துலகாளும் பத்திரசேனனென்னும் அரசனது உயிர்போன்று தெளிந்தவர்களாய், சுதன்மா தாரகன் என்னும்அவ்விருவரும் உடலும் உயிரும்போன்று சுஞ்சரிப்பவர்களாய், எமதுசிவபிரானது நினைக்கத்தக்க உருத்திராக்கமணியையே எண்ணத்துடன் விரும்புவார்கள். ௭ - று.

கொடுங்கோன்மையுள்ளான் எத்தகைய பராக்கிரமசாலிபேனும்அவனரசுநில்லாவாகலின்”கொடுங்கோலொருவிநின்றருண்மன்னவன்.”என்றார். இதனை, “வேலன்று வென்றிதருவதுமன்னவன்-கோலதுஉங்கோடாதெனின்.”என்னுந் திருக்குறளானுமறிக. இவ்விருவரும் பூர்வஜன்மத்தி லுருத்திராக்கமணிந்த விசேடத்தான் மானிடம்பெற்றாராகலின், அன்னவர்க்கிவ்வுலகஇயல்பாகிய ஆபரணவிச்சையொழிந்ததென்பார் “குருமணிக்கலன்பலவுளபுனைகிலர்” என்றார். என்னே? அடியார்க்குத்திருவெண்ணீறு

தரித்தலும் உருத்திராக்கமணியணிதலும் திருவைந்தெழுத்துச்சரித்தலும்குருலிங்கசுக்
கமங்களை வழிபடலுமே இயல்பாயமைந்திருத்தலின் என்க. இதனை, “போற்றிநீநணி
ந்துருத்திரசாதனம்பூண்டிடைந்தெழுத்துள்ளே - சாற்றிநீகுருவாதிமூவுருவையுந்
தாழ்ந்திறைஞ்சிவைசெய்தான் - மாற்றலாம்பிறப்பிறப்பினைநெஞ்சமேமன் னுளாடிய
தானுந் - தோற்றுமுள்ளொளிக்குள்ளொளியாயதைத்தொழுதுவாழ்தலுமாமே.” என்
ற சாந்தலிங்கசுவாமிகள் அருள்வாக்கானுமறிக. நண்பின் மிகுதியைக் குறிப்பிப்பான்
“ஆவியுமுடலுமொத்தியங்குவார்.” என்றார். இதனை, “உடுக்கையிழந்தவன்கை
போலவாங்கே-யிடுக்கண்களைவதாநட்பு.” என்னுந்திருக்குறளானறிக. (கஅ)

பொன்செய்மாமுடியரசமைச்சுரியராய்ப்புகுந்து
முன்செய்நல்வினைத்தொடர்பினுன்முப்புரஞ்செகுத்தோர்க்
கன்புசெய்தனருருத்திரவக்கமேயணிவார்
மன்பதைக்கினிதளித்துலகளித்தனர்மரபால்.

(இ - ள்.) பொன்னுலமைத்த சிறந்தகிரீடத்தை யணிந்த மன்னவனாவதற்கும்
மந்திரியாவதற்கும் தக்கடருவ முடையவர்களாய்ப் பிரவேசித்து, பூர்வஜன்மத்திற் ப
ரிந்த புண்ணியத் தொடர்ச்சியினாலே, திரிபுரதகனராகிய சிவபிரானுக்கன்பு பூண்
டவர்களாயும் உருத்திராக்க மணியையே தரிப்பவர்களாயும் தமதரசாட்சியிலுள்ள
குடிகளுக்கு நன்மைபாலித்து முறைப்படி உலகத்தை யாண்டனர். ஏ - னு.

முற்றவமுதிர்ச்சியில்லார்க்குச் சிவபிரானிடத்தன்புதியாதென்பார் “முன்செய்
நல்வினைத்தொடர்பினுன்முப்புரஞ்செகுத்தோர்க் - கன்புசெய்தனர்.” என்றார். இத்
னை, “என்னபுண்ணியஞ்செய்தனைநெஞ்சமேயிருங்கடல்வையத்து - முன்னைநீ
புரிநல்வினைப்பயனிடமுழுமணித்தரளங்கண் - மன்னுகாவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழி
வாணனைவாயாரப் - பன்னியாதரித்தேத்தியும்பாடியுட்வழிபடுமதனாலே,” என்னு
ம் ஆளுடையபின்னையார் அருள்வாக்கானுமறிக. (கக)

உலகெலாம்பொதுவறப்புரந்தோம்பியபின்ன
ரலகில்செல்வமுமாயுவுந்துறந்தராவணிந்த
புலவுமுத்தலைச்சூலிவெண்கைலையிடுபுகுந்தார்
திலகவாணுதனைந்தையுமக்கதிசிறந்தாள்.

(இ - ள்.) உலகமுழுமையும் பொதுநீக்கி அரசாண்பெரிபாலித்த பின்பு,
அளவிறந்த அயிசுவரியமும் ஆபுளும் நீங்கிப்பெற்றவர்களாய், சர்ப்பங்களைத்தரித்த
வரும் புலால்கமழும் முச்சுக்கையுடைய சூலாயுத்தை யேந்தினவருமாகிய சிவ
பிரானது வெள்ளிய கைலைமலையிற் சேர்ந்தார்கள், திலகமணிந்த ஒளிபொருந்திய
நெற்றியையுடைய நந்தையென்பவளும் அக்கைலாய பதவியடைந்தனர். ஏ - னு.

நந்தைபென்பவன் சுதன்மா தாரகன் என்னும் இவ்விருவரும்சேவலும் குரங்கு
மாயிருந்த பூர்வஜன்மத்தில் இவர்களுக்கு உருத்திராக்கமணியணிந்து வளர்த்துப்புண்
ணியம்வரச்செய்தவளாதலின் அவளும் இவர்களது புண்ணியவிசேடத்தாற் கைலைப்ப
தவியடைந்தனளென்க. (உ0)

கேட்குநன்கதையின்னுமொன்றுளததுகேண்மின்
வாட்கடுந்திறப்புட்காதேயத்துமன்ன
கோட்கொருந்திறச்சுவியன்குலமனையொருவி
நாட்கழித்தனன்பிறம்னைநலனுக்நயப்பால்.

(இ - ள்.) கேட்கத்தக்க நல்லசரித்திரம் இன்னுமொன்றிருக்கின்றது அதனைக் கேளுங்கள். வாட்போரிலே மிகவுச்சேடித்த வல்லபுமுடைய புட்கரதேசத்தரசனாகிய, யாவரும்புதித்தெண்ணும் பராக்கிரமமுடைய சவுமியனென்பவன், தனதுகுலபத்தினியை நீங்கிப் பிறமாதர்களின் கலவியின்பத்தை யனுபவிக்கும் விருப்பால் பலநாள்களுங்கழித்தனன். எ - று. (உக)

நல்லொழுக்கெனுமொழுக்கினைமறந்தனனகைக்கும்
புல்லொழுக்கினையீதலதில்லெனப்பரிவான்
வல்லொழுக்கிளவனமுலைமனைவிபான்மணவா
னல்லொழுக்கியவுளத்தனாவுலகுகொண்டளிப்பான்.

(இ - ள்.) சன்மார்க்கமென்னும் ஒழுங்கை மறந்தான், யாவரும் கண்டு நகைக்கின்ற துன்மார்க்கத்தை இதைவிட வேறு மார்க்கமில்லென்று செய்வான், சூதாடுகருவியைத் தோற்கச்செய்கின்ற இளமைத்தன்மை வாய்ந்த அழகிய தனங்களை யுடைய தனது பத்தினியிடத்தினையான், களங்க மனமுடையவனாய் உலகரசாட்சி புரிவான். எ - று. (உஉ)

வார்கருங்குழல்வசுமதியெனுமவன்மனைவி
பூர்தருங்கரவளையினருயிர்ப்பெறிதுயரார்
கூருமைங்கணைபடப்படத்தன்னுளங்குழைவார்
வேரிமென்மலர்ப்பாயலுந்தழலெழவெதும்பும்.

(இ - ள்.) நீண்ட கருங்கூந்தலுள்ள வசுமதி என்னும் பெயருடைய அவனது பத்தினி, நழுவிவிழுகின்ற கைவளையலையுடையவளாயும், பெருமூச்செழிகின்ற துன்பமுடையவளாயும், மன்மதனது கூர்மையான பஞ்சபாணங்கள் தைக்கத்தைக்கத் தன்மனம் வருந்துவார். தேனோடுகூடிய மிருதுவான புஷ்பசயனமும் உஷ்ணம் அதிகரிக்க வெப்பத்தையுடையது. எ - று.

காமங்கொண்டார்க்குச் சரீரஞ்சருங்கலும் அது தணிந்தவுடன் புளகித்தலும் இயல்பாதலின், “ஊர்தருங் கரவளையின்” என்றார். இதனை, “தொடியும் பலகல னுந்தாய்க்கச்சமுத்துங் - கடிமுகுந்தாரும்புனையாங்கால - விடமனைய - சேல்விழிக் குமையுந்திலகதுதற்குங்குறியான் - சாலமுடியாளாகந்தான்.” என்னும் வெண்பா வானுணர்க் மன்மதனது பஞ்சபாணங்களாவன:—தாமரைப்பூ - மாம்பூ - அசோகம்பூ முல்லைப்பூ - நீலோற்பலப்பூ என்பவையாம். இதனை, “குடைகவித்தநங்கஞ் சங்கோதறுகுதப்பூ - கடியும்சோகந்தளவுகாவி - படையெடுத்து - வாங்காச்சமர் விளைக்குமாரனுக்கெப்போதும்பை - நீங்காக்கணையாநினை.” என்னும் வெண்பா வானறிக். அவ்வைந்தனுள் - தாமரைப்பூ - காமத்தினினைவையும், மாம்பூ - பசுலையையும், அசோகம்பூ - அருவருப்பையும், முல்லைப்பூ - சோகத்தையும், நீலோற்பலப்பூ - கொல்லுதலையும் புரியும். இதனை, “நினைக்குமரவிந்தநீன்பசுலமாம்பூ-வனை த்துணவுநீக்குமசோகு - வனத்திலுறு - முல்லைகிடைகாட்மொதேமுமுநீலங் - கொல்லுமதன்பின்னும்,” என்னும் வெண்பாவாற்றெளிக். அம்மன்மதன் இப்பஞ்சபாணங்களுள்ளே நினைவையுண்டாக்குதற்குத் தாமரைப்பூவம்பை நெஞ்சிலும், பசுலையையுண்டாக்குதற்கு மாம்பூவம்பைத் தனங்களிலும், உணவில் அருவருப்பையுண்டாக்குதற்கு அசோகம்பூவம்பைக் கண்களிலும், சோகத்தையுண்டாக்குதற்கு முல்

லைப்புவம்பைச் சிரசிலும், இறக்குந்தன்மையுண்டாக்குதற்கு நீலோற்பலப்புவம்பை நிதம்பத்திலும் பிரயோகிப்பான். இதனை, “நெஞ்சிலரவிந்தநீள்குதங்கொங்கையிலே-
துஞ்சும்விழியிலசோகமாம் - வஞ்சியர்தன் - சென்னியிலேமுல்லைதிகழ்நீலமல்கு
விலே - யன்னவேளெய்யுமியல்பாம்.” என்னும்வெண்பாவானறிக. (௨௩)

செய்யதாமரைநாயகியிவளெனச்சிறந்தாள்
வெய்யவேந்தனைத் துணைப்புயந்தமுவுவான்விரும்பி
யையதுண்மருங்கெனத் தனதங்கொந்தயர்த்தாள்
கையறுந்துயருழந்துளம்பலபடக்கவல்வாள்.

(இ - ள்.) செங்கமலத்தலைவியாகிய திருமகள் இவள்தானென்று சொல்லும்படி அழகின் மேம்பட்ட இவ்வசுமதியென்பவள், கொடியவளுகிய அவ்வரசனது இரண்டு தோள்களையும் அணைதற்கு ஆவல்கொண்டு, உண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகிக் கத்தக்க நுட்பமாகிய தனதிடையைப்போன்று சரீரம் வருத்திக்கொடுத்தவளாய், நிவா ரணமற்றதுயரடைந்து மனதிற் பலவித எண்ணங்களெண்ணி வருந்துவாள். எ - று.

காமமேற்கொண்டவளாய் உணவாதிகளை அருவருத்திருத்தலின் சரீரம் சுட்கித்த தென்பார். “ஐயதுண்மருங்கெனத்தனதங்கொந்தயர்த்தாள்.” என்றார். கையறு தல் - செயலறுதல். எனவே அத்துன்பம் ஒழியும்படி செய்யுஞ் செயலின்மை எனப் பொருள் பயத்தலின் நிவாரணமற்ற என்றும். (௨௪)

அன்னகாலையிலடுதிறலரசர்கோன்றனக்குப்
பன்னுநான்மறைப்புரோகிதனுளவன்பன்னி
யுன்னுகற்பினள்சத்தியவிரதையென்றொருத்தி
தன்னைவந்துறுவுரைத்தனளங்கவன்சார்த்தாள்.

(இ - ள்.) போரில் வல்லபமுள்ள அம்மன்னர் மன்னனுக்கு, சொல்லுகின்ற நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்த புரோகிதனொருவனுண்டு. அவன் பத்தினியாகிய யாவராலும் நினைத்தற்குரிய கற்புவாய்ந்த சத்தியவிரதை யென்னும் பெயருள்ள ஒரு த்தியை வரும்படி சொல்லியனுப்பினன். அத்தருணத்திலே அவள் அவ்விடத்தில் வந்தாள். எ - று. (௨௫)

அரசனென்றனைபிகழ்ந்தனன்பிறர்க்குளமளித்தான்
வரைசெய்திண்புயனெனதுளநீங்கலன்வருந்திக்
கரைசெயற்கருங்காதலங்கடல்கடல்கிடக்கிடந்தே
னுரைசெய்க்கிதற்குபாயமென்றமுதமுதுரைப்ப.

(இ - ள்.) அவளுடனே வசுமதியென்பவன், மன்னவன் என்னை வெறுத்துப் பிறர்மாதர்மேன் மனஞ்செலுத்தினான், ஆனால், மலைபோலும் திண்ணியதோள்க ளுடைய அவ்வரசன் என்மனதிற் பிரியாதிருத்தலால், வருத்தமுற்று அளவிடக்கரிய ஆசைவாரியி லமிழ்ந்தினென், இதற்கோருபாயம் சொல்லுவாயென்று புலம்பிப் புலம்பிக்கூற. எ - று.

காமதுகர்ச்சியடையுங்காலத்து அவ்வன்பம் கடல்போல்வதும், அத்தலைவன் பிரிந்தகாலத்து அவனுடைந்த இன்பத்தில் வைத்த அவாப்பெருக்கால் வீளையுந்துன்பம்

அக்கடலினும் பெரிதாதலும் இயல்பாகவின். “எனதுள நீங்கலான்வருத்திக் - ககா செயற்கருங்காதலங்கடலிடைக்கிடந்தேன்.” என்றனள். இதனை, “இன்பங்கடன் மற்றுக்காமமஃதெங்காற் - னுன்பமதனிற்பெரிது.” என்னுத்திருக்குறளாற்றெளிக.

பெற்றமேறியவெம்பிரான் நிருவிழிப்பிறப்பென்
றுற்றவாறுரைத்துருத்திரவக்கமொன்றுதவிக்
கற்றைவார்குழலீங்கிதுதரித்தியேற்கழற்காற்
கொற்றவேந்தனுன்வசம்வரும்பிறர்மனைகுறுகான்.

(இ - ள்.) இடபத்தின்மீதூர்த்தருளிய எமது சிவபிரான் திருநேத்திரங்களி லுதித்ததென்று, அவ்வாறுதித்த சரித்திரத்தைக்கூறி, உருத்திராக்கமொன்றுகொடு த்து, கூட்டமாய் நீண்டிருக்குங் கூந்தலுடையவளே ! இவ்வுருத்திராக்கத்தை யணி வாயாகில், வீரகண்டையைத்தரித்த காலையுடைய வெற்றியுள்ள மன்னவன் உன் னிடத்தில் வருவான், பிறர்மாதரைச்சேரான். எ - று,

கற்றைவார்குழல் - அன்மொழித்தொகை.

(உஎ)

நல்லெழிற்பிறந்திலங்குவைநன்மகப்பெறுவை
தொல்லைமால்விடையெம்பிரான் நிருவருடோய்வை
யில்லறத்தினின் நிருஞ்சிறப்பெய்துவையினிநீ
புல்லெனதுடன்வாழ்க்கெனப்புகன் நனள்போனான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் விசேட அழகுண்டாய் விளங்குவாய், நல்லபுத்திரனைப் பெறுவாய், பழமையான பெரிய இடபமுடைய எமது சிவபிரான் திருவருளையடை வாய், இல்லறவாழ்க்கையிலிருந்து மிகப்பெருமையடைவாய், பொலிவழிந்திராமல் இனி நீ வாழக்கடவாயெனக் கூறிச்சென்றனள். எ - று,

புல்லெனல் - பொலிவழிதல்.

(உஅ)

தொழுதகையினள்வாங்கினடரித்தனடியில்போ
யழுதகண்ணினையிரபரந்தாரெழிலமைந்தா
ளிமுதைமன்னவனினையோநோக்கினனிரங்கி
யொழுகுசிந்தனையிவட்கலதியாவர்க்குமுதவான்.

(இ - ள்.) உடனே வசமதியென்பவள் வணங்கிய கரங்களுடையவளாய் அவ் வுருத்திராக்கமணியை வாங்கித்தரித்தாள். நித்திரையின்றி அழுதுகொண்டிருந்த இரண்டுகண்களும் செவ்வரிபடர்ந்து நிறைந்த அழகு வரப்பெற்றான். அப்படுகிய அவ்வரசன் இவ்வசமதியைப்பார்த்துத் துக்கித்து, முறைமையாய் அமைந்த நீனைவு இவளிடத்தேயன்றி மற்றை எவரிடத்தும் செலுத்தான். எ - று.

இவளுடைய அழகை உற்றுநோக்கினபோது இத்தனைகாலமும் இவளை வெறுத் திருந்தோமே என்று வருந்தினனென்பார், “இனையினோக்கினனிரங்கி” என்றும், இதுவரையிற் பலரிடத்தும் வைத்துபோலாது ஒரு நிலையான நீனைவுடையராய் என்பார், “ஒழுகுசிந்தனை” என்றும் கூறினர். ஒழுகல் - முறைமையாய்நடத் தல்.

(உக)

முகிழ்த்தவெம்முலைமுகத்திடைமுகம்புதைத்தொருவா
 நெகிழ்த்தசிந்தையினனையருமவன்புயநீங்காண்
 மகிழ்ச்சிகூர்தரமாரனுமிரதியும்போல்வா
 ரிகழ்ச்சிசெய்தனர்பிறர்மனையின்னணமிநுந்தார்.

(இ - ள்.) குவிந்த பெருந்தனங்களுடைய அவ்வசுமதியின் முகத்திலே முகத்தையழுத்தி நீங்கான். உருகிய மனமுடனே அவ்வசுமதியும் அம்மன்னவன் தோள்களைப்பிரியாள், களிப்பு மேம்பட மன்மதனையும் இரத்திதேவியையும் போன்றவர்களாய், அயலார்மனையை வெறுத்தவர்களாய் இவ்வாறிருந்தார்கள். எ - று.

முகிழ்த்தவெம்முலை - அன்மொழித்தொகை. வசுமதியும் பிறபுருடரை யிச்சியாமல் அரசனும் பிறமாதரை யிச்சியாமல் இல்லற ஒழுக்கத்தில் வாழ்ந்தானென்பார் “இகழ்ச்சிசெய்தனர் பிறர்மனை” என்றார். (௩௦)

நரந்தநாறுபூங்குழலொடுமகத்துறைநாளிற்
 புரிந்தவோலக்கமிழந்தனன்வெள்ளிடைப்புசுந்தான்
 சுரந்தவெம்படைத்தானையந்தொகுதியைப்புரவான்
 பரந்தசேனையுந்திசைதொறுஞ்சென்றதுபாறி.

(இ - ள்.) கஸ்தூரிமணக்கும் அழகிய கூந்தலுடைய அவ்வசுமதியுடன் இல்லறத்திலொழுதுகின்மநாளிலே, ஒருநாள் தான் விரும்பிய கொலுச்சபையை நீங்கி வேற்றுார்க்குச்சென்றான். பெருகிய கொடிய ஆயுதங்களைத் தரித்த சைனியக் கூட்டங்களைக் காக்கவில்லை, அதனாலே, பரவிய சைனியங்களும் திக்குகளிலெல்லாம் ஓடிப் போய்விட்டன. எ - று.

அரசருக்கு படை குடி பயிர் மந்திரி நட்பு கோட்டை என்னும் ஆறுமே உடையமையாதலானும் அவற்றுள் முதன்மையானது படையாதலானும் அதனைக் காவாமையே அரசனுக்கபசயமென்க, இதனை “படைகுடிசூழமைச்சுநட்பரணறு - முடையானரசருளேறு” என்னுத் திருக்குறளானதிக. (௩௧)

சேனைபோயதுநோக்கினரடுபடைத்திறலோர்
 கானநாண்மலர்க்கழனிசூழ்நாடெலாங்கவரா
 வேனைமாநகர்க்கொடிநாடங்கிஞ்சுகூழ்ந்திறுத்தார்
 மானவேற்கரனென் செய்கேனினியெனமதித்தான்.

(இ-ள்.) போர்புரியத்தக்க சைனியங்களையுடைய வேற்றரசர்கள் இவ்வாறு அவ்வரசனது சைனியங்கள் ஓடிப்போனதுணர்ந்து, சோலைகளும் அன்றலந்த மலர்களை யுடைய கழனிகளும் சூழ்ந்த அம்மன்னவன் நாடுமுழுமையுங் கவர்ந்துகொண்டு, மற்றுள்ள இராஜதானியான நகரத்திலே கொடிகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் மதிலைச் சுற்றிலும் சேர்ந்தார்கள். அச்சத்தைத்தரும் வேலாயுதமேந்திய கரமுடைய அவ்வரசன் இனியாது புரிவேனென்று எண்ணினான். எ - று.

காணம் - சோலை, இஞ்சி - மதில், மானம் - அச்சம், மதித்தல் - எண்ணல், பாறல் - ஓடல், (௩௨)

அளந்தசேனையொண்டவர்க்கெதிருடற்றுவானகன்று
கிளர்ந்தமன்னவர்க்கேனையெக்குறுகினன்கிட்டி
யுளங்குத்தனன்பொருதனன்னவர்க்குடைந்தான்
வளைந்தவிஞ்சிசூழ்மாநகர்ப்புகுந்தனன்வருந்தி.

(இ - ள்.) எண்ணிக்கையோடு கூடிய சைனியங்களைக்கொண்டு, அம்மன்னவர்
க்கெதிரே போர்புரியும்படி போய், மனமகிழ்ச்சியுடைய அவ்வரசர்களை சைனியங்
களைச் சமீபித்துச்சேர்ந்து, மனதிற்கோபங்கொண்டெதிர்த்தான். அவ்வரசர்களுக்
குத்தான் தோல்வியுற்றான். சுற்றியிருக்கின்ற மதில்கூழ்ந்த சிறந்த தனது நகரத்திலு
வருத்தத்துடன் சேர்ந்தான். ஏ - று.

முன்னிருந்த அளவிறந்த சைனியங்களிற் பெரும்பாலும் ஒடிப்போய்விட்டமை
யின் எஞ்சியிருந்த கொஞ்சஞ் சைனியங்களைக்கொண்டு சென்றானென்பார், “அளந்த
சேனையொண்டு” என்றார். (௩௩)

கொடிதுடங்கியகோயிலுட்புகுந்துளங்குழைந்து
வடிநெடுங்குழைமனைக்கமரிழந்தவாவகுத்து
நெடிதுநெஞ்சுகொண்டினைந்தனன்வெருவரணங்கான்
கடிமலர்க்குமுலாங்குகண்டனள்கழறும்.

(இ - ள்.) கொடிகள் அசைந்து கொண்டிருக்கும் அரண்மனைக்குள்ளே புகுந்து
மனம்வருந்தி, மிகநீண்டகூந்தலையுடைய தன்மனைவிக்கு யுத்தத்தில் தோல்வியுற்றதை
க்கூறி, அச்சமொழியாதவனாய் நெடுநேரம் மனம்வருந்தினான். மணமுள்ள மலர்
முடித்தகூந்தலையுடைய வசுமதி அதனைப்பார்த்துச் சொல்லுதின்றான். ஏ - று.

கடிமலர்க்குமுல்- அன்மொழித்தொகை.

(௩௪)

ஏழையாபினுமென்னுமைனக்கொளினிகலார்
பூழியாகுவர்நின்குடையொருதனிப்பொலியும்
வாழிமங்கையருணர்த்துசொற்கோடலைவழுவென்
றுழிமாரிலம்புகல்வதுமேற்கொளலைய.

(இ-ள்.) யான் பெண்பாலாயினும் எனது வார்த்தையை மனத்துட் கொள்வீராகி
ல் உமது பகைவர்கள் தூளியாவார்கள். உம்முடைய வெண்கொற்றக்குடையே ஒப்பற்
றுவிளங்கும், தலைவரே! பெண்கள் அறிவிக்கின்ற சொற்களை உண்மை யென்றுகொ
ள்ளாதே அவ்வார்த்தைகள் பிசகென்று, கடல்கூழ்ந்த பெரியநிலவுலகத்தார் கூறு
வதை மேற்கொள்ளவேண்டாம். ஏ - று.

“தையல்சொற்கேளேல்” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கிய மிருத்தலின் அதனை
இப்போது நினைவிற் கொள்ளவேண்டா மென்றனளென்க. வாழி - அசை. (௩௫)

உருத்திரற்கிருகண்ணெனுமுருத்திரவக்கங்
தரிப்பதுண்டெனிலெவ்வுலகும்பெறத்தகுமான்
முருக்குதெவ்வருமுன்னிலார்புருங்குவரிதூநீ
யருத்திகூர்தரமேலவர்க்கேட்டுணர்ந்தறிதி.

(இ - ள்.) சிவபிரானுக்கிரண்டு கண்களென்று சொல்லுகின்ற உருத்திராக்க மணியை நீர் அணிவதாயிருந்தால், எந்தவுலகமும் நீரோபெறக்கூடும், எதிர்க்கின்ற பகைவர்களும் முன்னில்லாதவர்களாய் அழிவார்கள். இதனை நீர் அன்புமேம்படப் பெரியோர்களைக் கேட்டறிவீர். எ - று. ஆல் - அசை. (௩௬)

எனவுரைத்தசொற்கேட்டுளத்துணர்ந்துயிரன்ன
மனைவிசொற்றசொன்மறுத்திலனாகிமாமறநூல்
வினையமோர்ந்தறிபுரோகிதற்கொணர்கெனவினித்தா
ரனையெனய்தினனவஞரையாங்கவற்கறைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று கூறிய வார்த்தையைக்கேட்டுத் தன்மனதினாலோசித்து, உயிர் போன்ற பத்தினிகூறிய வார்த்தையைத் தடுக்காதவனாய், சிறந்த வேதாகமங்களின் உண்மையை ஆராய்ந்தறிந்த புரோகிதரையழைத்து வாருங்களென்று கட்டளையிட, உடனே தூதர்கள் அவ்வாறே யழைத்தார்கள், அப்புரோகிதர் வந்தார், தன்பத்தினி கூறிய வார்த்தையை அப்புரோகிதருடனே கூறினன். எ - று. (௩௭)

கேட்டவேதியனுவகையிற்கிளர்ந்தனனாகித்
தோட்டடங்களுமுள்ளமுந்துணுக்குறச்சொல்வா
னோட்டுவெள்ளிடையவனணியுருத்திரவக்கம்
பூட்டிடுங்கலனமெனவரன்முறைபுனையின்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட புரோகிதர் களிப்பினற் கிளர்ச்சியுற்றவராய், இரண்டு புயங்களும் மனமும் நடுக்கமுறக் கூறுகின்றனர். வெள்ளிய இடபத்தை நடாத்து கின்ற சிவபிரானது அழகிய உருத்திராக்கமணியை, தரித்துக்கொள்ளும் ஆபரணம் போல முறைமைப்படி தரித்துக்கொண்டால். எ - று.

தெய்வீகத்தன்மையைக் கேட்குங்காற் பத்தியுடையோர்க்கு நெஞ்சத்திற்சில்விடு தலும் அக்காரணத்தாற் புயங்கள் எக்களித்தலும் தோன்றுதலுண்மையின், “தோட்ட டடங்களுமுள்ளமுந்துணுக்குற” என்றார். (௩௮)

மாறுநீங்குவையளவொழிமாநிதிவளர்ப்பை
பூறுநீங்குவையும்பருந்தொழுவர்மற்றுன்னை
யேறுயர்த்தவனிணையடிபெறுகுவையிதனைக்
கூறுசொன்முறைபுனைகுதியென்றனன்குரவன்.

(இ - ள்.) பகையொழிவாய், அளவிறந்த பெருந்திரவியஞ் சேர்ப்பாய், இடை யூறுகணிங்குவாய், உன்னைத்தேவரும் பணிவார்கள், இடபக்கொடியேந்திய சிவபிரா னது இரண்டு திருவடியும் பெறுவாய், ஆகையால் இவ்வுருத்திராக்கமணியை நாம் சொல்லுகின்ற கட்டளையின் முறைப்படி தரித்துக்கொள்ளென்று கூறினர் புரோ கிதர். எ - று. மற்று - அசை. இவ்விரண்டிங்குளகம். (௩௯)

தீதினன்மறைப்புரோகிதன்சொன்முறைதெரிந்தா
னதிநாயகன்கண்ணெனுமுருத்திரவக்கம்
பேதியாதுகொண்டாயிரம்பொறுத்தனன்பின்னர்
மாதுமத்துணைபொறுத்தனள்வானுளோர்மதிக்க.

(இ-ள்.) சூற்றமற்ற சதுர்வேதமுணர்ந்த புரோகீதர்கூறிய முறையையறிந்து, முழுமுதம்கடவுளாகிய சிவபிரானது நேத்திரமென்று சொல்லுகின்ற உருத்திராக்க மணியை மணவெறுபடாது விருப்பங்கொண்டு ஆயிரங் கோத்தணிந்தான். அதன் பிறகு தேவர்களும் மதிக்கத்தக்கதாய் அவனது மனைவியாகிய வசுமதியும் அவ்வளவே கோத்தணிந்தாள். எ - று.

பொன்னு லமைக்கப்பட்ட இரத்தினு பரணங்கணனிந்த நாம் இதனையணிவது தகுதியோ என மனத்தில் தாரதம்மியம் நோக்காது என்பார், “பேதியாது.” என்றார்.

பின்னரன்னவன்சேனையினுடனெழீஇப்பெருவான்
மன்னுபொற்கொடிநுடங்கியகொடிஞ்சிமான்றேர்மே
லன்னமன்னைப்பாகெனவமைத்திகலமர்க்குத்
துன்னருங்கடுஞ்சினந்தலைக்கொண்டனன்றொடர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அதன்பிறகு அவ்வரசன் சேனையுடனே புறப்பட்டுப் பெரிய ஆகாயத்தை யளாவிய அழகமைந்த கொடிகளசைந்துகொண்டிருக்கும் மொட்டிடைய குதிரைபூட்டிய இரத்தின்மீது, அன்னம்போன்ற நடையுடைய தன் மனைவியைச் சாரதியாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு, வலியமைந்த யுத்தத்திற்காக யாவரும் அடைதற்கரிய கடுக்கோபம் மேம்பட்டவனாய்ச் சென்றான். எ - று.

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு. மான் - குதிரை. (சக)

தொடர்ந்தசேனையுந்தானுமாய்த்தோன்றலுந்தொடர்ந்து
படர்ந்தசேனையொண்டெதிரந்தனர்பகைப்புலவேந்தர்
மிடைந்தசேனைநின்றெதிரொதிருடற்றலும்வெகுளாக்
கடந்தவெம்புலத்தடையலர்புறந்தரக்கடிந்தான்.

(இ - ள்.) தன்னைத்தொடர்ந்த சைனியங்களுந் தானுமாக அவ்வரசன் வந்தவுடனே, பகைவராயுள்ள வேற்றரசர் தம்மைச்சூழ்ந்து பரவிய சைனியங்களைக் கொண்டெதிர்த்தார்கள். நெருங்கிய இரண்டு சைனியங்களும் எதிரெதிராக நின்று போர் புரிதலும், அவ்வரசன் கோபங்கொண்டு தனதாக்கினையைக் கடந்தவர்களாகிய கொடிய வேற்றுர்ப்பகைவர்கள் முதுகுகாட்டி யோடும்படி அழித்தான். எ - று.

புறந்தரல் - முதுகுகாட்டியோடல். (சஉ)

போனபோனதிக்கறிந்திலரொதிரமர்புரிந்தார்
மானவேந்தனுமன்னவர்பெருநிலம்வவ்வித்
தானைகாவலர்க்களித்தனன்றன்னகரடைந்தான்
ஞானநாயகன்விழிமணிப்பெருமையார்நவில்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வரசனை எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தவர்கள் ஒடிப்போன திசையை யாவரும் அறியவில்லை. பகைவருக்கு அச்சத்தை விளைவிக்கும் அவ்வரசனும் அவ்வரசர்களுடைய பெரிய தேசங்களைக் கைப்பற்றிச் சேனாதிபதிகளுக்குக் கொடுத்துத் தனது நகரிச்சேர்ந்தான். ஆதலால், ஞானத்தலைவராகிய சிவபிரானது அக்கமணியின் மகிமையை யாவர்கூறுவர். எ - று.

ஒடிப்போனவர்கள் பலராதவின் போன போன என அடுக்கிக்கூறினர். (சங)

தனிப்பெருங்குடைபொதுவறநிழற்றினன்றனது
கனித்தசுந்தையினுருத்திரமணியணிகழற்றான்
பணிப்பெருங்கடலுடுத்தகன்மரநிலப்பரப்பி
னனேத்துளோரையுமம்மணிபொருத்திரென்றறைத்தான்.

(இ - ள்.) பொதுநீக்கித் தானே தனிமையாகத் தனது பெரிய வெண்கொற்
றக்குடையநிழற்றினான், தன்னுடைய கனிவுள்ள மனத்துடனே உருத்திராக்கமணி
யாபரணத்தைக் கழற்றுவனாய், குளிர்ந்த பெருங்கடலை ஆடையாகவுடைய விசரவி
த்த பெரிய நிலவுலகப் பரப்பிலேயுள்ள அனைவரையும் அவ்வுருத்திராக்கமணியைத்
தரித்துக்கொள்ளுமென்று கட்டளையிட்டான். எ - று.

மந்தையரசருள் தானு மொருவனுயிராமல் தானே சக்கரவர்த்தியாய் அரசாண்
டானென்பார். “பொதுவற” என்றார். தனிப்பெருங்குடை நிழற்றல் - அரசாளுதல்.

உலகம்யாவையுமுருத்திரமாமணிபுனைவித்
தலகில்வெண்குடையரசளித்தினிதுறையந்நாள்
மலர்தருந்தொடைச்செளமியன்றனக்கெழின்மைந்த
நிலகுமாமணிப்பெருமையிற்றேன்றினரிருவர்.

(இ - ள்.) உலகமெங்கும் சிறந்த உருத்திராக்கமணியையே யணியும்படி
செய்து, அளவிற்ற சிறப்புடைய வெண்கொற்றக்குடை நீழலிலே அரசாண்டு இனி
மையுடன் வசித்திருக்கும் அந்நாட்களிலே, மலர்மாலையணிந்த செளமியன் என்னும்
அவ்வரசனுக்கு உருத்திராக்கமணியின் மகிமையினாலே விளக்கமான அழகுள்ள புத்
திரர்களாய் இருவர் பிறந்தார்கள். எ - று. (சுரு)

இவரையன்றியுமிருமகட்பயந்தனனென்ப
தவமுயற்சியிற்றருமிருமைந்தர்கடமக்கன்
றவிரதனதிரதனெனப்பெறும்பெயரறைத்தான்
கவிசைமன்னவன்பின்னிருமகளிர்பேர்கழறும்.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு புத்திரர்களே யல்லாமல் இரண்டு புத்திரிகளையும்
பெற்றான். தவமுயற்சியாற் பெற்ற அவ்விரண்டு புத்திரர்கட்கும் அக்காலத்திலே
அவிரதனென்றும் அதிரதனென்றும் பெறத்தக்க பெயர்கூறினன். வெண்கொற்றக்
குடையுடைய அச்செளமியன் அதன்பிறகு தன்னிரண்டு புத்திரிகளுக்கும் பெயர்
கூறுகின்றனன். எ - று. (சுசு)

காலஞானியென்றொருமகட்குரைத்தனன்களிகூர்
வாலசித்திராங்கனையெனமற்றவட்குரைத்தா
னலுமக்களுமுருத்திரநன்மணிதரிக்கச்
சாலுமென்றவைகொடுத்திடவாங்குபுதரித்தார்.

(இ - ள்.) ஒரு புத்திரிக்குக் காலஞானியென்று கூறினன். மற்றொரு புத்தி
ரிக்குக் களிப்பு மேம்பட்ட இளமைத்தன்மையுடைய சித்திராங்கனையென்று கூறி
னன். சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் தரித்துக்கொண்டாற் பெருமையுண்டாகு

மென்று அவைகளைக்கொடுக்க அந்நான்கு குழந்தைகளும் வாங்கித் தரித்துக்கொண்டார்கள். எ - று.

சாலல் - மேன்மையுண்டாதல். நாலுமக்களும் வாங்குபுதரித்தார் எனக்கூட்டுக.

இத்திறத்தினரிவரிவணிருந்தனரிப்பான்
மைத்தடம்பொழில்வளவயலும்தத்தமேனாட்டு
மெய்த்தநன்னெறிப்பிரமநாதன்னெனும்வேந்தன்
முத்தவெண்குடைக்களைகழலொருதனிமுதல்வன்.

(இ - ள்) இத்தன்மை யுடையவர்களாய் இவர்களிங்கிருந்தார்கள். இதன்பிறகு மேகமண்டலத்தை யளாவி விசாலித்தசோலைகளும் வளப்பம்பொருந்திய வயல்களும் சூழ்ந்த மேற்றிசைத்தேயத்தை யரசாண்டிருந்த, முத்துக்களாலாகிய வெண்கொற்றக் குடையையும் ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுமுடைய ஒப்பற்றசக்கோஸ்வரனாய் உண்மையாகிய நன்மார்க்கமுள்ள பிரமநாதன் என்னும் பெயரமைந்த ஓரசரணிருந்தான்.

இருந்தான் - சொல்லெச்சம்.

(சஅ)

அணையமன்னவனருந்தவமுயற்சியினளித்த
தனயனாகியதாமரைக்கண்ணனத்தனிக்கோற்
புனைபொலன்கழற்சௌமியன்றவந்தருபுதல்வி
வனைகருங்குழற்காலஞானியைச்சென்றுமணந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் அருமையான தவப்பேற்றாற்பெற்ற சூமாராகிய கமலாக்க நென்பவன்போய், ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலத்தரித்த அச்சௌமியன் தவத்தாற்பெற்ற புத்திரியாகிய அழகமைந்தகருங்கூந்தலுள்ள காலஞானியென்பவனை மணமுடித்தான். எ - று.

(சக)

வன்னிமுன்னரின்மணந்தனன்மணவினைமுற்றி
யின்னலந்தருமணவினையவளொடுமெய்திக்
கன்னிநன்னலங்காமுறவாங்கதுகருதிப்
பின்னகந்தருதொடையினளவற்கெதிர்பேசும்.

(இ - ள்.) ஓமாக்கினிக்கு முன்பாக மணமுடித்தவன் மணச்சடங்கு முடிந்தவுடனே, இன்பத்தைத்தருகின்ற அக்காலஞானியோடு தன்னூரடைந்து, அப்பெண்ணின் கலவியின்பத்தை விரும்ப, அப்போது அதனையோசித்து மலர்மாலையணிந்த மயிர்முடியையுடைய அக்காலஞானி அக்கமலாக்கனுக் கெதிரிலே சொல்லுகின்றாள். எ - று.

பின்னகம் - மயிர்முடி. அன்றியும் பேதம் என்னும் ஒப்பொருளு மிருத்தலின் பலபேதமாகிய மாலையையுடையவளெனினுமாம். பலபேதமாகிய மாலையாவன:— மலர்மலை மணிமலை பொன்மலை முதலியன. அல்லாமலும் இப்பெண் உருத்திரமணிமலை யணிந்திருப்பவளாதலின், அரசபுத்திரிகளணியாத பேதமாகிய மாலையணிந்தவளெனக் கூறுவொன்று.

(இ௦)

அரசர் தொல்குலத்துதித்தனையாயினுமரசு
வுரைசெயற்கருந்தன்மையவுருத்திரவக்கஞ்
சிரமணிந்தனை தீண்டுதியல்லையேற்றீண்டேல்
வரைசெய்தின்புயமறுத்தனன்வேண்டலைமணத்தல்.

(இ - ள்.) அரசனே ! நீ பரம்பரையாயுள்ள அரசவம்சத்திற் பிறந்தாயேனும், யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய மகிமையமைந்த உருத்திராக்கமணியைச் சிரசிற்றிரித் துக்கொண்டு என்னைத் தொடவேண்டும், அவ்வாறு அணியாயாகில் என்னைத்தொட வேண்டாம். மலைபோன்ற திண்ணியபுயங்களைத் தழுவுதலைத் தடுத்தேன், ஆகையால் நீயும் விரும்பாதே. எ - று.

மணத்தல் மறுத்தனன் எனக்கூட்டுக.

(ருக)

என்னக்கேட்டுழிமுறுவலித்திருங்கழல்வேந்தன்
பொன்னிற்பூண்பனவேண்டுவவுளவெனப்புகலா
நின்னிற்பூணுதியென்றுநீ நிகழ்த்தியமணிதான்
மன்னர்க்காவதொன்றன்றெனவுரைத்தெதிர்மறுத்தான்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லக் கேட்டபொழுது பெரியவீரக்கழலணிந்த கமலாக்க ணென்னும் அவ்வரசன் புன்சிரிப்புக்கொண்டு, தரித்துக்கொள்ளத்தக்க ஆபரணங் கள் பொன்னுற்செய்தன வேண்டியவவையி விருக்கின்றன வென்றுகூறி, உன்னைப் போலவே தரித்துக்கொள்ளென்று நீகூறிய உருத்திராக்கமணியானது, அரசர்களாணி யத்தக்க தொன்றல்லவென்று சொல்லி எதிரோதேத்தான். எ-று.

தான் - அசை. இவ்விரண்டும் குளகம்.

(ருஉ)

ஆயமாமணியுருத்திரவக்கமுற்றணிந்தார்
மாயிரும்புவிச்செல்வராய்மன்னரிற்சிறப்பா
ரேயவெள்ளியங்கைலைவீற்றிருப்பீர்திகழ்ந்தோர்
பாயவெண்டிரைநிலத்துழல்பஞ்சபாதகரே.

(இ - ள்.) யான்கூறிய சிறந்த உருத்திராக்கமணியை அன்படைந்து அணிந்து கொண்டவர்கள், மிகப்பெரிய இகலோக வாழ்வுடையவராய் அரசர்களுக்குள் மேம் படுவார், அன்றியும் பொருந்திய வெள்ளியாலாகிய அழகிய கைலைப்பதவியிலும் வீற் றிருப்பார்கள். இம்மணியை இகழ்ந்துகூறினோர் பரவிய வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல்கூழ்ந்த உலகத்திலுழல்கின்ற பஞ்சபாதகர்களாவார். எ-று.

பஞ்சபாதகங்களாவன:—பொய் - கொலை - களவு - கள் - காமம்.

(ருங)

ஆகமத்துறைமுற்றுணர்ந்தறிந்தவர்க்கொணர்ந்து
யோகநாயகன்விழிமணிப்பெருமைகேட்டுணர்ந்து
நீகவன்றெழுசிந்தனைநிரம்பியொத்தனையே
லேகன்மாமணியுனை குதியென்றனளிறைவி.

(இ - ள்.) ஆகமவிதிகள் முழுவதுமுணர்ந்து தெளிந்தவர்களை வருவித்து, வரம் பாலிக்குந் தலைவராகிய சிவபெருமானது அக்கமணியின் மகிமைகளைக் கேட்டறிந்து,

கவலைப்பட்டித்தோன்றிய எண்ணமுற்றுப்பெற்று உனக்குச் சம்மதப்படின ஒப்பற்
றவராகிய சிவயிரானது சிறந்த உருத்திராக்கமணியை நீ தரித்துக்கொள்ளென்று
தலைவியாகிய காலஞானி கூறினள். எ - று.

யோகம்-வரம். அரசர்கண்ணிவதல்லவே என்னும் எண்ணத்தாற் கவலைப்பட்ட
வனாதலின் “கவன்மெழுசிந்தனை” என்றாளென்றனர். (௫௪)

யாவராயினுநானெடுத்துரைப்பவர்க்கொண்டு
பாவைநீயதனிலைமையைப்பகர்தரப்பணித்தாற்
பூவைநானுனக்கெனக்குநீபுருடனாகுதியென்
றோவிவூழ்வினைவலியினுணர்ந்திலனுரைத்தான்.

(இ - ள்.) யாராயிருந்தாலும் நானெடுத்துச் சொல்பவர்களைக்கொண்டு, பெண்
ணை! நீஅவ்வுருத்திராக்கமணியின் மகிமையைச் சொல்லச்செய்தால், நானே உன
க்குமனைவிநீயேஎனக்குக் கணவனாவாயென்று ஒழியாத ஊழ்வினையின்வல்லபத்தால்
அறியாதவனாய்க் கூறினன், எ - று.

ஊழ்வினை வலியுள்ள தென்பதை, “ஊழிம்பெருவலியாவுளமற்றொன்று - குழி
னுந்தான்முந்துறும்.” என்னுந் திருக்குறளாற்றெளிக. (௫௫)

கன்னியவ்வணம்பொருந்தினள்கழிந்ததுகங்கு
லன்னமென்னடைக்கருங்குயிலனையவளோடும்
பொன்னலங்கொளிமண்டபம்புலரியிற்புகுந்தான்
பன்னுநான்மறையவரொடுமரசரும்படர்ந்தார்.

(இ - ள்.) அக்காலஞானியும் அவ்வாறு சம்மதித்தாள். இராக்காலங்கழிந்தது,
அன்னத்தைப்போன்ற மெல்லியநடையும் கருங்குயில்போன்ற குரலுமுடைய அக்
காலஞானியோடும் விடியற்காலத்தில் பொன்னொளி வீசுகின்ற கொலுமண்டபத்திற்
சேர்ந்தான். சொல்லுகின்ற சதுர்வேதமுணர்ந்த வேதியருடனே மன்னவர்களும்
வந்தார்கள். எ - று. (௫௬)

இவர்சொற்றூலதுதேறுதுமென்றுநீகுறித்த
வவரைக்காட்டுதியென்றனளாயிழையரசன்
சுவரிற்றீட்டியமாயவன்றுயிலுருச்சுட்டி
யிவரைக்கொண்டுநீபகர்வியென்றிசைத்தனனிகவி.

(இ - ள்.) இன்னார் கூறின் அதனைத்தெளிவேனென்று நீகுறிப்பித்த அவரைக்
காட்டுவாயென்று காலஞானிகேட்டனள். அப்போது அவ்வரசன் சுவரில் எழுதி
யிருந்த திருமாலின் திருவுருவத்தைக் காட்டி, பகைத்தவனாய் இவரைக்கொண்டு
நீசொல்லுவிப்பாயென்று கூறினள். எ - று. (௫௭)

நிலைகலங்கலளனையதற்கிசைந்தனணின்ரு
ளலைதடங்கடலிருவிழிதுயிற்றுமோரவனைத்
தொலைவின்மாமணிப்பெருமையைச்சொலச்சொலியருளென்
றிலகுவெண்மதியணிதரும்புனிதனையிரப்பாள்.

(இ - ள்.) அப்போது காலஞானியும் நிலபெயராதவளாய் அவ்வாறு சொல்லு விப்பதற்குச் சம்மதித்துநின்று, அலைகளோடுகூடிய பாற்கடலில் அறிதுயில் கூறச் செய்த ஒப்பற்ற அத்திருமாலே, அழிவற்ற சிறந்த உருத்திராக்கமணியின் மகிமையைக் கூறும்படி கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்று, பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய இளம்பி றையணிந்த சிவபிரானைப் பிரார்த்திப்பான். எ - று. (ருஅ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வெண்ணீரணிந்த விமலாவிரிசடைமேற்
 மெண்ணீர்பொறுத்த சிவானந்தவெள்ளமே
 பண்ணீர்மொழியொருத்த பங்காகடுவொடுக்கு
 மொண்ணீலகண்டாவுயிர்க்கு தவவேண்டுமால்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறுபுனைந்த மலரகிதரே! விரிந்தசடை முடியின்மீது தெளிவடைந்த கங்கை நீரைத்தரித்த சிவானந்தப் பிரவாகமே! இசையின்தன்மையமைந்த வார்த்தைவாய்ந்த ஒப்பற்ற உமாதேவிபாகரே! ஆலாகலத்தைபடக்கிய ஒளி யமைந்த நீலகண்டோ! அடியேனுடைய ஆவிக்குதவிபுரிதல் வேண்டும். எ-று.

ஆல் - அசை. எனதின்னுயிர்க்குயிராகிய கணவனுக்கு உருத்திராக்கமணியின் மகிமை விளங்குமாறு திருவருள் புரிதல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (ருக)

ஏனப்பொருப்பாயன மாயிருநிலனும்
 வானத்தளவுமருண்டார்க்கும்வந்திலா
 யூனெக்கவன்பர்க்குடனிற்பாயென்பதெலாங்
 கானக்குழல்பங்காவித்தலையிற்காண்பேனல்.

(இ - ள்.) நறுமணங்கமழங் கூந்தலையுடைய உமாதேவிபாகரே! மலைபோன்ற வராகமாகியும் அன்னமாகியும் முறையே பாதாளலோக பரியந்தமும் மேலுலகம் வரையிலும் தேடியமயங்கித் திரிந்த திருமால் பிரமன் என்னும் இருவர்க்கும் காட்சி கொடாமலிருந்தீர், சரீரம் நெக்குவிட்டுருகும் உண்மையடியார்கட்குப் பிரிவற நீர் பீரென்று கூறும் வார்த்தைகளைத்தும், இப்போது நான் தெளியப்போகின்றேன்.

ஆல் - அசை. சிவபிரானைப் பேரன்புடையராய் அவனருளடைந்தோர் அவ்வருள் வாயிலாய்க் காண வியலுமேயன்றி, அத்தகைய பேரன்பின்மையின் அருளடையாதார் தம்மாலாகிய முயற்சிகள் பலவாற்றாநுங் காணப்பெற்றாரென்பது பெற்றாம். அவனருளாற்றான் காணவேண்டு மென்பதனை, “அவனருளாலேயவன்ருள்வணங்கி,” என்று, அன்புடையோர்க்கே அவனருளுண்டாமென்பதனை “பத்திவிலையிற் படுவோன்காண்க” என்றும்வரும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானும், அத்தகைய அன்புடையோர்க்கே சிவபிரானெளியராய்ப் பிறிவரநிற்பரென்பதனை, “அடியார்க்கெளியன்சிற்தம்பலவன் கொற்றங் - குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டு - படியின்மிசைப் - பெற்றான்சாம்பானுக்குப்பேதமறத்தீக்கைசெய்து - முத்திகொடுக்க முறை.” என்னும் அச்சிவபிரான் அருமருந்தன்ன அருள்வாக்கானும், அத்தகைய அன்பில்லார்க்குச் சிவபிரானென்காண வேலாதென்பதனை, “மைப்படிந்தகண்ணாந் தானுங்கச்சிமயானத்தான்வார்சடையானென்னிலல்லா - லொப்புடையனல்லனெரு வனல்லனெருரு வனல்லனெருவமனில்லி - யப்படியும்நிறிமுமவ்வண்ணமுமவனருளே கண்ணாகக்காணிநல்லா - லிப்படியுநிறித்தனிய்வண்ணத்தனியவனிதவனென்றெ

முதிக்காட்டொணதே.” என்னும் ஆளுடையவரசுகளின் அமுதவாக்கானும், முயற்சிகள்பலவாற்றானுங்காணப்பெற ரென்பதனை, “இத்தந்திரத்திற்காண்டுமென்றிசைப்போர்க்கத்தந்திரத்தினவ்வயினொளித்தும்.” என்னும் ஆளுடையவரசுகளின் அருள்வாக்கானுமறிக, (அ0)

மையார்களத்தாய்மறியாய்மழுப்படையாய்
பையாடரவணையபாய்விடையாயன்பிலர்க்குப்
பொய்யாய்பிறந்திறவாப்புண்ணியாவென்போல்வார்
மெய்யாய்நினைத்தேன்முடித்தருளவேண்மொல்.

(இ - ள்.) கருநிறங்கொண்ட கண்டத்தையுடையவரோ! மானுடையவரோ! மழுப்படையுடையவரோ! படமெடுத்தாடுகின்ற சேஷசயனத்தை வாய்ந்த தாவிச்செல்லும் இடபத்தையுடையவரோ! உண்மையில்லார்க்குப் பொய்யரோ! தோற்றியழியாத தருமசொருபரோ! அடியேனைப் போன்றவர்கட்கு மெய்யரோ! அடியேன் ஓர் எண்ணக்கொண்டேன் அதனை முடித்தருளவேண்டும். எ - று.

ஆல் - அசை, மேற்போன “வெண்ணீரணிந்த” என்னுந் தலைப்பையுடைய செய்யுளில் “கடுவொடுக்குமொண்ணீலகண்டா” எனக்கூறி, மீண்டும் இச்செய்யுளில் “மையார்களத்தாய்” எனக்கூறிய தென்னெனின்? தேவர்கள் தம்மதமதிபெறாது தாமே வல்லராய்மதித்துப் பாற்கடலைக்கடைத்து அமிர்தெடுத்துண்ண முயன்ற காலையில், அதிற்றேன்றிய ஆலாகலத்தால் அச்சமுற்றேடியோலமிடக்கண்டு, அவர்கள் தம்மதமதி பெறாமைக்குச் சினங்கொள்ளாது திருவுளமிரங்கி யவ்வாலாகலத்தையமுதுசெய்தமை, அவர்க்குரிய கருணைகரொன்னுந் திருநாமத்திலக்கணத்தை நங்கு விளக்கலினதனையே மீண்டும் வற்புறுத்திக்கூறினர். இதனை அதுவாதமெனக் கூறுவாருமுளர். தேவர்கள் ஆலாகலத்திற் கச்சமுற்றேடின ரென்பதனை, “சுச-னென்றளவின்விடமெழுந்திடநடுநடுக்கிரிலையின்றியிரிதருதேவரை - யெய்தாமன்மணிகண்டினைப்பொருந்துதலெனவும்” என்னும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாக்கானுமறிக. அவ்வாறமுதுசெய்த கருணையைப் பற்றியன்றே அக்கண்டத்தின் பெயராகிய “திருநீலகண்டம்” என்பதனை “விரையாக்கலி” என்பதுபோன்ற ஓர் பெரும் ஆணையாக ஆன்றோர் கைக்கொண்டனவென்க. இதனைத் திருநீலகண்டநாயனார் புராணத்தாலும், ஆளுடையபிள்ளையாரருளிச்செய்த திருநீலகண்டப்பதிகத்தானுமுணர்க. பாற்கடலிற்சேஷசயனத்தில் அறிதுயில்கூரும் திருமால விடையாகவுடையாரோ யென்பாள், “பையாடரவணையபாய்விடையாய்” என்றார் - இதனை, “காலாற்படியளக்குங்கண்ணிடந்துபூசிக்ஞஞ்சேலாங்கமடமாஞ்சிங்கமுமாம் - பாலாகும்-ஆழியப்பிலேதுயிலுமைவர்க்குந்துதாகும் - வீழியப்போறும்விடை.” என்னும் வெண்பாவானும், பொய்யார்க்குப் பொய்யரென்பதனை, “மந்திரமுந்தேவுமருந்துங்குருவருநர் - தந்திரமுநானந்தருமுறையும் - யந்திரமு-மெய்யென்னின்மெய்யாய்விளங்குமேமீதினியிற்-பொய்யென்னிற்பொய்யாகிப்போம்.” என்னும் வெண்பாவானும், “தெய்வமுளதென்பார்தீயசெயப்புகிற - நெய்வமேகண்ணின்நுநின்றெறுக்குந் - தெய்வ - மிலதென்பார்க்கிலுதம்மின்புதல்வார்க்கன்றே - பலகாலஞ்சொல்வார்பயன்.” என்னும் குமரகுருபரசுவாமிகள் திருவாக்கானும், “பிறந்திறவாப்புண்ணியன்” என்பதனை, “எல்லாற்பிறப்புமிற்புமியம்பாவலர்தஞ் - சொல்லாற்றெளிந்தேநஞ்சோணேச - னில்லிற்-பிறந்தகதையுங்கேளேம்பேருலகிற்சன்மித் - திறந்தகதையுங்கேட்டிலேம்-” என்னும் குகைநமசிவாயர் திருவாக்கானுமறிக. (சுக)

என்றுவிழிமுகிழ்த் துக்கையேந்தியேக்கும்று
நின்றுவருந்துநிலையுணர்ந்தானெம்பிரா
னன்றுசுவொழுதுமாடரவிற்கண்டுயிலுங்
குன்றமெடுத்தோனெழுந்துழிகொட்டினான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறிக் கண்களேமூடிக் கையேந்திக்கொண்டு எக்கமடைந்து நின்று வருந்துகின்ற நிலைமையை எழுதுகிறார். திருவுள்ளத்தடைத்தனர். அப்போது அச்சுவரில் எழுதியிருந்த, படமெடுத்தாடும் சேஷசயனத்தில் அறிதுயில் கூர்பவராகிய கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகத் தாங்கிய திருமால் எழுந்துநின்று கண்களே இமைத்தனர். எ - று.

சுவரினிடத்துப் பாற்கடலிலே சேஷசயனத்தின்மீது அறிதுயில் கூர்பவரைப் போலெழுதியிருந்த சித்திரமானது எழுந்துநின்று நிஜரூபமாய்க் கண்களே இமைத்தது என்பது கருத்து. எனவே முன்புகாலஞானி சிவபிரானோக்கி, அச்சித்திரத்திருமாலுக்கொண்டே உருத்திராக்கமணியின் மகிமைகளைச் செப்புவிக்கவேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்தன ளாதலின் அவ்வண்ணமே சிவபிரான் திருவுள்ளத் தமைத்தலால் அச்சித்திரரூபமாயிருந்த திருமால் நிஜரூபமாய்க் கண்களிமைத்தனரென்க. (சுஉ)

பாடினொஞ்சம்பதைப்பொழிந்தாளுச்சிகரஞ்
சூடினாள்பச்சைத்துழாய்மெளவித்துயோனைக்
கூடினொளந்தாயுலகளந்துகொண்டருள
நீடினாய்நின்றிமலரசரணென்றாள்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு கண்களிமைத்தலைக் கண்ட காலஞானி தோத்திரங்களைப் பாடினாள், தன்மனத்தில் அவைவரையிலிருந்த நடுக்கநீங்கினாள், கரங்களைச் சிரசிற் சூட்டினாள், பசுந்துளபமாலையணிந்த திருமுடியையுடைய பரிசுத்தராகியதிருமாலுச்சமீபித்தாள், எந்தையே ! திரிலோகங்களையும் மூவடியாலளந்து கொள்வதற்காக வில்வரு பங்கொண்டவனோ ! அடியேனுக்குக் காட்சிகொடுத்தேதிர்நின்றநின்மலரே ! உமக்கடைக்கலமென்றான். எ - று.

வாமனுவதாரத்தில் மாவலியையழிக்கும்பொருட்டவனிடத்தில் மூவடிமண் தானமேற்று அம்மூவடியினாலே அவனரசாட்சிசெலுத்தும் மூவுலகங்களையும் கைப்பற்றவேண்டி விசுவரூபங்கொண்டருளினர், இதனை, “ மாலுங்குறளாய்வளர்த்திரண்டு மாண்டியான்-ஞாலமுழுதுநயந்தளந்தான் - வாலறிவின் - வன்னுருவருந்தங்குறள்வெண்பாவடியால்வையத்தா-ருள்ளுவவெல்லாமளந்தாரோந்து.” என்று சங்கப்புலவரூர் ஒருவராகிய பரணர் திருவாய்மலர்ந்தவெண்பாவானுணர்க. (சுந)

ஓதற்கரியவுருத்திரவக்கப்பெருமை
பூதர்க்கறிவான்புலப்படுத்தியென்றிரப்ப
மாதர்க்கரசேசௌமியர்கோன்மாதவமே
போதக்கொழுந்தேயுரைக்கேனெனப்புகல்வான்.

(இ - ள்.) மீண்டும்காலஞானி, யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிதாகிய உருத்திராக்கமணியின் மகிமைகளையறிந்து கொள்ளும்படி எனதுயிர்போன்றவர்க் கறிவிப்பா

யென்று விண்ணப்பிக்க, பெண்களையகமே! செளமியனென்பவனது பெருந்தவமே!
ஞானச்சுடரோ! அவ்வாறே சொல்லுகின்றேனென்று கூறுகின்றனர். எ - று.

பூதம் - உயிர். காதலியுங்காதலனும் உடலுமுயிரும்போல்வரென்பது அற
நூற்றுணிபாகலின், அஃதுணர்ந்தகாலஞானியும்தனதுநாயகனைத்தன்னுயிர்என்றான்.
எனவே இவ்விருவருக்கோருயிரொன்பது கருத்து. இதனை, “உன்னுயிருமென்னுயிரு
மொன்றென்பதின்றுணர்ந்தேன் - மன்னுபுகழ்மச்சத்தார்மன்னவா - வுன்னுடைய -
பொன்னாகத்தெங்கையர்தம்போகநகச்சின்னங்கண் - டென்னாகத்தேயுயிரிகையால்”
என்னும்வெண்பாவானுணர்க. (சுசு)

ஊனாறுசூலியுருத்திரவக்கப்பெருமை
யானோபுகல்வேனெனக்குமெளிதாயிற்றோ
வானாதுபொறுத்தார்க்கண்டாரணிகைலைக்
கோனாகத்தேவர்குழாம்போற்றநிற்பரால்.

(இ-ள்.) தசைமணமமைந்த சூலாயுதமுடையசிவபிரானது உருத்திராக்கமணியின்
பெருமையை யானோகூறவல்லேன்? எனக்கும் எளிமையாய்விட்டதோ? என்னாற்
கூறவேலாது! அவ்வுருத்திராக்கமணியைத்தரித்தவர்களைத் தரிசித்தவர்கள் அழகிய
கையாய்பதியின் திருவுருவமைந்து தேவர்கூட்டம் யாவும் துதிக்கும்படி வசிப்பா
ர்கள். எ - று.

ஆல் - அசை. அவ்வுருத்திராக்கமணியைத்தரித்தோர் சிவபெருமானென்பதும்,
அவரைத்தரிசிக்கப்பெற்றமையால் சிவகாட்சிக்குரிய பயனாகிய சாரூபமடைவார்களை
ன்பதும்கருத்து. அதனைத்தரித்தோரைச் சிவபெருமானாகப் பாவிக்கவேண்டுமென்ப
தனை, “எவரோனுந்தாமாகவிலாடத்திட்டிருநீ றுஞ்சாதனமுங்கண்டாலுங்கியுவரா
தேயவரவரைக்கண்டபோதுவுகந்தடிமைத்திறநீனந்தங்குவந்துநோக்கி - யிவர்தேவரா
வர்தேவரென்றுசொல்லியிரண்டாட்டாதொழிந்தீசன்றிறமேபேணிக்கு - கவராதேதொ
முமடியார்நெஞ்சினுள்ளேகண்ணப்பூர்ந்ததிறியைக்காணலாமே” என்னும் ஆளுடைய
ரசுகளின் அருள்வாக்கானறிக. (சுரு)

சென்மித்தநாண்முதலாய்த்தீநெறிக்கட்சென்றுசென்று
வன்மித்தநெஞ்சராய்க்கொன்றுண்டவன்களாரு
நின்மித்தரானருணீண்மணியிலொன்றணிந்தா
லென்மற்றவர்பெறும்பேறெம்மனோர்க்கெய்துவதே.

(இ - ள்.) பிறந்தநாள்முதலாகத் துன்மார்க்கத்தில் நடந்துநடந்து, கடினசித்த
முடையராய்க் கொன்றுபுசித்த குரூரரும், நியதிசெய்துகொண்டு சிவபிரானருளிய
பெருமையமைந்த உருத்திராக்கமணியிலொன்று தரித்தால், அத்தகையேரடையத்
தக்க பெரும்பேறு என்போன்றவர்கட்குக் கிட்டுவதேது? எ - று. ஏ-அசை. (சுசு)

யாதுதவமிழைத்தாரானுலுமிம்மணியோர்
போதுதரித்திலரேலத்தவமும்பொய்மையே
யூதியுலோகமுருக்கியவார்கிந்தாரத்
தாதுகொடுத்திலரேலென்முமத்தன்மையதே.

(இ-ள்.) உலோகங்களை மூகசயில்வைத்துத் துருக்குகின்ற இரதவாதிகள், வேதைச்சிந்தாரம் என்னும் பரிசுவேதியை அதனுடன் சேர்க்காவிடின் என்பபயனுண்டாம் அதுபோலவே, எத்தவத்தைச்செய்தவர்களாலும் இவ்வுருத்திராக்கடணியை ஒருநேரம் அணியாதிருப்பார்களாயின் அந்தத்தவமும் பொய்யே. எ - று

பரிசுவேதி இன்றெனிற்பயனின்றென்பதை “கருமருவுருகையினையகாயத்தின வெட்டுகளிம்புதோய்செம்பினையான் - காண்டகவிருக்கநீஞானவனன்மூட்டியேகனிவுபெறவுள்ளருக்கிப்பருவமதறிந்துநின்னருளானவேதிகொடுபரிசித்துவேதிசெய்து - பத்துமாற்றுத்தங்கமாக்கியேபணிகொண்டபட்சத்தையென்சொல்லுவேன்.” என்றதாயுமானா திருவாக்கானுணர்க. (சுஎ)

அன்னமணிப்பெருமையென்னுளப்பரிதான்
முன்னர்ப்பிறந்திறவாமூர்த்திமுகக்கண்ணாகித்
தொன்மையனவாயொழியாப்பவந்தொலைக்கும்
தன்மையுனைப்போலெவருணர்ந்தார்தையலே.

(இ - ள்.) அத்தகைய உருத்திராக்கமணியின் மகிமை என்னால் அளவிட்டுரைப்பதற் கரிதாகும், முன்னொருகாலத்தும் தோற்றியழியாத சிவபிரான் திருமுகத்த னைந்தவழிகளாய், புராதனமானவைகளாய், தன்னையணிபவர்க்கு அழியாப்பிறவியை யழிக்கின்ற அம்மணியின்மகிமைகள் பெண்ணே ! உன்னைப்போன்று யாரறிந்தவர் கள்?. எ - று. ஆல் - எ - அசைகள். (சுஅ)

முன்னர்ப் பிறந்திறவா மூர்த்தியென்பதனை, “முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே - பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனை.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மதுரவாக்கானறிசு.

என்னுப்பலவுமெடுத்தோதியெம்பிரான்
பன்னகனைப்புறத்துமுன்போற்றுயில்பயின்றான்
முன்னுன்மறையோர்முடிவேந்தொல்லோரும்
பொன்னுண்முளரிமயிலன்னவளைப்போற்றினார்.

(இ - ள்.) என்று எமது பெருமானாகிய திருமால் பலவும் எடுத்துக்கூறி, விஷதந்தங்களையுடையசேஷசயனத்தின்மீது முன்போலவே அறிதுயில்கூர்ந்தனர். முதன்மையான நான்குவேதங்களையுணர்ந்த வேதியர்களும் மருடமன்னவரனைவரும் பொன்மயமாய்விளங்கும் அன்றலர்ந்த தாமரையில் வீற்றிருக்கும் மயில்போன்ற சாய லுள்ள திருமகளையொத்த காலஞானியைத் துதித்தார்கள். எ - று. (சுசு)

கண்டிதுவென்னென்றுதிகைத்தகமலாக்கன்
கொண்டவதிசயத்தினின்றன்குலத்தரசு
ஞெண்டொடிதற்குழந்தவுயிர்ப்பாங்கியர்குழமித்
திண்டிறல்வேன்மன்னர்க்கெதிர்நோக்கிச்செப்புவார்.

(இ - ள்.) இதனைப்பார்த்து இதுவென்னென்று பிரமித்த கமலாக்கன், ஆச்சரியங்கொண்டு நின்றான், அரசவம்சத்தினாகிய இவனது தேவியைக்குழந்த, உயிர்த் தோழியர்கள் ஒன்றுகூடி, தின்மையான வலியமைந்த வேலேந்திய அவ்வரசனைப் பார்த்து எதிரிலே சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. (எடு)

வேந்தர்குலத்துதித்துவெண்குடையிற்பார்புரக்கு
மாந்தரில்யானொருவனென்னுமனநினையெல்
காந்தையரில்யானொருத்தியென்னுங்கருத்துளையாய்ப்
பூந்தளவமுரலாரின்னுருவாப்போதுதியால்.

(இ - ள்.) அரசர்குலத்துப்பவித்துச் சந்திரவட்டக் குடைநிழலிலே உலகத்தைக்
காக்கின்ற அரசர்களுள்ளே நாமும் ஒருவரென்று உம்மனதில் நினைக்கவேண்டாம்,
அவ்வரசபத்தினிகளுக்குள்ளே நாமும் ஒருத்தி என்னும் எண்ணமுடையவராய்,
முல்லையரும்புபோலும் அழகிய தந்தங்களையுடைய மாதர்களின் உருவமுடையவ
ராய்ப்போகக்கடவீர். எ - று.

ஆல் - அசை. முன்பு காலஞானிக்கும் கமலாக்கனுக்கும் நடந்த வாக்குவாதத்தி
ன்படியே தோழியர் கூறினர் என்றுணர்க. (எக)

என்றாவரையெதிர்நோக்காங்கிழ்நோக்கி
நின்றனுளத்துநிலையழிந்துசெப்புவான்
குன்றாரிளமுலையாளாணுருவங்கொண்டனளேற்
பின்றமுக்குழல்வனிதையாவனென்பேகிளுள்.

(இ - ள்.) என்றுதாத்தார்கள், அவர்களைநேரோ பாராதவனாய் முகங்கலிழ்ந்து
கொண்டு நின்று, மனதின்கணிர்ந்த ஆண்மைத்தன்மையழிந்து சொல்லுபவனாய்,
மலைபோன்றுருவமைந்து இளமைத்தன்மைவாய்ந்த தனங்களையுடைய இக்காலஞானி
ஆணுருவமடைவாளாகில், அதன்பிறகுயான் சரிந்தகூட்தலுள்ள பெண்ணுருவடைவே
னென்று கூறினன். எ - று.

இவ்விரண்டுங்குளகம். நோக்கான் செப்புவான் முற்றெச்சங்கள். (எஉ)

அக்காலையன்னவருமாண்பாலாயாணுறுப்பின்
மிக்காளிவனுமொருபெண்பாலாமேயினான்
றொக்காரிவர்பெயருமம்முறையேசூடினார்
முக்காலமுமுணர்ந்தோர்மொய்குழலைவாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் அக்காலஞானியும் ஆண்பாலுடையவளைப் போன்று
ஆணுருவத்திற் சிறந்தான். கமலாக்கனும் பெண்பாலுடையவளைப் போன்றிருந்
தான், ஒன்று கூடிய இவ்விருவரும் தங்கள்பெயர்களையும் தாங்கள் தரித்துக்கொ
ண்ட வேடத்திற்கேற்றபடி வைத்துக்கொண்டார்கள், திரிகாலஞானியர்களாகியபெ
ரியோர்கள் நெருங்கிய கூந்தலுடைய காலஞானியை ஆசீர்வதித்தார்கள். எ - று.

பெண்கள் ஆணுருவங்கொள்வது மிகஎளியதென்றும், ஆண்மக்கள் பெண்ணுரு
வங்கொள்வது மிகஅரியதென்றும் விளக்குவான், “இவனுமொருபெண்பாலாமே
யினான்.” என்றும், கமலாக்கன் காலஞானியெனவும் காலஞானி கமலாக்க
னெனவும் பெயர்மாற்றிக்கொண்டனொன்பான், “பெயருமம்முறையே சூடினார்.”
என்றும், பெரியோர்கள் இக்காலஞானி உருத்திராக்கமணியிடத்து வைத்தபேரன்பை
யும், அவ்வாறான அன்பு கமலாக்கனுக்கும் வருவிக்கவேண்டிச் செய்யும் இடைவிடா
முயற்சிகளையுங் கண்டுமகிழ்ந்து, ஆசீர்வதித்தனொன்பான், “முக்காலமுமுணர்ந்

தோர்மொய்குழலவாழ்த்தினார்” என்றும் கூறினர். மொய்குழல் - அன்மொழித் தொகை. (எக)

மாறாநலனுகர்ந்தாரீங்கிருவர்மாதிலத்தோர்
கூறுப்பழிசுமந்தான்மேனாட்டுக்கோவேந்தன்
சீறாக்கருணைச்சவுமியனுந்தன்செவியி
னேறுப்பெரிதுவந்தான்சென்றவிடைசிலநாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாழிவ்விருவரும் மாறுபடாத இன்பமனுபவித்தார்கள். மேற்குத் தேசத்துச்சக்கரவர்த்தியாகியபிரமநாதனென்னும் கமலாக்கனுடையபிதாவானவன், பெரியநிலவுலகத்துள்ளோரால் சொல்லுகின்ற பழிப்பையடைந்தான். யாவரிடத்துஞ் சினங்கொள்ளாத காருணியமுடைய சவுமியனென்பவனும் இச்செய்திகேள்வியுற்று மிகக்களித்தனன். இவ்வண்ணம் சிலநாள்கள் கழிந்தன. எ-று.

காலநூனி எத்துணைமுயன்றும் கமலாக்கன் வழிப்படாதவனாய் அவ்வுருத்திராக்கமணியையணியாமல் உலகத்தாராற் பழிப்பையடைந்தனன். மூர்க்கருக்குப்போதிக்கும் போதனையாவும் இவ்வாறாகவேபயன்றதாகும். இதனை, “பொல்லாதமூர்க்கருக்கெத்தனைதான்புத்திபோதிக்கினு- நல்லார்க்குண்டானகுணம்வருமோ நரொத்திரியிற்-சல்லாப்புடவைகுளிர் தாங்குமோநடுச்சந்தையினிற்-செல்லாப்பணஞ் செல்லுமோதில்லேமேவுஞ்சிதம்பரனே.” என்றும், “ஆலப்பலாவாக்கலாமோவருஞ் சுணங்கன்-வாலெநிமிர்க்கவசமாமோ - நீலநிறக்-காக்கைதனைப்பேசவிக்கலாமோகருணையிலா - மூர்க்கரைச்சீராக்கலாமோ.” என்றும் வரும்பாடல்களானுணர்க. (எச)

கொங்கன்குடநாடர்கோமான்சவுமியனு
ளங்கணரசுழிச்சென்றையாவெங்கோமகனார்
மங்கையெனநின்மகளோர்மைந்தனென்பேர்புனைந்தார்
துங்கவிதிநிலைமையாரோதுடைத்தொழிப்பார்.

(இ-ள்.) கொங்குதேசமுடையவனும் மேற்குத்தேசத் தரசனுமாகிய பிரமநாதனென்பவன் சவுமியனென்பவனாகின்ற அரசவையினிடத்துப் போய், ஐயனே ! எனதுகுமாரன் பெண்ணெனவும் உமதுபுத்திரி ஒப்பற்ற ஆணெனவும் பெயர்வைத்துக் கொண்டார்கள். வெற்றியுள்ள விதியின் நிலைமையை அழித்துப் போக்குவோர் யார்?. எ-று.

அவரவர்க்கமைந்த விதியின் தன்மையை அழித்துப்போக்க ஒருவராலுமுடியாதென்பதனை, “அவரவர்வினையினவரவர்வருவரவரவர்வினையளவுக்கே.” என்னும் குமாரதேவர் குருவாக்கானும், “ஆவாரையாரேயழிப்பரதுவன்றிச் - சாவாரையாரே தவிர்ப்பவ - ரோவாம - லையம்புகுவாரையாரேவிலக்குவார் - மெய்யம்புவியதன்மேல்,” என்னும் ஔவைப்பிராட்டியாரருள்வாக்கானுமறிக்க. (எரு)

என்பதுரைத்தாங்கவற்கிளையோனெனநின்
மின்பொருதவேலோன்விபூதன்றனக்குநீ
யன்பினளித்தசித்திராங்கனையைநல்குதியே
லின்பப்பெருமணஞ்செய்தின்னேமுடித்துமென.

(இ-ள்.) என்பதைக்கூறி, அக்கமலாக்கனுக்கிளையவனாயிருக்கும், மின்னலோடு போர்புரிந்த வேலேந்தியவனுன விபூதனென்பவனுக்கு நீர்பெற்றசித்திராங்கனை

என்பவளை அன்புடன்கொடுப்பீராகில் அதிவிரைவில் இன்புறிமைந்த பெரியசிறப் போடு கூடிய திருமணஞ்செய்து முடிப்போமென்றுகூற. எ - று.

மின்னினும்மிக்கஒளியுள்ள வேலென்பார் “மின்பொருதவேல்” என்றார். இன்னே என்பதீண்டு அதிவிரைவைக்குறித்துநின்றது. (எசு)

தம்மிலியைந்துமணமொழிந்துதண்டரளக்

கொம்மைவனமுலையைத்தன்மகற்குக்கொண்டபின்னர்ச்

செம்மைத்தனிக்கோற்குடநாடன்சேரலர்கோன்

வெம்மைச்சுரங்கழியமேனாடுபுக்கனனல்.

(இ - ள்.) தமக்குள்சம்மதித்து மணம்பேசி, குளிர்த் முத்துமாலையணிந்த சிகரம்போன்ற அழகியதனமுள்ள சித்திராங்கனையைத் தனது குமாரனாகிய விபூதனுக்கு மனைவியாகக்கொண்டபிறகு, ஒப்பற்ற செங்கோலுடைய மேற்குத்தேயமுடையவனும் சேரவம்சத்தரசர்களின் தலைவனுமாகிய பிரமநாதன், இடையிலுள்ள கொடிய காடுகளெவற்றையுங்கடந்து சேரதேயத்தையடைந்தான். எ - று.

ஆல் - அசை.

(எஎ)

மின்னிலையவேலோன்விபூதனாடும்பிரியா

தன்னமனையசித்திராங்கனையும்வைகினு

ருன்னருஞ்சிர்நல்குமுருத்திரவக்கந்தணவார்

மன்னுபெருஞ்சிறப்பினடக்கழித்தார்மாநிலத்தில்.

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய வேலெந்திய விபூதனென்பவனோடும் பிரியாதவனாய், அன்னம்போன்ற நடையையுடைய சித்திராங்கனையும் வாழ்த்திருந்தான், நினைத்தற்கரிய சிறப்பைப்பாலிக்கும் உருத்திராக்கமணியை நீக்காதவர்களாய், பெரிய நிலவுலகத்திலே நிலபெற்ற பெருஞ்சிறப்புடனே வாணன் கழித்துவந்தார்கள். எ - று.

குடக்கோலுமற்றச்சுவமியனுங்கோலக்

கடற்கோலிருநிலத்துச்செங்கோற்குடன்றிறம்பா

ருடற்கோலியிட்டவுருத்திரவக்கத்தால்

விடக்கோலக்கண்டத்தான்மென்கழிலேமேயினார்.

(இ - ள்.) சேரதேசத்தரசனாகிய பிரமநாதனும் இன்னொருவனாகிய செளமியனும், அழகிய கடல்குழந்த பெரிய நிலவுலகத்திலே செங்கோன்முறைமை வழுவாமற்செலுத்தி, தங்கள்சார்த்திற் சூழ்த்திருக்கும்படி தரித்துக்கொண்டிருந்த உருத்திராக்கமணியினாலே, விடந்தங்கிய அழகியகண்டமுடைய சிவபிரானது சிறந்த கயிலைப்பதவி யடைந்தார்கள். எ - று. (எசு)

ஈதுநிகழ்ந்தகதையென்னுவிருடிகட்குச்

சூதனுரைத்தானதுவுணர்ந்தார்தொன்மையோ

ராதியுருத்திரவக்கத்தினணிபெருமை

யோதுவதுநீர்கேட்கவின்னுமுளவென்றான்.

(இ - ள்.) இதுமுன்னடந்த சரித்திரமென்று கைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சூதமகாமுனிவர் கூறினார், பழமையாயுள்ள அம்முனிவர்கள் அதனைத் தெளிந்தார்கள். சிவபெருமானது உருத்திராக்கமணியின் அழகியமகிமை நீங்கள் கேட்கும்படி சொல்லத்தக்கது இன்னொன்றிருக்கின்றது என்றுசூதமகாமுனிவர் கூறினர்.

புராதனமாயுள்ள முனிவர்களாதலின், “தொன்மையோர்.” என்றார். நீர்கேட்க வோதுவது இன்னுமுள எனமாற்றுக. (அ0)

எழுதீர்க்கழ்நெடிடடியாசிரியநீந்தம்.

பொருந்திரைபுரட்டிமறுகிவீழ்ப்பவைபுடைபடுநெடுநிலப்பரப்பிற்
றருந்தருவுலகினல்வளஞ்சுரப்பத்தமனியவிஞ்சிசூழ்கிடக்குந்
திருந்தியதிறம்பூச்சக்கரமென்னுந்திருநகரநகர்ச்சிநந்தோன்
மருந்தினுமினியசுப்பிரதீபனென்னுமோர்மறையவனுனால்.

(இ -ள்.) மோதுகின்ற அலைகள் புரட்டிச்சுழன்று விழுகின்ற கடல்கூழ்ந்த பெரிய
நிலவுலகத்திலே, சுந்தருவினால்வேண்டியவை கொடுக்கப்பட்ட தேவலோகத்தை
ப்போன்று நல்லவளங்கள் பலவிசேடிக்க, பொன்னாலாகிய மதில்கள்கூழ்ந்திருக்கின்ற
திருத்தமான வலியுள்ளாரநிறைந்த பூச்சக்கரமென்னும் பெயருடையசிறந்தநகரமொ
ன்றுண்டு. அந்தநகரத்திற் பெருமையமைந்தோனாகிய அமுதினும் இனிய சுப்பிரதீப
னென்னும் வேதியனொருவனிருந்தான். எ - று. ஆல்-அசை. மறுகல்-சுழலல். (அக)

ஆங்கவன ருஞ்சிர்வளத்தொடுஞ்சிறக்கும்ந்தணன்னவன்றனக்குப்
பூங்கழலலங்கள் மைந்தருமவர்க்குமைந்தரும்பொலிதரநின்றான்
மேங்கமழிதழிச்சென்னியானடிக்கீழ்ச்சென்னிதாழ்த்திறைஞ்சுறுந்திறனு
மோங்கருமறைதேர்த்துருத்திரவக்கமல்லதுபுனைவதற்குணரான்.

(இ-ள்.) அச்சப்பிரதீபர் அருமையானசிறந்த வளங்களுடனே பெருமைவாய்ந்
த வேதியர். அவ்வேதியர்தமக்கு அழகிய வீரக்கழலும்மாலையுமணிந்த புத்திரர்களும்
அப்புத்திரர்களுக்குப் புத்திரர்களும் விளங்கும்படிவாழ்ந்தார். மணங்கமழங் கொன்
றைமாலாதரித்த முடியையுடைய சிவபிரான்திருவடிகளிற் சிரந்தாழ்த்திவணங்கும்
குணமும், பெருமைமிக்க அருமையான வேதங்களுணர்ந்து உருத்திராக்கமணியை
யணிவது மல்லாமல் வேறறியார். எ-று.

நீடித்த ஆயுளுடையவராய் வாழ்த்திருந்தாரென்பார், “மைந்தருமவர்க்குமைந்
தரும்பொலிதரநின்றான்.” என்றார். அல்லது புத்திர பொளத்திரகளத்திராதி சம்ப
த்திற்குறைவற்று வாழ்ந்தாரெனினுமைமையும். (அஉ)

தனதகத்தொழுகுமனைவியுமகாருந்தன்குலக்கிளைஞரும்பசும்பொன்
மனவிழைத்தணியுமணிவெறுத்தனராயுருத்திரமணியொடுஞ்சிறப்பா
ரணையமாமணிபெற்றணிருநர்க்கல்லாலாரமுதளித்திடான்மறையோ
னிணையதோர்காலையிவையோகாங்கனென்னுமோர்முனிவரனெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தமது வீட்டில் வசிக்கின்ற பத்தினியும் புத்திரரும் தம்குலத்தினரா
கிய உறவினரும் பசும்பொன்னிலே இரத்தினங்களை யமைத்துத்தரிக்கின்ற ஆபரண
ங்களை வெறுத்தவர்களாய், உருத்திராக்கமணியணிந்துகொண்டே சிறப்படைந்திருப்
பார்கள். அத்தகைய சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத்தரிப்பவர்கட்கேயன்றி மற்றையர்
க்கு அவ்வேதியர் திவ்விய போஜனம் தரமாட்டார். இவ்வாறிருக்குங்காலத்தில் இம்
மறையவரையோகாங்கரென்னும் ஒப்பற்ற முனிவரொருவர்கண்டனர். எ - று.

மனவு - இரத்தினப்பொது.

(அஉ)

ஆயமாதவத்தோனெதிர்தலுநோக்குமருமறைச்சுப்பிரதீபன்
 ஆயமாதவத்தினொழுகினென்னும்பசியொடுநுயரினென்னும்
 போயநாளுடையோனுருத்திரமணியொன்றணிந்திலாப்புன்மையனிவற்கு
 மேயதோர்பிச்சையளிக்கினும்பாவமென்றுளத்துணர்ந்தனன்வெகுண்டான்

(இ - ள்.) அத்தகைய யோகாங்க முனிவர் வந்தவுடனே அவரைக்கண்ட அரு
 மையான வேதங்களுணர்ந்த சுப்பிரதீபர், இவன் மிக்கவயதுடையனாயும் உருத்தி
 ராக்க மணியொன்றேனும் தரித்திலாத அற்புதயிருக்கின்றான், பரிசுத்தமான பெரு
 ந்தபோமார்க்கத்தில் நடந்தவனாயும் பசியுடனேவருந்துகின்றானாயினும் இவனுக்
 குப்பொருந்திய ஒருபிச்சையிடினும் பாவமென்று தன்மனத்தில் தெளிந்து கோ
 பித்தார். எ - று.

வயோதிகனயிருந்தும் இவ்வளவுகாலம் வரையில் உருத்திராக்கமணியணியாதி
 ருந்தானாதலின் “புன்மையன்” என்றும், உருத்திராக்கமணியணியாதுசெய்யுந் தவம்
 பயனின்மையின், “ஆயமாதவத்தினொழுகினென்னும்” என்றும், உருத்திராக்க
 மணியணியார்க்கும் பிச்சையாற் புண்ணியின்மையின், “ஒர்பிச்சையளிக்கினும்
 பாவம்” என்றுங் கூறினர். (அச)

எரிபெரும்பசியின் கடுவெனவெடுக்குமிருந்தவனின் றுநின் றிரப்பப்
 புரியுமாதவத்திருருத்திரமணியொன்றணிந்திலீர்போகெனப்புகன்று
 னரிதுறும்பசியினின்றயோகாங்கன் போகலுங்கவன் மன்னைத்
 தெரிதருமறையோன்சிறார்வளைந்துரப்பித்தள்ளும்வெகுண்டவன்செப்பும்.

(இ - ள்.) விடத்தைப்போன்று வயிற்றினுள்ளே எரியும் கடும்பசியினுலே வருத்
 தப்படுகின்ற பெருந்தவமுடைய யோகாங்கமுனிவர் வெகுநேரமின்றுகொண்டோ யா
 சிக்கவும், பெருந்தவம்புரிகின்றவரே! உருத்திராக்கமணி யொன்றேனுந்தரிக்கவில்லை,
 ஆதலால் நீர்போமென்று கூறினர். நீக்கற்கரியதாயடைந்த பசியினுடனே அங்கு
 நின்றிகொண்டிருந்த யோகாங்கமுனிவர் போகவில்லை, அவரை தெளிவடைந்துள்ள
 சுப்பிரதீபருடைய புத்திரர்கள் சூழ்ந்து அதட்டித்தள்ளினவுடனே அம்முனிவர்கோ
 பித்துக் கூறுவர். எ - று. வெடுக்கும் - வருந்தும், உரப்பல் - அதட்டல். (அரு)

இரப்பவர்க்கிரங்கியீகலைமறுத்தாயென துமுத்தண்டிதொட்டிழுத்தாய்
 பரப்புநான்மறையோர்குலத்தினிற்றேன் றிப்பாதகம்பயின்றனையென்னு
 வுரைத்தனன்புறம்போய்த்தொடுகடலாடையுலகெலாமொருகுடைநிழற்றப்
 புரக்குமந்கரத்தரசுழிச்சென்றுனிவனிழைத்தனவெலாம்புகன்றான்.

(இ - ள்.) யாசிப்பவர்க்கு இரக்கங்கொண்டு கொடுக்காதவனுய்த் தடுத்தாய்,
 என்னுடைய திரிதண்டத்தைப் பிடித்திழுத்தாய், உலகெங்கும் பரவியிருக்கின்ற
 சதுர் வேதங்களையுணர்ந்த வேதியர்குலத்திற் பிறந்து பாதகம்புரிந்தாய் என்றுகூறி
 வெளிப்பட்டு, சகரரால் தோண்டப்பட்ட கடலை ஆடையாகவுடைய நிலவுலகமு
 ழுவதும் தனது ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடை நிழல்செய்யக் காவல்பூண்டிருக்கும்
 அந்நகரத்தரசனிடத்திற் போய் இச்சுப்பிரதீபர் செய்தவையாவுங்கூறினர். எ - று.

சென்றான் - முற்றெச்சம்.

(அச)

கொற்றவெண்குடையோனதுவுளத்தடைத்துவெகுளிமீக்கொண்ட
 னன்கொதித்து, மற்றையம்மறையோன்சுப்பிரதீபர்கொணர்கெனமருங்கு

நின்றவர்போய்ச், சொற்றனரவனுமடைந்தனனென்னை தூயமா முனிவனி
வ்விருத்த, நுற்றனனென்ற லுருப்பரோபரியோய்நினதருட்குடன்படா
திதுவே.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அவ்வரசன் அதனை மனதில்வை
த்துக்கொண்டு விசேடகோபங்கொண்டு மற்றையோனாகிய சுப்பிரதீபனென்னும்
அவ்வேதியனை அழைத்துவாருங்களென்று கட்டளையிடலும் பக்கத்தினின்ற தூதர்
கள் சென்று கூறினர், அச்சுப்பிரதீபரும் வந்தார், பெரியவரே ! பரிசுத்தமுள்ள சிற
ந்த முனிவராகிய இவ்வயோதிதர் யாசிக்கவந்தால் கோபிப்பார்களோ ? ஈதென்ன
காரியம் ! உம்முடையகாருண்ணியத்திற்கு இக்காரியம் தகுதியன்று. ஏ - று.

ஏ - அசை. உருப்பம்-வெம்மை. ஈண்டு கோபமென்னும் பொருள்பட நின்றது.

எனமுதற்றனிக்கோலிறையெடுத்து அரைப்பவமுதருமறைமுழுதுண
ர்ந்தோன், மனுநிலத்துதிக்குரர்க்கெலாம்புனைவா னுருத்திரமாமணிவே
ண்டு, மனையதுபுனையார்க்காண்கினுமவர்க்கேயருநரகதுபுனைந்திலரோல், வி
னைசெய்மாதவத்தினுயர்ந்தவரொனினுந்தென்றிசையவர்க்கெனவிரித்தான்

(இ - ள்.) என்று முதன்மையான ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அரசன் எடு
த்துக்கூற, எழுதுதற்கரிய வேதங்கள் முழுவதும் தெளிந்த சுப்பிரதீபர், மானிடர்க
ளுக்குரிய இந்நிலவுலகத்திற் பிறக்கும் மானிடர்கள் யாவர்க்கும் தரிக்கும்பொருட்டு,
சிறந்த உருத்திராக்கமணி வேண்டியது, அம்மணியணியாரைப்பார்க்கினும் அவர்களு
க்கே கடுநருண்டாம். புண்ணிய வசத்தாற்பெற்ற பெருந்தவத்திற் சிறந்தவர்களா
யினும் அம்மணியணியார்களாயின், அவர்களுக்கு இயம்புரமே பிரார்த்தி என்று
கூறினர். ஏ - று.

இவ்விரண்டுங் குளகம். வானுலகெவ்வாறு தேவர்கட்குரியதோ அதுபோன்று
நிலவுலகு மானிடர்க்குரியதென்பதை விளக்குவான், “ மனுநிலம்” என்றார், மன்னு
நிலம் எனற்பாலது எதுகைநோக்கி மனுநிலம் என்றாயது எனக்கூறுவாருமுள். ()

அவனதுபுகலநின்றயோகாங்கனருஞ்சினமடைந்தனன்மற்றீங்
கிவனுடைமணிபுமென்னுடைத்தவமுமிந்நிலைபகுத்தறியிறைவ
பவனமிச்சடங்கொண்டேகியைந்தருவிற்பனிமலர்க்கொணர்க்குவனென்ற
னுவனுமற்றதுசெய்தளிக்குமேற்கேட்டியென்றனனாங்கவனுரைப்பான்.

(இ - ள்.) சுப்பிரதீபர் அவ்வாறு கூறலும், எதிரில் நின்ற யோகாங்கமுனிவர்
கடுங்கோபமடைந்து, இங்குள்ள இச்சுப்பிரதீபனுடைய உருத்திராக்கமணியையும்
என்னுடைய தவத்தையும் இப்போதுதானே பகுத்தறிவாய் அரசனே ! இச்சரீரத்து
டனே தேவலோகத்திற்குப்போய், அங்குள்ள பஞ்சதருக்களின் குளிர்த மல
ர்களைக் கொண்டுவருகின்றேனென்று கூறினர். அச்சுப்பிரதீபனும் அவ்வாறு செய்
வானாகில் கேட்பாயென்றான் அரசன், அச்சுப்பிரதீபர் கூறுகின்றார். ஏ - று.

பஞ்சதருக்களாவன :—ஆரிச்சந்தனம் - கற்பகம் - சந்தானம் - பாரிசாதம்-மந்
தாரம் என்பன. (அக)

முறுவல்பூத்தொளிமுழுகத்தினனாகிமுழுமதிவெண்குடைவேந்த
குறுகிவிண்ணுலகத்தருவையோர்பூசைகொணர்தரப்பிரிசுவனின்னே
யிறையிதுபொழுதினறிதியென்றிசைத்தானின்றயோகாங்கன்முன்னியற்று
மறுவறுயோகத்துயர்நிலமடைந்தான்கொணர்ந்தனன்கற்பகமலர்ப்பூ.

(இ-ள்.) புன்சிரிப்புத் தோன்றி விளங்கும் முகமுடையவனும், பூரணசந்திரனை
ப்போன்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசனே! தேவலோகத்தருவை ஒரு
பூண்போய்க்கொண்டுவரும்படி இப்போதேசெய்வேன், இதனை அதிவிரைவிலே நீ
அறிந்துகொள்ளென்று கூறினர். எதிரில்நின்றிருந்தயோகாங்கமுனிவர் முன்புபுரிந்
துள்ள குற்றமற்ற யோகமுயற்சியால் தேவலோகம்போய்க் கற்பகதருவில் மலர்ந்த
ஜம்பூவைக்கொண்டுவந்தனர். எ - று.

(கூ)

ஒருதனிச்செங்கோலரசுகண்டுவந்தானின்றனருவந்தத்சயித்தா
ரருமறைதெளிந்தசுப்பிரதீபன் நன்மனையகத்துறைபூசை
தருகெனநின்றமதலையோடினன்பூசைகைக்கொணர்ந்தவட்சார்த்தான்
கருணையெம்பெருமானுருத்திரவக்கம்புனைந்துளதியாவருங்கண்டார்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றவனாகச்சிறந்த செங்கோலுடைய அரசன் அதைப்பார்த்துக்
களித்தான், அங்கிருந்தவர்கள் யாவரும்மகிழ்சிறந்து ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அருமை
யான வேதத்தை யோர்ந்துணர்ந்த சுப்பிரதீபர் தன்வீட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருந்
தும் பூனையைக் கொண்டுவரவென்று கட்டளையிடலும், அங்குநின்றுகொண்டிருந்த
அவர்புத்திரன் ஒடி அந்தப்பூனையைக் கையிலே யெடுத்துக்கொண்டு அங்குவந்தான்,
கருணைநிதியாகிய எமது சிவபிரானுடைய அக்கமணி தரித்திருப்பதை யாவரும் பார்
த்தார்கள். எ - று.

(குக)

கொணர்ந்தவப்பூசைதன்னொடுநீபோய்த்தேவர்கோன்கொழுகரடைந்து
மணந்தருதருவினொருதருக்கொணர்தியென்றனன்வான்புகவிடுப்ப
வுணர்ந்தவப்புலவர்கோமகனதற்குத்தனிமணிவிமானமொன்றுய்த்து
நிணங்கொளக்குலிசிவெள்ளைவாரணத்தினெதிர்த்திருநெடுங்கரங்குவத்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு கொண்டுவந்த அந்தப்பூனையுடனே, நீசென்று இந்திர
னது கொடிகள்கட்டியிருக்கும் தேவலோகத்திற்சேர்ந்து, பரிமளம்வீசும் பஞ்ச
தருக்களுள்ளே ஒருதருவை இவ்விடத்திற்குக் கொண்டுவரவென்றுகூறி ஆகாய
மார்க்கமாகப் போகும்படி விடுத்தவுடனே, அதையுணர்ந்த அத்தேவேந்திரன் அப்
பூனைக்கு ஒப்பற்ற இரத்தினகசிதமானவிமானமொன்று அனுப்பி, பகைவர்கள் நிணந்
தோய்த்திருக்கின்ற வச்சிரபாணியாகிய அவன் வெள்ளையானையின் மீதுந்ந்து எதிரி
லேவந்து தனதுநீண்ட இருகரங்களையும் சிரமேற் கூப்பினான். எ - று.

சாமுத்திரிகா லக்ஷணத்தில் சுகபோகப்பரப்பியுடைய மானிடர்க்குக் கரங்கள்
நீண்டு முழங்கால்களின்மீழ்வரையில் தொங்க வேண்டுமென்று கூறியிருத்தலானும்
தேவலோகபோகத்தை இச்சித்தே யாகாதிகளைப்பிரிந்து இந்திரபட்டம் பெற்றுப்
போகக்கருடையவன் எனப்பொருள்படும் “போகி” என்கின்ற பெயர்வகித்திருப்ப
வதைலானும் அவனதுகரத்தை “நெடுங்கரம்” என்றார்.

(கூஉ)

உருத்திரமணியிற்பொலிதிருவுருவநோக்கினனுள்ளநெக்குருகி
யிருக்குணர்ந்தளந்தசுப்பிரதீபரினிதிருந்தருளினர்கொல்லென்

றருத்தியின்வினவியெடுத்தனைத்துச்சிமோந்தனன்மடியகத்தருளிற்
பொருத்திரீபோந்ததென்னையென்றுரைப்ப்புகுந்தவாறுரைத்ததப்பூசை.

(இ - ள்) உருத்திராக்கமணியினால் விளங்கும் திருவுருவத்தைப் பார்த்து மனம்
நெக்குவிட்டுருகி, இருக்குமுதலிய வேதங்களையுணர்ந்து வரையறுத்தவராகிய சுப்
பிரதீபர் சுகமாயிருக்கின்றாராவென்று அன்புடனேவினாவி, கைகளாலெடுத்துத்
தழுவி உச்சிமோந்து கிருபையுடனே மடியின்மீதுவைத்துக்கொண்டு, நீவந்தகாரியம்
என்னவென்று கூற தான்வந்தகாரியத்தை அந்தப்பூணகூறியது. எ - று.

நான்குவேதங்களின் மூற்பட்டது இருக்காதலின் இருக்குமுதலிய எனப்பொ
ருள்கொண்டாம். கொல்-வினப்பொருளில்வந்தது. வேதங்கள்முழுதொருங்குணர்ந்தா
ரென்பார், “இருக்குணர்ந்தளந்த” என்றார். (கூஉ)

கேட்டுழிமகிழ்ந்துமனங்களிசிறந்தீங்கிதுபெறக்கிடைத்தனமென்ன
வாட்டிற்றேவசித்தனைநோக்கிவருதிந்தருவிலோர்தருவை
மூட்டொடுமெடுத்துச்செல்லுதியென்னமுழுமணிமானமொன்றுதவித்
தாட்டுணைதொழுதப்பூசையைப்போதியென்றனனிமையவர்தலைவன்.

(இ - ள்.) அப்பூணகூறக் கேட்டபோது மகிழ்ச்சியடைந்து மனங்களிகூர்ந்து
இவ்விடத்தில் இப்புண்ணியம் பெறும்படி பெற்றோமென்று, கீர்த்தியமைந்த வலி
மையுள்ள தேவசித்தனைப்பார்த்து, நீவா! நம்முடைய பஞ்சதருக்களில் ஓர்தருவை
வேரோடு எடுத்துப்போவென்று, சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த விமானமொன்று
கொடுத்து, இந்திரன் அப்பூணையை இரண்டுதிருவடிகளையும் வணங்கிப்போவாயெ
ன்று கூறினன். எ - று.

உருத்திராக்கமணியார் சிறப்படைந்திருக்கும் சுப்பிரதீபர் ஓர்பொருளைக் கரு
தித்தமதுபூணையை நம்மிடத்திற் கணுப்பும் பெரும் புண்ணியம் பெற்றோமெயென்று
மகிழ்ந்தனனென்பார், “இதுபெறக்கிடைத்தனமென்ன” என்றனர். (கூச)

மானநின்றிமைக்குங்கதிரொளிக்கற்றைப்பரிதிசெங்கதிரொளிமழுக்கி
யேனைமாலிலத்தினயாவருங்காணமென்மெலவிறங்கியவிதனைத்
தானிழிந்திறங்கித்தருவொடுந்தேவசித்தனென்பவனெடுத்தழுவி
மேனிவந்திலங்குவெண்குடைவேந்தனரசவைமேவிநின்றுளதால்.

(இ - ள்.) அவ்விமானத்தின்கணின்றொளிரும் கிரணங்களோடுகூடிய பிரகா
சத்தொகுதியானது சூரியனுடைய சிவந்த கிரணங்களின் ஒளியை மழுங்கச்செய்து,
மற்றையபெரிய நிலவுலகத்திலே அனைவரும் பார்க்கும்படி பையப்பைய இறங்கிவரு
கின்றது, பூணையானது விமானத்தினின்றிங் கீழிறங்கிக் கற்பகதருவுடனும் தேவ
சித்தனென்பவனோடும் சேர்ந்து, மேலோங்கிப்பிரகாசிக்கின்ற வெண்கொற்றக்கு
டையையுடைய அவ்வரசனது சபையையடைந்து நின்றது. எ - று. ஆல்-அசை.

கண்டனனரசனுச்சிகைகூப்பிநின்றனன்கருணையிற்பூசை
யெண்டருந்தவத்துச்சுப்பிரதீபன்றனைவலம்புரிந்தருகிருப்பத்
திண்டிறந்தேவசித்தனுந்தொழுதுநின்றனன்றேவனின்னருளால்
விண்டலம்புரப்பதென்றனன்றொழுதேனென்றனன்விண்ணவர்பொருமான்

(இ - ள்.) அவ்வரசன் அதைப்பார்த்து உச்சிமேற் கரங்குவித்து நின்றனன், பூனையானது கிருபையுடனே நினைத்தற்கரிய தவமுடைய சுப்பிரதீபரைப் பிரதட்ச ணஞ்செய்து பக்கத்திலிருக்க, திண்ணியவலிமையமந்த தேவசித்தனும் பணிந்து நின்று, தேவனே! உம்முடைய திருவருளால் விண்ணுலகம் அரசாள்வதென்றும் உம்மை நமஸ்கரித்தேனென்றும் இரத்திரன் கூறினன். எ - று. (௯௬)

என்றினிதுவந்ததேவசித்தனும்நிறுஞ்சினைக்கற்பகத்தருவு மன்றுவேதியனைவலந்திரிந்தாங்கணவனுழையிருப்பமாமேருக் குன்றிருதடந்தோளரசர்கோமகனுக்குறித்தனனதிசயங்கொண்டான் மன்றலந்தெரியல்வெண்குடைவேந்தனெழுந்தனன்பின்னரும்வணங்கி.

(இ - ள்.) என்று இனிமையுடன் மகிழ்ந்த தேவசித்தனும் பெருங்கிளைகளையு டைய கற்பகவிருட்சமும் அப்போது சுப்பிரதீபரைப் பிரதட்சணம்புரிந்து அவ்வி டத்திலுள்ள அவரிடத்திருக்க, மகாமேருகிரியைப்போன்ற விசாலத்த இரண்டு புய ங்களாவாய்த் மன்னர்மன்னனும் மதித்து அதிசயமடைந்தான். மறுபடியும் மணங் கமழும் அழகிய மாலையணிந்த வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அவ்வரசனெழு ந்து பணிந்து. எ - று.

மற்று - அசை. வலந்திரிதல் - பிரதட்சணம்புரிதல். குறித்தல்-மதித்தல். (௯௭)
பொன்னகர்ப்புகுந்தபூசையைநோக்கிப்பொன்னகர்ப்புகுந்துளவாறு மந்நகர்ப்பெருமானினக்கரும்பூசையளித்துவந்தருளியவாறு மின்னலர்ச்சினைப்பூங்கற்பகங்கொணர்ந்துபுகுந்தவாவிவையெலாமிசைப்பா யென்னவப்பூசைமறையவர்ப்பார்ப்பப்பகருதியென்றனனிசைக்கும்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்துக்குச்சென்றபூனையைப் பார்த்து, நீ தேவலோகத்திற் குச் சென்றவிதமும், அவ்வுலகத்திலவனான இரத்திரன் உனக்கு அருமையான வழி பாடுபுரிந்து மகிழ்ந்தவிதமும், இனிமையான மலர்கள்வாய்த் கிளைகளையுடைய அழ கியகற்பகத்தருவைக்கொண்டெவந்துசேர்த்தவிதமும், அகிய இவையனைத்தையும் கூறு வாயென்றுகேட்க, அப்பூனை சுப்பிரதீபரைப்பார்க்க, அவரும் அவ்வண்ணமே சொல் லென்று கட்டலாயிட்டனர். அப்பூனைசொல்லுகின்றது. எ - று. (௯௮)

அலங்கொளியிரிக்குமுழுமணிமானமடைந்தனனந்தரம்புகுந்தே னிலங்கொளிக் குவிசிவெள்ளைவாரணங்கொண்டெதிர்த்தனனெனையதிரிந்திப் பொலங்கதிர் தழைந்தளண்ணுலகடைந்தான்பூசனை வேண்டுவபுரிந்தா னலங்கிளர்மருமத்தெடுத்தெடுத்தணத்தா னுச்சிமோந்தருளொடுநயந்தான்.

(இ - ள்.) அசைகின்ற ஒளியைப்பரப்பும் கிறந்த இரத்தினங்களாலமைந்த விமானத்திலேறித் தேவலோகமடைந்தேன், பிரகாசமவீசுகின்ற வச்சிராயுதமுடைய இரத்திரன் வெள்ளையானையின்மீதாரோகணித்து எதிர்கொண்டெவந்து, என்னையவ் வெள்ளையானையின்மீதேற்றிக்கொண்டு, பொன்மயமான கிரணங்கள் மிகுந்த தேவ லோகஞ்சேர்ந்தான், செய்யவேண்டியவழிபாடுகளைச்செய்தான், நன்மையிக்கத்தன்மார் பினிடத்தில் எடுத்தனைத்துக்கொண்டான், உச்சியைமோந்து கிருபையுடனே விருப் புற்றான். எ - று. (௯௯)

எம்முழைவிரும்பிப்பொன்னகரடைதற்கேதுவென்னென்றனனிநைவ னும்முழையவையினிகழ்ந்தவையவனுக்குரைத்தனனாகவனுவந்து பைம்மலர்த்தருவுமானமும்புரிந்துவிடுத்தலும்பிணத்தறவிற்குங் கொம்மைவெம்முலையாளன்னவன்றேவியடைந்தனனதிசயங்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) பிறகு இந்திரன் நம்மிடத்திலே விருப்பமுள்ளவனாய்த் தேவலோக மடைவதற்குக் காரணமென்னவென்றான், உம்முடைய சபையில் நடந்தவர்த்தமான ன்களை அங்னுக்குக் கூறினான். அதுகேட்டவன் சந்தோஷித்துப் பசியமலர்களையு டைய இக்கற்பகத்தருவையும் விமானத்தையும் விரும்பிக்கொடுத்தவுடனே, விம்மித ன்கொண்டு மிகவும்பருத்த சிகரம்போன்ற ஆசையை விளைவிக்குந் தனங்களையுடையாளாகிய அவ்விந்திரன் மனைவி வந்துபார்த்து ஆச்சரியமுற்றான். ௭ - று. (௧௦௦)

சுழல்விழிப்பூசைக்குரியதொன்றன் நிவரன்முறைபூசனைத் தொகுத்தா யழலரக்கென நின்றன்புமிக்குருகிக்கற்பகமுதலொடுமளித்தாய் நிழலணிபுனைந்தாயிங்கிதற்கென்னே பவித்திரசிகழ்த்தென நிகழ்த்தக் குழலிசைக்குதலைமதியொடுநுடங்குங்கொம்பரன்னவட்கவன்கூறும்.

(இ - ள்.) சுழலங்கன்களையுடைய பூனைக்குச்செய்யவேண்டியதொன்றல்லது, ஆகமவிதிப்படி வழிபாடு புரிந்தீர், நெருப்பிற்சேர்ந்த அரக்கைப்போன்று அன்புமிசு ர்து மனமுருகிக் கற்பகத்தருவை வேரோடும்பிடுங்கிக்கொடுத்தீர், ஒளியைப்பரப்பும் ஆபரணங்களைத்தரித்தீர், இப்பூனைக்கு அவ்வளவு தாய்மையமைந்தவீதம்யாது? அதனை க்கூறுமென்றுகூற, வேயங்குழலின் இசையமைந்த குதலைச்சொற்களுடைய சந்திர னோடசைகின்றகொம்புபோன்ற தன்பத்தினிக் கிந்திரன்கூறுகின்றான். ௭ - று.

பூனை பிறருடைய பாலைக்குடிக்கையில் தன்கன்களை மூடிக்கொண்டால் அப் பாலுக்குரியவர்களின் கண்களிருண்டுபோமென்னும் எண்ணத்தாற் கண்ணைமூடி க்கொள்ளும் வஞ்சக எண்ண முடையதாகலின், “சங்கிதற்கென்னை பவித்திரம்.” என்றான். ஓர்கொம்பினிடத்திலே சந்திரனிருந்து அச்சந்திரனிடத்து வேயங்குழ லின் இசையமைந்த குதலைச்சொற்களுண்டாயிருக்கின் அக்கொம்பிவளுக்குச் சரியா மென்பார், “குழலிசைக்குதலைமதியொடுநுடங்குங்கொம்பரன்னவன்.” என்றார், எனவே, வேயங்குழல்போலும் இசையமைந்தகுதலைச்சொற்களுடைய வாயுள்ள சந்திரன்போன்ற முகம் வாய்த்தவ னென்பதுகருத்து. இதனை இல்பொருளுவமை என்பர். (௧௦௧)

அரனிருவிழியொத்திருவினைத்தொடர்ச்சியகற்றியவுருத்திரவக்கம் வரன்முறைதரித்தமாட்சியின்யாமோமூவரும்வணங்குதற்குரித்தால் விரவியகளபமுகின்முலைபொறுத்தமெல்லிடையுருத்திரமணியைப் பரமுணர்ந்தறிவோரறிசுவரவரும்பரமெனச்சென்னிதாங்குவரால்.

(இ - ள்.) களப்பூச்சணிக்ந்த அரும்புபோலும் தனங்களைத்தாங்கும் நுண்மருங் குடையவனே! சிவபிரானது இரண்டு நேத்திரங்களைப்போன்று, தன்னைத்தரிப்பவர் களின் நல்வினை தீவினையென்னும் இரண்டிவினைகளின் சம்பந்தத்தைப்போக்கிய உருத்திராக்கமணியை ஆகமவிதிப்படி யணிந்திருக்கும் பெருமையினால், நாம்மாத்திர மோ திரிமூர்த்திகளும் தொழுதற்குரியது, அவ்வுருத்திராக்கமணியின் மகிமைகளைச் சிவபரம்பொருளை நிச்சயித்தறியும் மெய்ஞ்ஞானியர்கள் அறிவார்கள், அத்தன்மையோரும் இப்பூனையைக்காணின் சிவபரம்பொருளென்று தலைமேலேற்றிக்கொள்வார் கள். ௭ - று. ஆல்-இரண்டும் அசைகள்.

இவ்வுருத்திராக்கமணி தன்னை யணிபவர்களின் பிறவிக் கேதுவாகிய இருவினை களையும் போக்கிப் பிறவிக் கடைக் கடப்பிக்கும் என்பதனை, “அரியமனமுறிவரிதா யருவாய்நிறைவாயிருந்துமுன - ரமரத்திரிபுரஞ்செய்குறையறையக்கேட்டுமுக்கண்

வழிக் - கரியகளச்செம்புயல்கருணைபொழியப்பெருகுங்கடற்பிறந்து - கருதுமடியார்
பவக்கடலைக்கடத்துமணியைத்துதித்திடுவாம்” என்னும் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாக்
கானுமுணர்க. (க02)

புண்ணிபமணியினிலையினைப்புக்கல் கேம்புலோமசையினிதுகேட்டறிதி
யண்ணலங்கைலைநென்னலெம்பெருமானருடம்பரவதற்கடைந்தேன்
றுண்ணெனக்களைக்குங்கவையடிப்பகதிதூரந்தடுதென்றிசைக்கிழுவன்
வண்ணவார்க்கணக்குச்சித்திரகுத்தன்மன்னெடுமரனடிவணங்கி.

(இ - ள்.) தருமசொலுபமாகிய அவ்வுருத்திராக்கமணிகளின் மகிமையைக்கூறு
கின்றோம், இந்திராணியே! இனிமையுடன் கேட்டறிவாய், நேற்றையதினம் சிறப்புற்
றழகியதிருக்கையாய்த்திருக்கு எமதுசிவபிரான் திருநடனத்தைத்தொழுவதற்காகச் செ
ன்றேன், அச்சத்தைவிளக்கும்படி களைக்கின்ற பிளப்புள்ள பாதங்களுையுடைய எரு
மைக்கடாவைச்செலுத்தி உயிர்களைக்கொல்லும் இயமன் பருதிகளமைந்தநெடுங்கண
க்குள்ள சித்திரகுத்தனுடனேவந்து சிவபிரான் திருவடிகளைப்பணிந்து. எ-று. (க03)

கலநிலைத்துறை.

இருநிலத்துளவுயிர்த்தொகையாவையுமியற்று
மருவினைப்பயனவ்வழியாங்கவைக்கருள
மருவுநாற்கதிபற்பலபதவியும்வகுத்தாய்
வெருவுதென்புலத்தடுதொழினரகமும்விதித்தாய்.

(இ - ள்.) பெரியநிலவுலகத்துள்ள ஆதம்கோடிகள் யாவும் புரிகின்ற அரிய
வினைப்பயன்களை அவ்வாறே அவ்வாதம்கோடிகளுக்கருள்புரியும்படி நான்குக்கதிகளை
யும் பலபலபதவிகளையும் ஏற்படுத்தினீர். பயங்கொள்ளத்தக்க தென்றிசையிலே கொ
லைத்தன்மையுடையநரசங்களுையும் ஏற்படுத்தினீர். எ-று.

நாற்கதிகளாவன:—தேவர்-நரகர்-மனிதர்-வில்லுக்கு என்பன. பலபலபதவிகளா
வன:—கலையபதவி-வைகுந்தபதவி-பிரமபதவி-இந்திரபதவிமுதலியன. அன்றியும்
சாலோகம்-சாமீபம்-சாரூபம்-சாயுச்சியம்-எனவுக்கூறுவதொன்று. இக்கதிகளும் பத
விகளும் அவ்வவ்வாதமாவின்வினைப்பயன்களுக்கேற்பப்பகுத்தவெனவறிக. (க04)

தீயசெய்தனரியாவருந்தென்புலத்தென்பா
லாயதீவினையனுபவம்பெறுவதற்கருளி
மேயநல்வினைப்பயனுளோர்நின்னடிவிரும்பித்
தூயசேவடித்துணைபெறவளித்தனைதொல்லோய்.

(இ - ள்.) புராதனரே! தீவினைபுரிந்தோர் அனைவரும் தென்றிசையிலுள்ள அடி
யேனிடத்து அவர்கள்வினைக்கேற்றநரகப்பிராப்திபெறும்படி கட்டளையிட்டு, பொரு
ந்திய நல்வினைப்பயனுள்ளவர்கள் தேவரீர்திருவடியுபேட்சையடைந்து தூய்மையான
இரண்டு திருவடிகளைப்பெறும்படி கொடுத்தருளினீர். எ - று.

சிவபிரான் தம்மைவழிபடன்முதலிய நல்வினையுடையோரை மேற்கணக்கிலெ
ழுதித் தம்முடைய திருவடிக்காளாக்கியும், அவ்வாறின்றித் தீவினைபுரிவோரைக் கீழ்
க்கணக்கிலெழுதி நரகப்பிராப்திக்காளாக்கியும் ஆட்கொள்வரென்பதுகருத்து. இதனை,
“தொழுதுதாமலர் தூவித்துதித்துநின்- நழுதுகாழுற்றந்நறுகின்றாரையும் - பொழுது
போக்கிப்புறக்கணிப்பாரையு-மெழுதுங்கீழ்க்கணக்கின்னம்பரீசனே.” என்னும் ஆளு

டையவரசுகளின் அருள்வாக்கானுமறிக. கீழ்க்கணக்கென்றதனானே மேற்கணக்கென்
பது பெற்றும். புறக்கணித்தல்-வேற்றுமைசெய்தல். (க௦௫)

அளித்தநின்றிருவாணையினியற்றினனைய
தெளித்தநல்வினேமேலவர்ப்பூசனைசெய்துங்
களித்தகண்மயமில்லவர்க்காயெரிநிரயத்
தொளித்துயின்றளவொருநெறிச்சென்றனென்றான்.

(இ - ள்.) அருள்புரிந்த தேவரீர்கட்டளையின்படி தெளிவடைந்தநல்வினையுடைய பெரியோர்களைப்பூசித்தும், களிப்படைந்ததாட்சணியமில்லாதவர்களைக்காய்ந்தெறிந்துகொண்டிருக்கும் நரகத்திலேவீழ்த்தியும், ஐயனே! இன்றையவரையிலே ஒரே மார்க்கத்திலொழுகிவந்தனன் என்றுகூறினான். எ - று.

கண்மயம்-தாட்சணியம். அவ்வாறு தாட்சணியமில்லாரேதிவினக்கஞ்சார் என்பதுகருத்து. இதனை, “பெயக்கண்டுநஞ்சுண்டமைவார்நயத்தக்க - நாகரிகம்வேண்டுபவர்.” என்னுந்திருக்குறளானுந்தெளிக. (க௦௬)

மறலியவ்வுரைநின்றிரந்துரைத்தலும்வழிநீர்
பிறைமுடித்தருளும்பிரான்நிருவருள்பெருகி
முறையினும்புரிதொன்மையினுயநின்முதன்மை
குறைவதுண்டெனிலுரைத்தியென்றருள்செயக்கூறும்.

(இ-ள்.) இயமன் அவ்வார்த்தையைச் சிவபிரான் திருமுன்னின்று பிரார்த்தித்துக்கூறியவளவில், வழிந்தோடுங்கன்கையையும் இளம்பிறையையும் சடையிலணிந்தருளும் எமதுசிவபிரான்திருவருள்கூர்ந்து முறைமைப்படி நாம் ஏற்படுத்திய புராதனமான உனது அதிகாரம் குறைவுபாடுடையதாயின் கூறுவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளலும், இயமன்கூறுகின்றான். எ - று. (க௦௭)

பிறந்தநாண்முதற்செய்தனன்பெற்றகரும்பாவ
மறந்துறத்தனனருளிலனருங்கொலைப்புலையன்
மறந்திரண்டொருவடிவுகொண்டன்னவனவனை
யிறந்துழிப்பிடித்தெரிநிரயத்துவீழ்த்திடலும்.

(இ - ள்.) ஒருவன்பிறந்தநாள்தொடங்கி யாவரும்புரிதற்கரிய பாவங்களைச்செய்தான், தருமமார்க்கத்தை அறவேநீங்கினான், தையயற்றவன், கடுங்கொலை புரிந்தபுலையன், கொடுமைகள்யாவுங்கூடி ஒருருவெடுத்ததைப்போன்றவன், அவனைஇறந்தகாலத்தில் பிடித்துக்கொண்டுபோய் அக்கினிநரகத்தில் தள்ளியவுடன். எ - று. (க௦௮)

சிவகணத்துளொரொன்னுடைத்தூதரைச்சீறி
யவனைமாமணியவிரொளிமாளமுய்த்தகன்ற
ரிவரிழைத்தவைநோக்கினின்றெய்தினெளரியேன்
றவறிழைத்திலனீதவட்புகுந்துளதன்மை.

(இ - ள்.) சிவகணங்களாயுள்ளவர்கள் அடியேனுடைய தூதுவர்களைக் கோபித்து, அவனைச்சீறந்த இரத்தினங்களின் மிக்கபிரகாசமமைந்த விமானத்திலேற்றிக் கொண்டுபோனார்கள், இச்சிவகணங்கள் செய்தகாரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து இங்குவந்தேன், அடியேன் யாதோர்குற்றமும் புரிந்திலேன், இதுதான் அங்கு நிகழ்ந்த தன்மை. எ - று. (க௦௯)

என்றுகூறியகூற்றினுக்கெதிர்முகநோக்கி
மன்றன்மாலிகைச்சூற்படைவயிரவக்கடவுள்
புன்றொழிற்கொலையல்லதுசெய்திலன்போலு
மொன்றவோர்ந்துநின்றுரைத்தியென்றுள்ளுறுத்துரைத்தான்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லியஇயமனுக்கு எதிராக அவனது முகத்தை, மணங்
கமழும்மாலையணிந்த சூலாயுதமேந்தியவயிரவக்கடவுள்பார்த்து, அவன் அற்பத்தன்
மையையுடையதொழிலாகிய கொலையைத்தவிர வேறுபுரியவில்லைபோலிருக்கின்றது,
பொருந்தும்படிஆராய்ந்துபார்த்துச் சொல்லென்று ஞாபகப்படுத்தி கூறினார். எ - று.
உள்ளுறுத்தல்-ஞாபகப்படுத்தல். (கக௮)

தருமனவ்வுரைகேட்டலுமிருவினை தவறா
தொருவழிப்பட்டவுரைத்தருள்கித்திரகுத்த
னருகுநிப்புழிநோக்கினன்வயிரவற்கறிவா
னொருமைநின்கணக்குரைத்தியென்றனவனுரைப்பான்.

(இ - ள்.) இயமன் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டவுடனே, இருவினைகளையும்வழு
வாது ஒரேதன்மையாய்க் கூறுகின்ற சித்திரகுத்தனாவன் பக்கத்திலிருக்கும்போது
அவனைப்பார்த்து, இவ்வயிரக்கடவுளுக்கு அறியும்படியாக ஒருவழிப்பட்டிருக்கும் உன
து கணக்கைச் சொல்லுவாயென்று கட்டளையிட்டனன். அச்சித்திரகுத்தன்கூறுகி
ன்றான். எ - று.

மாறுபாடின்றிய உண்மைக்கணக்கென்பார், “ஒருமைநின்கணக்கு” என்றனர்.

மங்கைபாகளைவழுத்தினன்வைரவற்குறித்துப்
பொங்குநீர்வயற்கலிங்கேயத்தொருபுடையி
னங்கமர்த்ததோர்வியாக்கிரபுரமுளததன்பாற்
றங்குநான்மறைப்பெருங்குலத்திவனவதரித்தான்.

(இ - ள்.) உமாதேவியை ஒர்பாகத்துடைய சிவபிரானைத்துதித்து, வைரவக்கடவுளை
ப்பார்த்து, வீசேடித்தநீர்நிறைந்த வயல்களமைந்த கலிங்கேசத்தின் ஒர்பக்கத்தில்,
அவ்விடத்துள்ளோரால் விரும்பப்பட்டதாய் ஒப்பற்றதான வியாக்கிரபுரமென்பதொ
ன்றுண்டு, அந்தநகரத்தினிடத்து நிலபெற்றுள்ள சதுர்வேதங்களுணர்ந்த மறையவ
ர்குலத்திலே இவன் பிறந்தான். எ - று. (ககஉ)

பயந்தவன்னையும்பரவசமாய்ப்பலர்ப்புணர்ந்து
முயங்குசூளையாய்முடிந்தனன்முன்னைநாள்வேட்டோ
னியங்குநாள்கழித்திறந்தனனிங்கிவடனக்கு
மயங்குசிர்தையன்களவினோர்மறையவனுளனால்.

(இ - ள்.) இவனையின்ற மாதாவும் தன்பத்தாவைவிட்டு அன்னியர்வசப்பட்ட
வளாய் பலஆடவர்களைச் சேர்ந்துதழுவுகின்ற வேசியாய்விட்டான். அவளை முற்கா
லத்தில்துணைமுடித்த இவனதுபிதாவானவன் வாணொழிந்து உயிர் துறந்தான், இவ
ளுக்கு மயங்குகின்றமனமுடையவனான களவுப்புணர்ச்சியுள்ள ஓர்வேதியனிருந்
தான். எ - று. ஆல்-அசை. (ககஉ)

ஈன்றதந்தையுமன்னையுமிறந்தபிணிவற்குத்
தோன்றுதந்தையிற்சிறந்தனன்களவழித்தோய்ந்தோ

னேன்றநாள்பலகழிந்தன வீங்கிவன்றனக்கு
மூன்றுதூல்புனைமணவினைமறைமுறைமுடித்தான்.

(இ - ள்.) இவனைப்பெற்ற பிதாவும் மாதாவும் இறந்தபிறகு, இவனது மாதா வைக்களவிட்புணர்ந்தவேதியன் இவனுக்குப்பிதாவாகவிருந்தான், இவ்வாறு பல நாள்கள்சென்றன, இவனுக்கு அப்பிதாவானவன் முப்புரிதூலணிவிக்கும் உபநயன விவாகச்சடங்கை வேதவிதிப்படிபுரிந்தனன். எ - று.

ஒவ்வோர்புரிக்கும் ஒன்பது இழைகள்கொண்டிருக்கின்ற மூன்று புரிகள் சேர்ந் ததுமுப்புரிதூலெனப்படும். இதனை, “ஒன்பதுகொண்டமூன்றுபுரி” என்னும் திரு முருகாற்றுப்படையானுந்தெளிக. (ககச)

மைந்தனீங்கிவனலதுமற்றிலையெனவளர்த்தான்
சின்தைகாரிருட்பிழம்பெனச்சிறந்தவத்தியோன்
முந்தைமாரிலப்பிற்பொருள்கவர்ந்தமமுடித்தா
னந்தவாறுணர்த்தந்தையென்றுளன்கடிந்தகற்ற.

(இ - ள்.) புத்திரன் இவனைத்தவிரவேறில்லை யென்றுவளர்த்துவந்தான், மன மானதுகறுத்த இருட்டொகுதியென்று சொல்லும்படி அஞ்ஞானமிக்க அக்கொடிய வன்,முற்பட்ட பெரியநிலவுலகத்துள்ள அன்னியர்திரவியங்கலையபகரித்துத் தருமத் தையழித்தான், அதனையறிந்த பிதாவாயிருக்கும்மறையவன் அடித்துத்தரத்தலும். எ - று.

பிற்பொருளக்கவர்தல் பெரும்பாதகமாதலின் அம்மறையவனும் அடித்துத் துரத்தினன். இதனை, “உள்ளத்தாலுள்ளலுந்தீதேபிறன்பொருளாக்-கள்ளத்தாற்கள் வேமெனல்.” என்னுந்திருக்குறளானுந்தெளிக. (ககரு)

கோறல்லதுபயின்றிலன்பிற்பொருள்குறித்து
மாறிவவ்வினன்மதுவொடுபுலவுணுமறவோன்
சீறுசின்தையோன்றெய்வவேதியருழைப்பிறந்து
மீறில்செய்தனன்புன்மைசாமித்திரனிவன்பேர்.

(இ - ள்.) கொலுத்தொழிலிலேயன்றி வேறுதொழிலிற் பழகான், பிற்பொ ருளையே சிந்தித்திருந்து மாறுபட்டுக் கவர்ந்தான், மதுவுடன் மாமிசபட்சணமும் புரியுங் கொரேன், கடுங்கோபமனமுடையவன், தெய்வீகம்பெற்ற மறையவர் குலத் திலே யுதித்தும் தீமைகள் அளவற்றனவாய்ச் செய்தான், இவனுடைய பெயர் சாமி த்திரனாகும். எ - று. (ககசு)

சோரதாதைதன்கைப்பொருள்கவர்ந்திடத்துணியா
வார்வமின்றிமற்றன்னவனருயிர்ச்செகுத்தான்
பாரினீங்கிவன்செய்தமாபாதகமனைத்துந்
தேரினென்கணக்களவையினடங்குமோசெப்பின்.

(இ - ள்.) இச்சாமித்திரன் அச்சோரபிதாவின் திரவியத்தை அபகரிக்க நிச்ச யித்து, அவனிடத்தில் அன்பற்றவனும் அவனுயிராக் கொன்றான். இந்நிலவுலகத் தில் இவன் புரிந்த பெரும்பாதகங்கள் முழுமையும் தெளியவேண்டுமாயின் அடியே னுடைய கணக்கின் அளவிலடங்குவதோ ? முடிவாகக் கூறில். எ - று. (ககஎ)

சனித்தநாண்முதற்பாதகமல்லதுதன்னாற்
குணித்தசிந்தையினறமெனக்குணித்ததுமுளதோ
பனித்தமற்றவன்பெயர்சொலினெம்முடல்பசறு
மினிச்செயும்பவமென்பதொன்றில்லெனவிசைத்தான்.

(இ - ள்.) இவன் பிறந்த நாள்முதலாகப் பாதகங்களேயல்லாமல், தன்னால் இரக்கமுள்ள மனதுடனே தரும் என்று நினைத்ததுமுண்டோ? அவனுடைய பெயரைச் சொன்னால் எங்களுடைய சரீரம் நடுங்கிப்பதைக்கும், இவன் இனிமேற்செய்யவேண்டிய பாதகமென்பதொன்றில்லை யென்று கூறினான். எ - று.

இவ்விரண்டிங் குளகம். மேற்செய்யுளுராயின் கடையிலுள்ள “முழுவாகக் கூறில்” என்பதனை இச்செய்யுளுராயின் முதலிற்சேர்த்துக்கொள்க. (ககஅ)

ஒழுக்குக்குவிற்பிறர்மனைகவார்தனனொருநாள்
வழுவியேகலுங்காவலர்பிடித்துறவரிந்து
பொழுதியங்கிடுமுன்னம்மாநகர்ப்புறம்போய்
மழுவினெலறிந்தன்னவனொருயிர்மாய்த்தார்.

(இ - ள்.) பிறர் மனைவியரை விபசரிப்பவனாய் நடக்கின்ற நாள்களில் ஓரிராத்திரி, வழிதவறிப்போனவுடனே காவலாளர் இவனைக்கைப்பிடியாகப் பிடித்துச்சேர்த்துக்கட்டி, சூரியோதயத்திற்குள்ளாக அப்பெரிய நகரத்திற்கு வெளியே கொண்டு போய், பரசாயுத்தால் வீசி அவனுயிரைப் போக்கினார்கள். எ - று.

மழு-பரசு. பொழுது- சூரியன். இயங்குதல்-பிரகாசித்தல். இவன் தினந்தோறும் செல்லும்வழியைக்காமவேட்கையின் வினாவால்மறந்து வேறுவழிசென்றனென்பார், “வழுவியேகலும்” என்றார். பிறனில்விழைவோன் எவனாயினும் அவன் எந்நாள் அவ்வாறு விழைந்தானோ அந்நாளே இறந்தவனாவானென்பது ஆன்றோர்கொள்கை. இதனை, “விளிந்தாரின்வேறல்லர்மன்றதெளிந்தாரிற் - நீமைபுரிந்தொழுகுவார்,” என்னுந்திருக்குறளாற்றெளிக. அன்றியும், பொய்-கொலை-களவு-கள்-காமம் என்னும் ஐந்தனுள் இடைப்பட்டதாகிய களவுடையானிடத்து முதலிரண்டும் கடையிரண்மொகியநான்கும் தாமேயமையுமென்பதை இவனிடத்திற் காணலாம். என்னை? முதலில் இவன்ஊடங்கியது களவாதலின். ஆன்றோர்களிவ்வாறே முறைப்படவழங்குவதை, அறம் - பொருள் - இன்பம் என்பதனாலும், இடம் - பொருள்-ஏவல் என்பதனாலும், இயல் - இசை - நாடகம் என்பதனாலும் அறிக. இடைப்பட்ட தமையின்தலைப்பட்டது கடைப்பட்டதாகிய இரண்டும் அமையுமென்பதனை, “வடுவிலாவையத்துமன்னியமூன்று - ணடுவெனதெய்தவிருதலையுமெய்தும்” என்னும் ஆன்றோர்வாக்கானுமறிக. (ககக)

இறந்துநாலுநாளிறந்தனவீங்கிவன்மன்னை
மறந்தருங்கடுங்கட்கொலைமறவனைத்தெய்வச்
சிறந்தமாமணிமானமீதிருத்தினர்சென்று
ரறந்தருங்கணத்தலைவொன்றுரைத்தடிதொழுதான்.

(இ - ள்.) இவன் இறந்து நாலுநாட்கள் கழிந்தன, பாவத்தை வினைக்கும் கொடுமைவாய்ந்த கொலைத்தன்மையமைந்த குரூரனாகிய இவனை, புண்ணியசொரு

பிகளாகிய சிவகணத்தலைவர்கள் தெய்வீகம் பொருந்தி உயர்ந்தகுணங்களமைந்த சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்துள்ளவிமானமீதேற்றிக்கொண்டுபோனார்கள் என்று விண்ணப்பித்துத் திருவடிகளிற்பணிந்தான். எ-று. மறவனை என்பதில் ஐ சாரியை.

வகுத்துரைத்தசொற்கேட்டலும்வைரவக்கடவு
டொகுத்துணர்ந்துமற்றாங்கவற்கிளையனசொல்வான்
பகுத்தபாவியென்றிவனிலைபகர்ந்ததுசரத
மிகுத்தநல்வினைப்பயனுளதொன்றதுவிளங்காய்.

(இ - ள்.) சித்திரகுத்தன் விவரித்துக்கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டமாதிரி த்தில் வைரவக்கடவுளானவர், அவையனைத்தையும் ஒழுங்காயறிந்து அச்சித்திரகுத்த னுக் கிவ்வீதவார்த்தைகளைக் கூறுகின்றனர், அளவுபடுத்திய பாதகனென்று இவனு டையதன்மையை யுரைத்து உண்மையே, விசேடித்த நல்வினைப்பயனென்றுண்டு, அதனை நீ யறியவில்லை. எ - று.

பாதகங்களனைத்தும் புரிந்தவனென்பார் “பகுத்தபாவி” என்றார். (க௨௧)

வலங்கொள்சக்கரவாகுவென்றுளனொருமன்னன்
பொலங்கொளங்கசுந்தரியெனுமன்னவன்புதல்வி
யலங்குதிண்சினைப்பொதும்பர்குழ்தடங்கரையடைந்தான்
விலங்குவெண்டிரைப்புனல்விளையாடலைவிரும்பி.

(இ - ள்.) வெற்றிகொண்ட சக்கரவாகு என்னும் ஓர் அரசனிருந்தான், அவ் வரசன் புத்திரியாகிய அழகமைந்த அங்கசுந்தரி என்பவள் விலகிப்போகின்ற வெள் ளிய அலைகளையுடைய நீர்விளையாடற்கிச்சித்து, அசைந்துகொண்டிருக்கும் திண் மையமைந்த கிளைகள்வாய்ந்த சோலைகளுமுந்த விசாலித்த தடாகக்கரையிற் சேர்ந் தான். எ - று, (க௨௨)

மாடுசுற்றியசிலதியர்குழாத்தொடுமலர்த்தா
ளாடகச்சிலம்பரற்றுறப்புனலருகடைந்து
கோடுவெண்டிரையிப்பிழுத்திடையிடைகோத்து
நீடுருத்திரமணிவடங்கழற்றினணின்றார்.

(இ-ள்.) பக்கத்திற் சூழ்ந்த தோழியர்கள் கூட்டத்தோடு தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களிலுள்ள பொற்சிலம்பு சப்திக்கும்படி தடாக நீரின்கீழ்ப்படுத்திநீட்டி, வெள் ளிய அலைகள் வந்துமோதும் கரையினிடத்து, சிப்பியினிடத்துற்பவிக்கும் முத்தை இடையிடையே தொடுத்து நீண்டுள்ள உருத்திராக்கமணிகளாலாகிய மாலையைக் கழற்றிவைத்திருந்தான். எ - று.

உருத்திராக்கமணிகளின் இடையே கோக்கத்தக்கவைகளுள் முத்தும் ஒன்றாக வின் அவ்வாறு கோத்தணிந்தாளென்பார், “இப்பிழுத்திடை யிடையேகோத்துநீடுருத் திரமணிவடம்.” என்றார். (க௨௩)

நீத்தமொத்தலைபுனற்கரைநிரைசுரும்பரற்றப்
பூத்தமவ்வலங்கொடியிடையாங்கதுபொருத்தி
மீத்ததும்பியபுனல்குடைந்தாமெவ்வேலை
யேத்துவெண்மணிச்சோறெனக்காகம்வந்தெடுத்து.

(இ-ள்) வெள்ளத்தைப்போன்று அலைந்துகொண்டிருக்கும் நீர்க்களையினிடத்து, வந்த வரிசையாயிருக்கும் வண்டிகள் நீங்காரஞ்செய்யப் புவ்பித்திருக்கின்ற அழகிய மூல்கொடியொத்த இடையையுடைய அவ்வங்கசுந்தரி, அக்களையில் அம்மாலையவைத்து கரையின்மீது வழிந்தோடிய அந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்யுந் தருணத்தில், அம்மாலையிற்கோத்துள்ள முத்துக்களைச் சோறென்று நினைத்து ஓர்காக்கை வந்தெடுத்தது. எ - று.

பூத்தமவ்வலங்கொடியிடை - அன்மொழித்தொகை.

(கஉச)

அலகு கோலிவீழ்ந்தெடுத்தவக்காகம்விண்ணடைந்து
சுலவ்யேகலுமற்றிழிமாமணித்தொடையன்
மிலைவதாமெனவீங்கிவன்சென்னிமேல்வீழப்
புலையொழிந்தனனாதலாற்கலையிற்புகுந்தான்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய மூக்கைவிளத்துவந்தெடுத்த அக்காக்கையானது ஆகாயத்திற்சேர்ந்து சுழன்று பறந்தவுடனே, அறுந்து கீழேவிழுக்கின்ற சிறந்த அவ்வுருத்திராக்கமனிமாலு, சூடுவதுபோல இவன் கிரகின்மீது வீழ்ந்தவுடன் புலத்தன்மை நீங்கினான். ஆகையினாலே கலையிற்சேர்ந்தான். எ - று.

இவ்விரண்டிங்குகம். அலகு - மூக்கு, சுலவல் - சுழலல். மிலைதல் - அணிதல்.

ஆதுணர்ந்திவீர்போலுமென்றவனிகழ்ந்தவர்பாற்
காதுசூற்படைவைரவக்கண்ணுதல்கழற
விதுமற்றவனுயிரொழியாக்கையினியைந்து
திதுதீர்த்திருங்கதியினையளிப்படுத்ததன்மை.

(இ - ள்.) அதனை நீங்கள் அறியீர்கள் போலுமென்று அச்சாமித்திரனை இகழ்ந்தவர்களாகிய சித்திரகுத்தன் இயமன் என்னும் இவர்களிடத்து, கொல்லுந்தன்மையுடைய சூலாயுதமேந்திய வைரவக்கடவுள்கூற, இப்புண்ணியம் அச்சாமித்திரனது உயிர்நீங்கிய சரீரத்தின்பொருந்திக் கெடுதியைப்போக்கிச் சிறந்தபதவியைத் தருவதெவ்வாறு. எ - று.

வைரவமூர்த்தமும் சிவமூர்த்தங்களு ளொன்றாகலின் நெற்றிக்கண்ணுடைமை பற்றி “வைரவக்கண்ணுதல்” என்றார். அறனிகழ்ந்தவர்பாலெனவும்பாடும், அவ்வாறு கொள்ளுங்கால், தருமத்தை நிந்தித்தவர்களிடத்துக் கொடுமையை வீளைக்கும் சூலாயுதத்தையுடைய வைரவக்கடவுள் எனப் பொருள்கூறுக. (கஉசு)

என்னமாகொண்டிசைத்தனன்றென்புலத்திறைவன்
பொன்னின்வார்கமுனந்திகேட்டெதிர்பொழிபுகல்வான்
றுன்னுபாதகர்சடத்துவெள்ளென்புவெண்டிவலை
மன்னுகங்கையிட்டுய்ந்திலரோவெனவலித்தான்.

(இ - ள்.) என்று இயமன் எதிர்த்துக்கூறினன், பொன்னாலாகிய நீண்ட வீரக் கழலணிந்த நந்தியெம்பெருமான் கேட்டருளி, அதற்கு விடை திருவாய்மலர்கின்ற வராய், மிக்க பாதகமுடையோர்களின் சரீரங்களிலுள்ள வெள்ளிய எலும்புகளை வெண்ணிறமமைந்த துளிகள்சேர்ந்த கங்கைநதியிற்போட்டு அப்பாதகங்களொழியப்பெற்றுப் பிழைக்கவிலையோ என்று உரத்தசத்தத்துடன்கூறினார். எ - று.

வலித்தல்-உரத்தசத்தத்துடன் கூறுதல். சரீரத்தைத்தகித்தபின்னர் எஞ்சினின்ற என்னைக் கங்கையில்விட, அக்கங்கைத்துளி அவ்வென்பிப்பட்டமாத்கிரத்தில், அவ்வென்பாலாகிய ஆக்கையுளிருந்த ஆன்மாபரிசுத்தமடைந்து பதம்பெறுதலுண்மையின், தகிக்கப்படாத இவனது களேபரத்தின்மீதுபட்ட உருத்திராக்கத்தால் இவன்பரிசுத்தனயினுனென்று கூறுவதிற் சங்கைவருவானேனென்னுங் கருத்தாற் சீற்றங்கொண்டிருக்கக் கூறினனொன்பார், “வலித்தான்.” என்றார். இவ்விரண்டிங்குளகம். (1)

நந்தியவ்வழிமொழிதரநமனுடனடுங்கி
யந்திவெண்பிறைமலைதருமமலனையன்பார்
சந்தவார்புயமுதலியபொருந்துறத்தநாமேல்
வந்துவிழ்ந்தடிவணங்கினனெம்பிரான்வழங்கும்.

(இ - ள்.) நந்தியெம்பெருமான் அவ்வாறு கூறலும் இயமன் சரீரநடுக்கமடைந்து, அந்திக்காலத்தில் உதயமாகின்ற வெண்ணிறமுள்ள இளம்பிறையைத்தரித்தருளும் சிவபிரானே, அன்புடனே அழகியதாய் நீண்டுள்ள தோள்முதலிய எட்டங்கங்களும் நிலத்திற்படியும்படி கிட்டிவந்து திருவடிகளில்வணங்கினன், உடனே சிவபிரான் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

தோள்முதலிய எட்டங்கங்களாவன:—இருகால்கள்-இருகைகள்-இருதோள்கள்-நெற்றி - மாப்பு என்பவை. இவ்வெட்டுறுப்பும் நிலத்திற்படிய வணங்கலே அஷ்டடாங்க நமஸ்காரம் என்பர். (௧௨௮)

அரியமாதவர்க்கருடருருத்திரவக்க
முரியநீறிவைபுனைந்துளரோங்கரும்பாவம்
புரியும்வன்றொழிற்புலையோயாயினுமவொர்
தெரிசனத்துளரொமதருட்குரியராய்ச்சிறப்பார்.

(இ - ள்.) அரிதாகிய பெருந்தவமுடையார்க்கருள்புரிகின்ற உருத்திராக்கமணி, நமக்குரித்தாகிய திருவெண்ணீறு என்னும் இவ்விரண்டையும் தரித்துள்ளவர்கள், விசேடித்த பெரும்பாதகங்களைப் புரிகின்ற கொடுத்தொழிலையுடைய புலையர்களே யாயினும், அவர்கள் யாவரும் எம்மைத்தரிசித்தவர்களாய் எமது திருவருளடைதற்குரியவர்களாய்ச் சிறப்படைவார்கள். எ - று.

சிவபிரானுக்கன்பராய்த்திருவெண்ணீறு உருத்திராக்கமணியணிபவர்புரியும்பாவமும் புண்ணியமாகும், அவ்வாறன்பில்லாரியற்றும் புண்ணியமும் பாவமாகும். எவ்வாறெனில் தேவசரீரம்பெற்ற தக்கனியற்றிய புண்ணியமாகிய யாகமும் சிவபிரான் அன்பின்மையின் பாவமாய், மனிதசரீரம்பெற்ற சண்டேசரியற்றிய பாவமாகிய பிதாக்கொலையும் புண்ணியமாய் விளங்குதலாலென்க. இதனை, “அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமுமறமதாகும் - பரனடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும் - வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேள்விதிமையாகி - நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகநன்மையாய்த்தே.” என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானுமுணர்க. இக்கருத்தையமைத்தே ஈண்டும், “ஓங்கரும்பாவம், புரியும்வன்றொழிற்புலையோயாயினுமவொர் - தெரிசனத்துளரொமதருட்குரியராய்ச்சிறப்பார்.” எனத்திருவாய் மலர்ந்தனனொன்க. (௧௨௯)

புனிதமாமணிநீறிவைபுனைந்தவர்க்கான்கி
னிநிதுபூசனைவரன்முறையியற்றுகிறீநின்

முனிகடுங்கணத் தூதர்க்குமவ்வழிமொழிதி
நனிவணங்குதிபோதியென்றானருணாதன்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமாகிய சிறந்த உருத்திராக்கமணி திருவெண்ணீறு என்னும் இவ்விரண்டையுந் தரித்தவர்களை நீபார்த்தால், இனிமையுடனே ஆகமவிதிப்படி வழிபாடு புரியக்கடவாய், கடுங்கோபமுள்ள கூட்டத்தார்களாகிய உன்னுடைய தூதுவர்களுக்கும் அவ்வாறே கட்டளையிடக்கடவாய், மேலும் அவர்களை மிகவும் வணங்கக்கடவாய், இனிநீபோய்வாவென்று திருவருணிமைந்த தலைவராகியசிவபிரான் கட்டளையிட்டனர். எ - று.

கடுங்கணத்தூதர்க்கு என்பதற்குந் கரோமான பார்வையையுடைய சிறந்த உனது தூதுவர்களுக்கு எனப்பொருளுடைத்தலு மொன்று. (௧௩௦)

ஆலகண்டனன்கைலைசென்றீதுணர்ந்தறிந்தே
னேலவார்குமலாதலாலெதிர்வரும்பூசை
சீலமாமணிபுனைந்துகண்டெதிர்சென்றேன்
ஞாலமுய்வதிம்மணியினாலென்றிவைநவின்ருள்.

(இ - ள்.) மணங்கமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய இந்திராணியே! நீலகண்டர் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கைலைக்குப்போய் இதனைத் தெளிந்தறிந்தனன். ஆகையினாலே எனக்கெதிரில் வருகின்ற பூனையானது பவித்திரமாகிய சிறந்த உருத்திராக்கமணியை யணிந்திருந்ததைப் பார்த்து எதிர்கொண்டுபோயினன், உலகத்துள்ள ஆன்மாக்கள் இவ்வுருத்திராக்கமணியினுல்தான் பிழைப்பதென்று இவைகளைக் கூறினன். எ - று.

இவ்வுருத்திராக்கமணி பாவங்களைப் போக்குந் தன்மையுடைமையினனும், பாவகன்மம் அறவேயொழிந்த ஆன்மாக்களே புண்ணியவிசேடத்தாற் பத்திவாய்க்கப் பெற்று அப்பத்தியாற் சிவனடியடைந்து பிறப்பறவார்க ளாகையினனும் “ஞாலமுய்வதிம்மணியினல்” என்றனனென்க. அன்றியும் இவ்வுருத்திராக்கமணியைப் பத்தியுடனணிந்த நல்லோர் சிலரிருப்பதினிமித்தம் அதிவிருஷ்டி அனாவிருஷ்டி என்னும் விபரீதங்களின்றி, அவ்வக்காலத்திற்குத் தக்கமழைபொழிந்து வளங்கள் பெருகுதலின் ஆன்மாக்களுய்கின்றன எனக்கூறலுமொன்று. இதனை, “நல்லாரொருவருளரோலவர்பொருட் - டெல்லார்க்கும்பெய்யுமழை.” என்னும் ஓளவைப்பிராட்டியார் அருள்வாக்கானுமறிக. (௧௩௧)

புகலுமிந்திரனுணாகொடுபுலோமசையென்பா
ளகடுகிழிந்தனளன்புமிக்குருகினளாகி
மகரவார்குமழையெடுத்தெடுத்தனைத்தனள்வணங்கி
யகனிலத்தெனைவிடுவதற்கிசைந்திலளாக.

(இ - ள்.) இவ்வாறுணாக்கும் இந்திரனது வார்த்தையைக்கொண்டு, இந்திராணியானவள் அன்புமேம்பட்டு மனமிளகியிருகினவளாய், நீண்ட மகரகுண்டலமணிந்த அவள் என்ன நிலவுலகத்தில் அனுப்புவதற்குச் சம்மதியாதவளாய் எடுத்தெடுத்துத் தழுவிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தாள். எ - று. (௧௩௨)

யானடைந்தபொன்னுட்டுளதன்மையீடுதன்ன
மானவேந்தற்குமுறையவன்றனக்குளமகிழ

ஞானமாமணிப்பூசைநின்றிவையெலாநவில

வேளையோரொலாங்கேட்டனர்திசயித்திருந்தார்.

(இ - ள்.) அடியேன் சென்ற தேவலோகத்தில் நடந்தசெய்தி இதுவென்று பெருமையமைந்த அரசனுக்கும் சுப்பிரதீபர்க்கும் மனங்களிக்கும்படி ஞானமயமான சிறந்த உருத்திராக்கமணியணிந்த பூனை அவர்களெதிரிலே நின்று இவையனைத்தையுங்கூற, மற்றவர்களும் இவையாவும் கேட்டவர்களாய் ஆச்சரிய மடைந்திருந்தார்கள். எ - று. இவ்விரண்டுங்குளகம். (க௩௩)

வெள்ளைவெண்குடைநிழற்றியவொருதனிவேந்தன்

கொள்ளைநான்மறைச்சுப்பிரதீபனைக்குறுகி

யெள்ளருஞ்சிறப்புருத்திரமாமணியெளியேற்

குள்ளவன்பிடுடைளித்தியென்றிறைஞ்சினனுதவ.

(இ - ள்.) சந்திரவட்டக்குடை நீழலில் அரசு செலுத்திய களங்கமற்ற மனமுள்ள ஒப்பற்றவனான அவ்வரசன், தொகுப்பாயுள்ள நான்கு வேதங்களையுணர்ந்த சுப்பிரதீபரைக்கிட்டி, இகழ்ச்சி கூறுதற்கரிய சிறப்பமைந்த மகிமைதங்கிய உருத்திராக்கமணியை அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருவுள்ளத்துதித்த அன்புடன் பாலிக்கவேண்டுமென்று பணிந்தனன். அவ்வாறு அச்சுப்பிரதீபர் தருதலும். எ - று:

அவ்வரசன் வேண்டுமாயின் உருத்திராக்கமணிகள் விசேடமாய்க் கிடைக்குமாயினும், பெரியோர் திருவுள்ளமுவந்து கொடுக்கவாங்கித் தரித்தலே சிறப்புடைத்தென்பதுகொண்டு, அம்மணியின்மகிமையை விளக்கிக்காட்டியசுப்பிரதீபரை, தனது சிங்காசனத்தினின்று மிறங்கிப்பணிந்து பிரார்த்தித்தனென்பார், “சுப்பிரதீபனைக்குறுகி - யெள்ளருஞ்சிறப்புருத்திரமாமணியெளியேற் - குள்ளவன்பிடுடைளித்தியென்றிறைஞ்சினன்.” எனக்கூறினார். (க௩௪)

பணிந்துவாங்கினன்பன்முறையினியனபகர்ந்தார்

னணிந்துசென்னியிற்பொறுத்தனன்பவித்திரமடைந்தான்

றுணிந்துருத்திரமாமணித்தொடையலிற்சிறதை

தணிந்திருந்தனன்சாலங்கனென்னுமத்தலைவன்.

(இ - ள்.) சாலங்கனென்னும் அவ்வரசன் அப்போது அவரைப் பலவிசை நமஸ்கரித்துப் பெற்றுக்கொண்டு உபசார வசனங்களுக்கூறி, சிரசிம் முங்கித்தரித்துத் தூய்மையும்முன். அன்றியும் நிச்சயபத்தியுடன் உருத்திராக்கமணி மாலையில் மனவிரும்புற்றிருந்தனன். எ - று. இவ்விரண்டும் குளகம். (க௩௫)

அரசவைத்தலையிருந்திவையறிந்தயோகாங்கள்

மரபின்மாமணிச்சுப்பிரதீபனைவணங்கிக்

கரைசெயற்கருங்காதலங்கடலொடுங்கனிந்தார்

னுரைசெயற்கருந்தன்மைநின்றன்மையென்றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் சபையினிடத்திருந்து இவையனைத்தையும் பார்த்தறிந்த யோகாங்க முனிவர், முறைமைப்படி உருத்திராக்கமணி மாலையணிந்துள்ள சுப்பிரதீபரைப்பணிந்து, அளவு செய்தற்கரிய ஆசைக்கடலுடையராய் மனமுருகி, தேவரீர் தன்மை அடியேனும் கூறவேலாத தன்மையென்று கூறினார். எ - று. (க௩௬)

அருகுநின்றிரந்தேத்தும்யோகாங்கனையவனி
வருபொதுக்கழந்தளித்தருண்மன்னைமருங்கி
னிருமெனப்பகர்ந்திருத்தினன்னவற்கிசைய
மருவுருத்திரமாமணிப்பெருங்கதைவகுப்பான்.

(இ - ள்.) சமீபத்தில் நின்றுகொண்டு குறையிரந்து துதிக்கின்ற யோகாங்க
முனிவரையும், உலகத்தைப் பொதுரிக்கிப் பரிபாலிக்கின்ற அரசு பரம்பரையில் வந்த
சாலங்கனென்னும் மன்னனையும், நம்பக்கத்தி விரும்புகளென்றுகூறி யிருக்கவைத்து,
அவ்விருவர்க்கும் பொருந்துப்படி பெருமை பொருந்திய உருத்திராக்கமணியைக்குறி
த்த பெரிய சரித்திரமொன்று கூறுகின்றார். ஏ - று. (கூ௭)

மாகரப்பெருந்தேயமொன்றுளததன்மருங்கி
னாகரப்பதிநகரமொன்றுளததனகத்திற்
சாகரப்பெருமறையவர்குலத்தவதரித்தோன்
சேகரக்குலச்சுபுத்தனென்றுளனொருசெல்வன்.

(இ - ள்.) மாகரமென்னும் பெரிய நாடொன்றுண்டு, அந்நாட்டின் அயலில்
ஆகரப்பதியென்னும் ஓர் நகரமுண்டு, அந்நகரத்தில் கடல்போலும் பெரிய வேதியர்
குலத்தில் அவதரித்தவனாய், குலத்தலைவனாகிய சுபுத்தன் என்னும் ஓர் செல்வவா
னிருந்தான். ஏ - று.

உலகவளங்கட்குக் கடல் எவ்வாறு ஆதாரமாயிருக்கின்றதோ அதுபோன்று,
உலகத்துள்ள வருணங்கட்கெல்லாம் ஆதாரமாயிருப்பது கொண்டு, “சாகரப்பெரு
மறையவர்குலம்” என்றார். (கூ௮)

மறைபகுத்தறியாங்கவன்நனக்குளமைந்தர்
பெறலருஞ்சிறப்பைவரிற்பின்னறிப்பிறந்தோன்
பொறைதருங்குணன்சாந்திகனெனும்பெயர்புனைந்தான்
சிதைதரும்பவந்தொலைத்திடப்பிறந்தவச்செல்வன்.

(இ - ள்.) வேதங்களைப் பகுத்துணர்ந்த அச்சுபுத்தனுக்கிருந்த ஐந்து புத்திரர்
களுள் ஐந்தாவது குமாரன், பெறுதற்கரிய சிறப்பமைந்த பொறுமைவாய்ந்த குணமு
டையவன், சாந்திகனென்னும் பெயர்புண்டவன், துன்பத்தை விளைவிக்கும் பிறவியழி
யும்படி அவதரித்த அப்புத்திரன். ஏ - று. (கூ௯)

தெருவுதுண்மணலிழைத்திழைத்தாமெச்சிறுநா
ளருகுருச்சிறப்பளித்தருளுருத்திரவக்க
மொருதனிச்சிறுமணியெடுத்தெழுந்தகத்தோடிக்
கருதிநூலிடைக்கோத்தனனணிந்தனன்களத்தில்.

(இ - ள்.) வீதியிலுள்ள சிறு மணல்களைக் குவித்துக் குவித்து விளையாடுகின்ற
அச்சிறுபருவத்திலே, கிட்டுதற்கரிய பெருமையைத் தந்தருளும் உருத்திராக்கமணி
களில், ஒப்பற்றதாய்த் தனியேயிருந்த சிறிய மணியொன்றைக்கண்டெடுத்து அவ்விட
த்திருந்தெழுந்து வீட்டிற்குள்ளே ஒடிப்போய், அம்மணியின் மகிமையைச்சிந்தித்து
ஒரு தூலிலே கோத்துக் கழுத்தில் தரித்துக்கொண்டான். ஏ - று. இவ்விரண்டுக்குளகம்.

பெற்றதந்தைசொற்கேட்கிலன்முன்னிற்பிறந்தார்
சொற்றசொற்குடனிலன்வறிதடைதுரப்பக்
கொற்றமாநகிரவினுக்கிவருடன்கூடான்
மற்றையன்னவர்ப்பனதுகர்ந்துளமகிழும்.

(இ - ள்.) தன்னை சுன்ற பிதாவின் வார்த்தை கேளாதவனாயும், தனக்கு முன் பிறந்த தமையன்மார் சொல்லிய வார்த்தைகட் குடன்படாதவனாயும், இவ்வாறு சில நான்கள் கழிய, வெற்றிபொருந்திய அப்பெரிய நகரத்திலயாகிப்பதற்காக இவருடன் சேராதவனாய், அவர்கள் இடுவனவற்றைப் புசித்து மனங்களிப்பான். எ - று. (கசக)

இப்பெருங்குலமறையவனிங்நனமிருப்ப
வப்பெருந்தமிழ்க்கேளநாட்டினோரசன்
கப்பருந்திறற்குற்படைக்கடுத்திறற்காளிக்
கொப்பருங்கடனரபலிகொடுப்பதற்கோர்ந்து.

(இ - ள்.) பெருங்குலமுடையவனாகிய இவ்வேதியச்சிறுவன் இவ்வாறிருக்கையில், மிகச்சிறந்த தமிழ்வழங்கும் கேளநாட்டிலுள்ள ஓர் மன்னவன், மூன்றுகிளைகளுள்ள தாய் மிகவலியமைந்த குலாயுத்தையேந்திய கொடிய பராக்கிரமம்பெற்ற காளியம்மைக்கு, தான் கொடுப்பதாகப் பிரார்த்தித்துக்கொண்ட அருமையான பிரார்த்தனையாகிய நரபலிகொடுப்பதற்கு யோசித்து. எ - று. (கசஉ)

மன்னன்வாயிலின்வைகியபுரோகிதமறையோன்
றன்னையேயினரபலிமைந்தனைத்தருவான்
பொன்னொர்கோடிகொண்டேகெனப்புகன்றன்னையோன்
றென்னிலத்திவனொற்றர்போய்மைந்ததைத்துருவ.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் தனது அரண்மனைவாசலிலிருந்த புரோகிதனாகிய வேதியனை நரபலிக்குரிய புத்திரனைக் கொண்டுவரும்படி ஏவி, கோடிப் பொன்னெடுத்துக்கொண்டு போவாயென்று உத்தரவுசெய்தான். அவ்வரசனது பழமையான கேளநாட்டிலேயுள்ள இவனுடைய தூதர்கள்சென்று பலிக்குரியமைந்தர்களைத் தேடும்பொருட்டி. எ - று. (கசங)

மகரமாநகர்புகுந்தனர்மறைவலோர்மறுகிற்
புகுதுமெல்வையிற்சுபுத்தனோர்மனைப்புறம்புகுந்து
மிகுதிமாநிதிதருகுதும்வேண்டினர்கொண்டோர்
தகுதிமைந்தனைத்தருதிரோவெனவவரசாற்ற.

(இ - ள்.) சிறந்த மாகரநாட்டையணந்து வேதியர்களின் வீதியிற்சேருந்தருணத்திலே, சுபுத்தனென்பவனது வீட்டுக்கு வெளியேறின்று, விசேடதிரவியம் தருகின்றோம் விருப்பமுள்ளவர்கள் பெற்றுக்கொண்டு, தகுதியமைந்த ஒருபுத்திரனைத் தருவீர்களோ என்று அத்துதர்களுக்கூறலும். எ - று. (கசச)

மாகரமென்பாலது மகரமெனக் குறுகின்றது.

இத்தெருத்தலையிற்மொழிபகர்த்திடேவென்ற
வத்தெருத்திருமறையவர்பெருண்டவர்க்கறைய

வய்த்தநல்குரவுடன்பிறந்துழந்திடுசுபுத்தன்

சித்தமோர்ந்துநின்றெண்ணின்னன் னுளந்திகைப்பான்.

(இ - ன்.) அவ்வீதியிலுள்ள சிறந்தவேதியர்கள் சினங்கொண்டு, இவ்வீதியினிடத்து இவ்வார்த்தை கூறவேண்டாமென்று அத்தூதர்களுக்குச்சொல்ல, தன்னுடன் சேர்ந்த வறுமையோடுதித்து வருந்திக்கொண்டிருக்கும் சுபுத்தனென்பவன், இத்தூதர்களின் கருத்தையறிந்துகொண்டு தன்மனந்திகைப்பவனாய் யோசித்தான் எ-று.

இந்நான்குந்குளகம்.பிறவித் தரித்திரனென்பார், “உய்த்தநல்குரவுடன்பிறந்துழந்திடுசுபுத்தன்.” என்றார். (௧௪௫)

உள்ளமாறுமலைந்தனனொருவழிநிறுத்திப்
பிள்ளையைவரிற்பின்னவன்றையவர்க்களிப்பான்
கள்ளநெஞ்சினன்கதுமெனவெழுந்தனன்கனகக்
கொள்ளைமாரிதிச்சுமையினர்வம்மெனக்கூவி.

(இ - ன்.) தன்மனம் வேற்றுமைப்பட்ட மயங்கினான். பிறகு அதை ஒரே நிலையாக நிற்கும்படிசெய்து, தன்னுடைய புத்திரர்கள் ஐவரில் ஐந்தாவது குமாரனை அத்தூதுவர்களுக்குக் கொடுக்கும்பொருட்டு, வஞ்சமனத்தனாகிய சுபுத்தன் அதிவிரைவிலே புறப்பட்டு, பொன்னாகிய பெருந்திரவியச் சுமையுடைய அத்தூதுவர்களை வாரங்கொண்டு அழைத்து. எ - று.

மானிடர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தாந்தாம்புரியும் வினைகளின் நன்மை தீமை மூதலிலேயே தோன்றும் போவதில்லை. அவ்வாறு தோன்றுவதையே ஈஸ்வரமத்தியஸ்தம் என்றும் மனச்சாட்சியென்றும் பெரியோர்கூறுவர். அத்தகைய தோற்றத்தைத் தங்கள் கடினசித்தத்தாற் றிருப்பிக்கொண்டே தீவினைக்குத்துணிவர். இதனை, “நெஞ்சையொளித்தொருவஞ்சுகமில்லை.” என்னும் ஓளையார் அருள்வாக்கானும், “தன்னெஞ்சறிவதுபொய்யற்கபொய்த்தபின் - நன்னெஞ்சேதன்னைச்சுகம்.” என்னும் திருக்குறளானுத்தெளிக. அவ்வாறாகவே சுபுத்தனுர் தன்மனத்திற்குன்றிய மனச்சாட்சியை மாற்றிக்கொண்டு துணிந்தனனென்க. (௧௪௬)

அருகுசென்றவன்கையெடுத்தழைப்புழியகன்ற
பெருகுமாரிதிச்சுமையினர்மறுகிடைப்பெயர்ந்தார்
வருதினொன்றவர்க்கிருப்பளித்துள்புகுமறையோன்
கருகுசின்றையட்கெண்ணின்ன புலப்படக்கழற.

(இ - ன்.) சுபுத்தன் சமீபத்திற்போய்க் கைகாட்டியழைத்தகாலையில், அவ்விடம் விட்டுப் போய்விட்ட விசேடித்த பெருந்திரவியச்சுமையுடைய அத்தூதுவர்கள் மறுபடி அவ்வீதியிடத்துவந்தார்கள். வாரங்கொண்டு அவர்கட்கு இருக்கும்படி ஆசனங்கொடுத்து உள்ளே சென்ற அச்சுபுத்தன், வாட்டமடைந்த மனமுள்ள தன்மனை விக்குத் தன்கருத்தைத் தெரியும்படி கூறுதற்கு நினைத்தான். எ - று.

இவ்விரண்டுகுளகம். இவன் அத்தூதுவர்களை அழைக்கும்போதே மனவாட்டமடைந்தவனென்பார் “கருகுசின்றையன்” என்றார். (௧௪௭)

அன்னமன்னவளம்மொழிகேட்டலுமயரா
ளுன்னுளக்கருத்தல்லதொன்றெனக்குவேறுளதோ
வென்னநால்வருமாங்கதற்கிசைந்தனரிசைத்தார்
பின்னவன்மனதின்னுயிர்கொலைபடப்பிறந்தான்.

(இ - ள்.) அன்னம்போலும் நடையுடைய அவன் மனைவி அவன்கூறிய அவ்வார்த்தைகேட்ட மாத் திரத்தில் வருந்தாதவளாய், உழமுடைய மனதின் எண்ணத் தைத்தவிர அடியேனுக்கு வேறெண்ணமுண்டோ என்றுகூற, மற்றைய சகோதரர் நால்வரும் அவ்வாறு செய்வதற்கொருபட்டிக்கூறினர். ஐவரில் கடைப்பட்டவனும், தனத்தினிய உயிர் கொல்லப்படுவதற்குப் பிறந்தவனுமாகிய. எ-று.

கம்பிற்சிறந்த மனைவியர்க்குக் கணவன் கருத்தன்றி வேறின்றையின் “உன்னு ளக்கருத்தல்லதொன்றெனக்குவேறுளதோ” என்றானென்க. இதனை, “இன்றுநீ றொன்னையருள்செய்ததிதுவேலென்னுயிர்க்கொருநாதர்நீருரைத்த - தொன்றைநான் செய்யுமத்தனையல்லாலுரிமைவேறுளதோவெனக்கென்று - தன்றளிப்பெருங்கணவ ரைவணங்கத்தாழ்ந்துதொண்டனூர்தாமெதிர்வணங்கச் - சென்றுமாதவன்சேவடி பணிந்துதினைத்துநின்றனடிருவினும்பெரியாள்.” என்று அருண்மொழித் தேவரரு ளிய இயற்பகை நாயனார் புராணத் திருவிருத்தத்தானுமறிக்க. (கசஅ)

இளையமைந்தனைவருதியென்றழைத்தனரயாமே
யுளையநல்குரவுமுன்றனமரும்பசியுடற்றக்
கிளையொடுநுறந்துயிரொழிசுதுமெனக்கிளத்தி
விளையிதிப்படியொன்றுளதுனக்கெனவிளிப்பார்.

(இ - ள்.) இளையபுத்திரனை இங்கு வாவென்றழைத்து, நாமெல்லாம் வறுமை யானது வருத்துதலால் வருந்தினோம், மேலும் கொடும்பசிதகிக்க அதனாலே நம்மு டைய கூட்டத்தோடும் உயர்நீங்கி இறப்போமென்று சொல்லி, உன்னுடைய விதி யின்படி உனக்குச் சம்பவிப்பதொன்றுண்டு எனத் தெரிவிக்கின்றார்கள். எ-று.

இவ்விரண்டிக்குளகம். இவர்களின் பொருளாசையும் கடினசித்தமுங் காரண மாக நேர்ந்த ஓர்விளைவைச் சாந்திகனது விதிப்பயனாகமுடித்து, “விளைவிதிப்படி யொன்றுளதுனக்கு” என்றார். உலகத்துள்ள ஆத்மகோடிகட்கு விளையும் துன்பங் கள்யாவும், காம குரோத லோப மோக மத மாச்சரியமென்னும் அறுவகைக் குற்றங் களாலேயே விளைவது. இவ்விடத்துச் சாந்திகனுக்கு நேர்ந்தவிளைவு அவனது பிதா வாகிய சுபுத்தனுக்கும் மற்றைய சகோதரர்கள் நால்வருக்கும் பிறந்த பொருண்மோ கத்தாலன்றி வேறல்ல, இதனைத் தற்குற்றமென்னுது அவன்விதியென்றே நிச்சயித் தனர். அவ்வாறுகூறலாகாதென்பதையும், அவ்வண்ணங்கூறுவோர்அருநரகடைவரெ ன்பதையும், “இந்தச்சீவனால் வருமறுபகையெலாமிவன்செயல்” என்னுஞ்செய்யுளா னுணர்க. (கசக)

ஐந்துமக்களிலொருவனை மாநிதிக்கருளி
யுய்ந்துவாழுதுமென்பதுதுணிந்தனமுனக்கு
முந்தையோரினோர்புதல்வனைக்கொடுப்பதுமுறையோ
மைந்தநின்கருத்தென்கொலென்றழைந்திடைமத்தன்.

(இ - ள்.) ஐந்துபிள்ளைகளில் ஒருவனைப் பெருந்திரவியத்திற்காகக் கொடுத்து, இனியேனும் நன்றாகச்சீவித்து வாழ்வோமென்று நிச்சயித்தோம், உனக்கு முன் பிறந்தோர்களில் ஒருவனைக்கொடுப்பது தகுதியோ, புத்திரனை உன்னெண்ணம் யாதென்றுகூறுதலும், அச்சாந்திகனும். எ-று. (கரு௦)

உலகிறப்பதிலொருதனிநாடிற்றொழிதல்
குலவுநாடிற்றொழிவதற்கொருநகரிற்றத்த

லலைவின்மாநகரிதப்பதிலொருகுடியழித
லிலகுமோர்குடியிதப்பதிலொருவனீறினிகே.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதும் அழிவதைப்பார்க்கினும் அதிலுள்ள ஒப்பற்ற ஒரு நாடழிதலும், பிரசித்தியுற்ற அத்தகைய நாடுமுழுவதும் அழிவதைப்பார்க்கினும் அதிலுள்ளநகரமொன்றழிதலும், அழிவற்றுச்சிறந்த அந்நகரமுழுவதும் அழிவதைப்பார்க்கினும் அக்குடிகளில் ஓர் குடியழிதலும், விளங்கும் அக்குடிமுழுமையும் அழிவதைப்பார்க்கினும் அதிலுள்ள ஒருவனிதப்பதும் இனிமையானதாம். ஏ - று. ஏ - அசை.

சுற்றத்தார் பலரையுடையது ஒருகுடியும், பலகுடிகளையுடையது ஒருநகரமும், பலநகரங்களையுடையது ஒருநாடும், பலநாடுகளையுடையது ஒருலகமுமாதலறிக. அவ்வவற்றுள்ளும் ஒவ்வொன்றழிதலால் மற்றைய சீவித்தலுண்டேல் அஃகினிமையாம் என்றபடி.

(கருக)

தாவுந் கோச்சகக்கலிப்பா.

முற்றதமுகிண்முலைப்பால்பிதிர்ந்தோடமுன்சுமந்து
பெற்றாளுஞ்சிறிதிரங்காளிதற்கிசையப்பெற்றனளாற்
கற்றவினுளங்கனிந்ததாதைதறுகண்பெற்றான்
மற்றவொனக்கிரங்கிமறுத்துரைப்பதறியேனல்.

(இ - ள்.) இளமைத் தன்மைவாய்ந்த குவிந்ததனங்களிற் பால்சுரந்தொழுமும் படி முன்பென்னைத் தன்வயிற்றிற்சுமந்து பெற்றவளாகியதாயும் கொஞ்சமேனும் இரக்கமில்லாதவளாய் இச்செய்கைக்கு மனஞ்சும்மதித்தான். கன்றையுடைய தாய்ப்பசுவைப்போன்ற கனிவமைந்த மனமுள்ள தந்தையும் குரூரத்தன்மையடைந்தான், மற்றையர் யாவர் எனக்காகக் காருணியமுடையவர்களாய்த் தடுத்தாக்கூற வல்லவர்கள், அவர்கள் இன்னாரென்று யானறியேன். ஏ - று.

ஆல் - இரண்டும் அசைகள். ஆகியான்மீகம் ஆகிபொளதீகம் ஆகிதெய்வீகம் என்னும் மூன்றிலாவரும் தடுக்கக்கூடாத துயரத்திற்கும் சகிக்கப்பெறாத தாய் தந்தையோ இவ்விதசெய்கைக் கிசைந்தார்களாதலின் “மற்றவரெனக்கிரங்கிமறுத்துரைப்பது” என்றனென்க. கன்றையுடைய தாய்ப்பசுவின் மனம் கனிவுள்ளதென்பதை, “கற்றவின்மனம்போலக்கசிந்துருகவேண்டுவனே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக.

(கருஉ)

முன்னீன்றதநயர்பாற்றந்தையருண்முழுதிருத்தப்
பின்னீன்றதநயர்பாற்றாயுவக்கும்பெரிதென்பா
ரென்னீன்றதாயிடத்தொன்றிதுகாணேனிகல்வேந்தன்
பொன்னீன்றபேராசைபலிக்களிக்கப்பொருந்தினார்.

(இ - ள்.) முதலிற்பெற்ற பிள்ளையினிடத்துப் பிதாமிகவும்கிருபைவைத்திருக்க, கடைசியிற்பெற்ற பிள்ளையினிடத்தில் மாதாமிகவும் விருப்புறுவானென்று உலகோர் கூறுவர். எனப்பெற்ற மாதாவினிடத்து இத்தகையகுணம் ஒன்று கண்டிலேன், வலிமையமைந்த அரசன் கொடுக்க இசைந்த பொன்னாலவினோந்த பேராசையினாலே எனது இருமுதுகுரவரும் என்னைப்பலிக்காகக்கொடுக்கும்படி சம்மதித்தார்கள். ஏ - று.

ஆசையுடையோரெவரும் தாங்கற்றுள்ள கல்வியையும் கேட்டுள்ள கேள்வியையும் அறவேகைவிட்டவர்களாய் ஒழுக்கமும் முறைமையும்கெட்டு யாவர்க்கும் அடி

மைகளைப்போன்று தாழ்மையடைவார்களென்பார், “பொன்னின்றபேராசைபலிக் களிக்கப்பொருந்தினர்.” என்றனர். இதனை, “ஆசையெனும்பெருங்காற்றுடிவம் பஞ்செனவுமனமலையுங்கால - மோசம்வருமிதனலேகற்ற துங்கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத் திக்கான - நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலநாயிற்கடைமைபற்றிரிந்ரந்தோ - தேச பழுத்தருள்பழுத்தபராபரமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ.” என்றும், “ஆசைக் கடியானகிலோகத்தினுக்கு - மாசற்றநல்லடியானாவானே - யாசை - த்நையடிமை கொண்டவனேதப்பாதுலகம் - த்நையடிமைகொண்டவனேதான்.” என்றும் வரும் ஆன்றோர் வாக்குகளானுமறிக. கடைசியிற் பெற்ற பின்னாயின்மீது தாய்க்கு விருப்ப மென்பதனை, “ஆதிப்பின்னையை யப்பன் விரும்புவன் அந்தப்பின்னையை யம்மைவிரும்புவன்” என்னும் உலகவழக்காகிய முதுமொழியானு முணர்க. (கருந்.)

பொன்பாவுதாமரைமேற்புண்ணியனோவெனையீன்ற
மின்பாவுமுப்புரிநூல்வேதியனோவெனையீன்கிடத்தி
யன்பாயமுலைபிதுக்கியளித்தவனோவையகோ
வென்பாவமோவெனியேற்கிதுவினைத்ததறியேனல்.

(இ - ள்.) அழகு விசாலித்த செந்தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனோ? என்னைப்பெற்ற ஒளியமைந்த முப்புரிநூலணிந்த மறையவராகிய பிதாவோ? தொட்டில்லவளர்த்தி அன்புநிறைந்த தனத்தைத்திறந்து அமுதருத்தியமாதாவோ? ஐயோ! எனது பாவமோ? அடியேனுக்கு இக்கொலையை வினாவீத்த தென்றறியேன். எ-று.

ஆல் - அசை. ஒருவன் தனக்குநேர்ந்த துயரத்திற்குக் காரணம் ஆலோசிக்கையில் முதலில் தனக்கன்னியமாயுள்ள பிறரால் விளைந்ததாகக் கருதிக்கருதிக் கடைசியில் தன்வினையே காரணமாக நிச்சயித்தல் முறைமையாதலின் இவனும் கடைசியாய் “என்பாவமோ” எனமுடித்தானென்க. இதனை, “தந்தைதாய்முதலானவகிலப்ரபஞ்சந்தனைத்தந்ததெனதாசையோ - தன்னையேநோவனோபிறரையேநோவனோதற்கால மதைநோவனோ-பந்தமானதுதந்தவினையையேநோவனோபரமார்த்தமேதுமறியேன்” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்காற்றெளிக. (கருசு)

என்றேங்கியமுதிரங்குமிவனைமுகநோக்காராய்க்
குன்றேந்துபணைமுலையுமறையவனுங்கொடுபோகி
நின்றேந்திமாநிதிபெற்றிங்கிவனைநோந்திட்டார்
மன்றேந்துமுதியோருமினையோருமறுகுற்றார்,

(இ - ள்.) என்று கூறி ஏக்கமுற்று அமுதுதுக்கிக்கின்ற சாந்திகனென்னும் இச்சிறுவனது முகத்தை ஏறெடுத்துப் பார்க்காதவர்களாய், மலைபோல் விம்மிய தனங்களையுடைய மாதாவும் பிதாவாகிய வேதியனும் இவனை எடுத்துக்கொண்டு போய் அத்தாதுவர்களெதிரிலே கையிலேந்திநின்று, பெருந்தொகையாகிய திரவியத்தை அவர்களிடத்திற் பெற்றுக்கொண்டு இவனைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இதைக் கண்ட வெளியிலுள்ள பெரியோர்களும் சிறுவர்களும் கலங்கினவர்களாய். எ-று.

குன்றேந்து பணைமுலை - அன்மொழித்தொகை.

(கருந்.)

பொன்னையேபேராசையிருந்தவாபொருபலிக்குப்
பின்னையமகற்கொடுத்தான்பிரமகுலத்திவனோமோ
முன்னையமைந்தரதற்குடனின்றார்முகம்பாரா
ரென்னேமற்றிவாநிலையிங்கென்னுமென்றிரங்கினார்.

(இ - ள்.) பொன்னிடத்தில் இவன்வைத்திருந்த பேராசையினால் கொல்லத் தக்க பலிக்காகக் கடைசியிற்பெற்ற பிள்ளையைக்கொடுத்தான், இவன் அந்தணகுலத் திற்கருகனோ, அப்பிள்ளைக்கு முன்பிறந்த பிள்ளைகளும் அதற்குடன்பட்டார்கள் ஒருவராவது அப்பிள்ளையின் அழுமுகத்தைப் பார்க்கவில்லை, இஃதென்னை? இவர்கள் தன்மை யிருந்தவாறே! இது எவ்வாறாகுமென்று துக்கித்தார்கள். எ - று.

இந்நான்குஞ்குளகம். காருணியமுடைமையே பிராமணீகத்துவமாதலின், “பிரம குலத்திவனமோ” என்றார். இதனை, “அந்தணொன்போரறவோர்மற்றியாவர்க்குஞ்-செந்தண்மைபூண்டொழுகலான்.” என்னுந் திருக்குறளாற்றெளிக. (கருசு)

கடுக்காதகடுமனத்தார்மகனையவர்கைப்பிடித்துக்
கொடுத்தாரக்குலமதலையீண்டிவரைக்கும்பிட்டா
னெடுத்தேறும்வறுமையொழிந்திருத்தொனவெதிரேத்தித்
தொடுத்தேறுவினையுணர்ந்தானுங்கவர்பின்றொடர்ந்தனனால்.

(இ - ள்.) அப்பிள்ளையினிடத்துக் கோபிக்காத கொடேரமனமுடைய தாய் தந்தையர்களிருவரும் தமது பிள்ளையைப்பிடித்து அத்தூதுவர்கள் கையிற்கொடுத்தார்கள். அந்தக் குலாபிமானமுடையபிள்ளை, இவ்விடத்தில் இம்மாதா பிதாக்களிருவரையும் கும்பிட்டு, இதுவரையில் விர்த்தியாய்க்கொண்டுவந்த தரித்திரம் நீங்கியிருப்பீர்களென்று எதிரோ வணங்கி, தன்னைத்தொடர்ந்தேறிய தீவினைப்பயனைத் தெளிந்தவனாய், அத்தூதுவர்கள் பின்னே சென்றனன். எ - று. ஆல்-அசை.

நன்குணர்ந்தோர் வினைப்பயனை வெல்லமுடியாதென்றறிவாராகலின், இச்சாந்திகனும் தன் வினைப்பயனை நன்குணர்ந்தானென்பார் “தொடுத்தேறும்வினையுணர்ந்தான்” என்றார். இதனை, “வினைப்பயனைவெல்வதற்குவேதமுதலா - வீணத்தாயதூலகத்துமில்லை - யெனைத்தொன்றுங் - கண்ணுறுவதல்லாந்கவலைபடெனஞ்சமே - விண்ணுறுவார்க்கில்லைவிதி.” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுமறிக. கடுக்காதகடுமனத்தார் - வஞ்சகநெஞ்சொனிணுமையும். (கருஎ)

கோடாதநெறிவேந்தன்குடநாகொடுசென்றார்
வாடாதுமுகமலர்ந்தமைந்தனையம்மாமறைதூல்
விடாதபுரோகிதன்பால்விடுத்தனரம்மறையோனு
மேடாருந்நுந்தெரியலரசவைக்கொண்டிருத்தினான்.

(இ - ள்.) செங்கோன்முறைமை வழுவாத அவ்வரசனுடைய சேரநாட்டிற்குழைத்துக்கொண்டு போனவர்கள், வாட்டமில்லாமல் முகமலர்ச்சியுற்றிருந்த அச்சாந்திகனைச் சிறந்த வேதமார்க்கத்தில் தவறாத அந்தப் புரோகிதரிடத்திலிட்டார்கள், அப்புரோகிதரும் இதழ்கள் நிரம்பிய வாசனையுள்ள மலர்மாலையணிந்த அவ்வரசன் சபையிலே அழைத்துக்கொண்டுபோய் நிறுத்தினார். எ - று.

இன்பதுன்பங்கள் இரண்டும் உயிர்க்கு இயல்பன்றிக் கணிதமாய் மனத்தினிடத்தேரிகழுவதோர் கோட்பாடென்பதும், அதனை மாறுபடக்கொண்டால் அதற்கு அழியாமல்மனமகிழ்ச்சியுடையவராவர் என்பதும் ஆன்றோர் சம்மதமாகலின், இச்சாந்திகனும் தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை இன்பமாகக்கொண்டு மனமகிழ்ந்திருந்தானென்பார், “வாடாதுமுகமலர்ந்தமைந்தனை.” என்றார். இதனை, “இன்னொமையின்பமெனக்கொளினோருந் தன் - னொன்றாவிழையுஞ்சிறப்பு.” என்னுந் திருக்குறளாற்றெளிக

மன்னவனுமெதிர்நோக்கிமனமகிழ்ந்தான் மாகாளிக்
கந்நிலையிற் பவிகொடுக்குங்கொலைநாளுமெத்ததாற்
றொன்னிலையினெய்யிழுக்கிப்புனலாட்டித்தோன்றலுக்கு
மென்னிலையசெஞ்சாந்துஞ்செம்பூவுமிலைந்திட்டார்.

(இ - ள்.) அரசனும் அம்மைந்தனை எதிர்பார்த்து மனமகிழ்ச்சியடைந்தான், மாகாளிக்குப் பலிகொடுக்கின்ற கொலத்தினமும் அன்றைக்குநேர்ந்தது, பழைய வழக்கப்படி அப்பிள்ளைக்குத் தைலந்தேய்த்து நீராட்டுவித்து, மிருதுவான தன்மையுடைய சிவந்தநிறமுள்ள களபமும் செம்மலர்மாலையும் அணிந்தார்கள். எ-று.

பலிகொடுப்போர் அப்பலிக்குரிய பிள்ளைக்குத் தைலந்தேய்த்து நீராட்டுவித்துச் செஞ்சாந்தும் செம்மலரும் அணியவேண்டுவது முறைமை யென்பதை “குஞ்சி திருத்திழுக்குடைத் துக்கொட்டையனாண்டுகணக்கி - மஞ்சளழிந்தவதற்கிரங்கி மையுங்கண்ணின் மருங்கொதுக்கிப் - பஞ்சியஞ்சுமெல்லடியார்பரிந்துதிருமஞ்சனமாட்டி - யெஞ்சலில்லாக்கோலஞ்செய்தெடுத்தக்கணவர்கைக்கொடுத்தார்.” என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவாக்கானுமறிக. (கருக)

வேந்தவையினிங்கிவனையம்மறையோன்வீட்டுத்துறலுஞ்
சேந்ததிருவுருநோக்கியரசனகஞ்சிறப்புற்றான்
பூந்தொடையனெடுவேலோன்புனிதநீரினிதாடிச்
சாந்திகளைக் கொடுகாளிதிருக்கோட்டஞ்சார்ந்தனனல்.

(இ - ள்.) அரசவையினிடத்து இச்சாந்திகளை அப்புரோகிதன் கொண்டு போய் விட்டவுடனே, அப்பிள்ளையின் சிவந்தகோலத்தைப்பார்த்து அவ்வரசன் மனமகிழ்ந்தவனாய், அழகியமாலையணிந்துநீண்டவேலாயுதமேந்திய அவன் பரிசுத்தமான நீரில் இனிமையுடன்முழ்கி, சாந்திகளை அழைத்துக்கொண்டுகாளியின் திவ்வியாலயத்தையடைந்தான். எ - று. ஆல் - அசை. (கசு0)

குடவாயினின்றதனிக்குடைவேந்தன்றிருக்கோயில்
வடவாயிலெதிரேத்திமண்ணுறவீழ்ந்தடிவணங்கிப்
படதிபமுதலாயபரிந்தியற்றிப்பலவாற்றான்
விடுசோரியெடுத்திறைத்துப்புலவமுதுமிசைவித்தான்.

(இ - ள்.) மேற்குத் தேயத்திருந்த ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையுடைய அவ்வரசன், அக்காளி திவ்வியாலயத்தின் வடக்குக்கோபுரவாயில எதிரே துதித்து, நிலத்திற்பொருந்தவீழ்ந்து அக்காளியின் திருவடிகளைப்பணிந்து, நாகதிபமுதலாகிய தீபாராதனைகளை அன்புடன்புரிந்து, பலவிதத்தினாலே விடத்தக்க உதிரங்கையெடுத்திறைத்து, புலால்மணங்கமடும் அமுதையும் நிவேதித்தான். எ - று.

மண்ணுறவீழ்ந்தடிவணங்கல் அஷ்ட்டாங்க நமஸ்காரம். படம் என்பது படத்தையுடைய நாகத்தைச்சுட்டி நின்றலாற் பண்பாகுபெயர். என்னை “பொருண்முதலாரோடளவைசொற்றாணி - கருவிகாரியங்கருத்ததையு - ளொன்றன்பெயரானதற்கியையிறிதைத் - தொன்முறையுரைப்பனவாகுபெயரே.” எனச் சூத்திரமிருத்தவினென்க. நாகதிபம் - ஐந்தலைவிளக்கு. (கசுக)

பூமாரிதொழுதிதைத்துப்புகன்றவன்முறைபோற்றிக்
காமாரிதருமுன்னர்ச்சாந்திகனைக்காட்டுறலுந்
தேமாலேமுத்தலேவேற்படைபொறுத்தாள்சிறுவனணி
மாமாலேயுருத்திரமாமணிகண்டாண்மனநெகிழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) மீண்டும்வணங்கிப் புஷ்பவருஷம்பொழிந்து ஆகமங்களிற் கூறியுள்ள வரன்முறைப்படி துதித்துக் காளியின் சந்நிதானத்திற்கு நேரோ சாந்திகளை நிறுத்தியமாத்நிரத்தில், மணங்கமழும் மாலையணிந்துள்ள முச்சிகைகளையுடைய குலாயுதமேந்திய காளியானவள், அச்சாந்திகன் தரித்திருந்த சிறந்தமாலையாகிய மகிமையமைந்த உருத்திராக்கமணியைப் பார்த்து மனமுருகினாள். எ-று.

காமாரி என்பதற்கு அழகிய சிங்கவாகன முடையவளெனப் பொருள்கொள்க.

ஈங்கிவணையார்கொணர்ந்தாரெனவிரங்கியெதிரோடி
யோங்கருநான்மறைக்களிற்றையுச்சிமோந்தெடுத்தணைத்துப்
பூங்கழற்காற்றுகணிவிறெற்றிநீவினள்பொருமித்
தேங்கியதன்றிருவருட்கணீராட்டிச்சிறப்பித்தாள்.

(இ - ள்.) இப்பிள்ளையை யார் அழைத்து வந்தவர்களென்று துக்கித்து எதிரே சென்று, விசேட அருமையமைந்த நான்கு வேதங்களையுணர்ந்த ஆண் யானைபோலும் அச்சாந்திகனை, உச்சிமோந்து எடுத்தணைத்துக்கொண்டு, அழகிய வீரக்கழலணிந்த காலிந்படிந்திருந்த தூசிகளைப்போக்கி நெற்றியைத்தடவி, அழுதவினாற்றேக்கெடுத்த தன்னுடைய திருவருணிறைந்த கண்ணீரினால் அப்பிள்ளை நீராடச்செய்து பெருமைபுரிந்தனர். எ - று.

(ககந்)

அரசார்கோனதுநோக்கியதிகயித்தானயனின்ற
புரோகிதனையெதிர்நோக்கியடச்சீறிப்பொருமினாள்
விராவினவன்றலேதிருகிக்குருதிசூழ்த்தனள்வினித்தாள்
பரவியருட்சாந்திகனுக்கிவ்வாறுபகர்கின்றாள்.

(இ - ள்.) மன்னர் மன்னனாகிய அவ்வரசன் அதனைப்பார்த்து ஆச்சரியமுற்றான். அவன் பக்கத்திலே நின்றுகொண்டிருந்த புரோகிதனை யெதிரோ பார்த்துக் கொல்லும்படி அதிகரித்துக்கோபித்து வருந்தினவளாய், அதிதூரிதமாக அவன்சிரசைத்திருகி உதிரங்குடித்துக் கொன்றாள். அருணிறைந்த சாந்திகனுக்குப்பணிந் திவ்வாறு கூறுகின்றாள். எ - று.

தன்னிடத்து விருப்பமற்றவர்களாய்ப் பலிக்கென்றே தெரிந்தும் பொருள்வாங்கிக்கொண்டு தன்னைக் கொடுத்துவிட்ட மாதாபிதாக்களிடத்து வெறுப்பற்றவனாய்க் கிருபையுடன் அவர்களோப்பணிந்து, இதுவரையில் வருத்திக்கொண்டிருந்த வறுமைநிங்கிச் சுகித்திருங்கொன்று இனியவசனங்கூறி வந்தானுதலின் “அருட்சாந்திகன்” என்றார். தனது ஆண்மையைத் தவிர்த்தாட்கொள்ளும் வண்ணம் சண்டதாண்டவமியற்றிய சம்புவின்மணியைத் தரித்திருத்தலின் அக்காளிவணங்கினள் என்பார் “பரவி” என்றாளுன்க.

(ககசு)

அரியமாதவர்புணையுருத்திரவக்கம்புனைந்தாய்
பெரியனியுணைநோக்கிவெருவந்தேன்பேதையே

னுரியவாங்கேட்டவாழுதவுகின்றேனுனக்கின்னே
பரியவாயினவெல்லாங்கேட்டியெனப்பணிநின்றான்.

(இ - ள்.) அருமையான பெருந்தவசிகள் தரிக்கின்ற உருத்திராக்கமணியைத் தரித்திருக்கின்றனை, ஆகலின் யாவர்க்கும் நீ மேலானவன். உன்னைப் பார்த்தஞ்சினைன். எனக்குரியனவாய் நீ கேட்டவரத்தை உனக்கிப்போதே தருகின்றேன், உனக்கிச்சையுள்ள வரங்களை யெல்லாங் கேட்பாயென்றுகூறி அவன்கட்டளைக் கெதிர்பார்த்திருந்தான். எ - று.

உருத்திராக்க மணியணிந்து சிவபிரானுக் கன்புண்ணுருத்தலின் மேலாய வரங்களெல்லாம் பெறுதற்குரிய நென்பதுணர்ந்து யான்கொடுக்கத்தக்க சிறுவரங்களைக் கேட்கவேண்டு மென்பான், “பேதையேனுரியவாம்வரம்” என்றான். (கசுரு)

நின்றானெய்திரோக்கிநெடிதாயபவக்குரம்பை
வென்றானக்குலமதலைவெருவொழியவிளம்புவான்
குன்றாயபணைமுலையிக்குலவேந்தனரபலிமற்
றின்றாயநாண்முதலாவேண்டலையாலெனமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறுகூறி எதிரில்நின்ற காளியை நேரோபார்த்து, நெடுங்காலம் தொடர்ந்து வருகின்ற சரீரத்தோடுகூடிய பிறவியைக் கடந்தவனாகிய அவ்வேதியச்சிறுவன் அச்சம்நீங்கக் கூறுகின்றான். மலையென்று சொல்லும்படி விம்மி தங்கொண்ட தனங்கலையுடைய காளியே! கஷத்திரிய வம்சத்திற் பிறந்த இவ்வரசன் கொடுக்கும் நரபலியை, இன்றையத்தினந்தொடங்கி விரும்பவேண்டாமென்று கூறினான். எ - று.

மற்று-ஆல்-அசைகள். பெரியோர்கள் தாமடைந்த இன்பம் உலகமெங்குமடையக்கண்டு களிப்பராதலின், இச்சாந்திகளும் தனதிருமுதுகுரவர்கள் பலிக்கென்று தன்னைக்கொடுத்தபோதுநேர்த்ததுன்பமும், காளிதரிசனந்தந்து வரங்கொடுக்கநேர்த்தபோது வாய்த்த இன்பமுங்கண்டு, இவ்வித இன்பம் உலகிலுள்ளாரயாவரும் அடையவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையாய்ப் பிரதமத்தில் இப்பலியை இன்றுமுதல் தடுக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டான். பெரியோரியல்பு இத்தன்மைத் தென்பதை, “தாமின்புறுவதுலகின்புறக்கண்டு-காமுறுவர்கற்றுணர்ந்தார்.” என்னுந்திருக்குறளானுந்தெனிக. குன்றாய பணைமுலை - அன்மொழித்தொகை. குலமதலை-மரபிற்குரிய ஒழுக்கமுள்ளான் என்பதையும், குலவேந்தன் - அரசிற்குரிய குலமுள்ளான் என்பதையும் விளக்கின. (கசுசு)

அப்பணிதன்மலைக்கொண்டாளரசனையாங்கயனோக்கி
யொப்பருநல்வரங்கேட்டதவையனைத்துமுனக்கீந்தே
னிப்புதல்வன்றனைக்கொணர்ந்தபுரோகிதனினுயிருண்டேன்
செப்பிரும்பாதகனவன்றன்மனைமக்களுயிர்செகுத்தேன்.

(இ - ள்.) அக்கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கிய காளியானவன், அவ்விடத்திலே பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த சுதன்மனென்னும் அவ்வரசனைப்பார்த்து, ஒப்பற்ற நல்லவரங்களாய்க் கேட்டவைகளை உனக்குக் கொடுத்தேன், இப்பிள்ளையைப் பலிக்கென்று கொண்டுவந்த புரோகிதனுயிரைப் போக்கினேன், சொல்லுகின்ற

பெரும்பாதகனாகிய அப்புரோகிதனுடைய மனைவி மக்களாகிய இவர்களின் உயிரையும் கொன்றேன். எ - று.

அரசன் ஏவற்படி புரிந்த புரோகிதன்மீது குற்றமென்ன? அவன் புரியவில்லையே என்னின், நன்று கூறினே, அரசன் பலிக்கொரு பிள்ளைவேண்டுமென்றதேயொழிய, புரோகிதனாகிய நீயே கொண்டுவரவேண்டுமென்றும், அப்பிள்ளை மறையவர்குலத்தனையும் சிவபத்தியுடையனையும் இருத்தல்வேண்டுமென்றும் கூறவில்லையாகவும், தான் மறையவர்குலத்திலுதித்திருந்தும் அதற்குடன்பட்டதேதருதியன்று, அன்றியும் தூதுவர்கள் அந்தப்பிள்ளையை அழைத்துவந்தபோது அங்கீகரித்தது அதனினும்கொடித்து, அப்பிள்ளையின் சிவபத்தித்தன்மையையும் உருத்திராக்கமணியையுங்கண்டும் மனந்துணிந்து பலிக்கென்றழைத்துப்போனது அதனினும் அதிபாதகமாதலின் அக்கொலைக்குக்காரணன் இப்புரோகிதனென்பது நன்குவிளங்குதல் காண்க.

(கசுஎ)

அதுகிடக்கவிங்கிவனையடிபோற்றியரசர்

புதுமணிச்சிங்காதனத்தினினிதிருத்தினின்புதல்வி

வதுவையிவற்களித்துவைகல்வணங்குதியாலுனைவேண்டி

யிதுபகர்த்தேனுயிர்க்குறுதியெனக்கோடியிகல்வேந்தே.

(இ - ள்.) அதுநிற்க, அரசனே நீஇப்புத்திரன் திருவடிகளைத்துதித்து, புதியமணிகள் பதித்தசிங்காதனத்தில் இனிமையுடனிருக்கச்செய்து, உனதுபுத்திரியை இவனுக்குத் திருமணமுடித்துத் தினந்தோறும் பணியக்கடவாய், வல்லமையுள்ள அரசனே! உன்னிமித்தம் இதைக்கூறினேன், ஆதலால் இவ்வாக்கியத்தை உன்னுயிர்க்குறுதியாகக் கொள்ளக்கடவாய். எ - று.

ஆல்-அசை. ஈண்டு உயிரென்றதுஆன்மாவை. உனதான்மா பாசக்கூடிய மடையும் பொருட்டு இதனைக்கடைப்பிடியாகக் கொள்ளக்கடவாய் என்பான், “உயிர்க்குறுதியெனக்கோடி.” என்றான். (கசுஅ)

அன்மவனைவிலேகூறியளித்துவாங்கியநிதியக்

குன்றுகவர்த்துசோரர்கொடுபோகக்குலமறையோ

னென்றுமுளவறுமையொழித்திலனாகியெத்தெருவுஞ்

சென்றிரக்குமக்களொடுந்தீவினைநல்வினையாமோ.

(இ - ள்.) வேதியர்குலத்திற்பிறந்த இவன்பிதா, அன்றையதினத்திலே வீலைகூறி வீற்றுவாங்கிக்கொண்ட திரவியக்குவையை வலியமைந்தகள்ளர்கள் கவர்த்து கொண்டிபோகவும், அவனுக்கு எக்காலத்துமுள்ள வறுமையை ஒழிக்காதவனுய் அவனதுபுத்திரர்கள் நால்வரோடும் எவ்வீதிகளிலும்போய் யாசித்துக்கொண்டிருப்பான். பாவம் புண்ணியமாகுமோ. எ - று.

குலத்திற்குரிய ஒழுக்கமற்றவனென்பது குறிப்பிப்பான், “குலமறையோன்” என்றும், அறத்தாறீட்டிய பொருளாயினழியாது என்பார், “தீவினைநல்வினையாமோ” என்றும் கூறினர். தீவினையொழித்துப் பொருளீட்ட வேண்டுமென்பதை, “நதலறந்தீவினைவிட்டிடல்பொருளெஞ்ஞான்றுங்-காதலிருவர்கருத்தொருமித்- தாதரவு-பட்டதேயின்பம்பரணினினைந்திம்மூன்றும் - விட்டதேபேரின்பவீடு.” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியின் அமுதவாக்கானுமறிக.

(கசுசு)

தேவர்க்கும்பவித்திரமாந்தெய்வமாமணியிதனை
யாவர்க்கும்புனைதருதற்கெளிதன்றேயிதுபுனைந்தார்
மூவர்க்குமுதலானமுதன்மையோரதுவறிந்து
பூவர்க்கமிவனடிக்கேசொரிந்திவனைப்பூசிப்பாய்.

(இ - ள்.) அமரர்களுக்கும் அரிதாகிய தெய்வீகப்பொருந்திய சிறப்பமைந்த இவ்வுருத்திராக்கமணியை அனைவர்க்குந் தரித்துக்கொள்ளுதற் கெளிமையல்ல. இவ்வுருத்திராக்கமணியைத் தரித்தவர்கள் திரிமூர்த்திகட்கும் தலைமைவாய்ந்த மேன்மையுடையோர். அதனையுணர்ந்து மலரினங்களை இவனது திருவடிகட்கே யருச்சித்து வழிபடுவாய். எ - று, ஏ - அசு.

பூவர்க்கமென்பன:—கோட்டுப்பூ - கொடிப்பூ - நீர்ப்பூ நிலப்பூ - என்பன. இவற்றுள், கொன்றைமுதலியன கோட்டுப்பூ, மூல்லமுதலியன கொடிப்பூ, தாமரைமுதலியன நீர்ப்பூ, தும்பைமுதலியன நிலப்பூவெனவறிக. அக்கமணியணிபவரை அரனெனவே கொளல் வேண்டுமென்பது நூற்றுணிபாதலின், “இவனடிக்கேசொரிந்து.” எனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்துக்கூறினர். எனவே வேறு தெய்வவழிபாடு ஆவசியகமன்றென்பது கருத்து. (கஎ)

என்னமுத்தலைச்சூலியிசைத்தமொழிமனக்கொண்டு
பொன்னுளமுளரிமயிலனையதனிப்புதல்விதனை
யன்னுனுக்குடனளித்தானவிரொளிப்பன்மணிகுயிற்று
மின்னாரெடுமேவித்திருக்கோயின்மேவித்தான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு முச்சிகைகளையுடைய சூலமேந்திய காளிகூறிய வார்த்தைகளை மனத்துட்கொண்டு, பொன்போன்ற நிறமமைந்த நாளத்தோடு கூடிய தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளைப்போன்ற தனது ஒப்பற்ற குமாரத்தியை, அவ்வந்தணச் சிறுவனுக்கு உடனே மணமுடித்து, பிரகாசிக்கும் ஒளிபெற்ற பலவித இரத்தினங்களிழைத்த விளக்கம்வாய்ந்த நீண்ட மதிலோடுகூடிய தனதரண்மனையில் வீற்றிருக்கச்செய்தான். எ - று.

ஆரை-வேலி-மதில். ஆராவேலி-ஒருபொருட் பன்மொழி. மேவுவித்தான் எனப்பாலது மேவித்தான் என நின்றது. மேவுவித்தான் எனப்படாம் ஒதுவாருமுளர். (1)

அக்கோயிலவர்க்கருளியவனையரனெனவைகள்
முக்காலுந்தொழுதுற்றான்சுதன்மனெனுமுதல்வேந்தன்
மைக்காளகண்டனிருவிழியென்னுமாமணியைத்
தக்காரிற்பெரிதுற்றசாந்திகனாயிரந்தரித்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரண்மனையை அவ்விருவர்க்குந் தந்து, சுதன்மனென்னும் தலைமைவாய்ந்த அரசன், அச்சாந்திகளையே சிவபிரானுக்கொண்டு தினந்தோறும் திரிகாலங்களிலும் வழிபட்டு வந்தான், கரிய நீலகண்டராகிய சிவபிரானது சிறந்த நேத்திரங்களென்றுகூறும் மேன்மையமைந்த அவ்வுருத்திராக்கமணிகளை, மேலோரிற் சிறந்த சாந்திகர் ஆயிரங்கணக்காக அணிந்தார். எ - று.

இருவிழியென்றது இரண்டு நேத்திரங்களையே குறிக்கினும், அக்காலத்திலுதித்தது திரிநேத்திரங்களிலு மாகலின், இரும்விழி யென்பதாகக்கொண்டு சிறந்த நேத்திரங்களைப் பொருள்கொண்டாம். (கஎஉ)

தூநாறுசுடரிவேந்ததன்மனருள்புதல்வியொடு
மானாதசாந்திகனுமின்னலம்பெற்றருள்கூந்தா
னோமைபெற்றொழியானோவுழந்தாரிவற்பயந்தோர்
தேனாறுந்தெரியலானினிதிருந்தசெயலுணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) தசைமணங்கமழும் பிரகாசமுற்ற இலைவடிவமைந்த வேலேந்திய சுதன்மனுடைய புத்திரியுடனே, அவளைக்கலந்துபிரியாத சாந்திகரும் இனிமையான நன்மைகளையடைந்து வாழ்ந்திருந்தார். பொருமையுள்ளவர்களாய்த் துன்பமுற்றோர்களாகிய இவரைப்பெற்ற இருமுதுகுரவரும், தேன் பரிமளிக்கும் மாலை யணிந்த சாந்திகர் சுகத்துடன் வாழ்ந்திருக்குஞ் செய்தியை யறிந்தார்கள். ஏ - று.

ஒருவனுக்குக் கேடுவிளைவிப்பது அவனிடத்துண்டாகும் பொருமையே யென்ப தனை யுணர்த்துவான் “நோனாமைபெற்றொழியானோவுழந்தார்” என்றார். இதனாலன்றோ, “அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்றார் - வழக்கியுங்கேடென்பது.” எனத் திருவள்ளுவருங் கூறியுள்ளார். தூ - தசை. ஆனாமை - நீங்காமை. நோனாமை - பொருமை.

(கௌ)

இல்லாமையெனுஞ்சிறுமையிருந்தவவர்தாமிழைத்த
பொல்லாமையுணர்கிலராய்ப்புதல்வரொடும்போதரலுஞ்
செல்லாமைபெற்றிருந்தானலனாகியெதிர்சென்ற
னல்லாமையிருளோதியீன்றவடனடிவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) வறுமையென்னுஞ் சிறுமையில் வருந்தியிருந்த அவர்கள் தாங்கள் முன்புரிந்த தீங்கையறியாதவர்களாய்த் தம்முடைய புத்திரர்களோடும் வந்தவுடனே, எதிர்கொண்டு போகாமல் இறுமாந்திராதவராய் எதிரே சென்றார். இருளுக்குக்கா ரணமாகிய மேகம்போன்ற கரிய கூந்தலுடைய தனது மாதாவின் பாதத்திலவனங் கினார். ஏ - று.

தந்தைதாயர் தமக்குத் தீங்கிழைத்தாரேனும் அவரிடத்துத் தாம் பாராட்ட வேண்டிய ஒழுக்கங்களிற் குறையாதிருத்தல் நன்மக்கட்கழகாகவின், “செல்லாமை பெற்றிருந்தானலனாகி யெதிர்சென்றான்” என்றாரென்க. அல்லாமையிருள் என்றது கருநிற மிகுதியை விளக்கி நின்றது. ஒதி-கூந்தல். ஒதி ஈண்டு அன்மொழித்தொகை.

மல்கியகண்ணீர்ததும்பவன்கண்மைபுரிந்தனமென்
றொல்கியசிந்தையனாகியுள்ளுடைந்துமெலிவானே
நல்கியபோரன்பினொடுபணிந்தனனாலந்நால்வ
ரல்கியசிந்தையராகிப்புல்லினாவரப்பரிந்தான்.

(இ - ள்.) நாம் முன்பு கொடேர்ச்செய்கை செய்தோமெயென்று நினைத்துத் துக்கக்கண்ணீர் கண்களில் துளும்பும்படி, துவளும் சித்தமுடையவனும் மனம் நைந்து வருந்தும்பிதாவை, தனக்குண்டாகிய அன்பின் மேலீட்டுடன் வணங்கினார். தமது சகோதரர்களாகிய அந்நால்வரும் தளர்ந்த மனமுடையராய்த் தழுவினார்கள், அவர்களிடத்தும் பரிவு பாராட்டினார். ஏ - று.

மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரம் என்னும் அந்தக் கரணங்க ணன்கினுள், மனம் என்னுதலும் புத்தி விசாரித்தலும் சித்தம் நிச்சயித்தலும் அகங்காரம் முயற்சித்தலும் தொழிலாக வுடைமையின், ஈண்டு மனம் நாம் முன்பு தீமைபுரிந்துள்ளோமே என்

றெண்ணியவுடன் புத்தி அது தீமைதானாவென்று விசாரித்து சித்தம் அது தீமை தானென்று நிச்சயித்தபின்னர் மனம் நைந்து வருந்தியதென்னும் முறைமையைக் குறிப்பிப்பான் “ஒல்கிய சிந்தையனாகி யுள்ளுடைந்து மெலிவானே” என்றார். அந் நான்கனுள் எண்ணலும் நிச்சயித்தலுமே ஓர் காரியத்திற்கேதுவாகலின் புத்தியையும் அகங்காரத்தையுங் கூளுதொழிந்தன ரென்க. (கௌரு)

பெருநிதிபெற்றிவன்பயந்தபிள்ளையென்றும்பாராம
லருகியவன்பினராகியளித்தனரென்பதும்மதியா
னுருகியவன்பொடுபணிந்தான்வேண்டுவனவுவந்துதவத்
தருநிழலிந்திரற்குவமையிவரென த்தந்தளித்தனனூல்.

(இ - ள்.) இவன் நாம் பெற்ற புத்திரனென்றும் பாராட்டாமல் விசேட பொருள் பெற்றுக்கொண்டு, நம்மிடத்திற் கொஞ்சமும் பட்சமில்லாதவர்களாய்க் கொடுத்துவிட்டார்களே என்பதையுஞ் சிந்தியாதவராய், மனவுருக்கத்தோடு கூடிய அன்புடனே வணங்கி, அவர்கட்கு வேண்டியவற்றை மனக்களிப்புடன் கொடுத்து, சிறந்த கற்பகத்தருநீழலில் வசிக்கும் இந்தியனையொத்தவர்க ளிவர்களென்று சொல்லும்படி ஆதரித்தனர். எ - று.

ஆல்-அசை. தமது சற்குணங்களை மதியாரேனும் தாம்பெற்ற புத்திரனென்னும் வாஞ்சையையும் பொருளவாவா லறவே மறந்தவர்களென்பார், “பிள்ளையென்றும் பாராமலருகியவன்பினராகியளித்தனர்.” என்றார். தமக்கினு செய்தார்க்குத் தாமுமின்னாபுரியாது நன்னயஞ்செய்தலே அதற்குரிய தண்டனையெனக்கோடல் நல்லோர் மாண்பாகலின், “உருகியவன்பொடுபணிந்தான்வேண்டுவனவுவந்தளித்தான்.” என்றார். இவ்வாறு புரிதலே விதியென்பதனை, “இன்னசெய்தாராயொறுத்தலவர்நாண - நன்னயஞ்செய்துவிடல்.” என்னுந் திருக்குறளுரையானுந் தெளிக. தவம்-மேன்மை. (கௌசு)

தந்தையர்க்கும்பயந்தளித்த தாயர்க்குமுன்பிறந்த
முந்தையர்க்குமெம்பிரான்முளரிமலரடிபுகுவான்
மந்துமாமணிபுனையத்தந்தளித்தான்கடைமுறைபோ
யெந்தைவான் கைலைபுகுந்தினிதிருந்தானிவரோடும்.

(இ - ள்.) தமது பிதாவுக்கும் தம்மைப்பெற்று வளர்த்த மாதாவுக்கும் தமக்கு முன் பிறந்த தமையன்மாருக்கும், எமது சிவபிரான் திருவடித் தாமரைகளிலடையும் பொருட்டு, தூலிற் கோத்திருந்த சிறந்த ஒவ்வோருருத்திராக்கமணியணியும்படி கொடுத்துப் பரிபாலித்து வந்தார். அந்தியகாலத்திற்போய் எமது சிவபிரானது திருக்கை லையையடைந் திவர்களோடும் இனிதாகவீற்றிருந்தார். எ - று.

பூர்வகாலத்தில் தூறுவயதிற்குக் குறையாதிருந்தலும் தாய் தந்தையர்தமையன்மார் இவர்கள் காலஞ்சென்றபிறகே இனையசகோதரர்கள் காலம் முடிவாதலும் முறைமைப்படி நடந்துவந்த தென்பதைக்குறிப்பிப்பான், “இனிதிருந்தானிவரோடும்” என்றார். எனவே முதலிற் றாய்தந்தையரும் அதன் பிறகு வயதின்த் தகுதிக் கமையத் தமையன்மாரும் உருத்திராக்கமணிந்த மகிமையார் கைலையை யடைந்திருந்தாரென்பதும் அதன் பின் தாமும் தமது அந்தியகாலத்திற் கைலையடைந்து அவர்களுடன் இனிமையோடு வசித்திருந்தாரென்பதும் கருத்து. (கௌ)

ஓற்றைமாமணிப்பெருமையுணரானுயெடுத்தணியப்
பெற்றசாந்திகன்பெற்றபேறிதென்றால்யாமெடுத்துச்
சொற்றமாமணியறிந்துதொடுத்தணிந்தார்க்கரவசைத்த
கற்றைவார்சடையான்றன்கழலன்றிநிழலின்றே.

(இ - ள்.) சிறந்த ஓர் உருத்திராக்கமணியை அதன் மகிமையைத் தெளியாதவ
ராய் எடுத்தணிந்துகொண்ட சாந்திகரென்பவர் அடைந்த பயன் ஈதென்று கூறுவோ
மாயின், நாம் விரித்துக்கூறிய சிறந்த அவ்வுருத்திராக்கமணியின் மகிமை மூற்றுமுண
ர்ந்து மாலையாகக் கோத்தணிந்தவர்கட்கு, சர்ப்பக்கச் சணின்தவராகிய கூட்டமாய்
நீண்டசடைமுடியையுடையசிவபிரானது. திருவடியைத்தவிரவேறுநீழலில்லை.

ஏ - அசை.

(க௭அ)

இப்பரிசிம்மணிப்பெருமையெனவுணரவெடுத்துரைத்த
சுப்பிரதீபர்ப்பணிந்துயோகாங்கன்றொழுதேத்தி
யப்பெருமாமணியவன்பாலருள்பெற்றுச்சிவயோகத்
துப்புரவுபெற்றமலன் கைலைவரை துன்னினான்.

(இ - ள்.) இவ்வுருத்திராக்க மணியின் மகிமை இத்தன்மையாகுமென்று விரித்
துக்கூறிய சுப்பிரதீபரை, யோகாங்கமுனிவர் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி அஞ்சலிய
ஸ்தராய்த் துதித்து, அச்சிறந்த உருத்திராக்கமணியைச் சுப்பிரதீபர் அன்புடனே யரு
ளப் பெற்றுக்கொண்டு, சிவயோகானுபவ மூற்றுச் சிவபிரானது திருக்கைலையை
யடைந்தனர். ஏ - று. துப்புரவு-அதுபவம்.

(க௭க)

தருவினிலம்புரந்தளிக்குஞ்சாலங்கனெனும்வேந்தன்
சுருதிமாதவத்தோனைச்சுப்பிரதீபனைப்பணிந்து
மருவுசிவமணிவாங்கிமுடிபொறுத்துமண்புரக்குந்
திருவருசெங்கோலோச்சிப்பின்கைலைசென்றுற்றான்.

(இ - ள்.) கற்பக தருவைப்போன்ற கொடையாளியாய் உலகத்தைப் பரிபாலித்
தரசாட்சிபுரியும் சாலங்கனென்னும் அரசனும், வேதமுணர்ந்த பெருந்தவசியாகிய
சுப்பிரதீபரை வணங்கி, அவரிடத்துள்ள உருத்திராக்கமணியைப் பெற்றுச் சிரசி
லணிந்துகொண்டு, உலகைக்காக்கும் வளமைமிக்க செங்கோல் செலுத்தி, அதன்பின்
கைலைப்பதவி யடைந்தான். ஏ - று.

யோகாங்கமுனிவர் வந்து முறையிட்டிக்கொண்ட அரசனிவனாகலின், அவனே
திரிற்சுப்பிரதீபர் நடத்திக்காட்டிய அற்புதச்செயல்களைக் கண்ணுற்றவனாய், அவரிட
த்தச்சமும்பத்தியுமுண்டாய் அவரைப்பணிந்து உருத்திராக்கமணி வாங்கித் தரித்துக்
கொண்டந்தியத்திற் கைலையடைந்தன னென்க.

(க௭ஈ)

ஓரசனவையகத்திலினிதுணர்த்தியுலவாத
வார்வமுடனகம்புகுந்தவருமறைச்சுப்பிரதீபன்
பார்புகழநலனுகர்ந்துபற்பகல்வையகியபின்னர்ச்
சார்தருவையுச்சினிமாகாளர்தமக்கீந்தான்.

(இ - ள்) ஒப்பற்ற சாலங்கனென்னும் அவ்வரசன் கொலுச்சபையில் உருத்திராக்கமணியின் மகிமையை இனிமையுடன் விளக்கி, ஒழியாத பேரன்புடனே தமது மனைக்கெழுந்தருளிய அரியவேதங்களைபுணர்ந்தசுப்பிரதீபர், உலகெங்கும்புகழும்படி சுகல இன்பங்களையும் அதுபவித்துப் பலநாள்வாழ்ந்த பிறகு, தமக்குத்தேவலோகத்திலிருந்துவந்த கற்பகத்தருவை உச்சீனிமாகாளருக்குக் கொடுத்தருளினர். ஏ - று.

இந்நகரத்தின்பதுகரந்திலவாழ்க்கையினிதோம்பிப்
பின்னரருங்கிளையோடுமக்களொடும்பெரிதுவப்புற
நந்நகரமதிசயிப்பவந்தரதுந்துமியார்ப்பப்
பொன்னகர்வேந்தெதிரேத்தத்திருக்கைலைவரைபுகுந்தான்.

(இ - ள்) இவ்வறிவ்வுலக இன்பங்களையதுபவித்து இல்லறதருமத்தை இனிமைபெறநடாத்தி, அதன்பின் அரிய சுற்றத்தினரோடும் புத்திரர்களோடும் மிக்க எளிப்படைந்து, தேவலோகம் அதிகரிக்கவும் அந்தர துந்துபிகோஷிக்கவும், வானுலகத்திறைவனாகிய இந்திரன் எதிர்கொண்டுதுதிக்கவும், திருக்கைலைவரையடைந்தருளினர். ஏ - று. (கஅஉ)

முன்னிகழ்ந்தகதையிதுவென்றெடுத்துரைத்துமுனிவர்க்குப்
பின்னிகழ்ந்தவதன்காதைபிறிதொன்றுபேசுறலும்
பன்னுகணத்தவர்புகழ்ந்துபலவாற்றற்பரசுற்றுப்
பொன்னவீர்புன்சடைச்சூதுபுகல்வாயென்றடிபணிந்தார்.

(இ - ள்) முற்காலத்து நடந்தசரிதை இதுவென்று நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு விரித்துக்கூறி, சூதமுனிவர் பிற்காலத்தில் நடந்த அவ்வுருத்திராக்கமணி மகிமைச் சரிதையொன்று கூறத்தொடங்குதலும், யாவரும்வியந்து கூறுகின்ற நைமிசாரணிய முனிவர்கள் புகழ்ந்து பலவகையாற்றித்து, பொன்போன்று பிரகாசிக்கும் குஞ்சிச்சடையையுடைய சூதமுனிவரே! திருவாய்மலர்வீரென்று திருவடிகளில் வணங்கினார்கள். ஏ - று.

புன்குசடை-குஞ்சிச்சடை. புன்குசடைஎனற்பாலது செய்யுண்டை நோக்கிப் புன்சடை எனின்றது. (கஅங)

கலிநிலத்துறை.

அடவிமால்வரையகடுகிண்டொழுகியவருவி
மடலவீழ்ந்துவீழ்நறுமலர்மிதந்திடவரலாற்
புடவிமாமகன்புனைமலர்மாலையிற்பொலிந்து
நடவுதன்மைபெற்றொழுகியநருமதையாறு.

(இ - ள்.) வனத்தின்கணுள்ள பெரியமலைகளின் வயிற்றைக்கிழித்துக்கொண்டு அருவி நீரானது, இதழ்கள் விரிந்துவீழ்ந்த மணமுள்ள மலர்கள் மேலேமிதக்கும் படி ஒழுகுதலாலே, பெருமைமிக்க பூதேவி அணிந்துகொண்ட மலர்மாலையோன்று விளங்கிப்பாயும் தன்மையைப்பெற்றுப் பிரவாகித்துக் கொண்டிருக்கும் நருமதைநதி. ஏ - று.

மலையருவிகள் மலர்களையடித்துக்கொண்டு ஆற்றுநீருடன்கலத்தலால், அவ்வாற்றுநீரில் மலர்கள் வரிசைப்படவிருத்தலைநோக்கின் நிலமகட்கணிந்த மலர்மாலையோன்றிருந்த தென்பதுகருத்து. (கஅச)

கூலவார்க்காக்கனியொடுங்குழைத்தவான்றினைய
சோலையந்நதிவணங்கினதொழுவனபோன்ற
சாலனீண்மருங்கெய்தியந்தடந்தினைக்கரத்தான்
மூலமூடுபுக்கெடுத்தெமைமுடிக்கலையென்னு.

(இ - ள்.) குவிந்துநீண்டுள்ள அவ்வாற்றின் கரையினிடத்துப் பழங்களோடும்
விலாந்திருக்கும் உயர்ந்தகிளையையுடைய சோலைகள், மிகநீண்ட எமது பக்கத்தடை
ந்து அழகிய விசாலித்த அலைகளென்னும் கைகளால் எங்கள்விரினிடத்தில் புகுந்து
எங்களை யெடுத்துமுடித்துக் கொள்ளவில்லையே யென்று, அவ்வாற்றை வணங்கி யஞ்
சலி செய்துகொண்டிருப்பதைப் போன்றன. எ - று.

அச்சோலைகளின் கிளைகள் வளைதல் பணிதலைப்போன்றும், மீண்டும் நிமிர்ந்து
உயரத்திற் பழங்களை யுடைத்தாயிருத்தல் அஞ்சலிசெய்து கொண்டிருத்தலைப்போன்
றும் விளங்கியதென்பது கருத்து. கூலம் - குவிவு. (கஅரு)

மணிவரன்றியும்வரமீர்த்தொழுகியும்வனவே
யணிநிலாமணியுந்தியுமார்கலி தூர்த்தன்
மணமகன்புலத்துள்ளவைவானவர்கொளலாற்
றணியுமன்னவற்களிப்பதுபோன்றதத்தடநீர்.

(இ - ள்.) அந்நதிப்பெருக்கு மாணிக்கங்களை வாரிக்கொண்டு பாய்ந்தும், அவ்
வனத்துள்ள மூங்கில்களிடத் துறப்பத்தியாகும் முத்துக்களைச் செலுத்தியும் கடலைத்
தூர்க்கச்செய்தல், தனது கணவனாகிய கடலினிடத்துதித்த மணிகளையெல்லாம் தே
வர்கள் எடுத்துக்கொண்டமையால், செல்வக்குறைவுள்ள அக்கணவனுக்குக் கொடுப்
பது போன்றிருந்தது. எ - று.

மணி என்பது இரத்தினப் பொதுப்பெயரேனும் வைரமென வேறுபிரித்துக்
கூறியிருத்தலின் ஈண்டு மணி என்பதற்கு மாணிக்கம் எனப் பொருள்கொண்டாம்.
முத்துக்கள் பிறக்குமிடங்கள் இருபதினுள் மூங்கிலுமொன்றாதலின் “வேயணிநிலா
மணி” என்றார். நிலாமணி - முத்து. முத்துக்கள் பிறக்கும் இருபதிடங்களாவன:—
இப்பி-உடம்பு -கடல்மீன்-கதவி-கமலம்-கமுகு-சரும்பு-கொக்கு-சங்கு-செந்நெல்-திங்
கள்-நத்து-நாகம்-பசுவின்பல்-பன்றிமருப்பு-மடந்தையர்கந்தரம்-முதலை-மூங்கில்-மே
கம்-யானைமருப்பு. இதனை, “பனிமதிகதவிமேகம்பைந்தொடிகழுத்தாவீன்பல் - தனீ
யானையேனக்கொம்புதடங்கராவுடம்புகொக்கு - வினையாச்சலஞ்சலம்நந்திப்பிமீன்
மூங்கில்பூகம்-நீனைசெந்நெல்கரும்புகஞ்சரிக்கழிருபதினமுத்தாகும்.” என்னுள் செய்யு
ளானுமுணர்க. (கஅசு)

வரையகழ்ந்தெழுமரனொடுமாமதக்களிறுந்
திரைசெய்வேலைதொட்டிர்த்ததுசெறிப்பதுசெப்பி
னிரைபெறுங்கடல்களிறற்றொடுதருவிழந்தேங்கக்
குரைபெரும்புனருமதைகொடுப்பதுகடுக்கும்.

(இ - ள்.) மலைகளிப்பிளந்து கொண்டு வெளிப்படும் மரங்களுடனே மிக்கம
தம் பொழிகின்ற யானைகளையும், கரைமட்டுந்தாவும் அலைகள்பற்றியிழுத்துக்கொண்டு
போய்க் கடலிற் சேர்ப்பதைக் கூறுமிடத்து, ஒலிக்கின்ற பெரியசமுத்திரம்தன்னிட

த்துதித்த வெள்ளையானையையும் கற்பகதருவையும் பறிகொடுத்தேங்கி யிருப்பதால், சத்திக்கின்ற சலப்பெருக்குடைய நருமதைநதி கொண்டிபேய் அக்கடலுக்குக் கொடுப்பதை யொப்பாம். எ - று.

முன்புதன்னிடத் துதித்த வெள்ளையானையையும் கற்பகதருவையும் இந்திரன் எடுத்துக் கொண்டமையின் ஏக்கக்கொண்டிருக்கும் கடலுக்கு, வெள்ளையானைக்குப் பதில் சாதாரணயானையையும், கற்பகதருவுக்குப்பதில் சாதாரண மரத்தையும் நரும தாந்திகொடுக்குந் தன்மைபோன்றுள்ள தென்பதுகருத்து. (கஅஎ)

தூயநாண்மலர்த்தாமரையோதிமந்துவைப்ப

மேயதேன்றுளிவிரையொடுதென்றன்மோந்திரைக்கு

மாயவார்கரையருகுறத்திரிதருமாக்கள்

சேயொளிக்கதிர்மார்பினுந்தோளினுந்தெறிப்ப.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாகிய அன்றலர்த்த தாமரைமலரை, அதில்வசிக்கும் அன்னப் பறவைகள் துவைத்தலினாலே வெளிப்படுகின்ற அத்தாமரையிற்பொருந்திய தேன்று ளிகளைத் தென்றற்காற்று வீசுவதால், ஒலித்தலையுடைய அவ்வாற்றின் நீண்டகரைக் குச் சமீபத்திற்கிட்டிச் சஞ்சரிக்கின்ற மனிதர்களது செந்நிறம் பிரகாசிக்கின்ற மார்புகளிலும் தோள்களிலும் தெறிக்கின்றன. எ - று.

நீர்வளமிகுதியால் தாமரைகளுடைமையும், அவைவசேடித் திருத்தலால் அன்னங்கள் மிகுத்திருத்தலும் விளக்கியவாறு. அங்குள்ள ஆடவர்கள் செந்நிறம்பொருந்திய களப்பூச்சுணிந்த மார்பினையுடையாரென்பார்” சேயொளிக்கதிர்மார்பு.” என்றார். (கஅஅ)

இனையமாந்தியுத்திடுமாயிடமென்னும்

புனைசெய்மாநகரொன்றுளதந்நகர்ப்பொருந்தி

மனைவளந்தருவிச்சுவசித்தனோர்வணிக

னினையுநீதியினீடறத்துறைவழிநின்றான்.

(இ - ள்.) இச்சிறந்த நதிசூழப்பட்டுள்ள ஆயிடமென்னும் பெயரமைந்த அலங்காரத்தோடுகூடிய பெரியநகரம் ஒன்றுண்டு. அந்தநகரத்தில் வசித்து இல்லறநடாத்திக்கொண்டிருந்த ஒப்பற்ற வைசியகுலத்தானாகிய விசுவசித்த நென்பவன், யாவராலும் மதிக்கத்தக்க மதந்தியிற்கூறிய மேன்மைமிக்க தரும மார்க்கத்தின் முறைப்படியொழுகினான். எ - று.

இல்லறநடாத்துவோன் அவ்வறத்திற்குக் கூறியுள்ள முறைமைகளில் வருவாது நடாத்தினான்றிப் பயன்பெறானென்பார், “நினையுநீதியினீடறத்துறைவழிநின்றான்.” என்றார். இதனை, “அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கையாற்றிப்புறத்தாற்றிப் - போஷய்ப்பெறுவதெவன்.” என்னும் திருக்குறளுரையானுந் தெளிக. (கஅஆ)

வேடநல்லுருக்காண்டொறும்வீழ்ந்தடிபணிந்து

மாடிருத்தியாங்கவர்க்கமுதுதவியுமனையார்க்க

காடைகோவணமருத்தியினருளியுமரபிற்

மேடரும்பொருடருமமொன்றல்லதுதேடான்.

(இ - ள்.) சிவபிரான் திருவேடங்களைத்தரித்த சிறந்தவடிவங்களைக் கண்ட போதெல்லாம், சாஷ்டாங்கமாக அவர் திருவடிகளைவணங்கி, தம்பக்கத்தில் அவர்களை

எழுந்தருள்செய்து அவர்களுக்குத் திருவமுதளித்தும், அத்தன்மை யுடையார்க்கு வஸ்திரம் கௌபீனம் இவைமுதலியவைகளை அன்பினற்கொடுத்தும், முறைப்படி தேடத்தக்க அருமையான தருமத்தைத் தவிர வேறொன்றையும் தேடான். எ-று.

ஒருவன் மனமொழிமெய்களால் தேடத்தக்கது தருமம் ஒன்றையாகவின் இவ் விசுவசித்தரும் “தேடரும்பொருடருமொன்றல்லதுதேடான்.” என்றார். இதனை, “சிறப்பினுஞ்செல்வமுயினுமறத்தினுஉங் - காக்கமெவனோவுயிர்க்கு.” என்னுந் திரு க்குமுளானுந்தெளிக் மனவாக்குக் காயங்களால்நேரும் வினைகளினத்தும் தருமங் ளாகவே யிருக்கவேண்டிதலின், “ஒல்லுவகையாலறவீனையோவாதே. செல்லுவா யெல்லாஞ்செயல்” என்றுங் கூறியுள்ளார். மனமொழிமெய்களால் நேரும் நல்லீனக ளாவன:—நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலும் ஆம். (கூ௦)

ஆறநஞ்சுரத்தரும்புனற்பந்தர்செய்தமைத்து
முறுகூவனீன்குரம்பொடுகழனிசெய்துவந்துந்
தேறுகின்றதிற்சிவனடியல்லதுதேற
னீறிலாப்பெருங்கருணையேபுருவெடுத்தனையான்.

(இ - ள்.) ஊர்வழியிலுள்ள அருமையான பாலைவனத்திலே சிறந்ததண்ணீர் ப்பந்தர் ஏற்படுத்தியும், ஊற்றுநீர்சுரக்கும் கிணறுகளையும், நீண்டவரம்புகளோடு கூடிய கழனிகளையு மமைத்துக்களித்தும், தேற்றங்கொள்ள வேண்டியவற்றுள் சிவ பிரான் திருவடியையன்றி மற்றொன்றையும் தேராதவனாய், அழிவற்றபேரருளே வடி வெடுத்ததுபோன்றவன். எ - று.

தண்ணீர்ப்பந்தர் வைத்தல் - ஊருணிதோண்டல்-பயிரிடும் நிலங்களுக்கு வர ம்புகட்டல் இவைமுதலியன சர்வஜனோபகாரமாகச்செய்தல், சிவபத்தியுடையா ரிட த்துதித்த காருணியமிகுதியாலாகவின், “சிவனடியல்லதுதேற-னீறிலாப்பெருங்கரு ணையேபுருவெடுத்தனையான்” என்றார். (கூ௧)

கடவுண்மாப்பெருங்கங்கையாடுதுமெனக்கருதி
யிடபவேற்றொடுகத்தபொட்டகமிவற்றின்
மிடைபெருஞ்சரக்கேற்றுவோன்வேசரிப்புறத்தி
னடைதரும்பொதியேற்றினனுருத்திரவக்கம்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருத்திய சிறந்த மேன்மையுள்ள கங்கையில் நீராடு வோமென்றெண்ணி, இடபத்தின்மீதும் கழுதையின்மீதும் ஒட்டகத்தின்மீதும், விசேடித்த விஷபுள்ள சரக்குகளை யேற்றுபவனாய், கழுதையின்முதுகில் உருத்திரா க்கமணிகளாலாகிய மால்களடங்கிய மூட்டைகளையேற்றினன். எ - று.

இவ்வணிகன் காசியாத்திரை செய்வோமென்றெண்ணி என்பார் “கடவுண்மாப் பெருங்கங்கைபாடுதுமெனக்கருதி” என்கூறினார். பின்வரும்(கூ௨) வது பாடலில் “தூல்கோத்தேறுருத்திரமாமணிசுமத்தலால்” எனக்கூறி யிருத்தலின் “ஏற்றினனுரு த்திரவக்கம்” என்றதற்கு உருத்திராக்கமணிகளாலாகிய மால்களை ஈண்டும் பொ ருள்கொண்டாம். (கூ௨)

காதங்காதரைவைகலுங்கழிதரக்கழித்துப்
போதந்தன்னவன்பொதும்பர்குழிந்தியப்பொருப்பின்

மீதந்தேறலும்வீழ்ந்துகோகிறப்புழிநமனார்
தூதன்பற்றினன்மென்புலத்துடன் கொடுதூர்ப்ப.

(இ - ள்.) ஒருகாதம் ஒன்றாகாதமாகத் தினந்தோறும் கடக்கும்படி கடந்து போய், சோலைகள்கூழ்ந்த விந்தியபர்வதத்தின் மீதேறலும், அக்கழுதை ஏறமாட்டாமல் விழுந்திறக்குத் தருணத்தில், யமதூதன்பற்றி யமபுரத்திற் கழைத்துக்கொண்டு போக, எ - று.

உருத்திராக்கம் சுமக்கப்பெற்ற புண்ணியவிசேடத்தால் இச்சரீரம் நீங்கப்பெற வேண்டித் தவறிவிழுந்திறத்தமை காண்க. (கக்ஷ)

கயிலைமால்வரைக்கணத்தவர்தவருண்டனர்கடுங்க
ணயிலெயிற்றமெறவிதன் றாதனையடர்த்து
வெயிலிமைத்தெழுமானமீதுருத்துறமீண்டு
சயிலநாயகன்சந்திப்பிடுத்தினர்தலைவர்.

(இ - ள்.) சிறந்த திருக்காலையிலுள்ள கணத்தவர்களிற் றலைவர்கோபித்து, கரேமான கண்களும் கூர்மையான பற்களுமுள்ள கொல்லத்தக்க யமதூதனை எதிர் த்து, பிரகாசம்வீசி விளங்கும் விமானத்தின்மீ திருத்திக்கொண்டுதிரும்பி, சிவபிரான் சந்தியிற் கொண்டுபோனார்கள். எ - று.

கயிலைமால்வரைக் கணத்தவர் தலைவரெனக்கூட்டுக. (கக்ஷ)

நூறுகற்பமங்கிருந்ததுகணமென நூல்கோத்
தேறுருத்திரமாமணிசுமத்தலானவர்க்கும்
பேறளிக்குமீம்மாமணிதரித்தவர்பெருமை
கூறினெம்முழையடங்குருதென்றனன்ருரவன்.

(இ - ள்.) நூல்களிற்கோத்த மால்களாகிய உருத்திராக்கமணிகளைச் சுமந்தத னால் அக்கழுதை ஒருகூணநேரத்தைப்போல நூறுகற்பங்கள் அக்கயிலைப்பதவியிலிரு ந்தது. எவர்களுக்கும் உண்மைக்கதியைப் பாலிக்கும் இவ்வுருத்திராக்கமணியை யணிந்தவர்களுடைய பெருமையைச் சொல்லத்தொடங்கில் எம்மால் முற்றுப்பெறா தென்று சூதமுனிவர் கூறினர். எ - று.

கற்பம் என்பது பிரமனாயுள். அப்பிரமனாயுளாவது சதாயுக மிரண்டாயிரங்கொ ண்ட நாளொன்றாக முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாள்கள்கொண்ட வருடம் நூறு. அவ் வாறு நூறு பிரமர்களின் ஆயுளுள்வரையில் அப்பதவியி லிருந்ததென்பது கருத்து. (1)

கேட்டரும்புலங்களிப்புறுமாதவக்கிழவர்
தோட்டலங்கலாய்குதநீமுன்புகல்விபூதி
நாட்டருங்கதிதருமெனநவின்றனையதனே
மட்டிமாமணிபுனையவேண்டுமெனவிசைத்தாய்.

(இ - ள்.) இவையனைத்தையுஞ் சிரவணித்து அருமையான ஐம்புலன்களும் களிப்படைந்த பெருந்தபோதனர்களாகிய நைமிசாரணியமுனிவர், இதழ்களுள்ள மலர்மாலையையணிந்த சூதமுனிவரே? தேவரீர் இதற்கு முன்கூறிமுடித்த திருவெ ண்ணிறு சொல்லுதற்கரிய மெய்க்கதியளிக்குமென் நருளிச்செய்தீர், அதனுடன்சேர் த்து உருத்திராக்கமணி யணியவேண்டுமென் றிப்போது திருவாய்மலர்ந்தீர். எ - று.

அம்முனிவர்களின் ஐம்புலன்களும் ஏனையர் ஐம்புலன்களைப்போன்று தம்மிச்சையின் வழிச்செல்லாது அவர் வயத்தவாயிருத்தலின் “அரும்புலம்” என்றார். (ககக)

ஒன்றிருங்கதிதருமெனிலுருத்திரவக்க
மின்றுபூண்பதில்வருபயனென்கொலோவென்னு
வன்றுமாதவர்சூதனைவினவலுமனையான்
மின்றிரண்டனவேணியர்க்கின்னணம்விளம்பும்.

(இ - ள்.) அத்திருவெண்ணெருன்றே பெருங்கதியளிக்குமாயின், உருத்திராக்கமணியும் இப்போது தரிப்பதனால் வருமுதியம் என்னையோவென்று, அப்போது நைமிசாரணியமுனிவர்கள் சூதமகாமுனிவரைக் கேட்டவுடனே, அச்சூதமகாமுனிவர் மின்னுக்கள் சேர்ந்திருப்பதுபோன்ற சடைமுடியையுடைய அம்முனிவர்களுக்கிவ்வாறு கூறுகின்றனர். எ - று. இவ்விரண்டிங்குளகம்.

ஓர் சாத்தியத்திற்கிரண்டு சாதனங்கள் வேண்டாவென்பார், “ஒன்றிருங்கதிதருமெனிலுருத்திரவக்க - மின்றுபூண்பதில்வருபயனென்கொலோ.” என்றார். (ககக)

மெய்யரும்பியவேர்வையின்விரிபுனலாட்டின்
மையரும்பியமழையினின்மக்கண்மெய்ந்நெருக்கிற்
றெய்வவெண்டிருநீற்றணிசுதைதருஞ்சுதைந்தால்
வெய்யபூதம்வெங்குதராவரக்கரான்மெலிவார்.

(இ - ள்.) சரீரத்திற்றுளிக்கின்ற வியர்வையாலும் விசேடித்த நீர்வினையாட்டாலும் மேகங்களாற்பொழியும் மழையினாலும் மனிதர்கள் சரீரம் உராய்தலாலும் தெய்வீகமமைந்த திருவெண்ணீற்றின் அழகுஅழியும், அழிந்தால் கொடியபூதங்களாலும் பெரிய பசாசுகளாலும் இராகு கேதுக்களாலும் இராக்கதர்களாலும் வருந்துவார்கள். எ - று. (ககஅ)

அலங்குமாமணியுருத்திரவக்கமொன்றணியின்
விலங்கெயிற்றுவெம்பூதமேமுதலியமேவா
புலங்கொண்மாமணிபுனைதரிப்போக்குறாததன
விலங்குமாமணியீற்றொடும்புனைவதற்கிசையும்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த உருத்திராக்கமணியொன்று தரித்தால், கொரேப்பற்களையுடைய கொடிய பூதமுதலியவையடையா. ஞானம்நிறைந்த சிறந்த உருத்திராக்கமணிமாத்திரம் அணியினும் அவைகளைப்போக்காது. இக்காரணத்தால், விளங்குகின்ற அவ்வுருத்திராக்கமணி திருவெண்ணீறுடன் அணிவதற்குப் பொருத்தம். எ - று.

திருவெண்ணீறுடலி லில்லாக்காலத்தி லடையத்தக்க பூதமுதலியவை உருத்திராக்கமணியைக் காணினகலும். எனவே திருவெண்ணீறே பூதமுதலியவைகளையகற்றுமென்பொருளாகலின், திருவெண்ணீற்றி ன் உருத்திராக்கமணியணியினைவகையகற்றா என்றார். அன்றியும் திருவெண்ணீறணிகின்றவனே உருத்திராக்கமணியணிதற்கருகெனப்பதற்கு கருத்தாகலின், முந்தியணியவேண்டவது திருவெண்ணீறும் அதனுட னணியவேண்டவது உருத்திராக்கமுமென வற்புறுத்தியவாறுந் காண்க. ஆனதுபற்றியே, சூதமுனிவரும் விபூதிமான்மியம் முதலிற்சுறிப் பிறகு உருத்திராக்க மான்மியக் கூறியதுஉமென்க. விலங்கெயிறு என்பதற்கு இடைவெளிவிட்டு விலகியுள்ளபற்கள் எனப்பொருள்கூறலு மொன்று. (ககக)

கவர்க்கொடுஞ்சடையந்தணீரொருகதைகேண்மின்
சவித்துருப்பெருநாடுனுமொருதனிநாட்டிற்
பவித்தசூரியபுரமெனுமோர்பதியதன்பாற்
சுவப்புயச்சிந்துசேனனென்றுளனொருகோமான்.

(இ-ள்.) கவித்து நீண்டுள்ள சடைமுடியையுடைய முனிவர்களே! இன்னும்ஓர் சரித்திரம் கேட்பீர்களாக! பெரியநாடென்று யாவரும்சூறும் சவித்துரு என்னும் ஓர் ஒப்பற்ற நாட்டிலே, சிலாக்கியம்பொருந்திய சூரியபுரமென்னும் ஓர்நகரமுண்டு, அந்நகரத்தினில், திரண்டபுயங்கலையுடைய சிந்துசேனனென்னும் ஓர்ரசனிருந்தான்.

பவித்த எனற்பாலது எதுகைநோக்கிப் பவித்த எனநின்றது. பவிகம் - சிலாக்கியம். நாட்டுப்பவித்த எனப்பாடமோதி நாட்டிற்றேன்றிய எனினுமமையும். (௨௦௦)

சிந்துநாட்டினிற்காகளநகருடைச்சிங்கன்
வந்துபோர்க்கறைகூவலும்வகுத்தநாற்படையை
யுந்தமூண்டிருசேனையுமுடற்றிடுங்காலை
முந்துதூசியின்முறிந்தனன்சிங்கனுமுதல்வன்.

(இ - ள்.) சிந்துநாட்டிலே காகளநகரையாண்டிருந்த சிங்கனென்னுமரசன் எதிர்த்துவந்து யுத்தத்திற்கழைத்தவுடனே, சிந்துசேனன் தன்னிடத்துள்ள நால்வகைச் சைனியங்களைச் செலுத்த, இருவகைச் சைனியங்களும் எதிர்த்துப் போர் புரிகையில், சிந்துசேனனது முற்பட்ட தூசிப்படையினாலேயே சிங்கனென்னும் அரசன் தோல்வியுற்றான். எ - று.

நால்வகைச் சைனியங்களாவன:—இரதம் - கஜம் - துரகம் - பதாதி. (௨௦௧)

சிங்கனென்னுமத்திறலுடையொருதனிச்செல்வன்
பொங்குநாற்பெருஞ்சேனையைக்களம்படப்போக்கி
யங்கவன்றனித்தொருவானையடிபுக்கடைந்து
செங்கண்மாயனைநோக்கிரின்ருந்தவஞ்செய்தான்.

(இ - ள்.) சிங்கனென்னும் பெயருடைய வல்லமையமைந்த ஒப்பற்ற மன்னவன், தனது நால்வகைப் பெருஞ்சைனியங்களையும் யுத்தகளத்தில் இறக்கும்படியுழித்து, அம்மன்னவன் ஒன்றியாகத்தனித்து ஓர் வனத்திற்போய்ச்சேர்ந்து, தாமரைக்கண்டையுடைய திருமாலேத் தியானித்துக்கொண்டிருந்து அருமையான தவம் புரிந்தான். எ - று. (௨௦௨)

சாலநாள்பலகழிதரக்கழிந்தபின்றுளப
மாலேமார்பினன்புள்ளரசுகைத்தெதிர்வந்தா
னேலுமன்பொடுமென்பறக்குழைந்துநின்றேத்தி
மூலமாமுதன்முருந்தனைப்பணிந்தனன்மொழிவான்.

(இ - ள்.) அநேக நாட்கள் இவ்வாறு தவஞ்செய்து கழிந்தபிறகு, துளபமாலையணிந்த மார்பினையுடைய திருமால் கருடவாகனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு பிரத்தியட்சமாயினர். பொருந்திய மெய்யன்போடு என்பு நெக்குவிடவுருகி எதிர் நின்று துதித்து, ஆதிமூலமாகிய முதல்வரான திருமாலே வணங்கி விண்ணப்பிக்கின்றான். எ - று. (௨௦௩)

செருமுகத்தடுநிருபராற்றிருநகர்தீர்த்தே
 னருவிமால்வரையடைந்துநின் னருள்பெறவேண்டி-
 யொருவருந்தவத்தடைந்தன னுவந்தருள்சுரந்தாய்
 மருவலர்க்கடந்தியானரசெய்துவான்மதிப்பாய்.

(இ - ள்.) யுத்தமுகத்திலெதிர்த்த வேற்றரசரால் எனதுநகரத்தை விட்டேன், அருவியொழுதுகின்ற பெரிய இம்மலையையடைந்து தேவரீர் திருவருளைப் பெறவிரும்பி, ஒழிதற்கரிய தவிலையடைந்தேன், தேவரீர் அத்தவத்திற்குத் திருவுருவந்து திருவருள் பாலித்தீர், பகைவர்களைவென்று அடியேன் அரசாட்சியைப் பெறும்படி திருவுளங்கொள்ளவேண்டும். ௭ - று.

வனத்திலடைந்தோர் ஓர்வரையைச்சேர்ந்து தவம்புரிதலியல்பாதலின் முன்பு வாளா வனமெனக்கூறி, ஈண்டிவனையெனக் கூறினார். (௨௦௪)

என்னவேந்தனின் நிரந்திரந்தெடுத்தெடுத்தியம்பப்
 பொன்னிலங்கெழிலெம்பிரான் திருவருள்புரிந்து
 தன்னலங்கொளிச்சக்கரந்தருதுநின் றணவாத்
 துன்னுசேனகொண்டேகிமற்றபிபடைதொலைப்பாய்.

(இ - ள்.) என்று அவ்வரசன் திருமாலெதிரில்நின்று விண்ணப்பித்து எடுத்தெடுத்துக்கூறலும், திருமகள்விளங்கும் அழகுடைய திருமால் அவ்வரசனுக் கருள் கூர்ந்து, தனக்குத்தானே நிகராகிய ஒளிவீசம் சக்கரம் தருகின்றோம், உன்னிடத்திலிங்காமல் நெருங்கியுள்ள சைனியங்களைக் கூட்டிச்சென்று, அவ்வேற்றரசனுடைய சைனியங்களையழிப்பாய். ௭ - று.

அரசர்கள் போர்க்கெழுங்கால் யுத்தத்திற்கென்று நியமித்துள்ள சைனியங்களை யே முன்னரழைத்துப்போத வியல்பாதலானும், அதுநீங்க வேறு சேமப்படைகள் வைத்திருப்பது மரபாதலானும், முன்பு யுத்தத்தில் தோல்வியடைந்தது யுத்தநியம சைனியங்களாதலால், இப்போது சேமப்படைகளுடன் செல்வாயென்பார் “நின் றணவாத்துன்னுசேனகொண்டேகி” என்றார். மற்று - அசை. (௨௦௫)

விடுத்தகாலேநின்வெம்முனையபெகைவீட்டி
 யடுத்தின்கரத்தம்முறையடையுமற்றப்பாற்
 கொடுத்தசக்கரமெம்முழைவருமெனக்கொடுத்தா
 நெடுத்தவெண்குடைவேந்தனேற்றெழுந்தனனிப்பால்.

(இ - ள்.) இச்சக்கரத்தைப் பிரயோகித்தபோது, கொடிய யுத்தத்திலெதிர்த்த நினது பகைவர்களையழித்து, உடனே பழையபடி உன்சையில் வந்திருக்கும்; அதன் பிறகு கொடுத்த நம்மிடத்தில் வருமென்று கூறியளித்தனர். வெண்கொற்றக்குடை நிழற்றிய அவ்வரசன் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டான். அதன்பிறகு. ௭ - று. மற்று - அசை. இம்மூன்றுங்குளகம். (௨௦௬)

பரிதிநல்கியநேமியோன்பாற்கடலடைந்தா
 னொருதனக்குடைவேந்தனுஞ்சேனகொண்டிருந்தான்
 செருமுரட்கெஞ்சிந்துசேனனைக்களஞ்செறுத்துப்
 டொருதுதங்களின் மிடைந்தனரெதிரெதிர்புகுந்தார்.

(இ - ள்.) சக்கரத்தைப்பாலித்த திருமால் திருப்பாற்கடலுக் கெழுந்தருளி னர். சிறந்த சந்திரவட்டக் குடையையுடைய ஒப்பற்ற அவ்வரசனும் தன்னு சேம சைனியங்களைக் கூட்டிக் கொண்டெதிர்த்தான், முருட்டுத்தன்மையுடைய கொடுஞ் சமர் புரியத்தக்க சிந்துசேனை யுத்தகளத்தில் நெருங்கி எதிர்த்து, இருவகைச்சைனி யங்களுஞ்சேர்ந்து எதிரெதிராக யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (௨௦௭)

ஆழிமாயவனளித்தருளாழிவெம்படைக்கு
வாழிநாண்மலர்புனலொடுமருச்சனைவகுத்துச்
சூழமிக்களச்சிந்துசேனன்றொகுசேனை
பூழியாக்குதியெனவிடுத்தொருகைதோள்புடைத்தான்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலுடைய திருமால்பாலித்த கொடிய சக்கராயுதத்திற்கு அன்றலர்ந்த மலர்களாலும் நீராலும் பூசனைபுரிந்து, இப்போர்க்களத்திற் சூழ்ந்துள்ள சிந்துசேனனுடைய கூட்டமாகிய சைனியங்களைத் தூளியாக்கக்கடவாயென்று பிர யோகித்துத் தன்னு வலதுகரத்தால் இடதுபுஜத்தைத் தட்டினான். எ - று.

வாழி - அசை. வீரர்கள் தாங்கள் யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்குகையில் வலது கரத்தால் இடதுதோளைத் தட்டுதெலியல்பாதவின் “ஒருகைதோள்புடைத்தான்” என் றார். ஜெயலட்சுமி வீரலட்சுமி என்னும் இருவரும் இருபுயங்களினும் முறையே வசி ப்பரென்பதும் சாம்பிரதாயம். (௨௦௮)

கடவுண்மாப்படைமுள்ளுடைக்கடுவனங்கவர்ந்து
படவெரித்தடுவடவையிற்படர்ந்ததுபாரா
மிடைபெரும்படைமுற்றுறவிளிந்ததுவேந்தன்
சுடர்முனின்றொளிமழுங்கியமதியெனத்தொலைந்தான்.

(இ - ள்.) தெய்வீகமமைந்து சிறந்த சக்கரப்படை முட்களோடுகூடிய செடிக ளடர்ந்த கடியகாட்டைக் கவளீகரித்து அழித்துவிட்டு, தகிக்கத்தக்க வடவாக்கி னியைப்போன்று பரவியதைக்கண்டு, நெருங்கிய பெருஞ்சைனியங்கள் முழுமையும் அழிந்தது. சிந்துசேனனுஞ் சூரியனுக்கு முன்னின்றொளிமழுங்கிய சந்திரனைப்போ ன்றழிந்தான். எ - று.

சூரியனொளிக்குமுன் சந்திரனொளி மழுங்குவதுபோன்று, சிங்கனென்னுமரசன் பெற்ற சக்கராயுதத்தினொளிக்குமுன் சிந்துசேனன் சைனியங்கள் கொண்டிருந்த கருவவொளியும் அகங்கார ஒளியுமழுங்கியதென்பார் “மிடைபெரும்படைமுற்றுற விளிந்ததுவேந்தன் - சுடர்முனின்றொளிமழுங்கியமதியெனத்தொலைந்தான்” என் றார். எனவே தோல்வியுற்றோடினனென்பது கருத்து. (௨௦௯)

தன்னவாகியசேனையுந்தானுமாய்த்தணந்து
முன்னையாடுகொண்டிருந்தன்ன்சிங்கனுமுதல்வ
னன்னவன்றனிநாட்டையுமணங்குறவலைத்தான்
பின்னர்சிந்துசேனன்றனித்தநகரப்பெயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய சைனியங்களும் தானுமாகப் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கிச் சிந்துசேனன் பழையநாட்டை அரசாண்டிருந்தான், சிங்கனென்னு மரசன் அவனது ஒப்பற்ற நாட்டையும் துன்பப்படுத்தியுழித்தான். அதன்பின் அச்சிந்து சேனன் தான் ஒன்றியாகத் தன்னகரத்தைவிட்டுப் போயினான். எ - று.

சிங்கனென்பவன் திருமாலேநோக்கித் தவம்புரிந்து சக்கரத்தைப்பெற்று வெற்றியடைந்தானாகலின் “சிங்கனமுதல்வன்” என்றும், சிந்துசேனன் அவ்வாறின்றித் தோல்வியுமடைந்தானாகலின் அடைகொடாது வாளா “சிந்துசேனன்” என்றும் கூறினர். நாட்டிலுள்ளார் துன்பப்படும்படி அழிந்தான் என்பார் “நாட்டையணங்குறவிலைத்தான்” என்றார்.

(உ௨௧)

வெருவியோடினன்கோசிகன்மேதருவசிட்ட
னருகிருந்தநாரதனிவர்முவரையடையா
வுருகுதாதலின்மண்ணுறவணங்கிநின்றறாப்பான்
றிருகுசீற்றமுநாடுநீத்திடுசிந்துசேனன்.

(இ - ள்.) தனக்குள்ள கடுங்கோபத்தையும் தனதுநாட்டையும் நீங்கிய சிந்துசேனன் பயந்தோடினவனாய், பெருமையிசைக்க விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டர் அவர்களுடனிருந்த நாரதர் என்னும் இம்மூன்று முனிவர்களுையடைந்து மனமுருகுகின்ற பேரன்புடன் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து அவர்கள் எதிரினின்றி வண்ணப்பிக்கின்றான்.

“மேதரு” என்பதை இடைநிலைத்தீபகமாகக்கொண்டு மூவர்க்குங்கூட்டிப் பொருளுரைத்தாம். மனவுருக்கம் நேராவிடத்து மெய்யன்புதியாதாகலின் “உருகாதலின்” என்றும், சக-அஷ்டாங்கம்=சாஷ்டாங்கம். எனவே எட்டுறுப்பும் நிலமுறப்பணிதல் எனப்பொருளாகலின் “மண்ணுறவணங்கி” என்றும், மேற்கூறியமூன்று முனிவரும் ஒன்றுகூடி யிருந்தானென்பார் “அருகிருந்த” என்றும்கூறினர். சிங்கனென்னு மரசன்மீது நிரோதுவாய்ப்படையெடுத்தானாகலின் “திருகுசீற்றம்” என்றார்.

சிங்கனென்படைச்சேனையாற்செருவலியிழந்து
பொங்குகானிடைப்புருந்துசீதரனடிபோற்றிச்
செங்கண்மாலவனாழிபெற்றனனமர்செறுத்தா
னங்கணாழிபுக்கறுத்ததென்சேனையையனைத்தும்.

(இ - ள்.) சிங்கனென்பவன் ஆபுதங்களையுடைய எனது சைனியங்களால் போர்புரியும் வல்லபமழிந்தது, பெரியகாட்டையடைந்து திருமாலின் திருவடியைத் துதித்துத் தவம்புரிந்து, தாமரைக்கண்களுடைய அத்திருமாலின் சக்கராயுதத்தைப்பெற்றவனாய் மீண்டும் யுத்தத்திற்கு நெருங்கினான். அவ்விடத்தில் அச்சக்கராயுதம் கிட்டி எனது சைனியங்கள் முழுமையும் அழித்துவிட்டது. ஏ - று.

ஓர்போதும் வனத்தில்வசியாதவன் தன்னைவெற்றிகொள்ளமாறு சென்றனென்பான் “பொங்குகானிடைப்புருந்து” என்றான். திருமால் தனது கண்ணிடந்தர்ச்சித்துச் சக்கரம்பெற்றார் என்பதுகுறிப்பிப்பான் “செங்கண்மாலவனாழி” என்றார்.

(உ௨௨)

ஆண்டுநின்றெனதரும்பகைகடப்பதற்கஞ்சி
யீண்டுநும்மடிசாணெனப்புருந்தனனையேன்
றாண்டுசின்றையிற்றிருவருள்காரந்தனிராகி
வேண்டுமொன்றெனக்களித்தொன்மவாடிவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அந்நாட்டிலிருந்து எனது பெரும்பகைவனை வெற்றிகொள்வதற்குப் பயந்து, இவ்விடத்திலுள்ள உங்கள் திருவடிகளை அடியேன் அடைக்கலமாக அடைந்தேன், மெய்ஞ்ஞானமோங்கும் உங்கள் திருவுள்ளங்களில் திருவருள்மிக்காராகி விரும்

பிய ஓர்வரத்தை அடியேனுக்குப் பாலிப்பீர்களென்று அவர்கள் திருவடிகளில் பணிந் தான். எ - று.

பகையைப்போக்கலே வெற்றியாகலின் “பகைகடப்பதற்கு” என்றதற்கு வெ ற்றியடைய எனப் பொருள்கூறும். கடத்தல் - போக்கல். தூண்டதல் - ஓங்குதல். இம்முனிவர்கள் சித்தத்தில் ஓங்குவது மெய்ஞ்ஞானமும் நீங்குவது அஞ்ஞானமுமாக லின் மெய்ஞ்ஞானமோங்குகின்றதே என்றும். இம்மூன்றுங்குளகம். (உரு)

வேதநான்குமூவுருவெடுத்தனையமெய்த்தவத்தோர்

காதுவெஞ்சமரஞ்சுமன்னவன்கருத்துணரா

வோதுமுண்மையொன்றுளதுனக்குணர்த்துதுமுணர்வாய்

பூதிபூசிமற்றுருத்திரமாமணிபுனைவாய்.

(இ ள்.) நான்குவேதங்களும் மூன்றுருவெடுத்ததுபோன்ற உண்மைத்தபோத னர்களாகிய அம்முனிவர்கள், கொலைத்தன்மை வாய்ந்த கொடியபுத்தத்திற்குப் பயப் படுகின்ற சிந்துசேனன் என்னும் அரசனது எண்ணத்தைத்தெளிந்து, நாம் சொல்ல த்தக்க சத்தியவாசகமொன்றுண்டு, அதனை உனக்குப்போதிக்கின்றோம் நீதெளிந்து கொள்ளக்கடவாய், அதாவது திருவெண்ணீறணிந்து சிறந்த உருத்திராக்கமணியை யும் அணிவாய். எ-று.

நான்கு வேதங்களையும் ஒருங்கேயோதி யுணர்ந்தவர்களாய், எண்ணிக்கையில் மூவராயிருப்பதுகொண்டு “வேதநான்குமூவுருவெடுத்தனைய” என்றும், திருவெண்ணீ றணிதலும் உருத்திராக்கமணிதரித்தலும் ஓராசிரியர் உபதேசத்தானடைதலே பெரு ம்பயனளிக்கும் என்பதையுணர்த்துவான் “ஒதுமுண்மையொன்றுளதுனக்குணர்த் துதும்” என்றும் கூறினார். (உரு)

நின்பெரும்படையிறந்தநாணின் னுயிர்க்கிரங்கிற்

றன்பழைமற்றேதெனவுணர்ந்திலையையா

வுன்கலத்துழையுருத்திரமாமணியுளவான்

முன்புணர்ந்திலைபார்த்தியென்றன்னவர்மொழிந்தார்.

(இ - ள்.) உனது பெருங்கூட்டமாகிய சைனியங்கள் அழிந்தகாலத்தில், சிவ பிராண்டியராகிய திருமாலளித்தசக்கரம், உனதுயிடைப்போக்காது இரக்கங்கொண் டவாறென்னென்று நீதெளிந்திலை, நீயணிந்திருக்கும் ஆபரணத்தில் அழகாக உருத் திராக்கமணி இருக்கின்றது, அதனை நீ முன்பறியாய், இப்போது பார்க்கக்கடவாய் என்று அம்முனிவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று.

போர்க்காகக்குறித்திருந்தசைனியங்கள் முழுமையும் அழிந்தநாளென்பார் “நின்பெரும்படையிறந்தநாள்” என்றும், திருமால் சிவபிராண்டியர்க்குள் முதற்றொண்ட ரென்பது குறிப்பிப்பான் திருமாலாழி என்னது “அன்பழி” என்றும் கூறினார். திருமால் சிவபிரான் பிற்சிறந்த முதற்றொண்டனொன்பதை “ஆழியானன்புடைமை யாமாறுமில்வாரே” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. ஈண்டு ஐயா என்பதை உபசாரமொழியாகக்கொள்ளுவாருமுளர். அவ்வாறுகொள்ளுங்கால் முனிவர் பெருந்தன்மைக்கிழுக்காகலின், அழகாக எனப்பொருள்கொண்டாம். ஆல்-அசை. பார்க்குதி எனப்பாலது பார்த்தி என நின்றது. இவ்விரண்டிக்குளகம். (1)

யானறிந்திடுமுருத்திரமணிபிறிதில்லை

மானவெம்படைநள்ளுறவரவமோர்வணிகள்

பானிலாமணிமுத்தணியளித்தனன்பாரே

னேனைமாமணித்தொடையலி னுளதுகொலென்றான்.

(இ - ள்.) அடியேனறிந்து தரித்துக்கொண்ட உருத்திராக்கமணி வேறில்லை, அச்சத்தை விளைக்கும் பெருஞ்சைனியங்களின் மத்தியில் யான் வருகையில், ஓர்வை சியன் வெள்ளிய சந்திரனைப்போன்றொளிவீசும் முத்தமணிகள்கோத்த ஆபரணமாகிய ஓர்மலை கொடுத்தான், அடியேன் அதை இன்னும்பார்க்கவில்லை, என்னதல் லாத சிறந்த அம்முத்தமாலையில் இருக்கின்றதோ என்றுரைத்தான். எ-று.

சைனியங்கள் ஆபுதபாணியாகவருதலின் கண்டார்க்கு அச்சத்தைவிளைக்குங்கார ணம் பற்றி “மானவெம்படை” என்றும், தனதாபரணங்களாகிய மற்றைமலைகளில் உருத்திராக்கமணி இல்லை என்பது தேற்றமாகலின் “ஏனாமாணித்தொடையலி னுளதுகொல்” என்றுகூறினர். கொல்-ஐயப்பொருளில்வந்தது. (உக௬)

என்றுமுத்தணிகழற்றினனோக்கினனிடையே

யொன்றுருத்திரமணிகரந்திருந்ததென்றுரைப்ப

வன்றுமூவருநோக்கினரதிசயங்கொண்டார்

நின்றவேந்தனுமதனுடைப்பெருமையைநினைந்தான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி அம்முத்தமாலையைக் கழற்றிப்பார்த்தவனும், அதன் மத்தி யில் உருத்திராக்கமணியொன்று மறைந்திருந்தது என்றுகூற, அப்போததைக்கேட்ட அம்மூன்றுமூனிவர்களும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அவர்களொதிரில்நின்ற சிந்துசேன னென்னும் அரசனும் உருத்திராக்கமணியின் மகிமையைச் சிந்தித்தான். எ-று.

கழற்றினன்-நோக்கினர் - முற்றெச்சங்கள். முனிவர்களுக்கு இவாபரணங்க ளுள் ஒன்றில் உருத்திராக்கமணி உளதென்பது புலப்படாமையும், இவ்வரசனது நல்லுழ் வயத்தால் போர்க்குவருங்கால் இடையில்நேர்ந்த வணிகனுற்றரப்பட்ட முத்தமலை யுள் அவ்வக்கமணிகரந்திருந்ததைக் கண்டமையின் வியந்தனனென்பார் “அகிசயங்கொ ண்டார்” என்றார். (உக௭)

மன்னகேண்மதிரின்னுடைப்பூமியும்வளனு

நின்னவாகுறவேண்டுமேனீற்றொடுமணியைச்

சென்னிதாங்குதிசிரந்தையிலிருந்துதிசெருவேட

நென்னுசேனையுமிவழிபுனையுமாறுரைப்பாய்.

(இ - ள்.) அரசனேகேட்பாயாக! வேற்றரசனும் கவரப்பட்ட உனதுநாடும் செல் வங்களும் மீண்டும் உன்னுடையதாகவேண்டுமாயின், திருவெண்ணீற்றுடன் உருத்தி ராக்கமணியையும் சிரமீதிருத்தி இருதயத்தும் தியானிக்கக்கடவாய், யுத்தத்தை விரு ம்பி நீசெலுத்தநினைக்கும் சைனியங்களும் இவ்வாறே தரிக்கும்படி கட்டளையிவாய்.

மதி-அசை, சென்னிதாங்குதி சிரந்தையில் இருந்துதி என்பதற்குச்சிரசிலும் கண் டத்திலும் அணியக்கடவாய் என்றுரைத்தலுமொன்று. ஏனெனின் உருத்திராக்கமணி யணியத்தக்க தானங்களுள் மேற்குறித்த இரண்டும் உண்மையினென்க. (உக௮)

போவெனச்சொலுமநிலைமாதவப்புனிதர்

மூவர்தாளிணைசென்னிசேர்த்துருத்திரமூர்த்திக்

காவதியம்ணியருளவேண்டுதெனவளித்தார்
காவலன்றொழுதெத்தினனருநெற்கூத்தான்.

(இ - ன்.) கீ போம்பரக்கடவாய் என்று அம்முனிவர்கள்கூறிய அத்தருணத் திவ்விருந்த தவசீலர்களாகிய அம்முன்று முனிவர்களது திருவடிகள் சிரமுற்பணிந்து, சிவயிரானுக்குரிய துவ்வுருத்திராக்கமணி தேவரீர்பாலிக்க விரும்புவீர்களைப் பிரா ர்த்திக்க, அம்முனிவர்களவ்வாறே அளித்தனர். அப்போது சிந்துசேனனென்னு மவ் வரசன் அம்முனிவர்களை யீண்டும்பணிந்து அம்மணிகளைக்கரத்திலெற்று அவ்வனத் தைக் கடத்துசென்றான். ஏ - று.

உருத்திரத் தன்மையுடைய சிவயிரானுக்குரிய மணிமென உணர்ந்து “உருத்திர ஸுர்த்திக்காவதியம்ணி” என்றெனென்றதென்க. வேட்டையாடச்செவ்வொரும்தவம் புரிகின்றவரும் களவுழிக்கவய்ப்போரும் கீங்க, வீணைப் செவ்வதற்கு அருமையான வழியாகவின் அவ்வனத்தை “அருமெறி” என்றார். களவுழிக்கவய்ப்போரும் வேட் டையானெரும் தங்கருத்தைமுடிக்கத் தொடங்கிவராதவாறும், தவவிரும்பினர் துன்ப வெறுப்பினராதவாறும் அம்மாவகைவினர்க்குமே அவ்வனம் எளியகெறியாயிருக்கு மென்க. (உகக)

வந்துசேனையுத்தானுமவ்வுருத்திரமணிகைச்
சிந்தைசெய்தணித்தணிதிருநீற்றொளிகிறக்க
முந்தையெம்படைத்தலைவரோடவனகமுடுகிச்
சிந்துசேனனுஞ்சிங்கனுமயமொதிர்செறுத்தார்.

(இ - ன்.) வனங்கடத்து தன்னகாவந்த தன்னுடைய ஸசனியங்களும் தானு மாக அம்முனிவர்களருளிய உருத்திராக்கமணியைத் தியானித்தத்தரித்து, அழகிய திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசம் மேம்பட, முன்போலவே பெரிய சேனாதிபர்களோடு அச்சிக்கண் கவரக்கிடீ, சிந்துசேனனும் சிங்கனுமாக எதிரொதிர் போர்புரிய நெருங் கினார்கள். ஏ - று.

சிந்தைசெய்த என்பதற்கு உருத்திராக்கமணியாலும் திருவெண்ணீற்றாலும் கீ வெற்றியடைவாய் என அம்முனிவர்கள் கூறியதை கீனைத்து எனவும், முந்தைய வெம் படைத்தலைவர் என்பதற்கு முன்போரின் அழிந்த ஸசனியங்க்கீங்கச் சேமப்படை யாக வைத்திருந்த பழையஸசனியங்களின் தலைவர்களெனவும் பொருள்கூறலுமொ ன்று. உம்மைகள் என்னுப்பொருளிலவந்தன. ஒடு - உட்கொச்சுச்சிப்பொருளது. (1)

செறுத்தசேனையுச்சிங்கனுமெனெதிருகி
மறுத்துய்வந்தனெனவருத்தெழுந்தெதிர்வந்தான்
கறுத்தெஞ்சொடுகெனனுயிராழிதைக்கொண்டா
னிற்றுத்தரீரொமெலரொமெருச்சேனயித்தான்.

(இ - ன்.) அவ்வாறு நெருங்கிய ஸசனியங்களுக்கும் சிங்கெனென்பவன் சிவ் கோபம் மேம்பட்டு, யீண்டும் வந்தானெனக் குரூரத்தோடு புறப்பட்டு எதிரொல்து, வஞ்சகமானத்தோடு அக்கினியைக்கக்கும் சக்கராயுதத்தைக் காத்திலெடுத்த கீராலிடேசித்த பவராவருச்சித்த வழியாடு புரித்தான். ஏ - று.

சிங்கனும் என்பதின் கண்ணுள்ள உம்மை ஸசனியங்களெயன்றிச் சிங்கனுமென்ப பொருளுதலின் இமத்தததழிதியது. அங்கினத்திருகி - உருத்தெழுந்த - என்பவை

செயிடுதலையெக் குறிப்பித்துகின்றன. கீதாவருச்சித்தம் அபிபேகித்தலும், மலராவருச்சித்தம் - அருச்சித்தலுமாகலின் “கீதாவருச்சித்தம் அபிபேகித்தலும்” என்பதற்கு கீதாவபிபேகித்து மலராவருச்சித்து வழிபாடுபுரித்தான் என்பொருள்கொண்டாம். எதிர்வந்தான் - மகக்கொண்டான் முற்றெச்சங்கள். (உஉஉ)

கடவுண்மாய்ப்படையாழியையளித்தலுங்கனவ்கள்
 மிடையடந்தவத்திகிரியுமெம்பிரான்மணியை
 யடையீற்றையுங்கண்டதுவெருவொமெகவாய்
 புடைவளன்றிரித்தாங்கவன்காதலம்புதுத.

(இ - ன்.) தெய்வீகம்பொருத்திய சிறந்த அத்திரமாயிய சக்கராயுதத்தை வயிளவாடேன, அக்கினிகக்கும்படி பாபந்த அச்சக்கராயுதம், எமது சிவபிரான் உருத்திராக்கமணியையும் வெற்றியடைத்தரும் அழகிய திருவெண்ணீர்மையும் பார்த்து அச்சத்தொடும் அகன்று, அச்சமணியக்கொப் பிரதக்கணம்புரிந்து அச்சிக்கொண்டவனது கையிற்சேர, எ-து.

வினாய அத்திரங்கனிலும் மெய்ப்புருத்தலுடன் திருமால் திருக்காததாய் அருளப்பட்டது மாதலின் சக்கராயுதத்தை “கடவுண்மாய்ப்படையாழி” என்றார். திகிரியும் என்பதன்கணுள்ள உம்மை உயர்வுகிறப்பு. அடையு-சாம்பர் என்பொருடரினும் கீற்றையென அடுத்தவத்திருத்தலின், அடையு மென்பதை அடவ-னு என்பிரித்த, வெற்றியடைத்தரும் அழகிய என்பொருள்கறினும். வளன்றிரித்தம்-பிரதக்கணம்புரித்தம். (உஉஉ)

சீற்றவெம்படைச்சித்துசேனன்கிளத்தெழுந்த
 னூற்றவன்னவனகீகவெஞ்செனையையடர்த்துப்
 பாற்றின்ன்களம்படர்த்தாப்பொருதனன்பழகா
 னோற்றிருத்தனன்வனம்புருத்தொருதனிகொற்றான்.

(இ - ன்.) கங்கிகொபத்தையுடைய பெருஞ்சனியக்கொப்படைத்த சித்துசேனன் கொபத்தொழுத்து, தனது வல்வபத்தாய் அச்சிக்கணுடைய பெருத்தொகையாகிய கணியக்கொ அழித்துபருத்தின்கட்டங்கள் யுத்தகனத்திற் பாவுப்படிபொற்றிரித்தான். உடனே முன்புகாட்டில் தவஞ்செய்திருத்த சிக்கொண்பவன் மீண்டும் காட்டிற்குச்சென்று ஒன்றியாகத்தனியே தவம்புரித்தான். எ-து.

தனக்குத்தானே துணையாய்த் தவம்புரித்தான் என்பார் “ஒருதனிகொற்றான்” என்றார். (உஉஉ)

உருத்திரப்பெருமணியினுக்கீற்றினுமுடற்றாஞ்
 செருச்சிறத்தனன்னதுதிரிப்பனென்றெண்ணிக்
 குறாக்கருக்கடவிமறவகீனவனங்கிளன் குறிப்ப
 வினாக்கருக்கடவிமறவனுமாகவற்கெதிர்த்தான்.

(இ - ன்.) பெருமையுடைய உருத்திராக்கமணியாலும் திருவெண்ணீர்மையும் தான்புரிக்கின்ற போரில் வெற்றியடைத்தான். அவ்வெற்றியை அழிப்பெனென்று கருதிச் சத்திக்கின்ற கருகிறமுன்ன சுருத்திரத்திற்குத் தலவகுதிய வருணனைப்பணித்த திராணிக்கொலிக்கின்ற அப்பரவையொகையும் அச்சிக்கணுக்குக் காட்சி கொடுத்தான். எ - து.

வணங்கினன் - முற்றெச்சம், குறித்தல் - எண்ணுதலாகவின் குறிப்ப என்பது தியானிக்க எனப்பொருளாம். குணா-இரா - இரண்டும் ஒருபொருட் கிளவியேனும் கடலுக்குரிய முக்கிய அடையாகவின் அதுவாதமாக ஈரிடத்துங் கூறினர். (உஉச)

அரிதுநோற்றனையெண்ணைவேண்டியெனவருளான்
விரிகருங்கடையாகன்கேட்புழிவேந்தன்
பெரிதுவந்தருளெந்தையென்பெருவிருப்பெல்லாம்
புரிதியாயினும்நினைதொறும்பொழிசூதியென்றான்.

(இ - ள்.) அருமையாகத் தவம்புரிந்தாய் நீ எதனைவிரும்புகின்றனை? எனக் கிரு பையுடன் அகன்ற கருநிறமுள்ள வாரிநாதன் வினவுகையில், சிங்கனென்னுமன்ன வன், அடியேன்மீது மிகவும் களித்துத் திருவருள்புரியும் எமது பிதாவே! அடியேன் பேராசை அனைத்தும் உதவத்தொடங்கினீராகவின், அடியேனைக்கும் போதெல் லாம் மழை வருஷப்பீர் என்று விண்ணப்பித்தான். எ - று. (உஉரு)

ஆங்கதாகவென்றளித்தனனலைகடற்பெருமா
னோங்குவெண்குடைச்சிங்கனுஞ்சேனைகொண்டொருங்கே
வீங்குதிண்புயச்சிந்துசேனையமர்வீளைப்ப
ஞாங்கரன்னவர்படையெலாமெதிரெதிர்தந்த.

(இ - ள்.) அவ்வாறே அளித்தோமென்று அலைகளோடுகூடிய சாகரத்தலைவ னாகிய வருணன் வரங்கொடுத்தான். மகிழ்ச்சிமிக்க சந்திரவட்டக்குடையையுடைய சிங்கனென்பவனும் தனக்குள்ள சேனைகளைத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு, பருத்து வலியமைந்த புயங்களைப்படைத்த சிந்துசேனனுடன் போர்புரிய, வேலேந்திய அங் விருவர் சைனியங்களைத்தும் எதிரெதிரே போர்புரிந்தன. எ - று.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயது. சிந்துசேனை என்பதில் ஐ வேற்றுமைமயக்கம். ஞாங்கர் என்பதற்கு வேல் பக்கம் முன்பு என்னுட்பொருள்கள் பலவிருப்பினும் ஈண்டு வேல் என்பதே தகுதியுடைத்தாகவின் வேலேந்திய எனப்பொருள்குறினும். (உஉசு)

எதிர்தடந்திகல்சிந்துசேனன்படையாவும்
பொதியுநீற்றொடுமுருத்திரமணியொடும்பொலிந்த
கதுமெனக்கண்டசிங்கனீர்க்கடவுளைநினைந்தா
னதிப்பெரும்புயல்பொழிதரநனைச்சதவ்வநிகம்.

(இ - ள்.) எதிர்த்துவந்து போர்புரியும் சிந்துசேனனுடைய சைனியங்களெல் லாம் சரீரமுழுவதும் நிறைந்த திருவெண்ணீற்றுடனும் உருத்திராக்கமணியுடனும் விளங்கின. அதைப்பார்த்த சிங்கனென்பவன் அதிவினாவில் வருணனைத் தியானித் தான். உடனே கர்ச்சையோடுகூடிய பெரியமேகங்கள் மழை வருஷித்தமையன் அச்சிந்துசேனை சைனியங்கள்முழுதும் நனைந்தன. எ - று.

கண்ட சிங்கன் கதுமென எனமாற்றுக. கேட்டார் மனம் நடுங்குப்படி கர்ச்சித் தலின் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து “அதிர்” என்றார். கதுமெனல் - விரை வுக்குறிப்பு. அரிகம் - சைனியத்தொகை. (உஉஎ)

அதுகணத்திரிந்சிங்கனோங்கையிற்றிகிரி
கதுமெனத்தூரந்தனனரன்கண்ணெனுமணியைப்

புதிதணிந்தவர்தொழுதுவெண்பொடிநனைந்தழிந்த
மதுகைவீரரையாருயிர்குடித்ததுவளைத்து.

(இ - ள்.) அத்தருணத்திற் சிங்கனென்பவன் ஒட்பற்ற சக்கராயுதத்தை, அகி
விராவாய்ச் செலுத்தினன், அது உருத்திராக்கமணியை தூதனமாயணிந்தவர்களைப்
பணிந்து, திருவெண்ணீறு மழையினால் நனைந்திருந்த வெற்றியுள்ள சைனியங்களைச்
சூழ்ந்து உயிர் போக்கியது. எ -று.

உருத்திராக்கமணியணிந்தவர்க ளனைவரும் அரசன் கட்டளையா லணிந்தவர்க
ளாதலின் ‘புதிதணிந்தவர்’ எனக்கூறினார். மதுகை-வெற்றி. (உஉஅ)

சிந்துசேனையனாகியசிந்துசேனனும்போ
யிந்துசேகரற்குவமைசால்வசிட்டர்மற்றிவரைச்
செந்தளிர்ப்பதம்வணங்கிநின்றஞ்சலிசெய்து
புந்தியுந்தனிவதனமும்புலர்ந்திதுபுகல்வான்.

(இ - ள்) கடல்போன்ற பெருஞ்சைனிய முடையவனான சிந்துசேனன் என்
பவன் சென்று, சந்திரசடாதாரராகிய சிவபிரானைப்போன்ற வசிட்டர்முதலிய அம்
மூன்று முனிவர்களையும் சிவந்ததளிர்போலுந் திருவடிகளின்பணிந்து, அஞ்சலியஸ்த
னாய் எதிரிலே நின்று, ஒட்பற்றமுகமும் மனமும் வாட்டமுற்று இவ்வாறு விண்ணப்
பிக்கின்றான். எ -று.

மனம் புத்தி சித்தம் அஃங்காரம் என்னும் அந்தக் கரணங்களுன்கேனும், மனம்
ஒன்றே யோசிக்கையிற் புத்தியென்றும் நிச்சயிக்கையில் சித்தமென்றும் முயற்சிக்கை
யில் அஃங்காரமென்றும் பெயர்கொள்ளுமென்பதைக் குறிப்பிப்பான், ஈண்டு மன
மும்புலர்ந்து என்பதற்கு “புந்தியும்புலர்ந்து” எனக்கூறினார். (உஉக)

துணங்குமாதவத்துறையுளீர்தும்மொழிதலைக்கொண்
டிணங்குருத்திரமணியொடும்பூதிபெற்றெளியேன்
கணங்கொள்சேனை கொண்டெதிர்தலுமன்னவன்கடற்கோ
வணங்கியேத்துறப்பொழிந்தனன்பன்மழைவருணன்.

(இ - ள்.) துட்பமான பெருந்தவ நெறியினிற்பவர்களே! உமது திருவார்த்தை
களைச் சிரமேற்குடி, பொருத்தமான திருவெண்ணீறுடன் உருத்திராக்கமணியும் உம்
மிடத்திற் பெற்றுக்கொண்டு, அடியேன் தொகுதியாகிய சைனியங்களைக் கூட்டிக்
கொண்டெதிர்த்தவுடனே, அச்சிங்கனென்பவன் கடற்கிறைவனாகிய வருணனைப்
பணிந்து துதிக்க, அவ்வருணன் பலவருஷங்களை வருஷித்தான். எ -று.

மழை வருஷிப்பிக்கும் அதிகாரமுடைமையின் பிறவினை தன்வினையாக்கி
“பொழிந்தனன்” என உபசரித்துக் கூறினார். (உஉ௦)

ஆதிமாமணிபுனைந்தனர்சிலர்சிலரணிந்த
பூதிசாதனவெண்பொடிபுயனைத்தழிப்பக்
காதுநேமிவெம்படைசிலவொழிநரக்கதுவி
மோதுசேனையைமுற்றுமுடித்ததுமுனிந்து.

(இ - ள்.) சிவபிரானது உருத்திராக்கமணியைத் தரித்தவர்கள் சிலர், மற்றுஞ்
சிலர் தரித்திருந்த விபூதிக்காப்பாகிய திருவெண்ணீற்றை மேகங்கள் நனைத்தழித்து

விட, கொல்லுகின்ற சக்கராயுதம் என்னுங்கொடிய அத்திரமானது, சிலவற்றை ஒட்டமெடுக்கும்படி வடுப்படுத்தி, கோபங்கொண்டு நெருங்கிய மந்தைச் சைனியங்கள் முழுமையும் அழித்தது. ஏ - று.

கது - வடுப்படுத்தல், மோதுதல் - நெருங்குதல். இவ்விரண்டிக்குளகம். (௨௩௬)

எனமொழிந்தனன்கேட்டருண்மாதவரிசைப்பார்
வனையுருத்திரமாமணியாவரும்வனைந்து
புனையுநீற்றொடும்பொருதிஸர்ப்யஸ்படநனைந்தா
ரனையர்யாவருமிந்தனரரணமற்றில்லார்.

(இ - ள்.) என்று விண்ணப்பித்தனன், அதனைக் கேட்டருளிய முனிவர்கள் மூவரும் திருவாய்மலர்கின்றனர், அலங்காரத்தைத் தருகின்ற சிறந்த உருத்திராக்க மணியை அனைவருந்தரித்து, அத்துடன் அணிகின்ற திருவெண்ணீறுடையராய்ப் போர்புரியவில்லை, ஆகலின், வேறு காப்பில்லாதவர்களாய் மழைபொழிதலால் நனைந்தவர்களானவரும் இறந்தார்கள். ஏ - று.

வனைதல் - அலங்கரித்தல் - தரித்தல். அரணம் - காவல். மற்று-அசை. (௨௩௭)

இன்னுமோர்பொருளியம்புதுங்கேட்டியாலிறைவ
மின்னெயிற்றுவாளசுரர்யாவருந்தவம்விரும்பி
மன்னுருத்திரமணியொடுபூதியும்வனைவார்
துன்னுமுப்புரத்தகவயினிருப்பரத்தொல்லோர்.

(இ - ள்.) ஓஅரசனே! இன்னும் ஓர் உண்மை கூறுகின்றோம் கேட்கக்கடவாய், ஒளிவீசும் வான்போன்ற பற்களுடைய அசுரர்கள் அனைவரும் தவத்தை இச்சித்து, நிலைபெற்ற உருத்திராக்கமணியுடனே திருவெண்ணீறும் தரிப்பார்கள். அப்பழைய அசுரர்கள் நெருங்கிய முப்புரங்களினுள்ளே யிருப்பார்கள். ஏ - று.

மின்வானெயிற்றசுரர் எனமாற்றுக.

(௨௩௮)

அனையதொன்மையோரரிமுதற்பிரமணாமுதலாம்
வினையினீங்கியதேவர்க்கும்வினைவினோத்துவப்பார்
முனைமுகத்தவர்க்குடைந்துமுப்பத்துமுகக்கோடி
துனைபெரும்படைவானவராற்றலர் துயர்வார்.

(இ - ள்) அத்தகைய பழைய அசுரர்கள் பிரமனுக்கும் பிதாவான, திருமால் முதலிய தீவினை யொழிந்தோர்களாகிய அமரர்கட்கும் தீங்குபுரிந்து வருத்துவார். போர்முகத்தில் அவ்வசுரர்களுக்குத் தோல்வியுற்று வினாந்து செல்லும் பெருஞ்சைனியங்களையுடைய முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும் சகிக்கமாட்டாதவர்களாய் வருந்துவார்கள். ஏ-று.

அரிமுதற் பிரமணாமுதலாம்-என்பதில் ஐசாரியையாகக்கொண்டு, பிரமர் முதலரி முதலாம் எனமாற்றி, பிரமனுக்குப் பிதாவாகிய திருமால்முதலிய எனப்பொருள் கூறினாம். தீவினையறவே ஒழிந்தோர் மாத்திரம் வானுலக வாசிகளென்பதைக் குறிப்பிப்பான், “வினையினீங்கியதேவர்க்கும்” எனவும், மானிடசரீர சைனியங்களினும் வினாவள்ளமை விளக்குவான், “துனைபெரும்படை” எனவும்கூறினர், முனை-போர்-துனை-விரைவு.

(௨௩௯)

அரியுநான் முகக்கடவுளுந்தேவர்களையாரும்
புரியுமுப்புரஞ்செகுத்துறப்புலமையினோர்ந்தா
ரொரியும்வேள்வியொன்றோம்பினர்வ்வெரியிடைநின்
றுரியபூதமும்பேய்களும்பிறந்தனவுலப்பில்.

(இ - ள்.) திருமாலும் பிரமனும் மற்றுள்ள அமரர்களைவரும், இவ்வாறு திருவிளக்கும் திரிபுரங்களை அழிக்கும்படி தங்கள் அறிவினால் ஆலோசித்தவர்களாய், அக்கினியாலெரிகின்ற யாகம் ஒன்றுவளர்த்தார்கள். அவ்யாகத்தீயினின்றும் குரூரத்தை விளைக்கத்தக்க அளவிறந்த பூதங்களும் பேய்களுந்தோன்றின. எ - று.

இவ்வித வேள்வியைத்தான் ஆபிசார வேள்வியெனக் கூறுவர். (உங்ரு)

ஈண்டு குண்டுவெந்தழவிடையெழுந்தவெஞ்சேனை
தூண்டமுப்புரஞ்சுற்றினகடுஞ்சமர்தொடுத்த
வாண்டெதிர்த்தவரணிந்தருளுருத்திரவக்கம்
பூண்டபூதி கண்டெதிர்தொழுதிறைஞ்சினபோன.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் அவ்யாககுண்டத்தின் கொடிய அக்கினியினிடத்துத் தோன்றிய அப்பெருஞ் சேனையேவெலும், அவைகள் திரிபுரங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொடும்போர் தொடங்கின. அவ்விடத்தெதிர்த்த திரிபுரத்தசுரர்கள் தரித்திருக்கும் உருத்திராக்கமணிகளையும் திருவெண்ணீற்றையும் பார்த்து, அவர்களை எதிர்த்துக் கொண்டு வணங்கிச்சென்றன. எ - று.

சுற்றின - இறைஞ்சின முற்றெச்சங்கள். (உங்ரு)

ஒன்றிலுமும்புரத்தவரொழிகிலரென்னை
மன்றலந்துளவணிந்தருண்மாயவன்மதித்துச்
சென்றுதானொருபுதுத்தரிற்சிறந்தனனாகி
யன்றவர்க்குவேறுணர்த்தினவ்பேரறிவழித்தான்.

(இ - ள்.) ஒருவகையாலும் இத்திரிபுரத்தவுணர்கள் அழிந்திலரென்று, பரிமளம்வீசும் அழகிய துளபமாலை தரித்தருளும் திருமால் சிந்தித்து, தாமே ஒருசிறந்த பவுத்தமதாசிரியராய்ச்சென்று, அவ்வசுரர்களுக்குப் பவுத்தமதமார்க்கத்தைப் போதித்து, அவர்களுக்கிருந்த பேரறிவைக் கெடுத்தார். எ - று.

இதன்விரிவைப் பின்னர்வரும் திரிபுரவிசயச் சருக்கத்தாலுணர்க. (உங்ரு)

முப்புரத்தினர்மணியொடுபூதிமுன்பெடுத்த
வப்புரத்தனைவரும்புரமாக்கினரதுவோர்ந்
தெப்புரத்தினுமுறைந்தருளிமையவர்பெருமா
னிப்புரத்தமுனகைவிளைத்திடவுயிர்த்தார்.

(இ - ள்.) திரிபுரத்தவுணர்கள் உருத்திராக்கமணியுடன் திருவெண்ணீற்றையும் முன்பணிந்திருந்த அச்சரீரங்களை வெறுஞ்சரீர மாக்கினார்கள். அதனையுணர்ந்து எவ்வுலகங்களினும் நிறைந்தருளும் தேவப்பிரானாகிய சிவபிரான், இத்திரிபுரங்களின்மீது கோபச்சிரிப்புத் தோற்றுவிக்க, அதனால் அவ்வவுணர்கள் உயிரிழந்தார்கள். எ - று. புரம்-சரீரம்-உலகம். (உங்ரு)

நீயும்வழியுருத்திரமணியொடுநீறு
மேயசேனையோடணிந்துமால்விழிவளர்த்தருளும்
பாயிருந்திரைக்கடலெனப்பெரும்படைபரப்பிப்
போயவன்படைவரவழைத்தெதிரெழுப்பொருதி.

(இ - ள்.) ஆகலால் நீயும் பொருந்திய உனது சைனியங்களுடன் அவ்வாறு உருத்திராக்கமணியும் திருவெண்ணீறுத்தரித்து, திருமால் அறிதியில்கூரும் பெரிய அலைகள்பாய்கின்ற பாற்கடலைப்போன்று, பெருஞ்சைனியங்களைக் கூட்டிச்சென்று, அச்சிங்கனுடைய சைனியங்களையும் வரும்படிகூவி எதிர்த்துப் போர்புரியக்கடவாய்.

பூசபூதிதன்புயற்புனனைந்துபோக்குறினு
மாசறப்புனையுருத்திரமாமணியழியா
பேசினீங்கிவைபிரண்டையும்பெரிதுறப்புனைந்து
மூசவண்டிமிர்வாகைபெற்றெழுகெனமொழிந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு சென்றால், நீங்களணிந்திருக்கும் திருவெண்ணீற்றை, குளிர்த்தமேகங்கள் மழையானனைத் தழித்துவிடினும், குற்றமறத்தரித்திருக்கும் சிறந்த உருத்திராக்கமணி அம்மழையால் நனைத்தழியாது. ஆகலால், சொல்லுமிடத்திணயில்லாத இவ்விரண்டையும் விசேடமாகத்தரித்து, மொய்க்கின்ற வண்டுகளொலிக்கும் வெற்றிமாலையணிந்துகொண்டு போகக்கடவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தனர்.

இவ்வாறுசெல்லின் வெற்றிபெறுவது திண்ணமாகலின், “மூசவண்டிமிர்வாகைபெற்று” என நிச்சயித்துக்கூறினர். (உச௦)

அருந்தவங்களைத்தனையர்சொற்றருளியமொழியாற்
றிருந்துசிர்தையனுருத்திரமணியொடுஞ்சிறந்து
பொருந்துபூதியைச்சேனையும்புனைதரப்புனைதர்
திருந்தசேனைகொண்டெறுழ்வலிச்சிங்கன்மேலெழுந்தான்.

(இ - ள்.) சிறந்தவமே கிளைவிட்டதுபோன்ற அம்மூவரும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வார்த்தைகளால், தெளிந்த சித்தத்தினனாகிய சிந்துசேனன், உருத்திராக்கமணியுடனே, சிறப்பமைந்து பொருத்தமாயுள்ள திருவெண்ணீற்றையும், தனதுசைனியங்களும் அணிந்துகொள்ளத் தானு மணிந்து தன்னிடத்திருந்த சைனியங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு, மிக்கவல்லபமுள்ள அச்சிங்கன்மீதெதிர்க்கப் புறப்பட்டான். எ - று.

மூவரும் ஓராவகைத் தவப்பேறுடையா ரென்பதை விளக்குவான், “அருந்தவங்களைத்தனையர்.” என்றார். ஏறுழ்வலி - இருபெயரொட்டி. (உசக)

எழுந்தசேனையொண்டேகலுமெய்தியசேனைக்
கொழுந்துசிங்கனுர்க்கொடிமறிஞடுத்தனவனையான்
புழுங்குசிற்றமோருருவுகொண்டாலெனப்புருந்தா
னழுந்துபாற்கடன்மேல்விழுமதிர்முகில்பொருவ.

(இ - ள்.) புறப்பட்ட சைனியங்களைக்கொண்டு செல்லலும், அவ்வாறடைந்த சைனியத்தின் முதல்வரிசைகள், சிங்கனென்பவனது நகரத்தின் கொடிகள்கட்டிய மதிலைச்சூழ்ந்தன. அதுகண்ட அச்சிங்கன் ஆழமாகிய பாற்கடலின் மீதுவிழும் கர்ச்சனையுள்ள மேகத்தைப்போன்று, மிகக்குரூரமாகிய கடுங்கோபமே யோருருவெடுத்தது என்று சொல்லும்படி சைனியங்களுடன் வந்தான். எ - று.

சிந்துசேனனது சைனியங்களைத்தும் திருவெண்ணீர் றணிந்திருத்தலின், பாற்கடலெனவும், சிங்கனுடைய சைனியங்கள் அவ்வாறணியாமையின் மேகமெனவும் உருவகித்தார். இதனைவண்ணவுவமம் என்பர். இதுபற்றியே முன்னும் கோபவிசேடங்குறிப்பிப்பான் “புழுங்குசீற்றமோருருவு கொண்டாலென்புகுந்தான்” என்றார். கறுப்பு என்பது கோபத்திற்கும் ஒர்பெயராதலிற்.

(உசஉ)

இருவாரசேனையுமெதிரொதிருடற்றினவிடையே
குருதியாறெழுந்தலைப்பதுபெரும்பிணக்குப்பை
யருகுயர்ந்தனவெருவருஞ்சிங்கனேற்றடர்ந்தா
றெருதனிப்பெருந்திகிரிகொண்டருச்சையுளுற்றி.

(இ-ள்.) இருவர் சைனியங்களும் ஒன்றோடொன்றெதிர்த்துப் போர்புரிந்தன. இதன்மத்தியில் உதிரப்பிரவாகம் அலைவீசியோடியது. பெரிய பிணக்கூட்டங்கள் சமீபத்தில் மலைபோலோக்கின. அச்சத்தைவிளக்கும் சிங்கனென்பவன் எதிர்த்துப் போர்புரிபவனும், ஒப்பற்றதாகிய பெரிய சக்கராயுதத்தைக் கையிலெடுத்து வழிபாடு புரிந்து. எ - று. ஒருதனி-இருபெயரொட்டு.

(உசஉ)

விடுத்தனன்றனித்திகிரியவ்வெண்ணிணத்திகிரி
யெடுத்தசேனையினிடையிடைகழிதரவேகித்
தொடுத்தமாமணித்தொடையுணர்ந்தாங்கவர்த்தொழுது
மடுத்தசேனையவலன்றிரிந்தகன்றதுவாழ்த்தி.

(இ - ள்.) அவ்வொப்பற்ற சக்கராயுதத்தை யேவினான், அந்த வெண்ணிணத்தோடுகூடிய சக்கராயுதமானது, வேடம்பூண்டிருக்கும் சைனியங்களின் மத்தியில் மத்தியில் விலகும்படிசென்று, அச்சைனியங்கள் அணிந்திருக்கும் சிறந்த உருத்திராக்கமணிமாலையைக்கண்டு, அவர்களைவணங்கி, நிறைந்த அச்சைனியங்களைப் பிரதக்கணம்புரிந்து துதித்துச்சென்றது. எ-று.

அச்சைனியங்களை யூறுசெய்யாமற் சென்றதை யுணர்த்துவான், “இடையிடை கழிதரவேகி” என்றார். உணர்தல் - ஈண்டுக்காண்டல் என்னும்பொருட்டு. இவ்விரண்டுங்குளகம்.

(உசச)

சிங்கனென்னுமக்கடுஞ்சினத்திறலுடைவேந்தன்
பொங்குவெண்டினாக்கருங்கடலிறைவனைப்போற்ற
மங்குலண்டமுற்றிடிக்குரன்முழக்குறவந்து
துங்கவெம்படைவிபூதிதோய்ந்தழிதரச்சொரிந்த.

(இ - ள்.) கடுங்கோபமும் வல்லபமுமுள்ள சிங்கனென்னும்அரசன் விசேடித்த பெரிய அலைகளையுடைய கரியகடலுக்குத் தலைவனாகிய வருணைத்துதிக்க, உடனே மேகங்களானவை ஆகாயத்தின்பரவி இடியென்னும் ஓசைமுழங்கும்படி வந்து, தாய்மையான பெருஞ்சைனியக்க ளணிந்துள்ள திருவெண்ணீறு றணிந்தழியும்படி மழைபொழிந்தன. எ - று.

(உசரு)

சொரிந்தகாலையினீற்றொளிதொலைதாச்சோதி
விரிந்தமாமணிவிளங்குறநமக்கினிவிறலே
தரிந்தநீர்ப்புனலருவரையடைதுமென்றடைந்தான்
பரிந்தசேனையுந்தானுமாயவ்வனம்பயின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு மழைபொழிந்த தருணத்தில் திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசம் அழிய, பிரகாசமிக்க சிறந்த உருத்திராக்கமணி ஒளிவிளங்கக்கண்டு, சிங்கனென்பவன் நமக்கினிமேல் வெற்றிகிடைப்பதேது, குளிரந்த தண்ணீரானது அருவிபாயொழுகும் பெரியமலையிற் சேர்வோமென்றுசேர்ந்து, தன்னிடத்துப் பரிவுள்ள சைனியங்களுந் தானுமாக, அவ்வித மலையருகுள்ள ஆரணியத்தில் வசித்திருந்தனன்.

நீர்மை - குளிர்மை. அடைந்தான் - முற்றெச்சம்.

(உசுக)

தெண்ணிலாத்தனிக்கவிகைமேனிமுற்றுற்சினங்காலண்ணல்வாரணமீப்பொலிந்தரும்பகைகடந்து
வண்ணவார்சிலைச்சிங்கனுடங்கலும்வணங்க
வெண்ணறாமணிகுயிற்றரியாசனத்திருந்தான்.

(இ - ள்.) சிந்துசேனன் தெளிவான் சந்திரிகையைப் பரப்பும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடை மேலே நிழல்தர, கோபத்தைக்கக்கும் சிறந்த பட்டத்துயானை மீதுர்த்து அருமையான பகைவர்களைவென்று, அழகமைத்து நீண்ட வில்லேத்திய சிங்கனென்பவனது நாடுகள் முழுமையும் தன்னைப்பணியும்படி, அளவிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்துள்ள சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தான். ஏ - று.

(உசுஎ)

செய்யகோன்முறைபொதுவறச்செலுத்தியநாடும்
பொய்யின்மாமணிநீற்றொடும்புனைதரப்பொலிந்தான்
வையம்யாவையுமொருகுடைநிழற்றினன்மனையான்
மெய்யொடுஞ்சிறந்தருநலதுகர்ந்தனன்மிருநான்.

(இ - ள்.) செங்கோன் முறைமையைப் பொதுநீங்கநாத்தியும், அந்நாடுகண்முழுமையும், மெய்க்மையான சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் திருவெண்ணீற்றுடன் அணியப் புரிவித்தும்விளங்கி, உலகமனைத்தும் தனது ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடையை நிழற்றி, தனது மனைவியுடன்கூடி அனேககாலம் உண்மை நிலையுடன் பெருமையமைத்து அருமையான இன்பம் அநுபவித்தான். ஏ - று.

பொலிந்தனன் - நிழற்றினன் - முற்றெச்சங்கள்.

(உசுஅ)

விரும்புநன்னலம்யாவையுதுகர்ந்தனன்வியந்தான்
றிருந்துமைந்தருமனைவியுரிதியமுஞ்சிறந்தா
னிருந்துநாள்பலகழிந்தபின்றன்குலத்தெவரும்
பொருந்துசேனையுந்தானுமாய்க்கைலைமீப்பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) தன்னால் விரும்பப்படும் நல்லஇன்பங்களினைத்தையும் அநுபவித்துச் சந்தோஷித்து, திருத்தமாகிய புத்திரர்களும் பெண்டிரும் அயிஸ்வரியமும் உடைய வஞ்சச் சிறப்படைந்திருந்து அனேக காலங்கள் சென்றபிறகு, தனது குலத்திற் பிறந்தார் யாவரும் பொருந்திய சைனியங்களும் தானுமாகக்கூடி உயர்ந்த திருக்கலைப் பதவியடைந்து விளங்கினான். ஏ - று.

இகலோகத்திற்குரிய இன்பங்கள் யாவுமென்பார், “விரும்புநன்னலம்யாவையும்” என்றார். துகர்ந்தனன் - வியந்தான். சிறந்தான் - முற்றெச்சங்கள். இச்சிந்துசேனனது பத்திமையொன்றானாலேயே இவன்குலத்தரும் சைனியமும் திருக்கலையடைந்தமையின், “பொலிந்தான்.” என்றார்.

(உசுக)

மாறுகொண்டிகல்வேந்தனும்வனம்புகவைகி
நீறுமாமணியுருத்திரவக்கமுநீங்கான்
வீறுகொண்டிமால்விடையினன்றிருவருள்வேண்டி
யீறுபெற்றனன்கடைமுறைகைலைபெற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) வேற்றுமைகொண்டு பகைத்த அரசனாகிய அச்சிங்கனும் வனத்திற்
சேர்ந்து வசித்து, திருவெண்ணீறும் சிறந்த உருத்திராக்கமணியும் விடாதவனாய்
திடசித்தங்கொண்டு, பெரிய இடபவாகனமுடைய சிவபிரான் திருவருளாப்பிரார்த்
தித்து இறந்தனன்; கடைசியாகக் கைலாயபதவி யடைந்திருந்தனன். ஏ - று.

இச்சிங்கனும் முதலில் திருமாலேநோக்கியும் பிறகு வருணனை நோக்கியும் தவம்
புரிந்திருந்தானாயினும், அச்சிந்துசேனனதுகோலத்தையும் அவனது சைனியங்களின்
கோலத்தையும் பலகாலும் தரிசித்தானாதலானும், இவனது கருத்தெல்லாம் அத்திரு
வெண்ணீற்றை யழிக்கவேண்டுமென்பதாதலானும், பகைமையாலேனும் நட்பின
லேனும் அத்திருவெண்ணீற்றைக் கருதினாதலானும், சிவபிரான் தொண்டரான
திருமாலையும் வருணனையும் நோக்கித் தவம்புரிந்து வந்தானாதலானும் கைலைப்பதவி
யடைந்தானென்க.

(உரு௦)

பொன்னிற்கூழ்ந்தனசெம்பினிற்பொதிந்தனபுயல்வான்
மின்னிற்கோன்றியவெள்ளியிற்போர்த்தனவிவற்றின்
பின்னற்கம்பியிற்கோத்தனபெரிதணிந்துவப்பார்
தன்னைத்தன்வினையைத்தலைவனையுணர்தவத்தோர்.

(இ - ள்.) பொன்னுற் கவசிப்பட்டுள்ளனவும், செம்பினுற் போர்க்கப்பட்டுள்
ளனவும், ஆகாயத்திற் பரவும் மேகத்திற்கோன்றும் மின்னைப்போல்விளங்கும் வெள்
ளியாற் சூழப்பட்டுள்ளனவும், இவ்வுலோகங்களினுற் பின்னிய கம்பிகளிற்கோத்
தனவுமாக, விசேடமாகத் தரித்துக் களிப்பவர்களெவர்களோ அவர்களே, தன்னை
யும் தனது வினையையும் தலைவனையும் தெளிகின்ற தவமுடையோராவர். ஏ - று.

இவ்வுருத்திராக்கமணிக்குப் பொன்னாலும் செம்பாலும் வெள்ளியாலும் கவ
சித்து, அவ்வுலோகங்களாற் பின்னிய கம்பிகளிற் கோத்தனியலாமென்பது விளக்கிய
வாற்றிக. அவ்வாறணிபவர்களே பசுவிலக்கணமாகியதன்னிலைமையும், பதியிலக்கண
மாகிய தலைவனிலைமையும், இப்பசுவையும் பதியையும் கலக்கவொட்டாமற்றதெக்கும்
பாசுவிலக்கணமாகிய வினையினிலைமையும் உணரத்தக்கவொன்பார், “தன்னைத்தன்
வினையைத்தலைவனையுணர்தவத்தோர்” என்றார்.

(உருக

ஆதலாற்றிருநீறெடுமுருத்திரவக்க
மீதணிந்திடவேண்டுமாவிவற்றுளவிழப்ப
மோதுநான்மறையோதுவதன்றிமற்றொருவ
ராதிதோன்றியவிவற்றிளையெவருணர்ந்தறிவார்.

(இ - ள்.) ஆகையால் திருவெண்ணீறுடன் உருத்திராக்கமணியைச் சரீரத்தில்
தரிக்கவேண்டும், இவற்றிற்குள்ள மகிமைகளை யாவராலும் ஒதப்பெடும் நான்குவேதக்
களுங் கூறுவதேயொழிய, பூர்வத்திலுற்பத்தியான அவ்விரண்டின் மகிமைகளை வே
றொருவர் யாவர் தெளிந்தறியத்தக்கவர்கள். ஏ - று.

இத்திருவெண்ணீர் ஆதிபகவன் ஞானவடிவிற்பூத்தமையானும், அக்கமணி, அச் சிவபிரானது திரிநேத்திரங்களின் வழியாயுதித்தமையானும், “ஆதிதோன்றியவிவற் றினை” என்றார். இதனை, “ஆதிபகவன் ஞானவடிவழிற் பூத்து” எனவும், “முக்கண் வழிக்கரியகனச் செம்புயல்கருணை பொழியப்பெருகுகடற்பிறந்து.” எனவும் வரும் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாக்கானுமறிக. ஆல் - அசை. மற்று - பிறிதுபடு பொருளின் கண்வந்தது. (உருஉ)

உரைத்த மாமணியணிந்தவரெம்பிராற்கு கந்தோ
ரிரைத்த கங்கையஞ்சடையவர்க்கிருவிழியனையார்
திரைத்தவார்கடனெடுநிலத்திம்மணிச்சிறப்பை
நிரைத்த நூன்முறைகேட்பவரவர்தமைநிகர்ப்பார்.

(இ - ள்.) யாங்கூறிய சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் தரித்தவர்கள் எமது சிவபிரானுக்கு வப்பானவர்கள், ஒலிக்கின்ற கங்கையணிந்த அழகிய சடைமுடியுடை யார்க்கு இரண்டு நேத்திரங்களுக்கிணையாவார். அலைகளையுடைய நெடுங்கடல்கூழ்ந்த பெரியநிலவுலகத்தில், இவ்வருத்திராக்கமணியின் மகிமைகளை வரிசையாகக்கூறும் நூல்களில் முறைப்படி கேட்பவர்கள், அச்சிவபிரானையே யொப்பார். எ - று.

வரைத்த எனப்படமோதி எதுகைநோக்கி வலித்ததாகக்கொண்டு பெரியோர் கள் வாக்கிற் பிறந்தெழுதியுள்ள எனப் பொருள்கூறலுமொன்று. அவ்வாறு பாட மோதின் அவ்வடிக்கு மோனையின்மையறிக. சிவபிரானுக்குரிய நேத்திரங்களான சந் திராதித்தரிவரும் உலகத்துள்ள பூதவிறுளப் போக்குவதுபோன்று, திருவெண்ணீ ரும் உருத்திராக்கமணியும் அணியும் மெய்யன்பர்கள் ஆன்மாக்களின் அகவிறுளப் போக்க வல்லவொன்பது கொண்டு, “சடையவர்க்கிருவிழியனையார்” என்றார். ()

என்று சூதமாமுனிவரனியம்பியதியாவ
நின்றுணர்ந்த மாமுனிவருள்ளுநெகிழ்ந்தா
ரன்றெடுத்தெடுத்தாரைத்தருளுந் திரவக்கத்
தூன்றுகா தைமுற்றுணர்த்துமச்சூதனைத் தொழுதார்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தவை யனைத்தும், நிலையினின்று தெளிந்த சிறந்த நைமிசாரணியமுனிவர்கள் மனமுருகினவர்களாய், ஆதிகாலத்தில் அவ்வவர்களுடெத்துக்கூறிய உருத்திராக்கமணியின் வசேட்சரிதங்கள் முழுமையும் தெரிவித்தருளிய சிறந்த சூதமகாமுனிவரைப் பணிந்தார்கள். எ - று.

அவ்வவ்வமையங்களிற் பலரும் பலவாறுகூறிய மகிமைகளைனத்தையும் தொகு த்துக்கூறினமையின், “அன்றெடுத்தெடுத்தாரைத்தருள்” என்றார். அன்றியும் தமதா சிரியராகிய வியாசர் தமக்குக் கூறியுள்ளவை யனைத்தையுங் கூறினமையின், என்ன லுமொன்று நெகிழ்ந்தார் - முற்றெச்சம். (உருச)

உருத்திராக்கமானியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கூக்கு திருவிருத்தம் எஅ௦.

ஏழாவது.

பஞ்சாக்கரமான்மியச்சுருக்கம்.

கலிலைத்துறை.

முனிவர்யாரினுமுன்மொழிகுதமாமுனிவர்
னனிதவம்புரிபெருமைசாணைமிசாரணியத்
தினியமாதவர்க்கெம்பிரானஞ்செழுத்தியற்கைப்
புனிதமாக்கதையாவையும்புலப்படப்புகலும்.

(இ - ள்.) முனிவர்களினவரினும் முதன்மையாகக் கூறப்படும் சூதமகாமுனிவர், விசேடதவம்புரியும் பெருமைமிக்க நைமிசாரணியவாசிகளாகிய இனிமையமைந்த பெருந்தவசிகளுக்கு, எமது சிவபிரானது திருவைந்தெழுத்தி னுண்மையைவிளக்கும், தூய்மையான சிறந்த சரித்திரங்களனைத்தையும் தெளியும்படி திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

வேதங்களைப்படுத்தி அதனுண்மையைவிளக்கும் புராணங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வியாசருக்கு முதன்மாணக்கராகலின், “முனிவர்யாரினுமுன்மொழிகுதமா முனிவன்.” என்றொன்க. இயற்கை - உண்மை. (க)

எந்தையெம்பிரானருளையிவ்வெழுத்தெனப்பிரித்துத்
தந்தமந்திரமைந்தெழுத்தாமெனத்தகுமா
லந்தமந்திரத்தளவையைச்சற்குருவறிந்து
சிந்தைதேருறத்தெளிப்பதங்கதனிலைதெரிக்கில்.

(இ - ள்.) எமதுபிதாவாகிய சிவபிரான் தமது திருவருளையே இவ்வெழுத்துக்களாகப் பிரித்துக் கொடுத்தருளிய மந்திரமானது திருவைந்தெழுத்தென்று சொல்லத்தக்கது. அந்த மந்திரமாகிய திருவைந்தெழுத்தின் பிரமாணத்தை, ஞானாசிரியர் நன்றாயுணர்ந்து சீடர்களின் மனத்தெளியும்படி யுணர்த்துவது. அம்மந்திரத்தின் தன்மையைச் சொல்லுமிடத்து. எ - று.

சிவபிரான் தமது திருவருளையே இம்மந்திரமாக்கித் தந்தனரென்றபடி, ஆயின் சிவபிரான் திருமேனியே திருவைந்தெழுத்தெனக் கூறியுள்ளதே, அதற்கிது முரணாகாதோவெனின், நன்றுவினவினே, சிவபிரானுக்குத் திருமேனி திருவருள் என்ற பிரமாணப்படி முரண்படா. இதனை, “அருளே திருமேனியான்மாதிருமேனி - குருவே திருமேனிகொள்.” என்னும் ஆன்றோர்வாக்கானுமறிக. அன்றியும் சித்து சடம் என்னும்வரிசையில் சடம் சத்தியும் சித்து சிவமுமாகக்கூறும் நியாயத்தானும், சடம் என்பது உருவென்றாகி, உருவென்பது திருமேனியெனப் பொருளாதலானும், அருளேசத்தி என்பதனுமுணர்க. அளவை என்பதற்கு அம்மந்திரத்தின் தொகையென்றும், தெளிவென்றும், அனுஷ்டிக்கும் முறைமையென்றும், பொருள்கூறலுமொன்று. இதனைப்போதிக்கும் ஞானாசிரியர் முதலில் தாம் நன்றாய்த்தெளிந்த பின்னரே சீடர்க்குப் போதித்தலியல்பென்பதையும், அத்தகைய ஞானாசிரியரிடங்கேட்டலே சீடர்க்குப்

கியல்பென்பதையும் விளக்குவான், “சற்குருவறிந்துகிந்தைதேருந்தெளிப்பது.” என்றார். இதனை, “பொய்போகப்போகப்பொருந்திப்பொருடாளுஞ் - சையோகபோகத்தரங்கத்தின்-றையும் - பரிபாகக்கண்டுபதையாமற்பார்க்கும் - குருவேகாண்னானக்குரு.” என்னும் ஒழிவிலொடுக்க வெண்பாவானும், அவ்வாறுணரா வாசிரியரிடங்கேட்டலிற் பயனின்றென்பதை, “துயிற் புணர்ப்பாற்கர்ப்பந்தொடுகடலீரமை - மயிர்ப்படாமின்மினியின்வன்னி - முயற்கோ - டெருத்தின்பான்மெய்புணர்வில்லாதான் பண்ணுங் - குருத்துவமுநேராகக்கொள்.” என்னும் அமுதசாரவெண்பாவானுமறிக. ஆல் - அங்கு - அசைகள். (உ)

இனையமந்திரத்தியல்புணர்ந்தோர்பொழுதிசைப்போ
ரனையர்தம்முழைப்புண்ணியம்யாவையுமடங்கும்
வினையுநீங்குவர்மேதினிபுரந்தினிதனிப்பார்
புனையுமேற்பதம்புகுவர்முத்தேவரிற்பொலிவார்.

(இ - ள்.) இம்மந்திரத்தின் தன்மையை நன்குணர்ந்து ஓர்கால் தியானிப்போர்களுவார்களோ அவர்களிடத்துப் புண்ணியமனைத்தும் பொருந்தும், அன்றியும் அவர்கள் சகல தீவினங்களினின்றும் நீங்குவார்கள். உலகத்தையரசாண்டு இனிமையுடன் பரிபாலிப்பார்கள். அலங்காரமுடைய உயர்ந்த பதவிகளடைவார்கள். திரிமூர்த்திகளைப்போன்று விளங்குவார்கள். எ - று.

திருவைந்தெழுத்தை யோர்காற்றியானிப்போர்க ளிடத்திற் புண்ணியமனைத்துஞ் சேர்தலின், தீவினங்களினின்று நீங்கிப் புண்ணியவிசேடத்தால் அரசரிமைபூண்டு, அக்காற்புரிந்த யாகாதிபுண்ணியங்களாற் சொர்க்காதிபதவிகளடைந்து, அத்தேவபதவியிற் சிறந்த திரிமூர்த்திகளைப்போன்றும் விளங்குவாரொன வரிசைப்படவுரைத்தது. ஓர்கால் தியானிப்போர்க்கே இத்தகைய சிறப்புளதேற் சதா தியானிப்போரடையும் பேற்றை யளக்க முடியாவென்றுங் குறிப்பித்தமைகாண்க. (ங)

புலரிக்காலையுமுச்சியுமாலையும்புனிதன்
பலரிக்கிண்கிணிப்பாததாமரைமுறைபரவி
மலரிப்புந்தியும்மந்திரநினைபவர்மனஞ்கு
மூலரிக்குஞ்சுகத்தவரையேசிவவடிவாக்கும்.

(இ - ள்.) விடியற்காலத்தினும் உச்சிக்காலத்தினும் மாலைக்காலத்தினும் சிவபிரானது பல மரகதங்களாலாகிய வீரக்கழலணிந்த திருவடிக்கமலங்களை வணங்கித்தெளிந்த சித்தத்துடன், இத்திருவைந்தெழுத்தைத் தியானிக்கின்றவர்களது மனத்திற் புடைசூழ்ந்து மலர்விக்கும், இவ்வுலகத்தில் அத்திறத்தவரையே சிவரூபமடையச் செய்யும். எ - று.

முப்போதினுந் தியானிப்போரென்பார், “புலரிக்காலையுமுச்சியுமாலையும்” என்றும், சிவபிரானவணங்கத் தெளிவடைந்த புந்தியாகிய மனமானது மீண்டு மொருக்கால் மருளாது பின்னுந் தெளிவடையச் செய்யுமென்பார் “மனஞ்குழலரிக்கும்” என்றுங்கூறினர். அலர்விக்கும் எனற்பாலது எதுகைநோக்கி அலரிக்கும் என நின்றது. முப்போதுந் தியானிப்போர்க்குச் சிவசாரூபம் உண்டாம் என்றமைதெளிக. அரி-மரகதம். அன்றியும், பலரிக்கிண்கிணி என்பதற்குப் பலபருக்கைக்கற்களுடைய சதங்கை எனப்பொருள் கூறலுமொன்று. சிவபிரான் திருவடிக்கணுள்ள கிண்கிணியிற் பருக்கைக்கற்களிருத்தல் சிறப்பின்மையறிக. முப்பொழுதுந் தியானித்தல் விசேடப்

பட்ட தென்பதைப் பெரிய புராணத்துள்ள மும்பொழுதுத் திருமேனி தீண்டொவார் புராணத்தானும் காண்க. இவ்வைந்தெழுத்துமே சிவபிரான் திருமேனியாதலானும், இவை ஓசையுருவாயிருத்தலின் இதை உச்சரித்தலாகிய தியானமே தீண்டெலாதலானும், இத்தியான முடையோரும் மும்பொழுதுத் திருமேனி தீண்டொவாராத லறிக.(ச)

அஞ்செழுத்தெனும்ருமறைமந்திரமதனை
நெஞ்சமுத்துவர்முழுமுதற்றேவனை நிகர்ப்பார்
பஞ்சபாதகர்மீதுமற்றவர்நிழற்படினுஞ்
செஞ்செவையவர்க்காண்கினும்பவந்தொலைசெல்லும்.

(இ - ள்.) திருவைந்தெழுத்தென்று கூறும் அரிய இரகசியப் பொருளாகிய இம்மந்திரத்தை, மனத்திறியானிப்போர் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபிரானையொப்பார். அத்தகையோர்களது சரீரநீழல் பஞ்சபாதகம் புரிந்தோர்மேற்ப்படினும், அத்தியானபரானை அப்பஞ்சபாதகர்கள் செவ்வையாகத் தரிசிக்கினும் அவர்களியற்றியுள்ள பாதகங்களினத்தும் அதிதூரத்தில் ஒடிப்போம். ஏ - று.

திருவைந்தெழுத்தைத் தியானிப்போர்களது நிழலைப்பரிசிக்கினும் தரிசிக்கினும் பாதகங்களோடும் என்றபடி, நெஞ்சமுத்துதல் - தியானித்தல். இத்திருவைந்தெழுத்தின் மகிமையளவிறந்தன. இவ்வைந்தெழுத்தும் பிரணவத்துடன் சேர்ந்து சடக்கரமாயிருக்கும். இம்மந்திரம் மற்றை மந்திரங்களனைத்திற்கு முயர்ந்து, நான்குவேதங்களின் சாரமாய்ச் சிவனடியார்கட்குக் குற்றமற்ற மோட்சவீட்டைப் பாலித்து, அச்சிவபிரான் திருமேனியாகவு மிருந்து, ஆலம்வித்தைப்போன்று அநேகம் பொருள்களை யடக்கிக்கொண்டு, மற்றெவைக்குங் காரணமாய் நிலைபெற்று, முக்குணரகிதமாய், சிவபிரானது மேன்மைபொருந்திய பிரணவத்தில் வீற்றிருக்கும். இதனை, “உரைத்தவஞ்செழுத்தின்வீறின்கொருநூறுகோடியாண்டு - விரிக்கினும்விரிக்கலாகாதாயினும்விமலன்போற்றிச் - சுருக்கமாயுரைப்பாமுன்னைத்துகளுகுடிவையோடு - மிருக்குமாறெழுத்தாய்நிலைவனஞ்செழுத்துமன்னே.” என்றும், “ஒதுமந்திரங்கட்கெல்லாமுயர்ந்திடுமுயர்ந்துநின்ற - தீதினான்மறையின்சாரமாகுமாந் சிவன் நன்னப - ரேதமின்முத்திவீட்டையெய்திடக்கொடுக்குமென்று - மாதியாயுறையுமிசனுருவமாயருமன்றே.” என்றும், “ஆலம்வித்தென்னக்கோடிபொருளெலாமடங்கவைகு - மூலமாயுறைந்துமன்னிமுக்குணங்கடந்துவெய்ய - காலனருயிரையுண்டகனைகழற்கடவுண்மூர்த்தி - மேலதாங்குடிவதன்னின்மேவிவீற்றிருக்குமன்றே.” என்றும் வரும் வாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தங்களானுமுணர்க. ஐம்பூதம் ஐம்பொறி ஐம்புலன் ஐங்கருமேந்தியம் பஞ்சகர்த்தர்கள் பஞ்சகிர்த்தியங்கள் பஞ்சப்பிரமங்கள் ஆகிய இவையனைத்தும் இத்திருவைந்தெழுத்தினாலேயே அறிஞர்கள் ஆன்மாக்களுக்கு குணர்த்துவார்கள். பிரணவசகிதமாகிய இவ்வாறெழுத்துக்களும் ரிட்களசுகள சொரூபத்தை முறையே காட்டும். எனவே, முதலிலுள்ள பிரணவம் ரிட்கள சொரூபத்தையும், பின்னிற்ற திருவைந்தெழுத்தும் சுகளசொரூபத்தையும் தெரிசிப்பிக்கும் என்றறிக. இதனை, “ஐந்துபூதமைம்பொறிகளோடைம்புலனமர்ந்த - வைந்தெனுங்கருமேந்தியமைவர்காரணரா - மைந்தெனுந்தொழிலம்பெரும்பிரமங்களனைத்து - மைந்தெழுத்தினுணர்த்துவரறிவறிந்தவரே.” எனவும், “காட்டுமோமெனுமெழுத்துரிட்களசிவன் நன்னை - யீட்டுமைம்பெரும்பிரமமார்த்தனுவுடையிறையைக் - கூட்டுமஞ்செழுத்துபயுமாமொருபொருள்கொடுக்கு - மோட்டுறும்பவம்பிரணவஞ்செழுத்தொன்றி.” எனவும்வரும் சித்தாந்த சிகாமணித் திருவிருத்தங்களானுந்தெளிக. சிவதத்துவத்

திற்கு மேலாந்தத்துவ மெவ்வாறின்றோ அவ்வாறே வேதசிரசாய்வைத்துள்ள இத் திருவைந்தெழுத்திற்கு மேலான மந்திரமில்லை. உலகங்கட்கெல்லாம் மூலகாரண ராகிய சிவபிரானைத் தெளிந்தவர்கட்கு மற்றுள்ள தேவர்களா லடையத்தக்க பயன் யாதான, அதுபோலவே சிவபிரான் திருவைந்தெழுத்தையும் தெளிந்தபிறகு மற்று ள்ள மந்திரங்களாற் பயனெண்ணை? பிரமன்முதலாகக் கூறும் தேவர் கூட்டங்கட் கெல்லாம் சிவபிரான் எவ்வாறு பரிசுத்தரோ அதுபோன்று, சத்தகோடி மகாமந்தி ரங்கட்கும் திருவைந்தெழுத்தே பரிசுத்தமாகிய மந்திரமாம். அன்றியும், இத்திரு வைந்தெழுத்தில் நம என்னும் இரண்டெழுத்தை முன்னும், சிவாய என்னும் மூன் றெழுத்தைப் பின்னுமாக வரிசைப்படுத்திச் செபிக்கவேண்டும். இக்கருத்துக்களே யமைத்தே, “மெய்த்தவொண்சிவதத்துவமதனினுமேலார் - தத்துவார்த்தமின்மை போன்மறைகளின்றிலையாய் - வைத்தவைந்தெழுத்தாகியமந்திரமதனி - லுத்தரம் பெறுமந்திரமில்வெனவுணர்வாய்.” எனவும், “ஆயவிலவுலகந்தருமூலகாரணமார் - தூயவொண்சிவமுணர்ந்திடினமற்றுளசுரரான் - மேயுறும்பலனென்கொலைந்தெழுத் தையுமுணரிற் - பாயமந்திரப்பரப்பினல்வருவதெப்பயனே.” எனவும், “வேதனாதி யாம்விண்ணவர்குழாத்தினுள்விளங்கும்-பாதிவான்மதிமுடியுடைப்பரமனேபோலப்- பேதமாமெழுகோடிமந்திரங்களிற்பெரிதாம் - போதவைந்தெழுத்தாகியபுனிதமந்திர மே.” எனவும், “முன்னரோதுகநமவெனவிளம்புறுமொழியைப் - பின்னரோதுக சிவாயவென்றிங்ஙனம்பிறங்கு - மன்னவஞ்செழுத்தாகியமந்திரவரசைப் - பன்னருஞ் செழுமறைகளின்முடியெலாம்பரிக்கும்.” எனவும் சித்தாந்த சிகாமணித் திருவிருத் தங்களிற்கூறி யிருத்தல்காண்க. அத்திருவைந்தெழுத்துக்கள் முறையே சிவம் சத்தி ஆன்மா மாயை மலம் என்னும் இவ்வைந்தின்சொரூபமாயிருக்கும், இவற்றுள்நடுநின்ற ஆன்மா தன்பின்னின்ற மாயை மலம் இவற்றின் வழிச்செல்லாது தன்முன்னின்ற சத்தி என்னும் திருவருளைக்கொண்டு சிவத்தையடைதல்வேண்டும் எனப்புலப்படுதல் காண்க. இதனை, “சிவன்சத்தியான்மாத்திரோதந்திமிரஞ் - சிவமுதலைந்திற்சிறதை செய்.” என்னும் இறைவனுற்பயனானுந் தெளிக. இவ்வைந்தெழுத்துமே சிருட்டி யாதிபஞ்சகிருத்தியங்கட்கும்எதுவாம், இதனை, “படைத்துமவையளித்தும்பண்ணிய வையெல்லார், துடைத்துமறைத்துந்துயர்நின் - நெடுத்து, மொழியாதவைந் தொழிலுமொய்த்திடுநவ்வாதி, மொழியானவஞ்செழுத்துமுன்.” என்னும் பஞ்சாக் கரமலை வெண்பாவாலறிக. பிரணவசகிதமாகிய இவ்வைந்தெழுத்து ஆறுதிருமுக ங்களும் சதூர்ப்புஜங்களும் பொன்னிறமும் திரிநேத்திரமும் சத்திபாகமும் சந்திர சடாதாரமும், அத்திருக்கரங்கள்நான்கினுள், வரதாபயாத்தங்களிரண்டுடன் மற்றை இரண்டு திருக்கரங்களில் முறையே செங்கழுநீரும் கமலமும் தாங்கிவிளங்கும். என வே அர்த்தநாரசுர கோலமெனக் குறிப்பித்தமை அறிக. அவ்வாறிருத்தலை அபயம் வர தம் என்னும் இரண்டு திருக்கரங்களும் சிவபிரானுக்கும் கழுநீர் கமலம்தாங்கிய இர ண்டு திருக்கரங்களும் உமாதேவிக்குங் கொண்டுமுடிக்க, ஐந்தெழுத்திவ்வுருவாயிருப் பதனை, “ஆசிலஞ்செழுத்தெழின் முகங்களாரொடுந்-தேசுடைக்கைகண்கொடுஞ்செ ம்பொனேர் - காசிலாபிறத்தொடுங்கண்கண்மூன்றொடுந்-தூசலாபுலையொடுந்தலங் கித்தோன்றுமால்.” எனவும், “வார்சடைமுடியின்மேன்மதிபுனைந்துதேன்-சோர்கழு நீரொடுகமலந்தோன்றிட - வேர்பெறுவரதமோடபயமெல்லவோ -சேர்தருகரங்களிற் சிறப்பத்தாங்குமால்.” எனவும்வரும் வாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தங்களானு மறிக. இதனானும் அத்திருவைந்தெழுத்து சிவபிரான் திருமேனியாதல் திண்ணம். அன்றி யும் இவ்வெழுத்துக்களோந்தும் பொன்னிறம் கருநிறம் புகைநிறம் மஞ்சளிறம் செந்

நிறம் என்னும் நிறங்களைமுறையே பெற்றிருக்கும். சந்திரனைப்போன்றும் அவனது நிலைவப்போன்றும் முறையே விளங்கும் விந்துநாதங்களுடன் இவ்வெழுத்தைச் செபிக்கவேண்டும். இவற்றுள் இரண்டாம் எழுத்து பீஜமும் ஐந்தாமெழுத்து சத்தியுமாம். ஐந்தெழுத்துக்கூடிய இம்மந்திரத்திற்கு வாமதேவனே இருடியும், இவ்வெழுத்துக்களின் வரிசையே சந்தசும், இம்மந்திரத்திற்குப் பொதுவில் சிவபிரானேதெய்வமுமாம். மேலும் கௌதமர் அத்திரி விசுவாமித்திரர் அங்கிரர் பரத்துவாசர் என்னும் ஐவரும் முறையே தனித்தனி இருடிகளாவார். இதற்கு அனுட்டுப்பு-திருட்டுப்பு-பிரகதி-விராட்டு-சந்தசு என்னும் இவைஐந்தும் காயத்திரியும், இந்திரன்-உருத்திரன்-திருமால் - பிரமன் முருகன்-என்னு மிவர்களைவரும் தனித்தனி அதிதேவதைகளுமாம். இவ்வைந்தெழுத்துக்களும் சிவபிரான் ஐந்து திருமுகங்களினும் முறையே யமர்த்திருக்கும். இதனை முறைப்படி ஞானசிரியரிடத்து உபதேசம்பெற்று, கடற்கரை நதிக்கரை சிவபிரான்திருக்கோயில் பசுத்தோழம் பரீசுத்தமானகிருகம் இவ்விடங்களுள் ஒன்றில் நல்ல முகூர்த்தத்தில் தியானிக்கத் தொடங்கவேண்டும். அவ்வாறு தொடங்குவோர் தங்களாயுள்நான்வரையில் தினமொன்றுக்கு ஆபிரத்தெட்டுரு செபித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு இடைவிடாது ஒவ்வோரெழுத்திற்கு நான்குலகுகளும் உருவாகக் கூடிய இருபதுலகுகளும் உரு மனவொருப்பாட்டோடு செபிப்பார்களாயின் அவர்கள் சித்தராவார்கள். அவ்வண்ணம் செபிப்பவர்கள் தடாகத்தில் நீராடி வடக்கேனும் கிழக்கேனும் நோக்கி ஒருஆசனத்திலிருந்து, வாயுபீசத்தாற்புரியும் சோடணமும் அக்கினிபீஜத்தாற்புரியும் தகனமும் வருணபீஜத்தாற்புரியும் பிலாவனமும் ஆகிய மூன்றும்செய்து முடித்து, வாய்பேசாது பூதசுத்தி அங்கநியாசம் கரநியாசம் இவைகளை முறையே இயற்றி, பிராணயாமஞ்செய்து சித்தத்தெளிவுடன் சிவபிரானையும் அம்பி கையையும் தியானித்து ஆசிரியருரைத்த உபதேசப்படி செபிக்கவேண்டும். இவையனைத்தையும் வாயுசங்கிதை பஞ்சாக்கரமான்மிய முறைத்த அத்தியாயத்தினும் காண்க. செபிக்கும் முறைமைகளையும் அவற்றின் பேதங்களையும் முன்னர்க்கூறிய உருத்திராக்கமான்மியச் சருக்கத்திற் கூறியுள்ளாம் ஆண்டுணர்க. (இ)

சிற்றபர்தெரிமந்திரமீங்கிதிற்சிற்றந்த
முற்பெருங்கதையுளததுமொழிகுதுங்கேண்மின்
பொற்பழம்பதிகாசிவாழ்வெண்குடைப்புனிதன்
மற்பகுத்தனதடம்புயன்வச்சிரவாகு.

(இ - ன்.) ஞானசொருபமுடைய சிவபிரான யுணர்த்தும் மந்திரமாகிய இத் திருவைந்தெழுத்தைப்பற்றி, சிறப்பமைந்த மேலான பூர்வசரித்திரம் ஒன்றுண்டு. அதனைக் கூறுகின்றோம் கேட்பீர்களாக. அழகிய பழமையான நகரமாகிய காசிமா நகரத்தில் வாழ்ந்திருந்த சந்திரவட்டக்குடையையுடைய பரிசுத்தனும், வல்லமையைப் பாகப்படுத்தியதுபோன்ற விசாலித்த இரண்டு புயங்களையுடையவனுமான வச்சிரவாகு என்னும் பெயர்கொண்டோன் ஒருவனிருந்தான். எ - று.

சித் - ஞானம். வளப்பத்தின் மிகுத்து அழகுடைத்தாய்ப் புராதனமாயுள்ளதாக லின் காசினகரத்தை “பொற்பழம்பதி” என்றும், அவ்வரசனது வல்லபம் அவனது இரண்டிபுயங்களாலே இரண்டுபாகமாய்த் தோன்றுதலின் “மற்பகுத்தன” என்றுங் கூறினார். மல் - வல்லபம். பகுத்தன எனற்பாலது பகுத்தன எனமெலிந்தது. (சு)

வாழிமன்னவன்மனைவயிற்றோன்றினண்மகர
யாழினின்னிசைபிறந்தெனவிமையவர்க்கெறிநீ

ராழியாரமுதுயிர்த்தெனவருந்தமிழ்ப்பொதியஞ்
சூழிருந்தமிழின்றெனவொருதனித்தோகை.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த இவ்வரசன் மனைவியினிடத்து, மகரயாழிலே இனிய இசைகள் பிறந்துபோன்றும், தேவர்களுக்கு அலையெறியும் நீர்நிறைந்தகடல் அமுதத்தந்துபோன்றும், அருமையான இனிமையமைந்த பொதியாசலமானது உலகெங்கும் பரவியுள்ள பெரிய தமிழைக்கொடுத்ததுபோன்றும், ஒப்பற்ற ஒருபெண்பிறந்தனன். எ - று.

யாழ் நான்கனுட்சிறத்தது மகரயாழாதலின் “மகரயாழின்னிசை” எனவும், பொதியாசல பதியாகிய அகத்தியரோ தமிழைவளர்த்த முதலாகியிராதலின், “பொதியஞ்சூழிருந்தமிழின்றென” எனவுங் கூறினர். வாழி - அசையெனத்தள்ளிப் பொருள்கூறுநருமுளர். அவ்வாறுகூறினும் அம்மனைவன் எனச்சட்டியே கூறவேண்டுதலின், “வாழிம்மன்னவன்” எனப்பொருள்கூறினும். (எ)

பருவமங்கையாழகெலாமொருவழிப்படுத்தி
யுருவமாக்கினனுறுப்பெனுவவவத்துவமை
பொருவமற்றையோர்க்குள்ளபோற்படைத்திலன்புதுப்பூ
மருவிருங்குமற்குவமையேதியம்புயிவ்வையம்.

(இ - ள்.) வாலிப்பெண்களின் அழகனைத்தையும் ஒருங்குசூட்டிப் பிரமதேவன் ஓர் உருவமாகச் சிருட்டித்தனன். அங்கங்களென்றுகூறும் அப்பெண் அவயவங்கட்குரிய உவமானங்கட்கிணங்க, வீனையபெண்களுக்கிருப்பவைபோன்று சிருட்டித்திலன், இவ்வுலகத்திலுள்ளோர், அன்றலர்ந்த மலர்க்குடிய அவளது பெருங்கூந்தற்கு எதனை உவமையாகக்கூறுவர். எ - று.

அழகின்மிகுத்த ஒவ்வோர்பெண்ணின் அவயவங்களே தத்தமக்குரிய உவமானங்களைக் கடந்திருக்குமாதலின், அத்தகைய அழகுகளனைத்தும் ஒருங்குசேர்ந்திருக்கும் இவளது அழகுக்குவமையேதென்றும், சாதாரணமாகக் கூந்தலின் கருமைக்கு மேகம் கருமணல் முதலியனகூறுவது மரபாயினும், அன்றலர்ந்த மலர்குடிய இவள்கூந்தற்கிணகூற எப்பொருளுள்ளது எனவும் குறிப்பித்தமைகாண்க. (அ)

இத்திறத்தொடும்வளர்தருகலாபதியென்பா
ளுய்த்துரைத்துளகலையெலாமொருங்கினிதுணர்ந்தான்
முத்தவாண்கையிவடனைமணந்தனன்முரட்போர்
மத்தயானையோர்தனிக்குடையதிக்குலவழுதி.

(இ - ள்.) இவ்வித அழகோதிதித்து வளர்ந்துவருகின்ற கலாபதி என்னும் பெயருடைய அப்பெண், பெரியோர்கள் துட்பமாய்த்தேர்ந்து திருவாய்மலர்ந்துள்ள நூல்களைத்தும் முடிவாக இனிமையுடன்தேர்ந்தனன். முத்துப்போலும் ஒளிவீசும் பற்களமைந்த இக்கலாபதியை, மாறுபடுகின்ற யுத்தத்தில் வல்லதாகிய மதங்கொண்ட பட்டத்துயானையையும், ஒப்பற்ற ஓர் சந்திரவட்டக்குடையையும் உடைய சந்திரகுலத்தரசனாகிய ஓர் பாண்டியன் திருமணமுடித்தனன். எ - று.

பெரியோர்கள் திரிகாலவுணர்ச்சியுடன் ஓதியுள்ள நூல்களாதலின், “உய்த்துரைத்துளகலை,” என்றும், போரில்வல்லதாகிய பட்டத்துயானையும் சந்திரவட்டக்குடையுமே அரசுசின்னங்களிற் சிறந்தனவாகலின், “முரட்போர்மத்தயானையோர்தனித்

குடை.” என்றும், சேரசோழபாண்டியனொன்று மூவேந்தரும் முறையே அக்கினி
சூரிய சந்திர சூலத்தொன்பதுகொண்டு, “மதிக்குலவழுதி” என்றும் கூறினர். அரசர்
க்குப் பட்டத்துயானையும் சந்திரவட்டக்குடையுமே சிறந்தனவென்பதை, “யானை
யெருத்தம்பொலியக்குடைநிழற்கீழ்ச் - சேனைத்தலைவராய்ச்சென்றாரும்,” என்னும்
நாலடிவெண்பாவானுமறிக.

(க்)

வதுவைமுற்றினன்மாநகர்கொணர்ந்தனன்வழுதி
விதுமுகத்தினணலதுகர்விருப்பொடுவெதும்பிப்
புதுமுலைத்தடம்புல்லலுற்றனனதுபொழுதின
மதுமலர்க்குழநீண்டனீயென்றிடைமறுத்தாள்.

(இ - ள்.) அப்பாண்டியன் மணமுடித்துத் தனது சிறந்த நகரத்திற்கழைத்து
வந்தனன். சந்திரபிம்பம்போலும் வதனமுள்ள அக்கலாபதியின் கலவியின்பத்தின்
இச்சையோடு, காமாக்கினியாற் மறிக்கப்பட்டவனாய், விசாலித்த அவளது இளந்தன
ங்களைத் தழுவத்தொடங்கினன், அப்போது தேன்றுளிக்கும் மலர்க்குழைய கூந்தலை
யுடைய கலாபதி, நீ என்னைத்தீண்டாதேயென்று தடுத்தாள். ஏ - று.

பேதைப்பருவங்கடந்து பெதும்பைப் பருவமடைந்தாளென்பது குறிப்பிப்பான்,
“புதுமுலை.” என்றும், மாதர்மீது விருப்பங்கொண்டோர்க்குக் காமாக்கினிதகித்த
ஊண்மையின், “வெதும்பி” என்றும் கூறினர். மலர்க்குழை அன்மொழித்தொகை.
இடைமறுத்தாள் - ஒருசொன்னீர்மைத்து.

(க்)

உலகம்யாவையுமுள்ளனசராசரமனைத்துஞ்
சுலவிநிற்பதுதொன்மையதாயதுசுருதி
யலகின்மந்திரவஞ்செழுத்தறிந்திலையரச
புலவருந்தினைபிறர்மனைவிரும்பினைபுகுந்தாய்.

(இ - ள்.) அரசனே! உலகம் அனைத்தும் தனக்குள்ளேயிருப்பதும், தானும்
உலகத்துள்ள நிலையிற்பொருள் இயங்கியற்பொருள் என்னும் இவ்விருதிற்பொருள்
களினும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பதும், புராதனமாயுள்ளதும், வேதத்திற்கூறும்
அளவிற்ற பெருமையுடைய மந்திரமுமாகிய திருவைந்தெழுத்தையும் நீயுணர்ந்தா
யில்லை, மாமிசபட்சணம்புரித்திருக்கின்றனை, பிறர் மனைவியரை இச்சித்து அவரிட
மதுபவீத்தனை. ஏ - று.

உலகமனைத்தும் தனக்குள்ளேயிருப்பதையும், சராசரப்பொருள்களிரண்டினும்
நிறைந்துள்ளதென்பதையும், “அஞ்செழுத்தாலேந்துபூதம்படைத்தன - னஞ்செழுத்
தாற்பலயோனிபடைத்தன - னஞ்செழுத்தாலிவ்வகலிடந்தாங்கின - னஞ்செழுத்தா
லேயமர்ந்துநின்றன.” என்னுந் திருமந்திரத்தானும், புராதனமாயுள்ளதென்பதை
யும், வேதத்திற்கூறும் பெருமையுள்ளதென்பதையும், “ஓதுமக்கரமைந்துருவாமுயர்
மனுத்தா - னொதியிற்பிரவணந்தனைக்கொண்டிடுமதனால் - வேதமுற்றினுமாகமனைத்
தினும்விளங்க - வேதமற்றுயர்சடக்கரமென்றிடப்படுமால்.” என்னும் சித்தாந்தசிகா
மணித் திருவிருத்தத்தானுமுணர்க.

(க்)

என்றெடுத்தெடுத்திதலபலவெலாமிசைத்தாள்
குன்றெடுத்தமென்கொம்பரிற்குழைபடுதுசுப்பாள்

மன்றலந்தொடைவழுதிமாலுணர்ந்திகன்மார

னென்றலாதனபலகணைசொரிந்துநின்றருத்தான்:

(இ - ள்.) மலையைத்தாங்கும் மெல்லியகொடியைப்போன்று துவளும் இடையையுடைய அக்கலாபதியென்பவன் இவ்வாறும், இதுவன்றி இன்னும் பலவற்றையும் எடுத்தெடுத்துக்கூறினான். வாசனைதங்கிய அழகிய மலர்மாலையணிந்த அப்பாண்டியனது காமவிச்சையை வல்லபமுள்ள மன்மதன் அறிந்து ஒன்றல்லாதனவாகிய பலமலர்ப்பாணங்களையும் பிரயோகித்து எதிரிலின்று வருத்தினான். எ - று.

மலைகளாகிய தனங்களைத் தாங்கவாற்றாது துவளும் இடையுடையானென்பார், “குன்றெடுத்தமென்கொம்பரிங்குழைபடுகப்பாள்.” என்றும், முற்செய்யுளிற்கூறிய குற்றங்களையன்றி இன்னும் அப்பாண்டியனிடத்துள்ள கூடாவொழுக்கங்களினைத்தையும் விடாமற்கூறினனென்பார், “என்றெடுத்தெடுத்தீதலபலவெலாமிசைத்தாள்” என்றும், மன்மதன் தனதுபாணங்களைத்தினுள் ஒன்றையும்விடாமல் ஏவினனென்பார், “மாரனென்றலாதனபலகணைசொரிந்துநின்றருத்தான்.” என்றுங்கூறினர். (கஉ)

மாரனம்புதொட்டீர்த்தெழமம்மரின்மயங்கு

மீரவாடைதொட்டிமுருகுவெரியெழுவயிர்க்குங்

காரிருட்பிழம்பொழிவதுகற்பமென்றயரும்

வேரியந்தொடைசாந்தொடும்பொரிதரவெதும்பும்.

(இ - ள்.) மன்மதபாணங்கள் பாய்ந்துதைத்துக் காமம் அதிகரிக்கச்செய்தலால், அக்காமமயக்கத்தால் மயங்குவான், குளிர்ந்த வாடைக்காற்று சரீரத்தைப் பரிசித்துப்போக, அதனால் அக்கினிப்பொறிபறக்கப் பெருமூச்சுவிடுவான், கறுத்த இருளின்திரட்சி நீங்குவது ஓர் கற்பகாலமென்று வருந்துவான், வாசனையும் அழகுமமைந்த மலர்மாலையுடன் கலவைச்சார்தும் கருகிப்போதலால் துக்கிப்பான். எ - று.

காமாதிக்கமுடையார்க்கு மயக்கமுண்டாதலும் வாடைக்காற்று உஷ்ணக்காற்றாயிருத்தலும் இரவுகழிவது நெடுநேரமாயிருத்தலும் மலர்மாலையும் களபமும் கருகுதலும் இயல்பானமையை விளக்கியவாறுணர்க. (கஉ)

ஊதுதென்றல்வெற்புயிர்த்திடவுடனுயிர்ப்பெறியுஞ்

சீதளக்கலைத்திங்களாற்றெருமருந்திகைக்கும்

போதுமேற்றிசைபுகுதரப்புகுந்தபுன்மலை

மீதெழுந்தழற்செக்கரால்வெதும்புமெய்வெயர்க்கும்.

(இ - ள்.) பொதியாசலத்திருந்துப்பத்தியாகின்ற மிருதுவாகவீசும் தென்றற்காற்றுவிசைதலால் உடனே பெருமூச்சுவிடுவான். குளிர்ந்தகலைகளையுடைய சந்திரனால் மயங்கித் தியக்கமுறுவான். சூரியன் மேற்குத்திக்குறிசேர்தலால் உடனே தோன்றிய அற்பமாலக்காலத்தில், ஆகாயத்திற்கேற்றும் அக்கினிமயமான செவ்வானத்தாற் சரீரம் வெப்பமடைந்து வெயர்ப்பான். எ - று.

ஊதுதல் - மெல்லவீசுதல். போது - சூரியன்.

(கஉ)

கருகுவார்குழலறிவெலாநுகர்ந்ததுகமலத்

தருகுவார்குழைமனங்கவர்ந்தனவவற்றிடைபோய்ப்

பொருதுலாவியீண்டொருகுமிழிதரியபுலவுக்
குருதிவேனெடுங்கண்களென்னுருயிர்குடித்த.

(இ - ள்.) கலாபதியின் கறுத்துநீண்ட கூந்தல் எனதறிவனைத்தையுங் கவளீ
கரித்தது, முகமாகிய தாமரைக்குச் சமீபித்துள்ள செதுக்கியகுண்டலங்கள் என்மன
தைக் கவர்ந்துகொண்டன. அக்குண்டலங்களிடத்திற் போர்புரிந்தோடித் திரும்பி
ஒப்பற்ற குமிழுமலரால் தடுக்கப்பட்ட புலால்மணங்கமழும் உதிரந்தோய்ந்த வேல்
போலும் நீண்டவிழிகள் எனதுயிரையுண்டன. எ - று.

அக்கலாபதிவனப்பைக் கேசாதிபாதம்வகாணத்தொடங்கிய பாண்டியன் முத
லிற்கூந்தலைக்கண்டவுடன் மயக்கமுற்றானதலின், “கருகுவார்குழலறிவெலாநுகர்ந்
தது” என்றும், அதன்பின் முகத்திற்குப் பிரகாசத்தை வீசிக்கொண்டிருந்த குண்ட
லங்களைக் கண்டவுடனே நினைவமைந்தானாதலின், “கமலத்தருகுவார்குழைமனங்
கவர்ந்தன.” என்றும், அதன்பின் அக்குண்டலமளவும் ஒடிவரும் விழிகளைக்கண்ட
வுடனே பிரக்ஞையற்றானதலின், “குருதிவேனெடுங்கண்களென்னுருயிர்குடித்த”
என்றும் கூறினன். அறிவுமற்றது நினைவொழிந்து உயிர்துறத்தலியல்பாதலின் அவ்
வரிசைப்படக்கூறினர். இயமன் தனதுபாசத்தால் உயிர்களைக் கவர்தல்போல, மாத
ரும் கண்களாகிய பாசத்தால் ஆடவர்க ளுயிர்களைக்கவர்வர். இதனை, “மாதர்யமனா
மவர்தம்மைவிழியேவன்பாசம், பீதிதருமல்குல்பெருநரக - மோதவதில், வீழ்ந்தோ
ர்க்குமேறவிகில்லைபோருநாத், தாழ்ந்தோர்க்குமில்லாதவறு.” என்னும் சிதம்பர
சுவாமிகள் திருவாக்கானுமறிக. கமலம்போன்ற முகத்தி னருகிலுள்ள செவிகளிலணி
ந்திருக்குங் குண்டலங்களென்றும், அக்குண்டலங்களளவும் சென்று, வலக்கண் இடச்
செவிக்கும் இடக்கண் வலச்செவிக்கும் வரத்தொடங்கிய காலையில், இடையிலுள்ள
குமிழுமலர்போன்ற நாசியாற்றடுக்கப்படுமென்பதையுமுணர்க. இதனாலன்றோ, “கா
தார்கடுவிழியார்காமவலைக்குள்ளாகி.” என மணிவாசகப்பிரானுந்திருவாய்மலர்த்திரு
க்கின்றனர். புலவுக்குருதி - என்பதை வேலுக்கடையாகக்கொள்க. கூந்தல் ஒன்றாக
லின் “துகர்ந்தது” என ஒருமையாகவும், குழைகளும் கண்களும் இரண்டிரண்டாக
லின், “கவர்ந்தன” “குடித்த” எனப் பன்மையாகவுக்கூறினர். (கரு)

ஈரவாணிளாவெரியெழுத்தந்தனையிலவ
மூரல்வாணிளாவளித்திலைமுடிப்பதுமுயன்றாய்
மாரவேளெறிசுவளையென்மருங்குருவைத்தா
யேரிதழக்கருங்குவளேனோக்களித்திலையென்றான்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த ஒளியுள்ள சந்திரிகை அக்கினிபோல் தோன்றலைக்கொடு
த்தாய், இலவுபோலும் இதழ்களினுள்ளிருக்கும் பற்களின் பிரகாசமமைந்த சந்திரி
கையைக் கொடுக்கவில்லை. என்னைக் கொல்லத்தொடங்கியவளாய், மன்மதன் பிர
யோகிக்கும் நீலோற்பலமலரை என்னிடத்திற் பொருந்தும்படி வைத்திருக்கின்றனை,
அழகிய இதழ்களையுடைய கரிய நீலோற்பலத்தின் பார்வையைக்கொடுக்கின்றிலை
என்று கூறினன். எ - று.

அவள் விளைவித்த காமவிகாரத்தால் சந்திரிகை அக்கினிபோற்றேன்றலின்,
“ஈரவாணிளாவெரியெழுத்தந்தனை” என்றும், அவள் தன்னதுபவத்திற்கிசைந்த மன
முடைமையை யுணர்த்துவான் நகைமுகங்காட்டின, அக்காமவிகாரம் ஒழியுமாக
லின், “இலவமுரல்வாணிளாவளித்திலை.” என்றும், என்னைக் கொல்லநினைத்து, மன்

மதன் கொல்வதற்குப் பிரயோகிக்கும் நீலமலர்போன்ற உனதுகண்ணின் கொரேப் பார்வையைச் செலுத்தின என்பான் “முடிப்பதுமுயன்றாய் - மாரவேளெறிகுவளை யென்மருங்குமவைத்தாய்.” என்றும், அக்கொரே பார்வையை நீக்கிக் காமப்பார்வையை யளித்திலையென்பான், “ஏரிதழ்க்கருங்குவளைநோக்களித்திலை.” என்றுங் கூறினன். (கக்)

நஞ்சிருத்தியகண்களுமுளைத்தநாண்மதியப்
பிஞ்சிருத்தியநெற்றியும்பிண்டிமென்றளிர்ந்
பஞ்சிருத்தியபாதமும்படைத்தொருமருங்கு
நெஞ்சிருத்தியவிரக்கமும்படைத்திலனிமலன்.

(இ - ள்.) விஷத்தைப்பொருந்திய விழிகளையும், யாவர்க்குந் தோன்றுவதாகிய மூன்றாநாளைய இளஞ்சந்திரன் வடிவத்தைப்பொருந்திய நெற்றியையும், அசோகின் மெல்லிய தளிரைப்போன்று செம்பஞ்சுபொருந்திய பாதங்களையும் ஈஸ்வரன் அமைத்து இவைகளுடன் மனதிற்பொருந்திய உருக்கத்தையும் ஏன் அமைக்க வில்லை. எ - று.

அமாவாசைகழிந்த மறுதினத்தொடங்கியே பிறைதோன்றுவதேனும், அன்றைக்கும் மறுநாளாக்கும் அதிநுண்ணிய பிறையாயிருந்து மூன்றாநாளே யாவர்க்கும் புலப்படுதலின் “முளைத்தநாண்மதிப்பிஞ்சு” என்றார். விடந்தங்கிய விழிகளும் மூன்றும்பிறையை நிகர்த்த நெற்றியும் அசோகந்தளிர்போன்ற பாதமும்மைத்தகடவுள், இவ்வவயவங்களின் எழிலைக்கண்ட ஆடவர்காமாறுவனோ, அத்தகையோர்க்குடனே இணங்கத்தக்க உருக்கமும் இவன்மனதிற்படைக்கவேண்டுமென்று கருதி ஏன் படைக்கவில்லை என்பான், “நெஞ்சிருத்தியவிரக்கமும்படைத்திலனிமலன்” என்றான். எனவே உனதழகால் எனக்குண்டாகிய காமாதிக்கத்தைக்கண்டும் சற்றேனும் இரக்கமின்றி யிருக்கின்றினையே என்பது கருத்து. (கங்)

இரங்குநாளினியென்றுளதுரைத்திடுமெனியேன்
கரங்கணும்முலைபுதைத்திடுங்காலமுமுளதோ
சரங்குளெண்ணிலதுர்தனன்மதனனச்சரத்தா
லரங்குநெஞ்சொடுமயார்தனன்றிருவுளத்தடையீர்.

(இ - ள்.) உமது மனம் இரங்குகின்ற நாள் இனி என்றைக்கிருக்கின்றது. எளிமையானாகிய எனதுகைகள் உமதுதனங்களைத்தழுவுகின்றகாலமுமுண்டோ? மன்மதன் அளவிந்த பாணங்களைப்பிரயோகித்தனன், அப்பாணங்களால்வருந்தும் மனத்துடன் சோர்ந்திருக்கின்றேன், இவைகளை உமதுமனதிற் கருதவேண்டும். எ - று.

அக்கலாபதி திருவைந்தெழுத் துச்சரிக்கும் நியமம்பூண்டவளாகலின், அவளது நோக்கம்படப்பட இப்பாண்டியனுக்கு அவளிடத்தச்சமுண்டாய், “உரைத்திடும்” “தும்முலை” “திருவுளம்” என்னும் உபசாரமொழிகளை யுபயோகித்தானென்றுணர்க. அன்றியும் காமதுகர்ச்சியின் விருப்பால் உயர்த்திக் கூறினனென்னலுமொன்று. (கஅ)

மாண்டிறந்திடுநாளிதும்ங்கலங்காத்தெ
னீண்டுதுன்பொழித்திரங்குவிரொன்றெடுத்திரந்து
மூண்டகாமநோயாற்றலன்முகின்முலைத்தடத்துப்
பூண்டுவிழ்ந்துறத்தழுவின்மதிக்குலப்புதல்வன்.

(இ - ள்.) மீண்டும் அச்சந்திரவம்சத்துப் புத்திரனாகிய பாண்டியன், இன்றையதினம் நான் உயிர்துரந்திறக்கின்ற நாளாயிருக்கின்றது, ஆதலின் உமது மங்கலத்தைக் காத்துக்கொண்டு, எனக்கு நேர்ந்த துயரத்தைநீக்கி மனமிரங்கவேண்டுமென்று விரித்துக்குறைகூறி, தனக்கதிகரித்த காமநோய்சகியாதவனாய், தாமடாயரும்புபோன்ற தனங்களிடத்து விருப்பங்கொண்டு மேல்வழுந்து மார்பிலமுந்தும் படி தழுவினன். எ - று.

இப்போதேனும் மனமிரங்கில் உனதுமங்கலமும் காத்துக்கொள்ளலாம் எனது தன்பமும் நீங்கும், இல்லாவிடில் நான் இறப்பேன் உனதுமங்கலமும் குறைபடும் என்பது கருத்து. அக்கலாபதியினிடத் தச்சமுதித்தும் காமமிகுதியாற் தழுவின்னென்க. (கக்)

அனையண்மேனிநின் மனலெழுவாற்றலனாகி
வினையமுற்றுருதந்நிலைவெருவரனீங்கி
நனைநறுங்குழனல்லுருத்தீண்டலும்வடவைத்
தூனைகடுங்கனல்வெதும்பியதென்னெனச்சொல்லும்.

(இ - ள்.) அக்கலாபதியின் திருமேனியினின்றும் அக்கினிச் சுவாலேதோன்ற, அதனைச்சகியாதவனாய் அவனுடைய வஞ்ச எண்ணம் முடிவுபெறாமல் அத்தருணத்திற் பயத்துடன் அகன்று, தேனிறைந்து வாசனையுள்ள கூந்தலுடையவளே ! உனது அழகிய சரீரத்தைத் தீண்டியவுடனே, வடவையினும் வேகமுள்ள கொடிய அக்கினி தகித்தது என்னென்றுவினவ, கலாபதி கூறுகின்றனன். எ - று.

வினையம் - வஞ்சம். தூனைவு - விராவு.

(20)

ஆதிநாயகன்றிருவருளாயவஞ்செழுத்து
மோதியுச்சரித்துணர்ந்திலையுளத்துறுமயக்காற்
பேதையென்னுருத்தீண்டிமெய்வெதுப்பெழப்பெற்றாய்
மாதவத்தர்பாற்கேட்டுணர்ந்தென்னுழைவருதி.

(இ - ள்.) முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபிரானது திருவருளென்னும் திருவைந்தெழுத்தையுங்கற்றுச் செபித்துத் தெளியவில்லை, உன்மனதிலுதித்த காமவிகாரத்தால் அறிவிழந்தவனாய், எனது சரீரத்தைப்பரிசித்து உனதுதல் முழுமையும் வெப்பமுண்டாகப்பெற்றினை, இனியேனும் பெருந்தவசிகளினிடம் அத்திருவைந்தெழுத்தை யுபதேசிக்கப்பெற்றுத் தெளிந்து, பிறகு என்னிடம் வரக்கடவாய். எ-று.

பேதையென்னுரு என்பதற்குப் பெண்பாலாகிய எனது சரீரத்தை எனப்பொருள் கூறலுமொன்று. (25)

அல்லையாகிமற்றென்னுழைவிரும்புதியாயின்
வல்லைவெந்தொழிந்திறக்குவையென்றனன்மனையா
ளெல்லையாநிலமொருகுடைபுரக்குமவ்விதைவன்
றொல்லையாதவக்கற்கரைத்தொழுதனன்றுணைத்தாள்.

(இ - ள்.) அவ்வாறின்றி என்னிடத்திற் கலக்க இச்சிப்பையாயின், அதிசீக்கிரத்தில் வெந்து உயிர்துரந்திறப்பாய் என்று கலாபதி கூறினன். எல்லைக்குள்ளடங்கிய பாண்டியநாடு முழுமையும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடைநீழலில் அரசாளும் அப்

பாண்டியன், பெருந்தவத்தையுடைய பெரியோராகிய கற்கமுனிவரைத் தரிசித்து, அவரது உபயதிரவுகளைப் பணிந்தான். ஏ - று

மற்று - அசை. வடக்கே வெள்ளாறும் தெற்கே கன்னியாறும், மேற்கே பெரு வரையும், கிழக்கே கடலும், எல்லையாகவுடையது பாண்டிநாடாகலின், “எல்லையாநிலம்” என்றார். ஆகமேற்கூறிய நாற்றிசை எல்லைக்குட்பட்ட நிலங்கள்சுற்றளவில் ஐம் பத்தாறுகாதம் அளவுடையது. இதனை, “வெள்ளாறதுவடக்காமேற்குப்பெருவரையாந் - தெள்ளார்புனற்கன்னிதெற்காகு - முள்ளாற - வாண்டகடல்கிழக்காமைம்பத்தறு காதம் - பாண்டிநாட்டெல்ல பதி.” என்னும் வெண்பாவானுமுணர்க. (௨௨)

தொழுதவேந்தனைநோக்கினன்மாதவத்துயோன்
முழுதுமாநிலமொருங்கெடுத்தாண்டருண்முதல்வ
வெழுதுபேபொழிலிழந்தனையொளிமழுங்கினையாற்
றழுவுசிந்தனைதளர்ந்தனையென்னெனச்சாற்றும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு தன்னைப் பணிந்த பாண்டியனை பெருந்தவமுதிர்ந்த பரி சுத்தராகிய அக்கற்கமுனிவர் பார்த்தருளி, பெரிய நாடாகிய பாண்டிநாடு முழுமையு மும் ஒன்றாகச்சேர்த்து அரசாரும் முதன்மையுடைய பாண்டியனே! சித்திரத்தி லெழுதத்தக்க விசேட அழகொழிந்தவனாய்ச் சோபிதமற்றும், அன்றியும் களிப்போடு கூடிய மனம் வருந்தியிருக்கின்றாய், என்னகாரணம் என்று கேட்க, பாண்டியன் கூறுகின்றான். ஏ - று.

இப்பாண்டியனைக்கண்டோர் யாவரும் அழகின்மிகுதியிலிச்சைகொண்டு, இவ னைப்போற் சித்திரம் எழுதவேண்டுமென்றெண்ணத்தக்க அவ்வளவு அழகுடையா னென்பார், “எழுதுபேரெழில்” என்றார். ஆல் - அசை. (௨௩)

இற்றைநாள்வரைநாளவங்கழித்தனெறிநீர்
முற்றுமாநிலம்புரந்தனன்முன்வினைப்பயனாற்
பெற்றபேறிதுபிழைபடாதொருநெறிமறைதூற்
சொற்றவஞ்செழுத்துணர்த்தெனப்பின்னருந்தொழுதான்.

(இ - ள்.) தேக்கெடுக்கும் நீர்வளப்பமுடைய பாண்டிநாடு முழுமையும், இன் றையவரையில் அரசாண்டு வீணை நாங்கழித்தேன், அடியென் முற்பிறவியிற் புரிந்த தீவினைப்பயனால் அடையத்தக்க பிரயோசனம் இதுவாயின் அது தவறாது, இனி ஒப்பற்ற மார்க்கமாகிய வேதசாத்திரங்களிற் கூறியுள்ள திருவைந்தெழுத்தை யுபதே சிப்பீயொன்று பிரார்த்தித்து, மீண்டும் பணிந்தான். ஏ - று,

முன்வினைப்பயனாற் பெற்ற பேறிது பிழைபடாது என்பதற்கு தேவரீனாக்கா ணப்பெற்றது பூர்வஜன்ம புண்ணியப்பயனாலாய பிரயோசனம், ஆகலின் இன்னும் நாள் வீணாகாமல் எனப்பொருள் கூறலுமொன்று. மறைதூல் - வேதமென்பாரு முள். (௨௪)

கனித்தசிந்தையம்மாதவன்கண்ணருள்கரந்து
தனித்தவானெறியஞ்செழுத்தொருசெவித்தாரா
தொனித்துணர்த்தினன்னவன்நன்னுழைத்தொடர்ந்த
பனித்தபாதகங்கருங்கொடியுருக்கொடுபறந்த.

(இ - ள்.) இளகிய மனமுடைய அக்கற்கமுனிவர் பெருமையமைந்த திருவரு ளுடையராய், ஒப்பற்ற சிறந்த மார்க்கமாகிய திருவைந்தெழுத்தை, அப்பாண்டிய னது வலக்காதின் வழியாய் உச்சரித்துபதேசித்தனர். உடனே அப்பாண்டியனிடத் துத் தொடர்ந்ததாய் அவனை வருத்திக்கொண்டிருந்த பாதகங்கள் கருங்காக்கைவடி வெடுத்துப் பறந்தோடின. ௭ - று.

கண் - ஈண்டுப்பெருமை. திருவைந்தெழுத்து முதலிய மந்திரோபதேசஞ்செய் வோர், சீடனது வலக்காதினையே யுபதேசித்தல் மரபாகலின், “ஒருசெவித்தானா தொனித்துணர்த்தினன்.” என்றார். (௨௫)

பறந்துசென்றவப்பாதகப்படர்சிறைக்காகஞ்
சிறந்தவஞ்செழுத்தெரியினுற்செலவறக்கரியா
யிறந்துவீழ்ந்தனவிங்கிவன்பவித்திரமெய்தி
மறந்துணர்ந்தனனாமெனமுனிவனைவணங்கி.

(இ - ள்.) பறந்தோடின பாதகங்களாகிய பரந்தசிறகுகளையுடைய அக்காக்கை கள், சிறப்பமைந்த திருவைந்தெழுத்தென்னும் அக்கினியால் பறத்தலொழிந்திருந்து கரியாயுதிர்ந்தன. இவ்விடத்திப்பாண்டியன் உடனே பரிசுத்தமடைந்து, துயின்றெழுந்தவனைப்போன்று அக்கற்கமுனிவரைப்பணிந்து. ௭ - று.

மறத்தலே சுழுத்தியும் நினைத்தலே சாக்கிரமும் எனப்பெரியோர் கோடலின், மறந்துணர்ந்தனனாமென என்றதற்குத் துயின்றெழுந்தவனைப்போன்று எனப்பொ ருள்கொண்டாம். இக்கருத்தையே இறப்பிற்கும் பிறப்பிற்குமமைத்து, “உறங்குவது போலுஞ்சாக்காடுமங்கி - விழிப்பதுபோலும்பிறப்பு.” எனத் திருவள்ளுவரும், “மற ப்புநினைப்பாகிவருதிரையெந்நாளும் - புறப்படாவின்பப்புணரி,” எனச் சித்தம்பரசுவா மிகளுங் கூறியிருத்தலைக்காண்க. (௨௬)

ஆசிபெற்றனன்முனிவரங்கருச்சனையயர்ந்தான்
பூசல்வண்டறைதாரினன் னன்னகர்புகுந்து
பாசிழைத்துணைப்பணைமுலைக்கலாபதிபணைத்தோ
ளேசிலன்பொடுமின்னலநுகர்ந்தனனிநுந்தான்.

(இ - ள்.) அவரது ஆசிவசனங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, அம்முனிவருக்கு வழிபாடுபுரிந்து, போர்புரியும் வண்டுகளொலிக்கும் மலர்மாலையுடைய பாண்டியன் தனது நகரத்திற்சேர்ந்து, பசிய ஆபரணங்களையணிந்த விம்மிதழுள்ள இரண்டுதனங் களையுடைய கலாபதியின் மூங்கில்போன்ற புயங்களைத்தழுவி, குற்றமற்ற அன்புடனே அவளது இனிய இன்பத்தை அதுபவித்துக்கொண்டிருந்தான். ௭ - று. (௨௭)

வைகல்பற்பலகழிதாக்கலாபதிமணிநூல்
பெய்கலத்திளமுகிண்முலைத்தலம்பிரிந்திலனாய்ச்
செய்கலத்தொடுமகவொடுநிதியொடுஞ்சிறந்தான்
பைகலப்புறுநெடுநிலநெடிதுநாட்பரித்தான்.

(இ - ள்.) பலபலநாள்கள் இவ்வாறு செல்ல, கலாபதியின் அழகிய மாங்கிலிய தாரணமும் விசேடித்த ஆபரணங்களுமுடைய, இளமைத்தன்மைவாய்ந்த அரும்பு போன்ற தனங்களைவிட்டுப் பிரியாதவனாயும், வேலைத்திறம் மிக்க ஆபரணங்களுட

னும் புத்திரர்களுடனும் சிறப்படைந்தவனாயும், ஆதிசேடன் பணுமுடியிற்றாகும் அப்பெரிய பாண்டிநாடு முழுமையும் அநேகநாள் அரசாண்டிருந்தான். எ - று.

கலாபதியின் கலவியின்பத்தைப் பிரியாதவையிருந்தானென்பார், “கலாபதி மணிநூல்பெய்கலத்திளமுகின்முலைத்தலம்பிரிந்திலனய்” என்றார். பை என்பது படமாகவின் ஆதிசேடன் பணுமுடி எனப் பொருள்கொண்டாம். (2அ)

கருமமுற்றியகாலம்வந்தடுத்தலுமுலைகொண்டருகுசிறிதடைக்கலாபதிதன்னொடுமரன்கூர்
திருவருட்பெறக்கைலைபோய்ச்சிறந்தனன்சிலநா
ளுருகுகாதலினவளொடுமருங்கதியுற்றான்.

(இ - ள்.) வினைப்போக முடிந்தகாலம்வந்து நேர்ந்தவுடனே, தனங்களைத்தாங்கிவருந்தும் அற்ப இடையையுடைய கலாபதியோடும், சிவபிரானது விசேட திருவருளைப் பெறவேண்டித் திருக்கைலைக்குப்போய்ச் சிலநாள் சிறந்திருந்து, மனவருக்கத்தோடுகூடிய அன்புடையவனும் அக்கலாபதியுடனே அருமையான முத்தியின்பமுற்றான். எ - று.

வினைப்போகும் முடிந்தாலன்றிச் சரீரம் நீங்காதாகவின், “கருமமுற்றியகாலம்வந்தடுத்தலும்” எனவும், தனங்களைச் சுமத்தலாற்றுவே துவளும் இடைஎன்பார், “முலைகொண்டருகுசிறிதடை” எனவும், திருக்கைலைவாசமும் பதமுத்தியேயாகவின், அப்பதவியிற் புண்ணிய பரிபாகத்திற்கேற்கச் சிலநாள் வசித்து, பின் பரமுத்தியடைந்தானென்பார், “கைலைபோய்ச்சிறந்தனன்சிலநாளருங்கதியுற்றான்” எனவுங் கூறினார். வினைப்போக முடிந்தாலன்றிச் சரீர நீங்காதென்பதை, “வினைப்போகமேயொருதேகங்கண்டாய்வினைதானொழிந்தாற் - நினைப்போதளவுநில்லாதுகண்டாய்சிவன்பாதநினை - நினைப்போனாமேவுநினையாரைநீங்கிநெறியினின்றூ - லுனைப்போலொருவருண்டோமனமேயெனக்குற்றவோ.” என்னும் திருவெண்காட்டடிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. (2க)

இன்னுமோர்பெருஞ்சரிதைமற்றுளதெனவெடுத்து
மன்னுமாதவச்சூதமாமுனிவரன்வகுப்பான்
கன்னல்வேலியுங்கதலியுங்கழனியுஞ்சூழ்ந்த
துன்னரும்புகழாடவதேயமொன்றுளதால்.

(இ - ள்.) வேறே இன்னுமோர் பெரிய சரித்திரமுண்டென்று தொடங்கி, சிறந்த தவமகிமை நிலைபெற்ற சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்கின்றனர். கருப்பஞ்சோலையும் வாழைச்சோலையுமே வேலியாகவுள்ளதும் கழனிகள் சூழ்ந்துள்ளதுமாகிய யாவராலும் நினைத்தற்கரிய புகழமைந்த ஆடவம் என்னும் ஓர் தேசமுண்டு. எ - று.

நீர்வளமிகுதியார் கன்னலுங் கதலியும் விசேடித்தமையின், அவற்றையேவேலியாக வமைத்திருக்கின்றன ரென்பது கருத்து. மற்றின்னுமோர் பெருஞ்சரிதையுளதென மாற்றுக. அன்றியும் அவ்வாறு மாற்றாமலேமற்று என்பதைத் தனியே அசையாகக்கொள்ளினு மமையும். (2உ)

சாலிவேலியந்நாட்டிடைத்தடநெடும்புரிசை
கோலியிட்டமாலியமெனுங்கொடிநகரதன்பா

னாலுமாமறைமுறைதெளிந்துணர்ந்தனனாறு

நூலியற்கைமுற்றுணர்ந்தவன்சுபுத்தன்முந்நூலோன்.

(இ - ள்.) நெற்பயிரே வேலியார்களும் அமைக்கக்கூடிய அவ்வாடவநாட்டினுள்ள, விசாலித்து நீண்டமதில்கள் சூழுவமைந்திருக்கும் கொடிகள்தாவிய மாலியம் என்னும் நகரத்தில், முப்புரிநூலணிந்தமறையவனும், சிறந்த நான்குவேதங்களையும் முறைப்படி கற்றறிந்தவனும், ஆறுசாத்திரங்களின் தாற்பரியமுழுமையுந் தெளிந்தவனும், சுபுத்தனென்னும் பெயருடையவ னெருவனிருந்தான். எ - று.

முற்செய்யுளிந்கூறிய நீர்வளமையைப் பின்னுஞ் சிறப்பிப்பான் இச்செய்யுளிற் “சாலிவேலியந்நாடு” என்றும், நான்குவேதங்களையும் அவ்வவற்றிற்குரிய முறைப்படியோதச் சிரவணித்தறியவேண்டுதலின், “நாலுமாமறைமுறைதெளிந்துணர்ந்தவன்.” என்றும், ஆறுசாத்திரங்களின் கருத்தைக் கற்றுணரவேண்டுதலின், “ஆறுநூலியற்கைமுற்றுணர்ந்தவன்” என்றுங் கூறினர். ஆறுசாத்திரங்களாவன:—வேதாந்தம் - வைசேடிகம் - பாட்டம் - பிரபாகரம் - பூருவமீமாஞ்சை - உத்தரமீமாஞ்சை. (நக)

இருக்குமுற்றுணர்ந்திவன் நவமிழைத்த லுமிவன்பார்
சுருக்கில்கேள்வியன்றருமனென்றெருமகன்றோன்றப்
பெருக்குமந்நகர்ப்பெருமறைக்குலத்தொடுவிபுல
னுருக்குமெய்த்தவத்துதவினன்மக்களோரிருவர்.

(இ - ள்.) இச்சுபுத்தர் வேதநான்கையும் கற்றுப் புத்திரபாக்கியத்திற்காகத் தவம்புரிந்துவருகையில், இவருக்கு விசேடகல்வியையுடைய தருமனென்னும் பெயர் பெற்ற ஓர் புத்திரனுதிக்க, பெரிய அம்மாலியநகரத்துள்ள சிறந்த வேதியர்குலத்த ராகிய விபுலரென்பவர், மனவுருக்கத்தோடுகூடிய உண்மைத்தவப்பேற்றால் இரண்டு புத்திரர்களைப் பெற்றார். எ - று.

கேள்வி என்பதிண்டு கல்வியின்மேற்று. சுருக்கில்கேள்வி - விசேடகல்வி. (நஉ)

தனயன்முன்னவன் நரும்பெயர்சந்திரசேனன்
பிளையன் நன்பெயர்மிருதுசந்திரனெனப்பெற்ற
னிளையமைந்தரின்முன்னனுந்தருமனுமியைந்து
வினைகளைந்தனர்நண்புகொண்டொழுகினர்விரும்பி.

(இ - ள்.) அவ்விபுலர் புத்திரர்களிருவரில் மூத்தகுமாரனுக்குத் தந்தையாற் கொடுக்கப்பட்ட பெயர் சந்திரசேனன், இளையகுமாரன் தன்பெயர் மிருதுசந்திரன் என்றழைக்கப் பெற்றுக்கொண்டான். இவ்விரண்டு புத்திரர்களில் முதல்வனாகிய சந்திரசேனனும் சுபுத்தர் குமாரனாகிய தருமனும் மனமொத்து வஞ்சகமொழித்தவர்களாய் விருப்பங்கொண்டு சிறைகித்து வந்தார்கள். எ - று.

வினை - வஞ்சகம். அன்றியும் வினைகளைந்தனர், என்பதற்கு முற்பிறவியிலேயே தீவினையை யொழித்தவர்கள் எனப்பொருள் கூறினமையும். (நங)

பருவமேழ்பிறகிட்டனர்பழமறைவிதியா
லுருவநூல்புனைந்தோதினருணர்ந்தனரொருங்கே
தருமநீதியுமொழுக்கமுந்தழுவினர்சான்றோர்
பெருகுமன்பினர்களிப்புறவளர்ந்தனர்பிரியார்,

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் ஏழுவயது கழிந்தவர்களானார்கள். உடனே பழமையான வேதங்களை விதிப்படி, அழகமைந்த உபவீதமணிந்து ஒதியுணர்ந்தார்கள், அதனுடன்கூடவே புண்ணியத்திற்குரிய நீதிகளையும் ஒழுக்கங்களையும் கடைப்பிடித்தார்கள். ஒருவரையொருவர் பிரியாதவர்களாய், பெரியோர்களும் தங்களிடத்தில் விசேட அன்புடையவர்களும் மனமகிழும்படி வளர்ந்துவந்தார்கள். ஏ - று.

மறையவர்குலத்திற் பிறக்கினும் பிறந்தவுடனே பிராமணீகத்துவம்வராமல் ஏழுவயது கழியுமட்டும் சூத்திரத்துவமே யுடைத்தாயிருந்து, எட்டாவதுவயது தொடக்கத்தில் முப்புரிநூற் சடங்குநடத்தி உபவீதமணிந்தபிறகே பிராமணீகத்துவம் வரப்பெற்று வேதமோதற் கருகராவொன்பது நூற்றுணிபாகலின் “பருவமேழ்பிறகிட்டனர்பழமறைவிதியா - லுருவநூல்புனைந்தோதினருணர்ந்தனர்.” என்றார். இவ்வகைச் சடங்கானன்றோ மறையவர்க்கு “இருபிறப்பாளர்” என்னும் பெயர் தூல்கடோறும் வழங்குவது. இவ்வாறு வழங்குவதை, “இருபிறப்பாளர்பொழுதறிந்துதுவல்” என்னும் திருமுருகாற்றுப் படையானுந்தெளிக. உருவமென்பதற்கு நிறமெனவும் நிறமென்பதற்கு மார்பெனவும் பொருளிருத்தலின், உருவமென்பதை மும்மடியாகுபெயராகக்கொண்டு, உருவநூல் புனைந்தென்பதற்கு மார்பின் முப்புரிநூலணிந்தென்பொருள் கூறுவாருமுளர். (௩௪)

மறைகவர்த்தெழுக்கொழுந்தெனவிவர்வளர்நாளி
னுறைதவத்துறைவித்தியானந்தனென்றொருவ
னிறைமயக்கமுங்காமமும்வெகுளியுநீத்தோன்
றுறைகொள்பற்பலதவத்தினூலில்லறந்துறந்தோன்.

(இ - ள்.) வேதங்களை விழுங்கியோங்கிய கொழுந்துபோன்று இவ்விருபுத்திரர்களும் வளர்ந்துவருங் காலத்தில், தீடமான தவநிலைமையுடையவராய், ஆத்மாக்களுக்கு நிறைந்துள்ள காமம் வெகுளி-மயக்கமென்னு முக்குற்றங்கடந்தவராய், எல்லைகளையுடைத்தாகிய பலபலதவங்களினால் இல்லறத்தைத் துறந்தவராயுள்ள வித்தியானந்தரென்னுமோர் முனிவரிருந்தனர். ஏ - று.

வேதங்களுக்கையும் முழுதொருங் குணர்த்தவராகலின், “மறைகவர்த்தெழுக்கொழுந்தென.” என்றும், ஆத்மாக்களைப்பந்தித்து நிறைந்துள்ள காமவெகுளி மயக்கங்களை நீத்தோரோ பெரியோராகலின், “நிறைமயக்கமுங்காமமும்வெகுளியுநீத்தோன்.” என்றும், கூறினர். வாதபித்த சிலேத்துமங்களா லெவ்வாறுடற் பிணிவிளைவதோ, அவ்வாறே காமவெகுளிமயக்கங்களாற் பிரவி விளையுமென்பது தேற்றமாய் அவர்களைப் பெரியோரென்கை பொருந்தாமைகாண்க. இக்கருத்தையமைத்தே, “காமம்வெகுளிமயக்கமில்வழன்ற - ழுமங்கெடக்கெடுநோய்” எனத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தனர். இம்மூன்று குற்றங்களையே, அநாதியாகிய அவித்தை யென்னும் அஞ்ஞானம், அஞ்ஞானத்தால் யானெனத்தோன்றும் அகங்காரம், அகங்காரத்தால் எனக்கிது வேண்டமென்னும் அவா, அவாவால் அப்பொருளிடத்துண்டாகும் ஆசை, ஆசையால் அப்பொருள்கிட்டாவழி விளையுங்கோபம், என ஐந்தாக்கூறுவர் வடநூலார். ஆயின் அகங்காரம் அவித்தையிலும் அவா ஆசையிலும் அடங்குதலின் இம்மூன்று குற்றங்களையுள்ளன என்பதுகாண்க. காரணமாகிய இம்முக்குற்றங்களைக் கெடுத்தோர், அவற்றின் காரியமாயுள்ள இருவினைகளைப் புரியாராகலின், அவர்க் கின்பதுன்பக்கணேராவென்பதும், ஆகாமிய வினையேராவென்பதும் தென்

ளிதம் புலப்படலால், அத்தகையோர்க்கு எடுத்த இப்பிறவியேயன்றி இனிப் பிறவி யில்லையென்பது திண்ணம். (௩௫)

அந்தமாமுனிவரனடியடைந்தனரிவர்க
ளெந்தையாங்களுமில்லறத்துறப்பதற்கியைந்தேஞ்
சிந்தைகூர்ந்தினித்திருவருள்புரிகெனச்செப்பி
மைந்தராங்கவன்னுண்மிசைவீழ்ந்தனர்வணங்க.

(இ - ள்.) தருமன் சந்திரசேனன் என்னும் இப்புத்திரர்களிருவரும் சிறந்த அவ்வித்தியானந்த முனிவரது திருவடியைக்கட்டி, எமது பிதாவே! நாங்களும் இல் லறத்தைத் துறப்பதற்குச் சம்மதித்தோம், இனித்தேவரீர் திருவுளமிரங்கித் திருவருள் புரிவீரெனப் பிரார்த்தித்து, அம்முனிவரது திருவடிகளின்மேல் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிய. எ - று.

மைந்தரிவர்கள் எனக்கூட்டுக. வீழ்ந்தனர் - முற்றெச்சம்.

(௩௬)

புரிதும்யாமெனப்புதல்வருக்காசிகள்புரிந்து
பெரிதுவந்தனனில்லறத்திழிபையும்பிரிந்தோ
ரரிதுபெற்றுளபேற்றையுமுணர்த்தினனையார்
துரிசுறுத்துணர்சிந்தையர்விடைபெறத்தொழுதார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறே நாம்செய்கின்றோமென்று அவ்விருண்டு புத்திரர்களுக்கும் ஆசீர்வதித்து மிகமகிழ்ந்தவராய், இல்லறத்தின்தாழ்வையும், துறவிகள் அருமையா கப் பெற்றிருக்கும் வரங்களையும் அறிவித்தனர். அவ்விருகுமாரரும் சூற்றறத்தெளி ந்த சித்தமுடையவராய், அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொள்ளும்படி வணங்கினா ர்கள். எ - று. உவந்தனர் - சிந்தையர் - முற்றெச்சங்கள். (௩௭)

வணங்கிமீண்டனரீன்றவர்க்குரைத்தனர்மைந்தர்
பிணங்குதூல்புனைவிபுலனன்பொடும்பெரிதுவந்தா
னிணங்குமைந்தர்களிருவரிலொருவனில்லறத்தை
மணந்துவாழவுமற்றவன்றுறக்கவுமதித்து.

(இ - ள்.) அவ்வாறே தொழுது திரும்பி அவ்விருகுமாரரும் தம்மைப்பயந்த பிதாக்களுக்குக் கூறினர். அப்பிதாக்களிருவரில் நெருங்கிய உபவீதமணிந்த விபுல ரென்பவர், தமக்கு வாய்த்துள்ள புத்திரர்களிருவருள் ஒருவன் இல்லறத்திற்கலந்து வாழ்ந்திருக்கவும், மற்றொருவன் துறவியாயிருக்கவும் யோசித்து, அன்புடனே மிக வும் மகிழ்ந்தனர். எ - று.

புத்திரர்க ளிருவருடைமையானும், அவரிலொருவனுக் கிளவயதிலேயே துறவி லிச்சை யுதித்தமையானும் விபுலர் மனமகிழ்ந்தனொன்றபடி. பிணங்குதல் - நெருங் குதல். மதித்தல் - யோசித்தல். (௩௮)

நன்றுசந்திரசேனனின்கருத்தெனநயந்தா
னன்றுமைந்தனும்வித்தியானந்தனையடைந்து
தன்றுணைப்பெருங்கிளையொடும்பில்லறந்தணந்தா
னென்றுமூன்றுதண்டெடுத்தனன்மாதவத்துயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்விபுலர், சந்திரசேனனே! உன் எண்ணம் நல்லதே என்று சம்மதித்தார். அப்போதே சந்திரசேனனும் அவ்வித்தியானந்த முனிவரைக்கிட்டி, தனது சகோதரன் விசேட சுற்றத்தினர் என்னுமிவர்களோடு இல்லறத்தைத் துறந்தவனாயும், பிராமணச் சந்நியாசிகட்குரிய திரிதண்டந்தாங்கினவனாயும், பெருந்தபோமாரக் கத்தின் மேம்பட்டான். எ - று.

சந்நியாசிகட்குத் திரிதண்டந் தாங்கவேண்டுதல் அத்தியாவசியமென்பதை, “முக்கோரூங்கிச்சிகைதரித்தமுந்நூலணிதறவிராது - தக்கோரேத்தும்வேதாந்தமுறையினின்றுதம்முளத்தி-னென்க்காலத்துஞ்சிவன்பாதமெண்ணலொழியாதிருந்தோருமைக்காரமிடற்றுப்புத்தேளிர்கமலபாதமருங்கடைவார்.” என்னும் கூர்மபுராணத்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (நசு)

ஐந்துமாபெரும்புலத்தின்மேலெழுதருமவாவை
யிந்தியங்களோடொடுக்கினன்யோகமுற்றிழைத்தா
னந்தயோகத்தினுயர்நிலைப்பதவிமுற்றறிந்து
சிந்தையாரினுந்தெரிவுறுப்பரத்திடைசெறித்தான்.

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஐம்புலன்களின்மீதுண்டாகும் இச்சையையும் ஐம்பொறிச் சேட்டைகளையும் ஒழித்தவனாய் யோகநிலையடைந்தொழுகினான். அந்த யோகத்தின் உயர்ந்தநிலைகளிலுள்ள பதவிகள்முழுமையும் உணர்ந்த பின்னர், தன் மனதை யாவராலும் அறியொண்ணாத பரமசிவத்திற்கலப்பித்தான். எ - று.

ஐந்துமா பெரும்புலத்தின்மேலெழுதருமவாவை - யிந்தியங்களோடொடுக்குதலை, “ஐந்துபேரறிவுங்கண்களேகொள்வளவப்பருங்கரணங்கண்குஞ் - சிந்தையேயாக.” என்னும் அருண்மொழித்தேவரூரிய பெரியபுராணத் திருவிருத்தவுரையாற்றெளிக. கண்டு கேட்டுண்டியிர்த்துற்றறியும் புலன்களின்தின் அவாவும் அவ்வப்பொறிகளின் சேட்டையாலே நிகழ்வதாகலின், அப்புலன்களினவாவையொடுக்கிலைன்றிப் பொறிகளின் சேட்டையடங்காமையறிக. இதனை, “சுவையொளியூரோசைநாற்றமென்றைந்தின் - வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு.” என்னுங் குறளாற்றெளிக. (1)

மற்றையோர்தனிப்புதல்வனுந்தன்மனத்தொருப்பா
டுற்றதந்தையாஞ்சுபுத்தனுக்குரைத்தலுமொருநீ
கற்றகல்வியைக்கமர்விடுத்தொழித்தியோதமியேம்
பெற்றபேறுணையன்றியும்பிள்ளைமற்றுளதோ.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற இன்னும் ஒப்புத்திரனாகிய தருமனென்பவனும், தன்மனத்தின் ஒருமைப்பாட்டை, தனக்குற்றபிதாவாகிய சுபுத்தனுக்குக் கூறினவுடன், ஒப்பற்ற நீ கற்றவித்தையை வெடிப்பிற் கவிழ்த்தொழித்தாயோ, தனியாயிருக்கும் நாங்களிருவரும் பெற்றுக்கொண்ட பிள்ளைகள் உன்னையன்றியுண்டோ. எ-று. மற்று - அசை.

மட்டுலாவருங்குழலியைவதுவைசெய்மணநா
ளிட்டுமாலையுந்தோள்கருங்காணவென்றிருக்கேங்
கட்டுகாவியந்துகிலொடுநீவரக்காணப்
புட்டகண்களைப்பறித்தெறியென்கொலிப்பாவி.

(இ - ள்.) வாசனைமழுங் கூந்தலையுடைய ஓர்பெண்ணை விவாகஞ்செய்யும் திருக்கல்யாணகாலத்தில், நீ தரித்திருக்கும் மணமாலையையும் அதையணிந்துள்ள

உனது தோள்களையும் பார்க்கவிரும்பி யிருக்கின்றோம், கட்டிக்கொண்டிருக்கும் அழகிய காவிலஸ்திரத்துடனே நீவரும்படி காணப்பட்ட எனது கண்களை இப்பாவி பிடுங்கி வீசேனோ? எ-று. (௪௨)

ஈன்றதாயினையின்மெடுத்திருபுயத்தணைக்கு
மான்றதந்தையையரந்தைசெய்தகன்றுபோயடவி
தோன்றிமாதவந்தொடங்கினோரிவர்களைத்தொல்லே
மூன்றுதேவருமுனிவுறநிரயமுற்றிழிவார்.

(இ - ள்.) பெற்றமாதாவையும், பெற்றெடுத்து இரண்டு தோள்களிலும் அணைத்துக்கொள்ளும் மிகச்சிறந்த பிதாவையும், துன்பப்படும்படி விட்டுப்போய், வனத்திலடைந்து பெருந்தவம் புரிவோர்களாகிய இவர்களை, பழமையான திரிமூர்த்திகளும் கோபித்தலால், அவர்கள் நரகடைந்து தாழ்வார்கள். எ - று.

மாதா பிதாக்களை வருந்தும்படிவிட்டுத் தவம்புரிவோர் நரகடைவா என்பது கருத்து. (௪௩)

என்னைநீத்துநீயிற்றுறந்தேகினையாயி
னுன்னைநீத்துநாணுயிர்பொறுத்துயுநானுளதோ
பின்னைநோற்றொருமகப்பெறப்பெற்றிலேனென்று
வன்னையாகுவித்தழுதனளருகிருந்தாரும்.

(இ - ள்.) நீ என்னைநீங்கி இல்லறத்தைவிட்டுத் துறவறமடைந்து செல்வாயாகில், உன்னை நீங்கி நான் உயிர்சுமந்துவாழும் நானும் ஒன்றுண்டோ? மறுபடி தவம்புரிந்து ஒருபிள்ளை பெறுதற்கும் வலியில்லேனென்று, மாதாவானவள் வருந்தித் துக்கிப்பவளாய்ச் சமீபத்திருந்து புலம்புவாள். எ - று.

இம்மூன்றுங்குளகம்.

(௪௪)

தாயிரங்வுந்தந்தைநின்றிரங்கவுந்தமர்குழிந்
தாயிரம்பெயிரங்கவுமிரங்கிலன்னையான்
பாபிரந்தொகுநாலுணர்ந்தில்லறம்பரியான்
போயிரங்கருவிக்கிரிபுகமனம்புரிவான்.

(இ - ள்.) மாதாவருந்தவம் பிதாவும் எதிர்நின்று வருந்தவும் சுற்றத்தினர் பல பெயர்குழிந்து வருந்தவும் அத்தருமன் வருந்தாதவனாய், பாயிரத்தோடுகூடிய நூன நூல்களுணர்ந்து, இல்லறத்தைச் சகியாதவனாய், ஒலிக்கின்ற அருவியொழுக்கி கொண்டிருக்கும் மலைக்குச்சென் றடையும்படி மனத்திலெண்ணினான். எ - று. (௪௫)

மைவருங்குழலன்னையுந்தந்தையுமதலை
மெய்யும்நீழலுமாமெனவிடுத்திலரதுநாட்
செய்யமாநகரதனிடைப்பிருகுவாந்தெய்வப்
பொய்யில்கேள்வியன்புகுந்தனனவனுழைப்புகுந்தார்.

(இ - ள்.) மேகத்தைப்போன்ற கருநிறமுள்ள கூந்தலையுடைய மாதாவும் பிதாவும், தமது குமாரனே ஓர் சரீரத்தைப்போலவும், தாங்களே அச்சரீரத்தின் நீழலைப் போலவும், அவனைப்பிரியா திருந்தார்கள். அக்காலத்தில் செப்பமாகிய சிறந்த அந்

நகரத்தினிடத்தில், பிருகுவென்னும் தெய்வீகம்பொருந்திய மெய்யுணர்ச்சியையுடைய முனிவர் எழுந்தருளினார். இவர்கள் அவர் சமுகத்தடைந்தார்கள். எ - று.

இடைவிட்டுப் பிரியாமைக்கு நீழலேதக்க உதாரணமாகலின், “மெய்யுழீமலுமா மென.” என்றார். இதனை, “மென்னிழற்றருவையடைபவர்தம்மை விடாநிழல் விட்டிமொபோல்.” என்னும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாக்கானுமறிக. (சசு)

அரியமாதவத்தந்தணீரருந்தவம்வருந்திப்
புரியுநன்மையிற்பெற்றனமொருதனிப்புதல்வ
னெரியுநெஞ்சினேமிறந்துறவில்லறந்துறந்து
பிரிவதெண்ணுமற்றிவனலதில்லையோர்பிள்ளை.

(இ - ள்) அருமையான பெருந்தவத்தையுடைய முனிவரே! நாங்கள் அதிக வருத்தத்துடன் அரியதவம்புரிந்த புண்ணியத்தால், ஒப்பற்ற ஒரோ புத்திரனைப் பெற்றோம், அத்தகைய இவன் வருத்தமடையும் மனமுடைய நாங்கள் இறந்து போகும் படி இல்லறத்தையிட்டுப் பிரிந்துபோக நினைக்கின்றோம், இவனையன்றி வேறோர்பிள்ளையும் எங்களுக்கில்லை. எ - று.

இத்தகைய புத்திர பாக்கியத்தையடையுந் தவம்புரிதற்கும் ஓர் புண்ணிய மிருந்தது என்பதைக் குறிப்பிப்பான், “நன்மையில்” என்றார். இவ்வாறு தவம்புரிதற்குப் புண்ணியம் வேண்டு மென்பதை, “தவமுந்தவமுடையார்க்காகுமவமதனை - யுத்திலார்மேற்கொள்வது.” என்னுந் திருக்குறளுரையானுந் தெளிக. இவ்வார்த்தையைக் கேட்டதால் வருந்தும் மனமுடையமென்பார், “எரியுநெஞ்சினேம்.” என்றும், இவன்பிரியினிறப்பது திண்ணமென்பார், “இறந்துற.” என்றுங் கூறினர். (சஎ)

ஆங்கவன்றனையருகழைத்தருக்கியசுந்தை
யோங்கிமீச்செலவுரைத்தியென்றுரைத்தடிவணங்கத்
தேங்குமாதவப்பிருகுவச்செல்வனைச்சிறியோய்
பாங்கிருத்தியென்றிருத்தினனினையனபகர்வான்.

(இ - ள்.) ஆதலின் அப்புத்திரனைத் தேவரீர் சமீபத்திற்கூவி, அவனுக்குண்டாயிருக்கும் அற்பயோசனை, விசேடித்துத் தீரமான யோசனையாகும்படி தேவரீர் திருவாய்மலரவேண்டு மெனக்கூறி, அவர் திருவடிகளிற்பணிய, அதுகேட்ட விசேட பெருந்தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர், அப்புத்திரனை நோக்கியருளி, ஓ! சிறுவனே! பக்கத்திலிருக்கக் கடவாயென் றுட்காரவைத்து, இவ்வாறு திருவாய் மலர்கின்றனர். இவ்விரண்டுங்குளகம். அருக்கல் - குறைதல். தேங்கல் - விசேடித்தல். (சஅ)

தருமமேமுதலாகியநான் கையுந்தழுவி
யிருமையும்பெறத்தருகுவதில்லறப்பகுதி
யருமைநல்லறமிழைக்கினுமத்தவத்துறையோர்
கருமமில்லையேலத்தவமவத்தொடுங்கழியும்.

(இ - ள்.) அறமுதலாகச் சொல்லும் புருடார்த்தங்கள் நான்கையும் விடாது, இம்மை மறுமை என்னும் இருவகைப்பயனையும் கொடுப்பது இல்லறத்தின்றன்மையாம். அத்துறவற மார்க்கத்தில் அருமையான நல்லபுண்ணியம் புரியினும் ஓர் விஷயம் தவறின் அத்துறவறப் பிரயோசனம் வீனையுழியும். எ - று.

அறம்முதலிய புருடார்த்தங்கள் நான்காவன:—அறம் - பொருள் - இன்பம்-வீடு. துறவறத்திலிருந்து அநேகவித புண்ணியங்களைச் செய்யினும் எக்காலத்தேனும் ஓர் விஷயத்திற்குவறுவாராயின், அத்தனைபுண்ணியமும் அவலமாம் என்றபடி. எனவே, இல்லறத்திலிருந்து இயன்றவவாயின் புண்ணியமியற்றினும் அவ்வளவுக்குத் தக்கபயனெய்துவரென்பது விளக்கியவாறு காண்க. (சுக)

நோற்றருந்தவமுயன்றுளோரத்தவநோலார்
வேற்றுவெவ்வினைத்துறையுளோர்தெய்வவேதியர்கண்
மாற்றரும்பசித்தழலெழவரவெதிர்வழங்கி
யாற்றியத்தழலவிப்போற்றிவினையவிப்பார்.

(இ - ள்.) அரிய தவங்களை அதுஷ்டித்து முயன்றவர்களும், அவ்விததவம் அனுஷ்டியாதவர்களும், இவ்விரண்டிற்கும் வேறாயுள்ள கொடுந்தொழின் மார்க்கத்திலுள்ளவர்களும், தெய்வீகம் பொருந்திய பெரியோர்கள் ஓர்காலத்தில், தணித்தற்கேலாத தீபாக்கினியுண்டாக வந்தவுடனே, அத்தகையோர்க்கு கியற்றவேண்டிய உபசாரங்களை எதிர்கொண்டழைத்துவந்து புரிந்து, அத்தீபாக்கினியைத் தணிப்பார்களாகில், தங்கள் தீவினைப்பயன்களை யொழிப்பார்கள். எ - று.

தவத்தினர் தவமற்றோர் கொடுந்தொழிலோர் என்னும் மூப்பகுதியினரும், பசித்துவந்த பெரியோர்களுக்கு குபசரித்தமுதளித்துப் பசிதணிப்பரேல் தீவினையொழிவார் என்பதுகருத்து. எனவே அன்னதானத்தால் மாத்திரமே வினையொழியுமெனவும், ஏனையதானங்களாம் புண்ணியம் வருமேயன்றி வினையொழியாதெனவும் பொருள்படுதல்காண்க. ஆயின் புண்ணியத்தாற் பயனின்றோவெனின், புண்ணியப் பயனாற் சொர்க்காதி போகங்களை யனுபவிக்கநேரினும் தீவினைப்பயனும் தனியேநின்று நரகப்பிராப்தியுற் தருமென்பது தாற்பரியம். இதனானன்றோ திருவள்ளுவரும், “ஆற்றுவாராற்றல்பசியாற்றல்பசியை - மாற்றுவாராற்றல்நிபின்,” எனக்கூறினர்.

இன்றுநோற்றுளதவமெலாமிவ்வுடம்பிகந்து
சென்றுவேண்டிவதினன்னலஞ்செறிவதற்கன்றோ
வன்றுவேண்டுறுபிறப்பினிவ்வில்லறத்தடைந்தோ
ொன்றமச்சிறப்பெய்துவரையமற்றில்லை.

(இ - ள்.) இப்போது நாம்புரியத்தக்க தவங்களனைத்தும் இச்சரீரத்தை விட்டுச்சென்று மறுபிறவியில் வேண்டிய இன்பங்களை அடைவதற்கல்லவா? அப்போது வேண்டத்தக்க பிறவியிலே, இவ்வில்லற தருமத்தைப் பெற்றோர் எக்காலத்தும் அப்பெருமையை யடைவார்கள். இதற்குச் சந்தேகமில்லை. எ - று.

இம்மையிற்புரியும் புண்ணியங்களனைத்தும் மறுமைப்பயன் கருதியேயாகவின், “இன்றுநோற்றுளதவமெலாமிவ்வுடம்பிகந்து - சென்றுவேண்டிவதினன்னலஞ்செறிவதற்கன்றோ.” என்றார். இதனை, “சிறப்பினுஞ் செல்வமுமினு மறத்தினுஉங் - காக்க மெவனோவுயிர்க்கு.” என்னுந் திருக்குறளாயானுந் தெளிக. (சுக)

வகுத்ததுண்பொருள்பெருக்குவான்வயினொறுத்ததறம்
றொகுத்தரும்பொருள்பெற்றனர்பெருவளந்துய்ப்பார்
பகுத்தமேலவர்க்கில்லிருந்துண்பனபகுத்தார்
புகுத்தருந்தணிப்பதவிவந்தெளிதுற்புகுவார்.

(இ - ள்.) தூல்களிற் கூறியுள்ள துட்பமாகிய சிவமென்னும் பொருளிடத்தில் அன்பைப் பெருக்கும்பொருட்டு, இல்லறத்தை வெறுத்ததனாலே, தொகுப்பாகிய அவ்வரியபொருளைப் பெற்றார்களாய்ப் பெருஞ்செல்வத்தை அதுபலிப்பார்கள். இல்லறத்திலிருந்து உலகத்திற்குவேறாகிய பெரியோர்களுக்குத் தாங்கள் புசிக்கின்றவைகளைப் பகுத்தளிப்பவர்கள், யாவராலும் அடைவித்தற் கருமையாகிய ஒப்பற்ற பதவி இலேசிலடைய அப்பதவிகளிற் சேர்வார்கள். எ - று.

சிவபிரானிடத்து அன்பைப் பெருக்குவதற்காக இல்லறத்தைத் துறந்ததனால், அத்துறவினர் அச்சிவபிரானனுக்கிரகம் பெற்றவர்களாய்ப்பேரின்ப மதுபலிப்பார்கள். அவ்வித பேரின்பம், இல்லறத்திலிருந்தே அத்தகைய பெரியோர்க் கமுதளிப்போரிடத்தில் தேடிவர அனுபவித்திருப்பார்கள் என்பதாகருத்து. இக்கருத்தாலன்றோ, “இல்லறமல்லதநல்லறமன்று.” என ஒளவைப்பிராட்டியாரு மருளிச்செய்தனர். ஆயின் துறவறமிழிந்ததோ வென்னின், அத்துறவினரும் ஜீவகாருணியமிலராயின் இழிந்தவரோ யாகையானும், அத்தகைய ஜீவகாருணியம் முட்டின்றிச் செலுத்தற்குரியது இல்லறமொன்றே யாதலானும் அவ்வாறு கூறியதென்க. (ருஉ)

ஈவதீதருமிருவினைப்பகுதிமுற்றிடையே

வீவதுண்மைநன்மைந்தரால்வினையறநோலார்

யாவராபினுந்தென்புலத்தெரிபடுநிரயம்

போவதின்றிமற்றும்பரினும்பறின்பொலிவார்.

(இ - ள்.) அருமையான இருவினைகளும் பயக்கும் இயல்பிதவாகும், இவ்விருவினைப்பயன்கள் முழுவதும் மத்தியிலேயே அழிந்துபோதல் திண்ணம். தீவினையொழியும்படி தவம்புரியார் எவர்களேனும், புத்திரப்பேற்றால் யமலோகத்தில் அவியாநரகத்தி லடைவதில்லாமல், மேலும் மேலும் உயர்ந்த பதவிகளடைந்து விளங்குவார்கள். எ - று.

இருவினைப் பயன்களுங் காமியமேயாகலின், அக்காமியத்திற்குரிய காலவரையறைப்படி அதுபலிக்க ஒழிந்திடையே முற்றுப்பெறும், அக்காலத்தில் எவ்வினைப் பயன் அதுபலித்திருந்தோமோ அவ் அதுபலித்திலேயே, வெருகாலங்கிடக்க நேரும், புத்திரப்பேற்றந்தால் அப்புத்திரனது புண்ணியபலத்தாலும் பிதிர்த்தர்ப்பணிகளாலும் அவ்வக்கருமங்கட் கேற்றபடி,மேன்மேலுயர்ந்த பதவிகளே யடையக்கூடும் என்பதுதாற்பரியம். எனவே இல்லறத்திலிருந்து புத்திரப்பேறடையாரும், துறவறத்திலிருந்து நித்காமிய தவம்புரியாரும் தேவலோகத்திலேனும் நரகத்திலேனும் எக்காலமுமிருப்பென்று விளக்கியவாறு காண்க. (ருஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

என்பனபலவும்பன்னித்தெருட்டினன்பிருகுவென்பான்
றன்பரிவுள்ளத்தொன்றுமுணர்ந்திலன்றருமனென்போன்
பொன்பொதியுளத்தோரொய்துமிரவலர்புகன்றவெல்லா
மன்பறத்துறப்பானன்னதன்மையனாயினனே.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லத் தக்கனவாகிய பலவற்றையுந் திருவாய்மலர்ந்து பிருகுமுனிவர் தெளிவித்தனர். அவைகளைக்கேட்ட தருமனென்பவன், தன்மனதில் அன்புடனே அவற்றின் ஒன்றுந்தெரிந்து கொள்ளவில்லை. பொன்னையே பெரிதாக

மதித்துள்ள சித்தமுடைய செல்வர்கள், தம்மிடத்தடைந்த யாசகர்கள்கூறிய வனை த்தையும், சற்றேனும் அன்பற்றவர்களாய் விட்டுவிடுவென்ற தன்மையைப் போன்றிருந்தான். எ - று.

பொன்னையே பெரிதாகமதிக்குஞ் செல்வர்க்கு யாசகர்களைப் பார்க்கவுங் கண்டெரியாது. பார்க்கத் தெரியாவிடத்துக்கவனஞ்செல்லாமையாற் காதுக்கேளாது. ஆதலின், “பொன்பொதியுளத்தோரெய்துயிரவலர்புகன்றவெல்லா - டன்பற்றத்துப் பானென்ன.” என்றார், இதனை, “பெருத்திடுசெல்வமென்பிணிவந்துற்றிடி-ஐருத்தெரியாமலேயொளிமழுங்கிடும் - மருத்துளதோவெனின்வாகடத்திலை-தரித்திரமென்னுமோர்மருந்திற்றீருமே.” என்னும் செய்யுளானு முணர்க, (ருச)

ஞானமாமுனிவகேண்மோநளிர்ந்திரைப்பரவைகுழு
மாநிலப்பரப்பினுள்ளமன்பதையெடுத்தவாக்கை
யூனெறுத்துணவுவேண்டாதருந்தவமுயற்றினுய்வார்
யோனிவாய்ப்படுவரன்றேலுருளுடைச்சகடமொப்பார்.

(இ - ள்.) சிறந்த ஞானமுணர்ந்த முனிவோ! கேளும், குளிர்ந்த அலைகளை யுடைய கடல்குழும் நெடிய நிலவுலகினுள்ள மானிடர்களெடுத்த சரீரத்தின் தசையைவெறுத்து உண்டியைவிருப்பாது, அருமையானதவத்தின் முயற்சித்தாற் பிழைப்பார்கள். அல்லாவிடின் உருண்டவடிவுடைய தேர்ச்சக்கரம் போன்றவர்களாய், மாறி மாறிப் பலயோனிகளிடத்தும் உழல்வார்கள். எ - று.

ஊனுடலேவெறுத்து உணவைவிரும்பாது நித்காமியதவம்புரியினன்றிப் பிதவிநீங்காதென்பார், “அன்றேலுருளுடைச்சகடமொப்பார்யோனிவாய்ப்படுவர்.” என்றார்.

இல்லறத்தியற்றுந்தீமையிருஞ்சிலைமருங்குவிக்கித்
தொல்லைவெம்பிறவிப்பெளவங்கடக்குமாறெவனோதுயோ
யொல்லையின்வெகுளிகாமமயுக்கமென்றவற்றைபீப்பா
னல்லறத்தவனேயன்றியாருளர்நடுவுதீர்ப்பார்.

(இ - ள்.) ஓ பரிசுத்தோ! இல்லறத்திலிருந்து புரியுங்கெடுதிகளாகிய பெரியகல்லை இடுப்பிற்கட்டிக்கொண்டு, பழமையாயிருக்கின்ற கொடிய ஜனனக்கடலைத்தாண்டுவெதெவ்வாறோ? அதிவினாவிலே காமவெகுளிமயக்கங்கள் என்னும் அம்முக்குற்றங்களை ஒழிக்கின்றவன், நல்லதுறவறத்தானேயல்லது, இல்லறத்தினருள் இடையிலேயொழிக்கின்றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள். எ - று.

மாதர்களோடுகூடி இல்லறத்தில் வாழ்தல், கல்லைக்கட்டிக்கொண்டு கடலைத்தாண்ட நினைப்பதுபோலாம் என்பதை, “அம்மிதுணையாகவாழிந்தவாறொக்குங் - கொம்மைமுலைபகவார்க்கொண்டாட்ட-மிம்மை-மறுமைக்குநன்றன் றுமாரிதியம்போக்கி - வெறுமைக்குவித்தாய்விடும்.” என்னும் ஓளவைப்பிராட்டியின் அமுதவாக்கானுமறிக. இல்லறத்திலிருக்கும்வரையிற் காமவெகுளிமயக்கங்க ணீக்கற்கேலாதென்பார், “யாருளர்நடுவுதீர்ப்பார்.” என்றார். (ருசு)

மக்களைநிதியைப்பேதைமகளினைமருங்குசூழ்ந்த
வொக்கலைநோக்கியேமாந்துறுகதிநோக்கலாராய்
மிக்கழிரியத்தாழ்வர்மென்சிறுபறவைகண்டந்
தொக்குறுசுழுகக்கெண்டைகொண்டுவிண்டியலாதன்றே.

(இ - ள்.) மிருதுவான சிறியபறவைகள், தங்கள் கழுத்திலே தொடுக்கப்பட்ட சுழல்நாவுடைய சேற்கெண்டையைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திற்பறவாது, அதுபோல, பிள்ளைகளையும் பொன்னையும் பேதைமையையுடைய மாதர்களையும் பக்கத்திற்குமுந்துள்ள சுற்றத்தினனையும் பார்த்துக்கொண்டு ஏமாந்தவர்களாய், தாங்களடையவேண்டிய பதவியை விரும்பாதவர்களாய் மிகக்கெடுதியுள்ள நரகத்தழந்துவார்கள். ஏ - று.

மிருதுவான சிறியபறவை எவ்வாறு சேற்கெண்டையைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திற்பறவாதோ? அதுபோலவே, இல்லறத்திலுள்ளோர் உயர்ந்தமார்க்கமடையாராய் நரகத்தில் வீழ்வார்களென்றபடி. அன்று-ஏ-அசை. (௫௭)

இருவினையிவற்றையாண்பெண்ணெனவெடுத்தியற்றிவேதன்
 திருவினையாண்பாலாகத்தீவினைமுற்றும்பென்பா
 லுருவெனப்படைத்துவிட்டாளுதலாலும்மனோம்மற்
 மருவினைமகளீரென்றேதுறந்தனராசையெல்லாம்.

(இ - ள்.) பிரமன் நல்வினை தீவினை என்னும் இவைகளையெடுத்து, ஆண்பெண்ணைச் சிருட்டிக்கத்தொடங்கி, நல்வினையாவும் ஆண்பாலுருவென்றும், தீவினையனைத்தும் பெண்பாலுருவென்றும் சிருட்டித்துவிட்டான். ஆதலால், இதையுணர்ந்த உம்மைப்போன்ற பெரியோர்கள் மாதர்கள் தீவினையுருவென்றெண்ணியே அவர்கண்மீதிருக்கும் ஆசையடங்கலும் ஒழித்தார்கள். ஏ - று.

தீவினையே பெண்ணுருவென்பதை, “சீறும்வினையதுபெண்ணுருவாகித்திரண்டுருண்டு - கூறுமுலையுமிறைச்சியுமாகிக்கொடுமையினும்-பீறுமலமுமுதிரமுஞ்சாயும் பெருங்குழிவிட் - டேறுங்ககாகண்டிலேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.” என்னும் வெண்காட்டடிகளின் வியன்வாக்கானுமறிக. (௫௮)

தாமத்தால்வீழ்ந்துசோர்ந்தகுழலியர்தழுவித்தந்த
 காமத்தால்பெருகும்பாவக்கடல்ககாகாண்பதன்றே
 பாமத்தாற்கலக்கத்தோன்றும்பரவைநஞ்சணிந்தகண்ட
 னுமத்தாட்புணையொன்றன்றிநமக்கதுகடக்கலாமோ.

(இ - ள்.) மலர்மாலையால் அவிழ்ந்து தூங்கிய கூந்தலுள்ள மாதர்கள் அனைத்துண்டாக்கிய மோகத்தினாலே, பெருகுகின்ற பாவக்கடலானது ககாகாணத்தக்கதல்லவே, பாற்கடலைப் பரவிய மந்தரமலையாகிய மத்தாற்கடைந்ததனலுண்டான ஆலகாலவிடத்தைத் தரித்தகண்டத்தை யுடைய சிவபிரானது, கீர்த்திபெற்ற திருவழகனென்னும் தெப்பமொன்றாலல்லது நம்போன்றவர்க்கு அக்கடலைக்கடக்க வேலுமோ? ஏ - று.

காமக்கடல் ககாகாண்பதல்லவென்பதை, “அம்புமழலுமவிரிக்திரீராயிறும் - வெம்பிச்சடினும்புறஞ்சடும் - வெம்பிக் - கவற்றின்மனதைச்சுடுதலாற்காம - மவற்றினுமஞ்சப்பும்,” என்னும் நாலடிவெண்பாவானும், “பைந்தொடியாராசைநோய்கம்பீரமனிதரையும்பதுமந்தன்னை - முந்திரவிக்திரீபோலமிளிர்விக்குங்கனலியுமுனைக்கூர்வானும் - வெந்தவிரும்புப்பொறியுமெனக்கொடியமனவேட்கைமேருவொத்த - சுந்தரஞானியர்தீரர்குரையெல்லாமிமைப்பிற்றுரும்புசெய்யும்.” என்னும் ஞானவாசிட்டு விருத்தத்தானும், இக்கடலைக்கடக்கச் சிவபிரான் திருவழகனே தெப்பமென்

பதை, திருவடிக்கணுள்ள திருவருளின் அம்சமாகிய திருவைந்தெழுத்தையேதெப்ப
மாகக்கொண்டுநான் கடக்கவேண்டுமென்னுங்கருத்தையமைத்து, “தனியனேன்பெ
ரும்பிறவிப்பெளவத்தெவ்வத்தடந்திரையாலெற்றுண்டுபற்றொன்றின்பி - கனியை
நேர்துவர்வாயாரென்னுங்காலாற்கலக்குண்டு காமவான் சுறவின்வாய்ப்பட் - டினியை
ன்னேயுய்யுமாறென்றென்மெண்ணியருசெழுத்தின்புண்பிடித்துக்கிடக்கின்றேனை. -
முனைவனைமுதலந்தமிழல்லாமல்லற்கரைகாட்டியாட்கொண்டாய் மூர்க்கனைந்கே.”
என்னும் மணிவாசகப்பிரான்மலர்வாக்கானுமறிக. (ரு௯)

இவ்வழிதருமனைன்பானெ திரொடுத்தியம்பநோக்குஞ்
செவ்வழிப்பிருகுமுற்றுங்கேட்டன்னசீற்றங்கொண்டா
னவ்வழியெடுத்தசீற்றயரிதொழித்தவனைநோக்கி
வெவ்வழிப்பானென்றுவிளம்புதுங்கேட்டியென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் தருமனைன்பவன் உத்தரம் விரித்துக்கூறலும், அவ
னைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் மேலான மார்க்கமுடைய பிரகுமுனிவர் அவைய
னைத்துங் கேட்டுச்சினங்கொண்டு, மீண்டும் அப்போதுண்டாய் சினத்தை அருமை
யாகத் தணித்துக்கொண்டு, அத்தருமனைப்பார்த்து, துன்மார்க்கத்தை யொழிப்பதற்
கோருபாயம் கூறுகின்றோம் கேட்கக்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ-று.

இவ்வாறு சினந்தணிக்குந் தன்மையுடைமையினாலன்றோ, “விற்பிடித்து - நீர்கி
ழியவெய்தவடுப்போலமாறுமே - சீரொழுதுசான்றோர்சினம்.” என ஒளவைப்பிரா
ட்டி யருளினர். (௯௦)

மூலமாய்நடுவாயீராய்முதற்பெரும்பொருளாய்முற்று
ஞாலமாய்ப்புனலாய்த்தீயாயுலவையாய்நளர்வானுகி
மேலதாய்க்கீழதாகிமெய்யுமாய்ப்பொய்யுமாய்முக
காலமாயுயிர்கடோறுங்கரப்பதொன்றுளதுகாண்டி.

(இ-ள்.) ஆகிமத்தியாந்தமாயும் முழுமுதற்பொருளாயும் முடிவாயுள்ள பிர
திவியாயும் அப்பாயும் தேயுவாயும் வாயுவாயும் குளிரந்த ஆகாயமாயும் மேன்மையாயும்
கீழ்மையாயும் உண்மையாயும் இன்மையாயும் இறப்பெதிர்நிகழ்வென்னும் திரிகாலங்
களாயும் ஆன்மாக்கடோறும் ஒளித்திருப்ப தொன்றுண்டு, அதை நீபார்க்கக் கட
வாய். எ - று.

மேற்சொல்லப்போவது திருவைந்தெழுத்தாகவின், அத்திருவைந் தெழுத்துச்
சிவபிரான் திருமேனியே யென்பதைக் குறிப்பிப்பான், அவர்திலக்கணங்களை யெடு
த்துக்கூறினர். இதனை, “வேதமும்வேதம்விளம்புமெய்ப்பொருளுமப்பொருள்விதங்
களும்பஞ்ச - பூதமும்புலனும்புலன்களின்பயனுமப்பயன்பொலிவுறதுகளும் - ஞாதமு
முலகம்படைத்தளித்தழித்தானுமாயகிலமுநிறைவுந் - ருதியுநடுவுமுடிவுமாய்நின்ற
வாதியானடியிணைபணிவாம்.” என்னும் பாரத விருத்தத்தானு மறிக. (௯௧)

செய்தவப்பயனுமற்றையில்லற்செறிப்புமெல்லா
மெய்தியவெளிதினல்குமஞ்செழுத்திதனையின் னுன்
பொய்யறுசிகந்தைபற்றிப்புலப்படவுணர்த்துகின்றே
னுய்தியென்றுணர்த்தினுனப்புதல்வனுமுணர்ந்தானன்றே.

(இ - ள்.) துறவறத்திருந்து புரியும் தவப்பலனும், அதற்குவேராகிய இல்லறத்
திற்குரிய மேன்மையும் ஆகிய இவையனைத்தையும் நாமடையும்படி, திருவைந்தெழு

த்தே இலேசிம்பாலிக்கும். இத்திருவைந்தெழுத்தை இத்தினமே உனது மெய்மையமைந்த சித்தத்திற் பதிந்து தெளியும்படி உபதேசிக்கின்றோம், அதனால் நீ கடத்தேறுவாயென்று உபதேசித்தனர். அப்புத்திரனும் அதனைத்தெளிந்து கொண்டனன்.

துறவறத்தினரோனும் இல்லறத்தினரோனும் சிவபிரான் திருவருளடைய வேண்டின் திருவைந்தெழுத்தைத் தியானித்தாலன்றிக் கிட்டாதென்பார், “செய்தவப் பயனுமற்றையில்லறச்சிறப்புமெல்லா - மெய்தியவெளிதினல்குமஞ்செழுத்து.” என்றார். இதனை, “சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கலா - னலமிலனா டொறுநல்குவான லன் - குலமிலராயினுங்குலத்திற்கேற்பதோர் - நலமிகக்கொடுப்பது நமச்சிவாயவே”. என்னும் ஆளுடையரசுகளின் அருள்வாக்கானுமறிக. (௬௨)

தாபுத நிலைமை பெற்ற சந்திரசேனனின்னை
மாபெருங்கதியினுக்கும் வழிமொழியென்றிரப்ப
நீபகலிரவு மாறாச் செவித்திருவென நிகழ்த்தத்
தீபமுமிருளும் போலத்தெளிந்தனன் சிறுவன் சிந்தை.

(இ-ள்.) துறவறத்திருந்து நிலைமையடைந்த சந்திரசேனன் உன்னைவந்தடைந்து, மிகப்பெருமையமைந்த முத்திரெறியிற் செலுத்தத்தக்க மார்க்கத்தைக் கூறுவாயென்று குறையிரக்கும்படி, நீ இத்திருவைந்தெழுத்தை இரவும்கலும் விடாது செபித்திருக்கக் கடவாயென்று கட்டளையிடலும், தீபத்தைக்கண்ட இருள்போன்று அத்தருமன் மனமயக்ககன்றான். ௭ - று.

தீபத்தைக் கண்டவுடன் இருணிங்குவதுபோல், இம்முனிவர் திருவைந்தெழுத்தை யுபதேசித்துக் கட்டளையிட்ட திருவார்த்தைகளாகிய தீபத்தைக் கண்டவுடனே, இல்லறத்திருந்தாற் கதியடையோ மென்றெண்ணிய மனவிருளானது அகன்று விட்ட தென்பது கருத்து. (௬௩)

பெருந்தவத்தலைமைசான்றபிருகுமா முனிவன்பின்னர்
மருந்தினுமினியதோன்றற்கருமறைவதுவைமுற்றப்
பொருந்துநாளோரைநோக்கிப்பொருவருங்கற்பின்மிக்க
திருந்திழையவனோநோக்கிமணவினை சிறக்கச்செய்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய தபோமார்க்கத்தின் முதன்மையமைந்த பிருகுமாமுனிவர் அதன்பிறகு, அமுதத்தினும் இனிமையான அப்புத்திரனுக்கு, அரியவேதவிதிப்படி திருமணமுடித்தற்குப் பொருத்தமாகிய நாளும் முகூர்த்தமும் பார்த்து, ஒப்புணைத் தற்கரிய கற்புத்தன்மையின் மேம்பட்ட, திருத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்த ஓர்பெண்ணைத்தேடி, திருமணச்சடங்கைச் சிறப்பமையச் செய்வித்தருளினர். ௭ - று.

அமுதம் தன்னைப்புகித்த ஒருவர் மரணத்தையே தவிர்க்கலானும், இவன் தனதுதாய்தந்தையர் இருவர் மரணமுறும்படி துறவடையாது இல்லறத்திருக்கவியைந்தானாகலானும், “மருந்தினுமினியதோன்றல்.” என்றாரென்க. இல்லறநடாத்தலும் விருந்தோம்பலும் மக்கட்பெறுதலும் இம்மூன்றுமே மனைவிமாட்டமையவேண்டிய முக்கியகுணங்களாகலின், இம்மூன்றுங் கற்புடையா ரிடத்தமையு மென்பதுகொண்டு, “பொருவருங்கற்பின்மிக்கதிருந்திழையவனோநோக்கி” என்றார். இதனை, “நல்விருந்தோம்பலினட்டாளாய்வைகலு-மில்லறஞ்செய்தலினின்றதாய் - தொல்குடியின்-மக்கள் பெறலின்மனைக்கிழத்தியின்மூன்றுங் - கற்புடையாள் பூண்டகடன்.” என்னும் திரிகுகு வெண்பாவானு முணர்க. (௬௪)

மணவினைமுடிந்தபின்னர்ப்பிருகுமாதவத்தேதார்தெய்வக்
கணமுறைகுழுவிற்சென்றான் நமனுங்கல்விச்செல்வத்
துணர்வினைஞ்செழுத்துச்சரித்தனனொழியானென்றுந்
துணைபடப்புரண்டானந்தவெள்ளரீதுள்ளுங்கண்ணான்.

(இ - ள்.) திருமணச்சடங்கு முடிந்தபிறகு, பிருகுமுனிவர் பெருந்தவசிகளு
டைய தெய்வீகமமைந்த கூட்டத்தார் வசிக்கும் சபைக்குப்போயினர். தருமனென்
பவனும் கல்விப்பொருளி னுணர்ச்சியையுடையவனும், எக்காலத்தும் இடைவிடாது
திருவைந்தெழுத்தை யுச்சரிப்பவனும், அன்புமேலீட்டால் ஆனந்தக்கண்ணீர் இர
ண்டிபாகமாகப் பெருக்கெடுத்துத் துளிக்கின்ற இரண்டிவிழிகளை யுடையவனாயி
னன். ஏ - று.

கணம் குழு என்னும் இரண்டிசொற்களும் ஒருபொருளமைந்தனவே யாயினும்,
சுண்டிரண்டையும் அடுத்தடுத்துப் பிரயோகித்திருப்பதால், கூட்டத்தார் என்றும்
சபையென்றும் பொருள்கொண்டாம். கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் என்னுமிர
ண்டுபொருள்களே யுலகத்தள்ளனவென்பது பெரியோர் கோட்பாடாகலின், இவரும்
“கல்விச்செல்வத்து” என்றார். இவ்வாறாதலை, “இருமேவறுலகத்தியற்கைதிருவேறு-
தெள்ளியராதலும்வேறு.” என்னும் திருக்குறளானும், “கல்வியுடைமைபொருளுடை
மையென்றிரண்டு - செல்வமுஞ்செல்வமெனப்படுமீ.” என்னும் குமரகுருபரசுவாமி
கள் திருவாக்கானுமறிக. திருவைந்தெழுத்தைச் செபிப்போர் எக்காலத்தும் இடைவி
டாது செபித்தல்வேண்டுமென்றும், அவ்வாறு செபிக்கையில் அன்புமேலீட்டால்
ஆனந்தக்கண்ணீர் துளிக்கவேண்டுமென்றுங் குறிப்பிப்பான், “அஞ்செழுத்துச்சரித்
தனனொழியானென்றுந்- துணைபடப்புரண்டானந்தவெள்ளரீதுள்ளுங்கண்ணான்.”
என்றும் கூறினர். இதனை, “துஞ்சலுந்துஞ்சலிலாதபோழ்தினு - நஞ்சுகனைந்துநினை
மினொடொறும் - வஞ்சுகமற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற்-றஞ்சவுதைப்பனவஞ்செழுத்துமே.”
என்றும், “காதலாகிக்கிளிந்துகண்ணீர்மல்கி-யோதுவார்தமைநன்னெறிக்குய்ப்பதும் -
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவது - நாதமைநமச்சிவாயவே.” என்றும் வரும் ஆளு
டையபிள்ளையா ரருள்வாக்கானுமறிக. (சுரு)

சங்கிவனிளையனாகப்பற்பகலிறந்தபின்னர்த்
தாங்கருந்தவமேற்கொண்டசந்திரசேனனென்பான்
தாங்குகுண்டிகையன்றள்ளித்துளங்குறுநடையன்மீச்சென்
ரோங்கியகுடையன்முக்கோலுயரியகரத்தனுற்றான்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் இத்தருமன் இத்தன்மையுடையவனாயிருக்க, அநேக
நாள்கள் கழிந்தபிறகு, யாவராலும் நிர்வாகித்தற் கருமையான துறவற ஒழுக்கத்தைப்
பூண்ட சந்திரசேனனென்பவன், கரத்திற்றொங்கவிட்ட கமண்டலமுடையவனாயும்,
தள்ளாடி அசையும் நடையையுடையவனாயும், அதிக உன்னதமாயிருக்கும் குடையை
யுடையவனாயும், திரிதண்டந்தாங்கிய கரமுடையவனாயும் வந்தான். ஏ - று.

துறவறமேற்கொண்டோர் மறையவராயின், கமண்டலம் குடை திரிதண்டம்
தாங்கவேண்டிவதும், ஊர்வனவாகிய யாதோர் பிராணியும் மரணமடையாவண்ணம்
சீவகாருணியமுடையராய் தள்ளாடிய மிருதுநடையுடன் உலாவவேண்டிவதும் முறை
யாதலின், “தாங்குகுண்டிகையன்றள்ளித்துளங்குறுநடையன்மீச்சென் - ரோங்கிய
குடையன்முக்கோலுயரியகரத்தன்.” என்றார். (சுசு)

கண்டனனெதிர்த்துசெய்யுங்கடன்முறையாவுஞ்செய்து
குண்டுகைத்தண்டுகொண்டான்குடைபிடித்துடன்கொண்டேகி
யெண்டகுமனையினுய்த்தானாசனத்திருத்தியன்னு
னுண்டியினுவந்தபிச்சையுதவினனுவப்பின் மிக்கான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வரக்கண்ட தருமன் எதிர்கொண்டு, செய்யவேண்டிய
உபசாரங்க ளனைத்தையுஞ்செய்து, கமண்டலத்தையும் திரிதண்டத்தையுந்தாங்கிய
அச்சந்திரசேனைக் குடைபிடித்துக்கொண்டு தன்னுடன் அழைத்துப்போய், யாவ
ராலும் எண்ணத்தக்க தனது மனையிற்செலுத்தி ஓராசனத்திலிருக்கச்செய்து, மகிழ்
ச்சியின் மேம்பட்டவனாய், அச்சந்திரசேனன் உண்ணாதற்கிச்சித்த திருவமுதையளி
த்தனன். எ - று.

இத்தருமனது மனை இல்லறநெறிதவறாப் பத்திமான்வாரும் மனையென யாவ
ராலும் மதிக்கத்தக்கதென்பார், “எண்டகுமனை.” என்றார். உய்த்தான் - முற்
றெச்சம். (சுஎ)

அணிமறுகாடலெண்ணியளவளாய்ப்பழமைகூறித்
தணிவில்பேரன்புமிக்குத்தங்கனிற்றமித்தகாலேத்
திணிதவத்துருவமன்னான்சந்திரசேனனென்போன்
பணிதருதருமற்பார்த்துச்சிற்சிலபகர்வதானான்.

(இ - ள்.) திருவமுதுசெய்தபின், அழகிய வீதியினிடத்தே உலாவியவார்த்தை
யாடுதற்கு நினைத்து, அளவளாவி தங்கட்கிருந்த பழைய நேசத்தைச்சொல்லி, தணி
யாதபேரன்பில் மேம்பட்டு, தாங்களிருவரும் தனித்ததருணத்தில், பெரியதவத்தினுரு
வத்தைப்போன்ற சந்திரசேனனென்பவன், வழிபாடுபுரியும் தருமனைப்பார்த்து, சில
சில வார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. தமிழ்த்தல் - தனித்தல். (சுஅ)

கெடுத்தனையறிவைமற்றைக்கேழ்கிளர்மறையினுட்பம்
விடுத்தனைகோத்திரத்தின்மெய்நெறியொழுக்கம்பாழே
மடுத்தனையில்லறத்துவாழ்வனைபோம்பிரன்று
தடுத்தனைதவத்தையெங்ஙனுய்குவைதருமபாராய்.

(இ - ள்.) ஓ தருமனே! நீ உன்னறியவழித்தனை, அன்றியும் பெருமைமிக்க
வேததாற்பரியத்தையும் விட்டனை, நீபிறந்த கோத்திரத்தினுடைய உண்மை மார்க்
கத்திற்குரிய முறைமையை வீணாக்கினை, இல்லறவாழ்வையே மிகவும் பாதுகாத்துத்
தவமார்க்கத்தைத் தடுத்துவிட்டனை, ஆதலால் நீ எவ்வாறு ஈடேறுவாய். எ - று.

அறிவழிந்தோனுக்கு வேததாற்பரியம் விளங்காது, அதுவிளங்காமையின் கோ
த்திர முறைமைகெடும், அம்முறைமைகெட்டமையின் இல்லறத்தையே பாதுகாக்க
நேரும், அவ்வாறுநேர்ந்தபோது தவமார்க்கம்தடைபடும், அதுதடைபடின் எவ்வாறு
ஈடேறுவென்னுங் கருத்தைவிளக்குவான் வரிசைப்படக் கூறினமைகாண்க. கேழ்
என்ப திண்டு மேன்மையின்மேற்று. பாழேமடுத்தல் - வீணாக்கல். நன்றோம்பி என
மாற்றுக. (சுஆ)

இல்லறந்துறவென்றோதுமீங்கிவையிரண்டுநோக்கி
னல்லறந்துறவேநின்றனாள்வங்குழியவாழும்

புல்லறமில்லின்வாழ்க்கைபொன்னகர்த்தருவுங்கோவும்
வல்லையிலவருகவென்னில்வரவெதிர்வரத்தினின்றேன்.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்தில் இல்லறம் துறவறமென்றுகூறும் இவை இரண்டினை யும் யுகித்து நோக்குகையில் நன்மார்க்கமருள்வது துறவறமேயாம். நமது வாணுள் வீணைகழியும்படியிருந்து வாழ்கின்ற இல்லறவாழ்க்கையோ அற்ப அறமாகும், நான் இப்போது தேவலோகத்தள்ள கற்பகவிருக்கமும், அவ்விருக்க நீழலில் அரசபுரியும் இந்திரனும் அதிவினாவில் வரக்கடவாயென்று கூறுவேனாகில், உடனே எதிரில்வரத் தக்க வரமுடையவனுயிருக்கின்றேன். எ - று.

(௭௦)

முரிதருங்கூந்தனல்லார்முலைமுகமயங்கிவேதந்
தெரிதருசின்தையெல்லாஞ்சிந்தனைசிறியையானு
யரிமுதற்றேவொல்லாமென்றவத்தடங்கநோற்றுப்
பெரியரிற்பெரியனானேன்பிழைத்தனைதவத்தையோராய்.

(இ - ள்.) முரிசின்ற அளகத்தையுடைய மகளிர்களது தனங்களிடத்தில் மய க்கமுற்று, வேதங்கள் நான்கையுமுணர்ந்திருந்த மனமுழுமையும் அற்ப எண்ணங்க ளுடையவனாயினே, திருமால்முதலிய தேவர்களனைவரும் எனது தபோவலத்தால் எனக்குப் பணிவாயிருக்கும்படி சவம்புரிந்து, பெரியோர்கள் யாரினும் பெரியவனா னேன், இதனை நீயுணராதவனாய்த் தவமார்க்கத்தில் தவறினே. எ - று.

முரிதல் - தோற்றல் எனப்பொருளிருத்தலின், மகளினைக்கண்ட ஆடவர்க்கு முதலிற் றேன்றுவதாகிய கூந்தல் எனப்பொருள்கூறநரும், மடிப்புள்ள கூந்தலெ னப் பொருள்கூறுநருமுளர். வேதங்களுணர்ந்து அவற்றின் தாற்பரியத்தெளிவின் முதிர்ந்திருந்த உனதுமனத்திற் சிறந்த எண்ணமாகிய தவமார்க்கவிச்சையுதியாது இல்லறவாழ்விச்சையாகிய அற்ப எண்ணமுதித்துவிட்டதே யென்பான், “வேதந் தெரிதருசின்தையெல்லாஞ்சிந்தனைசிறியையானுய்.” என்றனனென்க.

(௭௧)

இந்திரன்முதலினோரையி்க்கணத்தழைப்பென்னனை
மைந்தநீயொப்பாயல்லேவரன்முறைபிழைத்தாயென்ன
வந்தனைன்றருமனுள்ளத்தணிநகைபூத்தாமற்றைச்
சந்திரசேனன்றன்னேநோக்கினன்சலித்துச்சொல்வான்.

(இ - ள்.) இந்திரன்முதலிய தேவர்களை இந்த கூணத்திலேயே இவ்விடம் வரவழைப்பேன், நீ முறைமைப்பாட்டிற் றவறினையாகலின், பிள்ளாய்! நீ எனக்குச் சமானனல்ல என்று சந்திரசேனன் சொல்லிமுடிக்க, வேதியச்சிறுவனாகிய தருமனெ ன்பவன் தன்மனதில் அழகிய புன்முறுவலுடையவனாய், அச்சந்திரசேனை நோக்கு வெறுப்படைந்து கூறுகின்றான். எ - று.

இந்நான்குங்குளகம். இச்சந்திரசேனன் நமது தன்மையையறிந்துகொள்ளாது தன் பெருமையைத்தானே புகழ்கின்றானெயென்று மனதிற்கருதிப் புன்முறுவல் கொண்டு என்பார் “உள்ளத்தணிநகைபூத்து” என்றும், ஆயினும் எனக்குச் சமான னாகாயென்று கூறுகின்றனனே யென்றெண்ணிவெறுத்து என்பார், “சலித்து” என் றும் கூறினர். நோக்கினன் - முற்றெச்சம்.

(௭௨)

இயலுடைமூவர்க்கெல்லாமில்லறமில்லையாகின்
முயலுறுதவங்களெங்ஙன்முற்றுமுடிவுபாரா
யயலுறமொழிந்தாயும்பரிதையைநீயழைத்தியாயின்
மயலுறுமனத்தோயானுமவ்வழிவருவனென்றான்.

(இ - ள்.) கிர்த்தியத் தன்மையுடைய திரிமூர்த்திகளுக்கும் இல்லறவாழ்க்கை யில்லாதிருக்குமாயின், அவரவர்கள் புரியும் தவங்களனைத்தும் எவ்வாறு முடிவுபெ றும், இம்முடிவை நீயுகித்து நோக்கவில்லை, ஆதலால் நீஎன்னை வேறுபடுத்திக் கூறி னை, தேவலோகத் தலைவனாகிய இந்திரனை நீ இவ்விடம் வரவழைத்தாயாகில், மயக்க முற்ற நெஞ்சமுடையவனே! யானும் உனது மார்க்கத்திற்கு வருகுவனென்று கூறி னன். எ - று.

திரிமூர்த்திகளும் தத்தங்கிரியைகட்குரிய அருளையே தேவிகளாகக் கொண்டிரு த்தலின் அம்மூவரும் இல்லறத்தினரோ யாவர், அவர்களவ்வாறு இல்லறத்தினராயிரா விடின், உலகத்தினின்று ஒவ்வோர்பேற்றைக் குறித்துத் தம்மேநோக்கித் தவம்புரி யும் ஆன்மாக்கட்கு வரம்பாலிக்கும் அருளின்மையின், தவம் அவமா மென்பதை விளக்குவான், “இயலுடைமூவர்க்கெல்லாமில்லறமில்லையாகின் - முயலுறுதவங்களெ ங்ஙன்முற்றும்.” என்றும், இம்முடிவை யுணராமையின் என்னை வேறாகக்கூறினை என்பான், “முடிவுபாராயயலுறமொழிந்தாய்.” என்றுக் கூறினன். திரிமூர்த்தி சொ ருபமும் சிவபிரானே யாதலின் அவர் உமாதேவியைத் திருமணம் முடித்ததும் ஆன் மாக்கள் மீதுவைத்த காரணியத்தானன்றோ? இதனை, “தென்பாலுக்கந்தாடுந்தில்லைச் சிற்றம்பலவன் - பெண்பாலுக்கந்தான்பெரும்பித்தன்காணேடி - பெண்பாலுக்கந்தில னேற்போதாயிருநிலத்தோர் - விண்பாலியோகெய்திவிடுவர்காண்சாழலோ.” என் னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. துறவறத்தோர் தவமுடித்தற்கும் இல் லறத்தோர் துணைவேண்டெலின்னன்றோ, திருவள்ளுவரும், “துறந்தார்க்குந் துவ்வாத வர்க்குமிறந்தார்க்கு - மில்வாழ்வானென்பான்றுனை.” எனக்கூறினார். உன்னை நீயே மகித்திருக்கும் மயலொழியாதவ னென்பான், “மயலுறுமனத்தோய்.” என்றா னென்க. (எஃ)

தருமனீதுரைத்தலோடுஞ்சந்திரசேனென்பான்
பொருவருசீற்றமிக்குப்புரந்தாவருதியென்னு
நிருமியாமுன்னமன்னுனெதிருநப்போற்றிநின்ற
னிருகவுட்கரடவெள்ளைவாரனெழுந்துபோனான்.

(இ - ள்.) தருமனென்பவன் இவ்வாறு கூறியவளவில், சந்திரசேனென்ப வன் ஒப்புக்கூறுதற்கரிய கோபம் மிகுத்து, இந்திரனை வருவாயென்று கட்டளையிடு வதற்கு முன்பே, அவ்வீர்திரன் எதிரில்வந்து துதித்துநின்று, இரண்டு கதுப்புகளி னும் மதமொழுகும் வெள்ளையானையுடைய அவன் அவ்விடம் விட்டுப்போயி னன். எ - று.

நின்றான் - முற்றெச்சம். யானைகட்குக் கதுப்புகளிரண்டினும் மதம்பாய்த லியல்பாதலின், “இருகவுட்கரட” மென்றார். ஆயின் மும்மதம்பொழிவதன்றோ யா னையினியல்பு? இவர் இருகதுப்பை மாத்திரங் கூறினரோயெனின், உன்னத உறுப் புகளிரண்டும் அதோமுக உறுப்பொன்றுமாகலின், அத்தொகுப்புள் நடுவனுள்ள ஒன்றைக்கூறின, ஏனைய இரண்டும் அமையுமென்பது கொண்டும், செய்யுளுக்கத்

திற் கிணங்கவுங்கூறினரென்க. கவுள் - கரடம் - என்னும் இரண்டும் ஒருபொருள் பயப்பதேனும், சுண்டிரண்டையும் ஒருங்குசேர்த்துக்கூறுதலின், கரடமென்பதற்குள்ள வேறொருபொருளாகிய மதம், என்பதையே சுண்டிபொருளாகக் கொண்டாம்

சுட்டினன்காட்டினின்று தருமனைச் சூடுவெசொல்லி
மட்டவிழலங்கலோய்நீவல்லேயெல்வருவியென்னக்
கட்டவிழிதழிவேணிக்கடவுளஞ்செழுத்தைநெஞ்சத்
தொட்டினனொட்டாமுன்னமெதிர்த்தனனும்பர்கோமான்.

(இ - ள்.) அப்போது சந்திரசேனன் அவ்வந்திரனைச் சுட்டிக்காட்டி எதிரிலேநின்று, தருமனை நோக்கிக் கரேவார்த்தைக்கூறி, மணங்கமழும் மாலையையுடையவனே! இவ்வாறுபுரிய நீ வல்லபமுடையாயாகில் வரவழைப்பாயென்றுகூற, இதழ்களின் பிணிப்புநீங்கி மலர்ந்த கொன்றைமலையாணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவ பிரானது நிருவைந்தெழுத்தை மனதில் தியானித்தான், அவ்வாறு தியானிப்பதற்கு முன்னமே இந்திரன் எதிரில்வந்தான். எ - று.

நிருவைந்தெழுத்தைத் தியானிப்போர், தங்கட்தோர்கால் ஓர்காரியம் முடியவேண்டித் தியானிப்பதற்கு முன்பே, அக்காரிய சித்தியாதலியல்பாதலின், “மனத்திலொட்டாமுன்னமெதிர்த்தனன்.” என்றார். ஒட்டுதல் - பதித்தல் - மனத்தினொட்டுதல் - மனத்திற்றியானித்தல். (எடு)

அலங்கலந்தடந்தோள்வெள்ளைவாரணன்ச்சமெய்தக்
கலங்கியமனத்தனாகித்தருமனைக்கரங்க்கூப்பி
வலன்றிரிந்திரங்கிகின்றுவரன்முறைவழுத்திருநானப்
பொலங்கழற்குமரனோக்கிப்போகெனக்குலிசன்போனான்.

(இ - ள்.) கற்பகமலர்மாலையாணிந்த விசாலித்த தோள்களையும் வெள்ளையானையினையும் வச்சிராயுத்தையுமுடைய அவ்வந்திரன், பயமடைதலார் கலக்கமுற்ற மனமுடையவனாய், தருமனை நோக்கிக் கைகளைச்சிரமேற்குவித்து, பிரதக்கணம்புரிந்து மனமுருகி எதிரிலின்று, முறைமைப்படி துதித்து, ஞானவானாகிய பொற்கண்டையையத்தரித்த அத்தருமன் போவாயென்று கட்டளையிட்ட பின்சென்றான். எ - று.

அலங்கலந்தடந்தோள் வெள்ளைவாரணன் குலிசன் எனக்கூட்டுக. (எசு)

திருத்தியதவத்தின்மிக்கான் சந்திரசேனனென்போ
னருத்தியினச்சங்கூரவதிசயமடைந்தான்மற்றை
யிருக்குதான்முழுதும்போக்குந்தருமனிங்கிவனைநோக்கி
மருக்கமழ்கமலத்தோனைவருத்துவன்காண்டியென்றான்.

(இ - ள்.) சிறப்புற்ற தபோவல்லபத்தின் மேம்பட்ட சந்திரசேனனென்பவன் ஆவலுடனே பயமதிகரிக்க ஆச்சரியமுற்றனன். அன்றியும், வேதசாஸ்திரங்கள் முழுமையுமுணர்ந்த தருமனென்பவன், இச்சந்திரசேனைப்பார்த்து, வாசனைவீசும் தாமனாயாதனனாகிய பிரமனை வரவழைக்கின்றனன் நீ பார் எனக்கூறினன். எ - று.

முதலில்தான் வரவழைத்தபோது வந்த இந்திரன் சற்றுநேரம் நிற்காமலும் வந்தனைபுரியாமலும் தனதுத்தரம்பெறாமலும் சென்றதாலும், தருமனைழைத்தவுடனே வந்து வந்தனம்புரிந்து போவாயென்று கட்டளையிட்டபிறகு போனமையானும்,

இதைக்கண்ட சந்திரசேனன், நமது நேயன் இவ்வளவு மகிமையடைந்தானே என் றாவலும், இவனை நாம் அவமதித்தோமே என்று பயமும், துறவறத்தைப்பார்க்கினும் இல்லறத்திற்கிவ்வளவு மகிமையிருக்கின்றதேயென் றுச்சரியமுமடைந்தானென்பார், “அருத்தியினச்சக்கூரவதிசயமடைந்தான்.” என்றார். வேதசாஸ்திரங்க ளினைத்தி னும் மனதைச்செலுத்திக் கற்றுணர்ந்தவனென்பார், “இருக்குநான்முழுதும்போக்கு ந்தருமன்” என்றாரென்க. இருக்கு - வேதம். தூல் - சாஸ்திரம். (௪௭)

அந்நிலைபுரிதியாயினருமறைக்கிழவன் றன்னை
யிந்நிலையானுமின்னேவருவிப்பேனென்ன லோமிஞ்
செந்நெறித்தருமசீலன்றெய்வவஞ்செழுத் தையுள்ளத்
துன்னலுங்கணத்தினுற்றனுந்தியம்பொகுட் டிமேலோன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு நீ செய்வாயாகில், அரியவேதங்கட்குரிய பிரமனை, இவ் விடத்திலேயே நானும் இப்போதேவரவழைப்பேனென்று கூறியவளவில், செப்பமா னமார்க்கத்திலொழுகும் தருமனென்னும் தூயோன், தெய்வீகமமைந்த திருவைந்தெழு த்தைத் தன்மனதில் நினைத்தமாத்திரத்திலே, தாமரைப்பொகுட்டின் நடுவில் வசிக் கும் பிரமன் ஒருகூணநேரத்திற்குள்ளாகவந்தான். ௪ - று.

பிரமன் தாமரைமலரில் வசிப்பனெனும், அம்மலரின் இதழ்கள் விரிய அதன் நடு விலுள்ள பொகுட்டையே ஆதனமாகக்கொண்டிருந்தலை விளக்குவான், “உந்தியம் பொகுட்டிமேலோன்” என்றார். உந்தி-நடு. (௪௮)

எம்முழையருள்வைத்தாயின்றெத்தவம்புரிந்தேமென்னு
மும்முறைவணங்கிச்சூழ்ந்துமொழிதருகடன்கள்யாவுஞ்
செய்ம்முறைதிருந்தச்செய்தான் றிசைமுகக்கடவுள்செல்ல
னம்முறையருளிநோக்கியகுதியமலவென்றான்.

(இ - ள்.) நான்முகத்தேவனாகிய பிரமன், ஓ தருமனே! நீ எங்களிடத்தில் இன்றையதினத்திற் கிருபைவைத்தனை, இதற்காக நாங்கள் எத்த வம்புரிந்தோமெ ன்று, மூன்றுதரம் வலம்வந்து பணிந்து, பெரியோர் புகல்கின்ற வழிபாடுகளைத் தையும் புரியவேண்டிய முறைகள் திருத்தமாகும்படி புரிந்தான். ஞானச்செல்வமு டைய தருமனும் அவ்வாறே கிருபையுடன் பார்த்து, மலரகிதனே நீ போவாயெனக் கட்டளையிட்டனன். ௪ - று.

இந்திரனை முன்பு வரவழைத்து விடைத்தது முணர்ந்தானாதலின், “எம்மு ளை” “புரிந்தேம்” எனப்பன்மையாகக் கூறினனென்க. மும்முறை சூழ்ந்துவணங்கி எனக்கூட்டிக. திசைகணன்காதலின், முகங்க ணன்குடைய பிரமனைத் திசைமுக னென்கை வழக்காதலிக. இந்திரனினும் மேம்பட்டவனாகலின், “அமல” என உப சாரமாகக் கூறினன். (௪௯)

உந்தியங்கமலத்தோங்குந்திசைமுகத்தொருவன்செல்ல
வந்தரத்திமையோர்யாருமன்னவற்கெதிரோவானத்
துந்துமிழுங்கமற்றைப்பல்லியந்துவைப்பப்பொன்னுட்
டிந்திரனெதிர்நின்றேத்தத்தன்னுலகெய்தினுனல்.

(இ - ள்.) அழகிய தாமரையின் நடுவில் வீற்றிருக்கும் நான்முகக் கடவுளாகிய பிரமன்போதலும், தேவலோகத்துள்ளதேவரனைவரும், அப்பிரமனுக்கெதிராகத்தேவ

துந்துமி சப்திக்கவும், மற்றுள்ள பல வாத்தியங்களும் கோஷிப்பவும், தேவலோகத்திறைவனாகிய இந்திரன்எதினோ நின்று துதிக்கவும் தன்னுடைய சத்தியலோகத்தடைந்தனன். எ - று.

ஆல்-அசை. தேவர்களும் அவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனும் பிரமனுக்குக் கீழ்ப் படிந்து நடக்கத்தக்கவர்களாதலின், “அந்தரத்திமையோர்யாரும்ன்னவற்கெதிரே வானத் - துந்துமிமுழங்குமற்றைப்பல்லியந்துவைப்பப்பொன்னாட் - டிந்திரனெதிர் நின்றேத்த.” என்றார். தேவலோகத்தின்மேல் சத்தியலோகம், அதன்மேல் வைகுந்தம், அதன்மேல் சிவலோகம் என்பது முறையாதலின், பிரமன் சத்தியலோகத்திற்குச் செல்லுகையில், இடையிலுள்ள தேவலோகத்திற்கும் வானவர்களனைவரும் வழிபாடு புரிந்தார்களென்றமை காண்க. (அ௦)

வல்லேயேலமைத்தியென்றொழிந்தனன்மறைவலராள
னெல்லையின்மானமீக்கொண்டிருந்தனனிந்துசேன
னெல்லையிலவனைநோக்கிக்கண் முகிழ்த்தியோகத்துற்றான்
னெல்லேமாதவத்தோன் நன்மைமதிக்கிலன்சுருதிச்செல்வன்.

(இ - ள்.) வேதத்தில் வல்லபம்பெற்ற தருமன் சந்திரசேனைப்பார்த்து, நீ அழைக்க வல்லபமுடையையாயின், அழைப்பாயென்று கூறினன், அளவிறந்த மானமேம்பட்டிருந்த சந்திரசேனன், அதிவினாவில் தருமனைப்பார்த்து, விழிகளை மூடிக்கொண்டு யோகத்திலிருந்தான். பழமையான பெருந்தவத்தையுடைய சந்திரசேனனது தன்மையைத் தருமன் சற்றும் லட்சியப்படுத்தவில்லை. எ - று.

பிரமன்வந்ததும் வந்தனைபுரிந்ததும் வார்த்தையாடினதும் ஆகிய இவைகளைக்கண்ட சந்திரசேனன், மிகவும் அவமானமடைந்தவனாய், அவ்வவமானத் தருமனுக்குத் தோன்றாதிருக்கும்படி கண்களோமூடிக்கொண்டு யோகத்திருந்தமையின், அஃதுணர்ந்த தருமன் அவ்யோகத்தை யவமதித்தனனென்க. (அ௧)

இருநிலத்துள்ளோர்யாருந்தெய்வமற்றிவனையென்றாத்
தருமனைவணங்கியேத்திவழுத்தலுஞ்சந்திரசேன
னுருகியவுளத்தனாகியுபகையங்கடலுளாழ்ந்தா
னருமறைத்தருமநின்னையினையென்னெற்றிந்திலேனல்.

(இ - ள்.) பெரிய நிலவுலகத்துள்ளோ ரனைவரும் இவனை தெய்வமென்று தருமனை வழிபாடுபுரிந்து பணிந்துதுதிக்கவும், அதுகண்டசந்திரசேனன், உருக்கமுள்ள மனமுடையவனாய்ச் சந்தோஷ சாகரத்தழுந்தி, அரிய வேதங்கலையுணர்ந்த தருமனே! உன்னை இதுவரையில் இத்தன்மையுடையவனென்று அறியாமற்போயினன்.

சந்திரசேனன் யோகம்புரிவதுபோற் கண்மூடி வெருநேரமிருந்தும் உலகத்தாரனைவரும் தருமனையே தெய்வமாகப்பாவித்து வழிபாடுபுரிந்து பணிந்து தோத்திரிப்பதைக்கண்டபின்பு, தனக்கிருந்த அகங்காரமொழிந்து, தருமனிடத்திற் சத்தியபத்தியுதித்தவுடனே, தனது நேயன் இவ்வளவு மகிமையடைந்தானென்ற ஆவலொன்று மாத்நிரம் அதிகரித்ததால், சந்தோஷப் பெருக்குடையனாய் மனமுருகினென்க. மற்று-ஆல்-அசைகள். ஏத்திவழுத்தல்-ஒருசொன்னீர்மைத்து. (அ௨)

எனவுரைத்திரந்துநின்பாற்புண்ணியமிருந்தவாவென்
மனனினைந்துணரவல்லேனல்லனாய்மதித்திலேன்யான்

புனையுமுப்புரி நூன்மார்பநின் னுழைப்புலமையெல்லாம்
வினையினேற்குணர்த்தவேண்டுமென்றுளம்வியந்துநின்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறிக் குறையிரந்து, உன்னிடத்திற் பொருந்தியிருந்த புண்
ணியத்தை, என்மனதில் நினைத்துத் தெளியவல்லப மில்லாதவனாய், நான் உன்னை
மதியாமற்போயினேன். அலங்கரிக்கின்ற முப்புரிநூலணிந்த மார்பையுடையவனே,
உன்னிடத்துள்ள வல்லபமனைத்தும் பாவியேனாகிய எனக்குத் தெளிவிக்கவேண்டு
மென்றுகூறி மனஞ் சந்தோஷித்திருந்தான். எ - று. இவ்விரண்டுங்குளகம். (அ௩)

மறைவரம்பிறையறமையில்லறவரம்பினின்றான்
றிநெறித்தவத்தினோங்குஞ்சந்திரசேனம்கன்பா
லறநெறிக்கதியினுய்க்குமஞ்செழுத்துணர்த்தத்தம்மி
லிறைதிறம்பலராய்ப்பன்னுநிருந்தனருலகமேத்த.

(இ-ள்.) வேதநெறி எள்ளளவும் பிசகாமல் இல்லறதருமத்தி லொழுகியதருமன்,
நிலையான மார்க்கமாகிய துறவறத்தினின்று தவத்தின் மேம்பட்ட சந்திரசேனனுக்கு,
அன்புடையவனாய்த் தருமமார்க்கத்தினர்க்குரித்தாகியபதவியிற் செலுத்தத்தக்க திரு
வைந்தெழுத்தை யுபதேசித்தலும், தமக்குள்ள நேசத்தில் ரவலேசமும் மாறுபாடில்
லாதவர்களாய், பலகாலம் உலகத்தார் தம்மைத் துதிக்கும்படி வாழ்ந்தார்கள். எ-று.

துறவற மார்க்கத்திற்குரிய ஒழுக்கங்களில் சற்றுந் தவறாதுவருவோர்க்கே
தவம்பலிக்குமாகலின், “நிறநெறித்தவம்.” என்றும், தருமமார்க்கத்திற்குரிய சீவகாரு
ணியமுடையா ரடையத்தக்ககதி முத்தியென்றும், அம்முத்தியிற் சேர்வோர்க்குத்
துணையாயுள்ளது திருவைந்தெழுத்தென்றும் உணர்த்துவார், “அநெறிக்கதியினுய்க்
குமஞ்செழுத்து.” என்றுகூறினார். இறை என்பது அதியற்பத்தைக் குறிப்பித்தவா
றறிக. (அ௪)

இன்னலதுகர்ந்துமண்மேலிந்திரசெல்வந்துய்த்து
நன்னெறித்துறையின்வைகிரான்பலகழித்தபின்னர்த்
துன்னருங்கிளையுமீன்றமக்களுந்தொடரப்போந்து
பொன்னெடுஞ்சடிவமௌலிதிருவடிக்கமலம்புக்கார்.

(இ - ள்.) இல்லறத்திற்குரிய சுகங்களை யதுபவித்து, நிலவுலகத்தில் இந்திரபோ
கத்தைப் பெற்றும், நன்மார்க்கமாகிய துறவறத்திலிருந்து பல நாட்களுஞ்சென்ற
பின்பு, சூழ்ந்துள்ள அரிய சுற்றத்தினரும், பெற்ற புத்திரரும் தம்மைத்தொடர்ந்து
வரும்படியென்று, பொன்போலும் நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபிரானது திரு
ச்சரணபங்கயத் தடைந்தனர். எ - று.

இவ்விருவரும்முறையே இல்லறத்திலும் துறவறத்திலும் ஒழுகிப் பலநாள் சென்ற
பிறகு சிவபிரான் திருவடியடைந்தனர்என்படி, “நல்லாரொருவருளேலவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும்பெய்யுமழை.” என்றவண்ணம் இவ்விருதிருத்தரும் இரண்டறத்தினுந்
தவறாதிருந்தமையின், அவ்வக்குடியினரும் அவர்கள்கார்பாற் சிவனடியடைந்தாரொ
ன்க. இக்கருத்தானன்றோ, “முலேழ்சுற்றமுரணுநுநகரிடை - யாழாமேயருளரசே
போற்றி.” என மணிவாசகப்பிரானும் திருவாய்மலர்ந்தனர். (அ௫)

கொழுந்துவிட்டிலங்கிரீண்டுபடர்கொடிப்பவளவேணிச்
செழுந்தவத்துறையீரின் னுமஞ்செழுத்தியல்பிற்செல்லு

மொழுங்குறுகையென்றுண்டா லுணர்ந்துதுமுணர்மினென்றாத்
தொழுந்தகைக்குரவென்னுஞ்சுதனீதெடுத்தச்சொல்வான்.

(இ - ள்.) கொழுந்துவிட்டுப் பிரகாசித்து நீண்டு படர்கின்ற கொடிப்பவளத்
தைப்போன்ற சடையுடைய, சிறந்த தவமார்க்கமுள்ளவர்களே! திருவைந்தெழுத்
தின் மகிமையை விளக்கும் ஒழுக்கமமைந்த சரித்திரம் இன்னுமொன்றுண்டு, அதை
யும் அறிவிக்கின்றோம் அறிந்துகொள்ளுங்களென்று, யாவராலும் பணியத்தக்க தன்
மைவாய்ந்த ஆசிரியரென்னும் சூதமகாமுனிவர் இவ்வாறு தொடங்கிக் கூறுகின்ற
னர். எ - று. ஆல்-அசை.

(அசு)

விட்புலத்திமையோர்வீந்துபிறப்பதைவிரும்பவன்னோர்
கட்புலங்குதுவுந்தொல்சீர்க்கவுசிகமென்னுநாட்டி.
னுட்புலத்தாடிவீழ்ந்தவானகருருவுபோலு
நட்புலந்திவாச்செல்வவிக்கிரமநகரொன்றுண்டால்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்துள்ள தேவர்கள் இறந்து பிறக்கின்றதை இச்சிக்கும்
படி, அவ்வானவர்களது கண்களோப் பற்றிக்கொள்ளும் பழமையான சிறப்பையுடைய
கவுசிகமென்னும் நாட்டிலே, கண்ணாடியினுள்ளே பொதிந்த தேவலோகத்தினுருவத்
தைப்போன்று, யாவர்க்கும் அதனிடத்துள்ள நேசம் கழிந்தழிந்துபோகாத செல்வம்
வாய்ந்த விக்கிரமமென்னும் நகரமொன்றுண்டு. எ - று.

ஆல்-அசை. தேவர்களும் இந்நகரவளப்பத்தைக்கண்டு தங்களுயினைப் போக்கி
க்கொண்டேனும் இறந்து, நிலவுலகத்திலவந்து பிறக்கும்படி இச்சிக்கத்தக்க என்
பார், “விட்புலத்திமையோர்வீந்துபிறப்பதைவிரும்ப.” என்றும், அத்தகையோர்
இமையாநாட்டங்களும் இமைக்கும்படி பற்றிக்கொள்ளும் எழிலுடையதென்பார்,
“அன்னோர்கட்புலங்குதுவும்.” என்றும், கவுசிகநாடே நிலைக்கண்ணாடியாக, அக்
கண்ணாடியினிடத்துத் தேவருலகம் பிரதிபிம்பித்த உருவுபோன்றது விக்கிரமநகர
மென்பார், “உட்புலத்தாடிவீழ்ந்தவானகருருவுபோலும்.” என்றும், அந்நகரத்தைசு
வரியம் ஓர்காலத்துங்குறைபாடுறுதலின்மையின், அதில்வசிப்போர்க்கு நேசங்கழிந்தழி
யத்தக்கதென்பார், “நட்புலந்திவாச்செல்வவிக்கிரமநகர்.” என்றுகூறினர். ()

அத்திருநகரின்வேதகோத்திரத்துளரானந்தன்
சுத்தநாற்சுருதிவல்லசூரியசன்மாவென்னு
மித்திறத்திருவர்தம்முனிகலுளார்நிகழுங்காலேச்
சத்திரம்புதைத்தநெஞ்சன்றறுகணுனந்தனென்போன்.

(இ - ள்.) அச்சிறந்த நகரத்திலே வேதியர்குலத்திலுள்ள, ஆனந்தன் பரிசுத்த
மாகிய சதுர்வேதங்களில் வல்லபம்பெற்ற சூரியசன்மா என்னும் இவ்விருவரும் தமக்
குள்ளே பகையுள்ளவர்களாயிருக்கையில், வேற்படையைப் புதைத்துள்ளதுபோன்ற
மனமுடைய கொரேனாகிய ஆனந்தனென்பவன். எ - று.

ஆனந்தனென்பவன் வஞ்சமனமுடைய கொரேனாகலின், “சத்திரம்புதைத்தநெ
ஞ்சன்.” என்றார். இத்தகையவஞ்சமனமுடையோரனைவரும், தாமமைலர்ந்துபோ
ன்றமுகமும், குளிர்ச்சியைத்தரும் சந்தனத்தைப்போலும் வசனமும் உடையவர்க
ளாய் மனமாத்திரம் கத்திரியைப்போன்றிருப்பர். ஆகலின் சத்திரம்புதைத்த நெஞ்
சன் என இந்நூலாசிரியருங் கூறினர். இதனை, “செங்கமலப்போதலர்த்தசெவ்விபோ

லும்வதனம் - தங்குமொழிசந்தனம்போலும் - பங்கியெறி - கத்தரியைப்போலுமிளங்
காரிகைமீர்வஞ்சமனம் - குத்திரர்பான்முன்றுகுணம்.” என்னும் நீதிவெண்பாவாறு
மறிக. சத்திரம்-கைவேல். (அ௮)

மாறுகொண்டிவனைவெல்லப்படுவதன்றென்றுமாயங்
கூறுகொண்டனையநெஞ்சனனந்தன் குறித்துவேதத்
தீறுகண்டிருந்தபோதத்திரவிசன்மாவையெய்தி
வேறுகொண்டிருந்ததீமைபொறுத்தியென்மடியில்வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) இச்சூரியசன்மாவை எதிர்த்து வெற்றிகொள்ளத்தக்க தல்லவென்
று, வஞ்சகம் அமர்ந்திருப்பதுபோன்ற மனமுடைய ஆனந்தன் எண்ணி, வேதத்தின்
முழுவையுணர்ந்திருந்த அறிவினையுடைய சூரியசன்மாவைக்கிட்டி, இதுவரையில்
யான் தங்களை வேறுபடுத்தி எதிர்த்திருந்த எனது கொடுமையைப் பொறுத்துக்கொ
ள்ளவேண்டுமென்று, அவன் பாதத்திற் பணிந்தான். எ - று. இவ்விரண்டுங்குளம்.

வேதமுற்றுமுணர்ந்தவ னென்பார், “வேதத்தீறுகண்டிருந்தபோதத்திரவிசன்
மா.” என்றும், இதுவரையில் யான் தங்களைப்பகைவராகக்கருதிப் புரிந்த தீமையை
ப்பொறுக்கவேண்டுமெனக் குறையிரந்தானென்பார், “வேறுகொண்டிருந்ததீமைபொ
றுத்தியென்று.” என்றும் கூறினர். கூறுகொள்ளுதல்-அமர்த்துதல். (அகூ)

இற்றைநாளளவுநின்பான்மாறுகொண்டிழைத்ததீமைக்
கற்றமொன்றில்லையையவென்னறிவின்மையானே
குற்றமுற்றொழித்துநீயேபொறுத்தனைகோடிபொல்லா
வெற்றனையருள்வாயென்னப்பின்னரும்வணங்கிவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) இன்றுவரையில் எனதறிவீனத்தால் உம்மிடத்திற் பகைமை
கொண்டு புரிந்த கொடுமைகளுக்குச் சோர்வொன்றுமில்லை, ஐயனே! எனது குற்றங்
கள் முழுமையும் நீக்கி, நீரா பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும், அன்றியும், கொடூர
கிய இவ்வீணைக் காத்தருளவேண்டுமென்று, மீண்டும் திருவடிகளிற் சாஷ்ட்டாங்
கமாகப்பணிந்தனன். எ - று.

இன்றையவரையில் சோர்வுமுற்றீமைகளே புரிந்துவந்தன னென்பான், “இ
ழைத்ததீமைக்கற்றமொன்றில்லை.” என்றான். அற்றம்-சோர்வு. (கூ௦)

தோமறுகுணத்தின்மிக்கசூரியசன்மனாளைத்
தாமசாயயனுக்கொப்பானாங்கவன்மனைநோக்கி
வேமெரிமெழுகைவைத்தாலன்னதாய்மெவியுநெஞ்சன்
காமருங்கருணைநல்கியிருக்கெனக்கழறினாலை.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற குணத்தின் மேம்பட்ட சூரியசன்மனென்னும், நாளத்
தோடுகூடிய தாமசாமலரிலிருக்கும் பிரமனுக்கொப்பானவன், அவ்வானந்தன் தன்
மையைப்பார்த்து, சுவாலிக்கின்ற அக்கினியில் மெழுகை வைத்ததுபோன்றுஉருகு
மனமுடையவனும், அழகிய திருவருள்சுரந்து இருக்கக்கடவாயென்றுகூறினன். எ - று.

வேதங்கள் முழுதுணர்ந்தோளுகலின், அவ்வாறுணர்ந்துள்ள பிரமனுக்கொத்தவ
னென்பார், “நாளத்தாமசாயயனுக்கொப்பான்.” என்றும், அருளுடைமையே கற்று
ணர்ந்தோர்க் கழகாகலின், “காமருங்கருணை.” என்றும் கூறினர். ஆல்-அசை. (கூ௧)

ஆங்கவன்பணித்தலோடுமருகுபோயிருத்தற்கஞ்சித்
தேங்கியகருணையையநின்னடிச்சேவைவல்கிப்
பூங்கழற்குரிமையென்னையாக்குதிபுலையன்செய்த
திங்கினைப்பொறுத்தியாபிற்றேவறிற்றேவளியே.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணம் அவன் கட்டளையிட்டவுடனே, அவன் சமீபத்திற்போயிருப்பதற்குப்பயந்து, திருவருட்பெருக்குடைய ஐயமோ! தேவரீர் திருவடித்தரிசனந்தந்து, அத்தகைய அழகிய திருவடிகட்கு என்னை அடிமையாக்கிக்கொள்ளவேண்டும், புலத்தன்மையையுடைய யான் இதுவரையிற் புரிந்தகொடுமைகளைப் பொறுத்தருள்வீராயின், தேவர்களுக்குத் தேவன் நீரோ. எ - று. (கஉ)

என்றவனுரைத்தமாற்றமிருசெவிப்படுத்திவெண்ணெய்க்கு
குன்றெரிதுற்றதென்னக்குழைந்தனனிர்விசன்மா
வின்றுதொட்டெனதுசுற்றத்தினியையீயெனக்குநின்போ
னன்றியோருளரோவென்னத்தழுவினனட்புக்கொண்டான்.

(இ - ள்.) என்று அவ்வாணந்தன் கூறிய வார்த்தைகளைச் சூரியசன்மா தன திருசெவிகள் சூளிரக்கேட்டு, வெண்ணெய்மலையில் அக்கினிப்பட்டதுபோன்று மனமுருகினவனாய், இன்று முதல் நீ எனதுறவினரினும் இனிமையுள்ளவனே, உன்னிட்போன்று நன்மையுடையோ ருண்டோவென்று சேர்த்தனைத்து நேசித்தான். எ - று.

உறவினரினும் உண்மை நேசர்களே மேம்பட்டவொன்பது குறிப்பிப்பான், “எனதுசுற்றத்தினியையீயெனக்குநின்போ - னன்றியோருளரோ.” என்றானென்க. (1)

அற்றிரண்டனையநெஞ்சத்தானந்தனொருநால்வேதச்
சொற்றிரண்டனையநாவான்சூரியசன்மனோடு
மற்றிரண்டிலனொயொன்றிப்பற்பலவைகல்சென்றான்
கொற்றிரண்டனையவைவேலுள்ளத்தான்குறித்துக்கூறும்.

(இ - ள்.) இருங்களினத்தும் திரண்டதையொத்த மனமுடைய ஆனந்தனென்பவன், ஒப்பற்ற நான்குவேதச்சொற்களும் உருவெடுத்ததுபோன்ற நாவின்னாகிய சூரியசன்மாவோடு, இரண்டுபட்ட வேறுபாடில்லாதவனாய் பொருந்தி அனேக காலங்கழித்தனன். கொலைத்தன்மை திரண்டதுபோன்ற கூர்மையான வேலைநிகர்த்த மனமுடைய ஆனந்தன் ஓர் எண்ணங்கொண்டு கூறுகின்றனன். எ - று.

சதா அச்சூரியசன்மாவின் நாவிலே வேதவாக்கியங்களே சப்தித்துக்கொண்டிருப்பதென்பார், “நால்வேதச்சொற்றிரண்டினையநாவான்.” என்றும், ஆனந்தனது மனம் கொலைத்தன்மையையுடைய எண்ணங்களுடைத்தாயிருத்தலின், “கொற்றிரண்டினையவைவேலுள்ளனத்தான்” என்றுக்கூறினர். (கச)

வரையடுத்திருக்குநம்மூர்மறுகெலாம்வரிகொள்வேங்கை
யிரையெடுத்துமலும்வாளிட்டிருட்டிழம்புவிங்கும்
விராகமழலங்கலாய்நீவெளிப்படாதிருத்தியானே
யரையிருண்டுநாளெல்லாந்துயில்கலனறிவென்னு.

(இ - ள்.) மலை சமீபித்துள்ள நமது ஊர் வீதிகளெல்லாம், வரிகளையுடைய புலிகள் உணவெடுத்துக்கொண்டு சஞ்சரிக்கின்றன. இப்போதோ பெரிய இருட்டொ

குதி ஒளிவிட்டதிகரிக்கும், வாசனைவீசும் மாலையையுடையவனே! நீ வெளிப்படா திரு, நானொருவனே பாதியிரவாகிய நடுச்சாமமெல்லாம் நித்தினாசெய்யாதவனாய் அறிவேனென்று. எ - று.

சுரிருப்பிழம்பு வாள்விட்டு வீங்கும் எனக்கூட்டுக. மறுகு - வீதி. அரையிருள் - பாதிராத்திரி. நடுநாள் - நடுச்சாமம். (சுரு)

வாளுகிர்த்தடக்கைவேங்கைவருநெறிபார்த்துநின்பான்
முனிருந்துயிலே நீக்கியெழுப்புவன்முனிநான்கோத்துக்
கோளிரும்பகழி தூண்டிக்கோறியென்றுரைப்பவொத்தான்
கேளிரும்பவத்தைவென்றோனவனுளங்கிடப்பதோரான்.

(இ - ள்.) கூர்மையான நகங்களை யுடைய விசாலித்த கைகளைப்படைத்த புலி கள் வரும் வழியைப்பார்த்து, உனக்கு நேர்த்துள்ள நெடுந்துயிலைப்போக்கி யெழுப்பு கின்றேன், வில்லிலே நாணெறிட்டு, கொள்கைப்படி செல்லும் பெரிய அம்புகளை யேவிக்கொல்லுவாயென்று கூற, யாவராலும் கேட்கப்படும் பெரிய பிறவியை வெற் றிகொண்ட சூரியசன்மா, அவ்வானந்தன் மனதிலுள்ள வஞ்சகத்தை யுணராதவனாய் அதற்குச் சம்மதித்தான். எ - று. இவ்விரண்டுங்குளம்.

முனி-வில். கோறல்-கொல்லல். கேளிரும்பவத்தை வென்றோன் என்பதற்கு, சுற்றத்தினரும் பிறவியைப்போக்கத்தக்க புண்ணியமுடையவனெனப் பொருள்கூற லுமொன்று. அம்பு ஏவுவோனது குறிப்பின்வழி செல்வதாகலின், “கோளிரும்பகழி” என்றார். (சுரு)

அளித்தகவில்லாநெஞ்சத்தானந்தனன்றோராவை
வெளிப்படவிடுத்துவிக்கவேங்கையினதளாற்போர்த்துத்
துளிப்புனல்விழியிற்சோரச்சூரியசன்மர்கூவி
விளித்தனன்சிலையையெந்தியனையுமவெளிவந்துற்றான்.

(இ - ள்.) கிருபைத்தன்மையில்லாத மனமுடைய ஆனந்தன், அன்றிரவு ஓர் பசுவை வெளியிலேவரவிட்டு நன்றாகக்கட்டிப் புலித்தோலால் மூடி, கண்களில் நீர் த்துளி ஒழுக, சூரியசன்மாவை உரத்த சத்தமிட்டழைத்தான், அச்சூரிய சன்மாவும் கையிலே வில்லேந்திக்கொண்டு வெளியில்வந்து நின்றான். எ - று.

பசுவை இவ்வாறு புரிகின்றோமே என்றிரங்காத மனமுடையானென்பார், “அளித்தகவில்லாநெஞ்சத்தானந்தன்.” என்றும், அப்பசுவும் தானேவந்ததல்லவென் பதைக் குறிப்பிப்பான், “வெளிப்படவிடுத்து.” என்றுகூறினர். நித்தினாதெளிந் தெழுந்திருப்பதற்காக உரத்த சத்தத்துடனழைத்தானென்பதை விளக்குவான், “கூவிவிளித்தனன்.” என்றார். உம்மை-இறந்தது தழீஇயது. (சுரு)

சுட்டினன்வேங்கையீதென்றுரைத்தனன்சுட்டாமுன்னம்
விட்டனன்பகழியீதுவேங்கையென்றுண்மைகொண்டான்
பட்டதுபகழிவிழ்ந்துபட்டதுபசுவநோக்கிக்
கெட்டனனிவனென்றுன்னாப்பின்னருங்கிளத்தலுற்றான்.

(இ - ள்.) இதுதான் புலியென்று சொல்லிக்காண்பித்தான், அவ்வாறவன் காண்பிப்பதற்கு முன்னமே, இது புலிதானென்று நம்பிய சூரியசன்மா அம்பையே வினான், அவ்வம்புபாய்ந்தது, உடனே அப்பசுவும்வீழ்ந்திறந்தது, அவ்வாறப்பசுவிந்த தைப்பார்த்து ஆனந்தனென்பவன், இச்சூரியசன்மாவுக்குப் பசுக்கொலை நேர்ந்த

தால் இனிச்சீக்கிரத்திற் கெட்டுப்போவானென்றெண்ணி, மீண்டும் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று.

பசுக்கொலை விசேடித்தபாவமுடைமையின் அத்தகையபாதகமுடையனாக்கிய இவனை இனிவெல்லல் எளிதெனக்கருதினென்க. பசுவின் சரீரமுழுமையும் தேவாம்சமுடையதாகவின், மற்றைக்கொலையினும் பசுக்கொலைசிறந்ததாயிற்று. பசுவின் கொம்பினடியில் பிரமணம் திருமாலும், கொம்பினுனியில் கோதாவிரிமுதலிய தீர்த்தங்களும் இயங்குதினை நிலத்திலுணையாகிய உயிர்களும், சிரசிற்சிவபிரானும், நெற்றியிலிற் சத்தியும், மூக்குதுனியிற் சண்முகரும், மூக்கினுள் இந்திரன் முதலியதேவரும், இருகண்னமத்தியில் அச்சுவினிதேவர்களும், இருகண்களில் சந்திராதித்தரும், தந்தங்களில்வாயுயும், நாவில் வருணனும், நெஞ்சிற்சுலோமகரும், மணிகளில் யமனும் இபக்கரும், உதட்டில் உதயாத்தமனத்திற்குரிய சந்தேவதையும், கழுத்தில் இந்திரனும், முரிப்பில் அருக்கர்களும், மார்பில் சாத்தியர்களும், நான்குகால்களில் அனிலாகியவாயுயும், முழந்தாளில் மருத்துவர்களும், காற்றுளப்புதுனியில் நாகர்களும், அக்குளம்புநெயிற் கந்தருவர்களும், அக்குளப்பின் மேலிடத்தில் அரம்பையர்களும், முதுகில் உருத்திரர்களும், சந்துக்கடோறும் அட்டவசுக்களும், அரைப்பரப்பில் பித்திரதேவதைகளும், யோனியிற் சப்தமாதர்களும், அபானத்தில் திருமகளும், அடிவாலில் நாகாதிபரும், வாலுரோமத்தில் ஆத்திகளும், கோசலத்தில் ஆகாயகங்கையும், கோமயத்தில் யமுனைகதியும், உரோமங்களில் மாதவர்களும், வயிற்றில் பூமிதேவியும், கொங்கையில் எல்லாக்கடல்களும், அன்றியும் வயிற்றில் காருகபத்தியமும், இதயத்தில் ஆகவனீயமும், முகத்தில் தக்கனாக்கினியும், எலும்பினும் சுக்கிலத்தினும் யாகத்தொழில் சகலமும், சர்வாங்கங்களிலும் கருடள்ள மாதர்களேவரும் வசிப்பார்களென்க. இதனை, “வேதாவுங்கரியவனுமாவினதுகோட்டடியின்விளங்கிவாழ்வர் - கோதாவிமுதமநீர்த்தங்கோட்டினுதிச்சராசரமுங்கூடநிற்கு - மீதானசிரத்தமலன் விமலையதனநெற்றிவிசாகனாசி மீதானந்தனிலதனுண்ணுசெதனிளுகேசர்விளங்குவாரே.” எனவும், “ஆசகலவிருகன்னைநாப்பணச்சுவினிதேவமர்த்துவாழ்வர் - தேசுடைய பரிதிமதிரயனத்திறந்தத்திற்செறியும்வாயு - வோசையுறுநாவதனிலவருணனுரைமகளோங்கூங்காரநெஞ்சி - நேசமுறயமனியக்கர்கெண்டதலத்தெந்நாளுநிலவுவாரே.” எனவும், “ஒட்டத்திலுதயாத்தமனசங்கியிவையுறையுமுறைவன்கண்டத் - தீட்டுடைய விந்திரனேயிலிருப்பரருக்க்கரனவியம்புந்தேவர் - வாட்டமிலாச்சாத்தியரேவாழ்வார்களரமதனிலனிலவாயு - நீட்டியதானொருநான்கின்மருத்தென்பர்முழந்தாளினிலவுவாரே.” எனவும், “குரத்தினுதிப்பன்னகரேகுடி கொள்வர்காந்தருவர்குரத்தினுதிப்பண்ணிருப்பரமகளிர்கணமிவரெல்லாமேற்குரத்தின்முதுகினெல்ல - யுருத்திரரேசர்து தொறுமுறைவார்கன்வசுதேவர்பிதிர்க்களோங்கிப் - பருத்தவரைப்பலகைதனிற்பகத்துறைவரெழுமாதர்பரிவுகூந்தே.” எனவும், “திருமகளேயபானத்தினுகேசரடிவாலிற் சிறந்துவாழ்வ ரிரவியொளிவாலின் மயிரிலங்கியிடுஞ்சுரநதிதானேயுநீரின் - வரமுடைய யமுனைமயமதுதன்னின்மாதவர்களுரோமம்வாழ்வ - ருமுடையபூதேவியுதரத்திற் பயோதரத்தினுததியெல்லாம்.” எனவும், “சுடரத்தினிதயத்திற்றழைத்தமுகமதுதன்னிற்றங்குமங்கி - கடனுடனேகாருகபத்தியமெழுவாயொருமுன்ருங்கடினவேள்வி - யுடனுறுசுக்கிலத்தனிலுமுறையுமகவினையினத்துமுறுப்புத்தோறுந் - திடமுறுகற்புடை மடவார்செறிந்திருப்பரிம்முறையைச்சிந்தைசெய்தே.” எனவும்வரும் சிவதருமோத்தரத்திருவிருத்தங்களானுமுணர்க. இதனானன்றோ, “ஆவிரித்துத்தின்முறுமும்புலையரேனும்,” எனஆளுடைய அரசுக்கும் அருளிச்செய்தனர்.

(சுஅ)

நள்ளிருப்பொழுது நீங்கா நாமிவணிநுப்பிடுகொருங்
கள்வரால்வெருவ! தியான் போய் நம்மனைகண்டு மீள்வோன்
வள்ளலிங்கிருத்தியென்னவேகினன் மனையுளெய்தி
யொள்ளிழாய்சோரர்சேர்வரசுத்தைவிட்டொழிதியென்றான்.

(இ - ள்.) நெரத்திரி இன்னுங்கழியவில்லை, நாமிருவரும் இவ்விடத்திருந்தால்
இதையறிந்த கள்வர்களால் வீட்டிலுள்ளார் அச்சமுறாதிருக்கும்படி யான்சென்று
நமது வீட்டைப்பார்த்துத் திரும்புகின்றேன், வள்ளலே! தேவரீர் இவ்விடத்தில் இரு
மென்று கூறிச்சென்றான். அவ்வாறு சென்ற ஆனந்தன் அச்சுரியசன்மாப் படுக்
கைவீட்டிலடைந்து, அவரது மனைவியைப்பார்த்து, ஒள்ளிய ஆபரணமணிந்த அம்
மணி! கள்ளர்வருவார்கள், ஆதலின் இவ்வீட்டைவிட்டு அப்புறம்போ யிருவென்றான்.

ஒள்ளிழாய் - அன்மொழித்தொகை.

(கூக)

கொண்டுபோயவளைமைந்தன்குலமனையிருத்திமைந்த
வொண்டொடியோடுங்கூடியுடன்செல்லாருத்தித் சாதை
தண்டலின்மனையுட்போக்கித்தம்பிநின் றந்தைபோல
மண்டிருள்விளிப்பார்களவர்திறக்கலவாயிலென்றான்.

(இ - ள்.) சூரியசன்மாவின் மனைவியை அழைத்துப்போய், அவர்கள் புத்திரன்
படுக்கைவீட்டி விருக்கவைத்து, அவர்கள் புத்திரனை அவனதுமனைவியுடன்கூடித் தன்
னுடன் வரும்படி வரவழைத்துக் கொண்டுபோய், அவனது பிதாவாகிய சூரியசன்
மாவின் யாதோர் தடையற்ற படுக்கையறைக்குட் செலுத்தி, பிள்ளாய்! உனது பிதா
வைப்போல, நெரத்திரியில் கள்ளர்கள் வந்தழைப்பார்கள், அப்போது கதவைத்
திறக்கவேண்டா மென்றான். எ - று.

வாயில் என்பது ஈண்டு கதவின்மேற்று, சூரியசன்மாவின் படுக்கையறையிலிரு
ந்த அவனது மனைவியை, அவ்வறையினின்றும் அப்புறப்படுத்தி, அவனது புத்திரன்
படுக்கையறையிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து, அவ்வறையிலிருந்த அவனது புத்திர
னையும் மருகியையும் சூரியசன்மாவின் படுக்கையறையிற் சேர்த்தானென்க. (கூ௦)

இவரையீங்கிருத்தியீண்டுபுன்மையவனை துங்கூடிச்
கவர்படுமனத்தன்சென்றான்கைபுடைத்துயிர் துநின்றான்
சூவிமுலைமடந்தைமற்றோர்கொழுநனைக்கொணர்ந்துபாய
லவள்விளைத்திடுதல்கேட்பானரிதுநின்னருகுவந்தேன்.

(இ - ள்.) இவ்வாறிவர்களை இடம்மாறி யிருக்கவைத்துத் திரும்பி, கொடுமை
கள்யாவும் ஒருங்குசேர்ந்து கிளைவிட்டுள்ள நெஞ்சினனாகிய ஆனந்தன்சென்று, கை
தட்டிப் பெருமூச்சுவிட்டு அச்சுரியசன்மாவின் எதிரிற்போய்நின்று, உனது குவிந்த
தனங்கையுடைய மனைவி, வேறோர் கணவனை யழைத்துவந்து அவள் சயனித்திருப்
பதைக் கேட்கும்பொருட்டு, உன்சமீபத்தில் இவ்வளவு விலாவில் வந்தேன் என்
றான். எ - று.

சென்றான் - முற்றெச்சம், பாயல்விளைத்திடுதல்-சயனித்தல், அல்லது கலவி
யென்னுமாம். (கூ௧)

அன்னவனுரைத்தலோடுமழவெழுவியிர்ப்புவிங்கி
மின்னிலைவாளொன்றேந்திவெகுண்டுருத்தெழுந்துமீண்டான்
மன்னிலைவாயிடுகுவத்திறந்திலர்தறுகண்பெற்றா
னந்நிலைமதிவொன்றேறித்தன்னகமதனுட்புகூர்.

(இ - ள்.) அவ்வானந்தன் சொன்னமாத்கிரத்தில், அக்கினிபறக்கப் பெருமூச்சு
விட்டு, மின்னலைப்போன்று ஒளியுள்ள ஓர்வானைக் கையிற்றங்கிக் கோபங்கொண்டு
கர்ச்சித்துப் புறப்பட்டுத் திரும்பினான். தனதுவீட்டின்வாயிற் படியினின்றழைக்க
வுந் திறக்கவில்லை, கொடுமை யடைந்திருக்கும் சூரியசன்மா, அவ்விடத்தள்ள ஒரு
மதினமீதேறித் தனது வீட்டினுட்புகுந்தான். ஏ - று.

ஆனந்தன்வாக்கைப் பிதாவாகியமாகக் கொண்டிருத்தலின் திறக்கவில்லை என்
றபடி. மனைவியின் சோரத்துவங் கேட்டார்க்குக் கொடுமைவாய்த்த வியல்பாதலின்,
“தறுகண்பெற்றான்.” என்றார். (க02)

புகுந்தனன்மனையுட்புக்கான்மருகியைப்பொருந்திப்புல்லி
மகன்றுயில்சொள்வதோரான்மறப்படுகுருதிவாளர்
புகுந்திறமருமம்போழ்ந்தானிருவரும்பட்டார்க்கு
லிகந்ததுபரிதிவெய்யோனெழுந்ததுகுணபாவெய்தி.

(இ - ள்.) மதிலேறி வீட்டினுட்புகுந்த சூரியசன்மா தனது படுக்கையறைக்குட்
சென்று, தன்மருகியைப் பொருத்தமாகத் தழுவிக்கொண்டு தனது புத்திரன் நித்தி
ரை செய்வதை யுணராதவனாய், கொடுமையுண்டாகும் உதிரந்தோய்ந்த வாளாயுதத்
தால், பிளக்குந் தன்மையுடனே மார்பைப்பிளந்தான். மகனும் மருகியும் ஆகிய
இரண்டிபேரும் இறந்தார்கள். இரவுங் கழிந்தது, சூரியன் கீழ்த்திசையிலடைந்து
தயமாயினன். ஏ - று.

பகவு - பிளப்பு, பரிதிவெய்யோன்-இருபெயரொட்டு. குணபால் - கீழ்த்திசை.

தாவுகொச்சக்கூலிப்பா.

வந்தான்மனையுட்புக்கான்மருகியைப்பொருந்திப்புல்லி
செந்தார்குருதிச்செழுஞ்சேற்றிடைக்கிடப்ப
வந்தோன் துகர்ணப்பெற்றேனீதாரிழைத்தா
ரெந்தாய்மகனெயென்றேங்கியெடுத்தழைத்தான்.

(இ - ள்.) விடிந்தவுடனே, சூரிய சன்மாவின் மனையான் தனது படுக்கையறை
க்குவந்து, புத்திரனுடன் மருகியும், சிவந்தமாலையாயோடிய உதிரத்தின் செழுமை
யான சேற்றிலே கிடக்கக்கண்டு, ஐயோ! நான் இவ்விதிகாணப் பெற்றேனே! இவ்
வாறு யாட்செய்தார்? எந்தையே மகனே என்று ஏக்கங்கொண்டு உரக்கக் கூப்பிட்
டான். ஏ - று.

எந்தத்தாய் - எனற்பாலது எந்தாய் எனநின்றது. என் அப்பாமகனே என்ற
ழைக்கும் உலகவழக்கையுங் காண்க, இன்னும் பிராணனிருக்குமோ என்னும் பேர
வாவால் உரக்கக்கூப்பிட்டா னென்பார், “எடுத்தழைத்தான்.” என்றார். (க03)

சோரிக்கொழுஞ்சேற்றிடைக்கிடக்குந்தோன்றலெத்தான்
வாரியெடுத்துமடிகிடத்திமைந்தனுக்கும்

பார்க்குமீதோவகுத்தான்பழமறையோன்
யாரிக்கொடிதிழைத்தாரென்னாவரற்றினுள்.

(இ - ள்.) உதிரத்தின் தோய்ந்த சேற்றிற்கிடக்கின்ற புத்திரனைத் தான் சேர்த்
தெடுத்துத் தனதுமடிமீதி விருக்கவைத்து, பழைய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமன்,
எனது புத்திரனுக்கும் அவனதுமனைவிக்கும் இவ்விதியா உமைத்திருக்கின்றான்?
இக்கொடிய கொலையைப் புரிந்தவர்கள் யார்? என்று கூவிப்பலம்பினான். ஏ - று.

ஆன்மாக்க ளனைவார்க்கும் வினைப்பகுதியின்படி விதிப்பவன் பிரமனாதலின்,
“ஈதோவகுத்தான் பழமறையோன்.” என்றான். பிரமன் விதிப்பனென்பதை, “வே
தாவையிவ்வணம்விதித்ததெதென்னினுன்வினைப்பகுதியென்பன்” என்றதாயுமானா
திருவாக்கானும், “தாந்தாழுன்செய்தவினைதாமேயனுபவிப்பர் பூந்தாமரையோன்பொ
றிவழியே - வேந்தே - யொறுத்தாராயென்செயலாசூரொல்லாமொன்றாய் - வெறுத்
தானுப்போமோவிதி.” என்னும் ஓளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானு மறிக. ()

பெற்றெடுத்ததாதையறிந்துமுயிர்பெற்றானே
விறற்றிண்கூறாயி மந்தாயுனைக்கண்டு
முற்றவுயிர்சுமந்துவாழ்ந்தேனுலகத்தோர்
மற்றெனைக்கைதீண்டியழவழக்குவாராதே.

(இ-ள்) உன்னைப் பெற்றெடுத்தபிதா, நீஇவ்வாறிந்ததை யுணர்ந்தும் உயிர் பெ
ற்றிருக்கின்றாரோ? இரண்டிளவாய்ப் பிளக்கப்பட்டிறந்த உன்னைப்பார்த்தும்,
சீர்த்திற்பொருந்திய உயினைச்சுமந்துகொண்டு பிழைத்திருக்கின்றேன், இந்நிலவுல
கத்துள்ளவர்கள், இவ்வாறான பாவியாகிய என்னைக் கைப்பிடித்தழுவதற்கு நியாயம்
தோன்றாதே. ஏ - று.

மகனை இருபிளவாகப் பிளக்கக்கண்டிருந் துயிர் துரக்காத பாவிகையைத் தொ
டலாகா தென்றஞ்சுவாரோ யென்பான், “எனைக்கைதீண்டியழவழக்குவாராதே.”
என்றான். (க0க)

கல்விக்கடலேகலைஞானதிபமே
செல்வக்கொழுந்தேசெழுநான் மறைப்பொருப்பே
சொல்வித்தகனையென்றேன்றாலுனையி தூடட்
கொல்வித்ததாரென்றுணரேன்குலமுடிந்தேன்.

(இ - ள்.) வித்தைச்சமுத்திரமே! நூற்பயனாகிய ஞானவிளக்கே! ஐசுவரியப்
பெருக்கே! உயர்ந்த சதுர்வேத பர்வதமே! யாவரானுஞ் சொல்லத்தக்க அறிஞனே!
எனதுபுத்திரனை! உன்னை இன்றைக்குக் கொலைசெய்வித்தது யாரென்றறியேன்!
என்தகுலமழிந்தேன். ஏ - று.

வேறு புத்திரப்பேறினமையின், “குலமுடிந்தேன்.” என்றானென்க. (க0௪)

பிரியல்சோரிபெருகப்பெருந்தாமம்
தாரியன்மார்பமிருபிளவுதந்தாரோ
யாரிதுசெய்தாரறியேனுனையின்
ஞரியசன்மாவழிந்திலனோதோன்றலே.

(இ - ள்.) எனதுபுத்திரனே! பீரிடுந்தன்மையுடைய உகிரம் பிரவாகிக்கும்படி, பெரிய உலர்மால்களும் இரத்தினமால்களுமணிந்துள்ள இயல்பமைந்த உனதுமார்பை இரண்டு பிளவாகப்பிளந்தார்களே! இவ்வாறு யார் செய்தாரோ அந்நியனே! உன்னைப் பெற்ற சூரியசன்மா இதனை யறியவில்லையோ? எ - று.

தாமந்தார் - என்புழி இரண்டுமொருபொருள் பயத்தலின், மலர்மலை இரத்தினமலை எனப்பொருள் கொண்டாம். (க௦அ)

கள்வர்வருவதுரைத்தறிந்தகள்விரா

ஐன்புக்குமைப்புறத்துப்போக்கினைனோர்பாவி

தள்ளுதிரையுலகங்கைகழிப்பத்தானமிழ்ந்

தெள்ளிறையுநீங்கேனிருந்தேனுமையிழந்தும்.

(இ - ள்.) திருடர்கள் வருவார்களென்பதை ஆனந்தர் சொல்லத் தெரிந்த திருடியாகியநான், ஒர்பாவியாதலால் நான்மத்திரம் உள்ளே புருத்து கொண்டு, உங்க ளிருவரையும் வெளியே அனுப்பினேன். அலைகள்மோதுங் கடல்கூழ்ந்த இவ்வுலகத் துள்ளார் எனதுகையைத்தீண்டாது கழிக்கும்பொருட்டு, இருக்குமிடம்விட்டு எள்ள னவும் நீங்காதிருந்தயான் உம்மைப்பிரித்தும் தனியாயிருந்தேன். எ - று.

இதுவரையில் சற்றுநேரமும் அவ்வறையைவிட்டு நீங்காதயான் உங்களுையும் பிரித்து தனியே யிருந்தது உலகத்தார் பழிக்கத்தானோ? என்றபடி. (க௦க)

ஈனுந்தனித்தாயாயானிருப்பவீங்குனக்கு

ஞானம்புரிந்தோனிருப்பவீதுநாள்வரையுந்

நானென்றுநீயென்றும்வேறுபடுத்தாத்தகைமை

யானந்தனின்னுமறிந்திலனோவையனே.

(இ - ள்.) பெற்ற ஒப்பற்ற தாயாக நானிருக்கவும், இவ்வுலகத்தில் உனக்குக் கல்வியறிவுவிளங்கச்செய்த பிதாவுமிருக்க, இன்றையவரையில் நீயென்றும் நானென் றும் வேறுபாடற்றதன்மையையுடைய ஆனந்தர் இச்செய்தியை இன்னும் அறிய வில்லையோ? ஐயனே! எ - று.

மாதாவற்றவழியும் மாற்றாந்தாயுள்ளவழியும் மைந்தர்க்குறுக ணுறுவதியல்பாத லின், “ஈனுந்தனித்தாயாயானிருப்ப.” என்றும், கல்வியறிவுவிர்த்திக்கச்செய்தல்தந்தை கடனென்பதை விளக்குவான், “ஞானம்புரிந்தோனிருப்ப.” என்றும் கூறினார். கல்வி வருவிப்போன்தந்தைஎன்பதை “நாயோடறுசுவைபோந்தந்தையொடுகல்விபோஞ்- சேயோடுதான்பெற்றசெல்வம்போ-மாயவாழ்வுற்றாருடன்போமுடற்பிறப்பாற்றோன் வலிபோம் - பொற்றாலியோடெவையும்போம்.” என்னும் ஓளவைப்பிராட்டியார் அ முதவாக்கானுமறிக்க. (க௦ப)

என்றறம்றியெங்குருரல்கேட்டிரவிசன்மா

வின்றுணைவியாமென்றிடிவீழ்மரம்போல

நின்றலறிவீழ்ந்தானெடிதோடியுள்புக்கென்

வன்றடக்கைவாளாலிறந்தனையோமைந்தனே.

(இ - ள்.) என்று புலம்பி ஏங்குகின்ற குரலைச் சூரியசன்மா கேட்டு, இக்குரலு டையான் தனதினிய மனைவியாருமென்று இடிவிழ்ந்த மரத்தைப்போன்று, நின்ற

விடத்திலேயே பிரலாபித்துக் கீழேவீழ்ந்து, மீண்டும்எழுந்து உள்ளேபோய்ப்பார்த்து, எனது வலிமையுடன் விசாலித்த கரத்திலேந்திய வாளாயுதத்தால் மரித்தனையோ புத்திரனே. எ - று.

மனைவியின் விபசாரத்திற்குக் கொலைபுரிந்தன மென்றல்லவோ? எண்ணி யிருந்தோம், இப்போது மனைவி குரல்கேட்பதால், இரவிற்புரிந்தகொலை அனியாயக் கொலையாக முடிந்ததே என்று எண்ணித்துக்கித்து வீழ்ந்தான் என்பார், “இடிவீழ் மரம்பேரலநின்றலறிவீழ்ந்தான்.” என்றார். (ககச)

செய்வார்செயற் றரியசெய்தோனெனவுனையான்
வைவாளெறிந்துவதைத்தேனையானந்த
னுய்யாவழிபார்த்துடனாடுசத்துருவாய்ப்
பொய்யாய்ப்படுத்தானினியாவிபோற்றேனே.

(இ-ள்.) விபசாரம்செய்வோரும் செய்தற்கரிய தொழிலைச்செய்தவனாகஎண்ணி, உன்னை நான் எனது கூரியவாளாவீசிப் பிளந்தேனே! ஆனந்தனென்பவன் நான் கடத்தேற்றது வழிபார்த்து அதுகூலசத்துருவாய், பொய்சொல்லிக் கொல்வித்தான், ஆதலால் இனி யான் என் பிராணனைக் காப்பாற்றமாட்டேன். எ - று.

விபசாரம் புரிவோரும் தம்மோடொத்த வருணம் தம்மிற்றாழ்ந்தவருணம் இத்தகையோரிடம் செய்வரேயன்றித் தம்மின்மிக்கவருணத்தரிடம் புரியாரென்பதுகொண்டி, “செய்வார்செயற்கரியசெய்தோனென.” என்றார். (ககஉ)

வள்ளாவிருளிற் புலிவேட்டம்போக்கினு
னெள்ளாதுசெய்தேனெனதுவினைதீரேன
லுள்ளாடுசத்துருவென்றோரேன்மருகியொடும்
பிள்ளாயுணையிழக்கப் பெற்றேனேபேறிவியேன்.

(இ - ள்.) தெளியாத இருளிலே என்னைப்புலிவேட்டைக் கணுப்பினன், அவன் வார்த்தையை இகழாது அவ்வாறே புரிந்தேன், அதனால் எனக்கு நேர்ந்த தீவினையை நான் ஒழியமாட்டேன், அவனை என் உள்வீட்டுப் பகைவனென்றறியாதவனாய், சுகப் பேற்றறயான் எனது மருகியொடும் புத்திரனே உன்னையும் போக்கடித்துக்கொள்ள வாய்த்தேன். எ - று, ஆல் - அசுச.

மறையவர் குலத்துதித்த யான் வேட்டைக்குப் போதல் மரபல்லவென்று தடுக்காது அவன்வார்த்தைப் படிசெய்து முடித்தமையின் வருணசாரங் கெடுத்த பாதகத்தினின்றும் யான் நீங்கேன் என்பான், “எள்ளாதுசெய்தேனெனது வினைதீரேன்.” என்றும், பகைவனென்றறிந்தும் அவனது இன்சொல்லுக்கேட்டமையால் எனதுமருகியொடும் மகனேஉன்னையும் இழக்கப்பெற்றேனென்பான் “உள்ளாடுசத்துருவென்றோரேன்மருகியொடும் - பிள்ளாயுணையிழக்கப்பெற்றேனே” என்றும் கூறினன். வஞ்சகமுற்றார் இன்சொல்லங் கொடிதே என்பதை, “மாசற்ற நெஞ்சுடையார்வன்சொலினிதேனையவர் - பேசற்றவின்சொல்பிறிதென்க - வீசற்றநல்லோனெறிசிலையோநன்னுதாலொண்கருப்பு.வில்லோன்மலரோவிருப்பு.”என்னும் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாக்கானுமறிக. புத்திரபாக்கியமின்றி அது பெறுதற்காக வெருநாந்தவம்புரிந்து பெற்ற உன்னையும் நானே கொன்றனனாகவின் பேற்றற

வனெனென்பான், "பேறிலியேன்." என்றனென்க. உள்ளாடுசத்தரு என்பதற்கு அங்குலசத்தரு எனப் பொருள்கூறினுமெயும். (கக௩)

என்னுட்பலபிதத்தியேங்குமீரவிசன்மா
தன்னுலறியாத்வறிழைத்திராமை
யந்நாளவையறிந்தவந்தணருமையற்றார்
பின்னாநின்றனந்தனங்கொன்றுபேசுவான்.

(இ - ள்.) என்றுபலவாருகப்பிரலாபித்து ஏக்கங்கொண்ட சூரியசன்மாவினால் தெரியாமற்புரிந்த தீவினையொழியாமையை, அன்றையதினத்திலுணர்ந்த மற்றைய பிராமணர்களும் சந்தேகப்பட்டார்கள். அவர்கள் பின்னே ஆனந்தனென்பவன்வந்து நின்று அவ்விடத்தொன்றுகூறுகின்றான். எ - று.

சன்மார்க்கந்தவருதவனாதலால் அவனித்திற்கு புரிவானே எனச் சந்தேகிக்கன ரென்க. இப்பதினென்றுக்குளகம். (கக௪)

கம்பங்கமுதுதருமிருளிற்கைச்சிலையா
லம்பொன்றெறிந்துசன்மாகொன்றான்சினையாவை
வெம்புங்கொலைவாள்விதிர்ந்தீன்றரைந்தனையும்
வம்புண்குழலியையுங்கொன்றன்மருளுற்றான்.

(இ - ள்.) சூரியசன்மா வெறிகொண்டவனும், பிசாகும் நடுங்கும் அர்த்தராத்நிரி யிருளிலே சூற்கொண்ட பசுவொன்றை, தனது கையிலேந்திய வில்லில் ஓரம்பை யேவி வதைத்தான். கடுங்கோபத்தோடு கூடிய கொலைத்தன்மை வாய்ந்த வானை வீசித் தான் பெற்றபுத்திரனையும், அப்புத்திரனுடைய பத்தினியாகிய வாசனையூட்டிய கூத்தலையுடைய மருகியையுங் கொலைபுரிந்தான். எ - று.

கழுதுகம்பந்தருமிருளில் எனவும், சன்மாமருளுற்றானெனவுங் கூட்டுக வெம் பல் - கடுங்கோபம், வம்பு - வாசனை. (கக௫)

என்றனவையோரொழுந்தாரிவன்சினையாக்
கொன்றானேவல்லனோபார்த்துமெனக்கூடினார்
சென்றார்பகழிதினைப்பச்செயலொழிந்தாங்
கன்றாவிற்றத்தறிந்தாரருமறையோர்.

(இ - ள்.) என்று கூறினன். அதுகேட்டுச் சபையோர்களாகிய அவ்வேதியர்கள் இச்சூரியசன்மா சினைப்பசுவை வதைத்தனனே இல்லையோ பார்த்தவருவோமென ப்புறப்பட்டு ஒன்றுகூடிப்போனார்கள். அப்பேறுண்டு அசைவொழிந்து அவ்விடத்தில் அன்றைக்கிறந்திருக்கும் பசுவை அவர்கள் பார்த்தார்கள். எ - று.

எழுந்தார் கூடினார் முற்றெச்சங்கள். சிலநாளக்குமுன் இறந்ததாகவேனும் வே று காரணத்தா லிறந்ததாகவேனும் வேறிடத்தி லிறந்ததாகவேனும் வேறு மிருகமாக வேனும் காணவில்லையென்பார், "பகழிதினைப்பச்செயலொழிந்தாங்-கன்றாவிற்றத்தறி ந்தார்." என்றனர். (கக௬)

மீண்டார்மறையோர்வெகுண்டிரவிசன்மனெனும்
திண்டாப்புலையவருதியெனச்செப்புறலு

மாண் டா ரண் துறையோர் முன்வந்தான் னவரும்
வேண்டாவிழைத்தனை யெம்பேரவையின் மேவையால்.

(இ - ள்) அவ்வேதியர்கள் அவ்விடம் நின்றுநிற்கும்பிச் சூரியசன்மாவென்னும் பரிசுக்கத்தகாத நீசனே வாவென்று கோபித்துக்கூறலும், அவனும் அவ்விடத்திலுள்ள வேதமார்க்கத்தினர்க் கெதிரில் வந்தான். அவ்வேதியரும் செய்யத்தகாதன செய்தாய் இனி எங்கள் பெரிய சபையில் வரவேண்டாம். எ - று.

ஆல்-அசை. கோகத்தி சிசுஹத்தி ஸ்த்ரீஹத்தி என்னும்மூன்றத்தியும் புரிந்தவ னாகலின் இத்தகைய ஷத்திபுரிவோர் புலையரே என்பது கொண்டு, "தீண்டாப்புலைய." என்றும். "அந்தணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குள்-செந்தண்மைபூண்டொழு கலான்." என்னுங்குறட்படி, கொலைத்தன்மையை யொழித்தலே அந்தணர்செயலா தலின். "வேண்டாவிழைத்தனை." என்றும் கூறினர். (கக௭)

ஆவினுயிரொறுத்தாய்மைத்தனையும் னவன் னவன்
பூவியலுங்கூந்தலையு வ்கொன்றாய்புலையுண்டாய்
மூவழியாயுள்ளபழிபொறுத்தாய்முன்னின்றாய்
பாவியுனைநோக்கிலுண்டாம்படுநிரயம்.

(இ - ள்.) பசுவினுயிரை வதைத்தனை, அன்றியும் உனது புத்திரனையும் அப்புத் திரனுடைய மலரணிந்த அளகத்தினளாகிய மனைவியையும் கொலைபுரிந்தனை. இத னால் நீசத்துவமடைந்தனை, கோகத்தி சிசுஹத்தி ஸ்த்ரீஹத்தி என்னும் மூன்றுவ கையாயிருக்கும்பாதகங்களையும் பொருந்தினை, எம்மெதிரில்நிற்கின்றனை, பாவியாகிய உன்னைப்பார்த்தால், அத்தோஷத்தால் எங்களுக்குங் கடுமரகப்பிராப்தியுண்டாகும்.

பூவியலுங்கூந்தல் - அன்மொழித்தொகை. படுநிரயம்-அழிநரகம் என்றும் அவி யுநரகம் என்றும் கூறினுமையும். (கக௮)

என்றெடுத்துக்கூறியெமனாகருற்றனையேற்
கொன்றிடுதுமென்றாவரையெதிர்கைகூப்பி
யன்றளவையானந்தன்செய்தபரிசுத்தனையு
மொன்றுவழாதோதினானோந்தறியாதையுற்றார்.

(இ - ள்.) என்றவிவரமாய்ச்சொல்லி நீஇனி எங்கள் நகரத்திற்கு வருவாயாகிற் கொன்றுவிடுவோமென்றார்கள். அவர்கள் எதிரிலே சூரியசன்மா கைகளைச் சிரமேற்கு வித்து நமஸ்கரித்து, அன்றையவரையில் தனது பகைவனான ஆனந்தன் புரிந்த வஞ் சகங்களினைத்தையும் ஒன்றும் தவறாம்கூறினன். அதுகேட்ட அச்சபையார்கள் ஆலோசித்தறியாதவர்களாய்ச் சந்தேகித்தார்கள். எ - று.

சூரியசன்மாவின் உண்மைநிலைமையை யுணராதவர்களானாக னென்பான், "ஒர்ந்தறியாதையுற்றார்." என்றார். இவர்கள் ஆனந்தன் கூறியபடியே ஆவிநந்திருப் பதையும் புத்திரனும் மருகியும் வெட்டுண்டிருப்பதையும் கண்கூடாகக்கண்டும் வெகு னிமேலீட்டாற்பேசத்தொடங்கியவர்களாதலின், அவர்களுக்குச்சூரியசன்மாவின் உண் மைநிலைமையுணரக்கூடவில்லை. யாவராயினும் ஒர்விஷயத்தைக் கோபத்துடனேனும் சந்தோஷத்துடனேனும் விசாரிக்கலாகாது. கோபத்துடன்விசாரிப்போர்க்குக் குண

மும் சந்தோஷத்துடன் விசாரிப்போர்க்குக் குற்றமும்விளங்காது. இதனை, “காய்தலு வத்தலகற்றியொருபொருட்க - ணுய்தலறிவுடையார்கண்ணதே-காய்தலின்க - ணுற்ற குணந்தோன்றாதாகுமுவத்தலின்கண் - குற்றமுந்தோன்றாக்கெம்.” என்னும் ஆன் றோர் வாக்கானறிக. எனவே காய்தலுவத்தலகற்றி விசாரிப்போரோ குணகுணங்களைக் காண்பாரென்க. (ககக)

சூதால்வினோந்தபரிசென்றுசொற்றனைநீ
கேதாரநாதன்றிருமுற்றங்கிட்டிணையிப்
போதாரிடபத்தைப்புல்லருந்தநல்கிணையே
னீதானிழைத்தனவன்மென்னாநிகழ்த்திலார்.

(இ - ள்.) இது ஆனந்தன் செய்த வஞ்சகத்தால் கோர்த்த தன்மையினவென்று நீகூறினை, நமது கேதாரநாதர் திருவாலயத்தையடைந்து, இப்போதே அவ்விடத்தில் நிறைந்துள்ள சிலையாலாகிய இடபங்களைப் புல்லுண்ணும்படி கொடுத்தாயாகில், இப் பாதகங்கள் நீயே செய்தனவல்லவென்று கூறினர். எ - று.

கிட்டிணை - முற்றெச்சம். தான் - அசை.

(கஉ௦)

எந்தைபெருமான் திருமுனிபத்தேறு
சிர்தைதிருவருளிற்சீரியதானும்திறுந்
தந்தவிடபந்தருகோபுரத்திடபம்
வந்தருந்தச்செய்வேனீர்காண்பான்வரிலென்றான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் கண்களிலுக்கும்படி என்னுடன்வருவீர்களாயின், எமது பிதா வாகிய சிவபிரானுடைய திருவாலயத் திருச்சந்திதானத்தின்முன்னுள்ள அதிகார நந்தி, அச்சிவபிரான் திருவுள்ளத்திற்கியைந்த திருவருள்பெற்ற பெருமையுடைய தாகையால், நான்குமுகில்களிலுமுள்ள விடபங்களும் கோபுரத்திலுள்ள விடபங்களும் அந்நந்திதேவரிடத்துவந்து புல்லுண்ணும்படிசெய்வேனென்றான். எ - று.

திருவாலயங்களின் மூலஸ்தானத்தெதிரிலுள்ளது அதிகாரந்தியாதலின் அத னருகில் மதிவிடபங்களும் கோபுரத்திடபங்களும் வரும்படி செய்தலேமுறைமையெ ன்பதும், அந்நந்தியே சிவபிரானுக்குகந்ததென்பதும் விளக்குவான். “சிர்தைதிருவரு ளிற் சீரியதால்,” என்றும், “வந்தருந்தச்செய்வேன்,” என்றுங் கூறினான். சீரியதால் என்பதில் ஆல்-அசையாகக் கொள்ளுநருமுள்.

(கஉ௧)

ஆயதுசெய்துமெனநான்கருமறையோர்
துயதிருமனத்துச்சூரியசன்மாவொடும்போ
யேயபெருமான் திருமுற்றமெய்தினார்
போயொருதன்சீடனைப்பைம்புற்கொணர்தியென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறே செய்வோமென்று அரியநான்குவேதங்களைபுணர்ந்த வேதி யர்களனைவரும்பரிசுத்தமானஅழகிய திருவுள்ளமமைந்த சூரியசன்மாவொடுஞ்சென்று, தங்களுக்குரிமையுடைய சிவபெருமான் திருவாலயத்தையடைந்தார்கள். உடனே சூரியசன்மா தன் சீடனொருவனையழைத்து, நீ போய்ப் பசிய புல்லுறுத்துக்கொண்டு வா என்றுகட்டியிட்டான். எ - று.

சூரியசன்மாவின் மனம் வஞ்சகமற்றுத் திருவைந்தெழுத்தைச் சதாதியானித் துப் பழையிருத்தலின், “தூயதிருமனத்துச் சூரியசன்மா.” என்றும், அவ்வேதியர்க ளனைவரும் கேதாரநாதரை ஆன்மார்த்தமாகக்கொண்டாராகலின், “ஏயபெருபான்” என்றுங்கூறினர். (க௨௨)

நட்மெதிட்கோடியெய்திடபத்தேறுகா
ணீட்டுநெடுங்கோபுரத்துநின்றெழிந்தசேவினங்கா
ளாட்டுதிரைக்கங்கையணிர்தபிரானஞ்செழுத்து
மாட்டிதிருவருளுண்டென்றால்வருதிரென்றான்.

(இ - ள்.) தொகுத்திருக்கும் நான்குமதில்களின் கடைசிவரையிலிருக்கின்ற இடப் வேறுகளே! நீளமாயிருக்கும் நெடிய கோபுரத்திலிருந்து வசிக்கும் இடபக்கூட் டங்களே! மோதுகின்ற அலைகளையுடைய கங்கையைத்தரித்த சிவபிரானது திருவை ந்தெழுத்துக்களிடத்தில் திருவருளிருக்குமாகில் வாருங்களென்றான். ஏ -று.

நான்குதிருமதில்களும் ஒன்றுடன் ஒன்றுகூடிச் சம்பந்தித்திருத்தலின், “நட் மெதிள்.” என்றும், அம்மதில்களின் முடிவுவரையில் பலவிடபங்களிருத்தலின், “கோடியெய்திடபத்தேறுகாள்.” என்றும், திருவைந்தெழுத்துக்களின்மீதானேகூறு வான், “அஞ்செழுத்துமாட்டு திருவருளுண்டென்றால்.” என்றும் கூறினான். ()

பொய்யிலிருங்கேள்விப்புலமையோன்சொற்றவுடன்
றையலொருபாகன்சந்தியினேற்றருகு
வெய்யமுழக்கெழுப்பிமேவந்துவேதியன்கைச்
செய்யபசும்புற்கொழுந்துநாவனைத்துத்தின்றனவால்.

(இ - ள்.) உண்மையான சிறந்த கல்வித்தேர்ச்சியாற் புலமைத்தன்மைவாய்ந் தசூரியசன்மா இவ்வாறு கூறியவளவில், உமாதேவியை யோர்பாகத்துடைய கேதா ரநாதர் திருச்சந்தியிலுள்ள அதிகாரநந்திக்குச்சமீபத்திலே, கரேகனைப்புண்டாக்கி மற்றை இடபங்களனைத்தும்வந்து, மறையோனாகிய அச்சூரியசன்மாவின் கையிலி ருந்த செப்பமான பசியபுற்கொழுந்துகளைத்தையும் தங்கள் நாக்களை வளைத்துப்பு சித்தன. ஏ -று.

ஆல்-அசை. சிறந்தகல்வியுடையோர்க்குப்பொய்ம்மையேலாதாகலின், “பொய் யிலிருங்கேள்வி” என்றும், இடபங்கள் அவாவடன் புல்லைப்புசிக்கையில் சந்தோ ஷத்தாற் கனைத்தலியல்பாகலின், இவ்விடபங்களும் சூரியசன்மாவின் தூயமன முடைமையைக்கருதி விசேடவுவப்புடன் வந்துண்டனவென்பார், “வெய்யமுழக் கெழுப்பிமேவந்து.” என்றும் கூறினர். (க௨௩)

கண்டார்மறையோர்களித்தாரதிசயமுட்
கொண்டார்வெருவந்தார்கும்பிட்டார்கோமானைத்
தண்டாமரைச்சரணந்தாழ்ந்தாராய்நீயன்றோ
பண்டாலிலைகிடந்தோற்கெட்டாப்பரனென்றார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறவ் விடபங்களனைத்தும் புல்லுண்டதைவேதியர்களனைவரும் பார்த்தார்கள். மனத்தில் மகிழ்ச்சியுற்றார்கள். அதிசயங்கொண்டு பயந்தார்கள். தங்க ள்தலைவனாகிய சூரியசன்மாவைத் தொழுதார்கள். குளிர்ந்த கமலம்போன்ற திருவடி

களிற் பணிந்தாராய், நீயல்லவா முற்காலத்தில் ஆலிலையிற் பள்ளிகொண்ட திருமா லுக்குத் தேடியறியவொண்ணாத் தேவதேவன் என்று துதித்தார்கள். எ - று.

இவ்வாறு புல்லருத்தக்கண்ட வேதியர்கள் இக்காட்சியினுற் களிப்பும், அச்சுரிய சன்மாவின் உண்மைநிலைமக்காக ஆச்சரியமும், தாங்கள் முதலில் அவனை நிந்தி த்ததற்காகப் பயமு மடைந்தனவொன்க. திருக்கோயிலிலுள்ள இடபங்களினத்தும் விடைத்தேவரம்சமாகலின், அவை அச்சிவபிரானுணைக் கஞ்சுவதன்றியேனையோர்க் கஞ்சாதாக, அவ்விடபங்களினத்தையும் இச்சுரியசன்மா வாணையிட்டுவரவழைத்த மைகொண்டு, இவனைச் சிவபிரானெனக் கூறினர். (க௨௫)

யாங்கனிழைத்தபிழையெல்லாமிதழவிழ்த்த
பூங்கமலத்தாரோய்பொறுப்பாய்நினைத்தி
னோங்கறமேயன்றிமறமிருக்கவொண்ணுமோ
வீங்குபவப்பரவைகீழ்போகமேனின்றாய்.

(இ - ன்.) இதழ்கள் விரிந்த அழகிய தாமரைமலர்மாலையுடையவனே! இ துவரையில் நாங்கனியற்றிய குற்றங்களினத்தையும் பொறுக்கவேண்டும். உன்னிட த்தில் விசேடித்தகருணையெயன்றிக் கொடுமை யிருக்கக்கூடுமோ? பெரிய பிறவிக்க டல் உன்கீழேயிருக்க நீ அதன்மே லிருக்கின்றனை. எ - று.

மறையோர்க்குத் தாமரைமலர்மாலையே மாலையாகலின், “இதழவிழ்த்த பூங் கமலத்தாரோய்,” என்றும், கொடுமையாளரிடத்துக் கருணையும் கருணையாள ரிடத் துக் கொடுமையு மிராதாகலின், உன்மனதிற்கருணையே குடிகொண்டிருக்கக் கொடு மையிருக்க விடமேதென்பார், “நினைதித்தினோங்கறமேயன்றிமறமிருக்கவொண் ணுமோ.” என்றும், பதிபுண்ணிய விசேடத்தாற் பலக்கடலைத் தாண்டிடுவென் பார், “வீங்குபவப்பரவைகீழ்போகமேனின்றாய்,” என்றும் கூறினர். (க௨௬)

இன்னபலபன்னியேத்தியிரவிசன்மா
பொன்னடியைமீண்டும்பணிந்துபுலமையோய்
சின்னெறியவஞ்செழுத்தினுண்மைதெளிவிப்பார்
நின்னலதியாருளரோயென்னுநிகழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் பலசொற்கள் கூறித்துதித்து, அச்சுரியசன்மாவின் பொன்போன்ற திருவடியை மறுபடியும் வணங்கி, ஒ! தெய்வீகப்புலமை யுள்ளவரே! ஞானமார்க்கத்தை யுடையதாகிய திருவைந்தெழுத்தின் மெய்ம்மையை எங்களுக்கு ப்புலப்படுத்துவோர், உம்மைத்தவிர யாரிருக்கின்றார்களென்று கூறினர். எ - று.

சித்-நெறிய எனற்பாலது சின்னெறிய எனின்றது. சித்-ஞானம். இவ்விரண்டு ங்குளகம். (க௨௭)

அருளிர்கதிபுரக்குமஞ்செழுத்துநாலு
வருணத்தவர்க்கும்வகுத்தபரிசோதித்
தெருளத்தெருட்டித்தெளிவிப்பாய்நீயென்னத்
துரிசுற்றசிந்தையோன்சுரியசன்மாவுரைப்பான்.

(இ - ள்-) தன்னைத்தியானிப்போர்க்குத் திருவருளாற்கதியளிக்கும் திருவைந் தெழுத்தை, நான்குவருணத்தினர்க்கும் ஏற்படுத்திய தன்மையையுபதேசித்து, தெ ளியும்படியாக அறிவித்து எங்கள் மயக்கத்தை நீ யொழிக்கவேண்டுமென்றுகூற, களங்கமற்ற மனமுடைய சூரியசன்மாக்கூறுகின்றனன். எ - று.

நான்குவருணங்களாவன:—பிரம கூடித்திரிய வைசிய சூத்திரர்.சூரியசன்மா யாவர்க்கும் உபதேசித்துத் தெளிவிக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்துடையனாகலின், “துரிசற்ற சிந்தையோன்.” என்றார். (௧௨௮)

பேராமறையோர்பிரணவத்தோடுச்சரிக்க

பாராளரசரதுவொழிகபல்சனங்க

ளோராச்சிகாரமுதன்மகரமீராக

வாராய்ந்துருவேற்றியுய்ந்தொழிகவென்றைந்தான்.

(இ - ள்-) பெருமைமிக்க வேதியர்கள் பிரணவ சகிதமாகச் செபிக்கவேண்டு மென்றும், உலகத்தை யரசாரும் மன்னவர்கள் அப்பிரணவத்தை நீக்கிச்செபிக்க வேண்டுமென்றும், ஒழிந்த மற்றையர் பலரும் இதனையுணர்ந்து சிகாரமாதியாகவும் மகாரமந்தமாகவும் ஆராய்ச்சியுடன் செபித்து உச்சிவிக்க வேண்டுமென்றுங் கூறி னன். எ - று.

எனவே மறையவர்கள் பிரணவசகிதமாய் நகரமுதலாகவும் யகாரமிறுதியாக வும், மன்னவர்கள் பிரணவம் நீக்கியவ்வாறாகவும், ஏனையோர் பிரணவநீக்கத்துடன் சிகாரமுதலாகவும் மகாரங்கடையாகவுஞ் செபிக்கவேண்டுமென்றமைகாண்க. இப்ப ஞ்சாக்கரத்தைப் பற்றிய ஏனையவிசேடங்களை இச்சருக்க முதலிற்காட்டி யிருத்தலா லாண்டுணர்க. (௧௨௯)

அக்காலையாங்கனையான்பன்னியருகடைந்தா

டக்கோருடன்சூழ்ந்தவனடியிற்றாழ்ந்தனளான்

மிக்காய்பகழிதொடவிழ்ந்தபசுவுமுயி

ருக்காருமுய்வானுரைத்தியெனவிரந்தான்.

(இ - ள்-) அத்தருணத்தில் அவ்விடத்திலே அச்சூரியசன்மாவின் பத்தினியார் சமீபத்திலவந்து, பெரியோர்களாகிய மறையவர்களையும் அச்சூரியசன்மாவுடன் வல ம்வந்து அவர் திருவடிகளின் பணிந்து, மேன்மையுடையவரே! உம்மால் அம்பு ஏவி யதாலிறந்த பசுவும், வாளால் வெட்டுண்டு உயிர்துரந்தாரும் பிழைக்கும்படி வாக்கரு ளவேண்டுமென்று வேண்டினான். எ - று.

ஆல்-அசை அடைந்தான்-தாழ்ந்தனள் முற்றெச்சங்கள்.

(௧௩௦)

தெய்வத்திருவஞ்செழுத்தொடு தன்சிந்தைவைத்தான்

மைவைத்தகண்டனிரங்கிவரங்கொடுத்தான்

வைவைத்தவாளிசெகுத்தபசுமைந்தனெடு

முய்வித்தான்மாமருகியாங்கனுடனெழுந்தார்.

(இ-ள்-) அதுகேட்டு தெய்வீகத் தன்மையுடையதிருவைந்தெழுத்தைச் சூரிய சன்மா தன்மனதின் நியானித்தவுடனே, கருநிறங்கொண்ட கண்டத்தையுடைய சிவ

பிரான் திருவுளமிரங்கி வரமருளினர். அப்போதே கூர்மைபடைத்த அம்பினற்கொன்ற பசுவையும், வாளினால் வெட்டிய புத்திரனையும் சிறந்தமருகியையும் பிழைக்கச் செய்தனன். அவ்விடத்திலுடனே உயிர் பெற்ற நெழுந்தார்கள். எ - று.

அம்பினற்கொன்றது பசுவும் வாளற்கொன்றது புத்திரனும் மருகியுமாகலான், ஈண்டுவாளியென்று மாத்திரங் கூறினமையின் வாளையும் வருவித்துளாத்தாம். ()

எல்லோருநேரக்கியதிகயங்கொண்டேத்தினர்
நல்லோனைச்சூழ்ந்துநடுநடுங்கியஞ்செழுத்து
வல்லோனைநோக்கிவலஞ்சூழ்ந்துபோந்தகன்று
புல்லேறனைத்துமிருந்தவுழைப்போயினவால்.

(இ - ள்.) அங்கிருந்த மறையவர்களனைவரும் மற்றுள்ளாரும் இதைப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து, சூரியசன்மாவை வலம்வந்து அதிகஅச்சத்துடனே துறித்தார்கள். அப்போது திருவைந்தெழுத்தைச் செபிப்பதில் வல்லபமுடைய அச்சூரியசன்மாவைப்பார்த்து, அவ்விடத்துக்கடியிருந்த இடபங்களினத்தும் பிரதக்கணம்புரிந்து அவ்விடம்விட்டுப்போய் தாந்தாம்ருந்த விடங்களிற்சேர்ந்தன. எ - று.

ஆல்-அசை. நல்லோனைச்சூழ்ந்து நடுநடுங்கியேத்தினர் எனவும், வலஞ்சூழ்ந்து அகன்றுபோந்து எனவும் மாற்றுக். நடுநடுங்கியை அடுக்கியது மிகுதிபற்றி. (கநஉ)

சொல்லாமறைதெளித்தசூரியசன்மாவருள
வெல்லாருந்தங்கண்மனையகத்தெனய்தினர்
பொல்லாததிங்கிழைத்தவானந்தன்பொங்கருவிக்க
கல்லாநெடுவரையுங்கானகமுஞ்சென்றொளித்தான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் ஒருவராலங் கூறவேலாத இரகசியமாகிய திருவைந்தெழுத்தை யுபதேசித்தருளிய சூரியசன்மா விடைகொடுத்தருளும், அங்கிருந்த மறையவர்களனைவரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டிற்கேகினர். மகாகொடிய பாதகங்களைப் புரிந்த ஆனந்தனென்பவன், அருவிநீர் பெருக்கெடுக்கின்ற கற்களாலாகிய நெடிய மலைகளிலும் காட்டிலும் போய் மறைந்தான். எ - று.

இவ்வுண்மையை யாவருங் கண்கூடாகக்கண்டபின் அவ்வானந்தன் இவ்வுரகத்திருப்பானியின் ஆபாலவிருத்தரும் அவமதித்துத் தண்டம் புரிவாரென்பது கருதி மலைகளிலும் காடுகளிலும் மறைந்து திரிந்தானென்க. (கநஉ)

தன்னுருவமெல்லாம்பிணிக்களித்துத்தன்னுடலச்
செந்நிறநீர்பாயப்புழுக்களைப்பத்திதுற்றான்
மன்னுயிருமாண்டான்மறவிவதைத்திழுப்ப
வின்னுநிரயத்திழிந்தானெழுந்திலனால்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு திரியும் ஆனந்தன், தனது சரீரம் முழுமையும் நோய்க்கு விருந்தாக்கி, தனது சரீரத்துள்ள உதிரங்களெல்லாம் இரணங்களின் வழியாகமே லேஓழுகவும், அவ்விரணங்களில் கிருமிகள் நெளியவும், இவ்வித கெடுதிகளடைந்து உயிருமிழந்தான். அப்போது இயமன் தண்டஞ் செய்திழுத்துக்கொண்டோக நரகத்திலழுந்தினான். அவன் இன்னும் நரகக்குழியினின்றும் மீண்டானில்லை. எ - று.

இவ்வாணந்தன்புரிந்தன பெரும்பாதகங்களாதலின் அப்பாதகப்பயன்களை இம்மையிலேயே பலவிதவியாதிகளாலும் வருந்தி யனுபவித்துந் தொலையாமல் யமத ண்டனையுடன் நரகத்தழுந்தி வெகுகாலமாயும் இன்னும் கரையேறவில்லையென்றறிக. விசேடபாவமேனும் விசேடபுண்ணியமேனும் புரிந்த ஒருவன் அப்பாவபுண்ணியப் பலன்களை யனுபவித்தற்கு மேற்பிறவிவரையி லெதிர்பார்க்கவேண்டிய அவசியமில் லை, இப்பிறவியிலேயேகைவல்யமாம். இதனை, “மிகமேவியபுண்ணியபாவமேனும்வினை யின்பயன்மேலொருகாலமுறா-திகமேவருமென்பதனுள்ளநோயெல்லாமிவனைச்செற வெய்தினவே.” என்னும் சசிவர்னபோதத்தானுந்தளிக. இச்சரிதை நடந்த நான் முதற் சூதர் நைமிசவன முனிவர்களுக்கிதை யுபதேசிக்கும் நாள்வரையிற் பலயுகங் களாயும் அதுகாறுமிளவில்லை யென்பார், “இன்னுமெழுந்திலன்.” என்றார். (கருசு)

சூரியசன்மாசுருதியுரைக்கெட்டாத

சீரியவஞ்செழுத்தின்சின்மயஞய்ச்சேயநாட்

பாரினினிதுறைந்துவைகல்பலகழித்தா

னாரியொருபாகன் றிருக்கைலைநண்ணினான்.

(இ - ள்.) சூரியசன்மா அனேககாலமாய்ச் செபித்துவந்த வேதவாக்கியங்களுக்கு ரூந்தட்டுப்பாத சிறப்பமைந்த திருவைந்தெழுத்தாலாய ஞானபூரணஞய், இந்நிலவு லகத்தில் இனிமையுடன் வாழ்ந்து, பலதினங்கன்கழித்து, உமாதேவியை ஓர்பாகத்தி லுடைய சிவபிரானது ஸ்ரீகைலாயத்தடைந்தனன். எ - று.

சிறுவயது தொடங்கிச் செபித்துவந்தாராகலின், “சேயநாள்.” என்றார். அவ் வாறு செபிப்போர்க்கே நாத்தழும்பேறித் தம்வசமின்றிச் சதாநாவேயுச்சரித்துக்கொ ண்டிருக்கநேரும். அத்தகையோர்க்கே, அத்திருவைந் தெழுத்தாலாயமகிமை விளங்கு மென்றறிக. இதனை, “மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன் - பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன் - கற்றவர்தொழுதேத் துஞ்சீர்க்கறையூறிப்பாண்டிக்கொழுடி-நற்றவாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாம ச்சிவாயவே.” என்னும் ஆளுடைய நம்பிகளின் அருள்வாக்கானுமறிக. (கருரு)

நண்ணுங்கைலைக்கிரியினெநொள்கழித்துக்

கண்ணுதலெம்மானுருவிற்கரந்தொழிந்தா

னண்ணலருந்தவத்தீனொன்னுவவஞ்செழுத்தி

னுண்மைதெரிப்பினுணர்த்தற்கெளிதன்றே.

(இ - ள்.) தாமடைந்த திருக்கைலைப்பதவியில் அனேககாலங்கழிந்தபிறகு, நெற்றிக்கண்ணுடைய எமது சிவபிரான் திருவுருவில்மறைந்தனர். சிறந்தபெருந்தவமு டைய முனிவர்களே! அடியேனால் அத்திருவைந்தெழுத்தின் மகிமையை ஆராய்ச்சி யால் அறிவித்தற்கு எளிமையல்லவே. எ - று.

கைலைப்பதவி மற்றைப்பதவிகளிற்சிறந்ததேனும், காலஅளவைப்படி நீங்கத்தக்க தாகலின், “கண்ணுதலெம்மானுருவிற்கரந்தொழிந்தான்.” என்றார். அண்ணல் - பெ ருமை. தெரிப்பு - ஆராய்ச்சி. (கருசு)

அஞ்சுதிருவுருவம்பெற்றெடுத்தவஞ்செழுத்தை

நெஞ்சினினைவாரிதழியொடுநீணிலாப்

பிஞ்சுபுனையும்பெருமானேயென்பதல்லால்

வஞ்சமறுத்தீரவரையென்னென்றுவாழ்த்துகேள்.

(இ-ள்.) ஐந்துதிருவடிவங்களைப்பெற்றேங்கிய அத்திருவைந்தெழுத்தை தமது மனத்திறியாணிப்போர்கள், கொன்றமைமலர்மாலையுடனே நீண்ட மூன்றாம் பிறையையும் தரிக்கின்ற சிவபிரானே யென்று சொல்வதைத்தவிர, களங்கமற்றமனமுடைய முனிவர்களே! அப்படிப்பட்டவர்களை வேறே எவராக யான்றுதிப்பேன். என்று.

ஐந்துதிருவுருவம்பெற்றதை இச்சருக்கமுதலிற் கூறியிருத்தலினுண்ணென்க, ()

ஆகியநூருருவம்பெற்றெடுத்தவஞ்செழுத்தை

யோதியுணர்ந்தாராயுள்ளத்துணர்ந்தாலுந்

திதுபிறப்பறுப்பாரன்னவர்க்குத்தீங்கிழைப்பார்

போதுநாகினுக்குமண்ணுத்தல்போகாவே.

(இ - ள்.) சிவபிரான் திருவருளே திருவுருக்கொண்டோங்கிய திருவைந்தெழுத்தைத் தியானித்துத்தெளிந்தவர்களை மனதுறல் நினைக்கினும் அவர்கள் கொடியபிறவியையொழிப்பார்கள், அப்படிப்பட்டவர்கட்குக் கொடுமைபுரிவோர்கள் செல்லும் நரகங்களுக்கும் வாய்திறத்தலொழியாது என்றுரைத்தருளினார். எ - று.

சிவபிரான் திருவருளே யுருக்கொண்ட தென்பதை இச்சருக்கமுதலிற் கூறினம். ஏ-அசை. அவ்வாறு தீங்கிழைப்போர் நரகங்கடோறும் சென்றனுபவிக்க வேண்டிதலின், “போதுநாகினுக்குமண்ணுத்தல்போகா.” என்றார். (கூஉஅ)

பஞ்சாக்கரமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ஏ-க்கு திருவிருத்தம் கூகஅ.

எட்டாவது.

சிவநாமமான்மியச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதத்தொழுக்கமுழுதுணர்ந்தபுரிபுன்சடையீர்விமலனம்
தாதிப்பெருமான் திருவெழுத்தினுண்மையறிந்தமுறையறைந்தே
நாதத்தொளிருந்திருவுருவநாமமுளதென்றுரைத்தனமெம்
பேதைச்செருக்கினறிந்தவற்றைச்சொல்வாங்கேட்டுப்பெரிதுவப்பீர்.

(இ - ள்.) மறைமுறைமை யனைத்துந்தெளிந்த, முறுக்கிய அற்பசடையுடைய முனிவர்களே! அநாதிமலமுத்தரும் நமதுமுழுமுதலுமாகிய சிவபிரானது திருவைந்தெழுத்தின்மகிமைகளை யாமுணர்ந்தவாறு கூறினோம், நாதத்தத்துவத்திற் பிரகாசிக்கின்ற அவரது திருமேனிக்குரிய திருநாமங்களுண்டென்கூறினோமாகலின், அவற்றுள் எமதறியாமையால் விளைந்த பெருமிதத்தால் யாமுணர்ந்தவைகளைக் கூறுகின்றோம், அதையுந் கேட்டு மிகவும் களிப்பீர்களாக எனச்சூதர்கூறினார். எ-று.

இதனை, “ ஒமென்னும்பதமதனில்வேதமாதியும்பவிக்குமாலவித்தினுதிக்குமா
போ - லோமென்னும்பதமதனையுரைத்தார்தாமேயோதினர்கள்வேதாதியுரைகளெல்
லா - மோமென்னும்பதப்பொருளையுணர்ந்தார்தாமேயுணர்ந்தாரும்வேதாதியொரு
மைகூர - வோமென்னும்பதமொழித்தஞ்செழுத்துமாதர்க்கொழுங்குடையகுத்திரர்
க்குமுரைக்கலாமே.” என்னும் சிவதருமோத்தரத்தானு முணர்க. நாதமென்பதீண்டு
பிரணவத்தை. (க)

புரங்கண்முன்றுமவிடவைக்கொடுந்தீமாட்டும்புன்னகையோன்
சிரங்களோனாந்துடையபிரான்நிருநாமத்தினொருநாம
மிரங்கியொருகாலுரைத்தாலுமியனையவனென்றெணலன்றி
யரங்கிமனஞ்சூழஞ்ஞானத்திகழ்வாரளறுபுகுவாரே.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களைத் தகிக்கத்தக்க கொடிய வடவானலத்தை ஏவுகின்ற
புன்முறுவ லுடையவரும் ஐந்து, திருமுகங்களுடையவருமாகிய நமது சிவபிரானது
திருநாமங்களில் ஒருநாமத்தை மனமுருகி ஓர்காற்கூறினும், இவ்வாறு கூறுவோ
னே அச்சிவபிரானென்று கருதவேண்டு மல்லது, தங்கள் மனதில் பதிந்திருக்கும்
அஞ்ஞானத்திலமுந்தி இகழ்கின்றவர்கள் நமகிற் சேர்வார்கள். எ - று.

ஏ - அசை. சிரங்களைன்கிறதீண்டுமுகங்களை.

(உ)

எந்தைபெருமான் நிருநாமம்பிறந்தநாடொட்டிதப்பளவுஞ்
சின்றையொருபோதுணராராய்த்தீதுபுரிந்தோர்செல்லுநா
ளைந்துபுலனுமயர்ந்தபின்னரறிந்துமறியாமைபினாலும்
வந்தநாமங்கலைகொடுபுகுத்தப்புகுந்தவழிமொழிவாம்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவாகிய சிவபிரானது திருநாமத்தைப் பூமியிற் சன்மித்த
தினமுதலிறக்கும் வரையில், தங்களுடைய மனதில் ஓர்காலத்தினும் நினையாதவர்
களாய்க் கொடுமையே செய்தவர்கள், இறக்குந்தினத்தில் ஐம்புலன்களும் ஓய்ந்த
பிறகு, புத்திபூர்வமாகவும் அபுத்திபூர்வமாகவும் அவர்கள்வாயில்வந்தசிவநாமமானது
அவர்களைக்கலையிற் கொண்டிபோய்ச் சேர்க்கச்சேர்ந்த முறைமையைக் கூறுகின்
றோம். எ - று.

(ஈ)

தினாரீர்வேலையகழுடுத்தகொடிக்கோட்புரிசைசெலக்கிடந்த
வரைநீன்மாடமறுகுதொறுமழைகீண்டிரவருகலிங்கப்
புரைதீர்திருநாட்டகவையறம்புரிகந்துகமென்றொருநகரத்
துரைநான்மறையோர்குலந்தோன்றும்வியாழனென்போனொருமறையோன்

(இ - ள்.) அலைகளோடுகொடிய நீர் நிறைந்த கடல்போன்ற அகழிகூழ்ந்ததும்,
கொடிகளைத்தாங்கிய மதில்கள் சுற்றியிருக்கும் மலைபோன்ற உன்னதமுடைய நெடி
யமாடங்கள் வீதிகள்தோறும் மேகமண்டலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு உயர்ந்தோ
ங்கி யிருப்பதுமாகிய சூற்றமற்ற கலிங்கமென்னும் அழகியநாட்டிலே, தருமம்புரியும்
கந்துகமென்னும் ஓர்நகரத்தில், யாவராலும் சொல்லப்படும் வேதியர் குலத்திலுதி
த்த வியாழனென்னும் பெயருடைய ஓர்வேதியனிருந்தான். எ - று.

கடல்போன்ற அகழியும் மேகமண்டலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டோங்கியுள்ள
மாடங்களுள்ள வீதிகளுமுடையது கலிங்கமென்னும் நாடென்றபடி, இருந்தான் -
சொல்லெச்சம்.

(ஊ)

புதல்வரிலனாய்நெடுங்காலம்புரிந்தவத்தின்பொருட்டானோர்
மதலைபயந்தான்வீரியெனென் றவற்குநரமமதலையவன்
சினையுமனத்தான்வரம்பிகந்துபுலவும் துவந்தின்றுருந்து
மதுமற்றொழியான்கள்விலைகூய்மறுகுதோறுமலமருமால்.

(இ - ள்.) அவன் புத்திரப்பேற்றவனாக அநேககாலம்செய்துவந்த தவங்கா
ணமாய் ஓர் புத்திரனைப்பெற்றான். அப்புத்திரனுக்கு வீரியெனென்று பெயர். அப்புத்
திரன் கெட்டமனமுடையவனாய், அளவுகடந்து புலாலுண்ணுவதும் கள்முடித்தலும்
ஆகிய இவற்றைத் தவிராதவனாய், கள்ளை விலைகூறிக்கொண்டு வீதிதோறுஞ் சுழலு
வான். எ - று.

வரம்பிகந்து என்பதற்கு வேதியரொழுக்கத்தைவிட்டு எனப் பொருள்கூறினு
மமையும். மற்று - ஆல் அசைகள். (இ)

அறுத்தபுலவுவகிரந்தரிந்துகூலத்தமைத்துவிலைபகரு
நிறுத்தபொருள்வேட்டவாவினனாய்ப்பிறந்தவரம்பினெறிந்தான்
கறுத்தமனத்தின்புலத்தொழிலையெனறிக்கருதான்பரப்பிரமத்
திறுத்தபொருளோர்துள்ளோரையிகழாதொழியானெஞ்ஞானும்.

(இ - ள்.) அறுக்கப்பட்ட புலாலப்பிளந்து சிறுதுண்டுகளாக அரிந்து கடைத்
தெருவில்வைத்து விலைகூறுவான், அப்புலலை நிறுத்த பொருளை மிகவும் விரும்பின
வனாய், தான் சனித்தமரபின் ஒழுக்கமுறைமையைக் கைவிட்டான். கரோமனதி
னிடத்திலே புலத்தொழிலைத் தவிர வேறுநினைவான், எக்காலத்தினும் பரப்பிரமப்
பொருளாகிய சிவபிரானைத் தெளிந்தவர்களை இகழாமலிரான். எ - று.

புலலைக் கடையில்விற்கத் தொடங்கியதுமன்றி அதை நிறுத்து எடையுடனும்
விற்துப் பொருள்சேகரிக்க விரும்பினுனென்பார், “நிறுத்தபொருள்வேட்டவாவின
னாய்.” என்றார். பரப்பிரமத் திறுத்தபொருளென்பது பரப்பிரமத்தோடுசேர்த்த
பொருள் என்றருத்தமாய்ப் பரப்பிரமப்பொருளெனமுடிவதற்கு. (ஈ)

இவ்வாறொழுகும்புல்லொழுக்கினொழுகிசிலநாளொழிந்தபின்னர்
வெவ்வாறிறைத்தவனைபெருக்கிவிற்துபடுநான்மெய்திண்பு
யவ்வாறொழுகுமதலையவனருகுசார்ந்தானினதுபொரு
ளெவ்வாறுணரேன்கொடுத்தபரிசேற்றபரிசேதியும்பென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் நடந்துவருகின்ற ஈன ஒழுக்கத்திலேயே சிலநாள்
நடுத்து கழிந்தபிறகு, துன்மார்க்கத்தின்புரிந்த தீவினைகளை விர்த்தியாக்கி இறந்துபோ
கின்ற நாளையில், அவ்வண்ணம் நடத்திய தனது புத்திரனது சமீபத்தில் வியாழன்
போய், உனதுதிருவியம் எப்படியாயிற்றோ அறியேன், யார்க்குக்கொடுத்ததும் யாரிடத்
தில்வாங்கினதும் நீசொல்லென்று கேட்டனன். எ - று.

தீவினைப்பெருக்கால் மரணம் அகாலத்தில் நேர்ந்ததென்று குறிப்பித்தமை
காண்க. (எ)

செல்லக்கிடக்கும்புலைச்சேரித்தலைவரிருவரிவர்களிலோ
ரல்லற்புலையன்புலவுவிலைதரவேண்டுமெதுண்டரைப்பணமம்

றொல்லைக்கொடுத்தமதுச்சிவமென்றுரைத்தாநுயிர்விட்டொழிந்தனன்
வெல்லைக்கடைபார்த்திருந்தநமன்பாசங்கழுத்திட்டிழுத்தனனா

(இ - ள்.) ஊர்க்குக் கடையிலுள்ள பறைச்சேரியின் தலைவர்களிருவரிருக்கின்றார்கள். அவர்களில் மிகக்கொரோனாகிய ஓர்புலையன் புலால்வாங்கியவிலை அரைப்பணங் கொடுக்கவேண்டியிருக்கின்றது, மற்றொருவனுக்கு வெகுநாளைக்கு முன் கொடுத்த கள் குறுணி, என்று சொல்லி உயிர்துரந்திறந்தான். அக்காலமுடிவை எதிர்பார்த்திருந்த நமன் தனது பாசக்கயிற்றைக் கழுத்திலுமாட்டி யிழுத்துப்போனான். எ - று.

ஊர்க்குக் கடையிலிருப்பது புலச்சேரி யாதலின், “செல்லக்கிடக்கும்.” என்றும், வெகுநாளாயலைத்துவந்தானாதலின், “அல்லற்புலையன்.” என்றும், அதினும் வெகுநாளைக்குமுன் முடிந்ததென்பது குறிப்பிப்பான், “தொல்லை.” என்றும் கூறினர். அவனுயிர் விடுங்காற்கூறிய சொற்களில் கள்ளின் அளவுகூறிய குறுணியென்னும் ஓர்சொல்லுடன் உயிர்துரந்தமையின் அவன் கைலைக்கேகலைப் பின்வருஞ் செய்யுட்களாலிக. பாசக்கயிற்றை வீசிப்பிடித்தல் இச்சரீரத்தையாயின், இச்சரீரம் இவ்விடத்திலேயேயிருக்கக்காண்கின்றோமேயெனின், அப்படியன்று, சொர்க்க நரகப் பிராப்தியடைய வேண்டியவர்களைப் பிடிக்கவரும்போதே நம்மயாதனைசரீரமொன்று கொண்டுவந்து, அச்சரீரத்தில் அவரதாவியைப்புகுவித்து அச்சரீரத்தையே பாசக்கயிற்றாற் கட்டியிழுப்பானெனவறிக. அக்கால முடிவுவரையிற் காத்திருந்தானென்பார், “அவ்வெல்லைக்கடைபார்த்திருந்தநமன்.” என்றார். இதனாற்றான் நமனுக்குக் காலனென்னுங் காரணப்பெயர் வழங்குகின்றது. சிவம் - குறுணி - மற்று ஆல் - அசைகள். தென்பான்மறலிசெலக்கொடுபோய்ச்செக்கிறிருக்கித்திருக்கியவனென்பானவையொன்றறியாமலரைக்குங்காலையிறந்தொழிநாளன்பாஞ்சிவமென்றுரைத்ததனைக்கயிலைக்கணத்தேராரிந்துறுத்து முன்பாமறலியொடும்பொருதுமுடித்தார்மறலிமுடிச்சேனை.

(இ - ள்.) நமன் தனதுலகமாகிய தென்றிசையிலுள்ள யமபுரத்திற் கழைத்துக்கொண்டுபோய், செக்கிலிட்டித் திருப்பித்திருப்பி, சரீரத்திலுள்ள எலும்புகளொன்றேனுந் தெரியாதபடி யரைக்கின்றபோது, அவன் இறக்கின்றதினத்தில் அடியார்க்கன்புருவமாகிய சிவமென்று அவன்கூறியிருத்தலைக் கையிலுள்ள சிவகணங்க ளறிந்து, கோபித்து நமனுக்கு எதிரில்வந்தெதிர்த்து அவனது வல்லபமுள்ள சைனி யங்களனைத்தையும் அழித்தார்கள். எ - று.

யமபுரத் தென்றிசைக்கண்ணும் சிவபுரம் வடதிசைக்கண்ணுமுளதாகலின், “தென்பான்மறலிசெலக்கொடுபோய்.” என்றார். இதனாலன்றோ யமனுக்குத்தென்றிசைக்கோன் என்னும் பெயர் வழங்குவது. (க)

நிரையத்தலைவன்பெருஞ்சேனையிறந்துநீங்குகடுமறலி வரையொத்திவரும்புயத்தடத்தைப்பாசத்திறுக்கிவலித்திழுத்தாருரையிற்சிவமென்றுரைத்தானைத்தெய்வமானதும்பருய்த்து விரையக்கொடுபோய்த்திருக்கயிலைப்புனிதன்றிருமுன்விடுத்தனரால்.

(இ - ள்.) பெரியநரகாதிபனது வீசேடசைனியங்கள் இறந்துவிட, அப்போது அந்நமனது மலைகளைப்போன்று வளர்ந்து விசாலித்தபுயத்தைப் பாசத்தாற்கட்டிக் கடினமாயிழுத்தார்கள். வார்த்தைகளிலே சிவமென்றுசொன்ன அம்மறையவனைத்

தெய்வீகவிமானத்திலே ஆகாயமார்க்கத்திற்செலுத்தி, அதிவிரைவாய்க்கொண்டுபோய்த் திருக்கைலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபிரானது சந்திரதானத்தில்விட்டார்கள். எ - று.

ஆல் - அசை. வலித்திழுத்தல் - கடினமிகுதியைக் குறிப்பித்தது சிவசிந்தனையோடு கூருதுபலவிதவார்த்தைகளுடனே வேறொருபொருளுக்கத்தாற் கூறினனென்பார், “உரையிற்சிவமென்றுரைத்தானே.” என்றார். (க0)

விடுத்தமறையோன்முதற்புரிந்தவெம்மைநீங்கியுமைபாகத் தெடுத்தபெருமான்நிருவுருவமெடுத்துச்சிறந்தான்றொடர்பாசத் தொடுத்தநமனைக்கொடுமுழையின் றுரவுட்புகுத்தாரதுகளாப் படுத்திரயத்தென்றிசைக்கோன்வடபாற்கைலைபடர்ந்துற்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு சிவகணங்களாற்கொண்டுபோய் விடப்பட்ட வீரியனென்னும் வேதியன், முதலின்புரிந்தபாதகங்கண்ங்கப்பெற்று, உமாதேவியை இடப்பாகத்தமைத்த சிவபிரானது நிருவுருவடைந்துவிளங்கினான். தொடர்ச்சியாயுள்ளபாசத்தாற்கட்டியநமனைக்கொண்டுபோய் அக்கைலையின்குகையிலுள்ள ஓர் துரவிறள்ளினார்கள். அவ்வேதியனைநரகத்திற்சேர்த்த இயமன்இதைக்கேட்டு வடதிசைக்கணுள்ள திருக்கைலைக்குவந்துசேர்ந்தான். எ - று.

வீரியனென்னும் வேதியன்வேறொருபொருளுக்கத்தாற் சிவமென்றுகூறினும் அவ்வுச்சரிப்பின் பயனாற்சிவசாரூபப்பெற்றனனென்பார், “உமைபாகத்தெடுத்தபெருமான்நிருவுருவமெடுத்துச்சிறந்தான்” என்றும், நமனென்பதும்யமனென்பதும் பொதுவாயொரேபொருள்பயப்பதேனும், நரகங்கட்டுத்தலைவனுக்கு நமனென்றும் அவர்களனைவருக்குந்தலைவனாய் அவ்வுலோகத்திற் கதிபனாயுள்ளமறலிக்கு யமனென்றுங் கூறுவதுமரபென்பதை விளக்குவான்” நமனைக்கொடுமுழையின் றுரவுட்புகுத்தார்.” என்றும், “தென்றிசைக்கோன்வடபாற்கைலைபடர்ந்துற்றான்.” என்றும் கூறினர். (கக)

எங்கோனந்தியெம்பெருமான்நிருத்தாளினைஞ்சுமியமனொரு செங்கோலளித்தாயதுவன்றித்தீமைபுரியேனொருசுறியேனங்கோர்மறைநன்குலமிகந்துபுலவுமதுவுமயின்றருந்தி வெங்கோலரசன்றிருப்போலத்தருமங்கழியமீதுர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அக்கைலைக்கண்வந்து, எமதுநலைவராகிய நந்தியெம்பெருமானதுநிருவடிகளைப்பணியும் இயமன், அடியேனுக்கோர் செங்கோலளித்தீர், அச்செங்கோலின் படிக்கல்லது அடியேன் ஒருகெடுதியும் புரிந்தேனில்லை. அவ்விடத்துள்ள ஓர்மறையவன் நல்லகுலாசாரங்கடந்து. புலாலும் கள்ளும் புசித்துக்குடித்து, கொடுங்கோல் வேந்தனது செல்வத்தைப்போன்று தினத்தோறும் புண்ணியங்குறையப்பாதகத்தின்மேம்பட்டவனாயினன். எ - று.

செங்கோலரசர்க்கன்றிக் கொடுங்கோலரசர்க்குச் செல்வம் விர்த்தியாகாதென்பதுகுறிப்பிப்பான், “வெங்கோலரசன்றிருப்போல்.” என்றார். இதனை, “குடிக்கொன்றிறைகொள்ளுங்கோமகற்குக்கற்றா-மடிகொன்றுபால்கொளலுமாண்பே - குடியோம்பிக் - கொள்ளுமகொள்வோர்க்குக்காண்டுமேமாநிதியம்- வெள்ளத்தின்மேலுப்பல.” என்னுங்குமரகுருபரசவாமிகள் திருவாக்கானுமறிக. புலால்புசித்தலும் கங்குடித்தலுமாகலின், “புலவுமதுவுமயின்றருந்தி,” எனவரிசைப்படக்கூறினர். செங்கோலென்

பதிண்டு-அரசாட்சி. “மறைநன்ருலமிகந்து.” என்றமையின் மறையவன் எனவருவித்தாம். (௧௨)

அவனைக்கொணர்ந்தார்கொணர்வழிச்சென்றயில்வாளெயிற்றுக்கணநாதர் சிவனைப்பணிந்தோனிவனெனவென்சேனைமுடியச்செகுத்திறுத்துப் பவனத்தொருசார்நெடுமானப்பாங்கரேற்றியிவணுய்த்தா ரெவணுற்றடைத்தாரறியேனென்பணிமேற்கொண்டதிழைத்தானே.

(இ - ள்.) அத்தகையபாதகனை அடியேனது ஏவலாளர்கள் பிடித்துக்கொண்டு வந்தார்கள், அவ்வாறுகொண்டுவரும்வழியிலே, கூர்மையுடன்பிரகாசமுடையபற்க ளைப்படைத்த சிவகணத்தலைவர்கள்வந்து, இவன் சிவபிரானைத் தொழுதவனென்று கூறி, எனது சைனியங்களினத்தையும் அழித்தொழித்து, ஆகாயமார்க்கத்தின் ஒர் பக்கமாக நீண்டவிமானத்திலேற்றிக்கொண்டு இவ்விடத்திற்கழைத்துவந்தார்கள். அடியேனது ஏவலையேற்று இவ்வாறுகொண்டவந்தநமனை எவ்விடத்திற்கொண்டவ ன்து சிறைசெய்தார்களோ அறியேன். எ - று. (௧௩)

இதுகேட்டுனதுதிருவடிக்கீழெய்தியடைந்தேனெம்பெருமா னதுகேட்டிண்ணபரிசெனவோர்ந்தருள்வாபெனலுமருணந்தி மதுவாய்ப்புலையன்மறைக்குலத்துவரம்புரித்தவீரியவா னெனதுதீர்த்தொழிவானல்வினை யொன்றிருந்ததிருந்தமுற்பிறப்பின்.

(இ - ள்.) இதனையடியேன்கேள்வியுற்று, எம்பெருமானே! உமது திருவடிக்கீ ழ்வந்துசேர்ந்தேன், ஆதலால் அவனை எங்குசிறைசெய்தார்களென்று சிவகணங்களைக் கேட்டு இத்தன்மையென்றுதெரிந்து, அடியேனுக்குத்திருவாய்மலரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும், புலாலையும் கள்ளையும் உண்டபுலைத்தன்மையுடையவனாய் வேதியர் குலாசாரங்கைவிட்ட வீரியனென்பவன், இத்தீவினைகளைத்தீர்த்தற்கேதுவாக அவ ன் முற்பிறவியின்புரிந்த புண்ணியமொன்றிருந்தது. எ - று.

சிவகணங்கட்குத்தலைவரும் திருக்கலைக்குக்காவல் பூண்டவரும் இரண்டாங் சம்புவும் நந்திதேவராகலின், சிவகணத்தலைவர் செய்கையை இயமன் நந்தியெம்பெரு மானிடத்துமுறையிட்டனனென்க. ஏதுவென்பது ஏதுகைநோக்கி ஏது வெனக்கு துகிறு. (௧௪)

ஆதலானுமுயிரிதக்குமற்றைநாளிலரமை மோதலானும்பெற்றற்கரியகதியினுயர்ந்தா னுடம்பெடுத்தார் தீதிலாமைசெய்திலராய்ச்செனனவலையிற்றியங்குறினுஞ் சாதலானகாலேசிவநினைந்தார்கதியின்றலைநின்றார்.

(இ - ள்.) ஆகையாலும், இப்பிறவியில் உயிர்துரக்கும் அன்றைக்குச் சிவபிரான் திருநாமத்தைக்கூறியதாலும் பெறுதற்கரிய பதவியின் மேம்பட்டான். மானிடசரீர ம்வாய்க்கப்பெற்றவர்கள் தீவினையைத்தவிரச்செய்யாதவர்களாய்ப் பிறவிக்கடலின் மயங்கினும், இறக்குத்தருணத்திற் சிவபிரானை நினைக்கின்றவர்களெவர்களோ அவர் கள் மேம்பட்டபதவியிலிருப்பார்கள். எ - று.

இறக்கும்வரையிற்கொடுமைபுரிந்து இறக்கும்போது சிவபிரானத்தியானிப்போ ர்க்கே இத்தகையமேம்பாடுண்டாமென்னின் சதாதியானிப்போரடையும் மேம்பாட் டைவரையறுக்க யார்தரம்? (௧௫)

அப்பேருரைக்கிலரும்பதவியவர்க்கல்லாமலெமர்க்குண்டோ
வெப்போடெரியுந்தீநிரயத்திழிவாரிவர்க்குவ்னைசெய்வா
ரிப்போதுனதுகொடுங்கோன்மைக்கரன்பேருரைத்தாரெளியரோ
மைப்போலுளத்தாய்முன்னொருநாணிகழ்ந்தகாதைமறந்தனையே.

(இ - ள்) அத்தகைய சிவநாமத்தைக்கூறிற் கிடைக்கின்ற மேலானபதவி அவ்
வாறு கூறுவோர்க்கேயுண்டாகுமன்றி எம்போன்றவர்க்குங்கிடைக்குமோ? இத்த
கையோர்க்குத்தீங்குபுரிவோர் உஷ்ணதிக்கத்தூடன் எரிந்துகொண்டிருக்கும் அவியா
நரகத்தழுந்துவார். இப்போதும் உன்னற்புரியுங்கொடுத்தண்டனைகளுக்குச் சிவநாம
ங்கூறினோர் இலக்காவர்களோ? மேகம்போன்றகருநிறமனமுடையவனே முன்னொரு
நினத்தில் நடந்தசரித்திரத்தை மறந்துவிட்டனையே!. எ - று.

சிவநாமம்புகல்வோர்க்கு எம்மினுமேலாங்கதியுண்டாமென்பார், “அப்பேருரை
க்கிலரும்பதவியவர்க்கல்லாமலெமர்க்குண்டோ.” என்றும், சிவநாமம்புகல்வோரிட
த்து உனத்திகாரஞ்செல்லாதென்பார், “இப்போதுனதுகொடுங்கோன்மைக்கரன்
பேருரைத்தாரெளியரோ” என்றும், தெளிவற்றமனமுடையவனென்பார், “மைப்
போலுளத்தாய்” என்றும் கூறினர். (௧௬)

சுழிந்தகாலத்தொருவேடன் வைவாள்விதிரீக்குங்கரத்தினனா
யுழிந்தசிந்தைமறச்செருக்கால்வழிச்செல்வோரையாறலைத்துஞ்
சுழிந்தசீமற்றத்துடனுயிரைத்துறந்தீர்த்திடும்புலமயக்கி
னிழிந்தமதுவுண்டிம்புலவுதின்றும்பிற்பாவிடர்விளைத்தும்.

(இ - ள்) முன்னொருகாலத்தில், ஓர்வேடன் தன்கையிலேகூரியவாளாயுதத்தை
வீசபவனாய், சற்றேனும் எண்ணமற்ற கொரேஜுங்காரத்தால், பிரயாணம்போகின்
றவர்களைவழிபறித்தடித்தும், கரேகோபத்துடன் உயிரைப்போக்கிக்கொன்றும், அறி
வுமயக்கத்தால் இழிவாகியகள்ளைக்குடித்தும் வேகாப்புலலைப்பிடித்தும் பிறரிடத்தில்
தீமைவிளைத்தும், எ - று. (௧௭)

இரக்கமென்பதொருசிரிதுமில்லானுகித்தறுகண்மை
கரக்குமனத்திற்பிற்பொருளைக்கவ்விக்கவர்ந்துங்கடும்பாவம்
புரக்கும்புலையரிற்பழகிக்கண்மோந்துண்மெபுரியறத்தைத்
தூக்குந்தொழிலுக்குளனுகிக்கள்வானிரவுந்துயில்கொள்ளான்.

(இ - ள்) இரக்கமென்பது ரவலேசமும் இல்லாதவனாய், கொரேஜத்தினால் வஞ்
சகம்புரியும் மனத்துடனே அன்னியர்பொருளை விடாதுஅபகரித்தும், பெரும்பாதக
ங்களைப்பாதுகாக்கின்ற புலையர்களுடனே நேசித்து, கள்ளைமிகவிறும்பமாகவாசனை
பார்த்துக்குடித்தும், யாவராலும் செய்யப்படும் தருமத்தையழிக்குந்தொழில்களையே
யுடையவனாய்த் திருவேதற்காக இரவிலும் நித்திரைசெய்யான். எ - று.

கவ்வுதல் - தவறுதுபற்றுதலாகவின் விடாதெனக்கூறினும், கொடும்பாதகங்க
ளுக்கழிவுநேராம் சதாபுரிந்து அவற்றைவளர்த்துவருதலின், “கடும்பாவம்புரக்
கும்புலையர்.” என்றனர். (௧௮)

வரைக்குண்முழையினகத்தொதுங்கிவழிச்செல்வோரையாகரவென்
றுரைக்குமொருகாற்பிரகரவென்றுரைக்குமொருகாற்கடுஞ்சீமற்றத்

தினாத்துவெகுளாச்சங்கரவென்றியம்புமலனுக்கிறுதியுத்
தரைக்குங்குழவியெனவுபிரிக்குங்காலமதலையுருமுற்றான்.

(இ - ள்.) மலைகளுக்குள்ளிருக்கும் குகைகளில் மறைந்திருந்து, பிரயாணம் போகின்றவர்களை உங்கன்கையிற்பொருளையபகரிப்பேனென்றுகூறுவன், ஓர்தடவையடித்துப்பிடுங்குவேனென்றுகூறுவன், மற்றோர்தடவைகடுங்கோபத்தாற்கூவிச்சினந்து கொண்டு பிடுங்குவேனென்று கூறுவன். இவ்வாறுள்ளவேடனுக்கு மரணங்கிட்டி, வியாதியிலமுந்திய சிறுகுழந்தையைப்போன்று வல்லபமொடுங்கிப் பெருமூச்சுவிடுத்தருணத்தில், அவன் புத்திரன்சமீபத்தில் வந்தான். ஏ - று.

ஆகரவென்றல் பிடுங்கிக்கொள்வதென்றும், பிரகரவென்றல் அடித்துப் பிடுங்கிக்கொள்வதென்றும் சங்கரவென்றல்கொன்றுபிடுங்கிக்கொள்வதென்றும் வடமொழியிலுளதாகக்கூறுவர். சிலர்தேசிகமென்பர், “அரைக்குழுவியென” என்பதற்கு அம்மியிற்குழவியரைபடம்போதுண்டாகும் ஓசையைப்போன்று எனப்பொருள்கூறுவாருமுள்.

(கசு)

எளியேனுய்வதெவ்வாறென்றிரங்கியழக்கண்டிவனோக்கி
யொளியாயெழுந்துசெல்வோனாயோடிமறித்துன்னேவலலா
விளியாகரவென்பிறகரவென்வீடலையாகிச்சங்கரவென்
றுளிரீர்கலுழக்கவர்ந்திடெனவுரைத்தானாவிதுறந்தொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரன் அடியேன் பிழைப்பதெப்படியென்று மனமுருகிப் புலம்புவதை இவ்வேடன் பார்த்து, செல்வந்தர்களாய்ப் பிரயாணப்பட்டுப் போகின்றவர்களைப் பற்றிப் பின்னே யோடித்தடுத்தி, உனதேவலாளனாயழைத்துப் பறிக்கும்படி ஆகரவென்று சொல்லு, அதன்பின் அடித்துப்பறிக்கும்படி பிரகரவென்று சொல்லு, அதன்பின் விடாதவராய்க்கொன்று பறிக்கும்படி சங்கரவென்று சொல்லு, இவ்வாறு அவ்வழிப்போக்கர்களது கண்களில் நீர்த்துள்ளிந்தும்படி அவர்கள் பொருள்களை யபகரித்துக்கொள்ளென்று கூறினன், உடனே உயிரீங்கி யிறந்தான். ஏ - று.

முதலிற் பறிக்கச்சொல், அவ்வாறு கொடாவிடில் அடித்துப் பறிக்கச்சொல், அதற்குங் கொடாவிடில் கொன்று பறிக்கச்சொல், என வரிசைப்படக் கூறியவாறாக.

(உ0)

தொலைவில் காலம்பெரும்பாவந்தொடக்கத்தொடர்ந்தாறுயிரனைத்துங்
கொலைசெய்வேடனியனைநெடுநிரயங்குமிழியெழுவமிழ்த்தி
யலகில்காலங்கிடத்தியெனவறைந்தகணக்கற்கெதிர்நோக்கிப்
புலையெனினுஞ்சிவனாமமுரைத்தானிறக்கும்பொழுதென்றாய்.

(இ - ள்.) அளவிறந்த காலமாகப் பெரும்பாதகங்கள் சேர்ந்துகொண்டேவர, இடைவிடாது சீவராசிகளனைத்தையுங் கொலைபுரிந்த வேடனாகிய இவனை, பெரியநரகக்குழியில் குமிழியெழும்பும்படி அழுக்கி, அனேககாலம் போட்டுவைப்பீரென்றுகூறிய சித்திரகுத்தனுக்கெதிரோபார்த்து, இவன்புலத்தன்மையுடையவனாயினும் சிவநாமத்தை மரணமடையும்போது மொழிந்தானென்றனை. ஏ - று.

நரகக்குழியினின்று மீண்டுங் கரையேறவேலாத அவ்வளவு ஆழத்தில் அமிழ்த்தவேண்டுமென்பான், “குமிழியெழுவமிழ்த்தி.” என்றான்.

(உக)

நீயாவுணாத்தவுணாயுணர்ந்தநிறைந்தகுணச்சித்திரகுத்தன்
மேயாப்பதவிபுரந்தளிக்கும்பெருமானணியுந்திருநாமம்
வாயாலுணாக்குத்திறனுற்றொழிந்தானிரயமெனமதிப்பத்
தூயர்வழுத்தநடுகின்றாய்நீயன்றிழைத்தசொல்லுவாம்.

(இ - ள்.) நீயேகூறிய வார்த்தைகளையறிந்த சம்குணம்வாய்ந்த அச்சித்திரகுத்
தன், அழியாப்பதவியைப் பாலித்துப் பாதுகாக்கும் சிவபிரான் தரிக்கின்ற திருநாம
த்தைத் தனதுவாயினாக்கூறும் வல்லபம்பெற்றவரும் நரகவேதனையே நீங்கினனெ
ன்று என்னும்படி, பரிசுத்தர்கள் வாழ்த்துமாறு நடுவுநிலைமையில் நிற்பவனே! நீ
அப்போது செய்தவைகளைக் கூறுவோம். எ - று.

நடுவுநிலைமை யுடைமையால் பெரியோர்கள் வாழ்த்தும்படி நிற்கின்றவனே
என்றபடி காண்க. இதனானே இவனுக்கு நடுவன் என ஓர் பெயர்வழங்குவது
மரபு. மேற்கூறிய மூன்றுபதங்களின் இறுதியிலும் அர என்னும் சத்தம் வெளிப்
பட்டமையின் இத்தகைய மகிமைவிளைந்ததென்பதைக் குறிப்பித்தவாறறிக. இதனை,
“அரகரவென்னவரியதொன்றில்லை - யரகரவென்னவறிகிலர்மாந்த - ரரகரவென்ன
வமரருமாவ - ரரகரவென்னவறும்பிறப்பன்றே” என்னும் திருமந்திரத்தானுண
ர்க. சித்திரகுத்தனும் சிவநேசமுள்ளோனென்பதை விளக்குவான், “நிறைந்தகுணச்
சித்திரகுத்தன்.” என்றார். (௨௨)

வெள்ளேறுகைத்ததனிப்பெருமானுமமுறைத்தான்ஈந்துறுநாட்
புள்ளேறுகைக்கும்பெருமாற்குமயற்கும்போற்றும்பொறைபெற்றான்
வள்ளேறொருகானெடுஞ்சூலப்படையீர்வழுத்தும்வழுத்துமெனக்
கள்ளேறிதழ்ப்பூமலரிறைத்துத்தொழுதாய்களிக்தாய்நீயன்றே.

(இ - ள்.) வெள்ளிடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டருளும் ஒப்பற்ற சிவபிரா
னது திருநாமத்தை இறக்குத்தினத்திற் கூறினவன், பறவைக்கிறையாகிய சுருடனை
வாகனமாகவுடைய திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் துதிக்கத்தக்க பெருமைபெற்ற
னன். கூர்மையிடுக்க ஒற்றைத்தாளுள்ளநீண்டசூலப்படையுடைய எனதுகணங்களே!
நீங்களும் துதியுங்கள் துதியுங்களென்றுகூறி, தேன்றிறைந்த இத்தக்களையுடைய அழ
கமைந்த மலர்களாலருச்சித்துப்பணிந்து மகிழ்ந்தவன் நீயல்லவா? எ - று.

சூலாயுத்திற்கு ஒற்றைத்தாளும் மூவிலைகளும்வடிவமாதலின், “வள்ளேறொரு
கானெடுஞ்சூலப்படை.” என்றார். இதனை, “ஒருதான்மூவிலைச்சூலமேந்தினின்றனை.”
எனவரும் ஆளுடையபிள்ளையா ரருள்வாக்கானுமறிக. உள் - கூர்மை. (௨௩)

இன்னகாலனெனத்தெரியேன்வேடனிருந்தானெம்பெருமான்
றன்னதாயதிருவுருப்பெற்றறியாய்போலுஞ்சுதுமறைதேர்
மன்னுபுரிநூல்வேதியனைமறலப்புருந்தாருன்னுழையோர்
பன்னுகணத்தோரிதுபுரிந்தாருனக்கேசாலப்பழுதென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வேடன் எமது சிவபிரான் திருவுருவமைந்திருத்தனன். அவன்
இத்தனைகால மிவ்வாறிருந்தானென்று யானுமறியேன், இதனை நீயுணராய்போலும்!
நான்குவேதங்களையுணர்ந்த நிலைபெற்ற முப்புரிநூலணிந்த வேதியனை உன்னிடத்
துள்ளவர்கள் வதைக்கப்புகுந்தார்கள். ஆதலால் யாவராலும் கூறப்படும் சிவகணத்

தவர்கள் இவ்வாறு புரிந்தார்கள். உனக்கே மிகக்கெடுதியெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

அவ்வேடன் சாளுபம்பெற்று அப்பதவியில் நெடுங்கால மிருந்தனனென்பார், “இன்னகாலனெனத்தெரியேன்வேடனிருந்தானெம்பெருமான் - நன்னதாய்திருவுருப்பெற்று.” என்றும், உன்னேவலர் அவ்வேதியனை வதைக்கப்புகுந்தே குற்றமன்றிச் சிவகணங்கள்புரிந்ததுகுற்றமன்றென்பார், “உனக்கேசாலப்பழுது.” என்றும் கூறினர். மறலல் - வதைத்தல். (௨௪)

நந்தியுரைத்தபரிசனைத்துஞ்செவியோர்ந்துணர்ந்தநமனுரைக்குமெந்தைபெருமான் திருநாமத்துயர்ந்தோனவனையிடரிழைத்தல் சிந்தையுணர்ந்தேனலன்னைலைப்பெருமான்சேவைசெய்ப்புகுந்தேன்முந்தைமுறைக்காலனையொழித்தீங்கிவனையமைத்தேன்முறையோரான்.

(இ - ள்.) நந்தியெம்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியவை யனைத்தையும் கேட்டுத்தெளிந்த இயமன் கூறுகின்றான். எமது பிதாவாகிய சிவபிரான் திருநாமத்தியானத்தால் மேன்மையடைந்த அவ்வேதியனை வதைசெய்தலை என்மனத்திற்றெளிந்தேனில்லை, அத்தருணத்தில் யான் இக்கலைக்குச் சிவபெருமான் தரிசனஞ்செய்வதற்காக வந்திருந்தேன், பழமையாயிருந்த நமனை நீக்கி நூதனமாக இவனை ஏற்படுத்தினேன், ஆகையால் இவன்வழக்கம் அறியான். எ - று.

அவ்வேதியனை வதைசெய்தது தனக்குத் தெரியாதென்றும், அக்காலத்தில் தான் கலைக்குச் சிவபெருமான் தரிசனத்திற்கு வந்துவிட்டனென்றும், பழமையாயிருந்த நமனை நீக்கி நூதனமாயேற்படுத்தினதால் அவன்வழக்கம் அறியானென்றும் இயமன்கூறினனென்க. (௨௫)

சேவேறுகைத்தமுதற்பெருமான் திருநாமத்தினொருநாம நாவேறுதற்கன்புடனின்றொனக்குநமரேநானிழைத்த பூவேறிதழிப்புரிசடைமேன்மதியுமரவும்புணர்தாரா யாவேறுகைத்தோனருட்பெருமான்பொறுத்தியெனச்சேவடிவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) இடபேற்றை வாகனமாகச்செலுத்தியருளும் முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருநாமங்களில் ஒருநாமத்தைத்தமது நாவிலுச்சரிக்கு மன்புடையவர்கள் அடியேனுக்கும் உறவினரே, யான்செய்த தீமைகளை, கொன்றைமலரணிந்த முறுக்கியசடையின்மீது மூன்றும்பிறையும் சர்ப்பமுந்தரித்தவராய், இடபேற்றை வாகனமாகச்செலுத்தும் சிவபிரான் திருவருள்பெற்று விளங்கும் நந்தியெம்பெருமானே! பொறுத்தருளவேண்டென்று பிரார்த்தித்துத்திருவடிகளிப்பணிந்தான். எ - று.

இதழிப்பூவேறு எனமாற்றுக. ஆவென்பது பசுவிற்கும் இடபத்திற்கும் பெயராதலின், ஆவேறென்பதற்கு இடபேறென்ப பொருளுடைத்தாம். இதனை “பலபல வேடமாகும்பரநாரிபாகன்பசுவேறுமெங்கன்பரமன்.” என்னும் ஆளுடையபிள்ளையார் அமுதவாக்கானுமறிக. (௨௬)

தருமனிரங்கத்தானிரங்கிநந்திபுகலுஞ்சண்டனைவெஞ்செருவினெழுந்துமாகாளர்கணத்தோர்பிடித்துச்சேமித்தாரருகுசெலப்போயாமுரைத்தேமென்னவுணர்த்தியாங்கவனை மருவுசிறைமீட்டுடன்கொடுபோவென லுந்தொழுதுவழிக்கொண்டான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறி இயமன் வருந்த, அதுகண்ட நந்தியெம்பெருமான் திருவுளமிரங்கித் திருவாய்மலர்கின்றனர். உனதேவலனாகிய ரமனை, மகாகாளரின் கணத்தவர்கள் கொடும்போர்புரியப்புறப்பட்டுப் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தினார்கள். நீ அவர்களிடத்திற்குப்போய் நாம்சொன்னேமென்று தெரிவித்து, அந்நமனை அவனிருக்கும் சிறையினின்றும் மீட்டுக்கொண்டு, உன்னுடன் அழைத்துப் போவென்று கூறவும், உடனே நந்தியெம்பெருமானைப் பணிந்து புறப்பட்டான். எ - று.

சிவனடியார்களை விமானமேற்றிக் கைலக்கழைத்து வருதலும், அவர்களை யமபுரத்திற் கழைத்துப்போகும் காலதூதர்களைத் தண்டித்தலும் மகாகாளரின் கணத்தவர்கள் செயலாதலைக் குறிப்பிப்பான், “வெஞ்செருவினெழுந்தமகாளர்கணத்தோர்பிடித்துச்சேமித்தார்.” என்றனர். செலப்போய்-ஒருசொன்னீர்மைத்து. (2௭)

கலிவிரூபம்.

ஏகாநெறியெய்தலுமெண்ணுவான்
சோகாகுலநெஞ்சுதுணுக்குறுவான்
மாகாளரைமுன்னிவணக்கமுறு
நீகாவெனரின்றுரிகழ்த்துவனல்.

(இ - ள்.) அவ்விடமின்றும் புறப்பட்டு வழியிற்போகும்ளவும் சிந்திப்பவனும், சோர்வோடுகூடிய விசாரமுடைய மனநடுக்கத்துடனே மகாகாளரைக் கிட்டி வணங்கி, தேவரீர் அடியேனைக் காக்கவேண்டுமென்று எதிரிலே நின்று விண்ணப்பிக்கின்றனன். எ - று.

ஆல் - அசை. சோக ஆகுலமெனப்பிரிக்க. முன்னல் - கிட்டல். (2௮)

எந்தாய்நின்பொன்னடியெய்தினனென்
சிந்தாகுலமுற்றருள்செய்தியென
வந்தானைவருந்தினையென்னையென
நந்தாமொழிகாளர்நவிறிநரால்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவே! தேவரீரது அழகிய திருவடியையடைந்த எனது துயரமுழுது மொழித்தருள்புரிவீரென்று கூறிக்கொண்டேவந்த இயமனை, மகாகாளர் நோக்கி, ஏன் துயரடைகின்றனையென்று குறைபடாதவார்த்தை கூறினர்.

ஆல் - அசை. கடுஞ்சொற்கூறுது வன்வருந்துகின்றனை யென் னின்சொற்குறினரென்பார், “நந்தாமொழிநவிறிநர்.” என்றார். (2௯)

முன்னுற்றுரிகழ்ந்தனமுற்றுமுனாத்
தின்னற்குறைகூறியிரந்திடுமெக்
கன்னற்பொழுதிற்றெறுகாளர்வெருண்
டுன்னச்சமொழிந்தனைபோலுமென.

(இ - ள்.) அப்போது இயமன் முன்பு நடந்துள்ளவைக ளனைத்தையுங்கூறி, தனக்கு நேர்த்துள்ள தீமையைமுறையிட்டு மனம் வருந்துகின்ற அத்தருணத்தில், அழிக்கத்தக்க வல்லபமுள்ளமகாகாளர் கோபித்து, உனது மனோபயம் நீங்கினைபோலுமென்று கூறினர். எ - று.

தெறுதல் - அழித்தல். கூறினர் - சொல்லெச்சம். (௩௦)

ஐயாவென தச்சமொழிந்திலனீ
செய்யாயருள் சிறலை சிறியநின்
கையால் வரவந்தகதைத் துயரென்
மையார்தனிநெஞ்சமறக்குமதோ.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட இயமன். ஐயனே! என்னுடைய பயம் நீங்கவில்லை, தேவரீர் திருவருள் புரியவேண்டும், கோபிக்கவேண்டாம், முன்பொருநாள் கோபித்த தேவரீர் திருக்கரத்தால் எவ்வந்த கதாயுதஞ் செய்துயரத்தை, அடியேனது ஒப்பற்ற அஞ்ஞானம் பொருந்திய மனம்மறக்குமோ, எ - று. (௩௧)

என்றன்னவனஞ்சியெழுந்துமுடிக்க
குன்றென்னவிழுந்திடர்கூறினனென்
றன்றோதியசூதனையந்தணர்வான்
மின்றோயுநெடுங்கொடிவேணியனே.

(இ - ள்.) என்றுகூறியவ்வியமன் பயந்தெழுந்து, கிரீடத்தையுடைய மலைபோன்று அவர் திருவடிகளிற் பணிந்து, தனது துயரத்தை மீண்டும் விண்ணப்பித்தா னென்று, அக்காலத்தில் திருவாய்மலர்ந்த சூதமகாமுனிவரை, நைமிசாரணிய முனிவர்கள்நோக்கி, பிரகாசமமைந்த நீண்டகொடியையொத்தசடையையுடையவரே!

இயமன் கருநிறங்கொண்ட நெடுங்காத்திரமுடையவனாதலானும் கிரீடாதிபதியாதலானும், “முடிக்குன்றென்ன.” என்றனர். (௩௨)

மறலிக்கிடர்காளர்வருத்தியவா
றுமமுற்றுமுணர்த்துதியென்னவுணர்ந்
தமமுற்றுமளந்ததவத்தறவோன்
முறைபற்றியவர்க்குமொழிந்திவான்.

(இ - ள்.) இயமனுக்கு முற்காலத்தில் மகாகாளர் துன்பங்கொடுத்து மனம் வருந்தச்செய்த சரித்திரத்தை நாங்களுணர்ந்துகொள்ளும்படி முழுவதும் தெரிவித்த ருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, தருமங்களினத்தையும் அளவிட்டுத்தெளிந்த தவத்தையுடைய புண்ணியசீலராகிய சூதமகாமுனிவர், வரிசையாக அம்முனிவர்களுக்குத்திருவாய்மலர்கின்றனர், எ - று. (௩௩)

ஓதுஞ்சவுராட்டிரமென்றொருநாட்
டேதந்தருதீவிரனென்றொருநாட்
வேதம்பயிரெல்குலவேதியனை
மாதந்தையெனப்பெறுமோர்மதலை.

(இ - ள்.) யாவராலும் சொல்லப்படும் சவுராட்டிரமென்னும் ஓர்நாட்டிலே, குற்றத்தை விளைக்கத்தக்க தீவிரனென்னும் பெயருடையவனாய், ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களை யோதுகின்ற பழமையான அந்தணர்குலமுடையவனை, சிறந்த பிதாவாகப் பெற்றுக்கொண்ட ஓர்புத்திரன், எ - று.

தீவிரனென்னும் வேதியனது புத்திரன் என்றபடி.

(௩௪)

கூறும்பெயர்கோசிகனென்றுடையான்
மாறுண்டமனத்தன்வரம்புகடந்
தூறுங்களிமாமதுவுண்டுசுலாய்
நாறும்புலவுண்டுநடக்குவனல்.

(இ-ள்.) கோசிகனென்று யாவருஞ்சொல்லும் பெயருடையவன், மனம் மாறுபட்டவனாய் மறையவர்குலாசாரத்தை யொழிந்து, களிப்பைத்தரும்படி கட்டுமுடித்துச்சுழன்று, தீநாற்றத்தையுடைய புலாலைப்புகித்துத் தீயொழுக்கத்தில் ஒழுக்குவான். எ-று.

கோசிகனென்று கூறும் பெயருடையான் என்றும் களிப்பும் என்றும் மாற்றுக், ஆல் - அசை. (௩௫)

வள்வாரொடுநள்ளிருள்வாயுழல்வான்
கள்வாரொடுநாடுகவர்ந்துறுவான்
புள்வாய்விடல்கண்டுபுலைக்குடிப்புக்
குள்வாய்மதுவுண்டுநாடுவனல்.

(இ - ள்.) கூரிய வாளாயுதத்துடனே நெரத்திரியிற் சஞ்சரிப்பான், களவு செய்பவரோடும் அந்நாட்டிற் பொருள்கள் அபகரித்துவருவான், காக்கரையக்கண்டு புலையர்கள் குடிசையுட்புகுந்து, அக்குடிசையினுள்ளாகவே கட்டுமுடித்து அவர்களுடனே கூத்தாடுவான். எ - று.

காக்கரையும் விடியற்காலத்திலெழுந்து புலையர்சேரியின் குடிசைக்குட்புகுந்து கள்ளருந்திக் கூத்தாடுவான் என்பார், “புள்வாய்விடல்கண்டுபுலைக்குடிப்புக்குள்வாய்மதுவுண்டுநாடுவன்.” என்றார். விடியற்காலையிற் காக்கரைதல் இயல்பாதலறிக. ஆல் - அசை. (௩௬)

இத்தன்மையனாகியங்குவனோர்
பொய்த்தன்மையளாய்புலைச்சிமுலைப்
பித்தின்மயலாயவள்பின்சுழல்வான்
மத்தன்கொலையஞ்சிமனந்திரியான்.

(இ - ள்.) இவ்வித ஒழுக்கமுடையவனாய்ச் சஞ்சரிக்கின்றவன், ஓர்பொய்நிறைந்த இயல்பையுடைய புலைச்சியின் தனபாரங்களைத்தழுவ விச்சித்த மயக்கமுடையவனாய் அவள்பின்னேதிரிவான். ஐம்புலனியற்கை வேறுபட்டுக் கொலைத்தொழிலுக்கும் அச்சமுற்று மனங்கலங்கான். எ - று.

மத்தன் - புலவேறுபாடுடையோன். மனந்திரிதல் - மனங்கலங்கல். (௩௭)

ஒருநாளவளொடுமையும்பொழுதிற்
செருவாரொடுகண்டசினப்புலையன்
பெருமாறொடுகண்டுபிடித்திவனை
யிருதோளுமிறுக்கிவிசித்தனனல்.

(இ - ள்.) இவன் அவளுடனே ஒருநாளிருக்கையில் கண்ட கோபமுள்ள அப்புலையன், யுத்தத்திற்குரிய வாளாயுதமேந்தினவனாய், மிகவும் விகாரத்துடனே யிருக்கும் இவனைப்பார்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு, இவனதிரண்டு புயங்களையும் இறுக்கிக் கட்டினான். எ - று.

ஆல் - அசை. பொழுதிற்கண்ட சின்புலையன் எனவும், செருவாளொடு பெரு
மாறொடு இவனைக்கண்டு பிடித்து எனவும் கூட்டுக. மாறு - விகாரம், (௩௮)

வைவார்கொடுவவ்வியவன்குறியைக்
கொய்தானதுகொண்டியிர்விண்டனனான்
மொய்வார்படையோடுமுடுக்கிநமன்
கைவார்கொடுகட்டியிழுத்தனனால்.

(இ - ள்.) கூரியதனது வாளாயுதத்தைக்கொண்டு, அவனது கோசத்தைப் பிடி
த்தறுத்தான். அதனால் அவன் உயிர்துரந்தான். விசேடித்த பெரிய ஆயுதங்களோடு
வந்தநமன் கோபித்து, தனது கரத்திலுள்ள பாசக்கயிற்றினால் அவனைக்கட்டி யிழுத்
தான். எ - று.

ஆல் - அசை. வார்என்பதிண்டு பாசக்கயிற்றின்மேற்று. (௩௯)

தென்றிக்கிவனைக்கொடுசேறலுமவ்
வென்றிச்சிவது தர்வெகுண்டனரா
யொன்றிச்சமதூதனாயோடவடித்
தன்றிப்படுபாவியையன்மினரால்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கட்டியிழுத்துக்கொண்டு தென்றிசையிலுள்ள யமபுரத்திற்
குச்சேர்ந்த வுடனே, இதனையறிந்த சிறந்த வெற்றியுள்ள சிவகணங்கள் கோபித்தவர்
களாய், சமனுடைய தூதர்களைக்கட்டி அவர்களோட்டெடுக்கும்படி யடித்ததுமல்
லாமல் இக்கொடிய பாவியையும் நெருங்கினார்கள். எ - று. ஆல் - அசை. (௪௦)

செம்பொற்றனிமானமிசைச்செறிவித்
தும்பர்க்கொடுசென்றனருற்றனரால்
கம்பக்களியானையுரிக்கனகப்
பைம்பொற்கிரிவில்லிபழங்கயிலை.

(இ - ள்.) அவனைச் செம்பொன்னாலாகிய ஒப்பற்ற விமானமீதி லிருக்கச்செய்து
ஆகாயமார்க்கமாய்க் கொண்டுபோய், கட்டுத்தறியையுடைய மதத்தோடுகூடிய யானை
யையுரித்த, கனகமென்று கூறும் பசம்பொன்மலையாகியமேருவை வில்லாகவுடைய
சிவபிரானது பழமையான திருக்கலையிற் சேர்த்தார்கள். எ - று.

ஆல்-அசை. சென்றனர் பழங்கயிலையுற்றனர் எனக்கூட்டுக. கனகப்பைம்பொற்
கிரி-ஒரு சொன்னீர்மைத்து. (௪௧)

குருதிப்புனலாறுகுதித்தெழும்
றொருதிக்கிலர்தென்றிசையுற்றனரால்
வெருவிப்பதறித்தனிவிம்முறுவார்
செருவிற்றருமற்குரைசெய்தனரால்.

(இ - ள்.) அக்காலதூதர்கள் உதிரநீர் ஆராய்ப்பெருகி யதிகரிக்க, வேறோராத
ரவுமற்றவர்களாய் யமபுரத்தையடைந்து, தனித்தனியாகப்பயந்து நடுக்கங்கொண்
டேக்கமுற்றவர்களாய், யுத்தத்திற்குரிய வில்லேந்திய யமனுக்குக் கூறினர். எ - று.

ஆல் - இரண்டும் அசைகள். வெருவல் - அச்சுறுதல். பதமல் - நடுக்குறுதல் - விம்மல் - ஏக்குறுதல். (௪௨)

அக்காலையெழுந்தனனந்தகனு
மிக்காயகடுஞ்சினமீதுறுவான்
மைக்காளாகளத்தன்மணிக்கயிலே
புக்கானதுசென்றுபுகுந்துறலும்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட தருணத்தில், யமனும் விசேடித்த கடுங்கோபம் மேம்பட்டவனாய் புறப்பட்டு, கறுத்தவிடத்தினையணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபிரானது அழகிய திருக்கயிலையிலடைந்தான். அவ்வாறவன் திருக்கையிற்சேர்ந்த மாத் திரத்தில். எ - று.

அந்தகனும் மிக்காய கடுஞ்சினமீதுறுவா நெழுந்தனனெனக் கூட்டுக. (௪௩)

கண்டாரதுகாளர்கணத்தலைவ
ருண்டாயதுவெண்ணையுனாத்தியெனத்
தண்டாமரையன்னசரண்பரவா
விண்டானிடருந்துவினாந்தவெலாம்.

(இ - ள்.) அங்குள்ள மகாகாளரது சிவகணத்தலைவர்கள் அதனைப்பார்த்து, உனக்கு நேர்ந்ததென்ன அதைச் சொல்லென்றுகேட்க, குளிர்ந்த தாமரைபோலும் திருவடி களைப்பணிந்து, நடந்த செய்தியனைத்தையும் துயரமுற்றுக்கூறினன். எ - று. (௪௪)

தென்பாவிதைசொற்றசெவிப்புருதா
முன்பாயதுகாளர்மொழிந்திடுவா
ரன்பானவனன்பெனத்தகுமா
றுன்பாலறிவிப்பனுணர்ந்தறி.

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கதிபனாகிய யமன்கூறிய வார்த்தைகள் சிவவணத்திற்கே ழுத்தன்முன்னமே, அம்மகாகாளர் அக்கோசிகனென்பவன் சிவபிரானாக் கன்பனாயுள்ளவன், அவனை யன்பென்று சொல்லநேர்ந்த காரணத்தை, உன்னிடத்திற் றெரிவிக்கின்றேன், அதனை நீ தெளிந்தறிவாயெனக் கூறுவார். எ - று.

அக்காளர் எனற்பாலது அது காளர் எனநின்றது செய்யுணடைநோக்கி. அன்றியும் சொற்றவதுசெலப்புருதாமுன்பாயெனக்கூட்டி யுரைப்பாருமுள். எனக்கூறு வார் சொல்லெச்சம். (௪௫)

வினையாடிடவீதிபுகுஞ்சிறுகாட்
டனையாரருள்சம்புவொடும்பயில்வா
னினையாமறைவேதியென்றிசெம்
பனையார்வமொடினவனைந்தனனூல்.

(இ - ள்.) இக்கோசிகன் வினையாடும்பொருட்டு வீதியிற்செல்லும் சிறுபருவத் திலே, வேறோர் வேதியச்சிறுவனாகிய பூரணபகஷமுடைய சம்புவென்பவனோடும் வினையாடிக் கொண்டிருக்கையில், வேதவொழுக்கங்களிற் சற்றுந்தவழுதவனென்று சொல்லத்தக்க அச்சம்புவென்பவன், மனவொற்றுமையுள்ள அன்புடனே இவ்வாறு கூறினன். எ - று.

தனோதல் கட்டுதலென்ப பொருடருமேனும் ஈண்டு சம்பந்தித்தலே பொருளாகக் கொண்டாம். அன்றியும் கோசிகன் அன்பிற்கொத்த வரம்புடைய எனப்பொருள் கூறினுமையும். மனங்கலந்தாலன்றி உண்மையன்புதியாதாகலின், ஈண்டு மனமொத்துள்ள அன்பென்றமைகாண்க. ஆல் - அசை. (சுக)

கூகைப்பெயர்கோசிகனென்பதுனக்
காகத்தகுமாறலவென்றுமையாள்
பாகத்திரியம்பகனென்றுபகர்
தோகைப்படவோதியழைத்தனனல்.

(இ - ள்.) கோசிகமென்பது கூகைக்குப்பெயராதலின், அப்பெயர் உனக்கான தகுதியையுடையதல்லவென்றும், பார்வதிபாகரின் திருநாமமாகிய திரியம்பகன் என்பதே உனக்குத் தகுதியென்றும் கூறி, அவன் சுந்தோஷிக்கும்படி அப்பெயரைச் சொல்லி யழைத்தான். ஏ - று.

கோசிகம் - கூகை - ஆல் - அசை.

(சஎ)

சம்புப்பெயரான்முறைதந்தபெயர்
நம்பற்கினிதாயருணண்ணினன
லும்பர்க்குமுயர்ந்துடையோனிவனைக்
கம்பித்தனையென்னையென்காரணமே.

(இ - ள்.) சம்புவென்னும் அம்மறைச்சிறுவன் தகுதியென்று கொடுத்த பெயரானது, சிவபிரானுக்கினிமையுடைய தாதலால் திருவருளடைந்தான். இப்போது தேவர்கட்கும் மேம்பட்டிருக்கும் இவனை நடுங்கச்செய்தனையே! அதற்கு யாது காரணம்? ஏ - று.

கம்பித்தல் - நடுங்கச்செய்தல். திரியம்பகன் என்னுந் திருநாமத்தைத்தானே கூறாவிடினும், வேறொருவன் கூறக்கேட்டதும், அவ்வாறு தன்பெற்றோரால் தரிக் கப்பட்ட பெயரை மாற்றிக்கொள்ளச் சம்மதித்ததும் பெரும்புண்ணியமாதலானும், அப்பெயர் தரிக்கப்பெற்றோன் தவறிழைக்கினும் கூடித்தல் சிவபிரான் திருவருட் பெருமிதமாகையானும், “நம்பற்கினிதாயருணண்ணினன்.” என்றார். ஆல் - ஏ - அசைகள்.

(சஅ)

உற்றொன்றுமுறைத்திலையென்னையென
மற்றந்தகனீதுவழங்குவன
லிற்றின்னதிரியம்பகனென்பெயரா
கிற்றுன்னருமிக்கதிகிட்டவனே.

(இ - ள்.) எதிரில் நின்றுகொண்டு பதிலொன்றுங் கூறவில்லையே என்னவென்று கேட்க, அப்போது யமன் இவ்வாறு கூறுவான். இப்போது கூறிய இத்திரியம்பகனென்பது என்பெயராயிருக்கின், கிட்டெற்கரிய இப்பதவியடைவேனே? ஏ - று. ஆல் - அசை.

(சச)

செய்யாதபவத்தொடுசென்மமெடுத்
துய்யாதவரோர்பெயரோதிடினப்

பையாடரவோனடிபற்றுவோ

லையாவதிகாரநடத்துவனே.

(இ - ள்.) யாவரும் செய்யாத தீவினைகளைச்செய்ததனற் பலபிறவிகளெடுத்து ஓர்காலத்தும் உச்சிவிக்கத்தகாதவர், ஓர் திருநாமத்தையுரைப்பார்களாயின், சிறந்த படமெடுத்தாடும் சர்ப்பாபரணராகிய சிவபிரான் திருவடியையடைவார்களென்றால், ஐயனே! என்னதிகாரம் நடத்துவேனா? எ - று.

(இ0)

என்னச்சிலகூறியிகழ்ந்தனனுய்த்

தன்னைக்கொடுபோதுறலுந்தழலா

முன்னர்ப்படவாவெனமுந்துறலுங்

கன்னத்துவிழுந்ததுகாளர்கதை.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு சிலவார்த்தைகள் சொல்லி இகழ்ந்துகொண்டே மெல்ல நழுவிப்போகையில், மகாகாளர் கோபித்து, ஓ! யமனே! முன்னேவந்து நில் லென்றுகூற, அவ்வாறே அவன் முன்னேவந்த மாதிரித்தில், மகாகாளரின் கதாயுதமானது யமனுடைய தாடையிலறைந்தது. எ - று.

தன்னல் - மெல்லப்போதல், கன்னம் - தாடை.

(இக)

அடியுண்டதுசோரியலைத்தெழுவா

னிட்யுண்டவராவினிடிந்துவிழா

முடியுண்டனனென்னமுயங்கிரெடும்

படியுண்டனனாவிபதைத்திலனே.

(இ - ள்.) கதாயுத்தாற்பட்ட அடியினால் உதிரம்பிரவாகித்தோங்க, மேகத் திற்றோன்றும் இடியின் கர்ச்சினையைக்கேட்ட சர்ப்பத்தைப்போன்று வருந்திவிழுந்து, இறந்தவனையொத்து மூர்ச்சித்து நெடிய பூமியில் படுத்தனன். உயிர்நீங்க வில்லை. எ - று.

பெருமூர்ச்சை யடைந்தானென்பார், “முடியுண்டனனென்னமுயங்கிரெடும் படியுண்டனன்” என்றார்.

(இஉ)

அதுகாலையிலாழிவயப்படையோன்

பதுமாசனமீதுறைபண்ணவனங்

கெதர்வார்கயிலைக்கிரியெய்தினரா

லிதுவார்நமனைக்கொட்டர்த்தவனோ.

(இ - ள்.) அப்போது வெற்றியுள்ள சக்கராயுதமேந்திய திருமாலும் தாமரையா தனத்தின்மீது வீற்றிருக்கும் பிரமனும், திருக்கைலைமலையை யடைவாரா யெதிர்ப் பட்டார்கள். அங்குவிழுந்து கிடக்கும் யமனைப்பார்த்து இவ்யமனை எதிர்த்தவர்கள் யாரோ? எ - று. ஆல் - ஏ - அசைகள்.

(இங)

என்றுற்றனர்காளனாயெய்தினராய்

மன்றற்றுளவோனுமலர்க்கிறையும்

மின்றொத்துமெயிற்றுடைவெம்மறலிக்

கின்றைப்பிழைநீவிர்பொறுத்திறொன.

(இ - ள்.) என் றெண்ணிக்கொண்டு வந்தவர்கள் மகாகாளரைக் கிட்டி. நவர்க ளாய், வாசனையுள்ள துளசிமாலையணிந்த திருமாலும் தாமதாமலர்க்குத் தலைவனாகிய பிரமனும், மின்னும் அடைக்கலம்புகும் பிரகாசமுள்ள பற்களமைந்த கொரேனான யமனால் இத்தினத்தில்தேர்ந்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வீரென்று விண்ணப் பிக்கவும், எ - று. (ருச)

கூறந்தகனுகுருதிப்புனலாற்
தேறுண்டெழுதிந்ததெளிந்தனனான்
மாறின்றியகாளரைவந்துதொழ
நாறும்பனிநாண்மலரோனதைவான்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய யமனும் உதிரகீராத்பெருகிய நதியின்களையிலேறி மய க்கநீங்கி மனந்தெளிந்தான். உடனே மாறுபாடற்ற மகாகாளருகில்வந்து வணங்க, வாசனேவீசும் குளிர்ச்சியையுடைய அன்றலர்ந்த தாமதாயாதனாகிய பிரமன் கூறு கின்றனன். எ - று. ஆல் - அசை. (ருரு)

வேறு.

கொழித்தநான்மறைக்கோசிகனென்பவன்
கழித்திடும்பெயராற்கதிரண்ணினான்
விழித்துவேளையெரித்தவன்மெய்த்நெறி
மொழித்திறத்தின்மொழிதரமுற்றுமோ.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களுணர்ந்த கோசிகனென்னும் பெயருடையவன், தனது பெயரைமாற்றிக்கொண்டதனால் நம்பதவிபெற்றான். ஆதலால் நெற்றிக்கண் ணைப்பார்த்து மனமதனைத்தகித்த சிவபிரானது உண்மை மார்க்கத்தைச் சொற்றன் மையாற் சொல்லமுடியுமோ? எ - று.

சிவபிரான் அடியார்க்கனுக்கரிக்கும் உண்மைமார்க்கம் வாசாமகோசரமென்பார், “மொழித்திறத்தின்மொழிதரமுற்றுமோ” என்றார். (ருசு)

கயிலேமேவுகடவுடன் னுமத்தைத்
துயிலேமேவிவெருவந்துசொல்லினு
மயிலேயோர்மருங்காக்கியவானவன்
பயிலுமிந்தப்பருப்பதம்வைகுவார்.

(இ - ள்.) திருக்கலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரான் திருநாமத்தை நித்திரையடைந்து அத்தருணத்திற் பயந்துகூறினும், அவர்களெல்லாம் மயில்போ லுஞ் சாயலுள்ள உமாதேவியை யோர்பாகத்திலுடைய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் இக் கைலைப்பதவியிலிருப்பார்கள். எ - று.

மயில் அன்மொழித்தொகை. நித்திரைசெய்தவர்கள் அக்காலத்தில்தேர்ந்த கனுவாற்பயந்தவர்களாய்ச் சிவபிரான் திருநாமத்தைக்கூறினும் கைலைப்பதவியடை வார்க் கொன்றபடி. (ருசு)

நீயிழைத்ததரும்பிழைநீயுநின்
வாயிழைத்தனகாளரைவாழ்த்துதி

யாயிழைக்கொருபாகணையாமென
மீயிழைத்தவினையறமேவுவாய்.

(இ - ள்.) நீ இப்போது புரிந்தது பெருங்குற்றமாதலால், நீயும் உனதுவாக்காற் கூடியவரையில் மகாகாளன்வாழ்த்துவாய், அப்போதுதான் திருந்திய ஆபரணங்களையணந்த உமாதேவியை யோர்கூற்றிலுடைய சிவபிரானை நிந்தித்ததுபோன்ற விசேடித்த தீவினை நீங்கியிருப்பாய். ஏ - று.

ஆயிழை - அன்மொழித்தொகை.

(இ-அ)

என்றுகாளனாயெற்புறநோக்கியே
யின்றுகாறுமிவன்பிழைநோக்கலை
வென்றியாளவிடுத்திவொயென
நன்றுகூறிக்கயிலையைநண்ணினான்.

(இ-ள்.) என்றுயமனுக்குரைத்து, மகாகாளனா இயல்போடு பார்த்து, இன்றையவரையில் இவன்செய்தகுற்றத்தை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டாம், வெற்றியையுடையவரே! யமனைவிட்டுவிடுவீரென்று, இதவார்த்தைகளா விசைத்துத் திருக்கையையை யடைந்தான். ஏ - று. ஏ - அசை. நன்று - இதம்.

(இ-க)

வாளரப்பணியானைவணங்கினார்
நீளறத்தநெறிப்படநின்றவெங்
கோளரத்தருமற்குறித்தாரரோ
காளரற்றகருணைவழங்கினார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு சென்று பிரமனுடன் திருமாலும் ஒளிவீசும் சர்ப்பாபரணமாகிய சிவபிரானைப் பணிந்தார்கள். பெரிய தருமவியல்பினையுடைய மார்க்கத்தில் நின்ற சிறந்த கொள்கையினையுடையாராகிய மகாகாளர் அவ்யமனைநோக்கி, முன்பு நீங்கியிருந்த கிருபையைத்தந்தனர். ஏ - று.

வெம்-பெருமை. வெங்கோளர் காளரெனக்கூட்டுக. அற்றகருணையென்பதற்கு விசேடித்த கருணையென்பொருள்கூறுவாருமுளர். அரோ. அசை.

(சு-0)

தென்புலத்தியமன்புகச்சென்றன
னன்புலப்பறுகாளரவன்றனை
வன்புறுத்தியவாறுவகுத்தன
முன்புணர்த்துவழிமொழிவாமரோ.

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கதிபனாகிய யமன் தனதுலகடையப்போயினன், பேரன்புழியாத மகாகாளர், அவ்யமனைத் தண்டித்த தன்மையைக் கூறினோம். இனிமுற்சரித்திரத்தின் ரொடர்ச்சியைக்கூறுவோம். ஏ - று.

அரோ. அசை. முன்பு கூறிவந்த சரித்திரத்தினிடையிற் கூறிய சரித்திரமிது வாகவின், இதனை முடித்து, இனி முன்சரித்திரத்தின் ரொடர்ச்சியைக்கூறுவாமென்றார்.

(சு-க)

ஐயனந்தியருளியவாறுநின்
செய்யதாமரைச்சீறடிபோற்றினேன்

வெய்யகாலனைவிட்டிடெனாமன
மையறுங்குணக்காளாவாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) நமது தலைவராகிய நந்திதேவர் அருளிச்செய்தவண்ணம் தேவரீரது செந்தாமரைமலர்போலும் சிற்றடியைத் துதித்தனன். ஆதலால் கொடுமைபுரிந்த காலனை விட்டுவிடவேண்டுமென்று, மனக்குற்றமொழிந்த சற்குணத்தையுடைய மகாகாளனைத் துதித்தான். எ - று. (சுஉ)

நந்திசொற்றனநாமறுப்பேமலேஞ்
சந்தைகூர்ந்தனமென்றுதிருந்தியே
முந்தபூதருடன்மொழிந்தானவ
ருந்துகாலனைக்காவலொழிக்கவே.

(இ - ள்.) நந்தியெம்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தவைகளை நாம் மறுக்கமாட்டோம் இரக்கங்கொண்டோமென்று கோபந்தணிந்து, எதிரில்நின்ற தமது கணங்களுடனே அவர்களாம் காவலிற்செலுத்தப்பட்ட காலனை, அக்காவலினின்றும் நீக்கும் படி கூறினர். எ - று.

ஏ - இரண்டும் அசைகள். நந்திதேவர் திருவாக்கால் இவண்வந்தும்மைப் பணிந்தேனென்றமாத் திரத்தில், மகாகாளர் அவரதானையைக் கடக்கமாட்டாராய், அவ் யமன்மீதிரக்கங்கொண்டு, அக்காலன்மீதுகொண்ட கோபந்தணிந்தனொன்பார், “நந்திசொற்றனநாமறுப்பேமலேஞ் - சந்தைகூர்ந்தனமென்றுதிருந்தி.” என்றார். ()

பூதரோடிப்புருந்தனர்சற்றெனு
முதுகாலியங்காதவுழைமுழைச்
சாதன்மேவியகாலனைத்தள்ளியே
தீதில்காளர்திருமுன்விடுத்தனர்.

(இ - ள்.) உடனே அக்கணங்கள் மிகுசொற்பமாய் வீசங்காற்றும் கொஞ்சமாயினும் அசையாத இடத்திலுள்ள குகைக்கு அதிவேகமாய்ப்போய்ச் சேர்ந்து, மரண வேதனைபடுகின்ற காலனை வெளிப்படுத்தி, சூற்றமற்ற மகாகாளர் திருமுன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள். எ - று.

ஊதுகால் - மிக்க அற்பமாய் வீசங்காற்று. அதி யற்பக்காற்று மூலவாத அருங்குகையி லடைக்கப்பட்டிருந்ததால் மரணவேதனையுற்றனென்பார் “சற்றெனுமுது காலியங்காதவுழைமுழைச் - சாதன்மேவிய.” என்றார். சற்றேனும் எனற்பாலது சற்றெனுமெனக்குறுதியது. சாதன்மேவிய என்பதற்கு மரணமூர்ச்சையடைந்த எனப்பொருள்கூறினுமையும. இறந்த எனப்பொருள் கூறுவாருமுள். ஆயின், விடுத்தனர் எனமுடித்திருப்பதால் அது பொருந்தாதென்க. (சுசு)

கொண்டுபோவெனக்காளருங்கூறினார்
பண்டுபோலிருபாதம்வணங்கினான்
மண்டுகாலனெடுமவழிச்சேறலும்
விண்டநெஞ்சொடுகாலன்விளம்புவான்.

(இ - ள்.) உடனே அதுகண்ட மகாகாளரும் யமனைப்பார்த்து இவனை அழைத்துக்கொண்டு போவாயென்றனர். அதனைக்கேட்ட யமன் முன்போலவே மீண்டும்

அவரதிரண்டு திருவடிகளிலும்பணிந்து, தன்னுடன்கூடிய காலனோடு வழியிலே போகையில், வெறுத்தமனத்துடன் காலன்கூறுவான். எ - று. (௬௫)

போதும்போதுமெனக்கிதுபுன்றொழில்
யாதுஞ்செய்திலணித்துயரொய்தினேன்
மீதுண்டோடுங்குருதியின்விம்மினா
னோதுந்தன்மைத்தருமனுணர்த்துவான்.

(இ - ள்.) அடியேன் யாதொருகுற்றமுஞ் செய்யாதிருந்தும் இவ்வகைத் துன்ப மடைந்தேதைலால், எனக்கிவ் வற்பத்தொழில் போதும்போதும், என்று சரீரத்தி னின்றும் வெளிப்பட்டிச் சரீரமுழுவதும் நனைத்துப்பெருக்கெடுத்தோடும் உதிரத்தி னால் வருந்தினவன் கூறுந்தன்மைக்கெதிராக யமன்கூறுகின்றான். எ - று.

போதும்போதுமென இரட்டித்துக்கூறல் இனி வேண்டாமென்னுங் கருத்தை வெளிப்படுத்தல். முன்பு கணங்களாற் குகையிலடைத்தபோது புண்பட்டதாற் குருதி பெருக்கெடுத்தமை யுணர்த்துவான், “மீதுண்டோடுங்குருதியின்விம்மினான்.” என்றார். (௬௬)

தொட்டநாளிற்றொழிலிற்புகுந்தியான்
பட்டபாடுபுகர்வதுகேளென
வட்டவாரிவளைந்தவரம்புடித்
திட்டகந்துகமென்றொருநாடு.

(இ - ள்.) இவ்வேலையில் பிரவேசித்துத் தொடங்கிய நாள்முதல், யான் அதுப வித்த துன்பங்களைக் கேளென்றுகூறி, வட்டவடிவான கடல்குழந்த வரம்புடைய கந்துகமென்னும் ஓர்நாடுண்டு. எ - று.

உலகம் உருண்டைவடிவாதலின், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள கடலை “வட்டவாரி” என்றார். (௬௭)

அந்தநாட்டினருங்கதலிப்பதி
நந்தகப்பெயர்வெண்குடைநாயகன்
புந்திகூரப்பொதுக்கடிந்தோர்தனி
முந்தைவையமுறையிற்புரக்குநாள்.

(இ - ள்.) அந்தநாட்டிலே அருமையான கதலியென்னும் நகரத்தையரசான் டிருந்த, வெண்கொற்றக்குடையையுடைய நந்தகன் என்னும் பெயருள்ள அரசன், அறிவின் விசேடத்தாற் பொதுநீக்கித்தானே ஏகசக்கராதிபதியாய், பழமையாயுள்ள உலகத்தைச் செங்கோன்முறைவழுவாது பரிபாலித்து வருங்காலத்தில். எ - று.

பொதுக்கடிந்து தனியரசுபுரிதல் - ஏந்நாடும் தந்நாடாகவே வெற்றிகொண்டு ஆங்காங்குள்ள அரசர்களனைவரும் தமக்குத்திறைகட்டத் தாமே சக்கரேஸ்வரராயிருத்தல். இவ்வாறரசாளுநலைக் குறிப்பித்தற்கன்றோ, “முந்தைவையந்தனிமுறையிற் புரக்குநாள்.” என்றார். புந்திகூர்தல் - அறிவு விசேடித்தல். (௬௮)

அன்னவன் நனக்காருயிர்த்தேவியோர்
கன்னியன்னவள்காமதையென்றுளாள்

பொன்னுமின்னுருவேண்டும்பொலிவினாள்
பன்னிகற்பையிகந்துபரந்துளாள்.

(இ - ள்.) அவனுக்கு உயிர்போலும் தேவியாகிய ஓர் பெண்ணிருந்தாள், அவள் பெயர் காமதை என்று சொல்லப்படும். அவள் திருமகளும் இனிய அழகைவிரும்பும் சவுந்தரியமுடையவள். அம்மனைவி தன்கற்பை மிகவுமழித்தவளாய் உலகெங்குஞ் சஞ்சரித்திருந்தாள். ஏ - று.

திருமகளினும் விசேடித்த அழகுடையவளென்பார், “பொன்னுமின்னுருவேண்
டும்பொலிவினாள்.” என்றும், பரபுருடகமனம் விசேடமாகப் புரிந்திருந்தாளென்
பார், “கற்பையிகந்துபரந்துளாள்.” என்றும் கூறினர். (சுசு)

கட்புலத்தினினியரைக்கண்ணுறீஇ
யுட்புலத்தினுடன்கொடுபோய்வர்
நட்பளாவியகாமநலத்தினால்
வெட்கமின்றியுமேல்விழப்புல்லவாள்.

(இ - ள்.) தன்கண்களுக்கு அழகாயிருப்பவர்களைப் பார்த்து, உள்ளிடத்திற்குத்
தன்னுடன் அழைத்துப்போய், அவர்களது நேசத்தைப்பற்றிய காமவிச்சையால்
நாணமில்லாமலும் தானே வலிய மேல்விழுந்துதழுவுவாள். ஏ - று.

கட்புலத்தன்மையுடையார்க்குப் பரபுருடகமனம் பார்த்தலே தவறாதலின்,
“கட்புலத்தினினியரைக்கண்ணுறீஇ.” என்றும், தான் வேதியமாதாதலின் தனது
மனைக்குவரும் எத்தகையோரையும் வெளியிடத்திலிருத்தி விவகரித்தலை விடுத்து,
அவர்கள் செல்லத்தகாத உள்ளிடத்திற்கு மழைத்துப்போவாளென்பார், “உட்புலத்
தினுடன்கொடுபோய்.” என்றும், அவ்வாடவர்கள் வேறு தாழ்ந்த மரபினரும் அதி
தானருமாயினும், தம்மரபினரும் அவருள்ளும் பலநாட்பழகியவரும்போன்று நேச
மிகுதி காட்டுவாளென்பார், “அவரநட்பளாவிய.” என்றும், மன்மதன் தனது பஞ்ச
பாணங்கனையும் ஏககாலத்திற் பிரயோகிக்கினும் மாதர்கள் போகத்திற்கு முந்துதலின்
மைக்குமாறாக நாணத்தைவிடுத்துத் தானே மேல்விழுந்து தழுவுவாளென்பார்,
“காமநலத்தினால், வெட்கமின்றியுமேல்விழப்புல்லவாள்.” என்றும்கூறினர். இவை
யனைத்தும் கற்பழிந்தோர்க்குரிய தீக்குணங்களெனக்காண்க. (எ0)

பொங்குபேரொழிலானதுற்புத்தியென்
றங்கொருத்தனவனையனைந்தனள்
வெங்கனற்கடுங்காமவெதுப்பினாள்
றங்குவேகந்தலைப்படுமொசையாள்.

(இ - ள்.) வடவாக்கினிக்குச் சமானமாகிய கடியகாம வெப்பத்தாற்பொருந்
திய விசேடவேகத்தோடுகடிய ஆசையையுடையவள், அல்லுரிலுள்ள மேம்பட்ட
அழகுவாய்ந்த துற்புத்தியென்னும் பெயருடைய ஒருத்தனைச்சேர்ந்தாள். ஏ - று.

உலகிலுள்ள தீயினால் வெதுப்பியோர் நீரிற்சுளித்துத் தணித்துக்கொள்ளுதல்
கூடும். அல்லது அத்தி பற்றப்பெறாத வீடங்களிலுள்ள மலையில் வசித்தேனும் உயிர்பி
ழைத்தல்கூடும். இக்காமத்தி சரீரத்தினுள்ளிடத்திலேயே யுதித்துவருத்தலால்இதைத்
தணித்துக்கொள்ளவும் தப்பித்துக்கொள்ளவும் கூடாமையினாலும், இன்னும் பகைவ

ரால்விடப்படும் அம்பும், அவர்களாற் கொளுத்தப்படும் அக்கினியும் இயல்பாகவே காயும்சூரியனும், வெப்பந்தத்து சரீரத்தின்புறம்பே சுமென்றிச் சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்துத் தகிக்கின்ற தன்மைபோதாமையென்கொண்டு, அவற்றினும் இக்காமத்திக்கு மிகவும் அஞ்சவேண்டி யிருத்தலானும் “வெங்கனற்கடுங்காமம்.” என வெம்மை கடுமை என்னும் இரண்டடைகளைக்கொடுத்து ஒருவா நேகதேசவுவமையாகிய கனலையுங்கூட்டிக் கூறினர். காமம் இத்தன்மையுடையதென்பதை, “ஊருருமுந்தவருகெழுசெந்திக்கு - நீருட்குளித்துமுயலாகு-நீருட் - குளிப்பினுங்காமஞ்சுடுமேருன்றேறி - யொளிப்பினுங்காமஞ்சுடும்.” என்றும், “அம்புமழைமவிர்கதிர்ஞாயிறும் - வெம்பிச்சுடினும்புறஞ்சுடும் - வெம்பிக் - கவற்றிமனத்தைச்சுடுதலாங்காம - மவற்றினுமஞ்சுடப்படும்.” என்றும் வரும் நாலடியார் வெண்பாக்களானதிக. (எக)

இனையகாதலிவனெடும்வைகுறு
மனையதன்மையரசனுணர்ந்தனன்
புனைசெய்கொங்கைபுறம்படப்போவென
மனனிகழ்ந்துதூரத்தினன்மன்னர்கோன்.

(இ-ள்.) இவ்வித ஆசையுடையவளாய் இத்துற்புத்தியென்பவனெடு சேர்ந்திருக்கின்ற அச்செய்தியை அரசனறிந்தான், உடனே அவ்வரசன் அலங்காரத்தை வாய்ந்த கொங்கையுடையவளே! இப்போதே நீ அரண்மனையைவிட்டு வெளியே போகக்கடவாயென்று மனவெறுப்புற்று நீக்கிவிட்டான். எ - று.

அரசபத்தினியாகலின் பொன்மால முத்துமால இரத்தினமாலமுதலிய ஆபரணங்களணிந்திருப்பதுடன், கொங்கைகட்டுத் தொய்யிலு மெழுதியிருப்பாளென்பது குறிப்பிப்பான், “புனைசெய்கொங்கை” என்றனர். (எஉ)

போனமங்கைதுற்புத்தியொடுங்கனித்
தானகாமமனுபவித்தாளாற்
கானவோதிகருப்பமுண்டாயினு
ளேனையன்னவன்றன்னேவிட்டேகினுள்.

(இ - ள்.) அவ்வாறே அரண்மனைவிட்டுப் புறப்பட்ட கருமணலுக்கொத்த கூடத் தலையுடைய காமதையென்பவள், துற்புத்தியென்னும் சோரபுருடனுடனே களிப்புடையவளாய்க் காமதுகர்ச்சியனுபவித்திருந்து கருப்பமடைந்தாள். உடனே சோரபுருடனாகிய அத்துற்புத்தியைவிட்டுச் சென்றாள். எ - று.

வனை என்பது தனது கணவனல்லாதவனெனக் குறிப்பித்தமைகாண்க. (எங)

வடித்தவேதவசுமதிமின்னெனத்
துடித்தமுப்புரிதோன்றியமார்பினு
னடித்தொடர்ந்தனன் சென்றனளன்னவற்
பிடித்திருந்துதன்காமம்பிதற்றினுள்,

(இ - ள்.) துற்புத்தியைவிட்டுச் சென்றவள், வேதங்களை முற்றுமுணர்ந்தவளாய், மின்னைப்போல் அசையும் உபவீதம்விளங்குகின்ற மார்பையுடையவனுப், வசுமதியென்னும் பெயருடைய ஓர்மறையவன்பின்னே தொடர்ந்துசென்று, அவனைப் பற்றிக்கொண்டு தனது காமவிகாரத்தைக் கூறினாள். எ - று.

தொடர்ந்தனர் சென்றனர் முற்றெச்சங்கள். துடித்தல். அசைதல். தோன்றுதல். விளங்குதல். (எசு)

வேதவேதியன்விட்டிலனன்னவட்
பூதரம்பொருகொங்கைபுணர்ந்தனன்
மாதராளுமகப்பயந்தாளரோ
காதலந்தணன்காலங்கழிந்தனன்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சொல்லக்கேட்டவேதங்களுயுணர்ந்த அவ்வேதியன், அவனோ விடாதவனாய் மலைக்கொப்பாகிய தனத்தைத்தழுவினன். அக்காமதையும் பிள்ளையைப் பெற்றனன். அவனோ யிச்சித்திருந்த வசமதி என்பவனும் உயிர்துரந்தான். எ-று.

அரோ - அசை. அவனைச்சேர்ந்த சிலகாலங்கழிந்து பிரசவித்தாளென்பதும், அதன்பிறகு சிலகாலங்கழிந்து மறையவனிறந்தாளென்பதும் தாற்பரியம். (எடு)

பிறந்தகாதம்பெறலரும்பிள்ளையை
மறந்தும்வேண்டலளாய்மறுகிட்டன
நெந்தசூத்திரன்றுற்புத்திதன்னெடுந்
சிறந்திருந்தனன்கற்பிற்றிம்பிணன்.

(இ - ள்.) கற்பில்மாறுபட்டகாமதை, தனக்குப்பிறந்த ஆசையைவிளைக்கத்தக்க பெறுதற்கரியபிள்ளையை மறந்தும்விரும்பாதவளாய் வீதியிற்போட்டுவிட்டு, தான் முன்னால் விட்டுவிட்டசூத்திரனாகிய துற்புத்தியுடனே கூடிக்களித்திருந்தான். எ-று.

முதலில்வாய்த்ததனதுகனவனாகிய க்ஷத்திரியனால் துரத்தப்பட்டுச் சூத்திரனாகியதுற்புத்தியுடனிருந்து, அவனைவிட்டு மறையவனாகிய வசமதியுடனிருந்து, அவனைவிட்டு மறுபடி துற்புத்தியுடன்சேர்த்தாளென்பதைக் குறிப்பானுணர்த்துவான், “கற்பிற்றிம்பிணன்.” என்றார். எனவே கற்புமாறியதுபோல் வருணங்களினும் மாறுபட்டாளென்பதுதாற்பரியம். (எசு)

அவனொடன்பினருங்கலமேறியே
யுயர்புக்கனளோட்டுறுநாளையிற்
கவனவெங்கடுங்காலெறிந்தெற்றவி
னிவர்கலன்கவிழ்ந்துட்டி. நந்தாரரோ.

(இ - ள்.) அத்துற்புத்தியுடனே அருமையானகப்பலிலேறிக்கடவிழ்ப்புருந்தான். இக்கப்பலையோட்டும் நாளையில், வேகமாய்ச்செல்லும் கொடிய சூறைக்காற்றுவீசித் தள்ளுதலால் இவர்களேறியகப்பல் கவிழ்ந்துவிட்டிற்றந்தார்கள். எ-று.

அரோ - அசை. கவனவெங்கடுங்காலென்றமையானும், கப்பலைக்கவிழ்த்த தென்றமையானும் சூறைக்காற்றென்று பொருள்கொண்டாம். (எஎ)

ஈறுகண்டனரொன்னுழைத்தாதர்கண்
மாறுகொண்டவர்வம்மினெனச்சொலாச்
சிறுசிறுத்தெதிர்த்தவர்திண்புயங்
கூறுபட்டுறக்கட்டிக்கொணர்ந்தனர்.

(இ - ள்.) எனதுதாதர்கள் இவர்கள்முடிவைப்பார்த்தவர்களாய், தீயொழுக்கமுடையவர்களே! வாருங்களென்றுசொல்லி, சிறுகின்றகடுங்கோபத்துடனே அவர்களை

க்கிட்டி, அவ்விருவர்களுடையதிண்ணியபுயங்களை தனித்தனியாகக்கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஏ - று.

ஒவ்வொருவரின் இரண்டிரண்டு புயங்களையும்சேர்த்துக் கட்டினார்களென்பார், 'கூறுபட்டுறக்கட்டி.' என்றனர். (௦௮)

ஈருமீர்வழவாளெடுத்திர்ந்தனர்
சோருமாவியர் துண்ணெனுநெஞ்சினர்
யார்கொல்காப்பவொன்றென்றறற்றினர்
வீரபத்திரன் தூதர்வெருண்டனர்.

(இ - ள்.) அரியத்தக்க கூர்மையான அரிவாளேக்கொண்ட டறுத்தார்கள், அப் போது தவிக்கின்ற பிராணனுடையவர்களாயும், நடுங்குகின்ற மனமுடையவர்களாயும், கம்மை இத்தருணத்தில் யாவர் காப்பவரென்று கூறியழுதார்கள். உடனே வீரபத்திரக்கடவுளின் தூதர்கள் கோபித்தவர்களாய். ஏ - று. (௭௯)

சூலம்வாண்மழுத்தண்டுசுரிகைவெங்
காலநேமிமுதற்படைகைக்கொளா
வாலகாலமெனப்பரந்தண்மினார்
மூலமுற்றவெஞ்சேனைமுடித்தனர்.

(இ - ள்.) சூலாயுதம் வாளாயுதம் மழுவாயுதம் தண்டாயுதம் உடைவான் கொடிய காலசக்கரம்முதலிய ஆயுதங்களைக் கையிலே தாங்கிக்கொண்டு, ஆலகாலவிடத்தைப்போலெங்கும்பரவி நெருங்கி முதலிலிருந்த எமது சைனியங்களை யழித்தார்கள். ஏ - று. (௮௦)

இழைத்தபாவிளாமற்றிருவரைத்
தழைத்தபேரொளிமானந்தனிவர
வழைத்திருத்தினரோகலுமண்மீரீர்
பிழைப்பதெவ்வுழையென்றுபின்சென்றான்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய தீவினைகளைப்புரிந்த பாவிளாகிய அவ்விருவரையும், மிக்க பிரகாசம் வீசும் ஒப்பற்றவிமானத்தை வரவழைத்து, அதில் இருக்கச்செய்து கொண்டு போகுதலும், அதுகண்ட நான் விமானத்தைக்கிட்டி நீங்கள் எவ்விடத்திற் பிழைப்பீர்களென்று பின்னே போயினன். ஏ - று. (௮௧)

என்னைப்பற்றியென்பாசத்திறுக்கினார்
தின்னுஞ்சிற்றமொடுந்திகிரிக்கிரி
துன்னக்கொண்டொர்முழையுட்டுறுத்தினார்
மன்னுபூதரைக்காக்கவும்வைத்தனர்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பின்சென்ற என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு என்னிடத்திருந்த பாசத்தினாலேயே கட்டினார்கள், என்னைப் புசித்துவிடத்தக்க கோபத்துடனே சக்கரவாளகிரிக்குச் சமீபத்திற்கொண்டுபோய் ஓர்குகைக்குள்ளடைத்தார்கள், நிலைபெற்ற பூதகணங்களை எனக்குக் காவலாகவும் வைத்தார்கள். ஏ - று.

தினனத்தக்க கோபத்துடன் என்பதற்குக் கொல்லத்தக்க கோபத்துடனென்பது தாற்பரியம். துறுத்தல் - அடைத்தல். (௮௨)

மற்றொருபூதத்தைவாவெனக்கூவிநா
னற்றதென்றிசையாங்கதற்கீந்தனர்
சூற்றபாவரிருவரைக்கொண்டுபோய்
நெற்றிநேத்திரன்முன்னர்நிறுத்தினார்.

(இ - ள்) வேறொருபூதத்தை வருவாயென்றழைத்து, நான் விடப்பட்ட யம் புரத்தை யரசானும்படியான அதிகாரத்தை யப்பூதத்திற்குக் கொடுத்தார்கள். கொடுமைவிளைத்த பாவிகளிருவரையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரான் திருமுன்னே நிறுத்தினார்கள். எ - று.

பாவத்தர் என்பதில் அத்துச்சாரியை விகாரத்தார் றொக்கது. (அங்)

இத்திறத்தினிகழ்ந்தவியையெலாஞ்
சித்தமோர்ந்தறிசித்திரகுத்தனும்
பைத்தபாம்பணைப்பாற்கடற்றுஞ்சிய
வத்தனைத்தொழுதாங்கறிவித்தனன்.

(இ - ள்.) இத்தன்மையாக நடந்த இவையனைத்தையும், தன்மனதில் ஆலோசித்தறிந்த சித்திரகுத்த நென்பவனும், படத்தோடுகூடிய சேஷசயனத்தின்மீது திருப்பாற்கடலில் அறிதயில்கூரும் திருமாலேப்பணிந்து அவ்விடத்தில் இச்செய்தியை விண்ணப்பித்தனன். எ - று. (அச)

பைந்துழாய்நறுமாலேப்படலையோ
ஊந்திபூத்தெழுநான்முகத்தோனெடும்
வந்துவெள்ளிப்பருப்பதமன்னினான்
றந்திமா முகப்பிள்ளையைச்சந்தியா.

(இ ள்.) பசியதுளசியாலாகிய வாசனையுள்ள மாலையையணிந்த திருமால், தனது நாபிக்கமலத்தி லுதித்தோங்கிய பிரமனெடும் புறப்பட்டுவந்து வெள்ளிமலையாகிய கையையத்தை யடைந்தார், சிறந்த யானைமுகமுள்ள விராயகக்கடவுளைச் சந்தித்து.

செய்யவேண்வெயாவையுஞ்செய்தனர்
வெய்தினென்னைப்பிடித்ததுமேயவென்
பொய்யில்செய்கையோர்பூதங்களித்தநுங்
கைகொண்மா முகற்குற்றுக்கழறினார்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அவருக்குச் செய்யவேண்டிய வந்தனை வழிபாடுகளனைத்தும் செய்தார்கள், வினாவாக என்னைப்பிடித்துக் கொண்டதும், எனக்குப்பொருத்தியிருந்த உண்மையோடுகூடிய எனதுதொழிலை வேறொர் பூதத்திற்குக் கொடுத்ததும், துதிக்கையமைந்த அவ்யானைமுகக் கடவுளுக்குக் கூறினார்கள். எ - று.

அவ்விமானத்தினக் கிட்டினவுடனே பிடித்தார்களென்னும் வினாவுக்குறிப்பை விளக்குவான், “வெய்தினென்னைப்பிடித்ததும்,” என்றும், எனக்குச் சொந்தமாயிருந்ததென்பான், “மேயவென்,” என்றும், யாதோர் பிழையும்புரியாத எனது தொழிலென்பான், “என்பொய்யில் செய்கை.” என்றும், யானைமுகத்தை விளக்குவான் அதனது முக்கியம்சமாகிய துதிக்கையைக் கூறவேண்டதெனின், “கைகொண்மா முகம்,” என்றுங் கூறினார். (அசு)

தும்பிமாழுகத்தோன்றனந்தூதரை
வெம்பிமேல்விழுந்தானறியாதாரீ
ரிம்பரெய்தினீரென்ன லுபீர்த்திரை
ஃப்புபாற்கடனாதன்பகர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) அதனைச் செவியேற்றருளிய சிறந்த யானைமுகமுள்ள விநாயக்கடவுள், அவ்யமன் நமது தூதர்களாகிய சிவகணங்கள்மீது கோபித்து மேல்விழுந்தான், அக்குற்றத்தை நீங்களறிந்து கொள்ளாமல் இங்குவந்தீர்களென்று திருவாய் மலர்ந்தருளலும், குளிர்ந்த அலைகளொலிக்கின்ற பாற்கடம் கிறைவராகிய திருமால் இவ்வாறு கூறினர். எ - று.

திருமாலும் பிரமனும் தத்தமது வைகுந்தத்தையும் சத்தியலோகத்தையும் விட்டுக் கைகலைக்கு வந்தமையின், “இம்பரெய்தினீர்” என்றார். பம்புதல் - ஆரவாரித்தல்.()

என்னைவேண்டுமினிப்பிழைதீர்க்கெனப்
பின்னருஞ்சிலசொற்றனன்பேதையோன்
முன்னறிந்திலன்செய்யுமுயற்சியி
னின்னுமொன்றறியான்புதிதென்றலும்.

(இ - ள்.) அடியேனைத் தேவரீர்விரும்பின் இக்குற்றத்தை மன்னித்தருள்வீரென்று கூறி, அதன்பின்பும் சிலவார்த்தைகள் கூறினர். மீண்டும் இவ்யமன் அறிவில்லாதவன், முன்னையவழக்கம் அறியவில்லை, தன்தொழிற்குப் புரியத்தக்க பிரயத்தனங்களில் ஒன்றேனும் இதுவரையில் தெரிந்து கொள்ளவில்லை, இப்போது தூதனமாய் வந்தவன் என்று கூறுதலும். எ - று.

அவன் குற்றம்புரிந்தவனெனும் அவனைப்பற்றி விண்ணப்பித்துக்கொள்ள யான்வந்தமையின், என்மீது விருப்பமிருக்கும் பக்கத்தில் என்னைப்பற்றி அவன்குற்றத்தைக் க்ஷமித்தருள வேண்டுமென்பார், “என்னைவேண்டுமினிப்பிழைதீர்க்கென.” என்றார். (அஅ)

ஐந்துசெங்கையவானைக்குழவியுங்
குந்துதாளசலாக்கனைக்கூவியே
வெந்தொழிற்கணவீரரியமனைச்
சிந்துசூழ்திகிரிக்கிரியிட்டனர்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட செந்நிறமமைந்த ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய யானைக்கன்றாகிய விநாயக்கடவுளும், குந்துதாலுடைய அசலாக்கன் என்னும் பூதத்தையழைத்து, கொடுத்தொழிலையுடைய பூதகணவீரர்கள் யமனைக் கொண்டுபோய்க் கடலாற் சூழப்பட்ட சக்கரவாளகிரியி லடைத்தார்கள். எ - று.

ஏனைய யானைக்கன்றுகளுக் கமைந்துள்ள ஓந்துதிக்கையுடையையே யன்றி ஐந்து திருக்கரங்க ளுடையையே குறிப்பிப்பான், “ஐந்துசெங்கையவானைக்குழவியும்.” என்றார். குந்துதான் என்பதற்குக் குறுகியகால் எனக்கூறலு மொன்று. ()

சென்றுநீயவன்சேமந்திறந்தனை
யின்கொண்டுமெனய்துதியென்றலு

மன்மெனைக்கொண்டளித்தனனென்வினை
பொன்றயானைமுகவனைப்போற்றினேன்.

(இ - ள்.) நீபோய் அவனது காவலைத்திறந்து, இப்போது உடனே அழைத்
துக்கொண்டு வாவென்று கட்டளையிடலும், அக்காலத்தில் என்னை யடிமையாகக்
கொண்டு என்வினையொழிய ஆட்கொண்டனர். உடனே யான் அவ்யானை முன்
முள்ள விநாயகரைத் துதித்தேன். எ - று. (கூ௧)

என்னைநோக்கிநகைவினைத்தீங்கிவ
டன்னையின்னவன்றன்னைத்தளைப்படுத்
தின்னல்செய்தனையீங்கிவர்க்கெய்திய
மன்னுநல்வினையொன்றுமனங்கொளாய்.

(இ - ள்.) அப்போது அவ்விநாயகக்கடவுள் அடியேனைப்பார்த்துத் திருநகை
கூர்ந்து, இவ்விடத்துள்ள இவனையும் இவனையும் கட்டுப்படுத்தித் துன்பப்படுத்தினே,
இவ்விருவருக்கும் அடைந்துள்ள நிலைபேரான புண்ணியமொன் றிருக்கின்றது.
அதை உன்மனதில் நினைக்கவேயில்லை. எ - று.

இவர்கள்செய்த புண்ணியப்பலனை நீமனதில் நினையாமையால் இவர்களைப் பிடி
த்துவந்து கட்டுப்படுத்தி வருத்தினையென்பதும், அப்புண்ணிய விசேடத்தைக் கூறு
கின்றே நென்பதும், தோன்ற நகைத்தனனொன்க. இன்னும் அதுபவிக்கப்படாத
புண்ணியவிசேடமென்பார் “மன்னுநல்வினை.” என்றார். (கூ௨)

இவளொருத்தியரசரில்லெய்தினு
ளவனொருத்தனவள்வயினுயினுள்
றவறிழைத்திவர்தம்மிற்கலந்தனர்
கவருளத்திகருப்பமுண்டாயினுள்.

(இ - ள்.) இவளொருத்தி அரசர்வீட்டிற் பிறந்தாள். அவ்வாறே அவனொரு
வன் அவளிடத்திற் சேர்ந்தான். இவ்விருவரும் குற்றம் புரிந்தவர்களாய்த் தம்மிற்
புணர்ந்தார்கள். யாவளையும் கவரத்தக்க மனமுள்ள இவள் கருப்பமடைந்தாள்.

காமவிகாரமிக்குடையளாய்த் தன்னைப்பார்ப்போ ரனைவர்களின் மனதை
யும் கவரத்தக்க சவுந்தரிய முடையளா யிருந்தமை குறிப்பிப்பான், “கவருளத்தி.”
என்றார். (கூ௩)

மால்வினைத்ததுற்புத்தியைமாற்றிமென்
மேல்வினைத்தெழுகாமவிருப்பினும்
சிலவேதவசமதிசெவ்வெழிற்
கோலம்வவ்வியவனுடன்கூடினாள்.

(இ - ள்.) யாவர்க்குங் காமத்தை வினாவித்த துற்புத்தி யென்பவனைப் பிரிந்து,
மேலும்மேலும் உதித்தோங்குகின்ற காமவிச்சையால், பரிசுத்தமுள்ள வேதங்களை
யுணர்ந்த வசமதியென்னும் மறையவனுடைய செப்பமமைந்த அழகின் அலங்காரத்
தைக் கொள்ளையிட்டுக்கொண்டு அவனுடனே சேர்ந்தாள். எ - று.

வவ்வி என்பதற்கு விரும்பி எனப்பொருள் கூறலுமொன்று. (கூ௪)

அந்தணுளனகத்திருந்தோர்தனி
மைந்தனீன்றனண்மாமதையோனுயிர்
நந்தினுனிவண்மைந்தனைநாடுஞள்
புந்தியோடு துற்புத்தியைமேவினாள்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் மனையிற் சிவநாளிருந்து ஒப்பற்ற ஓர் புத்திரனைப் பெற்றனள். சிறந்த அவ்வேதியன் உயிர்துரந்தான். அப்போது இவள் தன் புத்திரன் மீது நாட்டமற்றவளாய், தெளிந்த சித்தத்துடனே மறுபடியும் துற்புத்தி யென்பவனைச் சேர்ந்தாள். எ-று.

உயிர்ந்தல் - உயிர்துரத்தல். புத்திரனைவிட்டுப் பிரிதல் மதிமயக்கத்தாலன்று, காமதுகர்ச்சிக்குத் தடையென் றுணர்ந்தேயென்பார், “புந்தியோடு” என்றார். ()

பங்கயக்கைவசமதிபத்தினி
மங்கைகாமதைமைந்தனையேற்றனள்
சங்கரன்னெனத்தந்தனளப்பெய
ரிங்கிவர்க்குப்பெருங்கதியீந்ததால்.

(இ - ள்.) அவ்வசமதியின் பத்தினியாகிய தாமரை மலர்போலுங் கைகளை யுடைய மங்கைப் பருவமுடைய காமதையென்பவள், அப்புத்திரனை யெடுத்துக் கொண்டனள். அதற்குச் சங்கரன் என்று பெயரிட்டழைத்தனள். அப்பெயரே இவ்வுலகத்து இவ்விருவர்க்கும் மேம்பட்ட பதவியைத்தந்தது. எ-று.

அப்புத்திரன் இவ்விருவர்க்கும் இயற்கைப் புணர்ச்சியாம் பிறந்ததுமன்று, இவர்கள் வேண்டுகோளாற் பிறந்ததுமன்று, அதனைத் தாய்தந்தைய ரிருவருந் தாங்கின துமில்லை, சங்கரனென்னுந் திருநாமந்தரிக்கக் கருதினதுமில்லை, தரிக்கும்போதும் அழைக்கும்போதும் கேட்டது மில்லையாயினும், எவ்விதத்தேனும் அவ்விருவர்க்குப் பிறந்தது என்னும் உரிமையைக்குறித்தே இத்தகைய பெரும்பதவி யடைந்தமையை யுய்த்துணரின் சிவநாமத்தைத் துதியாதிருக்க எவர்துணிவார். இத்தனை நன்குணர்ந் தேபோலும், “எழுபிறப்புந்தியவைநீண்டாபழிபிறங்காப் பண்புடைமக்கட்பெயின்.” எனத்திருவள்ளுவருந் கூறினர். இதைக்குறித்தன்றோ, எவ்வகையேனும்நாம் சதாபழகும் வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் அத்திருநாமங்களையே யமைத்து வழங்கல்வேண்டுமென்று ஆன்றோர் கட்டளையிட்டிருக்கின்றனர். (கூடு)

யாவளோனுமிழிகுலப்பஞ்சமர்
பாவகாரியனோனுமெம்பண்ணவன்
மேவருந்திருநாமமிலைந்துளோர்
தேவரோயவர்தேவரிற்சிரியோர்.

(இ - ள்.) எவராயிருக்கினும், இழிந்த குலத்தாராகிய புலையராய்ப் பாதகத் தொழிலுடையராயினும் எமது சிவபெருமானது அடைதற்கரிய திருநாமத்தைத் தரித்துள்ளவர்கள் தேவர்களே, அன்றியும் தேவர்களிற் சிறப்புடையோர்களுமா வார்கள். எ - று.

பாதகத்தொழிலிற்சிறந்த புலையரேனும் சிவநாமம் தரித்திருப்பதால், அவரைக் குறிக்கும்போ தெல்லாம் அந்நாமத்தையுந் குறிக்கவேண்டி யிருத்தலின், அக்குறிப்பு

விசேடத்தாற் புண்ணியமேலிட்டு, அசுவமேதம் அனேககோடி யியற்றி யடைந்த புண்ணியர்களாகிய தேவர்கட்குணையாகவும், அவர்களினும் மேம்பட்டவர்களாகவும் ஆகின்றார்களென்பார், “தேவரேயவர்தேவரிற்சீரியோர்.” என்றார். இவ்வாறு குறிப்பாற் புண்ணியமேலிடென்பதை, “கூடாவொழுக்கம் பூண்டும்வேடங்-கொண்ட தற்கெற்பநின்றெண்டரொடுபயிறலிற் - பூண்டவவ்வேடங்காண்டொறுங்காண்டொறு - நின்னிலையென்னிடத்துன்னியுன்னிப் - பன்னாணைக்கினராகலின்ன்னவர் - பாவனைமுற்றியப்பாவகப்பயனின்யான் - மேவரப்பெற்றனன்போலும்.” என்னும் சிதம்பரமும்மணிக்கோவையானுமுணர்க.

(௯௬)

பிள்ளையானைமுகப்பெருமானெனக்
குள்ளவாறிதுணர்த்தலுமுள்ளுறதத்
தள்ளுமாவிறடுங்குறத்தாழ்ந்தனன்
வள்ளன்மாயனயனெடும்வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) சிவபிரானது மூத்தகுமாரராகிய யானைமுகமுள்ள விநாயகக்கடவுள் எனக்குள்ளபடி இதனை உபதேசிக்கவும், எனதுசரீரத்திலே யுலாவும் பிராணன் துடிக்கப்பணிந்தேன், வள்ளலாகிய திருமாலும் பிரமனுடனேகூடித் துதித்தனர். ஏ - று -

இவ்வுபதேசத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் சிவநாமமகிமை இத்தன்மையாயின் யாமெவ்வாறறிந்து இத்தகையோரையடையாமற்றப்பித்துக் கொள்வோமென்றெண்ணிய வெண்ணத்தால் ஆவியதைத்தே நென்பான், “உள்ளுறத்தள்ளுமாவிறடுங்குறத்தாழ்ந்தனன்.” என்றான். இவ்வளவு நன்மையும் சித்திரகுத்தன் முறையிட்டுக்கொள்ளக் கேட்டுத் திருவுள மிரங்கிவந்த திருமாலால் தனக்கு முடிந்தமையின், அத்திருமாலேச் சிறப்பிப்பான், “வள்ளன்மாயன்.” என்றனென்க.

(௯௭)

என்னைமாற்றியிருத்தியவெங்கணந்
தன்னைமாற்றித்தனக்களித்தன்புடன்
மின்னெயிற்றயிலந்தகமேவுநின்
பொன்னகர்க்கினிப்போதியென்றானரோ.

(இ - ள்.) என்னைநீக்கி எனக்குப்பதிலாகவைத்த, கொடியபூதத்தைநீக்கிப் பழையபடியே எனக்கு என்ந்தொழிலக்கொடுத்து, என்னைப் பிரியத்துடனேக்கி, ஒளிவீசும் வேல்போலும் பற்களுள்ள யமனே! நீவசிக்கின்ற உன்னுடைய அழகிய நகரத்திற்கு இனி போகக்கடவாயென்றனர். ஏ - று -

அரோ - அசை. முன்பு என்னை நீக்கியதுபோலவே இப்போது பூதத்தையும் நீக்கினார் என்றபடி.

(௯௮)

சாந்துறுங்கைதலைதடவித்தனிப்
போந்தனன்றிருப்புகமலாசனி
காந்தனப்பொற்கருடனுகைத்தனன்
சேந்தபங்கயச்செல்வனும்போயினான்.

(இ - ள்.) தாமரை மலராதனியாகிய திருமகன்கணவனான திருமால், சந்தனக் குழம்பணிந்திருக்கும் தமதுதிருக்கரத்தால் எனது சிரசைப்பிடித் துச்சிமுகந்து,

அழகிய பொன்மயமான கருடவாகனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு தனியேபோயினர். செந்தாமரையாதனராகிய பிரமதேவரும் போயினர். எ - று.

பூங்கமலாசனி திருக்காந்தன் எனவும், அப்பொற்கருடனுகைத்தனன் போந்தனன் எனவும் மாற்றுக. உகைத்தனன் - முற்றெச்சம். தலைதடவல் ஈண்டுச்சிமுகர்தல். இது தந்தைதாயர் தமது தனயர்மாட்டுப்பிரியும் இயற்கையான ஓர் வகைப்பரிவுபாராட்டல். (கூங்)

அல்லல்வெஞ்சினமாளரிந்தல்லது
செல்லுறதெனச்செப்புவர்சிரியோர்
புல்லையேறிவர்புங்கவன் றாதரை
யொல்லைகண்டுதொழாதுருத்தேகினீர்.

(இ - ள்.) துன்பத்திற் கேதுவாகிய கடுங்கோபம் ஆளக்கொன்றபின் நல்லதழியாதென்று பெரியோர்கூறுவர். வெண்மைகலந்த செந்நிறம்பொருந்திய இடபத்தின்மீதுநீர் தெழுந்தருளும் சிவபிரான் தூதுவர்களாகிய கணங்களைப்பார்த்து அதிவினாவிற்பணியாது கோபித்துப் போனீர்கள். எ - று.

கோபமே சகல தீமைகட்குங் காரணமாதலின், “அல்லல்வெஞ்சினம்” என்றார். இக்கோபத்தைத் தன்னிடத்தும், அன்னியரில் ஒத்தோர் உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் என்னும் எத்தகையோரிடத்தும் காட்டவேலாது. தன்னிடத்தே காட்டின் தன்னின்னுயிர்போம், உயர்ந்தோரிடங்காட்டின், மலையைக்கல்லிய கோல்போல வருந்துவான், ஒத்தோரிடங்காட்டின், அக்கோபத்திற்குச் செய்யத்தக்க தண்டனை செய்யப்பட்டுத்துக்கிப்பான், இழிந்தோரிடங்காட்டின் எரிநிரயத்தாழ்வான். இதனை, “தண்டாச்சிறப்பிற்றம்மின்னுயிரைத்தாங்காது - கண்டுழியெல்லாந்துறப்பவோ - மண்டி - யடிபெயராதாற்றவளிவந்தபோழ்தின் - முடிகிற்குமுள்ளத்தவர்.” என்னும் நாலடிவெண்பாவானும், “பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்லல்லியகோலொப்பான் - புரிவனபுரியப்பட்டுபுலம்புவனொத்தார்க்காய்ந்தா - வெளிநரகதனில்வீழ்வனிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்ற - லொருவர்தமிடத்துஞ்சிற்றமுறமையேநன்முமாதோ.” என்னும் பிரபலிங்கலீலைத் திருவிருத்தத்தானுமறிக. கோபம் அக்கினிக்குச் சமானமென்று கூறலினும் அதனினும் அதிகமென்றே கூறவேண்டும். அவ்வக்கினியை வருவித்தோன் அவிக்கக்கூடும். இக்கோபாக்கினியோ வருவித்தபிறகு, வருவித்தவனாலும் தணிக்கமுடியாத தன்மையுடையது. ஆதலின் இதுபோலும் உட்பகை வேறுகிடையாது. இதனாலிந்தோர் கோடிகோடிக்கணக்காயுள்ளார். இதனை, “மூங்கிலின்பிறந்தமுழங்குதீமூங்கின் முதலறமுறுக்குமாபோலத் - தாங்கருஞ்சினத்தீதன்னுளேபிறந்துதன்னுறுகினையெலாஞ்சாய்க்கு - மாங்கதன்வெம்மையறிந்தவர்கமையாதலையுள்ளடக்கவுமடங்கா - நோங்கியகோபத்தீயினையொக்குமுட்பகையுலகில் வேறுண்டோ.” எனவரும் இராமாயண உத்தரகாண்டத்திருவிருத்தத்தானும், “கோபத்தாற்கெளசிகன்ருவத்தைக்கொட்டினான் - கோபத்தானருடனுக்கோலமாற்றினான் - கோபத்தாலிந்திரன்குலிசம்போக்கினான் - கோபத்தாலிறந்தவர்கோடிகோடியே.” என்னும் வள்ளலார் திருவாக்கானுமறிக. கோபமுடையார்க்கு நகைமுகமும் உள்ளக்கினர்ச்சியும்வாராமையினாலும் தன்னைத்தானே கொலைபுரியச்செய்வதாலும், பொருளுக்கு ஆட்கொல்லி எனப்பெயர்வைத்திருப்பதுபோன்று இதற்கும்சேர்ந்தார்க்கொல்லி என்னும் பெயர் பெரியோர் தந்திருக்கின்றனர். இதனை, “நகையுமுவுகையுங்கொல்லுஞ்சினத்திற் - பகையுமுளவோபிற.” எனவும், “தன்னைத்தான்காக்கிற்சினங்கா

க்ககாவாக்காற் - தன்னையேகொல்லுஞ்சினம்.” எனவும், “சினமென்னுஞ்சேர்ந்தா
கைக்கொல்லியினமென்னு - மேம்புணையைச்சும்.” எனவும்வரும் திருக்குறள்களா
னறிக. பாற்கடல்கடைவதற்கு முன்பு திருமாலின்நிறம் வெண்மையும் அவரது
மார்பிலுள்ள திருமகளின் நிறம் செம்மையுமாகலானும், அத்திருமகள் சரீரச்செம்
மை அவ்வெண்மையுடன் கலந்து விரவியதாகலானும் அக்காலே, திருமால் இடப
மாய்த்தாங்கிய தாகலானும் அவ்விடையைக் குறிப்பிப்பான், “புல்லையேறிவர்புங்
கவ.” என்றார். புல்லை - வெண்மைகலந்தசெம்மை. உருத்தல் - கோபித்தல். (௧௦௦)

பஞ்சபாதகராயினும்பாவமே

தஞ்சமாகச்சரிப்பவராயினு

நஞ்சயின்றவனமுமுரைப்பரே

லஞ்சமஞ்சமென்னெஞ்சகமஞ்சமால்.

(இ - ள்.) பஞ்சமகா பாதகங்கள்புரிந்தவராயினும் பாவத்தொழிலையே தமக்
குப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டுமுகின்றவராயினும், ஆலகாலவிடமுது செய்தரு
ளிய சிவபிரான் திருநாமத்தைக் கூறுவார்களாயின், எனது மனம் பயமடையும்!
பயமடையும்! பயமடையும்!, எ - று.

ஆல் - அசை. பயப்படுத்தன்மை நிச்சயமென்பான் ஓர் காற்கூறுது முக்காற்
கூறினன். அன்றியும், “அஞ்சமஞ்சமென்னெஞ்சகமஞ்சம்.” என்பதற்கு, மெய்
வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் இவ்வைந்தும் பயமடையும் எனது மனம் பய
மடையும் எனக் கூறுவாருமுளர். அவ்வாறுகூற வேண்டிவோர், எனதுசரீரம் அவர்
களைப் பரிசிக்கவும், எனதுவாய் அவர்களுடன் வார்த்தையாடவும், எனதுகண் அவர்
களைப்பார்க்கவும், எனது மூக்கு அவர்களின்மணத்தையும்கரவும், எனது செவி அவர்
களைப்பற்றி இழிவாகக்கூறுவோர் வார்த்தையைக்கேட்கவும் பயமடையும் எனவும்,
எனதுமனம் அவர்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கப்பயமடையும் எனவும்கூறிக்கொள்க. பஞ்ச
மகாபாதகங்கள்—பொய் கொலை களவு கள் காமம் என்பனவாம். இப்பாதகங்களை
முன்பு புரிந்து இப்போதில்லாராயினும் இப்போதும் அதே தொழிலாகப் புரிவா
ராயினும் என்பார், “பஞ்சபாதகராயினும்பாவமே - தஞ்சமாகச்சரிப்பவராயினும்.”
என்றார். (௧௦௧)

எண்ணியீதொன்றறிந்திலையின்றள

வண்ணலஞ்சடையானடியாரெளிற்

கண்ணிற்காணுமுன்கைதொழுதில்லையே

னண்ணுநம்மதிகாரநமக்கல்.

(இ - ள்.) பெருமையி்க அழகிய சடைமுடியுடைய சிவபிரானடியவர்களா
யீன், அவர்களை உனதுகண்களாற் காணுதற்குமுன்னமே கரங்களைச் சிரமேற்குப்
பிப்பணியாவிடில், நம்முடைய அதிகாரம் நமக்குநில்லாது, நீ இன்றையவரையில்
இவ்வோருண்மையை யோசித்தறிந்தாயில்லை. எ - று.

இன்றளவீதொன்றெண்ணியறிந்திலை எனவும், நம்மதிகாரம் நமக்கு நண்ணு
மல எனவும் மாற்றுக. சிவனடியானாத் திரஸ்கரிக்கிற செல்வஞ்சிதையும் என்றபடி.

எனக்குமற்றிங்கிருக்கவிடையிலே

நனைத்துழாய்முடிநாயகனோடும்போய்ப்

புனற்கொடுஞ்சடைப்புங்கவன்வாயிலே
வினைத்திறங்கொடுகாக்குதல்வேண்டுவேன்.

(இ - ள்.) எனக்கிற்குக்க உத்தரவில்லை, குளிர்ந்த துளபமாலையணிந்த முடியையுடைய திருமாலுடன்சென்று கங்கைக்குடிகொண்ட வீளைத்த சடையையுடைய சிவபிரான் திருவாலயத் திருவாயிலத் தொழின்முயற்சியுடன் காவல்கொள்ளவேண்டியவன். எ - று.

திருமால் இயமன் இவர்களும் திருக்கயிலைத் துவாரபாலகராதலின், “நனைத்துழாய்முடிநாயகனோடும்போய்க்காக்குதல்வேண்டுவேன்.” என்றனென்க. (௧௦௩)

நீடுகோடிநிரயமுநின்னது
நாடுநின்னதுநன்னகர்நின்னதென்
நாடலந்தகன்காலற்கருகுறப்
பாடிருத்தியிதுபகர்ந்தானரோ.

(இ - ள்.) விசேடித்த கோடிக்கணக்காயுள்ள நரகங்களுமுன்னுடையதே, எனது நாடுமுழுமையு முன்னுடையதே, நான்வசிக்கும் நல்லநகரமும் உன்னுடையதேயென்று, வெற்றியமைந்த யமன், சமீபமாகப் பக்கத்திலிருக்கவைத்துக் காலனுக்கு இவ்வாறு கூறினன். எ - று.

அரோ - அசை. இருபத்தொருகோடி நரகங்களுளவாகலின், “நீடுகோடிநிரயம்.” என்றார். ஆடல் - வெற்றி. பாடி - பக்கம். (௧௦௪)

உரைத்தவாய்மையுணர்ந்ததிகாலனு
மிரைத்தவச்சமியனுரைகீழ்ப்பட
நிரைத்துநிற்பனநெஞ்சகமஞ்சவான்
வரைத்தடம்புயன்பின்சொல்வழங்குவான்.

(இ - ள்.) யமன்கூறிய உண்மைகளைத் தெளிந்தறிந்த காலனும், அச்சத்தினாலே, வார்த்தையாடிய இவ்யமன்வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கவும், முறைமையுடன் வரிசைப்பட்டிருக்கவுந் தக்கசிலசொற்களை, மலைபோலும் விசாலித்தபுயமுடைய யமனுளைத்து முடித்தபின் மனோபயமுடையவனுய்ச் சொல்கின்றான். எ - று.

தலைவருடன் வார்த்தையாடுந் தாசர்களனுசரிக்கவேண்டிய முறைமைகள், அவரோசைக்குத் தம்மோசை தாழ்ந்திருத்தலும், அவருக்குரிய மரியாதையுள்ள சொற்களை யுபயோகித்தலும், அவர் பேசுகையிலுடன் பேசாதிருத்தலு மென்பவைகளாதலின், காலனும் மிருதுவாயும் மரியாதையாயும் யமன்கூறிமுடித்தபிறகும் வார்த்தையாடினனென்க. அச்சமிரைத்த இவனுரைகீழ்ப்பட எனமாற்றுக. (௧௦௫)

சிவகணத்துறைதிண்டிறல்வீரரை
யவமதித்திலனயினுமற்றையோர்
தவறிழைத்தனனென்பரத்தன்மையா
விவருநெஞ்சொடுமஞ்சவன்யானென்றான்.

(இ - ள்.) சிவகணத்திலவசிக்கும் திண்ணிய வல்லபமமைந்த வீரர்களை அவமதிக்கவில்லையாயினும், பார்த்த மற்றவர்கள் இவன்குற்றமியற்றினனென்று கூறுவார்களே யெனத்தோன்றிய மனைத்துடனே யான் அச்சமுறுகின்றேனென்றான்.

இவர்தல் - எழுதலாகலின், இவருநெஞ்சொடு என்பதற்குத் தோன்றிய மனத்து
டனே யெனப் பொருள்கொண்டாம். (௧௦௬)

என்றகாலற்கியமனியம்புவான்

குன்றவில்லிகுலக்கணத்தூதரை

யன்றிநீமற்றொருவற்குமஞ்சலை

யொன்றுகேட்டியுரைத்துமென்றோதுவான்.

(இ - ள்-) இவ்வாறுகூறிய காலனுக்கு இயமன்கூறுகின்றான். மேருவில்லை
யுடைய சிவபிரானது கணக்கூட்டத்திற்சேர்ந்த தூதர்களுக்கேயல்லாமல் மற்றெவரு
க்கும் நீ அஞ்சவேண்டாம், இதுகுறித்த ஓர்சரித்திரம் சொல்லுகின்றேன் கேட்பா
யென்று கூறுகின்றான். ஏ - று.

கணக்குலத்தூதர் எனக்கூட்டுக. குலம் - கூட்டம். தூதரை என்பதில் ஐ சாரி
யை. என்றுரைத்துங்கேட்டி எனமாற்றுக. (௧௦௭)

வஞ்சிவீருத்தம்.

பார்மடமங்கைபிணைத்தோண் - மார்பணியென்னவயங்கும்

வார்திராவாளைபுரட்டு - மார்கலிகுழுமவுந்தி.

(இ - ள்-) மூங்கிலுக்கொத்த தோள்களுடைய பூதேவியின் மார்புக்குத்தரித்த
ஓராபரண மென்னத்தக்கதாய்ப் பிரகாசிக்கும், நீண்ட அலைகளால் வாளைமீன்கள்
அடிக்கப்படுகின்ற கடல்கூழ்ந்த அவந்தியென்னும் ஓர் ககரம் உண்டு. ஏ - று.

ஓர் ககரம் உண்டு என்பதிசையெச்சம். ஓர்மாதுக்கு எல்லா ஆபரணங்களுக்கும்
மேம்பட்டதாய்த் தானிருப்பதாலேயே மற்றையாபரணங்களை யணியச்செய்வதா
யுள்ளது மார்பிலணியும் மங்கலகுத்திரமே யாதலின், அதுபோலப் பூதேவிக்கு ஏனை
யநாடுகள் மற்றைய ஆபரணங்களாகவும், இவ்வவந்தியே மங்கலகுத்திரமாகவும்விள
ங்கு மென்பார், “மார்பணியென்னவயங்குமவந்தி.” என்றார். (௧௦௮)

வாய்ந்தகர்த்திருமறையோன் - சாந்திகளன்புறுதநய

னேய்ந்தகலைக்கடலெல்லார் - தோய்ந்தமறைக்குணசீலன்.

(இ - ள்-) சிறப்புவாய்ந்த அந்நகரத்துள்ள அழகிய வேதியான சாந்திகளென்
பவனது புத்திரன், பொருந்திய நூற்கடல் யாவையும் தேர்ந்துணர்ந்த வேதவொழு
க்கமமைந்த பரிசுத்தன். ஏ - று.

கலைகளுபத்து நான்காதலின், “நூற்கடல்.” என்றார். அவ்வறுபத்து நான்கா
வன:-அக்கரவிலக்கணம் இலிகிதம் கணிதம் வேதம் புராணம் வியாகரணம் நீதி
சாத்திரம் சோதிடசாத்திரம் தருமசாத்திரம் யோகசாத்திரம் மந்திரசாத்திரம் சகுன
சாத்திரம் சிற்பசாத்திரம் வைத்தியசாத்திரம் உருவசாத்திரம் இதிகாசம் காவியம்
அலங்காரம் மதுரபரிடனம் நாடகம் நிருத்தம் சத்தப்பிரமம் வீணை வேணு மிருதங்
கம் தாளம் அத்திரபரிட்சை கனகபரிட்சை இரதபரிட்சை கசபரிட்சை அசுவபரிட்
சை இரத்தினபரிட்சை பூமிபரிட்சை சங்கிராமவிலக்கணம் மல்லயுத்தம் ஆகருட
ணம் உச்சாடனம் வித்துவேடனம் மதனசாத்திரம் மோகனம் வசிகரணம் இரசவா
தம் காந்தருவவேதம் பைபீலவாதம் கவுத்துவவாதம் தாதுவாதம் காருடம் நடட்டம்
முட்டி ஆகாயப்பிரவேசம் ஆகாயகமனம் பரகாயப்பிரவேசம் அதிரிசயம் இந்திரசா

லம் மகேந்திரசாலம் அக்கினித்தம்பம் சலத்தம்பம் வாயுத்தம்பம் திட்டித்தம்பம் வர்க்குத்தம்பம் சுக்கிலத்தம்பம் கன்னத்தம்பம் கட்கத்தம்பம் அவத்தைப்பிரயோகம் என்பனவாம். கலைகளுபத்துநான்கென்பதை, “ஆயகலைகளுபத்துநான்கினையு - மேயவுணர்விக்குமென்னம்மை - தூய - வருப்பளிங்குபோல்வாளென்னுள்ளத்தினுள்ளே-யிருப்பளிங்குவாராதிடர்.” என்னும் சரசுவதியந்தாதியானு முணர்க. (க0க)

அன்னவன்மேற்கடலருகோ - ருன்னுசிவாலயமுளதாற்
பின்னிடமேவியபெருநீர் - மன்னுதடங்கரைவரலும்.

(இ - ள்.) மேற்குச் சமுத்திரத்தினருகில் ஓர் சிவாலயமுண்டு, அச்சிவாலயத்திற்குப் பின்பக்கத்திலுள்ள பொருத்தமாகிய விசேடநீர் நிலைபெற்றுள்ள அக்கடற்கரைக்கு அப்புத்திரன் வருதலும். எ - று.

அச்சிவாலயத்திற்குச் செல்லுவானெண்ணி நீராடற்குக் கடற்கரை வந்தா
னென்க. (கக0)

நீடியமாலையினீளந்தா - னாடினனத்துறையன்னு
மாடுகிடந்தொருவன்மீ - னோடியெடுத்தியிருண்ண.

(இ - ள்.) அப்புத்திரன் நெடுமாலத் தியானித்து அக்கடற்றுறையில் நீராடினான். அப்போது பக்கத்திருந்த ஓர்முதலை அதிவேகமாய்வந்து அவனைவிழுங்கி உயிரைப்போக்க, எ - று.

வன்மீன் - முதலை. இறக்குங்காலயிற் சிவதுதிவாராதது அவனது வினைப்பய
னென்க. (ககக)

மாதவனும்வழுத்தி - யேதமிலாவியிழந்தான்
காதுகடுஞ்சினமோடென் - னாதர்தொடர்ந்துகொணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) திருமாலின் திருநாமத்தைக்கூறித்தொழுது குற்றமற்ற உயிர்நீங்கினான். கொல்லத்தக்கொரேகோபத்துடனே, எனது தூதுவர்கள்சென்று கட்டிக் கொண்டுவந்தார்கள். எ - று. (ககஉ)

சேயுயிர்சென்றதுகேளாத் - தாயொடுதந்தைசலித்து
யேயுடன்மேவினர்தம்மோ - டேயெதுசொல்லியிறந்தான்.

(இ - ள்.) தமது புத்திரன் உயிர்போனதுகேட்டு, அவனது பிதாவும்மாதாவும் மிகவும் மனம் வருந்தி, அவனுடன்கூடிவந்தவர்களை, அவன் இறக்கும்போது என்ன சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். எ - று.

இறக்குங்காற்கூறும் வாக்கியங்களினாற் பிறவிக்கேதுவுண்டென்றும் இல்லை யென்றும் அறிந்துகொள்ளலாமாகலின், “எதுசொல்லியிறந்தான்.” என்றனரென்க.

என்றலுமன்னிரங்கி - மன்றன்மலர்த்துளவோனை
யொன்றுகருத்தொடுவாத்தான் - கொன்றதிடங்கர்கொதித்து.

(இ - ள்.) என்று கேட்டவுடனே அந்நேசர்கள் துக்கித்து, வாசனைவிசும் அழகுள்ள துளசிமாலையணியும் திருமலை ஒருப்பட்ட மனத்தோடுகறினான் உடனே முதலை சீறிக்கொன்றது. எ - று.

இறத்ததற்காகவே பிரிவாற்றாமையால் வருந்துவோர், இரக்குங்கார் சிவநாம மேலு முனாக்காமற் போயினனெயென்று வருந்தினரென்பார், “அன்னிறங்கி.” என்றனர். (ககச)

என்னலுமன்னவனென்சேய் - தன்னையவன் றருமென்ன
வுன்னருமம்மொழிந்தான் - பன்னியுமன்னபகர்த்தாள்.

(இ - ள்.) என்றுரைத்தவுடனே அச்சாந்திகள் எனது புத்திரனை அத்திருமாலே வரவழைத்துக்கொடுப்பா நென்றுரைத்து, நினைத்தற்கரிய துயரம்நீங்கினான். அவனது பத்தினியும் அவ்வாறே கூறினள். எ - று.

இறக்குங்கார் சிவநாமங்கூறினார்க்கன்றி ஏனையோர்க்குப் பிறவி நீங்காதாகலானும், திருமாலுக்கு முத்தியளிக்குந் திறமின்மையானும், தனது புத்திரன் மீண்டும் வருவானென்றும், அவ்வாறு வரவழைத்துத்தருவது அத்திருமாலின் கடமையெயென்றும் துணிந்து கூறினனென்பார், “என்சேய்தன்னையவன் றருமென்ன-வுன்னருமம்மொழிந்தான்.” என்றும், கணவனது சொல்லையே சறைமிடற்றிறைவன் வாக்கியமாகக்கருதுவது சுற்புடைய காதலிகட்கழகாகலின், சாந்திகள் கூறியவாறே கூறிப் புத்திரசோகம் நீங்கினனென்பார், “பன்னியுமன்னபகர்த்தாள்.” என்றும் கூறினர். தேகார்த்தத்திற் சிவபிரானைத் தியானித்தார்க்கன்றிப் பிறவி நீங்காதென்பதை, “நெஞ்சமேயுடலந்தமாதியைவிடார்நிற்கமற்றையர்க்கெல்லாம் - வெஞ்சுமற் குதிப்பரிதிவைக்கொருமிருகண் டிபுத்திரன் சான்ற - லஞ்சலிவ்வுடற்குதுதியிப்பொழு தெனவறியொணமையினாந் - தஞ்சமென்றான்சரண்விடேல்யாமுமச்சமன்வலி தடுப்பாமே.” என்னும் சாந்தலிக்கசுவாமிகள் திருவாக்கானுமுணர்க (ககரு)

ஆவதுபோகவதன்பின் - மாவசுதேவர்வாத்தார்
றேவகிசிறுதுதர்த்தி - றேவறுமாயனுதித்தான்.

(இ - ள்.) இஃதிவ்வாறாக அதற்குப் பிரகு, சிறப்பமைந்த வசுதேவர் தவத்தினாலே தேவகியின் சிறியவயிற்றினிடமாக ஒழிதலந்த மாயையையுடைய கிருஷ்ண மூர்த்தியவதரித்தனர். எ - று.

வசுதேவர் பத்தினிமார் எழுவரில் தேவகியினது எட்டாவது குமாரராய்க் கிருஷ்ணமூர்த்தி யவதரித்தனரென்க. வசுதேவர் பத்தினிமாரெழுவுரென்பதை, “சிலமுத்தங்கொண்டதிண்டோட்டேவகினினிதினீன்ற - கலமுத்தங்கொள்ளுமல் குற்கன்னியரெழுவர்தம்மை - மலமுத்தங்கொண்டமார்பின் வாள்வசுதேவன்வேட்டாவ் - கலமுத்தநிலவுகாலுமணிநகர்வலஞ்செய்போழ்தின்.” எனவும், “தேவகியெட்டாமைந்தனுகுகன்சிறப்புவாய்த-வாவணித்திற்கண்மேயவள்ளிருடபக்கந்தன்னின்-மேவுமட்டமியில்யானும்வருவனவிரும்பசோதை-யோவில்சீர்ப்புதல்வியாகிவமியிலுதித்தியன்றே.” எனவும் வரும் கூர்மபுராணத் திருவிருத்தத்தானுமறிக. (ககசு)

கண்பகெட்செவிமுன்ன - வெண்பலபத்திரனென்ன
வொண்டொடிபக்கலுதித்தான் - நிண்டிறல்வீரசிறந்தார்.

(இ - ள்.) அத்திருமால் அறிதுயில்கூரும் ஆகிசேடன் இவ்வவதாரத்திற்கு முந்தி, யாவராலும் எண்ணத்தக்க பலபத்திரராமராக அத்தேவகி வயிற்றில் அவதரித்தான். திண்ணியவல்லபமுள்ள இவ்வீரர்களிருவரும் மிகச் சிறப்படைந்தார்கள். எ - று.

கிருஷ்ணமூர்த்தியவதாரம் மேற்செய்யுளிற் கூறினமையின், அத்திருமால் அறிநூயில்கூரும் ஆதிசேடனென்பார், “கண்டுகட்செவி.” என்றார். கண்ணே செவியாகவும் உடைமையின் சர்ப்பத்திற்குக்கட்செவி எனக் காரணப்பெயராதலறிக. எனவே, காட்சியும் கேள்வியும் ஓரிடத்திலேயேயமைந்த தென்றபடி. ஆதிசேடன் பல பத்திரராமராகத் திருவுருக்கொள்வதற்குத் தேவகிவயிற்றிற் கருவாயமைந்து முற்றி, மாயையினுற் திருமாவின் கட்டளைப்படி உரோகணியவயிற்றிற் சேர்க்கப்பட்டுப் பிறந்தமையின், “ஒண்டொடிபக்கவலுதித்தான்.” எனப் பொதுவாகக்கூறினர். ஆதிசேடன் பலராமராக வந்தானென்பதையும், தேவகிவயிற்றிற் கருவுற்று ரோகணியவயிற்றிற் பிறந்தானென்பதையும், “உதித்தவேழாங்கருப்பந்தேவகியுயிர்க்குமுன்ன - மதிக்குறின்மாயைதன்னன்வயிற்றினின்றெடுத்துப்போகித் - துதிப்பருங்கருப்பமிக்கவுரோகணியவயிற்றிற்றுய்தாய்ப் - புதக்கடிசுமழுச்செவ்வாய்ப்புதல்வனாயமைத்தியன்றே.” எனவும், “சூன்முதிர்ந்துயிர்க்குமுன்னந்தொல்லலுகிறும்புதெய்தப் - பானிறக்குழவிதன்னமாயைதன்புணர்ப்பிற்பற்றி - யானிரைபுரக்குமாயர்பாடியினொளித்துவைகு - மாண்மருணைக்குரோணியவயிற்றிடைவைத்ததன்றே.” எனவும், “கங்குல்கண்படுக்குங்கூந்தற்கதிர்முலைப்பண்கொண்டென்றோ - ளங்கலுழ்மேனிச்செவ்வாயுரோகணியடையாரென்னும் - பொங்கிருட்பிழம்புமேய்ந்துபுகழ்நிலாவிரிக்குந்தாய-திங்கவென்செல்வன்னன்சுகிறுவலையினிதினின்றான்.” எனவும் வரும் கூடும்புராணத்திருவிருத்தங்களானறிக. (கக௯)

கற்படுநெஞ்சொருகஞ்சன் - சொற்கொடுவந்துதொடர்ந்த
மற்பொருநாவியமடிந்தா - நுற்பவவையமுதைத்தார்.

(இ - ள்.) கல்லைப்போலும் கடினசித்தத்தையுடைய ஒப்பற்ற கஞ்சனென்பவனது சொல்லை மேற்கொண்டவர்களாய் வந்துதொடங்கிய அசுரர்கள்போரில் எதிர்ந்து, அவ்வசுரர்க ளுயிரைக்கொன்று, மீண்டும் வருவார்களோ என்ற சந்தேகத்தையும் நீக்கினார்கள். ஏ - று.

உற்பவவையமுதைத்தார் என்பதற்கு வையவுற்பவமுதைத்தாரென மாற்றிப் பூவுலகிற் பிறப்பதை யொழித்தோரெனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். (ககஅ)

பூகன்முதற்பெயர்புக்கோ - ரேதரிசர்சரொல்லா
மீதுறுவிண்ணில்விடுத்தார் - தீதுறுதும்பிசெகுத்தார்.

(இ - ள்.) பேர்க்குவந்த பூதன்முதலிய குற்றமுள்ள அசுரர்களினவரையும் விண்ணுலகத்திற் கனுப்பினார்கள். அவர்களாலேவப்பட்ட கொடுமையுள்ள குவிலையாபீடம் என்னும் யானையை யுள் கொன்றார்கள். ஏ - று.

அவர்கள் குவிலையாபீடமென்னும் யானையை ஏவினார்களென்பதையும், அதனை இவ்விருவருங் கொன்றார்களென்பதையும், “உவ்ரிநீர்வண்ணன்வெள்ளையோர்குழையொருவனோடு - மவையினிலெய்தவேந்தன்கடைத்தலையனுகுமேல்வை - யிவர்வுறுபத்திரன்நன்பெருவிரலிணையிற்றுண்டிக் - குவிலையாபீடமென்னுங்குஞ்சரமேவினனே.” எனவும், “வாளுகிர்ந்தலையான்முன்னமிரணியன்மரும்போழ்ந்த - கோளரியென்னச்சீறிக்குஞ்சரம்வெருவத்தாக்கி - நீளிருந்தடக்கைபற்றிலித்தடைவீழ்த்தியம்பொற் - றுளினினிமிதித்தோர்கோட்டைத்தடக்கையாற்பிடுங்கினனே.” எனவும் வரும் கூடும்புராணத்திருவிருத்தங்களானறிக, (கக௯)

காமருசிந்தைகன்னுர் - மாமனையோடிமடித்தார்
தாமருதந்தையர்தாய - ரோமுதவல்லியுத்தார்.

(இ - ள்.) அழகியமனத்திற் கோபம்மூண்டவர்களாய்த் தங்கள் மாதுலனாகிய கஞ்சனை வேகமாய்ச்சென்று கொன்றார்கள். தாங்கள் மருவிய மாதா பிதாக்கள் இறுமாப்படையும்படி அவர்கட்குக் கஞ்சனாழ்ப்புட்டியிருந்த தனையைத் தறித்தார்கள். எ - று.

கஞ்சனைக் கொன்றார்களென்பதையும் தந்தைதாயர் தனையைத் தறித்தார்களென்பதையும், “உறைகழித்தெறியும்வைவாள்வில்லக்கிவன்கிடுகினுள்புக் - கெறுழ்வலிக்க லுழன்புற்றினிடைச்சிறையொடுக்கியெய்திக் - கறையணற்பார்த்தடன்னைக்கெளவிய தென்னப்பற்றி - யறைகழலவனிவேந்தைநிலத்திலீழ்த்தாவியுண்டான்,” எனவும், “தந்தையைத்தாயினோடுந்தோபுகிறையினீக்கிப் - பைந்துழாய்மார்பன்வெள்ளை மேனியோன்பணிந்துபோற்ற - மைந்ததைத்தழுவிஞ்சிமோந்துகண்மழைநீராட்டி - யந்தமிலுவகையோடுமகங்களிப்புற்றாரன்றே.” எனவும்வரும் கூடும்புராணத் திரு விருத்தங்களானுமுணர்க. (கஉ௦)

போயவனாவிபுரட்டித் - தீயவனாசெிறந்தா
ராய்புரிநாலுமமைந்தார் - சேய்பெருங்கலைதேர்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சென்று கஞ்சனுயிரைப்போக்கி, அக்கொடியனாண்டிருந்த நாட்டிற் குடியேறினவர்களாய், உபவீதமணியும் உபநயனச்சடங்கையு முடித்துக் கொண்டார்கள். அதிவிர்வாயிருக்கும் பிரபலசுருதிகளை யாராய்பவர்களாய். எ - று.

உபநயனச் சடங்குமுடித்து வித்தியாரம்பந் செய்யத் தொடங்கினார்களென்ற படி. எனவே, ஐந்தாமவயதிலே முதலிருவருணத்தார்க்கும் உபநயனச் சடங்குமுடித்த வியல்பாதலின், அவ்வயதிலேயே இவ்வளவு பெரும்போர்புரிந்து பகைவர்களை யழித்தார்களென்றமை விளங்கி, அவதாரமென்பது பெறப்படுதலுய்த்துணர்க. ()

சாந்திகனுற்றுழிச்சார்ந்தார் - நீந்துகலைக்கடனேடி
யேய்ந்தனமென்னவிரப்பப் - போந்தவனன்புபுரிந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்விருபுத்திரர்களும் மேற்சொல்லிய சாந்திகனென்னும் மறையவ னிடத்திற்சேர்ந்து, சாத்திரச்சமுத்திரத்தை நீந்துதற்காகத் தேடிவந்தோமென்று விண்ணப்பிக்க, சாந்திகனென்பவனும் அன்புகூர்ந்து அதற்கியைந்தான். எ - று.

வேதங்கண்கு உபவேதங்கண்கு வேதாங்கங்களாறு சிவாகமங்களிருபத் தெட்டு உபாகமங்கள் இருபத்தெட்டு மிருதிகன்பதினெட்டு புராணங்கள் பதினெட்டு உபபுராணங்கள் பதினெட்டு சாத்திரங்களாறு கலைகளுபத்துநான்கு எனப் பலபட விரிந்திருத்தலினாலும் இவை யாவைக்கும் பொதுப்படக் கலையெனப் பெயர்வழங் குவதாலும், “கலைக்கடல்.” என்றார். (கஉ௨)

ஆலுறுநூலுறுபத்து - நாலுமுடித்துநவின்னார்
சீலுறுதெக்கணைகேளா - நூலுறுமாப்பனுவன்றான்.

(இ - ள்.) ஒருங்குசேர்ந்துள்ள அறுபத்துநான்குகலைகளையும் ஒதிமுடித்து விடைகேட்டனர். தாய்மையமைந்த தகூணைகேளாத உபவீதமணித்தமாப்பையுடைய சாந்திகள் கிருஷ்ணனைநோக்கிச் சொல்லுகின்றான். எ - று.

ஆலல்-சேர்தல்-நுவன்றான்-காலவமுவமைதி.

(கஉ௩)

என்னுயிரோயதொர்மைந்தன் - முன்னர்நின்னாமொழிந்தா
னன்னநெடுங்கடலாட - வின்னுயிருண்டிடங்கார்.

(இ - ள்.) எனதின்னுயிர்க்கொத்த புதல்வனொருவன், சிலகாலத்திற்குமுன்
உனது திருநாமத்தையுச்சரித்துக்கொண்டு, அந்தப்பெருங்கடலில் நீராடுகையில், மு
தலை அவனைக்கொன்றது. எ - று. இடங்கர்-முதலை. (கஉச)

அக்குமரற்றரிலாமென் - றுக்கமனத்தினுரைத்தான்
மிக்கதொர்தேரின்வரைந்தார் - மைக்கடனாயகன்வந்தான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரனை வரவழைத்துத்தந்தால் தகஷணகொடுத்ததற்குச்ச
மானமாகுமென்று நைந்த மனத்தோடுகூறினன். அதுகேட்ட அவ்விருவரும் மிகச்
சிறந்த ஓர்தேரில் விரைவாக ஏறினார்கள். உடனே கருநிறக்கொண்டவாரிக்கிறைவ
னாகிய வருணன் வந்தான். எ - று. மைக்கடனாயகன் - வருணன். (கஉரு)

பிள்ளைதரற்கெதிர்பேச - வுள்ளநெடுங்கியுரைப்பான்
வள்ளுகிர்வன்றலைவன்மீ - னள்ளல்புதைத்ததருந்தி.

(இ - ள்.) அவ்வருணனைப்பார்த்து அவ்விருவரும் அப்புத்திரனைத்தரும்படி எதி
ரிலேகேட்க, அதுகேட்டவருணன் மனம்நெடுங்கிச்சொல்லுகின்றவனாய், கூர்மையா
ன நகங்களையும் கடினமானதலையையும் உடைய முதலை, அப்புத்திரனைக்கொன்று
சேற்றிந்புதைத்தது. எ - று. அள்ளல்-சேறு. (கஉசு)

என்னவழற்கணிறைப்ப - வன்னதனைப்பிளவாக்கித்
தென்னிலையென்னெதிர்சேர்ந்தா - நின்னயமாகவிசைத்தார்.

(இ - ள்.) என்றுகூற, அதைக்கேட்ட அவ்விருவரும் கண்களில் நெருப்புப்பொ
றிபறக்க, அம்முதலையை இரண்டாகப்பிளந்து, தென்றிசையிலுள்ள எனக்கெதிரே
வந்து, இனிமையுடனும் நயமுடனுங்குமரனைத்தரும்படிகூறினார்கள். எ - று. ()

யானதினஞ்சமிரங்கிப் - போனவுயிர்ப்பொறையோடு
முனமிலாமறையோனை - மானவர்தம்முனம்வைத்தேன்.

(இ - ள்.) அப்போது யான் அவர்கள்வேண்டுகோளுக்கு மனமிரங்கி, இழந்த
உயிருடனே அழிவில்லாத அவ்வேதியச்சிறுவனை, அவ்விருவர்க்குமுன்பாக வரவழை
த்துவிட்டேன். எ - று. உயிர்ப்பொறை-ஒருசொன்னீர்மைத்து. (கஉஅ)

தேரின்மைத்தனர்சென்றா - ரோர்க்குருவுக்குமுனுய்த்தார்
வார்கடலாடைவளைக்கும்-பாரரசெய்தனர்பன்னான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரனை அவ்விருவரும் தாங்கள் ஊர்ந்துவந்த இரதத்தின்மீது
வைத்துக்கொண்டுபோய், ஒப்பற்ற தமதாசிரியர் சாந்திகருக்குமுன் விட்டார்கள். அத
ன் பிறகு அவரிடத்தில் விடைபெற்றுப்போய் நீண்டகடலானது வஸ்திரத்தைப்
போலச் சூழ்ந்திருக்கும் பூவுலகத்தை அநேககாலம் அரசாண்டிருந்தார்கள். எ - று.

மாயவனென்னைவழுத்திப் - போயவுயிர்ப்பொறைபெற்று
னீயெனையென்னைநினைந்தா - யேயதுகேட்டருளென்றான்.

(இ - ள்.) அப்போது கிருஷ்ணன், என்னைத்துதித்து அம்மறைச்சிறுவன் இறந்த உயிர் மீளவும்பெற்றுக்கொண்டான். நீ எதனை எண்ணினையோ அதனைக்கேட்டருள்வாயென்றான். எ - று.

என்னை எனம்பாலது எனையெனக்குறைந்துநின்றது.

(௧௩௦)

காமனையன்றுகனன்றோ - ஞாமநவின்றவர்க்கல்லால்
யாமொருவர்க்கெளியேமோ - நீமனைஞ்சனினேத்து.

(இ - ள்.) முற்காலத்தில் மன்மதனைத்தகித்த சிவபிரான் திருநாமத்தையோதுவோர்க்கல்லாமல், மன்றையொருவர்க்கு நாமெளியர்களோ? ஆகையினால் இதனை எண்ணி நீ மனோபயங்கொள்ளவேண்டாம். எ - று.

சிவநாமபாராயணமுள்ள அடியார்கட்கேயஞ்சவேண்வெதன்றி எனையர்க்கு யாம் சிறிதுமஞ்சவேண்டுவதில்லை என்பான், “யாமொருவர்க்கெளியேமோ”. என்றான். சிவனடித்தொழும்புபுண்ட தொண்டர்சிகரமணிகளையெவரும் இத்துணிபேகொண்டிருந்தனரென்பதை, “தினருக்கெளியேனலன்றிருவாலவாயரனிக்கேவ.” என்னும் ஆளுடையபிள்ளையாரருள்வாக்கானும், “அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை.” என்னும் ஆளுடையவரசுகளருள்வாக்கானுமறிக்க.

(௧௩௧)

என்றியமன்சிலசொல்லக் - கன்றுகருத்துறுகாலன்
சென்றுறுகிந்தைதெளிந்தா - னன்றொடுமுண்மைநயந்தான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு இயமன் சிலவார்த்தைகளுடைய வருந்தியமன்முடைய காலனைப்பவன், நிலைகலங்கியமனம் தெளிந்தவனாய், மேற்சொன்னசரித்தத்தின் நன்மையையும் உண்மையையும் உவந்தான். எ - று.

அவ்வேதியச்சிறுவன் இறக்குங்கால் அவலமான விஷயங்களை நினையாததே அவன் நரகத்திற் செல்லாமைக்கேதுவாகவினாலும், சிவபிரானைநினையாததேமீண்டும் வருதற்கேதுவாகவினாலும், இவ்விரண்டுமே நன்மையும் உண்மையுமாகவினாலும், “நன்றொடுமுண்மைநயந்தான்.” என்றார்.

(௧௩௨)

சிலனைனுஞ்சிறுசெல்வன் - மாலையணங்கன்மறந்து
பாலவிலாசனர்பாதங் - காலமுணர்ந்துகளித்தான்.

(இ - ள்.) சிலனைன்னும் பெயருடைய அவ்வேதியச்சிறுவன், அதன்பின் திருமாலையப்பணிதலைவிட்டு, நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபிரான் திருவடிகளை, கால உச்சிமாலையென்னும் முக்காலங்களினுத்தரிசித்துக் களிப்படைந்தான். எ - று.

சிவபிரானைத் தரிசிக்கவேண்டியகாலங்கள் கால மாலையெனப்பவற்றுடன் வைகறை அந்தியாமம் எனமுன்றுங்கூட்டி அறுகாலமென்பர். இவ்வாறுகாலங்களும் முறையாகப்பகலில்முன்றுகாலங்களும்இரவில்முன்றுகாலங்களுமாகப் பிரியும், இதனை, “எழுதருமறைகடேரூவிறைவையெல்லிற்கங்குற்-பொழுதுகாலத்தென்றும்பூசனைவிடாதுசெய்து - தொழுதகைதலைமேலேறத்துளும்புகண்ணீருண்மூழ்கி - யழுத்தியடைந்தவன்பரடியவர்க்கடிமைசெய்வாம்.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத்திருவிருத்தத்தானுத்தெளிக்க.

(௧௩௩)

மைக்கடன்மாநிலமன்னித் - தொக்கசிறப்பொடுதுய்த்தா
னெக்கலெனுங்கிளையோடு - மச்சுயிலாயமடைந்தான்.

(இ-ள்.) கருங்கடல்சூழ்ந்த பேரலகினிலைபெற்றத் தொகுப்பாயுள்ள போகங்களைச் சிறப்புடனே அதுபவித்தவனும், சுற்றத்தினரென்னுங்கூட்டத்தோடும் சிறத்திருக்கயிலையையடைந்தனன். எ - று.

சிவபத்திபுரியும்புத்திரன் ஓர்குடும்பத்துளனின், அவனும் அக்குடும்பமுழுவதும் நற்கதியடையுமென்பது நூற்றுண்பாகலின், “ஒக்கலெனுங்கிளையோடுமக்கயிலாயமடைந்தான்.” என்றனர். இதனை, “முற்றவத்தாலேபூசைமுற்றியபத்தர்மூவேழ்-சுற்றமுஞ்சுவர்க்கமெய்தத்துன்னுதற்கரிதேயாய-வற்புதனுலகந்தன்னைத்தாமடைந்திருப்பரன்பாற்-சொற்பணிசெய்தார்தாமுந்தரிசுடநெறியினிலே” என்னும் சிவதருமோத்தரத்திருவிருத்தத்தாலுந்தெளிக. மூவேழ்சுற்றம் என்பது மாதூர்வர்க்கம் ஏழுபிதூர்வர்க்கம் ஏழு தன்வர்க்கம் ஏழாமம்.

(௧௧௪)

கலிலைத்துறை.

மற்றுமோர்கதைநிகழ்ந்துவரன்முறைகேட்டி
தெற்றுவெண்டிராச்சொயுவென்றொருநதிசிறக்கு
மெற்றுவார்நிரையுலகுளவினையொழித்தடுவா
ஹற்றதன்கரைந்தியங்கிராமமொன்றுளதால்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் நடந்ததாகிய வேறோர்சரித்திரமுண்டு. முறைமைப்படி கேட்பாயாக. மோதுகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய சரையு என்னும் ஓராறு சிறப்பமைந்துள்ளது. எதிர்த்துச்செல்லும் நீண்ட அலைகளமைந்த அந்நதிக்கரையில், உலகத்துள்ளாரது தீவினைகளைப்போக்கும்படிபொருந்தியிருக்கும் அழகிய நந்திக்கிராமம் என்னும் ஓர் நகரமுண்டு. எ-று. ஆல்-அசை.

(௧௧௫)

அக்கிராமத்தினருமறைந்தகோத்திரத்துட்
புக்கவேதியரிருவர்புட்கரனெனும்பெயரோன்
மிக்கமாரிலப்பாதகமவையெலாம்வினி
யொக்கமேவியவாக்கையனிருவரினொருவன்.

(இ - ள்.) அக்கிராமத்திலே வேதமோதும் மறையவர்குலத்திற்பிறந்த வேதியர்களிருவரிருந்தனர், அவ்விருவரில் ஒருவன் புட்கரனென்னும் பெயரையுடையவன். அவன் பெரியநிலவுலகத்திற் புரியப்படும் சிறந்த பாதகங்களைத்தாங்கலந்து ஒருருவாய்ச்சமைந்த சரீரமுடையவன். எ - று.

(௧௧௬)

ஒருவனுயிரப்பெயருடையமலனையொருங்கே
கருதியன்பொடுமென்புநெக்குருகுறுங்குருத்தான்
மருவருந்துழாய்மாலிகைமார்பின்மனத்தாற்
பொருவருந்திருவெட்டெழுத்தல்லதுபுகலான்.

(இ - ள்.) மற்றொருவன் சுகத்திரநாமமுடைய நிருமலராகிய சிவபிரானைச்சதா தியானித்து மெய்யன்புடனே எலும்பும்நெக்குவிட்டுருகத்தக்கநெஞ்சுகத்தனாகிய, வாசனைமழும் துளசிமாலையணிந்தமார்பையுடைய திருமாலின், ஒப்பற்றுச்சிறந்த அஷ்டாக்ஷரத்தையல்லது மனத்திறியானியான். எ - று.

“ஆயிரம்பெயருடையமலனையொருங்கே-கருதியன்பொடுமென்புநெக்குருகுறுங்குருத்தான்-மருவருந்துழாய் மாலிகைமார்பின்” என்பதற்கு சுகத்திரநாமமுடைய நிருமலராகிய திருமாலைச்சதா காலமும் எலும்புநெக்குவிட்டுருகத்தியானிப்போனெ

ன்றும், வாசனேவீசம் துளசிமாலையணிந்த மார்பையுடையவனென்றும், அம்மறைய வனுக்கேற்றிக் கூறலுமொன்று. அவ்வாறு கூறுங்கால், அமலன் என்பது திருமாலுக் கேலாமையறிக. என்னை? சிருட்டியுந்திதியும் மாயையுட்பட்டதாகலின் அக்கிர்த்திய கர்த்தர்க்கு அமலத்துவம் பொருந்தாமையானென்க. இதனை, “கண்டனவல்லவென்றேகழித்திடுமிறுதிக்கண்ணே - கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாழுத்தியத்தாம் - பண்டையிற்படைப்புங்காப்புப்பறந்தனமாயபோடே - வெண்டலையிழிகைகாலில் விளங்கிடநின்றான்யாவன்” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானும், “யாதொருதெய்வங்கொண்டிரத்தெய்வமாகியாங்கே - மாதொருபாகனூர்தாம்வருவர்மற்றைத்தெய்வங்கள் - வேதனைப்படுமிறக்கும்பிறக்குமேல்வினையுஞ்செய்ய - மாதலாலவையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானுமறிக. கருத்தான்புகலான் எனக்கூட்க.

(௧௩௭)

படமொராயிரம்பரப்பிபபாம்பணையவற்கு
மடலவிழ்த்திடுநுமலரருச்சனைவழங்கிக்
கடவுண்மற்றிலையென்றுளக்கருத்தொடுங்கனிவா
னுடனிகழ்ந்திவற்பூசனைபுரிந்தினிதுவப்பான்.

(இ - ன்.) ஆயிரம் பணுமுடியுடைய சேஷசயனராகிய திருமாலுக்கு இதழ்கள் விரிந்திருக்கின்ற வாசனையுடைய மலர்களால் அருச்சித்து, வேறு கடவுளில்லையென்னும் மனநிச்சயத்தோடுருகுவான், அதனுடன் மற்றைக்கடவுளையும் இகழ்ச்சிகூறி, இத்திருமலை வழிபட்டு மிகவும் களிப்பான். ஏ - று.

திருமலைப் பரத்துவமாக வறியாமையாற்கொண்டதே பிழைபாடுள்ளதென்றுணரானும், மற்றைத்தேவர்களையும் இகழ்ந்துவந்தான் என்பார், ‘உடனிகழ்ந்து.’ என்றார். கனிவினுடனிகழ்ந்து எனவும் கனிவினுடனெகிழ்ந்து எனவும் பாடபேதங்களுள்.

(௧௩௮)

அனையகாலையிலத்திருமாநகரதன்பாற்
புனையுநல்லறந்துறந்தவப்புட்கரன்றன்னை
நினையுமிக்கணங்கொணர்கொணரானிகழ்த்திடலும்
வினைசெய்து தர்போய்மயக்கினுலவன்றனைவிடுத்தா.

(இ - ன்.) அக்காலத்து சிறந்த அப்பெரியநகரத்தில், யாவராலு மெடுத்துக் கூறத்தக்க நல்ல தருமமார்க்கத்தைக் கைவிட்ட மேற்கூறிய புட்கரனென்பவனை, நாம் நனைக்கின்ற இந்த கண்ணமே கொண்டுவாருங்களு என்று யான்கூறிய மாத்திரத்தில், என தேவலைப்புறிகின்ற தூதர்கள்சென்று, மயக்கத்தினாலே அப்புட்கரனை விட்டு விட்டு. ஏ - று.

தங்களுக்கு நேர்ந்த மயக்கத்தினால் புட்கரனை விட்டுவிட்டதே மற்றொருவனைப் பிடித்தற்குக் காரணமாகலின், தீவினைசெய்கின்ற தூதர் என்பான், “வினை செய்துதான்” என்றானென்னலு மொன்று.

(௧௩௯)

புள்ளையர்த்தவன்றிருவடித்தாமரைபோற்றி
யுள்ளிரெக்குறுவேதியற்கொணர்ந்தனருணர்ந்து
வெள்ளவெம்படைத்துதாவெகுண்டனனொருநீ
ரெள்ளின்மாதவத்திவனையென்கொணர்ந்தனிரென்னு.

(இ - ள்.) கருடக்கொடியையுடைய திருமாலின் சரணபங்க்யங்களைத் துதித்து த்தியானித்து நெக்குருகுகின்ற மற்றோர்மறையவனைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதனை யானறிந்து, நீங்கள் இகழ்ச்சியற்றபெருந்தவத்தையுடைய இவரையேன் அழைத்து வந்தீர்களென்று, வெள்ளக்கணக்காகிய கொடிய ஆபுதங்கையுடைய எனது துதனாக்கோபித்தேன். எ - று.

(௧௪௦)

எடுத்தபாதகனவனைவிட்டிவற்கொணர்ந்திடலாம்
கடுத்தசிந்தைவிட்டிவற்கொருநன்னெறிகாட்டி
விடுத்தவிட்டனனாங்கவன்றன்னகர்மேவிப்
படுத்தபாம்பனைப்பள்ளியோற்பழித்திதுபார்வான்.

(இ - ள்.) விசேடித்தபாதகங்களுடையவனாகிய அப்புட்கரணவிட்டு இவனை யழைத்துக்கொண்டு வந்தமையால் இவன்மீதுகோபிக்கும் எண்ணத்தையாற்றி இவனுக்கோர் நன்மார்க்கத்தைக்காண்பித்து விட்டுவிட்டேன். அவன் உடனேதனது நகரத்திற்சேர்ந்து, சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொள்ளும் திருமாலையிகழ்ந்து இவ்வாறு கூறுகின்றான். எ - று.

தனது துதுவர்கள்புரிந்தது தவறாகலின் அவனுக்கு இனியவசனங்களைக்கூறி விட்டுவிட்டேனென்பான், “இவற்கொருநன்னெறிகாட்டிவிடுத்திவிட்டனன்” என் றான்.

(௧௪௧)

இறந்துழித்தனதிருவடித்தாமரையெனக்குச்
சிறந்துநல்குமென்றின்றளவருச்சனைசெய்தேன்
மறந்தருந்திகிரிப்படைநாயகன்மறந்தான்
றுறந்துழிச்சிவமன்றிமற்றில்லையோர் துணையே.

(இ - ள்.) நாம் இறக்குந்தருணத்தில் தம்முடைய இரண்டு சரணபங்க்யங்களை எனக்குச்சிறப்புடன் பாலிப்பாரொன்றெண்ணி, இன்றையவரையில் வழிபாடியற்றி னேன், நான் இறந்தகாலத்தில் கொடுமையை வினாக்கும் சக்கராயுத்திற்குத் தலைவ ராகிய திருமால் மறந்தனர். ஆதலால் சரீரத்தைவிடும்போது ஆன்மாக்களுக்குத் துணையாயுள்ளது சிவமன்றிவேறில்லை. எ - று.

எ. அசை. சிவபிரானைத் துதித்திருப்பானுயின் யமதுதுவர்கள் அழைத்துப்போன காலத்தும் சிவகணங்கள் யமபுரத்திற்குச்சென்றுதுதுவர்களையும்தண்டித்து விமா னத்தேற்றிச் சிவலோகத்திற்கழைத்துவருவார்களல்லவா என்றும், இவன்சதாவிஷ்ணு நாமமாகிய அஷ்டாக்ஷரபாராயணமேசெய்துவந்தானாகலின், இறக்குந்தருணத்தே னும் திருமால் காட்சிதராமற்போயினரேயென்றும் சிந்தித்து, “மறந்தருந்திகிரிப்ப டைநாயகன்மறந்தான்.” என்றும், அடிமைகளுக்குத் தலைவனுள்ளவன் எவனோ அவன் துணையாவனையன்றி ஏனையோர் துணையாகவாறுபோல், ஆன்மாக்களாகியபசுக் களுக்குத் தலைவனுள்ளவன் எவனோ அவனே துணையாவானாகலின், “சிவமன்றிமற் றில்லையோர் துணை.” என்றும் கூறினன். இது பற்றியன்றோ, சிவபிரானுக்குப்பசுபதி என்னும் திருநாமம்வாய்த்துள்ளது. பசு - ஆன்மா. இதனை, “பசுவேறுசீவனாவாம்.” என்னும் நிகண்டானுங்காண்க. பசுக்களுக்குப் பதியாயிருத்தலினாலேயே பாசநிக் கிரகமும் ஞானானுக்கிரகமும் விளங்கி முத்தித்திருவையளிக்கும் வல்லபமுந்தெள்ளி திற்புலப்படுதல்காண்க.

(௧௪௨)

எனநினைந்தணிநீற்றொடுமிலங்குறநின்றான்
புனைசடைப்பிராற்கினியனபூசனைபுரிந்தான்
பனகமாநிலச்சிறப்பொடுமிருந்தனன்பன்னு
ளனகன்வைகுறுங்கயிலைபோய்க்கடைமுறையடைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று எண்ணி அழகிய திருவெண்ணீற்றுடன் பிரகாசிக்க ஒழுகு பவனாய், அலங்கரித்த சடையையுடைய சிவபிரானுக்கினிமையமைந்த சிவபூசையை இயற்றி, ஆதிசேடனாற் சமக்கப்படும் பெரியநிலவுலகத்தில் நெடுங்காலம் சிறப்புடனே வாழ்ந்திருந்தான். கடைசியாகப் புண்ணியசொலுபராகிய சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கைலையைச்சேர்ந்தனன். எ - று.

இவன் முதலில் திருமலைத் துதித்துக்கொண்டிருந்து பிறகு சிவனைத் துதிக்கத் தொடங்கினாகலின், முதலில் வறுமையடைந்திருந்து பிறகு செல்வமடைந்தோர்க்கெவ்வாறு அச்செல்வத்தினருமை விளங்குமோ அதுபோலச் சைவத்தின் பெருமையும் சிவபிரானனுக்கிரகத்தினருமையும் இவனுக்கே நன்குவிளங்குமாகலின், ‘சிறப்பொடுமிருந்தனன்பன்னு - ளனகன்வைகுறுங்கயிலைபோய்க்கடைமுறையடைந்தான்.’ என்றார். இதனை, “ஊர்ந்துவருமிளவேறுடையான்றனுளத்தருளாற் - சார்ந்துசுமண்வீட்டுமுனக்கேவருஞ்சைவநலங் - கூர்ந்துமிளிர்ந்தருவாரசேநல்குரவுமுனஞ் - சேர்ந்துமருவினர்க்கேசிறந்தோங்குறுஞ்செல்வமுமே.” என்னும் நால்வாநான்மணிமாலையானுமுணர்க. அணிநீற்றொடு மென்பதற்குத் தான் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் திருவெண்ணீற்றுடன் எனப்பொருள்கூறலுமொன்று. (கசு௩)

ஆதலானுமற்றரிமுதற்றேவர்க்குமஞ்சேன்
மாதுபாகனைவழுத்துநர்மழுப்படையவனைத்
தீதினெஞ்சொடுநினைப்பவரவன்றிருநாம
மீதுகொண்டவொதிநீர்துறிப்பணிந்தழவீழ்தி.

(இ - ள்.) ஆகையினாலும் மற்றுள்ள திருமால்முதலிய தேவர்க்கும் அச்சமுறாதே, உமாதேவியை யோர்கூற்றிலுடைய சிவபிரானைத் துதிப்பவர்களும், மழுவாயுத் முடைய அச்சிவபிரானைக் குற்றமற்ற மனத்துடனே தியானிப்பவர்களும், அச்சிவபிரான் திருநாமத்தைத் தங்கள் திருநாமமாகத் தரித்துக்கொண்டவர்களும் எதிரே வருவார்களாகில் அவர்கள் திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக வணங்குவாய். எ - று.

சிவபிரானைத் துதிப்போர் மனமாசற்றுத் துதிக்கவேண்டும், அவ்வாறு துதியாவிடற் பயனடையார்களின், “தீதினெஞ்சொடுநினைப்பவர்.” என்றும், சிவநாமங்களைச் சீர்த்திற்கோ ரிடுகுறிப்பெயராகத் தரித்தோரென்பான், “மீதுகொண்டவர்.” என்றும் கூறினன். (கசு௪)

இன்னுமோர்மறையுனக்குளதியம்புவன்கேட்டி.
கன்னியம்பிகையாங்கவள்கருணைவான் புதல்வர்
மின்னுகுற்படைநந்திவெள்விடைச்சிவனடியார்
மன்னுகாளர்மாசாத்தர்நம்வயிரவக்கடவுள்.

(இ - ள்.) இன்னுமோர் இரகசியமிருக்கின்றது. அதையும் உனக்குச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக. அழியாததன்மையுடைய உமாதேவியும், அவ்வுமாதேவியின் திருவருள்நிறைந்த சிறந்த புத்திரர்களும், பிரகாசம்பொருந்திய குலாயுத்தை

யுடைய நந்தியெம்பெருமானும், வெள்ளிய இடபவாகனராகிய சிவபிரானடியார் களும், நிலைபெற்ற மகாகாளரும், சிறந்த ஐயனாரும், நமது வைரவக்கடவுளும். எ-று

உமாதேவியார் பராசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி திரோதான சத்திகளுமாய் அருவம் உருவம் அருவுருவமுமாய்நின்று சேதனசேதனங்களாயுள்ள பிரபஞ்சங்களையின்றுத் தன்னியல்பு திரியாதிருத்தலின், “கன்னி.” என்றார். இதனை, “சிவன்சத்திதன்னையின்றுஞ்சத்திதான்சிவத்தையின்று-முவந்திருவரும்புணர்ந்திங்குலகுயிரெல்லாமீன்றும் - பவன்பிரமசாரியாகும்பான்மொழிகன்னியாகும்.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானும், “அண்டமீன்றளித்தகன்னி.” என்னும் கல்லாடத்தானுமறிக்க. (கசுரு)

நக்கிவர்க்குளபெயரொவருரைக்கினுமிவரைப்
பூங்கழற்றொழுதந்நிலைநெடுந்தொலைபோதி
யாங்கவற்குளபெயரொவர்பொறுக்கினுமவருக்
கோங்கிருங்கதியுள துமற்றநிலையுரைக்கேன்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்கட்கமைந்துள்ள திருநாமங்களை யாவரோதினும், அவ்வாறு கூறுகின்றவர்களை அழகிய திருவடிகளிற் பணிந்துகொண்டு, அப்பொழுதே அவ்விடம்விட்டு நெடுந்தூரத்திற் போகக்கடவாய், மேற்கூறிய அவர்கட்குள்ள பெயர்களை எவர்தரித்திருந்தபோதினும், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உயர்ந்த பெரிதாகிய முத்தியுண்டு. அத்தன்மையைக் கூறுகின்றேன். எ - று.

மற்று - அசை. போகுதி எனற்பாலது போதியெனநின்றது. ஏனையபதவிகளிற் கையையுயர்ந்ததுபோன்று கையையினுஞ் சிறந்தது முத்தியென்பது தூற்றுணிபாக வின், “ஒங்கிருங்கதி.” என்றார். (கசுகு)

மல்லலம்பழனத்தொடுஞ்சிறந்ததோர்மகத
வெல்லையாட்டகத்தருமறைக்குலத்துவந்துதித்தான்
பல்பெரும்பவக்களையெலாம்விளைத்தவோர்பதகன்
றொல்லையல்லிருட்கங்குலிற் பிறர்மனை துழாவும்.

(இ - ள்.) வளமமைந்த அழகிய வயல்களையுடைத்தாய்ச் சிறப்புற்ற மகதநாட்டின் ஓர் எல்லையில், அருமையான வேதியர்குலத்திலவந்து பிறந்தவன், அவன் பல விதமாகிய பெரிய பாவக்கூட்டங்களெல்லாம் விளைவிக்கின்ற ஓர்பாதகன், பழமையாகிய வலிய இருள்நிறைந்த இரவில் பிறர்மனைவியரைத் தழுவுவான். எ - று.

காமுகர்க்குரியகாலம் கங்குலையாகவின், “கங்குலிற் பிறர்மனை துழாவும்.” என்றார்

கொலைக்கெந்தொழிற்கஞ்சலன்மதுக்குடித்ததுலு
மலைக்குமாக்களையாறலைத்தரும்பொருள்கவரும்
புலைக்குலத்தறிப்புலவுணங்கண்மயம்பொருந்தா
னுலைத்தழற்கணுனெளிபடக்கானகத்துறையும்.

(இ-ள்.) கொலைசெய்தலாகிய கொடிய செய்கைகட்கு அச்சமுறாதவனாய்க் கட்டுகுடித்துத் திரிவான், மிருகங்களையழிப்பான், வழிப்போக்கர்களைத்தடுத்து அவர்களைடத்துள்ள அரியபொருள்களை யபகரிப்பான், நீசர்குலத்திலுதித்தவனைப்போன்று

புலாலெப்பிசிப்பான், தாட்சணியமில்லாதவன், கொல்லனுலையைப்போன்று அக்கி
னிப்பொறிபறக்கும் கண்ணையுடையவன், காட்டிலே ஒளித்துச் சஞ்சரிப்பான். ஏ - று.

பொய் கொலை கள்வு கள் காமம் என்னும் பஞ்சபாதகங்களுள் ஒன்றேனு மொ
ருவனிடத்திருக்கின் ஏனையவையாவும் அவனிடத்தடையும் என்பது நூற்றுண்பாக
லின், மேற்செய்யுளிற் “பல்பெரும்பவக்கிளையெலாம்விளைக்குமார்பதகன்.” என்ற
துடன், இச்செய்யுளிற் கொலைபுரிதல் கள்ளருந்தல் களவுசெய்தல் புலாலுண்ணல்
தாக்கண்ணியமின்மை இவை முதலியவுங் கூறினர். கண்மயம்-தாக்கண்ணியம். (கசஅ)

அத்தனிக்கொலைப்பாதகனங்கவனெருநான்
மைத்தகாரிருட்களை பெயன்மழைநடுநாளிற்
கைத்தசின்தையக்கள்வனோர்கழுகர்புருந்து
மெய்த்தனிப்பொருள்கவர் தலுங்காவலர்வெகுண்டார்.

(இ - ன்.) அவ்வொப்பற்ற கொலைப்பாதகனாகிய வெறுப்பமைந்த மனமுடைய
அத்திருடன், அவ்விடத்திலே ஓர்நாள் மைபோலும் இருனிற்றமுடைத்தாய்க் கர்ச்சின
யுடன்கூடியமேகம் மழைபொழிகின்ற நெராத்நிரியில், காவலுள்ள ஓர்நகரத்திற்சே
ர்ந்து, உண்மையான ஒப்பற்ற பொருளையபகரித்தலும், அவ்விடத்திய காவலாளர்கள்
கோபித்தார்கள். ஏ - று.

வழிபறித்தும் கொலைபுரிந்தும் கொள்ளையிட்டும் சேகரித்த பொருள்களில் த்ரு
ப்திவினையவில்லை யென்பார், “கைத்தசின்தையக்கள்வன்.” என்றார். பொதுவாக
அரசனது பொர்க்கிஷமாய்ச் சேர்த்துவைத்த நிகேஷத்தைக் கவரத்தொடங்கின
னென்பார். “மெய்த்தனிப்பொருள்கவர்தலும்” என்றார். எக்காலத்தினும் எடுக்க
வொட்டாமல் வைத்ததென்பதும் பொருளாதலறிக. (கசக)

வெருவியோடினன்காவலர்தொடர்ந்தனர்வெகுண்டு
துருவுகள்வனைக்காண்கிலர்சுவட்டிதொடர்ந்தார்
கருவியேந்தியகையினர்பிற்படக்களைத்தா
ரொருவனுங்கவன்றன்னெடுமுடன்கலந்துற்றான்.

(இ - ன்.) பயந்தோடினான். காவலாளர்கள் கோபங்கொண்டவர்களாய்ப் பின்
தொடர்ந்தார்கள். ஓடிய திருடனைக் காணாதவர்களாய்க் காற்சுவட்டியைப் பிடித்
துக்கொண்டுபோனார்கள். ஆபுதங்கள் பிடித்தகையையுடையவர்களாகிய அக்காவலா
ளர்கள் பின்னிட்டுச்சோர்ந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன்மாத்திரம் அத்திருடனுடனே
யோடிக்கலந்தடைந்தான். ஏ - று.

துருவுதல் - செல்லல். கருவி - ஆபுதப்பொதுப்பெயர் ஒடிப்பின்பொடர்ந்த
காவலாளர்களில் அநேகர் ஓடமாட்டாமையாற்பின்னிட்டுச்சோர்வடைந்து நிற்க
ஒருவன் மாத்திரம் விடாமற்பின்னொடர்ந்தோடிக்கிட்டினுனென்க. (கரு௦)

உற்றகாட்டிடைப்பிடிபிடியெனத்தொடர்ந்துற்றான்
மற்றவன்குரல்கேட்புழியொருவரிவேங்கை
முற்றகன்புழைமுழையகன்றிவனெதிர்முழங்கி
யொற்றைவான்பதத்தடித்தலுங்காவலனுலந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு கண்டுபிடித்த அக்காட்டிலே பிடிபிடி என்று சொல்லிக் கொண்டே பிண்டொடர்ந்துசேர்ந்தான். இக்காவலாளன் தொனியைக்கேட்கையில் வரிகளமைந்த ஒர்புலி மிக்ககன்ற துவாரத்துடன்கடிய குகையைவிட்டு இக்காவலா ளனெதிரே உறுமி, பெரிதான் தனது ஒற்றைக்காலாலுதைத்தமாத்நிரத்தில் அக்கா வலாளனிறந்தான். எ - று.

பதினாடிவேங்கைகள் வரிகள் மிக்கதோலையுடைமையின், “வரிவேங்கை” என்றார். புழை - துவாரம். முழை - குகை. புலிமுழக்கம் - உறுமுதல். (கருக)

தூரந்தகாவலனிறத்தலுமிவன் றுயர் துறந்தான்
பரந்தகானிலோர்படப்பைபுக்கொதுங்கினன்புதுங்கிக்
கரந்துறப்புருநெறியெலாங்காவலொற்றுணர்ந்தா
னாரந்தைவெம்பசிபுடற்றலினவணிகந்தகன்றான்.

(இ - ள்.) தன்னைத்தூரத்திவந்தகாவலாளன் இறந்தமாத்நிரத்தில், இத்திருடன் கவலையொழிந்தவனும், விசாலித்த அக்காட்டினிடத்துள்ள ஓர்கொல்லையிற்புகுந்து தனித்து ஒளித்துக்கொண்டிருந்து, தான் மறைவாகப்போகும் மார்க்கங்களிலெல் லாம் காவலாளர்களிருக்கின்றார்களாவென்று, தூதுவர்களைவிட்டு அறிந்துகொண் டான். துயரத்தைத்தருகின்ற கரேப்பசிவருத்தலினால் அவ்விடம்விட்டுப்பெயர்ந் தான். எ - று.

படப்பை - கொல்லை. ஒதுங்குதல் பதுங்குதல் கரத்தல் என்னும் மூப்பதங்களும் கள்ளர்கட்குரிய செய்கைகளின்பெயர்கள். அவைமுறையே தனித்து மறைந்து ஒளி த்தல். பசியைத்தணிப்பான் அவ்விடம்விட்டுப்பெயர்ந்தனனென்க. பசிவருத்தம் சகி க்கவேலாததென்பதையறிவிப்பான், “அரந்தைவெம்பசி.” என்றார். (கருஉ)

வல்லியந்தொகுமருவரைமுடுக்கரின்வழிபோய்க்
கல்லிருஞ்சுரநெடுநெறியொருதனிக்கடந்தா
னெல்லைசென்றனன்கேரளநாட்டகமுற்றான்
னெல்லைநல்லம்புரியுமநாட்டகந்தொக்கான்.

(இ - ள்.) புலிகள்கடியிருக்கின்ற அருமையான மலைகளிலுள்ள குகைகளின் வழியேசென்று, பாறைக்கற்கணிறைந்த பெரியபாலவனமாகிய மிகநீண்டவழியைத் தனித்த ஒருவனாகவேதாண்டி, அதிவேகமாயோடிக் கேரளநாட்டிற்சேர்ந்தான். புரா தனமாகச் சிறந்ததருமங்களைப்புகின்ற அக்கேரளநாட்டிற்சேர்ந்த கள்வன். எ - று.

வல்லியம்-புலி. முடுக்கர்-மலைக்குகை. கல் - பாறை-சுரம்-பாலவனம். ஒல்லை- வினாவு. தொல்லை - பழமை. கடந்தான்-சென்றான்-முற்றெச்சங்கன். (கருங)

புலிதொடர்ந்தவப்பதங்கொடுகோறலும்பொய்ம்மை
நலிவியாக்கிரபாதனென்றொருதனிநாம
மலிதரச்சிலநாட்கழித்தொழிந்தனன்மாண்டா
னெனினுரந்தெழுபூசைபோலெமர்ப்பிடித்திழுத்தார்.

(இ-ள்.) தன்னைப்புலிதூரத்திவந்ததென்னும் அப்பதத்தைமுதலாகவமைத்துக் கொண்டே, கொலையையும்பொய்யையும் நீங்கிய வியாக்கிரபாதன் என்னும் ஓர் சிறந்த திருநாமம் தனக்கு வழங்கும்படி சிலநாள் சென்று ஆயுளழிந்தவனும் இறந்தான்.

எவியைத்தரத்திக்கொண்டுபோகும் ஸூனையைப்போன்று எமது துதர்களப்பற்றி இழுத்தார்கள். எ - று.

புலிதொடர்ந்தவற்பதங்கொடுகோறலும்எனப்பாடமோதி, தன்னைத்தரத்திவந்த வனைப்புலிதொடர்ந்துகொல்லுதலும் எனப்பொருளுரைப்பாருமுள். அக்கால் அவ் விடயம் மேற்போந்த “தரந்தகாவலனிந்ததலும்வன்றுயர்துறந்தான்.” என்ற செய்யுளானே விளங்குதலிற் பொருந்தாமையறிக. புலிக்காலுடைமையில் வியாக்கிரபாத ரென உபமன்னியர் பிதாவுக்குவந்தமைபோலத், தன்னைப் புலிதரத்தப்பயந்தோடின பாதத்தையுடையவனென்னுங்காரணப்பெயராக அப்பெயராயே தரித்தனனென் பார், “புலிதொடர்ந்தவற்பதங்கொடு.” என்றார். எவியெய்கின்றதுன்மார்க்கங்கொளாழிப்பதற்குப் ஸூனையெப்படி பிடித்துக்கொள்ளுகின்றதோ அதுபோன்று, அப்பாதகன் செய்த துன்மார்க்கக்களையொழிப்பதற்கு என்னுதுவர்கள் பிடித்திழுத்தார்கள் என்பான், “எவியுரத்தெழுபூசைபோலெமர்பிடித்திழுத்தார்” என்றான். ஒழிந்தனன். முற்றெச்சம். (கருசு)

பிடித்திருந்திறம்புயவலாயிற்று குறப்பிணித்தா
ரடித்தாரப்பினர்புரந்தொறுங்குருதிதொட்டலைப்பான்
கொடிக்கயிற்றொடுங்கொணர்ந்தனர்சிவகணக்குலத்தோர்
துடித்துயர்ந்தனர்முன்மறிந்தாரமர்தொடுத்தார்.

(இ - ள்.) என்னுதுவர்கள் அவனைப்பிடித்துப் பெரியவலியுள்ள தோள்களென் னும் மலைகளை ஒன்றுசேர்த்துக்கட்டினவர்களாய் அடித்துக்கர்ச்சித்தார்கள். சரீரமு முமையும் உதிரம்பிரவாகித்தொழுகும்படி பாசக்கயிற்றொடுங்கொணவந்தார்கள். உடனே சிவகணக்கட்டத்தார் கோபாவேசமுடையவர்களாகி ஆகாயமார்க்கமாய் மு ன்னைவந்து தடுத்து யுத்தந்தொடங்கினார். எ - று.

பிணித்தார் - முற்றெச்சம். புரம் - சரீரம். கொடிக்கயிறு - பாசக்கயிறு. துடித் தல் - கோபித்தல். (கருசு)

காலொடிந்தனர்கண்மணிதகர்ந்தனர்கைபோய்
மேலெழுந்துகள்குருதிநின்றலைப்புறவெருவிச்
சூலவெம்படையிழந்தனர்நம்முடைத்துதார்
பாவெனத்தெனிகண்ணினொம்முழைப்படர்ந்தார்.

(இ - ள்.) அப்போரில் நமதுதுதர்கள் காலொடிக்கப்பட்டார்கள். கண்மணிகள் பெயர்க்கப்பட்டார்கள். கைகளறுபட்டு மேலேபாய்கின்ற உதிரம் ஓயாமலொழுக, மிகவும் அச்சமடைந்து, அவர்கள்கையிலே தாங்கியிருந்த பெரியசூலாயுத்தையுமிழ் ந்தார்கள். பால்போலுந்தெளிந்த கண்களையுடைய சிவகணங்கள் எம்மிடத்திற்சேர்ந் தார்கள். எ - று. உகளல் - பாய்தல். (கருசு)

இரக்கமின்றியவியாக்கிரபாதனையெடுத்துப்
புரக்குநல்லொளிமானமீதேற்றினர்போனார்
வாப்பெருந்திறற்சிவகுலக்கணத்தவர்வானத்
தூர்புதுந்துமிழுக்குறக்கயிலைகொண்டிய்த்தார்.

(இ - ள்.) காருணியமற்ற வியாக்கிரபாதனைப்பவனைத்துக்கி, யாவரையும் கா க்கின்ற ஞானப்பிரகாசமுடைய வீமானமீதேற்றிக்கொண்டு சென்றார்கள். வேண்டி

னோர்க்கு வேண்டும் வரங்களைப்பாலிக்கும் பெரியவல்லபமுடைய சிவகணங்களின் கூட்டத்தார்கள், ஆகாயத்தில்தொனிக்கின்ற துந்துமிவாத்தியம்கோஷிக்கத் திருக்கயிலையிற்கொண்டிபொய்ச் சேர்த்தார்கள். ஏ - று.

ஏற்றினர்-முற்றெச்சம். சிவகணக்குலத்தவர் எனமாற்றுக. வானத்தரப்புதுந்துமி-ஆகாயதுந்துமி-தேவதுந்துமி என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். (கரு௭)

வெள்ளியங்கிரிப்பரஞ்சுடர்வியாக்கிரபாத
னுள்ளுறத்தருகெனப்புகுந்தானருளுவந்தான்
மெள்ளுகங்கைசூடெம்பிரான்சிதம்பரத்தவையு
ள்ளெல்லம்மடியான்பெயர்பொறுத்தனையென்ற.

(இ - ள்) திருக்கயிலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சுயஞ்சோதியராகிய சிவபிரான், வியாக்கிரபாதனைப்பவனை உள்ளேயழைத்துவருவீர்களாகவென்று கட்டளையிடுதலும், அவன் உள்ளேபிரவேசித்துச் சிவபிரான் திருவருளேமகிழ்ந்தான். தெளிந்தநீரையுடைய கங்கையைத்தரித்த மெது சிவபிரான் அவனைநோக்கி, திருத்திலையிலுள்ள சிற்சபையினிடத்திலே சதானமது நடனத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் இகழ்ச்சியற்ற மெதன்பனது நாமத்தைத்தரித்தனையென்று. ஏ - று.

ஒன்றுக்கும்பற்றாத தன்னையுங் கருணைகூர் துள்ளேவரவழைத்தமையின், “புகுந்தானருளுவந்தான்.” என்றும், சிதம்பரத்திலுள்ள சிற்சபையினிடத்து நீங்காது அனவரததாண்டவம் அன்புடன் தரிசித்திருக்கும் மெய்யடியாராகிய வியாக்கிரபாதரது நாமத்தைப்பூண்டனையென்பார், “சிதம்பரத்தவையுள்ளெல்லம்மடியான்பெயர்பொறுத்தன.” என்றுங்கூறினர். வியாக்கிரபாதர் சதா ஆனந்தத்தாண்டவந்தெரிசித்தலை “சீர்பூத்தவயர்கொன்றைச்செழுமலர்த்தேன்செஞ்சடைமேற்சிற்தச்செவ்விக்கார்பூத்தவிமயமயில்களிதுங்கப்பதஞ்சலிமாமுனிவன்காணப் - போர்பூத்தவரிப்புவிக்கான்முனிபோற்றவயங்குமணிப்பொதுவினன்கா - யேர்பூத்தநடம்புரியுமிறைமுதலைவணங்கியுளத்திருத்துவாமே.” என்னும் வாயுசங்கிதைத்திருவிருத்தத்தானுமுணர்க. (கரு௮)

அவனையாரருள்புரிந்தனித்தாங்கவணிருத்திச்
சிவனிருங்கதிதருதுமென்றருளுறச்சிறந்தா
னிவர்தரும்பெருங்குருதிநின்றலைத்துறவெம்மோர்
தவறியோடினர்சிலர் சிலரொம்முழைச்சாரந்தார்.

(இ - ள்) அவ்வியாக்கிரபாதனைப்பவனை நிறைந்ததிருவருள்கூர்ந்து அவ்விடத்திலிருத்தி, பெரும்பதவிதருகின்றோமென்று சிவபிரான் திருவருள்பாலிக்கச் சிறப்புற்றான். எனது அதுவர்களெல்லாம் ஒடுகின்ற உதிரப்பிரவாகம் ஒழுக்கிக்கொண்டிருக்க, சிலர்தப்பித்துக்கொண்டோடினார்கள் சிலர் எம்மிடத்திலேவந்து சேர்ந்தார்கள். ஏ - று.

காலதார்களிற்சிலர் நாம் யமபுரத்தடையிலும் ஆண்டும் இக்கணங்களனுகியல்லற்படுத்தும் எனவெண்ணியோடினார்கள் என்பான், “தவறியோடினர்சிலர்” என்றான். (கரு௯)

தாங்களாயிடையுற்றனயாவையுஞ்சாற்றி
யேங்கினின்றனரநிலையெழுந்தனன்சென்றே

னோங்கியிச்செலுங்கொடுமுடிக்கயிலைசென்றுற்றேன்
நேங்குகங்கைக்குடம்பிரான் திருவடிதெரிந்தேன்.

(இ - ள்.) தாங்கள் அவ்விடத்தடைந்த துன்பங்களினைத்தையுங்கூறி ஏக்கமுடையவர்களாய் எதிரேநின்றார்கள். அப்பொழுதேபுறப்பட்டுப்போய், அதியுன்னதமாய் மேலோங்கிச்செல்லுகின்ற கொடுமுடிகளையுடைய திருக்கயிலையையடைந்தேன். நிறைந்தகங்கையைத்தரித்த எமது சிவபிரான் திருவடிகளைத்தரிசித்தேன். என்று.

கொடுமுடி-மலையினுச்சி. தேங்கல்-நிறைதல். தெரிதல்-தரிசித்தல். (௧௬௦)

தெரிந்துநூபுரச்சேவடிசிந்தையுட்சிறப்பப்
பரிந்துபோற்றிநின்றேத்தலுமெம்மையாள்பரமன்
புரிந்ததுன்பொடும்போந்தனையாதெனப்போற்றி
விரிந்தமாரிலத்தவன்புரிபவமெலாம்விரித்தேன்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு தரிசித்துச் சிலம்பணிந்த செவ்வியதிருவடிகள் மனதிற்பதிய அன்புடன்வணங்கித் திருமுன்னின்று துதித்தலும், எம்மையடிமையாகவுடைய சிவ பெருமான் வினைந்ததுயரத்துடன்வந்தனை! அத்தயரம் எது என்று திருவாய்மலர, உடனேதுதித்து இடமகன்றநிலவுலகத்திலே அவ்வியாக்கிரபாதனைன்பவன் செய்த பாவங்களினைத்தையும் விண்ணப்பித்தேன். எ - று.

சிவபிரானைவணங்குகையில் அவரதுசகளரூபத்தை மனதிறியானித்தேவணங்கவேண்டிமாகலின், “சேவடிசிந்தையுட்சிறப்பப்பரிந்துபோற்றி.” என்றார். இதனை, “நெறிப்படுமகத்திறுய்மையாகும் - புறத்தினிற்றூய்மைதூய்மையன் றுளம்பொருந்தவுன்னித்- திறப்படச்சேவைசெய்தல்சேவையாந்தியானியாது-முறைப்படச்சேவைசெய்தல் சேவையன்றாமன்முன்னில்” என்னும் வாயுசங்கிதைத்திருவிருத்தத்தானுமுணர்க. புரிதல் செய்தலெனப்பொருள்தருமேனும் ஈண்டிலிளைதலென்னும் பொருடரின்றது. விரித்தல்-விவரமாய்க்கூறுதல். எனவே தெரிவித்தல் என்றபடி. (௧௬௧).

திருச்செவிப்புறத்தேற்புழியெம்பிரான்கிரித்தெம்
மருட்பொருந்துறுமடியவர்நாமமற்றெம்பாற்
கருத்துவந்திடுநாமமோதுற்றவர்கருத்தி
னுருத்தபாதகங்கனற்படுஞ்சில்வெந்தொழியும்.

(இ - ள்) எனது விண்ணப்பத்தைத் தமது திருச்செவியின்புறம்பே யேற்றுக் கொண்டருளியபோது எமது சிவபிரான் நகைத்தருளி, எமது திருவருளேப்பெற்ற அடியார்கள் திருநாமங்களையும் எமக்கு விருப்பமாயுள்ள நாமங்களையும் ஒதுகின்றவர்கள் இதயபூர்த்தியாய்ச்செய்த பாதகங்கள் அக்கினியிற்பட்ட பஞ்சைப்போன்று வெந்து நீங்கும். எ - று.

அடியார்கள் நாமத்தையும் சிவபெருமான் திருநாமங்களையும் ஒதுகின்றோர் புத்திபூர்வமாய்ப்புரியும் பாதகங்களும் அக்கினியிற்பட்ட பஞ்சபோலாமென்னிற் சிவநாமமகிமை யாவர் கூறுவர். (௧௬௨)

தேவருந்தொழுஞ்சின்மயசிதம்பரத்தவையுண்
மேவருந்தவவியாக்கிரபாதனோர்பயரை
யோவறச்சுமந்திறந்தனனிவனையுறுத்தாய்
பாவியாயினும்பயந்திலையப்பெயர்பாராய்.

(இ-ள்.) இவன் வானோர்களும் வணங்குகின்ற சிதம்பரத்திலுள்ள ஞானமயமான சிற்சபையிலே, சதாவசித்துத் தரிசிக்கப்பெற்ற அரியதவத்தையுடைய வியாக்கிரபாதனது ஒப்பற்ற நாமத்தை, ஒழியாது தரித்துக்கொண்டிருந்திறந்தான், இவனை நீதன்முத்தனை, இவன் பாவியேயாயினும் இவன் தரித்திருக்கும் பெயரைப்பாராமையால் அச்சமுற்றாயில்லை. ஏ - று.

இவன் பெயரைக்குறித்துச் சிந்தித்திருக்கின், இப்பெயர் சிவசிதம்பரத்திருநடம் சதாதரிசிக்கும் தவசிரேட்டரின் பெயரல்லவா என்று அச்சமுற்றிருப்பாய் என்றபடி. (௧௬௩)

ஆயினின்னுழையறப்பழுதுளதெனவருளும்
பாய்விடைத்தனிப்பரமனைப்பின்னரும்பணிந்தே
னையவென்பிழைபொறுத்தியென்றிவற்கருகிருந்த
தூயவேற்படைச்சேவலங்கொடியினன்சொல்லும்.

(இ - ள்.) ஆனால் இப்போது உன்னிடத்தில் நீதித்தவறிருக்கின்றதென்று திருவாய்மலர்கின்ற, பாய்ந்துசெல்லும் இடப்பவாகனராகிய ஒப்பற்ற சிவபிரானே, என்னிடத்தின்பொருத்திய குற்றத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமென்று மீண்டும் வணங்கினேன். அப்போது அச்சிவபிரான் சமீபத்தி லெழுந்தருளியிருந்த பரிசுத்தமான வேலாயுதமேந்திய சேவற்றுவசராகிய முருகக்கடவுள் திருவாய்மலர்கின்றனர். ஏ-று.

அறப்பழுது - நீதித்தவறு. ஏயவென்பிழைபொறுத்தியென்றுபின்னரும்பணிந்தேன் எனமாற்றுக. (௧௬௪)

மறந்தொழிந்தனைமுன்னொருகாலத்துமறைநூற்
றிறந்தெரிந்தருள்சதானந்தனெனுவதவத்திறலோன்
கறங்குவார்தியாயுலகெலாந்திரிதருங்காலை
யறங்கொள்சிந்தையனின்னுடைத்தென்புலமடைந்தான்.

(இ - ள்.) நீமறந்துவிட்டனையோ? பூர்வம் ஓர்காலத்தில் வேதசாத்திரங்களின் தன்மையாவும் முற்றுமுணர்ந்த சதானந்தனென்னும் தவவலிமையுடையோன், சத்திக்கின்ற நீண்ட கடலாற்குழப்பட்ட உலகங்களினத்தினுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, தருமமேகுடிகொண்ட மனமுடைய அச்சதானந்தன் உன்னுடைய யமபுரத்திற்கு வந்தான். ஏ - று.

மறந்தொழிந்தனை என்பதற்கு நீமறந்தாய் என்றும், மறைநூல் என்பதற்கு வேதமென்றும் கூறலுமொன்று. (௧௬௫)

மண்மொரிரயத்திடைக்கிடப்பவார்மறுக்கங்
கண்டுகண்புதைத்திரங்கினனிவனாமெய்க்கதியிற்
கொண்டுபோவனென்றுளத்தொடுங்குமித்தனன்கூவித்
தொண்டைவிம்மின்றரகரகரவெனச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) நெருங்கியிருக்கும் பெரியநரகங்களில் விழுந்திருப்பவர்கள் அடையும் துன்பங்களைப்பார்த்து, கண்ணைப்பொத்திக்கொண்டு வருத்தினவனாய், இப்பாவிக ளனைவரையும் உண்ணம்பதவியிற்கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பேனென்று தனது திரு

வுளத்திற் குறிக்கொண்டு, கண்டம்வீங்க அங்குநின்று உரத்ததொனியுடன் ஹரஹர ஹரவென்று கூறினன். ஏ - று.

பெரியோர்கள் பிறர்துயரைக் கண்டவுடனே தமக்குநேர்ந்த துயராகக்கருதி அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெயைப்போன்று மனமுருகுதலுடன் அக்கோரத்தைப் பார்க்கச் சகியாமையாற் கண்களைப்பொத்திக்கொள்ளுதலும், தமதுகுறைகளை நீக்கக் கருதாதவர்களாய்ப் பிறர்குறைகளையே நீக்கமுயற்சிப்பதும், அவ்வாறு துயரடைவோர் ஓர்காலத்தும் தம்மிடத்து உபசாரவார்த்தையுட்கூறாத நவீனராயினும் தாமே வலியச்சென்று அவர்க்கு வேண்டியவற்றை உதவிபுரிதலும், பிறரடையுந் துயரத் தைத் தாங்களே தாங்கிக்கொள்ளுதலும், அத்தகைய உதவிக்குக் கைம்மாறு கருதா திருத்தலு மியல்பாதலின், “மாரியத்திடைக்கிடப்பவாற்றுக்கங் - கண்டுகண்புதைத் திரங்கினிவரைமெய்க்ககியிற் - கொண்டிபோவென்னுளத்தொடுங்குறித்தனன்” என்றார். இவர்க்கிவ் வாறையுணங்களுண்டென்பதை, “பெரியவர்தந்நோய்போற்பி ற்நோய்கண்டிள்ள-மெரியினிபூதாவரென்க-தெரியிழாய்- மண்டுபணியால்வருந்துபி ரவுறுப்பைக்-கண்டுகலுமுமேகண்.” எனவும், “தங்குறைதீர்வுள்ளார்தளர்துபிறர்க் குறாஉம்-வெங்குறைதீர்க்கிற்பார்விழியோர்-திங்கன்-கறையிருளைநீக்கக்கருதாதுலகி- னிறையிருளைநீக்குமெனின்.” எனவும், “என்றுமுகமனியம்பாதவர்கண்ணுஞ்-சென்று பொருள்கொடுப்பர்தீதற்றோர் - துன்றுசுவை-பூவிற்பொலிசுழலாய்பூக்கைபுகழுவோ- காவிற்குதவுநயந்து.” எனவும், “பேரறிஞர்தாக்கும்பிறர்துயர்தாங்கியே - வீரமொடு காக்கவினாகுவார் - நேரிழாய் - மெய்சென்றுதாக்கும்வியன்கோலடிதன்மேற் - கை சென்றுதாங்குங்கடிது.” எனவும், “கைம்மாறுகவாமற்கற்றறிந்தாரமெய்வருந்தித்- தம்மாலியலுதவிதாஞ்செய்வ-ரம்மா - முளைக்குமெயிறுமுதிர்சுவைநாவிற்கு - விளைக் கும்வலியனதாமென்று” எனவும், வரும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாக்காலமறிக. உரத்ததொனியுடனே துகையிற் கண்டம்வீம்மல் சபாவமென்க. (௧௬௬)

அன்னகாலையினிரயநீத்தெழுந்தனரவர்க்குப்

பொன்னின்மானம்வெவ்வேறெனப்புருந்துளபொருந்தி

யென்னையாளுடையெம்பிரான்கயிலைவந்திதுத்தார்

கன்னலொன்றிலாண்டெய்தினைநீயுமிக்கயிலே.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் அப்பாவிகளனைவரும் நரகத்தினின்றும் வெளிப் பட்டார்கள், உடனே பொன்மயமான விமானங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித் தனி வந்திருந்தன. அவற்றிலேறிக்கொண்டு என்னை யடிமையாகவுடைய எமது சிவபிரான் திருக்கயிலைக்குவந்து சேர்ந்தார்கள். ஓர் நாழிகைக்குள்ளாக நீயும் அவ் விடத்திலிருந்து இத்திருக்கயிலையை யடைந்தாய். ஏ - று.

சதானந்தர்கூறிய அரகரமுழக்கம் செவியேறப்பெற்ற பாவிகளனைவரும் தங் கள் பாவங்களை யொழித்தவர்களாய் நரகநிவாரணையடைந்தமை யுணர்ந்த சிவகணங் கள் விமானங்கள் தனித்தனிகொண்டு வந்தனராகவின், “நிரயநீத்தெழுந்தனரவர்க் குப் - பொன்னின்மானம்வெவ்வேறெனப்புருந்துள.” என்றார். இறுத்தல் - சேர் தல், கன்னல் - நாழிகை. (௧௬௭)

நிரயமுற்றுறவறிதுபட்டனவெனநிகழ்த்தி

யிரைபுனற்சடையெம்பிராற்றொழுதுநின்றிசைத்தா

யரனுரைத்தனவன்றுகொண்டயர்த்தனைகொல்லோ
நரகமில்லையென்னுமமோர்ந்தறைந்தவர்க்கென்னு.

(இ - ள்.) நரகங்கள் முழுமையும் வெறுமையாயிருக்கின்றன வென்றுகூறி
சுத்திக்கின்ற கங்கைகளைத்தரித்த சடையையுடைய எமது சிவபிரானைப்பணிந்து
திருமுன்னின்று விண்ணப்பித்தனை, அதற்குச் சிவபிரான் எனது திருநாமங்களை
யுணர்ந்து தியானிப்பவர்கட்கு நரகமில்லையென்று அன்று திருவாய்மலர்ந்தனவற்றை
மனத்துட்கொண்டு மறந்தனையோ? எ - று.

கொல் - ஐயப்பொருளில்வந்தது. ஓ - அசை. நிகழ்த்தல் இசைத்தல் என்னும்
இரண்டும் ஒருபொருட் சொற்களேனும், ஈண்டு நிகழ்த்தியிசைத்தானென்றமையின்
கூறி விண்ணப்பித்தான் எனப் பொருள்கொண்டாம். சிவபிரான் திருநாமமோது
வோர்க்கும் சிவனடித்தொண்டு பூண்டோர்க்கும் கன்மமும் நரகமும் சன்மமுமில்ல
யென்பதை, “கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற் - சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவ
தோ,” என்னும் திருநாவுக்கரசுகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. (௧௬௮)

எந்தையெம்பிரான்நிருவருணாமொன்றெடுத்துத்
தந்தநாவினரொம்மினித்தலைமையிற்சிறப்பா
ரந்தநாமமற்றிருசெவிகுளிர்ப்புறவறிந்தார்
பைந்துணர்ச்செழுங்கொன்றையான்நிருவடிப்பதிவார்.

(இ - ள்.) பிதாவாகிய எமது சிவபிரான் திருவருணிறைந்த திருநாமங்களில்
ஒன்றை எடுத்துக்கூறும் நாவையுடையவர்கள், எம்மைப்போன்று இவ்விதமுதன்
மையிற் சிறப்படைவார்கள், அத்தகைய நாமத்தைத் தமதிருசெவிகளும் குளிரும்படி
கேட்டவர்கள், பசியகொத்துக்களாயுள்ள செழுமையான கொன்றைமலர்மாலையுடைய
சிவபிரான் திருவடியிற்கலப்பார்கள். எ - று.

கற்றலிற் கேட்டலினிது என்றபடி தாமே யோதுதலினும் ஒதுவோரிடமின்று
கேட்போர்க்கும் விசேடபலனுண்டென்பதை யறிவிப்பான், “இருசெவிகுளிர்ப்புற
வறிந்தார் - பைந்துணர்ச்செழுங்கொன்றையான்நிருவடிப்பதிவார்.” என்றார். (௧௬௯)

ஈதறிந்துமற்றநிகுலராமெனவிழைத்தாய்
தீதுசெய்தனைசெயத்தகுமென்பனசெய்யா
யாதலாலெதிர்திங்கலைபோதியென்றருள
மீதுளந்தனில்வெருவரத்தொழுதனன்மீண்டேன்.

(இ - ள்.) இதனை யுணர்ந்திருந்தும், அறியாதவர்களைப்போன்று இத்தகைய
காரியம்புரிந்தனை, செய்யுற் தகுதியுடையன என்பவற்றைப்பிரியாது கெடுதிபுரிந்
தனை, ஆகையால் நீ நம்மெதிரில்நிற்கவேண்டாம் போய்விடக்கடவாயென்று திரு
வாய்மலர்ந்தருளும், மனத்தில் அச்சம்விளையப்பணிந்து திரும்பினேன். எ - று.

செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்யாவிடினும், செய்யத் தகாதவைகளைச்செய்யினும்
கெடுதிவிளையுமாகலின், “தீதுசெய்தனைசெயத்தகுமென்பனசெய்யாய்.” என்றார்.
இதனை, “செய்தக்கவல்லசெயக்கெடுஞ்செய்தக்க-செய்யாமையானுங்கெடும்,” என்
னுந் திருக்குறளானுமறிக. (௧௭0)

இவையெலாமுனக்கெடுத்தெடுத்திசைத்தனனினிநீ
யவையெலாமளந்தறிந்துதென்றிசைபுரந்தரிப்பாய்
நவையெலாம்பொறுக்கினுமரன்நன்னுடைநாமந்
தவறினப்பிழைபொறுக்கலன்முனிவுதந்தருளும்.

(இ - ள்.) இவையனைத்தையும் உனக்கெடுத்தெடுத்துக் கூறினேன், இனி நீ
அவைகள் யாவும் மனதிலுணர்ந்து யமபுரத்தினைக் காக்கக்கடவாய், சிவபிரான் நாம்
செய்யும் குற்றங்களினைத்தையும் பொறுத்திருந்தாலும், தமது திருநாமத்திற்குத்
தவறுபுரிவோமாகில், அக்குற்றத்தைமாத் திரம் பொறுக்கமாட்டாராய் உடனேகோபி
ப்பார். ௭ - று.

சிவபிரான் தனது திருநாமங்களைத் தியானிப்போர் துதிப்போர் அவற்றைக்
கேட்போர் அத்தகையோர் திருநாமங்களைத்தரிப்போர் இவர்களிடத்து நாம் பிழை
புரிவோமாயின் பொறுக்கமாட்டாரென்பான், “தன்னுடைநாமத்தவறினப்பிழை
பொறுக்கலன்.” என்றான். சிவபிரான் சினத்தலும் மறக்கருணையாகலின், “முனி
வுதந்தருளும்.” என்றதென்க. (௧௭௧)

என்றுகாலனுக்கியமனோர்ந்துணர்த்தினனிதன்மேற்
சென்றசிந்தையன்காலனுமவ்வழிச்சிறந்தா
னன்றுகொண்டெவர்சிவன்றிருநாமத்தைநவின்ரு
ரன்றியார்பொறுத்துளரவர்பெருமையாரளப்பார்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறாகக் காலனுக்கு யமன் அறிந்து தெளிவித்தனன்.
அதன்பிறகு தேர்த்தமனமுடைய காலனும் அவ்வாறொழுதிச் சிறப்புற்றான்.
நன்னெறியை மேற்கொண்டவர்களாய் யாரொருவர் சிவபிரான் திருநாமத்தையோ
துதிகின்றார்களோ? அல்லது அத்திருநாமத்தையே தமக்குநாமமாக யார்தரித்திருக்கின்றார்களோ? அத்தகையோரது பெருமையை அளவுபடுத்திக் கூறவல்லவர் யார்?

அவ்விதிகளில் வழுவுவராமையிலேயே நாட்டமுடைய மனமுள்ளானுய காலனென்பார், “சென்றசிந்தையன்காலன்.” என்றாரென்னலுமொன்று. அவ்வாறு தியானிப்போர், சரீரமரும்புதலும் விதிர்விதிர்த்தலும் இருகரங்களைச் சிரமேற்குவித்தலும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகலும் உள்ளமுருகலும் பொய்வாழ்க்கையிச்சையொழிதலும் உடையராய்த் தியானிக்கவேண்டுமென்பார், “நன்றுகொண்டெவர்சிவநாமத்தைநவின்ருர்.” என்றார். இவ்வாறு அமையவேண்டுமென்பதை, “மெய்தானரும்பிவிதிர்விதிர் த்துன்விரையார்கழற்கென்-கைதான்நிலைவைத்துக்கண்ணீர்த்தும்பவெதும்பியுள்ளம்-பொய்தான்நவிர்த்துன்னின்போற்றிசயசயபோற்றியென்னும் - கைதானெகிழவிலே னுடையாயென்னைக்கண்டுகொள்ளே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான்மலர்வாக்கானுமறிக. (௧௭௨)

பூதிபூசினுமுருத்திரமாமணிப்புணையன்
மீதுகொண்டவர்மிலையினுமஞ்செழுத்துண்மை
யோதியோரினுமரன்றிருநாமமோர்ந்துறினுந்
திதுதிர்ந்தவர்முழுமுதற்றிலைவறிற்சிறப்பார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறு தரிக்கினும், சிறந்த உருத்திராக்கமணிமாலையைத்
தமது சரீரத்தின்மீதணியினும், திருவைந்தெழுத்தை மெய்ப்பத்தியுடன் தியானித்

துத் தெளியினும், சிவபிரான் திருநாமங்களை ஆராய்ந்தறியினும், அத்தகையபுண்ணியசீலர்கள் குற்றங்களொழிந்து முழுமுத்தம்நிலைவராகிய சிவபிரானை யொத்தவராய்ப் பெருமையடைவார். எ - று. (௧௭௩)

எனவெடுத்தெடுத்திருடிகட்கியம்பினன் சூதன்
மனனுவந்தவர்வரன்முறைகேட்டுளமகிழ்ந்தார்
புன்னெடுஞ்சடைப்புங்கவற்கினிதுறுவிரத
மினியுரைக்குதுங்கேட்டிரென்றிருந்தவனின்சைப்பான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறெடுத்து விரித்து நாமசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவரோதியருளினார். அவர்களையெவரும் மனவொருப்பாடுடன் முறைப்படிக்கேட்டுச் சித்தங்களித்தார்கள். கங்கையையணிந்த நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனிமைவாய்ந்துள்ள விரதங்களை இனிக்கூறுகின்றோம் கேட்பீராகவென்று பெரியதவமுடையராகிய சூதமுனிவரோதுகின்றார். எ - று. (௧௭௪)

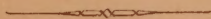
சிவநாமமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் - அ - க்கு திருவிருத்தம். ௧௦௯௨.

ஒன்பதாவது.

சிவவிரதமான்மியச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தொல்லையவல்வினைகழித்துத்தருஞ்சோமவாரமாதினானோன்பன்றிப் புல்லியவுமாமகேச்சுரஞ்சிவராத்நிரமுறையின்பொருந்தநோற்கப் பல்வினையுந்தொலைத்திடுகேதாரமணவிரதமிவைபரமனோன்பு கொல்லுறுசூற்படைவிரதமட்டமியோடெண்விரதங்குணிக்குங்காலே.

(இ - ள்.) சிவவிரதத்தொகை கூறுமிடத்து. பழமையாகிய தீவினையைப்போக்கி இன்பத்தைப்பாலிக்கும் சோமவாரவிரதம் திருவாதினாவிரதம் இதுவன்றி, இதனுடன்சேர்ந்த உமாமகேஸ்வரவிரதம் சிவராத்நிரவிரதம், ஆகமவிதிக்கிணங்க அனுஷ்டித்தால் பலதீவினைகளையும் போக்கிக்காக்கின்ற கேதாரநாதர்விரதம் திருமணவிரதம் ஆகியஇவைகளுடனே சிவபிரானுக்குரிய விரதமாகிய பகைவர்களையழிக்கத்தக்க பாசுபதவிரதம் அட்டமிவிரதம் என்னும் எட்டொம். எ - று.

சிவவிரதங்க ளெட்டெனத் தொகை கூறியவாறு.

(௧)

சித்தினாபூரணைப்பக்கஞ்சுக்கிரவாரம்பயில்வார்திமைதீர்த்து முத்திதருமைப்பசியுத்திரத்தொடுமொநவமியிவைமூன்றும்பச்சைத்தத்தைமொழியுமைவிரதத்தந்திமுகன்விரதம்வெள்ளிசுதூர்த்தியன்றி யொத்துறுமார்கழிசட்டியிவைமூன்றுமாங்கவனுக்குரியனோன்பே.

(இ - ள்.) சித்தினாமாதத்துப் பூர்வபட்சச் சுக்கிரவாரமும், அதுஷ்டட்டிப்போர் பாவத்தைப்போக்கி மோட்சத்தைப்பாலிக்கின்ற ஐப்பசிமாசஉத்திரநட்சத்திரமும்,

மகாநவமியும் ஆகிய இம்மூன்றுமே, பசியநிறமும் கிளிபோன்ற வசனமுமுடைய உமாதேவியார்விரதங்களாகும், சுக்கிரவாரமும் சதூர்த்திதிதியும் இஃதன்றியும் மார்கழிமாசத்திற் சேர்ந்துவருகின்ற சஷ்டிதிதியும் ஆகிய இம்மூன்றும் விநாயகக்கடவுளுக்கூரிய விரதங்களாகும். எ - று.

ஏ - இசைநிறை. ஆங்கு - அசை. உமைவிரதங்கள் மூன்று விநாயகர் விரதங்கள் மூன்றெனக் கூறியது. (உ)

ஐப்பசி வெள்ளிக்கிழமைகார்த்திகைகார்த்திகைச்சட்டியனையமூன்றுங்கொற்படுவேற்றனிக்குமரமுருகவேள்விரதம்வெய்யோன்குலவுதையிற் சொற்படுஞாபிறுசித்திபாப்பரணியைப்பசியிற்றொகுத்தவந்நாநுற்பவிக்குமிவைமூன்றும்வைரவற்குற்றிடுவிரதமுரைக்கின்மன்றே.

(இ - ள்.) ஐப்பசிமாதச் சுக்கிரவாரமும் கார்த்திகைநட்சத்திரமும் கார்த்திகைநட்சத்திரத்தோடுகூடிய சஷ்டிதிதியும் ஆகிய இம்மூன்றும் வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதமுடைய ஒப்பற்ற இளையபிள்ளையாராகிய முருகக்கடவுளின் விரதங்களாகும். சூரியன் மகரராசியிற் பிரவேசிக்கும் தைமாதத்திற் சொல்லப்படுகின்ற ஆதித்தவாரமும் சித்திநாமாதத்துப் பரணிடட்சத்திரமும் ஐப்பசிமாதத்துப் பரணிடட்சத்திரமும் எனவருகின்ற இம்மூன்றும் சொல்லுமிடத்து வைரவக்கடவுளுக்கூரிய விரதங்களாகும். எ - று.

மன் - ஓ. அசைகள். முருகக்கடவுள் விரதங்கள் மூன்று வைரவக்கடவுள்விரதங்கள் மூன்றென்றபடி. (ங)

பரித்திடுசெவ்வாய்விரதத்திற்வீரபத்திரற்குப்பகுத்தனோன்பு தெரித்தவரன்முறைநோற்றிரிநிலத்துப்பெருந்தியச்செல்வராசி விரித்தபெருங்கிளைகளொடுமக்களொடுநலதுகாந்துமிருநான்வைகிப்பரித்தபெருஞ்சடைப்பெருமான் றிருக்கைலைபுகுந்துகதிபுகுதுவாரால்.

(இ - ள்.) தவறாமற் காக்கத்தக்க மங்களவாரவிரதம் வல்லபமிக்க வீரபத்திரக்கடவுளுக்கு வகுத்தவிரதமாகும். நாம் சொல்லிவந்த முறைமைப்படி அநுஷ்டித்தவர்கள், பெரியநிலவுலகத்திலே விசேட அயிஸ்வரியம்வாய்த்த தனவந்தர்களாய், விரிவாயிருக்கும் பெருஞ்சுற்றத்தினருடனே பிள்ளைகளொடும் இம்மைப்போகக்களைத்துய்த்து வெகுகாலம் வாழ்ந்து, முறுக்கிய நெடுஞ்சடையையுடைய சிவபிரான் திருக்கயிலைப் பதவியிற்சேர்ந்து முத்திபெறுவார்கள். எ - று.

ஆல் - அசை. வீரபத்திரக்கடவுள் விரதம் ஒன்றென்றவாறு. (ச)
ஈங்கிவைநோற்றிடுமுறைமையின்னபரிசெனவிசைத்துமினிதுகேண்மினோங்கியசந்திரவாரங்கார்த்திகைத்திங்களிற்றொடங்கவுதயகாலம் வீங்குபுனற்குடைந்துமுன்னர்க்குறைமுடித்துச்சிவபூசைவிருப்பிற்செய்து பாங்கொர்மறையவனையன்னான்பன்னியையுமுடனழைத்துப்பரிந்துபோற்றி.

(இ - ள்.) இங்கு நாம்கூறிய இவ்விரதங்களை அநுஷ்டிக்கும் கிரமம் இவ்வகையாமென்று கூறுகின்றோம் இனிமையுடன் கேட்பீர்களாக. பெருமைமிக்க கார்த்திகைமாதத்துச் சோமவாரத்தில் ஆரம்பஞ்செய்யவேண்டும். அன்றையத்தினம் விடியற்காலையில் விசேடித்த நீரிற்சுளித்து, பிரதமத்திற் செய்தற்கூரிய நித்தியகர்மங்களை

முடித்துக்கொண்டு, விருப்பத்துடனே சிவபூசையையும் நடத்தி, நல்லொழுக்கமமைந்த ஓர் பிராமணனையும் அவன் மனைவியையும் ஒன்றாகவரவழைத்து அன்புடன் துதித்து. ௭ - று.

முதலிங்கநிய சிவவிரதங்களெட்டினுள் தலைமையாகக்கூறியது சோமவார விரதமாகலின், அதனை யறுஷ்டிக்கும் முறைமையைப் பிரதமத்திற்கூறினர். இச்சோமவாரவிரதமே எனைய விரதங்களிற் தலைமையுற்றதென்பதை, “சொன்ன விவையெவற்றினுக்குமேலதாக்கச்சுருதிசிவாகமம்புகலுஞ்சோமவார - மன்னிவரும்பிரதோடந்தோறுஞ்செம்பொன் மலைச்சிலவானவையுலகங்களின்ற - கன்னியுடனாக மத்தின் வழிதப்பாதுகடிமலரின்வழிபாடுபுரியுமேலோ - ரின்னலெனும்பெருங்கடலின்கரைநின்றேறியகபரத்தம்போகதுகர்த்திவெரன்றே.” என்னும் பிரமோத்தரகாண்டத் திருவிருத்தத்தானும், “உத்தமவானோர்தம்முளுத்தமன்குமீச - னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி - யுத்தமவிரதந்தம்முளுத்தமந்திங்கனென்பென் - னுத்தமமறைநூலாகியுரைக்குமிச்சோமவாரம்,” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தானுமிக. இவ்விரதத்தைக் கார்த்திகைமாதத்தினும் மார்சுமாதத்தினும் அல்லது இரண்டாவாசைசேர்ந்து வருகின்ற மலமாசமொழிந்த மன்றைய மாதங்களினும்அமரபகும் ஆகிவாரத்தினன்றிரவு உணவுரிக்கி வேரோரிடத்திற்றுயின்று, விடியற்காலியலெழுந்து சிவபிரானைத் தியானித்து, நித்தியகர்மங்களைமுடித்துக்கொண்டு, காமவெகுளி மயக்கமென்னும் முக்குற்றங்களையுமொழித்து, ஓர்தடாகத்தையடைந்து கையிற்பவித்திரமணிந்து மனவாக்குக்காயமென்னும் திரிகரணசுத்தியாய்ச் சங்கற்பஞ்சொல்லி, சிவபெருமானைத் தியானித்து உலகத்துள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களில் முழுகிய பயன்களைனத்தையும் இவ்வோர் தீர்த்தத்திலேயே அடியேனுக்குப் பாலித்தருளவேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்துக்கொண்டு நீராடி, திருவெண்ணீறு உருத்திராக்கமணிந்து, வெண்மந்தாரம் முல்லை மல்லிகை சாதிமல்லிகை இருவாட்சி முதலிய வெண்ணிறமலர்களைக்கொண்டு யானைமுகக் கடவுளைப் பூசித்துச் சங்கற்பஞ்சொல்லி, அந்தரியாகத்தில் மனதைச்செலுத்தி, உச்சிக்குமேற் பன்னிரண்டுவிருலுயரத்தின்மீதுள்ள துவாதசாந்தப்பொருளைத் தியானித்து, பிருதிவித்ததுவமுதல் நாததத்துவம்வரையிலுள்ள தத்துவசொரூபமாய் விளங்கும் இரண்டற்ற சிவலிங்கப்பெருமானை ஆசனம் மூர்த்தி மூலம் என்னும் கிரியைகளினால் ஆகமவிதிப்படிபூசித்து, பஞ்சாமிர்தம் பஞ்சகௌவியம் ஐங்கனி தேன் சந்தனக்குழம்பு புட்போதகம் இரத்தினோதகம் இவ்வித அபிஷேகத்திரவியங்களால் அபிடேகித்து, அழகிய வெண்பட்டுவத்திரம்சாத்தி, கர்ப்பூர்ப்பொடி சந்தனம் மல்லிகைமுதலிய வெண்ணிறமலர்மாலையணிந்து, பொற்காசினுற்செய்துள்ள அழகிய ஆபரணங்களைத்தரித்து, பாதாதிகேசமாக அங்காரச்சேனையிற்றி, உமாதேவியையும் அவ்வாறே பஞ்சாக்கரத்தைப் பெண்பாலுக்குரியதாகச் செபித்துப் பூசித்து, பாற்பொங்கல் அபூபவர்க்கம் பாயசம் என்னும் இவை முதலியவற்றை நிவேதித்து, தாம்பூலங்கொடுத்து, தூபதீபம் இவைகளைக்காட்டி, சிவிரி கண்ணாடி ஆலவட்டம் முதலியவற்றாலும் உபசரித்து, வில்வாரச்சேனையும்செய்து, அடியேன் தினந்தோறும்புரியும் அனந்தங்குற்றங்களுக்கும் குணமாகக்கொண்டருளியடிமைகொள்ள வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து மூன்றுதரம் பிரதக்கணம்புரிந்து துதித்து, வேண்டியவரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும், இவ்விதவிரதம் உச்சிக்காலத்துணவுரிக்கியறுஷ்டித்தல் இராக்காலத்துணவொழித்தறுஷ்டித்தல், உச்சிக்காலத்துநித்திரைபுரியாதறுஷ்டித்தல், இராக்காலத்துநித்திரைபுரியாதறுஷ்டித்தல் நான்குசாமங்களினும் பூசைபுரிந்தறுஷ்டித்தல் என்

னும் ஐவகையெனவும், இவ்வைந்தும் முறையே ஒன்றிற்கொன் றதிகமெனவும் கூறு வர். இவற்றைத் திருவிளையாடற்புராணத்து இந்நிரன்முடிமேல் வளையெறிந்த பட லத்தினுங்காண்க. (௫)

அன்னவனைச்சிவனாகப்பாவித்தாங்கவளையுமையாகப்பாவித் துன்னருந்தண்டிலமுதலகொடுத்துத்தானொருபோதுதுகாவேண்டு மன்னுகதிர்மறைந்தருந்தின்மிகநன்றுசிவபூசைவரம்பிலாதார் முன்னுரைத்தவழிமுயன்றுசிவபரனாலயம்புகுந்துமுன்னின்றேத்தி.

(இ - ன்.) அம்மறையவனைச் சிவபெருமானாகப் பாவனைசெய்தும், அவன் பத் தினியை உமாதேவியாகப் பாவனைசெய்தும், நினைத்தற்கரிய பச்சமுதுமுதலிய வஸ் துக்களைத் தானமீந்து, தான் ஒரேவேளையாகப் புகிக்கவேண்டும். நிலைபெற்ற சூரியன் அஸ்தமித்த பிறகு புகித்தால் மிகவிசேடம். சிவபூசை நியமமில்லாதவர்கள், முன் கூறியபடி ஸ்நானம் நித்தியகர்மம் என்னும் இவைகளை முடித்துக்கொண்டு, பரம சிவன் திருவாலயத்தையடைந்து திருமுன்னின்று துதித்து. ஏ - று.

பரசிவன் எனமாற்றுக;

(க)

அரனுக்குப்பஞ்சவமிர்த்தத்தினாலபிடேகஞ்செய்வித்தந்த வரனுக்குப்பன்மலரால்வழிபட்டிமறையவர்போசனமுநல்கிப் பரனைச்சேவித்தொருபோதுண்கினுமாமுபவாசம்பயின்றுமற்றை யிரவிற்கண்டுமியிலினுமாமிப்படிநோற்பவர்கயிலையெய்துவாரோ.

(இ - ன்.) சிவபெருமானுக்குப் பஞ்சாமிர்த்தத்தினால் அபிஷேகஞ் செய்வித்து அக்கடவுளுக்குப் பலவிதப்புட்பங்களால் அருச்சித்துப் பிராமண போசனமுஞ்செய் வித்து, சிவபிரானைவணங்கி, ஒரேவேளையாகப் போசனஞ்செய்தாலும் உத்தமமே. அன்றையமுழுமையும் உபவாசமாபிழுந்து அன்றைய இரவில் நித்திராபுரியினும் உத் தமமே. இவ்வாறனுஷ்டிப்பவர்கள் திருக்கயிலைப்பதவி யடைவார்கள். ஏ - று.

பஞ்சாமிர்த்தம்-பால்-தயிர்-நெய்-தேன்-சர்க்கரை. ஏ - அசை.

(எ)

இதினிகழ்ந்ததொருகதைசீமந்தனியென்றரசர்குலத்தெய்தினின்றான் முதனிகழ்த்துவரன்முறையாற்சோமவிரதந்தவருண்முயன்றுநோற்கும் புதுமறையோர்தமையுமவர்பன்னியையுமரனுமையிற்புகழ்ந்துபோற்றிப் பதிவிரதமுறைதிறம்பாளிவ்வண்ணநல்லொழுக்கிப்படருநாளில்.

(இ - ன்.) இச்சோமவார விரதத்தைக்குறித்து கடந்த ஓர் சரித்திரங்கூறுகின் றோம். சீமந்தனி என்னும் பெயருடையவளாய் ஒருத்தி மன்னவர் மரபில் அவதரித்தி ருந்தாள். அவள் நாம் முற்கூறிய முறைமைப்படி சோமவாரவிரதத்தை வழுவாது நடாத்தி அதுஷ்டித்துவந்தாள். புதுமைமிக்க வேதியர்களையும் அவர்பத்தினிகளையும் சிவபெருமானாகவும் உமாதேவியாராகவும் புகழ்ந்து துதித்து, கற்பிலக்கணத்தில் மாறுபடாதவளாய் இவ்வாறு நல்லொழுக்கத்திலொழுகும் நாள்களில். ஏ - று. (அ)

பாரரசனொருவனினவளுளத்தியற்கையளந்தறிவான்பரிவினோர்வா னோருவரெனும்பிரமசாரிகளிலொருவனைப்பெண்ணுருவமாக்கித் தாரிவருங்குழலிவள்பாற்றிங்களினின்றேவினனத்தகையணைந்து சீர்கெழுமெண்ணுமையென்னத்தியாணிப்பப்பெண்குறியிற்சிந்தானன்றே.

(இ - ள்.) உலகத்தை யரசாளும் ஓரசான் இச்சீமந்தனியின் மனோதிடத்தை யளந்தறியும்பொருட்டு அன்புடனே அறிந்துவரும்படி, இரண்டு பிரமசாரிகளிலொரு வனைப் பெண்ணுருவுடையவனாக அலங்கரித்து, மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய இச்சீமந்தனியினிடத்திற் கனுப்பினன். அச்சீமந்தனி அப்பிரமசாரியைக்கண்டு, சிறப்புமிக்க பெண்ணுருவாய்விவங்கும் உமாதேவியாகப் பாவித்தலால், அப்பிரமசாரி பெண்குறியினையுடையவனாய்ச் சிறப்புற்றான். எ - று.

அன்று. ஏ - அசை. அடியார்கள் மெய்யன்பாற்பாவித்த வண்ணம் அமையுமெ ன்பது நூற்றுணிபாதலானும், சீமந்தனி பெண்ணுருவென்றே ஐயமற்பாவித்து வழி பட்டா ளாதலானும் அவ்வாறே அப்பிரமசாரி பெண்குறியடைந்தான். இப்பாவ னாவீசேடத்தால் இவ்வாறுதலை, “யாதொன்றுபாவிக்கநான்-அதுவாதலாலுண்ணைநா னென்றுபாவிக்கினத்துவிதமார்க்கமுறலா - மேதுபாவித்திடினும்துவாகவந்தருஞ்செ யெந்தைநீகுறையுமுண்டோ - விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகியெங்குநிறை கின்றபொருளே.” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானுமறிக. சீமந்தனி இவ்வாறு பாவித்தலால் அப்பிரமசாரி பெண்குறியடைந்தனனென்பதை, “அன்னவருமையு மீசனுமென்னவருச்சுனைபுரிந்தபாவனையாற் - நன்னிகரிலாதசாமவாடெடுத்தகோல ம்போய்த்தளிரியரூயை-முண்ணைநாண்மைந்தனென்பதுமற்றதுமொய்குழலாமெனமு யங்கத் - தன்னெடுநெறியிற்போதருஞ்சுமேதாத்தனைமுகநோக்கிரின் றுநாக்கும்.” என்னும் பிரமோத்தரகாண்டத் திருவிருத்தத்தானுமுணர்க. இச்சரிதம் பிரமோத்தர காண்டத்தில் விரித்துக்கூறலின் இந்நூலாசிரியர் சுருக்கிக்கூறினர். இதன் விரிவை யறிய விரும்புவோர் மேற்படி பிரமோத்தரகாண்டத்திற் காண்க. (க)

வினையறநோற்றுளவசிட்டன்சோமசன்மன்நன்மவீரியனோர்க்கந னினையவிரதத்தினைநோற்றருந்ததியையரும்பொருளைக்கதியையீன்ற தநயரைப்பெற்றினிதுவந்தாரின்னுமொருகதைநிகழ்ந்ததன்மைசொல்கே னினமறைச்சத்தியசந்தற்கொருமைந்தன்விராடென்போனெறியைநீத்தோன்.

(இ - ள்.) தீவினைகளொழியத் தவஞ்செய்த வசிட்டமுனிவரும் சோமசன்மனும் தன்மவீரியனும் கற்கனும் இச்சோமவாரவிரதத்தை அனுஷ்டித்து முறையே அருந்த தியையும் பெருநிதியையும் நற்கதியையும் புத்திரர்களையும்பெற்று இனிமையாக மகிழ் ந்தார்கள். இன்னமோர் சரித்திரம் முன்பு நடந்திருக்கின்றது அதையும் கூறுகின் றேன். கூட்டமாகிய சதுர்வேதங்களுணர்ந்தசத்தியசந்த நென்பவனுக்குவிராடெனெ ன்ணும் பெயருடைய ஒரு குமாரனிருந்தான். அவன்சன்மமார்க்கந்தவறினவன். எ - று.

தவத்தின் மேம்பட்டவரென்பார், “வினையறநோற்றுளவசிட்டன்.” என்றார்.

கள்ளுண்பான்புலவதுதின்பான்காரிருளிற் பிறர்மனைபோய்க்கவருமோர் நாட், புள்ளுண்பூந்தொடைக்குழலார்க்கெடுத்தபொருள்கொடுத்தனைவா ன்புகுதலோடும், வள்ளுண்கோற்சிலையவர்காவலர்கண்டிடைதொடரம றையினோடி, முள்ளுண்கானகம்புகுந்தானருப்பசியானுதரவங்கிமுளநின் றான்.

(இ - ள்.) அவன் மதுபானஞ்செய்வான், புலாலுண்பான், கருமையான நடுராத் திரியிற் பிறர்மனைவியர்களைக் களவிற்புணர்வான். இவன் ஒருதினத்தில் வண்டுகள் தேனையுண்ணும் மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய அத்தகைய சாரமாதர்கட்கு,

தனக்குக்கிடைத்த பொருளையிந்து தழுவும்பொருட்டுக் களவுசெய்யப் புகுந்தவுடனே கூர்மையுள்ள அம்புகளையுடைய வில்லேந்திய வீரர்களான காவலாளர்கள் இவனைப் பார்த்துப் பிடிக்கப் பின்வருதலும், அப்போது பெய்கின்றமழையில் நீனந்துகொண்டோடிப்போய் முட்கண்ணிறைந்த ஓர்காட்டிற்சேர்ந்தான். கரேபசியையுடையவனும் உதராக்கினி பற்றியெரிய நின்றான். ஏ - று.

பிறர்மனை நயப்போர்க்கும் களவு செய்வோர்க்கும் மழைக்காலிருட்டோடு கூடிய நெரொத்திரியே தக்கதருணமாகலின், “காரிருளிற் பிறர்மனைபோய்க் கவரும்.” என்றார். பிறர்மனைபோய்க்கவரும் என்பதற்குப் பிறர்வீட்டிற்போய்த் திருடுவானெனப் பொருள்கூறலுமொன்று. இச்செய்யுளிற் புள்ளுண்பூந்தொடைக்குழலார்க்கெடுத்த பொருள்கொடுத்தனைவான் எனப்பின்கூறியிருத்தலின், பிறர்மனைவியரைக் களவிற் புணருவான் எனப் பொருள்கொண்டாம். மேற்செய்யுளினின்றுதியில் நெறியை நீத்தோன் என்பதனைப் பொய்யும், இச்செய்யுளிற் கள்ளுண்பான் புலவுதின்பான் என்பவற்றில் கள்ளும் கொலையும், காரிருளிற் பிறர்மனைபோய்க்கவரும் என்பதிற்களவும் காமமும் விளங்கிப் பஞ்சமாபாதக நென்பதைக் காட்டுதலறிக, (கக)

அன்றுகதிதருஞ்சோமவாரமதனுண்மையிவனறியானந்நாட் கன்றுசினப்படவரவம்பற்புதையக்கடித்துவிடங்காலப்பட்டா னென்றுணர்ந்தகடுமறவிவிடுது தர்பாசமெடுத்தெறிந்துவிசிக் குன்றனையபனைத்தடந்தோள்பிணித்திறுக்கநெடுநிரயங்கொடுசெல்காலை.

(இ-ள்.) இவ்வாறு நடந்ததினம் முத்தியைப் பாலிக்கும் சோமவாரமாகும். அவ்வாறாய் அவ்வாரத்தின் மகிமை இவ்விராடன் அறியமாட்டான். அன்றையதினத்திலே அக்காட்டிற் கடுங்கோபம் வாய்த்துள்ள படத்தோடுகூடிய பாம்பு இவனைத்தன் பல் லமுந்தும்படி கடித்து அவ்வழியாக விடங்கக்க இறந்தான். இவ்வாறிறந்தானென்றறிந்த கொடுமையான நமனல் விடுத்துதுவர்கள் பாசக்கயிற்றை யெடுத்து வீசி மலையைநிகர்த்துப் பருத்து விசாலித்த புயங்களைச் சேர்த்துக்கட்டிப் பெருநரகங்களுக்கழைத்துப் போகுங்காலத்தில், ஏ - று.

இச்சோமவாரவிரதம் அனுட்டிப்போர் அவாவும் அரியவரங்களை அந்வரதமும் அருள்வதாகலின், “கதிதருஞ்சோமவாரம்.” என்றார். இதனை, “மனிதரிலுயர்ந்தோ ராதிமறையவர்தேவர்தம்மிற் - பனிதருதின்கள்வேணிப்பகவனையுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க் - கினிதருள்விரதத்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம் - புனிதமந்திரங்கடம்முட்போ தவைந்தெழுத்துமேலாம்.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தானு முணர்க. பாம்புகளுக்குப் பற்கடோறும் துளைகளுண்மையும் மனிதர்களைக் கடித்தவுடனே அக்கடிவாயில் அப்பற்களிலுள்ள துளைகளின்வழியாய்விஷம் ஒழுகலுண்மையு மியல்பாகலின், அதனை விளக்குவான், “அரவம்பற்புதையக்கடித்துவிடங்கால.” என்றார். (கஉ.)

அறிந்தசிவகணத்தலைவரொதிப்புருந்தாறலைத்தவரையடர்த்துச்செம் பொற், செறிந்தமணிமானத்துவிராடனையேற்றினர் கயிலைசெல்லுங்காலை, மறிந்தியமது தரவற்கவையுரைப்பத்தென்றிசையோனவர்பின்வந்தா, நெறிந்துயிர்கொன்றிபொவிக்கிதுசெய்வதியல்பலவென்றிசைத்துப்பின்னும்.

(இ - ள்.) இதனையுணர்ந்த சிவகணதிபர்கள் எதிரேபோய் வழிமறித்து அவர்களை வதைத்து, பசும்பொன்னிற் பதித்துள்ள இரத்தினங்களாலாகிய விமானத்தில்

விராடனை ஆரோகணிக்கச்செய்து திருக்கயிலைக்குப் போகுந்தருணத்தில், திரும்பிப் போய் அத்துதுவர்கள் இயமனுக்கிதனைக் கூறலும் இயமன் உடனே அத்துதுவர் பின்னேவந்து, ஆபுதங்களைவீசி அநேக உயிர்களைக் கொலைபுரிந்த பாதகனுக் கிவ்வாறியற்றுவது தகுதியல்லவென்று கூறிப் பின்னும். ஏ - று. (௧௩)

பாதகமென்றுள்ளவைமற்றெவற்றினுக்குமியனொருவன்பற்றாநின்றான் மீதகுபுன்றசையனைத் தும்பிறவுயிர்கொன்றெடுத்துமிசைவிக்கமிந்தத் தீதகத்தோன்றெய்வவிமானந்தொடுத்தியலானென்செய்திருள்ளப் பேதகத்தினிதுபுரிந்தீரிவனுழைப்புண்ணியமுளவேற்பேசுகென்றான்.

(இ-ள்.) பாதகங்களென்றுள்ளவைகளெவைகளோ அவைகளனைத்திற்கும், இவனே ஒருகொழுகொம்பாயிருந்தவன். மிகவிசேடித்த அற்பமாமிசங்களெவற்றையும் பிற உயிர்களைவதைத்துப் புசிக்கும் விருப்பமுடைய இந்தக்கரே சித்தத்தினன், தெய்வீகம்பொருந்திய இவ்விமானத்தைப் பரிசித்தற்கும் பாத்நிரவானல்லன், என்னகாரியஞ்செய்தீர்கள்! மனோவிகற்பத்தாலே இவ்வாறு புரிந்தீர்கள்! இவனிடத்திற் புண்ணியங்களிருக்குமாயின் சொல்லுங்களென்றான். ஏ - று.

கொடி படர்வதற்குக் கொழுகொம்பெவ்வாறாதரவோ அதுபோலவே பாதகங்களாகிய கொடிகள் படர்வதற்கிவனே கொழுகொம்பாயிருந்தானென்பார், “பாதகமெவற்றினுக்குமியனொருபற்றாநின்றான்.” என்றார். வீக்கம் - ஆசை. (௧௪)

வேறு.

சோமவாரநாளிருளிடைக்கனைபெயரேயுந்தனன்கடுங்காநிறம்
காமரொண்கனிகிழங்கிவையருந்தினுண்பனகாணானால்
வேமலங்கெரிவிழிசொரிபடவராக்கடித்துறவீர்த்துற்றான்
போமரும்பிறப்பருந்தவமிருந்தவாகயிலையிற்புகுகின்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட சிவகணங்கள், சோமவாரத்தினன்று நெராத்நிரியிலே கர்ச்சனையோடுகூடிய மழையிலே நீராடினன், கடியகாட்டினிடத்திலே பசிக்குத்தக்க உணவாதிகள்கிட்டாதவனாய், அழகிய பிரகாசமிக்க கனிகள் கிழங்குகள் ஆகிய இவைகளைப் புசித்திருந்தான். வெப்பமிக்க அசைகின்ற அக்கினிப்பொறிகள் கண்களிற் சொரியும்படி படத்தோடுகூடிய பாம்புகடித்தலால் இறந்தான். அவ்வாறிறந்த அருமையான அப்பிறவியில் சிறந்ததவப்பயனிருந்தபடியால் திருக்கயிலைக்குப் போகின்றான். ஏ - று.

பெயல் - மழை. ஆல் - அசை. வெம் எனற்பாலது எதுகைநோக்கி வேமென நீண்டது. அலங்கல் - அசைதல். அவ்விராடன் காவலர்களுக்குப் பயந்தோடுகையிற் பெய்தமழையில் நனைந்ததே தீர்த்தஸ்நானமாகவும், அங்கு ஆகாராதிகளினறிக் கனி கிழங்குகளைப் புசித்திருந்ததே உபவாசமாகவுங்கொண்டு சிவபிரான் திருவருள் சுரந்தனரென்க. இவ்வாறுகொள்ளுதற்கு அத்தினம் சோமவாரமாயிருந்ததே முதற்காரணமும், இத்தகைய பாதகனை இவ்வாறேனுங்கொண்டு அடிமைகொள்ளாவிடின் அவனுய்யுமார்க்கமின்றென்று சிவபிரான் திருவுளங்கொண்டருளிய காரணியமே இரண்டாம் காரணமுமாயினமைகாண்க. இவ்வாறின்னருள்கூர்த் லிறைவனருளுக்கியல்பென்பதை, “அபெழியஞ்சாரீசராயினுநினைக்கினச்சம் - பபெழியஞ்சான்செய்த பாதகத்தொடக்குண்டெங்கும் - விடுவதையின்றிவேறுகளைகணுமின்றிவீயக் - கடவ

னைக்காப்பதன்றோகாப்பென்றான் கருணைமூர்த்தி.” என்னும் திருவிளையாடற் புராணத் திருவிருத்தத்தானுமறிக. நெருப்பையொருவன் அறியாதுதொடினும் அறிந்து தொடினும் சுகைகையைக் காட்டாதொழியாது. அதுபோலச் சிவபுண்ணிய விசேடதினங்களைத் தேடிச்செய்யினும் தேடாது எண்ணமற்றுச்செய்யினும் அத்தகைய புண்ணிய தினப்பயன் வீணாகாதென்பது காண்க. (கரு)

ஏழைபங்கினன் திருவருள்பெற்றனன்கயிலையினினிதுழி வாழிவாழ்ந்துறுங்கடைமுறையெம்பிரான் திருவடிமலர்சேரும் பாழிவெம்பகட்டந்தகவென்கொலெம்பிறகுறப்படருற்ற யாழிநிற்குதியல்லையேற்பிழைவருமென்றிசைத்தவர்போனார்.

(இ - ள்.) அப்பால் பார்வதிபாகராகிய சிவபிரான் திருவருள்பெற்றவனுய்த் திருக்கயிலையில் இனிமையுடன் கற்பகாலம்வரையில் வாழ்வான், கடைசியாக எமது சிவபிரான் திருவடித்தாமரையைடைவான். வலியையுடைய பெரிய எருமைக்கடா வாகனமுள்ள யமனே! நீ ஏன் எங்கன்பின்னே தொடர்ந்தாய், ஆக்கினப்படி நிற்கக்கடவாய் அவ்வாறு நில்லாவிடற் குற்றம்நேரும் என்றுகூறிக் கணத்தவர்கள் சென்றார்கள். எ - று.

ஆழி - என்பது சக்கரமாதலின், சிவபிரான் ஆணையின்படி நீ நிற்கக்கடவாயென்னும் குறிப்புப் பொருளுணர்த்துதலறிக. ஆழி என்பது ஆகுபெயராகக்கொண்டு விமானத்தைவிட்டு நிற்கக்கடவாயென் றுரைத்தலுமொன்று. வாழி-அசை.

செய்யகோன்முறைத்தென்றிசைக்கிழவனுந்தன்றிசைசெலுன்றான் நெய்வமானமும்விராடனுமெம்பிரான்கயிலையிற்செலப்பெற்றான் பையராவணியரன் திருவருளினுலாழிகள்பலபோக்கிப் பொய்யில்வாந்கதிபுகுந்தனனதனிலையாவோபுகல்கிற்பார்.

(இ - ள்.) செங்கோன்முறைமை தவறாத இயமனும் தனது யமபுரத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டான்.தெய்வீகவிமானத்துடனே விராடனும் திருக்கயிலைக்குப்போகப்பெற்றான். சர்ப்பாபரணராகிய சிவபிரான் திருவருளினால் பலகற்பங்கள்கழித்து, உண்மையான பரகதியடைந்தனன். ஆதலால் அச்சோமவாரவிரதத்தின் தன்மையை யாவர்கூறுவர். எ - று.

எனவே அவ்விரத அபுத்திபூர்வானுஷ்ட்டான விசேடத்தால் திருக்கயிலையில் அநேக கற்பங்களிருந்து, பிறகு நிரதிசயானந்த நித்தியவாழ்வடைந்தனனென்று போந்தவாறறிக. (க௭)

சந்திரத்தனிப்பெயரினுன்மற்றிதுநோற்றலுந்தனிநாதன் வந்திரக்கமுற்றுன்றிறத்தருகினம்வேண்டுதிவரமென்னா விந்திரப்பெரும்பதனியோவன்றிமற்றெம்மடியவர்பேரோ சுந்தரத்திருநாயகன்முதலியோர்முதன்மையோசொல்கென்றான்.

(இ - ள்.) சந்திரனென்னும் ஒப்பற்றுச்சிறந்த பெயரையுடையவன் இச்சோம வாரவிரதத்தை அதுஷ்டித்துவருதலும், நிகரின்றிய நின்மலர் பிரசன்னராய்த் திருவருள்சுரந்து உன்னிடத்தில் இரக்கமுற்றோம், உனக்குவேண்டியவரங்களைக்கேளென்றும், உனக்குவேண்டுவது பெருமைமிக்க இந்திரபதவியோ அல்லது எமது அடியவர்தான்.

அடையத்தக்கதியோ? அழகுள்ள திருமகன்காந்தனான திருமான்முதலியோர்க ளது தலைமைத் தன்மையோ? உடனே சொல்லக்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந் தனர். ஏ - று.

தம்மாஸநுளப்படும் வரங்களின் தன்மையும் பதவிகளின் தாரதம்மியங்களும் தாமுணர்ந்திருந்தானோனும் வேண்டுவார் வேண்டிற்றீயும் விமலராகலின், “இந்திரப் பெரும்பதவியோ அடியவர் பேரே திருநாயகன் முதலியோர் முதன்மையோ.” என வினவினாரென்க. மற்று - இசைசரிதை. (கஅ)

என்ன தாகியபெயருடைக்கிழமைபினியலுநின் திருநோன்பு நின்ன தாகியவருளினென்பெயரொடும் வழங்குவானினை கின்றே னன்னவாறளித்தருளெனக்கேட்டலுமருள்புரிந்தருளிப்போய்ப் பொன்னலர்த்தெழுக்கொன்றையஞ்சடையினுன்கயிலைங்கிரிபுக்கான்.

(இ - ள்.) அடியேன் பெயருடைய வாரத்திற் பொருந்திவருகின்ற தேவரீரது சிறந்தவிரதத்தை, உமது திருவருளினால் அடியேன் பெயருடனே வழங்கிவரும்படி என்னுகின்றேன். அவ்வாறே வரம்பாலிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததனும், அவ் வண்ணமே திருவருள்பாலித்தெழுந்தருளி, பொன்போன்ற நிறித்துடனே மலர்த்தோ ங்கிய கொன்றைமலர் மாலையணிந்த அழகிய சடையைபுடைய சிவபெருமான் திருக்க யிலைவரை யடைந்தருளினர். ஏ - று.

தனது பெயரமைந்த வாரத்தில் வரும் விரதத்தைத் தன்பெயருடனே வழங்கு ம்படி வரம்பெற்றுக் கொண்டனன் என்க. அதாவது சந்திரவிரதம் சோமவிரதம் எனவழங்குவதே. (கக்)

பட்டராகனென்றொரு திருமறையவன்வறுமையிற்பரிவுற்றான் றொட்டகார்த்திகைத்திங்கண்முற்றிங்கனிற்றொடுத்தியன் முறையானோற் றிட்டிரும்பொருளெய்தினன்பன்மகப்பெற்றனனிதழிப்பூ மட்டலர்த்தெழுவேணியான்கயிலைபோய்மன்னிவான்கதிபெற்றான்.

(இ - ள்.) பட்டராகனென்னும் பெயரையுடைய சிறந்த ஓர்வேதியன் வறுமை யினால் வருந்தினவனாய், தொடர்ச்சியாய்வரும் கார்த்திகைமாதம் முதற்சோமவாரத்தி ற்றொடங்கி, விதிமுறைமைப்படி இவ்விரதத்தை யதுஷ்டித்துப் பெருந்திரவியமும் டைந்து பலபுத்திரர்களைப்பெற்று, கொன்றைமலரின் வாசனையானது மிகவிசேடி த்துப் பரிமளிக்கும் சடையைபுடைய சிவபெருமான் திருக்கயிலைக்குச் சென்று வசித்து அதன்பிறகு முத்தியும் அடைந்தான். ஏ - று.

இகலோகம் பரலோகம் என்னும் இரண்டினும் அனுபவிக்கத்தக்க பயன்களனை த்தையும் இவ்விரதமே தரும் என்றபடி. என்ன? இகலோகத்தில் வேண்டுவது செல் வமும் செல்வர்களும் அதலின், “இரும்பொருளெய்தினன் மகப்பெற்றனன்” என்றும், பரலோகத்தில் வேண்டுவது கயிலைப்பதவியும் முத்தியுமாகலின், “கயிலைபோய் மன் னிவான் கதிபெற்றான்.” என்றும் கூறினர். இகத்திற்கு வேண்டுவது செல்வமும் செல் வர்களுமென்பதை, “அருளிலார்க்கவ்வுலகமில்லையொருளிலார்க் - கிவ்வுலகமில் லாதியார்கு” எனவும் “பெறுமவற்றளயாமறிவதில்லையறிவறிந்த - மக்கட்பேறல்ல பிற.” எனவும் வரும் திருக்குறள்களானுமுணர்க. (20)

ஆதலாலியற்சோமவாரத்தினைநோற்பவரகன்ஞாலத்
திதுதீர்ந்தனர்பல்வளநுகர்ந்தனர்சேவுடைப்பெருமானுக்
கோதுமீதுபோலுவந்ததொன்றில்லையாலுவகையிற்றலைன்றா
னீதுநோற்பவரிக்கதைகேட்பவர்கயிலைவீற்றிருப்பாரோ.

(இ - ள்.) ஆகையால் இவ்விலக்கணமமைந்த சோமவார விரதத்தை யனுஷ்டி
ப்போர் அகன்ற நிலவுலகத்திலே பலவகைத் துன்பங்களைப் பழுத்தவர்களாய்ப்
பலபோகங்களையும் அதுபவித்தவர்க ளாவார்கள். இடபவாகனமுடைய சிவபெருமா
னுக்கு நாம்சொல்லிமுடித்த இச்சோமவாரவிரதத்தையொத்து விருப்பமுள்ளவிரதம்
வேறொன்றில்லை. அவர் இவ்விரதத்தில் விசேடவிருப்பம் வைத்திருக்கின்றனர். இவ்
விரதத்தை அனுஷ்டிப்போர்களும் இவ்விரதசரித்திரத்தைக்கேட்போர்களும் திருக்க
யிலைப்பதவியிலிருக்கப் பெறுவார்கள். ஏ - று.

ஏ - அசை. சிவவிரதங்களுட்டினுட் சிறந்ததாய சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டி
க்கும் முறைமையையும் அதுஷ்டித்தோரடைந்த பயன்களையும் இனி அனுஷ்டிப்போ
ர் அடையக்கூடிய இம்மைமறுமைப் பிரயோசனங்களையும் கூறிமுடித்தார். (உக)

கலிவிர்த்தம்.

ஆதிநானோன்புளதென்றதைந்தனர்
திதறநோற்றிடுமுறைமைசெப்புக்கே
மேதகுமார் கழித்திங்கண்மேவரு
கோதறுமாதிரைகுறுகும்வைகலின்.

(இ - ள்.) திருவாதிரைவிரதம் ஒன்றுண்டென்று கூறினோம், அவ்விரதத்தைக்
குற்றமற அனுஷ்டிக்கும் முறையைக் கூறுகின்றோம், மேன்மையமைந்த மார் கழி
மாசத்தில்வருகின்ற பழுதற்ற திருவாதிரை நட்சத்திரம் சேர்ந்ததினத்திலே. ஏ - று.

காலையிலீசனைக்கருத்துளோர்ந்துநற்
கோலநீராடியபின்னர்க்கோதறு
வாலநீறணிந்துசெய்மரபுநேர்ந்துசென்
றுலயமடைந்துசூழ்ந்தரனைப்போற்றியே.

(இ - ள்.) அதிகாலையில் சிவபிரானை இதயத்தில் தியானித்து அழகிய சிறந்த
தீர்த்தத்தில் முழுகிய பிறகு, குற்றமற்ற வெள்ளிய திருநீறுதரித்துத் தினந்தோறும்
செய்யும் நித்தியானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டபோய் ஒர்திருக்கோயிலைச்சே
ர்ந்து வலம்வந்து சிவபிரானைத்துதித்து. ஏ - று. ஏ - அசை. (உ௩)

ஈசனுக்கருளபிடேகமேற்றுவித்
தாசினவேத்தியக்காவதீந்தவற்
கேசறுநெய்விளக்கேற்றியீசனைப்
பூசனையாற்றுவித்தகத்துப்போற்றியே.

(இ - ள்.) அவ்வாலயத் தெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரானைக் கபிடேகஞ்செய்வி
த்து, பழுதற்ற நைவேதனத்திற்கு வேண்வெனவற்றைக் கொடுத்து, அச்சிவபிரானு
க்கு இழிவற்ற நெய்விளக்கேற்றிவைத்து, அச்சிவபிரான் பூசையை முடிப்பித்து மன
த்திலுந்தியானித்து. ஏ - று. ஏ - அசை. (உ௪)

இம்முறைதாண்டவேச்சுரற்குமேய்ந்தபின்
செம்மையினவனடிசுநதைசெய்துபோய்த்
தம்மனைபுகுந்துணறவிர்துவைகியே
வெம்மைவெங்கதொழும்விடியல்வைகலின்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு நடேசப்பெருமானுக்கும் செய்வித்தபிறகு, செப்பமாக அப்பிரான் திருவடிகளைத் தியானித்துச்சென்று தங்கள் கிருகத்தையடைந்து உணவாகிகளை நிக்கிரகித்திருந்து, வெப்பம்மிக்க விருப்பத்தைத்தரும் சூரியனுதயமாகும் விடியற்காலத்தில். ஏ - று.

ஓர்ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிடேகம் புரிவோர் அவ்வாலயத்திலுள்ள நடேசப்பெருமானுக்கும் அபிடேகம் புரிவிக்கவேண்டிமென்பது சிவாகமவிதியாகலின், “இம்முறைதாண்டவேச்சுரற்குமேய்ந்தபின்.” என்றார். ஏ - அசை. சூரியன்வெப்பத்தை விளைப்பவனயினும் அவனது வெப்பம் உலகத்துள்ள ஒவ்வோர் பொருளும் விர்த்திப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பதுகொண்டு யாவராலும்விரும்பப்படுவதாகலின், “வெங்கதிர்.” என்றார். வெப்பம் - விருப்பம். (௨௫)

தெண்புனல்குடைந்துநீறணிந்துசெந்தழம்
கண்படுதுதலவற்பணிந்துகைதொழு
தெண்படுமறையவர்க்கடிசிலீந்துபி
னுண்பனபாரணமுவந்துகொள்வோ.

(இ - ள்.) தெளிந்தநீரில் முழுகித் திருவெண்ணீறு தரித்து அக்கினிக்கண்ணுள்ள நெற்றியையுடைய சிவவிரானவணங்கி, யாவராலும் மதிக்கப்படுகின்ற வேதியர்களுக்குக் கைகளைச் சிரமேற்குப்பி வணங்கி அமுதளித்து, அதன்பிறகு பாரணஞ் செய்வதற்குப் புசிக்கத்தக்கவைகளைக் களிப்புடனுண்பார்கள். ஏ - று.

ஏ - அசை. எண்படுமறையவர்க்கு என்பதற்கு அவரவர்கள் விருப்பத்திற்கியைந்த எண்ணிக்கையோடுகூடிய வேதியர்கட்கு எனப்பொருள் கூறலுமொன்று. (௨௬)

செவ்வழிச்சின்மயச்சிதம்பரத்தலத்
திவ்வழியிந்தநோன்பியற்றுவாரவர்
வெவ்வழித்தன்மையவினையினிங்கிமற்
றுவ்வழியருங்கதியொடுங்குவார்களே.

(இ-ள்.) செந்நெறியைப்பாலிக்கும் ஞானமயமாகிய சிதம்பரமென்னும் கேசத்திரத்தில், இவ்விதமாக இவ்விரதத்தை அனுஷ்டிப்போர்கள், கொடுத்தன்மையனவாகிய தீவினையினின்றும் அகன்று, நடேசுமாரர்க்கமாகிய அருமையான முத்தியில் ஒடுங்கப்பெறுவார்கள். ஏ - று.

இவ்விரதம் சிதம்பரத்திற்போய் அனுஷ்டிப்பார்களாயின் தீவினையொழிந்து முத்தியடைவார்களென்றபடி. நிரதிசயானந்தவெள்ளத்திலழுந்துவதே முத்தியாகலின், அருங்கதி யொடுங்குவார்கள் என்றார். ஆனந்தவெள்ளத்தழந்தலே முத்தியென்பதை, “சைவசமயஞ்சமயமெனில்சமயத் - தெய்வம்பிறைகுடுந்தெய்வமெனி-லாவரைவென் - றுனந்தவெள்ளத்தழந்துவதுமுத்தியெனில் - வானங்காள்பெயம்மின்மழை.” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானுமுணர்க. (௨௭)

அந்தமின்மார்சுழித்திங்களாதிரா
வந்தநாட்சிதம்பரத்தலத்துமன்னுவா
ரிந்திரன்முதலியதேவர்யாரினு
முந்துறுநாரதன்முதலமாதவர்.

(இ - ள்.) அழிவற்ற மார்சுழிமாதத்துத் திருவாதிரா நட்சத்திரங்கூடிய புண்ணியதினத்தில் அச்சிதம்பரக்ஷேத்திரத்திலே இந்திரன் முதலானதேவர்களும் தவசிகள் யாவரினும் தலைமைபெற்ற நாரதமுனிவர் முதலிய தவசிகளும் வசிப்பார்கள்.

சிதம்பரத்தலத்து முதலிய தேவர் முதலமாதவர் மன்னுவாரெனக்கூட்டுக. (1)

இருடிகளாயிரநாற்பத்தெண்மரு
மருடிகுழத்தலத்தன்பினெய்துவார்
மருடிரிமேருவேமுதலமால்வரை
யுருடிகாக்கங்கையேமுதலவொண்புனல்.

(இ - ள்.) நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருடிகளும் சிவபிரான் திருவருள் வீளக்கமாகின்ற அச்சிதம்பரக்ஷேத்திரத்திற் கன்பினுடைவார்கள். மயக்கத்தை மாற்றும் மேருமுதலிய பெரியமலைகளும் பிறமுகின்ற அலைகளையுடைய கங்கைமுதலிய சிறந்த தீர்த்தங்களும். எ - று. (2௯)

எழ்திரைப்பரவையுமுருவமெய்தின
சூழ்தகுமத்தலந்தொழுதுசூழுவ
கேழ்கிளர்தும்புருகருடர்கின்னரர்
வாழியபன்னகர்மறைந்துவைகுவார்.

(இ - ள்.) அலைகளோடுகூடிய சத்தசமுத்திரங்களும் உருவமடைந்தவைகளாய் வலம் வரத்தக்க தகுதியுடைய அந்தக்ஷேத்திரத்தைப்பணிந்து வலம்வருவன. வல்லபமிருத்த தும்புருவர்களும் கருடர்களும் கின்னரர்களும் நாகர்களும் மறைவாக வசிப்பார்கள். எ - று. வாழிய - அசை. (௩௦)

முற்படக்கழிந்ததோர்மூன்றுகத்தினுஞ்
சொற்பெயர்வெளிப்படத்தொழுதுதோன்றுவார்
புற்படுகலிவெளிப்படாதுபோற்றுவார்
சிற்பரஞானமச்சிதம்பரத்தலம்.

(இ - ள்.) சிறந்த பரஞானத்தைப்பாலிக்கும் அந்தச் சிதம்பரக்ஷேத்திரத்திலே, முந்திச்சென்றதாகிய ஓப்பற்ற கிரேதாயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகம் என்னும் மூன்றுகங்களினும் மேற்கூறியவர் யாவரும் யாவர்க்குந்தெரியும்படி பணிந்திருப்பார்கள். அற்பத்தன்மையுடையகலியுகத்திலே யாவர்க்குந்தெரியாதபடி துதிப்பார்கள். எ - று.

இவ்யுகங்கள் நான்கும் தத்தமக்குரிய வருடங்கள் கழிந்தவுடனே மாறிமாறிவருதலியல்பாகலின் வருடப்பிறப்பிற்குச் சமானமாகும். ஆதலினன்றோ தோன்றுவார் போற்றுவார் என்று எதிர்காலநோக்கிக் கூறினாரென்க. “சிற்பரஞானமச்சிதம்பரத்தலம்.” என்பதனை, “தற்பரமாய்ப்பரபதமாய்த்தாவிலுதுதியதா - யற்புதமாயாரமுதாயானந்தநிலயவொளிப் - பொற்பினதாய்ப்பிறிவிலதாய்ப்பொருளாகியருளா

குரு - சிற்பரமாமம்பரமார்திருச்சிற்தம்பலம்போற்றி.” என்னும் கோயிற்புராணத் திருவிருத்தத்தானுமறிக. (௩௬)

கங்கைசூழ்காசியினிறக்கமுத்தியிப்
பொங்குமாநகர்தொழமுத்தியுங்கலைத்
திங்களுர்சடையினேன்றிருநடந்தரத்
தங்குமிந்நகர்ச்சிறப்பியாவர்சாற்றுவர்.

(இ-ள்.) கங்கைநதிசூழ்ந்துள்ள காசியிலே இறக்கநெரிந்தோர்க்கே முத்தியுண்டு, மிகச்சிறப்பமைந்த இச்சிதம்பரகோஷத்திரத்தை வணங்கப் பெற்றோர்க்கு முத்தியுண்டு, ஆதலால் அழகிய மூன்றாம்பிறைச்சந்திரன்வழும் சடையையுடைய மடே சப்பிரான் பஞ்சகிர்த்திய பரமானந்தத்தாண்டவம் தந்தருளும்படி என்றும் அழியா திருக்கும் இச்சிதம்பரகோஷத்திரத்தின் பெருமையை யாவர்கூறுவர். எ - று.

இச்சிதம்பரத்தின் பெருமையை யாவர் கூறுவரென்பதை, “ஆராதனமினிய வானந்தநடத்தளவுஞ் சாராததன்மையினற்றகுமொழிக்குச்சொற்படுத்த- வாராதெ ன்றறிந்தாலுமற்றதுகட்புலப்படலா - லோராதபேராசையொருக்காலுமுலவாதால்.” என்னும் உமாபதிசிவாசாரியர் திருவாக்கானுமுணர்க, காசியினுஞ் சிதம்பரமே ஆன் மாக்கள் முத்தியடைதற் கதுகலமான தலமென்னத் துணியவேண்டும். என்னே? காசியிலிறந்தார்க்கே முத்தியென் றிருத்தலின், அதுஅக்காலத்தை எதிர்நோக்குக்கொ ண்டிருந்து சரீரம் அவ்விடத்தில் விழும்படியான நிலைமைக்காக அதைவிட்டு நீங்கா திருந்தோர்க்கேயுரியதாகலால் அதுவெகுதுர்லபம். சிதம்பரமோ ஒருக்கால்தரிசித்து விட்டுப் பிறகு அவர்களைவ்விடத்திருந்துயிர்ப்பினும் உத்தமமுத்தியெய்தல் உறுதி யாதலின் இதுவே அனுகூலமென்க. (௩௭)

முன்னே நானாயின்முருகேசனெம்பிரா
னன்னகரிந்தநோன்பாற்றியேத்தியப்
பொன்னொளிமானமீப்பொலிந்துபோய்மதி
நன்னுதலிடத்தனைக்கயிலைண்ணினன்.

(இ - ள்.) முன்னோர் கற்பத்தில் முருகக்கடவுள் எமது சிவபிரானுடைய சிதம் பரகோஷத்திரத்திலே இந்தத் திருவாதிரைவிரதத்தை அதுஷ்டித்துத் துதித்து, சிறந்த பொன்மயமான விமானமீதாரோகணித்தெழுந்தருளி, திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் மூன்றாம்பிறையைப்போலும் நல்லநெற்றியமைந்த உமாதேவியை இடப்பாகத் துடைய சிவபெருமானைச் சேர்ந்தருளினர். எ - று.

இத்திருவாதிரைவிரதஞ் சிறந்ததென்பதையும் முனிவர் முதலியோர் அனுஷ்டித்தார்க ளென்பதையும், “மார்கழியாதிரைநாளின்முனிவரெல்லாம்வந்துதடம்படி ந்துபொதுவணங்கிவாழ்த்திப்-பார்த்துமாதொழுதகன்றார்முன்னமென்றுபன்னமுனி மன்னவனீர்பயிற்றுமிந்தச் - சீர்தருமாதினமென்னத்திலைவாழ்ந்திருவுடையந்தண ரெந்தைதிருநாளென்று - சார்த்தருமானவதீர்த்தநீத்தங்கொண்டுதஞ்சனமஞ்சனவிழுவ தருவித்தார்கள்.” என்னும் கோயிற்புராணத் திருவிருத்தத்தானுமறிக. (௩௮)

வேறு.

வெள்ளைவாளுகிர்வியாக்கிரபாதனு
முள்ளமோர்த்துநோற்றுபமன்னியர்

பிள்ளையாமெனப்பெற்றுமத்தொன்னக
ருள்ளருங்கதிபெற்றுறைந்தானரோ.

(இ - ள்.) வெண்ணிறமான கூர்மையுள்ள நகங்களைப்படைத்த வியாக்கிரபாத முனிவரும் இவ்விரதமகிமையை மனத்திற்றெளிந்து அனுஷ்டித்து, உபமன்னிய முனிவரைத் தமதுபுத்திரராகப் பெற்றுக்கொண்டதுமன்றி, பழமையான அச்சிதம் பரகேதத்திரத்திற்றானே யாவராலும் நினைத்தற்கரிய முத்தியடைந்து வாழ்ந்தனர். எ - று. அரோ - அசை. (௩௪)

வேதரூபவிபுலனென்பானொரு
போதனநகர்நோற்றுப்பொருந்தினு
னாதிநாதனிமாசலையாரொழின்
மாதாபாகனுபயமலர்ப்பதம்.

(இ - ள்.) வேதமே சொரூபமாகவுள்ள விபுலனென்னும் ஓர் அறிஞன் அச்சிதம்பரத்திலே இத்திருவாதிரைவிரதத்தை அனுஷ்டித்து, முழுமுதற்கடவுளாகியும் இமயவரையாயன் புத்திரியென்னும் அழகுவாய்ந்த உமாதேவியை இடப்பாகத் துடையவராகியும் விளங்கும் சிவபிரானது தாமமாமலர்போலும் இரண்டுதிருவடிகளையும் அடைந்தனன். எ - று. (௩௫)

இன்னுமெத்தனைபேரித்திருநகர்
மன்னிமுன்னர்வரன்முறைநோற்றவ
ரன்னார்பெற்றவருங்கதிமுற்றுறப்
பன்னகேசனுங்கூறப்படுவதோ.

(இ - ள்.) இன்னும் இச்சிதம்பரகேதத்திரத்திலே வசித்து முற்காலத்திலே இவ்விரதத்தை யதுஷ்டித்தவர்கள் எத்தனையோ பெயருண்டு. அவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட அருமையான முத்திப்பேற்றை ஆகிசேடனும் முடிவாகச் சொல்லத் தக்கதோ? எ - று. (௩௬)

மார்கழித்திருவாதிரைமஞ்சனத்
தாருயிர்க்கெலாமன்பினடம்புரிந்
தோர்வருங்கதிநல்கியுமையிடக்
கார்மிடற்றன்கருணைவழங்குமால்.

(இ - ள்.) மார்கழிமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தின்புரியும் அபிடேகத்தினால் உலகத்தில்கிறைந்த ஆன்மாக்கட்கெல்லாம் அன்புடனேதிருநடனம்புரிந்தருளி, அறிதற்கரிய முத்தியையும்பாலித்து, உமாதேவியை இடப்பாகத்துடைய நீலகண்டராகிய சிவபெருமான் திருவருள்சரப்பார். எ - று. (௩௭)

நீற்றுமேனிநிமலன்றிருடம்
போற்றியன்புபுரிந்துருகாநின்றார்
மாற்றருங்கதிவைகுவதுண்மையாற்
சாற்றினேமிதுசத்தியஞ்சத்தியம்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறணிந்த திருமேனியையுடைய மலரகிதராகிய நடராஜப்பெருமான் திருநடனத்தைத்துதித்து மெய்யன்புகூர்ந்து மனமுருகுகின்ற வர்கள், வேறுபடுத்தற்கருமையான முத்தியின்பமடைந்துவாழ்தல் மெய்மையாகும், இப்போது இதனைச்சொன்னோம் இது உண்மை உண்மை. (ந.அ)

திரளிநஞ்சடையான்நிருவாதினா
விரதநேன்மைவிளம்பினம்வெள்விடை
வரதனோன்புமாமேச்சுரமாமுறை
சரதமின்னபரிசெனச்சாற்றுவாம்.

(இ - ள்.) திரண்டிருக்கின்ற பெருஞ்சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவாதினாவிரத மகிமையைக்கூறினோம். வெள்ளை இடப்பவாகனமுடைய அச்சிவபிரானுக்குரிய விரதமாகிய உமாமகேச்சுவரவிரதமுறைமையும் அதன் உண்மையும் இத்தன்மைத்தென்று கூறுவாம். ஏ - று.

அதை அதுஷ்டிக்கும் முறைமையும் அதுஷ்டித்தோரடைந்த உண்மையான பேற்றையும் கூறுவோமென்றபடி. (ந.க)

வேறு.

கார்த்திகைப்பூரணையன்றுகாலையிற்
சேத்துரந்திமேவற்சிந்தைசெய்துமின்
பூத்துறுநறும்புனற்பொய்கைமூழ்கினின்
மேத்துறுகடன்முறையாவுஞ்செய்தபின்.

(இ-ள்.) கார்த்திகைமாதத்தில்வரும் பெளர்ணமியினன்று காலையில் இடப்பவாகனத்தைச்செலுத்துகின்றசிவபிரானைத்தியானித்து, ஒளி விசேடித்துவிளங்கும் நறுமணமுள்ள நீர் நிறைந்த தடாகத்தில் நீராடி, அக்கரையிலேயே யிருந்து நிதமும் புரிந்துவரும் நித்தியானுஷ்ட்டானங்களனைத்தையும்செய்துமுடித்தபிறகு. ஏ - று.

நியமமுள்ளோர் அதிகாலையில் தடாகத்தில் நீராடி அக்கரையிலிருந்தே நித்தியானுஷ்ட்டானங்களை முடித்தவியல்பாதலின், “ பொய்கைமூழ்கினின்றேத்துறுகடன்முறையாவுஞ்செய்தபின்.” என்றார். (ச0)

பொன்னினுல்வெள்ளியாலிமயப்பூவையை
யன்னவட்பாகம்வைத்தமைத்தவீசனை
யின்னுருவமைத்தொருதலத்தையீர்ப்புனன்
மன்னுகோமயத்தினுன்மெழுக்குமாற்றியே.

(இ - ள்.) பொன்னிலாவது வெள்ளியாலாவது இமயவரையரையன் புத்திரியாகிய உமாதேவியாரையும், அவ்வுமாதேவியை இடப்பாகத்தில் வைத்துப் பொருத்திய சிவபிரானையும், இனிய திருவுருவத்துடன் செய்வித்து, ஓர் ஸ்தானத்தைக் குளிர்ந்த ஜலத்துடன் விரவிய பசுவின் சாணத்தினால் திருமெழுக்கிட்டி. ஏ - று.

கோமயம் பசுவின்சாணம், இதனை உலகவழக்கிற் கோசலத்துக்குக் கூறுவர். ஏ - அசை. (ச.க)

ஆங்கவணையிருநாழிருநெற்குவித்
தோங்கியகும்பமீதிருத்தியுள்ளுறப்

பூங்கமழ்நறும்புனல்பொழிந்துபூஞ்சினை
மாங்கமழ்நறந்தழைவாய்ப்பெய்திட்டபின்.

(இ - ள்) அந்த ஸ்தானத்தில் பத்துநாழி நெல்லுக்கொட்டி, சிறந்த ஓர் கும்பத்தை அந்நெல்லின்மீதுவைத்து, அக்கும்பத்தினுள்ளே மலர்வாசம்வீசும் சுத்தோதகத்தைவிட்டு, அழகிய கிளைகளையுடைய மாமரத்தின் மனமுள்ள நல்ல இலைகளை அக்கும்பத்தின் வாயிலேவைத்த பிறகு. எ - று.

(௪௨)

புதுக்கலைநான்மடிப்பாக்கிப்பூந்தழை
யதுக்குறக்கும்பமீதமைத்துமுன்புற
வொதுக்கியவிம்பமோரிரண்டையொன்றெனப்
பொதுப்படுகவியமோரைந்திற்போற்றியே.

(இ - ள்.) தூதனவஸ்திரத்தை நான்கு மடிப்பாக மடித்து அழகிய மாந்தழைகள் அமுங்கும்படி அக்கும்பத்தின்மேல்வைத்து, முன்பு செய்துவைத்திருக்கும் உமாமகேஸ்வர மூர்த்தங்குளிரண்டையும், ஒன்றாகச்சேர்த்துக் கலந்திருக்கும் பஞ்சகவ்வி யத்தினால் அபிடேகித்து. எ - று,

பஞ்சுகௌவியம்-பால்-தயிர்-நெய்-கோமயம்-கோசலம் என்னும் இவ்வைந்துங் கூடியதாகையால், “ஒன்றெனப்பொதுப்படுகவியமோரைந்து.” என்றார். இவ்வைந்துமே சிவபிரான் அபிடேகத்திரவியங்களில் முக்கிய மென்பதை, “பூவினுக்கருங்கலம்பொங்குதாமரை-யாவினுக்கருங்கலமரனைந்தாடுதல் - கோவினுக்கருங்கலங்கோட்டமில்லது-நாவினுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே” என்னும் ஆளுடையபிள்ளையாரருள் வாக்கானும், “நெய்யும்பாலுந்தயிருங்கொண்டுரித்தல்பூசனைசெய்யலுற்றார்” என்னும் ஆளுடைய நம்பிகளாள்வாக்கானுமறிக.

(௪௩)

வகுத்தவோரிரண்டையுமடித்துவான்கலை
தொகுத்துவைத்தினியதோர்தூபங்காட்டிமென்
முகிழ்த்தபூச்சந்தனமுடியிற்கூட்டிநெஞ்
சுகத்துறவுருகியாரமுதூட்டியே.

(இ - ள்.) மேற்கூறியவஸ்திர மடிப்புகள் நான்கில் இரண்டுமடிப்புகளை உமாமகேஸ்வரமூர்த்தங்குளிரண்டிற்கும் சிறந்தவஸ்திரங்களாகத்தரித்து வைத்து, இனிமையானதாய்ச் சிறந்த சுகந்த தூபங்காட்டி, மலர்ந்த மிருதுவான மலரையும் சந்தனத்தையும் சிரசிற்றரித்து, பொருந்தும்படி மனமுருகி நிறைந்தஅமுதத்தை நிவேதித்து. எ - று.

எ. அசை. முன் கலசத்தின்மேல் நான்கு மடிப்பாய்மடித்துப்போட்டிருந்ததூதனவஸ்திரத்தின் இரண்டு மடிப்புகளை இம்மூர்த்தங்குளிரண்டிற்கும்பரித்துச் சந்தனமணிந்து மலர்கூட்டித் தூபங்காட்டி நிவேதித்து எனமுறைப்படி மாற்றிக்கொள்க.

(௪௪)

மரபினுன்மும்முறைவலன்றிரிந்தருட்
பரமனையுமையொடும்பணிந்துதம்முளம்
விரவியவொருபொருள்விரும்பிவேண்டிப்போ
யரனுடையாலயமனைந்துபோற்றுவார்.

(இ - ள்.) முறைமைப்படி மூன்றுதரம்பிரதக்கணம்புரிந்து, அருணிரம்பிய சிவபெருமானை உமாதேவியாருடனே வணங்கி, தங்கள் மனதிலெண்ணிய ஓர்பொருளைப்பாலிக்கும்படி விருப்பத்துடனே பிரார்த்தித்துச்சென்று, சிவபிரான் திருவாலயத்தை யடைந்து அச்சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூசிப்பாராய். ஏ - று. (சுடு)

ஆலயத்திசற்குமந்தவாறிழைத்
தோலைவார்குழையொமொனையுண்ணினைந்
தேலவேதம்மனையெய்தியற்றையோர்
காலமுண்டப்பகல்கழித்தபின்னரின்.

(இ - ள்.) அவ்வாலயத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் அவ்வாறே பூசைசெய்வித்து, பொன்னேலையணிந்த நீண்டசெவிகளையுடைய உமாதேவியாரோடும் சிவபிரானையும் மனதிலே தியானித்து, பொருந்துமபடி தங்கள் இருகத்தை யடைந்து, அன்றையத்தினம் ஒரேவேளையாகப்புகித்து, அன்று பகல்கழிந்தபிறகு. ஏ - று.

ஒலைவார்குழை-அன்மொழித்தொகை.

(சுசு)

இனியதோர்பண்டமுண்டிரவுபோக்கியே
நனிகதிர்ப்பகலெழும்பிறறைநாளிடைப்
புனிதநீராடித்தன்னியத்போக்கியப்
பனிவருங்குழலியைப்பரணைப்போற்றியே.

(இ - ள்.) தங்களுக்கினிமையான ஓர் வஸ்துவைப்புகித்து அன்றிரவுகழித்து, விசேட கிரணங்களையுடைய சூரியன் உதயமாகின்ற மறுநாளில், சுத்தோதகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தங்கள் நித்தியாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, அக்கும் பத்தி லெழுந்தருள்செய்திருக்கும் இமயவரையரையன்புத்திரியாகிய உமாதேவியையும் சிவபெருமானையும் பூசித்து. ஏ - று.

பனிவருங்குழலி-அன்மொழித்தொகை. ஏ-இரண்டும் அசைகள்.

(சுஎ)

மீண்டருச்சனைபுரிகும்பமேவிய
மாண்டகுபொன்னுருவிரண்டுமாமறை
யாண்டருள்வேதியற்கவற்றொடந்தபிற்
கூண்டவேடத்தரோடமுதுகொள்வரால்.

(இ - ள்.) மறுபடி பூசித்த அக்கும்பத்தில் எழுந்தருள்செய்திருந்த மாட்சிமையமைந்த பொன்னாலாகிய அம்மூர்த்தங்க ளிரண்டையும், அவ்விடத்திற் சிறந்த வேதத்தையோதிக்கொண்டிருக்கும் மறையவருக்கு அக்கும்பம் வஸ்திரம் முதலியவற்றோடு கொடுத்தபிறகு, கூட்டமாகிய சிவனடியார்களோடு அமுதுண்ணுவார்கள். ஏ - று.

அவ்விடத்தில் இவ்விரதந் தொடங்கியதுமுதல் மறையவர் வேதமோதிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமது முறையாதலால், அவ்வாறோதிக்கொண்டிருக்கும் வேதியரென்று குறிப்பிப்பான், “மாமறையாண்டருள்வேதியர்க்கு” என்றார். கூட்டவேடத்தரென்பாலது எதுகைநோக்கி கூண்டவேடத்தரெனின்றது. ஆல்-ஆசை. (சுஅ)

இத்திறத்திறம்புறுதியல்பினோற்றவர்
புத்திரொடும்வளம்பொருந்திவாழ்ந்துபி
னத்தகையவரொடும்மரோத்தப்போய்
முத்திசென்றடைந்தனர்முதல்வராகுவார்.

(இ - ள்.) இம்முறைமையில் மாறுபடாது விதிப்படி அதுஷ்டித்தவர்கள் புத் திரபாக்கியத்தோடும் அஷ்டைசுவரியங்களும் பெற்றுச்சுகித்து, பிறகு அப்புத்திர பெளத்திரகளத்திராதிகளோடும் தேவர்களெல்லாம் துதிக்கச் சென்று, முத்தித்திரு வையெய்தப்பெற்றவர்களாய்ச் சிவபிரானுடனிரண்டறக்கலப்பார்கள். எ - று.

உருவமுத்தி அருவமுத்தி உருவருவமுத்தி என்னும்மூன்றனுள் அருவமுத்தியே சிறத்தாகவினும், அதுவே சிவபிரானுடனிரண்டறக்கலத்தலாகவினும் அக்கருத் தைக் குறிப்பிப்பான், “முத்திசென்றடைந்தனர் முதல்வராகுவார்.” என்றார். (சக)

கலிலேத்துறை.

சீர்த்தமாதவத்திரணவிந்தென்றொருசெல்வன்
பார்த்தகட்புலங்குறைபடவருந்தினன்பன்ன
னோற்றறிந்திதுநோற்றனனோற்றலுநிவப்புற
றார்த்தகட்புலம்பெற்றனன்கயிலைசென்றடைந்தான்.

(இ - ள்.) சிறந்த பெருந்தவமுடைய திரணவிந்து என்னும் ஓர் முனிவர் பார் வையாகிய நேத்திரேந்திரியம் குறைவுபட்டமையாற் பலநாள் வருந்தினர். வெகுநா ள்பொறுத்திருந்து இவ்விரத மகிமையுணர்ந்து இதனை அதுஷ்டித்தார். அவ்வாறது ஷ்டித்தமாத்திரத்தில், அதிகமேன்மைபொருந்தி நிறைந்த பார்வையைப்பெற்றவரா ய், தேகாந்தியத்திற்போய்த் திருக்கயிலைப்பதவி யடைந்தனர். எ - று.

நோற்றல்-சுகித்தல். அம்முனிவரது தீவினப்பயனுள்ளவரையில் இவ்விரத மகி மைதோன்றாமையால், “நோற்று” எனவும், நல்வினையையனுபவிக்குங்காலம் கிட்டி னமையின், “அறிந்து” எனவும்கூறினர். ஆதலின் ஆன்மாக்களின் இருவினேப்பயன் களுக்குரிய காலநிர்ணயப்படியே உணராமையும் உணர்ச்சியும் விளையுமென்றநிக. இதனை, “உறுகனோயாற்றநாளாற்றமுன்னுலகெலா-மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெ லாஞ்-சிறுகுவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகக்குறுகுநாள்குறுகுநாள் கூடலைக்குறு கினான்.” எனவரும்திருவிளையாடற்புராணத்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (இ)

பாக்கியம்புரிதேவகிபயந்தகோபால
னக்கமாதொண்ணுயிரவிரட்டிபெற்றணந்தான்
கோக்குமாரர்களொன்பதுகோடிபெற்றுயர்ந்து
தேக்குவார்கடலுலகெலாம்புரந்தனன்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) புண்ணியம்புரிந்ததேவகி யின்றெடுத்த கிருஷ்ணமூர்த்தி இவ்விரத த்தை நோற்று,செல்வமிக்க மாதர்கள் பதினாறுயிரம்பெயரைத்தமக்குத்தேவிமாராக ப்பெற்றுக் கலந்தாராய், எதுகுலமைந்தர்கள் ஒன்பதுகோடிபெயர்களைப் பயந்து மே ன்மையுற்று, தேக்கெடுக்கின்ற நீரையுடைய நெடுங்கடலாற் சூழப்பட்ட உலகங்கள் னைத்தையும் அரசாண்டு சிறப்புற்றனர். செழித்த கமலாதனத்தி லினிமைபுடன்வசி ங்கும் பிரமதேவன் இவ்விரதத்தை யதுஷ்டித்து. எ - று. (இ)

மழலைவார்குழைகளும்புகாயத்திரிவாணி
யொழுக்குவார்கிலைதுதலிசாவித்திரியொளிகா
லிழைபொருந்தனமூவருமனையெனச்சிறந்தான்
செழுமலர்த்தவிசினிதுறைநான்முகச்செல்வன்.

(இ - ள்.) செழித்த கமலாதனத்தி வினிமையுடன் வசிக்கும் அப்பிரமன், கரும்புபோலும் இனிமையமைந்த மழலைச்சொற்களையும், நீண்டகாதையுமுடைய காயத்திரி கலைமகளார், நீண்டு வளைந்த வில்லைப்போலும் நெற்றியையுடையாளாகிய சாவித்திரி யென்னும் பிரகாசம் வீசுகின்ற ஆபரணங்கள்பொருந்திய அம்மூவரையும் தனக்கு மனைவியராய்ப் பெற்றுச் சிறப்புற்றான். எ - று. (இரு.)

ஈரநாண்மலரிழிதரவிருஞ்சினைவிடுக்குந்
தாருவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தனன்றவத்து
மேருவன்னவோர்வசிட்டமாமுனிவரன்விரும்பி
யோர்வருந்தனித்தெய்வமாச்சுரபிபெற்றுயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய கிளைகளானவை குளிர்ச்சியுற்று அன்றலர்த்த பூக்களைக் கீழேவிழும்படி யுதிர்க்கின்ற கற்பகத்தருவையுடைய, இந்திரன் இவ்விரதத்தை அறுவ்வித்துச் சயந்தனைப்பெற்றான். தவவலிமையிலே மேருவுக்குச் சமானராகிய வசிட்டமாகுமுனிவர் இவ்விரதத்தை விருப்பத்துடன் அறுவ்வித்து, யாவராலும், உரைத்தற்கரிய ஒப்பற்ற தெய்வீகமமைந்து சிறந்த காமதேனுவைப்பெற்று மேன்மையடைந்தனர். எ - று.

இந்திரனுக்குள்ள ஐஸ்வரியங்கள் பலவற்றினுஞ் சிறந்ததாயும், ஏனையமுனிவருக்கின்றி வசிவ்விட்டமுனிவருக்கே யுரித்தானதாயுமுள்ளதென்பதுகுறிப்பிப்பான். “ஐஸ்வருந்தனித்தெய்வமா” என்னும் அடைகனன்கூறும் கொடுத்துக்கூறினர். (இரு.)

கனகமாமிதுலுத்தகல்கடிநகர்மிதிலைச்
சனகனருயிர்த்தநயர்கனின்மையிற்றளர்ந்து
வனசரோருகமடந்தையைமகனெனப்பயந்தா
னினையரின்னணம்வரன்முறைவிரதமீதிழைத்தார்.

(இ - ள்.) சிறந்தபொன்மயமான மதில்களாற் சூழப்பட்டு விசாலத்துள்ள காவலோடுகூடிய மிதுலாபுரியை அரசாண்டிருந்த ஜனகராஜன், தனதாருயிரையொத்த புத்திரர்களில்லாமையால் மனம் வருந்தி, அழகிய கமலையென்னும் திருமகனைத் தனது புத்திரியாகப் பெற்றான். இவர்களெல்லாம் இவ்வாறு இவ்விரதத்தை அறுவ்வித்தார்கள். எ - று. (இரு.)

சிலைத்தழும்புடைத்திண்புயச்சித்திரதேய
னிலைத்தநன்னெறிவிரதமீதிழைத்தனனேராக்க
கொலைத்தவாணெடுங்கட்கடையுருப்பசிசுலத்தோண்
மலைத்தடந்தனமணந்தவண்மனையெனச்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) வில்லேந்திய வடுவைப்படைத்த வலியுள்ள புயங்கலையுடைய சித்திரதேயனென்பவன், நிலைபேறான ஆகமவிதிப்படி இவ்விரதத்தையறுவ்வித்து, மற்றொரு வருக்குவ்கிட்டாத கொலைத்தன்மைவாய்ந்த வாள்போலும் நீண்ட கடைக்கண்களைப்

பெற்ற ஊர்வசியின் இரண்டுதொள்களையும் மலையையொத்த விசாலித்த கொங்கை களையுந்தழுவி, அவனையே மனைவியாகக்கொண்டு சிறப்பும்ருன். ௭ - று.

பரிமேதம் ஊறுபுரிந்தோர்க்கன்றி தேவமாதர்போகங்கிட்டாதாகலின், 'நேர' என்றும், அவ்வண்ணம்புரிந்தோர்க்கும் தேவலோகத்திற் பொதுவாகவிருப்பர்களே யன்றிப் பூவுலகத்திலவந்து மனைவியர்களாகாராகலின், "மனையென" என்றும் கூறினர். (௩௩)

பூதலத்திவனிவளொடுமணந்துறைபொழுதிற்
 ருதவிழ்த்தலர்கற்பகமிவனுழைச்சாரந்து
 மேதகப்பலவேண்டுவேண்டுவபுரியத்
 தீதவித்தருமைந்தரைப்பயந்தறஞ்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) பூவுலகத்திலே இச்சித்திரதேயன் இவ்வூர்வசியுடன் கலந்துவாழும் காலத்தில், மகரந்தங்களையுதிர்ந்து விகசிக்கின்ற கற்பகவிருட்சம் இவனிடத்தில் வந்து, மேன்மையமைந்த பலபலசெய்கைகளையும், அவன்வேண்டிய வேண்டியபடியேசெய்ய, கெடுதியைநீக்கிப் பற்பல அருமையான புத்திரர்களையின்று இல்லறதரு மத்தின் மேம்பட்டான். ௭ - று.

தேவமாதர்கள் பூலோகத்திற்குவரச்செய்த புண்ணியபலன் அங்குள்ள கற்பக விருட்சமும் பூலோகத்திற்குவரச்செய்து புத்திரப்பேற்றையும் தந்ததனாற் றுன்பமற் றுவாழ்ந்தானென்றபடி. (௩௪)

காலநீடுறுபற்பகல்கழிதரக்கழித்த
 ஞாலமன் னுயிர்தன் னுயிராமெனநடாத்திக்
 கோலவெண்குடைநிழற்றினன்பின்னர்வெண்குழவி
 வாலசந்திரமௌஸிதன்கயிலைபோய்வதிந்தான்.

(இ - ள்.) நீடித்தகாலங்கள் பற்பலவாகக் கழியும்படிகடந்து, உலகத்துள்ள மன்னுயிர்களினத்தையும் தன்னுயிர்போலவே எண்ணிச் செங்கோல் செலுத்தி, வெண்கொற்றக்குடைநிழலில் அரசாண்டிருந்தான், அதன்பின் தேகாந்தியத்தில் வெண்ணிறத்தோடுகூடி இளமைபொருந்திய மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த முடியையுடைய சிவபிரானது திருக்கயிலைக்குச்சென்று வாழ்ந்திருந்தான். ௭ - று. (௩௫)

வயங்குமுப்புரிநூற்சுதன்மாவெனுமறையோன்
 றயங்குவிஞ்சையிற்றகவுறுகருத்திலனாகி
 மயங்கி எாள்பலகழித்தனன்வையகமிகழ
 முயங்குவிஞ்சைகேட்டெங்கிதுநோற்றனன்முறையின்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற உபவீதமணிந்த சுதன்மாவென்னும் பெயருடைய வேதியரொருவர், தாம்கற்றுணரவேண்டிய வேதபாராயணத்தில் தகுதியமைந்த மனஞ்கமற்றவராயும், உலகத்தார்பலரும் அவமதிக்கும்படி மயக்கமுற்றவராயும் நெடுநாள்கழித்தார். அதன்பின் இவ்விரதத்திற்குரிய வித்தையைக் கேள்வியுற்று இதனை முறைமையாக அறுவடித்தனர். ௭ - று.

விஞ்சை - கல்வி. இதற்குரிய கல்வியாவது பூசிக்கும்முறைமையும் தியான முடும். (௩௬)

விரதம்ங்கிதுநோற்றலும்வெள்ளைவெண்கமலை
வரமகிழ்ந்தெதிர்நோன்றினுதவியவரத்தாற்
பரவுநான்மறைமுதலியகலையெலாம்பயின்று
சுரருவப்புறவயற்குமோர்மறைக்குரைசொல்லும்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை அதுஷ்டித்தவுடனே வெண்ணிறமுடைய கலைமகளார் எழுந்தருளுதற்குத் திருவுளங்களித்தவராய்ப் பிரசன்னமாகிப் பாவித்தவரத்தினாலே, உலகெங்கும் பரவியிருக்கின்ற நான்குவேதங்கள் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நூல்களைத்தும் ஒதியுணர்ந்து, தேவர்களும் சந்தோஷிக்கும்படி பிரமனுக்கும் ஒப்பற்ற வேதத்திற்குப் பொருள்கூற வல்லவரானார். எ - று.

வெள்ளை வெண்கமலை என்பதில் வெள்ளைவெண் என்பதை மீயிசையாகக்கொள்ளலும், அன்றி, வெண்ணிறத்தையும் வெண்டாமரையாதனத்தையுமுடைய கலைமகளாரெனக் கொள்ளலுமுண்டு. கலைமகளார்வெண்ணிறமுடைமையையும் வெண்டாமரையாதனமுடைமையையும், “வெள்ளைக்கலையுடுத்துவெள்ளைப்பணிபூண்டு - வெள்ளைக்கமலத்துவீற்றிருப்பான் - வெள்ளை - யரியாசனத்திலரசரோடென்னைச்-சரியாசனம்வைத்ததாய்.” என்னும் வெண்பாவானுமுணர்க. சுதன்மாவுக்குக் கலைமகளார் வரப்பிரசாதத்தாற் பூரணபாணமித்திய மெய்தினமையின், சுதர்வேதங்கலையுமுணர்ந்துகொண்டு வேதியனென்றும் வேதனென்றும் ஆரணனென்றும் காரணப்பெயர் பூண்ட பிரமனுக்கும் வேதத்தின்பொருளையுடையாராயின ரெனவிதந்து, “அயற்குமோர்மறைக்குரைசொல்லும்.” என்றார். (ருக)

ஓதவேட்டவர்க்கோதுவித்தொருபொருள்விரும்பான்
மூதுணர்ந்தவர்பாவார்க்குமூதுணர்த்துறமா
லீதுணர்ந்தகனெடுநிலம்புரந்தருளிறைவர்
திதுதிர்க்கிருநிதிதரப்பெற்றனன்செல்வன்.

(இ-ள்.) நூல்களைக்கற்பதற்கு விரும்பினோர்க்குக்கற்பித்து, அதற்காக யாதொரு பொருளையும் இச்சியாதவனும், நன்றாய் ஒதியுணர்ந்தவர்களனைவர்க்கும் அதனினும் விசேடமாகத்தெரிவிப்பான். அவ்வுலகத்தையரசானும்மன்னவன் இவர்நிலைமையையறிந்து, இவரதுவறுமையையொழித்து விசேடதிரவியங்களைப்பரிசாகக் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டனன் கல்விச்செல்வமுடையமறையவன். எ - று.

ஓதல் - ஓதுவித்தல் - வேட்டல் - வேட்பித்தல் - ஈதல்-ஏற்றல் என்னும் அறு தொழிலும் அந்தணர்க்குளவாகலின், ஈண்டு, “ஓதவேட்டவர்க்கோதுவித்து” என்றும், அவ்வாறேதுவித்தலும் யாதொருபயனை எதிர்பாராமலே இயற்றல் மேம்பாடுடைத்தென்றுவிளக்குவான், “ஒருபொருள்விரும்பான்.” என்றும், எல்லாமிந்தவர்க்கும் அறியாததொன்றிருக்குமென்பதே தூற்றுணிபென்பதைத்தெரிவிப்பான், “மூதுணர்ந்தவர்பாவார்க்குமூதுணர்த்துறமா” என்றும் கூறினார். (கூ)

இகழருங்கலைக்கடலெனமைந்தரீன்றெடுத்தா
னகழிமாநிலத்தளவறுவளநுகர்ந்தழியா
மகிழ்சிறந்தனன்கடைமுறைகயிலைவான்கணத்தோர்
புகழவன்னவர்தலைவர்க்குந்தலைவனிற்பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) யாவராலும் புகழப்பெற்ற வித்யாசாகரமென்று சொல்லத்தக்கதாய், அநேகம்புத்திரர்களைப்பெற்றான். கடலாற்சூழப்பட்டபெரியநிலவுலகத்தில் எண்ணிறந்த போகங்களையுபவித்து, என்றும் நீங்காதகளிப்பின்மேம்பட்டவனாய், சரீராந்தியத்தில் திருக்கயிலையிலுள்ள சிறந்தசிவகணத்தவர்கள் யாவரும்புகழும்படி, அக்கணங்கட்குத்தலைவர்களாயுள்ளார்க்கெல்லாம் தலைவனாகவிளங்கினான். எ - று.

ஒவ்வோர்மைந்தரும் பூரணபாண்டித்தியமுடையராகவின், “கலைக்கடலென மைந்தர்.” என்றும், அகழிமிக்க ஆழமுடைமையின் கடலென்பதற்குப்பதிலாக எதுகையம்பற்றி, “அகழி” என்றம்கூறினர். புகழ்விரிந்த என்னும்பொருள்விளங்க “இகழரும்” என்றதென்க. (௬௧)

உந்துவெண்டிரைப்புணரிநின்றவட்டெழுமுவி
தந்தமாரிலப்பரப்பெலாநிழற்றியதகைசா
விந்துவெண்குடைத்தனிச்சுடராழியோனெறிவே
விந்துசேனென்னுளனிகன்மன்னவர்திலகன்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய அலைகள்பாய்ந்து அலைந்துகொண்டிருந்து பொங்கியெழுதின்கடலாற் சூழப்பட்ட உலகமுழுமையும் நிழல்பரப்பிய பெருமையமைந்த வெண்ணிறமுள்ள சந்திரவட்டக்குடையும், ஒப்பற்றுப்பிரகாசமிக்க ஆக்கினசுக்கரமுமுடையவனாய், பகைவர்மேலேவுமேவேலெந்திய சந்திரசேனென்னும் வலிமைவாய்ந்த மன்னர்மன்னன் ஒருவனிருந்தான். எ - று.

புணரி உவரி என்னும் இரண்டிபதங்களும் கடலுக்கேபொருளாகுமெனும், ஈன் டிரண்டையும் ஒருங்குபிரயோகித்திருப்பதால், புணரிநின்று எனச்சேர்த்து அலைந்து கொண்டு எனப்பொருள்கொண்டாம். இந்துசேனன். சந்திரசேனன். (௬௨)

அணையனின்நிலத்தாருயிர் புரக்குரளவன்பால்
வினைசெய்திண்பரிவேற்படைமன்னவரவெகுண்டு
முனைசெய்காலையினவர்க்குடைந்தோடினன்முந்நீர்க்
கனைகருங்கடலுலகுபோய்க்கானகமடைந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் இவ்வுலகத்தில் நிறைந்துள்ள சீவராசிகளையாளுங்காலத்தில், அவனிடத்தில் போர்த்தொழில் புரியும் வலிமையமைந்த குதிரைகளையும் வேலெந்தியசைனியங்களையும் உடைய வேற்றரசர்கள் பகைகொண்டு சமர்செய்தபோது, அவ்வரசன் அப்பகைவர்களுக்குத்தோற்றுப்புறங்காட்டிச்சென்றவனாய், ஆற்றுநீர் வேற்றுநீர் ஊற்றுநீர் என்னும் மூன்று நீர்களால்நிறையப்பெற்றுக்கோஷிக்கின்ற கரியகடல்குழந்த அவ்வுகாக்கடந்து ஓர்வனத்தைச்சேர்ந்தான். எ - று.

போர்புரியுங்காலையில் யானைகளோடுயானைகளும் குதிரைகளோடுகுதிரைகளும் எதிர்த்துயுத்தம்புரியும்படி பழக்கிவைத்திருப்பது அரசர்களுக்கியல்பாகவின், “வினைசெய்திண்பரி” என்றார். இரதகஜதுரகபதாதி என்னும் நால்வகைச்சைனியங்களுள் பின்னிரண்டம்கூறினமையின் முன்னிரண்டம்கூறாதேயமைதலால் நால்வகைச்சைனியங்களுடனே எதிர்த்தாரெனப்பொருள்கொள்க. அன்றியும் இரதபதி கஜபதி துரகபதிபதாதிபதி என அரசர்களுக்குள்ளே அவ்வவற்றில் விசேடித்தவர்க்குப்பெயருளவாகவின், சந்திரசேனுடன் எதிர்த்தபகைவர்கள் துரகபதிகளாயிருப்பாரெனக்கொள்ளுமொன்று. ஈண்டு உலகென்றதுநகரத்தை. (௬௩)

அரிதியற்றியவறுசுவையுண்டியினமைத்த
கருணைவெண்குதையுணவொடுமயின்றவன்கனலா
யுருகுவெம்பசியுடற்றுறவொள்ளுகிர்க்கரங்கள்
குருதபோர்த்தெழுமுண்டகக்கனிகரங்கொள்வான்.

(இ - ள்.) அருமையாகச்சமைத்தனவாய் அறுவகைச்சுவைகளையுடைய கறி
வகைகளுடனே பாகப்படுத்திய பொரிக்கறியும் வெண்ணிறமுள்ள அமுதம்போன்ற
சாதத்துடனே புசித்த அவ்வரசன், அக்கினிமயாயுருகுகின்ற கொடேரமானபசினோ
ய்வருத்த, அழகிய நகங்களமைந்த விரல்களில் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடும்படி தா
ழைக்கனிகளைக்கைகளால் எடுப்பான். எ - று.

அறுவகைச்சுவையாவன:—கார்ப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு இனிப்பு கைப்பு
என்னும் ஆறுமாம். கருணை-பொரிக்கறி. சுவை-அமுதம். முண்டகம்-தாழை. எத்த
கையசெல்வரும் இலம்பாடெய்தியகாலத்துக்கூழுக்கேக்கற்றிருப்பராகலின், இவ்
வரசனும், “முண்டகக்கனிகரங்கொள்வான்.” என்றார். இதனை, “அறுசுவையுண்டி
யமர்ந்தில்லாளுட்ட - மறுசிகைக்கியுண்டாரும் - வறிஞராய்ச் - சென்றிரப்பரோ
ரிடத்துக்கூழென்றிச்செல்வமொன்-றுண்டாகவைக்கற்பாற்றன்று.” என்னும் நாலடி
வெண்பாவானுமுணர்க. (௬௪)

அடகவிந்தனவுப்பிலியருந்தியுமகழ்ந்து
புடவிகிண்டமென்கிழங்குமென்றும்பசிபோக்கான்
படர்கொழுந்தொடும்பலகனிபுசித்தனன்படர்ந்த
விடரெனுங்கொடிதவழ்ந்தகொள்கொம்பெனலானான்.

(இ - ள்.) வேகவைத்த இலைக்கறியுப்பின்றிப்பசித்தும், பூமியைப்பிளந்து
தோண்டியெடுத்த மிருதுவானகிழங்குகளைப்பசித்தும் பசிதணித்துக்கொள்ளாதவன
ும், மேலேபடர்ந்திருக்கும் பலவகைக்கொழுந்துகளையும், கீழேவிழுந்துகிடக்கும் பல
விதப்பழங்களையும் புசித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆதலால் உலகெங்கும் பரவியிருக்கி
ன்ற துன்பமென்னும் கொடியானது சுற்றப்பெற்ற கொழுக்கொம்புக்குச்சமானமாயி
னன். எ - று.

இயல்பாக வனசஞ்சாரஞ்செய்வார்க்கே இலைக்கறியவித்தருந்தலும் கிழங்குகளை
த்தோண்டிப்பசித்தலுமியல்பன்றி, ஏனையோர்க்கியலாமையின், “அடகவிந்தனவுப்
பிலியருந்தியுமகழ்ந்து - புடவிகிண்டமென்கிழங்குமென்றும்பசிபோக்கான்,” என்
றும், அறுசுவையுணவின்றி அடவியிற்படருங்கொழுந்துகளையுங் கிடைக்குங்கனிகளை
யும் புசித்துவந்ததால் சரீரம் சுட்கித்துப் பிராணன் நீங்குதற்கேதுவானதுன்பக்குறி
கள் அவனைவிடாதுபற்றிக்கொண்டதென்பது கருத்து. கொள்கொம்பு - கொழு
கொம்பு. (௬௫)

அரக்கர்வெங்கமுதயிலெயிற்றரவுதேண்மதமா
முருக்குவெஞ்சினவாளரிமுதற்பலவிலங்கிற்
கருக்கியாருயிர்பொருக்கினன்றிரிந்தனனந்நாட்
செருக்கின்மாதவக்குறுமுனியவ்வனஞ்சென்றான்.

(இ - ள்.) அசுரர்கள் கொடியபேய்கள் கூர்மையானபற்களுடைய பாம்புகள்
தேள்கள் மதங்கொண்டயானைகள் எதிர்க்கின்றகெடுங்கோபமுள்ள சிங்கங்கள் முதலி

ய பலமிருகங்களுக்கு அச்சமுற்றுத் தனதுபிராணனைத்தாங்கிக்கொண்டு சஞ்சரித்திருந்தான். அக்காலத்தில் பெருந்தவத்தினுற்றருக்கற்றவராகிய அகத்தியமுனிவர் அக்காட்டிற்கெழுந்தருளினார். எ - று.

அருக்கல் - அச்சுறுதல். பொறுக்கல் - தாங்குதல். பெருந்தவமுடையார்க்கு மனோலயத்தாற் றருக்கலுதலின், “செருக்கின் மாதவக்குறுமுனி.” என்றார். (1)

சென்மறமாதவத்தலைவனையெய்தினன் சிறந்த
மன்றன்மாமலர்த்தாளிணைவீழ்ந்தனன் வணங்கி
நின்றுதன் னுடைக்குறையெலாநிகழ்த்தினன் மலயக்
குன்றிருந்திடுமுதுதமிழ்க்குறுமுனிகூறும்.

(இ - ள்.) ஆவ்வாறெழுந்தருளிய பெருந்தவச்சிரேஷ்டராகிய அகத்தியமுனிவரை எதிர்கொண்டேசென்று, பரிமளம்வீசும் சிறந்ததாமரைமலர்போலும் திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து, எதிரிலேநின்று தனது குறைகளைத்தையும் விண்ணப்பித்தனன். பொதியாசலத்தில் வீற்றிருக்கும் சிறந்ததமிழ்முனிவராகிய அகத்தியமுனிவர் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

வடமொழியைப்பாணினிமுனிவர்க்கருளியதுபோன்று அகத்தியமுனிவர்க்குத் தென்மொழியைச்சிவபிரானே அருளிச்செய்தனரென்றுகூறுவோமாயின், அத்தமிழின்மேன்மையை என்னென்றுகூறுவோமென தூல்கடோறுங்கூறியிருத்தலின், “முதுதமிழ்க்குறுமுனி” என்றார். இதனை, “வடமொழியைப்பாணினிக்குவகுத்தருளியதற்கிணையாத் - தொடர்புடையதென்மொழியையுலகமெலாந்தொழுதேத்துங்குடமுனிக்குவலியுறுத்தார்கொல்லேற்றுப்பாகரென்றி - கடல்வரைப்பினிதன் பெருமையாவகோணித்தறிவார்.” என்னுங்காஞ்சிபுராணத்திருவிருத்தத்தானுமுணர்க.

மதித்தநல்குறுமாமகேச்சுரமெனும்விரதம்
விதித்தவாறுநோற்றனையெனில்வினையறவிளங்கி
யுதித்தவென்மதிக்குடைநிழலரசுபெற்றுவப்பாய்
கதிக்குராயகனுகுவைகடைமுறைகயிலே.

(இ - ள்.) நினைத்தவரங்களைத்தையும்பாலிக்கின்ற சிறந்த உமாமகேஸ்வரமென்னும் விரதத்தை, ஆகமங்களில்விதித்தவண்ணம் அனுஷ்டிப்பாயாகில், உனதுபாவங்களினத்தும் நீங்கியோங்கி, உதயமாகிய வெள்ளியசந்திரனைப்போன்ற வெண்கொற்றக்குடை நீழலில்வாழ்கின்ற அரசாட்சியைப்பெற்றுக்களிப்பாய், தேகாந்தியத்தில் கயிலைப்பதவிக்கும் தலைவனாகுவாய். எ - று.

கயிலைக்கதிக்குராயகனுகுவை எனக்கூட்டுக.

(சுஅ)

என்றுரைத்தசொற்செவிமடுத்தேத்தினனிறைவ
னன்றுதொட்டுநல்விரதமீதாற்றினன் முறையாற்
சென்றுநாள்பலகழிந்தனசேவயர்த்தியமான்
கன்றுழைக்கையான் நிருவுளநெகிழ்ந்ததுகருணை.

(இ - ள்.) என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய சொற்களை அரசன்கேட்டு அகத்தியமுனிவரைத்துதித்து, அன்றுமுதல் சிறப்புற்ற இவ்வமாமகேச்சுரவிரதத்தைமுறைப்படி அனுஷ்டித்தனன். இவ்வாறு பலகாலங்கள்கழிந்தன. இடபக்கொடியையுயர்த்திய

வரும் மான்கன்றேந்திய திருக்கரத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமான் திருவுளத் திலே கருணைசூர்த்து, எ - று.

மான்கன்று உழை - மீமிசைப்பதம். இடபக்கொடியையுயர்த்தியதும் அத்திருக் கரத்தாதலின், “சேஷுயர்த்தியமான்கன்றுழைக்கையான்.” என்றார். (௬௯)

ஒரிடப்புறத்தம்பிகையுணர்ந்தனளொருங்கே
யாரருட்கடலுவட்டெழுவருவருருளிற்
கூரிலைப்படைக்குபேரணையழைத்துநீகுரூரீர்ப்
பாரிடத்திந்துசேனனுக்குதவெனப்பணித்தார்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற இடதுபாகத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியாரும். தறிந்தார். அச்சிவபிரானும் உமாதேவியாரும் ஒன்றாய் நிறைந்ததிருவருட்கடல்பெ ருக்கெடுக்கும்படி, கருணையினுலே கூர்மையமைந்த சூலப்படையுடைய குபேரணை வரவழைத்து, நீ சத்திக்கின்ற கடலாற்குழப்பட்ட நிலவுலகத்தில் சந்திரசேனனெ ன்னும் அரசனுக்குவேண்டிய திரவியத்தைப்பாலிப்பாயாகவென்று கட்டலையிட்டா ர்கள். எ - று.

சிவத்தின்திருவருளேசத்தியாதலின் “ஒருங்கே யாரருட்கடலுவட்டெழ.” என்றார். (௭௦)

அளகைமாநகரிவைவனுமக்கணத்தடைந்து
முளைவனத்திந்துசேனனையெதிர்த்தனன்முழங்குந்
தொனைநெடுங்கைமாலயானைமீப்பொலிதரத்துவன்றி
வளைதடங்கடற்சேனைகொண்டவனெழும்வந்தான்.

(இ - ள்.) அளகைநகராதிபனாகியகுபேரனும் அக்கணமேபூவுலகிற்குவந்து, அங்குத்தோன்றியுள்ளவனத்தினிடத்திலே தவளுசெய்துகொண்டிருக்கும் சந்திரசே னனை எதிர்கொண்டு, அவன் கர்ச்சிக்கின்றதுடன் நீண்டிருக்கும் துதிக்கையையு டைய பெரியபட்டத்துயானைமேலேறிவிளங்க, உலகைச்சூழ்ந்திருக்கும் விசாலித்த கடல்போலும் நெருங்கிய சைனியங்களையும் வரவழைத்துக்கொண்டு, அச்சந்திரசே னனுடனே அவன் நகரத்திற்குவந்தான். எ - று. (௭௧)

செருத்தலைப்புறத்தரசெலாமருவரைசேர்ந்தா
ரொருத்தன்மும்மதத்தோடைநீடொருகரப்பொருப்பி
னெருத்தமீப்பொலியிந்துசேனற்கரசிந்தான்
றிருத்துமாமுடிபுனைந்தன்னளகையஞ்செல்வன்.

(இ - ள்.) அச்சந்திரசேனன் வந்தவுடனே, முன்போர்முகத்தில்வென்ற அரச ர்களெல்லாம் அரியமலைகளின்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். யானையாகிய மும்மதமும் முகப டாமும் நீண்டஓர்துதிக்கையும் உடைய மலையின்பிடரியின்மீதுவிளங்கிய சந்திரசே னனுக்கு அளகாதிபனாகியகுபேரன் அரசாட்சியைக்கொடுத்துத் திருத்தமாகிய சிறந் தகிரீடத்தைத்தரித்துப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வித்தான். எ - று.

மும்மதங்களாவன - கன்னமதம் கபோலமதம் பீஜமதம் என்பவையாம். மும்ம தமும் முகபடாமும் துதிக்கையுமுடைய ஓர்மலையிருந்தால் ஒப்பாகத்தக்க யானை யென்பார், “ஒருத்தன்மும்மதத்தோடைநீடொருகரப்பொருப்பு.” என்றார். ஒருத் தல் - யானை. (௭௨)

மதிமுடிச்சடையெம்பிரானருளியவரத்தா
விதுவியற்றினனீங்குனக்கென்றெடுத்தியம்பிப்
பொதிரிதிக்குவையளகைவேந்தனித்தனன்போன
னதிருமார்கலிலிலவியெனடிதுநாளளித்தான்.

(இ - ள்.) இளம்பிறையணிந்த சடைமுடியையுடைய எமது சிவபிரான் பாலி
த்தவரத்தினாலே, இத்தகையகாரியங்களை உனக்கியான்புரிந்தேனென்றுகூறி, பலவ
கைத் திரவியங்களைப்பொருந்திய நிதிக்குவைகளை அவனுக்குக்கொடுத்துவிட்டுக் கு
பேரன் தனது அளகாபுரிக்குப்போய்விட்டான். ஒலிக்கின்ற கடல்கூழ்ந்த உலகத்தை
இச்சந்திரசேனன் நெடுங்காலம் அரசாண்டிருந்தான். எ - று.

அளகாபுரியிலுள்ள யான் பூவுலகிற்குவந்து உனக்குச்செய்தகாரியங்களெல்லாம்
உனக்காகச்செய்ததென்று நினைக்கவேண்டாம், சிவபிரான் ஆக்கினப்படிசெய்த
னென்பான் "மதிமுடிச்சடையெம்பிரானருளியவரத்தா-விதுவியற்றினனீங்குனக்கு"
எனக்கூறினன் என்றார். (எஃ)

கமீத்தமன்னவரிருநிலங்கனவரைப்புயத்தா
லெடுத்தனன்பொதுக்கடிந்தனனுயிர்புரந்திருந்தா
னமீத்தகாலம்வந்தெதிர்ந்துழிக்கயிலைவாழமலன்
விமீத்தமானமீச்சிறந்தனன்வெள்ளிவெற்படைந்தான்.

(இ - ள்.) இச்சந்திரசேனன் முன்புதன்னை எதிர்த்த அரசர்களுடைய பெரிய
நகரங்களை, பாரித்த மலைபோலுந்தோள்களின்றாங்கிப் பொதுநீக்கித் தன்னகரத்து
ள்ள உயிர்களைப்பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்து, தேகாந்தத்திற்குச்சமீபித்தகாலம்வந்து
நேர்த்தபோது, திருக்கயிலையில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரானால் அனுப்பியவிமானம்
தூர்ந்து திருக்கயிலையிற்சேர்ந்தான். எ - று.

தனது பகைவர்களது நகரங்களைத்தானேவென்று, உலகமுழுமைக்கும் வேறொ
ருவர் அரசாட்சியின்றித்தனியரசுகெலுத்திக்காலாந்தியத்திற் கயிலையடைந்தானென்
றபடி. (எசு)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிரந்தம்.

எக்குணத்தினுமருந்தவமல்லதொன்றில்லெனவெடுத்தோதி
யக்குணத்துடனொழுகியமுனிவர்க்கருந்தவத்தலைநின்று
முக்குணங்கடிந்தியற்றியசூதமாமுனிவரன்முறைநோக்கி
மெய்க்குணத்தவத்தலைவிர்காளின்னுமோர்விரதமுண்டதுகேண்மன்.

(இ - ள்.) முக்குண நிக்கிரகஞ்செய்து பெருந்தவம்புரிந்த சூதமகாமுனிவர்
நைமிசாரணியமுனிவர்களை முறைமையாகப்பார்த்தருளி, எவ்வகைதுவினும் அரியத
வத்தைப்பார்க்கினும் வேறொன்றில்லையென்றுவிரித்துக்கூறி, அத்தகையதவமார்க்க
த்துடன் அனுஷ்டித்த முனிவர்களுக்குள் உண்மையானகுணமுள்ள தலைவர்களை!
இன்னும் ஓர் விரதமிருக்கின்றது அதைக்கேளுங்கள். எ - று.

முக்குணம் - இராசதம் தாமதம் சாத்வீகம் என்பன. குணம் என்பதற்குப்பண்
பென்றும் நெறியென்றும் தூலென்றும் பொருளிருத்தலின், முதலடியிலுள்ளதற்கு
தூலென்றும் இரண்டாமடியிலுள்ளதற்கு நெறியென்றும் பொருள்கொண்டாம். ()

என்றுரைத்தவர்க்கியம்புவான்மழவிடையேறுகைத்திடுமெம்மான்
சென்றசிந்தையிற்றிருவுளமுதவந்ததுதேவருமுறைநோற்பார்
நன்றெனுஞ்சிவராத்திரியிங்கிதுநோற்பவர்நறுங்கொன்றைப்
பொன்றிகழ்ந்திடுசடைமுடிக்கயிலையம்புனிதனிற்றொழநிற்பார்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி அம்முனிவர்களுக்கோதுகின்றனர். இளமையுடைய இடபவாகனத்தைபூர்ந்தருளும் எமதுதலைவராகிய சிவபிரான் விசேடித்த எண்ணத் துடனே திருவுளத்திற்களித்ததும், தேவர்களும் விதிப்படி அதுஷ்டிப்பவர்களாய் நல்ல கிரதமென்றெண்ணுவதும் சிவராத்திரிவிரதமாகும். இவ்விரதத்தை அதுஷ்டிப் பவர்கள், நல்லவாசனையுள்ள கொன்றைமலரென்னும்பொன் விளங்கியிருக்கின்ற சடைமுடியையுடைய கயிலாயநாதரையொத்து யாவரும் பணியும்படி வாழ்வார் கள். எ - று.

(௭௬)

ஒற்றையாழியங்கடவுளுர்வைகலி னுணவொழிந்துதயம்போய்
முற்றுதங்குலின்யாமமோர்நான்கினுமுறைமுறைதுயில்போக்கிக்
கற்றையஞ்சடைக்கடவுளேவிதிமுறையருச்சனைக்கடனூறிப்
பிறைவைகலிந்பாரணங்கூட்டுவார்பெறற்கருங்கத்சேர்வார்.

(இ - ள்.) ஒற்றைச்சக்கரத்தையுடைய இரதத்தைச் செலுத்தும் சூரியன் உலாவும் பகற்காலத்தில் ஆகாராதிகளை நீக்கி, உதயமுதல் பகற்காலங் கழிந்தபின், வருகின்ற இரவிலே நான்கு ஜாமங்களிலும் விதிப்படி நித்திரையைநீக்கி, கூட்டமாயிருக்கும் அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானே, ஆகமவிதிப்படி பூசிக்கும் பூசைக்கிரியைகளை முடித்து, மறுதினங் காலையிற் பாரணஞ்செய்கின்றவர்கள் பெறுதற் கரியமெய்க்கதியை யடைவார்கள். எ - று.

(௭௭)

வருடமொன்றின்மூவெட்டெனத்தொடர்ந்திடைவந்துறுபதினன்கிற்
கருதியிப்படிவான்முறைநோற்பதுகணக்கறுதவத்தீர்கள்
பொருஷினித்தியசிவநிசியாகுவபொங்கிருப்பதினன்கு
தருவபன்னிரண்டெனுமிவைமதிச்சிவராத்திரியெனத்தக்க.

(இ - ள்.) அளவற்ற தவமுடையவர்களே! ஓர் வருடத்திலே இருபத்துநான்கு முறை தொடர்ச்சியாக வருவதாயுள்ள பதினன்காவது திதியாகிய சதுர்த்தசித்திதியில், ஞாபகத்துடனே இவ்வண்ணம் விதிப்படி அதுஷ்டிப்பது ஒப்பற்ற நித்திய சிவ ராத்திரியாகின்றன. இவ்விரூபத்தினன்களுள் அமரபட்ச்சதுர்த்தசிகள் என்றுசொல்லும் பன்னிரண்டும் மாசசிவராத்திரியென்று சொல்லத்தக்கன. எ - று.

மாதத்திற் கிரண்டு பட்சங்களும் பட்சத்திற்கொவ்வோர் சதுர்த்தசித்திதியும் வருதலின், வருடத்திற் கிருபத்தினன்கு சதுர்த்தசிகளாதலால், “வருடமொன்றின் மூவெட்டெனத்தொடர்ந்திடைவந்துறுபதினன்கில்” என்றும், பிரதி சதுர்த்தசியிலும் அதுஷ்டிப்பது நித்யமதுஷ்டிப்பதற் கிணையாகலின், “நித்தியசிவநிசி” என்றும், பூர்வபட்சச் சதுர்த்தசி நீங்க அமரபட்சச் சதுர்த்தசித் திதிமாத்திரம் மாதத்திற்கொருமுறை அதுஷ்டிக்கப்படுவதால், “மதிச்சிவராத்திரி.” என்றும்கூறினர். (௭௮)

வருடமொன்றிடைவருதினமனைத்தினுமதிக்கிழமைபிறேன்றுங்
கருகுகங்குலுவாவரிலவ்விராக்கண்ணுதலிரவாகு

முருகுசிந்தையீருரைத்திடிலாங்கதுயோகராத்திரியாகும்

பொருவிலற்றைநானோற்றவர்பெற்றபேறெம்மனோர்புகல்வாரோ.

(இ - ள்.) ஓர் வருடத்திற்குள் வருகின்ற எல்லாத் தினங்களினும், சோமவாரத்தினன்றைய இரவில் அமாவாசை வருமாகில் அவ்விராத்திரியும் சிவராத்திரியாகும், உருக்கமுள்ள மனமுடைய முனிவர்களே! அச்சிவராத்திரியைக்குறித்துக் கூறப்புகின், அது யோகசிவராத்திரி யென்று கூறலாம். ஒப்பற்ற அத்தினத்திலே இச்சிவராத்திரி விரதத்தை அதுஷ்டித்தவர்கள் அடைந்தபயனை என்போன்றவர்கள் கூறுவார்களோ? எ - று.

சதுர்த்தசித்திரி வராவடினும் சோமவாரத்தினன்றிரவில் அமாவாசை வருமாயின் அது யோகசிவராத்திரியாம். அது ஏனைய சிவராத்திரிகளினும் விசேடமுடையதென்பது கருத்து. (௪௯)

மகரதிங்களினமரபக்கத்திடைவருபிரதமையெய்திப் [கிப்

புகலுமன்றுதொட்டெதிரந்தபன்மூன்றுநாட்புசிப்பதோர்பொழுதாக்

பகர்தரும்பதினான்கிடைநோற்பதுபக்கராத்திரியாகு

மிகபரந்தருமாகமாதத்திடைநோற்பதுவியல்பாமே.

(இ - ள்.) தைமாதத்திலே அமரபட்சத்தில்வருகின்ற பிரதமைதிதியடைந்த அன்றையதினந்தொடங்கி, எதிரில்வருகின்ற பதின்மூன்றுதினங்களும் ஒரேவேளையாகப்புகித்து, யாவராலும்சொல்லப்படுகின்ற சதுர்த்தசித்திரிவரையில் அதுஷ்டிப்பது பக்ஷசிவராத்திரியாகும். இம்மைமறுமைப்பயன்களைப்பாலிக்கும் மாசிமாதத்தில் அதுஷ்டிப்பது சுபாவமாகும். எ - று.

ஏ - அசை. தைமாதம் அமரபட்சப்பிரதமைத்திதிமுதல் சதுர்த்தசித்திரிவரையில் ஓர்பட்சமாதலால், “பக்கராத்திரியாகும்.” என்றும், மாசிமாதத்தில் சிவராத்திரியை, ஏனையமாதங்களில் ஒவ்வோர்நட்சத்திரத்தையும் திதியையும் விசேடமாயனுஷ்டிப்பதைப்போன்றனுஷ்டிப்பதாதலின், “மாகமாதத்திடைநோற்பதுவியல்பாம்.” என்றும் கூறினர். (௫0)

அருடருஞ்சிவராத்திரியிப்படியைந்துபட்டதுவாகு

முருகுகாதலினீங்குவைநோற்கமற்றொன்றினுந்திறம்பாமல்

வருவிதிப்படியூண்டியிலொழிந்திதுவரன்முறைநோலாதார்

பெருகுமாதவம்புரிந்தவராயினும்பிழைத்தனர்பிழையாதார்.

(இ - ள்.) அதுஷ்டித்தோர்க்குத் திருவருள்பாலிக்கின்றசிவராத்திரிவிரதம் இவ்வண்ணம் ஐந்துபிரிவினையுடையதாகும். மனவருக்கமுள்ளபேரவாவுடனே ஒன்றினும் மாறுபடாமல் இவ்வைந்தையும் அதுஷ்டிப்பீர்களாக. ஆகமத்திற்கூறியுள்ள முறைப்படி ஆகாரம் நித்திரையைநீக்கி இதைத்தொடர்ச்சியாக அதுஷ்டியாதவர்கள், சிறப்புற்றபெருந்தவங்களைச்செய்தோராயினும் ஈடேறினவர்களல்லர். எ - று.

ஐந்து பிரிவாவன:—நித்தியசிவராத்திரி-மாதசிவராத்திரி-யோகசிவராத்திரி-பட்சசிவராத்திரி-மாகசிவராத்திரி என்பவைகளே, இவ்வைந்தையும் தொடர்ச்சியாய் அதுஷ்டித்தோர்க்கே தவம்பலிக்குமென்பார் “இதுவரன்முறைநோலாதார் பெருகுமாதவம்புரிந்தவராயினும்பிழைத்தனர்பிழையாதார்.” எனக்கூறினர். பிழைத்தனர் என்னும் முற்றையே வினுவாகக் கொள்க. (௫௧)

இன்னவாய்நிகழ்ந்தெய்தியவருட்சிவராத்திரியெனுமந்நான்
மன்னுகாலையின்புனல்குடைந்தவரவர்வரன்முறைக்கடனாற்றி
மின்னிருங்கொடிவேணியெம்பிரானுறைகோயில்போய்வியந்தேத்தி
யன்னவர்க்குநெய்த்தீபமேமுதலியவாற்றிரின்றடிபோற்றி.

(இ - ள்.) இவ்வீதமாய் நடந்துவரும் திருவருளைப்பாலிக்குன்ற சிவராத்திரி
என்னும் அத்தினத்திலே, நிலைபெற்ற விடியற்காலையில்நீராடி, அவரவர் வருணசாரப்
படி நித்தியக்கடன்களைமுடித்து, மின்னின் நீண்டகொடியைப்போலும் சடையை
யுடைய எமதுசிவபிரான் வீற்றிருக்கும் திருவாலயத்திற்குச்சென்று விம்மித்ததுடன்
துதித்து, அச்சிவபிரானுக்கு நெய்விளக்குமுதலான திருப்பணிகளைச்செய்து திரு
முன்னின்று திருவடிகளைப்பணிந்து. ஏ - று. (அ௨)

உறக்கமுண்பனவொழித்துமற்றெம்பிரான்நிருடத்துபயத்தா
ணறைப்பசுந்துணரருச்சனைபுரிந்திருநாலியாமமும்போற்ற
பிறைக்கொடுஞ்சடையெம்பிரானருச்சனையில்லவர்பெருமானைத்
திறத்துணர்ந்திடுமுளத்தராய்க்கோயில்சென்றேத்துகசிவகங்குல்.

(இ - ள்.) நித்திரையையும் உணவாதிகளையும் நிக்கிரகித்து, எமது சிவபெரு
மானுடைய நடனஞ்செய்கின்ற இரண்டுதிருவடிகளில், வாசனையுள்ள பசியபூங்கொ
த்துக்களால் அருச்சித்து எட்டுஜாமங்களிலும் பூசுக்குக. பிறைபோல்வளைந்த சடை
யையுடைய எமதுசிவபெருமான் பூசையில்லாதவர்கள், அச்சிவபிரானைத் தியான
வல்லபத்தால் தரிசிக்கும் மனமுடையவர்களாய்த் திருவாலயத்திற்குப்போய்ச் சிவரா
த்திரியினன்று துதிபுகி, ஏ - று.

சிவபூசை எழுந்தருளச்செய்துகொண்டெள்ளவர்கள் அன்றுகாலையில் நீராடி. நித்
தியக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச்சென்று நெய்விளக்குமுதலிய
திருப்பணிகளைச்செய்து பின்பு, வீட்டிற்குவந்து உடையவரை எட்டுஜாமங்களிலும்
பூசிக்கவேண்டும், அவ்வாறில்லாதவர்கள் சிவாலயத்தையடைந்து அன்றுமுழுதும்
சிவபிரானைத் துதித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்றவாறாக. (அ௩)

எடுத்துரைத்தமற்றீங்கிவையைத்தையுமிப்படிமுறைநோற்கத்
தொடுத்திலாரொனில்விரதமொன்றாயினுநோற்றுநினவர்தூய்மை
யடுத்தநாவினாற்சொற்றுநிற்செழுங்கமலாலயத்தையனலும்
விடுத்தகோடிகற்பத்தினுமமையுமோயாரதுவிரிப்பாரோ.

(இ - ள்.) நாம்விரித்துக்கூறிய இவ்வைந்துசிவராத்திரிகளையும், இவ்வண்ண
மே முறைமையாக அதுஷ்டிக்கத்தொடங்காராகில், இவ்வைந்துநாள் ஓர்விரதத்தையா
வது அதுஷ்டிப்பாரெனில், அத்தகையோர் மேன்மையைப் பொருந்தியநாவினாற்
சொல்லின், செழுமைவாய்ந்த தாமரைப்பீடமுடைய பிரமனாலும் கழிகின்ற கோடி
கற்பங்களிலும் முடிவாகுமோ? ஆகையால் அதைவிவரித்துச் சொல்லவல்லவர்
யார்?. ஏ - று.

மற்று - ஏ - அசை. இவ்வைந்துநாள் ஒன்றையதுஷ்டிப்போர்பெருமையையுரை
ப்பதற்குப் பலகோடி கற்பங்களினும் பிரமனுக்கே முடியாதாயின், அவ்வைந்தையும்
அதுஷ்டிப்போர் பெருமை யெவ்வாரும் என்றபடி. (அ௪)

ஆழிமாயவனுயிர்புரந்தளிப்பதும்புயத்திருக்கோயிற்
பாழியெண்புயனெடுநிலமின்னுயிர்ப்படைப்பதும்பசும்பொன்னு
ழேயிர்த்திரன்புரப்பது உமளகையாடுழிவருவளனீண்டி.
வாழிபெற்றதும்விரதமீதிழைத்தலாலென்பதும்னக்கொள்வீர்.

(இ - ள்.) பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திருமால் உலகத்துள்ள உயிர்களைப்
பாதுகாத்தலும், தாமரையின் அழகிய ஆலயத்தையுடைய வலிய எண்டோளநாகிய
பிரமன், நீண்டநிலவுலகத்தையும் அவ்வுலகத்துள்ள உயிர்களையும்ஆக்கலும், பசும்பொ
ன்மயமான தேவலோகத்தை இந்திரன் அரசாள்வதும், அளகாதிபதியாகியகுபேரன்
அழிவில்லா வளப்பங்கள் சேரப்பெற்றவாழ்வடைந்ததும், இவ்விரதத்தை அதுஷ்டி
த்ததாலென்று மனத்திற்கொள்வீராக. ௭ - று.

பிரமன் நான்முகனாதலின், “பாழியெண்புயன்” என்றும், இவ்விரதத்தைத்
திருமால் பிரமன் இந்திரன் குபேரன் என்னும் இவர்களதுஷ்டித்துத் தத்தமக்குரிய
பதவிகளையடைந்ததுடன் இன்றும் அதுஷ்டிக்கின்றார்களென்பார், “விரதமீதிழை
த்தலால்” என நிகழ்காலமாகவுகூறினர். (அடு)

மதிகவித்தெனவெண்குடைநிழற்றுக்கன்மாடபாதனைப்பற்றி
விதிவழித்தொடர்சிரமகத்தியைவிடுத்தொழிப்பதுவிரும்புற்று
முதியமாதவக்கெளதமன்சொற்படியீங்கிதுமுறைநோற்றுக்
கதிதருந்தளித்தலைவனுய்ப்பாதகமெவற்றையுங்கடந்துற்றான்.

(இ - ள்.) சந்திரனைக் கவிழ்த்ததுபோன்ற வெண்கொற்றக்குடையை நிழற்
றிக்கொண்டிருந்த கன்மாடபாதனைனும் அரசனைப்பிடித்துக்கொண்டு. அவனு
டைய விதிப்படியே தொடர்ந்துவருகின்ற பிரமகத்தியைப் போக்குவதற்காகவிரும்பி,
சிறந்தபெருந்தவத்தையுடைய கௌதமமுனிவர் வாக்கியப்படி இவ்விரதத்தை முறை
யாக அதுஷ்டித்து, தன்னையடைந்தவர்க்கு வேண்டிய வரத்தைப்பாலிக்கும் ஒப்
பற்ற அதிபதியாய்த் தன்னுடைய பாவங்களனைத்தையும் போக்கிப் பரிசுத்தனாயி
னன். ௭ - று.

கன்மாடபாதன் என்பதற்குக் கருநிறங்கொண்ட பாதனைன்ப் பொருளாம்.
கன்மாடம் - கறுப்பு. இதனை, “தீங்குறுசாபரீராற்செம்மலரெரிதோய்ந்தென்னப் -
பூங்கழற்கால்களாங்கேபொள்ளெனக்கறுத்தலோடும் - பாங்குளோர்காணமன்னன்
கன்மாடபாதனாகி - வாங்கருங்குருசாபத்தாலரக்கனாய்வனத்திற்புக்கான்” எனவும்,
கன்மாடபாதனுக்குக் கௌதமர் சிவராத்திரிவிரதத்தையுபதேசித்தாரென்பதையும்,
அவ்விரதத்தால் அவன்பாதகங்கள் தொலைந்தனவென்பதையும், “என்றுவீறுயர்கோ
கன்னமான்மியமியம்பிக் - கொன்றைவேணியன்சிவநிசிவிரதமுங்குறி - வென்றி
வேன்மனுவேந்துக்குவிடைகொடுத்தருளிச் - சென்றுகோதமன்மீதிலையங்கழநகர்
சேர்த்தான்.” எனவும், “ஒகைவாரிதிபடித்தகமகிழ்ந்துவெலுரவோன் - பூகவார்பொ
ழிற்கோகன்னமாநகர்பொருந்தி - மாகமாமதிச்சிவநிசிவரன்முறைநோற்றுச்-சோக
மேதருபழவினைமுழுவதற்குதொலைத்தான்.” எனவும் வரும் பிரமோத்தரகாண்டத்
திருவிருத்தங்களானுந்தெளிக. (அசு)

குனித்தவாரசிலைக்காத்தினன்சுருடருகுஞ்சியன்றிணிதோளான்
றுனித்தசுந்தையன்காரணமின்றியேசுடுகினக்கொலைவேடன்

பணித்தகங்குவினுகொலைவேட்டைமேற்படர்ந்தனன்படர்கானர்
தனித்துலாவின்னகிடைத்திலனென்றையுமிருந்தனன்றனியோர்பால்.

(இ - ள்.) வளைத்தநீண்ட வில்லேந்தியகையினனாகவும், சுருண்டிருக்கும் குட
மியையுடையவனாகவும், வலியுபுயங்களைபுடையனாகவும், வருத்தும் மனமுடையவ
னாகவும், ஒரேதுவுமில்லாமலே கடுங்கோபத்தாற் கொலைபுரிபவனாகவும் உள்ள ஓர்
வேடன், யாவர்க்கும் பயத்தைவளைவிக்கின்ற ஓர் இரவில், உயிர்போக்குங் கொலைத்
தொழிலாகிய வேட்டைக்குச்சென்றான். பரவியகாட்டிலே தனியேதிரிந்தும் ஒன்
றுங்கிடைக்காதவனுய்த் தனியாகவே ஓர்பக்கத்திலிருந்தான். ஏ - று.

துனித்தல் - வருத்தல். பணித்தல் - அச்சுறுத்தல். மிருகவேட்டைக்குச் சென்
றேனாகவின் ஓர்மிருகமுங் கிடைக்கவில்லையெனக் குறிப்பிப்பார், “கிடைத்திலனெ
ன்றையும்” என்றார். (அ௭)

அன்றரன்சிவராத்திரியென்பதுமறிந்திலனயனோக்கிக்
கன்றுவெஞ்சினவிலங்கினவெருவியோர்வில்வமேற்கவையுற்ற
னின்றிருந்துயிறுமந்திலமாயின்வீழ்ந்திடுதுமென்றுளத்தெண்ணி
மன்றனுபத்திரம்பறித்திட்டனனிரவிறேர்வருங்காறும்.

(இ - ள்.) அன்றையத்தினம் சிவராத்திரி என்பதும் அறியாதவனுய், பக்கத்
திலேபார்த்து, வருந்தத்தக்க கடுங்கோபத்தையுடைய ஓர் மிருகத்திற்குப்பயந்து,
அங்குள்ள ஓர் வில்வமரத்தின் மேற்கிலேயிலேறிக்கொண்டான். இன்றிரவு நமது
பெருந்தாக்கத்தை யொழித்திராவிட்டால் கீழேவிழுந்துவிடுவோமென்று மனத்தில்
நினைத்து, சூரியனுடைய இரதம்வரும்வரையில் வாசனவீசும் வில்வபத்திரத்தைக்
கிள்ளி எறிந்துகொண்டிருந்தான். ஏ - று.

சூரியோதயம்வரையில் பத்திரங்கிள்ளி எறிந்துகொண்டிருந்தானென்பார்,
“பத்திரம்பறித்திட்டனனிரவிறேர்வருங்காறும்.” என்றார். (அ௮)

பறித்தபத்திரமெம்பிரான்நிருமுடிவீழ்தலும்பணிக்கற்றை
வெறித்தவார்சடையெம்பிரான்நிருவருள்புரிந்தனன்விலவேடன்
செறித்தபாதகங்கனற்படுபஞ்சியிறீந்தனமறையாவுங்
குறித்தநாயகன்சேவடிபுகுந்தனன்விண்ணவர்குலம்போற்ற.

(இ - ள்.) அவன் கிள்ளியெறிந்துகொண்டிருந்த வில்வபத்திரங்கள் எமது
சிவபிரான் நிருமுடிவீது சேர்ந்தமாத்திரத்தில் குளிர்ச்சியுடைத்தாய்க் கூட்டமாய்
வாசனையமைந்து நீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபிரான் அவ்வேடனுக்குத்திரு
வருள்பாலித்தனர். வல்லமையுடைய அவ்வேடனது நிறைந்த பாவங்களினேத்தும்
அக்கினிப்பொறிப்பட்ட பருத்திப்பொதிபோல அழிந்தன. தேவகணங்கள் துதிக்
கும்படி. வேதங்களெல்லாம் நாடியிருக்கின்ற சிவபிரான்நிருவடிநிழலிற்சேர்ந்
தான். ஏ - று. (அ௯)

இழிதொழிற்குலப்புலையிற்றேன்றினளொருத்திமற்றிரப்புற்றாள்
விழியிழந்தனள்வறுமையிற்றேம்பினள்விரதமீதுறுமந்நாட்
கழிபெருங்கடலுலகுளொருமுத்துகோகன்னமெய்திடுங்கலை
வழியிருந்தனளிருகையேற்றிரந்தரும்பசியொடும்வருந்துற்றாள்.

(இ - ள்.) இன்னும் இழிந்த அசேதனச்செய்கைக்குரிய குலமாகிய நீசகுலத் திற்பிறந்தவனொருத்தி, யாசகஞ் செய்பவளாயும் கண்ணொளி யிழந்தவளாயும், வறுமையால் வருந்துபவளாயும், இச்சிவராத் திரி விரதம்வந்த அத்தினத்திலே, மிகப்பெரிய கடலாற் சூழ்ந்த உலகத்துள்ளோர் புறப்பட்டுக்கோகன்னத்திற்குப் போருந்தருணத்தில், அவ்வழியிலிருந்துகொண்டு இரண்டு கைகளையும் விரித்து யாசித்துக் கொடியபசியுடனே வருந்திக்கொண்டிருந்தாள். எ - று. (௯௦)

அந்நெறித்தலையருட்சிவராத் திரிநோற்கவென்றவனோருந்
செந்நெறித்தலையுமாந்தரிலொருவனின்றவள்கரந்தீண்டாமற்
பன்னுபத்திரவில்வமிட்டேகினனாங்குதுபசிதீரத்
தின்னுதற்கியைந்தனவலவெனவெறித்திட்டனடிசைநோக்காள்.

(இ - ள்.) அவ்வழியிலே சிவராத் திரிவிரதத்தை அதுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று கோகன்னத்திற்குப்போகின்ற, நன்மார்க்கத்திற்குச் சிறந்த மானவர்களுள் ஒருவன் அங்கு நின்று, அவன் கையைப் பரிசியாமல், யாவராலும் புகழப்படுகின்ற வில்வபத்திரத்தை யவள்கையிலே போட்டுவிட்டுப்போனான். அப்பத்திரம் தன்னுடைய பசிதணியப்படுத்தற் கொத்ததல்லவென்றெண்ணித்திசையேநோக்காதவளாய் எறிந்துவிட்டாள். எ - று.

சிவராத் திரிவிரத மதுஷ்டிக்கக் கோகன்னஞ்செல்வோர் சாமானியரல்லரென்பார், “செந்நெறித்தலையுமாந்தர்.” என்றும், அவள் புலைச்சியென்பதுணர்ந்தானென்பார், “கரந்தீண்டாமல்” என்றும், அக்கால் அவள்கையிலுள்ளதுவில்வபத்திரமே யாதலின் அதைப்போட்டானென்பார் “பத்திரவில்வமிட்டு” என்றும், அப்பத்திரம்தனது பசியை நீக்காதென்றெண்ணினாளென்பார் “பசிதீரத் தின்னுதற்கியைந்தனவலவென.” என்றும், எவ்விடத்தேதுள்ளதென நோக்குந் திருட்டியில்லாதவ ளென்பார், “திசைநோக்காள்.” என்றும் கூறினர். (௯௧)

அனையகாலையிற்சுழித்தெறிகாலெழுந்தாங்கவளெறிவில்வம்
புனிதமேனியோரிலிங்கமுற்றுளததன்றிருமுடிபொலிந்திட்ட
வினையடுஞ்சிவராத் திரியற்றைநாளாதலின்விடையூர்ந்தோ
லரினையருந்திருவுளமிரங்கினவள்கயிலேநன்னெறிசென்றாள்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் சுழன்றுவீசும்காற்றால் அவளெறிந்த வில்வபத்திரம்போய், அவ்விடத்துப் பரிசுத்தமான திருமேனியையுடைய ஓர் சிவலிங்கப்பெருமானிருந்ததனால், அச்சிவலிங்கத்தின் அழகிய திருமுடியில் பொருந்தியது. அன்று ஆன்மாக்களின் வினைகளைப் போக்குகின்ற சிவராத் திரியாதலால் இடபவாகனத்தின்மீதுநின்றதருளும் சிவபெருமான் திருவுள்ளம் கனிந்தனர். அப்புலைச்சி உயர்ந்த திருக்கயிலைப்பதவியடைந்தனன். எ - று.

இப்புலைச்சி இவ்வாறு கயிலைப்பதவியடைந்தமையை, “அத்தகையநோயாலுழம்பா லுமல்லலுற்றுச்-சித்தம்பசிகவற்றத்தேய்ந்தநடையினாய்-முத்தன்சிவநிசியிற்கோகன்னமுந் துறுவார்-தத்தங்குழுவோடுமந்நகரிற்சார்ந்தனளே.” எனவும், தீயபசியாலொருமறுகைச்சேர்ந்திருந்து-தூயவழியில்லேம்களித்திடுமின்சோறென்னக் - கூயகுரல் கேட்டொருவன் கொழுங்களிய - “னேயுமவள்கைத்தலத்தின்வில்வமுணவென்றளித்தான்” எனவும் உண்ணவதையுணவென்றோர்ந்தாளுணவன்மை-“எண்ணியயலேயெறி

ந்ததழைகளியிட - நண்ணுபழையசிவலிங்கநாயகன் நன் - வண்ணமுடியின் மரகதம் போல்வாய்ந்ததுவே. எனவும், “அற்றைமுழுநாளுமுணவிலளாயவ்விரவிற்-பற்றுதுயி நீத் துப்பனித்தனபுனரேயுந்த-பெற்றியளெண்ணுதெறிந்தவில்வமேபிள்ளுகன் நன் - பொற்புநிசிப்புசுனையேபோன்றதிருணர்ங்கிற்றால்” எனவும், “வெய்யபசிமூப்புநோயி வற்றான்மெய்வருந்த - வய்யமுணவிலளாயோர்புலைச்சிதோள்பற்றிக்-கையிற்றடியுன் றிக்காறளரமீள்போழ்தி-னையுங்கருத்தாணடுக்குற்றிவண்வீழ்ந்தாள்.” எனவும், “வேத முனியேயிவளிறக்கும் வேலையினிற்-பாதிமதிவேணிப்பரமனெமைநோக்கிக் - கோதில் குணத்தாளோக்கொணர்வான்விமானமொடும் - போதிரெனப்பணிப்பயாமிங்குப்புக்கே மால்.” எனவும், “ஈங்கெம்பரமனிடருழந்தோர்யாவரையுந், தாங்குங்கருணைத்தலை வனெனுந்தகைமை - யாங்கொன்றறியாதிழைத்தவருச்சனையாற் - நீங்கின் புலைச்சிக் கருளத்தெளிந்தோமே.” எனவும்வரும் பிரமோத்தரகாண்டத்திருவிருத்தங்களானுந் தெளிக. இவ்வுதாரணச்செய்யுளிரண்டாவதில், “களியன்” என்றதனாலும்மேற்போ ந்த (௯௧) வது செய்யுளில் “செந்நெறித்தலைமார்தரிவொருவர்” என்றதனாலும் முரணு தோவெனின் ? களியன் என்பதற்கு உவகைமிக்கோனெனப்பொருள்கொள்ளின் முரணுதென்க.

(௯௨)

கலிநிலைத்துறை.

முடங்குவெண்மதிக்கண்ணியன் முகின்முலையொருத்தி
பிடங்கொளெம்பிரானிரவுநோற்றின்னருட்கடற்பா
லடங்கினோர்கதையின்னுமொன்றுளதுமக்கதைவராம்
படர்ந்தபுன்சடையந்தணிநுணர்கெனப்பகர்வான்.

(இ - ள்.) வளைந்தசந்திரனை மாலையாகவுடையவராய் அரும்புபோலும் தனக் களையுடைய ஒப்பற்ற உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திற்கொண்ட எம்பெருமானுடைய சிவராத்திரிவிரதத்தை அதுஷ்டித்து, இனிய திருவருட்கடலில் மூழ்கினரது சரித் திரம் மற்றொன்றுண்டு, அதை உமக்குக் கூறுகின்றோம். பரவி யிருக்கின்ற சிறுசு டையையுடைய நைமிசாரணிய முனிவாகளே அறிந்துகொள்ளுங்கொன்று சூதமகா முனிவரோதுகின்றார். எ - று.

சந்திரனை மாலையாகவணர்ந்துள்ளவரென்பதனை, “மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியா னைமலையான்மகளொடும்பாடி” என்னும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் திருவாக்கா னுமுணர்க. சிவராத்திரிவிரதத்தை யதுஷ்டித்துச் சிவபிரான் திருவருளடைந்தோர் சரித்திரமென்பார், “எம்பிரானிரவுநோற்றின்னருட்கடற்பாலடங்கினோர்கதை.” என்றார்.

(௯௩)

சுரிமுகக்குலமெடுத்திரும்பவளவேர்துருவி
விரிதினாக்குலஞ்சுமந்துறவொழுகிமீதூர்ந்து
வரிமுடப்படங்குளிர்ப்புறடப்பதுவானோர்
தெரிதரும்புனற்சிந்துவென்றொருநதியுளதால்.

(இ - ள்.) சங்குகளின் கூட்டங்களை மேலே தாங்கிக்கொண்டு பெரியபவள க்கொடிகளின் வேரைத் தோண்டிக்கொண்டு, பரவியிருக்கின்ற அலைத்தொகுதிக ளையும் மேற்கொண்டு நோக்கவோடி மேலேபொங்கி, வரிகளையுடைத்தாய் வளைந் திருக்கும் ஆதிசேடன் பணமகுடங்கள் குளிர்ச்சியடையும்படிபாயத்தக்கதாகிய, தே வரும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் நீர் நிறைந்த சிந்துவென்னும் ஓர் நதியுண்டு. எ - று.

ஆல்-அசை.சரிமுகம்-சங்கு. இந்நதி சதா நீர்ப்பெருக்குடன்பாய்ந்துகொண்டிருப்பதால் நீர்வளமுடைத்தாய் உலகெங்கும் குளிர்த்திருப்பதுகொண்டு. உலகைத்தாங்கும் ஆதிசேடன்பணமகுடங்களுந் குளிரும்படிக்கிருப்பது என்பார், “வரிமுடப்படங்குளிர்ப்புறநடப்பது” என்றும், கங்கை காவிரி யமுனை முதலிய தெய்வீக நீர்த்தங்களிற் சிந்துவுமொன்றாதலின், “வானோர் தெரிதரும்புனர் சிந்து” என்றும் கூறினர். (கூச)

அன்ன மாநதிக்கமைமருங்கயல்வயலுடுத்த
பொன்னினிஞ்சிசூழ்கிடந்ததுதேவரும்புகழ்தற்
கின்னலந்தருஞ்சரத்திருநகரிதன்பான்
மின்னுவேற்படைக்குஞ்சகனுளனொருவேந்தன்.

(இ - ள்.) அச்சிறந்த நதிக்கரையின் பக்கத்திலே அருகில் வயல்களாற் சூழப் பெற்ற பொன்னாலாகிய மதில்கள் நாற்புறமுமுடைத்தாய் நகரமானது, வானோர்களும் துதிப்பதற்குரிய இனிய இன்பத்தை விளைக்கும் குஞ்சரமென்னும் அழகியநகரமாம். இந்நகரத்திலே பிரகாசிக்கின்ற வேலாயுதமுடைய குஞ்சகன் என்னும் ஓர் அரசனிருந்தான். எ - று.

சிந்துநதிக்கரையின் சமீபத்திலே வயல்களும், அவ்வயல்களுக்குப்பின் மதில்களும், அம்மதில்களுக்குள் நகரமும் உளதென்பார். “அன்னமாநதிக்கமைமருங்கயல்வயலுடுத்த - பொன்னினிஞ்சிசூழ்கிடந்தது.” என்றும், தேவலோகம் போகநாடாகவும், ஆண்டிள்ளவர்க்கும் இன்பத்தை விளைவித்தலின், அதனினும் மேம்பட்ட நகரமென்பார், “தேவரும்புகழ்தற்கின்னலந்தருஞ்சரத்திருநகர்.” என்றும் கூறினர். (கூடு)

அனையவேந்தனுக்காசிசொற்றிடுமொருமறையோன்
றனையரின்றியேயரும்பெருந்தவத்தொடுஞ்சரித்தான்
புனைநெடுஞ்சடையெம்பிரான்றிருவருள்புரியா
வனைதருஞ்சுகுமாரன்வந்துதித்தனன்வரத்தால்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனுக்கு ஆசிகூறும் ஓர்வேதியன் புத்திரர்களில்லாமையால் அருமையான பெருந்தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தான். அலங்கரித்திருக்கின்ற நீண்டசடையையுடைய எமது சிவபிரான் திருவருள்கூர்ந்தருளிய வரத்தால் அலங்கரிக்கத்தக்க சுகுமாரன் என்னும் புத்திரன் உற்பவித்தான். எ - று.

சிவபிரான் தலைக்கோலத்திற் சிறந்தவராதலின் பிஞ்ஞகன் எனப்பெயர் தரித்திருப்பதுகொண்டு, “புனைநெடுஞ்சடையெம்பிரான்” என்றும், அப்புத்திரன் அழகின்மிக்க மிருதுவானசரீரமுடைமைகாரணமாக, “வனைதருஞ்சுகுமாரன்வந்துதித்தனன்” என்றும் கூறினர். (கூசு)

வனப்பெலாந்திரண்டொருவழிக்கொண்டெனவளர்வா
னினக்குநான்மறைமுதலியயாவையுயிசைத்தான்
சினக்கொடுந்தொழில்வேனிலாற்குவமையிற்சிறந்தான்
கனைக்கருங்கடலுலகுளோர்காண்டொறுங்கவினும்.

(இ - ள்.) அழகெல்லாங்கூடி ஒரேவடிவமாக வந்ததென்று சொல்லும்படி வளர்ந்து வருகின்ற சுகுமாரன் இனமாயிருக்கின்ற சதுர்மறைகள் முதலாகிய அனை

த்தையும் ஒதியுணர்ந்தவனும், கோபத்தோடுகூடிய கொடுந்தொழிலுடைய மன்மதனுக்குச் சரியானவனென்று ஒப்புக்கூறுவதற்கும் கூடாமல் மேம்பட்டான். கோவிக்கின்ற கரு நிறங்கொண்ட கடலாற்குழப்பட்ட உலகத்திலுள்ளோர்கள் அவனைப் பார்க்குந்தோறும் அழகுள்ளவனும் விளங்குவான். ௭ - று.

காமக்கொண்டவர்களிடம் பகைமைகொண்டு போர்புரிதலின் “சினக்கொடுந்தொழில்வேனிலான்” என்றும், அம்மன்மதனழகும் இவனழகிற்கொவ்வாதென்பார், “வேனிலாற்குவமையிற்சிறந்தான்” என்றும், தினந்தோறும் பார்ப்பவர்களுக்கும் பார்க்கும்போதெல்லாம் மகிழ்வைவினைக்கும் அழகுடையவனென்பார், “கனைக்கருங்கடலுலகுளோர்காண்டொறுங்கவினும்” என்றுங் கூறினர். (௬௭)

தகர்ந்தவெண்மதிதிருத்தியமுறுவலன்றழாப்
பகர்ந்தமென்மொழிமயக்கினன்பனைத்தடம்புயத்தான்
சகர்தொழத்தகுந்தன்மையான்மண்சிறைச்சுரும்பர்
நுகர்ந்ததாரொடுமின்னெனநுடங்குநான்மார்பன்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்ட வெண்ணிறச்சந்திரனை வரிசைப்படுத்தியதுபோன்றபற்களையுடையவன், தாழ்ந்த ஓசையுடன் கூறுகின்ற மிருதுவான சொற்களாற் கேட்போரனைவரையும் மயக்குகின்றவன், பருத்து விசாலித்த புயக்களையுடையவன், உலகத்தாரனைவரும் வணங்கத்தக்க ஒழுக்கமுடைய, வண்டிகள் தேனையுண்ணும் தாமரைமலர்மாலையோடு மின்னைப்போன்றசையும் உபவீதமணிந்த மார்பையுடையவன். ௭ - று.

சந்திரனைப்பிளந்து வரிசையாக வைத்ததையொத்த பற்களென்பார், “தகர்ந்தவெண்மதிதிருத்தியமுறுவல்” என்றும், வெடித்த குரலும் உரத்த குரலும் இன்றி மெல்லியகுரலுடன் இனிய மொழிகளிசைத்தலால் யாவரையும்மயக்குவானென்பார், “தாழாப்பகர்ந்தமென்மொழிமயக்கினன்.” என்றும், ஒழுக்கமிகுதியுடையவின் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் ஒத்தோரென்னும் அனைவரும் வணங்கத்தக்கவனென்பார், “சகர்தொழத்தகுந்தன்மையான்” என்றுங்கூறினர். மெல்லியகுரலுடன்கூடிய இனியமொழிகளே யாவரையும்கிழ்விக்கும் என்பதை, “வெட்டனவைமெத்தனவைவெல்லாவாம்வேழத்திற் - பட்டுருவுக்கோல்பஞ்சிற்பாயாது - நெட்டிருப்பு - பாறைக்குநெக்குலிடாப்பாறைபசுமரத்தின் - வேருக்குநெக்குவிடும்” என்னும் ஓளவைப்பிரட்டியின் அமுதவாக்கானும், “இன்சொலானன்றியிருநீர்வியனுலகம் - வன்சொலாலென்றமுகிழாதே - பொன்செய் - ததிர்வனையாப்பொங்காதழங்கதிராற்றண்ணென் - கதிர்வரலாற்பொங்குங்கடல்.” என்னும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாக்கானும், “இனியவுளவாகவின்னாதகூடல் - கனியிருப்பக்காய்கவர்த்தம்” எனவும், “இன்சொலினிதீன்மல்காண்பானெவன்கொலோ - வன்சொல்வழங்குவது” எனவும்வரும் திருக்குறள்களானுத்தேளிக. ஒழுக்கமுடையார்பெருமையடைவாரென்பதை, “ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலாநொழுக்க - முயினுமோம்பப்படும்” என்னும் திருக்குறளாற்றெளிக. (௬௮)

வருணநான்குளமாந்தருமயங்குறுவனப்பி
னுருவமெய்தியவுறுப்பினனோடரித்தடங்கன்
மருவருங்குழன்மகளிர்கண்கவர்தருவதனன்
செருகுமென்மலர்க்குடுமியனாடவர்திலகன்.

(இ - ள்.) நான்குவருணங்களி லுள்ளவர்களும் மயங்கத்தக்க அழகுவாய்ந்த வடிவத்தோடுகூடிய அவயவங்களையுடையவன், காதளவோடிய செவ்வரிபடர்ந்த விசாலத்தகண்களையும் வாசலேவீசும் கூந்தலையுமுடைய மாதர்களது கண்களைக்கவரத்தக்க முகமுடையவன், மிருதுவானமலர்களைச்சூடும் சிகையையுடையவன், ஆண் மக்களுக்கோர் திலகம்போன்றவன். ௭ - று.

வருணங்கள் நான்காவன:—பிரம கூடித்திரிய வைசிய சூத்திரரென்பவைகளாம். பொதுவாகச் சரீரமே அழகுவாய்ந்திருப்பதுடன் ஒவ்வோரவயவமும் அவ்வவற்றிற்குரிய இலக்கணங்களிற் பழுதின்றி வாய்க்கப்பெற்றவனென்பது விளக்குவான், “வனப்பினுருவமெய்தியவுறுப்பினன்.” என்றும், ஏனைய அழகுள்ள ஆடவர்களினும் இவன்மிக்கோனென்பார், “ஆடவர்திலகன்” என்றும் கூறினர். (கூக)

மாரணாவழிவரன்முறைதெரிந்ததுவகுத்த
சேரலாதிகாதன்மையீறிவற்றிடைத்தெரிந்த
வோர்வருங்கரணங்களுற்பத்தினெட்டுருக்கி
யாந்தருஞ்சுவைப்பானமைந்தாறுமுற்றளந்தான்.

(இ - ள்.) மதனுகமத்திற் கூறியுள்ள முறைமைகளைத்தையும் உணர்ந்து அதில்தகுத்திருக்கின்ற சேர்தலாதி உவகையந்தமாகக்கூறும் எட்டு அங்கிதங்களுடும், இவற்றினுள்ளே வகுத்திருக்கின்ற யாவராலும் உணர்த்தற்கரிய கரணங்கள் நாற்பத்தெட்டினாலு முருகச்செய்துண்ணும் நிறைந்திருக்கின்ற ஏகாதசபானங்கள் முழுமையும் தேர்ந்தான். ௭ - று.

சேரலாதியாவன:—சேர்தல் - சுவைத்தல் - நகக்குறி - பற்குறி - மத்தனம் - தாடனம் - கரணம் - உவகை - என்பன. இவை எட்டுமே அங்கிதமென்னப்படும். இதுனை. “புல்லுதல்சுவைத்திடல்புணர்நகக்குறி - பல்லுறன் மத்தனம்பயிலுந்தாடன - மொல்லொலிகரணமோடுவகையாதிய - வெல்லையின்புணர்நிலக்கியைந்தவென்பவே” என்றும், இவ்வெட்டனுள் புல்லுதலினிலக்கணத்தை, “உறுத்தலெருக்கன்மெல்ல வுரோசுதலுறுதன்முன்ன - மறுத்தவிர்தருவுகுழந்தவல்லியேமரமேற்கோடல் - செறித்தவெள்ளரிசிபாலார்தீம்புனல்செயிர்தீர்காட்சிப் - புறத்திலோருறுப்புறுத்தல்புணர்ச்சியிற்புல்லற்பால்” என்றும், சுவைத்தலினிலக்கணத்தை, “வைத்தலேதுடித்தலொற்றுமரபொப்புவிவங்குசுற்றே - யுத்தரமதுக்கலுள்ளீடோங்குசம்புடாதிதன்னாற் - பத்துடனென்றுமேனப்பலவகையுறுப்புநாடி - முத்திரத்தமிர்தமுண்டன்முன்மொழிசுவைத்தலாமே” என்றும், நகக்குறியினிலக்கணத்தை, “சரிதகமெண்ணாட்டிங்கயே மண்டலமேமஞ்ஞை - நிரலடிமுயலின்புன் கானெய்தலினிதழேவேங்கை - யுருகெழு நகவிரேகையுருவிலேமுறுப்பிலெங்கும் - வரன்முறைநகத்தாற்றீட்டல்வள்ளுகிர்க்குறியதன்றே” என்றும், பற்குறியினிலக்கணத்தை, “துவர்ப்பெவனமாலேசனகமுடிக்கமேயேனக் - கவரடிமணிபோழ்வட்டக்கடிகண்டப்பிரதமுற்று - மிவையலபிறவும் போலவின்னமுதுண்டதான - மவைதமினெறியாற்றந்தமழுத்தல்பற்குறியதம்மா” என்றும், மத்தனத்தினிலக்கணத்தை, “உரமுதலேந்திலம்பாலுணர்தொழின்முறையாலேற்பப் - பொருவருபுணர்ச்சிவேலையுடைத்திடல்புடைப்பதாகுந் - கரிசுரமாதியாயகனங்குழைமகளிர்வெஃக - மருவியவழிபாடன்றேமத்தனமென்பவல்லோர்.” என்றும், தாடனத்தினிலக்கணத்தை, “மயில்புறவன் னங்காடெவன் டிவாரணஞ்செம்போந்துக் - குயிலெனவிசைக்குமெட்டின் குரவினைப்பயின் றுகாம - ரியலுறுமாகளிர்

பாங்கரெய்துழியிவையிலவேண்டுஞ் - செயல்வகைபுரியுமாறுசிறந்ததீற்காரமாமே.” என்றும் வரும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தங்களானறிக. கரணங்கள்நாற்பத்தெட்டாவன:—கிராமியம்-பௌத்திரம்-நாகபாசம்-நாகரீகம்-இந்திராணிகம்-கூர்மம்-சாரிதம்-ஆய்தம்-மூர்த்தம்-சங்கிராணிகம்-மண்டகம் - பாரிசம்-பிடித்தம் - சூலம்-சுரும்பிதம் - பதுமபீடம்-சம்புடம்-வேட்டிதம்-விசுவம்பிதம்-உற்புல்லம்-பிண்டிதம் - பீடிகை-பிரோதுகை-அதுபாதம்-பண்டதம்-கடகம் - அர்த்தபத்மவாசனம் - சமூர்த்தம்-தண்டகம்-இலளிதம்-வேணுச்சாரிதம்-சமவேசனம்-ஆடவம்-சம்புடம்-பரிவத்தகம்-சங்காடகம்-தேனுகம்-மற்கடகம்-ஐம்பதம்-சானு - துகிலம் - பீனம் - ஆத்திகம் - கூர்ப்பன்னம்-பீடிதோருகம்-அம்பீதம்-பீடிகை-விக்கிரம்-கோபூதகம் என்பனவாம். இதனை, “பாரியல்கிராமியஞ்சீர்ப்பவத்திகநாகபாச - மேரியனுகரீகமிந்திராணிகமேகூர்மஞ் - சாரிகமாய்தமூர்த்தஞ்சங்கிராணிகமண்டகேம்-பாரிசம்பிடிதஞ்சுரும்பிதம்பதுமபீடம்.” என்றும், “எண்டகுஞ்சம்புடம்வேட்டிதம்விசும்பிதமுற்புல்லம் - பிண்டிதம்பிடிதம்மேபிரேதுகையதுபாதந்தான்-பண்டதங்கடகமத்தபம்வாசனஞ்சமூர்த்தந் - தண்டகம்லளிதம்வேணுச்சாரிதஞ்சமவேசன்னம்.” என்றும், “ஆடவஞ்சம்புடத்தோடமர்பரிவத்தகஞ்சங்-காடகந்தேனுகம்மற்கடகமைப்பதமேசானு - மாடமர்துகிலம்பீனமாத் திகமேகூர்ப்பன்னம்-பீடிதோருகம்பீதம்பீடிகையோடுபின்னும்.” என்றும், “ஒட்டுவிக்கிரமமேகோபூதகமென்னுநாற்பா - னெட்டுளதிறத்தினும்.” என்றும்வரும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தங்களானுந்தெளிக. உவத்தலினிலக்கணத்தை, “இவையலபிறவாற்றானு-மட்டமர்குழலினர்கண்மகிழ்தரமதனுமேருஞ் - சிட்டர்க்புணரும்பான்மைசித்திரக்கரணமாகும்.” என்பதனாலும் ஏகாதசபாணங்களை, “வைத்தலே-துடித்தல்.” எனமுன்காட்டியுள்ள திருவிருத்தத்தானுமுணர்க. இன்னும்விரிக்கிற்பெருகுமாதலின் ஐனையவற்றை மதகைமத்திற்காண்க.

(௧௦௦)

துஞ்சுகங்குலிற்பக்கமுமிருத்தையுந்தோய்ந்து

நஞ்சமாரமுதியிறநடப்பனநாடி

யஞ்சினத் துகிர்க்குறியெயிறுறுகுறியளந்து

பஞ்சினமெல்லடிமகளிரைத்தன்வயப்படுத்தான்.

(இ - ள்.) நித்திரைசெய்யும் இராக்காலத்திலே பட்சத்தையும், திதியையும் ஆராய்ந்து, விடமும் அமுதமும் மத்தியிலநிலாமல் நடக்குந்தன்மையையுணர்ந்து, ஐந்துவிரல்களிலும்பொருந்திய நகக்குறிகளையும் பற்குறிகளையும் தெரிந்து, செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய மிருதுவான பாதங்களையுடைய மகளிர்களைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டன. எ - று.

பட்சத்தையும்திதியையும் ஆராயவேண்டுமென்பதை, “மக்கள்காமம்வடிவினில்வைகலும் - பக்கந்தோறுமிழிந்துயர்பான்மையாற் - புக்கதோரிடைநாடிப்புறையொரீஇத் - தக்கசெய்வதுஞ்சாற்றியமேலதே.” என்னுங்கந்தபுராணத்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. பற்குறிகக்குறிகளைப்பற்றி மேலேவிர்த்திருப்பதைக்காண்க. (௧௦௧)

கொழுவரன்றியோர்கடவுளைத்தளிர்க்கரங்குவியா
வழுவில்கற்புடைமடந்தையர்மனங்கனிந்துருகி
யொழுகறின்றனன்பிறர்மனையென்பதொன்றுணரா
னெழுவுகோக்குலத்தொருதனியேறெனத்திரிவான்.

(இ-ள்.) உலகத்துத்தோன்றிய அந்தணகுலத்திற்கு ஒப்பற்றுச்சிறந்த ஆண்சிங்கம்போன்று சஞ்சரிப்பவனாகிய சுகுமாரன், தங்கள் கணவரையன்றிவேறோர்தெய்வத்தைத் தளிர்ப்போலும் கைகளைக் குவித்துவணங்காதவறுதலற்றகற்புவாய்ந்த தனது மனைவியர்க்குமனக்கனிவுடையவர்களாய் உபசரிக்கவிரும்புந்தான், பிறர்மனைவியரிச்சையென்பது சற்றுமறியானாயினன். எ - று.

எனையவருணங்கட்குத் தலைமைபெற்றது மறையவர்வருணமாதலின், “எழுவுகோக்குலத்தொருதனியேறு” என்றும் கணவனைத்தவிர வேறோர்கடவுளை வணங்காமையே கற்புடைமையாகலின், “கொழுநரன்றியோர்கடவுளைத்தளிர்க்கரங்குவியாவமுலில்கற்புடைமடந்தையர்” என்றும், பிறர்மனையிச்சையில்லாமையே ஆண்மையாகலின், “பிறர்மனையென்பதொன்றுணரான்” என்றும் கூறினர். கணவனையே கடவுளாகக்கருதுதல் கற்பென்பதை, “தெய்வந்தொழாஅன் கொழுந்நொழுதெழு வாள்-பெய்யெனப்பெய்யுமழை.” என்றும், பிறர்மனைவிழையாமையே ஆண்மையென்பதை, “பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க் - கறனென்றோவான்றவொழுக்கு.” என்றும்வரும் திருக்குறள்களானுந்தெளிக. மதனாகமமுற்றுமுணர்ந்தவரேனும் மணமகளிரையேகலத்தல்வேண்டுமென்பதை, “திணைநிலமகளிர்த்தத்தந்திறங்களுஞ்சேர்தன்மாண்பு-முணர்குவரெனினுமற்றவொண்குழுவதுணுன்ற - கணிகையிற் பரத்தைகாமக்கன்னியரொழிந்தோர்தம்மைப் - புணர்கையும்பிறவுந்தேர்தல் புலமையோர்கடனாமன்றே.” என்னும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. ()

கன்னிமாடமுங்கடிமதிர்காவலுங்கழியத்
துன்னுமாரிருட்பிழம்பிபிடையிவனடித்தொடர்வா
ரன்னமன்னவர்க்கலக்குறவிலக்கினுமமையா
ரின்னதன்மையினீங்கிவைநிகழ்த்துறுமேல்வை.

(இ - ள்.) கன்னிமாடங்களையும் காப்பமைந்த மதிப்புறக்காவல்களாயுங்கடந்து, மிகவிசேடித்த நரொத்திரி இருளிலே, இவனைத்தேடிவருகின்ற அன்னம்போலும் நடையையுடைய மகளிர்களை இவன் கலப்பதற்குத்தடுத்தாலும் சம்மதியார்கள். இவ்வாறாக இவ்விடத்தில் இவைகள் நடந்துகொண்டிருக்கும் தருணத்தில். எ - று.

கணவரோற்படாது கன்னிமாடங்களிலிருக்கும் பருவப்பெண்களும், கணவருடைத்தாய் அந்தப்புறத்திலுள்ள தருணப்பெண்களும் இவனைச்சேர்த்தற்கு விரும்பித் தாங்களே நரொத்திரியில் அவ்வக்காவல்களாயுங்கடந்து வருவார்களென்பார், “கன்னிமாடமுங்கடிமதிர்காவலுங்கழியத் - துன்னுமாரிருட்பிழம்பிபிடையிவனடித்தொடர்வா - ரன்னமன்னவர்க்கு.” என்றும், இச்சுகுமாரன் அத்தகையோரைக் கலப்பதற்குடன்படாது விலக்கினும் அவர்கள் அவ்வாறு கலவாமற்போதற்குச் சம்மதியார்களென்பார், “கலக்குறவிலக்கினுமமையார்.” என்றும் கூறினர். (க௦௩)

ஒளித்தகாமயீக்கூர்சுகுமாரனென்றொருவன்
நெளித்தகற்புடைமகளிரையழித்தபின்செயலை
வெளிப்படுத்தினராகிவந்திருநிலம்வியப்பா
லளித்தமன்னவற்கறைந்தனர்மான்ரீத்தயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) இவனைவிரும்பிப் பின்தொடர்ந்து விருப்பம் நிறைவேறாதவர்களாய் மானத்தைவிட்டு வெறுப்புற்றவர்கள், சுகுமாரன் என்னும்பெயருடைய அதிகப் பட்ட காமத்தை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒருவன், தெளிந்த கற்புடையமாதர்

களை அவர்கள் நிலைமையாறுப்படி கெடுத்த துஷ்டச்செய்கையை வெளிப்படுத்து வார்தன்போல்வந்து, உலகைக் களிப்புடன் அரசாண்டிருந்த அரசனுக்குரைத்தார் கள். ௭ - று.

விபசாரமாதர்களுக்குத் தங்களுக் கிணங்காதவர்கள்மேல் அபவாதங்கூறுதலிய ற்கையாதலின், “மானீத்தயர்ந்தார் மன்னவற்குமெந்தனர்.” என்றார். (௧௦௪)

கேட்டமன்னவன்செவித்தொளைசுறுக்கொளக்கின்றா னீட்டிசீற்றமிக்கெழுந்தவற்கொணர்மினென்றிசைப்ப வாட்டடக்கையோர்சென்றனர்கொணர்தரவந்தான் றீட்டிபொழிநோக்கினன்குளிர்ந்ததச்சீற்றம்.

(இ - ள்.) அதைக் கேள்வியுற்ற அரசனுடைய காதுகளின் துவாரங்களிற் சுறுக்கென்று தைக்கப் பொங்கி அதிகரித்த கோபமுண்டாகி, அவனைப் பிடித்துக் கொண்டுவருங்களென்று கட்டளையிட, வாளேந்திய விசாலித்த கைகளையுடைய நகர்காவலாளர்கள் உடனேபோய்ப் பிடித்துக்கொண்டுவர அவன் வந்தான், அரசன் அவனுடையசித்திரம்போலும் அழகைப்பார்த்தான், அதனாலே அவனுக்குமுன் டிருந்த கோபந்தணிந்தது. ௭ - று. (௧௦௫)

கொல்லலாமெனந்தகையன்னிவனெழில்முதிப்பின் றெல்லையான்மறையவருழைத்தோன்றியோனிவனை யொல்லையொண்டனிர்போதிரும்குழைநிழற்கீ றெல்லையாநிலங்கடத்திரீர்விடுத்துரென்றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) இவனுடைய அழகைக்குறித்து யோசிக்கையில் கொல்லலாமென்று சொல்லத்தக்க தன்மையுடையவனல்ல, அன்றியும் பழமையாயுள்ள சதுர்வேதங் கட்டுரிய அந்தணகுலத்திற் பிறந்தவன், ஆதலால் இவனை அதிசீக்கிரத்தில் அழைத் துக்கொண்டுபோய், நமதுவெண்கொற்றக்குடைநீழலில் அரசாண்டுகொண்டிருக்கும் இராஜாங்க எல்லையைத்தாண்டி விட்டுவிடுங்களென்று கட்டளையிட்டான். ௭ - று.

அழகைப்பார்த்தாலும் கொல்ல மனம்வரவில்லை, அழகைநோக்காது அவனது துர்க்குணத்தைநோக்கிக் கொல்லலாமென்றாலோ மறையவர்குலத்தி லுதித்தவனா யிருக்கின்றதனால் பிரமகத்தி நேரும்போலிருக்கின்றது, இவனைத் தண்டியாமலே விட்டுவிடுதலுந்தகுதியன்று, ஆதலால் இவனை நமது அரசரிமைக்கப்பிறப்பிட்ட இடத்தில் விட்டுவிடுங்களென்று கட்டளையிட்டானென்பது கருத்து. மதுரீதியிற் றவருது நடப்போதைலின், அநீதிக்குள்ளே மறையவர்கள்செய்யும் எவ்வகைக் குற்றங்கட்கும் கொலைத்தண்டனை விதிக்காமையால், “தொல்லையான்மறையவரு ழைத்தோன்றியோன்.” என்றார். (௧௦௬)

அனையரவ்வுணாகேட்டலும்பற்றினரகன்றார் களைபொலன்கழன்மன்னர்கோனகனிலங்கடத்தி னினையுனக்கிதுவினைந்தவாறென்றனர்விடுத்தார் சினையகானகத்தருவாரெடுநெறிசென்றான்.

(இ - ள்.) அத்தண்டக்காரர் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, அவனைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய், சத்திக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரக்கழலணிந்த அரசர்

கரசனுடைய இராஜரீக எல்லையைத்தாண்டி, இப்படி உனக்குச் சம்பவித்தது உன் வினப்பயனென்று சொல்லி விட்டுவிட்டார்கள். கிளைவழியையுடைய ஓர்காட்டி லுள்ள பெரியமலையின்மீது நெடுந்தூரம்போயினன். ௭ -று.

இச்சுகுமாரன் நெடுங்காலம் கற்புள்ளமாதர்களைக் கவனித்தலும் விலைமாதர்களைக் கலத்தலும் அபசாரமெனக்கருதி, அவ்வாறு தன்மேல்விருப்பங்கொண்டு வலியவந்தவர்களையும் பலவித ஆட்சேபணைகளையும் அச்சத்தையுங்கூறித் தடுத்திருந்தும், அத்தகைய செய்கைபுரிந்தவனாகவே அரசன்மனதிற றேற்றச் செய்து அருங்கானகத்திற்றுரத்தியதால், அதனையுணர்ந்த தண்டக்காரர், “வினையுனக்கிதுவினந்தவாமென்றனர்.” என்றார். இதனுள்ளே, “ஊழிற்பெருவலியாவளமற்றென்று - சூழினுந்தான்முந்தும்.” எனத் திருவள்ளுவரும் கூறினர். (௧௦௭)

சென்றகானகத்தடுபுலிகொய்யுளைச்சீயங்
கன்றுவெஞ்சினவிடவராவழிமதக்களிறு
துன்றுமோர்நெறிமுடுக்கரினெடுவனஞ்சுழன்றான்
மன்றலம்புனற்பொய்கையொன்றெதிர்த்தனம்மறையோன்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் அவன்போனகாட்டிலே கொல்லத்தக்க புலிகள் கத்திரித்ததுபோன்ற மயிற்களையுடைய சிங்கங்கள் மிகக்கொரோமான கோபமுடைய விடந்தங்கிய பாம்புகள் மும்மதம்பொழியும் யானைகள் என்னும் இவைகள்நெருங்கிய ஓர்வழியின் முடுக்கில் அகப்பட்டுப் பெரியகாட்டில்திரிந்துகொண்டிருந்த வேதியனாகிய சுகுமாரன், வாசனையுள்ள அழகிய நீர்நிறைந்த தடாகமொன்றை எதிரிலே கண்டான். ௭ -று. (௧௦௮)

அன்னநாண்மலர்ப்படுகரினளவையற்றறியேந்
துன்னுபன்மலர்மிடைந்தனவுடைந்துதேன்சொரியக்
கன்னியன்னமேமுதலியதொகுதியிற்கலந்த
பன்னிறத்தெழுதியபடாம்படுத்தனகடுக்கும்.

(இ - ள்.) அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய அந்தத்தடாகத்தினளவையாமறி யோம். அதில் நெருங்கியிருக்கும் பலவிதமலர்களும் ஒன்றுசேர்ந்தனவாய் இதழ்கள் விண்டு தேன்களைப்பொழிய, இளமைத்தன்மையமைந்த அன்னமுதலிய பறவைகள் கூட்டமாய்க் கலந்திருக்குந்தோற்றம், பலவிதநிறங்களையுடைய வஸ்திரங்களிற் சித்திரங்களெழுதி விரித்திருப்பன வொத்திருக்கும். ௭ -று.

அத்தடாகம் மிக ஆழ்த்திருக்கின்றதென்பார், “படுகரினளவையறியேம்.” என்றும், பலவிதமலர்களும் செறிந்த நெருக்கிலேயே இதழ்கள்விண்டன என்பார், “துன்னுபன்மலர்மிடைந்தனவுடைந்து” என்றும், அன்னம்முதலிய பறவைகள் பன்னிறமுடைத்தாய்க் கூட்டமாயிருத்தலின், பலவிதநிறமுள்ள வஸ்திரங்களிற் சித்திரங்களெழுதி விரித்திருப்பனபோன்றிருக்குமென்பார், “பன்னிறத்தெழுதியபடாம்படுத்தனகடுக்கும்.” என்றும் கூறினர். மற்று - அசை. (௧௦௯)

சில்லுகிர்ச்சிறுதாட்படுபுள்ளியஞ்சிரலை
யெல்லாவானெழுந்திருங்கயல்கதுவவீழ்ந்திடலு
மொல்லைபாசடைக்கயலொளித்தொதுங்குறவோங்கி
மெல்லிருஞ்சிறைறவிரித்துவேறிருப்பதுவென்கி.

(இ - ள்.) சிலரகங்களுயும் சிறியகால்களையும் புள்ளியமைந்த சிறகுகளையும் உடைய அழகிய சிச்சிலிக்குருவியை, அத்தடாகத்துள்ள பெரியகயல்மீன்கள் ஆகாய மளவும் கிளம்பிப்பிடிக்க, அக்குருவி கீழேவீழ்ந்தமாத்நிரத்தில், அதிவினாவிலே அக்கயல்மீன்கள் அத்தடாகத்துள்ள தாமரையின் பசியஇலையின்கீழே ஒளித்துக்கொண்டு மறைய; அக்குருவி மேலேபறந்து தனது மிருதுவாயுள்ள பெருஞ்சிறகுகளையடித்துக் கொண்டு நாணத்துடனே தனியாயிருக்கும். எ - று.

எனவே அத்தடாகத்துள்ள கயல்மீன்களின் வல்லபத்தைக்கூறி, அதன் நீர் வளப்பத்தையும் ஆழத்தையும் சிறப்பித்தவாறு. (கக0)

தாதுநான்மலர்க்குப்பைநின் றுயிர்ப்புறத்தவழ்ந்து
போதுகாலொடுமிறைகர்த்தொதுங்குறப்புகுந்தோ
ரீதுவாசமென்றறிவரிதாகிமற்றெல்லை
காதநாறினதடம்புடைக்கிடந்தவக்கானம்.

(இ - ள்.) அத்தடாகத்தைச் சூழ்ந்துவீசும் அவ்வாசனை, மகரந்தங்களோடு அன்றலந்தமலர்களின் குவியலிற்படிந்து மெல்லவீசும் காற்றுடனே கொஞ்சம் மறைந்து ஒளித்துக்கொண்டிருந்ததலால், அவ்விடத்தில்வந்து சேர்ந்தவர்கள், இது இன்னவாசனையென்று அறிவதற்கருமையாய்க்காததூரமளவுப்பரிபளித்தன. எ - று.

தடாகத்தைச்சூழ்ந்துள்ள சோலைகளிலுள்ள விருட்சங்களுதிர்க்கும் மலர்களின் மகரந்தங்களிலுள்ள வாசனையிற்படிந்தெழுந்த காற்றிற்கலந்திருக்கும் அற்பவாசனையே, அவ்விடத்தில்வருவோர்க்கு இது இதனுடைய வாசனையென்று கூறுதற்கரிதாகிக் காததூரம் பரிமளிக்குமென்றால் அச்சோலையின் பரிமளத்தை என்னென்று கூறுவதென்றபடி. (ககக)

முளரித்தாதொடும்பொம்மெனமுழங்கியசுரும்பர்
களரிப்பானலம்பெடையொடுமணந்துறக்கனலா
விளரிப்பாடல்வண்டடுசினமிழற்றினவிழிநீர்
தளரிக்கொம்பரின்வாரலிரெனச்சினைதாழ்ந்த.

(இ - ள்.) தாமரைமலரினுள்ள மகரந்தங்களில் பொம்மென்னும் ஓசையுடன் நீங்காஞ்செய்த சுரும்பரென்னும் ஆண்வண்டுகள், கருங்குவளைமலரின் கணிநுந்த தேன் என்னும் அழகிய பெண்வண்டுகளோடு கலத்தலால், அத்தாமரையிலிருந்த பெண்வண்டுகள் கோபித்து, அக்கடுங்கோபத்தால் விளரிப்பண்ணைப்பாடின, விசேடித்தநீரிலே தளர்ந்திருக்கும் இக்கொம்பில்வாராதீர்களுன்று கருங்குவளை அரும்புகள் கீழேதொங்கின. எ - று.

சுரும்பர் என்பது ஆண்வண்டிற்கும் தேன் என்பது பெண்வண்டிற்கும் பெயராதலின் சுரும்பர் என்றும் அரிப்பெடைகள் என்றும்கூறினர். தாமரையிலுள்ள ஆண்வண்டுகள் கருங்குவளையிலுள்ள பெண்வண்டுகளைக்கலந்தமையின், தாமரையிலுள்ள பெண்வண்டுகள் சினங்கொண்டு விளரிப்பாடல்பாட, அதுகேட்ட கருங்குவளையிலுள்ள அரும்புகள் நீங்கள் இனி வரவேண்டாமென்று நாணிக்கவிழ்ந்தது போன்று அரும்புகள் கீழேதொங்கின என்றவாறு. (ககஉ)

பாளையாளையிற்றிடங்கர்வாய்த்தவறியபகுவாய்
வாளையாவுறல்வயவர்கைவாட்படைமருட்டுந்

தாளதாமரைமுகம்படுசரிமுகச்சங்கங்
காளவேல்விழிமகளிர்கைக்கந்துகங்கடுக்கும்.

(இ - ள்.) தென்னம்பாளையைப்போலும் கூரிய பற்களையுடைய முதலைவாயினின்றும் தப்பிய பிளவுபட்டவாயமைந்த வாளைமீன்கள் அத்தடாகத்திலே சஞ்சரிக் குதல், போர்வீரர்கள் கரத்திலேந்திய வாளாயுதத்தைமயக்கும். தாளோடுகூடிய தாமயினாயினிடத்திலிருக்கும் சுரிமுகச்சங்குகள், விஷமுட்டிய வேல்போலுங் கண்களோப்படைத்த மாதர்கள் கையிலேந்தி விளையாடும் பந்தையொத்திருக்கும். எ - று.

வாளமீன்கள் வாளோப்போலவும் சுரிமுகச்சங்குகள் பந்தைப்போலவுமிருக்கும் என்றவாறு சுரிமுகச்சங்குகள் ஏனையசங்குகள்போலாது பந்துபோன்றிருத்தலின், “மகளிர்கைக்கந்துகங்கடுக்கும்” என்றார். (கக௬)

மடலுடைந்தலர்தர்மரையுழக்கிமென்மதுவாய்க்
குடமுடைந்தலரம்பலங்காடிடைகுழப்பி
முடவுவெண்டினாகிழித்துவாய்த்தவறியமுதுநீர்
நெடுவராவினைத்தொடர்ந்தெழுமிஞ்சினநீர்நாய்.

(இ - ள்.) இதழ்கள்விரிந்துமலர்கின்ற தாமரைமலர்களைக்கசக்கி, மெல்லிய தேனிறைந்தகுடமுடைந்ததுபோன்று விசுசிக்கும் ஆம்பல்மலர்களின் கூட்டத்தினிடத்திற்கலக்கி, வளைந்திருக்கின்ற அலைகளைக்கிழித்து அவ்வலைகளுக்குத் தப்பித்துக் கொண்டு, அத்தடாகத்தின்விசேடித்த நீரிற்சஞ்சரிக்கும் பெரியவரால்மீன்களைக் கடுங்கோபமுள்ளநீர்நாய்கள் தொடர்ந்துசெல்லும். எ - று.

அத்தடாகத்திலுள்ளவரால்மீன்கள் அங்குமலர்ந்துள்ள தாமரைகளைக் கசங்கச் செய்து ஆம்பல்களையும் அழித்து, அலைகளையும்தாண்டி விசேடித்தநீரிற் சஞ்சரிக் கையில், நீர்நாய்கள் அவற்றைப்பிடிக்கப்பின்றொடரும் என்றபடி. வரால்மீன்கள் அவ்வளவுவலியுடைமையும் நீர்நாய்களுடைமையும் கூறி, அத்தடாகத்தின் நீர்மிகுதியையும் ஆழமுடைமையையும்விளக்கினார். (கக௭)

அனங்கொடுஞ்சிறைப்புறவொடுபுள்ளியஞ்சிரலை
யினந்தருங்குருகிடையிடைநடப்பனகுரண்டம்
புனைந்தவன்னகம்புட்படுசக்கரவாக
நனைந்தமென்சிறைபுலர்த்துவபுளினமேனடப்ப.

(இ - ள்.) அன்னப்பட்டிகளும் கொடிய சிறகுகளையுடையபுரக்களும் புள்ளிகளோடுகூடியசிச்சிலிக்குருவிகளும் ஆகிய இவ்வகைக்கூட்டங்களாகிய பட்சிகளின் மத்தியில் கொக்குகள் உலாவிக்கொண்டிருக்கும். அலங்கரித்ததுபோன்ற வானம் பாடிக்குருவிகளும் அவ்விடத்திலுள்ளசக்ரவாகப்பட்சியும் ஈரமாயிருக்கும் தங்களுடைய மிருதுவான சிறகுகளை உலர்த்துதற்கு மண்ணமேடைகளில் உலாவிக்கொண்டிருப்பன. எ - று.

காட்டிற்குவர்ணனையாக மிருகஜாதிகளின் ஒற்றுமையையும் தடாகத்திற்கும் சோலைக்கும் வர்ணனையாகப்பட்டிசாதிகளின் ஒற்றுமையையுங்கூறுதல்மரபாதலின் ஈண்டிபட்சிஜாதிகளின் ஒற்றுமையையுக்கூறினார். (கக௮)

அன்ன தன்மையவகன்புனற்புகுரின்பாங்க
ருன்னருங்கொலைப்புலைக்குலந்தோன்றியவொருத்தி
மன்னுதன்மனைநீக்கமுற்றிருந்தனள்வந்தா
ளின்னதன்மையென்றவள்வனப்பியம்புவதியாரே.

(இ - ள்.) அத்தன்மையுடையவிசேஷத்த நீர்நிறைந்த தடாகத்தின்பக்கத்தில்,
யாவராலும் நினைத்தற்கரிய கொலைத்தன்மைவாய்ந்த நீசகுலத்திற்பிறந்த ஒருத்தி,
தான்வசிக்கும்தன்வீட்டிற்குப்புறம்பாயிருந்தவளாய்வந்தாள். அவளுடைய அழகு
இப்படிப்பட்டதென்று கூறத்தக்கவர்கள்யார்? எ - று.

மாதருக்கத்தால் வீட்டிற்குப் புறம்பாயிருந்தவளென்பார். “மன்னுதன்மனை
நீக்கமுற்றிருந்தனள்.” என்றார். (௧௧௬)

அள்ளிவாரிமற்றொருகையிற்செருகியவளாக
தொள்ளிநானெய்யியூகியகருமையின்றோற்றம்
வெள்ளவாரிபேற்படிந்தெழுகரும்புயல்விரவி
யொள்ளிருட்பிழம்பஞ்சனந்தீற்றினவொக்கும்.

(இ - ள்.) ஒரு கையினுற்சேர்த்துப்பிடித்துச் செருகியகூந்தலிற் கஸ்தூரித்
தைலத்தாற் குழைந்தசேருனது ஒழுங்கிக்கொண்டிருக்கும் கருநிறத்தின்தோற்ற
மானது, சலப்பெருக்கையுடையகடலின்மீது முழுகிவழுந்த கரியமேகம் மிக்ககரு
நிறமான இருட்பிழம்போடு கலந்து அஞ்சனத்தைத் தடவிக்கொண்டதற்கொப்
பாகும். எ - று.

மேகம்கடலினின்றெழும்போதேகருநிறங்கொள்ளுதலியல்பாகவும், இருட்பிழ
ம்போடுசேர்ந்து அஞ்சனத்தையும் தடவிக்கொண்டால் எவ்வளவுகருநிறமுடை
த்தாயிருக்குமோ அதுபோன்றகருநிறக்கூந்தலென்றபடி. (௧௧௭)

எங்கொளிப்பதுமருங்கெனக்கண்கறுத்திளகிப்
பொங்குவெம்முலைமீப்படப்பொடித்தலர்திதலை
யங்கதிர்ப்பகலிளங்கொழுந்தளவியபசும்பொற்
செங்குருந்தொளியிடைபடச்செறித்தனசிவனும.

(இ - ள்.) இவளுடைய இடையானது எங்கே ஒளித்துக்கொள்வதென்று
தங்கள் கண்களானவை கருநிறங்கொண்டு இளகுதலையடைந்து பூரித்த, பெரியதனங்
களின்மீது பொடிப்பொடியாய்த் தோன்றுந்தேமல்கள், அழகிய கிரணங்களையுடைய
சூரியனது இளங்கொழுந்துகலந்த பசும்பொன்னிலே, இடையிடையே செவ்வயிர
த்தின்பிரகாசம் நெருங்கியிருப்பதற்கொப்பாம். எ - று.

தனங்கள் இடையின்மீது வயிரங்கொண்டு பருத்தலால் அவற்றின்மீதுபடர்ந்த
தேமல்கள், பொன்னில் செவ்வயிரத்தொளி இடையிடையே கலந்திருத்தல்போலாம்
என்றபடி. எனவே தனம்பூரித்தலால் இடைதளருமெனலும், அவை பூரிப்படையுங்
கால் தேமல்படருமெனலும் சூறிப்பாலுணர்த்தியவாறாயிற்று. தனங்களின்மீது தே
மல்படர்ந்திருத்தல் பொன்னின்மீது செவ்வயிரத்தொளி நெருங்கியிருப்பதற்கொப்
பாம் என்றமையின், தனங்களைப் பொற்குவைக்கும் தேமல்களைச் செவ்வயிரவொளி
க்கும் உவமித்தமையுங்காண்க. தனங்களைப் பொற்குவைக்குவமித்தலை, “தங்கட்குத

விலர்கைத்தாமொன்றுகொள்ளினவர் - தங்கட்குரியவராற்றுகொள்க-தங்கடுநெடுங்-
குன்றினுற்செய்தனையகொங்கையாயாவின் பாற் - கன்றினுற்கொள்பகறந்து.” என்
னும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. (ககஅ)

ஒழுங்குவார்குழைத்திருத்தியபொற்சுருளோலை
யழுங்குவார்கடலுலகெலாமடக்கியமாரன்
கொழுங்குயிற்குரற்குதலையாட்கெழுதினன்கொடுத்த
தொழுந்தகைத்தனிச்சாதனங்கடுப்பனசொல்லின்.

(இ - ள்.) ஒழங்காயிருக்கின்ற நீண்டகாதுகளில் திருத்தியிருக்கும் பொன்னை
லாகிய சுருளோலைகளானவை சொல்லுமிடத்து, ஆழமுடைத்தாகிய நெடுங்கடலாற்
சூழப்பட்ட உலகமுழுமையும் தனக்கடக்கமாக்கிக்கொண்ட மன்மதன், கொழுவிய
சூயில்போலும் குரல்வாய்த்த குதலைச்சொற்களையுடைய அப்புலைச்சிக்கு, எழுதிக்கொ
டுத்தவணக்கமுள்ள ஒப்பற்ற சாதனத்தையொத்தன. எ - று.

உலகமனைத்தையும் தனக்கடக்கமாக மயக்கும்வல்லபமுள்ள மன்மதனும் இப்
புலைச்சிக்குமயங்கி, அவளுக்கடிமையாசின்ரேனென் நெழுதிக்கொடுத்த அடிமைச்
சாசனங்கள் போன்றனவென்பது கருத்து. (ககக)

ஈரவாரமுதொழுக்கியமுழுமதிக்கிடையே
காரிருட்கொழுந்தெனவளர்கரும்புரூர்த்தி
ஹோரஞ்சிரண்டெனவகுத்துறுத்தியகொல்லோ
வாரிமாநிலமுடித்திடச்செருக்கியவடிக்கண்.

(இ - ள்.) கடல்கூழ்ந்த உலகத்தை அழிக்கும்படிமதர்த்திருக்கும்மாவடுவைப்
போன்றஅவளதுகண்கள், குளிர்ச்சியாய்நிறைந்துள்ள அமுதத்தைத்துளிக்கும்பூரண
சந்திரனுக்கு மத்தியில், கருநிறங்கொண்ட இருட்கொழுந்துபோன்று வளர்ந்துள்ள
புருவங்களின் ஓரத்திலே, இரண்வெிடங்களென்று பிறித்துச்செலுத்தியதோ. எ - று.

ஒவ்வோர் புருவத்தின் ஓரத்திலே ஒவ்வோர்கண்களிருத்தலின், அமிர்தகிரணங்
களைத்துளிக்கும் பூரணசந்திரன் அதனிடத்துள்ள களங்கமாகிய இருட்கொழுந்தென்
னும் புருவங்களாக ஒழுகவிட்டு, அவற்றினுள்ளிருந்த விடத்தை இரண்டிடத்தில்
அமைத்திருப்பதுபோன்றதென்றார். (க௨௦)

இனையளையதுறநோக்கினன்வெய்துயிர்ப்பெறிந்தான்
புனைகருங்குழலீங்கிவள்யாரெனப்புலம்பா
நினையுநெஞ்சொடுமணங்கனவயிர்த்தனனின்ருன்
வனைசிலம்படிமண்ணுறத்தெளிந்தனன்மயக்கம்.

(இ - ள்.) இவ்வாறான புலைச்சி அங்குவருதலும் சுருமாரன்பார்த்து பெருமூச்
செறிந்தவளைய், அலங்கரிக்கத்தக்க கரிய அளகத்தைபுடைய இவள்யாரோ என்றவரு
ந்திரினைக்கின்றமனத்துடனே தெய்வப்பெண்ணென்று சந்தேகித்தாநின்றான். சிலம்
பணித்துள்ள அவளது பாதங்கள்பூமியிற்படிதலால் தன்னுடையமயக்கம் தெளியப்
பெற்றான். எ - று.

தெய்வப்பெண்களுக்கும் தோற்றமாத்நிரமாய்விளங்கும் பூதபைசாசங்கட்கும்
பூமியிற்பாதம்படிதலின்மையின், “வனைசிலம்படிமண்ணுறத்தெளிந்தனன்மயக்கம்.”
என்றார். அயிர்த்தல் - சந்தேகித்தல். (க௨௧)

தர்மரைப்பொருட்டர்சனமிகந்தொருதனியே
காமர்பூமகணின் றனளர்மெனக்கவலா
வேமருந்துயர்நெஞ்சினன் வெதுப்புறுவிரகின்
வாமமேகலைக்கருகுறப்பைப்பையவந்தான்.

(இ - ள்.) தாமரைப்பொருட்டாகிய ஆசனத்தை நீங்கி ஒன்றியாக அழகியதிரு
ம்களேவந்துரின்றொன்றுவிரும்பி வருத்தினைகின்ற கொடுந்துயர்வாய்த்தமனமுள்ள
சுகுமாரன், தன்னைவெதுப்புகின்றகாமத்தினாலே, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த
அப்புலச்சிக்குச்சமீபத்தில் மெல்லமெல்லச்சேர்ந்தான். எ - று.

ஒருதனியேஒருசொன்னீர்மைத்து-கவலல்-வருத்தல்-வாமம்-அழகு-மேகலை-அன்
மொழித்தொகை-மேகலாபரணங்கள்-மேகலை- காஞ்சி - கலாபம்-பருமம் - விரிசிகை
என் ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுள்-மேகலை என்பது எழுகோவைமணி,காஞ்சியென்
பது எட்டுக்கோவைமணி, கலாபமென்பது பதினாறு கோவைமணி. பருமமென்பது
பதினெட்டுக்கோவைமணி,விரிசிகையென்பதுமுப்பத்திரண்டுக்கோவைமணி.இதனை
“எழுகோவைகளாற்குழந்தவெழின்மணிமேகலைப்பேர் - காழிருநான்கேகாஞ்சிகலா
பமீரெட்டுத்தாமர்-தாழ்மூவாறுகோவைசாற்றியபருமமென்பர் - வீழுமெண்ணுஞ்
கோவைவிரிசிகையென்பதாமே.” என்னும் நிகண்டானுமறிக. (கஉஉ)

வந்தபொற்சுகுமாரனைக்கண்டனன்வனம்போர்
தித்தநல்லுருக்காட்சித்தந்தனனிவனென்னு
வுந்துசிந்தையன்வென்கினள்வல்லியொன்றொதுங்கித்
தந்தகாமநோய்புலப்படாதொருதனிதளர்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு அருகில்வந்த அழகிய சுகுமாரனைப் புலச்சிபார்த்து
இவன் இக்காட்டில் வந்து இவ்வளவு செளந்தரியமுள்ளவடிவத்தைக் காண்பி
த்தானென்று, அவன்பாற்சென்றமனமுடையவளாய் நாண்முற்று ஓர் கொடிபோலத்
துவண்டு, அவன்கொடுத்த காமநோய் ஒருவருக்குத் காண்படி தனியேவருந்து
வாள். எ - று.

இக்காட்டில் அநேககாலம்வசித்திருந்தும் இவ்வளவுகாலமும் இத்தகைய அழ
குள்ள ஒருவனைக்கண்டதில்லையே யென்றெண்ணினுளென்பார், “வனம்போர்தித்
நல்லுருக்காட்சித்தந்தனனிவனென்னுவுந்துசிந்தையன்,” என்றும், விசேட விபசாரம்
புரிந்து காமமேயொருருவாயமைந்தவளாயினும் தனதுகாமத்தைமுத்திவெளிப்படு
த்திக்காட்டுதல் மகளிர்க்கியல்பன்மையின், ”தந்தகாமநோய்புலப்படாதொருதனி
தளர்வான்” என்றும் கூறினார். (கஉங்)

முந்தையூழ்வினைமுறைத்தொடர்பிருந்தவாழுதிபோன்
றந்தநான்மறைக்குலத்துளோன்புலைக்குலஞ்சார்ந்த
கந்தவார்குழற்குருகியகருத்தினனா
னந்தநான்முகன்விதிப்படிதவிர்ப்பவர்யாரோ.

(இ - ள்.) முற்பிறவியிற்புரிந்த தீவினைவழியின் சார்பிருந்தமையின், அறிவி
ன்மேம்பட்டவனும் நான்குவேதங்கட்குரிய அந்தணகுலத்திலுதித்தவனுமாகிய சுகு
மாரன், புலக்குலத்திற்பிறந்த, பரிமளமிக்க நீண்ட அளகத்தையுடைய அப்புலச்சி

வின்புணர்ச்சிக்கும் மனமுருகத்தக்க எண்ணமுடையவனாயினன். ஆதலால் சிறந்த பிரமன் விதித்த முறைமையை நீக்குவோர்களாயார். ? எ - று.

ஊழ்வினைப்பயனையொழிப்பதற்கோ ருபாயமுமின்றென்பதை, “வினைப்பயனை வெல்வதற்குவேதமுதலா-வினைத்தாயநூலகத்துமிஸ்லை - யெனைத்தொன்றுங்-கண்ணுறுவதல்லாற்கவலைபடேனெஞ்சமே-விண்ணுறுவார்க்கில்லைவிதி.” என்றும், பிரமனே விதிப்பவனென்பதை, “தாந்தாமுன்செய்தவினைதாமேயனுபவிப்பார்-பூந்தாமரை யோன்பொறிவழியே-வேந்தே - யொறுத்தாரையென்செயலாமுரெல்லாமொன்றாய்-வெறுத்தாலும்போமோவிதி” என்றும் வரும் ஒளவையார் அமுதவாக்கானுமறிக. காமத்தால் குலாசாரமுதலியகெடுமென்பதை, “தீமையுள்ளனயாவையுந்தந்திடுஞ்சிற ப்புந்தோமில்செல்வமுங்கெடுஞ்ருல்வனுர்வினைத்தொலைக்கு - மேமநன்னெறிதடுத்திருளுய்த்திடுமிதனும்-காமமன்றியேயொருபகையுண்டுகொல்கருதில்.” என்றும் கந்த புராணத்திருவிருத்தத்தானுமறிக. (கஉச)

நிலவுவாணகைக்குடைந்ததென்னெஞ்சகநெடுங்காற்
கலவமாமயிற்சாயலிற்களித்தவென்கண்க
டிலகவாணுதலின்னுயிர்செகுத்ததுசெழுந்தே
னிலவமென்னுழையென்செயுமறிந்திலனின்னும்.

(இ - ள்.) சந்திரிகையைப்போன்ற ஒளிபொருந்திய உன்துபற்களுக்காக என் மனங்கரைந்தது. நீண்டகால்களையும் கலாபத்தையுமுடைய சிறந்த மயில்போன்ற உனது சாயலைக்கண்டு எனதுகண்கள்களித்தன. பொட்டணிந்துள்ள பிரகாசம் மிக்க உனதுநெற்றி எனது இனிய உயிரையழித்தது. செழுமையான தேனிறைந்த இலவமலர்போன்ற உனது இதழ்கள் என்னிடத்தில் யாதுபுரியுமோ?, அதை இன்ன தென்று இன்னும் அறியேன். எ - று.

ஒருமாதைக் கண்டவுடனே முதலிற் புலப்படுவது சாயலாதலின், “கலவமா மயிற்சாயலிற்களித்தவென்கண்கள்.” என்றும், அத்தன்பிறகு புன்முறுவல்கண்டுவிரும்ப மீதுர்தலின் மனக்கரைவுண்டாதலால், “நிலவுவாணகைக்குடைந்ததென்னெஞ்சகம்” என்றும், அவயவங்களுள் தலைமைபெற்றுள்ளது முகமும் அம்முகத்தின் முதலி னுள்ளது நெற்றியுமாகலின், “திலகவாணுதலின்னுயிர்செகுத்தது” என்றும், கலந்த பின் சுகந்தருவது இதழாகலின், “செழுந்தேனிலவமென்னுழையென்செயுமறிந்தில னின்னும்.” என்றுங் கூறினன். சாயல் நகை துதல் இதழ் என்னும் நான்களுள் சாயலைக்காண்டலும் அக்காட்சியால் விருப்புமீக்கூர்தலும் உடைமையின், “களி த்தவென்கண்கள்” “உடைந்ததென்னெஞ்சகம்” என்றும், துதல் இதழ் என்னும் இரண்டில்முந்தியது அவளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், பிந்தியது சேர்ந்தபின் இன் பந்தருவதுமாகலின், “உயிர்செகுத்தது” “என்செயும்” என்றும் கூறினனென்க. (1)

புரங்கடத்தவனெற்றியந்தழவிடைப்பொடிந்தோன்
சரங்கடப்பனவென்னுயிர்ப்பொறையெலாந்தமியேற்
கிரங்குநாளுநதென்றமற்றறிகிலனெரிவா
யரங்கடத்தவேற்கட்கடைசிறிதளித்தருளீர்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களைத்தகித்த சிவபிரானது நெற்றியின்கணுள்ள அக்கினிக் கண்ணினுற் பொடியாய்விட்ட மன்மதனது பாணங்கள் எனது உயிர்முழுமையும்

தகிக்கின்றன. அடியேனுக்கு மனமிரங்குநாள் என்றோ அறியேன், அக்கினியிற்காய் ச்சியெடுத்த அரங்கோத்தகிக்கத்தக்க வேல்போன்ற உமதுகடைக்கண்பார்வையைச் சற்றுத் தந்தருளவேண்டும். எ - று.

ஆபுதங்களினைத்தையும் குறைக்கத்தக்கது அரமேனும், அதனையுந் துளைக்கத் தக்க கூர்மையுடையது வேலாதலின், “எரிவாயரங்கடந்தவேல்” என்றும், மாதர்கள் காமவிருப்பத்தையறிவிப்பது கடைக்கண்பார்வையேயாகலின், “கட்கடைசிழித்ளித்தருளீர்,” என்றும் கூறினன். கடைக்கண்பார்வையே காமவிருப்பத்தையுணர்ந்துவதென்பதை, “கண்ணொடுகண்ணினைநோக்கொக்கின்வாய்ச்சொற்க - ளென்னபயனுமில்” என்றும் திருக்குறளானுந்தெளிக. (௧௨௬)

குதலைகேட்புறினுயிர்தளிர்ந்துடற்பொறைகுளிர்க்குந்
திதலைவெம்முலைமுகத்தொடுசிறியவென்றுணைத்தோண்
மதலைமோந்துறினவார்கிலைகுனித்தவேள்வரைப்பான்
முதலையன்றியெம்முன்னர்நின்றிகலுமோமொழியின்.

(இ - ள்.) யான் இப்போது கூறுமிடத்தில், உனது குதலைச்சொற்களை என் செவிகள் கேட்கப்பெறுமானால், எனது உயிரானதுமகிழ்ச்சியுற்று சரீரச்சுமைகுளிர்ச்சியாகும். தேமல்படர்ந்துள்ள உனதுவிருப்பத்தைத்தந்தருந்தனங்களோடு எனது இரண்டு புயங்களாகிய தூண்கள் முகக்குமானால், நீண்ட தனது கருப்புவில்லைவளைத்த மன்மதன், மலைமேலிருக்கும் முதலையேயாவானல்லது எமது முன்னே நின்றுபகைப்பானோ. எ - று.

குதலைச்சொற்களி னினிமை செவிவழியாக உள்ளேபுகுந்து வாடியிருந்த உயிரைமகிழ்ச்செய்து அக்காரணத்தால் சரீரங்குளிர்ச்செய்யும் என்றதனால், இன்னேசையைக்கேட்டல் உயிர்க்கின்பமும் சரீரப்பூரிப்பும் உண்டாதற்குக் காரணமென்பது விளக்கியவாறாக. முதலை நீரினிருந்தாலன்றி யுயிர்வாழாதாகலின், மன்மதன் மலைமேல் முதலையாவானென்றது இறப்பானெனக் குறிப்புணர்த்தியவாறு. அன்றியும், வரைப்பான்முதலையன்றியெம்முன்னர் நின்றிகலுமோ என்பதற்கு, கயிலைவரையின்கணுள்ள சிவபிரான் முன்னர் எவ்வாறு நின்றெதிர்க்கானோ அதுபோல எம்முன்னரும் நின்றெதிர்க்கமாட்டானென்று கூறுவதுமுண்டு. (௧௨௭)

என்றுபெய்ப்பரப்பரிபுரப்பங்கயமிறைஞ்சிச்
சென்றுவிழ்ந்தனனோக்கினென்றுவலிற்சிறந்தாள்
குன்றெடுக்கபூங்கொம்பரினெதிர்த்தனன்குறுகித்
தன்றளிர்க்கைகோத்தெடுத்தனளிறுகுறத்தழவி.

(இ - ள்.) என்றுகூறி அருகிற்போய் பருக்கைக்கற்கள் பெய்திருக்கும் காற்சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாதங்களிற்பணிந்துவிழ்ந்தான், அப்புலைச்சிபார்த்து, புன்னகையிற்சிறந்தவளாய் இரண்மலைகளைத்தாங்கிய மலர்க்கொம்புபோன்று எதிர்த்துகிட்டி, தனது தளிர்போலும் கைகளாற்கோத்துத்துக்கித் தனங்களிறுகத்தழவி. எ - று.

பங்கயம்போலும் பாதங்களைப் பங்கயமென்றார், அவளது சரீரமே மலர்க்கொம்புப்போல்வதாகவும், தனங்களிரண்டையும் மலைகள்போல்வதாகவும் உவமித்து

“குன்றெடுத்தபூங்கொம்பரின்” என்றும், தனதுகைகளிரண்டையும் பூமியினிற் பாய்ச்சி அவனது சரீரத்தைப் பிடித்தெடுத்தாளென்பார், “தன்றளிர்க்கைகோத்தெடுத்தனள்” என்றும் கூறினர். (கஉஅ)

பூத்தமாதவிப்பொதும்பரினகன்றனிருந்தார்
நாத்தமும்புறப்பயின்றனமதன் கலைநவிறுங்
கோத்திரந்தெரிந்தியைவனயாவையுங்குணித்து
மாத்திரக்கரணந்தெரிந்தம்முறைமணந்தான்.

(இ - ள்.) மலர்த்திருக்கின்ற குருக்கத்திமரக்கூட்டத்திற் போய்வசித்து, நாத்தமும்பேறும்படி வாசித்திருக்கின்றனவாகிய மதனாகமங்களிற்கூறும் சாதிவிலக்கணங்களையுணர்ந்து, அவரவர்க்குப்பொருந்திய இலக்கணங்களை நன்காய்ந்து, காலதுட்பங்களையும் லீலைகளையும் ஆராய்ந்து அவ்விதிப்படி புணர்ந்தான். எ - று.

பத்மினி சித்தினி சங்கினி அத்தினி எனநால்வகைச்சாதிப் பெண்களுளராகலின், “கோத்திரந்தெரிந்து” என்றும், அவருள்ளும் வாலே தருணை பிரவுடை விருத்தை என்னும் நான்குபருவங்களும், அவ்வப்பருவத்திற்குரிய இலக்கணங்களும், அப்பருவப்பெண்களைச் சேர்த்தற்குரிய காலபேதங்களும் அறியவேண்டிதலின், “இயைவனயாவையுங்குணித்து - மாத்திரைக்கரணந்தெரிந்து.” என்றும் கூறினர். (கஉஅ)

மழலைவாய்மொழியங்குறவாளரித்தடங்
குழையுலாவிநின்றலம்வரக்கருங்கொடி குனிப்ப
விழைதனச்சுமையெடுத்திடைநுடங்குறவிருநாட்
டழைசிலம்பொலிகல்வெனத்தழவினடணவாள்.

(இ - ள்.) அவளும் மழலைச்சொற்கள் குழறவும், வான்போலும் செவ்வரிபடர்ந்த விசாலித்தகண்கள் காதளவும் ஒடிக்கொண்டிருந்து சுழலவும், கரியகொடிபோலும் புருவங்கள்வளையவும், ஆபரணங்களணிந்ததனங்களின் சுமையைச்சுபந்து இடைதுவளவும், இரண்டுபாதங்களிலணிந்துள்ள சிலம்புகளின் ஓசைகலீரென்றொலிக்கவும் நீங்காதவளாய்த் தழவினாள். எ - று.

கலவிசெய்யுங்கால் மகளிர்கட்குச் சொற்கள் குழறலும் கண்கள் சுழலலும் புருவங்கள்வளைதலும் இடைதுவளலும் சிலம்புகளொலித்தலும் உண்டெனக் குறிப்பித்தவாறுகாண்க. (கஉ௦)

இருவரீங்கிவருடலீரண்டோருயிரென்னப்
பெரியவார்த்தடங்கண்ணிணையிமையெப்பிரியா
ரொருவிராள் பலகழிந்தபின்னீங்கிவர்க்குரிமை
மருவுமைத்தர்களைவரைப்பயந்தனர்வளர்வார்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் இவ்விருவரும் உயிரொன்றுடலிரண்டென்று கண்டோருரைக்கும்படி மிகப்பெரிதாய் நீண்டுவிசாலித்த இரண்டுகண்களும் அவைகளின் இமைகளும்போலப் பிரியாது செல்லுகின்ற பலநாள்கள் சென்றபிறகு, இவ்விருவர்க்கும் உரிமையுடையவர்களாகக்கலந்தள்ள ஐந்துபுத்திரர்களைப்பெற்றார்கள், அப்புத்திரர்கள் வளர்வாராயினார். எ - று.

கண்கள் உறங்குங்காலத்திற் செயலற்றும் விழிக்குங்காலத்தில் இமைகொட்டியும் பிரியாதிருத்தல்போல, காதலன் மகிழும்போது காதலியும் மகிழ்ந்தும் காதலன் வருந்தும்போது காதலியும் வருந்தியும் இவ்வாறு மனஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்தாரென்பார், “கண்ணிணையிமையெனப்பிரியார்.” என்றார். (௧௩௧)

பயந்தமைந்தரப்பாதகமைந்தெனப்படுவா
ரியங்குநாள் பலகழிந்தன பின் னுமீங்கிவர்க்கு
வயங்குதாய்பெறுவனப்பொடுமகளிரோரிருவ
ருயங்கிமாரனுமயங்கிடப்பிறந்தனருலகில்.

(இ - ள்.) இவ்வுலகிலே அவர்கள் பெற்ற பிள்ளைகள் ஐவரும் சிறந்த பஞ்சமகாபாதகங்களென்று சொல்லத்தக்கவர்களாய் இவ்வாறு வாழும்நாள்கள் பலசென்றன. மீண்டும் இவ்விருவர்க்கும் புத்திரிகளிருவர், வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தங்கள் தாயினுடைய அழகோடு மனமதனும் மனம்வருந்தி மயங்கும்படி பிறந்தார்கள். ௭ - று.

உயங்குதல் - வருந்துதல். அழகிற்சிறந்த இரதியைத்தேவியாக வாய்த்துள்ள மனமதனும் இவர்களழகைக்கண்டு வருந்தியமயங்கும் அழகுடையாரென அம்மகளிர்களழகைச் சிறப்பித்ததுடன், தாய்போன்ற அழகுவாய்த்தார்கள் என்றமையின் அவளும் அத்தகைய அழகுடையாளெனக் குறிப்பித்தமையுங்காண்க. அவ்வளவு அழகுடைமையினுள்ளே அறிவிற்கிறந்த சுகுமாரனும் வருணசாரங்கடந்து மயங்கினுனென்க. (௧௩௨)

மைந்தரைவருங்கூற்றமோரைந்தெனவளர்வா
ரந்தமைந்தரோடருநெறியாறலைத்தொழுகிச்
சிற்திமன்பதைபொருள்கவர்ந்துயிருகச்செகுத்து
வெந்தழற்சுழல்விழிக்கடும்புலியெனவெகுள்வான்.

(இ - ள்.) அவ்வைந்துபுத்திரர்களும், ஐந்துமன்களோப்போன்று வளர்ந்து வருகின்றார்கள். அவ்வைந்துபுத்திரர்களோடும் சுகுமாரனென்பவன், நெருக்கமான வழிகளிலே வழிபறித்துத்திரிந்து, பிரயாணமாய்ப்போகும் ஜனங்களின் பொருள்களையழித்துக் கொள்ளையிட்டுக்கொண்டு, அவர்கள் உயிரிழக்கும்படிகொண்டு, வட வாக்கினியைப்போன்ற நிறமுள்ளதாய்ச் சுழல்கின்ற கண்களோப்படைத்த கொடிய புலியையொத்துக் கோப்பிப்பான். ௭ - று.

வழிபறிப்போர்க்குத் தாக்ஷணியமும் குளிர்த்தபார்வையும் சாந்தகுணமுமிரா தாகலின், “வெந்தழற்சுழல்விழிக்கடும்புலியெனவெகுள்வான்.” என்றார். களவு செய்வோரிடத்துத் தாக்ஷணியமுதலியன இராவென்பதை, “அருள்கருதியன்புடையராதல்பொருள்கருதிப் - பொச்சாப்புப்பார்ப்பார்கணில்.” என்னுந் திருக்குறளானுந்தெளிக. (௧௩௩)

ஆவொராயிரமாயிரமருமறைத்துறவோர்
சேவுமோர்பதியிரஞ்செகுத்தனன்றியோன்
பாவகாரியமெவையுளவையெலாம்பயின்றான்
வாவுதென்றிசைநிரயமொன்றுளதென மதியான்.

(இ - ள்) ஆயிரம்பசுக்களையும், அரியவேதமுணர்ந்த ஆயிரத்துறவிகளையும், பதினாயிரம் இடபங்களையும் சுகுமாரனென்னும் அக்கொடியவன்கொன்றான். தாவிப் போகின்ற தென்றிசையிலேயுள்ள யமபுரத்தில் நரகமொன்றிருக்கின்றது என்னும் சிந்தனையில்லாதவனாய், பாவகாரியங்களாயுள்ளவைக ளெவைகளோ அவையுனைத் தினும் பழகிவந்தான். ஏ - று.

கோகத்தியும் பிரமகத்தியும் விசேடமாகப்புரிந்ததல்லாமல் பாதகங்கள் பலவற்றினும் பழகிவந்தான் என்றமையின், அவனது பாவத்திற்களவில்லையாகலான், அளவுள்ள பாதகங்களுக்கமைத்த நரகங்களிலனுக்குச் சாலாமையென்கொண்டு, நமக்கொரு நரகமில்லையென்று சித்தித்தானென்பார், “வாவுதென்றிசைநிரயமொன்றுளதென மதியான்” என்றார். பாதகங்களிற்றலமைபெற்றது கோகத்தி, அத்தகைய நூறுகோக கத்திக்குச்சமானமானது ஓர்பிரமகத்தி, இத்தகைய பிரமகத்தியை அளவிறந்தனவாகச் செய்தானாகலின், இதற்குநரகமின்றென்பதுதேற்றம்போலும். நூறுகோகத்திக்குச் சமானமானது ஓர்பிரமகத்தி என்பதை, “ஆனந்தணர்மகளிரன்பாங்குழந்தைவதை - மானந்தரும்பிசிவார்த்தையிவை - மேனிரையே - கூறவருபாவங்குறையதொவ்வொன்றுக்கு - நூறதிகமென்றேதுவல்” என்னும் நீதிவெண்பாவானுந்தெனிக. (க௩௪)

மதுநுகர்ந்தனன்பிறர்பொருள் கவர்ந்தனன் மருளாக்
கதுமெனப்புரிபவத்தொகையாவரேகணிப்பார்
புதியபாதகமிழைப்பதற்கேதுவாம்புலைச்சி
யிதுபுரிந்தவனியங்குநாளாருயிரிந்தான்.

(இ - ள்.) கங்குடித்தான்-அன்னியந்திரவியத்தை அபகரித்தான் - காமத்தால் மயங்கி அதிதுரிதமாக அவன்செய்தபாதகத்தொகையை எவர்தான் என்னுவார்கள். அளவுகடந்த இப்பாதகங்களைப்புரிந்துகொண்டு அவன் திரியுங்காலத்தில், அவன் நூதனமாக இப்பாதகங்களைப்புரிவதற்குக்காரணமாயிருந்த அப்புலைச்சி தனதுயிர் துரந்திறந்தான். ஏ - று.

பஞ்சமகாபாதகங்களுள் முதன்மையாகியபொய்யினாலே மற்றைய நான்கும் விளைவதென்றும், காமத்திலே மற்றையநான்கும் அடங்கியிருக்கின்றனவென்றும் அறிந்துகொள்ளும்பொருட்டே பெரியோர்கள் அப்பஞ்சமகாபாதகங்களை வரிசைப்படுத்துகையிற் பொய்யைமுதலினும் காமத்தைக்கடையினும் அமைத்தார்களாகலின், காமத்தின்மேம்பட்ட சுகுமாரன் அதற்குமுந்தியுள்ளநான்கினும் தேர்ந்தானென்பார். மருளாக்கதுமெனப்புரிபவத்தொகையாவரேகணிப்பார்.” என்றும், ஒழுக்கத்திற்சிந்த சுகுமாரன் அவ்வொழுக்கத்தைக் கைவிடுவான் விளைந்தகாமத்திற்குக்காரணமாயிருந்தவன் புலைச்சியாகலின், “புதியபாதகமிழைப்பதற்கேதுவாம்புலைச்சி”. என்றும் கூறினார். (க௩௫)

குழலையாழினைப்பழித்தசொற்குதலையாளிறப்ப
வுழலேவேடைவெங்காமவெந்நோய்தெறவுடைந்தான்
சுழலருஞ்சிறைத்தும்பியஞ்சுருளிருளோதி
மழலைமக்களையிருவமைனையெனவரைந்தான்.

(இ - ள்.) வேய்ஈகுழலையும் வீணையையும் இழித்துக்கூறத்தக்க மழலைச்சொற்களையுடைய அப்புலைச்சி உயிர் துரத்தலும், தாகத்தையும் வெப்பத்தையும்விளைக்

கும் கொடிய காமப்பிணிவருத்தவருந்தினவனாய், சமுன்றுகொண்டிருக்கும் அரியசிற குகையுடையவன்கள் பொருந்திய அழகுடைத்தாய்ச் சுருண்டிருண்டென்ன கூந்தலை ப்படைத்த நிரம்பாமென்சொற்கள் கூறும் தனது புத்திரிகளிருவரையும் தனது மனைவியராக அமைத்துக்கொண்டான். எ - று.

உழலை-தாகம்-வேடை-வெப்பம்-ஒதி-கூந்தல்-மழலை-நிரம்பாமென்சொல். (1)

ஈன்றபேதையரிருவர் தமின்னலறுகர்த்து

கான்றகாமமீக்கூர்தரநாள் பலகழித்தா

னான்றபாதகமனைத்துமோருருவெனுமனையா

னேன்றுகுழ்வரைக்கானகத்தியங்குறுமேல்வை.

(இ - ள்.) தான்பெற்ற புத்திரிகளிருவருடைய காமஇன்பத்தை யதாவதித்து, பெரியோர்கள்வெறுத்த காமவிச்சைவிசேடிக்கப்பலநாட்கள்கழித்தான். மிகுந்தபாத் கங்களெல்லாம் ஒன்று கூடிய ஓர்வடிவமென்று யாவரும் கூறத்தக்க அச்சுருமாரன் புறப்பட்டு மலைசூழ்ந்துள்ளகாட்டில் திரிந்துகொண்டிருக்குங்காலத்தில். எ - று.

அழிவற்ற சிவபோகத்தைதானும் மெய்யன்பர்க்கு அழியுத்தன்மையதாகியமா தர்போகம் முதலியபோகங்கள்வாந்தியசனம்போலக்காணலின், “கான்றகாமம்.” என்றார். இத்தகையபோகத்தில் விசேடித்தது இந்திரபோகமாதலின், அதனையே ஒருபொருளாகப்பெரியோர்மதியாரெனின், ஏனையபோகங்களைக் கணவினுங்கருதா ரென்பதற்கையென்ன? இதனை, “போகம்வேண்டிவேண்டி லேன் புரந்தராதியின் பமு-மேகநின் கழவினையலாதிலேனெனெம்பிரா-னாகம்வின்கெம்பம்வந்துகுஞ்சியஞ்ச லிக்கணை-யாகவென்கைகண்டாரையாறதாகவையனை.” என்னும் மணிவாசகப் பிரான்மலர்வாக்கானும், “புள்ளியதோலாடைபுனந்தரவப்பூணணிந்த-வெள்ளியசெ ட்கண்விடையானடிக்கமல-முள்ளியமெய்யன்புடையாரருருத்துத்-தள்ளியசெல்வ த்தருக்கினையென்செய்தாய்.” என்னும்திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தானுந் தெளிக. (௧௩௭)

வேலைமாலிலம்புரந்தருளோர்தனிவேந்த

னாவளரரப்பரிதியுண்மீழ்தருமந்நா

ணூலினான்மறைவேதியர்க்கிடுபொருணோக்கிப்

பாலெவெஞ்சுரத்தாங்கவொதிருநப்பரித்தான்.

(இ - ள்.) கடலாற் சூழப்பட்டபெரிய நிவலகத்தையரசாரும் ஒப்பற்ற ஓர ரசன், விடந்தங்கிய ஒளியுள்ள கேது என்னும்பாம்பு சூரியனை விழுங்கிக்கக்கும் கிரகண்காலத்தினன்று, உபவீதமணிந்தவராய்ச் சதுர்வேதங்களுணர்ந்த மறையோ ர்க்குத்தானம்புரிகின்ற திரவியத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்து, பாலெலிமாலிய கடு வெளியிலே அம்மறையவர்களுக்கெதிரிப்போய்க்கொள்ளையடித்தான். எ - று.

கேதுவென்னும்பாம்பு சூரியனைவிழுங்கிக்கக்குதல் சூரியகிரகணமென்றும் இரா ருவென்னும்பாம்பு சந்திரனைவிழுங்கிக்கக்குதல் சந்திரகிரகணமென்றும், இவ்விரண் மெப்புண்ணியகாலங்களென்றும், அக்காலத்தில் தானம்புரியின் விசேடபலனுண்டெ ன்றுதல் கூறுதல் நூற்றுணிபாகலின், “ஆலவாளரப்பரிதியுண்மீழ்தருமந்நா-ணூலி னான்மறைவேதியர்க்கிடுபொருள்.” என்றார். இராகுகருநிறமும், கேதுசெந்நிறமும்,

உடையன். இவ்வாறு சந்திராதித்தரை இவ்விருகோள்களும் பற்றுதலானன்றோ இவற்றிற்குமுறையே மதிப்பகையென்றும்கதிர்ப்பகையென்றும்காரணப்பெயர்களேமைந்துள்ளன. (கநஅ)

நெற்றிகீண்டெழுருதியர்வெருவருநெஞ்சர்
பற்றுந்திடுவாயினர்பதறியப்பதைப்பர்
தெற்றுக்கால்னரோடினர்மீண்டனர்சென்றார்
கொற்றவேந்தனுக்கிவனிலையுணர்த்தினர்குழறி.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்களில் அநேகர், நெற்றிபிளக்கப்பட்டொழுதுகின்ற உதிரமுடையவர்களாகவும், அச்சத்தால்நெங்கியமனமுடையவர்களாகவும், பங்களிழந்தவாய்புடையவர்களாகவும், பின்னிக்கொள்ளும்கால்களையுடையவர்களாகவும், அவ்விடத்தினின்றும்மீண்டெவிரைந்துசென்று, வெற்றியுள்ள அரசனுக்கு இச்சிருமானதுதன்மையைவாய்குமுறுதலோடும் தெரிவித்தார்கள். ஏ - று.

ஒடினர்-மீண்டனர்-சென்றார் - முற்றெச்சங்கள். சிலரை நெற்றிபிளக்கக்குத்தியும், சிலரைப்பற்களுதிரும்படிதாடையிலறைந்தும், சிலரைஒடிப்போகாதபடிகாலில் டித்தும், மற்றையரைப்பயமுறுத்தியும் அவ்வவர்கள்வசமிருந்ததானப்பொருள்களைக் கொள்ளையடித்தானென்றபடி. அச்சத்தோடுகூறுகையில்நாக்குமுறுதலியல்பாக்லின், “உணர்த்தினர்குழறி” என்றார். (கநக்)

அனையகேட்புழிவடவையொத்தசினங்கதுவிக்
கணைகருங்கழல்வெண்குடைக்கடித்திறல்வேந்த
னினையசெய்தவற்கொணர்கெனவிசைத்தனனிக
முனைவரோடினரொருவருக்கொருவர்போய்முந்தி.

(இ - ள்.) அவர்கள் கூறியவார்த்தைகளைக்கேட்கும்போது, வடவாமுகாக்கினியைப்போன்று கொல்லத்தக்ககோபங்கொண்டு, சத்திக்கின்றபெருமைமிக்க வீரக்கழலையும் வெண்கொற்றக்குடையையும் மிக்கவல்லபத்தைபுமுடைய அவ்வரசன், இவ்வாறுசெய்தவனைப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்களென்று கட்டளையிட்டனன். சைனியவீரர்கள்விரைந்தோடினவர்களாய் ஒருவருக்கொருவர் முற்பட்டுச் சென்று. ஏ - று. கருமை-பெருமை. (கச0)

தொடர்ந்தபல்வரைமுடுக்கருமருநெறித்தொடர்பும்
படர்த்துபற்றினரடவியும்படப்பையும்படர்த்தா
ரடர்ந்தசேனைகண்டறிந்தனன்வெருவினனகன்றான்
மடந்தைமாரொடும்காரொடும்வ்வனமறைந்தான்.

(இ - ள்.) தொடர்ச்சியுள்ள பலமலைகளின் குகைகளிலும் நெருங்கிய பாதைகளின் சந்துகளிலும் தேடிப்போய்க் கானகத்தையும்கிட்டி நாடுகளிலும்சென்றார்கள். நெருங்கியசைனியங்களைப்பார்த்து அவர்கள்தன்னைத் தேடுதலையுந்தெரிந்துகொண்டு அச்சமுற்று அவ்விடம்விட்டுநிங்கி, தனது மகளிர்களோடும் புத்திரர்களோடும் அக்காட்டில் ஒளித்துக்கொண்டான். ஏ - று.

தேடப்புறப்பட்டசைனியவீரர்களிற்சிலர் மலைக்குகைகளிலும், சிலர்நடைவழிகளின்சந்துகளினும், சிலர்வனங்களிலும், சிலர் நாடுகளிலும் தேடிச்சென்றார்களென்க. (கசக)

ஒழுஞ்மாரிருட்கங்குலினிவ்வனமொருவி
யெழுவுகாவதம்பற்பலகழிந்தனனெகிப்
பொழுதியங்குறவுணதேயப்புடைப்பொருப்பின்
றமுவுசாரலினடவீபுக்கொளித்தவண்சரித்தான்.

(இ - ள்.) எங்கும்நிறைந்த இருளானது விசேடித்தஇரவில் இக்கானகத்தை நீங்கி, தோன்றுகின்ற பற்பலகாதவழிகளைக் கடந்துசென்று, விடியற்காலத்தில் ஊண தேய்த்தின்பக்கவிலுள்ள ஓர்மலையைச்சார்ந்த சாரலின்வனத்திற்சேர்ந்து, அவ்விடத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு வசித்திருந்தான். எ - று.

பயத்தினாலும் பலத்தினாலும் பழக்கத்தினாலும் ஓரிரவிற் பலகாதவழி நடந்தா னெனக்கொள்க, (கசஉ)

ஆயகானகத்தகவையுட்சரித்துறுமந்நாட்
பாயவேனெடுங்கண்ணியரிருமகப்பயந்தார்
தீயதீயனவீன்றெனப்பிறந்துறுஞ்செல்வர்
மாயமென்சிறுகுதலைகேட்டுவந்தனன்மகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காட்டின் உள்ளிடத்தில் வசித்திருக்கும் அக்காலத்தில், பாய் கின்ற வேல்போலும் நீண்டகண்களைப்படைத்த இரண்டுபெண்களும் இரண்டுபுத்தி ரர்களைப்பெற்றார்கள். தீவினைகள் தீவினைகளைப் பெற்றனவென்று சொல்லும்படி பிறந்த பிள்ளைகள்பேசும் மாயம்பொருந்திய மிருதுவான சிறிய குதலைச்சொற்களைக் கேட்டுப் பேருவகையுற்றான். எ - று.

புலைச்சியைக்கலந்ததே தீவினை, அப்புலைச்சிக்குப்பிறந்த புத்திரிகளைத்தழுவிய து அதினுந்தீவினை அவர்களீன்ற புத்திரர்களாதலின், “தீயதீயனவீன்றெனப்பிறந் துறுஞ்செல்வர்.” என்றும், எவ்விதகொலைபாதகனெனும் கரேசரித்தனெனும் எத்த கைய இனிய ஓசையினும் இனிய ஓசையாகிய மழலைச்சொற்கேட்கின்” மனமகிழ்வா னென்பார், “மாயமென்சிறுகுதலைகேட்டுவந்தனன்மகிழ்ந்தான்.” என்றும் கூறினர். உவந்தனன் மகிழ்ந்தான் ஒருசொன்னீர்மைத்து. இனிய ஓசையெவற்றினும் மழலைச் சொற்களே இனிமையுடைத்தென்பதை, “குழலினிதியாழிநிதென்பதம்மக்கண் - மழலைச்சொற்கோதவர்.” என்னும் திருக்குறளானுந்தெளிக. (கசஉ)

அன்னகானகத்தயல்விளிம்புடுத்தநாட்டரும்பு
மின்னிளம்பிறைமுடித்தநாகேச்சுரரிருக்கை
பின்னிடப்புகொவதம்பாதிப்பிற்பெருநீர்
மன்னுநல்வளஞ்சுரந்தெழுநாகைமாநகரம்.

(இ - ள்.) அத்தகையகாட்டின் அடுத்த சமீபத்திலுள்ள மதில்குழந்தநாட்டி லே, ஒளிவீசும் மூன்றும்பிறையைச்சூடிய நாகேச்சுரராலயமமைந்து, பிற்பட்டுள்ள அரைக்காதவழிவரையில் நிலவேறான நன்னீர்வனம் விசேடமாகவுடைய சிறந்த நாகைநகரமுள்ளது. எ - று.

நாகேச்சுரராலயமுள்ளதாய் அரைக்காதவழிதூரம் விசேடித்த நீர்ப்பெருக்கால் வளஞ்சிறந்துள்ளது நாகைமாநகரம் என்றபடி. (கசச)

உணாத் தமாநகர்மாதருமைந்தருமொருங்கே
யினாத் தெழுந்துநாகேச்சுரமெய்தினரிழைத்தார்
வரைத்துருமுழுமறைமொழிவரன்முறைமரபால்
வினாத் தெஞ்சடையவன்சிவராத் திரிவிரதம்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய சிறந்தநகரத்துள்ள மகளிர்களும் ஆடவர்களும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து கோஷித்துப் பிரயாணமாய் நாகேச்சுரராலயத்தை யடைந்தவர்களாய், அளவிடமுடியாத சதுர்வேதங்களுங் கூறுகின்ற வரிசைக்கிரமத்தின் முறைமைப் படி, வாசனைகமழும் சிவந்தசடைமுடியையுடைய சிவபிரானுக்குரிய சிவராத் திரிவிரதத்தை அனுஷ்டித்தார்கள். எ - று.

யாவராலும் அளவிடப்படாத சதுர்வேதங்களென்பார், “வரைத்துருமுழுமறை.” என்றும், அனுஷ்டிப்போ ரனுசரிக்கவேண்டிய கிரியைகளின் வரிசை என்பார், “வரன்முறைமரபு.” என்றுகூறினர். சிவராத் திரிவிரதம் இழைத்தாரெனமுடிக்க.

ஈதுணர்ந்திலனெம்பிரான்றிருமணிமுன்றிற்
றுதவிழ்ந்தலர்நந்தனவனமலர்தடவிப்
போதலுஞ்சுகுமாரன்மற்றுகொலைப்புலையன்
காதன்மிக்குநின்மவர்தொழுதுரைப்பனகண்டான்.

(இ - ள்.) சுகுமாரனென்னும் கொலைத்தன்மையுடைய புலையன், இச்சிவராத் திரிவிரத மகிமையறியாதவனாய், எமதுநாகேச்சுரரின் திருவாலயத்தின் அழகிய முற்றத்திலுள்ள, மகரந்தங்களைவீசி மலர்கள்விக்கித்திருக்கின்ற நந்தனவனத்திற்கிடக்கும் மலர்களைப் பொறுக்கிக்கொண்டு போகையில், மெய்யன்புமிக்க அடியார்கள் நாகேச்சுரரைப்பணிந்து பிரார்த்திப்பவற்றைப் பார்த்தான். எ - று.

நந்தனவனத்திருந்த மலர்களைத்திருடிக்கொண்டு திரும்புகையில் மெய்யடியார்கள் நாகேச்சுரரைத்தொழுது தோத்திரிப்பதைப்பார்த்தான் என்றபடி. (கசுசு)

ஆயகங்குலிற்கழகைமுவைந்துசென்றகலப்
பாயவெள்விடையெம்பிரானிஷங்கமுற்பவித்துத்
தூயவெண்பிறையிதழிமான்மழுப்படைதுவன்றச்
சாயைகாட்டலுநோக்கினன்றொழுதனன்றணந்தான்.

(இ - ள்.) அன்றிராத் திரியிற் பதினைந்துராழ்கை கடந்துபோக, பாய்ந்துசெல்லும் வெண்ணிறமுள்ள இடபத்தைவாகனமாகவுடைய எமதுசிவபிரான் சிவலிங்கத்திற்கேன்றி, களங்கமற்ற வெண்ணிறமமைந்த மூன்றும்பிறையும் கொன்றைமலர்மாலையும் மானும்மழுவாயுதமும் விளங்கும்படி தமதுருவைத்தரிசிப்பித்தலும் தரிசித்துப் பணிந்து நீங்கினான். எ - று.

அச்சிவராத் திரியினன்று அங்குக்கூடியிருந்த நாகைநகரர்களுள் உண்மையடியார்கள் சிலர் நாகேச்சுரரைப்பணிந்து பிரார்த்திக்குந்தருணத்திற் சென்றானாகலின், அவர்களுக்குச் சிவபிரானருளிய தரிசனக்கோலத்தை இச்சுகுமாரனும் காணப்பெற்றானென்றறிக்க. இதனானன்றோ? “நல்லாரொருவருளரேலவர்பொருட்-டெல்லார்க்குமப்பெய்யுமழை.” என ஒளவைப்பிராட்டியா ரருளினரென்க. (கசுஎ)

கள்ளுண்வாழ்க்கையெனறுழ்வலியாக்கையன்கடுவான்
புள்ளுநோக்குறின்வெருவரும்பாவிதென்புலத்தோ

னுள்ளுநாளொழுதுக்குறுமியற்கையனொருநா
ளெள்ளுபாதகமிறந்தெனத்தன் னுயிரிற்ந்தான்.

(இ - ள்.) கட்டுகுக்கும் வாழ்க்கையையுடையவனும், மிக்கவலியுடையவனும், மிக்கவலியுடையவனும், வேகத்துடனே பறக்கத்தக்க ஆகாயத்துள்ள பறவைகளும் இவனைப் பார்த்தால் அச்சுறத்தக்க பாவியும், யமபுரத் தலைவனாகியகாலனும் நினைக்கும் நாள் களை நேரத்தும் நரகத்தில் வருத்தத்தக்க தன்மையுடையவனுமாகிய சுருமாரன், ஓர் தினத்தில் யாவரும் இழித்துக்கூறும் பாதகமே இறந்ததுபோன்று தனதுயிரிழந்தான். எ - று.

கொலைக்கஞ்சாக்கொரோனுகையால் ஆகாயத்தில் காம்பறக்கும்போதே நம்மைக் கொன்றுவிடும் கொல்வானென்றச்சுறுப்பறக்கும் என்பார். “வான்புள்ளுநோக்குறின்வெருவரும்பாவி.” என்றும், உலகத்துள்ள பாதகத்தொழில்களை நேர்த்தும் இவனிடத்திருந்ததால் இவனிறக்கின் பாதகங்களிறக்குமென்பார், “எள்ளுபாதகமிறந்தென.” என்றும் கூறினர். இதனானன்றோ, “கொல்லான்புலாலைமறுத்தானைக்கை கூப்பி-யெல்லாவுயிருந்தொழும்” எனத்திருவள்ளுவராயனாருத் திருவாய்மலர்ந்தன ரென்க. (கசஅ)

அறுசீர்க்கழநெடிலாசிரியவிர்த்தம்.

வெஞ்சினத்தெறுழ்வலித்தென்புலத்தவரெலாம்வெகுளிமிக்கா
ரஞ்சுறத்தழல்விழித்தொழுமுத்தலையிற்படையெடுத்தார்
செஞ்சிலைப்படைகதைப்படைவலித்தொடர்விழித்திகிரிகொண்டார்
நஞ்சுருத்தெனவுருத்தனர் தெழித்தனர் பொருநகைவிளைத்தார்.

(இ - ள்.) கடுக்கோபத்துடனே மிக்க வல்லபமுள்ள யமபுரத்துள்ள கிண்கரர்களினவரும் கோபம்மேம்பட்டவராய், கண்டார் நடுக்குறும்படி அக்கினிப்பொறிபறக்கப்பார்த்து, மூன்று இலைகளையுடைய சூலாயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆன்றியும் செப்பமாகிய மலைபோற்பருத்த ஆயுதங்களையும் கதாயுதங்களையும் பாசக்கயிற்பற்றையும் ஏவுகின்ற சக்கராயுதங்களையும் கைகளிலே எடுத்துக்கொண்டவர்களாய் ஆலகாலவிஷம் கோபித்ததுபோலக் கோபித்துக் கர்ச்சித்துக் கோபச்சிரிப்புச் சிரித்தார்கள். எ - று.

வலித்தொடர் - பாசக்கயிறு. பொருநகை - சினச்சிரிப்பு. உருத்தனர்-தெழித்தனர். முற்றெச்சங்கள். (கசக)

சென்றாரப்பினர்வளைத்தனர் பிடித்தனர்முடைச்சிகரவன்றோள்
குன்றிணைத்தெனவிணைத்தனர்கதைப்படையிலவெங்கொடிமுடைத்தார்
நின்றழித்தனரிடித்தனர்கழுத்திடைநெடும்பாசமிட்டுப்
புன்றலைக்கணிபுதுக்குறுவிடித்தனருடன்கொண்டபோவார்.

(இ - ள்.) அதட்டினவர்களாய்ப்போய் வாயினால் பொருந்தச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் முடைநற்றமுள்ள புலச்சியின் சோரநாயகனாகிய சுருமாரனுடைய தோள்களை மலைகளைச்சேர்த்ததுபோலச் சேர்த்துக்கட்டினார்கள். கதாயுத்தால் அவனது பெரிய கதுப்பைப்பிளந்தார்கள். எதிரிலேநின்ற அடித்தார்கள். குத்தினார்கள். அவன்கழுத்தில் நீண்ட பாசக்கயிற்பைப்போட்டுச் சுருக்கிட்டு, அற்பத்தன்மையு

டைய அவனதுகண்கள் பிதுங்கும்படிசெய்து கோஷித்துக்கொண்டு தங்களுடன் இழுத்துப்போகின்றார்கள். எ - று.

(க௭0)

ஆயகாலத்துமுப்புரங்கைத்தெரிகொளுத்தாதிராதன்
றாயபொற்றிருவுளத்திவையுணர்ந்தருடலுந்தொல்லேமேனாட்
டாயநங்கங்குலிற்கடிக்கையீடொட்டினெம்பதமுணர்ந்தான்
போயவற்கொணர்கெனக்கணமுதற்றலேவர்தென்புலமடைந்தார்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில், திரிபுரங்கிலையும் நகைத்தெரித்தருளிய முதல்வராகிய சிவபெருமான், தமது தாய்மையமைந்த அழகிய திருவுள்ளத்திலே, இவ்வாறுசுகுமாரன் படுகின்ற யமவேதனையைக் கருதியமாத் திரத்தில், முன்கழிந்த நாளிலே புகழ்பரவிய நமது இரவாகிய சிவராத்திரியினன்று பதினாறுநாழிகையில் நமதுதிருவடிகளைத் தரிசித்தவனாகிய அச்சுகுமாரனை நீங்கள்போய் அழைத்துவாருங்கொன்று கட்டினையிடலும், முதன்மைபெற்ற சிவகணத்தலைவர்கள் யமபுரத்திற் சேர்ந்தார்கள். எ - று.

பகற்சாமம்நான்கு இராச்சாமம்நான்கு ஆகஎட்டுசாமங்களைக் கொண்டது ஓர் நாளாதலானும், சிவராத்திரியி னன்றிரவில் நான்குசாமங்களினுமே பூசைநடத்த வேண்டுமெனவாதலானும் நானேக்கூரருக்கு அன்று இரண்டாஞ்சாமபூசை நிறைவேற்றி மூன்றாஞ்சாமபூசை தொடங்குகையில் அந்நகரத்தார் பிரார்த்தனைக்கிரங்கிக் கோலத்தைக்காட்டி யருளும்போது இச்சுகுமாரனும் தெரிசித்தானாகலானும் “கடிகையீடொட்டினெம்பதமுணர்ந்தான்” எனக்கூறினர்.

(க௭௧)

தண்டிசக்கரமழுப்படைதிரிசூலங்கொடுஞ்சாபநெயி
பிண்டிபாலங்கதிர்க்கட்கமற்றுளவெலாம்பெரி துகொண்டார்
திண்டிற்றெருமுகச்சண்டவெம்படையொடுஞ்சென்றிறுத்தார்
கொண்டெதிர்த்தனர்வனோத்தனர்வினோத்தனர் கொலைக்கொடியவெம்போர்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சேர்ந்த சிவகணத்தலைவர்கள் தண்டாயுதம் சக்கராயுதம் சூலாயுதம் வளைந்தவில் அழகுவாய்ந்த ஏறியாயுதம் ஒளியமைந்த வாளாயுதம் மற்றுமுள்ள ஆயுதங்க ளனைத்தையும் விசேடமாகத் தாங்கினவர்களாய், மிக்கவல்லபமுள்ள போர்க்களத்திற் பிரயோகிக்கும் பெரியபாசுபதாஸ்திரத்தோடும்போய் எதிர்த்தார்கள். யமகிங்கரர்களும் எதிர்கொண்டு எதிர்த்தவர்களாய்ச் சூழ்ந்துகொண்டு கொலைத்தன்மையுடைய மிகக்குருமான யுத்தத்தை விளைத்தார்கள். எ - று.

(க௭௨)

அக்கணத்துக்கணத்தலைவர்சென்றழல்விழித்தடல்வப்போர்
தெக்கணத்தவரொடம்புக்கிழைத்தமகினந்திருகிநின்றார்
தொக்கவெம்படைபடத்தலைதெறித்தனவிழித்தொகைதெறிப்பச்
செக்கர்தென்புலம்விழுந்தனவெனக்குருதிசெஞ்சேறுபட்ட.

(இ - ள்.) அத்தருணத்திற்றானே சிவகணத்தலைவர்கள் எதிர்த்துப்போய்க் கண்களில் அக்கினிப்பொறி பறக்கப்பார்த்து வல்லபமமைந்த வெற்றியுள்ள யுத்தத்தை யமபுரத்தவர்களுடனே கிட்டிப்பூரிந்து, கொல்லத்தக்க கோபந்தாங்கினவர்களாயிருந்தார்கள். அக்கணத்தவர்களால் விடப்பட்ட தொகுதியாகிய பெரியஆயுதங்கள் தாக்குதலினாலே யமபுரத்தவர்களின் கூட்டமாகிய கண்கள் தெறித்துவிழும்படி அவர்க

ள்தலைகள் தெறித்தன. செவ்வானங்கள் யமபுரத்தில்தெறித்தனவென்று கண்டோர் கூறத்தக்கதாய் உதிரத்தின் செங்குழம்புதேக்கின. எ - று. (கருட)

பல்லிழந்தனர்கரப்படையிழந்தனர் துணைப்பணைநெடுந்தோட்
கல்லிழந்தனர் தடக்கரமிழந்தனர் சரங்கால்பரப்பா
வில்லிழந்தனர் புலால்வேலிழந்தனர் விடா மிடலிழந்தார்
சொல்லிழந்தனர் ருயிர்த்தொகையிழந்தனர் பொருமறவிதூதர்.

(இ - ள்.) பகைவர்களாகிய யமனாதர்களென்னும் கிங்கரர்களில் சிலர் பற்களிழந்தார்கள், சிலர் கையிற்பிடித்துக்கொண்டிருந்த ஆயுதங்களிழந்தார்கள், சிலர் பருத்துநீண்ட இரண்டொருபுயங்களைன்னும் மலைகளிழந்தார்கள், சிலர் விசாலத்தகைகளிழந்தார்கள், சிலர் வாயுவேகம்போலும்பரவுகின்ற அம்புகள் பூட்டிய வில்லிழந்தார்கள், சிலர் புலால்மணங்கமழும் வேலிழந்தார்கள், சிலர் எக்காலத்தும் அழிவுபடாத வல்லபமிழந்தார்கள், சிலர் வீரக்கூறுதலிழந்தார்கள், சிலர் தங்கள் உயிர்த்தொகுதிகளை யிழந்தார்கள். எ - று. (கருசு)

தாளிழந்தனர் முடித்தலையிழந்தனர் துணைச்சயிலமேருத்
தோளிழந்தனர்கரத்துணையிழந்தனர் விழித்தொகையிழந்தார்
கோளிழந்தெழுமதிக்கடவுளொத்தடுதிற்றகுரவைகொண்டார்
வேளிழந்திடவிழித்தமலுமிழந்தவனடித்துணையவீரர்.

(இ - ள்.) சிலர் காலிழந்தார்கள், சிலர் மகுடமணித்துள்ள சிரமிழந்தார்கள், சிலர் மேருவரையநிகர்த்த இரண்டொருபுயங்களை யிழந்தார்கள், சிலர் இரண்டுகைகளையு யிழந்தார்கள், சிலர் கண்களின் கூட்டங்களையிழந்தார்கள், மன்மதன் உயிரிழக்கும்படி நெற்றிக்கண்ணிற் றீப்பொறியைக்கக்கிய சிவபிரான் திருவடியையே துணையாகக்கொண்ட சிவகணத்தலைவர்கள், இராகுவென்னுங்கோளால் விழங்கிவிடுபட்டு உதயமாகிய பூரணசந்திரனைப்போன்று மிக்கவல்லபத்தாற் குரவைக்கூத்தாடினார்கள். எ - று.

யமகிங்கரர்கள் அச்சுமாரனது புண்ணியத்தைக் கூர்ந்துயோசிக்காமற்பிடித்ததே முதற்குற்றம், அதன்பின்னும் அவனைப்பலவிதமாக இம்சித்தது அதினுங்குற்றம், அத்தருணத்திற் சிவகணத்தலைவர்கள் வந்தபோது உடனே தங்கள் தொழில்களை விட்டு வணங்காதிருத்தது அதனினுங்குற்றம், அத்துடன் அவர்களுக்குச் சமானராய்த் தங்களை மதித்துப் போர்புரியத்தொடங்கியது பெருங்குற்றமாதலின், அவர்கள் இவ்வாறு சின்னப்பின்னமாய்த் தண்டிக்கப்பட்டார்களென்றிக. யமகிங்கரர்கள் கருநிறமும் குரூரத்தன்மையும் உடையவர்களாதலின் அவர்களை இராகுவென்னுங் கோளுக்கும், சிவகணத்தலைவர்கள் திருவெண்ணீறுத்தாளித்த திருமேனியுடையராய்ச் சார்தருணமும் உடையவர்களாகலின் அவர்களைப் பூரணசந்திரனுக்கும் உவமித்து “கோளிழந்தெழுமதிக்கடவுளொத்து.” என்றார். கலைகணிதரம்பிய பூரணசந்திரனையே கோள்கள் பற்றுவதாகலின் மதிக்கடவுளென்றதற்குப் பூரணசந்திரனைப்பொருள்கொண்டாம். குரவை - களிப்பினுக்கைகோத்தாடல். சிவகணங்கள் வெற்றிகொண்ட மகிழ்ச்சியாற் கைகோத்தாடலின், “குரவைகொண்டார்.” என்றதென்க. அன்றியும் குரவைகொண்டார் என்பதற்குப் பேரொலிசெய்தார்களெனக் கூறினுமாம். (கருடு)

முறுகுவெள்ளெயிறடித்தலைதெறித்தோடிவின்முகமுட்டிக் குறுகவிண்ணுயிரம்பிறைபொடிப்பனநிகர்ப்பனகுறிப்பி னறுதலைக்குறையிரத்தங்குதித்தெழுவுவெண்ணுவெந்தீத் தெறுதழற்கானகத்துலவைவேவுனவெனச்சிவனுமன்றே.

(இ - ள்.) முறுக்குடைத்தாய் வெண்ணிறமமைந்த அக்கங்கரர்களின் பற்கள் உதிரப்பிரவாகத்தின் அலைகளிலடிக்கப்பட்டுத்தெறித்துப்போய் ஆகாயமுகட்டில் தா க்கிக் கிழேவிழுதலும், அத்தோற்றத்தையோசிக்கின், ஆகாயத்தில் சந்திரனை ஆயிரம் துண்டுகளாய்ப் பொடித்ததையொத்தன. உடலறுபட்ட தலைக்குறைகள் அவ்வுதிரப் பிரவாகத்திலே குதித்தெழுகின்ற தோற்றம் மூங்கில்மரங்கள் மாய்தலாற்றோன்றிய தடிக்கத்தக்க மிகக்கொடிய அக்கினிபற்றிய காட்டிலுள்ள மற்றைமரங்களும் வேகி ன்றவைபோன்றதென்று சொல்லும்படி ஒத்திருக்கும். எ - று.

மன் - ஓ - அசைகள். முறுக்குடன் வளைந்திருக்கும் பற்கள் உதிரப்பிரவாகத் தின் அலையால் எறியப்பட்டு ஆகாயத்தில் முட்டிக்கிழேவிழுதலால், ஆகாயத்துள்ள சந்திரன் ஆயிரம் பிளவுபட்டுவிழுகின்றதுபோன்றும், உதிரப்பிரவாகமே அலையெடு த்தெறிகையில் அக்கினிபற்றியெறிதல் போன்றிருத்தலால், அது மூங்கில் வனம் பற்றியெறிதலுக்கும், தலைகள் அப்பிரவாகத்தில் குதித்தெழுதல் அக்காலையில் அங் குள்ள மரங்கள் பற்றியெறிந்து அக்கினியில் விழுதலுக்கும் ஒத்திருக்கின்றதென்றும் கூறினர். (கருள்)

வெள்ளவெங்குருதியெங்கணுமெடுத்தோடிவெவ்வேறுபேதத் தள்ளல்வானிரயமெங்கணுநிறப்பினபிணத்தொகையையம்மா கொள்ளைபோயினநெடுந்தென்றிசைக்கிழவனூர்கொடிதிழைத்தார் ரெள்ளரும்போரிழந்திரியலாலியமனாடியில்போன.

(இ - ள்.) மிக்க உதிரப்பிரவாகம் எவ்விடங்களினும் பெருக்கெடுத்துப்பிரவாகி த்து வெவ்வேறு பேதங்களாயுள்ள சிறந்த அள்ளல்முதலிய நரகங்களனைத்தினும் பி ணத்தொருதிகளை நிரப்பிவிட்டன. தென்றிசைக்கதிபனாகிய இயமனது நகரம் கொள் ளையடிக்கப்பட்டன. குரூரம் புரிந்த கிங்கரர்கள் இகழ்ச்சிசூதுதற்கரிய யுத்தத்தில் தோல்வியுற்றவர்களாய்ப் புறங்காட்டியோடுதலால் இயம்புரம் அழிந்துவிட்டது. எ - று.

அள்ளல் ரௌரவம் கும்பிபாகம் முதலியன நரகங்களின்பெயர்களாதலின், “அ ள்ளல்வானிரயமெங்கணும்” என்றுகூறினர். அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். சிவகணத் தலைவர்க ளெனமதியாது போர்புரிந்த கொடியர்களைன்பார், “கொடிதிழைத்தார்” என்றதென்க. சிவகணத்தலைவர்கள் புரிந்தபோர் யாவரும் புகழ்த்தக்கதேயன்றி இகழ் தத்தக்கதன்றென்பதை எள்ளரும்போர் என்றதனாலறிக. (கருள்)

அந்நிலத்தஞ்சுறுஞ்சு குமாரனைப்புரந்தஞ்சலென்னுப் பொன்னுடைத்தெய்வமானத்தினுய்த்தவனெடும்போகலுற்றார் கொன்னுனைச்சூலவெங்கணமுதற்றலைவர்தோள்கொட்டியார்த்தா ரின்னிளம்பிறை முடிச்சடையவன்கலைசென்றெய்தினூரால்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அச்சமுற்றிருக்கும் சுருமாரனைப்பரிபாலித்துப் பயப்படாதேயென்றுகூறி, பொன்னாற்செய்த தெய்வீகம்பொருந்திய விமானத்திலேறச்செய்

து, அவனுடனே செல்லத்தொடங்கிய வெற்றியமைந்த கூர்மையான சூலாயுதத்தை யுடைய கொடிய சிவகனுதிபர்கள், தோள்தட்டி யாரவாரித்தவர்களாய், இனிமையுட ன் இளமையும் வாழ்ந்த மூன்றாம்பிறையைச்சூடிய சடைமூடியையுடைய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் திருக்கைலயிற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஏ - று.

காலதூதர்களைக்கொண்டு கடவுள் கட்டளைப்படி சுருமாரனைக் கைலக்கழைத்து வந்தோமே என்னுங்களிப்பால் புயங்கொட்டியாரவாரித்தார்களென்க. போகனுந் றார் ஆர்த்தார் முற்றெச்சங்கள். ஆல்-அசை. (௧௫௮)

கண்டமூக்கண்ணினு னுண்மகிழ்ந்திடையறாக்கருணைசெய்தா னண்டர்நாயகனுருப்பெற்றுநெஞ்சருகியோரருகுநின்றான் றெண்டர்பெற்றிடுபயன்பெறவளித்தனனவன்றொல்லவானோர் துண்டவெண்பிறையினுனிலைபுணர்ந்திருகரந்தொழுதுநின்றார்.

(இ - ன்.) அச்சுருமாரனை அழைத்துவரப்பார்த்த முக்கண்களையுடைய சிவபெ ருமான் திருவுண்மகிழ்ந்து ஓர்காலுமொழியாத திருவருள் சுரந்தனர். அச்சுருமான் தேவர் பிரானாகிய சிவபெருமானுடைய சாரூபம்பெற்று மனமுருகியிருப்பவர்களின் சமீபத்திலிருந்தான். அப்போது சிவபிரான் அவனுக்கு மெய்யடியார்களடையும் பேற் றைப்பாலித்தனர். புராதனமாயுள்ளதேவர்கள் வெள்ளிய மூன்றாம்பிறையணிந்தவ ராகிய சிவபிரான் திருவருணிலைமையைத்தெளிந்து இரண்டுகரங்களையுஞ் சிரமேற் கூப்பிப் பணிந்துநின்றார்கள். ஏ - று.

அச்சுருமான் அச்சத்துடனே சிவபிரானைச்சமீபியாமல் அவரது சாரூபம்பெ ற்றவர்பக்கலில் நின்றானென்பார், “அண்டர்நாயகனுருப்பெற்றுநெஞ்சருகியோரரு குநின்றான்.” என்றும், தேவர்கள் நீட்டித்த ஆயுளுடையராய் வெகுகாலமிருப்பவ ராகலின். “தொல்லவானோர்.” என்றும் கூறினர். (௧௫௯)

வெருவருந்தகையனாகியநமன்சித்திரகுத்தனைவிளித்தான் கருதரும்பாதகன் சிவகணத்தவரொடுங்கைலைசென்றான் செருமுகத்திவரிழைத்தனவுமப்பாதகன்செயலுமுக்க றெருவனைத்தொழுதுதூத்திடுதுமென்றொளிமணிக்கைலையுற்றான்.

(இ - ன்.) அச்சங்கொண்டதன்மையுடையவனாகிய இயமன் சித்திரகுத்தனை அழைத்துக்கொண்டு, யாவராலும் நினைத்தற்கரிய பாதகம்புரிந்தவனாகிய சுருமாரன் சிவகணத்தவரோடு திருக்கைலையடைந்தனன். இச்சிவகணத்தவர்கள் புத்தமுகத்திற் புரிந்த செயல்களையும் அச்சுருமாரனாகிய பாவியின் செய்கையையும் முக்கண்களையு டைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானப்பணிந்து சொல்லுவோமென்று, பிரகாசம் மிக்க இர த்தினகுகிதமாயிருக்கும் திருக்கைலையைச்சேர்ந்தான். ஏ - று.

சிவகணங்கன்புரிந்த கொடுமைகளைக்கண்டு அச்சமுற்றவனாகிய நமனென்பார், “வெருவருந்தகையனாகியநமன்.” என்றார். (௧௬0)

பெற்றமேறியதனிப்புனிதனைப்பரவியெம்பெருமசென்றே பற்றிவந்தனர் புலைச்சுருமாரனென்னுமிப்பாவிதன்னை யுற்றகாலத்தருட்சிவகணத்தவர்மறித்துடனுருத்துக் கற்றடந்தோளினம்படைசெகுத்திவனொடுங்கைலைவந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறேசென்று இடபத்தின்மீதூர்ந்தருளும் ஒப்பற்ற சிவபிரானைத் தொழுது, எம்பெருமானே! அடியேன் தூதுவர்கள்சென்று புலக்குலத்திற்சேர்ந்த சுகுமாரனென்னும் இப்பாவியைப் பிடித்துக்கொண்டெவருந்தருணத்தில், அருணிறைந்த சிவகணத்தவர்கள் தடுத்து உடனேகோபித்துமலைபோலும் திண்ணிதாய்விசாலித்த புயங்களினாலே அடியேன் சைனியங்களைக்கொன்று இச்சுகுமாரனுடனே இக்கயிலையில் வந்தார்கள். எ - று.

இச்சுகுமாரன் மறைக்குலத்திற்பிறந்து ஒழுக்கங்குன்றிப் புலைத்தன்மையடைந்தமையின், ‘புலைச்சுகுமாரன்.’ என்றும், சிவகணத்தவர்கள் பெரும்பாலும் ஆயுதங்களாற் கொல்லாமல் தங்கள் புயவல்லபத்தினாலேயே கொன்றார்களே என்பார், “கற்றடந்தோளினெம்படைசெழுத்து.” என்றும் கூறினன். பற்றிவந்தனரும்ற்காலத்து எனக்கூட்டுக. (கசுக)

கோறலஞ்சலன்மதுக்கொள்வதஞ்சலனங்கொடுமைசெய்யச் சேறலஞ்சலன்மறைத்தெய்வமாமரபினிற்சென்றுதித்து மாறரும்புலமகட்புணருமங்கவள்வயின்வந்துதித்தார். நாரிருங்கோதையோரிருவரைத்தழுவிபின்னலதுகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொலைசெய்வதற் கச்சமற்றவனாகவும், மதுபானஞ்செய்வதற் கச்சமற்றவனாகவும், கொலைபுரியுங் கொடுமைபுரியச்சேர்வதற் கச்சமற்றவனாகவும், வேதமார்க்கந்தழுவிய தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த மரபில்வந்துபிறந்து, மாறுபட்டிருத்தற்கரிய புலமகளைக் கலந்துகொண்டு, அவளிடத்திற் பிறந்தவர்களாகிய பரிமளம்மிக்க பெரியகூந்தலையுடைய புத்திரிகளிருவரைக்கலந்து அவர்களது இனிய சிற்றின்பத்தை அனுபவித்தான். எ - று. (கசுஉ)

இவனிழைத்திடுபவத்தெல்லைகண்டிலமெடுத்தோதினெந்தாய் தவமுயற்சியர்பெறாவீடளித்தனையிதோதருமமென்னக் கவர்தலைச்சூலிமென்னகைவினைத்திவனுழைக்கண்ணடத்தாச் சிவதினக்கங்குல்பெற்றற்றைநாளொம்மடிச்சிந்தைசெய்தான்.

(இ - ள்.) எமதுபிதாவே! விரித்துக்கூறவேண்டுமாயின் இச்சுகுமாரன்புரிந்த பாவத்தின்அளவுகாணும், தவமுயற்சியோர்களும் பெறுதற்கேலாத முத்தியின்பம்பாலித்தீர், இது நீதியோவென்றுகேட்க; கிளைகளோடுகூடிய மூன்றுதலைகளைப்படைத்த குலத்தையெந்திய சிவபிரான் புன்னகைகொண்டு, இவனிடத்தில் ஓர்காலத்துங்கண்டிராத சிவராத்திரிவிரதத்தைப் பார்க்கப்பெற்று, அன்றையத்தினத்திலே எமது திருவடியைத்தியானித்தான். எ - று.

இவன்புரிந்த பாதகங்கட்கு மீளாநரகத்தழுத்தவேண்டியது முறைமையாக, அதற்குமாறாய் வெகுநாளாருந்தவம்புரிந்தோர்க்கு மடையப்படாத முத்தியின்பம்பாலித்தல் முறைமையோ வென்பான், “தவமுயற்சியர்பெறாவீடளித்தனையிதோதருமம்.” என்றும், இச்சுகுமாரன் ஓர்காலத்தும் தானே நடத்தியிராத சிவராத்திரிவிரத மகிமையைக் காணப்பெற்று, அத்தினத்தில் நல்லெண்ணமுதித்து நமது திருவடியைச் சிந்தித்தானென்பார், “இவனுழைக்கண்ணடத்தாச் - சிவதினக்கங்குல்பெற்றற்றைநாளொம்மடிச்சிந்தைசெய்தான்.” என்றுகூறினார். (கசுந)

ஆதலாலிவனுழைக்கொடியபாதகமெலாமனல்கனற்றத்
திதும்பஞ்சியிற்சென்றுறும்பரிதிமுற்றிமிரமொத்தவ்
வாதவன்கதிரொளிப்பனிநிகர்த்தனவிதற்கையயில்லை
நீதடுத்திடுவதற்கெளியனன்றென்றன்னிலவணிந்தோன்.

(இ - ள்.) ஆகையினாலே இவனிடத்திருந்த கொடும்பாதகங்களைத்தும், அக்
கினிதகிக்கக் கெடுதியுறுகின்ற பஞ்சப்பொறியைப்போலவும், உதயமாகிப் பிரகாசித்
தும் சூரியனுக்குமுன் இருளைப்போலவும், அச்சூரியனது கிரணங்களின் பிரகாசத்
திற்குமுன் பனியைப்போலவும் ஆய்விட்டன. இதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை.
ஆதலால் இவனுக்கு முத்தியின்பம் பாலிக்கப்படாதென்று நீதடுப்பதற்கு எளியவ
னல்ல என்று சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருவாய்
மலர்ந்தனர். ஏ - று.

அக்கினிப்பொறிமுன்பருத்திப்பொதியும் சூரியன்முன்னிருளும் அவன் கிரண
த்தினொளிமுன்பனியும் எவ்வாறுநில்லாவோ அதுபோலச் சிவராத்திரிபுண்ணியகால
தரிசனத்தின்முன் இவன்புரிந்த பாதகங்களைத்தும் ஒழிந்துவிட்டன என்றபடி.
பாதகங்களொழிந்து புண்ணியனாய்விட்டமையின் அவனுக்கு முத்தியின்பம் பாலிக்
கப்படாதென்று தடுக்கத்தக்க தரத்தினனல்ல நீ என்றார். (௧௬௪)

எம்பிரானிவையுரைத்தருளவொன்றுரைசெயானியமனெந்தாய்
நம்பநாயகதிரிசூலப்படைத்தேவபுன்னகைநிலாவான்
வெம்புமுப்புரமெரித்தருள்பரம்பரதராய்விடையெனப்போ
யிம்பரானவொலாகைதரத்தென்றிசைக்கெய்தினாலு.

(இ - ள்.) எமது சிவபிரான் இவ்வாறு திருவாய் மலர்ந்தருளவும், அதுகேட்ட
இயமன் ஒன்றுக்கூறாதவனாய் எமது பிதாவே! நம்பரே! நாயகரே! திரிசூலாயுதமு
டையதேவரே! குறுநகையின் சந்திரிகையால் கொடுமையிக்க திரிபுரங்களைத்தடுத்த
ருளிய மேலானபரமரே! அடியேனுக்கு விடையளித்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தி
த்துச்சென்று, இவ்விடத்துள்ளவர்களெல்லாம் நகைக்கும்படி தனது இயமபுரத்திற்
கடைந்தனன். ஏ - று.

ஆல் - அசை. நம்பு என்பதற்கு விருப்பமெனப்பொருளிருத்தலின் நம்பன் என்
பதற்கு விருப்பமுடையவனெனப்பொருளாதலிக, எனவே ஆன்மாக்களிடத்தில்
விருப்புமீக்கூர்ந்த திருவருளுடையானென்பதேதாற்பரியமெனப்பெரியோர்கூறுவர்.
இம்பர் என்பது ஈண்டு அத்திருக்கைலையிலுள்ளவர்களென்பதன்மேற்று. (௧௬௫).

ஈதுநஞ்சிவனருட்கங்குலின்பெருமைமற்றி தனையுள்ளக்
காதலிப்பெரிதிழைப்பவர்பெறும்பதவியார்கழறுகிற்பா
ராதியிற்சிவநிசிக்குப்பவம்புகலமற்றறிதினொன்னைச்
சூதமெய்த்தவன்மொழிந்திடுமுனித்தலைவர்கைதொழுது நின்றார்

(இ - ள்.) இதுதான் மது சிவபிரானுடைய திருவருள்கிடைத்தற்குரிய சிவ
ராத்திரியின்பெருமையாகும். இவ்விரதத்தை மனவிருப்பத்துடன் விசேடமாய் அதுவத்
தப்பவர்கள் பெறத்தக்க பதவியை யாவர்கூறுவர். பூர்வத்திற் சிவராத்திரியுண்டாகிய
காரணத்தை யாம்சொல்ல நீங்களறிந்துகொள்வீர்களாகவேன்று, உண்மைத்தவத்தின

ராகிய சூதமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருள நைமிசாரணியமுனிவர்களெல்லாம் கரங்க ளைச் சிரமேற்கூப்பிப்பணிந்து நின்றார்கள். எ - று.

இதுகாறும் சிவராத்திரிவிருத அதுஷ்டிப்பின்பேற்றைக் கூறிவந்தமையின், இனி அச்சிவராத்திரியின் உற்பத்தியைக் கூறத்தொடங்குகிறென்றபடி. (கசுங்)

கலிவிரூந்தம்.

கற்பமீறுபட்டுநதிக்கமலவீட்
டிற்புரந்துலகின்றவனிற்றுறப்
பெற்றெழுந்தபிரளயத்தாருயிர்
முற்றுமுற்றமுடிந்தெழுக்குவின்.

(இ - ள்.) ஓர்கற்பம் அழிவுற்று, திருமாலுந்தியிலுதித்துத் தாமரைவீட்டிலிருந்து உலகைச்சிறுட்டித்த பிரமணிறக்க, அப்போதுண்டாகிய பிரளயத்திலே ஆன்மவர்க்கங்களனைத்தும் அழிவையடையத்தோன்றிய இரவில். எ - று.

ஓர் கற்பகாலமே பிரமனாபுளாதலின், “கற்பமீறுபட்டுநதிக்கமலவீட் - டிற்புரந்துலகின்றவனிற்றுற.” என்றார். (கசுங்)

யாமநாலுமிருந்துமையாளிளங்
காமர்வெண்பிறைக்கண்ணியற்பூசியாச்
சேமவல்லிருட்சென்றகடைத்தலைத்
தோமில்வையந்தொடங்குறுந்தொல்லோநாள்.

(இ - ள்.) அவ்விரவின் நான்குசாமங்களிலும் உமாதேவியார்வீற்றிருந்து இளமையுடைத்தாய் அழகியவெண்ணிறமமைந்தமூன்றம்பிறையையணிந்துள்ள சிவபிரானைப்பூசித்து, கொடிய இருளின் புதையலான அவ்விரவுகழிந்த கடைசியில் பழையபடியே குற்றமற்ற உலகைச்சிறுட்டிக்கத்தொடங்கிய நாளிலே. எ - று.

இச்சிவராத்திரியின்னு இரவு நான்குசாமங்களினும் இடைவிடாது பூசித்து அதுஷ்டிக்கவேண்டியதுவிதியாதலால், “யாமநாலுமிருந்து” என்றும், இரவில் இருள் ஒரேகூட்டமாய்ச் சேர்ந்திருத்தலால், “சேமவல்லிருள்” என்றும், இருணைக்கமும் சூரியோதயமும் மறுதினத்தொடக்கமுமாகிய வைகறையிலென்பார், “கடைத்தலை” என்றும் கூறினர். தொல்லேதோமில்வையந்தொடங்குறுநாள் எனமாற்றிக்கொள்க. ()

எந்தைநானுனையேத்தியகங்குடை
சுந்தைகூர்சிவராத்திரியென்றுபேர்
தந்துநோற்றவர்சரயுச்சியம்பெறப்
புந்திகூர்ந்தருளென்றடிபோற்றினுள்.

(இ - ள்.) எமது பெருமானே! அடியேன் தேவீரைப்பூசித்த இவ்விரவிற்கு யாவரும் சுந்திக்கத்தக்க சிவராத்திரியென்று பெயரளித்து, இவ்விரதத்தை யதுஷ்டித்தவர்கள் சாயுச்சிய மடையுமபடி திருவுளங்கொண்டருளவேண்டுமென்று அவர் திருவடியை வணங்கினார். எ - று.

இவ்விரதத்தை யதுஷ்டித்தோர்க்குப் பிறவி நீங்கவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையராய் இரண்டறக்கலத்தலாகிய, “சாயுச்சியம்பெறப்புந்திகூர்ந்தருள்” என்றனை

ரென்க, என்னை? சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் சாயுச்சியம் என்னும் நார்பதவிகளுள், சாலோகம் சிவலோகத்தில் வசிப்பதும், சாமீபம் சிவபிரானுக்கருகில் அனுக்கத்தொண்டு புரிதலும், சாரூபம் சிவபிரான் திருவுருவைப்பெறுதலும், சாயுச்சியம் சிவபிரானுடன் இரண்டறக்கலத்தலு மாதலின். (கசுக)

ஆதலிற்சிவராத்திரியாகிய
தீதிலாமையுமின்னுமோர்காரண
மோதுறுஞ்சிவராத்திரியுற்பவந்
தீதினமாதவர்கேட்கெனச்செப்புவான்.

(இ - ள்.) ஆகையாற் சிவராத்திரியாயிற்று. இதுவன்றியும் சிவராத்திரியின் உற்பத்திக்கு இன்னுமோர்காரணம் நூல்கள் கூறுகின்றன. குற்றமற்ற பெருந்தவசிகளே! அதையுங்கேட்பீர்களாகவென்று கூறுகின்றனர். எ - று.

ஒதுகேம் என்றேனும் ஒதுவாம் என்றேனுங் கூறுது ஒதுமம் என அஃறிணைமுடிபாகக்கூறினமையின், நூல்கள் கூறுகின்றன எனப்பொருள் கூறிலும். (கஎ௦)

ஆதிநாரணனம்புயத்தந்தணன்
காதுவெஞ்சமர்தம்மிற்கனன்றனர்
தீதிழைக்குஞ்சினந்திருகிச்செருப்
போதுநூறுவருடம்புரிந்தனர்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திலே திருமாலும் தாமரையாதனத்தையுடைய பிரமனும் மிகக் கொடிதான பகைமையினாலே தமக்குள்ளே கோபித்தவர்களாய்க் கெடுத்திய விளைக்கும் அக்கோபமதிகரித்து, நூறுவருஷகாலம் யுத்தம்புரிந்தார்கள். எ - று.

அபிப்பிராயபேதத்தாற் பகைமைவிளைவதும் அப்பகைமையினுற் கோபம்பிறத்தலும் அக்கோபாதிக்கத்தாலயுத்தம்விளைவதும் இயல்பாகலின் அம்முறைப்படியே, “காதுவெஞ்சமர்தம்மிற்கனன்றனர்-தீதிழைக்குஞ்சினந்திருகிச்செருப்-போதுநூறுவருடம்புரிந்தனர்” என்றார். (ககக)

நான்முகன்பிரமாத்திரநாரணன்
மேன்முகந்தெழுவேண்டிவிடுத்தன
னான்முகன்படநாரணவத்திர
மேன்முகுந்தன்வெகுளியினையினான்.

(இ - ள்.) நான்குமுகங்களையுடைய பிரமன் திருமாலின்மீது போய்ப்பாயுமாறு பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அதுகண்ட திருமால் கோபத்தினாலே அதன் பின் பிரமன் விழும்படி நாராயணஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். எ - று.

பிரமனுக்குரியது பிரமாஸ்திரமும் திருமாலுக்குரியது நாராயணஸ்திரமுமாகலின் அவ்விரண்டையுமே ஒருவரீதொருவர் பிரயோகித்தனரென்க. (ககஉ)

ஈண்டிறந்துபடுவரிவரெனத்
நூண்டுமத்திரமுன்னறிற்றோன்றியே
நீண்டசோதிநிலவணிசென்னியான்
காண்டசூஞ்செங்கனற்பிழம்பாயினான்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் இவ்விருவரும் இறப்பார்களென்று மிக்கசோதியமைந்த மூன்றம்பிறையையணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் அவர்களாற் பிரயோகிக்கப்படும் அவ்வஸ்திரங்கட்கு முன்பாக எழுந்தருளி, யாவராலுங்கூணுதற்குரிய செந்நிறமுடைய அக்கினித்திரட்சியாயினர். எ - று.

சோதிரிலவணி நீண்டசென்னியான் எனமாற்றிப்பொருள் கூறினுமாம். என்னை, அவரது திருமுடி எல்லாப்பொருட்கும் முடிவாயுள்ளதாகலின் என்க. இதனை, “போதார்புனை முடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. அக்கினிப்பிழம்பு கண்களாற் காண்பதற்குரியதாகலின், “காண்டகுஞ்செங்கனற்பிழம்பு” என்றார். (கஎங்)

அன்னகாலையிலாங்கவரத்திர
மென்னை யாளுடையானெதிரேற்றிடச்
சன்னமாகிவெண்சாம்பரினாயின
மின்னொர்பாகனையார்வியந்தேத்துறார்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் அவர்களாற் பிரயோகிக்கப்பட்ட அவ்வத்திரங்களிரண்டும் என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபிரான் திருமுன்னெதிர்த்தலும் அம்பத்தன்மையுடையதாய் வெண்ணிறமுள்ள சாம்பரைப்போலாய்விட்டன. ஆதலால் உமாதேவியை ஓர் கூற்றிலுடைய சிவபிரானை வியந்து துதியாதவர்கள் யார்?. எ - று.

அவ்வத்திரங்களிரண்டும் சிவபிரானுற்றலையுணராமையி னெதிர்த்தழிந்தன வென்பதையுணர்ந்த யாவர்தான், அச்சிவபிரானைத் துதியார்கள் என்பார், “மின்னொர்பாகனையார்வியந்தேத்துறார்.” என்றனர். (கஎசு)

மாகதிங்கள்வரும்பதினான்கினின்
ருகநீடிருளத்தமகன்றபின்
னேகநாதனிலிங்கமுற்றெய்தினான்
வேகநீத்தவர்வந்தடிவீழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) மாசிமாசத்தில்வரும் பதினான்காந்தியாகிய சதுர்த்தசியினன்று செம்மையாக மிக்க இருள்குழந்த நடுராத்திரி நீங்கியபிறகு ஒப்பற்ற தலைவராகிய சிவபிரான் அக்கினிப்பிழம்பின் திருவுருவைக்கொந்து சிவலிங்கத்திற் கலந்திருந்தனர். தங்களுடைய கோபாவேசம் தணியப்பெற்ற அவ்விருவரும் வந்து சிவபிரான் திருவடிகளிற் பணிந்தார்கள். எ - று.

நடுராத்திரிக்காலமே பூரண இருளுக்குரிய காலமாகலின், “நீடிருளத்தம்” என்றும், கோபாவேசத் தழற்பிழம்பைக்கண்டதனாலும் தங்கள் அஸ்திரங்கள் சாம்பராய்ப் போனமையாலுந் தணியப்பெற்றவரென்பார், “வேகநீத்தவர்” என்றுங் கூறினர். (கஎரு)

ஐயநின்னையளவறுப்பாரெவர்
வெய்யபன்றியுமன்னமுமேயயாஞ்
செய்யவ்வுழிதிரிந்துநிற்கண்டிலேம்
பொய்பிலன்பினருள்ளம்புகுந்தனை.

(இ-ள்.) அவ்வாறு பணிந்த திருமால் பிரமன் என்னும் இருவரும், ஐயனே! தேவரீரை அளந்தறியத்தக்கவர்கள் யார்? கொடிதாடிய வராகமாகவும் அன்னமாகவும் உருவெடுத்துத் தேடிய நாக்களிருவரும் அநேக ஊழிகாலங்களாகத் திரிந்தும் தேவரீரைக்காணவில்லை, பொய்யற்ற மெய்யடியார்களிருதயத்திற் புகுந்திருந்தனை. எ - று.

நாக்களிருவரும் முறையேவராகமாகவும் அன்னமாகவும் வடிவெடுத்துத் தேடித் திரிந்தகாலத்தில், எங்களிருவரிடத்தும் அன்பில்லாமை அகங்காரமுடைமை என்னும் இரண்டு மிருந்தமையினோடும் பொய்யுங்கலந்திருந்தமையால் எங்கட்குப்புலப்படாமல் பொய்மையற்ற மெய்யன்பினரிருதயத்திலெழுந்தருளியிருந்தீரென்பார், “பொய்யிலன்பினருள்ளம் புகுந்தனை” என்றார். இவ்விருவரும் அன்பின்றி அகங்கரித்துத் தேடினசென்பதை, “நெய்யும்பாலுங்கொண்டாட்டிநினைந்திலர் - பொய்யும் பொக்கமும்போக்கிப்புக்கழந்திலர் - வையன்வெய்யவழனிவண்ணனை - மெய்யைக்காணலுற்றார்க்கிருவரே.” என்னும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவாக்கானுத்தெளிக.

என்னமாதவஞ்செய்தனம்யாங்கண்மற்
றுன்னதின்னுருக்கட்புலத்துற்றனம்
பன்னகப்பணியாயினிப்பங்கயப்
பொன்னடித்துணைபோற்றப்புரிதியால்,

(இ - ள்.) அடியேங்களிருவரும் எவ்வித பெருந்தவம்புரிந்தோம். தேவரீருடைய இளியதிருவுருவத்தைக் கண்களாற் காண்பெற்றோம். சர்ப்பாபரணராகிய தலைவரே! இனி தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற அழகிய திருவடிகளிரண்டையும் பூசிக்கத் திருவருள் புரியவேண்டும். எ - று,

மற்று - ஆல் - அசைகள். வேண்டுமென்று தேடியபோதெல்லாம் காணாமற் கரந்திருந்த திருவுருவம் எளிதிலே காணும்படி. என்னதவத்தைச் செய்தோமென்பார், “என்னமாதவஞ்செய்தனம்யாங்கன்.” என்றும், யாவர்க்கும் விடத்தைத்தந்து கொல்லத்தக்க கொரோகுணத்தையே இயல்பாகப் பெற்றுள்ள சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகத்தரித்துள்ள தேவரீர் கொடியேங்களாகிய எங்களையும் அடிமைகொள்ளவேண்டுமெனக்குறிப்பிப்பான் “பன்னகப்பணியாயினிப் பங்கயப்பொன்னடித்துணைபோற்றப்புரிதி” என்றுங் கூறினர், (கஎஎ)

இற்றைவகலிருட்படுங்கங்குலைப்
பெற்றமேறும்பிரானிரவென்றுயிர்
முற்றுமோதவுநோற்பவர்முத்திபெற்
றுற்றபாவமொழியவும்வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) இன்றையத்தினத்திலே இருன்கூழ்ந்த இவ்விருவை இடபவிவரந்தருளும் சிவனிரவென்று ஆன்மாக்களனைவரும் கூறவும், இவ்விருதத்தை அநுஷ்டிப்பவர்கள் முத்தியின்பமடைந்து அதுவரையிற் புரிந்திருந்த பாவங்களினின்றும் நீங்கவும் திருவருள் புரிதல்வேண்டும். எ - று. ஆல் அசை. (கஎஅ)

என்றுவேண்டியிரந்தனரெம்பிரா
னன்றவர்க்கவ்வரமளித்தானரோ

மன்றலந்துளவோன் மலரோனெடும்
புன்றொழிற்சமரற்றுடன் போயினான்.

(இ - ள்.) என்று விண்ணப்பித்துக் குறையிரந்தார்கள். எமது சிவபெருமான் அன்றையத்தினம் திருமால் பிரமன் என்னும் அவ்விருவர்க்கும் அவ்வரம்பாலித்தனர். மணமுள்ள அழகிய துளசிமாலையை யணிந்துள்ள திருமால் தாமரைமலராதன் னாகிய பிரமனுடனே அம்பத்தொழிலாகிய போர்புரிதலைவிட்டு உடனே தமதிடம் சென்றனர். எ - று. இந்தநான்குங் குளகம்.

அரோ-அசை. கிர்த்தியகர்த்தர்களாகிய இவ்விருவரும் ஒருவரையொருவரெதிர் த்துப்போர்புரிதல் இவரது தன்மைக்கிழிவென்பதை யுணர்த்துவான். “புன்றொழிற் சமர்.” என்றார். (கௌ)

செங்கணைறுடையான் சிவராத்திரி
யங்கணுற்றதறிந்ததிசைத்தனம்
பொங்குகங்குற்புனிதமற்றெம்மனோர்
தங்களா லுமுரைக்கத்தருவதோ.

(இ - ள்.) சிவந்தகண்களையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானுடைய சிவராத்திரி இவ்வுலகத்துற்பலித்த சரிதத்தை நாம் அறிந்தவரையிற் கூறினோம். விசேடமுடைத்தாகிய அச்சிவராத்திரியின் மேன்மையை என்போன்றவர்களாலு. முரைக்கத்தக்கதோ? எ - று.

உம்மை - இழிவு சிறப்பு. சிவராத்திரியின்மகிமையும் உற்பவமும் படைபவிரிந்திருத்தலின் அவற்றைமுழுவதும் உரைக்கமுடியாதேனும் யாம் அறிந்தவரையிற் கூறினோமென்றபடி. (கஅ)

ஆதிநர்ளினரும்பியநோன்பினை
யோதினுண்மையறிந்தெவரோ துவா
ரீதுநோற்பவர்தங்களையெம்மனோர்
மாதொர்பாகனைனத்தொழுவாரரோ.

(இ - ள்.) அநாதியாகப் பிரசித்தமாயிருக்கும் இச்சிவராத்திரிவிரதத்தைச் சொல்லப்புகின், அதன் நிச்சயத்தைப் பூரணமாயுணர்ந்துரைப்பவர் யார். இவ்விரதத்தை யதுஷ்டிப்பவர்களை என்போன்றவர்கள் உமாதேவியை ஓர் கூற்றிலுடைய சிவபெருமானென்று வணங்குவார்கள். எ - று.

இவ்விரதசரித்திரத்தைச் சாங்கோபாங்கமாகப் பூர்த்தியாய்ச்சொல்ல வவராலுமேலாதென்றபடி. என்னை, அவ்விரதத்தை அதுஷ்டிப்போர் இதற்கு மேற்பட்ட பேறடையாரென ஓர்நியதியின்மையினென்க. எனவே எல்லாப்பேற்றையும் வேண்டினோர் வேண்டியபடி யளிக்குந்தன்மையின தென்றவாறு. அரோ - அசை. (கஅக)

இந்தமாவிரதத்தினையெம்பிரா
னந்திபாலெடுத்தோதவந்நாண்முதற்
கந்தவேளயன்காளர்கடவுளர்
விந்தைகேள்வனிழைத்தனன்மெய்ம் மையால்.

(இ - ள்.) மேலான இவ்விரதத்தை எமது சிவபெருமான் ஆதியில் நத்தியெம் பெருமானுக் குபதேசிக்க, அக்காலம்முதலாக, குமாரக்கடவுள் பிரமன் மகாகாளர் தேவர்கள் இலக்குமிக்ணவராகிய திருமால் என்னும் இவர்களனைவரும் நிச்சயபத்தியினால் அறுஷ்டித்தார்கள். எ - று.

நிச்சயபத்தியில்லாததுஷ்டிப்போர்க்கு அவ்விரதபலன்சித்தியாதாகலின், “இழைத்தனர்மெய்மையால்.” என்றனர். (கஅஉ.)

கலீலேத்துறை.

உரைத்தனஞ்சிவரத்திரிவிரதமுற்றமுகஞ்
விரைத்தவார்சடையவனுடைவிரதமொன்றுளது
கரைத்தசின்தையிற்கேட்குதரென்றனன்கருணை
யிரைத்தசின்தையன்குதன்மற்றங்கவர்க்கியம்பும்.

(இ - ள்.) கிருபைமிக்க மனமுடைய குதமகாமுனிவர், சிவரத்திரிவிரதமுழுமையும் உங்களுக்கு யாம்கூறினோம், பரிமளிக் கின்ற நீண்டசடையையுடைய சிவபிரானுக்குரிய விரதம் இன்னுமொன்றிருக்கின்றது, அதனை மனவருக்கத்தினுற் கேட்பீர்களாகவென்றுரைத்தவராய், அந்நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கோதுவார். எ - று.

இன்னும் வேறுவிரதமுண்டோவென முனிவர்கள் வினவாதிருந்தும் தாமேவலிந்து இன்னுமொர் விரதமுண்டு அதை மனவருக்கத்துடன் கேட்பீர்களாகவெனக்கூறினமையின், “கருணையிடைத்தசின்தையன்குதன்” என்றார். (கஅங்.)

விரித்தசெஞ்சடையெந்தைகேதாரமாவிரதந்
தெரித்துணர்த்துறினெம்முழையடங்குமோசிறியேந்
தரித்தவாறுமக்குணர்த்துதுமென்றலுந்தாழாப்
புரித்தபுன்சடைமாதவர்கேட்பதுபுரிந்தார்.

(இ - ள்.) விரித்திருக்கும் சிவந்தசடையையுடைய எமதுபிதாவாகிய சிவபிரானுக்குரிய சிறந்த கேதாவிரதத்தை, தெளிந்து அறிவிக்கத்தொடங்கின் எம்மளவில் அடங்குமோ? அடங்காது. அடியேன்மனதிலறிந்தபடி உங்களுக்கறிவிக்கின்றேனென்று திருவாய்மலர்தலும், முறுக்கிய சிறுசடைகளையுடைய பெருந்தவசிகளாகிய நைமிசாரணியமுனிவர்கள் பணிந்து சிரவணிக்கத்தொடங்கினார்கள். எ - று.

தரித்தவாறு என்பதற்கு எனக்காசிரியர் போதித்தவற்றுள் என்மனதிற்பதித்தவண்ணம் எனப்பொருள் கூறினுமமையும். கேட்பது புரிந்தார் என்பதற்கு சிரவணித்தலை விரும்பினார்கள் எனப்பொருள் கூறுவாருமுள். (கஅச.)

பணிப்படரம்பொதியிமவரைக்கொடுமுடிபலவுட்
டனித்ததோர்முடிகைலைபோன்றுளததன்மன்மை
தொனித்துணர்த்துறினவெள்ளியொத்தவிரொளிதுளங்கும்
கனித்தவன்பொடுமுறைவதுபிறைமுடிக்கடவுள்.

(இ - ள்.) பணிப்படலை கவிந்துள்ள இமையவரையின் கொடுமுடிகள் பலவற்றுள்ளே, தனியாயிருக்கும் ஓர்கொடுமுடி திருக்கைலையை யொத்திருக்கின்றது. அக்கொடுமுடியின் தன்மையைக்கறித் தெரிவிக்கத்தொடங்கினால், வெள்ளியைப்போ

ன்று பிரகாசிக்கும் ஒளிவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அக்கொடுமுடியிலே மூன்றும்பிறையையணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் மிக்க ஆர்வத்துடன் எழுந்தருளியிருப்பது. எ - று.

அக்கொடுமுடி வெண்ணிறமுடைத்தாயிருப்பதுடன் விமலரெழுந்தருளியிருப்பதால், “கைலைபோன்றுளது.” என்றார். தொனித்துணர்த்துநின் என்பதற்கு விசேடமாய்த் தெரிவிக்கவேண்டுமாயின் எனப் பொருளுரைத்தலுமொன்று. (கஅரு)

திசையெலாம்படவெள்ளொளியிரிப்பதுகிமையத்தசைவிலாமுழுமதியநின்றவீர்வதொத்திலங்கும்
விசையமாதவருளத்தொடும்பொதிவதுவிண்ணோர்
வசையினுணனொன்முகன்றெழுத்தகும்வணங்கி.

(இ - ள்.) மேலும் அக்கொடுமுடி அஷ்டதிக்குகளிலும் பரவும்படி வெண்ணிறப்பிரகாசத்தை வீசுவது, அதனுச்சியில் அசைவற்றிருக்கும் பூரணசந்திரனிருந்து பிரகாசிப்பதுபோன்று விளங்கும். வெற்றிபெற்ற பெருந்தவசிகளின் இருதயத்தையும் ஒத்தது. தேவர்களும் பழியற்றவராசிய திருமாலும் பிரமனும் அஞ்சலியஸ்தராய்ப் பணியத்தக்கது. எ - று.

அஷ்டதிக்குகளிலும் வெண்ணிறப் பிரகாசத்தை வீசிக்கொண்டிருத்தலாலும், அப்பிரகாசம் சந்திரிகையைப்போன்றிருத்தலாலும், டனியலையானமையின் பகலிரவென்னும் இருகாலத்தும் ஒரேதன்மையாயிருத்தலாலும், இரவிற்பிரகாசித்துப் பகலில் மறையும் சந்திரனைப்போலாது எக்காலமும் பிரகாசிக்கும் பூரணசந்திரனைப் போன்றதென்பார், “அசைவிலாமுழுமதியநின்றவீர்வதொத்திலங்கும்” என்றார். (கஅசு)

அருவிநாலிருபுறத்தினுமிடையறாதலைக்கு
மருவருஞ்சினைக்கற்பகம்பூழின்மந்தாரங்
குருந்துந்நுணர்க்குங்குமஞ்சண்பகங்குருந்தம்
விரிகருஞ்சினைநரந்தைதேமாவனவெள்ளில்.

(இ - ள்.) அருவிரீரானது அஷ்டதிக்குகளிலும் ஓய்வில்லாமல் ஒழுங்கிக்கொண்டிருக்கும், வாசனைமிக்க அரும்புகளையுடைய கற்பகவிருகூழும், அகிலவிருகூழும் மந்தாரவிருகூழும், செந்நிறம்பொருந்திப் பரிமளிக்கின்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய குங்குமவிருகூழும், குருந்தவிருகூழும், விசேடித்த கருநிறங்கொண்ட கீளைகளையுடைய நாரத்தைவிருகூழும் தேமாவிருகூழும் காட்டுவிளாவிருகூழும். எ - று.

சினை - மலரரும்பு - கீளை. பூழில் - அகில. நரந்தை - நாரத்தை. தேமா - ஓர்வகை மாமரமென்பார். வெள்ளில் - விளா. (கஅஎ)

இவையெலாம்பொதிந்திருப்படாம்போர்ப்பதவ்விருளை
நவமணிக்குவைதுவன்றிநின்றறுப்பனநளிரீர்க்
கவர்நெடுஞ்சடையெம்பிரான்ருநடங்காண்பான்
றவநின்மாதவரறிமுதற்றேவர்சஞ்சரிப்பார்.

(இ - ள்.) இவ்விருகூங்குளெல்லாம் அடர்ந்து இருப்படலை போர்த்துக்கொண்டிருப்பது, அவ்விருப்படலையை அக்கொடுமுடியிலுள்ள நவரத்தினங்களின் குவியல்

கள் நெருங்கியிருந்துபோக்குவன. குளிர்மையுடைய கங்கையைக்கவர்ந்திருக்கும் நீண்ட சடைமுடியையுடைய எமதசிவபெருமானது திருநடனத்தைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு, ஒழுக்கந்தவறாத பெருந்தவசீலர்களும் திருமால்முதலிய தேவர்களும் சதா வசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். எ - று.

அவ்விருட்சங்களின் செறிவால்நேர்ந்த இருளை அரதனக்குவியல்கள் தங்கள் ஒளியால் நீக்குகின்றனவென, அக்கொடுமுடியில் அரதனக்குவியல்களும் அநேகமுள்ளனவென்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்தியவாறறிக. (௧௮௮)

தெய்வயோகிகள்கின்னரரியக்கூர்கந்திருவர்
மெய்கொடெய்வமால்வரையினைச்சூழ்ந்தனர்விரும்பி
மைகொள்கண்டனைவணங்கினர்மாதவம்பயில்வர்
பொய்யினுன்மறையுச்சிவீற்றிருப்பதப்பொருப்பு.

(இ - ள்.) தெய்வீகமமைந்த யோகிகளும் கின்னரர்களும் யட்சர்களும் கந்திருவர்களும் நிச்சயத்தன்மைவாய்ந்த தெய்வீகம்பொருந்திய அப்பெரியமலையை விருப்பங்கொண்டு வலம்புரிந்து, கருநிறக்கொண்ட கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமானைப் பணிந்தவர்களாய்ச் சிறந்ததவத்தைப்புரிவார்கள். ஆதலாலே அக்கொடுமுடி உண்மையானசுதர்வேதங்களின் உச்சியைப்போன்று வீற்றிருக்கின்றது. எ - று.

வேதங்களின்முடிவாகிய உச்சியிலிருப்பதே பரசிவமென்றும், அப்பரமசிவனையே முறைப்படி பணிபுரிவோர்கள் யோகிகள் கின்னரர்கள் யட்சர்கள் கந்தருவர்கள் என்றும், கூறுவது தூண்மரபாகலின், “பொய்யினுன்மறையுச்சிவீற்றிருப்பது.” என்றார். இதனை, “மறைமுடிவதலில்விளங்குகுமொளியேமனிதரைப்போலவந்தெனது - சிறைதவிர்த்தாண்டசிவப்பிரகாசத்தேசிகன்நன்னைமற்றவன் - னறையலரடியைப்போற்றிடுஞ்சார்தகாயகன்நன்னைமற்றவன் - னிறையருள்பெற்றபழனிமாமுனியைநெஞ்சினுளிருத்தியேபணிவாம்.” என்னும் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாக்காணந்தெளிக. (1)

இனையமால்வரையுச்சிவாளரிசுமந்தெடுத்த
புனைமணித்தவிசும்பரினுமையொடும்பொருந்திக்
கனைபொலன்கழலிந்திரன்கணத்தொடும்ஹைஞ்ச
வீனையமாலிலத்துயிரிக்களித்திருந்தனன்வீமலன்.

(இ - ள்.) இத்தகைய பெரியமலையின் சிகரத்திலே, ஒளிபொருந்திய சிங்கங்களாற் சுமந்துகொண்டிருக்கும் அலங்கரிக்கத்தக்க அரதனமயமாய் விளங்கியஆசனத்தின்மீது, உமாதேவியாரோடும் கலந்து, சத்திக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரக்கழலணிந்த தேவேந்திரன் தனதுதேவகணத்தோடும் வந்தனைபுரிய, இந்தநெடிய நிலவுலகத்துள்ள ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருள்பாலித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் வீற்றிருந்தனர். எ - று.

தலைவனாகிய இந்திரனும் அவனடிப்பட்ட என்னையதேவர்களும் தேவலோகவாசம்விட்டு நிலவுலகவாசிகளாயிருந்து சதாவழிபாடுபுரிந்துகொண்டிருக்க, அக்கொடுமுடியின்கண் சிவபெருமான்வீற்றிருந்து ஆன்மாக்கட்கனுக்கிரகிக்கும் நிமித்தம் திருவருட்டிருமேனியாகிய உமாதேவி சுகிதமாயெழுந்தருளியிருந்தனரென்க. அத்திருவருளே சிவபெருமானிடத்துத் தேவியாகவும், அவர்குமாரராகிய முருகக்கடவுளிடத்து வேலாகவும் விளங்குகின்றதென்பது ஆன்றோர்கொள்கை. இதனை, “இலகருட்

சத்தியேசத்தியாகக்கையிலெடுத்தஞானச்சேவகா.” என்னும் சிதம்பர சுவாமிகள் திரு வாக்காணுந்தெளிக. வாளரிசுமந்தெடுத்த புனைமணித்தவிசு என்பது அரதனமயமாகிய சிங்காதனம் என்றபடி. வினையமாநிலத்துயிர்க்கு எனக்கொண்டு இருவினையை யுடைய நிலவுலகத்துயிர்க்கு எனப்பொருள் கூறலுமொன்று. (கக௦)

பரிதிவானவன்பனிமதிக்கடவுண்மாதவத்தோர்
குருதியாழிவெம்படையினனும்முகக்குரிசி
விருடிநாரதன்முதலினோர்தும்புருவியக்கர்
கருணைகூர்சனகாதியர்யோகிகள்கணத்தோர்.

(இ - ள்.) சூரியனும் சந்திரனும் பெருந்தவசிகளும் உதிரத்தோய்ந்த கொடிய சக்கராயுதமுடைய திருமாலும் பிரமனும் நாரதமுனிவர்முதலியோரும் தும்புருவரும் இயக்கரும் கிருபைபிக்க சனகாதியர் நால்வரும் யோகத்தொகுதியரும். ஏ - று. (1)

வலவைகேள்வனுமரகதப்பலகையொத்தகவுங்
கலவமாமயிற்பாகனுந்தியுங்கடல்குழ்
நிலநெடும்திசைப்பாலரும்வசிட்டனுரினாத்தார்
மலரயன்றணித்தலைதுமித்தோனவைமருங்கின்.

(இ - ள்.) வல்லபைநாயகராகிய விநாயகக்கடவுளும் மரகத்தாலாய பலகையைப்போன்று விரித்தாடும் கலாபத்தையுடைய சிறந்தமயில்வாகனமுள்ள முருகக்கடவுளும் நந்தியெம்பெருமானும் கடலாம் சூழப்பட்ட நீண்டநிலவுலகத்தின் அட்டதிக்குப்பாலர்களும் வசித்தமுனிவரும், தாமரைமலரில் வசிக்கும்பிரமனது ஒப்பற்றதலையைக் கொய்தருளிய சிவபிரான் திருச்சபை சமீபத்தில் வரிசையாயிருந்தார்கள். ஏ - று. (கக௨)

மருங்குனோவுறமைபுவொளரித்தடங்க
ணரம்பைமேனகைபுருப்பசிதிலோத்தமையருநூற்
றிருந்துபாடவிற்பல்லியச்சதிமுறைதிறம்பா
திரங்குசில்லொலிச்சிறடிநூபுரமிரங்க.

(இ - ள்.) அஞ்சனந்தீட்டிய வாள்போன்று செவ்வரிபடர்ந்து விசாலித்த கண்களையுடைய அரம்பை மேனகை ஊர்வசி திலோர்த்தமை என்னும் இவர்கள் இடைவருந்த அருமையான பரதசாத்திரப்படி திருத்தமாகிய பாடல்களினாலே பலவாத்தியங்களின் சதிக்ண்முறைமை மாறுபடாது, ஒலிக்கின்ற சிறுதொனியையுடையதாய்ச் சிறந்தடியிலணிந்துள்ள கிண்கணிசத்திக்க. ஏ - று. (கக௩)

சுருதியாழிசைதும்புருநாரதரிசைப்பங்
கருவிமத்தளமென்மெலவிசைப்பனகாண
வுருகுபாடவினரம்பையர்நடந்தரவொருபார்
செருகுவெண்பிறைக்கண்ணியன்றிருவருள்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) சதிகூட்டி யாழிவிசையைத் தும்புருநாரதர் என்னும் இருவரும் வாசிக்க, வாத்தியக் கருவிகளும் மத்தளமும் மிகமிருதுவாகச் சத்திப்பதைப்பார்த்து

மனவுருக்கத்தைத்தரும் பாடல்களைப்பாடிக்கொண்டு தேவமாதர்கள் ஒருபக்கத்தில் நிர்த்தனஞ்செய்துகொண்டிருக்க, சடைமுடியிற் செருகியிருக்கும் வெண்ணிறமுள்ள மூன்றும்பிறையையுடைய சிவபிரான் திருவருள் பாலித்தனர், எ - று. இந்நான்கும் குளகம்.

வாத்தியக்கருவிகள் ஐவகைப்படும். அவை-தோற்கருவி துளைக்கருவி நரப்புக்கருவி கஞ்சக்கருவி மிடற்றுக்கருவி என்பன. யாழினிசையென்றது இராகத்தை. அவ்விராகங்கள்மூப்பத்திரண்டு. அவையாவன-பயிரவி-தேவக்கிரியை-மேகவிருஞ்சி-குறிஞ்சி - பூபாளம் - வேளாவளி - மலகரி - பெளளி - சீராகம் - இத்தோளம் - பல்லதி - சாவேரி-படமஞ்சரி-தேசி-இலலிதை-தோடி - வசந்தம் - இராமக்கிரியை - வராளி - கைசிகம் - மாளவி - நாராயணி - குண்டக்கிரியை - கூர்ச்சரி-பங்காளம் - தன்னியாசி - காம்போதி - கௌளி - நாட்டை - தேசாட்சரி - காந்தாரி - சாரங்கம் என்பனவாம் - இவற்றுள் - பைரவி - புருடவிராகம் பிராமணசாதி, இதன்மனைவிகள் - தேவக்கிரியை - மேகவிருஞ்சி-குறிஞ்சி-இதற்கதிதேவதை ஈசன். பூபாளம் புருடவிராகம் பிராமணசாதி, இதன்மனைவிகள் - வேளாவளி-மலகரி-பெளளி - இதற்கதிதேவதை திருமால். சீராகம் புருடவிராகம் ஷுத்திரியசாதி, இதன்மனைவிகள் இத்தோளம்-பல்லதி-சாவேரி - இதற்கதிதேவதை சரஸ்வதி. படமஞ்சரி புருடவிராகம் ஷுத்திரியசாதி, இதன்மனைவிகள் தேசி-இலலிதை-தோடி, இதற்கதிதேவதை இலக்குமி. வசந்தம் புருடவிராகம் வைசியசாதி, இதன்மனைவிகள் இராமக்கிரியை-வராளி-கைசிகம், இதற்கதிதேவதை சூரியன். மாளவி புருடவிராகம் வைசியசாதி, இதன்மனைவிகள் நாராயணி-குண்டக்கிரியை-கூர்ச்சரி, இதற்கதிதேவதை நாரதன். பங்காளம் புருடவிராகம் சூத்திரசாதி, இதன்மனைவிகள்- தன்னியாசி-காம்போதி-கௌளி, இதற்கதிதேவதை விநாயகர். நாட்டை புருடவிராகம் சூத்திரசாதி, இதன்மனைவிகள்-தேசாட்சரி-காந்தாரி-சாரங்கம், இதற்கதிதேவதை தும்புரு. இவையன்றிப் பலவகைப்படவுழங்குமிராகம்பலவுள. அவைகூறிப்பெருகும். இராகத்தகுதிகள் நான்கு. அவை இடம் செய்யுள் குணம்-காலம் என்பனவாம். இவற்றுளிடம்பற்றியவிராகம் முல்லையிராகம் குறிஞ்சியிராகம் மருதவிராகம் நெய்தலிராகம் பாலையிராகம் என்னும் ஐந்துமாம். செய்யுள்பற்றிய விராகத்துள் வெண்பாவிராகம் சங்கராபரணம், அகவலிராகம் தோடி, கலியிராகம் பந்துவராளி, கலித்துறையிராகம் பயிரவி, தாழிசையிராகம் தோடி, விருத்தவிராகம் கலியாணி காம்போதி மத்தியமாவதிபலவும், உலாவிராகம் செளராட்டிரம், தோடையவிராகம் செளராட்டிரம்நாட்டை, மங்களவிராகம் மங்களகௌசிகம், தேவாரத்திராகம் பூபாளம், பிள்ளைக்கலியிராகம் கேதாரகௌளம், பரணியிராகம் கண்டாரவம். குணம்பற்றியவிராகத்துள் - இரக்கராகம், ஆகரி-கண்டாரவம்-நீலாம்புரி - பியாகடை - புன்கைவராளி. துக்கராகம் - இரக்கராகமன்றி வராளியின்மேலாம். மகிழ்ச்சியிராகம் - காம்போதி - சாவேரி - தன்னியாசி. யுத்தவிராகம் நாட்டை. காலம்பற்றிய விராகத்துள் - வசந்தகாலவிராகம் - காம்போதி அசாவேரி தன்னியாசி - அன்றியும் மாஸியிராகம் கலியாணி காபி கன்னடம் காம்போதி. யாமராகம் ஆகரி. விடியலிராகம் - இத்தோளம் இராமகலி தேசாட்சரி நாட்டை பூபாளம். உச்சியிராகம் சாரங்கம் தேசாட்சரி. அன்றியும் ஆகரி இத்தோளம் இராமகலி சாரங்கம் பூபாளம் நீக்கிநின்ற மற்றவை எக்காலத்தும் பொதுமைய, இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

(ககச)

இன்னலந்தருமரம்பையர்நடித்தவீற்றிறுதிப்
பின்னலஞ்சடைப்பிக்கிருடிப்பெரும்பெயரோ

னன்னவர்க்கெலாநகைவரமுடநடமயர்ந்தான்
மன்னுமாசவைநகைத்ததுமாதிரமதிர.

(இ - ள்.) யாவர்க்கும் இன்பத்தை விளைக்கும் தேவமாதர்கள் நிர்த்தனம்புரிந்து முடிவுபெறுங்கடையியில், அழகிய பின்னற்சடையையுடைய பிருங்கியென்னும் சிறந்தபெயரமைந்த முனிவர், அவர்களுக்கெல்லாம் சிரிப்புண்டாகுமாறு கோணற்சுத்தாடினார். அப்போது அவ்விடத்திற் கூடியிருந்த பெருஞ்சபைமுழுவதும் அவ்வுடதிக்குகளும் அதிரும்படி சிரித்தது. எ - று.

அவர்கள் பரதசாத்திரவிதிப்படி நடித்ததைப் பார்த்திருந்தும் இவரிவ்வாறு நடிக்கின்றாரே யெனச் சபையோரனைவரும் நகைத்தனரென்க. (ககரு)

நன்றுநன்றெனத்தனிவிழிநெற்றியோனவிலப்
பின்றவழ்ந்தபுன்புரிசடைநடித்தபிங்கிருபு.
மன்றலோதியையொழித்திளமதிரிலாப்புனைந்த
குன்றவில்லியைநடத்தொடுந்தனிவலங்கொண்டான்.

(இ - ள்.) நன்றாயிருக்கின்றது நன்றாயிருக்கின்றது என்று ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்தலும், முதுகின்மீது முறுக்கிய சிறுசடைதவழும்படி நடித்தவராகிய பிருங்கிமுனிவர், வாசனையுள்ள கூந்தலைப்படைத்த உமாதேவியைநீக்கி, இளமைதங்கிய மூன்றும்பிறைச் சந்திரனைச் சூடியவராகிய மேருவில்லையுடைய சிவபிரானை மாத்திரம் நடித்துக்கொண்டே பிரதக்ஷிணம் புரிந்தனர். எ - று.

உமாதேவியின் கூந்தலுக்கும் மானிடமாதர்களுக்குள் முதற்சாதியாகிய பத்மினிச்சாதிப்பெண்கள் கூந்தலுக்கும் இயற்கைமணமுண்டென்பதனை விளக்குவான், “மன்றலோதி” என்றனர். இதனை, “பங்கயமுகமென்கொங்கைப்பதுமினிமுழலோவென்ன - வங்கதுமனைத்தேயென்றாலலவாயுடையான்மெய்வ - மங்கையர்குழலோவென்னவன்னதுமந்தாரத்தின் - கொங்கலரளேந்துநாறுங்கொள்கையாற்செய்கைத்தென்றான்,” என்னும் திருவிளையாடற் புராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (1)

கொண்டுபோற்றினன்வரன்முறைவணங்கினன்குழைந்தா
னண்டர்நாயககினதருள்பெறப்பெற்றவாற்றற்ற
பண்டைநாண்முதலிழைத்தமாதவப்பயனடைந்தேன்
றெண்டனெனநடித்துநின்றடிக்கடிதொழுதான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பிரதக்ஷிணம்புரிந்து, அதித்து மனமுருகி, தேவாதிபரே! தேவரீர் திருவருள்பெறப்பெற்ற தன்மையால், பூர்வகாலந்தொட்டுப் புரிந்துவந்த பெருந்தவப் பேற்றை அடியேன் பெற்றேனென்று விண்ணப்பித்துக் கூத்தாடித் திருமுன்னின்று அடிக்கடிபணிந்தான். எ - று.

சிவபிரானைத் தரிசிக்கப்பெற்று ஆனந்தபரவசமுற்று நிருத்தம்புரியப்பெற்றமையால், “பண்டைநாள்முதலிழைத்தமாதவப்பயனடைந்தேன்” என்கூறினர். (ககௌ)

ஈதுநோக்கினடிருவுளங்கறுத்தனளிறைவி
யூதிவன்செயலெண்ணீர்த்வமதித்திகழ்ந்து

போதிளம்பிறைக்கண் ணியோய்நினைவலம்புரிந்த
தோதவேண்டினென் நனள் சிற்றமிக் குமையாள்.

(இ - ள்.) இதனை உமாதேவியார்கண்டு திருவுளஞ்சினந்து, மலர்போன்ற இ
ளம்பிறையைச் சூடிய இறைவரே! என்னைமதிப்பின்றி இகழ்ச்சியுடனே தள்ளித் தே
வரீரையாதிரம் பிரதக்ஷிணம்புரிந்ததாகிய இம்முனிவன் செய்கைக்குக் காரணம்
யாது? அதனைத்திருவாய்மலரவேண்டுமென்று சினமதிகரித்து உமாதேவியார் வினவி
னர். எ - று. (ககஅ)

பானலங்கருங்கண்ணிமற்றாங்குதுபகர
வானிளம்பிறைக்கண்ணியோனவட்கெதர்வழங்கு
மோனமாதவர்மூலமொன்றையெனமுன்னி
நீனெடுங்குமுன்மற்றுமொன்றுளதெனநினையார்.

(இ - ள்.) அழகிய நீலோற்பலம் போலும் கரியகண்களையுடைய உமாதேவி
யார் அவ்வாறு வினவலும், உயர்ந்த இளம்பிறையைச்சூடிய இறைவர் உமாதேவிக்கு
உத்தரம் திருவாய்மலர்கின்றனர். சுறுத்துநீண்ட கூந்தலையுடையவளே! மௌனநில
மையுடைய பெருந்தவசிகள் காரணவஸ்து ஒன்றையென்று சிந்தித்து, வேறொன்றி
ருப்பதாகச்சிந்தியார். எ - று.

காரணகாரியவாதத் தெளிவடைந்த மெய்ஞ்ஞானியர்கள் எவற்றிற்கு மூலகா
ரணராகிய சிவபிரானைத்தவிர வேறொன்றில்லையென்பது தேற்றமெனக்கொள்வா
ரென்பார், “மோனமாதவர்மூலமொன்றையெனமுன்னிமற்றுமொன்றுளதெனநினை
யார்.” என்றனர். இதனை, “ஐயமிடுமினநெறியைக்கைப்பிடிமி - னிவ்வளவேனும்
மன்னமிட்டுன்மின் - றெய்வ - மொருவனையென்னவுணரவல்லீரே - லருவினைக
ளோந்துமறும்.” என்னும் ஓளவைப்பிரட்டியார் அமுதவாக்கானுமறிக. மற்று-ஆங்கு
அசைகள். (ககக)

தேங்குகங்கையஞ்சடையினனங்குதுசெப்ப
வீங்குசிற்றமிக்கெழுந்தனணைமீக்கிளரப்
பாங்குநின்றபிங்கிருடியைநோக்கினளவன்பா
லோங்குசத்திரீத்தொழிதரவாங்கினருமையாள்.

(இ - ள்.) பெருக்கெடுக்கும் கங்கையையணிந்த அழகியசடையையுடைய சிவ
பிரான் அவ்வாறு திருவாய்மலர, உமாதேவியார் கடுக்கோபம் மிக்கூர்ந்தவராய் நாண
மும் மேன்மேல் அதிகரிக்க, பக்கத்தில் நின்றகொண்டிருந்த பிருங்கிமுனிவரைப்
பார்த்து, அவரிடத்தில் அதிகரித்திருந்த சரீரவலி நீங்கிப்போகும்படி வாங்கிக்கொண்
டனர். எ - று.

சரீரம் சத்தியின் கூறும் ஆன்மா சிவத்தின் கூறுமாகலின், உமாதேவியார் தன
துகூறாகிய சரீரத்திற் காதாரமாயுள்ள உதிரம் தசை என்னும் இவைகளையவர்சரீரத்
தினின்றும் கழித்துவிட்டனரென்பார், “அவன்பாலோங்குசத்திரீத்தொழிதரவா
ங்கினள்.” என்றார். (உ00)

ஒழிந்தசத்தியனுலரியவாக்கையனுணங்கிக்
சுழிந்தவென்பினன்றோலொடுநரம்பலகாணன்
சுழிந்தகண்ணினனொடுங்கியகொடிற்றினன்குருதி
பிழிந்தமெய்யினன் சுரம்படுமுலவையிற்பெயர்வான்.

(இ - ள்.) வலியொழிந்தவராய்ச் சுட்குத்த சரீரமுடையவராய் வாடி, தசைநீங்கிய வெற்றெனும்புடையவராய்த் தோலையும் நரம்பையும்ல்லது வேறுகாணதவராய் உள்ளோசுழிந்த கண்களுடையவராய் வற்றியகொடிறுடையவராய் உதிரம்பிழிந்த சக்கைபோன்ற உடலையுடையவராய் பாலைநிலத்திலகப்பட்ட தழையைப்போன்று செல்வாராயினர். எ - று.

சரீரவாட்டத்திற்காக, “உலரியவாக்கையன்.” என்றும், உதிரப்பசையற்றதற்காக, “குருதிபிழிந்தமெய்யினன்.” என்றும், காட்டிலகப்பட்ட இளந்தழை எவ்வாறு வாடிச்சுருண்டு சுருகாய்விடுமோ அவ்வாறு சரீரம்உலர்ந்து சுருகுபோன்றதாய்விடச் சென்றாரென்பார், “சுரம்படுமுலவையிற்பெயர்வான்” என்றும் கூறினர். சுரம்-காடு. உலவை - தழை. (20க)

ஈசனித்தனை கண்டனனெனமனத்திருத்தி
முகவெஞ்சினத்தகன்றனருந்தவமுயல்வான்
பாசுமெழப்பரும்பணைமுலையுளத்தினைப்பழங்க
ஊசலாட்டுமக்கவுதமனுறைசென்றுறைந்தாள்.

(இ - ள்.) இம்முனிவன்செய்த இவ்வளவு அவமதிப்பையும் சிவபெருமான் பார்த்திருந்தனரேயென்று தமதுதிருவுள்ளத்திற்கொண்டு, பசும்பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களையும் மிகப்பருத்த தனங்களையுமுடைய உமாதேவியார், அதிகரித்த கடுங்கோபத்தினால் அருமையான தவம்புரியும்படி நீங்கினர். அப்போது அம்மையார் திருவுள்ளத்தைத் துயரமானது ஊசலாட்டிக்கொண்டிருக்க, கவுதமமுனிவராச்சிரமத்திற்கெழுந்தருளி வீற்றிருந்தனர். எ - று.

இப்பிருங்குமுனிவர் தம்மைப்பிழித்து வலம்வந்தபோது தடுத்து எம்மிருவரையுமே வலம்வரல்வேண்டுமெனக்கூறாது வாளாபார்த்திருந்தனரே எனத்திருவுளத்தெண்ணி என்பார், “ஈசனித்தனைகண்டனனெனமனத்திருத்தி.” என்றும், அவ்வாறு திருவுளங்கொண்டபோது பிருங்குமுனிவர்மீதுதித்த சினத்தினும் மேம்பட்ட சினம் சிவபிரான்மீதுதித்ததென்பார், “முகவெஞ்சினத்து” என்றும், சிவபிரான் வேறாகவும் நாம் வேறாகவுமிருந்தமையானன்றோ இம்முனிவன் நம்மைநீக்கி வலம்புரியவும் சிவபிரானும் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவும் நேர்ந்தது, ஆதலால், இனிச் சிவபிரான் திருமேனியுடன் ஒன்றாகவேயிருக்கப் பெற்றுக்கொண்டால் இவ்வாறு நேரிடாதென்று திருவுளங்கொண்டு தவம்புரியவெண்ணினரென்பார், “அருந்தவமுயல்வானகன்றனர்.” என்றும், அம்மையார் அவ்வாறு நீங்குகையில், பிருங்குமுனிவரார் நிருவுளத்துதித்த சினம் தவம்புரியும் விருப்பையதிகரிக்கச்செய்யவும், சிவபிரானைப் பிரிந்துபோதற்கு ஒவ்வாத எண்ணமானது தவத்தின் விருப்பத்தைத் தடுக்கவும், இவ்வாறு அம்மையார் திருவுளத்தை யலைத்துக்கொண்டிருந்ததென்பார், “பழங்கணுளத்தினையூசலாட்டு.” என்றும் கூறினர். ஊசல் முன்னுக்கும் பின்னுக்குமாக ஆடிக்கொண்டிருப்பதுபோன்று, அம்மையார் திருவுள்ளமும் தவத்திற்குச்

செல்லவேண்டுமெண்ணத்தால் முன்னுக்கும் சிவபிரான் பிரிவாற்றாமையாற் பின்னுக்குமாக உழன்றுகொண்டிருந்த தென்றபடி. (உ0உ)

உலகம்யாவையுமுறுபொருளனைத்தையுமுலவா
வலகிலண்டமுஞ்சராசரமனைத்தையுமளித்தாள்
செலவுமன்னவன்சிறுதிண்டவுஞ்சிறப்புற்
றிலகுவவ்வனமரிதுறப்புரித்ததெத்தவமே.

(இ - ள்.) உலகங்களனைத்தையும், அவ்வுலகங்களினுள்ள வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும், அழிவற்ற எண்ணிறந்த அண்டகோடிகளையும், சராசரவுயிர்கள் முழுவதையும் ஈன்றருளிய மாதாவாகிய உமாதேவியார், அவ்வாச்சிரமத்திற் கெழுந்தருளவும் அவ்வம்மையாரது சிறியதிரவடிகளைப் பரிசிக்கவும் சீர்த்தியமைந்துவிளங்கும் அவ்வாச்சிரமம் யாது தவம்புரிந்தது. எ - று.

உலகம் ஒவ்வொன்றினும் அண்டங்கள் பலவுளவாகலின் உலகமெனவும் அண்டமெனவும் வேறு பிரித்துக்கூறினர். திருக்கலையில் சிவபிரானைவிட்டுப் பிரியாத அம்மையார் அபூர்வமாய்ப்பிரிந்து, உலகத்துள்ள ஆச்சிரமங்கள் பலவற்றுள் கவுதம முனிவராச்சிரமத்தைத்தேடிவருதற் கியாதுதவம்புரிந்ததென்றவாறு. ஏ - அசை. (1)

குருதிவாளெயிற்றெழுவிக்கொள்ளையுய்வெகுண்டு
திருகுவெஞ்சினக்கவிழ்தலையுளியமுந்தணிகோட்
டொருகைவாரணமத்தமீர்த்துற்றெழுங்குருதி
பருகுவாளரிமடங்கலுங்கலந்துடன்படர்வ.

(இ - ள்.) உதிரத்தோய்ந்த வாள்போலுங்கூரிய பற்களையுடைய கொல்லத்தக்க புலிக்கூட்டங்களும், மாறுபட்ட கடுங்கோபத்தையுடைய கீழ்நோக்கும் தலையமைந்த கரடிகூட்டங்களும், வலிபெற்ற தந்தங்களையும் துதிக்கையைமுமுடைய யானைக்கூட்டங்களும், அவ்யானைகளின் துதிக்கையைப்பிடித்திருத்து அதிர்சுரந்தொழுகும் உதிரத்தைப்பருகுகின்ற ஒளியிக்க ஆண்சிங்கக்கூட்டங்களும் ஒன்றுகூடி ஒருங்கு சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பன. எ - று.

புலி கரடி யானை சிங்கம் என்னும் ஒவ்வொன்றும் தமக்குள்விரோதமுடையனவேனும் அம்முனிவரது தபோபலத்தால் ஒற்றுமையுடன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனவென்பார், “கலந்துடன்படர்வ.” என்றார். (உ0ச)

திரிமருப்பெழுமிரையுஞ்சிறபொறிப்புள்ளிக்
கரியகட்பெடைமாறெடுத்திரிவனகடுக்கான்
மெரிசினத்தவாளரவினமொழக்கியூர்த்தியங்கும்
வரிநெடுஞ்சிறைப்புட்டுலந்துவன்றுமவ்வனமே.

(இ - ள்.) இன்னும் அவ்வாச்சிரமத்திலே, முறுக்கிய்கொம்புகள் ஒங்கியிருக்கும் கலமான்கள் சிறியபொறிகள்போன்ற புள்ளிகளையுடைத்தாகிய கருநிறக்கண்களையாய்ந்த பெட்டைமான்களுடனே உலாவிக்கொண்டிருப்பன. அக்கினிபோன்ற விடத்தைக்கக்கிக் கடுங்கோபத்தையுடையனவாகிய ஒளியமைந்த சர்ப்பக்கூட்டங்

களும் வரிசையாக நகர்த்துகொண்டிருக்கும். வரிகளோடுகூடிய நீண்டசிறகுகளைப் படைத்த பறவைக்கூட்டங்களும் நெருங்கியிருக்கும். எ - று. எ - அசை. (உ௦௫)

இழைத்தமாதவத்தலைவர்கூழ்ந்திருப்பரவ்விமவான்
கழைப்பசங்கிரிப்புடைபடுமவ்வனங்கடுப்பத்
தழைத்தபூந்துணர்சினையொடுத்தழைப்பனசாரத்தங்
குழைத்தகொம்பொடுபொதுளியசிலிர்த்தனகுருந்தம்.

(இ - ள்.) மேலும், பெருந்தவம்புரிந்த தலைவர்களனைவரும் புடைகூழ்ந்திருப்பார்கள், சிறந்த இமயவரையரையனது குளிர்த மலையின்பக்கத்திலேயுள்ள கருப்பஞ்சோலைகூழ்ந்த வாச்சிரமத்திற்கொப்பாக, விரிந்துள்ள பூங்கொத்துக்களையுடைய கிளைகளோடு சந்தனமரங்கள் தழைத்திருக்கின்றன. குருந்தவிரகங்கள் குழைவாகியகிளைகளோடு தேன்களைத்துளித்துக்கொண்டு குளிர்ச்சியுடைத்தாயிருந்தன. எ-று.

அம்மையார் இமயவரையரையனிடத் தவதரித்தகாலத்தில், அம்மலைக்கருகில் தவம்புரிதத் கவனாலமைக்கப்பட்ட தவச்சாலையைப் போன்றதென்பார், “இமவான் கழைப்பசங்கிரிப்புடைபடுமவ்வனங்கடுப்ப.” என்றார். (உ௦௬)

இருந்தமாதவக்கவுதமனவணகன்றேகி
யருந்துகின்றனசமிதைபுந்தருப்பையுமாய்ந்து
பொருந்துமேல்வையிற்றன்னுழையவ்வனம்புகுத்த
திருந்துமவ்வனம்புதுவளஞ்சிறந்தனதெரிந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாச்சிரமத்தில் வீற்றிருந்த பெருந்தவத்தராகிய கௌதமமுனிவர் அவ்விடம்விட்டு நீங்கிச்சென்று, தமக்குணவாயுள்ளவற்றையும் நித்திய ஓமத்திற்குவேண்டிய சமிதையையும் தருப்பையையும்தேடி எடுத்துக்கொண்டு திரும்புந்தருணத்தில் தம்முடையதாகிய அவ்வாச்சிரமத்திற்கேர்தலும், திருத்தமாகிய அவ்வாச்சிரமம் புதுமையானவளப்பத்தில் மேம்பட்டிருத்தலை யுணர்ந்தனர். எ - று.

கௌதமர் தமக்குணவாகிய காய் கனி கிழங்குகளையும் சமிதையையும் தருப்பையையும் தேடிக்கொண்டுவரச் சென்றிருந்த தருணத்திலே அம்மையார் அவ்வெணமுந்தருளியதால் அவ்வாச்சிரமம் முன்னையினும் விசேடித்த வளப்பமமைந்திருந்ததை அம்முனிவர் திரும்புகையிலுணர்ந்தாரென்று விளக்குவான், “ தன்னுழையவ்வனம்புகுத்த - திருந்துமவ்வனம்புதுவளஞ்சிறந்தனதெரிந்தான்.” என்றனர். (உ௦௭)

பொழிந்தமும்மதக்கலுழியம்பொருப்பொருபூட்கை
கிழிந்தவாய்ப்பொருகோளரிவெரிதுறக்கிடப்ப
தொழிந்தவெம்புலிப்போத்தொடுமொருதனிமடமா
னிழைந்துநின்றுடனோவெமாறொழிந்திரங்கி.

(இ - ள்.) மும்மதங்களைக் கான்யாறுபோல் பெருக்கெடுக்கப்பொழிந்துகொண்டு, துனையோடுகூடிய துதிக்கையையுடைய மலைபோலும் யானையானது, அங்காந்தவாயையுடைய கோபமிக்க சிங்கத்தின் முதுகின்மேலேறிக்கொண்டிருக்கின்றது. பெண்புலியைவிட்டுநீங்கிய கொடிய ஆண்புலியுடனே, பகைமையின்றிப்பரிவுகூர்ந்து, தனியாயிருக்கின்ற ஒப்பற்ற இளமையையுடைய மான் கூடிக்கலந்திருந்து அதன்பிறகேயோடும். எ - று.

கைம்மலையென்று யானைக்குப் பெயராதலின், “ஒருபூட்டைகப்பொருப்பு.” என்றும், சிங்கத்தைக்கண்டதுபோற் சொப்பனங்கண்ட மாத்திரமே இறக்குஞ் சபாவமுடைய யானை அதிதேரியமாகவும் உறவாகவும் வசிக்கின்றனவென்பதை விளக்குவான், “கோளரிவெரிநுறக்கிடப்பது.” என்றும், மனஒற்றுமையின் விசேடத்தாற்புலி தன்பெட்டையை நீங்கியும் மான் தனது ஆணைநீங்கியும் ஒன்றுடனென்று கூடியிருந்தனவென்பார், “ஒழிந்தனவெம்புலிப்போத்தொடுமொருதனிமடமா - னிழைந்துநின்றுடனேவ.” என்றுங் கூறினர். (உ௦௮)

திறல்கொள்வெஞ்சினக்கலுழனோடாவினந்தீளையா
வுறைகொள்வாளெயிற்றிடையறாதாரமுதகுப்பப்
பொறையரிப்புறத்தொதுங்கியமடற்செவிப்புனமேய்
சிறுமுயற்குழாத்துடனுறைந்தாவெசெந்நாய்.

(இ - ள்.) வல்லபமுடைய கடுங்கோபம்வாய்ந்த கருடனுடனே சர்ப்பக்கட்டங்கள்கலந்து, உறையைக்கொண்டிருக்கும் வாள்போலங்கூரிய தங்கள் பற்களிடத்திலிருந்து ஓய்வின்றிச் சிறந்த அமுதத்தைத்துளித்துக்கொண்டிருக்க, மலைகளிலும் சோலைப்புறங்களிலும் காடுகளிலும் ஒதுங்கி மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் மடல்போலும் காதுகலையுடைய சிறுமுயற்கூட்டங்களுடனே செந்நாய்கள்கூடி விளையாடிக் கொண்டிருப்பன. எ - று.

பொறையரிப்புறத்துப் புனமொதுங்கிமேய் மடற்செவிச் சிறுமுயற்குழாமென மாற்றுக. (உ௦௯)

ஒருதனிப்பெருந்திகிரிதேருருட்டியவுதயோ
னுருகுவெங்கதிர்படப்படவுணங்கியவுலவை
மருவருந்துணரீன்றனபூந்துணர்மலர்ந்த
பொருவருஞ்சீனைக்கற்பகவனமெனப்பொதுளி.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றுவிலங்கிய ஒற்றைச்சக்கரமமைந்த பெரியதேரைச் செலுத்திவருகின்ற சூரியனது வெப்பத்தைத்தரும் கொடிய கிரணங்கள் தாக்கத்தாக்கவுலர்ந்திருந்த கிலுகிலுப்பைக் கொடுகளெல்லாம், நிகரின்றிவிளங்கும் கிளைகளோடுகூடிய கற்பகவனத்தையொத்துச் செழித்து, வாசனைவீசும் பூங்கொத்துக்களெவாய்த்தன. அப்பூங்கொத்துக்களைத்தும் விகசித்தன. எ - று.

வெகுநாளாகச் சூரியகிரணத்தால் உலர்ந்திருந்த கிலுகிலுப்பைக் கொடுகளெல்லாம் உமாதேவியார் வரவாற்றழைத்தன வென்றபடி. கற்புடைமகளிரான் மலர்மரங்களாகிய மாதவி சண்பகம் புன்னை மகிழ் அசோகு குரா முல்லை என்பவற்றுடனே இக்கிலுகிலுப்பையுஞ் சேர்ந்திருத்தலின், “உணங்கியவுலவைமருவருந்துணரீன்றன.” என்றார். மகளிரான் மலர்மரங்களிவையென்பதை, “என்மாதவிசண்பகம்பாலைபுன்னையெழிற்பகன்றை - கொண்மாமகிழ்மராவொட்சோகு குரா முல்லைமின் - பண்பாடலீழற்படனட்டலாடற்பழித்தலுண்ணற் - கண்ணோக்குதையணைத்தற்சிரித்தற்கலர்க்காடுமே.” என்றும் புகழேந்திப்புலவர் பாடலானுந்தெளிக. (உ௧௦)

பருவநோக்கிலபணைமாம்பழக்குலையீன்ற
மருவுறாமலர்மருப்படமலர்ந்தனமலர்வாய்ப்

பெருகுதேத்துளியிடையிடைதெறிப்பனபெரியோன்
கருதியெட்டியுமுண்பனபழுப்பனகண்டான்.

(இ - ள்.) பருத்துள்ள கனிவிருக்கங்களினைத்தும் காலத்தைப்பாராமலே கனிக்குலைகளைவாய்த்தன. வாசனையற்ற புட்பங்களினைத்தும் வாசனையுடைத்தாய் விகசித்தன. அம்மலர்களினிடத்துப் பெருகிய தேன்றுளிகள் எங்கெங்கும் துளித்துக்கொண்டிருந்தன. எட்டிக்கனியும் உண்ணத்தக்க இனிமையுடன்பழுத்திருப்பதைக் கௌதம முனிவர் பார்த்துச்சிந்தித்து. எ - று.

கனி விருக்கங்களினைத்தும் அவ்வவற்றிற்குரிய பருவம்வாய்த்தாலன்றிப் பழாவாகலின், “பருவநோக்கிலபணைமரம்பழக்குலையீன்ற” என்றும், மணமற்றமலர்களுக்கோர்காலத்து மணமுறாதாகலின், “மருவுராமலர்மருப்படமலர்ந்தன.” என்றும், எட்டிக்கனியினிப்பது எக்காலத்து மில்லையாகலின், “எட்டியுமுண்பனபழுப்பன.” என்றும்விதந்தோதினர். கனிவிருக்கங்கள் பருவத்தானன்றிப்பழாவென்பதை, “அடுத்தமுயன்றலுமாருநாளன்றி-யெடுத்தகருமங்களாகா-தொடுத்த - வருவத்தானீண்டவயர்மரங்களெல்லாம்-பருவத்தாலன்றிப்பழா.” என்றும் ஒளவைப்பிரட்டியார் அமுதவாக்கானும், எட்டிப்பழத்திற்கெக்காலத்தும் இனிப்பின்றென்பதை, “துட்டர்க்கு ஞானச்சுருதிகளோதினுந்தர்க்குணம்போய்ச் - சிட்டற்குளகுணமெள்ளளவேனுந்திகழ்தல்செய்யா - விட்டுச்சொரியினுமான்பாலுந்தேனும்விரவியவன்று - மெட்டிப்பழத்துக்கினிப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனை,” என்றும் சிவஞானவள்ளலார் திருவாக்கானுமுணர்க.

(உகக)

என்னையிவ்வனமிருஞ்சிறப்பினையுடைத்தாகி
முன்னையிற்சிறப்புடையதாய்ப்பெருவளமுயன்ற
வென்னையாளுடைநாயகியினிதெழுந்தருளிப்
பொன்னடித்துணைசாத்தியதுணர்ந்திலன்புனிதன்.

(இ - ள்.) இவ்வாச்சிரமம் மிக்கவிசேடச்சிறப்புடையதாய் முன்னையினும்மேன்மைவாய்ந்ததாய் மிகச்செழித்திருக்கின்றதற்குக்காரணம் எதுவென்று கௌதமமுனிவர், என்னையடிமையாகவுடைய உமாதேவியார் இனிமையுடனே எழுந்தருளி, பொன்போலும் தமதிரண்டிருவடிகளையும் பரிசிக்கச்செய்தருளியதையறியாதவராய். எ - று.

உமாதேவியார் எழுந்தருளியதால் இத்தகையவணப்பம் மிகுந்திருக்கின்றதென்பது அக்கௌதமமுனிவர்க்குத்தெரியாமையால் வியப்பாக்ககருதினர் என்றபடி. (1)

குடையன்குண்டிகை தூக்கியகரத்தினன்குனித்த
நடையனஞ்செழுத்தோதியநாவினன்கலைத்தோ
லுடையன்செம்பொனுமோமொத்துளவெனவுணர்வா
னடைதருப்பையேமுதலியவொருங்குகொண்டடைந்தான்.

(இ - ள்.) குடையையுடையவராயும் கமண்டலத்தைத் தொங்கவிட்டகரமுடையவராயும் தளர்ந்த நடையினராயும் திருவைந்தெழுத்தையுச்சரிக்கும் நாவினராயும் மான்தோலாடையினராயும் பசும்பொன்னும் ஒடும் சமமாயிருக்கின்றனவென்று அறிந்தவராய், கிடைத்த தருப்பைமுதலியவனைத்தும் ஒன்றாய் எடுத்துக்கொண்டுவந்தார். எ - று.

இத்தகையகோலமே தவக்கோலமென்க.

(உக௩)

வெயிற்கொழுங்கதிர்பரப்பியவேலைமாரிலத்தி
னுயிர்க்குமாருயிர்ப்பொறைகட்குளுணர்வுதந்துதவிப்
பயிற்சிதொன்றுதொட்டுயிர்ப்பயிர்வளர்க்குறும்பிணத்தோட்
குயிற்கொழுஞ்சிறுகுதலைவீற்றிருப்பதுகண்டான்.

(இ - ள்.) சூரியன் கிரணங்களைப்பரப்புகின்ற கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகத்
திலே சீவித்திருக்கின்ற ஆன்மவர்க்கங்கட்கு அறிவைக்கொடுத்துதவிபுரிந்து, பரம்ப
ரையாகப்பழகிவருகின்ற உயிர்களுள்பயிரைவளர்த்திடும், மூங்கில்போன்றபுயங்க
ளையும் குயில்போன்ற இனிமையான மழலைச்சொற்களையுமுடைய உமாதேவியார்
எழுந்தருளியிருப்பதைப்பார்த்தார். எ - று.

பிறவுகள்தோறும் பரம்பரையாய்ப்பழகியுதித்துவரும் உயிர்கள், ஒன்றின்வித்தி
லிருந்தேபெருகுகின்ற பயிர்கள்போன்றனவாகலின், “உயிர்ப்பொறைகட்குளுணர்வு
தந்துதவிப் - பயிற்சிதொன்றுதொட்டுயிர்ப்பயிர்வளர்க்குறும்.” என்றார். குதலை -
ஆகுபெயர். (உகச)

யாமிழைத்தமாதவங்கொலோவெம்முனோர் முயன்று
தாமிழைத்தமாதவங்கொலோவனம்புரிதவமோ
வேமவெற்புறையெம்பெருமாட்டியைக்கொணர்ந்து
காமர்நல்வினையளித்ததென்றென்புறக்கனிந்தான்.

(இ - ள்.) நாம்புரிந்த பெருந்தவந்தானோ? எமதுமுன்னோர்கள் முயற்சித்துத் தா
மே புரிந்தபெருந்தவந்தானோ? அல்லது இவ்வாச்சிரமம் புரிந்ததவந்தானோ? மேருவ
ரையில் எழுந்தருளியிருந்த எமது முதல்வியை அழைத்துக்கொண்டுவந்து, அழகிய
புண்ணியம்போன்று தந்ததென்று ஏனும்புநெக்குவிடமனமுருகினார். எ - று.

நாம்புரிந்ததவமாயின் மறுமைப்பயனுமாதலால் நத்தவமல்லவென்றும், நமது
முன்னோர் தவமாயின் இவ்வளவு காலமுமின்றி இப்போது வருவானேன் ஆதலால்
நம்முன்னோர் தவமும்ல்லவென்றும், இவ்வாச்சிரமமே நெடுநாளாக அவ்வுமாதேவி
யார் தன்னிடம்வந்து வசிக்கவேண்டுமெனப் புரிந்ததவமே காரணமாமென நிச்சயித்
தாரென்பார், “யாமிழைத்தமாதவங்கொலோவெம்முனோர்முயன்று - தாமிழைத்த
மாதவங்கொலோவனம்புரிதவமோ.” என்றும், கயிலையைப்போன்றேமேருவிலும்
சிவபிரான் எழுந்தருளியிருத்தலியல்பாகலின், “எமவெற்புறை.” என்றும், அம்மை
யார் திருமேனியே புண்ணியவுருவாகலின், “காமர்நல்வினையளித்தது.” என்றும்
கூறினர். (உகரு)

கனித்தசிரந்தையினருக்கியமுதலியகடன்க
டனித்துமாதவனுமையவட்கருண்முறைத்தான்
பனித்தமெய்யினனடிக்கடிநிலனுற்ப்பணிந்தா
னினைத்தெழுந்தருளியகருத்தென்னெனநிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) உருக்கமுற்ற மனத்துடனே அருக்கியமுதலிய உபசாரங்களை அக்
கௌதமமுனிவர் தாம் தனியாகவே உமாதேவியார்க்குக் கிரமப்பிரகாரம்செய்துமுடி
த்து, நடுங்கிய சரீரமுடையவராய், பலமுறை பூமியிற்சரீரம்படிய வணங்கினவராய்,
அடியேனை யோர்பொருளாகத் திருவுளங்கொண்டெழுந்தருளிய காரணம் என்னெ
ன்று வினாவலும், உமாதேவியார் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

ஆசிரியர் பெரியோர் முதலியோரைக் கண்டவுடனே யடியார்கள் புரியவேண்டியன அருக்கியமுதலிய உபசாரங்களாகலின், “அருக்கியமுதலியகடன்கள்” என்றும், தமதுபத்தினியாகிய அகலிகை இந்திரனாவிச்சிக்கப்பட்டதை யறிந்து கல்லாகவிருக்கும்படி சபித்திருத்தலாற் றனது பத்தினியோடின்றித் தாம்தனியே யுபசரித்தாரென்பார், “தனித்துமாதவனுமையவட்கருண்முறைதந்தான்.” என்றுகூறினர். இதனை, “அந்த விந்திரனைக்கண்டவமரர்கள்பிரமன்முன்னு - வந்துகோதமனைவேண்டமற்றவைதவிர்த்துமாறாச் - சிந்தையின்முனிவுதீர்ந்துசிமந்தவாயிரங்கண்ணுக்கத் - தந்தமதுலகுபுக்கார்தையலுங்கிடந்தான்கல்லாய்.” என்னும் கம்பராமாயணத் திருவிருத்தத்தானுந் தெளிக. (உகக)

மறுவறும்பிறைக்கண்ணியோற்கொருபுறமருவப்
பெறுவதாற்றுதற்கியைந்தனனாங்குபெறுவா
னுறுபெருந்தவவிரதமொன்றுரைக்குதியுடாத்தா
லிறுவதின்றிவணிநுந்தினிதியற்றுவனென்றார்.

(இ - ள்.) களங்கமற்ற முன்றும்பிறையைத் தரித்தருளும் சிவபெருமானுக்கு இடப்பாகத்தில் கலக்கப்பெறுவதற்காக ஓர்விரதமனுட்டிக்கச் சம்மதித்தேன். அவ்விடப்பாகம் பெறுவதற்குத்தக்க பெருமையிக்க மேலான விரதமொன்றைச் சொல்வீராக, அவ்வாறு சொல்வீராயின் அவ்விரதம் தவறுதலில்லாமல் இவ்விடத்திலேயே யிருந்து இனிமையுடன் அனுட்டிக்கின்றேனென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். ஏ - று.

பூரணசந்திரனுக்கே களங்கமுண்டாதலானும் சிவபிரான் தரித்தருளினமையானும், “மறுவறும்பிறைக்கண்ணி,” என்றும், யான்தவம்புரியவேண்டிய அவசியமின்றியினும் பிருங்கிமுனிவன்செய்த அவமதிப்பால் தவம்புரியலாயினெனென்பார், “ஆற்றதற்கியைந்தன்ன,” என்றும், இதுதவாச்சிரமமாதலின் இவ்விடத்திலுடாட்டித்தால் யாதொரு தவறும்நேராதென்பார், “இறுவதின்றிவணிநுந்தினிதாற்றுவன்,” என்றும் திருவாய்மலர்ந்தனர். (உகஎ)

ஏழையின்னணமுரைத்த லுமிருந்தவத்தலைவன்
வாழிநான்மறையுயிர்த்தநாள்வழங்கியவழக்கத்
தாழியாகமப்பெருங்கடற்றுறைகுடைந்தளந்தோ
னாழியான்மறிவிரதமொன்றுளதெனவுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) உமாதேவியார் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தலும், நான்குவேதங்கள் தோன்றிய நான்முதலாக வழங்கியவழக்கத்துடன், ஆழ்ந்தபொருளுள்ளதாகிய ஆகமங்களென்னும் பெரியசமுத்திரத்தின் துறைகளிலே முழுக்கியளந்தவருமாகிய பெருந்தவத்தையுடைய கௌதமமுனிவர், சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்றவிரதமொன்றுண்டென்று தெளிந்தனர். ஏ - று.

வாழி - மங்கலவிடைச்சொல். அவர் ஆலோசித்துத்தெளிந்த அவ்விரதம் அநாதிதொட்டு வேதோத்தமாய் வழங்கிவரும் விரதமென்பார் “நான்மறையுயிர்த்தநாள்வழங்கிய வழக்கத்து” என்றும், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினையும்உபாகமங்களையும் முழுதொருங்குணர்ந்தோரென்பார் “ஆகமப்பெருங்கடற்றுறைகுடைந்தளந்தோன்” என்றும், அநேகம்பகாலத்தும் அழியாதவர்சிவபிரானென்பார் “ஊழியான்” என்றும்கூறினர். இதனை, “ஒருகாலத்தொருதேவர்கன்கொண்டானையுழிதொறுழியுயர்ந்தான்றன்ன - வருகாலஞ்செல்காலமாயினனைவண்கருப்புச்சிலைக்காமனுடலட்டானைப் - பெற

ருவேழக்களிற்றுகிரைவப்போர்வையாண்புள்ளரையனுடறன்னைப்பொடிசெய்தானை - யருவேள்விதகர்த்தெச்சன் றலெகொண்டானையாருநிற்கண்டடியேனயர்த்தவாதே” என்னும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. முனிவர்களுட் சிறந்தசத்த முனிவர்களுள் ஒருவராகவின் “இருந்தவத்தலைவன்” என்றார். (உகஅ)

குணித்தசிரந்தையானிமையவெற்பீன்றமென்கொடியை
யணித்துநின்றலகின்றளித்தருளியவணங்கே
பணிக்கொடுஞ்சடைப்பரமனுக்குவந்ததோர்விரதங்
கணித்ததொன்றுளதென்றனன்மும்மலங்கடிந்தோன்,

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் ஆலோசித்துத் தெளிந்தவராகிய மும்மலங்களைந்த கௌதமமுனிவர், இமையவரையரையன்பெற்றெடுத்த மெல்லியகொடிபோலும் உமாதேவியாரைச் சமீபித்துத் திருமுன்னின்று, உலகங்களிலுள்ள ஆன்மகோடிகளைப் பயந்து பரிபாலித்தருளிய தேவியே! சர்ப்பமணிந்த வளைந்தசடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் திருவுளப்பாங்காகிய ஒப்பற்றவிரதமாக ஆகமங்களிற் குறித்துள்ளவிரதம் ஒன்றுண்டு என்றனர். எ - று.

குணித்தசிரந்தையான் மும்மலங்கடிந்தோன் எனக்கூட்டுக. சிவாகமங்களிற்கூறு ம் சிவவிரதங்களுக்குள்ளே மேலானதாய்க்கூறும் விரதமொன்றுண்டென்பார் “பரமனுக்குவந்ததோர்விரதங்கணித்ததொன்றுளது” என்றனர். (உகஆ)

அனையகேட்டலுமகநெகிழ்ந்தருத்தியளாகி
வினையறத்தனினோற்றருள்விரதமெய்த்தலைவா
நினைதருந்தனிரதமுநோற்றிடுநெறியும்
வளையுமாகமவரன்முறைவழங்கெனவகுப்பான்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்திலும் உமாதேவியார் மனமுருகி அவாவுடையவராய், தீவினைகளொழியும்படி, ஒப்பற்றதாகிய விரதங்களை அதுஷ்டித்த உண்மையுள்ள முனிவரோ! நீர் இப்போது சிந்தித்த ஒப்பற்ற விரதத்தையும் அதைஅதுஷ்டிக்கும் முறைமையையும் வரிசையுள்ள சிவாகமங்களிற் கூறிய கிரமத்தின்படி கூறுவாயாகவென்று திருவாய்மலர்தலும் அக்கௌதமமுனிவர் கூறுகின்றனர். எ - று.

அருத்தி-பேரவா - தனிவிரதநோற்றருள் எனமாற்றுக. வளைதல்-அலங்கரித்தல். ஈண்டு சிவாகமங்களின் வரிசையின்மேற்று. (உஉ௦)

உலகெடுத்தகேதாராமதன்பெயருலகம்
பலதொழும்புரட்டா தியிற்பூருவபக்கத்
தலகிலட்டமிமுதற்றொடுத்தருங்கலைகழியு
நிலவுவாவருமளவையுநோற்பதுநெறியே.

(இ - ள்.) உலகமெங்கும் புகழ்பெற்ற கேதாரவிரதமென்பது அவ்விரதத்தின் பெயராகும். உலகங்களினத்தும் தொழத்தக்க புரட்டாசிமாதம் பூர்வபட்சத்தில் வருகின்ற அட்டமிதிதிமுதலாகத் தொடங்கி, அருமையான சந்திரனது கலைகள் குறைந்துபோகின்ற நிலைபேரான அமாவாசை வருமளவும் அதுஷ்டிப்பது முறைமையாகும். எ - று.

புரட்டாசிமாதம் பூர்வபட்சத்தட்டமிமுதல் அமாவாசையினன்று வரையிற்கூடிய இருபத்துமூன்று தினங்களும் அதுஷ்டிக்கவேண்டும் என்றபடி. (உஉ௧)

குழைத்தவெண்டினைப்புனல்படிந்தானடிசுறுகா
விழைத்ததந்துவினேமுழுன்றிடக்காரந்தரித்துக்
குழைத்தவெங்கதிர்ப்பரிதிபோய்க்குரைகடற்குளிப்ப
விழைத்தசந்தையினோர்பொழுதியின்றறவேண்டும்.

(இ - ள்.) நெகிழ்ச்சியுடைய வெள்ளிய அலைகளைப்படைத்த தீர்த்தத்திலே முழுகி, சிவபெருமான் சந்நிதியிற்சென்று அவர் திருவடிகளிற்பணிந்து, இழைத்தெடுத்த இருபத்தோரிழையுள்ள நூலை இடதுகரத்தில்தரித்து, எவற்றையும் வாடச் செய்த வெம்மையையுடைத்தாகிய சூரியன்சென்று, ஒலிக்கின்ற மேற்குச்சமுத்திரத்தில் முழுகிய பிறகு, விருப்பமீக்கூர்ந்த மனத்துடனே ஒரேவேளையாகப் புசித்திருக்கவேண்டும். எ - று.

பிரதிதினமும் அதிகாலையில் நல்லதீர்த்தத்தில் நீராடிச் சிவபிரானுலயத்தை யடைந்து அவர் திருவடிகளிற்பணிந்து, இருபத்தோரிழைக்கூடிய நூலை இடது கரத்திற்றரித்துக்கொண்டு பகற்பொழுதெல்லாம் உபவாசமாயிருந்து, சூரியன் அஸ்தமித்தவுடனே ஒரேவேளையாகப் புசிக்கவேண்டும் என்பதாம். (உஉஉ)

பரந்தகங்குலிற் பரப்பியதருப்பையிற்படியா
விரங்குமன்பொடுசுந்தனைபிரானடியிருத்திப்
புரந்தவப்பதினன்கிடைப்புனைமணிநிவந்தஞ்
சுரந்ததேந்துளிறுமலர்த்தொடலைகடுக்கி.

(இ - ள்.) இரவுமுழுதும் பரப்பியுள்ள தருப்பைமீது படுத்துக்கொண்டிருந்து, உருகுகின்ற அன்புடனே சித்தத்தைச் சிவபிரான் திருவடியிற்செலுத்தி இவ்வாறு விரதங்காத்து முன்சொன்ன அமரபட்சச்சதுர்த்தசித்திதியின்று, இரத்தினக்களால் அலங்கரித்துள்ள சிவாலயத்திலே தேன்றுளிகள் துளித்துக்கொண்டிருக்கும் நல்லவாசனையுள்ள மலர்மாலகளைத் தொங்கவிட்டு. எ - று. நிவந்தம் - ஆலயம்.

நிவந்தமுடுபுக்ககவைசெந்நெற்படத்திருத்தி
யுவந்தமந்திரத்தெழுதியபிரணவத்துள்ளா
யவந்தொலைத்திடும்பூரணமணிக்குடமமைத்துப்
பவந்தொலைத்துறப்பவித்திரத்தருப்பையாற்பரப்பி.

(இ - ள்.) அவ்வாலயத்தி னுள்ளடைந்து ஓர்மரக்கால் செந்நெல்லைப் பரப்பித் திருத்தஞ்செய்து, உவப்புடனே மந்திரத்தினுலெழுதிய பிரணவத்திற்குள்ளாகப் பாவங்களை நிக்கிரகிக்கும் இரத்தினமயமாகிய பூரணகும்பத்தை ஸ்தாபித்து, வீணைகளைப்போக்கப் பரிசுத்தமாகிய தருப்பைகளைப்பரப்பி. எ - று.

அகவை-மரக்கால். செந்நெல்லைப்பரப்பி அதிற் பிரணவமெழுதி அதன்மீது தருப்பையைப்பரப்பி அதன்மேல் பூரணகும்பம்வைத்து என்பதாம். (உஉச)

ஏறுயர்த்ததிமெந்தையிரும்புனற்குடத்து
வேறிருத்தியபாவகம்பொடும்விளைத்து
நாறுநாண்மலரருச்சனைவரன்முறைநடத்தி
யூறுதீபமந்துளவெலாமுறைமுறையுவந்து.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியேந்திய எமதுபிதாவாகிய சிவபெருமானை அப்பூரண கும்பத்தில் வேறே ஆவாகித்தலாகிய பாவினையைப் பேரன்புடனே செய்து, வாசனை வீசும் அன்மலர்ந்த மலர்களால் முறைப்படி அருச்சினைபுரிந்து, நெய்யூதிய தீபம் னூபம் முதலியவைகளை வரிசைப்படிசெய்து. எ - று.

நூபமும் தீபவரிசைகளையும் நைவேதனத்தையும் வரிசையாகச்செய்தென்றபடி.

சிரித்துமூப்புரந்துகளெழத்தீயெழச்சீறி
யெரித்தநாதகேதாரவென்றடிக்கடியேத்திப்
புரித்தமென்குழலற்றைநானோற்றதுபோக்கித்
தரித்தபிறறைநாட்காப்பொழித்தரனடிதாழ்வாய்.

(இ - ள்.) மும்மதில்களையும் புன்னகைபுரிந்து நீரூகும்வண்ணம் அக்கினி யோ ங்கும்படியெரித்தருளிய கேதாரநாதரேயென்று பலமுறைதுதித்து, பின்னிய மிருது வான கூந்தலையுடையதேவியே! அன்றையதினத்தில் நோற்றவைகளைக்கழித்து, மறுதினம் முன்னாள் தரித்திருந்த நூலைப்போக்கிச் சிவபிரான் திருவடிகளைப்பணிவா யாக. எ - று.

தினந்தோறும் நூதனநூதனமாய்க் கும்பமமைத்துக் கயிறுதரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றபடி. (உஉசு)

ஈதுநோற்பவர்மாந்தரோலேழுமுன்றிழையுப்
தீதுதீர்த்திடவலந்தரித்திவ்வணஞ்சிறப்பார்
தாதுசோர்குழனோற்குதியென்றனன்றவப்பே
றோதுகோதமன்கேட்டுளத்தமைத்தனருமையாள்.

(இ - ள்.) இவ்விரதம் அதுட்டிப்போர்கள் ஆண்பாலாராகில் முற்கூறிய இரு பத்தோரிழையையும் வலதுகரத்திலேதரித்து இவ்வாறு அதுட்டிப்பார்களாக. ஆகை யால் மகரந்தங்களமைந்த அளகத்தையுடைய வம்மையே! இவ்வாறிவ்விரதத்தை யதுட்டித்தருள்வீனென்று தவப்பயனைக் கூறவல்ல கௌதமமுனிவர் கூறினர். இவை பயினைத்தையும் உமாதேவியார் திருச்செவியேற்றுத் திருவுளத்தமைத்தனர். எ - று.

தவப்பேறோது கோதமன் என்பதற்கு இவ்விரதப் பயினைவிரித்துக் கூறியகௌத மொன்றும், ஆன்மாக்களது தவப்பேறென்று கூறத்தக்க கௌதமர் என்றும் கூறு வாருமுள்ள. (உஉஎ)

உரைத்த நூன்முறைநோற்பனவுயர்ந்தவர்க்குரித்தால்
வணாத்தமாநிலமன்பதைக்குரியனபதினன்
கிரைத்தரீர்குடைந்திழைபுகொப்பணிந்திறைபாற்
கரைத்தவன்பொடுமுணவொழிந்தியற்றறுதல்கடனே.

(இ - ள்.) நாம்கூறிய ஆகமவிதிப்படி அதுட்டிப்பது மேலானவர்க்குரிமையா னதாம். வரையறுக்கப்பட்ட நிலவுலகத்துள்ள சாதாரண மனிதர்கட்குரியன எவை யெனில், சதுர்த்தசியின்று ஒலிக்கின்ற தீர்த்தத்தில் நீராடி, இருபத்தோரிழையாலா கிய நூலைத்தரித்துக்கொண்டு, சிவபிரானிடத்து மனங்கரைந்த மெய்யன்புடனே உப வாசமிருந்தனுட்டித்தல் முறைமை. எ - று.

புரட்டாசிமாசம் பூர்வபட்சத் தட்டமித்திதிமுதல் ஐப்பசிமாசம் அமாவாசை வரையில், பிரதிதினம் பூரணகூடங்கள் முதலிய தூதனமாகவமைத்துச் சிவபிரானையாவாகித்துத் தூபதீபநெய்தனங்களை யியற்றி, பகன்முழுதும் உணவொழித்திருந்து சூரியாஸ்தமனத்திற்குப்பின் ஆகாரமுண்டு, தருப்பாசனத்திற் சயனித் திவ்வாறிருபத் திரண்டுதினங்களுந் தவறாததுட்டித்தல் மேலானவர்கட்கேனும்ல்லது சாமானியர்க்கேலாதாகலின், அத்தகையோர் ஒரோவிசையாக ஐப்பசிமாசம் அமரபட்சச்சதுர்த்தசியின்ன்றைக்கு நீராடி, அவ்விருபத்தோரிழையைக் கரத்திற்றரித்துக்கொண்டு அன்றெல்லாம் சிவபிரான் திருவடிகளிலுருகிய மனமுடையவர்களாய் ஆகாராதிகொழித்துப் புரிதல்முறைமையென்க. ஆல். ஏ. அசைகள். (௨௨௨)

பிற்பிறையாமாவாசையிற் பிரமகோத்திரத்தோர்க்கு
குற்றபோசனமினிதுவந்தவரயின் ரொழிந்தாற்
பெற்றபாரணங்கூட்டுவோர்க்குதிபிழையார்
முற்றுகோற்பவர்பெறுபயன்யாவவோமொழிவார்.

(இ - ள்.) மறுதினமாகிய அமாவாசையின்ன்றைக்குப் பிரமகோத்திரமுடைய மறையவர்க்குத் தகுதியமைந்த திருவமுது இனிமையுடன்படைத்து, அவர்புசித்து நீங்கியபோது தாங்கள் பெற்றதாகிய பாரணத்தைச் செய்வார்கள். இவ்விரதத்தைத் தவறாதவர்களாய்த் தங்கையுணர்முழுதும் அதுட்டிப்போர்கள் அடைகின்ற பிரயோசனத்தை யாவர்க்குநவரீ. ஏ - டு.

பிரமனுடைய சந்ததியாராய் உலகத்துள்ள மாணிடர்கள் தங்களுக்கியற்றும் பூசனைகளைத்தும் பிரமன் தனக்குரியதாக அங்கீகரிக்குந் தன்மையுடையவர்களாய், பூவுலகதேவர்களென்னும் பொருள்படும் பூசரர் என்னும் பெயருடையவராய் விளங்குவோர் மறையோராதலின், அவர்களை, “பிரமகோத்திரத்தோர்” என்றும், எத்தகைய விரதமனுட்டிப்பவரும் அவ்விரதத்தினன்றுணவொழிந் திரவிற் கண்விழித்து விடியற்காலையில் நீராடி நித்தியகன்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, அந்தணர்க்கேனும் அதிதிகட்கேனும் அமுதனித்துப்பின்னர் அவர்சேடத்தைத்தாம்புசித்தவுடனே விரதபூர்த்தியாக்குதல் முறையும், அதற்கே பாரணம் என்று பெயருமாதலின், “பிரமகோத்திரத்தோர்க்குற்றபோசன மினிதுவந்தவரயின் ரொழிந்தாற் பெற்றபாரணங் கூட்டுவர்.” என்றும், இவ்விரதபயன் இவ்வளவினதென்னும் வரையறையின் நென்பார், “பெறுபயன்யாவவோமொழிவார்” என்றும் கூறினர். (௨௨௩)

என்றுகோதமனுடைத்தநோன்புமையவளியற்றி
நின்றுணர்ந்துணர்ந்திரங்கினணிலவணிசடையோன்
மன்றலோதிபாற்கணத்தொடுமருகுறவந்தான்
குன்றுயிர்த்தபூங்கொம்பனொடொழுதுளங்குழைந்தான்.

(இ - ள்.) என்கொளதமர்கூறிய இக்கேதாரவிரதத்தை உமாதேவியார் அதுட்டித்திருந்து சிவபிரானைச் சிந்தித்துச் சிந்தித்து வருந்தினர், சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியையுடையசிவபெருமான், மணங்கமழும் கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரிடத்துத் தமது சிவகணங்களுடனே சமீபித்தெழுந்தருளினர், இமையவரையரையன் ஈன்றருளிய மலர்க்கொம்புபோலும் உமாதேவியார் உடனேபணிந்துமனமுருகினார். ஏ - டு.

இவ்வாறனுட்டித்துவந்த உமாதேவியார் அன்றாடம் விரதாரம்பத்திலும் விரதமுடிவிலும் சிவபிரானைப் பிரார்த்தித்துவந்தாரென்பார் “நின்றுணர்ந்துணர்ந்திரங்கினள்.” என்றார். (௨௨௪)

மூலமாய்மும்முதலாய்முன்பின்னெனமொழியுங்
காலமாய்நீராய்க்கனலாய்வளிவெளியாய்த்
தாலமாயெப்பொருளுந்தந்தாய்தனிநின்ற
கோலமார்காண்பாரொழியாக்கொழுஞ்சுடரே.

(இ - ள்.) எவைக்குங்காரணமாய் முத்தொழிற்கும் முதல்வராய், முன்னென்றும் பின்னென்றும் கூறத்தக்ககாலங்களாய், பிரிதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமாய், எல்லாப்பொருள்களையும் அளித்தவரே ! அழிவுபடாத கொழந்தையுடைய சோதிச்சுடரே ! ஒப்பற்றவிளங்கும் தேவரீர் திருவுருவத்தை யாவர்காணவல்லவர்கள்? எ - று.

எவைக்குங்காரணமாய் என்பதை, “பொருளாகக்கண்டபொருளெவைக்குமுதற்பொருளாகிப்போதமாகித் - தெருளாகிக்கருதும்பரிமீழீர்ப்பருகவந்தசெழுந்தேனாகி-யருளானோர்க்கமபுறமென்றுன்னதபூரணவானந்தமாகி - யிருடரவிளங்குபொருளியாதந்தப்பொருளினையாமிறைஞ்சிறிம்பாம்-” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானும், “பெண்ணுணலியாய்ப்பிறந்துவளந்தேயுழியு-மெண்ணுதபேதியல்பிற்றிப்பண்ணங்காந்த - காரணகத்தாவொருவனுண்டவனைக்காட்டுரு - லாரணமுமாகமமுமாம்.” என்னும் கண்ணுடைய வள்ளலார் திருவாக்கானும், முத்தொழிற்கும் முதல்வராய் என்பதை, “முன்னுனைமூவர்க்குமுற்றுமாய்முற்றுக்கும் - பின்னுனைப்பிஞ்சுனைப்பேனுபெருந்தறையின் - மன்னுனைவானவனைமாதியலும்பாதியனைத் - தென்னுனைக்காவனைத்தென்பாண்டிநாட்டானை - யென்னுனையென்னப்பென்பார்கட்கின்னமுதை-யன்னுனையம்மானைப்பாடுதங்காணம்மானாய்.” என்றும், முன்னென்றும் பின்னென்றுங்கூறத்தக்ககாலங்களாய் என்பதை, “மன்னவெம்பிரான்வருகுவென்னனைமாலுநான்முகத்தொருவன்யாரினு - முன்னவெம்பிரான்வருகுவென்னனைமுழுதும்யாவையுமிறுதியுற்றநாட் - பின்னவெம்பிரான்வருகுவென்னனைப்பெய்கழற்கணன்பாயெனாவினும் - பன்னவெம்பிரான்வருகுவென்னனைப்பாவநாசகிள்சீர்கள்பாடவே.” என்றும், பிரிதிவியாதிபஞ்சபூதமாய் என்பதை, “கொம்பரில்லாக்கொடிபோலலமந்தனன்கோமளமே - வெம்புகின்றேனைவிடுதிகண்டாய்விண்ணநன்னுனில்லா-வும்பருள்ளாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே - யம்பாமேரிலனையனல்காலொட்பானவனை.” என்றும்வரும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானுமறிக. (உருக)

எந்தாயெவர்க்கும்புலப்படாயெவ்வுயிருந்
தந்தாய்தருமுயிர்க்குத்தாயாயுணவதர
வந்தாய்சமயநூலாராய்வழங்குற்றாய்
செந்தாழ்சடைப்பரமநிலவணிந்தசென்னியாய்.

(இ - ள்.) எனது தந்தையே ! யார்க்கும் புலப்படாதவரே ! எல்லா ஆன்மாக்களையும் அளித்தவரே ! அவ்வாநின்றருளிய ஆன்மாக்களைத்திற்கும் உணவாதிகளைத்தருதற்கு மாதாவாய்வந்தவரே ! அறுவகைச் சமயங்கட்கும் விதித்துள்ள ஆயுதங்களாய் விளங்குகின்றவரே ! தொங்குகின்ற சிவந்தசடையையுடைய சிவபெருமானே ! மூன்றாம் பிறையைத்தரித்த முடியையுடையவரே. எ - று.

பன்றிக்குருளைகட்குத் தாயாய்வந்து முலையருத்தியதையும் திரிசுரபுரத்தில்தாயாய்வந்து மருத்துவம்பார்த்தருளியதையும் குறிப்பால் விளக்குவான், “தாயாயுணவுதரவந்தாய்” என்றும், உட்சமயங்களாறுக்குந்தாமே கர்த்தாவாய்த் தமதம்சூதர்களாயுள்ளவர்களை அதிதேவதைகளாகவமைத்து நூல்களியற்றியிருத்தலின், “சமயநூலாராய்

வழங்கும்ராய்." என்றும் கூறினர். உட்சமயங்களாளுவன; — வைரவம்-வாமம்-காளா முகம்-மாவிரதம்-பாசபதம்-சைவம் என்பனவாம். (உருஉ)

அண்டம்பலவாய்ப்புவனங்களாயவற்று
ஞண்டனவாயுண்பானொருவனாயுண்பனவாய்க்
கொண்டவிரூப்பாவிரூப்பாறுங்கொள்கையாய்ப்
பண்டையுயிர்த்துநின்றாய்பரம்பரனே.

(இ - ள்.) பல அண்டங்களாய் அவ்வவ்வண்டங்களிலுள்ள புவனங்களாய் அவற்றன் புசித்தவையாய் புசிப்பவனாய் புசிப்பவையாய் மனம்விரும்பிய விருப்பமாய் விருப்பம் மிக்க எண்ணமாய் அநாதியாயுள்ள ஆன்மாக்கட்குப்பாலித்து விளங்கும் மேலாகிய பரமனே. எ - று.

எல்லாம் சிவபெருமானாகவே யுணர்வது சிவகரணம்பெற்றோர்க் கியல்பாகலின் இவ்வாறு கூறினர். சிவகரணம்பெற்றோர் இவ்வாறு கூறுவரென்பதை, “பூசையும் பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு - நேசனுட்பூசைகொண்டிரியதியிற்பேறு நல்கு - மீசனுமாகிப்பூசையான் செய்தேனெனுமென்போத-வாசனையதுவுமானமறை முதலடிகள்போற்றி.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத்திருவிருத்தத்தானுமறிக. (1)

நர்க்குந்திரைப்பாற்கடற்றுயிலுமீந்துழாய்த்
தார்க்குன்றொருநாபிதந்ததனிக்கமல
னார்க்குமுலகுயிரோடன்றளித்ததாராய்ந்து
பார்க்கினினதருண்மற்றன்றிப்பலியாதல்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சியாயுள்ள அலைகளையுடைய பாற்கடலில் அறிதியில்கூடும் தண்ணியதுளபமாலையணிந்த மலைபோன்ற திருமால், தனது ஒப்பற்ற நாபியினின்றும் ஈன்றருளிய சிறந்ததாமரையாதனனாகிய பிரமன், ஒலிக்கின்ற உலகங்களையும் அவைகளிலுள்ள ஆன்மாக்களையும் சிருட்டித்ததை யாலோசித்து நோக்குமிடத்து, தேவரீர் திருவருளையல்லாமற் சித்தியாது. எ - று.

திருமாலாயிருந்திரட்சிப்பதுபோன்று பிரமனாயிருந்து சிருட்டிப்பவரும் சிவபிரானே யென்பதை யுணர்த்துவான், “கமலனார்க்குமுலகுயிரோடன்றளித்ததாராய்ந்து - பார்க்கினினதருண்மற்றிப்பலியாது.” என்றாரென்க. இதனை, “படைப்பானுங்காப்பானும்பார்க்கிலருணைசன் - படைப்பானயனென்னல்பாவம் - படைக்கிலய - னைந்தலையுளொன்றையானரிந்தபோதிலவன் - மன்றலையைப்பண்ணறியான்றான்.” என்னும் தனிவெண்பாவாணந்தெளிக. மற்று - ஆல் - அசைகள். (உருச)

தோற்றமாயீரூயளவைசொலத்தோன்றாது
போற்றுமறைநுணுக்கம்போல்வாய்புலப்படா
யாற்றுமருநோன்பினெம்பிரானவ்வுருவே
யேற்றனவென்கண்களிறைத்தவவெத்தவமே.

(இ - ள்.) ஆதியாயந்தமாய் அளவுணாக்கவேலாதாய், துதிக்கின்றவேதமுடிவைப்போன்று வாயாற்கூறுதற்கிசையாதவரே! அடியேன்புரிந்த அருமையான விரதத்தினால் எமதுபெருமானே! எனதுகண்கள் அத்தகைய திருவுருவைத்தரிசித்தன. இவ்வாறு தரிசித்தற்கு எத்தகைய தவம்புரிந்தனவோ?, எ - று.

இதனை, “ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீற்றற்றெங்கியருமறையின்னமுங்காணுதரற்
றநானு - பேதமதங்களுமலையமீலபோல்வாதப்பெற்றியரும்வாய்வாதப்பேயராகச்-சா
தகமோனத்திலென்னவடவானீழற்றண்ணருட்சந்திரமௌலிதடக்கைக்கேற்க-வேதக
சின்மாத்நிரமாயெம்மெனோர்க்கும்வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே.” என்னும்
தாயுமானார் திருவாக்கானும், கண்கள் எத்தவம்புரிந்தனவோஎன்பதை, “அத்தனைமுப்
பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கதிபதியை - நித்தனையம்மைசிவகாமசந்திரிநேசனையெங் -கத்
தனைப்பொன்னம்பலத்தாடுமையினக்காணக்கண்க - ளெத்தனைகோடியுதமோதவஞ்
செய்திருக்கின்றவே.” என்னும் வெண்காட்டடிகளார் வியன் வாக்கானுமறிக. (௨௩௫)

ஆனந்தவாரியிரெடுங்கணுறலைப்ப
ஆனந்தமெல்லாமுருகவுளநெகப்போய்
வானந்தருநிலவச்சென்னியான்வார்கழற்கே
கானந்தருமலரிட்டேத்திக்கனிந்தனளால்.

(இ - ள்.) ஆனந்தவெள்ளமானது செவ்வரிபடர்ந்த நீண்டகண்களில் ஆறுபோ
லொழுகவும் சரீரமுழுதும் உருகவும் மனம் நெக்குவிடவும் சென்று, வெண்மை
குறைவுபடாத அருமையான மூன்றும்பிறையணிந்த சிமந்ததிருமுடியுடைய சிவ
பிரான் நீண்டதிருவடிகளுக்கு மணம் மிக்க மலர்களை யருச்சித்துத் துதித்து அன்பு
புரிந்தார். எ - று.

தலையன்புடையோர்க்குத் தலைவனைக்கண்டபோதே ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக
லும், உடல் புளிகத்தலும், மனம் நெக்குவிட்டுருகலும் இயல்பாதவின், “ஆனந்தவாரி
யிரெடுங்கணுறலைப்ப ஆனந்தமெல்லாமுருகவுளநெக” என்றார். அன்பர்க்கிவ்வாறு
ண்டாதவியல்பென்பதை. “என்பெலாநெக்குடையரோமஞ்சிவிர்ப்பவுடவிளகமனதழ
லின்மெழு-காயிடையற தருகவருமழைபோலிரங்கியேயிருவிழிகணீரிமைப்ப - வன்பி
ணன்மூர்ச்சித்தவன்பருக்கங்நனையமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந் - தானந்தமழைபொழிவையு
ள்ளன்பிலாதவெனையார்க்காகவடிவைகொண்டாய - புன்புலான்மயிர்தோனரம்பென்பு
மொய்த்திடுபிலக்குடவிருவருப்பு - பொய்யல்லவேயிதனைமெய்யென்றுநம்பியென்
புந்திசெலுமோபாழிலே - துன்பமாயலையவோவுலகநடையவொருசொப்பனத்தி
லும்வேண்டிலென்-சுத்தநிற்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்சோதியேசுகவாரியே.” என்
னுந்தாயுமானார் திருவாக்கானுந்தெளிக. ஆல் - அசை. (௨௩௬)

மாநேந்துசெங்கைமழுவாட்படையுடையான்
ருநேந்துபாகந்தரப்பெற்றாடண்ணிலாக்
கூனேந்துவாரசடைமேற்கொன்றைகொழித்துயிர்க்குந்
தேனேந்துசென்னியோற்போற்றியிவைசெப்புவான்.

(இ - ள்.) மாணையும் மழுவென்னும் ஒளியுள்ள ஆயுதத்தையும் தரித்திருக்கும்
சிவந்ததிருக்கரங்களுடைய சிவபெருமான், தாம் தாங்கிய திருமேனியில் இடதுபாக
த்தைத்தரப்பெற்றனர். குளிர்த்ததாய் வளாந்த மூன்றும்பிறையை யணிந்திருக்கும்
நீண்ட சடையின்மீது, கொன்றைமலர் விகசித்துத்துளிக்கின்ற தேனைத்தாங்கிக்கொ
ண்டிருக்கும் திருமுடியுடைய சிவபெருமானைத்துதித்து இவ்வாறு திருவாய்மலர்
ன்றனர். எ - று.

மான்மழுவாட்படையேந்து செங்கையுடையானெனமாற்றுக.

(௨௩௭)

தேவநினைநோக்கினோற்றதிருநோன்பை
யாவரிழைத்தாரெனினுமவர்க்கீறு
சேவடிப்போதீந்துதிருமகப்பெற்றுள்ளளவு
மேவுநலனளிக்கவேண்டுமெனவேண்டினான்.

(இ - ள்.) பெருமானே! தேவரீரை நோக்கி அடியேன் அடைந்ததாகிய இவ்விவரத்தை, உலகத்திலுள்ளவர்களில் எவர்களதுட்டித்தபோதிலும் அவர்களுக் கெல்லாம் இவ்வுலகிலுள்ள அவர்கள் ஆயுளுள்வரையில் சிறந்தபுத்திரப்பேற்றை யடைவித்து உலகத்திற்பொருள்தம் நன்மைகளைக்கொடுத்து, ஆயுள் முடிவிலே உமது திருவடித்தாமகாகளையும் பாலிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். எ - று.

உள்ளளவுத்திருமகப்பெற்று மேவுநலன்து ஈறுசேவடிபோதளிக்க வேண்டும் என மாற்றுக. (உ௩அ)

அவ்வாறருளியருந்தவத்தோர்க்காரருளிற்
செவ்வேதிருநோக்கஞ்செய்தான் றிபாபுரட்டு
மவ்வேலைநஞ்சணிந்தகண்டனவளோடும்
வெவ்வேறுகைத்தொருதன்வெள்ளிப்பொருப்படைந்தான்.

(இ - ள்.) அலைகள் புரண்டுகொண்டிருக்கும் அப்பாற்கடலிற்சூன்றிய ஆலா கலத்தையணிந்த கண்டத்தினராகிய சிவபெருமான், அருமையான தவத்தையுடைய கௌதமமுனிவர்க்கும் நிறைந்ததிருக்கருணையாற் செப்பமாகிய கிருபானோக்கம் பா வித்தவராய், அம்மையார் பிரார்த்தித்தவாறே வரம்பாலித்து, அவ்வுமாதேவியாரோ டும், வேகத்தையுடைய இடபவாகனத்தை நடாத்தி ஒப்பற்ற தமது திருக்கைலைக் கெழுந்தருளினர். எ - று.

உமாதேவியார்க் கிவ்வாறு வரம்பெறுதற்கேற்ற விரதத்தையுபதேசித்தனராக லின் அம்முனிவர்க்கும் கிருபைபாலித்தனரென்பார். “அருந்தவத்தோர்க்காரருளிற் செவ்வேதிருநோக்கஞ்செய்தான்” என்றனர். (உ௩ஆ)

எழுதீர்க்கழிநெடியடிபாசியவிருந்தம்.

ஆதிநாயகன்கையெறித்திரவங்கதனையகந்தருவன்
போதன்மேயினுனந்திபாலடைந்தனனவனிருபூங்கழவிதைஞ்சி
மாதவன்புகல்விரதமீதுணர்த்துறவுணர்ந்தனன்வளைகடலுடுத்த
பூதலம்புகுந்தாங்கணுச்சின்னிகேட்டறிந்தனன்நகர்புகுந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு உமாதேவியார் இவ்விவர மனுட்டித்தாரென்பதைச் சிவ பிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கயிலையிலுள்ள சித்திராங்கதன் என்னும் கந்தரு வனுணர்ந்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டவனாய் நந்தியெம்பெருமானிடம்வந்து, அவரது அழகிய இரண்டுகிருவடினைப்பணிந்து, கௌதமர் உமாதேவியார்க்குப் போதித்த இவ்விவரத்தை அவருபதேசிக்கத்தெளிந்து, வளைந்த கடலாங்குழப்பட்ட நிலவுலகத் திற்குவந்து, அவ்விடத்தில் உச்சினி என்னும் நகரம் சிறந்ததெனக் கேள்வியுற்று, அந்நகரத்தைச் சேர்ந்தான். எ - று.

சித்திராங்கதனென்னும் கந்தருவன் கையிலிருந்துபுறப்பட்டு, முதற்கோபுர வாயிலையடைந்து ஆங்குக்காவல்பூண்டுள்ள நந்திதேவரைத் தரிசித்துப்பணிந்து, அவ்

விரத முறைமையைக்கேட்டுத் தெளிந்து, நிலவுலகத்திற் சிறந்துள்ள உச்சினிகரத்தை யடைந்தானென்க. நந்திதேவரே சிவாகமங்கட்கு முதலாகியராகவினானும் இவ்விரதமும் அச்சிவாகமங்களிற் கூறியுள்ளதாகவினானும் அவர்பாற்கேட்டுத் தெளிந்தனனென்க. (௨௪௦)

ஒருதனிப்பெருங்கவிகையான்வச்சிராதேயனென்றுள்ளொருவேந்தன் மருவருந்தொடையாங்கவற்குணர்த்தினன்கோதமன்வகுத்தநோன்பிதனை யுருகுதாதவினிந்கராங்கவனோற்றனன்பெருஞ்சிறப்போர்ந்தான் கருணைமைந்திற்பொலிந்தனன் னுடைத்திகிரியானிலம்பொதுக்கடிந்தான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றதாகிய பெரிய ஏகசக்கரக்குடையுடையவனாகிய வச்சிராதேயனென்னும் பெயருடைய ஓர் அரசனிருந்தான். கௌதமமுனிவர் உமாதேவியார்க்குப் போதித்த இவ்விரதத்தை, சித்திராங்கதனென்னும் கந்தருவன் வாசனாவீசம் மலர்மாலையணிந்த அவ்வரசனுக்குப் போதித்தான். அந்த உச்சினிகரத்திலே அவ்வரசன் மனமுருகிய பேரவாவுடனே அதுட்டித்தான். அதனாற்பரவிய புகழையுடையவனாப் கிருபையுள்ள புத்திரரால் விளக்கமுற்று, தனது ஆக்கினசக்கரத்தால் உலகம் முழுமையும் பொதுரிக்கித் தனியரசாண்டான். எ - று.

சித்திராங்கதன் உச்சினிகரத்திற்சேர்ந்து அங்கு அரசாண்டிருந்த வச்சிராதேயனென்னும் அரசனுக்கு அவ்விரதத்தைப் போதித்தனென்க. அறிவுடையார்க்குக் கருணையுண்டாமாதலால் அறிவுடைமக்களால் என்பார், “கருணைமைந்தரின்” என்றார். இதனை, “பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லையறிவறிந்த - மக்கட்பேறல்லபிற.” என்னும் திருக்குறளானுந்தெளிக. (௨௪௧)

அனையமாரகர்வணிகரிப்பிறந்தனரமிதர்நெடுங்கனையிழையார் மனையின்மாட்சியார்பாக்கியவதியெனும்புண்ணியவதியெனும்பெயராரிளையநோன்பினையிருவருநோற்பதற்கிசைந்தனரிரங்கியவுளத்தாரிளையுநெஞ்சினர்தாதைபாற்கேட்டனரிங்கினுநின்றனோற்றுறுவான்.

(இ - ள்.) சிறப்புற்ற அந்நகரத்திலே வைசியகுலத்திற் பிறந்தவர்களாய் இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குணநற்செய்கையுடையவர்களாய் பாக்கியவதியென்றும் புண்ணியவதியென்றும் பெயரையுடையவர்களாயிருந்த, செவ்வரிபடர்ந்து மதர்த்திருக்கும் நீண்டகண்களைப்படைத்த பெண்களிருவரும், இவ்விரதத்தை அதுட்டிப்பதற்கொருப்பட்டவர்களாய், இவ்விரதத்தை ஓரிடத்திலிருந்து அதுட்டிக்கும்பொருட்டு, பிதாவினிடத்தில் விடைகேட்டார்கள். எ - று.

மனைமாட்சி - இல்லறத்திற்கேற்ற நற்குணநற்செய்கைகள். இதனை, “மனைமாட்சியில்லாண்கணில்லாயின்வாழ்க்கை - யெனைமாட்சித்தாயினுயில்.” என்னுந் திருக்குறளரையானுந்தெளிக. (௨௪௨)

மரபின்மாட்சியரிங்ஙனமுரைத்தசொற்கேட்டலும்வணிகர்தம்பெருமானுருவுரீணீதியிழந்தவன்வறிஞரினோங்கினனுமக்கெனநோற்கத்தரவரும்பொருளில்லெனவுரைத்தலுமாங்கவர்தரிக்கிலர்தாழாப் பரவிநீயிதற்கியைந்திலையென்னினுநோற்குதும்பணித்தியென்றிரந்தார்.

(இ - ள்) வம்சத்தின் மேம்பாடுடைய புத்திரிகள் இவ்வாறுரைத்த வார்த்தைகளைக்கேட்டமாதிரத்தில் அவர்கள்பிதாவாகிய வைசியர்தலைவன், யான் இப்போது விசேடித்த பெருந்திரவியங்கள் இழந்தவனாய்தரித்திரரில் முதல்வனாயிருக்கின்றேன், ஆதலால் அவ்விதத்தை நீங்கள் அதுட்டிப்பதற்காக உங்களுக்குக்கொடுப்பதற்கு ஒரு மையான திரவியமில்லையே யென்று கூறுதலும், அப்பெண்களிருவரும் சகியாதவர்களாய் பணிந்து அதுதித்து, நீர் எங்களுக்குப் பொருள்கொடுக்க ஏலாதவராயிருக்கினும் நாங்கள் எவ்வாறாயினும் விரதத்தையதுட்டிக்கின்றோம், விடையளிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று.

உரவு - வலி. சுண்டு விசேடத்தின்மேற்று. அவ்விதத்தை யதுட்டிப்பான் வேண்டும் உபகரணங்களைச் சேகரிப்பதற்குப் பொருளில்லையெனப் பிதாபுரியபோது, அப்பெண்கள் மனோசுத்தத்துடன் பாவனைகளாலே யாவையுமுடிக்கலாமென நிச்சயித்து, “இயைந்திலையென்னினுநோற்குதும்பணித்தி.” என்றனரென்க. இதனை “போதும்பெருவிடிம்பச்சிலையுண்டபுனனுண்டெங்கு - மேதும்பெருவிடினெஞ்சுண்டென்றையிணையாகச்செய்யுள்-குதும்பெருமுலைப்பங்கர்தென்றேணிபுரேசர்வண்டின் - ருதும்பெருதவடித்தாமரைசென்றுசார்வதற்கே” என்னும் வெண்காட்டிகள் வியன்வாக்கானுமறிக. (உசாந)

வணிகனொத்துறக்கன்னியரிருவருமானதிப்பெருந்துறைமூழ்கிப் பணிமுடிச்சடைப்பரமனுக்காட்பொவகந்தம்முளத்திருத்தித் திணிதடஞ்சிணையானிழலிருந்தவர்நோற்றனுஞ்செழுந்தனிச்சோதி மணிமிடற்றினன் நிருவுளத்தடைத்தனன்மகிழ்ந்தனனொருதனிவந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைசியனாகிய பிதா அவ்வாறே சம்மதித்தலும், அப்பெண்களிருவரும் சிறந்த நதியின் பெரியதுறையிலே நீராடி, சர்ப்பங்களை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரானுக்கு அடிமைப்படுகின்ற சிந்தனையைத் தங்கள் மனதிற்கொண்டு, திண்ணிதாய் விசாலித்த கிளைகளையுடைய ஆலவிருகூத்தி னடியிலிருந்து இப்பெண்கள் அதுஷ்டித்த மாதிரத்தில், செழுமையான ஒப்பற்ற சோதிசொருபராகிய நீலகண்டக்கடவுள் தமது திருவுளத்தடைத்தவரா யுவந்து தாம் தனியாகவே பிரசன்னமாயினர். எ - று.

மனோபூஜையாகவே முழுவதுமுடித்தாராகலின், “பரமனுக்காட்பொவகந்தம் முளத்திருத்தி” என்றும், உமாதேவியின்றித் தாம்மாதிரமே எழுந்தருளிக் காட்சித்தனொன்பார் “ஒருதனிவந்தான்” என்றம்குறினர். ஒருதனி என்பதற்கு ஒன்றியாகத்தனியே என்பாரும் ஒருசொன்னீர்மைத்தென்பாரு முளர். (உசாச)

இணையவேழையர்க்கிருந்தியீட்டமுமேடவிழ்ந்தலர்ந்தபூமுளரி மனைவிரல்லெழிலொப்பனவுருவமுந்தொலைவறவழங்கிவாணானும் புனைவளம்பலயாவையும்வேண்டுவபுரிந்தனன்புனைமலர்க்கோதை நனைநறுங்குழற்கன்னியரிருவரும்வாழ்ந்தனர்நயப்புறாளின்.

(இ - ள்.) அப்பெருமான் இப்பெண்களிருவர்க்கும் பெருந்திரவியக் குவையும்திழ்விண்டு விகசித்த தாமரைமலரை வசிக்குமிடமாகவுடைய திருமகளின் சிறந்த அழகையொத்த வடிவமும் அழியாதிருக்கும்படி பாலித்து, ஆயுள்வீர்த்தியும் அலங்காரத்தையுடைய வளப்பங்க ளினைத்தையும் அவர்கள் விரும்பத்தின்படி கொடுத்தரு

ளினர். மலர்மாலையணிந்து குளிர்ந்து பரிமளிக்கின்ற கூத்தலையுடைய அப்பெண்களிருவரும் வாழ்ந்து களிக்கும் நாளில். எ - று.

இல்லத்தையுடையாள் இல்லாளென்றும் மனையையுடையாள் மனையாள் மனைவி, என்றும் வழங்குதலின், தாமரைமலரை வீடாகவுடைய இலக்குமி என்பார் “முளரிபூமனைவி” என்றனர். (௨௪௮)

வள்ளைவாரகுழையிருவரிட்புண்ணியவதியெனுமழலைமென்குதலை வெள்ளை வெண்குடைவச்சிரதந்தனுவேட்டுறப்பெருநலம்விழைந்தாளெள்ளரும்புகழ்க்காஞ்சிமாநகரொரிமுகச்சுடரிலேவேலோன்கள்ளிருங்குழம்பாக்கியவதிதனைமணந்துறக்களித்துளம்வியந்தாள்.

(இ - ள்.) வள்ளையைப்போலும் நீண்டசெவிகளைப்படைத்த அவ்விருபெண்களிலே புண்ணியவதியென்னும்பெயருள்ள நிரம்பாமென்சொல்லாகிய குதலைச்சொற்களையுடைய பெண்ணைவன், வெள்ளிய சந்திரவட்டக்குடையைவாய்ந்த வச்சிரதந்தனென்னும் அரசனுவ திருமணம் முடிக்கப்பட்டுச் சிறந்த செல்வம்பெற்றனள். இகழ்தற்கருமையாகிய புகழைக்கொண்ட காஞ்சிமாநகரத்தை யரசாண்டிருந்த, அக்கினியிடத்துள்ள பிரகாசத்தை வீசத்தக்க இலைபோலும் வடிவமைந்த வேலேந்திய அரசன், தேனொழுகும் பெரிய கூத்தலையுடைய பாக்கியவதி யென்பவனைத் திருமணம் முடிக்க மனங்களிப்புற்று இன்படைந்தாள். எ - று.

மழலை குதலை என்னும் இரண்டும் ஒருபொருட் சொற்களேனும் ஈண்டிரண்டையும் ஒருங்கு பிரயோகித்தமையின், நிரம்பாமென்சொல்லாகிய குதலைச்சொற்கள் எனவும், வெள்ளைக்குடையெனினும் வெண்குடையெனினும் ஒருபொருள் பயப்பதேனும் ஈண்டிரண்டையும் ஒருங்குசேர்த்து வெள்ளைவெண்குடையெனப் பிரயோகித்திருத்தலின் வெள்ளியசந்திரவட்டக் குடையெனவும் பொருள் கொண்டாம். இவ்விரண்டிங் குளகம். (௨௪௯)

இருவரின்னணமரசரிட்புகுந்துமற்றில்லறப்பகுதியிற்சிறந்தாருருகாதலின்மைந்தருமகளிருமுயிர்த்தனரொருவருக்கொருவர்பெருநலத்தினும்வளத்தினுமிழிந்திலாரறமுருப்பெற்றதேயனையார்பொருவருந்தவவிரதநீத்தொழிந்திலர்நோற்றனரறமலாற்புரியார்.

(இ - ள்.) இவ்விருபெண்களும் இவ்வாறு அரசர்களுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு இல்லறதருமத்தின் மேம்பட்டார்கள். மனமுருகத்தக்க பேரவாவுடனே ஆண்மக்களையும் பெண்மக்களையும் பெற்றார்களாய், அதுபவிக்கின்ற விசேட இன்பத்தினும் செல்வத்தினும் ஒருவர்க்கொருவர் குறைவுபடாமலிருந்தார்கள். தருமமே வடிவெடுத்ததுபோன்ற அவ்விருபெண்களும் தருமமல்லது வேறொன்றுஞ் செய்யாதவர்களாய், ஒப்பற்றதாய்த் தாங்கள் தொடங்கிய தவமாகிய விரதத்தைக்கைவிடாமல் அதுட்டித்து வந்தார்கள். எ - று.

இப்பெண்களிருவரும் ஒரேதன்மையான அரசர்களை மணந்தாராகலின், “ஒருவருக்கொருவர்பெருநலத்தினும்வளத்தினுமிழிந்திலர்” என்றார். மற்று - அசை. ஏகாரம் - தேற்றம். (௨௫௦)

இரங்குமன்பதையெடுத்தேத்துறநாள்பலகழித்தனரிதுநாட்சுரந்தமானிதிச்செருக்கொடும்பாக்கியவதிதனிதுறந்தனள்விரதம்

புரங்கடிந்தவரடித்துணையிகந்தனளாங்குபுரவலனுணர்ந்தான்
கரந்தூமிப்படுவெகுளியான் துரந்தனவளினமுலைமுகக்கலவி.

(இ - ள்.) மனவுருக்கத்துடனே அவ்வுரினுள்ளாரனைவரும் கைகளைச்சீரமேற்
கூப்பித் துதிக்கும்படி பலகாலம்வாழ்ந்தார்கள். இந்நாளிலே தனக்குப்பெருகிய
சிறந்த செல்வச்செருக்கினால் பாக்கியவதி யொருத்திமாத்திரம் அவ்விரதத்தைக் கை
விட்டவளாய், திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமான் திருவடிகளைமறந்தனள். அச்செய்
தியை அவளதுபத்தாவாகிய அரசனறிந்து, தன்மனதிலேயொளித்துவிசேடித்த கோ
பமுடையவளாய், அவளது இளமையுடைய தனங்களிலே தழுவும் புணர்ச்சியின்பத்
தைக் கைவிட்டான். எ - று.

இதுவரையிற் காதலித்திருந்த காவலன் இவளது செல்வச்செருக்கைக் கண்டு
அறிவிலாளென அருவருத்தானென்பார், “துறந்தனவளினமுலைமுகக்கலவி” என்
றார். அறிவில்லார்க்கே செல்வச்செருக்குண்டா மென்பதை, “தொலையாப்பெருஞ்
செல்வத்தோற்றத்தோமென்று - தலையாயவர்செருக்குச்சார்த - விலையா - விரைக்
கும்வண்டுமெலரீங்கோதாய்மெரு - வரைக்கும்வந்தன் துவளேவு.” என்னும் சிவப்பிர
காசசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. (உசஅ)

மிடைவனம்புகமகனெடும்போக்கினன்புகுந்தனள்வெள்ளிடையறியா
ளடவிபுக்குநின்றமுதனளிரங்கினளமருமுளத்தினளாகிப்
படர்வனந்தருமுப்பிளிப்புற்கையாற்பற்பகல்கழித்தனள்பசியா
லுடலுணங்கிமற்றென்பொங்கழிதருமகன் முகநோக்கினின்றாயிர்ப்பாள்.

(இ - ள்.) அவளுடைய புத்திரனுடனே மரங்கனெருங்கிய காட்டிற்குச்செ
ல்லும்படி துரத்திவிட்டான். வெளியையறியாதவளாகிய பாக்கியவதி காட்டிலடை
ந்து ஓரிடத்தினின்றுகொண்டு புலம்பித்துக்கித்துச் சுழன்றுகொண்டிருக்கும். மன
முடையவளாய், பரவியிருக்கின்ற அக்காட்டிலுள்ளார் கொடுக்கின்ற உப்பற்றுகழி
ஞ் பலபலளங்கழித்தான், பெரும்பசியாற் சரீரமுலர்ந்து தசை பற்று வெற்றெலும்
புடனே யுருகியிருக்கும் தனதுபுத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து நின்று பெருமூச்செறி
வாள். எ - று.

அரண்மனையின்கணுள்ள அந்தப்புரத்தையன்றிக் கட்டடமின்றி வெளியாயுள்ள
இடமொன்றையும் அறியாதவனென்பார், “வெள்ளிடையறியாள்.” என்றும், இனி
என்செய்வோம் எங்குசெல்வோம் எவ்வாறு பிழைப்போம் யார் ஆதரிப்பார் எனப்
பலபல எண்ணினனென்பார், “அலமருமுளத்தினளாகி.” என்றும், அதுசுவையோடு
கூடிய ஐவகையுண்டிகளை அருவருப்புடனே அருந்திய அரையன்மனைவி பசியாற்றா
ளாய்.” உப்பிலிப்புற்கையாற்பற்பகல்கழித்தனள்.” என்றும் கூறினர். இவ்வளவும்
அவ்விரதத்தைச் செல்வச்செருக்காற் கைவிட்டதன்பயனாகும். இதனாலன்றோ, ஒள
வைப்பிராட்டியாரும், “செய்தவமறந்தாம்கைதவமானும்.” எனத்திருவாய்மலர்ந்தனர்.

தன்னேநோக்தியமைந்தனின்றெதிரழத்தழலெழுமுயிர்ப்பினடரியாள்
பின்னையாங்கவன்றன்முகநோக்கியப்பெய்வனையமுதமுதிரங்கு
மென்னையிங்கிவர்படப்படாவருத்தமொன்றில்லெனவெரிவனஞ்சுழன்றா
ரன்னேமைந்தனையருகழைத்திருந்துயராற்றினளின்னணமறைவாள்.

(இ - ள்.) தன்னைப்பார்த்துபுத்திரன் எதிரிலிருந்தமவும் அக்கினிப்பொறிபறக்கும் பெருமூச்சினள் சகியாதவளாய், அதன்பிறகு அவளும் அப்புத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து அழுதழுது துக்கிப்பாள். இவர்களாற் பட்டப்படாத துன்பமென்னவிற்க்கின்றது? ஒன்றுமில்லையென்று சொல்லும்படி அக்கினிபோலும் வெப்பமுடைய அப்பாலவனத்திலே திரிந்திருந்தார். மீண்டும் தாயாகிய பாக்கியவதி தனது புத்திரனைச் சமீபத்திற்குப்பிட்டு அவனது பெருந்துக்கத்தைத் தணித்தவளாய் இவ்வாறு சொல்லுகின்றாள். எ - று.

மனத்திற் சகிக்கவேலாத துன்பக்கொதிப்பே பெருமூச்சாதலின், “தழலெழு முயிர்ப்பினள்.” என்றார். (உரு0)

மைந்தனே மகனே நெடுமாநிலங்காப்புறுமன்னரிற்புருந்தேன்
முந்தையூழ்வினை நெடுவனம்புகுத்தியதின்னுயிர்முடிப்பதொன்றுணரோ
னிந்தநல்குரவுடற்றறுமெலிந்தனனீயினியெனக்குமுன்பிறந்த
சந்தவார்குழம்புண்ணியவதியெனுமனைபாற்சார்குதியென்றாள்.

(இ - ள்.) மகனே! மகனே! நீண்டபெரிய உலகத்தையாரும் அரசருக்குவாழ்க்கைப்பட்டேன், பூர்வசன்மத்தின் தீவினை இப்பெரிய ஆரணியத்திற்சேர்த்தது, எனது இனிய உயிரைப்போக்குதற்கு ஒருபாயமும் அறியேன், இவ்விதவறுமை வருத்தவருத்தினேன், இனி நீ எங்கு மூத்தாளாகிய, வாசனைவீசி நீண்டிருக்கும் கூந்தலையுடைய புண்ணியவதியென்னும் உனது பெரியதாயாரிடம் சேர்வாயென்றனன்.

வறுமையில் வருந்துவதைப்பார்க்கினும் உயிர்விடலே மேலெனத்துணியினும் உயிர்போக்கும் உபாயமும் அறிகின்றிலேனென்பாள். “இன்னுயிர்முடிப்பதொன்றுணரேன்.” என்றனனென்க. வறுமையால் வருந்தலினும் உயிர்போக்குதலே நன்மென்பதை, “ஏசியிடவினிடாமையேநன்மெதிரிற்-பேசுமினையளிற்பேய்நன்று - நேசமிலா - வங்கணத்தினன்றுவலியபகைவாழ்வில்லாச் - சங்கடத்திற்சாவதேநன்று.” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுமறிக. (உருக)

என்றுநாத்தசொற்சவிபுகக்கேட்ட லுமீன்றவடனைவிடுத்தேடுச்
சென்றுமீள்வதினிறப்பதேநலனெனத்தீப்படுமெழுநெனக்குமாழந்தா
னென்றுநீயினிவருந்தலைமைந்தவென்றுநாத்தனளவ்வுயையெழியான்
கன்றுநீங்கியகறவையிற்கரைந்தன என்னவனவ்வனங்கடந்தான்.

(இ - ள்.) என்று கூறியவார்த்தைகள் காதினேறக் கேட்டமாத் திரத்தில், பெற்ற மாதாவைக் காட்டில் தனியேவிட்டுப்போய், அவ்விடத்தடைந்து மீண்டுந்திரும்பிவருவதைப்பார்க்கினும் உயிர்துரத்தலே நன்மையென்று அனலிற்பட்ட மெழுஞ்சோல மனமுருகினான். நீ எனக்காக வருந்தவேண்டாமென்று தேறுதல் கூறினாள், அந்த வார்த்தையை மறுக்கமாட்டாதவளும் அப்புத்திரன் அக்காட்டைத்தாண்டினான். உடனே பாக்கியவதி கண்ணைப்பிரிந்த தாய்ப்பசுடபோல மனம்வருந்தினாள் என்று.

இவ்வளவு துக்கமிருந்தும் புத்திரன் அநகிலிருந்ததால் ஒருவாறு தெளிவடைந்திருந்தவள் அவன்பிரிந்தவுடனே அவனது பிரிவாற்றாமையால் கேர்த்த துக்கத்தின் முன் ஏனைய துக்கங்கள் மறைதலால் முன்னினும் பெருந்துயருற்றாளென்பார், “கன்றுநீங்கியகறவையிற்கரைந்தனன்.” என்றார். (உருஉ)

எரிதருங்கதிர்ப்பரிதியோனெவெரைவெதும்புறுமிருஞ்சுரத்தேகிப்
பொரிபரற்படவுள்ளடிபதைப்புறத்தாயரிற்போக்குசிற்தையனய்க்
கரிகடுஞ்சுரமொருநெறிகடந்தன்னக் கடிமதிற்கொடிநகர்கண்டான்
புரிநறுங்குழற்புண்ணியவதியினனிருக்கையிலெருதனிபுகுந்தான்.

(இ - ள்.) நெடுந்தூரம்வரையிற் கீரணங்களைப்பரப்பும் சூரியன் வெப்பத்தை
விளைக்கும் பெரிய பாலேவனத்திற்சென்று, நெருப்புப்பொறிகளையொத்த பருக்கைக்
கற்கள் தாக்குதலால் உள்ளங்கால்கள் பதைக்கும்படி, தனது பெரியதாயார் வீட்டிற்
குச்செலுத்திய மனமுடையவனாய், புற்களெல்லாம் கரிந்தபோயிருக்கும் கொடிய
அப்பாலேவனத்தை ஒருவிதமாய்த்தாண்டினவனாய், காவலையுடையதில்களிலே கொ
டிகள் நாட்டியிருக்கும் அந்நகரத்தைக்கிட்டினான். பின்னலோடு கூடியதாய் மண
முள்ளதாயிருக்கும் கூந்தலையுடைய புண்ணியவதியிருக்கும் அரண்மனைக்குள்ளே
ஒன்றியாகச்சேர்ந்தான். எ - று.

தனது பெரியதாயார் வீட்டிற்குப் போகவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினுற் சூரிய
வெப்பத்தையும் பருக்கைக்கற்களுறுத்துதலையும் சுவனியாதவனாய் அவ்வனத்தை அசி
விரைவிற்கடந்தான் என்பார், 'தாயரிற்போக்குசிற்தையனய்க்கரிகடுஞ்சுரமொருநெறி
கடந்தன்ன.' என்றார். (உரு௩)

கண்டெழுந்தெதிரோடினளகலமீத்தழுவின்ன்கயனெமிந்தடங்கண்
கொண்டலைத்தெழுமுகுமிழிநீ நலட்டெழவுச்சிமோந்துயிரொடுங்குழைந்தான்
புண்டிறந்தெரிகொளுக்தியநெஞ்சினளாமெனப்பொருமினள்கனிவாய்
விண்டரற்றினளன்னையாங்கென்றனளவட்குளபரிசெலாம்விரித்தான்.

(இ - ள்.) புண்ணியவதிபார்த்து உடனே எழுந்து எதிர்கொண்டோடி மார்புறத்
தழுவிக்கொண்டாள். கயல்மீன்போலும் நீண்டவிசாலத்த கண்களில் நிறைந்து பிர
வாகிக்கின்ற குமிழிகளோடுகூடிய துக்கநீரானது வெள்ளமாயோட உச்சிமோந்து
உள்ளமும் உயிரும் உருகினான். புண்ணைக்கீறி அக்கனியைக்கொளுத்தியதுபோன்ற
மனமுடையவனென்று சொல்லத்தக்கதாய்க் துக்கித்தன்ன. கொவ்வைக்கனிபோ
லும் வாய்திறந்தழுவாள். உனது தாய் எங்கேயென்றுவினவினான். அவளுக்கு நேர்த்த
சம்பவங்களினைத்தையும் விரித்துரைத்தன்ன. எ - று. (உரு௪)

வணிகரிப்பிறந்தரசரிம்புகுந்தனைவரந்திச்சடைமுடிப்பெருமாண்
பணியினின்றனையறத்தொடும்பழகினைபாக்கியவதெயனுமபெயரா
யணியுமைத்தருநிதியொடும்பெற்றினிதுவந்தனையருங்கடைமுறைபோய்த்
திணியெனம்புகுந்தடகருந்தினையெனமுதபதெவர்கொலோசுதைப்பார்.

(இ - ள்.) வைசியகுலத்திற்பிறந்து அரசருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டனை, கண்கை
யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய திருத்தொண்டிற்காலக்கழித்து
வந்தனை, தருமமார்க்கத்தினில் முயன்றனை, பாக்கிடவதியென்னும் பெயரையுடை
யவனே! அலங்கரிக்கத்தக்க பஞ்சதருக்களும் சங்கநிதி பதுமநிதி என்னும் இரண்டும்
பெற்று இனிமையாக அனுபவித்தனை, கடைசியாகச்சென்று செடிகளடர்த்த காட்டி
லடைந்து இலைகளைப்புசித்தனை, ஆதலாற் பிரமன் எழுதியவியுடைய யார்தான் அழிக்
கத்தக்கவர்கள். எ - று.

தெய்வவழிபாட்டினால் தேவலோகத்துள்ள பஞ்சதருக்களையும் நிதிகளிரண்டினையும் சூலோகத்து வரப்பெற்றிருந்தனனெனக் கூறினனென்க. (௨௫௫)

வெடுத்தொழிந்தனைதனி துறந்தின்ற தாய்வெய்துறவெய்துறமகனே
வெடுத்தொழிந்தனைவிலங்கொடும்வேடாரற்கெடுதிவந்துறுவனகாண
யடுத்தவாறிவியாநுணர்ந்துரைப்பவரென்றமுதலமரனேங்கி
யெடுத்தவெந்துயர்க்கெல்லைகண்டிலனெனவிருந்தனனருந்துயர்ச்சிறுவன்.

(இ - ள்.) உன்னைப்பெற்ற தாயாகிய எனது தங்கை துன்பமடையும்படி தனியே விட்டுவிட்டு வந்தனைமகனே! அக்காட்டிலுள்ள மிருகங்களோடு வேடர்களாற் சம்பவிக்கத்தக்க துன்பங்கள் நேர்வதைக்காணாதவனாய்க் கடந்துவந்தனை, நீ இங்குவந்து சேர்ந்த செய்தியையறிந்து உனது தாய்க்குரைப்பவர்களாயா? என்று புலம்பி மனச் சூழற்சியடைதலைப்பார்த்து, பெருந்துக்கமடைந்திருந்த புத்திரன், இப்போது பெரிய தாயாரைக் கண்டபோதுண்டாகிய துயரத்திற்கு அளவுகாணாதவனாயினென்று கண்டோர் கூறும்படி வருந்தினன். எ - று.

உனதுதாயைத் தனியே வருந்தும்படி காட்டில்விட்டு வந்ததும், அவ்வாறு நீ தனியாய்வரும்போது அவ்விடத்தள்ள வேடர்களும் மிருகங்களும்புரியத்தக்க கொடுமைகளொன்றும் உனக்குச்சம்பவிக்காதிருந்ததும் அருமையேயாயினும், நீ அக்காட்டைக் கடந்து யாதோரிடுக்கணுமின்றி இங்குவந்து சேர்ந்தசெய்தியை உன் தாய்க்கறிவிப்பாரில்லையேயென்றும் உன் தாயை யழைத்துவருவாரில்லையேயென்றும் மனம் வருந்துதலைக்கண்ட புத்திரனும் முன்னையினும் பெருந்துயரடைந்தானென்றபடி. (௨௫௬)

மீண்டுமெந்தனைத்தழுவின்ள்பெருநிதிவேட்டனவேட்டனபுரிந்தாள்
பூண்டவன்பொடும்முதழிகண்ணினள்புகைந்தெழுநெஞ்சொடும்புழுங்கி
மாண்டிறந்தனளாமெனுமரந்தையண்மைந்தநிற்பயந்தனருறைகா
ணும்போகுதியெனவிடுத்தகற்றினண்மைந்தனும்நகரகண்ணன்.

(இ - ள்.) மறுபடியும் அப்புத்திரனைத் தழுவிக்கொண்டு விசேடதிரவியங்களையும் அவன் விரும்பிய விருப்பிய அனைத்தையுங்கூற்து, மனத்திலுதித்த மெய்பன்போடும் அழுது நீர்வடியும் கண்களுடையவளாய் வெம்பிப்பதைக்கின்ற மனத்துடனே சீக்கித்து, உயிர்துரந்தாளென்று சொல்லத்தக்க துயரமுடைய அப்புண்ணிபவதி, மகனே! உன்னைப்பெற்ற மாதாவாகிய எனது தங்கை வசித்திருக்கும் காடாகிய அவ்விடத்திற்குச் செல்வாயென்று விடைபுகொத்தனுப்பினள், அப்புத்திரனும் அந்த நகரத்தை விட்டுநீங்கினான். எ - று.

தனது தங்கை வனம் வசித்திருத்தல் சகியாதிருப்பினும், அவள் பத்தாவும் அரசனாகையால் அவனதாக்கினைப்படி வனம் வந்திருப்பவனை நாம் இங்குவரவழைத்தல் இராஜகலகத்திற்கிடனாகுமென்று நீனைத்தவளாய், புத்திரனுக்குவேண்டும் நிதிகொடுத்து வனத்திற்கேக் விடையளித்தனனென்க. (௨௫௭)

தரவுகோச்சகக்கலிப்பா.

ஆனுப்பெருநிதியங்கைக்கொண்டவணகன்று
போனானெவடவைபெபொங்குநடுஞ்சுரவாய்.

வானூர்கணத்தோர்வழிமறித்துவவ்வினரார்
தேரோலங்கற்சிறுவன்நிகைத்தழுதான்.

(இ-ள்.) அளவுபடாத விசேடதிரவியங்களைக் கைக்கொண்டவனாய் அந்நகரத்தை நீக்கி, கொல்லத்தக்க வடவாக்கினி சவாலிக்கின்ற பெரியகாட்டிலேபோனான். சிறப்புற்ற பெருங்கூட்டத்தவர்கள் வழியிலேதடுத்து அவன் கையிலிருந்த பொருள்க ளனைத்தையும் கவர்ந்துகொண்டார்கள். தேன்பொதுளிய மலர்மாலையணிந்த அப் புத்திரன் ஏக்கங்கொண்டு புலம்பினான். எ - று. ஆல் - அசை.

இந்நிதிகளைக்கவர்ந்தோர் கேதாஹிரதம் நொற்றவுடனே கொண்டுவந்து மீட்டும் கொடுத்தார்களென்று பின்னேவருதலால், வானூர்கணத்தோர் என்பதற்குத் தேவச ணங்கள் எனப் பொருள்கூறலுமுண்டு. (உருஅ)

ங்கியெழுதநிரர்விம்மியெதிர்த்திரும்பிப்
பூங்குழலோதிப்பெருந்தாயுழைப்புருந்தா
னோங்குசுரத்தென்னைப்பறித்தாரெனவுரைத்தான்
றுங்குபெருநிதியம்பின்னுந்தரப்போனான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரன் இவ்வாறு ஏக்கங்கொண்டு கோவென்றலறியமுது, உடனே தான் வந்தவழியாகவே திரும்பி, சுருட்டிமுடித்த அழகிய கூந்தலையுடைய பெரியதாயாரிடத்திற்சென்று, பெரிய காட்டினிடத்தில் என்னவழிமறித்துப் பறித் துக்கொண்டார்களென்றான். அவன் ஆதரிக்கத்தக்க விசேடதிரவியத்தை மறுபடியும் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டுசென்றான். எ - று.

மாதர்கள் கூந்தலுக்கு ஐம்பாலென்று பெயர். ஐம்பாலாவன:—குழல் - கொண் டை - சுருள் - பனிச்சை - முடி என்பன. இவற்றுள் குழல் - சுருட்டிமுடித்தல். கொண்டை - பக்கன்முடித்தல். சுருள் - பின்னேசெருகல், பனிச்சை - பின்னி முடித்தல். முடி - உச்சியின்முடித்தல். இப்புண்ணியவதி சுருட்டிமுடித்த கூந்த லுடைமையினனும் ஐம்பாலினுள் அதுவே முதன்மைபெற்றிருப்பதனனும், “பூங்குழ லோதி.” என்றார். அன்றியும் குழலோதி மீயிசை என்பாருமுளர். (உருக)

சேனூர்நெடுநெறியிற்சென்றான்முனம்பறித்தார்
காணுவழியொன்றுசென்றான்கடம்பாவம்
பூணுவிருந்தவர்முன்பறித்துப்போயினார்
வானூட்கிடரிழையார்பின்னுநிதிவவ்வினரால்.

(இ - ள்.) அதிதாரமளவுமிருக்கும் பெரியகாட்டிற்குப்போன அப்புத்திரன், முன் னே வழிபறித்தவர்கள் காணாத வேறேயோர்வழியாகப்போனான். கொடியபாவத்தை யே ஆபரணமாகவணித்திருந்தவர்களாகிய முன்கவர்ந்துசென்ற கள்வர்கள், அவ்வழி யினுங்கண்டு, அவனது ஆயுளுக்கிடையூறு புரியாது மீண்டும் அத்திரவியங்களைக்கவர் ந்துகொண்டார்கள். எ - று. ஆல் - அசை.

இவ்வாறு வழிமறித்துக்கவர்தல் பாவச்செய்கையெனச் சற்றும்தியாதவர்களா கையால், “கடம்பாவம்பூணுவிருந்தவர்.” என்றார். (உசு0)

நின்றானமுதான்றிகைத்தானெழுதுயிர்த்தான்
பொன்றாவண்ணந்துயர்க்கடனுட்புக்கிழந்தா
மொன்றானுமாகாவெனமறித்துமொண்டொடிபாற்
சென்றவினித்தருமோவென்னுத்தெருமந்தான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரன் அக்காட்டிலேயே நின்றுகொண்டபுலம்பி ஏங்கிப் பெரு
மூச்செறிந்து, உயிர் நீங்காமையால் துன்பக்கடலில் மூழ்கினவனும், ஒன்றாலும் நம
தெண்ணங்கள் கைகூடாதென்று தீர்மானித்து, மீண்டும் தனது பெரியதாயாரிடத்
திற்குப்போனால் இப்போதுங்கொடுப்பாளோ? என்றெண்ணியங்கினான். எ - று.

இனி என்பது எதிர்காலத்தைக்குறிப்பதேனும் ஈண்டு நிகழ்காலமாகிய இப்போ
தென்னும் பொருளின்மேற்று. இதனை, “பண்டரியேன்கூற்றென்பதனையினியறிந்
தேன் - பெண்டகையாற்பேரமர்க்கட்டு.” என்னுந்திருக்குறளுரையானுந்தெளிக.

கேதாரநாதன்றிருவடியின்கீழிறைக்கும்
போதானடைந்தபெருப்பொருளும்புண்ணியமும்
பாதாளவெங்கமரினிட்டீர்பழிபெற்றீ
ரீதாவிதுவீனாந்ததென்றொருசொல்லேற்றனனால்.

(இ - ள்.) கேதாரநாதருடைய திருவடிகளின்கீழ் அருச்சிக்குன்றமலர்களாற் பெ
ற்றிருந்த விசேடதிரவியங்களையும் புண்ணியங்களையும் பாதாளவரையில் வெடித்திருக்
கும் கொடியவெடிப்பிலே போட்டுவீட்டீர்கள், பழிப்பையும் அடைந்தீர்கள். இக்குற்
றத்தினாலே இத்தீவினை சம்பவித்ததென்று ஓர் அசரீரீவாக்குக்கேட்டனன். எ - று.

விரதத்தை மறந்ததேயல்லாமல் பொதுவாகத் தெய்வத்தியுந் கைவிட்டதனால்
ன்றோ அரசனும் அருவருத்து அடவிக்கனுப்பினனாதலின், அவ்விஷயத்தையே அசரீரி
யுங்கூற்றிற்றென்பார், “கேதாரநாதன்றிருவடியின்கீழிறைக்கும் - போதானடைந்தபெ
ரும்பொருளும்புண்ணியமும் - பாதாளவெங்கமரினிட்டீர்பழிபெற்றீர்.” என்றார்.
பாதாளவரையிலுருவியிருக்கும் வெடிப்பினிட்டபொருள் மீண்டும் எவ்வாறு ஓர் கா
லத்தும் அகப்படாதோ அதுபோல எக்காலத்தும் ஞாபகமின்றியே மறந்துவிட்டீர்க
ளென்றபடி. (உசஉ)

பாலனமுதுகிரும்பிப்பதிபுருந்தச்
சேலனையகண்ணாட்கதுபுகலத்தேமொழியு
நீலமணிமிடற்றோனென்பதனைநீயிருந்து
நூலுரைத்துக்காட்டும்வரன்முறையேநோலென்றான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரன் மீண்டும் வந்தவழியே திரும்பித் தன்னுடைய பெரியதா
யாரீங்கரத்திலடைந்து, சேல்போலும் கண்களையுடைய அப்புண்ணியவதிக்குத் தான்
கேட்ட அசரீரியைக்கூறலும், இனியமொழியையுடைய அவளும் விடமணிந்தகண்ட
த்தையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய அக்கேதாரவிரதத்தை, நீ மார்த்திரம் இவ்விடத்தி
லேயேயிருந்து, ஆகமத்திற்குரியுள்ள முறைப்படியே அதுட்டிப்பாயென்றான். எ - று.

காட்டிற்குப்போய் உன்தாயுடன் கூறி நோற்கச்சொன்னால் அவ்விரதத்தை யது
ட்டித்தற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் அவ்விடத்திற்கிட்டாதாகையாலும், மீண்டும்

நான் திரவியங்கொடுத்தபோதிலும் அவைகளும் முன்னைய இரண்டு முறைகளிப் போன்று வழிபறித்துக்கொள்ளப்படுமாயினாலும், அவ்விரதம் அதுட்டிக்கவேண்டிய நாளும் சமீபித்துவிட்டதாகையாலும், நீ காட்டிற் கிப்போதுபோகாமல் இவ்விடத்திலேயேயிருந்து அதுட்டித்துப்போவாயென்றனளென்பார், “நீலமணிமிடற்றோனேன்பதனைநீயிருந்து தாலுரைத்தக்காட்டுமீவரன்முறையேநோலென்றான்.” என்றான். தேமொழி - அன்மொழித்தொகை. (உகங்)

அன்னையுரைத்தமொழி மாறாதவணிருந்து
முன்னையிப்படியேயுந்நான்முதுவனத்துத்
தன்னையொழியத்தனிவிடுத்துப்போமகளை
யென்னவாக்கானென்றென்றமுதழைப்பாள்.

(இ - ள்.) தனது பெரியதாயார் கூறியவார்த்தையைத் தடுக்காது அவ்விடத்திலேயேயிருந்து, புராதன ஆகமவிதிப்படியே அவ்விரதத்தை யதுட்டித்தான். பெரிய காட்டினிடத்தில் தன்னையிப்பிரிந்து தனியாகவிட்டுப்போன புத்திரனை, இன்னும் வரக்காணாமல் என்றென்று புலம்பிக்கூவுகின்றாள். எ - று.

அப்புத்திரன் அவ்விரதமதுட்டிப்பதற்காகச் சிலநாள் அவ்விடத்திலேயே தங்கி விட்டமையால், என்னவாக்கானே னென்றென் றமுதழைப்பானாயினானென்க.

தாளாரவிந்ச்ச்சுதுமுகத்தோனன்றிழைத்த
கோளான்கரிமூந்துகானங்குடிபுகுந்தேம்
வாளாவித்தேன்மகளைவாக்கானே
கோளய்தனிநின்றமுதரற்றக்கோளையோ.

(இ - ள்.) தாளோடுகூடிய தாமரையாதனாகிய பிரமன் அன்றுவிதித்த விதிவினலே எனது நகரத்தைவிட்டுக் காட்டில் குடியாயினேன். எனது புத்திரனையும் வீணே அனுப்பினேன், இதுவரையில் வரக்காண்கிலேன், நான் தனியே இக்காட்டிலிருந்து அழுதுபுலம்பவும் எனக்கு உறவாய் ஏனென்று கோளையோ?. எ - று.

விதிப்பயனிருந்தபடி காட்டில்வந்த யான் அவ்வளவிற சும்மாவிராது புத்திரனையும் அனுப்பிவிட்டேனே யென்பான், “வாளாவித்தேன்மகளை.” என்றான். (உகங்)

உங்கையெனநீத்தொழியவுணைநோக்கி
மைந்தவுடற்பொறைகொண்டாற்றிவனம்புகுந்தேன்
சிறந்ததரியேனுழையிழந்துதிப்பர்வி
நிறந்தசுமந்துவயிரும்பிரின்றேலை.

(இ - ள்.) உனது பிதா என்னை இக்காட்டிற்குத்தூத்தியும், மகனே! உன்முகத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு இச்சரீரத்தைச் சுமந்து காட்டிலடைந்தேன், உன்னையும் நீங்கி மனந்தாளேன், கொடியபாவியாகையால் பழிபூண்டுகொண்டும் வயிறுஉளர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். எ - று. ஆல் - அசை.

மகனே நீ இல்லாதிருக்கில் அரசன் என்னைத்தூத்தியவுடனே உயிர்தூர்திருப்பேனென்டான், “உங்கையெனநீத்தொழியவுணைநோக்கி - மைந்தவுடற்பொறை கொண்டாற்றிவனம்புகுந்தேன்.” என்றும், அரசனால் அருவருக்கப்பட்டு அடவிக்

கனுப்பினவள் என்னும் பழியைப்பெற்றும் இன்னும் உயிர்விடாதிருக்கின்றேனென்பாள், “நித்தைசுமந்துவயிரேம்பிநின்றேன்.” என்றும், இவ்வாறு பத்தாவையும் புத்திரனையும் விட்டுப் பரதவிப்பாள் கொடும்பாவியே யென்பாள், “திப்பாவி” என்றும் கூறினள். (உசுசு)

என்னுவழுதரற்றியேங்கியெரியின்மெழு

கன்னுளவலங்கூயலமந்தலறினளா

லின்னாவுழந்துவிரதமினிதிழைத்துப்

பொன்னூர்பொதியேந்தச்செவ்வனெறிபுக்கான்.

(இ - ள்.) என்று கூறிக்கொண்டே புலம்பியலறி, ஏக்கங்கொண்டு நெருப்பிற் பட்ட மெழுகுபோன்றவள் பிரலாபித்து மயங்கியழுதாள். பலவித இம்சைக்காளாகிக் கேதாரவிரதத்தை நன்மையுடனே ஆறுட்டித்துப் பொற்குவகையெடுத்துக்கொண்டு அப்புத்திரன் வழியிலே வருகின்றான். எ - று. ஆல் - அசை.

வனத்திலிரண்டிவிசை கள்ளர்களால் வழிமறித்துப் பறிக்கப்பட்டிப் பொருள்பறி கொடுத்ததுடன் தன் நாயைத் தனியாகக்காட்டில் விட்டுவந்தோமெபென்னும் தயரமும் மனதிற்குடிகொண்டிருந்தமையின், “இன்னாவுழந்து.” என்றும், பிறகு அவ்விரத மறுட்டித்தயனற பெருந்திரவியங்க்குடைக்கப்பெற்றத் திரும்புகின்றாளுதலின், “விரதமினிதிழைத்துபொன்னூர்பொதியேந்தி.” என்றும் கூறினள். (உசு௭)

முன்போயருநெறியிறன்றேற்றமுதலனைத்தும்

பின்போநெறிக்கேபெறப்பெறாநன்கேமகனு

மென்போடுருகியிதுவென்னையென்றயிர்த்தா

னன்போம்கேதாரநாதனருளுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) முன்சென்ற காட்டுவழியிலே தான் பறிகொடுத்த திரவியங்களனைத்தையும் மறுபடியும் போகும்வழியிற் கிடைக்கப்பெற்றான். அதுகண்ட அவ்வரசு புத்திரனும் எலும்பும் நெக்குவிட்டுருக மனமுருகி இது என்ன அதிசயமென்று சந்தேகித்து, மெய்யன்புடையவனாய்க் கேதாரநாதர் திருவருள்தாலிதுவென்றறிந்தான்.

சிவபுண்ணியத்தை மறந்ததறற் சம்பவித்த போகூழாற் பொருள்கள் பறிகொடுத்ததும், சிவபுண்ணியத்தைக் கைப்பற்றியதற் சம்பவித்த ஆகூழாற்பொருள்குடைத்ததும் சிவபிரான் திருவருளையெனத்தெளிந்தனனென்பார், “அன்போடுகேதாரநாதனருளுணர்ந்தான்” என்றார். இதனை, “எண்ணிப்பொருகருமம்யார்க்குஞ்செய்யொண்ணாது - புண்ணியம்வந்தெய்துபோதல்லாற் - கண்ணில்லான் - மாங்காய்விழுவெறிந்தமாத்நிறைக்கோலொக்குமே - யாங்காலமாகுமவர்க்கு.” என்னும் ஓளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுந்தெளிக. (உசுஅ)

கூடுநிதியனைத்துக்கொண்டுகளங்குழைய

மாடுசுமந்துசுமந்தீன்றாள்வனம்புருந்தா

னோடரிக்கணல்லாளைக்காணாநுயிர்ப்பெறிந்தான்

கோடியநெஞ்சத்தன்னாயென்றமுதுகூவினான்.

(இ - ள்.) சேர்ந்த திரவியக்குவைகளைத்தையு மேந்திக்கொண்டு கழுத்து நெரியத் தோள்மாற்றிச் சுமந்து சுமந்து தன் தாயிருந்த காட்டையடைந்தான், அவ்விடத்

தில் செவ்வரிபடர்ந்த கண்களையுடைய தன் தாயைக்காணாதவனாய்ப் பெருமூச்செறிந்து, வருந்தியமனத்துடனே அம்மா! அம்மா! என்றறக்கக்கூவி யழுதான். எ - று.

அவ்வளவு நிதிக்குவைகளையும் தலையின்மீதும் தோளின்மீதுமாகவைத்துச் சுமந்துசென்றானென்பார், “களங்குழையமாடுசுமந்துசுமந்து.” என்றும், தாயைக்காணமையால் சோர்ந்தமனமுடையவனாயென்பார், “கோடியநெஞ்சத்து.” என்றும் கூறினர். (உசக)

கேட்டாளயர்ந்துகிடந்தோர்முழைபுக்காண்
மாட்டாளுயிர்த்தழைக்கவல்லாண்மகன்குரலென்
றோட்டாலெதிர்த்தாளுடன் கண்டாளோர்மகனைத்
தாட்டாமரைக்கரத்தால்வாவித்தழீஇக்கொண்டான்.

(இ - ள்.) அக்காட்டிலுள்ள ஓர் மலைக்குகையிற்புகுந்து சோர்வுடன் படுத்துக் கொண்டிருந்த அவன் தாய்கேட்டு இது தனது புத்திரன் குரலென்றறிந்து, உரக்கக் கூவியழைக்க வல்லமையற்றவளாய், ஒட்டமாயோடி எதிரேவந்து தனது ஒப்பற்ற புத்திரனைப்பார்த்தான். உடனே நாளத்தோடுகூடிய தாமரைமலர்போன்ற தனதிரண்டு கைகளாலும் தாவியணைத்துக்கொண்டான். எ - று.

அப்புத்திரன் அமுது கூவிய குரலுக்கெதிர்குரல் உரக்கக்கூவிக்காட்டச் சத்தியற்றவளாய் ஓடிவந்து தழுவினாளென்பார், “உயிர்த்தழைக்கவல்லாண்மாட்டாளோட்டாலெதிர்த்தான் - தழீஇக்கொண்டான்.” என்றார். (உஎ௦)

மைந்தனிழைத்தவரத்தாலெதிர்த்தபொரு
டந்தான்விரதத்தலைநின்றாளாங்கவளும்
பைந்தொடியைநீத்ததனிச்செங்கோற்பார்த்திபனுஞ்
சிந்தையிரங்கிநெகிழ்ந்துருகிச்சிந்தித்தான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரனும் தான் அதுட்டித்த விரதத்தாங்கிடைத்த பொருளுனைத்தையும் தன் தாய்கையிற்கொடுத்தான். உடனே யவளும் அவ்விரதத்தை மறவாது நோற்கத்தொடங்கினாள். பசியவளையிலயணிந்த அப்பாக்கியவதியைத்தரத்திய ஒப்பற்ற செங்கோலேந்திய அரசனும், மனதிலிரக்கமுடையவனாய் நெக்குவிட்டுருகியெண்ணினான். எ - று.

தனது பத்தினியைத் தான் வைத்திருந்த அருமைப்பாட்டையெண்ணி மனமுருகினென்க. (உஎ௧)

பண்ணுங்கடகரியும்பாய்மாவுமாரிலத்தி
னெண்ணுந்தன்வேந்தர்யாருமுடனீண்ட
வின்னுந்தொடநிவந்தவெற்படவிபுக்கனறை
பண்ணின்றசொல்லாட்கொணர்ந்துபதிபுக்கான்.

(இ - ள்.) அலங்கரித்திருக்கும் மதம் பொழியும் பட்டத்துயானையும் பாய்ந்து செல்லும் குதிரையும் உலகத்தாரால் மதிக்கப்பட்ட அரசர்களாகிய அனைவரும் உடனே குழந்துவர, ஆகாயத்தையும் அளாவ ஒக்கிய மலைகளூள்ள காட்டிலடைந்து, பண்போலும் சொற்களையுடைய தனது பத்தினியை அழைத்துக்கொண்டு தனது நகரத்தையடைந்தான். எ - று.

ஆல் - அசை. பண்ணல் - அலங்கரித்தல். பண்ணின்ற என்பதற்குப் பண்ணின் இனிமைதங்கிய எனினுமாம். (௨௭௨)

கோமாடக்காஞ்சிக்கொடிநகரக்கோவேந்தன்
வாமானனையவிழிமாதைப்பிரியானும்ப்
பூமாநிலத்துநெடுநாட்புரந்தளித்துத்
தேமாரிகொன்றைநிலாச்சென்னிபதஞ்சேர்ந்தனனூல்.

(இ - ள்.) சிறந்த மாளிகையுடைய காஞ்சியென்னும் துவசங்கள் நிறைந்த நகரத்திற்கு மேன்மையிக்க மன்னவனாகிய அவன், தாவிப்பாயும் மானின் பார்வை போன்ற கண்களைப்படைத்த தனது பத்தினியை நீர்காதவனாகி, அழகிய நிலவுலகத்தில் வெகுதூரம் அரசுபுரிந்து, தேன்மழையைப்பொழியும் கொன்றைமலர்மாலையையும் மூன்றாம்பிறையையும் அணிந்த திருமுடியைவாய்ந்த சிவபிரான் திருவடிநீழலில் டைந்தனன். ஏ - று.

தேமாரிகொன்றைநிலாச்சென்னி என்றது சிவபிரான். ஆல்-அசை. (௨௭௩)

வையம்புரந்தளிக்கும்வச்சிரதந்தனெனும்
பொய்யில்புலமைப்புரவலனும்பூங்கமலத்
தையலனையாளொடுநெடுநாட்டாரணியின்
மையில்வளம்புரந்துவடகயிலைமன்னினான்.

(இ - ள்.) உலகத்தைப் பரிபாலித்தரசுபுரியும் வச்சிரதந்தனென்னும் பெயர்வாய்ந்த உண்மையறிவினையுடைய அரசனும், அழகிய தாமரையில்வசிக்கும் திருமகள் போலும் அழகுவாய்ந்த தனதுபத்தினியுடனே, உலகத்தில் களங்கமற்ற வளப்பத்துடன் வெகுதூரம் அரசுபுரிந்து வடகயிலையில் நிலைபெற்றனன். ஏ - று.

கலைப்பதவியடைந்தானென்பார், “வடகயிலைமன்னினான்.” என்றார். (௨௭௪)

பாயதிரைப்பாற்கடற்பகுவாய்ப்பாம்பணையின்
மேயவிழிதுயிற்றுமேலோனிதுநோற்றுத்
தூயகனிகைகுண்டம்பெற்றானொழுமடியார்ச்
கேயபெரும்பதவியின்னும்புரிந்தனனூல்.

(இ - ள்.) பரவிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலிற் பிளந்தவாயோடுகூடிய சேவசுயனத்தில் பொருந்திய அறிதுயில்கூரும் திருமால் இவ்விரதத்தையதுட்டித்து, பரிசுத்தமாய் ஒப்பற்றிருக்கும் வைகுந்தபதவிபெற்றனர். அன்றியும் தம்மைப்பணியும் பத்தர்கட்குத்தக்க பெரிய பதவிகளையும் இன்னும் வேண்டியவற்றையும் தந்தருளினர். ஏ - று.

ஆல் - அசை. திருமால் தாம் வைகுந்தபதவி பெற்றுக்கொண்டதேயன்றித் தம்மைத்தொழும் அடியார் விரும்பியவனைத்தையும் பாலித்தின்ற வல்லபத்தையும் இந்நோன்பை யதுட்டித்தே பெற்றுக்கொண்டன ரென்றமைகாண்க. (௨௭௫)

உந்திக்கமலத்துறையுளோனிவ்விரதஞ்
சுந்தித்துநோற்றிவ்வுலகனிக்குஞ்சீர்பெற்று

னந்தப்பெரும்பேறு துவன்றியாரளித்தார்

செந்துப்பொழுக்களையுன்சமுலச்சென்னியீர்.

(இ - ள்.) அத்திருமாலின் உந்திக்கமலமே தனது பிறப்பிடமாகவுடைய பிரமன், இந்நோன்பைக்கருதிநோற்று இவ்வுலகத்தைச் சிருட்டிக்குஞ் சிறப்பைப்பெற்றுக்கொண்டான். சிவந்த பவளத்தின் வரிசையைப்போன்ற சிறு சடைகள்வாய்ந்த முடிகளையுடைய முனிவர்களே! அப்பிரமனுக்கு அத்தகைய உயர்ந்தபதவியை அந்நோன்பேயல்லாமற் கொடுத்தவர்களாயர்? ஏ - று.

பவளங்களை வரிசையாகக்கோத்த ஓர் மாலையைப்போன்ற செந்நிறம்வாய்ந்த சடையென்றபடி. (உ௭௭)

மண்ணுலகமெய்திமகவானிதுநோற்று

னண்ணன்மால்யானையரசாடிபோற்ற

வெண்ணரியவிற்பமினிதுவந்துபின்னர்ப்போய்

வண்ணுலகாண்டின்றளவும்வெள்வாரணமுகைப்பான்.

(இ - ள்.) இந்திரனும் நிலவுலகத்தைடைந்து இவ்விதத்தை யறுட்டித்தவனாய், சிறந்த பெரிய பட்டத்துயானையையுடைய உலகமன்னர்கள் தனது பாதத்திற் பணியும்படி அளவிறந்த இன்பங்களை இனிமையுடன் அதுபவித்து, அதன் பிறகுசென்று தேவலோகத்தையரசாண்டு இன்றையவரையில் வெள்ளையானையில் ஏறித்திரிகின் றான். ஏ - று.

நூறு அசுவமேதயாகங்கள் புரிந்தோரே இந்திரபட்டத்திற்குரியோராகவின் இந் திரனை மகவான் என்றும் சதமகன் என்றும் கூறுவதில்பு. இந்திரர்கள், அரி விபச் சித்து சுசாந்தி சிவ விபு மனோசுவன் புரந்தரன் மாவலி அம்புதன் சாந்தி விருடன் இருததாமன் திவற்பதி சசி என்னும் பதினாட்வராகவின், அவர்களுள் வைவச்சதமனு விற்காலமாகிய தற்காலத்துள்ள புரந்தரன் என்னும் இந்திரனைக் குறிப்பிப்பான், “இன்றளவும்.” என்றும். வெள்ளையானை நிலவுலகயானைபோன்று இருகோட்டியா னையாயின்றி நாற்கோட்டியானையாய் அவ்விந்திரபட்டத்திற்குரியோர்க்கே யுரித்தென் பதை விளக்குவான், “வெள்வாரணமுகைப்பான்.” என்றும்கூறினர். வெள்ளையானை நாற்கோடுடையதென்பதை, “ஈசனளித்தவொருகோட்டியானைக்கியாங்களினையாயி ன்-வாசவனைத்தாங்கீரிருகோட்டியானையெம்மைமானுமெனும் - பாசவுரற்காலியானை யொடுப்பாண்டிலிழுக்கும்படியுரிற் - தேசினிரதப்பரிசிறந்தவென்னும்பரிக்கெருவக லா.” என்னும் சிவப்பிரகாசகவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. அண்ணன்மால் யானை என்பதை இருபெயரொட்டாகக்கொண்டு மிகச்சிறந்த யானை யென்னலுமொ ன்று. எண்ணரிய விற்பமென்றது - ஈண்டு நிலவுலகத்தின் இன்பமனைத்துமென்க.

மக்கட்பேறின்றிவிசுத்தனெனுமாமறையோன்

றொக்கதனிவிரதமீதிழைத்துத்தொல்லுலகிற்

புக்கமகவொருநூறெய்திக்கடைமுறைபோய்ச்

செக்கர்ச்செழுஞ்சடையோன்சேவடிக்கீழ்வைகினான்.

(இ - ள்.) விசுத்தனென்னும் பெயரமைந்த சிறந்தவேதியெனருவான், தனக்குப் புத்திரப்பேறில்லாமல் நன்மைகளைத்தும் கூடியுள்ள ஒப்பற்ற இவ்விதத்தை யறு

ட்டித்து, நிலவுலகில் நூறு புத்திரர்களுதிக்கப்பெற்றுத் தேகார்தியத்திற்சென்று செவ்வானம்போலும் சிவந்தசடையுடைய சிவபெருமான் திருவடிக்கீழ்ச்சேர்ந்தனன்.

தொல்லுலகிற்புக்கவென்பதற்குப் பெரியோரிடத்திற்சேர்ந்த வெணப்பொருள் கூறலுமொன்று. என்னை, “உலகமென்பதுயார்தோர்மாட்டே.” என்பதோத்தாகலினென்க. (உஎஅ)

தீதோடநோற்றார்கிறந்தபெறற்கரும்பே
நீகோசிறிதேயறிந்ததெடுத்தாரைத்தேன்
போதோடிருக்கும்புராதனற்கும்போக்கரிதான்
மாதோடிருக்கக்கொடுத்தவரவிரதம்.

(இ - ள்.) தங்கள் துன்பம் நிவாரணமாகும்படி அதுட்டித்தவர்களுடைய சிறப்பமைந்த பெறுதற்கரிய பேறிதுதானே, எனக்குத்தெரிந்துள்ள சிலவற்றை எடுத்துக்கூறினேன். இந்தமேலான விரதம் திருமகள்விலாசத்துடனிருக்கும்படி அவரவர்க்குப்பாலித்துள்ளவற்றை, தாமரையாதனத்துடன் வீற்றிருக்கும் பிரமனுக்கும் சொல்லுதற்கரிதே. ஏ - று.

இவ்விரதம்நோற்றவர்களும் அவர்களடைந்தபேறுகளும் இவ்வளவேயென்று கொள்ளாதீர்கள், எனக்குத்தெரிந்தவரையிற் கூறினேனென்றபடி. போதோடிருக்கும் புராதனன் - பிரமன். போக்குதல்-சொல்லுதல். இதனை வாய்போக்காதே என்னும் உலகவழக்கினுங்காண்க. பேறுகள் எவற்றினும் மேம்பட்டமுத்தியும் முத்தித்திரு எனக்கூறுதன் மரபாதலின், பொதுப்பட உலகத்துள்ளாரால் விரும்பப்படும் எவ்வகைவளங்களும் உட்பட “மாதோடிருக்கக்கொடுத்த.” எனப்பன்மையாகக்கூறின ரென்க. (உஎக)

கலிநிலைத்துறை.

இன்னுமுண்டொருவிரதமற்றெம்பிராற்கினிது
மன்னுமாமணவிரதமற்றதனிலைவகுப்பி
என்னவூர்திக்குமளந்தறிவரிதெவரளப்பார்
பின்னல்வேணியீர்கேண்மினென்றதனிலைபேசும்.

(இ - ள்.) இன்னுமோர்விரதமுண்டு. அது எமது சிவபெருமானுக்கு இனிமையை நிலைக்கச்செய்யும் சிறந்த மணவிரதமாகும். அவ்விரதத்தின் தன்மையைச்சொல்லத்தொடங்கில், அன்னவாகனமுடைய பிரமனுக்கும் அளந்தறிதல் அருமையாகுமாயின் மற்றையாவர்தான் அளப்பார்கள். பின்னிய சடையையுடைய முனிவர்களே! கேளுங்களென்று அதன் தன்மையைக்கூறுகின்றார். ஏ - று.

மற்று-இரண்டும் அசைகள். தேவர்களிற்றலைமைபெற்ற முக்கிர்த்தியகர்த்தரில் முத்திர்த்தியமுடைமையின், “அன்னவூர்தியும்.” என உயர்வுகிறப்பும்மை கொடுத்துக்கூறினர். (உஅர)

திருந்துபங்குனியுத்திரவைகலிற்சிறந்து
பொருந்துமாதொருபாகனை மணவணிபுரப்ப

விருந்துசிந்தனையிருத்தியீர்ப்புனல்குடைந்தேகி
வருந்தமக்குளநியதியைமுற்றுவகுத்து.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய பங்குனிமாதத்தில் உத்திரநட்சத்திரம் வருமன்றைக் குச்சிறப்புடன் வீற்றிருந்தருளும் பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமானே, திருமணக்கோலத்துடனே ஓரிடத்திருந்து தியானித்து குளிரந்தநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து சென்று பரம்பரையாவருகின்ற தமக்குள்ள நித்தியகர்மங்களை முடிவுறப்புகிந்து. எ - று.

தங்கடங்கள் வருணசாரத்திற்குரித்தாய்ப் பரம்பரையாய் வருவதாகலின், “வருந்தமக்குளநியதி.” என்றார். (உஅக)

எந்தைசேவடியருச்சனையியற்றுநராயின்
றந்தமீசனையுமையொஞ்சார்ந்தமைதழுவுச்
சுந்தைசெய்தவன்றிருமணந்திருந்தயகோலம்
வந்தனைக்குரித்தாமெனவிதிமுறைவணங்கி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமான் திருவடிப்பூசனை புரிவோர்க ளானால், தங்கள் தங்கள் சிவபெருமானைப் பார்வதியுடனேசேர்ந்து தழுவினதாகத் தியானித்து, அச்சிவபெருமான் உமாதேவியைத் திருமணம்முடித்தற்குக் கொண்டருளிய திருத்தமாகிய கோலமே நாம்வழிபடுதற்குரியதாகுமென்று விதிப்படியலங்கரித் துப்பணிந்து. எ - று.

ஆன்மார்த்தமாகச் சிவலிங்கப்பெருமானே ஆசாரியரால் எழுந்தருளுவித்துக்கொ ண்டு தினந்தோறும் பூசைபுரிவோரென்பார், “எந்தைசேவடியருச்சனையியற்றுநரா யின்.” என்றார். (உஅஉ)

நசனெம்பிரான் திருவடியருச்சனையிலரே
லாசறும்பசுந்தமணியத்தரனுருவிமையப்
பாசிழைப்பொலங்கொடியொடும்வகுத்தபின்பாலா
லேசிலைந்திறைசுத்திசெய்தலங்குறவிளக்கி.

(இ - ள்.) எமது பெருமானாகிய சிவபிரான் திருவடிவழிபாடற்றவராயின், களங் கமற்ற பசும்பொன்னினுற் சிவபெருமான் திருவுருவத்தை இமையவரையரையன் புத்திரியாராகிய பசிய ஆபரணங்களையும் பொன்வளையையும்ணிந்த பார்வதியாரோடு அமைத்தபிறகு, பாலினாலும் சூற்றமற்ற பஞ்சகவ்வியத்தினாலும் அபிதேகித்து விளக்க மமையும்படி திருத்தி. எ - று.

பஞ்சகவ்வியம்:—பால் தயிர் கெய் கோமயம் கோசலம் என்பன. (உஅங)

மாலேநாற்றியவிதானமண்டபத்தகத்தெய்தி
யேலநெற்படுத்தணிபுனற்குப்பமொன்றிருத்திக்
கோலமார்த்தழைப்பெய்ததிற்கொழும்பொனாலியற்று
மாலகண்டனையுமையொடும்வரன்முறையமைத்து.

(இ - ள்.) மலர்மாலைகள் தொங்கவிட்டிருக்கும் மேற்கட்டியையுடைய பூசா மண்டபத்தினுள்ளே பிரவேசித்து, பொருந்தும்படி கெல்லப்பரப்பி அழகிய நீர்க்

கலசமொன்றுவைத்து அலங்காரம்பொருந்திய மாவிலையைச்செருதி, அக்கலசத்திற் சாம்பூனதப்பொன்னுலமைத்த சிவபெருமானை உமாதேவியாரோடும் முறைப்படி எழுந்தருளச்செய்து. எ - று.

கொழும்பொன் - சம்பூனதப்பொன். பொன்வகைகளிற்சிறந்துள்ளது அதுவாகலிற் “கொழும்பொன்” என்றார். இதனை, “பூவிற்குத்தாமரையென்பொன்னுக்குச் சாம்புனத - மாவிற்கருமுனியாயானைக்கமாரும்ப - நேவிற்றிருமாலெனச்சிறந்த தென்பவே - பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண்பா.” என்னும் திருவள்ளுவர்மலை வெண்பாவுரையானுந்தெளிக. (உஅச)

தெரிந்தநாண்மலரெடுத்தெடுத்தருச்சனை திருத்திப்
புரிந்துபூசனைக்குளவெலாம்வரன்முறைபோக்கிப்
பரிந்துவெண்ணிறநும்புகையெழுப்பிநம்பரனை
விரிந்தகங்கைவார்சடையனை வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சி.

(இ - ள்.) சிவபிரானுக்கும் உமாதேவியாருக்கும் உரியதெனக்கூறியுள்ள அன்றலர்ந்த புட்பங்கையெடுத்தெடுத்த ருச்சித்து, விருப்பத்துடனே சிவபூசைக்குப்பரிய வேண்டிய கிரியைகளைத்தையும் ஆகமவிதிப்படிபுரிந்து, அன்புடையவராய் வெண்ணிறத்தோடுகூடிய பரிமளதூபத்தைக்காட்டி நமதுபெருமானும் பரவிய கங்கைதங்கும் நீண்ட சடையுடையவருமாகிய சிவபிரானைப் பலதரம் சாஷ்ட்டாங்கநமஸ்காரம் புரிந்து. எ - று.

சிவபிரானுக்கு இன்னின்மைலர்களும் உமாதேவியாருக்கு இன்னின்மைலர்களும் அணியவேண்டுமென்பது விதியாகலின், “தெரிந்தநாண்மலரெடுத்தெடுத்து” என்றார். (உஅரு)

தெய்வமாமறைத்தெரிந்தவேதியன்றனைமனைவாழ்
தையலோடுநீவருகெனவாங்கவன்றனக்கு
மையறுண்ணிடையவட்குமுற்றளிப்பனவருளிப்
பொய்யிலன்பொடுமினிதுறப்போசனம்புரிந்து.

(இ - ள்.) தெய்வீகமமைந்த சிறந்த வேதங்களுயுணர்ந்த ஓர் வேதியரை, அவர் இல்லத்தில் வாழ்கின்ற அவர் பத்தினியுடன் நீர் வருவீரென்று வரவழைத்து அவருக்கும், சந்தேகிக்கத்தக்க அற்ப இடையையுடைய அவர்பத்தினிக்கும் கொடுக்கவேண்டியவனைத்தும் கொடுத்து மெய்யன்போடு இனிமையமைய அமுதுபடைத்து. எ - று.

அம்மறையவர்க்கும் அவர் பத்தினிக்கும் செய்யவேண்டிய உபசாரங்கள் முழுமையும் புரிந்தென்பார், “முற்றளிப்பனவருளி.” என்றாரென்னுமொன்று. (உஅசு)

ஆலயம்புகுந்தீசற்குமுன்சொன்னவாற்றான்
மாலேதிபமேமுதவியயாவையும்வழங்கி
வேலைவென்றகணுமைமணவினையொடும்விமலற்
கோலநெஞ்சகத்திருத்தியாலயம்வலங்கொண்டு.

(இ - ள்.) சிவாலயத்திற்குச்சென்று அவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுக்கும் முற்கூறியமுறைப்படியே மலர்மலை தீபதுபம்முதலிய உபசாரங்களினத்தும் புரிவித்து, வேற்படையைச்சயித்த கண்களைப்படைத்த உமாதேவியாரைத் திருமணம்முடிக்கும் செய்கையுடன் சிவபிரான் திருக்கோலத்தை மனதிலே தியானித்து, அச்சிவாலயத்தைப் பிரதக்ஷணம்புரிந்து. எ - று.

சிவாலயத்திற்குச்சென்று அச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு மலர்மலை தூபதீபமுதலிய உபசாரங்களைப்புரிவித்து என்றமையின், முதலில் அபிஷேகம்புரிவித்து ஒத்தாடைசாத்தி வஸ்திரந்தரித்துச் சந்தனமணிந்து என்பனயாவும் அடங்கியிருத்தலையுய்த்துணர்க. (உஅ௭)

மனைபுகுந்தெழுங்கடுங்கதிர்குடகடல்வைக
வனையநன்னெறிக்கடன்முறையமைத்தபின்ருளார்
றநயர்தங்கிளைநட்டவர்தம்மொடுத்தழுவிப்
புனிதவுண்டிகொண்டொருதனித்தருப்பைக்கட்பொருந்தி.

(இ - ள்.) வீட்டிற்குவந்து உதயமாகின்ற உஷ்ணத்தைத்தரும் சூரியன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் மறைய, அத்தகையகாலத்தின்புரியும் கல்ல சந்தியாவந்தனவிதியை முறைப்படி நடத்தியபிறகு, காருணியமுடையவராய் புத்திரர்கள் உறவினர் நேசர்கள் என்னும் இவர்களுடனேகலந்து பரிசுத்த ஆகாரத்தைப்புகித்து ஒப்பற்றுச் சிறந்த தருப்பைப்பாயலிப்பித்து. எ - று.

விரதகாலங்களிலும் விசேடபுண்ணியகாலங்களிலும் சுபகாரியங்கள் நடத்துங்காலங்களிலும் கடினசித்தமின்றிக்கடுஞ்சொற்குறாமல் தையயுடையராயிருக்கவேண்டவது முறைமையாகலின், “அருளால்.” என்றும், முக்கியமாய் விரதகாலங்களிற் சாதாரணசயனத்திற்பிக்கலாகாதென்பார், “ஒருதனித்தருப்பைக்கட்பொருந்தி” என்றுங்கூறினர். (உஅ௮)

மற்றைவைகலிறுயிலொரீஇவருபுனலாடி
யுற்றவேதியற்கீசனையுமையொடுமொருங்கே
பொற்றசும்பொடுமுதலியகொடுத்தடிபோற்றிப்
பெற்றமேறியோன்றொண்டரோடருந்துறப்பெறுவார்.

(இ - ள்.) அன்றிரவு நித்திரையொழிந்து விடியற்காலையில் ஊற்று நீரில்முழுகி, அவ்விடத்தில் வந்துள்ள மறையவர்க்குச் சிவபெருமானை, உமாதேவிசகிதமாக அம்மூர்த்தங்கள் ஸ்தாபித்திருந்த பொற்கலசத்துடனே மற்றை வஸ்துக்களையுந்தானஞ்செய்து, அவர் திருவடிகளைப்பணிந்து, இடபத்தின்மீதாரோகணிக்கும் சிவபெருமானுடைய அடியார்களுடனே பாரணசெய்ய எண்ணிய வரங்களைப்பெறுவார்கள். எ - று.

ஊற்றுநீர் சுத்தநீராகலின் அதில் முழுகவேண்டுமென்பார், “வருபுனலாடி” என்றும், பொற்கலசத்துடனே அதற்குத் தரித்திருந்த வஸ்திரமும் அச்சிவபெருமானுக்கும் உமாதேவியார்க்கும் அணிந்திருந்த வஸ்திராபரணங்களுங் கொடுக்கவேண்டுமென்பார், “முதலியகொடுத்து,” என்றும் கூறினர். (உஅ௯)

செய்யதாமரைப்பீடிகையினிதுறைதேவி
பொய்யில்கேள்வியினோற்றனள்பாம்பணைப்புனிதன்
மெய்கொண்மார்பகமினிதுவீற்றிருந்தனள்விரும்பித்
தெய்வனோன்பிதனிலைமையார்முடிவுறத்தெரிப்பார்.

(இ - ள்.) செங்கமலாதனத்தில் இனிமையுடன் வீற்றிருக்கும் திருமகள், உண்மையான உபதேசத்தால் இவ்விரதத்தை அதுட்டித்தவளாய்சேஷசயனத்தையுடைய திருமாவின் திருமேனியிலுள்ள மாப்பினிடத்திலே விருப்பத்துடனே இனிமையாக வீற்றிருந்தான். ஆதலால் தெய்வீகம்பொருந்திய விரதமாகிய இதன்மகிமையை யாவரே முழுவதும் கூறுவர்? எ - று.

திருமாவின் மாப்பிலேயே குடியாயிருக்கவிரும்பிய திருமகள் இவ்விரதத்தால் அவ்வாறடைந்தனளென்றபடி. (௨௬௦)

திணிதடஞ்சினைக்கற்பகத்திருநிழலிறைவ
னணிதருங்கதிவிரதமீதிழைத்தரனருளான்
மணிவடஞ்சுமந்திளகியவனமுலைதாங்கிப்
பணிதருகப்புடைப்புலோமசையவளொடும்பயின்ருன்.

(இ - ள்.) தண்மைவாய்ந்து விசாலித்துள்ள கிளைகளையுடைய சுற்பகவிருகத்தின் சிறந்த நிழலிலே அரசுபுரியும் இந்திரனும், முத்தியைப்பாலிக்கும் அழகிய இவ்விரதத்தை யதுட்டித்துச் சிவபிரான் திருவருளினாலே, இரத்தினமாலையணிந்து மிருதுவாயுள்ள அழகிய தனங்களையுடைத்தாய், சர்ப்பத்தைப்போலும் இடையையுடைய இத்திராணியுடன் கலந்தனன். எ - று.

மாதர்களின் இடை மிக நுண்ணிதாய்த்துவளுதலுடைமையின், அத்துவளுதலுக்காகச் சர்ப்பத்தைக்கூறுதல் சான்றோர் மரபு. கதிதரும் அணிவிரதம் எனமாற்றுக. மகளிர்களிடக்குச் சர்ப்பம் உவமானமென்பதை, “பாரிலிடைக்கரவும்பைங்கொடியும்பூங்கொம்பு - மாரனுடம்பும்வகிரிழையு - நேர்கைப் - பிடியளவுந்தேய்த பிறைக்கொழுந்துமின்னு - துடியளவுங்கோளரியுஞ்சொல்.” என்னும் உவமான சங்கிரக வெண்பாவானுந்தெளிக. (௨௬௧)

வேனிலைங்கிளைக்கிழவனிவ்விரதநோற்றவனாய்ப்
பானலங்கருங்கட்கடைகுழைவழிபரப்புங்
கானவார்குழவிரதிவெம்முலைநலங்கவர்ந்தான்
மீனவார்கொடியுயர்த்திமுவுலகையும்வென்றான்.

(இ - ள்.) வேனிற்காலத்திற்குரிய பஞ்சபாணங்களையுடைய மன்மதனும் இவ்விரதத்தை யதுட்டித்தவனாகி, செவிகள் வரையிலோடும் நீலோற்பலமலர்போலும் அழகிய கருநிறங்கொண்ட கடைக்கண்களையும், பரிமளமவீச நீண்டிருக்குங் கூந்தலையும்படைத்த, இரத்தினவியின் விருப்பத்தைத்தரும் தனங்களைத்தழுவும் இன்பத்தைக் கொள்ளுகொண்டனன், அதன்றியும் நீண்டமச்சத்துவசத்தையேந்தித் திரிலோகங்களையும் சயித்தனன். எ - று.

மன்மதன் தனது பஞ்சபாணங்களையும் காழுகர்களிடத்திற் சதாபிரயோகிக்கினும் மிக முக்கியமாய் அதிவேகத்துடன் பிரயோகிக்கத்தக்ககாலம் இளவேனிற்கால

மாகிய வசந்தகாலமாகலின், “வேனிலைக்கிணக்கிழவன்,” என்றார். இதுகாரணத்தா னன்றோ மன்மதனுக்கு வேனிலான் வேனிலாளி வசந்தன் என்னும் பெயர்கள் வழங் குகின்றன. (உகஉ)

வையம்பா வையுப்படைத்துயிரனைத்தையும்வழங்குஞ்
செய்யதாமரைக்கிழவனீதிழைத்தனன்சினவேன்
மையரித்தடங்கட்சிறுகுதலைநாமடந்தை
பெய்தநாவகத்திருத்தினனிருந்தனனின்னும்.

(இ - ள்.) உலகமுழுமையும் சிருட்டித்து ஆன்மவர்க்கங்களனைத்தையும் படைக் கின்ற செங்கமலாதனனாகிய பிரமனும் இவ்விரதத்தை யறுட்டித்தவனும், கோப முள்ள வேல்போன்று அஞ்சனந்தோய்ந்து செவ்வரிபடர்த்திருக்கும் விசாலித்த கண் களையும் இளமையாகிய மழலைச்சொற்களையும் உடைய கலைமகள் தனது நாவினிடத் திருக்கப்பெற்றவனும் இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனன். எ - று. (உகஉ)

வானவர்க்கினிதாரமுதுதவிவான்வழங்குந்
தானவப்பெயர்ச்சந்திரனோற்றனன்றவத்தான்
மேனிவந்தமுமொன்பதென்றெண்ணிடைவிரிந்த
பானலங்கருங்கண்ணியர்ப்புணர்ந்தனன்பரிவால்.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்கு இனிமையுடனே நிறைந்த அமுதத்தைக்கொடுத்து ஆகாயமே தான் வசிக்குந்தானமாகவுடைய அமுதகதிரோன் என்னும் பெயர்ப்படைத்த சந்திரனும் அறுட்டித்துவந்த இவ்விரதத்தால், ஆகாயத்தின்மீதோங்கிய தொகையி லே இருபத்தேழுபென்று பெருகிய நீலோற்பலமலர்போலும் அழகிய கருநிறங்கொண் ட கண்களைப்படைத்த பெண்களை அன்புடனே கலந்தனன். எ - று.

சந்திரன் அமுதகலைகளுடையவனும் அவைகளிலொழுகும் அமுதத்தைத் தேவர் கட்டுணவாகவளித்து வருகின்றனனென்பது மரபாகலின், “வானவர்க்கினிதாரமுது தவி” என்றும், அக்காரணத்தால் அவனுக்கு அமுதகதிரோன் எனப்பெயர் வழங்க லின், “அப்பெயர்ச்சந்திரன்,” என்றும், தனது மண்டலத்திற்குமேலுள்ள மண்டலத் திலிருக்கும் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களையே மனைவியராகப் படைத்தானாகலின், “மேனிவந்தமுமொன்பதென்றெண்ணிடைவிரிந்த-பானலங்கருங்கண்ணியர்ப்புணர்ந் தனன்.” என்றும் கூறினார். சந்திரமண்டலத்திலே அமுதமிருப்பதென்றே யோகி களும் மூலாக்கினியைச் சந்திரமண்டலம்வரையிலெழுப்பி அமிர்தத்தைப்புகிப்பார்கள். இதனை, “எல்லையற்றுவளர்சோதிமூலவனலெங்கண்மோனமநுமுறையிலே - வயமிரு ந்தவருமயிர்தமண்டலமதிக்குளேமதியைவைத்துநான் - வாய்மடுத்தமிர்தவாரியைப் பருகிமன்னு மாரமுதவடிவமாய்ச்-செய்மிருந்துவருசித்தயோகநிலபெற்றஞானநெறிய டைவனோ - தெரிவதற்கரியபிரமமேயமலசிற்சகோதயவிலாசமே.” என்னும் தாயுமா னார் திருவாக்கானுந்தெளிக. சந்திரன் தக்கன் மகளிர்களாகிய இருபத்தேழுநட்சத் திரங்களைத்திருமணமுடித்தானென்பதை, “இன்னபல்கிளைகண்மல்கவிருந்திடுந்தக்கன் பின்னர்த்-துன்னியநாண்மினத்துட்டொகைபெறுமிருபானேழு - கன்னியர்தம்மைநல் கிக்கடிமணவீதியினிரற் - நன்னிகரில்லாப்பொற்பிறநண்மதிக்கடவுட்கீர்தான்.” என் னுங் கந்தபுராணச்செய்யுளானுந்தெளிக. (உகசு)

விரதமின்னணநோற்றவள்ளநிலாமிலைச்சு
மரனடித்துணைபுகுந்தவரளவிறந்தொழிந்தார்
சரதமீங்கிதுசத்தியஞ்சத்தியந்தவங்கூர்
விரதமாதவத்தலைவீர்காளறிந்தவாவகுத்தேம்.

(இ - ள்.) நியமமான பெருத்தவத்தையுடைய முனிவர்களே! இவ்வாறு இவ்
விரதத்தை யதுட்டித்தவர்களும், இளம்பிறைசூடிய திருமுடியுடைய சிவபிரான் திரு
வடிகளிற்சேர்ந்தவர்களும் அளவிறந்தவர்களாகும், அவர்களுள் நாம் உணர்ந்துள்ள
வளவிலுணர்த்தோம், இது உண்மை உண்மை உண்மை. எ - று.

சபதங்கூறுவோர் முக்காற்கூறுவது முறைமையாகலின், “சரதமீங்கிதுசத்தி
யஞ்சத்தியம்.” என்றனர். (உகடு)

வெள்ளிவெண்பிறைக்கண்ணியோற்கினமொருவிரத
முள்ளவாறெடுத்துணர்த்துதுமினிதுகேட்வெப்பீர்
தெள்ளுசிறைதயீராங்கதன்றிருப்பெயர்சிவன்பால்
வள்ளியிற்படைச்சூலத்தின்பெயரதுவழங்கின்.

(இ - ள்.) வெள்ளியைப்போன்ற வெண்ணிறமுள்ள மூன்றம்பிறையைபணி
ந்த சிவபிரானுக்குரிய இன்னுமோர்விரதத்தை உள்ளபடியே விரித்துத்தெரிவிக்கின்
றோம், அதையும் இனிமையுடன் சிரவணித்து மகிழ்வீர்களாக, தெளிந்தமனமுடைய
முனிவர்களே! அவ்விரதத்தின் சிறந்தபெயரைச்சொல்லுமிடத்து, சிவபிரானிடத்
துள்ள வலியமைந்த கூர்மையான ஆபுதமாகிய சூலத்தின் பெயரையுடையது. எ - று.

சிவன்பால் வள்ளியிற்படைச்சூலத்தின் பெயரது என்றமையின் பாசுபதவிரத
மெனப் பொருள்படெல்காண்க. (உககூ)

ஆயிரம்பெருங்கதிரவன்றென்றிசையகன்று
பாயவுத்தரம்படர்முதற்றிங்களிற்பதினான்
கேயபிறையினிருங்கதிருதிக்குநாளொழந்து
தூயதண்புனல்குடைந்துதங்குறையெலாந்தொலைத்து.

(இ - ள்.) விரிந்த ஆயிரங்கிரணங்கனையுடைய சூரியன் தெற்குத்திக்கை நீங்கி
வடக்குத்திக்கிற்செல்லும் முதல்மாதத்தில் சதுர்த்தசி கழிந்த மறுதினத்திற் சூரியோ
தயத்தின்போதெழுந்து பரிசுத்தமுடையதாய்க் குளிர்த்துள்ள நீரில் முழுகித் தங்களு
டைய நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு. எ - று.

சூரியன் தெற்குத்திக்கை நீங்கி வடக்குத்திக்கிற்செல்லுதல் உத்தராயணமாத
வின் அவ்வயனத்திற்கு முதல்மாதம் தைமாதமென்க. (உககூ)

இழைத்தசெம்பொனல்வெள்ளியாலாவதெம்பெருமான்
குழைத்தசெஞ்சுடர்த்திருவுருவியற்றிவெங்கொழுங்கூர்
தழைத்தமுத்தலைச்சூலமற்றாங்கதிற்சமைத்து
விழைத்தவன்பிளோடெம்பிரான்மென்கரத்தமைத்து.

(இ - ள்.) உருக்கிய பசும்பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது எமது சிவபெருமானுடைய தளிர்விட்டோங்கிய சிவந்த அக்கினிபோலும் திருவுருவத்தைச் செய்து, கொடிதாகிய மிக்ககூர்மையைப்படைத்த மூவிலைவடிவாயுள்ள சூற்படையை அவ்வுலோகத்தினாலேயேசெய்து, விருப்பம்மிக்க அன்புடனே எமது சிவபிரானுடைய மெல்லிய திருக்கரத்தினிற்சேர்த்து. எ - று.

சிவபிரானே எவ்வுலோகத்தார் சமைக்கின்றாரோ அவ்வுலோகத்தாலேயே சூற்படையும் அமைக்கவேண்டுமென்பார், “அதிற்சமைத்து.” என்றனர். மற்று - ஆங்கு அசைகள். (உகஅ)

முன்னுரைத்திவிரத நான்முயற்சியின்முறையே
பொன்னின்முற்றியபரமனையமைத்தவன்பூசை
யன்னவாறமைத்தவன்றிருத்தொண்டர்பாலருளி
னன்னலம்புரிந்தப்படிநோற்பரானல்லோர்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய விரதத்திற்குரிய ஆகமக்கிரியைகளின் முறைப்படி, பொன்றாச்சமைத்த சிவபிரானைத்தாபித்து, அவருக்குப்புரியும் பூசை முறைமையினையும் அவ்வாறேயியற்றி, அச்சிவபிரானுடைய மெய்யடியார்களிடத்தும் கருணையுடனே உபசாரங்களைச்செய்து, அவ்வண்ணமே இவ்விரதத்தையும் புண்ணியர்கள் அதுட்டிப்பார்கள். எ - று. ஆல் - அசை. (உகக)

இந்தநோன்பிழைத்திருநிலத்தினிதுவாழ்ந்திலகு
சந்தவெம்முலையுமையொருபாகனைத்தமது
சிற்தையானினைந்தென்புறவுருகினர்சிறந்தார்
விந்தைகேள்வனும்விரிஞ்சனும்பெறப்பெறாவிடு.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை யதுட்டித்து, இந்நிலவுலகத்தில் இனிமையுடனே வாழ்ந்திருந்து, பிரகாசிக்கின்ற களப்பூச்சுசணிந்த விருப்பத்தைத்தருந் தனங்களைப்படைத்த உமாதேவியை ஓர்பாகத்திலுடைய சிவபிரானைத் தமது சித்தத்திற்கியானித்து, எனும்பு முருகத்தக்க மனவுருக்கமுள்ளவராய், திருமகள் கணவராகிய திருமாலும் பிரமனும் பெறுதற்கரிய பதங்களில் மேன்மையுற்றார். எ - று.

மனிதர்களே புண்ணியமேலிட்டார் நேவராத்தலும் தேவர்களே ஞானமுதிர்ச்சியால் முனிவராத்தலும் இயல்பாதலின், திருமாலும் பிரமனும் ஆதியில் மானிடர்களாய்ப் பூவுலகில் இவ்விரதத்தை யதுட்டித்த புண்ணியவிசேடத்தார் பெறுதற்கரிய பதவினைப்பெற்று மேன்மையடைந்தார்கள் என்றாரென்க. பெறப்பெறாவிடு சிறந்தாரென்கூட்டுக. (உகஉ)

இருங்கொடுஞ்சிறைக்கலுழனுர்ந்துகைத்தெழுமிறைவன்
வருந்தியீங்கிதுநோற்றனன்வாளையிற்றசுரன்
பொருங்கடுஞ்சினக்காலநேமியைக்கரம்பொறுத்த
திருந்துநேமியிற்பிளந்தவனாருயிர்செகுத்தான்.

(இ - ள்.) மிகப்பெரிதாய் வளைந்துள்ள சிறகுளையுடைய கருடன்மீதாரோகணித்துச் செலுத்தியுலாவும் திருமால், மிகமுயற்சித்து இவ்விரதத்தை யதுட்டித்தவராய், போர்புரியத்தக்க கொடோகோபமுள்ள வாள்போன்ற கூரியபற்களையுடைய அசுர

ஞாய காலநேமி என்பவனை, தமது கரத்திற்குங்கியிருக்கும் திருத்தமாகிய சக்கராயுதத் தாம்பிளந்து அவனின்னுயிரைச்சேதித்தனர். எ - று.

பொருங்கிஞ்சினவாளெயிற்றசுரன் காலநேமியை எனமாற்றுக. (௩௦௧)

பெருந்தவம்புரிபரசுராமப்பெரும்பெயரோ
னிருந்துநோற்றனனிதைவனையிறைமனந்தணவா
னருஞ்சமந்தருகார்த்தவீரியன்நனையமர்வாய்
வருந்தடக்கையாயிரந்தடிந்தாருயிர்மடித்தான்.

(இ - ள்.) சிறந்த தவத்தைச்செய்த பரசுராமரென்னும் மேன்மையமைந்த பெயருடையவர், சிவபெருமானை இமையளவுகாலமும் மனதில் நீங்காமல்றியானித் திருந்து இவ்விரதத்தை யதுட்டித்தவராய், அரிதாகிய யுத்தம்புரியத்தக்க கார்த்த வீரியனென்பவனைப் போர்க்களத்திலே, அவனுக்கிருந்த விசாலித்த ஆயிரங்கைகளே யும் வெட்டி உயிரைப்போக்கினார். எ - று.

கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் என்பவனும் இவனே. (௩௦௨)

நீத்தமாமுகினிற்றத்தினுந்திரிந்தெழுந்து
பூத்ததாமரைப்பொகுட்டினுனதாவெம்பிணியா
னாத்தழும்புறப்புலம்பினனெங்கினின்றிதுநோன்
பேத்தினோற்றனன்பிணியொழிந்துவீற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) நீர் நிறைந்துள்ள சிறந்தமேகம்போலும் நிறமுடைய திருமாலின் உந்திக்கமலத்தினின்றுமுதித்து, உலகத்தைச் சிருட்டித்த கமலாதனஞ்கிய பிரமன், கொடிதாகிய வயிற்றுநோயாற் சரீரம் நடுக்கமுற்றிருந்து நாததழும்பேறும்படி யமுதவ னாய், இவ்விரதத்தைத் துதித்ததுட்டித்தான். உடனே அவ்வியாதி யொழியப்பெற்றவ னாய்ச் சுகித்திருந்தனன். எ - று.

சூற்கொண்டமேகமென்பார், “நீத்தமாமுகில்.” என்றும், வயிற்றுநோய் மிக்க வேதனையான நோயென்பார், “உதாவெம்பிணி.” என்றம்கூறினர். வயிற்றுநோய் மிகக்கொடிய வேதனையுள்ளதென்பதை, “கூற்றயினவாறுவிலக்ககிலீர்கொடுமை பலசெய்தனநானறியே - நேற்றாதடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியா துவணங்குவனென்பொ முதுந் - தோற்றாதென்வயிற்றினகம்படியேசூடரோடுதொடக்கிபூக்கியிட - வாற் றேனடியேனதிகைக்கெடுலவீரட்டான் துறையம்மானே.” என்னும் ஆளுடைய வரசுகளின் அருள்வாக்கானுமறிக. இந்நோயாற்பலகாலம்பருந்தி அக்காலங்களிலெ ல்லாம் புலம்பினுனென்பார், “நாததழும்புறப்புலம்பினன்.” என்றார். (௩௦௩)

தேவராயினுமிருநிலஞ்சிறந்தவரெனினும்
யாவராயினுமிடையறுப்பெரும்பிணியினராய்ப்
பாவராயுழந்திதுமுறைநோற்பரேற்பயின்ற
நோவொழிந்துபின்னிருங்கதிப்பெருநலனுகர்வார்.

(இ - ள்.) தேவர்களாவது நிலவுலகத்தில் வாழ்பவர்களாவது இடைவிடாத பெரிய வியாதியாளராய்ப் பாவிகளாய் வருந்தி இவ்விரதத்தை முறைமையுடன் அது ட்டிப்பார்களாயின், அதுவரையில் தாங்களனுபவித்துவந்த அவ்வியாதி நீங்கி, அதன்பிறகு பெரும்பேருகிய பேரின்பத்தை யதுபவிப்பார்கள். எ - று.

தேவர்கட்கும் நோயுண்டென்பதை, “சந்திரனுக்குடலுணந்தனதனுக்கோர் கண்ணுணந்தருவினீழ - விந்திரற்கோபக்குறியாமியமனுக்கோபுழுக்காலாமிரவியின் ம - மைந்தனுக்கோகான்முடமாம்வனசனுக்கோர்தலைகுறையாவாழ்வராயிற் - பந்த முளமானிடரைவிதிவிடுமோவாலவாய்ப்பதியுளானே,” என்னுந் தனிச்செய்யுளானும், “தீயவசுரர்பகையுண்டுசெற்றமார்வமிகவுண்டு - நோயுண்டனங்களுண்டுநோய்கட் கெல்லாந்தாயான - காயமுண்டுகைதொழுவேண்டுநருமுண்டுகற்பத்தே-மாயுந்தன்மையுண்டாளுவானோர்க்கென்னைவளனுண்டே,” என்னுங்குறுந்திரட்டுச் செய்யுளானுந்தெளிக.

(௩௦௪)

இத்தனித்திருநோன்பினையிருந்தறல்வீர
பத்திரப்பெரும்பெயரினன்பானுகம்பற்கன்
றுய்த்துரைத்தனனாங்கதுவியாதர்கேட்டுணர்த்த
மெய்த்துறத்தொடுமுணர்ந்தனன்யானுமில்விரதம்,

(இ - ள்.) ஒப்பற்றுச்சிறந்த இவ்விரதத்தை மிக்கவல்லபம்வாய்ந்த வீரபத்திர ரென்னும் மேன்மைத்திருநாமந்தரித்தகடவுள் பானுகம்பரென்னும் சிவகணத்தலைவருக்கு முற்படத் தெளிவாயுபதேசித்தருளினர். அப்பானுகம்பரிடத்தில் வேதவியாச ருபதேசம்பெற்றெனக்குபதேசிக்க, இவ்விரதத்தை உண்மைத்தன்மையுடனே யானுந்தெளிந்தனன். எ - று.

வீரபத்திரமூர்த்தமும் சிவபிரான்கொண்டருளிய இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களுள் ஒன்றாகலின், “இருந்திறல்வீரபத்திரப்பெரும்பெயரினன்” என முன்னும் பின்னும் அடைகொடுத்து விசேடித்துக்கூறினர். இவ்விரதம், வீரபத்திரரிடத்தில் உபதேசிக்கப்பெற்ற பானுகம்பரிடத்திற்கேட்ட வேதவியாசரெனக்குபதேசித்தவாறு.

(௩௦௫)

உரைத்தனஞ்சிவவிரதமற்றினமொருவிரத
நரைத்தவெள்விடையுலற்குளதரங்கதுநவீற்றி
னிரைத்தவார்கடனிலத்திரைவெடுத்திசைப்பார்
விரைத்தவாரசடைக்குரவிற்காளறிந்தவாவிரிப்பாம்.

(இ - ள்.) சிவவிரதத்தைக்கூறினோம். இன்னுமோர்விரதம் மிக்கவெண்ணிற முடைய இடபவாகனராகிய சிவபிரானுக்குரியதாயிருக்கின்றது. அதனைக்கூறுமிடத்து, சத்திக்கின்ற நீண்டகடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தில் யார்தான் அதன்மகிமையினனவை விரித்துக்கூறுவார்கள். விரிந்திருக்கும் நெடுஞ்சடையையுடைய முனிவர்களே! எமக்குத்தெரிந்துள்ளவரையிற் கூறுவோம். எ - று.

(௩௦௬)

இடபதிங்களிற்பூருவத்தட்டமியெதிர்ப்
படவராவணிபுனிதனைப்பனிவரையயந்த
மடவனத்தினைப்பாய்விடைமேற்படமதியாக்
குடைநறும்புனல்புலரியினெழுந்துபோய்க்குடைந்து.

(இ - ள்.) வைகாசிமாதத்தில் பூர்வபட்சத்தஷ்டமித்திதி வருகையில், அன்று விடியற்காலையிலெழுந்துபோய் நீராடத்தக்க நல்ல தீர்த்தத்திலே, படத்தோடுகடிய பாம்பாபரணராகிய சிவபிரானையும் இமயவரையின்றருளிய இளமையுடைய அன்

னத்தினைப்போன்ற நடைவாய்ந்த பார்வதியாரையும் பாய்ந்துசெல்லும் இடப்பவாக
னத்தின்மீ தாரோகணித்திருப்பதாகத் தியானித்து முழுதி. ௭ - று. (௩௦௭)

ஆடகத்தினால் வெள்ளியாலாவதாரணங்க
மாடிருத்தியவரதனைவிடையின்மேல்வகுத்துங்
கூடுமைவகைக்கல்வியபவித்திரங்கொடுத்து
நீடுகும்பமீப்பொருத்தியேமுடிப்பதுநியதி.

(இ - ள்.) பொன்னாலாயினும் வெள்ளியாலாயினும் உமாதேவியையோர்பாகத்
திருத்திய சிவபிரானே இடப்பவாகனத்தின் மீதிருக்கச்சமைத்து, ஒன்றாய்க்குகின்ற
ஐந்துவகையான கல்வியத்தாம் சுத்திசெய்து, பெருமைமிக்க கலசத்தின்மீதெழுந்தரு
ளச்செய்து ஸ்தாபிப்பது ஆகமவிதியாகும். ௭ - று.

தனித்தனியாயுள்ள ஐந்துவகைகள் ஒன்றாய்க்கடியதே பஞ்சகௌவியமாகலின்
“கூடுமைவகைக்கல்வியம்.” என்றும், அதனால் அபிஷேகித்தாம் சர்வாசுத்தநிவாரண
மும் அதனையுட்கொண்டாம் சர்வபாவவிநாசமுமாகலின், “பவித்திரங்கொடுத்து.”
என்றுக்கூறினர். நியதி - விதி. (௩௦௮)

முன்னரெய்தியவிதிமுறைமுயற்சியினேற்றுக்
கன்னன்முப்பதுங்கழிந்தொழிகாரிருட்கங்கு
லென்னையாளுடைநாயகனிணையடியேத்தி
யுன்னருஞ்சிவகதையுணர்ந்தருந்துயிலொழிப்பார்.

(இ - ள்.) முன்கூறியுள்ள விதிகளின்படி விடாமுயற்சியுடன் அதுட்டித்து,
அன்று பகல் முப்பதுநாழிகையுக்கழித்தவுடனே, உறுத்த இருள்நிறைந்த அன்றிர
வில், என்னையடிமையாகவுடைய சிவபிரான் திருவடிகளிரண்டையுடுத்துதித்து, நினை
த்தற்கரிய சிவசரிதங்களைச்சிரவணித்து அருமையான நித்திரையை யொழிப்பவர்க
ளாய். ௭ - று.

கன்னல் - நாழிகை. உணர்தல் - ஈண்டுசிரவணித்தல்.

(௩௦௯)

ஒழிந்தகங்குலினுதயவனெழுச்சிகண்டுடன்போய்ச்
சுழிந்ததண்புனறுளைந்துதங்கடன்முறைதொலைத்துப்
பொழிந்தவன்பொமொலயந்தொழுதுகுழிப்பிந்து
வழிந்தநீர்க்குடமுதலவேதியர்க்கெனவழங்கி.

(இ - ள்.) இரவுசுழிந்தவுடனே குளியோதயத்தைப்பார்த்து உடனேசென்று சுழி
த்தலையுடைய குளிர்த்தரீரில் முழுகி, தங்களுக்குரிய நித்தியவிதிகளை முடித்துக்கொண்
டு, மிக்கபேரன்புடனே சிவாலயத்தைப்பணிந்து வலம்வந்து, நிரம்பிய நீருள்ளகலச
முதலியவனைத்தையும் மறையவர்க்கேயுரியதென்று தானஞ்செய்து. ௭ - று.

ஊற்றுநீரென்பார், “சுழிந்ததண்புனல்.” என்றார்.

(௩௧௦)

ஆங்கவர்க்கெனப்போசனமருத்தியபின்ன
ரோங்குபாரணஞ்சிவனடித்தொண்டனாயொருங்கே
பாங்கிருத்தியேதுகர்ந்தவர்க்காவனபகர்ந்து
தேங்குகங்கையஞ்சடையனைச்சிந்தைசெய்திருப்பார்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்திலே வேதிபர்கட்காகவே அமுதூட்டியபிறகு பெருமை யோங்கிய பாரசனத்தை, சிவபிரானுக்குரிய மெய்யடியார்களனைவரும் ஒன்றாகப்பக்கத் தில் வைத்துக்கொண்டேபுசித்து, அவ்வடியவர்கட்கு வேண்டவனவற்றைக்கொடுத்து, தேக்கெடுக்கும் கங்கையணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபிரானைத் தியானித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். எ - று.

சிவனடியார்களில் வேற்றுமைபாராட்டாது சமபோசனமாகப்புகிக்கவேண்டு மென்பார், “சிவனடித்தொண்டரையொருங்கேபாங்கிருத்தியேறுகர்ந்து.” என்ற னர். இதனானன்றோ, “சங்கரிதிபதமரிதியிரண்டுத்தந்துதரணியொவொனாத்தருவரே னு - மங்குவாரவர்கெல்லமதிப்பெயல்லைமாதேவர்க்கேகாந்தரல்லராகி - லங்கமெலாங் குறைந்தழகுதொழுநொயராயாவுரித்துத்தின்முழுவழியுடையேனுங்-கங்கைவாரசடைக் கரந்தார்க்கன்பராகிலவர்கண்டியாம்வணங்குங்கடவுளாரே.” எனத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் திருவாய்மலர்ந்தனர். (நகக)

பாற்கடற்றுயில்பண்ணவன்பங்கயத்திறைவ
ஹ்ரிசைப்படுமெண்மர்வானடக்குறுங்கதிகள்
வீற்றுவுளதேவரிவ்விரதநோற்றன்றோ
போற்றருந்திறந்தெய்வவாகனத்தொடும்பொலிந்தார்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்களும் திருமாலும் பிரமனும் நான்கு திக்குகளினுமுள்ள அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களும் ஆகாயத்திலுலாவும் சந்திராதித்தர்க ளும் வேறு வேறுமுள்ள மற்றைத்தேவர்களும் இவ்விரதத்தை அதுட்டித்தல்லவா? யாவராலும் புகழ்தற்கரியதாகிய வல்லபமுள்ள தெய்வீகம்பொருந்திய ஊர்திகளோ டும் விளங்கினார்கள். எ - று.

நாற்றிசைகளினுட்பிரிவே அஷ்டதிக்குகளாகலின், “நாற்றிசைப்படுமெண்மர்.” என்றார். (நககஉ)

ஒருதனிக்குடைவிச்சுவசேனனென்றொருவ
னிருமையுந்தெரிவசிட்டனூல்விரதமீதிழைப்ப
பொருவருந்திறற்காலமுன்றுணர்ந்தனன்கடைபோய்க்
கருமணித்தனிக்கண்டனோடுறைந்தனன்கயிலே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஏகசக்கரேஸ்வரனாகவருந்த விச்சுவசேனன் என்னும் பெய ருடைய அரசனொருவன், பந்தமோகஷமென்பவற்றிலுள்ள இன்பம் துன்பம் என்னும் இவைகளை நன்குணர்ந்த வசிட்டமுனிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்று இவ்விரதத்தை யது ட்டித்தலும், நிகரற்றவல்லபமுடையனாய்த் திரிகாலவுணர்ச்சியுமுடையனாய்த் தேகாந் தியத்திற்சென்று, சாரூபம்பெற்றவனாய் நீலமணிபோலும் ஒப்பற்றகண்டத்தை யுடைய சிவபிரானுடனே திருக்கையில் வசிக்கப்பெற்றான். எ - று.

இருமை - இம்மைமறுமை என்பாருமுளர். இருமை பந்தமோகஷமென்பதை, “இருமைவகைதெரிந்தீண்டறம்பூண்டார் - பெருமைபிறங்கிற்றலுக்கு.” என்னுந் திருக் குறையையானுந்தெனிக. (நககங)

வீரவேற்படைவிதுருதனென்றொருவேந்த
ஹ்ந்தரும்பெருவிருப்பினுலீதுநோற்றடைந்தான்

மூரியண்டமே முதலிய மூவுலகியாவும்
யாருமெய்துறுக்காயசித்தியினெழுமியக்கம்.

(இ - ள்.) வீரம்பொருந்திய வேலாயுதத்தாங்கிய விதுருதனென்னும் பெயருடைய ஓர் அரசன், உள்ளத்தில் நிறைந்தபேரன்புடனே, இவ்விரதத்தை யதுட்டித்துப் பெருமையமைந்த சொர்க்கம் முதலிய திரிலோகங்களினரசாட்சி முழுமையையும், யாவரும் பெறப்பெறாத காயசித்தியினாலே பரகாயப்பிரவேசத்தியும் பெற்றனன். எ - று.

மூவுலகங்கள் - சொர்க்கம் மத்தியம் பாதலம் என்பனவாகலின், “அண்டமே முதலியமூவுலகு.” என்றும், காயசித்தியுடையார்க்கே பரகாயப்பிரவேசம் கைகூடுமாகலின், “காயசித்தியினெழுமியக்கம்.” என்றும் கூறினர். (நகச)

கடுத்தமுப்புரமெரிதருநகைதரக்கடிந்தோ
னெடுத்ததெய்வமாவிரதமோரெட்டையுமிசைத்தே
மடுத்துரைத்திவிரதமற்றறைகுதுமசலங்
கொடுத்தமென்மலர்க்கொம்பனாட்குளதொருவிரதம்.

(இ - ள்.) அதிவேகமாய்ச் சஞ்சரித்த மும்மதில்களைத்தகித்தருளும் புன்னகைதோன்றும்படி சினந்தவராகிய சிவபிரானுக்குரியனவென்று ஆகமங்களில் எடுத்துக்கூறியுள்ள தெய்வீகமமைந்த சிறந்த விரதங்களெட்டையும் கூறினோம், அதனோடு சேர்த்துக்கூறியுள்ள விரதங்களைக்கூறுகின்றோம், இமையவரையீன்றருளிய மெல்லியமலர்க்கொம்புபோன்ற பார்வதியார்க்குரியதோர்விரதம் உண்டு. எ - று. (நகரு)

தினகரன்றெறுகதிர்விரிசித்திரைத்திங்க
ளனையதிங்கண்முற்றித்தருவெள்ளிவந்தடுப்பப்
புனைபொலந்தொடியம்பிகைப்புந்திசிந்தித்து
நினையும்வைகறைதெளிபுனற்கங்கைநீராடி.

(இ - ள்.) சூரியனுடைய வெப்பமாகிய கிரணங்களைப்பரப்புகின்றது சித்திரைமாதமாகும். அம்மாதத்திலே, பிரதமைதிதிபொருந்திய சுக்கிரவாரம் வந்தபோது, அன்று விடியற்காலையில் அலங்காரமுடைய பொன்வளையலணிந்த பார்வதிபாரை மனதிற்பியானித்து, யாவரும் சதாரிணைக்கின்ற தெளிந்தநீருடைய கங்கைநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து. எ - று.

வெள்ளிவந்தடுப்ப வைகறையெனவும் நினையுந்தெளிபுனற்கங்கையெனவும் கூட்டிக்கொள்க. (நகசு)

முறைதினக்கடன்முடிப்பனயாவையுமுடித்து
நறைமலர்த்தொடைமாலிகைமண்டபநாற்றி
மறைபகர்த்துமந்திரவான்முறைவழாது
நிறைதரும்புனற்பூரணமணிக்குடநிரப்பி.

(இ - ள்.) வழக்கப்படி முடிக்கவேண்டுமெனவாகிய நித்தியக்கடன்களைத்தையும் முடித்துக்கொண்டு, பூசாமண்டபத்தில் தேன்நிறைந்த மலர்மாலையையும் மணி

மாலையையும் தொங்கவிடுத்து, வேதத்திற்குரியுள்ள மந்திரங்களின் கிரமங்கள் தவிராமல் இரத்தினத்தாலாகிய பூரணக்கலசத்தை விசேடநீரினால் நிறைத்து. எ - று.

முறைமுடிப்பனதினக்கடன்யாவையுமுடித்து எனமாற்றுக். நறைமலர்த்தொடைமாலிகை எனக்கூறினமையின் மலர்மாலையையும் மணிமாலையையும் எனக்கூறினும், தொடைமாலிகை என்பதை இருபெயரொட்டுப் பண்பாகவுரைப்பாருமுள்.

புதியபட்டுடைவிரித்தணிமணிக்குடம்பொதிந்து
மதிமுடிச்சடைப்பரமனோர்மருங்குறவாமும்
விதுதுதற்பசுங்கொடியதினுறைவதாவிரும்பிப்
பொதியவிழ்ந்திடுநறுமலரருச்சனைபுரிந்து.

(இ - ள்.) தூதனப்பட்டவெஸ்திரத்தைவிரித்து, அழகிய அவ்விரத்தின்கலசத்திற்குத்தரித்து, சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது ஒர்பாகத்திற்பொருந்த வீற்றிருக்கும், பிறையைப்போலும் நெற்றியையுடைய மரகதக்கொடியொத்த பார்வதிதேவியார், அக்கலசத்திற் சான்றித்தியராக எழுந்தருளியிருப்பதாய் விருப்பங்கொண்டு, கொத்தாய்விக்குகின்ற மணமுள்ள மலர்களாலருச்சித்து. எ - று.

பொதியவிழ்ந்திடுமென்பதற்கு - இதழ்கள் விரிந்திடுமெனப் பொருள்கூறினுமமையும். (நகஅ)

புரியவேண்டவையாவையும்விதிமுறைபோக்கி
யரிவைமுன்னரிற்சருக்கரையாரமுதமைத்துத்
தெரிமறைக்குலமங்கையரென்மனாச்சிந்தித்
தருகுநாதலின்பூசனைபுரிந்தவர்க்குதவி.

(இ - ள்.) பின்புசெய்யவேண்டிய பூசாகிரியைகளைத்தையும் ஆகமவிதிப்படி செய்துமுடித்து, அப்பார்வதியார் திருமுன்னே சர்க்கரைப்பொங்கல்வைத்து நிவேதித்து, தெளியையுடைய வேதியகுலத்துதித்தமகளிர்கள் எட்டுப்பெயர்களை வரவழைத்து அவர்களைப் பார்வதிதேவியாராகப்பாவித்து, மனவுருக்கத்தோடுகூடிய பேரன்பால் அவர்களுக்குப்பூசித்து அக்கலசத்தை அவர்களுக்குக்கொடுத்து. எ - று. (நகக)

கொடியிடைப்பசுங்கோமனையாலயங்குறுகி
விசுடர்ச்செழுந்தீபமேமுதலியவிதித்த
படியமைத்தவளாலயம்வலங்கொடுபணியா
வடிசின்மத்திமுத்தமம்பலாதிக்கொண்டமைதல்.

(இ - ள்.) கொடிபோன்ற இடையையுடைய மரகதநிறங்கொண்ட உமாதேவியாரின் திருக்கோயிலையடைந்து, செழுமையான சுடர்விகின்ற தீபமுதலாகியவற்றை ஆகமத்தில் கட்டளையிட்டவாறு இயற்றி, அப்பார்வதியார் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணம்புரிந்து வணங்கி, பழவர்க்கங்கள்முதலியவற்றை ஆகாரமாகக்கொள்ளுதல் உத்தமமும் அன்னமே ஆகாரமாகக்கொள்ளுதல் மத்திமமுமாகும். எ - று.

தவங்களைப்புரிவோரும் விரதங்களை யறுட்டிப்போரும் ஆகாரத்தைக்குறைத்துச் சரீரத்தைச்சுட்குத்தலே முறைமையாகவின், “அடிசின்மத்திமுத்தமம்பலாதிக்கொண்டமைதல்.” என்றார். இவ்வண்ணமே விரதங்களிற் சரீரமிளைக்கவேண்டிவதென்

பதை, “சுரத்தந்தனிலிளைத்தோகைசுதிந்த - விரதத்தனிலிளைத்தமேனி-நிர்தம் - கொடுத்திளைத்ததாதாகொடுஞ்சுமரிப்பட்ட - வடுத்துளைத்தநல்லபிராமம்.” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானும், தவம்புரிவோரும் ஆகாரத்தைக்குறைத்தல் முறைமையென்பதை, “காயிலையுதிர்ந்தகனிசருகுபுனன் மண்டியகடும்பசிதனக்கடைத்து - கார்வரையின்முழையிற்கருங்கல்போலசையாதுகண்முடிநெடிதிருந்த - தீயினிடைவைகியுந்தோயமகின்முழ்கியுந்தேகங்களென்பெலும்பாய்த் - தெரியரின்றுஞ்சென்னிமயிற்கன்கூடாக்குருவிதெற்றவையிலாடிருந்தம் - வாயுவையடக்கியுமனத்தினையடக்கியுமென்னத்திலேயிருந்து - மதிமண்டலத்திலெகனல்செல்லவமுதுண்டுவனமுடிருந்துமறிஞ-ராயுமறைமுடிவானவருணடி-ரோடிமையகிலத்தைநாடன்முறையோ-வண்டபகிரண்டமுடங்கவொருநிறைவாகியானந்தமானபரமே.” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானுத்தெளிக. பலாகாரம் என்பதைப் பலகாரமெனவழங்கிப் பலகாரமென்பதற்குப் பண்ணிகாரவர்க்கங்களென்பொருள்கொண்டு, விரதநாட்களில் அன்னத்தினும் எண்மடங்கான ஆகாராதிகளைக் கொள்வதிக்காலத்தா ரியற்கைபோலும்.

எடுத்தநாண்முதற்சுக்கிரனிர்தநோன்பியற்ற
வடுத்தடங்கணுள்பார்ப்பதியெதிருவணங்கித்
தொடுத்தநின்பெருவிரதமென்பெயரொடுஞ்சொல்லிப்
படுத்தவேண்டினென்றனனாங்குபணித்தாள்.

(இ - ள்.) நாம் எடுத்துக்கூறிய இத்தநாளிலே பிரதமத்தில் சுக்கிரன் இவ்விரதத்தை யறுட்டித்தலும் அவனுக்கனுக்கிரகிக்கும்பொருட்டு, மாவடுவைப்போன்று விசாலித்திருக்கும் கண்களைப்படைத்த பார்வதியார் பிரசன்னராக, அவரைப்பணித்து, அடியேன் அறுட்டித்த தேவரீருடைய சிறந்த இவ்விரதமானது, இன்றுமுதல் அடியேனுடைய பெயரோடும் உலகத்தார் கூறிவழங்கும்படி விருப்பங்கொண்டெள்ளேன் என்று பிரார்த்தித்தனன். உமாதேவியாரும் அவ்வரத்தைப்பாலித்தனர். - - - - -

சுக்கிரன் இவ்விரதத்தை அறுட்டிப்பதற்குமுந்திப் பார்வதிவிரதமென வழங்கி வந்ததாகலின், அன்றுமுதற் சுக்கிரன் அன்புவைத்தவிரதம் எனப்பொருள்படும்படி சுக்கிரவாரவிரதம் என்று வழங்குமாறு அம்பிகையார் வரந்தந்தனரென்க. எனவே பார்வதிவிரதமெனினும் சுக்கிரவாரவிரதமெனினு மொக்குமெனப் போந்தவாறாகி.

அன்றுதொட்டுவென்கிழமையம்பிகைதருவரத்தாற்
பின்றுசுக்கிரவாரமென்றொருபெரும்பெயராய்
நின்றதீங்கிதுதிருமகனோற்றனனெறியான்
மன்றலந்துளவோன்றிருமார்பகமணந்தாள்.

(இ-ள்.) அன்றையத்தினந்தொடங்கி வெள்ளிக்கிழமையானது பார்வதியார் வரத்தினாலே பிற்காலத்தில் சுக்கிரவாரமென்னும் ஒப்பற்ற பெரியபெயரையுடையதாய் நிலைபெற்றது. இவ்விரதத்தை இலக்குமி நியம்ப்படி அறுஷ்டித்தவளாய் மணங்கமழும் அழகிய துளபமாலையையுடைய திருமாவின் சிறந்த மார்பினிடத்திற்கலந்தாள்.

பூர்வத்தில் ஒவ்வோர் வாரத்திற்கும் நிறத்தைப்பற்றிப் பெயரிருந்து, பிற்காலத்தில் ஒவ்வோர் கிரகங்களும் பூசித்துத் தம்பெயரால் வழங்கும்படி பெற்றுக்கொண்டனவென்பதையுணர்த்துவான், “அன்றுதொட்டுவென்கிழமையம்பிகைதருவரத்தாற் - பின்றுசுக்கிரவாரமென்றொருபெரும்பெயராய்நின்றது.” என்றார் போலும்.

வேள்ளிதழ்ப்பனித்தாமரைப்பொருட்டுவீற்றிருந்தா
 ளெள்ளருஞ்சதுமறைபகர்த்தெடுத்தவிவ்வித
 முள்ளவாறிழைத்துந்தியந்தாமரையுறையுந்
 தெள்ளநான்மறையவன்றிருநாவகஞ்சிறந்தாள்.

(இ - ள்.) இதழ்ச்சிகூறுதற்கரிய நான்குவேதங்களும் கூறிவிதித்துள்ள இவ்விர
 தத்தை, வெண்ணிற இதழ்களையுடைய குளிர்த்தாமரை நடுவில் வீற்றிருந்த கலை
 மகள் உண்மையாக அதுட்டித்து, செந்தாமரைமலரின் மத்தியில் வீற்றிருக்கும் தெளி
 வான நான்குவேதங்களுடையுணர்ந்துள்ள பிரமனது சிறந்த நாவில் வீற்றிருக்கப் பெற்
 றாள். எ - று. (நஉந)

பகுத்தவைப்பசியுத்திரத்தின்னணம்பரிவாற்
 றொகுத்துநோற்றுறினுமைதருமின்னருடொருவார்
 வகுத்துநோற்றனள்புலோமசைவானவர்க்கிறைவன்
 மிகுத்தகாதலின்முயங்குறவினிதுவீற்றிருந்தாள்.

(இ - ள்.) பிரித்துக்கூறுகின்ற ஐப்பசிமாதத்தில்வரும் உத்திரநட்சத்திரத்தின்ன
 று இவ்வாறன்புடனே ஒன்றுசேர்த்து அதுட்டிப்பார்களாயின், உமாதேவியார் பாலிக்
 கின்ற இனியதிருவருளைப்பெறுவார்கள். இத்திராணியானவள் இவ்வாறு வகைபெற்றி
 அதுட்டித்தவளாய், தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன் மிக்கவிருப்பத்துடனே யுண
 யும்படி இனிமையாக வாழ்ந்தனள். எ - று. (நஉச)

பெருகுகாதலின்புரட்டைமுற்பிரதமைமுதலாய்
 மருவிமுன்புகல்விதிமுறைமணிக்குடமமைத்துச்
 சொரிநறுந்துணரஞ்ச்சனைவரன்முறைதொகுத்துப்
 பரிவினெண்பகற்பலாதிபுண்டருண்முறைபயில்வார்.

(இ - ள்.) விசேடித்த பேரன்புடனே புரட்டாசிமாதம் முதலில்வரும் பிரதமை
 திதிமுதலாக இவ்விரதத்தைத்தொடங்கி, முற்கூறியமுறைப்படியே இரத்தின கலசம்
 ஸ்தாபித்து, அருச்சிக்கத்தக்க மணமுள்ள மலர்களால் விதிப்படி அருச்சினைபுரிந்து,
 ஆதரவுடனே அஷ்டமித்திதிவரையில்கூடிய எட்டுத்தினங்களும் பழவர்க்கங்களை
 யாகாரமாகக்கொண்டு திருவருணிலைமையையேசிந்தித்து அதுட்டிப்பவர்களாய். எ - று.

நடந்தநாள்கழித்தீற்றீடையதிர்ந்தமாநவமி
 தொடங்குபிறைநான்மறையவர்ப்போசனந்தொகுத்து
 வடங்கொள்பூண்முலைமறையவர்மடந்தையர்க்கினிது
 துடங்குகோசிகமளித்தபின்பாரணநுகர்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறதுட்டித்துவந்த எட்டுத்தினங்களுக்கடந்து கடைசிராளுக்கு
 எதிரில் நிற்கும் மகாநவமித்திதி யுதிக்கின்ற மறுதினத்திலே வேதியர்க்கமுதலித்து,
 முத்துவடமணிந்துள்ள சிகரம்போலும் தனங்களைப்படைத்த பிராமணமகளிர்கட்கு
 இனிமையாகத்துவளுகின்ற பட்டுச்சீலை கொடுத்தபிறகு பாரணஞ்செய்வார்கள். எ - று.

அட்டமிகழிந்தவுடனே எதிர்ப்படுவது நவமியாதலின், “ஈற்றிடையெதிர்ந்த.”
 என்றும், மற்றையமாதங்களின் நவமித்திதியினும் புரட்டாசிமாத நவமிசிறந்ததாக

லின், “மாநவமி.” என்றுங்கூறினர். துடங்கல் - துவளல். கோசிகம் - பட்டுச்சீலை. பட்டுச்சீலைமற்றையவைபோன்று மூறுமுறுத்தலின்மையின், “துடங்குகோசிகம்.” என்றாரென்க. (௩௨௬)

சேந்ததாமரைத்தடங்கணுனத்திறநோற்று
மோந்தபோர்முகத்தசுரமாதலறமுருக்கி
வாய்ந்தனன்கலாசத்தியையடைந்தனன்மற்றோர்
பூந்தடங்கணுர்பாக்கியசத்தியும்புரிந்தான்.

(இ - ள்.) விசாலித்த செந்தாமரைக்கண்ணார்கிய திருமால் அவ்வாறே இவ்
விரதத்தை யறுட்டித்து, யுத்தகளத்திலே எதிர்த்த அசுரர்களைவரையும் வேரறக்
களைந்து வெற்றியடைந்தவராய், வயிரமுள்ள வல்லபத்தையும் மற்றொருத்தியாகிய
ஒப்பற்று அழகுவாய்ந்த விசாலித்தகண்களையுடைய தனலட்சுமியையும் விருப்பற்ற
வராயடைந்தனர். எ -று.

முதலிடுகூறிய சத்திக்கு வல்லபமென்றும், இரண்டாவதுகூறிய சத்திக்கு இலக்
குமியென்றும்பொருள். (௩௨௭)

இமையமீன்றெடுத்தளித்தவள்விரதமீதிழைத்தோ
ரமையநல்கியபெருவளந்துய்த்தனராகி
யுமைதரும்பெருங்கருணையாலருங்கதியுலவந்தார்
தமையெடுத்தெடுத்துணர்த்துவதியாருழைத்தகுமே,

(இ - ள்.) இமையவரையரைய மீன்றெடுத்துவளர்த்த பார்வதிதேவியார்க்குரிய
இவ்விரதத்தை அறுட்டித்தோர்களாய், அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப பாலித்த பெ
ருஞ்செல்வத்தை யறுபவித்தவர்களாகி, அப்பார்வதியாரருளிய பெரியதிருவருட்
பேற்றால், அருமையான முத்தியின்பந்துய்த்தவர்களை விரித்துக்கூறுவது வருக்குத்
தான் தகுதியாகும். எ -று.

எவருழைத்தகுமென்றதனால் எவருக்குத்தகுதியின்றென்றாகி எவராலுஞ்செல்வ
வேலாத வளவையுடையதெனப் போந்தவாறாகி. (௩௨௮)

புலன்களைந்தையுமொருவழிநிறுத்தியபுனிதக்
குலங்கொண்மாதவத்தலைவீர்காளுமையவட்குணிக்கு
நலங்கொண்மாதவவிரதமுன்றுள்ளனநவீன்றே
மலங்குவார்சடையைங்கரன்விரதமுற்றறைவாம்.

(இ - ள்.) ஐம்புலன்களையும் ஒரே நிலைமையில் நிற்கவைத்த சாதனத்தையுடைய
தாய்மையாகிய குழுக்களான பெருந்தவமுள்ள முனிவர்களே! உமாதேவியாரைப்
பூசித்தற்றூரிய நன்மையைக்கொண்டு விளங்கும் சிறந்த விரதங்களாயிருக்கின்றவை
களாகிய மூன்றையும்கூறினோம், அசைந்துகொண்டிருக்கும் நெடுஞ்சடையையுடைய
விநாயக்கடவுளின் விரதங்களைத்தையுங்கூறுவோம். எ -று.

நைமிசாரணிய முனிவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐம்புலன்களைத் தம்வழிப்படுத்திய
அறிஞர்களென்பார், “புலன்களைந்தையுமொருவழிநிறுத்தியபுனிதக் - குலங்கொண்
மாதவத்தலைவீர்கள்.” என்றும், அம்பிகைக்குரிய சிறந்தவிரதங்கள் மூன்றையென்று

வரையறுப்பார், “உமையவட்குணிக்கு - நலங்கொண்மாதவவிரதமுன்றுள்ளன நவின்னேம்,” என்றும், சிவபிரானைப்போன்றே சடைமுடி திரிநேத்திரம் முதலியவை விநாயகருக்கு முளதாகலின், “அலங்குவார்சடையைங்கரன்.” என்றும் கூறினர். (ந.உக)

மேடதிங்களிற் பூருவபக்கவெள்ளியின
ளாடிருந்திரைமாநதிபுலரியினாழக்
கோடொர்கையுடைக்குடவயிற்றைங்கரக்களிற்றைத்
தேடரும்பொனுவெள்ளியாற்றிருவுருச்செய்து.

(இ - ள்.) சித்திரைமாசம் பூர்வபட்சம் சுக்கிரவாரத்தினன்று வைகறையிலே முந்து, அலைந்துகொண்டிருக்கும் பெரிய அலைகளையுடைய சிறந்த நதிகளில் நீராடி, ஒற்றைக்கொம்பை ஓர் திருக்கரத்துடையவராய் குடம்போலும் உதரமும் ஐந்து திருக்கரங்களும் உடைய யானைமுகமுள்ள விநாயகக்கடவுளை, தேடுதற்கருமையாயுள்ள பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது திருவுருச்சமைத்து. ஏ - று..

கயமுகாசுரன் எவ்வித ஆபுதங்களாலும் அழியாவரம் பெற்றிருந்ததனால் அவனை யழிக்கு நிமித்தம் தமது சுமுகத்தை யானை மூகமாகக்கொண்டு அம்முகத்திற்குரிய இருகோட்டில் ஒருகோட்டையொடித்து ஆபுதமாகப்பிரயோகித்து, அக்கோட்டை வலது திருக்கரத்திற்குங்கிக்கொண்டிருந்து, வேதவியாசர் பாரதத்தைச்சொன்னகாலையில் மேருவரையே ஏடாகவும் தமதொடிந்தகோடே எழுத்தாணியாகவுங்கொண்டெழுதிறைரென்பது சரிதமாகலின், “கோடொர்கையுடைக்குடவயிற்றைங்கரக்களிற்றை.” என்றனர். (ந.உக)

முன்னுரைத்திடுவிரதத்தின்விதிமுறைநோக்கி
மன்னுமாலிகைப்பந்தரின்மணிக்குடமமைத்தாங்
கென்னையாளுடைக்களிற்றினையாங்கதினிறுத்திப்
பன்னுநான்மொழிவரன்முறைநோற்பதுபரிசால்.

(இ - ள்.) முன்புகூறியுள்ள விரதங்கட்குரிய ஆகமவிதிகளையுணர்ந்து நிலைபெற்றமைந்த மாலிகைகள் தொங்கவிட்டிருக்கும் பந்தருள்ள மண்டபத்தில் இரத்தினகலசத்தைத்தாபித்து, அவ்விடத்திலுள்ள அக்கலசத்திலே என்னையடிமையாகவுடைய விநாயகக்கடவுளை எழுந்தருளச்செய்து, யாவராலும் சொல்லத்தக்க ஆகமங்களிற்கூறியுள்ள முறைப்படி அதுட்டிப்பது இயல்பாகும். ஏ - று.

ஓர் மண்டபத்தில் புத்தப்பந்தரிட்டு அதில் மாலைகள்தொங்கவிட்டுப் பிறகு கலசஸ்தாபிதஞ்செய்யவேண்டுமென்பார், “மன்னுமாலிகைப்பந்தரின்மணிக்குடமமைத்து.” என்றும், ஆகமவிதிக்கு வழுவருவண்ணம் பூஜோபகரணங்களைத்தேடிக்கிரியாலோபம் மந்திரலோபமின்றிப் பேரன்புடன் அதுட்டிப்பது இயல்பாகுமென்பார், “பன்னுநான்மொழிவரன்முறைநோற்பதுபரிசு.” என்றும் கூறினர். எனவே இத்தகையின்றிப் பூஜோபகரணக் குறைவுடன் கிரியாலோபம் மந்திரலோபமுடையராய் அதுட்டிப்பது பலன்றாராதென்றமை யுய்த்துணர்க. ஆல் - அசை. (ந.உக)

தெங்கினெண்பழமெட்பொரிமுதிரைதீங்கதலி
பைங்கரும்புவெள்ளிற்கனிசருக்கரைபலவின்

பொங்குதண்குளையுமதவியுமபொலித்து
வெவ்கைமாழகந்தமுதுசெய்வித்தருள்வேண்டி.

(இ - ள்.) தேங்காய் எட்பொறி கடலை பயறுமுதலிய காய்த்தானியங்கள் இனிமையுள்ள வாழைப்பழம் பசியகரும்பு விளம்பழம் சர்க்கரை பலாக்கனியின் விசேடித்த குளிர்ந்த சுவைகள் முதலிய யாவையும் விசேஷமாகப்படைத்து, பெரியதுதிக்கையுடைய யானைமுகக்கடவுளுக்கு நிவேதித்து, அவர் கிருபைபாலிக்கும்படி பிரார்த்தித்து. எ - று.

பொலிவித்து எனற்பாலது செய்யுளிரைசேநோக்கிப் பொலித்து என நின்றது. வெம்மை - பெருமை. இவ்வகை நிவேதனங்களே விநாயக்கடவுளுக்குவந்தாமென்பதை, “அடியமர்ந்துகொள்வாயேநெஞ்சமேயப்ப - மிடியவலோடெள்ளுண்ணீடகன்னல்-வடிசுவையிற்-ரூழ்வானையாழ்வானைத்தன்னடியாருள்ளத்தே -வாழ்வானையாழ்த்தியேவாழ்.” என்றும், “வாழைக்கனிபலவின் கனிமாங்கனிதாஞ்சிறந்த - கூழைச்சுருள்குழையப்பமெள்ளுண்டையெல்லாந்துத்தும் - பேழைப்பெருவயிற்றேரூம்புகுந்தென்னுளம்பிரியான் - வேழத்திருமுகத்துச்செக்கர்மேனிவிநாயகனே.” என்றும் வரும் கபிலதேவர் திருவாக்கானுமுணர்க. (நூ.உ)

மடந்தைபாகனதாலயம்புகுந்தடிவருந்தத்
தொடங்குதக்கணமைப்பதிற்றிரட்டியுந்தொலைத்துப்
படர்ந்தசெங்கதிர்ப்பரிதிபோய்க்குடகடல்படிந்தான்
மிடைந்தகங்குலிப்பலாதியுண்டிருப்பவெடியல்.

(இ - ள்.) உமாதேவியோர் பாகராகிய சிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும் திருவாலயத்திற்குச்சென்று கால்கள் வருந்துமாறு வலம்புரியத்தொடங்குகின்ற முறைப்படி நூறு பிரதக்கணம்புரிந்து, உலகெங்கும்பரவிய செப்பமான கிரணங்களையுடைய சூரியன்சென்று மேற்கடலிற்குளித்தால், நெருங்கிய இரவில் பழங்கள் முதலானவை ஆகாரமாகக்கொண்டு இருன்கழிந்த வைகறையில். எ - று.

சிவாலயம் வலம்வருதலே கால்களாலடையத்தக்க பிரயோசனமாகலின், “அடிவருந்தத்தக்கணமைப்பதிற்றிரட்டியுந்தொலைத்து.” என்றார். இதனை, “கால்களாற்பயனென் - கறைக் - கண்டனுறைகோயில் - கோலக்கோபுரக்கோகரணஞ்சூழாக் - கால்களாற்பயனென்.” என்னும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. பிரதக்கணம் எனற்பாலது செய்யுளிரைசேநோக்கித் தக்கணமென நின்றது. (நூ.ந)

வைத்தபூரணமணிக்குடம்பரப்பியநெல்லோ
மெய்த்தநான்மறையவர்க்கெனவுதவிமற்றவர்க்கு
மெய்த்தசிரிதையிற்போசனமளித்தபின்விருப்பார்
பத்தரோடிருந்தினிதென்பாரணம்பயில்வார்.

(இ - ள்.) ஸ்தாபித்துள்ள பூரண இரத்தன்கும்பத்தை, அதனடியிற் போட்டுள்ள நெல்லுடனே, நான்குவேதங்களை யுணர்ந்த வேதியர்கட்கே யுரித்தென்று தானஞ்செய்து, அவ்வேதியர்கட்கு மெய்யன்புடனே அமுதளித்தபிறகு, விருப்பினால் அடியார்களோடிருந்து பாரணஞ் செய்வார்கள். எ - று.

இவ்விரதத்தை யதுட்டிப்போர் விரதமுடிவில் அக்கலசமுதவியவற்றை வேதியர்கட்குத் தானஞ்செய்து, அவர்கட் கமுதளித்தபிறகு, தம்மோடொத்த சிவனடியார் களுடன் பாரணஞ்செய்ய வேண்டுமென்றபடி. (ந.ந.சு)

அரிதினிப்படிநோற்றனனத்திரிமுனிவன்
விரிதருங்கலைச்சந்திரற்பயந்தனன்விரிபுன்
புரிசடைத்துருவாசனைமகவெனப்புரந்தான்
வரியராவணிந்தோனடிகடைமுறைவதிந்தான்.

(இ - ன்.) இவ்வாறாக அருமையுடனே அத்திரிமுனிவர் இவ்விரதத்தை யதுட்டித்து, பரவியுள்ள பதினாறுகலைளையுடைய சந்திரனைத் தனக்குப் புத்திரனாகப்பெற்றார். விரிவாயும் அற்பமாயுமுள்ள முறுக்கிய சடையையுடைய தூர்வாசமுனிவரைப் புத்திரராகப் பெற்றுவளர்த்தனர். அந்தியத்தில் அம்முனிவர் வரிகளையுடைய சர்ப்பத்தைத்தரித்த சிவபிரான் திருவடிநீழலில் வைகினார். எ - று.

தூர்வாசர் கருவாசல்வழி தூர்வாசமெனக்கழித்து அத்திரிமுனிவரது அஞ்சலியஸ்தத்தில் அயோனிஜராய்ச் சனித்தன ரென்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்துவான், மகவெனப்பயந்தான் என்னுது, “மகவெனப்புரந்தான்” என்றார். (ந.ந.நு)

உந்தியங்கமலாலயத்தொருவனோற்றுவலா
வந்தணத்துவமடைந்தனனளகையம்பதியோ
னிந்தனோன்பிழைத்திருநிதிசிறந்தனனெந்தை
தந்திமாழுகனருளொடுமரசொடுஞ்சரிப்பான்.

(இ - ன்.) அழகிய தாமரையாகிய ஆலயத்தின் நடுவில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் இவ்விரதத்தை யதுட்டித்து எக்காலத்தும் அழியாத பிராமணீகத்துவத்தைப் பெற்றனன். அளகாதிபனாகிய குபேரனும் இவ்விரதத்தை யதுட்டித்து, சங்கநிதி பதமரிதி என்னும் இரண்டையும்பெற்று மேன்மையுற்றவனாய், எமது பிதாவாகிய யானைமுகக் கடவுளின் திருவருளுடனும் அளகையரசாட்சியுடனும் வாழ்வானாயினன். எ - று.

அங்கமலாலயத் துந்தியொருவன் எனமாற்றுக. சிவபெருமான் திருமால் என்னும் இருவரும் நீங்க ஏனையதேவர்கட்குத் தலைமையும் யாகாதிசிர்த்தியங்கட் கிறைமையும் உடைமையின், “அந்தணத்துவமடைந்தனன்.” என்றாரென்க. (ந.ந.சு)

தேவரென்பவர்முனிவரர்யாவருந்திரைநீர்ப்
பூவலம்படுமாக்களுநோற்றனர்பொருகோட்
டாவுயர்த்தருளெம்பிரானருமறைக்கெட்டாச்
சேவடித்துணையுடைந்தனர்திருவருட்சிறப்பின்.

(இ - ன்.) தேவர்களும் முனிவர்களும் ஆகிய அனைவரும், நீர்நிறைந்த கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்துள்ள மானிடர்களும், இவ்விரதத்தை யதுஷ்டித்தவர்களாய், போர்புரியும் கோடுகளைப்படைத்த இடபத்தைக்கொடியாகவுடைய எமதுசிவபெருமானது திருவருளின் மேன்மையால், அரியவேதங்கட்கு எட்டாத அப்பெருமானுடைய இரண்டு திருவடிகளையு மடைந்தனர். எ - று.

இடபங்கள் போர்புரிதல் பெரும்பாலும் அவைகளின் கொம்புகளாலேயன்றி வேறென்றாலன்றாகலின், “பொருகோட்டா.” என்றார். திரைநீர்வலம்படுபு எனமாற்றுக். (௩௩௭)

எந்தைதந்திமாழகவனுக்கினமொருவிரதஞ்
சின்தைகூர்தருவிநாயகசுதூர்த்தியாந்தினத்தின்
முந்துரைத்திவொன்முறைதும்பிமாழகனைத்
தந்துசுற்றியமணிக்குடமீதுறத்தந்து.

(இ - ள்.) எமதுபிதாவாகிய யானைமுகக்கடவுளுக்கு இன்னுமோர் விரதமுண்டு அதுயாதெனில், மனவிருப்பம் அதிகரிக்கத்தக்க விநாயகசுதூர்த்தியாகிய தினத்திலே, முற்கூறியுள்ள முறைப்படி யானைமுகக்கடவுளை முப்புரிதூற்சுற்றியுள்ள இரத்தின கலசத்தின்மீதெழுந்தருளச்செய்து. எ - று.

உண்டு என்பது சொல்லெச்சம். கலசத்திற்கிழை சூற்றவேண்டுமென்பதை, “பார்த்திபமூர்த்தியினோடுபைம்பொறும் - சீர்த்தவோர்மூர்த்தியுஞ்செய்துதன்னை - மார்த்தனமீதிழைக்கும்வாடக - நீர்த்தசம்பழகுநிலவுவிக்கவே.” என்னும் விநாயகபுராணச்செய்யுளானுமுணர்க. (௩௩௮)

பத்திரங்கண்முவேழினுற்றிருவடிவரவிச்
சித்தமென்புறக்குழைதரவருச்சுனை செய்யா
வய்த்ததீங்கனிபண்டமற்றினையனவுவந்தே
யத்தலையந்தொழுதுமீண்டிருப்பொழுதகற்றி.

(இ - ள்.) இருபத்தொருபத்திரங்களினால் விநாயகக்கடவுளின் திருவடிகளை மனமானது எலும்பும் நெக்குவிடும்படியுருக வருச்சித்து, முன்கூறியுள்ள மதுரமான கனிவர்க்கங்கள் முதலிய வஸ்துக்கள் இவைபோல்வனவற்றை நிவேதித்து, சிவாலயத்தைப்பணிந்து திரும்பி இராக்காலத்தைக்கழித்து. எ - று.

இருபத்தொருபத்திரங்களாவன:— மாசிப்பத்திரம் - கையாந்தகரை - வில்வம் - ஊமத்தை - நொச்சி - நாயுருவி - கத்தரி - வன்னி - அலரி - காட்டாத்தி-எருக்கு - மருது - விஷ்ணுகாந்தி - மாதுளை - தேவதாரு - மரு - நெல்லி - சிறுசண்பகம் - கெந்தளி - பாதிரி - அறுகு என்னும் இவைகளின் பத்திரங்களாம். இதனை, “மேதரு மாசிப்பச்சைநறுங்கையாந்தகரை வில்வமுடனுமத்தைநொச்சிநாயுருவி-யேதமில்லகத் தரிவன்னியலரிகாட்டாத்தி யெருக்குமருதுடன்மால்பேரியம்புகாந்தி-மாதுளையேயுயர் தேவதாரமருநெல்லி மன்னுசிறுசண்பகமேகெந்தளிபாதிரியே - யோதரியவறுகிவை யோரிருபத்தொன்று முயர்விநாயகசுதூர்த்திக்குரைத்திடுபத்திரமே.” என்னும் புட்பவிதிச்செய்யுளானுந்தெளிக. (௩௩௯)

கும்பமும்பொதியாடையுநெற்பொதிசுவையும்
விம்பமும்பெறவேதியர்க்கீந்துளவிருப்பாற்
தும்பிமாழகற்றொழுதுபின்பாரணந்துய்ப்பா
ரிம்பர்வாழ்ந்துசென்றாங்கவன்பதத்துவீற்றிருப்பார்.

(இ - ள்.) அக்கலசத்தையும் அதற்குத்தரித்திருந்த வஸ்திரத்தையும் அக்கலசத் தின் கீழ்ப்பரப்பியிருந்த நெற்பொதிந்த குவியலையும் அவ்விநாயகமூர்த்தத்தையும் வேதியர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும்படி தானங்கொடுத்து, மனவிரூப்பத்தோடு யானை முகக்கடவுளைப்பணிந்து, பிறகு பாரணஞ்செய்பவர்கள், இவ்வுலகத்தில் இன்பத் துடன் வாழ்ந்து தேகாந்தியத்திற் கணேசருலகத்திற்குப்போய் அக்கணேசமூர்த்தி யின் திருவடிக்கலப்படைவார்கள். எ - று.

கணபதியை அதுட்டிப்போர் காணுத்தியராகலின், “அவன்பதத்துவீற்றிருப் பார்.” என்றனர். (௩௪௦)

கீற்றிளம்பிறைச்சடி லியுமரகதங்களைத்துத்
தோற்றிளங்கொழுந்தனையளுக்கையிற்றென்னுட்
சாற்றினக்கவறாடலுந்தனிமுதற்றேவர்
போற்றிளந்தளி ரடியினளினை யனபுகல்வாள்.

(இ - ள்.) கீற்றுப்போன்றுள்ள மூன்றும்பிறையாகிய இளஞ்சந்திரனைச்சூடிய சடைமுடியையுடைய சிவபிரானும், மரகதமணியிலுண்டாய்விளங்கும் இளங்கொழுந்துபோன்ற நிறமுடைய உமாதேவியாரும், திருக்கையில் ஆதிகாலத்தில் சொல்லுகின்ற இனமாகிய சூதாடுதலும், ஒப்பற்றமுதற்கடவுளாகிய சிவபிரானைப்பணிந்து இளமைதங்கியதளிர்போன்ற திருவடிகளைப்படைத்த உமாதேவியார் திருவாய்மலர் கின்றனர். எ - று.

மூன்றும்பிறை மிக்க இலேசாய்த் தளமின்றி வளைந்திருத்தலின், “கீற்றிளம் பிறை” என்றும், அம்மையார் திருமேனியின் நிறம் மிக்க பசுமையாகலின், “மரகதங்களைத்துத்தோற்றிளங்கொழுந்தனையன்,” என்றும், சூதாடுங்காய்கள் ஒவ்வோரினமாய்ப் பல கூடியிருத்தலின், “இனக்கவறாடலும்.” என்றுகூறினர். இவ்வாறிவ ரிருவரும் திருக்கையில் சூதாடினரென்பதை, “திருவுளமகிழ்ச்சிபொங்கச்சேர்ந்தளவ ளாவிவைகுடி - கருமிடற்றிறைவனென்றுக்கன்னியாமுமையெனோக்கி - யிருதிநத் தேமுஞ்சூதிக்கிழைத்துநீதோற்றாயாகித் - நறுகநின்னணியாந்தோற்பின்றறகுமெம்ம ணியையென்றார்.” என்னும் விநாயகபுராணச்செய்யுளானுத்தெளிக. தனிமுதற்றே வர்போற்றிளந்தளி ரடியினள் என்பதற்கு, முழுமுதற்கடவுள் வணங்கும் இனந்தளிர் போன்ற திருவடிகளையுடைய உமாதேவியார் என்று பொருளுரைப்பினுமமையும். இவ்வாறு வணங்கினரென்பதை, “ஆதிபகவன்றனதூடறணிப்பான் பணியவல்விறை வன் - பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெறிப்பகையும்குழம்பகையுமாஞ் - சீதமதியுமரவும்வி முஞ்செயற்குமுவகைசெயாமலலை - மாதுபணியுமதற்குமனமகிழுமுமையெவணங்கு வாம்.” என்னும் பிரபுலிங்கலீலைச்செய்யுளானுமுணர்க. (௩௪௧)

ஏற்றிருந்திவறாடலுமெம்பிரானிருவேற்
தோற்புவெல்வது சொல்பவர்யாரெனலோடும்
பாற்பெருங்கடற்பாம்பணைப்பனித்துழாய்ப்படலைச்
சூற்பசம்புயலாங்கவணைய்தின்னெறாமுவான்.

(இ - ள்.) நாயிருவரும் சம்மதித்திருந்து இங்கு ஆடிக்கொண்டிருந்தால், எமது தலைவரே! நம்முடைய தோல்வியும் வெற்றியும் சொல்லுகின்றவர்களையார்? என்று

வினவுதலும், பெரியபாற்கடலிலே சேஷசயனத்தின்மீ திருக்கும் குளிர்ச்சியுள்ள துளபமாலையணிந்த சூற்கொண்ட கருமேகம்போன்ற நிறமுடைய திருமால், சிவபிரானை வணங்கும்பொருட்டு அத்திருக்கயிலைக்கு வந்தவர். எ - று.

குதாடுகையில் ஒவ்வொருவரும் வெற்றியடையவேண்டுமென்றே முயல்வாராகலின், எவராயினும் பொதுவாயிருத்தல் அத்தியாவசியகமென்பதுகொண்டு, “தோற்பு வெல்வது சொல்பவர்தான்.” என்றாரென்க. (நசஉ)

அனையனெய்தலுமெம்பெருமாட்டியுமாலம்
புனைகளத்தனுமாங்கவன்சான்றெனப்புகல
நனைநறுநதுழாய்நாயகனிருந்தனையந்த
வினையினுனர்தோற்றனென்னையான்விமலன்.

(இ - ள்.) அத்திருமால் வந்த மாத்திரத்தில், எமது தலைவியாராகிய உமாதேவியாரும், விடந்தரித்த கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமானும், அத்திருமாலே சாட்சியென்று திருவாய்மலர, குளிர்ச்சியும் நறுமணமுமுள்ள துளபமாலையணிந்த திருமால் சாட்சியாயிருந்தனர். விருப்புள்ள முயற்சியுடன் குதாடினார்கள். என்னையடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் தோல்வியுற்றனர். எ - று.

விருப்புடன் முயற்சித்தாடினாராகலின், “நயந்தவினையினுனர்.” என்றார். திருமால் சாட்சியாகக்கோரினரென்பதை, “அமைபொருபெருந்தோள்வீக்குமருப்பிளங்கொங்கைச்செவ்வா - யுமையவளதற்குநேர்த்திடுவெணமேலுயர்த்தோனங்க - ணிமையவர்பெருமான்பாதமேத்துவான்புகுதவந்தத் - தமையினேநோக்கியிங்குச்சாட்சிசொல்லுகநீயென்றான்.” என்னும் விநாயகபுராணச்செய்யுளாற்றெளிக. (நசந)

முகிழ்த்தமுரலளெம்பிரான்நிருமுகநோக்கி
நெகிழ்த்தகிந்தையணிமலரீதோற்றனையெனலு
நகைத்துநாயகன்கட்கடைமான்முகநடத்த
வகுத்தவார்குழறோற்றனையென்றன்மாயோன்.

(இ - ள்.) புன்சிரிப்புடைய உமாதேவியார் எமது சிவபெருமான் திருமுகத்தைப்பார்த்து, உருகியமனமுடையவராய், விமலரே! தேவரீர் தோல்வியுற்றீரெனத் திருவாய்மலர்தலும், அதனைத் திருச்செவியேற்ற சிவபிரான் தமது கடைக்கண்ணைத் திருமாலிடஞ்செலுத்த, வகுத்திருக்கும் நீண்ட கூந்தலையுடைய உமையே! நீயே தோல்வியுற்றயென்று திருமால் கூறினர். எ - று.

சிவபெருமான் தோல்வியுற்றதற்காகப் புன்னகையும், அவருடன் நீர் தோற்றீரென்று கூறுதற்கேராமையால் மனவருக்கமுமடைந்தாரென்க. மகளிர் கூந்தல் இருவகுப்பாகப் பிரிக்கப்படுமியல்புபற்றி, “வகுத்தவார்குழல்.” என்றார். வார்குழல் - அன்மொழித்தொகை. திருமால் இவ்வாறுகூறினரென்பதை, “அன்றினாற்புரங்கணீற்று மடிகளால்வெல்லப்பட்டாய்-மன்றலங்குழலாயற்றால்வயங்குநின்னணிகளெல்லா-நன்றுநம்பனார்க்குநல்குதல்வேண்டாமேயோ - வென்றுபொய்க்கரியேசாலவியம்பினுள் வருவதோரான்.” என்னும் விநாயகபுராணச்செய்யுளாற்றெளிக. (நசச)

மாயனவ்வராவழங்கலும்வரைபயந்தளித்த
துயமென்கொடிவெகுண்டனளிநுங்கமைதுறந்தான்.

சேயரித்தடங்கட்புனல்சிந்துபுசிதறிப்
போயரிச்சிலம்பரற்றுறநடந்தனள்புகுந்தாள்.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்வார்த்தை கூறியவளவில், இமையவரையரைய னின்றெடுத்த தாய்மையமைந்த மிருதுவான கொடியொத்த உமாதேவியார் கோபித்தவராய்ப் பெருமையமைந்த சாந்தத்தை நிக்கிரகித்து, செவ்வரிபடர்ந்த விசாலித்த நேத்திரங்களில் நீர்துளிக்க, பருக்கைமணிகள் சிதறிப்போய்ச் சத்திக்கும்படி நடந்துசென்றார்.

பொய்வார்த்தைகூறுதல் பஞ்சமரபாதகங்களுட் டலைமையாதலின் உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார்க்கும் சாந்தமொழிந்து கோபமுண்டாயதென்பார். “வெருண்டனளிருங்கமைதிறந்தாள்.” என்றும், சிவபிரானும் அதற்குச் சம்மதித்தனரேயெனத்துக்கித்தனரென்பார், “சேயரித்தடம்புனல்சிந்துபு.” என்றும், அதிவேகமாய்த் திருமாலிடத்திற்சென்றனரென்பார், “போயரிச்சிலம்பரற்றுறநடந்தனள்.” என்றும் கூறினர். (நசுரு)

நோக்கநோக்குறவிருந்தனைநோக்கினதுவலாய்
வாக்கினென்று நின்மனத்தினென்றாமெனவலித்தாய்
பார்க்குமப்புலனிழந்துவெம்பார்தளிற்பலவாய்ப்
போக்குமுழிபல்கழித்தியென்றுரைத்தனள்பூவ.

(இ - ள்.) அவ்வாறுசென்ற உமாதேவியார் திருமாலுட்பார்த்து, உனது கண்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க நடுநிலையாயிருந்த நீ பார்த்ததைக்கூறாய், உன்னுடைய வாக்கிலொன்றும் மனத்திலொன்றுமாக உரத்தமொழியாகக்கூறினை, ஆதலால், பார்க்கின்ற பார்வையிழந்து பாம்பாகிப் பலபிரிவாக்கிகழிகின்ற பலவழிகாலங்கள் இவ்வுருவுடன் கழிக்கக்கடவாயென்று சபித்தனர். எ - று.

இவ்வாறு சபித்தனரென்பதை, “மறுவறுமுருத்திரானிமாயனையுருத்துநோக்கிப் - பெறுவதென்குறித்துப்பேதாய்பிணக்கறக்கண்ணிற்கண்டு - முறுசெயலுரைத்தலின்றியுருதபொய்க்கரியேசொன்னு - யிறுவீழிமலைப்பாம்பாகியின்னனோயுழக்கவென்றான்.” என்னும் விநாயகபுராணத் திருவிருத்தத்தானுத்தேளிக. உலகங்களினைத்தையும் காத்தற்றொழில்பூண்ட திருமாலும் சிவபிரான் சார்புபெற்றிருந்தும் பொய்கூறியதால் தேவசரீரமிழந்து கண்ணிழந்த மலைப்பாம்பாயினரென்ற பூவுலகத்தில் நித்தியமும் பொய்ச்சத்தியங்கூறும் புல்லர்களடையும் பொல்லாநரக மெத்தன்மைத்தோ அறியோம். இதனை, “உலகினையளக்குமாயனுருத்திரன்சார்புபெற்றும் - பலனில்பொய்க்கரியாற்சாலப்பருவரற்சாபம்பெற்று-னிலமிசைப்பொய்ச்சான் றோதிநித்தலும்வாழ்வார்க்கெய்து - மலகில்வெந்நிரயத்துன்பமளக்குன்றாயவரம்மா.” எனவரும் மேற்படி புராணத்திருவிருத்தத்தானுமறிக. பலபல பிரிவாக்ககழிகின்ற ஒழியென்றது என்னையெனின், இமை-காட்டை-கலை-முகூர்த்தம் - நான் - பகையும் - மாதம் - அயனம் - வருடம் - என்னும் காலவளவைகளாம். இவற்றுள் பதினெட்டிமைகள் கொண்டது ஒரு காட்டையும், முப்பதுகாட்டைகள் கொண்டது ஓர் கலையும், முப்பதுகலைகள் கொண்டது ஓர் முகூர்த்தமும், முப்பது முகூர்த்தங்கள் கொண்டது ஓர் நாளும், பதினெந்துநாள்கள் கொண்டது ஓர் பக்ஷமும், இரண்டு பக்ஷங்கள் கொண்டது ஓர் மாதமும், ஆறுமாதங்கள் கொண்டது ஓரயனமும், இரண்டயனங்கள் கொண்டது ஓர் வருடமுமாம். இதனை, “ஈரோன்பான்முறையிமைத்தலொருகாட்டைகாட்டைமுப்பானியைந்துசேர்த-லோர்கலையக்கலைமுப்பானென்றியதோர்

முகூர்த்தமுயர் முகூர்த்தமும்பான் - சேர்தன்மானுடர்க்கொருநாளந்நான் மூவைந்து
அதல்சிறந்தபக்க - மார்வமொடுமிரண்டுபக்கமியைந்ததொருநிங்கனெனவறைவர்மா
தோர்.” என்றும், “திங்கனோராறுகொண்டதயனமுத்தராயனமுஞ்சிறப்பிவேடு -
நங்குதக்கனையனமுமெனவிர்ண்டாமிவையிரண்டிந்தமுவுலோர்யாண் - டிங்குரைத்த
வுத்தராயனம்பகலாமிருவிசும்பினுறையுந்தேவர் - கங்குலத்தக்கனையனமாமிவைகூடநா
னொன்றாய்க்கணிப்பர்மாதோ” என்றுபவரும் கூர்மபுராணத்திருவிருத்தங்களானுந்
தெளிக. (நசுசு)

மொழிந்தவீற்றிடைமுளரிபூத்தெழுமழையுருவங்
கழிந்தொராயிரமியோசனைநெட்டுடல்காட்டிக்
குழிந்தகட்புலனிலனெனக்கொடியவெம்பசிதீர்ந்
தொழிந்துருவரிப்பார்தளாய்க்கிடந்தனனுயங்கி.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சபித்தவிறுதியில், தாமரைமலர்கள் விகசித்த மேகம்போன்
றுள்ள திருமேனிமாறி, ஓராயிரம் யோசனைநீளமுள்ள சரீரத்தைக்கொண்டு, குழிந்தி
ருக்கும் நேத்திரமற்றவராய், மிகக்கொரேமாகிய பசிரோய்தணியப்பெறாத, வரிகளோ
யுடைய சர்ப்பமாகி மனந்தளர்ந்திருந்தனர். எ - று.

சபித்துமுடிவதற்குள்ளாகவே மேகவர்னத்திருமேனிமாறிப் பரம்புருவந்ததென்
பார், “மொழிந்தவீற்றிடை.” என்றார். இவ்வளவுவிரைவற்றீமையை விளைத்தவி
னன்றோ திருவள்ளுவரும், “குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி - கணமேனு
ங்காத்தலரிது.” என்றாரென்க. வெங்கொடிய பசி எனமாற்றுக, உயங்குதல் - மன
ந்தளர்தல். (நசுஎ)

ஏங்குகின்றையன்வெருவருமுளத்தினென்றிரீர்
தேங்குகண்ணினன்செய்யுமாதேதனத்தோராத்
தாங்குசெஞ்சடையரனடிதாழ்ந்தனனெடுமா
லாங்கதற்குரியஞ்சலையெனச்சிவனருள்வான்.

(இ - ள்.) ஏக்கமுள்ள எண்ணமுடையவராகவும், அச்சமுறுகின்ற மனமுடை
யவராகவும், ஒழுங்கின்ற துக்கநீர் தேக்கெடுக்கின்ற கண்களுடையவராகவும், செய்
யும் வகை எதுவென்றாலோசித்து, சிவந்த சடைமுடியைத்தாங்கிய சிவபெருமான்
திருவடிகளைப்பணிந்தனர். அப்போது சிவபெருமான், திருமாலே! அதற்கு நீ பயப்
படாதேயென்று திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

திருமால் இவ்வாறு பணிந்து பிரார்த்தித்தனரென்பதை, “நவின்றவெஞ்சாபங்
கேட்டுநெடுநெடுக்குறுநெஞ்சங் - கவன் றுலகளிக்குந்தேவன்கண்ணுதம்பெருமான்பாத
ந் - துவன்றுமெய்ப்பன்பிற்றாழ்ந்துதொகுபிழைபொறுத்துத்தேவி - நுவன்றவெஞ்சாப
த்தீர்வுதுவலுகென்றிரந்துநின்றான்.” என்னும் விநாயகபுராணத் திருவிருத்தத்தானுந்
தெளிக. (நசுஅ)

ஆவணித்தனித்திங்கனினைங்கரக்களிற்றி
னோவருந்தனிவிரதமோர்ந்துறவருஞ்சதூர்த்தி
மேவுமத்தனிவிரதநீவிருப்பொடுநோற்பிற்
றேவிசாபநீத்தொழிதருமுன்னுருச்சிறப்பாய்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஆவணிமாசத்தில் வருகின்ற சதுர்த்தியாகியதிதி, ஐந்து கரங்கையுடைய விநாயகனது அன்பொழியாத நிகரற்ற விரதமென்றுதெளிந்து, அவ்வாறு வருகின்ற அச்சிறந்த விரதத்தை நீ அன்புடனே அதுட்டிப்பாயாகில், நமது தேவியின் சாபமு நீங்கிப்போகும், உனது சுயரூபத்தையும் அடைவாய். எ - று.

நீத்தொழிதரும் என்பது ஒருசொன்னீர்மைத்தென்றும், முன்னுருச்சிறப்பாயெனப்பிரித்து முன்னையவடிவமடைவாய் என்றும் பொருள்கூறுவாருமுள். (௩௪௯)

எனமொழிந்தருளெம்பிரான் திருவருளியற்றிப்
புனைநறுந்துழாய்க்கண்ணியோனேற்றனன்பொறிப்பாம்
பனையமெய்யொழிந்தலர்த்தெழுதாமரைமலர்ந்த
கனைகருங்கடற்கார்மழைநிகர்த்தனன்கண்ணன்.

(இ - ள்.) என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய எமது சிவபிரான் திருவருளினால் அவ்விரதத்தை முயற்சித்து, நறுமணமுள்ள துளபமாலையணிவோராகிய திருமால் அதுட்டித்தவராய்ப் புள்ளிகையுடைய பாம்பைப்போன்ற சரீரம் நீங்கப்பெற்று, தாமரைகள் இதழ்விரிந்து விகசித்த, ஒலிக்குங்கடனீருண்ட சூற்கொண்ட மேகம்போன்றனர். எ - று.

துழாய்க்கண்ணிபுனைவோன் கண்ணன் நோற்றனனெனமாற்றுக. விநாயகரைத் தரிசித்தவுடனே திருமால் சர்ப்பவுருமாறினதென்பதை, “எல்லையெம்பிரானெய்தலுமிருண்டகண்ணே இ - மல்லன்முற்றியவடுக்கன்மாசுனைமெனவாங்குப் - புல்லுமச்சுதன்பொருக்கெனவவ்வுருநீங்கி - நல்லமுன்னுருப்பெற்றுமுன்னண்ணுபுணிந்தான்.” எனவரும் விநாயகபுராணத்திருவிருத்தத்தானுத்தெளிக. (௩௫௦)

இழைக்குநோன்பிதுநோற்றனரிலங்கொளிக்கயிலைப்
புழைக்கரத்தனைவிண்ணவாருச்சனைபுரிந்தார்
தழைச்செவிச்சிறுபுகர்முகத்தைங்கரத்தந்தி
விழைத்தசிர்தையினடித்தனன்விண்ணவர்வியந்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் அதுட்டித்த இவ்விரதத்தை பிரகாசிக்கின்ற ஒளியமைந்த திருக்கலையில் துதிக்கையையுடைய விநாயகரைக்குறித்துத் தேவர்கள் அதுட்டித்துப் பூசித்தார்கள். தழைத்தசெவிகளும் சிறுபுள்ளிகளுள்ள முகத்தோடுகூடிய ஐந்துகரங்களுமுடைய விநாயகக்கடவுள், விருப்புற்ற திருவுள்ளத்துடன் நடனஞ்செய்தனர், அதைத்தரிசித்துத் தேவர்களனைவரும் அதிசயித்தார்கள். எ - று.

இழைத்த நோன்பிது இலங்கொளிக்கயில விண்ணவர் புழைக்கரத்தனை நோற்றன ருச்சனைபுரிந்தார் எனமாற்றுக. (௩௫௧)

தூங்குபண்டியுந்தொலைபதுதிக்கையுங்கரத்துத்
தாங்குபண்டமுந்தண்டைப்பம்பியகுறுந்தாளு
மாங்குநோக்கினனகைத்தனனம்புலிக்கடவு
டேங்குசீற்றமிக்கெழுந்தனன்கரிமுகச்சிறுவன்.

(இ - ள்.) சரிந்தவயிறும் துவாரமுள்ள தும்பிக்கையும் திருக்கரத்திலே தாங்கியிருக்கும் மோதகமும், ஒலிக்கின்ற தண்டையணிந்த சிற்றடியும், ஆகிய இவைகளை

அவ்விடத்திற் றரிசித்தவனுய்ச் சந்திரன் சிரித்தனன். யானைமுகமுள்ள மூத்தபிள்ளை யார் சினமீக்கூர்ந்து சந்திரனை எதிர்த்தருளி. எ - று.

நோக்கினன் - எழுந்தனன் - முற்றெச்சங்கள். விநாயகரைநோக்கிச் சந்திரன் நகைத்தனனென்பதை, “ஆங்கவரெனக்கருளருளுமெல்லையிற் - நேங்கொளிபரப்பிய திங்கட்பண்ணவன் - ருங்கவமதியினுற்றந்தங்காட்டினு - னேங்கொருதத்தனுமுருத்தி தோதினான்.” என்னும் விநாயகபுராணத்திருவிருத்தத்தானுத்தெளிக. (௩௫௨)

என்னைநோக்கினைநகைத்தனைதிங்கண்மற்றிதுநா
ளுன்னைநோக்கினருரப்பழிபாதகமுற்றாங்
கின்னலங்கடற்படிந்திடரொழிந்திலராகித்
தொன்னிலத்தவநகைதரக்கறங்கெனச்சமுல்வார்.

(இ - ள்.) சந்திரனே! நம்மைப்பார்த்துச் சிரித்தாயாகையால், இத்தினத்திலே உன்னைப்பார்த்தவர்கள் அடையாத பழிபாதகமுடையவர்களாய்த் துயரக்கடலில் முழுதி இடையூறகலாதவர்களாய், பழமையான நிலவுலகத்தார் சிரிக்கும்படி காற்றாடி யைப்போலச் சமூல்வார்களாக. எ - று.

விநாயகக்கடவுள் சந்திரனுக்கு இத்தகையசாபமருளினரென்பதை, “ஆன்றவர வையிடையடங்கும்புன்னகை - தோன்றலினவர்முனத்தோன்றுசோமரீ - மான்றினி யுலகிடையடைகநின்னுரு - வேன்றெவர்காணினுமிடின்மூழ்கவே.” என்னும் விநா யகபுராணத்திருவிருத்தத்தானுத்தெளிக. உலகனைத்தும் மூடிய இருளைப்போக்கி நில வால் விளக்கிச் சராசரவுயிர்களுக்குத் தண்ணியகிரணங்களால் வளர்ச்சியைத்தரும் சந்திரனே புன்னகைகொண்டு பெருஞ்சாபமேற்றனனாயின், அச்சிரிப்பின் கொடு மையைக்கூற யாந்தரம்? இதனை, “எள்ளலினகையெவரிடத்துச்செய்யினுந் - தொ ள்ளையினுமதுதன்பஞ்செய்வதே - யொள்ளியர்முன்புரிந்துய்குவாரெவர் - தெள்ளிய திங்களுந்தீதுழத்தலால்.” எனவரும் மேற்படி புராணத்திருவிருத்தத்தானுமறிக.

என்றுரைத்தனைங்கரத்திபமுகக்கடவு
ளன்றுரைத்தனவறிந்திலனாகியாப்புரக்குங்
குன்றெடுத்தவனுவணிச்சதுர்த்தியிற்ருடபா
னின்றெழுந்திமிளம்பிறைநோக்கினனின்றான்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருக்காங்களும் யானைமுகமும்படைத்த விநாயகக்கடவுள் இவ்வாறு சபித்தனர். அவ்வாறுகொடுத்திருக்கும் சாபங்களை யறியாதவராய், கோ வர்த்தனகிரியைக் குடையாக எடுத்ததிருமால், ஆவணிமாசத்துச் சதுர்த்தி திதியில், மேற்குத்திக்கினின்றும் உதயமாகின்ற நான்காம் பிறையைப்பார்த்துக்கொண்டிருந் தான். எ - று.

பசுக்களைக்காத்த காரணத்தால் கோவர்த்தனகிரியெனப் பெயர்பெற்றதென்ப தைக் குறிப்பிப்பான், “ஆப்புரக்குங்குன்று.” என்றனர். திருமால் கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப்பிடித்தாரென்பதை, “காரேழுமெழுந்தோரெழுதல்வற்றமு கந்தாங் - கோர்தாரைநல்லயிராவணமுயர்நீள்கரமொப்ப - வாராவுமிழ்தனுமானிரை துயராதணிதுளவோன் - பேராவுயர்கோவர்த்தனங்குடையாமெனப்பிடித்தான்.” என்னும் கூடம்புராணத் திருவிருத்தத்தானுத்தெளிக. விநாயகக்கடவுள் சாபங்கொடு

த்த அன்று ஆவணிமாசம் பூர்வபட்சச் சதுர்த்தியாதலின், அன்றுமுதல் நான்காம் பிறையைப் பார்க்கப்படாதென்னும் விதி உலகத்தில் வழங்கியது. இதனைக் குறிப்பிப்பான், “ஆவணிச்சதுர்த்தியிற்குட்பா - னின்மெழுந்திடுமிளம்பிறைநோக்கினனின் றான்.” என்றாரென்க. (௩௫௪)

ஆதலாலவற்கெய்தியவரும்பழியுரைக்கேற்
தீதுதீர்த்தொழிதுவாரகையெனுந்திருநகரின்
மாதலம்பொதுக்கடிந்துலகளிக்குநாண்மனுநா
லோதுசத்திரசித்துவென்பானுளனெருவன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பார்த்துக்கொண்டிருந்ததனால் அத்திருமாலுக்கு நேர்ந்த பெரும்பழியைக் கூறுகின்றோம். கெடுதிதவிர்ந்துவிளங்கும் துவாரகை என்னும் செல்வம் நிறைந்தநகரத்தில், இத்திருமால் கண்ணபிரானாயவதரித்து உலகத்தைப் பொதுநீக்கி யரசாளுங்காலத்தில், மதுமுறையை நன்றாக ஓதியுணர்ந்தொழுகும் சத்திரசித்துவென்னும் பெயருடைய அரசனெருவனிருந்தான். எ - று.

இச் சத்திரசித்தென்பவன் அக்காலிருந்த குமரிலமன்னருள் ஒருவன்போலும்.

அனையனாக்கணுற்றந்தரத்தவிரோளிவிரிக்குந்
துணைபசும்பரித்தேருடைச்சூரியப்ற்றொழுது
வனைசிமந்தகமணிதரப்பெற்றனன்மன்னன்
றினமுமென்கலப்பசும்பொனாங்குதரச்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் சூரியனுலகிற்குச்சென்று, ஆகாயத்தில் விரிந்த பிரகாசத் தைவீசுகின்ற, நெருங்கிய சத்தமா என்னும் பச்சைக்குதிரைபூட்டிய இரத்ததையுடைய சூரியனைப்பணிந்து, அலங்காரம்பொருத்திய சிமந்தகம் என்னும் ஓர் மணியை அச் சூரியன்கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டான். அதுமுதல் அவ்வரசன் நாள்தோறும் அம்மணி எட்டுக்கலப் பசும்பொன்னைக்கொடுத்துவர அதனால் மிகு சிறப்படைந்திருந்தான். எ - று.

சத்திரசித்தென்பவன் உபாசனவிசேடத்தாற் சூரியனுலகடைந்து சூரியனைப் பணிந்து அம்மணி பெற்றுக்கொண்டானென்க. சத்திரசித்து அம்மணியைச் சூரியனிடத்திற்பெற்றனனென்பதையும், அம்மணி பசும்பொன்றருமென்பதையும், “நாரைவடிவேற்றடக்கைச்சத்திரசித்தனெனுந்தரணியேவ்தன் - காரிருண்மேய்ந்தொளிவிரிக்குங்கதிரோனைப்பணிந்தேத்தியெட்டுப்பாரஞ் - சீர்கெழுசெம்பொன்னினுஞ்சிமந்தகமாமணிபெற்றுத்துவரைநண்ணிப் - பார்மகள்கேள்வனுக்களிப்பயிண்டுமவன்றனக்கிறைவன்பாலித்தானே.” எனவரும் கூர்ப்புராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. என்கலம் - அளவைத்தொகையும், எட்டுப்பாரம் நிறைத்தொகையுமாக வின் இரண்டிமொன்றாமென்பதுபோலும். (௩௫௫)

மணியினால்வளம்பெறப்பெறுமன்னனைவாவென்
றணிமதிற்பெருந்துவாரகையமர்ந்தருளமலன்
பணிபணிக்குடையாங்கவன்றனிமுகம்பாராத்
தணியில்சீர்தருசிமந்தகந்தருதியென்றுரைப்ப.

(இ - ள்.) அம் மணியினால் செல்வமடையப்பெற்றிருக்கும் அவ்வரசனே, அழகிய மதில்கள்கூழ்ந்த சிறப்புற்ற துவாரகையில் வீற்றிருக்கும் கண்ணபிரான் வாவென்று வரவழைத்து, அவ்வாறே வந்துபணிந்த சந்திரவட்டக்குடையுடைய அவ்வரசனது ஒப்பற்ற முகத்தைப்பார்த்து, ஒழியாத செல்வத்தைத்தருகின்ற சிமந்தகமணியை எனக்குக்கொடுப்பாயென்றுகூற. எ - று.

சந்திரவட்டக்குடையென்பார் அதன் குளிர்ச்சியைக்குறிப்பித்து, “பனிக்குடை.” என்றார். (நூந்).

தெய்வமாமணியான் றரச்சிறிதலசெங்க
ணையயான்றிற்பிழைவருங்கேட்கலையகல்வான்
வெய்யவன்றிருவுருப்பிரிவிதனை நீவேண்டல்
செய்யதன்றெனமறுத்தனன் சத்திரசித்தன்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட சத்திரசித்தன் என்னும் அவ்வரசன், செந்தாமரைக் கண்ணரே! அம்மணி தெய்வீகமுள்ள மணியாகும், அதையான் கொடுக்கவேண்டுமாகில் எளிதல்ல, அப்படியான் கொடுக்கினும் தவறுநேரும், அதைத்தேவரீர்கேட்கவேண்டாம், மேலும் விசாலித்த ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற சூரியனுடைய சரீரத்தின் ஓர் பாகமாகும், ஆதலால் இதைத் தேவரீர் விரும்புவது தகுதியின்றென்று மறுத்துரைத்தான். எ - று.

மேல் உதாரணங்காட்டிய கூர்மபுராணச்செய்யுளில், சத்திரசித்தன்பவன்சூரியனிடத்திற்பெற்றுக்கொண்ட சிமந்தகமணியைத் தானேவலியக்கொண்டுபோய்த் துவாரகையிலரசாண்டிருந்த கண்ணபிரானுக்குக்கொடுத்தபோது கண்ணபிரான் வேண்டாமென்று மறுத்ததாகக்கூறியிருக்க, இவ்வுபதேசகாண்டச்செய்யுளில் கண்ணபிரானே அச்சத்திரசித்தனே வரவழைத்து அம் மணியைத் தரும்படிக்கேட்க, அதுகேட்ட அவ்வரசன் கொடுக்கத்தகாததென்று மறுத்துவிட்டதாகக் கூறுகின்றதே, இவ்விரண்டும் முரண்படுகின்றதல்லவாவெனின், கொடுக்கவந்து மறுத்தபோதிலும் கேட்டுக்கொடாதபோதிலும் ஆதக்கூடிய இரண்டு தருணங்களிலும் திருமால்கரத்தில் மணியில்லையென்பது பெறப்படுதலாற் போந்த விஷயக்குறைபாடில்லையாகவின், முடிவில் முரணாகாமைகாண்க. அன்றியும் சிமந்தகமணியைச் சாம்பவனிடத்திலிருந்து மீட்டுக் கொடுத்தபோது, சத்திரசித்து அம்மணியைக் கண்ணபிரானுக்குக் கொடுத்ததாகவும் அப்போது கண்ணபிரான் வேண்டாமென்று அவனுக்கே கொடுத்துவிட்டதாகவும், “கடல்வயிறுளாந்துபெற்றகவுத்துவமணியிற்சேர்ந்த - படர்கதிர்க்கற்றைகாவுஞ்சிமந்தகமணியைப்பன்பா - லுடல்சினத்திகிரிமாயோற்குதவலுமண்ணல்மீட்டு - தடறொழித்தொளிரும்வைவேற்சத்திரசித்துக்கீந்தான்.” எனப் பின்வரும் அக்கூர்மபுராணச் செய்யுளானுந்தெளிக. தெய்வீகமணியாகவின் யான் உமக்குக்கொடுக்கவும் எளிதிலேலாது கொடுத்தாலும் குற்றம்நேரும் நீர் கேட்பதும் தகுதியில்ல என்றனனென்க. எனவே தெய்வீகமணியைவைத்துக்கொண்டிருப்போரது இருதயசம்மதமின்றிக் கைக்கொண்டால் அதன் பிரயோசனமடையாமையுடன் கொடுத்தவர் பெற்றவர் என்னும் இருதிறவரும் குற்றமுடையவர்களாவார்களென்ப துணர்த்தியவாற்றிக. (நூஅ).

தருதியேலதுபெறுகுதுமன்றெனத்தமத்தாற்
கருதிலேமதுபோதியென்றுரைத்தனன்கமலத்

திருவீனாயகனுங்கவன்போயினன்றிகழும்
பருதிவானவன்மணிதரப்பலவளம்பயந்தான்.

(இ - ள்.) நீ கொடுத்தாற் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றோம், அல்லவென்று கொடுக்கத்தடைகூறுவாயாகில் அதை நாம் நினைக்கமாட்டோம் போகக்கடவாயென்று தாமரையிலுள்ள திருமகள் தலைவராகிய திருமால்கூறினர். ஒளி விளங்கும் சூரியபகவான் சிமந்தகமணிகொடுக்க அதனைப் பலவித ஐஸ்வரியங்களை யடைந்தவனாகிய அச்சத்திரசித்து போய்விட்டான். எ - று.

சூரியனும் தேவவர்க்கத்திலுள்ளோனாகலின், “பரிதிவானவன்.” என்றார். (௩௫௬)

வளச்செருக்கினுற்றெய்வமாடணியினைப்பின்னோன்
களத்திலாரமிட்டணிந்தனனவனெழில்காண்பான்
றளப்பெரும்படைத்தானையோர்சூழ்வரத்தம்பி
யுளத்தினோங்கியபரியுகைத்துயர்வனமடைந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் செல்வச்செருக்கினாலே, தனது தம்பியாகிய பிரசேனன் அழகைப்பார்க்கும்பொருட்டு அத்தேவதாமணியை அவன் கழுத்திலேயுள்ள மாலையிற்கோத்துத்தரித்தான். அச்சகோதரன் கூட்டமாயிருக்கின்ற சிறந்த ஆயுதங்களை யேந்திய சைனியங்கள் தன்னைப்படைஞமும்படி மகிழ்ச்சியுற்ற மனமுடனே குதிரைமேலேறிக்கொண்டு பெரியகாட்டிற்சேர்ந்தான். எ - று.

இது தெய்வீகமணியாகலின் இதைப்பூசிக்கவேண்டுமேயல்லது தரிக்கலாகா தென்பதைத் தனது செல்வச்செருக்கால் மறந்தனனென்பார், “வளச்செருக்கினுற் களத்திலாரமிட்டணிந்தனன்” என்றார். சத்திரசித்து பிரசேனனுக்குத் தரித்ததையும் அவன் அதை யணிந்துகொண்டு காட்டிற்குச்சென்றதையும், “சேட்டிளஞ்செங்க திரென்னவிருள்பருகித்திசைவிளக்கிச்சிறக்குந்தெய்வ - மோட்டியர்மாமணியதனைச்சத் திராசித்தனனுமூரிலேவான் - ரோட்டுணைபோல்வருதம்பிரசேனன் கழுத்தினிடை துலங்கவீக்க - வேட்டநினைந்தாங்கவனுங்கானிடையோர்கோளரிமேல்விரைந்துசென்றான்.” என்னுங் கூர்மபுராணச்செய்யுளானுந்தெனிக, கோளரி என்பதற்கு வலியுள்ள குதிரை எனப்பொருள்கொள்க. தளம் படை தானை என்பன ஒருபொருட் சொற்களேனும் ஈண்டு அம்மூன்றும் ஒருங்கு பிரயோகிக்கப்பட்டிருத்தலின் தளத்திற்குள்ள வேரோற்பொருளாகிய கூட்டத்தையும் படைக்குள்ள வேரோற்பொருளாகிய ஆயுதத்தையுமே பொருளாகக்கொண்டு “கூட்டமாயிருக்கின்ற சிறந்த ஆயுதங்களையேந்திய சைனியங்கள்” எனக்கூறினாம். செல்வச்செருக்கால் அநேக கெடுதிகள் விளையுமென்பதை, “கெடுவதாம்பொருட்செல்வமேபல்வகைக்கிலேசமற்றதுதன்னை விடுவதேசுகமெனவுமோர்ந்திலைமுனம்விடுத்துளோர்க்குணப்போலு - நெடியபூகமதில்லையோசொல்லுதிநெஞ்சமேயினிப்பற்றற் - மடைதுமேலரனருளையேபொருளென வருஞ்செல்வமதுதானே.” என்னும் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெனிக.

அருவிமால்வரையருகுசென்றடைந்தனன்வேட்டத்
தொருவிரீத்தனசேனைதானொருவழித்தணந்தா
னிருவிமால்வரையகன்முழையெரிவிழிப்பேழ்வாய்ப்
பொருகடுஞ்சினக்கோளர்யெதிர்த்ததப்பொழுதின்.

(இ - ள்.) காட்டிற்குச்சென்ற அவன், அங்குள்ள அருவியொழுகும் பெரியமலேக்கருகிற்போனான், தன்னுடன் வந்த சைனியங்களினத்தும் வேட்டையாடும்படி பிரிந்துபோயின, தான் மாத்திரம் ஒன்றியாக நின்றான். அப்போது தினைத்தாள்களையுடைய அப்பெரியமலையின் விசாலித்த குகையிலிருந்து, அக்கினிப்பொறிபறக்கும் கண்களும் பறத்தவாயும் போர்புரியத்தக்க கடுங்கோபமுமுடைய சிங்கமொன்று எதிரில்வந்தது. எ - று.

வேட்டையாடுதற்கே வந்ததாகலின், சைனியங்கள் வேட்டைமேற் செல்லத் தான் தனித்தானென்றபடி. இருவி - தினைத்தாள், தினைப்பயிர் பெரும்பாலும் மலேகளையடுத்த குறிஞ்சி நிலத்திலேயே விளைவதாகலின், “இருவிமால்வரை.” என்றார் தினைப்பயிர் குறிஞ்சி நிலத்திற்கேயுரியவென்பதை, “வினையோடவிடுங்கதிர்வேன்மறவேன் - மனையோடுதிப்பங்கியங்கிடவோ-சுனையோடருவித்துறையோடுபசு - தினையோடிதனோடுதிந்தவனே.” என்னும் அருணகிரிநாதர் அருள்வாக்கானுமறிக.

காலையாதவன்கதிரொளிபரப்பியகழுத்தின்

மாலேமரமணினோக்கியவாளரிமடங்கல்

வேலைவெஞ்சின மீக்கொளவேந்தனைப்பாய்ந்து

கோலவெம்பரிகிழித்துடன் கொண்டதம்மணியை.

(இ - ள்.) உதய சூரியனது கிரண ஒளியை வீசுகின்ற அவன் கழுத்திலுள்ள மாலையிற் கோத்திருக்கும் சிமந்தகமணியைப்பார்த்த அவ்வாண்சிங்கமானது, கடல்போலக் கடுங்கோபம் அதிகரிக்க அவ்வரசன்மேற்பாய்ந்து அவன் ஏறியிருந்த அலங்காரத்தோடுகூடிய வேகமுள்ள குதிரையை இரண்டாகப்பிளந்து அவன் தரித்திருந்த அம் மணியைப் பற்றிக்கொண்டது. எ - று.

குதிரைகள் கடக்கும் நடைகள் அதி வேகமுடைமையின், “வெம்பரி.” என்றார். குதிரைகளுக்கு ஐங்கதியுண்டு. அவையாவன:—மல்லகதி மயூரகதி வியாக்கிரகதி வானரகதி இடபகதி என்பனவாம், இவ்வைந்தையுமே வடநூலார் தவுரிதகம்-ஆக்கிரத்திதம்-வல்கிதம்-இரேசிதம்-புலிதம் எனக் கூறுவர். இவ்வடமொழி ஐந்திற்கும் மெல்லியநடை விரைவுநடை இருகாற்றுக்கியாடிவருநடை சுற்றியோடுநடை முழுவோட்டநடை எனப் பொருளாகும். (நகூஉ)

எடுத்தமாமணியுடன்செலுமடங்கலையெதிர்த்து

கடுத்தவெஞ்சினக்கவிழ்தலைச்சாம்பவன்காணு

விடுத்தவள்ளுகிர்த்தடக்கையால்வெரிதுறப்பிடித்துப்

படுத்திமாமணிபறித்தனன்பாதலம்படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தான் பற்றிக்கொண்ட சிறப்பமைந்த சிமந்தகமணியோடு செல்லுஞ் சிங்கத்தை, கொரேமாகிய கடுங்கோபமும் கவிந்த தலையுமுள்ள சாம்பவன் இதிரே பார்த்து, பிரிந்திருக்கும் கூர்மையான நகங்களுடைய தன்னு விசாலித்த கைகளால் அச்சிங்கத்தின் முதுகைச் சேர்த்துப்பிடித்துக் கீழேதள்ளி, அச்சிமந்தகமணியைப் பறித்துக்கொண்டு பாதாளலோகத்திற் சேர்ந்தான். எ - று.

கடுத்த வெஞ்சினம் என்பதற்குக் கடுங்கோபமென மாத்திரம் பொருளுரைப்பாருமுளர். விடுத்தல் - பிரித்தல்-சிமந்தகமணியைப் பிரசேனனிடத்திலிருந்து சிங்கமும்

சிங்கத்தினிடத்திலிருந்து சாம்பவனும் பிடுங்கிக்கொண்டதை, “கொய்யுளோவாம்புரவி
யொடும்பிரசேனன்பச்சிரத்தங்குடித்துவீழ்த்தி - வெய்யபருவாம்படங்கல்சிமந்தக
மாமணிகவர்ந்துவிரைவினேக - மொய்கெழுதோட்டிற்றம்சாம்பன்முடங்குளோவாளரி
யாவமுடியச்சீரிக் - கையிணையாலுடல்பிளந்துகதிர்மணிகொண்டுபிலத்திற்கடிது
சென்றே.” என்னுங் கூடம்புராணச் செய்யுளானுமறிக. (நகூந)

படர்ந்துபாதலம்புகுந்தனன்சாம்பவன்பரிவான்
மடந்தையீன்றருளொருதனிமகவுகண்வளரு
நுடங்குதொட்டிலுட்கீக்கினனோக்கினன்களிப்பான்
மிடைந்தபல்கதிர்மணியினுல்வினாவதொன்றறியான்.

(இ - ள்.) சாம்பவன் சென்று பாநாளலோகஞ் சேர்ந்து, விசேடகாத்தியையு
டைய அச்சிமந்தக மணியிறம் சம்பவிக்கப்போவதை யறியாதவனாய், ஆவலுடனே
தனது பத்தினிபெற்ற ஒப்பற்ற ஒரேகுழந்தை நித்திரைசெய்யும் அசைகின்றதொ
ட்டிலிற் கட்டிப்பார்த்து மகிழ்வான். ஏ - று.

புகுந்தனன், நோக்கினன், அறியான் முற்றெச்சங்கள். சாம்பவன் இவ்வாறு
தொட்டிலிலேகட்டினுனென்பதை, “வேல்கிடந்துகுழைபுரட்டிமென்மதிபோன்
றொளிர்முகத்துவிரைமென்கூந்தம் - பால்கடந்துதேனிநெடுந்தோழமைக்கொண்டி
ருந்தமொழிப்பசியவேய்த்தோட் - கோலமுலைச்சாம்பவதியினிதமருந்தொட்டிற்றனிற்
லவுஞ்சென்கேழ் - காலுமெழின்மணியுதினைக்கதிரோனென்றையமுறக்கட்டினானே.”
என்னும் கூடம்புராணச்செய்யுளானுந்தெளிக. இம்மணியைச் சாம்பவன் கொண்டு
போனதால் அவனுக்கு இனிஅனேகங்கெடுத்திகள் விளையப்போவதைக்குறிப்பிப்பான்,
“மணியினுல்வினாவதொன்றறியான்.” எனக்கூறினர். (நகூச)

வெம்புகானிடைப்பரிவிட்டுவேட்டமேற்சென்ற
தம்பியெய்திலனென்கொலோவெனமனந்தளரப்
பம்புசேனையோர்வனமெலாந்துருவினர்பார்த்தா
ரம்பொன்மாமுடியரசனைக்காண்கிலரகன்றார்.

(இ - ள்.) வெப்பத்தை வினக்கும் காட்டினிடத்திலே குகினாயைச்செலுத்தி
வேட்டைமேற்போகிய நமது தலைவரின் சகோதரர் வரவில்லையே, ஈதென்ன
வென்று மனம்வருந்த, நெருங்கிய சைனியங்களினத்தும் அக்காடு முழுமையும் தே
டிப்பார்த்தார்கள். அழகிய பொன்னலாகிய சிறந்த கிரீடமணிந்த அரசனைக்காணாத
வர்களாய் நீங்கினார்கள். ஏ - று. (நகூரு)

எதிருமுன்னவனெதிர்த்தனிரொம்பியோவென்ன
வதிருமாடருவிப்பொருப்படவியுமடைந்த
வெதிரசைந்திடுசாரனும்வெள்ளிடைப்பார்ப்புங்
கதிர்செய்மாமுடிவேந்தனைநேடியுங்காணேம்.

(இ - ள்.) அவர்கள் திரும்புகையில் எதிர்வருகின்ற மூத்தோனாகிய சத்திர
சித்தன், எனது தம்பியைப்பார்த்தீர்களோ என்று வினவ, அதிர்ச்சியுடனேயுக்
கொண்டிருக்கும் அருவி நீரையுடைய மலையைச்சார்ந்த காட்டிலும், அம்மலைக்கரு
கிலுள்ள மூங்கில்கள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் சாரல்களிலும், மற்றுள்ள வெளியிட

ங்களிலும், பிரகாசம்வீசும் சிறந்த கிரீடத்தையணித்த உமது சகோதரராகிய அரசு
நாதத்தேடியும் காணும். எ - று.

எம்பி பெய்திர்த்தனிரோவெனமாற்று. காட்டிலுள்ளது மலையும் மலையில் ஒழு
குவு தருவியும் மலைக்கருகிலுள்ளது சாரலும் அச்சாரலுக்கப்பாலுள்ளது வெளியிடமு
மாகலின் இவ்வாறு முறைப்படக்கூறினர். வெதிர - மூங்கில். (ந.சு.சு)

என்றுரைத்தசொற்செவித்தொளையெரி துழைந்தென்னச்
சென்றழற்படத்தீத்த லுஞ்சிந்தைவெந்துருகி
யொன்றுரைத்திலன்வெயர்த்தனனயர்த்தன னுலவா
நின்றுயிர்த்தனன்கண்கணீருவட்டெழநின்றான்.

(இ - ள்.) என்று அச்சைனியங்கள் கூறியவார்த்தை, காதுகளின் துவாரத்திலே
அக்கினி பிரவேசித்ததுபோலப்போய், தீப்பற்றியதுபோலச்சுதெலும், மனம் வெந்து
ருகி ஒன்றும் வார்த்தையாடாதவனாய் வெயர்வரும்பிச்சோர்வடைந்து, ஒழியாத
பெருமூச்சுடையவனாய்க் கண்களில் துக்கக்கண்ணீர் துதும்புமடியிருந்தான். எ - று.

உரைத்திலன் வெயர்த்தனன் அயர்த்தனன் உயிர்த்தனன் முற்றெச்சங்கள்.

என்னுயிர்த்துணைத்தம்பியையின்னுயிரொழித்து
மன்னுமாமணிகவர்ந்தனன்மழமுகில்வண்ணன்
பின்னொருத்தரீங்கிதுசெயப்பெறுகிலர்பெருநீர்த்
தொன்னிலம்புரப்பவற்கிதுபிழையெனச்சொற்றான்.

(இ - ள்.) எனதுயிர்த்துணைவனாகிய சகோதரனைக்கொண்டு, சூற்கொண்டமே
கம்போலும் நிறமுள்ள கண்ணனை நிலைபேறான சிறந்த சிமந்தகமணியை யபகரித்
துக்கொண்டான், வேறொருவரும் இவ்வாறு கொல்லத்தக்கவர்களல்லர். பெரிய கட
லாற்குழப்பட்ட புராதனமான உலகத்தை யரசாளுகின்றவர்க்கு இத்தகையகாரியம்
தவறாகுமென்று சொன்னான். எ - று.

மழைமுகில் மீமிசைப்பதமாகக்கொள்வாருமுளர்.

(ந.சு.அ)

இதுவுணர்ந்தனனுயிர்புரந்தெழுமுகில்வண்ணன்
கதுமெனப்புகுந்தவன்புகுநெடுவரைக்கானிற்
குதிரையின்ருளம்படிச்சுவடோர்ந்தனன்குறுகி
யதிர்மணிக்கழலரசுபட்டுழிப்புகுந்தறிந்தான்.

(இ - ள்.) உலகத்துள்ள சீவர்களை இரட்சிக்கின்ற மேகவண்ணராகிய கண்ண
பிரான் இவ்வரசன் சொல்லியதையறிந்து, அப்பிரசேனன் வேட்டைக்குச்சென்ற
பெரிய மலையையுடைய காட்டில் அதிவேகமாகப்போய், குதிரைக்குளம்பின் சுவட்டி
னைப்பார்த்துக்கொண்டு கிட்டி, ஒலிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த வீரக்கழலையணி
ந்த அவ்வரசன் இறந்தவிடத்திற்சென்று பார்த்தார். எ - று. (ந.சு.க)

வயங்குபொன்முடி பூழ்தியிற்புரண்டதும்வயிரத்
தயங்குதிண்புயம்வகிர்படப்பிளந்ததுந்தசைநீத்
தியங்குசோரிசோர்ந்திழிவதுநோக்கினனிவனைப்
பயம்படாதிதுசெய்ததானொனமனம்பனித்தான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பொற்கிரீடம் புழுதியிற் புரண்டிருப்பதையும், வீரத் தன்மை விளங்கிய திண்ணியபுயங்காளானவை பிரிவுபட்டுப் பிளந்திருப்பதையும், தசை களைவிட்டுப் பரவுகின்ற உதிரம் பெருகியோடுவதையும் கண்டு, இவ்வாசன அச்ச மில்லாமல் இவ்வாறு கொலைசெய்தது யாரென்று மனம் நடுங்கினார். எ - று.

இவ்வளவு பராக்கிரமசாலியைக்கொன்றவன் எவ்வளவு பராக்கிரமசாலியோ? என நினைத்து நடுங்கினாரென்பார், “இவனைப்பயம்படாதிதுசெய்ததாரெனமனம்பனி த்தான்.” என்றனர், பயம்படாது எனப்பாலது எதுகை நயநோக்கிப் பயம்படாது என நின்றுது. (நள0)

மாயனத்தலைநின்றகன்றேகிவாளெயிற்துச்
சீயவள்ளுகிர்ச்செம்புனற்சுவட்டடிதெரிய
வாயவெஞ்சினமடங்கல்கொன்றதுவெனவறிந்து
தியவள்ளுகிர்க்கோளரியிறந்துழிச்சென்றான்.

(இ - ள்.) கண்ணபிரான் அவ்விடத்துநின்றும் நீங்கிப்போய், வாள்போலங் கூரிய பற்களுடைய சிங்கத்தினது கூர்மையான நகங்களோடுகூடிய உதிரந்தோய்ந்த அடிகளின் குறிதோன்றலும், அந்தக் கடுங்கோபம்வாய்ந்த சிங்கந்தான் கொன்றது என வுணர்ந்து, அக்கொடிதாகிய கூரிய நகங்களுடைய சிங்கம் இறந்துகிடக்கும் இடத்திற்கேகினார். எ - று. (நளக)

இறந்துநீங்கியகோளரிநோக்கினனிதனை
மறந்துறந்துயிர்செகுத்ததாரெனமனத்தளந்தான்
புறந்திரிந்தனனுளியவெம்போத்தடிபோகச்
சிறந்தசிற்தையினங்கதன்சுவட்டிடைச்சென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் உயிர்நீங்கி இறந்துகிடக்கும் சிங்கத்தைப்பார்த்து இச்சிங்கத்தை இதன் கொடுமைக்கஞ்சாதவர்களாய் உயிர் போக்கினவர்கள் யாரென்று மனத்தல் ஆலோசித்தவராய் வெளியே உலாவுகையில், அவ்விடத்திலே கொடிதாகிய ஆண் கரடியின் அடிச்சுவடு போயிருப்பதால், மிகுந்த ஆலோசனையுடைய கண்ணபிரான், அச்சுவட்டின்வழியே போயினார். எ - று.

உளியம்-கரடி - இதற்குக்குடாவடி எனவும்பெயர். இதனை, “இரும்பனவெளிற் பறிப்புன்சாயன்ன-குறுமையிரியாக்கைக்குடாவடியுளியம்.” என நகீரதேவர் அருளிச்செய்ததானுமுணர்க. சாம்பவன் கரடியிருவாகலின், “உளியவெம்போத்தடி.” என்றார். (நளஉ)

சென்றபோத்தடிநெவெனப்பிலத்துழைச்செல்ல
வொன்றியூடுபுக்குறற்கரும்பாதலத்துற்று
னன்றுதொட்டிலுட்டுக்கியசிமந்தகமதனைக்
கன்றுசிற்தையிற்பறித்தனன்கடனிறக்கடவுள்.

(இ - ள்.) சென்றிருந்த அக்கரடியினடிச்சுவடானது பெரிய காட்டின்கண்ணுள்ள ஓர் பிலத்தினிடத்தின்போகலும், அது கண்ட கடல்வண்ணராகிய கண்ணபிரான், அப்பிலத்திலிறங்கி அவ்வழியேபோய், யாவரும் சேர்த்தற்கரிதாகிய பாதா

எலோகத்திற்சேர்ந்தவராய், அப்போது தொட்டிலில் தொங்கவிட்டிருந்த சிமந்தகமணியைக் கோபமிக்க மனத்துடனே கழற்றிக்கொண்டார். எ - று.

பாதாளலோகத்திற்குச் சாமானியர்கள் செல்லுதற்கரிதாகலின், “உற்றகரும்பாதலம்” என்றும், வீணே நமக்கிவ்வளவு பிரயாசம் இதுனாலன்றோ நேர்ந்தது என எண்ணி என்பார். “கன்றுசின்தையில்,” என்றுங் கூறினர். (௩௭௩)

தூங்குதொட்டினின்றாட்டியசரிசுழற்சேடி
யேங்குநெஞ்சினளரற்றினண்முன்றில்வீழ்ந்திரங்கி
யோங்குவெங்குரலுணர்ந்தனன்சாம்பவனுற்றான்
விங்குவெஞ்சினத்திருவாக்கும்வினோந்தனவெம்போர்.

(இ - ள்.) அம் மணி தொங்கவிட்டிருந்த தொட்டிலினருகில் நின்றுகொண்டு அதை ஆட்டிக்கொண்டிருந்த சரித்த அளகத்தையுடைய தாதியானவன், ஏக்கமுற்ற மனத்தினளாய் முற்றத்தில்விழுந்து துக்கித்துப் புலம்பினன். அவளுடைய உரத்த அழுகைக்குரலைச் சாம்பவன்கேட்டு அவ்விடத்திற்குவந்தான். மிக்க கடுங்கோபத்தால் கண்ணபிரானுக்கும் சாம்பவனுக்கும் பெரும்போர் மூண்டது. எ - று. (௩௭௪)

ஒய்யெனப்புருமிருவருமொன்பதிற்பிரட்டி
வைகல்வெஞ்சமர்வினோத்தனர்சாம்பவன்மருளாச்
செய்யசின்தனைதெரிந்தனனாலகெலாந்திதிக்கு
மையனாகுகொலென்றயிர்த்தனனடைந்தனனச்சம்.

(இ - ள்.) அதிவிரைவிற்போர்புரியத்தொடங்கிய அவ்விருவரும் பதினெட்டு நாட்கள் கடும்போர்புரிந்தார்கள். அதன்பிறகு சாம்பவன் மயங்கித்தெளிந்த மனத்தினால், உலகங்களினத்தையும் இரட்சிக்கின்ற திருமாவென்று யோசித்துச் சந்தேகித்தவனாய் பயம்டைந்தான். எ - று.

இவ்வாறு கண்ணபிரான் பிரசேனனைக்கண்டு சிக்கத்தைப்பார்த்துப் பிலத்திற் சென்று சிமந்தகமணியை எடுத்துக்கொண்டு சாம்பவனை வெற்றிகொண்டாரென்பதை, “ஈங்கிதையுணராமற்சத்திராசித்துமுதலெவருமாயோன் - நீங்குற வெம்பிரசேனனுயிர்செருத்துச்சிமந்தகத்தைக்கவர்ந்தானென்னுந் - தாங்கரும்வெம் மொழிகேட்டுச்சத்திராசித்துமுதற்கிளரோடும் - பூங்கமலமலர்க்கண்ணன்பிரசேனன்போனவழிதருவிப்போனான்” என்றும், “ஆங்கவன்நன்வாம்புரவித்தடநோக்கிச்செலவயருமதரின்பாங்கர் - வீங்கியதோளரசனெடுமவிரைசெல்வாம்பரியாவி விரியுநாறிப் - போங்கடுங்கன்வாளரியின்மடந்தோன்நவவைநோக்கிப்போகுமேல் வைத் - தாங்கரும்வெஞ்சினமடங்கறனைநாறிச்செலுங்கடித்தடமுங்கண்டார்.” என்றும், “கண்டமுதற்றடமொற்றிவருநெறியின்விரைதுசெலவயருங்கால - விண்டபுலத்துடையோருதலும்விரைகொழித்துநவந்துற்றுந் - தண்டுளவோன்மழைத்தடக்கைச்சத்திராசித்துமுதற்கிளரூர்தம்மை - மண்மெருள்செறிபிலத்தின்வாயிலின்வைத்ததனாலெவல்லசென்றான்.” என்றும், “ஈங்கிவர்களிவ்வாறுநோம்புழிமாற்பாதலத்தினாலெல்லையெய்தித் - தூங்கியபொற்றொட்டிநெறிநூக்குகதிர்மணினோக்கித்துணைவிற்கையால் - வாங்குதலும்வெகுண்டெய்திச்சாம்பவானெதிரேற்றமலையவைய - னோங்கவனோடொரொருபத்தெட்டுநாளமராற்றிவாகைகொண்டான்.” என்றும் வரும் கூர்மபுராணத் திருவிருத்தங்களானுந்தெளிக, ஓர்தல் - ஆலோசித்தல்.

உந்தியம்புயத்திருந்துலகுயிரொலாமளிக்குந்
தந்தைதந்தையென்றுணர்ந்திலன்றாமரைத்தடங்கட்
பைந்துழாய்முடிப்பாப்பணைப்பள்ளியெம்பரானே
விந்தைகேள்வநின்சரணமேசரணெனவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) நாபிக்கமலத்தினின்றுந்தோன்றி உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்களைத்
தையும் சிருட்டிக்கின்ற பிதாவாகிய பிரமனுக்குப் பிதாவென்று தேவாரை அறியாம
ற்போயினேன். தாமரைபோன்ற விசாலத்த கண்களையும் பசிய துளபமாலையணிந்த
முடியையும் சேஷசயனத்தையுமுடைய எமது கடவுளே! திருமகள் கணவரே! தேவ
ரீர் திருவடிகளே அடியேனுக்குப்புகலிடமென்று பணிந்தான். எ - று.

பிதாவிதாதா என்பன பிரமனுக்குரிய பெயராகலின், “உலகுயிரொலாமளிக்கு
ந்தந்தை,” என்றனென்க. (௩௭௭)

தானுவந்திடுதவத்தினற்றனிப்பயந்தெடுத்த
தேனெனுஞ்சிறுகுதலையுஞ்சிமந்தகமணியு
ஞானநாயகபெறுதியென்றளித்தனையப்பாற்
பூநனைந்தெழுதுளவீனென்பூதலம்புகுந்தான்.

(இ - ள்.) சாம்பவன் தான் விரும்பிய தவப்பேற்றால் சிறப்புடனே பெற்றெடு
த்த, தேனென்று சொல்லத்தக்க இனிமையுடைய சிறிய மழலைச்சொல்வாய்ந்த தனது
புத்திரியையும் சிமந்தகமணியையும் மெய்ஞ்ஞானத்தலைவரே! விருப்பத்துடன் பெற்
றுக்கொவ்வீராகவென்று கொடுத்தான். அவ்வாறே பெற்றுக்கொண்டு அழகுள்ள
தேனையுடைத்தாயோங்கிய துளசிமாலையணிந்த கண்ணபிரான் பூவுலகின்கண்ணுள்ள
துவாரகைக்கு வந்தார். எ - று. (௩௭௭)

புகுந்துசத்திரசித்தனைவருகெனப்புகன்று
திகழ்ந்தமாமணிகொடுத்தனன் சிமந்தகமணிபோ
யகன்றனாறெலாமருளினவனுளத்தடைத்து
மகிழ்ந்துமாமணியொடும்பெறவளித்தனன்மகளை.

(இ - ள்.) துவாரகைக்குவந்து சத்திரசித்தனை வருவாயாகவென்றழைத்து, வி
ளங்கிய சிமந்தக மணியைக் கொடுத்து அச்சிமந்தகமணிபோய் நீங்கியிருந்த வகை
களையெல்லாமுரைத்தனர். அவையனைத்தையும் அவ்வரசன் மனத்தின்கணுணர்ந்து
மகிழ்ச்சியுற்றவனாய், சிறந்த அம்மணியுடனே தனது புத்திரியையுங் கொடுத்த
னன். எ - று.

சாம்பவன் சாம்பவதி யென்னும் புத்திரியையும் சத்திரசித்து சத்தியபாமையெ
ன்னும் புத்திரியையுந் தந்தனரென்பதை, “வாகைபுனைத்திகெண்ணன்முகநோக்
கித்தாமரைக்கண்மையோனென்ன - வோகையொடுமுளத்தெண்ணிவலஞ்செய்துப
ணிந்தேத்தியுலவாவன்பிற் - பாகனையமொழிச்சாம்பவதியென்னுந்தன்மகளைப்பரிவு
கூர்ந்து-நாகமிசைநடம்புரியுமண்ணலுக்குமணியோடுநல்கினுனே.” எனவும், “குணில்
பொருமுரசம்வீம்மக்குடவளையலறியார்ப்பக் - கணிதர்தேர்த்துரைத்தநாளிற் கண்
னனுக்கழல்சான்ருகத் - தணிவரும்முகுவாய்ந்தசத்தியபாமைதன்னை - மணியெழுவ
னையதோளானீரொடும்வழங்கினுனே.” எனவும்வரும் கூர்மபுராணச் செய்யுட்களானு
முணர்க. (௩௭௭)

திருமகட்டுநாயகனும் றுவணித்திங்கள்
வருசதுர்த்தியினோக்க லுயிங்நமயங்கி
யிருகிலத்தினோகிழ்ச்சிபெற்றொழிந்தனனென்றும்
பெருகுமாதவத்துறையுளீர்காண்பரோபெரியோர்.

(இ - ள்.) இலக்குமிக்குத்தலைவராகிய கண்ணபிரானும், ஆவணிமாதத்தில் வருகின்ற சதுர்த்தித் திதியினன்று சந்திரனைப்பார்த்தவுடன், பெரியரிலவுலகத்தாரால் அவமதிப்படைந்தாரென்று சொல்லோமாகில், மிகச் சிறந்த தபோமாரக்கத்தில் ஒழுகும் நைமிசாரணியமுனிவர்களே! பெரியோர்கள் அத்திதியிற் சந்திரனைப்பார்ப்பார்களோ?. எ - று.

இரட்சகர்த்தாவின் அவநாராகிய கண்ணபிரானே இவ்வாறு மயங்கியவமதிப்படைந்தாராகலின், எத்தகையோர் அத்திதியிற் சந்திரனைப்பார்க்கினும் அப்பயனடையாமற் போகாரென்றபடி. (௩௭௯)

இதனைமார்கழித்திங்களிற்சட்டியினிசைத்த
விதிவழுக்குறாதன்பொடுநோற்பதும்விதியா
னுதிகொள்வேற்படைவச்சிரமாலினோற்றடுத்த
முதிர்பெரும்பிணிச்சாகரங்கடந்தனன்முன்னாள்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை மார்கழிமாதத்தில் வருகின்ற சஷ்டித்திதியினும், ஆக மத்திற்கூழியுள்ள முறைமைதவறாது அன்புடனே அனுட்டிப்பதும் விதியாகும். முற்காலத்தில் கூர்மையமைந்த வேலாயுதமுடைய வச்சிரமாலியென்னும் அரசன் அத்திதியி லுதுட்டித்து, தனக்கு நேர்த்துள்ள முதிர்ந்த பெருவியாதியென்னும் கடலைத் தாண்டினன். எ - று.

பார்வதியார் சாபத்தாற் பாம்புருவடைந்த திருமால் ஆலவிருட்சத்தினடியில் எழுந்தருளிய விநாயகரைத்தரிசித்து அவ்வுருவம் நீங்கியது மார்கழிமாசத்துச் சஷ்டித்திதியினன்றுகையால், அப்போது திருமால் விநாயகக்கடவுளை நோக்கி, இம்மாசத்தித்திதியில் அடியேன் இவ்வுரு நீங்கப்பெற்றமையால், இனியாவரேனும் இத்திதியிற் நேவரீரைப் பூசிப்பார்களாயின், அத்தகையோர்க்கு நேர்ந்த இடையூறுகையொழித்து வேண்டியவரங்களைப் பாலிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாலும், அவற்றைத்திருச் செவியேற்றருளிய விநாயகக்கடவுள் அவ்வாறே வரம்பாலித்தனர் என்பது புராணசரிதையென்பதைத்தெரிவிப்பான், “இதனைமார்கழித்திங்களிற்சட்டியினிசைத்த-விதிவழுக்குறாதன்பொடுநோற்பதும்விதி.” என்றார். இதனை “இற்றைநாளெனுமார்கழிச்சட்டியினேனியேற்-குற்றுநீலமுதவியசிறப்பினுலிதனின்- மற்றுமாண்டுகொறுநினைவழிபடுவார்கட் - கற்றநீக்கிவேண்டியபொருளளித்தருளென்றான்.” எனவும், “உரைத்த நல்வரமுதவியாயினையுடன்கொண்டு - நிரைத்தபல்வளத்தோங்கியநெடுங்கயிலாய - மிரைத்துமுற்றியசேனையோடும்மெனவடுத்து - விரைத்தகொன்றையார்பதம்பணிந்தனர்விநாயகரே.” எனவும்வரும் விநாயகபுராணத்திருவிருத்தங்கொணுதெளிக, ஆல் - அசை. பெருவியாதி நேர்த்தார்க்குக் கைகால்குழைதல் நமை சிரங்கு உணவாதி களில்வெறுப்பு உதிரம்சீயொழுகல் முடைநாற்றம்வீசல்முதலிய பலவிதரோய்கள்சம்ப வித்தலின், “பெரும்பிணிச்சாகரம்.” என்றார். (௩௮௦)

அன்றி மைந்தரிற்சிறந்தனனவனிகாத்தளித்து
வென்றிவெண்குடைவிளங்கினன்மென்மருங்கனுக்குங்

குன்றவெம்முலைத்திலோத்தமைமனை யெனக்கொண்டா
னென்றுமீறிலாக்கயிலைபெற்றிருந்தனனின்னும்.

(இ - ள்.) அன்றியும் புத்திர பாக்கியத்தில் மேம்பட்டவனும் உலகத்தைக்காவ
ல்பூண்டு பாதுகாத்து, வெண்கொற்றக்குடையுடையவனும் விளங்கினான். துட்ப
மாகிய இடையைவருத்துகின்ற மலைபோலும் பெரிய தனங்களையுடைய திலோத்த
மையை மனைவியாகக்கொண்டவனாய் பின், எக்காலத்தும் அழிவில்லாத கயிலைப்பத
வியையடைந் தின்னுமங்கிருக்கின்றனன். எ - று.

உலகபோகங்களை யதுபவித்து வெறுத்துத்தேவபோகங்களையுஞ் சின்னாதுபவித்
துக் கயிலைப்பதவியடைந்தானென்பார், “மென்மருங்கனுக்குங் - குன்றவெம்முலைத்
திலோத்தமைமனை யெனக்கொண்டா - நென்றுமீறிலாக்கயிலைபெற்றிருந்தனனின்
னும்.” என்றார். (நஅக)

உருக்குசெம்பொனொத்தொழுகுபுன்புரிசடையுடையீ
ரருட்பெருங்கடலைங்கரன்விரதமுற்றறைந்தேந்
திருக்குவெள்ளெயிற்றசுரர்வெங்குலமுதறீர
முருக்குவேற்படையறுமுகற்குள்ளனமொழிவாம்.

(இ - ள்.) உருக்கிய செம்பொன்னைப்போன்று நீண்டு அற்பமாகிய முறுக்கிய
சடையையுடைய முனிவர்களை! பெரிய கிருபாசமுத்திரமாகிய விநாயகக்கடவுள்
விரதங்கள் முழுவதுங்கூறினோம். வஞ்சனையுடையவர்களாகிய வெள்ளிய பற்களை
யுடைய அசுரர்களது கொடியகுலத்தின் வேரறும்படி கொன்றருளிய வேலாயுதமேந்
திய சண்முகக்கடவுளுக்குள்ள விரதங்களைக்கூறுகின்றோம். எ - று.

செம்பொன்னிறமும் நீட்சியும் சிறுமையும் முறுக்குமுடைய சடை என்றபடி.

ஐப்பசித்தலைச்சுக்கிரவாரத்தினலரி
யுற்பவித்திகொலையிலொண்புனல்குடைந்து
கொற்கொள்வேற்படைக்குமரனையுளம்படக்குணியா
முற்செயப்படுதினக்குறைமுறையினன்முடித்து.

(இ - ள்.) ஐப்பசிமாதத்தில் வருகின்ற முதல் வெள்ளிக்கிழமையினன்று சூரி
யோதயகாலத்தில் சிறந்த தீர்த்தத்தில் நீராடி, வெற்றிபெற்ற வேலாயுதமேந்தியருமா
ரக்கடவுளை மனத்திலே தியானித்து, காலையில் செய்யவேண்டிய நித்திய விதிகளைக்
கிரமப்படிசெய்து முடித்து. எ - று.

கொன்கொள்வேற்படை யெனற்பாலது எதுகைநோக்கிக் கொற்கொள்வேற்ப
டை எனவலித்தது. (நஅக)

ஒளிப்பசும்பொனாற்குரமெறுமுகனுருவக்
தெளித்தவன்பொமியற்றியபின்னரிற்றிராரீர்
நளிப்பசும்பொனிறற்சும்புநெற்பரப்பியநாப்பன்
குளிப்பவைத்துமாந்தழைமணிக்கும்பமேற்கொடுத்து.

(இ - ள்.) பிரகாசமிக்க பசும்பொன்னுலே சூரனைக்கொன்றருளிய சண்முகக்
கடவுளின் திருவுருவத்தை, மனந்தெளிந்த மெய்யன்புடனே அமைத்தபிறகு, நெந்

பரப்பி அதன்மத்தியில், அலைகளையுடைய குளிர்த்த சலம் நிரம்பிய பசும்பொன்றம் சமைத்த குடத்தையழுந்தவைத்து அழகிய அக்கும்பத்தினிமீது மாவிலையைச்செருகி.

நெற்பரப்பிய நாப்பண் திரைநளிநீர்ப்பசும்பொன்றம்சுப்பு குளிப்பவைத்து என மாற்றுக. (ந அச)

இயற்றுபொன்னுருக்கெளவியசுத்தியினிலக்கி
புயர்த்தகும்பமீதமைத்து நூல்விதிமுறையுரைத்த
முயற்சியாரணமந்திரப்பவித்திரமுற்றச்

செயப்படுத்திருவருச்சனைமுதலியதிருத்தி.

(இ - ள்.) முன்னமைத்துள்ள சண்முகக்கடவுளின் பொன்னுருவத்தைப் பஞ்ச கௌவியத்தால் அபிடேகித்துச் சுத்திபுரிந்து, நென்மத்தியில் வைத்திருக்குங் கல சத்தின் மேல்வைத்து, ஆகமங்களிற் கூறியவிதிப்படி தொடர்ச்சியாயுள்ள வேதமந் திர சுத்திமுடியுமாறு செய்யப்படுவதாகிய சிறந்த அருச்சனைமுதலியவற்றைத் திருந் தச்செய்து. எ - று.

ஸ்தாபித்த கலசத்திற்குச்செய்யவேண்டிய தொடர்ச்சியாயுள்ள விதிகளாவன:— அக்கலசத்திற்குச் சந்தனம் புட்பம் அக்ஷதை முதலானவைகளைத் தரித்தல், பிறகு மூர்த்தியை அதன்மேல் எழுந்தருளச்செய்தல், சங்கற்பங்கூறித்தாபித்தல், அர்க்கி யம் பாத்தியம் ஆசமனங்கொடுத்தல், அபிடேகித்தல், வஸ்திரந்தரித்தல், பூணூல் தரித்தல், சந்தனந்தரித்தல், மலர்களாலருச்சித்தல் என்னும் இவைகளே. இவ்வொ வ்வொன்றும் புரியுந்தோறும் அவ்வவற்றிற்குரிய மந்திரங்களுடன் புரியவேண்டு மென்பார், “தானுரைத்தவிதிமுறைமுயற்சியாரணமந்திரப்பவித்திரமுற்ற.” என்றார்.

மங்கைபாகன தாலயம்புகுந்துவணங்கிப்
பொங்குதிபமேமுதலியவமுதொடும்பொலிவித்
தெங்களிச்சனைத்தக்கணம்வலன்றிரிந்தேத்திக்
கங்குலிற்பெறுபலாதிபுண்டத்தினங்கழித்து.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் கலசபூசைசெய்தபின்பு, அம்பிகையை யோர்பாகத் துடைய சிவபெருமான் திருவாலயத்திற்சென்று நிலமுறப்பணிந்து, விசேடித்த தீப தூபரைவேத்தியம் முதலியவைகளுடன் விளங்கச்செய்வித்து, எங்கள் சிவபெருமா னை வலது பாரிசமாகப் பிரதக்கணம்புரிந்து துதித்து, அன்றிரவு நிவேதித்துப்பெற்ற பழமுதலியவற்றைப்பசித்து அன்றையத்தினம்போக்கி. எ - று. (ந அசு)

அற்றைநாட்டுங்கங்குனீத்தலரிவந்தெழுந்த
பிறறைநாட்புனல்குடைந்துதங்குறைநிறைபின்னர்க்
கற்றைவார்சடையெம்பிராற்கைதொழுதமைத்த
மற்றைவிம்பமுங்கும்பமுமறையவர்க்குதவி.

(இ - ள்.) அன்றையத்தினம் இரவுகழித்துச் சூரியோதயமாகிய மறுநாள் நீராடி, தங்கள் நித்தியக்கடன்களை முடித்தபிறகு, கூட்டமாயிருக்கும் நீண்ட சடையை யுடைய எமது பெருமானைக் கைகளைச் சிரமேற்கூப்பி வணங்கி, முன்பு தாபித்துள்ள அக்கலசத்தையும் அதன்மீதுள்ள சண்முகக்கடவுளுருவத்தையும் வேதியர்களுக்குக் கொடுத்து. எ - று. (ந அச)

அடிசிலாரமுதாங்கவர்க்கினிதெனவருளிப்
படிசிரம்படப்படிந்தவர்ப்போக்கியபின்னர்
குழலவேணிரம்பரனடியவரொடுங்குடிக்
கடிகையொப்பதிற்பாரணந்துய்த்துளங்களிப்பார்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்களுக்கு, இது இனிமையானதென்று சொல்லும்படி சிறந்த அமுதுபடைத்து, பூமியிற் சிரசு பொருந்தும்படி வணங்கி அவர்களுையனுப்பிய பிறகு, கங்கையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் திருவடியாருடன்கலந்து, ஒன்பது நாழிகைக்குள்ளாகப் பாரணப்புசித்து மனமகிழ்வார்கள். எ - று. (ந.அ.அ)

ஈதுமுற்படுவிரதமற்றிதனையிப்பரிசே
யோதுசித்திதாமுதலியவருடமொன்றுற்ற
தீதில்கார்த்திகையாறிரண்டெய்துமத்தினத்திற்
காதுசூர்ப்பகையருள்பெறநோற்பதுகடனே.

(இ - ள்.) இதுவே முதன்மையான விரதம். இவ்விரதத்தை இவ்வாறாகவே சொல்லப்படுகின்ற வருடமொன்றில் வருகின்ற சித்திரைமுதலிய டன்னிரண்டு மாதங்களிலும் குற்றமற்ற கார்த்திகைநட்சத்திரம் வருகின்ற பன்னிரண்டுநாட்களில், சூரனக்கொன்றருளிய பகைவராகிய முருகக்கடவுளின் திருவருளைப்பெறும்படி அதுட்டிப்பது கடமையாகும். எ - று.

ஓதுவருடமொன்றுற்ற சித்திரைமுதலியவாறிரண்டு தீதில் கார்த்திகையெய்து மத்தினத்தில் எனவும், சூர்க்காதுபகை யருள்பெற எனவும் மாற்றுக. ஏ - அசை.

முருகனன்புறுவீருச்சிகத்திங்களேமுதலாய்
வருடமொன்றினிற்சட்டிநாலாறவைவருநா
ளருளினிப்படித்திருவுருக்கும்பமீதமைத்தே
யுருதுகாதலனோற்பவரும்பரிற்பொலிவார்.

(இ - ள்.) முருகக்கடவுளுக்கு விருப்பமாகிய கார்த்திகைமாதம் முதலாக வருடமொன்றிற்கு இருபத்துநான்கு சஷ்டிகள்வருகின்ற தினங்களிலே, அன்புடன் இவ்வண்ணமே திருவுருவஞ்செய்து கலசத்தின்மீது தாபித்து, மனமுருகும் பேரவாவுடனே யதுட்டிப்பவர்கள் தேவர்களைப்போன்று விளங்குவார்கள். எ - று.

மாதத்திற்கிரண்டு டட்சங்களும் பட்சத்திற்கொவ்வோர் சஷ்டித்திதியுமாக வின், “வருடமொன்றினிற்சட்டிநாலாறு” என்றும், அன்பினது விளவே யருளாக வின், “அருளின்,” என்றும், அன்பு சிறப்பும் ஆசை பொதுவுமாகவின் வேறுபிரித்து, “உருகாதலன்,” என்றும் கூறினர். வீருச்சிகத்திங்கள் - கார்த்திகைமாதம். அன்பினது விளவேயருளென்பதை, “அருளென்னுமன்பின் குழவிபொருளென்னுஞ்-செல்வச்செவ்வியாலுண்டு,” என்னும் திருக்குறளானும், அன்புவேறு ஆசைவேறென்பதை, “ஆசையும்புமபிமானமுமுனது - பூசையிலேவைக்காதுபொய்க்காளாய்ப் - பேசரிய-பெண்ணாசையாதிபிடித்துழன்றேன்போருரா - வெண்ணாதுநின்றையிருந்து.” என்னும் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. (ந.க.0)

நீலவண்டறைபசுந்துழாய்நெடும்புயல்வண்ணன்
கோலவுந்தியந்தாமரைநான் முகக்குரிசில்

காலமோர்ந்திவைவரன்முறைநோற்றனர்கடுங்கா
ராலமன்னவாளசுரரைக்கடந்தனரந்நாள்.

(இ - ள்) முற்காலத்திலே, கருநிறவண்டுகளொலிக்கின்ற பசிய துளபமாலையணிந்த நீண்ட மேகவண்ணராகிய திருமாலும், அவரது அழகிய நாபிக்கமலத்திலுதித்த நான்முகக்கோளையுடைய பிரமனும், இவ்விரதங்களை யதுட்டிக்கின்ற காலமறிந்து அதுட்டித்தவர்களாய், கொடேரமாகிய கறுத்த விடத்தையொத்த ஒளியுள்ள அசுரர்களைவென்றார்கள். எ - று.

இவ்விரதங்கட்குரிய மாதம் திதி முதலியவற்றைத் தேர்ந்தென்பார், “காலமோர்ந்து.” என்றார். (ந.கூக)

முழுநிலாக்குடைமுசுருந்தன்மனுமுறைபுரந்தோ
னெழுவுதிண்புயனோற்றனன்கணங்களுக்கிறையா
யொழுதுவெள்ளருவித்திருக்கயிலைபெற்றுயர்ந்தான்
றொழுதவத்தினீரவனையெத்தேவருந்தொழுவார்.

(இ - ள்.) யாவருந் தொழத்தக்க தவத்தையுடைய முனிவர்களே! பூரணசந்திரனைப்போத்த வெண்கொற்றக்குடைநீழலில் உலகத்தை மனுநீதியின்படி அரசாண்டிருந்த உயர்ச்சிபெற்ற வலியதோள்களாவாய்த்த முசுருந்தச்சக்கரவர்த்தி, இவ்விரதத்தையோற்றுச் சிவகணங்களுக்குத்தலைவனாய், வெண்ணிற அருவியொழுங்குகொண்டிருக்கும் திருக்கலைப்பதவிபெற்று மேன்மையடைந்தான். அச்சக்கரவர்த்தியைத் தேவர்களினவரும் பணிவார்கள். எ - று.

முசுருந்தச்சக்கரவர்த்தி இவ்விரதையோற்றுச் சிவகணங்களுக்குத் தலைவராய் மேன்மைபெற்றதைக் கந்தபுராணம் கந்தவிரதப்படலத்தில் “என்றிவைகுரவன்செப்பவிறையவன்வினவியெந்தாய் - நன்றிவைபுரிவென்னுந்நனிபெருவேட்கையெய்தியன் - றுதொட்டெண்ணில்காலமவ்விரதங்களாற்றிக் - குன்றெறிதுதிவேலையன்குரைகழலுன்னினோற்றான்.” என்றும், “விண்ணவர்கோனேகியபின்விரவுபுகழ்க்கருவூரி - லெண்ணரியபலகாலமிறையரசுசெலுத்தியபின் - மண்ணுலகம்புரக்கவங்கிவன்மனுக்குமுடிசூட்டித் - துண்ணெனவேநோற்றிருந்துதொல்கயிலைநையடைந்தான்.” என்றும் வரும் திருவிருத்தங்களானுந்தெளிக. (ந.கூஉ)

நாரதப்பெரும்பெயரினோன்முதலநம்போல்வார்
பேரருட்பெற்றோற்றனர்வரன்முறைபிழையார்
மேருமால்வரைமுதலிறந்திறப்பினும்விளியாச்
சார்வரும்பெரும்பதவிபெற்றின்னமுஞ்சரிப்பார்.

(இ - ள்.) நாரதரென்னும் சிறந்த திருநாமத்தைப்படைத்தவர் முதலிய நம்மையொத்த முனிவர்களும், ஆகமவதிவழுவாவண்ணம் முருகக்கடவுளின் மேன்மையமைந்த திருவருளைப்பெறும்படி இவ்விரதங்களை யதுட்டித்தவர்களாய், பெருமைமிக்க மேருமலைமுதலியன அழிந்துகழியினும் அழியாததாய், யாவரும் அடைதற்கரியதாயுள்ள பெரியபதவிகளையடைந்து இன்னமும் வசித்திருப்பார்கள். எ - று.

இப்புராணக்கூறும் சூதமுனிவரும் முனிவர் கணத்திற்சேர்ந்தோராகவின், “நாரதப்பெரும்பெயரினோன்முதலநம்போல்வார்.” என்றும், மேரு இமையம் கைலை

என்னும் இத்தகைய தானங்கள் சிவபிரானப்போன்றே சர்வசங்காரகாலத்தும் அழிவின்றியிருப்பனவாகலின், அவ்வுயர்வைக்குறிப்பிப்பான், “மேருமால்வரைமுதலிற் திறப்பினும்.” என்றும், அம்முனிவர்களடைந்தபதவிகள் அழிவின்மையுடன் சாமானியராலடைதற்கருமையுமுடையதென்பார், “விளியாச்சார்வரும்பெரும்பதவி.” என்றும், அப்பதவிகளில் ஏனையரைப்போன்று காலவரையறையா யிருப்பவர்களல்லர் சதாவசிப்பவர்களென்பார், “இன்னமுஞ்சரிப்பார்.” என்றுங்கூறினர். இவ்விவரத்தை நாரதமுனிவரும் அதுட்டித்தனரென்பதை, “நாரதன்வினவியீதுநான் புரிந்திடுவெனெனப் - பாருலகதனிவ்ந்துபரணிநாளபராணத்தி - லோர்பொழுதுணவுகொண்டேயொப்பில்லகார்த்திகைநாடனில் - வீரவேற்றடக்கையண்ணல்விரதத்தையியற்றலுற்றான்.” என்னும் கந்தபுராணக்கந்தவிவரதப்படலத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக.

(நகூஉ)

இத்தனிப்பெருவிரதநோற்றிழைப்பவரிற்வா
முத்திபெற்றவரெத்தனைபேரெனமொழிவா
மத்தனாருங்கயிலேவீற்றிருந்தனரவரைச்
சித்தமோரினும்முழைத்தீமையுஞ்சிததும்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற பெரிய இவ்விவரத்தை அதுட்டித்து அழியாத முத்தியடைந்தவர்களும் இப்போதும் அதுட்டித்து வருபவர்களும் எத்தனைபெயர்களென்று கூறுவோம். இவ்விவரமதுட்டித்தவர்களேவரும் சிவபெருமான் திருக்கையில் வீற்றிருந்தார்கள். அவர்களை மனதிலே தியானிக்கினும் நமது தீமைகளும் அழியும். எ - று.

இவ்விவர மதுட்டித்துப் பேறுபெற்றோர்கள் அளவிற்ந்தோரென்பதை, “இப்படியாராளிவ்விவரத்தையியல்பினோன்று - முப்புவனத்தின்வேண்டுமுறைமையைடைந்தநீரார் - மெய்ப்படுதொகையையாரேவிளம்புவரீதேயன்றி - யொப்பரும்விரதம் வேறுமொன்றுளதுரைப்பக்கேண்மோ.” என்னும் கந்தபுராணக்கந்தவிவரதப்படலத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக.

(நகூசு)

ஆதலான்மொழிவிரதமுன்றவற்றினுளடிகா
ளோதிலொன்றெனுநோற்பதுவேண்மொலுமையாள்
காதன்மைந்தனைக்கருத்தாநினைப்பினுங்கதிமற்
றேதுவேண்மதுமதுநமக்கெய்துவதெளிதே.

(இ - ள்.) முனிவர்களே! ஆகையால் நாம் இப்போது கூறிமுடித்த முருகக்கடவுள் விரதங்கள் மூன்று. அம்மூன்றனுள் குறைத்துச்சொல்லுமிடத்து ஓர் விரதமாயினும் அதுட்டித்தல்வேண்டும். உமாதேவியாரின் அன்புள்ள புத்திரராகிய இளைய பிள்ளையாரை மனதிற்பொருந்த ஒருக்கால் நினைப்போமாயினும், நாம் எப்பதவியை விரும்புகின்றோமோ? அப்பதவி நமக்கடைவது அநிசுலபமாகும். எ - று.

ஆல் - மற்று. ஏ - அசைகள். இளையபிள்ளையாரே குழவிப்பருவமுடையராய் அம்பிகையார் வளர்க்கவளர்த்தாராகலின், “உமையாள்காதன்மைந்தன்.” என்றார். இவ்வாறு அம்பிகையார் வளர்த்தனரென்பதை, “மும்மையுலகெங்கும்பரந்தொளிபரப்பிடுமுதற்பரையெடுத்தீணத்து - முதருட்புனிதநீர்நிறையவாட்டிப்பெருமைமொய்த்தநித்தியவாடையான் - மெய்ப்முழுதுமொத்தியிருவேற்றவத்துவிதவெண்ணீரணி

ந்துமிளிரும் - வீறுபூரணநிலப்பொட்டுமிடப்பெரியமெய்ஞ்ஞானதிபதட்டா - ஸம்
மநுவுமாலத்திசுந்நிமந்நிச்சையுடனானுநன்கிரியையென் - நருள்செவிலிபாயரங்க
ருகிலுவாறாறகன்நெவவாரியிலெழுந் - செம்மையாரமுதம்புகட்டவளருங்குழவி
செங்கீரையாடியருளே - திரிமலமகலவருகுமரசரவணமுருகசெங்கீரையாடியரு
ளே.” என்னும் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. விரதங்கள் மூன்றா
வன:— சுக்கிரவாரவிரதம் - சஷ்டிவிரதம் - கார்த்திகைவிரதம். (நகூடு)

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிநீத்தம்.

கடுங்காலக்கொடுவடவைக்கொழுந்தனையபுரிசடையீர்கடனீர்ஞால
மடுங்காலத்திரிசூலப்படை முதலோன்விரதமுதலறிந்தவெல்லா
மொடுங்காதவழியுறத்தேம்வயிரவற்கொன்றுளவிரதமுரைக்கேழுள்ளஞ்
சடுங்காமத்தழலவிக்குநீர்மையீர்கெண்மினெனச்சொல்லுந்நுன்.

(இ - ன்.) கரேசித்தனாகிய யமனை நிகர்த்த கொரேமமைந்த வடவாக்கினியின்
கொழுந்துபோன்ற நிறமுள்ள முறுக்கியசடையையுடைய முனிவர்களே! மனதைச்
சுடுகின்ற காமாக்கினியைத்தணிக்கின்ற தன்மையையுடையவர்களே! கடலாற்முழப்
பட்ட உலகத்தையழிக்கின்ற சர்வசங்காரகாலத்திற்கு முதல்வராகிய சூலாயுதமேந்
திய சிவபெருமானுக்குரிய விரதங்கள் முதலாக யாம் உணர்ந்துள்ளவரையில் சுருக்
காதபடி விரித்துக்கூறினோம், இனி வயிரவக்கடவுட்குரிய விரதமொன்றுண்டு, அத
னைக்கூறுகின்றோம் கேளுங்களென்று சூதமுனிவரோதலாயினர். எ - று.

கடுங்காலக்கொடுவடவைக் கொழுந்தனைய புரிசடையீர் உள்ளஞ் சுடுங்காமத்
தழலவிக்கு நீர்மையீர் எனவும், அடுங்கால முதற்றிரிசூலப்படையோன் எனவும் கூட்
டியுரைக்க. காமம் மனதைத்தகிக்குமென்பதை, “அம்புமுழுவமவீர்கதிர்ஞாயிறும் -
வெம்பிச்சுடினும்புறஞ்சுடும் - வெம்பிச் - கவற்றிமனத்தைச்சுடுதலாற்காம - மவற்றி
னுமஞ்சுப்பும்.” என்னும் நாலடிவெண்பாவானுந்தெளிக. (நகூண்)

பூருவநின்றெழும்பரிதியுத்தாஞ்சென்றியங்கியதைப்புதியதிங்கட்
சாருமுதற்செவ்வாயிற்புலரியெழுந்தருநதியிற்றழந்தபின்ன
ரோர்வருதங்கருமமுடித்திரசதத்தாற்பொன்னினுருவச்சூலப்
போர்வினைத்துநிலம்புரக்கும்வயிரவனைத்திருவுருவம்பொலியச்செய்து.

(இ - ன்.) கிழக்குத்திசையில் உதயமாகின்ற சூரியன் வடதிசையாகச்சாய்கின்
ற முதன்மாதத்திலவரும் முதற்செவ்வாய்க்கிழமையினன்று, விடியற்காலையில் நித்
திரைவிட்டெழுந்து சிமந்த நதியில் நீராடியபிறகு, உணர்த்தற்கரிதாகிய தங்கடங்கள்
நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு, வெள்ளியினாலேனும் பொன்னினாலேனும்,
சூலாயுதமுருவும்படி யுத்தம்புரிந்து உலகத்தைக்காவல்பூண்டிள்ள வயிரவக்கடவுளின்
திருவுருவத்தைவிளங்கும்படி சமைத்து. எ - று.

கிழக்குத்திசில் உதயமாகும் சூரியன் வடதிடையாய்ச்சாய்வது உத்தராயண
மும் தென்றிசையாய்ச்சாய்வது தக்ஷணாயணமும், உத்தராயணத்திற்குத் தைமாதம்
முதல் ஆனிமாதம்வரையில் ஆறுமாதங்களுமாகலின், “பூருவநின்றெழும்பரிதியுத்தா
ஞ்சென்றியங்கியதைப்புதியதிங்கள்.” என்றும், உலகிற்கிடையுறுவினாக்கும் துஷ்ட
தேவதைகளைச் சூலாயுதத்தாற்போர்புரிந்துகொன்றுலகத்தைப்பாதுகாப்பவரென்
பார், “உருவச்சூலப்போர்வினைத்துநிலம்புரக்கும்.” என்றும் கூறினர். (நகூள்)

முன்பிசைத்தபரிசுமணிப்பூரணகும்பந்திருத்திமுதவ்வன் றன்னையன்புடனாக்தினமைத்துப்பூசனைக்கென்றுரியவெலாமமைத்தபின்னரென்பெருக்குமுடிபுனைந்தசிவபெருமான் திருக்கோயிலெய்திமைதீர்பொன்புரையுநெடுத்திமுதவளித்துவலன்றிரிந்துபணிந்துபோற்றி.

(இ - ள்.) முற்கூறியபடியே அழகிய பூரணகலசத்தைத்தாபித்து, அவ்வயிரவக்கடவுளின் திருவுருவத்தை அன்புடனே அக்கலசத்தின்மீ தெழுந்தருளச்செய்து, பூசித்தற்கு வேண்டியவனைத்தையும் சேகரித்தபிறகு, என்புமாலையையும் வெள்ளெருக்கு மலரையும் திருமுடியிலணிந்த சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலையடைந்து, களங்கமற்ற பொன்போன்ற நிறமமைந்த பெருந்தீபம்முதலியவற்றைக்கொடுத்து, வலம்புரிந்து வணங்கித்துதித்து. ஏ - று.

காலே உச்சி மாலை அர்த்தயாமம் அபரணம் என்னும் எக்காலத்தினும் சாத்தத்தக்கதாய்ச் சிவபிரானுக்குரிய அஷ்டபுஷ்பங்களில் வெள்ளெருக்கமலரும் ஒன்றாதலானும், என்புமாலையும் வெள்ளெருக்கு மலர்மாலையும் நிறத்தில் ஒற்றுமையுடைமையினனும், “என்பெருக்குமுடிபுனைந்தசிவபெருமான்.” என்றனர். எக்காலத்தினுஞ்சாத்தத்தக்க அஷ்டபுஷ்பங்களில் வெள்ளெருக்குமொன்றென்பதை, “இலகியபுன்னை வெள்ளெருக்குச்சண்பக - நிலவியவலம்புரிநீலம்பாதிரி - யலரிசெந்தாமரையஷ்டபுட்பமாம் - புலரியம்போதோடெப்பொழுதுஞ்சாத்தலாம்.” என்னும் புட்பவிதிச்செய்யுளானுந்தெளிக. (நகஅ)

பொருதியையநெடும்பரவைபுடைகிடக்குநெடுஞாலம்பொதிந்தகங்குலொருபொழுதுண்டிருக்கவல்லோருபவாசத்தொழிந்தகங்குலொழிந்தபின்வருபுலரியெழுந்துநடும்புனலாடிச்செய்வசெய்துமதிப்பூங்கண்ணி [னர் தருசடிலமௌலிவீம்பங்கும்பமொமேறையோர்க்குத்தானநல்கி.

(இ - ள்) மோதுகின்ற அலைகளையுடைய நீண்ட கடலானது புடைசூழ்ந்துள்ள பெரிய நிலவுலகத்தில், பரவிய இரவில் ஒருபொழுதாகப்புகித்து உபவாசமாயிருப்பவர்கள், உபவாசத்தினுக்கழிந்த இரவு விடிந்தபிறகு வருகின்ற வைகறையிலெழுந்திருந்து, நல்ல தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து முடிக்கவேண்டிய நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, சந்திரனாகிய அழகிய அரும்பையணிந்த சடைமுடியையுடைய வைரவக்கடவுளின் திருவுருவத்தை, அதைத்தாபித்துள்ள கலசத்துடனே வேதியர்களுக்குத் தானமாகக்கொடுத்து. ஏ - று.

வைரவக்கடவுளும் சிவமூர்த்தமாகலின் அம்மூர்த்தத்திற்கும் சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியுண்டென்பதைக்குறிப்பிப்பான், “மதிப்பூங்கண்ணிதருசடிலமௌலிவீம்பம்.” என்றார். மதிப்பூங்கண்ணி என்பதை, “மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலை யான்மகளொடும்பாடி.” என்னும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரத்தானுந்தெளிக.

ஆங்கவர்க்குவழிபாடுபலவியற்றிப்போசனந்தந்தளித்தபின்னர் தேங்குநதிமதிபுனைந்தசெழுஞ்சடிலச்சிவபெருமானடியார்க்குவிப்பாங்கிருத்தியறுசுவையிற்பாரணங்கொண்டினிதுவப்பர்ப்பசியசட்டையோங்குவயிரவக்கடவுட்குவந்திடுமாவிரதமீதினமொன்றுண்டால்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்க்கியற்றவேண்டிய உபசாரங்கள் பலவற்றையுமியற்றித் திருவமுதுபடைத்தபிறகு, தேக்கெடுக்கின்ற கங்கைநதியையும் மூன்றாம் பிறையை

பும் அணிந்த செஞ்சடையையுடைய சிவபிரான் திருத்தொண்டர்களைவரவழைத்து, அவர்களைப்பக்கவிலிருக்கச்செய்து அறுசுவையோடுசூடிய அமுதைப்பாரணங்கொண்டு இனிமையுடன் மகிழ்வார்கள். பச்சைநிறமுள்ள கஞ்சகத்தையுடைய பெருமை மிக்க வைரவக்கடவுளுக்குவப்பை விளைவிக்கும் சிறந்த விரதம் இதுவாகும். இன்னுமோர்விரதமிருக்கின்றது. எ - று.

ஆல் - அசை. கருமைக்கும் பசுமைக்கும் ஒற்றுமையிருத்தலின் கரியகஞ்சகத்தை, “பசியசட்டை.” என்றார். வைரவக்கடவுள் கருநிறக்கஞ்சகமுடையரென்பதை, “வெஞ்சினப்பரியமுன்மீதுபோர்த்திடு - மஞ்சனப்புகையெனவாலாமெனச் - செஞ்சுடர்ப்படிவமேற்செறித்தமாமணிக்-கஞ்சகக்கடவுள்பொற்கழல்களேத்துவாம்.” என்னும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தத்தானுந்தெனிக. (ச00)

சித்திரைத்திங்களினெடுத்தபரணிநாளிவ்வாறு சிதையாவண்ணம் பத்திபடுகும்பவிற்பம்படநோற்பதின்னுமொன்றைப்பசியின்வந்து முத்திரும்பரணிநாண்முறைநோற்பதில்வண்ணமுயன்றுநோற்பார் தத்தருவித்திருக்கயிலைப்பேரரசுதமதெனவீற்றிருப்பர்தப்பார்.

(இ - ள்.) சித்திரைமாசத்தில் வருகின்ற பரணிநட்சத்திரத்தினன்று இவ்வண்ணமே வருவாதபடி வரிசையாய்வருகின்ற கலசமும் திருவுருவமும் அமையும்படி அதுட்டிப்பது. இன்னுமொன்று ஐப்பசிமாதத்தில் வந்து நன்மையை விளைக்கும் பரணிநட்சத்திரத்தினன்று இம்முறைப்படி அதுட்டிப்பது. இவ்வாறாக இம்மூன்று விரதங்களையும் முயற்சித்து அதுட்டிப்பவர்கள், தவறாதவர்களாய் அருவிநீர்பாய்கின்ற திருக்கையிலின் சிறந்த அரசாட்சி தம்முடையதாகவே வீற்றிருக்கப்பெறுவார்கள்.

தைமாதத்திலவரும் முதற்செவ்வாய்க்குழமை சித்திரைப்பரணி ஐப்பசிப்பரணி என்னும் இம்மூன்று நாட்களினும் வருடந்தோறுந்தவறுது இவ்விரதத்தையதுட்டிப்பவர்களும், அல்லது இம்மூன்றில் ஏதேனுமொன்றை இடைவிடாததுட்டிப்பவர்களும் கைலைப்பதவியடைவார்களென்றபடி. சிவகணத்தலைவராவாரென்பார், “திருக்கைலைப்பேரரசுதமதெனவீற்றிருப்பர்.” என்றார். சிவசாஸ்திரம்பெறுவாரென்பாரிவ்வாறு கூறினரென்பாருமுள்ள. (ச00)

ஓராழித்தனித்தடந்தேருதயவனேற்றொருமூவர்படையினாலும் பேராக்கஞ்சகம்பெற்றினிதுவந்தானாதலினம்பெருமானேன்பு சீராயமுன்றினிம்ற்றொன்றேனுநோர்க்கினவர்தீமையெல்லாமாராயினெரிபெஞ்செனமாயுங்கயிலையிற்சென்றடைவரமாதோ,

(இ - ள்.) ஒற்றைச்சக்கரமுடையதாய் ஒப்பற்று விசாலித்துள்ள தேரையுடைய சூரியன் இவ்விரதத்தை யதுட்டித்து, சிறந்த திரிமூர்த்திகளின் ஆயுதங்களாலும் அழியாத அங்கியைப்பெற்றுக்கொண்டு இனிமையுடன் மனங்களித்தானாதலால், எமது வைரவக்கடவுளின் விரதமாகச்சிறந்த இடமுன்னுள் ஒன்றையாயினும் அதுட்டிப்பார்களாயின், ஆலோசித்தரைக்குமிடத்து அவர்கள் புரிந்த பாபங்களினைத்தும் அக்கினிப்பொறிபட்ட பஞ்சப்பொதிபோல் அழிந்துவிடும். அன்றியும் திருக்கையிலினும் போய்ச்சேர்வார்கள். எ - று.

திரிமூர்த்திகளின் ஆயுதங்களாவன:— தண்டாயுதம் சக்கராயுதம் சூலாயுதம் என்பனவாம். இவற்றை முறையே பிரம்ம விஷ்ணு உருத்திரமூர்த்திக்குக்கொள்க. மாத - ஓ - அசைகள். (ச00)

ஈ. துவயிரவக்கடவுட்கியன் றுநிகழ்ந்திவிரதமிதுமுன்போதக்
காதுநெடுங்கொடுவடைகொப்புளிக்குநெடுஞ்சுரிகைக்கரத்தனாகித்
திதிழைக்கும்பேரகந்தைத்தக்கனியற்றியவேள்விசுதையநூறிப்
போதருமெம்பரனெந்தைவிரபத்ரற்குளவிரதம்புகலக்கேண்மின்.

(இ - ள்.) இதுதான் வைரவக்கடவுளுக்கியற்கையாய் வழங்கிவரும் விரதமாகும். இதுமுடிவாக், கொல்லத்தக்க மிக்கொடுமைவாய்ந்த வடவாக்கினியைக்கொப்பளிக் கின்ற நீண்டவாளாயுதமேந்திய திருக்கரமுடையவராய், கெடுதியைப்புரியும் மிக்க அகங்காரமுடைய தக்கன் புரிந்த யாகங்கெடும்படியழித்து, திருக்கலைக்கெழுந்தரு ளிய எமதுபெருமானும் எமது பிதாவுமாகிய வீரபத்திரக்கடவுட்குரிய விரதத்தைக் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக. எ - று.

வைரவக்கடவுளின் விரதங்கள் முடிவாதலாலென்பார், “இதுமுன்போக.” என் றும், ஏனையர்கரத்திலேந்தும் வாளாயுதம் போலாது மிக்க வீரத்தன்மையுடைய வாளா யுதமேந்திய காரணத்தால் வீரபத்திரரென்னும் திருநாமந்தாங்கியதைக் குறிப்பால் விளக்குவான், “காதுநெடுங்கொடுவடைகொப்புளிக்குநெடுஞ்சுரிகைக்கரத்தனாகி,” என்றும், தக்கன் யாகசங்காரார்த்தங்கொண்டருளிய மூர்த்தமென்பார், “திதிழைக் கும்பேரகந்தைத்தக்கனியற்றியவேள்விசுதையநூறிப்போதரும்,” என்றும், வீரபத்தி ரக்கடவுள் சிவபிரானின் வேறல்லரென்பதையுணர்த்துவான், “எம்பரமனெந்தை வீரபத்திரற்கு.” என்றுகூறினர். பத்திரம் - வாளாயுதம். இதனையறியார் வீரபத்தி ரக்கடவுளைச் சிவபிரானின் வேறாகவும் அவரது புத்திரராகவுக்கூறுவர். (சு0௩)

தெரிந்தெழுசித்திதைத்திங்கண்முற்படுசெவ்வாய்க்கிழமைவிடியல்சென்று பெருந்திரைநீர்குடைந்தெழுந்தமுன்னியமக்குறைமுடித்தபின்னர்வெண்ணூல் வரிந்தமணிக்குடமமைத்துப்பொன்னினிலெந்தைபிரான்வடிவத்தோடு பொருந்துபதுமையையந்தக்குடத்திருத்தியருச்சீனையும்புரிந்துபோற்றி.

(இ - ள்.) வருடத்தின் முதலில் வருகின்ற சித்தினாமாதத்தின் முதற்செவ்வாய் க்கிழமையையறிந்து, அன்று விடியற்காலையின்போய், பெருந்த அலைகளையுடைய நல்ல நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து காலையிற்செய்யவேண்டிய நித்தியகர்மங்களைச்செய்து முடித்தபிறகு, வெண்ணிற நூல்சுற்றிய அழகிய கலசத்தைத்தாபித்து, பசும்பொன்னு லே எமது பிதாவும் பெருமானாகிய வீரபத்திரக்கடவுளின் திருவுருவங்களோடி யைந்த மூர்த்தத்தை, அக்கலசத்தில் எழுந்தருளச்செய்து பூசையுஞ்செய்து அறித்து.

ஆற்றூரீரில் முழுகவேண்டுமென்பார், “பெருந்திரைநீர்குடைந்தெழுந்து.” என்றார். (சு0௪)

கொள்ளைநீர்சடைக்கரந்தபரமனமர்ந்துடையதிருக்கோயில்புக்கு வெள்ளீர்பிடுகமுதலியபூசனைக்குரியவிரும்பியிந்து
கிள்ளைவார்குழையொருபாகத்தலையஞ்சுழ்ந்துவணங்கியிண்டு
நள்ளிராவுணவொழிவரல்லரேற்பலாதிதுகர்ந்திருப்பர்நல்லோர்.

(இ - ள்.) வெள்ளமாய்ப் பிரவாகித்துவந்த கங்கையைச்சடையிலணிந்துகொண் ட சிவபெருமான்விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலையடைந்து, கங்கா தீர்த்த முதலாகிய அபிபேசுத்திற்குரிய வஸ்துக்களையும் பூசித்தற்குரிய வஸ்துக்களையும்

விருப்பத்துடன்கொடுத்து, வள்ளையைப்போலும் நீண்ட செவிகளைப்படைத்த உமாதேவியை யோர்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருவாலயத்தை வலமாகவந்து பணிந்து திரும்பி, நெராத்நிரியில் ஆகாரமின்றியிருப்பார்கள். அல்லது பெரியோர்கள் பழமுதலியவற்றைப் புசித்திருப்பார்கள். ஏ - ஹ.

அபிடேகத்திற்குரிய வஸ்துக்களாவன:— எண்ணெய் - பஞ்சகவ்வியம் - பஞ்சாமிர்தம் - மாவு - கஸ்தூரிமஞ்சள் - நெல்லிப்பருப்பு - நெய் - பால் - தயிர் - தேன் - கருப்பஞ்சாறு - எலுமிச்சம் பழச்சாறு - இளநீர் - சந்தனக்குழம்பு - தபனகலசநீர். என்னும் இவைகளே அதிமுக்கியமாம். பஞ்சாமிர்தம் ரசபஞ்சாமிர்தமெனவும் பல பஞ்சாமிர்தமெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுள், ரசபஞ்சாமிர்தமாவது - சர்க்கரை தேன் பால் நெய் தயிர் என்னுமைந்துமாம். பலபஞ்சாமிர்தமாவது - மேற்கூறிய ஐந்தனுள் தயினாயொழித்து வாழை பலா மா என்னும் முப்பழங்களையுஞ் சேர்த்த லாம். முதலிற்சொன்ன ரசபஞ்சாமிர்தமிஃதென்பதை, “சர்க்கரைதேன்பானெய் ததியென்றவோரைந்து • மற்புதனுக்காட்டுமமிர்தம்.” என்னும் சிவராத்திரிகற்பத்தா னும், பலபஞ்சாமிர்தமிஃதென்பதைச் சைவபூஷணத்துங்காண்க. அபிஷேகத்திற்குரிய முக்கியவஸ்துக்களையென்பதை, “நல்லதிலநெய்யாடியானிடத்தைந்தாடிநவையி லையமுதமாடி-நல்குராணகாரியம்முறையின் ந்தியேநறுநெய்பாறியிராடியே-மெல்ல மலர்மதுவாடியின்கழைச்சாறுடிமென்பழச்சாறுடியே - விழையுமிளநீராடியார்க்குழம் பாடியிதியினமைதபனமாடி- யொல்லேநருவெண்டலைப்புழையினிடையோடிநல்லத் திகொடுபைத்ததிலைய-வுரகனுழைவுறவிளங்குமுவிமதியொருபுடையொதுங்கவிடமின் றியசைய - வல்லலறநிறைகங்கையசையாதுநிற்பைநீயபிடேகமாடியருளே-யறிவுற்றெ னங்கைமலர்செறிவுற்றமந்தவிறையபிடேகமாடியருளே.” என்னும் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளருளிய அபிடேகமாலத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (சு0௫)

காலையெழுந்தெம்மானைக்கருத்தமைத்துப்புனலாடிக்கருமமுற்றி மாலைமணிக்குடத்தமைத்தபதுமைபோசனத்தோடுமறையோர்க்கீந்து வேலைதரப்பரந்தெழுந்தகாளகண்டவிடையோன்றனடியார்க்கூவிப் பாலிருத்தியறுசுவையிற்பாரணங்கொண்டினிதுவந்துபரிவர்மேலோர்.

(இ - ள்.) மறுநாட்காலையில் எழுந்திருந்து எமது சிவபெருமானே இருதயத்திற் றியானித்து ஸ்நானஞ்செய்து மித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, மாலைமணிந்த இரத்தனகலசத்திற்குபித்துள்ள வீரபத்திரக்கடவுளின் திருவுருவத்தை, வேதியர்களுக் கமுதுபடைத்து அவர்களுக்குக்கொடுத்து, பாற்கடலிலுதித்து உலகமெங்கும் பரவித் தோன்றிய ஆலகாலத்தைக்கண்டத்திலடக்கிய இடபவாகனராகிய சிவபிரானடியார் களைவரவழைத்து, அவர்களைப் பக்கத்திலிருக்கவைத்து அறுசுவையோடுகூடிய அமு தைப் பாரணமாகப்புகித்து இனிமையான உவப்புடன் அதுட்டிப்பார்கள் பெரியோர் கள். ஏ - ஹ.

திருப்பாற்கடலில் ஆலகாலவிந்தோன்றியபோது உலகெங்கும் பரவியதென்ப தை, “ஈற்றுக்கோடியினெழுமுகிற்கோடியினிருண்டு - கூற்றுக்கோடியின்மறங்கொ டிதிசைதொறுங்குலவுங் - காற்றுக்கோடியின்விரைவினாவ்வையங்கடுந்தீ - னூற்றுக் கோடியிற்பரத்தவ்விடமொலாநொய்தின்.” என்னும் கந்தபுராணம் ததீசியுத்தரப்பட லத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (சு0௬)

ஆயிரநெட்டிதழ்விநிக்குமம்புயவாசனத்திருக்குமையன்செய்ய
பாயிரநூற்படியேற்றுப்பசும்பலகைத்தறல்வீரபத்திரற்குக்
காய்சினத்தினொடும்புகுந்துதக்கனொடுங்கொடியவெம்போர்கடந்தநூன்று
மேயதடந்தேர்நடத்துந்தனிப்பாகுசெலுத்திவென்றிவிளங்காநின்றான்.

(இ - ள்.) நீட்சியுள்ள சகத்திரதளங்களுடன் விகசித்தின்ற தாமரையாதனைத்
திலிருக்கும் பிரமன், செப்பமாகிய வரலாறுகளுடனே யுரைத்திருக்கின்ற ஆகமங்க
ளின்படியே அதுட்டித்து, சிறந்த பரிசையைத்தாங்கியுள்ள வல்லபமிக்க வீரபத்திரக்
கடவுளுக்கு, அவர் கடுங்கோபத்துடன்சென்று தக்கனொடு மிக்ககுரூரமாகிய கடுஞ்
சம்புரிந்தபோது, அவர் ஆரோகணித்த விசாலித்த இரத்ததைச்செலுத்தும் பாகநு
யிருந்து வெற்றியுடன் விளக்கமுற்றிருக்கின்றான். எ - று.

பாயிரம் - வரலாறு. அநேகவிரதங்கள் நோன்புகள் தவங்கள் என்னும் இவற்
றின் வரலாறுகளைத்தையு முரைப்பதாகலின் ஆகமத்தை, “பாயிரநூல்.” என்றும்,
தக்கன் யாகசாலுக்கு வந்திருந்தோரனைவரும் தண்டமடைந்தபிறகு, திருமால் வீரபத்
திரரையெதிர்த்தபோது பிரமன் தேரைக்கொண்டவெந்து நிறுத்திப்பிரார்த்திக்க, அதி
லூர்ந்து போர்புரிந்தனரென்பது சரிதமாகலின், “மேயதடந்தேர்நடத்துந்தனிப்பாகு
செலுத்தி.” என்றனர். இதனை, “ஆயகாலையண்ணலாணையாற்றினான் முகப்பிரான் -
மேயவையமுன்னருப்பவேறிவீரவள்ளு - மாயனோடெதிர்த்துவெம்படைக்கலம்
வழங்கினு-னையவக்கண்முண்டபூசல்யாவர்சொல்லவல்லரே.” எனவும், “காண்டகு
வீரச்செம்மல்கணங்களான்வளைத்துத்தாளின் - மாண்டகுரிகளயாப்புவலித்தலும்புர
விமான்றேர் - தூண்டியவெகின்பாககன்றுணையுதொழுதிரந்து - வேண்டினனடி
கேள்சிறம்விடுத்தருளினியென்றேத்தி.” எனவும்வரும் காஞ்சிபுராணத்திருவிருத்
தங்களினுங்காண்க. (சு௦௭)

இமையாதநாட்டங்களாயிரம்பெற்றுடையபிரானிதனைநோற்று
னமையாதபெருவளத்தின்பெருஞ்சினையகற்பகம்பெற்றடைந்தானன்றிச்
சுமையாடராநிலத்தினீங்கிதனைநோற்றவரவெந்துயரந்தீரந்தா
ருமையானையொருமருங்கினுடையபிரான்சேவடிபெற்றுயந்தாரன்றே.

(இ - ள்.) இமைகொட்டாத விழிகளாயிரமுடைய இந்திரன் இவ்விரதத்தை
யதுட்டித்து, அளவுபடாத பெருஞ்செல்வத்தினைத்தரும் பருத்த கிளைகளைப்படைத்த
கற்பகநாட்டரசாட்சியடைந்தான். அதுவேயலலாமல், அசைக்கின்ற ஆதிசேடனுக்
கோர் தலைப்பாரமாகிய இந்நிலவுலகத்திலே, இவ்விரதத்தை யதுட்டித்தவர்களைய
ரும் கொடிய துன்பங்களொழிந்தவர்களாய், உமாதேவியாரை ஓர் பாகத்திலுடைய
சிவபிரான் திருவடிநீழலைப்பெற்றீடேறினார்கள். எ - று.

அன்று - ஏ - அசைகள். இந்நிலவுலகத்தை ஆதிசேடன் தனக்குள்ள ஆயிரஞ்
சிரங்களிலே ஓர் சிரசின்பாரமாகச் சுமக்கின்றனென்பதை, “உலகமோவரவினுக்
கொருதலைப்பாரம்.” என்னும் ஓளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானும்அறிக.(சு௦௮)

அருமறைநூலந்தணர்நோற்றதியுணர்ந்தறிநானமடைந்தாரன்றிப் [ற்றை
பொருசுழன்மன்னவரநோற்றுப்பகைசெகுத்துப்பொதுக்கடிந்துபுரந்தாரம்

யிருவருணத்தவர்கோற்றுப்பெருவளனுமிருங்கதியுமெய்தாநின்றார்
கருணையுருவெடுத்தனையமாதவத்தீரிதனிலைமைகழறற்பாற்றோ.

(இ-ள்.) அருமையான வேதங்களை யுணர்ந்த மறையவர்களேனகர் இவ்விரதத்தை யதுட்டித்துச் சிவபிரானையுள்ளவாறுணரும் மெய்ஞ்ஞானநிலைமையை யடைந்தார்கள். அல்லாமலும், சத்திக்கின்ற வீரக்கழலணிந்துள்ள அரசர்கள் அதுட்டித்துப் பகைவ ரையழித்துப் பொதுநீக்கி யரசாண்டார்கள். மற்றுள்ள வைசியர்களும் சற்குத்தி ரர்களும் அதுட்டித்துப் பெருஞ்செல்வமும் மேலானபதவியும் பெற்றார்கள். ஆத லால், கிருபையே ஓர்வடிவுகொண்டதையொத்த பெருந்தவத்தையுடையவர்களே! இவ்விரதத்தின்தன்மை சொல்லுந்தகுதியுடையதோ?, எ - று.

நான்குவருணத்தவர்களும் பரம்பரையாக இவ்விரதத்தை யதுட்டித்து அவரவர் கட்டேற்ற பலன்களையடைந்தார்களென்றபடி. (சுசுக)

கொடிப்புரிசைமூன்றுகைத்தெரித்தபிரான்விரதமுதற்குளிர்பூந்தோடு
விரித்தகமலாலயத்தோன்றொழுங்கடவுள்வீரபத்ரவிரதமீற [பான்
வெடுத்தமறைமொழியிருபத்தொன்று நுமக்கிசைத்தனமற்றிவற்றைநோற்
றொடுக்குறினங்கவைக்குள்ளதொன்மரபுவிதித்தபடி சொல்லக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) கொடிகள் நாட்டிய மதில்கள்மூன்றையும் சிரித்தெரித்தருளிய சிவபிரா னுடைய விரதங்கள் ஆகியாக, குளிர்ச்சியான அழகுள்ள இதழ்விரிந்துள்ள தாமரை யாதனமுடைய பிரமன் பணியும் வீரபத்திரக்கடவுளுடைய விரதம் அந்தமாக, வேதங்களெடுத்துக்கூறுகின்ற இருபத்தொருவிரதங்களையும் உங்களுக்குக்கூறினோம். இவ்விரதங்களை அதுட்டிக்கத்தொடங்கவேண்டுமாயின், அவ்விரதங்கட்குள்ளனவா கிய பழமையான முறைமைகளை ஆகமங்களில் ரியமித்தவண்ணம் நாம் சொல்லக் கேட்பீர்களாக. எ - று.

சிவபிரானுக்குரிய விரதங்களொட்டு, பார்வதியார் விரதங்கள்மூன்று, விநாயகக் கடவுளின் விரதங்கள்மூன்று, குமாரக்கடவுளின் விரதங்கள்மூன்று, வைரவக்கடவு ளின் விரதங்கள்மூன்று, வீரபத்திரக்கடவுளின் விரதம் ஒன்று ஆக இருபத்தொன் றுகலின், “எடுத்துமறைமொழியிருபத்தொன்றும்.” என்றார். (சுசுக)

அரசராதியமூன்றுவருணத்தோர்சங்கரசாதியராலந்த
விரதநோற்றுறத்தொடங்கின்மறையோர்க்கொண்டியற்றுவித்தல்விதியாலன்றிப்
பரவையாகமத்துறையுட்படிந்துசிவனருச்சனையிற்பரியுத்தெய்வக்
குரவராலவைநோற்கவேண்டுமொகமங்களுமப்பரிசுகூறும்.

(இ - ள்.) அரசர்கள் முதலாகிய மூன்றுவருணத்தோராலும், சங்கரசாதியரா லும், மேற்சொன்ன விரதங்கள் அதுட்டிக்கத்தொடங்கப்படுமொகில், வேதியர்களைக் கொண்டு செய்வித்தல் முறைமையாகும், அல்லாமலும் ஆகமங்களென்னும் கடற்று றையில் முழுகினவர்களாய்ச் சிவபிரான் பூசையிலன்புடையவர்களாகிய தெய்வீக முள்ள தங்கள் தங்கள் ஆசாரியர்களால் அவ்விரதங்களை யதுட்டிக்கவேண்டியவர்க ளாவார்கள். சிவாகமங்களும் அவ்வண்ணமே முறையிடும். எ - று.

கஷத்திரியர்கள் வைசியர்கள் சூத்திரர்கள் சங்கராசாதியார் என்னுமிவர்கள் மறை யவர்களைக்கொண்டேனும் ஆசாரியர்களைக்கொண்டேனும் இவ்விரதங்களை யாதுட் டிக்கவேண்டுமென்றபடி. ஆல் - அசை. (சகக)

ஏழைபாகத்தரனைக்குறித்தெடுத்தவிரதமுவேழிவற்றுள் வாழியோர்விரதமிழைத்துளரன்றியிழைப்பவர்க்குவழிபாடெய்தி யாழிநீருலகத்திக்கதைகேட்போர்கேட்டவர்க்கண்டருளிற்றாழ்வோ ருழியீற்றினுமூலவார்கடைமுறையிற்கயிலைபுகுந்துறைவான்றே.

(இ - ள்.) உமாதேவியை ஒர்பாகத்திலுடைய சிவபிரானைக்குறித்துக்கூறிய விர தங்கள் இருபத்தொன்றாகிய இவற்றுள்ளே, ஒர் விரதமறுட்டித்தவர்களும் அல்லது அதுட்டிப்பவர்கட்குப்பூசைபுரிந்து, கடல்நீர்க்குழந்த இந்நிலவுலகத்தில் இச்சரித்திரத் தைக்கேட்பவர்களும், அவ்வாறு சிரவணித்துள்ளவர்களைக் கிருபையுடனே பணிபவ் களும், மகாசங்காரகாலத்தினும் அழியாதவர்களாய் கடைசியாகக் கைலைப்பதவியிற் சேர்ந்து வீற்றிருப்பார்கள். ஏ - று.

சிவபிரானைக்குறித்த விரதங்களெட்டேயாயினும், அவர் தேவியாரைக்குறித்தும் அவர் குமாரர்களைக்குறித்தும் அவர் மூர்த்தங்களைக்குறித்துமே ஏனைய பதின்மூன்று ங்கூறுதலின், ஆக்கூடிய இருபத்தொன்றுமே சிவபெருமானைக்குறித்ததாமெனவு ணர்த்துவான், “ஏழைபாகத்தரனைக்குறித்தெடுத்தவிரதமுவேழி” என்றனர். வாழி அன்று-ஏ-அசைகள். (சகக2)

நோற்பவர்நோற்பவர்க்குரியபகுந்தளிப்போர்நோற்பவரானுவலுங்கேள்வி யேற்பவரிக்கதைபடிப்போரிருசெவிதாழ்த்துளந்தாழ்ப்போரிவைநோற்பித் போற்றரியகுரவாடிவீழ்த்திறைஞ்சித்தமக்கியன்முபுரிந்தோசெங்கண் [த மாற்பொருகோட்டிமிலேறுகடவுள்பிரான் திருக்கயிலைமன்னிவாழ்வார்.

(இ - ள்.) இவ்விரதங்களை அதுட்டிப்பவர்களும் அதுட்டிப்போர்க்கு வேண்டிய வைகளைப் பாசுபடுத்திக்கொடுப்பவர்களும், அதுட்டிப்பவர்களால் கூறும்சரிதைக ளைச் சிரவணிப்பவர்களும், இச்சரித்திரத்தை வாசிப்பவர்களும், அவ்வாறு வாசிப் பதைச் செவிகளிரண்டானுங்கேட்டு மனதைப் பதியச்செய்பவர்களும், இவ்விர தங்களை அதுட்டிப்பித்த துதித்தற்குரியராகிய ஆசாரியர்களின் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து தங்கள் தங்கட்கியன்மவளவு உபகரிப்பவர்களும், சிவந்த கண்களையும் போர்புரியும் பெரியகொம்புகளையும் முரிப்பையுங்கொண்ட இடபத்தை வாகன மாகவுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கையில் நிலபெறுவாழ்வார் கள். ஏ - று (சகக3)

சிவவிரதமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் - கூ - க்கு திருவிருத்தம் - கரு0௬.

ப த் த ர வ து

சிவபுண்ணியமான்மியச்சருக்கம்.

கலநிலைத் துறை.

முக்குறும்பெந்நிசிந்தனைமுகிவண்டரற்று
மைக்கருங்குழல்பாகன்மாமலரடிபதித்தீ
ரிக்கணஞ்சிவவிரதமுற்றிசைத்தன நுமக்குச்
செக்கரஞ்சடையெம்பிரான்புண்ணிபந்தெரிக்கேம்.

(இ - ள்.) முக்குற்றங்களைக்கடிந்த சித்தத்தை, மேகத்தைப்போலும் கருநிறங் கொண்ட கூந்தலைப்படைத்த பார்வதியாரை ஓர்பாகத்திருத்திய சிவபெருமானுடைய சிறந்த தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளிற் பொருந்தச்செய்த முனிவர்களே! இது வரையில் உங்களுக்குச் சிவவிரதங்கள் முழுமையுங்கூறினோம். இனி, செவ்வானம் போலும் அழகிய சடைமுடியுடைய எம்பெருமானது புண்ணியங்களைக்கூறுகின்றோம். ஏ - று.

இவ்வார்த்தை கூறுங்கணம்வரையிற் சிவவிரதங்களைக்கூறினோம் என்பார், “இக் கணஞ்சிவவிரதமுற்றிசைத்தனம்.” என்றார். முக்குற்றங்கள் காமம் வெகுளி மயக்கம் என்பனவாம். முக்குற்றங்களிவையென்பதை, “காமவெகுளிமயக்கமிவையுன்றி-
மைக்கெடக்கெடுநோய்.” என்னுந் திருக்குறளுரையானுந்தெளிக. (க)

எந்தையீசனுக்கிமயமீன்றளித்தபைங்கினிக்குத்
தந்திமாமுகற்காறிருதடம்புயத்தவற்குச்
சிந்தைகூர்தருசிவகணத்தவர்க்கெனச்சிறந்த
புந்திகூர்தருசிகரமுற்றலயம்புரிவார்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கும் இமையவரையையன்பெற்ற பச்சைக்கிளிபோன்ற பார்வதியாருக்கும், சிறந்த யானைமுகக்கடவுளுக்கும், விசாலித்த பன்னிரண்டிபுயங்களுள்ள முருகக்கடவுளுக்கும், சிறந்த மனமுடையவர்களாகிய சிவ கணங்கட்கும் உரியதென்று பெருமைபெற்ற புத்தியின்விசேடமமைந்த சிகரங்களோடு கூடிய திருக்கோயில் கட்டுபவர்களும். ஏ - று.

சிவகணத்தவர்கள் மனம் ஏனையர்மனம்போலாது சிவபிரானன்பே வடிவமாய் மைந்த மனமாகலின், “சிந்தைகூர்தருசிவகணத்தவர்.” என்றும், ஆலயமமைப்போர் கள் புத்திகூர்மையுடன் விசேட அலங்காரமாகவும் ஆகமவிதிப்படிக்கும் அமைக்க வேண்டுமென்பார், “புந்திகூர்தருசிகரமுற்றலயம்புரிவார்,” என்றும் கூறினர். (உ)

நீடுகோபுரமண்டபமுதலியநிரப்பி
யாடுவெண்டிறைத்திருக்குளஞ்சாமரையலங்க
லூடுகுவனெய்த்தீபம்வெண்சாந்திவையுதவி
மாடுகின்றெழுநறும்புகைமுதலியவகுப்பார்.

(இ - ள்.) நீட்சியுள்ள கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் முதலியவற்றைமுடித்து, வெண்ணிற அலைகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் திருக்குளங்களும் வெண்சாய்மரைகளும் மாலிகளும் ஆழமுள்ள கிணறுகளும் நெய்விளக்கு சுண்ணச்சாந்து இவைமுதலியவைகளும் உபகரித்து, மூர்த்திகட்குப்பக்கத்தில் நின்று புக்ககின்ற நல்லதாபம் முதலியவைகளுங் கொடுப்பவர்களும். எ - று.

திருக்குளத்தையும் கிணற்றையும்கட்டி யுபகரித்தெனக்கொள்க. ஒவ்வோர்மூர்த்தங்கட்கும் அதிசமீபத்திலிருந்து புக்கவதாகவின், “மாடுநின்றெழுநறும்புகை.” என்றார். இவற்றைத் தூபக்கால்களென்பர். வெண்சாந்து - சுண்ணம். நிரப்பல் - முடித்தல். மேல்நீராயுள்ளகிணறு வேளிநீர்காலத்தில் வற்றுமாகையால், ஆழமுள்ள கிணறுகவேயிருக்கவேண்டுமென்பார், “ஊடுகுவல்.” என்றாரென்க. (ங)

சாற்ற வெண்டுகில்வெண்குடைவாகனந்தரளம்
பூத்தசெம்மணிப்பொலன்கலனமுதிவைபொருந்த
வார்தருந்தொழிற்றாதியரன்புடனளிப்பார்
சேற்றசெந்நெலங்கமுனிமற்றவர்க்கெனச்சேர்ப்பார்.

(இ - ள்.) ஆகமங்களிற்கூறியுள்ள வெள்ளாவஸ்திரம் வெள்ளைக்குடைவாகனங்கள் முத்து மாணிக்கம் இவைகளோடுகூடிய பொன்னாலாகிய ஆபரணங்கள் திருவமுது இவைகளுடன், பொருந்தும்படி பாடி அருமையான நிர்த்தனம்புரிபும் தாசிகளையும் மெய்யன்புடனே கொடுப்பவர்களும், சிவபிரானுக்கென்று செந்நெல்வீளையும் சேற்றையுடையவயல்களைத் தானஞ்செய்பவர்களும். எ - று.

மாசம் - மாதம் எனவும் வியாசர் - வியாதரெனவும் வழங்குவதுபோன்று தாசி தாதியெனவந்தது ஆண்பாலடிமைக்குத் தாசனென்றும் பெண்பாலடிமைக்குத் தாசியென்றும் பெயரெனக்கொள்க. தாசிகளென்பதைக்குறிப்பதற்கே பாடலுக்கு ஆர்த்தென்றும் ஆடலுக்கு அருந்தொழிலென்றும் பிரயோகத்திருப்பதையுப்துணர்க. புன்செய்நிலங்களும் வயல்களேயாகவின் அத்தையதன்மென்று மறுத்தற்கு, “சேற்றசெந்நெலங்கமுனி.” என்றார். (சு)

மாலேவெண்பிறைக்கண்ணியோன் நிருமுடிவதியச்
சீலவெண்மலர்ந்தனவனம்பலசெய்வார்
பாலலோசனற்கெனத்திருவிழாவுறப்பணிப்பா
ராலயம்புகுந்தரனடிவமுத்தியன்பளிப்பார்.

(இ - ள்.) அந்திப்போதுதயமாகும் சந்திரனாகிய அரும்பையணிந்த சிவபிரான் திருமுடியிலே பொருந்தும்படி, தாய்மையமைந்தனவாகிய அஷ்டபுஷ்பங்கள் நிறைந்த பல நந்தனவனங்களை உண்டாக்குபவர்களும், நெற்றிக்கண்ணுள்ள அப்பெருமானுக்கென்று திருவிழாநடக்கும்படி ஏற்படுத்திகின்றவர்களும், திருக்கோயிலுக்குச்சென்று அன்புடனே சிவபிரான் திருவடிகளைத் துதிக்கின்றவர்களும். எ - று.

சிவபிரானுக்கு அவ்வக்காலங்கட்குரிய அஷ்டபுஷ்பங்களே சிறந்ததாகவின், “சீலவெண்மலர்.” என்றனர். இவ்வஷ்டபுஷ்பங்களும் கால உச்சி மால எனனுங் காலவேறுபாடுகளுக்கேற்ற வேறுபட்டேயிருக்கும். இதனை, “வம்பவிழலிராயுருவி மல்லிகை - வெம்பியவெருக்குடன்வில்வம்வெண்மலர் - நம்பியவடுக்கலர்நந்திரான் மல - ரம்புயங்காலையிலஷ்டபுஷ்பமே.” எனவும், “போதவிழ்பொன்னுமந்தைபுலி

நகக்கொன்றைவெள்ளை - பாதிரிவன்னிசெய்வவழுதுணைபடர்மந்தாரை - பேதமாய்
மலரும்வெள்ளைக்காக்கொன்றைபெரியதும்பை - யோதியவிவைகளெட்டுமுச்சியில
வட்டபுஷ்பம்.” எனவும், “வந்தமல்லிகையிரண்டுமகிழ்தருமல்லிகைப்பூக் - கொந்து
வேர்சண்பகப்பூச்சிறியசண்பகங்கொழுந்து - சிந்தைகூடவட்டபுஷ்பஞ்சிவன்முடிக்கே
றும்போதி-லந்தியோடர்த்தயாமமபராணந்தனினுமாமே.” எனவும், “இலகியபுண்ணை
வெள்ளெருக்குச்சண்பக - நிலவியவலம்புரிநீலம்பாதிரி - யலரிசெந்தாமரையவட்ட
புஷ்பமாம் - புலரியம்போதொடெப்பொழுதுஞ்சாத்தலாம்.” எனவும்வரும் புஷ்ப
விதிச்செய்யுள்களானுந்தெளிக. (௫)

தொல்லையாலயமழிந்தனபுதுக்கிமென்றுவார்வாய்
வல்லிபாகனுக்கருச்சனைமுதலியவகுப்பார்
புல்லையேற்றுடையெம்பிராற்கடித்தொழில்புரிவார்க்
கல்லறுத்துளம்விளக்கியகுரவராயவர்க்கு.

(இ - ள்.) பழுதுபட்டுள்ள பழமையான திருக்கோயில்களைக்கட்டுவித்து, மிருது
வான பவளம்போலும் இதழ்களைப்படைத்த மரகதக்கொடியொத்த உமாதேவியாரை
ஓர் பாகத்திலுடைய சிவபிரானுக்குப் பூசைமுதலியன செய்விப்பவர்களும், புல்லை
நிறமுள்ள இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட எமது பெருமானுக்குத் திருவடித்தொ
ண்டு புரிபவர்களுக்கும், அஞ்ஞானத்தைப்போக்கி மனத்தைத்தெளிவித்த ஆசாரியர்
களாயுள்ளவர்களுக்கும். எ - று.

புல்லை-வெண்மைகலந்த செம்மைநிறம். தீட்சையால் அஞ்ஞானத்தைப்போக்கி
ஞானத்தையருளலானும், அவ்வஞ்ஞானம் மனத்தையக்குதலானும், “அல்லறுத்துளம்
விளக்கியகுரவர்.” என்றார். அல் - அஞ்ஞானம். (௬)

மனையின்மாட்சிகொண்டினிதிருந்தில்லறம்வளர்ப்பான்
வினையின்வேண்டுறவேண்டியயாவையும்விருப்பா
னினையுமன்பிறைப்பலபொருட்படுகுறைநிரப்பி
யனையவர்க்கெனவில்லெடுத்தகஞ்சிறந்தளிப்பார்.

(இ - ள்.) இல்லறத்திற்குரிய ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டு, இனிமையுடன் வா
ழ்ந்து இல்லறத்தை வளர்க்கும்பொருட்டு, முயற்சியினால் தேடவேண்டிய பலபொரு
ள்களைனத்தையும் ஆசையினாலும் மறவாத அன்பினாலும் குறைவறக்கொடுத்து, அந்
தகையோர்க்கென்றே வீடுகட்டி மனக்களிப்புடன் கொடுப்பவர்களும். எ - று.

இல்லறத்திலிருந்து பத்திசெலுத்தும் பத்தர்களுக்கு, அவர்கள் முயற்சித்துத் தே
டவேண்டியபொருள்களிற குறைபாடின்றிக்கொடுத்து, அவர்கள் வசித்தற்கு வீடுகட்
டிக்கொடுப்பவர்களும் என்றபடி. எனவே, அப்பத்தர்களது பத்திமை இல்லறத்தி
ற்கு வேண்டியவைகட்காக முயற்சித்தலிற் குறைபடாவண்ணம் கொடுத்தாதரித்தல்
புண்ணியமாமென்றுணர்த்தினமைகாண்க. மனைமாட்சி இல்லறத்திற்குரிய ஒழுக்கங்
களென்பதை, “மனைமாட்சியில்லாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை - யெனைமாட்சித்தாயி
னுமில்.” என்னுந் திருக்குறளுரையானுந்தெளிக. (௭)

தன்னகப்படுகளங்கரீத்தளிப்பவர்தமைக்கண்
முன்னலத்தொடுமெதிரொழுந்திறைஞ்சினின்றேத்திப்

பின்னலஞ்சடையெம்பிரானடியவர்பேரன்
புன்னியுன்னிநெஞ்சினகிநின்றன்புடனுவப்பார்.

(இ - ள்.) தன் மனத்திலுண்டாகிய அஞ்ஞானத்தைப்போக்கி யருள்புரிபவராகிய ஆசாரியரைத்தரிசித்தவுடனே இனிமையான உபசாரத்துடன் எழுந்தெழிர் கொண்டு வணங்கி அவர் திருமுன்னின்று துதித்து, பின்னலோடுகூடிய அழகிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு அடியவர்கள் புரியும் பேரன்னை நினைந்து நினைந்து மனமுருகலிருந்து காதல்கொண்டு களிப்பவர்களும். எ - று.

ஆசாரியர்களாவார் சிவபெருமானேயெனக் கொள்ளவேண்டுமென்பார், “எம்பிரானடியவர்பேரன்புன்னியுன்னி.” என்றார். சிவபெருமானே ஆசிரியராய் வருவரென்பதை, “அருளேதிருமேனியான்மாதிருமேனி - குருவேதிருமேனிகொள்.” என்னும் ஆன்றோர் அருள்வாக்கானுமறிக. (அ)

நங்குரைத்திடுமிவற்றினுட்டமக்கெனவியன்ற
தோங்குசுந்தையினென்றிழைத்தார்களுமொலிநீர்
தேங்குசெஞ்சடையானுறைதிருநெடுங்கயிலை
தாங்குமுச்சிவீற்றிருந்தொழியாவளந்தழைப்பார்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் கூறுகின்ற இப்புண்ணியங்களுக்குள்ளே தமக்கேற்றதாகிய ஓர் புண்ணியத்தையேனும் அதிக கவனத்துடனே புரிந்தவர்களும், சத்திக்கின்ற கங்கைநீர் தேங்கிக்கொண்டிருக்கும் சிவந்த சடையையுடைய சிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும், அழகும் பெருமையும் அமைந்த கயிலைவரையின்கணுள்ள உச்சியில் வதிந்திருக்கப்பெற்றவர்களாய், அழியாதசெல்வத்தில் மேம்படுவார்கள். எ - று. (க)

கோடிகற்பமக்கயிலைவீற்றிருந்துபைங்கொடியோர்
மாடிருத்தியமுக்கணன்மலரடிவதிவா
ரோடுநீடியபசும்பொனுமொக்கவேநோக்கி
நாடுவிரிவர்பெறும்பயன்யாவநோவில்வார்.

(இ - ள்.) கற்பகோடிகாலம் அக்கலைப்பதவியில் வசித்திருந்தபிறகு, மரகதக் கொடிபோலும் உமாதேவியாரை ஓர்பாகத்தமைத்தருளிய திரிநேத்திரங்களுள்ள சிவபெருமான் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளிற் கலப்பார்கள். ஆதலால், ஓட்டையும் மாற்றயர்ந்த பசும்பொன்னையும் சமமாகவேபார்த்து நாடுகின்ற முனிவர்களே! இப்புண்ணியர்கள் அடையும்பேற்றைக் கூறவல்லுநர் யாவர்? எ - று.

பத்திமவாய்ந்த மெய்ஞ்ஞானியரனைவரும் ஓட்டின் கீழ்மையும் பொன்னின் மேன்மையுக்குறியாகுது, சிவபரம்பொருளுக்கு மற்றைப்பொருள்களைத்தும் தாழ்த்தனவேயென்னும் நோக்கமுடையராகலின், “ஓடுநீடியபசும்பொனுமொக்கவேநோக்கிநாடுவீர்.” என்றனர். பத்தர்களாயுள்ளார் இவ்வித நாட்டமுடையாரென்பதை, “கேடுமொக்கமுங்கெட்டதிருவினா-ரோடுஞ்செம்பொனுமொக்கவேநோக்குவார்-கூடுமன்பிளிற்றும்பிடலேயன்றி - வீடுமவேண்டாவிறலின்விளங்கினார்.” என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவாக்கானுமறிக. (க0)

கலிவீரூத்தம்.

என்றுருதனுரைத்தனயாவையு
மொன்றுசோர்வுறுதுற்றுவோர்ந்தரு

ணின்றநேயமுனிவரர்நீதியோ

யின்றுகேட்பதொன்றுண்டென்றிசைத்தனர்.

(இ - ள்) என்று சூதமுனிவரோதியவைகளனைத்தையும் ஒன்றையும் தவற விடாது மறைத்திற்பதியும்படி உணர்ந்துகொண்ட, கருணைகுடிகொண்ட அன்பர்களாகிய நைமிசாரணியமுனிவர்கள், மெய்நெறியுடையவோ! இப்போது தேவரீரைக்கேட்டுக்கொள்ளத் தக்கதொன்றுண்டு என்று கூறினார்கள். எ - று.

ஆசாரியர் உபதேசிக்கும் வாக்கியங்களிற் சிலவற்றைக் கவனமாகவும் சிலவற்றைக் கவனமில்லாமலும் வினாவல் மரபல்லவென்றுணர்த்துவார், “ஒன்றுசொற்புறாதுற்றுநேயர்ந்து.” என்றனர். இவ்வாறு கவனமாய்க்கொளாமையினன்றோ அம்பிகையாரும் மயிலுருவமாய்ப்பூசிக்கும்படி நேர்ந்ததென்க. நீதி - மெய்நெறி.

தேவதேவனைத்தேவன்றிருவரு

ளாவதீதென்றறிவிக்குமையனை

மேவருந்திருவேடத்தினுண்பொரு

ளோவறத்தெளிந்தோர்களுையோர்கிலேம்.

(இ - ள்.) தேவர்பிரானாகிய சிவபெருமானையும் அப்பெருமான் திருவருணிலைமையையும் இப்படியிப்படி யென்றுணர்த்துகின்ற ஆசாரியனாயும், யாவரும் அடைதற்கரிய திருவேடத்தின் துட்பமாகிய பொருளையும் ஒழிதலில்லாமல் ஆராய்ந்தறிந்தவர்களையும் நாங்கள் அறிந்திலோம். எ - று.

சிவபிரான் தன்மையும் அவரருட்டிறமையும் அவ்வருள்பெற்றோரின் திருவேடப்பொலிவின் துட்பமும் ஆகிய இவையனைத்தையும் அறிவிக்கும் ஆசாரியனரையும் காங்களறிந்திலோம் என்றபடி. (கஉ)

எடுத்தமூவகையாகுமிவற்றைநெஞ்

சமுத்தறிந்திலமாதனையரீ

விடுத்தகொன்றைமலைச்சியவேணிநெஞ்

சொடுக்குதொண்டரியற்கையுரைத்தியால்.

(இ - ள்.) விரிந்துரைத்த மூவிதமாகுமிவைகளை மனத்தில் யுகித்துணர்ந்திலோம், ஆகையால், ஐயரே! தேவரீர் கொன்றைமாலிகையைச்சுடித் தொங்கவிட்டிருக்கும் சடையையுடைய சிவபிரானிடத்தில் மனத்தினையொடுக்கிய அடியார்களின் இயல்பைக்கூறவேண்டும். எ - று.

சிவபிரான் தன்மை அவரருளின் தன்மை அவரருளடைதற்குரிய வேடந்தரித்தோர் தன்மை என மூவகைப்படுதலின், “எடுத்தமூவகையாகுமிவற்றை.” என்றார். இவற்றுள் அடியார்க்குமுமைசெய்தே சிவபிரான் திருவருளையடைந்து அத்திருவருளாலேயே சிவபிரானையடையவேண்டுவதாகலின் முதலில் “நெஞ்சொடுக்குதொண்டரியற்கையுரைத்தி.” என்றனர். இதனை, “பத்திவலையிப்படுவோன்கான்க.” என்றும், “அவனருளாலேயவன்ருள்வணங்கி.” என்றும்வரும் மணிவாசகப்பிரான் மலர் வாக்குகளானுந்தெனிக. (கக)

ஈதறிந்திலதிப்பிறப்பெய்திய
திதுதீர்சிவபுண்ணியஞ்செய்வதற்
கோதுசிந்தையொருப்படுமோவெனச்
சூதமாமுனிசொல்லுதன்மேயினான்.

(இ - ள்.) இதனையறியாமல் இப்பிறவியடைந்ததற்கேதுவாகிய சூற்றமற்ற சிவ புண்ணியங்களைப் புரிவதற்குச் சொல்லுகின்ற மனமானது ஒற்றுமைப்படுமோவென்று சூதமகாமுனிவரோதலாயினர். எ - று.

மானிடப்பிறவி முன்செய்தபுண்ணியத்தாற்கிடைப்பதென்பதும் மேலும் புண்ணியஞ்செய்வதற்காகவே வந்ததென்பதும் ஆன்றோர்கொள்கையாகலின், “இப்பிறப்பெய்தியதீதுதீர்சிவபுண்ணியம்.” என்றும், சித்தவொருப்பாடின்றிச்செய்யுஞ் சிவபுண்ணியம் பயனின்மையின், “சிந்தையொருப்படுமோ.” என்றும் கூறினர். இம்மானிடப்பிறவி முன்செய்தபுண்ணியத்தாற்கிடைத்ததென்பதை, “ஏறியுங்கடலினுகத் துணையினியாமைக்கழுத்துப்புருவதுபோற் - பொறிவெம்பிறவியனே கத்தாற்புருடன் விவேகியெனப்பிறந்து-முறியும்பிறவிப்பயனிலவிம்மோகமமையுஞ்செய்தொழிலா - செறிவதென்னேயிவற்றாலேதினங்களுல்லாஞ்சென்றிமொல்.” என்னும் ஞானவாசிட்டுத் திருவிருத்தத்தானும், மேலும் புண்ணியஞ்செய்வதற்கேகிடைத்ததென்பதை, “மந்திரவாட்பெற்றும்பகைவெல்லான்மற்றதுகொண் - டந்தோதன்மெய்யையரிந்தான் போன் - றிந்தவுடல் - கொண்டுமுத்திசெல்லுங்குறிப்பின்றிச்சிற்றின்பங் - கண்டுவினைக்காளாங்கணக்கு.” என்னும் சித்தாந்தகரணத் திருவிருத்தத்தானுமுணர்க. மனவொருப்பாடின்றிச்செய்யும் புண்ணியம் பலன் மராதென்பதை, “வஞ்சமனத்தான் படிற்றொழுக்கம்பூதங்க - னைந்துமகத்தேநகும்.” என்னும் திருக்குறளுரையானும், “நெக்குநெக்குநினைபவநெஞ்சனே-புக்குநிற்கும்பொன்னரசடைப்புண்ணியன்-பொக்கமிக்கவர் பூவுநீருங்கண்டு - நக்குநிற்பனவர்தமைநாணியே.” என்னும் ஆளுடைய வரசுகளின் அருள்வாக்கானுந்தெனிக.

(கச)

மாகரந்தனம்மற்றுளமானிடர்
யோகஞானமுனிவருலப்பறு
நாகர்சித்தரியக்கர்நடுநிகழ்ந்
தேகுசங்கரசாதியிராக்கதர்.

(இ - ள்.) வானவர்களும் மறையவர்களும் ஈற்றுள்ள மானிடர்களும் யோகமுனிவர்களும் ஞானமுனிவர்களும் அழிவற்ற நாகலோகத்தார்களும் சித்தர்களும் ராகுதர்களும் நடுவில் விளங்கியழிகின்ற சங்கரசாதியர்களும் அசுரர்களும். எ - று.

முனிவர்களுள்ளே யோகம்புரிபவரும் ஞானமுடையவர்களும் என இருதிருத்தருமுளராகலின், “யோகஞானமுனிவர்.” என்றனர்.

(கரு)

சேனெறிக்கந்தருவர்தைத்தியர்
மாமெனறிக்குடைமன்னரிவர்களி
னீனெடுத்திரைநேமியடுங்கடு
வூணுதரந்தவற்காட்படலுண்டரோ.

(இ - ள்.) ஆகாயமார்க்கமுடைய கந்தருவர்களும் தைத்தியர்களும் மாட்சிமைப் பட்ட செங்கோனெறிபடைத்த வெண்கொற்றக்குடையயுடைய அரசர்களும் ஆகிய இவர்களுக்குள்ளே, மிக நீண்ட கடலாற்குழந்த உலகத்தையழிக்கவந்த ஆலகாலத் தை அமுதா கப்புசித்த சிவபெருமானுக்கு அடிமைபூணுதல் உண்டு. எ - று.

கந்தருவர்கள் ஆகாயமார்க்கமாகவே யுலாவுதலியல்பாகவின், “சேனெறிக்கந்தரு வர்.” என்றும், தேவர்கள் முதலாகச்சொல்லிவந்த இவ்வகையார்களில் ஒவ்வொரு வருமே சிவபெருமானுக்கடிமையாதலுண்டென்பார், “இவர்களினீனெடுத்திரைநே மியடுங்கடு-வூணுகர்ந்தவர்க்காட்படலுண்டு.” என்றும் கூறினர். அரோ - அசை. (கௌ)

வரமுனித்தலைவீரவ்ருணமாச்
சிரமமென்பதவர்க்கலைச்சேவுடை
யரனருச்சுனையாவர்க்குமாமவர்
பரமனென்னப்பணியப்படுவரால்.

(இ - ள்.) சிறந்த முனிசிரேட்டர்களே! அவ்விதவருணம் ஆச்சிரமம் என்னும் பேதம் அவ்வடியவர்கட்கில்லை, இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவடிப் பூசனை அனைவர்க்குமாகும். அவ்வாறு பூசிப்போரே சிவபெருமானென்று வணங் கப்படுவார்கள். எ - று,

வருணச்சிரமபேதங்கள் அடியவர்கட்கில்லை என்பதையும் அவர்களே சிவபிரா னென்பதையும், “எள்ளற்படுகீழ்மக்களெனுமிழிந்தகுலத்தோரானாலும் - வள்ளற்பா மன்றிருநீறுமணியுமணிந்தமாண்பினரை - யுள்ளத்துள்ளேயிருபோதுமுணர்ந்துதெரு ண்டிசிவனெனவே - கொள்ளத்தகையவறிவினரேபிறவிக்கடலிற்குளியாதார்.” என் னும் பிரமோத்தரகாண்டச்செய்யுளானுந்தெளிக. ஆல் - அசை. (கௌ)

ஈசனெந்தைபிரானடிக்கீர்ந்துணர்
வாசநாண்மலரிட்டுவணங்குவார்
மாசிலாச்சிரமத்தின்வருணத்தீந்
பேசிலாங்கவர்போற்றப்பெரியரே.

(இ - ள்.) எமது பிதாவும் பெருமானுமாகிய சிவபிரான் திருவடிகட்கு, குளிர்ச் சியுடைத்தாய் கொத்தாய் பரிமளமுடைய அன்றலர்த்த புட்பங்களை அருச்சித்துப் பணிபவர்களாகிய அவர்களே, கூறும்படித்துக் குற்றமற்ற ஆச்சிரமத்திலும் வருணத்தி லும் யாவராலும் துதித்தற்குரிய பெரியோராவர். எ - று.

சிவபிரானுக்கன்புடையவர்களே வருணச்சிரமங்களிற்சிறந்தோரென்றபடி. ஆங் கு - அசை. வணங்குவாரவர்பேசில் எனக்கூட்டுக. (கௌ)

அன்னவர்க்கதியாச்சிரமப்பெயர்
மன்னுமீதென்மனச்செருக்கன்றிது
பன்னுநான்மறைமுற்றும்படிப்படி
சொன்னதாமிதுசத்தியஞ்சொற்றனம்.

(இ - ள்.) அத்தகையோர்க்கே அதியாச்சிரமிகள் என்னும் பெயர் நிலைபெறும், இது எனது மனோகர்வத்தாற்கூறுவதல்ல, இவ்வார்த்தைகள் யாவரும்கூறும் நான்கு

வேதங்கண்முழுவதும், முறைமுறையாகக்கூறியதாகும். இதை உண்மையாகச்சொன்னோம். எ - று, (௧௬)

செய்யமேனிச்சிவனடியார்க்கய
லெய்தக்காணுமிலக்கணம்பத்துள
மெய்யிலெய்துமிலக்கணமெய்ம்மைசா
லையிரண்டகத்துள்ளனமூன்றரோ.

(இ - ள்.) செம்மை நிறமுள்ள திருமேனியைப்படைத்த சிவபெருமானுடைய அடியவர்கட்குப்புறம்பாக அடையும்படி பார்க்கத்தக்க பத்து இலக்கணங்களுள்ளன. சரீரத்திலடையத்தக்க உண்மைமிக்க இலக்கணங்கள் பத்து உள்ளன. மனதின் கணுள்ளனவாகிய இலக்கணங்கள் மூன்றுள்ளன. எ - று.

அரோ - அசை.

(௨௦)

அலக்கணீக்குமரனடியார்க்கென
விலக்கணங்களிருபத்துமூன்றுள
பலப்படுத்துமுதற்படுபத்தையும்
புலப்படுத்திநமக்குப்புகலுவாம்.

(இ - ள்.) துன்பங்களை நிவாரணிக்கும் சிவபிரான் தொண்டர்களுக்கென்று, ஆகக்கூடிய இலக்கணங்கள் இருபத்துமூன்றுள்ளன. முதலிற்கூறிய பிரயோசனத்தரும் பத்திலக்கணங்களையும் உங்களுக்குத்தெளியும்படி கூறுவோம். எ - று.

புறத்திலக்கணங்கள் பத்தும் உடலிலக்கணங்கள்பத்தும் அகத்திலக்கணங்கள் மூன்றும் ஆகக்கூடியதொகை இருபத்துமூன்றாகலின், “இலக்கணங்களிருபத்து மூன்றுள.” என்றனர். (௨௧)

வாசப்பூதியுருத்திரமாமணி
பூசிப்பூணல்சூரவரைப்பூசித்த
லாசைப்பாட்டிலரனைப்புகழுத
லீசற்குள்ளனநாமமியம்புதல்.

(இ - ள்.) மணம்மிக்க திருவெண்ணீற்றையும் சிறந்த உருத்திராக்கமணியையும் முறையேபூசுதலும் அணிதலும் ஆசாரியனாவழிபடுதலும் ஆசையுடனே சிவபிரானைத்துதித்தலும், சிவபிரானுக்குள்ளனவாகிய திருநாமங்களையுச்சரித்தலும். எ - று.

எந்தையீசனருச்சனையோம்புத
றந்திரச்சிவதன்மம்புரிசுதன்
முந்தையோன்கதைகேட்டன்முறைமையாற்
புந்திகூர்ந்தராலயம்போற்றுதல்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவாகிய சிவபிரான்வழிபாட்டை நடாத்தலும், ஆகமங்களிற் கூறியுள்ள சிவதருமங்களைச்செய்தலும், சிவபெருமான் சரித்திரங்களைச் சிரவணித்தலும், முறைமையுடனே புத்திவிருப்பத்தால் சிவபிரான் ஆலயத்தைப்பாதுகாத்தலும். எ - று. (௨௩)

ஒத்தபத்தரிடத்தலதோரிடம்
துய்த்தனீத்தலத்தொண்டரிற்றொண்டராய்ச்
சித்தமன்புறவீதன்முன்செப்பிய
பத்துமிங்கிவைகாணப்படுதிரால்.

(இ - ள்.) தம்மையொத்த சிவனடியாரிடத்தல்லது வேறோரிடத்திற்புத்தலை யொழித்தல், அவ்வடியார்கட்கடியராய் அவர்கள் மனம் களிக்கும்படி கொடுத்தல், ஆகிய இவைகள் பத்துமே முன்கூறிய புறத்திலக்கணங்களென்று காண்பீர்களாக. எ - று. ஆல் - அசை. (உசு)

தொண்டர்மெய்யிற்றுலங்குமிலக்கண
முண்டொர்பத்தென்றுரைத்ததுரைக்குதுங்
குண்டையூதிசிவத்தியல்கூறுங்காற்
கண்டமுற்றொருவிம்மிதங்காட்டுதல்.

(இ - ள்.) அடியார் உடலில்விளங்கும் இலக்கணங்கள் பத்துள்ளனவென முற் கூறியவற்றைக் கூறுவோம், இடபவாகனராகிய சிவபிரான் தன்மையை மொழியும் போது கண்டமுழுதும் ஒப்பற்றவிம்மிதங்காட்டுதலும். எ - று.

முன்தொகுத்துக்கூறியதை வகுத்துக்கூறுவாமென்பார், “உரைத்ததுரைக்கு தும்” என்றார். (உரு)

ஏத்துமெந்தையியற்கையுணர்கொறு
நாத்துடித்தெழும்பாமைநகைப்புறம்
பூத்தமுத்தந்ததுத்தல்விபூதிக்கொண்
டார்த்தணிந்ததம்மங்கங்குலங்குதல்.

(இ - ள்.) யாவரும் துதிக்கின்ற எமது பிதாவாகிய சிவபிரான் தன்மையைச்சிந் திக்கும் போதெல்லாம், நாவானது துடித்து வார்த்தையாட அசையாமையும், உள்ளே யுதித்த சிரிப்பை வெளியிற்காட்டும் உதடுதுடித்தலும், திருவெண்ணீற்றைக் கரத்தி லெடுத்துச் செபித்துத்தரித்திருக்கும் தமது சரீரம் குலங்குதலும். எ - று.

ஒருவருக்குண்டாகும் சிரிப்பை வெளியேகாட்டுவது உதடுகளாகலின், “நகைப் புறம்பூத்தமுத்தம்.” என்றும், திருவெண்ணீற்றணிபுங்கால் திருவைந்தெழுத்தையுச் சரித்தேயணியவேண்டுவது முறைமையாகலின், “பூதிக்கொண்டார்த்தணிந்ததம்மங் கம்.” என்றும் கூறினர். முத்தம் - உதடு. (உசு)

மயிர்ப்புறம்புளகித்தல்வான்முறை
வெயர்த்தறன்வசமன்றிவிளம்புநாப்
பெயர்த்திடாமையானந்தப்பெருங்கனீ
ரயற்படுத்துதல்வாய்விட்டமுதலே.

(இ - ள்.) உரோமங்களெல்லாம் வெளியே புளகித்தலும், வழுக்கப்படி வியர்த்த லும், தன்வசப்படாமல் பேசும் நாவானது பேசவராமற்றமுதழுத்தலும், பெரிய ஆன ர்தபாஷ்பங்கள் வெளிப்படுதலும் வாய்திறந்தமுதலும். எ - று. ஏ - அசை.

முற்செய்யுளில் நாத் துடித்தெழும்பாமையெனவும் இச்செய்யுளில் விளம்புநாப் பெயர்ந்திடாமை எனவும் கூறியதென்னின், அன்பின்மேலீட்டாற் பரவசப்பட்டுப் பேச நா அசையாதிருத்தலும், ஒவ்வோர்கால் அச்சிவபெருமான் தமக்கருளாமையானேர்ந்த ஆராமையால் நாத் துடித்தலும் ஆகிய இருவகைக்குணங்களுமிடல்பா தவினென்க (உஎ)

பரவசத்தினராகிப்படர்சடை
யரனுளம்படத்தம்மையயர்க்குதல்
விரவுபத்தம்விடுத்தோராவை
வரமுனித்தலைவீர்மனக்கொள்விரால்.

(இ - ள்) பரவசப்பட்டவராய்ப் படர்ந்த சடையை யுடைய சிவபெருமான் திருவுள்ளம் மகிழும்படி தம்மை வெறுத்தலும், ஆகிய உடலிலக்கணங்கள் பத்தையும் விரித்துக்கூறினோம், சிறந்த முனிசிரேஷ்ட்டர்களே! இவைகளை மனத்திற்பதிவித்துக் கொள்வீர்களாக. எ - று.

உள்ளபடிக்குத் தங்கள் கீழ்மையினையும் சிவபெருமான் மேன்மையினையும் நன்குணர்ந்தவர்கட்குத் தங்கள் சரீரம்முதலிய யாவற்றினும் வெறுப்புத்தோன்றுதலும், அவ்விதசிந்தையுடையோராயே சிவபிரான் மகிழ்ந்தாட்கொள்ளுதலும் முறைமையாகவின், “அரனுளம்படத்தன்னையயர்க்குதல்.” என்றார். இதனை, “மற்றுந்தொடர்பாடெவன்கொல்பிறப்பறுக்க - லுற்றார்க்குடம்புமிகை.” என்னும் திருக்குறளாலாயா னுந்தெளிக. (உஅ)

உளத்திலக்கணமுன்றென்றுரைத்தன
மளக்கிலஞ்செழுத்துன்னலகப்பட
வளர்க்குமானதபூசனைமைக்கடுக்க
களத்தனைத்தனையொன்றெனக்காண்குதல்.

(இ - ள்.) அகத்திலக்கணங்கள் முன்றென்று கூறினோம், அவைகள் எவையென்னில், திருவைந்தெழுத்தைச் செபித்தலும், உள்ளீடாகச் செய்துவருகின்ற மானதபூசையும், கரியவிடந்தங்கிய கண்டத்தினராகிய சிவபிரானையும் தன்னையும் வேறறக்காண்குதலுமாகும். எ - று.

திருவைந்தெழுத்தைச் செபிக்கும் முறைமையினை முன்னர்க்கூறியுள்ள பஞ்சாக்கரமான்மியத்தில் விரிவாய்க்காட்டியுள்ளோம் ஆங்குணர்க. மானதபூசையினிலக்கணத்தை, “துள்ளுமறியாமனதுபலிகொடுத்தேன்கர்மதுஷ்டதேவதைகளில்லை - துரியநிறைசாந்ததேவதையாமுனக்கேதொழும்பன்னப்பிஷேகநீ - ருள்ளுறையினென்னுவிறைவேத்தியம்பிராணனோக்குமதிதூபதீப - மொருகாலமன்றிதுசதாகாலபூசையாவொப்புவித்தேன்கருணைகூர் - தெள்ளுமறைவடியிட்டவமுதப்பிழம்பேதெளிந்ததேனேசீனியே - திவ்யரசமியாவுந்திரண்டொழுகுபாகேதெவிட்டாதவானந்தமே - கள்ளனறியுமெமெள்ளமெளவெளியாய்க்கலக்கவருநல்லவறவே - கருதரியசிற்சபையிலாணந்திரித்தமிடுகருணாகரக்கடவுளே.” என்றும், சிவபெருமானையும் தன்னையும் வேறறக்காண்டலை, “சந்ததமுநினதுசெயலெனதுசெயல்யானெனுந்தன்மைநினையன்றியில்லாத - தன்மையால்வேறலென்வேதாந்தசித்தாந்தசமரசசபாவமிதுவே.” என்றும் வரும் தாயுமானார் திருவாக்குகளானும்தெளிக. (உஆ)

எம்மையாளுந் தொண்டர்க்கிலக்கண
மும்மையேழுமிரண்டுமொழிந்தன
மெய்மையானந்தமெய்ப்பொருளொர்த்தரி
செம்மையீருணர்கீரினிச்செப்புவாம்.

(இ - ள்.) எங்குள யாட்கொள்ளுந் தன்மையமைந்த மெய்யடியார்கட்குள்ள இலக்கணங்கள் இருபத்துமூன்றையும் கூறினோம், உள்ளவாறு ஆனந்தமயமான நித்தியப்பொருளை ஆராய்ந்தறிந்த மேன்மையையுடைய முனிவர்களே! அவையனைத்தையும் நன்குதெரிந்துகொண்டீர்கள், இனிச் சொல்லுகின்றோம். எ - று.

இருபத்துமூன்றென்னுந் தொகையைச் செய்யுளெதுகைக்கணங்க, “மும்மையேழுமிரண்டும்.” என்றனர். (௩௦)

பின்னுரைத்துளமூன்றும்பெரிதுளத்
துன்னியோம்பியவுத்தமரைப்பிறைப்
பொன்னுயிர்த்தபுரிசடைப்புங்கவ
னென்னவோர்துளத்தெண்ணுவரெம்மனோர்.

(இ - ள்.) கடைசியாகக் கூறியுள்ள அகத்திலக்கணங்கள் மூன்றையும் மிகவும் மனதிற் சிந்தித்துப்புரியும் புண்ணியர்களே, எம்மையொத்தவர்களெல்லாம் மூன்றாம் பிறையணிந்த பொன்னிறத்தைத்தரும் முறுக்கியசடையையுடைய சிவபிரானென்று ஆராய்ந்து மனதிற் சிந்திப்பார்கள். எ - று.

புறத்திலக்கணங்கள் உடலிலக்கணங்கள் அகத்திலக்கணங்கள் என்னும் மூன்றனுள் கடைசியிற்கூறிய அகத்திலக்கணங்க ளுடையோரே சிறப்புடையோராக வின் அத்தகையோரையே எம்போல்வார் சிவபிரானென மதிப்பார்களென்றனர். மேற்கூறிய இருபத்துமூன்றிலக்கணங்களையும் சுருக்கி எட்டிலக்கணங்களாகக் கூறுத லுமுண்டு. அவையாவன:—அடியார்களுடன் கூடியவசித்தல் - சிவபிரான் பூசையைத் தரிசித்தல் - சிவபூசையிறந்துதல் - விரதாதிகளாற்சரீரத்தை வருத்தல் - சிவபுராணங் களைச் சிவவணித்தல் - சிவவணித்துச் சரீரநடுங்குதல் - சிவபெருமானைச் சிந்தித்தல் - சிவபிரானைப்பாவித்தல் என்பவைகளாம். இதனை, “விழைந்துறவணங்கினோர்க்கும் விழைந்ததையருள்வேமுள்ளன் - குழைந்துநற்றருமஞ்செய்துகோதறவுறைந்திங்கெம் பாற் - மழைந்தபேரன்பினோடுநொழ்விலாஞானந்தன்னு - ளமுந்தடியார்கட்கெட்டு வகையடையாளமுண்டால்.” என்றும், “பத்தரோடுறவுகோடல்பூசனைமகிழ்ந்து பார்த்த - லுத்தமபூசைசெய்தலுடம்புநம்பொருட்டால்வாட்டல் - வித்தகக்கதைகள் கேட்டல்கேட்டுமெய்விதிர்த்தனம்மைச் - சித்தமீதிருத்தல்பாவித்திடலெனலாமாற் செப்பில்.” என்றும் வரும் வாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தங்களானுந்தெளிக. எனவே இவ்வெட்டனுள் அதிமூக்கியமான புறத்திலக்கணங்கள் உடலிலக்கணங்கள் அகத்தி லக்கணங்கள் என்னும் மூன்றும் அடங்கினவாமென்பது கருத்து. (௩௧)

எண்ணியோதுமிலக்கணம்யாவையு
நண்ணினூரலராயினுநாயகன்
கண்ணெனத்தகுமாமணிகைபுனை
வெண்ணிறப்பொடிதாங்கியவேடத்தோர்,

(இ - ள்.) நாம் தொகையாகக்கூறிய இலக்கணங்களினத்தையும் பொருந்தாத வர்களாயினும், சிவபிரான் விழிகளென்று கூறத்தக்க ஒழுங்காய்த்தரிக்கின்ற சிறந்த உருத்திராக்கமணியினையும், திருவெண்ணீற்றையும் தரித்திருக்கும் திருவேடமுடைய வர்களும். எ - று.

சரீரத்திலுள்ள இன்னின்ன அவயவங்களில் இவ்வாறிவ்வாறு தரிக்கவேண்டுமென்னும் முறைப்படி தரிப்பனவாகலின், உருத்திராக்கத்தையும் திருவெண்ணீற்றையும், “கைபுனை” என்றனர். கை - ஒழுங்கு. (௩௨)

ஆசறுத்துளிளக்குமருட்சிவ
தேசிகற்பணிவோர்சிவதொண்டரைப்
பூசனைக்குரியாரெனப்போற்றுவோ
ரீசனெப்பொன்றேத்துவொம்மனோர்.

(இ - ள்.) மனத்தின்கணுள்ள அஞ்ஞானத்தைப்போக்கித் தெளிவிக்கின்ற திருவருணிறைந்த சிவாசாரியரைப் பணிவோர்களும், சிவனடியார்களைப் பூசித்தற்குரிய வர்களென்று துதிப்பவர்களும், சிவபிரானை யொப்பார்களென்று எம்போன்றவர்கள் துதிப்பார்கள். எ - று. (௩௩)

எடுத்தயாக்கையிடும்பையிகந்தவர்
தொடுத்தநல்லறத்தின்பமுந் துய்த்துநீர்
படுத்தவையம்பவித்திரமெய்தவாழ்ந்
தொடுக்குமைம்புலச்செய்கையொடுங்குநாள்.

(இ - ள்.) அத்தகைய அடியார்கள் எடுத்த சரீரத்தின் துன்பத்தைக்கடந்தவர்களாய் தாங்கள் புரிந்துவந்த புண்ணியப்பலனையும் அறுபவித்து, கடலாற்றூழ்ந்த உலகம் தாய்மையடையும்படி வாழ்ந்து, ஒடுக்கத்தக்க ஐம்புலன்களின் சேட்டைகள் ஒடுங்குங்காலத்தில். எ - று.

சரீரம் துன்பமுடையதாகலின், “யாக்கையிடும்பை.” என்றும், உலகத்தில் நல்லவர் ஒருவர் இருப்பாராயின் அவர்பொருட்டு அவ்வுலகமுழுமையும் தாய்மையடையுமாகலின், “வையம்பவித்திரமெய்தவாழ்ந்து” என்றும் கூறினர். சரீரம் துன்பமுடையதென்பதை, “இடும்பைக்கிடும்பையிலுடம்பிதன்றே - யிடும்பொய்யையெய்யென்றிராதே - யிடங்குக - வுண்டாயினுண்டாகுமுழிற்பெருவலினோய் - விண்டாகைக்கொண்டாடும்வீடு.” என்றும், “எல்லாப்படியாலுமெண்ணினாலிவ்வுடம்பு - பொல்லாப்புழுமலினோய்ப்புண்குரம்பை - நல்லா - ரறிந்திருப்பாராதலினாலாங்கமலநீர் போற் - பிரிந்திருப்பார்பேசார்பிறர்க்கு.” என்றும், நல்லாருண்மையின் உலகம் தாய்மையடையும் என்பதை, “நெல்லுக்கிறைத்தநீர்வாய்க்கால்வழியோடிப் - புல்லுக்கு மாங்கேபொசியுமாற் - தொல்லுலகி - னல்லாரொருவருளரேலவர்பொருட் - டெல்லார்க்கும்பெய்யுமழை.” என்றும்வரும் ஒளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்குகளானுமறி. (௩௪)

கற்றைநல்லொளிதுற்றுங்கதிர்மணி
யுற்றமானநடுவகத்தும்பரிற்
பெற்றதேவவுருக்கொடுபேரொளி
யுற்றவெண்குடைமீச்சென்றொளிரவே.

(இ - ள்.) கூட்டமாகிய விசேடபிரகாசம் நெருங்கிய கிரணம்வீசும் இரத்தினங் கன்பதித்த விமானத்தின் நடுவிலுள்ள ஆதனத்தில், தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட தெய்வ சரீரத்துடனே மிக்க காந்தியுள்ள சந்திரவட்டக்குடை அதியுன்னதமாயோங் கிப் பிரகாசிக்கவும். எ - று. (நடு)

வண்ணவால்வளைவானவர்மங்கையர்
வெண்ணிறக்கொடுஞ்சாமரைவீசிடக்
கண்ணெகிழ்ந்தலர்கற்பகநாண்மலர்
விண்ணிழிந்துமிடைந்துநெருங்கவே.

(இ - ள்.) வெண்ணிறவளையல்களையணிந்த தேவமாதர்கள் பெரிய வெண்சாய் மரைகளை வீசவும், கற்பகவிருகூத்தின் புதியமலர்கள் விகசித்துத் தேன்றுளித்துக் கொண்டு ஆகாயத்தினின்று மிறங்கி ஒன்றுகூடி நெருங்கவும். எ - று. (நக)

விண்வருஞ்சிறுமெல்லியலாரிசை
பண்வரும்பலபாடலினாடித்
தண்வருஞ்சிறுதாமரைத்தாளிணைக்
கண்வருஞ்சிறுதண்டைகவிப்புற.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திருந்துவந்த இளமைப்பருவமுள்ள தேவமாதர்கள் குளி ர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற சிற்றடிகளிரண்டின்கணுள்ள சிறுதண்டைக் களொலிக்கும்படி பண்களாற் பாடியாடவும். எ - று. (நக)

தேவதுந்துமிதிக்களந்தேங்குறக்
காவலெண்மருங்கைதொழுதேத்துற
மேவருந்தனிவிணைதெறிப்பொலி
பாவரும்பல்லிசையொடும்பம்பவே.

(இ - ள்.) அந்தரதுந்துபிகள் அஷ்டதிக்கினும் பரவிச்சத்திக்கவும், அஷ்டதிக் குப்பாலதர்களும் கைகளைச்சிரமேற் கூப்பிப்பணிந்து துதிக்கவும், அடைதற்கரிய ஒப் பற்ற வீணை நரம்புகள் தெறிக்கும் ஓசை பரவியுள்ளனவாகிய பலவித வரத்தியங்களு டன் ஆரவாரிக்கவும். எ - று.

பம்புதல் - ஆரவாரித்தல்.

(நக)

ஆழியந்தனித்தேருடையாதவன்
வாழிமாதிலத்தோர்வெள்ளைமாமதச்
சூழிவாரணத்தோனாலகத்துளோர்
பாழிநாண்மலொந்தைபதத்துளோர்.

(இ - ள்.) ஒற்றைச்சக்கரமமைந்த அழகிய இரதத்தைப்படைத்த சூரியனுடைய சிறந்த உலகத்தார்களும், முகபடாமணிந்து மதத்தைப்பொழியும் வெள்ளையானைய யுடைய இந்திரனுலகத்தார்களும், புதிய தாமரைமலர்க் கோயிலையுடைய எமது பிதா வாகிய பிரமதேவர் உலகத்துள்ளோர்களும். எ - று.

சிறுட்டிகர்த்தாவாகலின் பிரமணை, “எந்தை,” என்றார்போலும்.

(நக)

பணங்களாயிரந்தாங்கியபாப்பினை
மணங்கமழ்ந்ததுழாய்முடிவானவன்
கணங்கொண்டுறைதேவர்களந்தனை
ரிணங்கிநின்றெதிரேத்தியிரங்கவே.

(இ - ள்.) ஆயிரம் பணமுகுடங்களைப்படைத்த சேஷசயனத்தையுடைய, பரி
மளம்வீசும் துளபமாலையையணிந்த திருமாலின் கணங்கள் வாழ்கின்ற வைகுந்தத்தில்
வசிக்கும் தேவர்களும் முனிவர்களும் ஒருங்குசேர்ந்து எதிரில் நின்று அதித்துப்
பிரார்த்திக்கவும். எ - று. (சு0)

வேதநாதம்வெளிப்படமென்மெலப்
போதல்செய்துகயிலைப்பொருப்புறை
நாதனைக்கட்புலப்படநண்ணுவார்
திதுதீர்த்தினிதிற்பஞ்சிறப்பரால்.

(இ - ள்.) வேதகோஷ்டம்முழங்க அதிக சாவதானமாய்ச்சென்று திருக்கலை
வரையில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானே நேத்திரங்கட்குப் பிரத்தியக்ஷமாகும்படி
சேர்ப்பவர்களாய், தங்கள் அன்பங்களினைத்தும் ஒழிந்து இனிமையான இன்பத்தில்
மேம்படுவார்கள். எ - று.

ஆல் - அசை. நண்ணுவார் - முற்றெச்சம். இவ்வெட்டுங்குளகம். (சுக)

இப்பதஞ்சிவதொண்டரையேத்துறு
மப்பெயர்க்கென்றானளித்தானெனிற
செப்பருஞ்சிவதேசிகரல்லரோ
முப்பொருட்குமுதற்பொருளாகுவார்.

(இ - ள்.) இக்கயிலைப்பதவி சிவபிராண்டியவர்களைத் துதிப்பவர்க்கென்றே
சிவபிரான் படைத்தனரென்போமாயின், சொல்லுதற்கரிய சிவாசாரியர்களல்லவா
திரிமூர்த்திகட்குமுதன்மையான பொருளாவார்கள். எ - று.

தொண்டரைப்போற்றி இப்பதவியடையும்படி புரிவோர் சிவாசாரியர்களாகலின்
“முப்பொருட்குமுதற்பொருளாகுவார்.” என்றனரென்க. (சுஉ)

ஆதலானம்மருந்தவத்தையர்கா
மதுதீர்சிவபுண்ணியச்செய்கையை
யோதலாவதன்றோர்ந்ததுணர்த்துது
மேதமோர்ந்தெறிசந்தையிருத்துவீர்.

(இ - ள்.) அரியதவத்தையுடைய முனிவர்களே! ஆதலால் குற்றங்களையொழிக்
கும் சிவபுண்ணியங்களின் செய்கைகளைச் சொல்லுதற்கியன்றதல்ல, நாம் அறிந்த
வற்றைத்தெரிவிக்கின்றோம். குற்றங்களையுணர்ந்து நீக்கிய மனதை இவ்விஷயத்திற்
பொருத்தக்கடவீர்களாக. எ - று. (சுங)

என்னைநீர்சிவபுண்ணியத்தெய்திய
தொன்னிலைப்பொருள்சொல்லெனச்சொற்றபொற்

கன்னிதென்னிமயாசலக்காரிகை
மின்னுவாண்மழுவோனே வியுயினுள்.

(இ - ள்.) அழகிய இமாசலபுத்திரியும் வேதங்கள் அதிகும் சிறந்த கன்னியுமாகிய பார்வதியார், ஒளிவீசும் மழுவேந்திய திருக்கரமுடைய சிவபிரானே, சிவபுண்ணியத்திலுள்ள புராதன நிலைமையான உண்மைப்பொருள் என்ன நீர் சொல்லுமென்று கேட்டனர். எ - று. (சுச)

கள்ளமுமலர்க்கற்றைசுமந்தெழு
மள்ளிருட்புகூந்தலிமாசலைக்
குள்ளவாறுமுறையினுணர்த்தினுள்
வெள்ளவார்சடைச்சென்னிவிமலனே.

(இ - ள்.) தேவனுக்குத் தலநீங்காத மலர்க்கூட்டங்களைத் தாங்கிக்கொண்டோங்கிய நெருக்கமுற்ற இருட்டொகுதிபோன்ற அளகத்தையுடைய பார்வதியார்க்கு, கங்கையையணிந்த நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் உள்ளபடியே முறைமையாக அருளிச்செய்தனர். எ - று. (சுரு)

கலிலைத்துறை.

கேட்டுவந்தருளுமையுளத்ததிசயங்கிளைப்ப
மீட்டுமெய்ப்புளகெழுந்தனளிருக்கைவிட்டிழிந்தா
டாட்டுணைத்தடந்தாமரைபடிந்தெழீஇத்தருணத்
தோட்டுமுண்டகத்தளிர்க்காங்குவித்திவைசொன்னுள்.

(இ - ள்.) சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தவற்றைச் சிரவணித்துத் திருவருளுடைய உமாதேவியார், திருவுள்ளத்திலே ஆச்சரியமுண்டாகத் திருமேனிபுளகித்து மீண்டும் ஆசனம்விட்டு மெழுகிறங்கி, சிவபிரானது இரண்டுதிருவடிகளாகிய விசாலித்த தாமரைமலர்களிற்பணிந்தெழுந்து, இளமையாகிய இதழ்களைப்படைத்த தாமரைமலர்போலும் தளிர்ந்த திருக்கரங்களைச் சிரமேற்குப்பி இவைகளை விண்ணப்பித்தனர்.

உமாதேவியார் சிவபெருமானை இப்போது வேண்டிக்கொள்ள எண்ணியது ஆன்மாக்களின்மீதுவைத்த பெருங்கருணையாகலின், “அருளுமை.” என்றனர். அன்றியும் அருளினால் உமையம்மையார் இவ்வாறு கூறினர் எனினுமாம். (சுசு)

அளப்பரும்பெருயோனிபுக்கருநரகடைந்து
துளக்கமெய்தியமன்னுயிர்வரன்முறைதொகுத்து
விளக்குபுண்ணியமியற்றுநராகினின்விரைப்பூந்
தளப்பனித்துணைத்தாமரைத்தாள்பெறவேண்டும்.

(இ - ள்.) அளத்தற்கரிய அனேகயோனிகளிலடைந்து கடுநரகத்திற்கிடந்து நடுக்கமுற்ற ஆன்மாக்களனைவரும் வரிசையாகச் சேர்த்துக்கூறுகின்ற சிவபுண்ணியங்களைப் புரிபவர்களாய், தேவீருடைய வாசனையும் அழகிய இதழ்களுமுள்ள குளிர்ந்த தாமரைமலரொத்த இரண்டு திருவடிகளையடைதல்வேண்டும். எ - று.

சிலமலர்களுக்கு இதழ்கள்மாத்திரம் அழகாயிருந்து வாசனையும் குளிர்ச்சியுமில்லாதிருந்தலும், சிலமலர்களுக்கு வாசனைமாத்திரமிருந்து இதழ்களின் அழகும் குளிர்

ச்சியுமில்லாதிருத்தலும், சிலமலர்களுக்குக் குளிர்ச்சிமாத் திரமிருந்து இதழ்களின் அழகும் வாசனையுமில்லாதிருத்தலும் இயல்பாகலின், தாமரைமலர் அத்தன்மைத்தல்ல வென்பதை விளக்குவான், 'விரைப்பூந்தளப்பனித்தாமரை.' என்றனர். (சுஎ)

அருளவேண்டுவதென்றன ளிமயமீன் தளித்தான்
பெருகுமாயிரமுகநதிமுடித்தருள்பெருமான்
மருவருங்குழலாயெமபுண்ணியமாக்கள்
கருதியோர்வதற்கரிதெனப்பின்னருங்கழறும்.

(இ - ள்.) இமயவரையரையன் புதல்வியாராகிய பார்வதியார் இவ்வரம் பாலிக் கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். உலகமெங்கும் பிரவாகித்த ஆயிரமுகமுடைய கங்கையணிந்தருளிய சிவபெருமான், உமையே! எமது புண்ணியங்களைப்பிரியும் ஆன் மாக்களை நினைந்துணர்த்தக்கருமையென்று மீண்டும் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

கங்கையாயிரமுகங்களுடையதென்பதை, "ஆயிரநூறுகோடியணிமுகம்படைத் தியாண்டும் - பாயிருநீத்தமாகிப்பரவலுமதுகண்டஞ்சி - மாயனுமயனும்வானோர்மன் னனும்பிறரும்போற்றி - மீயுயர் கயிலைநண்ணிவிமலினை யடைந்துதாழ்ந்தார்." என்னும் கந்தபுராணச்செய்யுளானுந்தெளிக. (சுஅ)

உரைத்துறிஞ்சிவபுண்ணியமெனச்சிலவுளவால
வரைக்கொழுந்துயிர்த்துதவியமரசுக்கொம்பே
நிரைத்தவால்வளைநினக்கவைநிகழ்த்துதுமென்ன
விரைத்தவார்சடைப்பனிப்பிறைக்கண்ணியோன்விளம்பும்.

(இ - ள்.) சொல்லுமிடத்துச் சிவபுண்ணியங்களு என்று இன்னும் சிலவுண்டு. இமயவரையரையன்பெற்றெடுத்த மரகதத்தாலைய கொம்புபோல்பவளே! வரிசையா யிருக்கும் சங்கவளையல்களையணிந்தவளே! உனக்கவற்றைக்கூறுகின்றோமென்று, வா சனைவீசும் நீண்டசடையினிடத்துக் குளிர்ந்த மூன்றும்பிறையாகிய அரும்பையணி ந்த சிவபெருமான் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

கண்ணி - அரும்பு. மாலையெனினுமாம். அம்பிகையார் நிறம் பசுமையாகலின், "மரகதக்கொப்பே." என்றனர். (சுக)

சினகராலயந்தூர்ப்பதிசுருமெழுக்கிந்தல்
புனன்முத்தெமையாட்டுவித்தெமக்கெனப்பிரித
நினனுமாலயத்தகவயினெழுந்தபுற்சீத்த.
னனைநறுந்துணர்நாண்மலரெடுத்துடனல்கல்.

(இ - ள்.) திருக்கோயிலிறிருவலகிதெலும் திருமெழுக்கிதெலும். நீர்மொண்டு நமக்கபிஷேகஞ்செய்வித்தலும், நமக்கென்றுள்ள ஏனைத்தொண்டுகளைப்பிரிதலும், தினந்தோறும் திருக்கோயிலிலுள்ளிடத்து முளைக்கும் புற்களைப்பிடுங்குதலும், அன்ற லர்ந்த தேன்றுளிக்கும் வாசனையுள்ள பூங்கொத்துக்களை எடுத்து உடனேகொடுத்த லும். எ - று. (சுஓ)

இவையுளப்படுத்திரங்கினராகிநின் நியல்வ
ரவமதிப்பறவறிவுபெற்றவ்வறிவதனும்

றவநில்ப்க்ருவமடைந்துளத்தாய்மையுந்தழுவிச்
சிவகதிப்படுபுண்ணியஞ்சிலசிலதெரிவார்.

(இ - ள்.) இத்தொண்டுகளை மனதிற்கித்தித்து இரக்கமுடையவர்களாய் ஒழுதியிற்றுபவர்கள், யாவராலும் மதிக்கும்படியான பேரறிவையடைந்து, அப்பேரறிவால் வழுவாத பரிபக்குவமடைந்தவர்களாய்ப் பரிசுத்தமும்பெற்று, சிவகதியைப்பாலிக்கும் சிவபுண்ணியங்கள் சிலசிலவற்றை உணர்வார்கள். எ - று.

சீவகாருணியமுடையார்க்கே பேரறிவுதிக்குமென்றும் பேரறிவுதித்தோர்க்கே பரிபக்குவம் வாய்க்குமென்றும் அப்பரிபக்குவமுதிர்ந்தோர்க்கே சிவபுண்ணியப்பயன் விளங்குமென்று முணர்த்தியவாற்றிக. (ருக)

பாதகர்க்கெனினுஞ்சிவபுண்ணியம்பலித்தாற்
றீதகற்றிடுமாதலாலாங்கதுசெய்தாற்
போதமுற்றிடும்புண்ணியம்புலப்படுமென்ற
னாதிநாயகிக்காங்கவன றைந்தனநவிலலாம்.

(இ - ள்.) பாதகர்க்காயினும் சிவபுண்ணியங்கள் கைவந்தால், குற்றங்களை நிவாரணிக்குமாதலின், அச்சிவபுண்ணியங்கள் புரிந்தால் பேரறிவுதிக்கின்ற சிவபுண்ணியங்கள் விளங்குமெனக்கூறினர். முதல்வியாகிய பார்வதியார்க்கு அச்சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தனவற்றைக்கூறுவாம். எ - று.

மேற்கூறிய சரிதைத்தொழில்களை முதலில் முயற்சித்துவரின், பேரறிவுதித்துக் கிரியைகளாகிய சிவபுண்ணியங்கள் விளங்குமென்பது கருத்து. (ருஉ)

இந்தியங்களையவித்திரும்புலன்கடந்திருக்கு
மந்தனீரருமாதவக்கொழுந்தெனுமடிகா
ளெந்தையெம்பெருமான்சிவபுண்ணியத்தியலா
வந்தகாதையொன்றுளததுவகுப்பொவெகுப்பாம்.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களை நிக்கிரகித்து ஐம்புலன்களையடக்கியிருக்கும் முனிவர்களே! அருமையான பெருந்தவம்புரியும் பெரியோர்களே! எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய சிவபுண்ணிபத்தன்மையுடையதாய் நடந்த சரித்திரம் ஒன்றிருக்கின்றது, அதனைவிரிவுடனே விளம்புவாம். எ - று.

புலன்களும் பொறிகளும் வெவ்வேறுகளின், “இந்தியங்களையவித்திரும்புலன்கடந்திருக்குமந்தனர்.” என்றார். புலன்களைந்து பொறிகளைந்து. மெய்வாய்கண் மூக்கு செவி இவ்வைந்துமே பொறிகள். முறையே பரிசம் ரசம் ரூபம் கந்தம் சத்தம் என்னுமைந்துமே புலன்கள். முதலிங்கூறிய பொறிகளை வழியாகவுடையவைகளே புலன்களாகலின், அவற்றையடக்கி இவற்றை நிக்கிரகித்தென்றனரென்க. யாரொருவர்மனலையமுடையவரோ அவர்க்கேயன்றி ஏனையோர்க்கு இவ்விரண்டுமியலா. இதனைன்றோ? திருவள்ளுவரும், “சுவையொளியூறேசைநாற்றமென்றைந்தின் - வகை தெரிவான்கட்டேயுலகு,” எனவும், “பொறிவாயிலைந்தவித்தான் பொய்தீரொழுக்க - நெறிநின்றார்நீவொழ்வார்.” எனவும் திருவாய்மலர்ந்தனர். (ருக)

நீடுபுண்ணியப்பெருந்தவமுயற்சியானெடுநீர்.
மாடுகுழ்கிடந்தளவறுவளந்தருவனப்பா

ஹாவேண்ணவரிழித்துமவேண்டின்னொருங்கே
நாடிநோற்பதுகௌசலமென்பதோர்நாடு.

(இ - ள்.) விசேடித்த புண்ணியத்தாலாகிய பெருந்தவத்தின் முயற்சியினாலும், நீர்ப்பெருக்கானது பக்கத்திற் சூழ்ந்திருந்து எண்ணிறந்த ஐஸ்வரியங்களை விர்த்தி செய்விக்கும் அழகினாலும், தேவர்களும் பூலோகத்திலிறங்கி யுள்ளேவசிக்கவேண்டுமென்று, ஒன்று கூடியிருந்து எண்ணித்தவம்புரிவதாகிய கோசலம் என்னும் ஒப்பற்ற நாடொன்றுண்டு. எ - று.

புண்ணியத்தை விளைவிக்கும் பெருந்தவமுயற்சிக்கும் நீர்வளப்பத்தால் உண்டாகும் ஐஸ்வரியத்திற்கும் சிறந்த நாடாதலின், தேவர்களும் தங்கள் நாட்டைவிட்டு வந்து வசிக்க விரும்புகின்ற தன்மையுடைய தென்றபடி. அன்றியும் தேவர்களேனும் தவம்புரியவேண்டின் நிலவுலகத்திற்கே வரவேண்டுமென்னும் நியதியையுமுணர்த்தியவாறறிக. உண்டு - சொல்லெச்சம். (ருச)

அன்னநாட்டகத்தகஸியவெண்குடை நிழற்கீழ்
மன்னுமின் னுயிர்தன் னுயிராமெனவளர்ப்பான்
பொன்னிலங்கியகனைகழற்புனைநறுந்தொடையான்
மின் னுயிர்த்தவேற்கௌசிகனென்றொருவேந்தன்.

(இ - ள்.) அந்நாட்டிலே விசாலித்த வெண்கொற்றக்குடையின் நீழலின்கீழ், இனிமையமைந்த மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போன்றாதிப்பவனும், பொன்னுற்பிரகாசிக்கின்ற ஒலிக்கும் வீரக்கழலையணிந்தவனும், மணமுள்ள மலர்மாலையணிந்தவனுமாகிய, ஒளியைக்கக்கும் வேற்படையேந்திய கௌசிகனென்னும் பெயருள்ள ஓர் அரசனிருந்தனன். எ - று.

இருந்தனன் - சொல்லெச்சம்.

(ருரு)

அனையவேந்தனிற்றோன்றினராருயிரனையார்
புனைநறுங்குழற்பூவைமென்குதலையர்நால்வர்
வனசமாளிகைமடந்தையர்நால்வரோவிரதி
யினையநால்வரோவெனப்புனியேத்துறுமெழிலார்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனிடத்திலே அவனுயிர்போன்றவர்களாய், தாமரையை வீடாகவுடைய இலக்குமிகள் இந்நால்வர்களோ? இரதியென்பவளே இந்நால்வர்களோ? என்று உலகத்துள்ளார் துதிக்குப்படியான அழகுள்ளவர்களாய், அலங்கரிக்கின்ற மணமுள்ளகூந்தலையும், நாகணவாய்ப்புள்ளொத்த மிருதுவான குதலைச்சொற்களையுமுடைய நான்குபுத்திரிகள் பிறந்தார்கள். எ - று.

தாமரைமலரில் வசிக்கும் மகளிர்கள் சாவித்திரி காயத்திரி கலைமகள் திருமகள் என்னும் நால்வராகலின், “வனசமாளிகைமடந்தையர்நால்வரோ?” என்றும். இரதியொருத்தியே இந்நான்குருவெடுத்தனளோவென்பார், “இரதியினையநால்வரோ.” என்றும் கூறினர். (ருசு)

கடிகொணண்மலர்க்கம்பகநாட்டகந்துறந்து
வடிவினாலவரும்வந்திழிந்தாரகொலோமடவார்

படிவமுற்றுறவிலக்கணப்பகுத்சீர்வழாது

முடிவினான்முகன்றிருத்தியதிபாடுதனமொழிவாம்.

(இ - ள்.) வாசனையுடைய புதியமலர்களைக்கொண்ட கற்பகவிரூட்சமுள்ள தேவலோகத்தைவிட்டு, அழகின்மிக்க இந்நால்வரும் வந்தார்களோ? அல்லது இப்பெண்களின் அவயவமனைத்தும் அவ்வவற்றிற்குரிய இலக்கணத்தன்மையின் சிறப்புத்தவறாது, முழுவதையும் பிரமன் சிருட்டித்ததை என்னென்று கூறுவோம். எ - று.

பொன்னாட்டுள்ள தேவமாதர்களிற் சிறந்தோர் அரம்பை ஊர்வசி மேனதை திலோத்தமை என்னும் நாலவரேயாகவின், இந்நால்வரும் அவர்கள்தானேவெனவையுற்றரென்க. பிரமன் சாமுத்திரிக இலக்கணக்குறைபாடின்றிச் சிருட்டித்தது அதிவியப்பேயென்றபடி. எனவே சாமுத்திரிக விலக்கணத்திற் கிவர்களே இலக்கியமாகும் என்பது கருத்து. (இ)

மகளிர் நாலவரின்முந்துறத்தோன் நியமகட்குப்

புகறரும்பெயரையெனப்பணித்தனன் புதுப்பு

முறைகறுங்குழன்மூவர்க்குந்தனித்தனிமொழிந்தா

னி கலருந்தனவரும்புபூத்திளகியதிவர்க்கு.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் தனது புத்திரிகள் நால்வருக்குள்ளே முதலின்பிறந்த புத்திரிக்கு, யாவரும் கூறத்தக்க பெயர் அையென்று மொழிந்தான். புதியபுட்பங்களின் அரும்பையுடைய பரிமளமுள்ள கூந்தலைப்படைத்த மஹைய மூன்று புத்திரிகட்கும் வேறுவேறு பெயர்கள்கூறினன். இப்பெண்களுக்குப் பகையற்றனவாகிய அரும்புபோன்ற கொங்கைகள் பருத்து இளகியது. எ - று.

பெண்களுக்குத்தனங்கள் அரும்புபோன்றிருக்கையில் மன்மதவிரகமாகிய காம விச்சையென்னும் பகை விளையாமையின், “இகலருந்தனவரும்பு.” என்றனர். அரும்புபோன்றிருக்கையில் மிகக்கடினமாயிருந்தலின், அருமையான வலியுள்ள அரும்பு போன்ற தனங்கள் எனக்கூறினுமமையும். (இஅ)

பொருதுவென்றவேல்கறைத்துளிபொதுளியவென்ன

விருதடங்கணுஞ்செவ்வரியிடைபடச்சிதறிக்

கருகுவானெடுங்கட்கடைகுழைபடக்கடந்த

பருவநோக்கினன்கௌசலன்பார்த்திபர்ப்பெருமான்.

(இ - ள்.) போர்புரிந்து வெற்றிகொண்ட வேற்படையினிடத்து உதிரத்துளிகள் செறிந்திருப்பதுபோல, விசாலித்த இரண்டகண்களிலும் செவ்வரிமத்தியில் படர்ந்து பரவி, கருநிறங்கொண்ட வாள்போலும் நீண்ட கடைக்கண்களானவை செவிகளைப் பரிசிக்கும்படியோடிய பருவத்தை அரசர்க்கரசனாகிய கௌசலன் என்னும் பிதா கண்டனன். எ - று.

மகளிர்கள் கண்களை வேற்படைக்கும் வாட்படைக்கும் உவமை கூறுதலியல்பாகவின், போர்புரிந்துவென்ற வேற்படையில் உதிரத்துளிகள் தெறித்திருத்தல்போன்று கண்களிற் செவ்வரிபடர்ந்தமையை உவமித்தமைகாண்க. தனங்கள் பருத்திளகலும் கண்களிற் செவ்வரிபடர்ந்து கடைக்கண்கள் காதளவோடுதலும் பெண்களுக்குக் காம விச்சையுதித்த பருவத்தையுணர்த்துங் குறிகளாகவின், “பருவநோக்கினன்கௌசலன்.” என்றனர். (இக)

உருவமங்கையர் மணவினைப்பொலிதருமுருவங்
கருணைகூர் தரக்கண்டுகண்களிப்பதுகருதா
விருநிலத்துளவேந்தரைவருதிரென்றெழுதிச்
சுருதிமங்கலநாட்கணித்தறிந்தனன் றாயோன்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தனாகிய அவ்வரசன் அழகுள்ள அப்புத்திரிகள் திருமணச்சடங்
கிற்குரிய விளக்கமமைந்த கோலத்தை, கிருபைமிகும்படி பார்த்துக் கண்களிக்கவேண்
டுமென்பதைச் சிந்தித்து, பெரிய நிலவுலகத்துள்ள அரசர்களை வருவீர்களாகவென்று
மணவோலையெழுதிவிடுத்து, சோதிடசாஸ்திரத்தின்படி சுபதினத்தை யாராய்ந்துணர்
ந்தனன். எ - று.

தமது மக்களின் மணக்கோலத்தைக்காணும் விருப்பம் பெற்றோர்க்குத்திட்ட வியல்
பாகலின், “மணவினைப்பொலிதருமுருவங் - கருணைகூர் தரக்கண்டுகண்களிப்பது
கருதா.” என்றனர். (சு௦)

மழைக்குலம்படநிவந்தெழுமணிமதிப்புரிசை
யுழைப்படிம்புரம்புதுக்குவா னுழையருக்குரைத்தான்
றழைப்பசுங்குத்திடவுதன்கோயிலினொருபா
லிழைத்தொடர்ச்சியுட்சயமரமண்டபமெடுத்தார்.

(இ - ள்.) மேகங்கள் வந்துறங்கும்படி அதியுன்னதமாயோங்கியுள்ள அழகிய
சுற்றுச்சுவர்களாகிய மதில்களின் உள்ளிடத்துள்ள நகரத்தை அலங்கரிக்கும்படி தூத
ர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனன். கிரணங்கள் பரவிய இளஞ்சூரியன் பரிசுக்கின்ற தன
து அரண்மனையின் ஓர்பக்கவில் காவலின் தொடர்ச்சிக்குள்ளே சுயம்வரமண்டபத்தை
ஏற்படுத்தினார்கள். எ - று.

சூரியன் உதயமாகுங்காலையில் உன்னதமான இடத்திலேயே வருதலியல்பாத
லானும் அரண்மனையும் அதியுன்னதமாதலானும், “தழைப்பசுங்குத்திடவுதன்கோயி
ல்.” என்றும், சூரியமண்டலத்திற்கு மேகமண்டலம் எவ்வாறு தாழ்ந்திருக்கின்றதோ
அதுபோலவே அரண்மனையின் உன்னதத்திற்கு மதிலின் உன்னதம் தாழ்ந்ததென்
பார், “மழைக்குலம்படநிவந்தெழுமணிமதிப்புரிசை.” என்றும், அரண்மனை அநே
கங்காவல்களுடையமையானும் அதனுள்ளிடாகவே சுயம்வரமண்டபமமைத்தல் முறை
மையாதலானும், “இழைத்தொடர்ச்சியுட்சயமரமண்டபமெடுத்தார்.” என்றும் கூறி
னர். (சு௧)

எடுத்தமண்டபத்தகவயினரிசுமந்தெடுக்கப்
படுத்தவாசனம்பற்பலபடுத்தனர் பசும்பொ
னுடுக்கைகொய்யகமீப்படநாற்றினருவரி
கொடுத்தமுத்தணிதொடுத்தனரிளநிலாக்கொழிப்ப.

(இ ள்.) ஏற்படுத்திய சுயமரமண்டபத்தின் உள்ளிடத்திலே, சிங்கங்கள் சுமந்து
தாங்கும்படி யமைத்த ஆசனங்களைப் பலபலவாக நியமித்தார்கள். பசும்பொற்சரிகை
வஸ்திரங்களினால் குச்சுகள் மேலேதொங்கவிட்டார்கள். கடலிற்பிறந்த முத்தாலா
கிய ஆரங்களை இளஞ்சந்திரிகை பரப்பும்படி கட்டினார்கள். எ - று.

சுயமரமண்டபத்தின் நாற்புரங்களினும் பொற்சரிகைவஸ்திரக் குச்சுகள் தொங்
கவிட்டு முத்துமாலைகளைக்கட்டினார்கள் என்றபடி. முத்துக்கள் பிறக்கும் தானங்கள்

இருபதன் கடலும் ஒன்றாகலின், “உவரிகொடுத்தமுத்தணி.” என்றனர். முத்துப் பிறக்கும் தானங்கள் இருபதென்பதை, “தந்திவராகமுரப்பிப்பிபூகந்தனிக்கதலி - நந்துசலஞ்சலமின் றலெகொக்குரளினமின்றார் - கந்தரஞ்செந்நெல்கழைகன்னலாவின்பல்கட்செவிகா- ரிந்துவுடும்புகராமுத்தமினுமிருபதுமே.” என்னுஞ்செய்யுளாஹுணர்க. அன்றியும் பதின்மூன்றுதானங்களேயெனக்கூறுவதுமுண்டு. இம்முத்துக்களில் தலசம் எனவும் சலசம் எனவும் இருபேதமுள. தலசம் - தலசம்பந்தத்திற்பிறப்பன - சலசம் - சலசம்பந்தத்திற்பிறப்பன. சங்கு - முகில் - இப்பி - மீன் என்னும் இவற்றிற் பிறப்பன சலசமாகவும், ஏனையவற்றிற் பிறப்பன தலசமாகவுங் கூறுவர். இவற்றை “தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன - விக்கதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின மூன்றுசங்க - மைக்கருமுகில்வேய்பாம்பின்மத்தகம்பன்றிக்கோடு - மிக்கவெண்சாலியிப்பிமின்றலெவேழக்கன்னல்.” எனவும், “கரிமுரப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட - மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தமூன்று - மரியனவாதிப்பத் துறிறங்களுமணங்குந்தக்கட - குரியனநிறுத்தவாறேயெனவுமுரைப்பக்கேண்மின்.” எனவும்வரும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தங்களாஹுந்தெளிக. (௬௨)

பானிலாப்பனிக்கற்றையிற்பித்தனகவரி
மேனிலாப்படக்குச்சொடுத்துக்கினர்விரிபூங்
கானநாண்மலர்மாலிகைநிறைத்தனர்கணித்த
மோனைமங்கலத்தியற்றுவயாவையுமுடித்தார்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய சந்திரிகையின் குளிரந்த கூட்டத்தையொத்த சாய்மரைகளை, மேலே பிரகாசம் வீசும்படி குச்சுகளாகத் தொங்கவிட்டார்கள். விகிதத்து அழகுடைத்தாய் வாசனைவீசும் புதியமலர்களாலாகிய மாலைகளை நிறைத்தார்கள். பெரியோர்களாற் பகுக்கப்பட்டுள்ள முதன்மையான விவாகத்திற்காகப் புரியத்தக்கவைகளனைத்தையும் செய்துமுடித்தார்கள். எ - று.

விவாகத்திற்குரிய அலங்காரங்களையாவும் தவறாதுயற்றின ரென்பார், “கணித்த மோனைமங்கலத்தியற்றுவயாவையுமுடித்தார்.” என்றனர். (௬௩)

இரங்குவெண்டிரைபுடைபடுமிருநிலப்பரப்பி
னரங்கடிந்தவேற்பார்த்திபர்யாவருமடைந்தார்
கரங்கொண்மும்மதக்களிறொடுங்கொய்யுளைக்கவினக்
சூரந்தலத்துறப்புரவியங்கடலொடுங்குறுகி.

(இ - ள்.) துதிக்கையுடைய மும்மதங்களைப்பொழியும் யானைகளோடும், கத்தரித்த மயிர்களும் கடிவாளமுமுடையனவாய், காற்குளம்பு பூமியிற்படியாத குகிரைகளென்னும் சமுத்திரத்தோடும் நெருங்கி ஒலிக்கின்ற, வெண்ணிற அலைகையுடைத்தாகிய கடல்புடைசூழ்ந்த நிலவுலகத்திலுள்ள, அரத்தையும்கொபிக்கத்தக்க வேலேந்திய அரசர்களனைவரும் வந்தார்கள். எ - று.

அதிவேகநடையமைந்த குதிரைகள் செல்லுங்கால் அவற்றின் காற்குளம்புகள் நிலத்திற் படியாவாகலின், “சூரந்தலத்துறப்புரவி.” என்றனர். (௬௪)

எதிருமன்னவர்க்கணுக்குவையளப்பினுமெண்ணு
வதிருமார் கவித்தானையானெ திர்புகுந்தடைந்து

முதிருமன்புடனளவளாயினியனமொழிந்து

கதிர்செய்மாமுடியரசரைக்கடிநகர்கொணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு வருகின்ற அரசர்களுக்கு, பரமானுக்களின் குவியலில் எண்ணித் தொகை கூறுவோமாயினும் அளத்தற்கொண்ணாத ஒலித்தின்ற கடல்போன்ற சைனியங்களை யுடைய அவ்வரசன் எதிர்கொண்டு சென்றுகிட்டி, மேம்பட்ட பரிவுடனே அளவளாவி இனியவசனங்களைக்கூறி ஒளிபரப்பும் சிறந்த கிரீடமணிந்த அவ்வரசர்களைத் தனது காவலமைந்துள்ள நகரத்திற்கழைத்துக்கொண்டு வந்தன.

பரமானுக்குவையின்கணுள்ள ஒவ்வொன்றையும் தவறவிடாது கணிக்கவல்லு நராலும் கணிக்கவேலாத பெருந்தொகையுள்ள சைனியங்களை யுடையா நென்றபடி.

வயங்குமாமுடிமன்னவரயாவர்க்குமழைக்கா

ரியங்குமாளிகையிருக்கவேறினிதினிதமைத்து

முயங்குநல்விருந்தமைப்பனமுறையறிந்துதவித்

தயங்குமண்டபத்தனையரையுடன்கொடுசார்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த கிரீடங்களையணிந்த அரசர்களைவார்க்கும் குந்தொண்ட மேகங்கள் தவறும் தனதரண்மனையின்கண் இனிமையானதாய் வேறு வேறு இருப்பிடங்கள் நியமித்து, கலத்தலுக்குரித்தாய் அமைக்கவேண்டியனவாகிய சிறந்த விருந்தை, அவரவர்கட்குத் தக்க முறைமை யுணர்ந்து செய்வித்து, விளக்க முற்ற விவாகமண்டபத்திற்கு அம்மன்னவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு சென்றான்.

விருந்திற்கு வேண்டுவன முகமலர்ச்சி இன்சொல் உபசாரம் என்னும் மூன்ற மையாகலின், “முயங்குநல்விருந்து.” என்றார். இதனை, “மோப்பக்குழையுமணிச் சூழகந்திரிகை-நோக்கக்குழையும்விருந்து.” என்னுந் திருக்குறளுரையாலுந்தெளிக்,

அழைத்தமைத்திவொளரிமடங்கலாசனத்தி

னிழைத்தமாமுடியரசரையினிதுகொண்டிருத்தி

மழைத்தவார்சமுன்மாளிர்க்குமண்வணிதிருத்திக்

குழைத்தமென்மலர்மாலிகையவர்கரங்கொடுத்தி.

(இ - ள்.) நவரத்தினங்களிழைத்த சிறந்த கிரீடமணிந்துள்ள அம்மன்னவர்களை இனிமையுடனே அழைத்துக்கொண்டுவந்து, அக்கலியாண மண்டபத்தின்கண் அமைத்திருக்கும் ஒளிபொருந்திய சிங்காசனங்களி லிருக்கச்செய்து, மேகம்போற்குத்து நீண்ட கூந்தலையுடைய அப்புத்திரிகட்கு விவாகபரணங்களைத்தரிக்கச்செய்த குழையுந் தன்மையமைந்த மெல்லிய மலர்மாலிகை அப்புத்திரிகள் கரங்களி கொடுத்தி. எ - று.

சாதாரணகாலங்களில் அணியும் ஆபரணங்களுக்கு வேறாய்ச் சிறப்புற்றிருக்குகில ஆபரணங்களைக் கலியாணகாலத்திலணிவது வழக்கமாகலின், “மணவணிதித்தி.” என்றார். அன்றியும் கலியாணத்திற்குரிய அலங்காரங்களை யலங்கரிப்பித் தன்னினுமாம்.

மாதராயிருஞ்ஞம்வரமண்டபத்துய்த்தான்

பேதைநால்வருமன்னவரயாரையும்பிறழ்ந்த

காதலிற்குநங்கட்கடையெறிந்தனர்காணுச்

சித்மாலிகைநால்வரதங்கழுத்திடைச்செறித்தார்.

(இ - ள்.) அனேகம் மதளிர்கள் புடைகுழம்படி சயமரமண்டபத்திற்செலுத்தினான். அப்புத்திரிகள் நால்வரும் அங்குள்ள அரசர்களனைவரையும், காமவிச்சையை வினைக்கும் பிறழ்தலைபுடைய துருநிறங்கொண்ட கடைக்கண்களை வீசிப்பார்த்து, குளிர்ந்த அம்மலர்மாலையகளை நான்கு அரசர்கள் கழுத்திலே தரித்தார்கள். ஏ - று.

மாதர்க்கண்களை வலையாகவும் பாசக்கயிலாகவும்கூறுதல் ஆன்றோர் மரபாகலின், “பிறழ்ந்தகாதலிற் சருங்கட்கடை யெறிந்தனர்.” என்றார். வலையெனக்கூறுதலை, “வைத்தெமைமயக்கி யிருகண்வலையைவீசியே மாயாவிலாசமோக - வாரிதியிலாழ்த்திடும்பாழானசிற்றிடைமடந்தையர்கள்கின்றின்பமோ.” என்னுந்தாயுமானார் திருவாக் கானும், பாசக்கயிறென்பதை, “மாதர்யமனமவர்தமைவிழியேவன்பாசம் - பீதிதரு மல்குலபெருநாக - மோதவதில் - வீழ்ந்தோர்க்குமேறவிருகில்லைபொருரைத் - தாழ்ந்தோர்க்குமில்லைதவறு.” என்னும் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாக்கானுமறித ஆயிரம் என்றகிண்டு அநேகமென்னும் பொருட்டி. (சுஅ)

அன்னமன்னவர்நால்வரின்முன்பிறந்தழைந்த
கன்னிமாமயிற்சாயலாளையெனுங்கன்னி
மின்னுயிர்த்தழல்விழித்தவேனிடத்ததுவேந்தர்
மன்னவன்மகேந்திரன்களத்தணிந்தனன்மலை.

(இ - ள்.) அன்னப்பறவைபோன்ற நடையையுடைய அப்புத்திரிகள் நால்வருள்ளே, முதலிற்றிறந்த சிறந்த மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாளாகிய கன்னிப்பரு வமமைந்த அயையென்னும் பெயர்வாய்ந்த புதல்வி, மின்னப்போற் பிரகாசித்து அக்கினிப்பொறியைக்கக்கும் வேலைந்திய, நிடததேசத்தை யரசாளும் மன்னவர் மன்னனாகிய மகேந்திரன் என்பவன் கழுத்திலே தன்கரத்திருந்த மாலையைத்தரித்தான். ஏ - று.

முன்பிறந்த மாமயிற்சாயலன்மந்தாள் கன்னியெனக்கூட்டிக், குறுகிலமன்ன வர்களனைவர் தனக்குப் பகுதிகட்டி அரசனென்பார், “வேந்தர் மன்னவன்” என்றார். (சுக)

பொன்னையன்னவுட்கிளையவளுவதுகாம்போச
மன்னர்மன்னவன்சானந்தற்கணிந்தனன்மலை
பின்னவட்கிளையாளங்கடுகெடுகிலப்பெருமான்
மன்னரும்புகழ்மாலிமாற்பணிந்தனடொங்கல்.

(இ - ள்.) திருமகளைப்போன்ற அயையென்பவட்கிளையவள் காம்போஜதேசத் தை யரசாளும் வேந்தர்வேந்தனாகிய சானந்தன் என்பவனுக்கு மனங்களித்து மாலையணிந்தாள். அதன்பின் அவளுக்கிளையவள், பெரிய அங்கதேசத்துக் கரசனாகிய அடைதற்கரிய கீர்த்தியமைந்த மாலி என்பவனது மாப்பிலே மாலையணிந்தாள். ஏ - று.

உரைத்தழுவார்க்கும்பின்னரினுதித்திடுமொருத்தி
வரைத்தடம்புயக்கொங்கணதேயத்துமன்னர்
விரைத்ததாமரைவிசாலநேத்திரனெனும்விறலோற்
கிரைத்தகாதலினணிந்தனளிலங்குதாரலங்கல்.

(இ - ள்.) இப்போது கூறிய இம்மூன்று புத்திரிகட்கும் பின்பு பிறந்த ஒரு புதல்வி கொங்கணதேசத் தரசனாகிய மலைபோலும் விசாலித்த புயங்களை யுடைய, மணம் வீசும் தாமரைமலர்போன்ற விசாலநேத்திரன் என்னும் பராக்ரமசாலிக்கு விசேடித்த ஆசையுடனே விளங்குகின்ற மலர்மாலையை யணிந்தான். எ - று.

கொங்கணதேயத்து மன்னன் வரைத்தடம்புய விரைத்ததாமரை விசாலநேத்திரன் எனக்கூட்டுக. இரைத்தகாதல்-விசேட ஆசை. தார் - அலங்கல் என்பன ஒருபொருட்சொற்களேனும் ஈண்டிரண்டையும் ஒருங்கு பிரயோகித்திருப்பதால், தார் என்னும் சொற்குள்ள வேறொர் பொருளாகிய மலர் என்பதையே பொருளாகக் கூறினும். (எக)

இனையநால்வருமாலையிட்டரசர்பாலிருப்ப
வனையற்கண்முகன்களித்தனன்மணவினையயர்ந்து
புனைபொலன்கலன்முதலியகொடுத்தருள்புரிந்தான்
மனையின்மாட்சியினிருந்தனரவன்சிலவைகல்.

(இ - ள்.) இப்புத்திரிகள் நால்வரும் மாலையணிந்து அவ்வவ்வரசர்களிடத்திலிருக்க, அவர்களைப்பார்த்துக் கண்களித்தவனாய் மணச்சடங்குகளைமுடித்து, அலங்கரிக்கத்தக்க பொன்னபரணங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் பாலித்தான். அப்பெண்கள் நால்வரும் அவ்விடத்திலேயே சிலகாலம் இல்லறத்தை நடாத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். எ - று. (எஉ)

மதிப்பெருங்குடைவேந்தர்க்குவேண்டுவவழங்கிப்
பதிக்கணைகுதிர்நீரெனப்பணித்தனன்பணிப்ப
வதிர்க்குமாழியந்தேரொடுநால்வருமகன்றூர்
விதிர்த்தவாட்படைகொட்புறுதானேசூழ்மிடைய.

(இ - ள்.) பெரிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய அந்நான்கரசர்கட்கும் வேண்டிய ஐஸ்வரியங்களைக் கொடுத்து, உங்களுங்கள் தேசங்கட்குச் செல்வீர்களாக வென்று கட்டினையிட்டனன். கட்டினையிடலும் சத்திக்கின்ற சக்கரத்தையுடைய இரதங்களி லேறிக்கொண்டு நான்கு வேந்தர்களும் வாளாயுதத்தை அசைத்து நெருங்கிய சைனியங்கள் சூழ்ந்து செல்லும்படி தங்கள் தங்கள் தேசத்திற்குச்சென்றார்கள்.

தேரதிர்ப்பினும்புரவியஞ்சிரிப்பினுந்தனிக்கை
கார்முழக்கினும்பல்லியத்துவைப்பினுங்கடனீர்ப்
பார்கமக்குறுமனந்தனும்பதைப்புறப்படர்ந்தார்
தார்நெறித்தலையெதிர்த்தனன்கோசிகத்தவத்தோன்.

(இ - ள்.) இரதங்கள் செல்லும் அதிர்ச்சியினாலும், குதிரைகளின் அழகிய களைப்பினாலும், துதிக்கையையுடைய மேகம்போன்ற யானைகளின் கர்ச்சனையினாலும், பலவாத்தியங்களின் கோஷ்டங்களினாலும், பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆதிசேடனும் பதைக்கும்படி சென்றார்கள். படைகள் செல்லும் வழியிலே விசுவாமித்திரரென்னும் தவமுனிவ ரெதிரில்வந்தனர். எ - று.

தார் என்ப தீண்டு படையின்மேற்று.

(எசு)

சென்றெதிர்ந்திடுபெருந்தவக்கோசிகச்செல்வ
 னின் றுவேந்தருக்கொருமொழிகிழ்த்துவான்விளித்தான்
 வென்றிவேந்தர்மற்றமலையிற்கேட்டிலர்வெகுண்டான்
 குன்றுறுத்தவற்கிருபுருங்களுங்குனிந்த.

(இ - ள்.) எதிரிற்செல்பவராகிய பெருந்தவமுடைய விசவாமித்திரமுனிவர், சற்றுநின்று அவ்வரசர்களுக்கு ஓர்வார்த்தை கூறவேண்டி யழைத்தனர், வெற்றியுள்ள அவ்வரசர்கள் பலவிதகோஷ்டங்களினால் இவர் அழைத்ததைக்கேட்டாரில்லை, விசவாமித்திரமுனிவர் கோபங்கொண்டனர், உடனே குறைவுபடாத தவமுடைய அம்முனிவர்க்கு இரண்டு புருவங்களும் வளைந்தன. எ - று.

மற்று-அசை. எதிர்த்து சென்றிடு என மாற்றுக.

(௭௫)

கொடிக்கொழும்புகையிருவிழிகொழுந்துவிட்டெழுந்த
 பொடித்தரும்பினவெயர்த்துளிபொருகதிர்ப்பருதி
 வெடித்தவெங்கதிரொடுக்கினன்மீண்டனன்விரிநீர்ப்
 படித்தலம்புதைத்திருண்டதுகொதித்ததுபரவை.

(இ - ள்.) கொடிபோலப் படர்வதாகிய கோபாக்கினியின் விசேடித்த புகையா னது அவருடைய இரண்டு கண்களிலும் கொழுந்துவிட்டுத்தோன்றின. வெயர்வையாகிய நீர்த்துளிகள் மயிர்சிலிர்த்தலோடுதோன்றின, போர்புரியும் கிரணங்களையுடைய சூரியனும் உஷ்ணமாகிய கொடேரகிரணங்களை யொடுக்கிக்கொண்டு மறைந்து விட்டான், கடலாற்சூழப்பட்ட நிலவுலகம் முழுவதும் இருண்மூடியது, கடலும் கொதித்தது. எ - று.

தனது வெய்ய கிரணங்களால் உலகத்துள்ள வனைத்தையும் வாட்டும் சூரியனும் இவரது கோபாக்கினிக்குப்பயந்து மறைந்தன நென்னின், அக்கோபாக்கினியின் கொடுமையைச் சகித்தல் யார்க்குத்தானேலும்? தவசிரேஷ்டர்களின் கடுங்கோபத்தன்மை யிவ்வாறென்பதை, “குணமென்னுங் குன்றேறிநின்றார்வெகுளி-கணமேனுங்காதலரிது.” என்னும் திருக்குறளுரையானுந்தெளிக. அக்கினிக்குப் புகையும் செந்நிறமுமே சூரியாகலின், இக்கோபாக்கினிக்கும் அவ்விரண்டு முண்மையைக் குறிப்பிப்பான், “கொடிக்கொழும்புகை யிருவிழி கொழுந்துவிட்டெழுந்த.” என்றார். (௭௬)

வாம்பரித்தடந்தேருறைமன்னருமனையார்
 தேம்புகிறிறிடைத்தேவியர்நால்வருந்தீரக்
 கூம்புடைக்கொடித்தேர்முதம்சேனையங்குழுவுஞ்
 சாம்பராயினவருந்தவன்கடுஞ்சினத்தழலால்.

(இ - ள்.) தாவிச்செல்லும் குதிரைகள் பூட்டிய விசாலித்த இரதங்களிலேறியிருக்கும் அரசர்களும், அவர்களுடைய மெலிந்த அற்ப இடையையுடைய மனைவிமார்கள் நால்வரும் நீங்க, கொடிஞ்சியையுடைய கொடிகட்டிய இரதங்கள்முதலான சைனியக்கூட்ட முழுமையும், அருமையான தவத்தையுடைய விசவாமித்திரமுனிவரது கடுங்கோபாக்கினியால் சாம்பராய்விட்டன. எ - று.

தேம்புதல்-மெலிதல்-கூம்பு-கொடிஞ்சி- இரதம் கஜம் துரகம் பதாதி என்னும் நால்வகைச் சைனியங்களில் முதன்மைபெற்றது இரதமாதலின், “தேர்முதம்சேனை

யங்குமுவும்” என்றும், அரசர்களும் அவர்மனைவிமார்களும் சாம்பராகாமையின்,
“மன்னருமனையார்தேவியர்நால்வருந்தீர்.” என்றுகூறினர். தீர்தல்-நீங்கல். (எஎ)

என்கொலீதெனவெருவினர்நோக்கினரெதிரந்த
பொன்செய்மாமுடியரசரைநோக்குபுகல்வான்
மின்செய்வேற்படையரசர்காணும்மெதிர்விளித்தேம்
புன்சிரிப்பினீர்கேட்டெமைநோக்கிலீர்போலும்.

(இ - ள்.) ஈதென்ன காரணமென்று பயந்தவர்களாய் பார்த்து எதிரில்வந்த,
பொன்னுற்செய்த சிறந்த மகுடங்கனையுடைய அரசர்களைப்பார்த்து அம்முனிவர்
கூறுகின்றனர். ஒளிவிளங்கும் வேலாயுதமேந்திய மன்னவர்களே! உங்களுக்கெதி
ரில் நாம் அழைத்தோம், நீங்கள் கொண்டிருந்த புன்சிரிப்பினாலே, எமது குரலைக்
கேட்டும் எம்மைப் பார்க்கவில்லை. எ - று.

போலும்-ஒப்பில்போலி. அற்பமாகிய மகிழ்ச்சியினுற்கேட்டும் எம்மைப்பாராமற்
போன்றென்பார், “புன்சிரிப்பினீர்கேட்டெமைப்பார்த்திலீர்.” என்றனர். அன்றி
யும் பாராதிருந்தீர்கள்போலும் எனக்கூறினாரென்னலுமாம். (எஅ)

ஆதலானுமக்கிருசெவிகேட்கலவாக
தீதுதீர்தருகட்புலந்தெரியலவாக
மாதரின்னலமணந்துறாதொழிகநீர்மணந்தாற்
பேதைகாணுமர்முடித்தலைவெடித்தறப்பிளக்க.

(இ - ள்.) ஆகையால் அறிவற்றவர்களே! உங்களுக்கிரண்டொதுகளும் கேளா
மற்போகக்கடவன, குற்றமற்று விளங்கும் நேத்திரங்களிரண்டும் தெரியாமற்போகக்
கடவன, நீங்கள் உங்கள் மனைவிமார்களின் இன்பத்தை யதுபவிக்காமற்போகக்கட
வீர்கள். அதுபவித்தாற் கிரீடமணிந்த உங்கள் சிரங்கள் முழுமையும் வெடித்துப்
பிளக்கக்கடவன. எ - று.

நம்முடைய சத்திக் கேட்டுக்கேளாததுபோலிருந்ததனால், “இருசெவிகேட்கல
வாக.” என்றும், எம்மைப்பார்த்தும் பாராதுபோலிருந்ததனால், “கட்புலந்தெரியல
வாக” என்றும், இவ்வளவு களிப்பும் நூதனமனைவிமார்களின் சிற்றின்ப நுகர்ச்சியா
லாகலின், “மாதரின்னலமணந்துறாதொழிக.” என்றும், நம்முடைய வாக்கிற்குப்
பயப்படாது புணர்ந்தால், “முடித்தலைவெடித்தறப்பிளக்க,” என்றும் கூறினர். (எஆ)

நாமெம்பெருநகரமுமகரமுநீத்துக்
காடுபோகுதிரென்றுருத்தருந்தவன்கமுற
நீடுகன்னெறிமாதவமுளவெலாரெடுங்கூத்
தாடுதன்னுடையாச்சிரமம்புருந்தடைந்தான்.

(இ - ள்.) உங்களரசாட்சிக்குரிய நாடுகளையும், அவற்றுள்ளடங்கிய பெரியநக
ரங்களனைத்தையும், நீங்கள் வசிக்கும் அரண்மனையையும் நீங்கித் காட்டிலடையக்கட
வீர்களென்று, அருந்தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரமுனிவர் சபித்து, விசேடித்த
நன்மார்க்கத்தோடுகூடிய பெருந்தவங்களா யுள்ளனவெல்லாம் ஆனந்தநடனமாடு
கின்ற தமது ஆச்சிரமம்போய்ச் சேர்ந்தனர். எ - று.

அரும்புலனிழந்தவர்களாய் அரசாட்சியுமற்று அரண்மனைமுதலியவனைத்தையும்
நீங்கி அடவியை யடைவீர்களென்றபடி. (எப)

வேந்தர்நால்வரும்புலமொழிந்தனர்விரைப்பூங்
கார்தண்மெல்விரற்றேவியரநுநெறிகாட்டப்
போந்துபல்வரைமிடைபடுமடவியுட்புகுந்து
நீந்துருப்பெருந்துயர்க்கடல்படிந்தனர்நெடுநாள்.

(இ - ள்.) உடனே அவ்வரசர்கள் நால்வரும் கட்புலனும் செவிப்புலனும் மிழந்தவர்களாய், வாசனையும் அழகுமமைந்த கார்தண்மலரைப்போலும் மிருதுவான் விரல்களைப்படைத்த தங்கள் மனைவிமாரர்கள் காட்டுவழி காட்டும்படிசென்று, பல மலைகள் நெருங்கியுள்ள காட்டினுள்ளேசேர்ந்து, அநேககாலம் கடக்கமுடியாத பெருந் துக்கசாகரத்தில் முழுகியிருந்தார்கள். எ - று.

மனைவிமாரர்கள் தங்கள் கணவர்களின் கரங்களைத் தங்கள் விரல்களைப் பற்றிக் கொண்டு வழிகாட்டிச் சென்றனராகலின், “கார்தண்மெல்விரற்றேவியரநுநெறிகா ட்ட” என்றனர். (அக)

வேறு.

ஆடும்புனற்றுள்ளியருவிப்பெருஞ்சாரல்வெங்கானகத்
துண்டெவப்பில்பசும்புற்கையினிதுண்டெவக்கின் நரா
ணீடும்பொலங்கோமுடித்தெய்வமலையத்துநிறைமாதவ
னுமிந்தமிழ்க்கும்பமுனியக்கடுங்கானடுவெய்தினுள்.

(இ - ள்.) நீர்த்துளிகளாகிய அருவியொழுக்கிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய மலைச் சாரலையுடைய கடுங்காட்டிலே கிடைத்த உப்பில்லாத குளிர்த் கூழை இனிமை யுடன் புசித்துச் சந்தோஷிக்கின்ற நாளில், சிறந்த பொன்மயமான சிகரங்களைப் படைத்த தெய்வீக மமைந்த பொதியாசலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் பெருந்தவம் பூரணமானவரும், அனைவரும் மதிக்கும் தமிழை வளர்த்தவருமாகிய அகத்தியமுனி வர், அந்தக் கொடியகாட்டின் மத்தியில் எழுந்தருளினார்- எ - று.

தமிழை வளர்த்தகாரணத்தினாலேயே தமிழ்முனியெனக் காரணப்பெயர் வழங் கலின், “தமிழ்க்கும்பமுனி” என்றனர். (அஉ)

செல்லுந்தமிழ்க்கும்பமுனிவற்பணிந்தொன்றுசெய்தேம்லேம்
புல்லுங்கமஞ்சாபமுனிகோசிகன்றந் துபோனினிச்
சொல்லும்பெருஞ்சாபமுனைமன்றியெவரோதுடைப்பாரென
வல்லென்றமுலைமாதரசர்த்தொழச்சொல்லிவழிபட்டனர்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு காட்டினிடத்தில் எழுந்தருளிய தமிழ்முனிவராகிய அகத் தியமுனிவரை, குதாடு கருவியெனச் சொல்லத்தக்க தனங்களைப்படைத்த அம்மகளிர் கள் வணங்கி, யாதொரு தீங்குஞ் செய்தவர்கள்ல்லோம், விசுவாமித்திர முனிவர் எங் களைச் சேரும்படியான கொடியசாபத்தைக் கொடுத்துச்சென்றனர், இனி அவர் கூறிய கடுஞ்சாபத்தைத் தேவரீரை யல்லாமல் அழிப்பவர் யாரென்று விண்ணப்பித்து, தங் கள் கணவர்களாகிய மனைவர்களை வணங்கும்படி கூறிப்பூசித்தார்கள். எ - று.

தங்கள் கணவர்கள் தமிழ்முனிவர் வருகையை அறியாராகலின் தாங்கள் முன்பு “மெல்கரித்து விண்ணப்பித்துப் பிறகு தங்கள்கணவர்களுக்கும் அறிவித்து வணங்கும் படி செய்தார்க ளென்றபடி. (அக)

அக்காலையிகன்மன்னர்தொழுபைங்கழற்காலடற்சோரிவாய்
கக்காடனெடுவேவ்ஹொருநால்வர்தொழுதுற்றகவல்கண்ணுறு
மைக்காளகண்டத்தற்கொப்புவாநின்றதமிழ்மாதவ
னெக்கானுளங்கண்கள் பனிமல்கநரிநின்றுநினைகின்றனன்.

(இ - ள்) அத்தருணத்தில், பகைவர்களாகிய அரசர்கள் வணங்கும் பசிய
பொன்னுலாகிய வீரகண்டையைத் தரித்த பாதமும், வல்லபமுடைத்தாய் உதிரங்
கக்குகின்ற வாயையுடைய வெற்றியமைந்த நீண்டவேலாயுதமுகொண்ட ஒப்பற்ற
நான்குமன்னர்களும் பணிந்தடைந்த துயரத்தை நோக்கி, கருநிறங்கொண்ட விடத்
தைக் கண்டத்திற் றரித்த சிவபிரானுக்கொப்பாக விளங்கிய அகத்தியமுனிவர், மனம்
நெந்து கண்களில் நீர்பொசிய நெடுநெரம் நின்று சிந்திக்கின்றனர், எ - று.

அகத்தியமுனிவர் சிவபிரானுக்குச் சமான் என்பதை, “பைத்திலேபூட்டுமூற்
நீர்ப்பெளவ முண்டனேயெம்மை-யொத்தவனையான்வாழ்க்கைக்குரியளாகியவுலோ
பா-முத்தினாயிமவான்பெற்றமுகிழ்முலைக்கொடியொப்பாளென் - மத்தகுமுனியைநோ
க்கியாயிடையிடுத்தாயன்றே” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தா
னுத்தெளிக.

(அச)

என்னேயிவர்க்கிக்கொஞ்சாபமொழிகின்றதெதுகொண்டென
வுன்னுவுணர்ந்தெந்தைசிவபுண்ணியத்தன்றியொழியாதெனச்
சொன்னுனவர்க்கன்னதறிவானெமக்கின்றுசொல்வாயெனப்
பன்னுகசென்னிப்பரற்கானவழிபாடுபர்க்கின்றனன்.

(இ - ள்.) இம்மன்னர்களுக்கு நேர்ந்துள்ள இக்கொடியசாபம் எதனால் நிவா
ரணமாவது என்னசெய்வது என்று, சீனைத்துத் தெளிந்து, எமது பிதாவாகிய சிவ
பிரானுக்குரிய புண்ணியத்தா லல்லது நீங்காதென்று அம்மன்னர்களுக்குக் கூறினர்,
அச்சிவபுண்ணியத்தை அடியேங்கள் அறிந்துகொள்ளும்படி எங்களுக்குப்போது திரு
வாய்மலர்வீரென்று பிரார்த்திக்க, பலசர்ப்புங்களைச் சடையிலணிந்துள்ள சிவபிரா
னுக்குரிய பூசனையைத்திருவாய்மலர்கின்றனர், எ - று.

(அரு)

பொருதண்புனற்சேசகக்கோநகர்ச்செய்யபோராழியான்
செருவென்றுவக்கின்றசாதாரனென்னுந்திறற்கோமகன்
வருதிங்கொருகொம்பெடுத்தன்னமுகமங்கையில்போலுவா
ளிருகுங்குமக்கொங்கைமுழ்கிக்கிடப்பான்வெளிக்கெய்துறன்.

(இ - ள்.) அலைகளை மோதுகின்ற சேசகம் என்னும் பெரிய நகரத்திலே, செப்ப
மாகிய போர்புரியும் ஆக்கினசக்கரத்தை யுடையவகை, யுத்தத்தில் வெற்றியடைந்து
களிக்கின்ற சாதாரனென்னும் வல்லபமுள்ள பெரிய அரசன் இருந்தனன். அவன்,
ஆகாயத்துதயமாகின்ற சந்திரனை ஒருகொம்பு சுமந்துகொண்டிருப்பதுபோன்ற முகத்
தையுடைய பெண்ணாகிய மயில்போலும் சாயலுள்ள தனது பத்தினியின், குங்கும
மணிந்த இரண்டி தனங்களைத் தழுவி மோகவெள்ளத்தில் மூழ்கியிருப்பான், வெளி
யில் வரமாட்டான், எ - று.

அவ்வரசனுடைய பத்தினியின் சரீரமே கொம்பாகவும் முகமே சந்திரனாகவும்
உவமித்து, சந்திரனைத்தாங்கிய கொம்புபோன்றிருக்கின்றதென்பார், “வருதிங்கொள
ருகொம்பெடுத்தன்னமுகமங்கை” என்றும், அப்பத்தினியின் மோகவாரியில் மூழ்

கிணவனாய் இராஜரீக விஷயங்களொன்றுங் கவனியாதிருந்தானென்பார், “இருகுங் குமக்கொக்கமூழ்கிக்கிடப்பான்வெளிக்கெய்தறான்” என்றும் கூறினர். (அசு)

அன்னுனிருக்குந்திருக்கோயினெடுவாயிலவணையதினான்
பன்னுனிழைக்குந்தவந்தானுருக்கொண்டபடிபோலுவான்
முன்னுவசிட்டன்புகுந்தானதரசற்குமொழிதந்திலார்
பின்னாலுக்கன்னற்புறம்போகவறிவுற்றபின்னெய்தினான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் வசித்திருக்கும் அழகிய அரண்மனையின் நீண்டவாயிற் படியினிடத்து எழுந்தருளுதற்குத் திருவுள்ளங்கொண்டு, அநேககாலங்கள் புரிந்ததவ மே யோர்வடிவெடுத்ததுபோன்றவராகிய வசிட்டமுனிவர் அடைந்து உள்ளே சென்ற னார். அவ்வாறும்முனிவ ரெழுந்தருளியதை அங்குள்ள காவலாளர்கள் மன்னவனுக் கறிவித்திலர். நாலுநாழிகைகள் கழிந்துபோக அதன்பின் அவர்கள்போய்த் தெரிவிக்க அறிந்தபிறகு வெளியில் வந்தனன். எ - று.

வசிட்டமுனிவர் பிரமமுனிவராகவின் அச்சிறப்புத்தோன்ற, “பன்னுனிழைக்கு ந்தவந்தானுருக்கொண்டபடிபோலுவான்முன்னுவசிட்டன்” என்றனர். முன்னுவ சிட்டன் என்பதற்கு முதல்வராகிய வசிட்டர் எனப்பொருள்கூறினு மமையும், (அஎ)

வேறித்தடந்தாமநெடுவேலினங்கோவெருக்கொண்டிவ
னீர்ப்பசுந்தாமரைத்தாள்பணிந்தானெழுந்துற்றனன்
மூரங்கெந்தீமுகத்தானமுற்றான்முனிந்தானரோ
வாரிப்பெரும்பூதலப்பூதமிருள்பட்டமெருள்பட்டதே.

(இ - ள்.) வாசனமிக்க மாஸையுடைத்தாய் விசாலித்து நீண்ட வேலாயுத மேந்திய இளமைத் தன்மையையுடைய அரசன் பயங்கொண்டு, இம்முனிவருடைய குளிர்த செந்தாமரை யொத்த திருவடிகளைத் தெரிமுதெழுந்து கிட்டினன். கோடச் சிரிப்புடைய வடவாக்கினிபோன்ற முகமுள்ள அம்முனிவர் சுளித்துச்சினந்தனர். உடனே கடலாற்குழப்பட்ட பெரிய உலகமாகிய பஞ்சபூதங்களும் இருண்டு மயக்கு ற்றன. எ - று.

பஞ்சபூதசையோகமே யுலகமாதலின், “வாரிப்பெரும்பூதலப்பூதம்” என்றனர்.

பேராழிவையம்புரக்குஞ்செருக்கிற்பெரும்பேதையா
யோராதகாமக்களிப்பாலெமைச்சற்றுமுளமெண்ணிலாய்
வாராடிளங்கொங்கையவளோடுமொருநீயும்வனவேடனாய்ச்
சூராடருங்கானகஞ்சேறியென்றானதொல்லையோன்.

(இ - ள்.) கடல்குழந்த பெரிய உலகத்தைக்காக்கும் கர்வத்தினாலே பெரிய மூடனாய், உணர்ச்சியற்ற மோகானந்தத்தால் எம்மைக் கொஞ்சமேனும் உன்மனதில் மதியாமற்போயின, ஆதலால் கச்சணிந்தசையும் இளங்கொங்கையையுடைய உனது பத்தினியுடனே ஒப்பற்ற நீயும் காட்டில்வசிக்கும் வேடனாகி, வனதெய்வங்கள் விளை யாடுகின்ற பேராணியுத்திற் சேரக்கடவாயென்று தருமசொற்புமடைய புராதன ரான வசிட்டமுனிவர் சபித்தனர். எ - று. சூர்-வனதெய்வம். (அசு)

நின்னாகாடாகிமிடைதந்தவனவேய்நிரைக்குன்றெழுவந்நாடகத்துள்ளவனைவோருமழல்வாய்வயக்கோளரிசெந்நாய்பொறிப்புண்டரீகஞ்சினப்பல்லமுதலானமாக்கொன்னாகுரிக்கங்கமுதலாயுள்ளாகெனக்கூறினான்.

(இ - ள்.) உனது நாடனைத்தும் காடாகி நெருங்கிய காட்டுமூங்கில்கள் மலைகளின் வரிசையில் ஒக்கிவளரவும், அந்நாட்டின்கணுள்ள அனைவரும் அக்கினியைக்கக்கும் வெற்றியமைந்த சிங்கங்கள் செந்நாய்கள் புள்ளிகளையுடைய புலிகள் கோபத்தையுடைய கரடிகள் முதலிய மிருகங்களும், வல்லம்பிக்க நகங்களுையுடைய பருந்து முதலாகிய பறவைகளும் ஆகக்கூடவதென்று சபித்தனர். ஏ - று.

புண்டரீகம் - புலி, பல்லம்-கரடி. கங்கம்-பருந்து.

(௯௦)

உடுக்கும்பகம்பீதகக்கோசிகம்பீலியுடையானதாற்
ரெடுக்கின்றமுத்தாரம்பெண்குன்றியாகித்துவன்றுற்றவாற்
படுக்கின்றமுத்தக்கழற்சோகியாகிப்பதம்புக்கதா
லெடுக்குந்தவத்திற்குமேலென்பதுண்டோவிசைத்தோதவே.

(இ - ள்.) அவன் உடுத்துக்கொள்ளும் பசும்பொன்னிறமான பட்டுவஸ்திரம் மயிற்றேகையுடையாய்விட்டது, கோத்திருக்கும் முத்தமலை வெள்ளைக்குன்றிமணியாகி நெருங்கிக்கிடந்தன, யாவர்க்கும் பிரியத்தையினைக்கும் வீரக்கழல் பலகரையாகிக் கால்களிற் சேர்ந்தன. ஆதலால் யாவராலும் கூறத்தக்க தவத்திற்கு மேற்பட்டதாக எடுத்துச் சொல்லுதற்கு வேறொன்றுண்டோ. ஏ - று.

ஏ-அசை. பீதகம்-பொன்னிறம். கோசிகம்-பட்டுவஸ்திரம். பீலி-மயிற்றேகை. முத்தம்-பிரியம். சோகி-பலகரை. ஆல் மூன்றும் அசைகள். (௯௧)

ஒளிரும்பசும்பொற்றொடர்த்தாலிபுலிவாளையிற்றொத்ததாற்
றளிருண்டபொன்மேனிகருகிப்பொலஞ்சேலைதழைபட்டதாற்
குளிருந்தளிர்ச்செங்கைநிரைசங்குசங்கானகுழையூடுலாய்
மிளிருங்கயற்கண்ணிபால்வேடுவத்தன்மைவெளிபட்டதே.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பசும்பொன்னாற் சமைந்து தொடர்ச்சியாயிருக்கும் மங்கலகுத்திரம் புலியின் கூர்மையமைந்த பல்லநிகர்த்து, தளிர்போன்ற பொன்னிறச்சீரம் கருகுதலடைந்து உடுத்தியிருந்த பொற்சேலை தழையாய்விட்டது, குளிர்த்த தளிர்போலும் நிறம்பாய்ந்த செங்கரங்களி லணிந்திருந்த வனையல்கள் சங்குகளாயின, காதணியினாடு சஞ்சரித்துப் பிரகாசிக்கின்ற சேல்போலுங் கண்களையுடைய அவன் பத்தினியினிடத்து வேடஸ்திரியின் தன்மைகளைத்தும் வெளியாயின. ஏ - று.

ஆல் இரண்டும் ஏயும் அசைகள். வேடர்க்கு இத்தன்மைய ஆடையாப் பரணதிக ஞண்மையை, “அழிதகன்குறுகுவான்முன்னங்கயற்கண்ணிதந்தக்-குழையிருகாதுங் கோத்துக்கோலைகெழுபுலிப்பற்றலி - நுழைமயிர்நெடுநாண்பின்னனேனப் பிடரலைப்ப்பூண்டோர்-பழிதகையாதவேடப்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள.” எனவும், “கொலையிரும்பழிக்கன்றஞ்சங்கூடலெம்பெருமாரன்கொன்றை- மிலையிருக்குஞ்சிவேங்கைமெல்லினர்க்கண்ணிவேய்ந்து-கலையிருபருப்பிற்கோடிக்காதளவோடுந்தாடி- சிலையிருத்தட

க்கைவேடத்திருவுருக்கொண்டுதோன்றி.” எனவும் வரும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தங்களுனுக்தெளிக. (கூஉ)

தினாவேலிநெடுமொநிலத்தெவ்வர்பரவந்த சினவேலினுன்
வரைவேடனுருவெய்திமனையொளமுங்கானவனமெய்தினு
னுரையாமுனம்பெற்றகொலைவேடநிலைகண்டுளத்தாறினுன்
புனாதீர்தவந்தொற்றுக்கொள்கொம்பெனுந்தெய்வமுனிபோயினுன்.

(இ - ள்.) கடலையே வேலியாகவுடைய பெரிய நிலவுலகத்திலே பகைவரனை வரும் வணங்கும் கோபிக்கின்ற வேலேந்திய அவ்வரசன், மலைகளில் வசிக்கும் வேட ர்களுருவமடைந்து தனது மனைவியோடும் பெருங்காடடைந்தனன். குற்றமற்ற தவ மென்னுங் கொடிபடர்ந்துள்ள கொழுகொம்பென்று சொல்லத்தக்க தெய்வீகமமைந்த அம்முனிவர், தாம் சபித்தவார்த்தைகள் முடிவதற்குள்ளாகவே, அவ்வரசன் பெற்றுக் கொண்ட கொலைத்தன்மைக்குரிய வேடவுருவத்தைநோக்கி, மனதிலுதித்த கோபாக் கினி தணிப்பெற்றவராய்த் தம்முடைய ஆசீர்மத்திற்கெழுந்தருளினர். எ - று.

ஓர் தோட்டத்திற்கமைந்த வேலி எவ்வாறு நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்திருக்குமோ அது போல உலகத்தின் நாற்புறத்தும் கடல்சூழ்ந்திருத்தலின், “தினாவேலிநெடுமொநிலம்” எனவும், இவ்வரசன் வேடவுருவெய்தித் தன்மனைவியுடன் அடைந்தது பெருங்கா டெனக் குறிப்பா யுணர்ந்துவான், “கானவனம்” எனவும், அம்முனிவர் அளவிறந்த தவங்களை முடித்தோராகலின், “புனாதீர்தவந்தொற்றுக்கொள்கொம்பு.” எனவும் கூறினர். (கூஉ)

வேறு.

செழுமுமானிகைக்கேசகப்புரத்துளமாக்கள்
சமுருமார்தையுங்கங்கமுங்கம்புநுங்கொடியு
மொழுகுசிச்சிலுஞ்சிரலையுமொண்சிறைப்புறவு
மெழுவும்புறபறவையுமாகிவிண்ணெழுந்தார்.

(இ - ள்.) விசேடித்த மாளிகைகள் நிறைந்துள்ள கேசகப்புரத்தில் வசிக்கின்ற மாணிடர்களுள்ளாம், சமுருகளாகவும் ஆந்தைகளாகவும் பருந்துகளாகவும் வானம் பாடிகளாகவும் காக்கைகளாகவும் பொன்வாய்ப்புட்களாகவும் சிரலைகளாகவும் அழ கிய சிறகுகளைப்படைத்த புறக்களாகவும் பறந்துசெல்கின்ற மற்றுமுள்ள பறவைக் கூட்டங்களாகவும் ஆகாயத்திற் பறந்தார்கள். எ - று. (கூச)

முடங்குவாளெயிற்றடுகினவேங்கையுமுழைவான்
மடங்கலாளியும்வல்லுனைப்பன்றியும்பகுவாய்ப்
படங்கொள்பார்த்தனும்பல்லுகிர்ப்பதத்தசெந்நாயுங்
கடங்கவிழ்த்தெருகுகிறுமொத்தவ்வனங்கலந்தார்.

(இ - ள்.) வளைவும் கூர்மையுமுள்ள பற்களைப்படைத்த கொல்லத்தக்க கோப முடைய புலியும் துடுப்புப்போன்ற வாலையுடைய சிங்கமும் யாளியும் வலியமயிர்களை வாய்ந்த பன்றியும், பேழ்வாயையும் படத்தையும் உடைய சர்ப்பமும் பலநகங்களை யுடைய பாதம்வாய்த்த செந்நாயும் மதம் பொழிந்துகொண்டுவருகின்ற யானையும் போன்று அக்காட்டிற் சஞ்சரித்தார்கள். எ - று. (கூடு)

எழுதினோக்கினுமொப்புறுவிஞ்சிசூழ்நகரம்
பழுவமுடியவனமெனப்பல்சிற்பொழிந்து
தழுவுமன்னவன்கோயிலுட்கழுதினஞ்சரிப்பப்
பொழுதுறுவகையிருன்படப்புன்மரம்பொதிந்த.

(இ - ள்.) சித்திரமெழுதிப் பார்த்தாலும் நிகராகாத மதில்கள்கூழ்ந்த அந்நகரமானது, மிக்கடர்ந்த காட்டைப்போன்று பலவித அலங்காரங்களழிந்து, அதைச் சேர்ந்த அரசனரண்மனையிற்போய்க் கழுதின் கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்க, சூரியன் பிரவேசியாதவாறு இருள்கூழ்ந்திருக்கும்படி புற்களும் மரங்களும் நிறைந்துவிட்டன. எ - று.

மிக்கடர்ந்த ஆரணியமாய் விட்டதென்பார், “பழுவமுடியவனம்” எனப்பிரயோகித்தனர். என்னை? பழுவம் வனம் என்னு மிருசொற்களுக்கும் பொருளொன்றையாகலினென்க. சித்திரத்திற்தேர்த்தோர் இந்நகரத்தைப்போன்று அலங்காரங்களமைத்தெழுதினும் அந்நகரத்தின் அலங்காரங்க ளமையாதென்பார், “எழுதினோக்கினுமொப்புறு.” என்றார். எனவே மிக்க அலங்காரமுடையதென்பதுகருத்து. (கூக)

நீண்டமாமனைத்தொடர்படர்கிரிகளாய்நிவந்த
வாண்டமைந்தெழுமுருடிற்குறுமுயலடைந்த
வேண்டருஞ்சிறப்பெய்தியவெண்ணிலாமுன்றித்
ஹாண்டருஞ்சின்பபுவிபிணவுகண்டயிலவ.

(இ - ள்.) நீட்சியுள்ள சிறந்தமாளிகைகளின் தொடர்ச்சிகளைத்தும், படர்ந்துள்ள மலைகளாக ஓங்கின, அவ்விடத்தில் வசித்தோங்குகின்ற வேடர்களைப்போலக் குறுமுயல்களடைந்தன. யாவராலும் விரும்பப்படுகின்ற அருமையான சிறப்புக்க ளடைந்திருந்த வெண்ணிலா முற்றத்திலே, விசேஷத்த கடுங்கோபம்வாய்ந்த கொல்லத்தக்க புலிகளும் பெண்புலிகளும் நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்தன. எ - று.

நீடுகோபுரங்கொடுமுடிநெவேனையாகி
பூடுபாந்தத்புகுதற்குவவோரிநின்றழைப்ப
பாடுபோக்கியசாளரமுழையெனப்பகுத்த
மாடமாளிகைபொற்றையாய்க்கொழுங்கொடிவளைத்த.

(இ - ள்.) அதி உன்னதமாயிருந்த கோபுரங்களெல்லாம் பெரிய மலைகளின் கொடுமுடிகளாகி, அக்கொடுமுடிகளில் மலைப்பாம்புகள் புகுந்து நித்திரைசெய்வன, கிழநரிகள் ஊளையிடுவன, வேலைத்திறங்களைமந்த சாளரவாயில்களாகவகுத்திருந்த மேன்மாடமாளிகைகளைத்தும் சிறுமலைகளாய் அவற்றிற் கொழுமையான காக்கைகள் சூழ்ந்திருந்தன. எ - று. (கூஅ)

மணநறுந்துணர்வனமெலாம்பகன்றையாய்மலர்ந்த
துணரவிழ்ந்தலர்மாதவிகாஞ்சொறிதுணர்த்த
விணரவிழ்ந்தலர்பூங்கமுதீந்தெனவிலிர்த்த
பணைநெடுஞ்சினைமாம்பொழில்காஞ்சிராபழுத்த.

(இ - ள்.) சிறந்த பரிமளமுள்ள பூங்கொத்துக்களையுடைய நந்தனவனங்களனைத்தும் கிலுகிலுப்பைமலர்களாக மலர்ந்தன, பூங்கொத்துக்கள் இதழ்கள் விரிந்து

விகசித்த குருக்கத்திரங்களுள்லாம் காஞ்சொரிச்செடிகளாய்த் துளிர்த்தன, மகரத் தங்களை யுதிர்ந்து விகசிக்கின்ற அழகிய கழுமரங்களினேத்தும் ஈச்சமரமாகித்தளிர்ந்தன, பனைமரங்களின் நீண்ட கிளைகளும் மாஞ்சோலைகளும் எட்டிமரங்களாய்ப் பழுத்தன. எ - று. (௯௦)

கலைநிலாப்படுவெண்பளிக்கறைமுகட்டுச்சி
கொலைமதக்களிற் பூழித்தெழுங்கோளரிக்குறுந்தா
ளலைபசும்புனற்குருதிதோய்ந்தவணவணமைத்த
நிலைநெடும்புனற்றாமரைமலர்ந்தனநிகர்த்த.

(இ - ள்.) பூரணகலைகள் நிரம்பிய சந்திரிகை பரப்புகின்ற வெண்ணிறப் பளிங்குக்கற்களாற் சமைந்த அறைகளினுடைய உத்திரத்தின் உச்சியிலே, கொல்லுகின்ற மதங்கொண்ட யானையைச் செயங்கொண்டு விளங்கும் சிங்கத்தின் சிறிய தாள்கள், அலைந்துகொண்டிருக்கும் புதிய நீராகிய உதிரத்தில் முழுநி அங்கங்குவைத்திருப்பவை, நிலைமையுள்ள விசேடித்த நீரில் தாமரைமலர்கள் விகசித்தவைபோன்றிருந்தன. எ - று.

பளிங்குக்கற்களாலாகிய அறைகளின் உச்சியில், யானைகளைக்கொண்டு அவ்வுதிரங்கள் தோய்ந்தகாலுடனே சிங்கங்கள் உலாவியவருதலின், அவ்வடிகளை நோக்குங்கால் நீரில் தாமரைபூத்திருப்பதையொக்கும் என்றபடி. எனவே வெண்பளிக்கறையின் உச்சிகளிலெங்கும் சிங்கங்கள் உலாவுவன என்பது கருத்து. (௧௦௦)

ஒடுக்கிதழ்ப்படுதாமரைகாந்தளொத்துடைந்த
மடற்பொதிந்தெழுமல்லவெண்காந்தளாய்மலர்ந்த
வெடுத்ததண்புனல்கானலொத்தெல்லேநீத்திறந்த
வடித்தபானலுமழைநிறக்குறிஞ்சியொத்தலர்ந்த.

(இ - ள்.) கவிந்துள்ள இதழ்களைப்படைத்த தாமரைகளினேத்தும் செங்காந்தண்மலர்களைப்போல் விகசித்தன, இதழ்கள் அடர்ந்தோங்கிய மல்லிகைமலர்களினேத்தும் வெண்காந்தண் மலர்களைப்போல் விகசித்தன, நிரம்பிய குளிர்த்தீர் கானற்சலத்தைப்போன்று வரம்புகடந்தழிந்தன, நெருங்கியுள்ள நீலோற்பல மலர்களும் மேகநிறத்தையுடைய மருதோன்றி மரங்களைப்போன்று விகசித்தன. எ - று. (௧௦௧)

முழங்குபைங்கழற்கோமகனாடகமுகப்பிற்
றழங்குபல்லியங்களிறெனநாடகச்சதியின்
வழங்குமாடலைமிதிக்குநர்மயிலெனக்குயிலா
லெழுந்தபாடலினாடகந்தனிமைகண்டிருக்கும்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற பசிய வீரக்கழலணிந்த அவ்வரசனது நாடகசாலையின் வாயிற்படியில், சத்தித்துக்கொண்டிருந்த பல வாத்தியங்களும் யானைகளாகவும், நாடகத்திற்கொத்த சதிக்கிணங்க நடிக்கும் நடனத்தைப்புரிபவர்கள் மயில்களாகவும், குயில்களாலுண்டாகிய ஓசையே பாடலாகவும், இவ்விதநடனம் பார்ப்பவர்களின்றித் தானே நடந்துகொண்டிருக்கும். எ - று.

நாடகசாலை அழிந்து மிருகபகுவாசமாயினவென்ப துணர்த்துவான், அழிந்த போதும் ஓர் நாடகசாலையாகவே யிருந்ததெனக் கற்பித்தமைகாண்க, ஆயின் நாட

கத்தைப் பார்ப்பவர்கள் மாத்திரம் இல்லையென வுணர்த்துவான், “நாடகந்தனிமை கண்டிருக்கும்.” என்றனர். (க௦௨)

இன்னதன்மையொத்திருந்தனவரசியலிருக்கை
யன்னவேடனொத்தகன்றவனடவியுட்சரியா
வின்னலங்கடற்படிந்தவணியங்குறுமேல்வை
பன்னுமாதவத்திரணவிந்தவ்வனம்படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனது இராஜாங்கத்தன்மை இவ்வண்ணம் நிகர்த்திருந்தன. அத்தகைய வேடனைப்போன்று சென்றவரசன் பெருங்காட்டிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டு, துயர்க்கடலின் முழுகிச் சிலித்துக்கொண்டிருக்கும் தருணத்தில், யாவரும் துதிக்கின்ற பெருந்தவமுடைய திரணவித்தென்னும் முனிவர் அக்காட்டிற்கெழுந்தருளினர். எ - று.

இவ்வரசன் வசித்தமுனிவருக்கு யாதோரபசாரமும் புரியாதிருக்க இத்தகைய பெருஞ்சாபந்தரலாமோவெனின், நன்று வினாவினை! இம்முனிவர் பிராதக்காலையிலெழுந்து நீராடி நித்தியக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு அரசனுக்காசீர்வதிக்கவந்த காலம் அவ்வரசன் கொணுவி லிருக்கவேண்டிய காலமாதலால், அத்தகையகாலம் வரையிற் கலவியின்பத்திலழுந்திக் காலந்தோன்றா திருந்ததைப்பார்க்கினும் பேரபசாரமும் பெரும்பாதகமும் யாதுளது? ஆதலினன்றோ? குணமென்னுங்குன்றேறி நின்றாராகிய வசித்தருக்கும் கோபம் மூண்டது. இதனையும்த்துணர்க. (க௦௩)

அடைந்தமாதவத்தலைவனை யரசனுமவளும்
படிந்துதம்முடிமண்ணுறப்பணிந்தனர் பணியா
மிடைந்தபுன்சடையருந்தவவசித்தனால்விளைந்த
திடைந்தசிந்தையினெடுத்தெத்திபம்பினிரந்தா.

(இ - ள்.) அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளிய பெருந்தவசிரேஷ்டராகிய திரணவிந்து முனிவரை அவ்வரசனும் அவன்பத்தினியும், தங்கள் சிரம் பூமியிற்படிப்புடி வணங்கினார்கள். அவ்வாறு வணங்கினவுடனே நெருங்கிய சிறுசடைகளையுடைய அருமை யான தவமுள்ள வசித்தமுனிவரால் தங்களுக்கு நேர்ந்தசாபத்தை வருந்திய மனத்துடனே பிரார்த்தித்து விரித்துக் கூறினார்கள். எ - று. (க௦௪)

சேட்டுநின்றருண் முனிவரற்கின்னருள்கிளைப்பத்
தோட்டலங்கலீர்தும்முழைப்பாதகந்தொலைவான்
கோட்டுவெள்விடையவனருட்புண்ணியங்குணியா
வீட்டுசிந்தையினியற்றுதிருனவெத்திசைத்தான்.

(இ - ள்.) அதனைத் திருச்செவியேற்றருளிய முனிவருக்குத் திருவருள்சுரப்ப, இதழ்களோடுகூடிய மலர்மாலையை யுடையவர்களே! உம்மிடத்தில் நேர்ந்துள்ள பாவங்கள் நிவாரணமாகும்பொருட்டு, கொம்புகளைப்படைத்த வெண்ணிறமுள்ள இடப்பவாகனராகிய சிவபிரான் திருவருட்குரிய சிவபுண்ணியங்களைக் கருதிச் சேர்க்க வேண்டுகென்னும் மனத்துடனே புரிவீர்களென்று விரித்துத் திருவாய்மலர்ந்தனர்.

தோட்டலங்கலீரென்பது மலர்மாலையணிந்துள்ள அரசுஞ் சூத்திரப்பிந்த வர்களே! என்னும் பொருள்படநின்றது. அகாலப்புணர்ச்சி அதிபாதகமாகலின், அவ்வளவு

பாதகங்களும் நிவாரணமாகும்பொருட்டு அநேக சிவபுண்ணியங்களை அன்புடனே புரியவேண்டுமென்பார், “தும்முழைப்பாதகந்தொலைவான் - கோட்டுவெள்விதையவ னருட்புண்ணியங்குணியா - வீட்டுகிந்தையினியற்றுகிர்.” என்றனரென்க. (௧௦௫)

இவ்வாயன்னவன் பின்னருநோக்கிமற்றீங்குச்
சிவனதாலயமுண்டுகொலென்றலுஞ்செறிந்த
கவனவேடனுமனைவியுந்தொழுதுளங்களிப்பார்
தவமுயற்சியீருளதெனச்சாற்றினரவற்கு.

(இ - ன்.) அம்முனிவர் இவ்விருவரையும் மீண்டும் பார்த்தருளி, இவ்விடத் தில் ஏதேனும் சிவாலயம் உண்டோ என்று வினாவுதலும், மிக்ககவனமுடைய வேட னாகிய அரசனும் அவன்பத்தினியும் அம்முனிவரைப்பணிந்து மனக்களிப்புற்றவர்க ளாய், அவரை நோக்கித் தவமுயற்சியுள்ளவரே! இவ்விடத்தி லிருக்கின்றதென்று கூறினார்கள். எ - று.

இவ்விருவர்க்கும் சாபநிவாரணகாலம் சமீபித்தமையின், அம்முனிவர் வாக்கியத் தில் அதிக கவனம்வைத்தார்களென்பார், “செறிந்தகவனவேடனுமனைவியும்,” என் றனர், களிப்பார்-முற்றெச்சம். (௧௦௬)

இத்தலத்தினுக்கயல்பிரமேச்சுரமென்னு
மத்தலையமுளதெனவருந்தவத்தலைவன்
பத்தியிற்சிவனாலயம்புருந்துரீர்பரிவான்
முத்தர்வேண்டுமருஞ்செயற்பணிவிடைமுயல்வீர்.

(இ - ன்.) இவ்விடத்திற்குப் பக்கத்திலே பிரமேச்சரம் என்னும் திருநாம முள்ள சிவாலயமிருக்கின்றதென்று சொல்ல, அதுகேட்ட அருமையான தவசிரேட் டராகிய அம்முனிவர், நீங்கலிருவரும் பத்தியுடனே அச்சிவாலயத்திற்கென்று, அவ் விடத்துள்ள பெரியோர்கள் விரும்புகின்ற சிறந்த செயல்களாகிய பணிவிடைகளை அன்புடனே புரிவீர்களாக. எ - று. (௧௦௭)

புரிந்தமாமதிற்புறத்துளபுற்சிதைத்தெடுத்துஞ்
சரிந்துவீழ்சருககற்றியுந்தனித்திருமுன்றிற்
பரிந்தவன்பினிற்றுசுடுடைத்தகற்றியும்பழங்க
ணிரிந்துபோதரச்சந்திதிருமெழுக்கிடும்.

(இ - ன்.) வளைந்துள்ள பெரிய மதிற்புறத்திலே முளைத்திருக்கும் புற்களைப் பிடுங்கியெறிந்தும், விருட்சங்களினின்றும் நழுவிவிழுக்கின்ற சருகுகளை நீக்கியும், ஒப் பற்ற திருமுற்றத்திலே மெய்யன்புடனே தூசுகளைக்கழித்து நீக்கியும், தன்பங்க ளழிந்தோடும்படி சந்திதானத்தில் திருமெழுக்கிடும். எ - று. (௧௦௮)

அலங்கனாண்மலருதவியுமரபிடேகக்
கலங்கொணர்ந்தவற்குதவியுங்கழமதிட்கிளைத்த
குலங்கொள்வல்லிவேர்ட்டிடுங்கியுமெம்பிரான்கோயில்
வலன்றிரிந்துநின்றெடுத்தெத்திணிதகமகிழ்ந்தும்.

இ - ள்.) சிவபிரான் மாலைக்குரிய மலர்களை யெடுத்துக்கொடுத்தும், சிவபிரான் அபிஷேகத்திற்குரிய திரவியங்களைக் கொண்டுவந்து அவருக்குக்கொடுத்தும், காவலாயுள்ள மதில்களில் முளைத்துள்ள கூட்டமாகிய கொடிகளையும் வேர்களையும் பிடுங்கியும், எமது சிவபிரான் திருவாலயத்தைப் பிரதக்ஷிணமாகவந்தும், சந்திரதிக்கு நேராகநின்று துதித்துத்துதித்து இனிமையுடனே மனங்களித்தும். எ - று. (௧௦௯)

கருத்தினெம்பிரான் நிருவடிகரந்தறக்கருதி
யிருத்திராங்கவணிப்பெருஞ்சாபரீத்தொழியு
மருத்திமாநகர்முன்னையிற்சிறப்புடைத்தாகுந்
திருத்துரின்னுடையரசுசெங்கோன்முறைசெல்லும்.

(இ - ள்.) உங்களுடைய இருதயத்தின்கண் எமது சிவபிரான் நிருவடிகள் மறைந்திருக்கும்படி தியானித்துக்கொண்டிருக்கக்கடவீர்கள். அப்போது அவ்விடத்தில் இப்பெரிய சாபம் நீங்கிப்போம், உங்களால் கிரும்பப்படும் பெரியநகரமும் முன்போலவே சிறப்புடையதாகும், திருத்தமாகிய உன்னுடைய அரசாட்சிக்குரிய செங்கோலும் முறைப்படிசெல்லும். எ - று.

சிவபத்தர்க்குரிய சதுர்ப்பாதங்களாகிய நான்குமார்க்கங்களுமே சிவபுண்ணியமாகுமாயினும், அவற்றுள் முதலிரண்டும் பின்னிரண்டிற்கும் கருவியாகவும் சிவபுண்ணியத்தரு வோங்கிவளர்த்தற்கு வித்தாகவும் இருப்பதாகலின் அவையிரண்டையுமே ஈண்டிக்கிறீர். அந்நான்கு மார்க்கங்களாவன:—தாதமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்பனவாம். இவைநான்குமே முறையாகச் சரியை கிரியையோகம் ஞானம் எனப் பெயர்பெறும், இந்நான்கிலும் முறையே யடையப்படும் பதவிகளும் நான்கென்பர். அவை சாலோக சாமீப சாருப சாயுச்சியங்களே. இவற்றை, “சன்மார்க்கஞ்சகமார்க்கஞ்சற்புத்திரமார்க்கத்தாதமார்க்கம்மென்றுஞ்சங்கரணியடையு - நன்மார்க்கநாலிவைதான் ஞானயோகநற்கிரியாசரியையென்றுநவீற்று வதுஞ்செய்வர் - சன்மார்க்கமுத்திகள் சாலோக்கியசாமீபியசாருப்பியசாயுச்சியமென்றுசதுரவிதமா - முன்மார்க்கஞானத்தாலெய்துமுத்திவடிவென்பர்மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர்” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானுந்தெனிக, (௧௧௦)

என்றுரைத்தனன் நிரணவிர்திருத்தவச்செல்வ
னன்றவர்க்களித்தாச்சிரமத்துரீத்தகன் றுன்
மன்றலங்குழன்மனைவியுந்தானுமாய்வடபாற்
குன்றவில்லிபொற்கோயிலிற்குறுகினன்புகூந்தான்.

(இ - ள்.) திரணவிர்தென்னும் பெருந்தபோரிதியாகிய முனிவர் இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்து, அன்றையத்தினம் அவர்களுக்குத் திருவருள்பாலித்து அவ்வனம் விட்டு நீங்கித் தாம்வசிக்கும் ஆசீர்மத்திற்கெழுந்தருளினர். மணமுள்ள அழகிய கூந்தலைப்படைத்த தனதுமனைவியுந் தானுமாக, வடதிசையின்கணுள்ள மேருவரையை வில்லாக்கொண்டருளும் சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற பிரமேசுரம் என்னும் ஆலயத்தைக்கிட்டி உள்ளே சென்றனன். எ - று. (௧௧௧)

உரைத்தமாதவனுரைப்படியெம்பிராற்குவப்பி
னிரைத்தவன்பினோடென்பறவுருகினரியற்றிக்

கரைத்தகட்டினலரும்புறக்கனிந்தனர்கவலார்
நிரைத்தகங்குல்பன்னென்றுபிற்படுத்தலுநிமலன்.

(இ-ள்.) தமக்குக் கட்டளையிட்ட திரணவிந்தென்னும் பெருந்தவசியின் வார்த்தைகளின்படியே, எமது சிவபிரானுக்குக் களிப்பினால் ஆரவாரித்தமெய்யன்புடனே ஏலும்பும் நெக்குவிட்டுருகும்படி மனவுருக்கமுடையவராய்ப்புரிந்து, ஒழுகிய ஆனந்தபாவப்பங்கள் துளிக்கும்படி கவிலையற்றவர்களாய்க் கனிவுற்றவர்களாய், வரிசையாய்வருகின்ற இரவு பதினென்றுகழித்தவுடனே, சிவபெருமான். எ-று.

இரவு கழிவதே ஓர்நாளின் முடிவாகவின் பதினெருதினக்கழித்து என்பதற்கு “நிரைத்த கங்குல்பன்னென்று பிற்படுத்தலும்” என்றார். நிமலன் என்பதை வருஞ்செய்யுளின் முதலிற் கூட்டிக்கொண் டிரண்ட்செய்யுட்களையுங் குளகமாகக்கொள்க.()

ஒதுசாபரீத்தின் னுருமுன்னுருவுதவிப்
போதுமாங்கர்முன்னினுஞ்சிறப்பெனப்புரிந்து
காதன்மாக்களுமன்பதையுருக்கொடுகளிப்பத்
திதுதீர்த்துறத்திருவுளநெகிழ்ந்தருள்செய்தான்.

(இ-ள்.) வசிட்டர் கூறிய சாபத்தையொழித்து, இனிமையமைந்த வருவமாகிய பழைய உருவத்தைப் பாலித்து, அழிந்துள்ள பெரியநகரமானது முன்னிருந்ததைப் பார்க்கினும் சிறப்புடையதென்று சொல்லும்படிசெய்து, ஆசையையுடைய அந்நகரவாசிகளும் மனிதவுருவங்கொண்டுகளிப்படையவும், கெடுதிகளைணத்தும்ஒழிந்துபோகவும் திருவுள்ளமிரங்கித் திருவருள்பாலித்தனர். எ - று. (கக௬)

தடக்கைவேந்தனுந்தேவியுந்தநகரடைந்து
திடப்பெருந்தனித்திகிரியாற்கோமுறைசெலுத்தி
மடக்கொழுங்கொடிபாகனைவரன்முறைவழுத்தி
யிடர்ப்பெரும்பிறப்பொழிந்துபோய்க்கயிலேவீற்றிருந்தார்.

(இ - ள்.) விசாலத்தகரங்களுடைய அரசனும் அவன் மனைவியும் தங்களுந்கரத்தைச் சேர்ந்து, வைராக்கியத்தோடுகூடிய பெருமையமைந்த ஒப்பற்ற ஆக்கினசக்கரத்தினாலே இராஜரீக முறைமையைச் செலுத்திக்கொண்டு, அழகிய உமாதேவியை யோர்பாகத்திலுடைய சிவபிரானைத்துதித்து, துயர்க்குக்காரணமாகிய பெரியபிறவி நீங்கிச்சென்று திருக்கயிலைப்பதவியில் வீற்றிருந்தார்கள். எ - று.

பிறவி தொடர்ச்சியாய் நேர்ந்து துன்பந்தருதலின் “இடர்ப்பெரும்பிறப்பு” என்றனர். (கக௭)

ஏறுகைத்தடுமெம்பிராங்கினியனவியற்றுங்
கூறருஞ்சிவபுண்ணியரீவருங்குணிப்பி
ஊறுநீங்கியிக்கொடும்பெருஞ்சாபரீத்தொழிவீர்
வேறொழித்துருதென்மன்னருந்தவவேந்தன்.

(இ - ள்.) இடபவாகனத்தைச்செலுத்தும் எமதுசிவபிரானுக்கு இனிமையான திருத்தொண்டுகளைப்புகின்றதாகிய யாவருஞ்சொல்லுதற்கரிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்வதற்கு நீங்களும் நினைப்பீர்களாயின், இடையூறொழிந்து இக்கொடிதான்

பெருஞ்சாபம் நிவாரணமாகப்பெறுவீர்கள், இச்சிவபுண்ணியத்தைத்தவிர வேறொன்றும் இச்சாபத்தை நிவாரணிக்கா தென்று சிறந்த தவவேந்தராகிய அகத்தியமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று. (ககரு)

ஏழையேன்சிவபுண்ணியமியற்றுவான்முயல்
வாழிமாதவவரன்முறைவழங்குதல்வேண்டு
முழிநாயகற்கினியனவுணர்ந்திலேமென்னு
மாயையொண்கணூர்தம்மொடும்பணிந்தனர்மன்னர்.

(இ - ள்.) சிறந்த தவத்தைபுடையவரே அடியேங்கள் சிவபுண்ணியம் புரிய வேண்டி முயற்சிப்பதற்காக வரிசையான முறைமைகளைத் திருவாய்மலரவேண்டும், ஊழிமுதல்வராகிய சிவபிரானுக்குரியனவான சிவபுண்ணியங்களை யறிந்திலோம் என்று, அழகிய ஓளியமைந்தகண்களைப்படைத்த தங்கள்பத்தினிமாருடனே அவ்வரசர்களுல்லரும் வணங்கினார்கள். எ - று.

மகாசங்கராகாலத்தில் அயன்மாலாகிய தேவர்களழிந்தும் தாமழியாதிருப்பவராகலின், “ஊழிநாயகன்” என்றார். சிவபிரானே ஊழிமுதல்வரென்பதை, “ஊழிமுதல்வனாய் நின்றவொருவனை-யேழைப்பங்காளினையே பாடேலோரெம்பாவாய்” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. மாயை-அழகு. (ககக)

இரந்துமுத்தமிழ்த்தலைவனையெடுத்தெடுத்தேத்திப்
புரிந்துபோற்றுறுமந்திலைமழவிடைப்புனிதன்
கரந்தையஞ்சடைப்பரனமுதேச்சுரன்கருணை
நூந்தளித்தகூப்பெறுஞ்சிவதேசிகன்றோன்ற.

(இ - ள்.) முத்தமிழ்த்து ராகிய அகத்தியமுனிவரை இவ்வாறுபிரார்த்தித்து அவரதுபுகழ்களை யெடுத்தித்துத் துதித்து, விருப்பத்துடனே வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் அத்தருணத்தில், எளமயாகிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டனாயரும், கரந்தையைக்குடியசடைய சிவபிரானாகிய அமுதேச்சுரரின் திருவருள் விசேடித்துப் பாஷிக்கப்பெறுள்ள அருச்சகர் அவ்விடத்திலே எழுந்தருளவும். எ - று.

அர்ச்சகர்களாகிய ஆதிசைவர்கடெனவாசாரியர்களுன்னும் பட்டமுடையோராகலின், “சிவதேசிகர்” என்றார். (ககஎ)

தெய்வவேதியன்றோன்றலுசெழுந்தமிழ்ப்புனித
னைவருந்தனிச்சிந்தையோடெதிர்த்தனனவைதீர்
பொய்யின்மாதவன்மன்னொளவளாய்ப்பொறைகூ
ரையநின்னுடைப்பெருமையாளவறிந்திசைப்பார்.

(இ - ள்.) அச்சிவாசாரியர் எழுந்தருளியமாத் திரத்தில், செழுமையான தமிழ் முனிவர் மிகவருந்திய சிறந்தமனத்துடனே அவரையெதிர்கொண்டவராய், குற்றமகன்ற மெய்த்தவத்தையுடைய அவாசாரியரோடும் அளவளாவி, சாந்தகுணமுதிர்ந்த தலைவரே! உம்முடையபெருமையை அவர்தான் அளவறிந்துகூறுவார்கள்? எ - று.

அவ்வரசகுமாரர்களிடத்தில் வைத்தகாருணியத்தினாலே வருந்தினரென்பார், “வைவருந்தனிச்சிந்தையோடெதிர்த்தனர்” என்றார். (ககஅ)

மரபினைங்கியகொடுமுடிப்புட்பமால்வரையிற்
 குரவர்கோத்திரத்துதித்தனைமறைக்குலக்கொழுந்தே
 பரவியின்னுழைவேண்டுவதுண்டதுபணிப்பாய்
 புரவுழுண்டவரிவர்க்குவந்துதுயர்புகல்வேன்.

(இ - ள்.) முறைமைப்படி ஒங்கிவளர்ந்திருக்கும் கொடுமுடிகளையுடைய பெரி
 தாகிய புட்பகிரியில், சிவாசாரியர் கோத்திரத்திற் பிறந்த அந்தணர்மரபின்கொழுந்து
 போல்பவரே! உம்மிடத்தில் யான் பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொள்வதொன்றுண்டு அத
 னைப்பாலிக்கவேண்டும், அரசாட்சியை மேற்கொண்டவர்களாகிய இவர்கள் நால்வர்க்
 கும் நேர்த்துள்ள துயரத்தைக்கூறுகின்றேன். ஏ - று.

அவ்வனத்திற் கடுத்துள்ள புட்பகிரியிலிருக்கும் அமுதேச்சராலயத்தின் அருச்
 சகராதலின், “புட்பமால்வரையிற்குரவர்கோத்திரத்துதித்தனைமறைக்குலக்கொழு
 ந்தே.” என்றனர். (கக௯)

தெளித்தமாதவக்கோசிகனெகினத்தீயாற்
 களித்தயானையுஞ்சேனையுஞ்சாம்பராய்க்கழிய
 வெளிப்படும்புலனிழந்திருசெவிப்புலன்வியக்
 குளிர்த்தகல்லருவிப்புனங்குறுகினரிவர்கள்.

(இ - ள்.) ஞானத்தேர்ச்சியமைந்த பெருந்தவம்வாய்ந்த விசவாமித்திரமுனி
 வருடைய கடுங்கோபாக்கினியால், களிப்போடுகூடிய பட்டத்துயானையும் மற்றுள்ள
 சைனியங்களும் சாம்பராகியழியவும், காட்சிக்குரிய கட்புலனெழிந்து, கேள்விக்
 குரிய இருசெவிப்புலன்களும்ழிய, மலையினின்றும் ஒழுகும் குளிர்த்த அருவிநீர்பா
 ய்கின்ற இக்காட்டில் இந்நால்வர்களும் சேர்த்தார்கள். ஏ - று.

இவர்களுக்கு நேர்த்துள்ள சாபம்சாமானியரால் நேர்த்ததல்லவென்பார், “தெளி
 த்தமாதவக் கோசிகனெகினத்தீயால்.” என்றனர். (க௨௦)

எந்தைநீயினியின்னருளிவர்க்கெனவீந்து
 முந்தையோன்சிவபுண்ணியமுயற்சியின்முயலத்
 தந்துமாபெருஞ்சாபநீத்தருளெனப்புதலாச்
 செந்தமிழ்க்கடற்குறுமுனிகயிலேபோய்ச்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவாகிய தேவரீர் இப்போது உமது இனியதிருவருளை இ
 வர்களுக்காகப் பாலித்து, முதல்வராகிய நமது பெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணியமுயற்
 சியிலே பயிலும்படியாகச்செய்து, இவர்கட்குநேர்த்துள்ள மகத்தாகியபெருஞ்சாபத்
 தை யொழித்தருள்வீரென்று திருவாய்மலர்ந்து, செந்தமிழ்க்கடலை நீந்திய அகத்திய
 முனிவர் திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளிச்சிறந்தனர். ஏ - று, (க௨௧)

அரசர்நால்வருந்தேவியர்நால்வருமருநாற்
 குரவனைப்பணிந்தேத்தினராவகவன்கொடுபோய்ப்
 புரவலர்க்கமுதேச்சரங்காட்டலும்புகுந்தார்
 பரமனைத்திருச்சந்நிதிமண்ணுறப்பணிந்தார்.

(இ - ள்.) அரசகுமாரர்கள் நால்வரும் தேவிமார்கள் நால்வரும் அரியவேதமு
 ணர்ந்த அச்சிவாசாரியரை வணங்கித்துதித்தார்கள். அச்சிவாசாரியர் இவர்களைண்ம

ரையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவ்வரசர்களுக்கு அமுதேச்சரம் என்னும் திருவாலயத்தைக் காட்டியவுடனே உள்ளேசென்று, திருச்சந்நிதானத்திற் சேர்ந்து அமுதேச்சரரைச் சாஷ்டாங்கமாகவணங்கினார்கள். எ - று. (கஉஉ.)

பரசிநின்றிரந்தமுதமுதிரங்குதல்பார்த்துக்
குரவனாங்கவர்க்கரசர்காள் கொடிநெடும்புரிசைப்
புரமெரித்தவனடியவர்க்கெளியனீர்புன்கண்
டரவருந்துறுதெழுதிவென்றோர்கதைசாற்றும்.

(இ - ள்.) சந்நிதியிற் பணிந்து எதிரேநின்று புலம்பிப்புலம்பித் துயருறுதலைக் கண்டு அச்சிவாசாரியர், அரசர்களே! கொடிகளோங்க நீண்டமதில்களையுடைத்தாகிய முப்புரங்களையும் தகித்தருளிய சிவபிரான் அடியார்கட்கெளியவராயிருப்பவர், ஆதலால் நீங்கள் துன்பம் விளையும்படி வருந்தாமல் எழுந்திருக்கவென்று அந்நால்வர்க்குங்கூறி ஓர்சரித்திரம் கூறலாயினர். எ - று.

அடியார்க்கெளியன் சிவபிரானென்பதை, “அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன் கொற்றம்- குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப் - படியின் மிசை - பெற்றான்சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீக்கைசெய்து - மூத்திகொடுக்கமுறை” என்னும் சிவபிரான் திருவாக்கிற் பிறந்த திருவெண்பாவானுந்தெளிக. (கஉ௩.)

கருணைமெய்யுருவெடுத்தனகாசிபத்தவத்தோர்
னருகுமுற்கலனெனும்பெயரந்தணனருநூற்
சுருதிகேட்டிருந்தோதினனோதலுந்துளிபட்
டொருவுநாப்புனமெறித்தலுங்காசிபனுருத்தான்.

(இ - ள்.) ஜீவகாருணியமே சரீரமாக ஓர் வடிவெடுத்ததையொத்த காசிப முனிவரிடத்திலே, முற்கலனென்னும் பெயருடைய ஓர் முனிவர் அரியதூலாகிய வேதத்தினைப் பாடங்கேட்டுக்கொண்டு அவரிடத்திலிருந்தே அவ்வேதத்தையோதினர், அவ்வாறோதுகையில் அம்முனிவருடைய நாவிலுள்ள உமிழ்நீர்தவறி ஓர் துளி தெறித்தமாத்திரத்தில், காசிபமுனிவர் கோபித்தனர். எ - று.

தவத்தோர் அந்தணர் என்னும் இவ்விரண்டும் முனிவர்க்குள்ள பெயர்களாகலின் “காசிபத்தவத்தோன்முற்கலனெனும்பெயரந்தணன்” என்றும், உமிழ்நீர்தெறித்தல் அசாக்கிரதையாலாகலின் “தெறித்தலுங்காசிபனுருத்தான்.” என்றும் கூறினர். ()

பத்தியும்பயமுந்தெரிந்துணர்ந்திலைபசுநூற்
பித்தனாயினேகின்னுடைநாவகம்பிதிர்ந்த
தொத்துபுன்றுளியெம்முழைத்தெறித்தலாற்றுறவோ
யித்துணைக்கரும்பகடென்போதியென்றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) ஆசாரியரிடத்திலிருக்கவேண்டிய பத்தியும் பயமும் அறிந்து தெளிந்தாயில்லை, சாமானியப் பசுநூலுணர்ந்த பைத்தியக்காரனுபவிட்டாய், உனதுநாவின்னும் ஒழுகிய ஒட்டெலையுடைய எச்சிற்றுளி எம்மிடத்தில் தெறித்தபடியால், ஒழுனிவனே! நீஇப்போதே கருநிறக்கொண்ட எருமைக்கடாவாகப் போக்கடவாயென்று சபித்தனர். எ - று.

தொற்று எனற்பாலது எதுகை நோக்கித் தொத்து எனநின்றது. அன்றியும் தொத்து என்றேகொண்டு பழமையான எனப்பொருள்கூறுவாறுமுளர். (கஉ௪.)

எடுத்தமெய்யிழந்திருமருப்பொருதனிப்பகடாய்
விடுத்தபைம்புலி னூர்ப்புறமேய்ந்தனன்றிரிவான்
றொடுத்ததொல்லேநாட்கழித்தனறொருதினந்தொடுநீர்க்
கடுத்தனிக்கறைக்கண்டனோராலயங்காணு.

(இ - ள்.) புண்ணியத்திற்காக எடுத்த மாண்டசரீரம் அகன்று இரண்டுகொம்பு
களையுடைய ஒப்பற்ற ஒன்றியான எருமைக்கடாவாய், முனைத்திருக்கும் பசியபுற்களை
ஊர்ப்புறங்களில் மேய்ந்துகொண்டு சஞ்சரிப்பான், தொடர்ச்சியாகவந்த நெடுநாட்க
ளில்வாறுகழித்து ஓர்நாள் பாற்கடலிற்றோன்றிய ஒப்பற்ற ஆலகாலத்தை யடக்கிய நீ
லகண்டக்கடவுளின் சிறந்த திருவாலயத்தைக்கண்டு. எ - று.

அன்று முதல் அநேகதினங்களில்வாறு கழித்தானென்பார், “தொடுத்ததொல்
லேநாட்கழித்தனன்.” என்றும், பாற்கடலிற்றோன்றிய ஆலகாலத்தையணிந்த நீலக
ண்டக்கடவு னென்பார், “தொடுநீர்க்கடுத்தனிக்கறைக்கண்டன்” என்றம்கூறினர்.()

ஆதியெந்தைசத்தீச்சுரத்தகவயினடைந்து

சீதவார்பசம்புற்படமேய்ந்துசூழ்திரிந்து

வீதியங்ஙனமும்முறைசூழ்ந்துமெல்லியற்கோர்

பாதியீந்தவன்சந்திக்கிடந்ததப்பகடு.

(இ - ள்.) அவ்வெருமைக்கடா எமதுபிதாவாகிய சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்
கும் சத்தீச்சுரம் என்னும் திருவாலயத்தினுள்ளே சென்று, குளிர்ச்சியுள்ளதாய் நீண்
டிருந்த பசும்புற்களை மேய்ந்துகொண்டிருந்து திருவாலயத்தைச் சூழ்ந்து திரிந்து,
அவ்வாறே அவ்வாலயத்தின் மாடவீதியையும் மூன்றுவிசை சுற்றிவந்து, உமாதேவிக்
குத் தமது திருமேனியிற் பாதிபாலித்தவராகிய அச்சத்தீச்சுரருடைய திருச்சந்திதான
த்தில் படுத்துக்கொண்டிருந்தது. எ - று.

(க2௭)

ஆலயம்பசம்புற்றிராழித்ததலு

மாலேமும்முறைவந்ததுவலன்றிரிந்ததுவே

போலுமென்பதனாலுமப்புராரிசந்திதக்கே

யேலவீழ்ந்ததுவணங்கலொத்ததுவெனலாலும்.

(இ - ள்.) அச்சிவாலயத்தில் முனைத்திருந்த பசும்புற்கூட்டங்களையழித்தபடி
யாலும், மாலேக்காலத்தில் அவ்வாலயத்தை முக்காம் சுற்றிவந்தது பிரதக்ஷிணம்வந்த
தை யொத்ததென்றபடியாலும், அச்சிவபிரான் சந்திதானத்திற்கு நேராகப்படுத்துக்
கிடந்ததே நமஸ்கரித்ததை நிகர்த்தது என்றபடியாலும். எ - று.

(க2௮)

உமைக்குநாயகன்றிருவுளமிரங்கினறொருங்கே

யமைத்தசாபீத்தவ்வுருவடைந்தனன்நா

ளிமைப்பின் முக்கணனெம்பிரான்சந்திதியிகவான்

சமைத்தநூன்முறைவலன்றிரிந்தேத்தினன்சரிப்பான்.

(இ - ள்.) உமையம்மையாருக்குத் தலைவராகிய சிவபிரான் திருவுள்ளமிரங்கி
யருளினர், அன்றையத்தினமே தமக்கு நேர்ந்துள்ள சாபம் நிவாரணமாகிப் பழைய
உருவத்தைப்பெற்றனர். உடனே திரிநேத்திரதாரியாகிய எமது சிவபிரான் திருச்

சந்நிதியை இமைப்பொழுதும் கடவாதவராய், சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சிவாகமங்களின் முறைப்படி பிரதக்ஷணம்புரிந்து துதித்து வசிக்கிருந்தனர். எ - று.

மேற்கூறியவையாவும் சரியையாதலின் அத்தகைய தொண்டிற்காகச் சிவபிரான் திருவுள்ள மிரங்கினரென்க. (௧௨௯)

ஈ துநோக்கினின்றதிசயமுலகுளோரெய்த
யாதுமொன்றிற்தியற்றுறாதிப்பகடிழைத்த
திதுதீர்ந்ததென்றாற்சிவபுண்ணியப்பெருமை
யோதவேண்டினியாவரேயளவறுத்துரைப்பார்.

(இ - ள்.) இதைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்து உலகத்திலுள்ளார்க ளனைவரும் ஆச்சரியமடைய, ஏதேனும் ஓர் நிவாரணத்தை யுணர்ந்துபுரியாமலே, இவ்வெருமைக் கடா புரிந்த பாவம் நிவாரணமாயிற்றென்று சொல்வோமாயின், சிவபுண்ணியத்தின் பெருமையை முற்றினுஞ்சொல்லவேண்டுமானால் எவர்கள் தான் அளவுதெரிந்து கூறு வார்கள். எ - று.

ஒவ்வோர் யோனிபேதங்களினும் பிறந்து பிறந்து பெருந்தவம்புரிந்துவந்த மேன்மையால் அரிதாகிய மானிடதேகக் கிடைப்பதென்று நூல்கள்முறையிடுதலால், இவ்வெருமைக்கடா புத்திபூர்வமாக ஓர் புண்ணியமும் இயற்றாமலே இத்தகைய சிறந்த மானிடவுருவடைந்ததே யெனவியந்தாரென்பார், “ஈதுநோக்கினின்றலகுளோ ரதிசயமெய்த.” என்றனர். (௧௩௦)

வருதிர்நீவிரென்றுரைத்தனனொருவனாண்மலர்த்தார்
தருதியென்றனொருவன்போய்த்தடம்புனல்கொணர்க
வொருவனிங்குழவாரமுற்றிழைக்கமற்றொருவன்
பருகுமென்கனிதருகவீசனுக்கெனப்பணித்தான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் வரக்கடவீர்களென்று கூறி, அவர்கள் நால்வரில் ஒருவனை அன்றலர்ந்தமலர்களாலாகிய மாலைகட்டிக்கொடு என்றும், மற்றொருவனை நீபோய் விசேஷதீர்த்தங்கொண்டுவாவென்றும், பின்னொருவனை இவ்வாலயத்தில் உழவாரப் பணிவிடைகள் செய்வாயாகவென்றும், இன்னொருவனைப் புசிக்குன்றமிருதுவானகனி களைச் சிவபிரான் நிவேதனத்திற்குக்கொண்டுவாவென்றும் கட்டியுயிட்டனர். எ - று.

உழவாரம்-புற்செதுக்குமோர்கருவி. இதனை, “அந்நிலமைதனிலாண்டவரசுபணி செய்யவவர் - நன்னிலைமைகாட்டுவார்நம்பர்திருமணிமுன்றி - நன்னில்வருமுழுவார னுழைந்தவிடந்தானென்கும் - பொன்னினொடுநவமணிகள் பொலிந்திலங்கவருள் செய்தார்” என்றும், “செம்பொன்னுநவமணியுஞ்சேனவிளங்கவாங்குவையு - மும்பர் பிரான்றிருமுன்றிலுருள்பருக்கையுடனெக்க - வெம்பெருமான்வாகீசருழவாரத்தினி லேந்தி-வம்பலர்மென்பூங்கமலவாவியின்புகவெறிந்தார்.” என்றும்வரும்அருண்மொழித்தேவர்அமுதவாக்குகளானுமறிக. (௧௩௧)

சொற்றநால்வகைப்பணிவிடைக்கேற்பனதொகுத்து
மற்றைநால்வர்க்குமுதவினனாங்கவர்வாங்கிக்
கற்றைவார்சடையெம்பிரான்பணிவிடைகருதி
முற்றிழைத்தனர்வலன்றிரிந்தேத்தினர்முறையால்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய நான்குவகையான திருத்தொண்டுகளுக்கு வேண்டிய கருவிகளைச் சேகரித்து அந்நால்வர்க்கும் கொடுத்தனர். அந்நால்வரும் அவற்றைவாங்கிக்கொண்டு, கூட்டமாகிய நீண்டசடையையுடைய எமது சிவபிரான் திருத்தொண்டுகளைச் செய்யவினைத்து, முழுதும் புரிந்துவருபவர்களாய்த் தினந்தோறும் முறைமைப்படி பிரதக்ஷிணம் புரிந்து துதித்து வந்தார்கள். எ - று.

மால்தொடுத்தல் திருமஞ்சனங்கொண்டுவரல் உழவாரப்பணிபுரிதல் நிவேதனக்கணிகள்கொண்டுவரல் என்னும் நான்குதிருத்தொண்டுகளே மேற்கூறியதாகலின், “சொற்றநால்வகைப்பணிவிடை” என்றும், அந்நான்கிற்கும் முறையே மாலக்கேற்ற மலர்களைக் கொய்தற்குக் கோலும், மாலகட்டிதற்கு நாரும், கட்டும்போது வேண்டிய சலத்திற்குத்தொட்டியும், கட்டியபின் வைத்தற்குக் குடையும், திருமஞ்சனங்கொண்டுவருதற்குத் தீர்த்தக்குடமும், உழவாரப்பணி புரிதற்கு உழவாரமும், கணிகளைப்பறித்தற்குக்கோலும், அவைநிரப்புதற்குக் கூடையும் ஆகிய இவ்வஸ்துக்களைத்தையும் தந்தாரென்பார், “ஏற்பனதொகுத்துமற்றைநால்வர்க்குமுதலினன்.” என்றும், இப்பணிவிடைகளை அவர் கட்டளைக்குமாத்திரமே பயந்து புரிந்து வந்தவர்களல்ல வெனவும், தாங்களே சதாநினைவுள்ளவர்களாய்க் குறைபாடின்றி நடத்திவந்தார்களெனவும், இவைகளைப்புரிவதுடன் தினந்தோறும் ஆலயவழிபாடும் புரிந்துவந்தார்களெனவும் உணர்த்துவான், “எம்பிரான் பணிவிடைகருதிமுற்றிழைத்தனர்வலன்றிரித்தேத்தினர் முறையால்” என்றும் கூறினர். (க௭௨)

இனையநால்வரும் சினுக்கிவைபுரிந்தேத்த
வனை தவச்சிவதேசிகன்மழவிடைக்கொடியோன்
புனைமலர்ப்பதமருச்சனைவரன்முறைபுரிந்தான்
கனைகதிர்ப்படுமுவெழுவைகலுங்கழிந்த.

(இ - ள்.) இந்நால்வரும் சிவபிரானுக்கு இவ்வாறான திருத்தொண்டுகளை இயற்றித் துதிக்க, தவம்வாய்ந்த அச்சிவாசாரியர், இளமையாகிய இடபத்தைக் கொடியாகவுடைய சிவபிரான் திருவடிகட்குரிய பூசனையை ஆகமவிதிப்படி இயற்றிவந்தார். உலகெங்கும் நிறைந்த சூரியன் உதயமாகின்ற இருபத்தொரு தினங்களுங்கழிந்தன.

களை-நிறைவு, உலகெங்கும் நிறைந்து பிரகாசிப்பவன் சூரியனாகலானும், அச்சூரியன் உதயமாதலே ஒவ்வோர் தினத்திற்கும் தொடக்கமாகலானும், “களைகதிர்ப்படுமுவெழுவைகளும்.” என்றனர். (க௭௩)

அடுத்தவைகலினல்வருங்கட்புலனடைந்தார்
கெடுத்திடுஞ்செவிமெல்லெனவுரைப்பதுங்கேட்டார்
தொடுத்தசாபநாட்டையுளபெருநலந்தோன்ற
வெடுத்ததுன்பொழிந்தானருட்பிறந்ததெண்மருக்கும்.

(இ - ள்.) அதற்கடுத்தநாளாகிய இருபத்திரண்டாவதுதினத்தில், அந்நால்வர்களும் பார்வையைப் பெற்றார்கள், செவிடாயிருந்த காதுகளிலே அதிபிருதுவாய் வார்த்தையாடுவதையுங் கேட்கப்பெற்றார்கள், நேர்த்தசாபத்தின் முதற்றினமிருந்த பெருங்களிப்புண்டாக, விளைந்திருந்த துயரங்கள்நீங்கி அவ்வெண்மருக்கும் சிவபிரான் திருவருள்கிடைத்தது. எ - று.

சாபம் நேர்ந்ததினத்திற்கு முன்னையதினத்தில் இந்நால்வரும் இவர்கள் பத்தினி மார்களும் எவ்வாறு மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தார்களோ அவ்விதமகிழ்ச்சியை யடைந்தார்கள் ளென்பார், “தொடுத்தசாபநாட்டிலையுளபெருநலந்தோன்ற.” என்றனர். இத்தினந்தான் இவர்கட்குக் கட்புலனும் செவிப்புலனும் விளங்கின. வென்றதனால், இதுகாறும் இவர்கள் பணிவிடைகளைத் தங்கள் பத்தினிமார்களின் சகாயத்தாற் புரிந்து வந்தார்களென வுய்த்துணர்ச்சு. (க௩௪)

சாபத்தீர்தரப்பின்னருமெண்மருந்தழுவித்
தீபம்போற்றினர்வலன் திரிந்தேத்தினர்முனைவன்
கோபந்தீர்த்தடப்பொழிந்தெழுபதாதிக்கைகூடத்
தாபந்தீர்த்தனர்சூரவனைச்சென்றடிதாழ்த்தார்.

(இ - ள்.) சாபத்தீர்த்தவுடனே, மறுபடியும் அவ்வெண்மரும் சேர்ந்து, அவ்வாலயத்திற்குத் தீபம் ஏற்றினார்கள், பிரதக்ஷணம் புரிந்து துதித்தார்கள், விசுவாமித்திர முனிவருடைய கோபாக்கினி தகிக்கச் சாம்பராய்விட்ட சைனியங்களெல்லாம் பிழைத்துவரலும், துயரந்தீர்த்தவர்களாய்ச் சிவாசாரியரிடத்திற்போய் அவரது திருவடிகளிற்பணிந்தார்கள். எ - று.

தங்களுக்குத் தெளிவிழந்தகண்கள் ஒளிபெற்றமையின் ஒளிவிளங்கும் தீபத்தை ஏற்றினார்களென்க. அன்றியும் தீபமேற்றுதல் மாலைகட்டெதல் திருவலகிடுதல் திருமெழுக்கிடுதல் ஆகிய இவையனைத்தும் சரியையாதலின் இவ்வாறியற்றினா ரெனலுமொன்று. இவையனைத்தும் சரியையென்பதனை “தாதமார்க்கஞ்சாற்றிற்சங்கரன்நன் கோயிற்றலமலகிட்டிலுருதிருமெழுக்குஞ்சாத்திப்- போதுகளுங்கொய்துபூந்தார்மாலைகளுக்கண்ணிபுனிதர்க்குப்பலசமைத்தேபுகழ்ந்துபாடித் - தீத்திருவிளக்கிட்டுத்திருநந்த வனமுஞ்செய்துதிருவேடங்கண்டாலடியென்செய்வ - தியாதுபணியீரென்றுபணிந்தவர்தம்பணியுமியற்றுவதிச்சரியைசெய்வோரிசனூலகிருப்பர்.” என்னும் சிவஞானசித்தித்திருவிருத்தத்தானும், இவற்றுள்ளும் திருவிளக்கிடுதலே சிறந்ததென்பதை, “விரும்புநல்விளக்குத்துபம்விதியினிலிடவல்லார்க்குக் - கரும்பினிற்கட்டிபோலுக்கடலூர்வீரட்டனாரே.” என்னும் ஆளுடைய வரசுகளின் அருள்வாக்கானுமறிக்க. (க௩௫)

எந்தைநின்னருளியற்கையினினிதுபெற்றுயர்ந்தே
முயந்தனம்பழிபாதகமொழிந்தனமென்னைச்
சுந்தைநெக்குநெக்கிரங்கினராங்கதுதெரிந்தா
னந்தனாளுமாங்கவர்க்கின்னணமறைவான்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவே! தேவரீர்திருவருளின் இயற்கையால் இனிமையான பேறுகளைப் பெற்று மேம்பாடடைந்தோம், நாங்கள் ஈடேறினோம், எங்களுக்குநேர்ந்திருந்த பழிபாதகங்கள் நீங்கினமென்று, மனம் நெக்குநெக்குருகினார்கள். அதனை புணர்ந்தவராகிய அச்சிவாசாரியர் அவர்களுக்கிவ்வாறு கூறுகின்றனர். எ - று. (க௩௬)

இனித்தடம்பதியெய்திதும்மரசியலிருக்கை
பணித்தவெண்குடையீச்செலக்கோமுறைபரித்துக்
கணித்தசுந்தையினருட்சிவபுண்ணியங்கருதித்
தனித்தவாழிகொண்டிகலறத்தராதலம்புரப்பீர்.

(இ - ள்.) இனிமேல் நீங்கள் உங்களுடைய விசாலித்த நகரத்தையடைந்து உங்களுடைய அரசாட்சிக்குரிய சிங்காதனத்தில், குளிர்ந்த சந்திரவட்டக்குடை மேலே நிழலித்தரும்படி அரசரிமையைத் தாங்கிக்கொண்டு, கனிவுடையமனமுள்ளவர்களாய்த் திருவருட்குரிய சிவபுண்ணியங்களைச் சிந்தித்து, ஒப்பற்ற ஆக்கினசக்கரத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு பகைமை நீக்கப் பூமியை அரசாள்வீர்களாக. எ - று. ()

என்றுரைத்தசொற்கேட்டலுமெம்பிராற்கினிது

நன்றுவேண்டியவமுதொடுயாவையுநல்கி

யன்றுரைத்ததற்குருமொழிவழிதிறம்பலராய்ச்

சென்றுமாநகர்நால்வருமடைந்தனர்சிறந்தார்.

(இ - ள்.) என்றுகூறிய வார்த்தையைக்கேட்ட மாத்திரத்தில், எமது சிவபிரானுக்கினிமையானதாகவும் நன்மையானதாகவும் வேண்டியுள்ள திருவமுதுடனே அனைத்தையுங்கொடுத்து, அத்தினத்திற் கட்டளையிட்ட தங்கள் ஆசிரியர் திருவார்த்தைகளின்மாரக்கத்தில் மாறுபடாதவர்களாய், பெரியநகரத்திற்கு அந்நால்வரும் தங்கள்பத்தினிமாருடன் போய்ச்சேர்ந்து சிறப்புற்றார்கள். எ - று.

இந்நால்வர்க்கும் பழையபடியே அரசர்கட்குரிய செல்வம்முதலியன வாய்த்தமையின், சிவபிரானுக்கு இனிமையானதாகவும் சிறந்தனவாகவுமுள்ள திருவமுது முதலியவற்றைக்கொடுத்தும், அவ்வாசிரியரே தங்களைப் பாதுகாத்தோராகலின் அவருரைத்த வார்த்தைக்கு மாறாமல் நடந்தும் வந்தனரென்க. (கரு.அ)

மதுக்கமழ்த்தலர்கொன்றையான்திருவருள்வழாது

பொதுக்கழிந்துலகளித்தனரின்னுயிர்புரந்தார்

புதுப்பசும்பணித்தாமவேற்புரவலர்மீண்டு

விதுக்கொழந்தணிவேணியோற்பணிந்திடவீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) தேன்பரிமளித்து விகசித்த கொன்றைமாலையையுடைய சிவபிரான் திருவருள் வழுவாதவாறு பொதுக்கி யுலகத்தையாண்டு, இனிமையான மன்னுயிர்களைப் பரிபாலித்தனர். அன்றலர்த்த பசுமையான குளிர்ந்த மாலையணிந்துள்ள வேலேந்திய அவ்வரசர்கள் மறுபடியும் அவ்வனத்திற்கு வந்து, மூன்றாம் பிறையையணிந்த சடையையுடைய அமுதேச்சுரரை அஞ்சலித்துச் சந்தியில் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தார்கள். எ - று.

அரசர்கள் கையிற்றாக்கும் வேலுக்குப் பூசித்து மாலையணிந்திருப்ப தியல்பாகலின், “புதுப்பசும்பணித்தாமவேல்.” என்றும், சிரமேற் கரங்கூப்பி வணங்குதல் அஞ்சலியெனவும், நிலமுறப்படிந்து வணங்குதல் சாஷ்டாங்கமெனவும் கூறப்படுதலின், “பணிந்திடவீழ்ந்தார்.” என்றும் கூறினர், அன்றியும் வேணியோனிடவீழ்ந்து பணிந்தனரெனினும் பொருந்தும். (கரு.க)

சிறக்குமெம்பிராணினிதெழுந்தருட்குருக்கோயிற்

புறப்படும்படுவனமெலாமுதலறப்போக்கி

யறப்பயன்றெரிமறைவலோர்க்ககரமுற்றறித்தார்

துறக்கமந்திரவீதிபுநான்கெனத்தொகுத்தார்.

(இ - ள்.) சிறப்புடைய எமது சிவபெருமான் விருப்புற்றெழுந்தருளி யிருக்கும் திருவாலயத்திற்குப் புறம்பாகவுள்ள பெருங்காடுக ளினத்தையும் வேரறக் கழி

த்து, புண்ணியப்பயனை நன்குணர்ந்த வேதங்களில் வல்லவர்களாகிய அந்தணர்களுக்கு வசித்தற்குரிய மாளிகைகளாக்கிக் கொடுத்தார்கள். தேவலோகத்தை யொத்த மாடவீதிகள் நான்கென்றும் ஏற்படுத்தினார்கள். ஏ - று.

மறையோர்கள் வசிக்கும் வீட்டிற்கு அகரம் என்று பெயராகலின், “மறைவலோக்ககரமுந்நறித்தார்.” என்றும், மந்திரமென்பதும் மாடமென்பதும் ஒரு பொருள் பயக்கும் சொற்களாகலின், மாடவீதி நான்கும் வகுத்தார்களென்பதற்கு, “மந்திரவீதியுநான்கெனத்தொகுத்தார்,” என்றும் கூறினர். (கச௦)

திசைபிளந்துவைத்தனைபரீடெருத்தெருத்தோறும்
வசையின்மாடமுஞ்சூளிகைமாளிகைப்பொருப்பு
மிசையுபன்றமுஞ்சதுக்கமுமுறைமுறையியற்றிக்
குசைநெடும்பரிமன்னவர்குடிவுளங்கொடுத்தார்.

(இ - ள்.) திசைகளைப் பிளந்து வைத்ததுபோன்ற நெடிய வீதிகள்தோறும் பழிப்பற்ற மாடங்களையும் சூளிகைகளையுடைய மாளிகைகளாகிய மலைகளையும், பொருத்தமாகிய சபைகளையும், நாந்தெருக் கூடுமிடங்களையும், வரிசை வரிசையாக ஏற்படுத்தி, சுடிவாளத்தோடு கூடிய பெரிய சூதிரைகளையுடைய அந்நான்கரசர்களும் மறைய குடிகளுக்குவேண்டிய செல்வங்களையும் கொடுத்தார்கள். ஏ - று.

நான்கு திசைகளினும் தெருக்களிருப்பது அவ்வத்திசைகளைப்பகுத்து வைத்தது போன்ற தென்பார், “திசைபிளந்து வைத்தனைபரீடெரு.” என்றனர். (கச௧)

வருணநான்குளசாதியும்வகுத்தனர்மற்றைப்
பெருவளந்தருமரபினோரளவறப்பெருக்கிப்
பொருபெருங்கடலெடுப்பினும்புகலரிதெனலா
யருநெடுங்கொடிக்கொம்மைகுழிஞ்சியுமமைத்தார்.

(இ - ள்.) நான்கு வருணங்களிலுள்ள சாதிகளைப் பிரித்தார்கள், மற்றுள்ள விசேட சிறப்புப்பொருந்திய சாதியார்பையும் எண்ணிறந்தவர்களாகப் பெருகச்செய்து, அலைகள் மோதகின்ற பெரும்புறக்கடல் பிரவாகிக்கினும் உள்ளே பிரவேசித்தற்கருமையென்று சொல்லத்தக்கதாய், சிறப்புற்ற ரீண்ட கொடிகள் தாங்கியிருக்கும் சிகரங்கள் சூழ்ந்துள்ள மதில்களும் ஏற்படுத்தினார்கள். ஏ - று.

நாற்புறங்களினும் மதில்கள் ஏற்படுத்தி அதிற் சிகரங்களமைத்து அச்சிகரங்களிற் கொடிகள் நாட்டியிருப்பது இயல்பாகலின், “அருநெடுங்கொடிக்கொம்மை குழிஞ்சியுமமைத்தார்.” என்றும், அம்மதில் அதியுன்னதமென்பார், “பொருபெருங்கடலெடுப்பினும்புகலரிதெனலாய்.” என்றும் கூறினர். (கச௨)

அன்னமாநகர்க்கரும்பெருஞ்சாபரீத்தறித்த
மன்னுநான்மறைத்தேசிகன்றிருப்பெயர்வழங்கத்
துன்னருங்குருதன்மியமெனும்பெயர்தொகுத்தார்
பொன்னகர்ப்படுகாவெலாமரற்கெண்புரித்தார்.

(இ - ள்.) அந்நகரத்திற்கு நேர்ந்த, யாவராலும் ரீக்கற்கரிய பெருஞ்சாபத்தை சிவாரணித்துத் திருவருள்பாலித்த, நிலபெருந நான்குவேதங்களையும் ஓதியுணர்ந்த அச்சிவாசாரியின் சிறந்தபெயரே உலகத்திலவழங்கும்படி, அடைதற்கரிய குருதன்

மியம் என்னும் பெயரைத்தரித்தார்கள். தேவலோகத்துள்ள கற்பகச்சோலையொத்த சோலையெல்லாம் சிவபிரானுக்கென்று விட்டுவிட்டார்கள். எ - று.

அச்சிவாசாரியரின் பெயர் சருகுதன்மிய ரென்றுணர்த்துவான், “தேசிகன்றிருப் பெயர்வழங்கத் - துன்னருங்கருகுதன்மியமெனும்பெயர்தொகுத்தார்” என்றனர். ()

இருமருப்புருடிமிலுடைச்சேவுயர்த்திடுவோ
னருடரத்திருக்கோபுரமுதலியயாவு
முருகுகாதலினமைத்தனரெம்பிராற்குதவித்
தருபொலன்கலன்யாவையுமளவறத்தந்தார்.

(இ - ள்.) இரண்டுகொம்புகளையும் உருட்சியான முரிப்பையும் உடைய இடபத்தைக் கொடியாகக்கொண்ட சிவபிரான் திருவருள்பாலிக்கும்படி, அழகிய கோபுரங்கள் முதலியவனைத்தும், மனவுருக்கமுடைய பேரவாவுடனே ஏற்படுத்தினவர்களாய்ச் சிவபிரானுக்குக்கொடுத்து, கற்பகத்தருவைப்போன்று பொன்னுபரணங்களினைத்தையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடுத்தார்கள். எ - று.

தமில் - இடபத்தின்முரிப்பு. தருபொலன்கலன் எனமாற்றிப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். (கசச)

மாரிமுற்றுறவறப்பினும்வறப்புருப்பெருநீ
ரேரிசீழ்ப்படுசெந்நெலங்கழனிகளியாவும்
வாரிவெவ்விடமறைகறைக்களத்தற்குவழங்கிப்
பேரியோங்கியதிருவிழாநடத்தினர்பெயர்தார்.

(இ - ள்.) மழை வருஷமுழுவதும் பெய்யாமல் உலகெங்கும் நீர்வற்றியகாலத்தும் வற்றாத விசேடநீரையுடைய ஏரியின்கீழுள்ள, செந்நெல்விளையும் அழகிய வயல்களனைத்தும், பாற்கடலில்தோன்றிய கொடியவிடத்தை மறைத்திருக்கும் நீலகண்டராகிய சிவபிரானுக்குத் தானஞ்செய்து, முரசவாத்தியம் கோஷிக்கும் திருவிழாவை நடத்திச் சென்றார்கள். எ - று.

தாங்களேற்படுத்திய நித்தியநைமித்திகங்களும் உற்சவாதிகளும் தடைபடாது நடக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பமுடையவர்களாகலின், அனாவிருஷ்டியில் அகிலமெங்கும் நீர்வற்றியகாலத்தும் விசேடநீரையுடைத்தாய் நிறையேரியாயிருக்கத்தக்க ஓர் ஏரியின்கீழுள்ள செந்நெற் கழனிகளனைத்தையும் சிவபிரானுக் களித்தனரென்பார், “மாரிமுற்றுறவறப்பினும்வறப்புருப்பெருநீ - ரேரிசீழ்ப்படுசெந்நெலங்கழனிகளியாவும் - வாரிவெவ்விடமறைகறைக்களத்தற்குவழங்கி.” என்றனர். (கசரு)

மல்குமாணிதிப்பெருக்கமுமகப்பெறுவனனு
நல்குபுண்ணியநலனெடுசிறந்தனர்கடுங்க
ணல்குசிந்தையராயுலகளித்தனரலர்த்தேன்
பில்குதாமவேனல்வரும்பேராகவந்தார்.

(இ - ள்.) விசேடித்த மாட்சிமைப்பட்ட ஐஸ்வரியவிர்த்தியும், புத்திரபாக்கியமும் கொடுக்கின்ற சிவபுண்ணியத்தின் பயனுடனே மேன்மையடைந்தவர்களாய், கொடுமையற்ற சித்தமுடையவர்களாய் உலகத்தையரசாட்சிபுரிந்தவர்களாகிய, மலர்த்தேன்றுளிக்கும் மாலையணிந்த வேலேந்திய அந்நால்வரும் ஏகசக்கராதிபத்தியம்பெற்றார்கள். எ - று.

எனவே இந்நால்வரும் இதுகாறும் அரசாட்சிமுறைமையிற் றவறாதொழுகிச் சிவ புண்ணியவிசேடத்தால் ஏகசக்கராதிபத்தியம் பெற்றனரென்ப துய்த்துணர்க. (கச௬)

உவந்தகாலையினுவருமோர் தினமொருங்கே
பவந்தொலைத்தபெரிசெலாமுறைமுறைபகராக்
கவர்த்தசிந்தனை களிப்புறவிருத்த லுங்கண்டா
ரிவர்த்தநூற்றுருவாசனங்கெதிருறவெழுந்தார்.

(இ - ள்) இவ்வண்ணம் இந்நால்வரும் ஏகசக்கராதிபத்தியம் அடைந்தபோது, ஓர்நாள் இந்நால்வரும் ஒன்றுசேர்ந்து, தங்கள்பாவங்களை நிவாரணித்துக்கொண்டதன் மையனைத்தையும் வரிசைவரிசையாகக்கூறி, சந்தோஷத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தைப் பொருந்தியிருக்கையில், விசேடசாத்திரங்களை யுணர்ந்துள்ள அர்வாசமுனிவர் அவ்விடத்திலே எதிரில்வரப்பார்த்து உடனே இருக்கையை விட்டெழுந்தார்கள்.

இவர்த்தநூற்றுருவாசரென்பதற்கு, முப்புரிநூலணிந்துள்ள துருவாசர் எனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். (கச௭)

எழுந்தசிந்தையினுவகைநின்றினைத்தலுமறைநூற்
கொழுந்தைமாதவங்குடிபுகுமொருவனைக்குலத்தாள்
விழுந்துகோமுடிமண்ணுறவணங்கினர்வியந்தார்
தொழுந்தகைத்தனிமுனிவனுமாசிகள்சொன்னான்.

(இ - ள்.) களிப்பின் மேம்பட்ட சித்தத்தினிடத்துச் சந்தோஷமிருந்து விசேடிக் கவும், வேதசாத்திரங்களின் கொழுந்துபோல்பவரும், பெருந்தவங்களினத்தும் குடிபுகுதற் கிடம்போல்பவருமாகிய ஒப்பற்ற அம்முனிவரை, திருவடிகளில்விழுந்து சிறந்த கிரீடம் பூமியிற்படியும்படி பணிந்தவர்களாய் அதிசயித்தார்கள். யாவரும் தொழுதற்குரிய தன்மைவாய்ந்த ஒப்பற்ற அம்முனிவரும் ஆசீர்வதித்தனர். எ - று.

முன்னமே தங்கள் சாபநிவாரணத்திற்காகக் களிகூர்ந்திருப்பவர்களாகலின், இம்முனிவரைக் கண்டவுடனே மிகவுங் களித்தார்களென்பார், “எழுந்தசிந்தையினுவகைநின்றிரைத்தலும்.” என்றும், கொழுந்து ஓர்முனையினின்றும் ஊடுருவி வெளிப்படுவதாகலின், இம்முனிவரும் அதுபோன்று வேதங்கள் சாத்திரங்கள்என்னும்இவைகளின் முடிபுணர்ந்து மேம்பட்டவரென்பார், “மறைநூற்கொழுந்தை.” என்றும், பெருந்தவங்களனைத்தையும் முடித்தவரென்பார், “மாதவங்குடிபுகுமொருவனை.” என்றும், இரண்டுதிருவடிகளையும் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தாரென்பார், “குலத்தாள் விழுந்துகோமுடிமண்ணுறவணங்கினர்.” என்றும் கூறினர். (கச௮)

செய்யவேண்டுமுகடன்முறையாவையுஞ்செய்தா
ரையனைக்கொணர்ந்தவிரொளிமடங்கலாசனத்து
நெய்தினுய்த்தனர்வரன்முறைதொழுதனர்நோக்கா
நெய்கொள்வேற்படைமன்னர்வாய்புதைத்தயனின்றார்.

(இ - ள்.) பெரியோர்களைக் கண்டவுடனே புரியவேண்டிய முறைமையான கடன்களனைத்தையும்புரிந்தார்கள், அம்முனிவரை அழைத்துக்கொண்டுவந்து விளக்க முற்ற பிரகாசமமைந்த சிங்காதனத்தில் அதிவிரைவில் எழுந்தருள்செய்தார்கள், வரிசைப்படியே மீண்டும் நமஸ்கரித்தவர்களாய் அம்முனிவரைப் பார்த்துக்கொண்டு,

நெய்யுசிபுள்ள வேலாயுதமுடைய அம்மன்னவர்கள் வாய்பொத்திப் பக்கத்திலிருந்து
கள். எ - று. (கசக)

அறப்பெருந்தனித்திகிரியுமலங்கல்வெண்குடையுஞ்
சிறப்புடைத்தென முனிவரன்கேட்டலுஞ்செழுநான்
மறைப்பெரும்பொருளுணர்ந்தவவாழியவாழி
பெற்கருந்தவத்தலைவின் பெருமையினென்றார்.

(இ - ள்.) தருமமார்க்கத்திற் செலுத்துகின்ற ஒப்பற்ற ஆக்கினசக்கரமும்
மாலையணிந்துள்ள வெண்கொற்றக்குடையும் சிறப்பாயிருக்கின்றனவாவென்று அம்
முனிவர் வினாவியுள்ளும், செழுவிய நான்குவேதங்களின் சிறந்தபொருள்களை யுணர்
ந்தவரே! யாவராலும் பெறுதற்கரிய தவத்தின்முதல்வரே! தேவரீர் மகிமையினால்
வாழ்ந்திருக்கின்றன வாழ்ந்திருக்கின்றன என்று கூறினார்கள். எ - று.

அரசுபுரிதல் துன்மார்க்கர்களை யழிக்கவும், சன்மார்க்கர்களைப் பரிபாலிக்கவுமே
யாகலானும், ஆக்கினசக்கரம் துன்மார்க்கர்களுையழிப்பதும் வெண்கொற்றக்குடை
சன்மார்க்கர்களைப் பரிபாலிப்பது மாகலானும், ஆக்கினசக்கரம் அறத்தின்வழிசெலு
த்த வேண்மொகலானும், இவைகளே அரசாட்சி நடந்தேறுவதற் குதவியாகலானும்,
அரசாட்சிசெவ்வனே நடந்தேறுகின்றதா எனவினாவார், “அறப்பெருந்தனித்திகிரியு
மலங்கல்வெண்குடையுஞ்சிறப்புடைத்து.” என்றனர். சிறப்புடைத்தோ எனற்பாலது
சிறப்புடைத்து எனகின்றது. (கரு0)

எனவுரைத்தனர்பின்னருமுனிவனையிறைஞ்சி
மனவுமாமுடிமன்னவரநால்வருமறையோய்
முனமிழைத்திடுபவத்தொடருண்டுகொன் முனிவன்
சினவலிம்பெருஞ்சாபம்வந்தடுத்ததுதெரியேயம்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி மீண்டும் அம்முனிவரைப்பணிந்து, இரத்தினங்கள் பதி
த்துள்ள சிறந்த கிரீடங்களையணிந்த அம்மன்னவர்கள் நால்வரும், ஓ முனிவரே! விச
வாமித்திரமுனிவர் கோபித்ததனற் பெருஞ்சாபம்வந்து நேர்ந்தது, அவ்வாறு நேர்வ
தற்கு நாங்கள் முற்பிறவியிற்புரிந்த பாபத்தொடர்ச்சி ஏதேனும் உண்டோ? அறிந்தி
லோம். எ - று.

பெரியோர்கள்சாபம் பலியாமற்போகாதேனும் அச்சாபம்பெறுதற்குரிய ஊழ்
வினையில்லாவழி அவர்களுக்கு அத்தகைய கோபம்பிறவாதாகலின், “முனமிழைத்
திடுபவத்தொடருண்டுகொல்.” என வினாவினரென்க. மனவு - இரத்தினப்பொதுப்
பெயராக ஈண்டியோகித்தனர். (கருக)

மூன்றுகாலமுங்காலமீறுறப்படுமுடிவுந்
தோன்றநின்றனேகோசிகன்சொற்புணைசாப
மேன்றுநிற்பதற்கேதுவேதியம்புதியென்றா
ரான்மாதவத்தலைவனுமளந்தறிந்துரைப்பான்.

(இ - ள்.) திரிகாலவர்த்தமானங்களும் காலங்களினத்தும் அந்தமாகின்ற முடி
வும் விளங்கும்படி யிருப்பவரே! விசவாமித்திர முனிவருடைய சொற்களால் நேர்
ந்த சாபத்தினை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் யாதோ? அதனைத்

திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்று பிரார்த்தித்தார்கள். விசேடித்த பெருந்தவத்தை யுடைய தூர்வாசமுனிவரும் ஆராய்ந்து தெளிந்து திருவாய்மலர்கின்றனர். ஏ - று.

திரிகாலங்களாவன:—இறந்தகாலம் எதிர்காலம் நிகழ்காலம் என்பவைகளே. காலத்தின் அந்தமான முடிவாவது மகாசங்காரம். என்ன? ஆன்மாக்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டு விவகாரங்கள் நடந்தாலொழியக் காலமேற்படாவாகலினென்க. (௧௫௨)

அறுசீர்க்கழநெடிவடியாசிரியவிரூத்தம்.

தேங்குதடந்திபுரட்டெருதியுடுக்கப்படுயவனதேயமந்நாட்
டோங்குமாதித்தபுரமெனப்படுவதொருநகரமுளதாலந்தண்
பூங்கமலைசிறப்புடையநகர்வணிகர்பெருமரபின்போந்தோனீந்து
வாங்குபெருநிதிச்சிறப்பினுயர்ந்தவன் விச்சுவவசுவோர்வணிகனுண்டால்.

(இ - ள்.) நீர் தேங்கிக்கொண்டிருக்கும் விசாலித்த அலைகளைப் புரட்டுகின்ற ஆற்றினாற் குழப்படும் யவனமென்னும் ஓர்நாடுண்டு, அந்த நாட்டிலே வளப்பத்தின்மிக்க ஆதித்தபுரம் என்னும் ஓர்நகரமுண்டு, அழகுடனே குளிர்ச்சியுற்று விளங்கும் தாமமாமலரில் வசிக்கின்ற திருமகளின் விலாசம் பொருந்திய அந்நகரத்திலுள்ள சிறந்த வைசியகுலத்திற் பிறந்தவனாயும், அநேகருக்குக்கடன்கொடுத்து வாங்குகின்ற விசேட ஐஸ்வரியப்பெருக்கில் மேம்பட்டவனாயும் விச்சுவவசுவென்னும் பெயர்கொண்ட ஓர் வர்த்தகனிருந்தான். ஏ - று.

ஆல் இரண்டும் அசைகள்.

(௧௫௩)

அக்குலக்கோவணிகனுழையவதரித்துப்பிறந்தனிரீர்நால்விரந்நான்
மிக்குயர்ந்தநிதியும்குவேறெளிப்பக்குலத்தொழிலால்விளங்காநின்றீர்
தொக்கபெருந்திருநகரினுதித்தேச்சுரந்கடிமைத்தொண்டுபூண்டோன்
நக்கபெருமறைக்குலத்தினவதரித்தோனொருவனுளனும்மைச்சார்தான்.

(இ - ள்.) வைசிய குலத்தலைவனாகிய அவ்வர்த்தகனிடத்தில் நீங்கள் நால்வரும் கருவிற்புகுந்து பிறந்தீர்கள், அக்காலத்திலே அப்பிதா உங்களுக்குத்தனியே விசேடித்த திரவியத்தைக்கொடுக்க, அதைக்கொண்டு உங்கள் குலத்தொழிலாகிய வாணிபத்திலே மேம்பட்டிருந்தீர்கள், அப்போது, சிறந்த திருமகள்விலாசம் குடிக்கொண்டிருந்த அந்நகரத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆதித்தேச்சுரருக்குத் திருவடித்தொண்டு கடைப்பிடித்தவனும், தகுதியான பெருமையுடைய வேதியகுலத்தினுதித்தவனுமாயிருந்த ஒருவன் உங்களைப்படைந்தான். ஏ - று.

ஓர் சிசுபிறப்பதற்காகக் கருக்கொள்ளும்பொருட்டு முந்தித்தந்தையின் விந்து விற்கலந்து முன்னுமாதமானபின் தாயின்கருப்பாசயப்பையின்போய் விழுந்து சுரோணித்ததுடன் கலந்து பத்துமாதந் தங்கிப் பிறப்பது இயற்கையாகலின், அதனை நன்கு விளக்கும்பொருட்டு, “வணிகனுழையவதரித்துப்பிறந்தனிரீர்” என்று அவதரித்தல் பிறத்தல் என்னும் ஒரு பொருளைத்தரும் இரண்டுபதங்களை யொருங்குபிரயோகித்தனரென்க. அவதரித்தல்-கருவிற்புகுதல். பொருளீட்டுதலே வைசியர்க்குரிய முக்கியக் கடமையாகலின், விச்சுவவசுவென்னும் வர்த்தகன் தன்புத்திரர்கள் நால்வர்க்கும், வேறுபொருள் கொடுத்துத் தனியே வர்த்தகஞ் செய்யவிடுத்தானென்பார், ‘மிக்குயர்ந்தநிதியும்குவேறெளிப்ப.’ என்றனர். வைசியர்கள் பொருளீட்டுதலே முக்கியக்கடமையாகக்கொண்டனரென்பதை, ‘புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார்வினவினப்பொரு

டம்பக்க-லில்லெனினமாயுள்ளபொருளுடைத்தெதிர்த்து - மல்லதப்பொருளுண்
டென்னின்விலைசட்டியுறுத்துநீர்த்து - சொல்லினுமிலாபங்கொள்வார்தொன்மரபி
ருக்கைசொல்வாம்” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தானுத்தெளிக.

எம்பெருமான் பணிவிடைக்கென் றுமதிடத்துவருந்திடந்திளைப்பீருந்
செம்பொனளிக்குதுமென்னவாங்கவற்குத்தரங்கொடுத்துச்செப்பாநின்றீ
ரம்பொனளித்திலிரொருநாளும் தருகின் வளிரங்கியழைப்பக்கேளீர்
வெம்பிவெ தும்பினவனவே முகநோக்கீரவனமுதுமீண்டானன்றே.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் எமது சிவபெருமான் திருப்பணிகளுக்குரிய திரவியம்
வேண்டி உங்களிடத்தில் வருத்தமுற்று நடந்து இளைக்கவும், நீங்களும் அப்பணிகளு
க்குதவத்தக்க திரவியங்கொடுக்கிறோமென்று அவனுக்கு உத்தரவு சொல்லிக்கொண்டு
வந்தீர்கள். அத்திரவியத்தைக் கொடுத்திரில்லை, ஒர்தினத்தில் அவ்வேதியன் உங்கள்
சமீபத்தில்வந்து மனவுருக்கத்துடன் அழைக்கவும் ஏனென்னதிருந்தீர்கள், மனம்
புழுங்கித் துயருற்றனன், அப்போதும் அவன்முகத்தைப்பாராதிருந்தீர்கள், அதனாலே
அவன் புலம்பிக்கொண்டு திரும்பினான். எ - று.

அன்று-ஏ-அசைகள்.

(௧௫௫)

வீயாதபெருஞ்செல்வரிதிப்பெருக்கினம்மைழிவிதித்துநோக்கா
ராயாதபேராசைதருமனனேயடங்குதியென்றடக்காநின்றான்
பாயாவெண்டிரைபுரட்டுநெடும்பாவைக்கலநடத்திப்படர்த்தீர்பன்னாட்
போயாடுதிரைக்கடலுட்கரைகாணீர்நெடுமதத்திற்புருந்தீரன்றே.

(இ - ள்.) அழியாத விசேட ஐஸ்வரியப்பெருக்கத்தால் நம்மைக்கண் திறந்து
பார்க்கமாட்டார்கள், ஆலோசிபாத பேராசையைக்கொடுக்கும் மனமே நீ அடங்கக்
கடவாயென்று தன்ன ஆசையை யடக்கிக்கொண்டான். பாய்த்துகொண்டிருக்கும்
வெண்ணிற அலைகளிப்புரட்டுகின்ற நீண்ட கடலினிடத்து மரக்கலத்தைச் செலுத்
திக்கொண்டுசென்றீர்கள், பலதினங்கள் அக்கடல்மாரக்கமாகவே சென்று அலைகளாசை
கின்ற அக்கடலின் கரைகாணாதவர்களாய் நீண்டபள்ளத்திற் புருந்தீர்கள். எ - று.

அதம்-பள்ளம், செல்வப்பெருக்கால் விழித்துப்பாரார்களென்பதை, “பெருத்திடு
செல்வமென்பினிவந்துற்றிடி - னுருத்தெரியாமலேயொளிமழுங்கி - மருத்துளதோ
வெனின்வாகடத்திலை - தரித்திரமெனுமவுடத்திற்றீருமே.” என்னும் செய்யுளானு
ம், ஆசையைவிளைவிப்பது மனமென்பதை, “ஆசையெனும்பெருக்கம்நூடிலவம்பஞ்
செனவுமனமலையுங்கால - மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுக்கேட்டதூர்நூழ்த்திக்
கான - நேசமுநல்லாசமும்போய்ப்புலநாயிற் கடைமைப் பிறிப்பரந்தோ - தேசபழு
த்தருள்பழுத்தபரபராமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ.” என்னும் தாயுமானார்
திருவாக்கானுத்தெளிக. தங்களுடைய வாணிபத்திற்குரிய வஸ்துக்களை மாக்கலத்தி
லேற்றிக்கொண்டு கடல்கடந்து வேற்றுத்தேயஞ்செல்ல எண்ணினுரென்றபடி. அன்
று - ஏ - அசைகள்.

(௧௫௬)

போதற்கென்றயனடத்துந்திசைகாணீர்மழைநெடுநாட்பொழிந்தகங்கு
லுதைக்கொண்டெழுஞ்சுழல்காற்றெடுத்தெறியக்கலன்கவிழ்வொருங்குமாண்டிர்
மாதைப்பாங்கமைத்தபிரான் திருப்பணிக்குநிதிதருதுமென்றவாக்காற்
கோதைப்பொன்முடிவேந்தர்குலத்துதித்தீர்கொடாநிதியங்கடலில்விழ்த்தீர்.

(இ - ள்.) அதற்கப்பால் மரக்கலத்தைச் செலுத்தற்குரிய திசையைக்காணாதவர்களானீர்கள், மழையும் அநேகதினங்கள்பொழிந்தன. இராக்காலத்திலே குளிர்ச்சியையுடைத்தாய்த் தோன்றிய குறுவளிக்காற்று விசேடமாய்வீசலால், மரக்கலம் அப்பள்ளத்திற்கவிழ்ந்துவிட, நீங்கள் நால்வரும் ஒன்றாயிறந்தீர்கள், உமாதேவியை இடப்பாகத்திருத்திய சிவபிரான் திருப்பணிக்குவேண்டியதிரவியம் கொடுக்கின்றோம் எனக்கூறியவாக்கினாலே, மாலையணிந்த பொற்கிரீடந்தரித்த அரசகுலத்திற்பிறந்தீர்கள், அத்திருப்பணிக்குக் கொடுக்காததிரவியத்தைக் கடலிற்கொட்டிவிட்டீர்கள். ஏ - று.

சிவபணிவிடைக்காகக் கேட்ட திரவியங் கொடுக்கின்றோமென்று சொன்னதற்காகவே பெருஞ்செல்வமுடைய அரசகுலத்திற்பிறந்தார்களென்னின், சொன்னவண்ணமே பொருளுதவியிருந்தால் எத்தகையபெற்றைத் தானடையமாட்டார்கள். இவ்வணிகு மார்க்கணல்வரும் புரிந்த வினைகள் நான்கு - அவையாவன:—திருப்பணிக்குத்திரவியத்தருகிறோமென்றது - கொடாதிருத்தது - அவ்வேதியரைப்பாராதிருத்தது - அவர் அழைத்தபோதுகேளாதிருத்ததுஎன்னும் இவைகளே, இந்நான்குள் திருப்பணிக்குத் திரவியத் தருவோமென்றது மாத்திரம் நல்வினையாக மற்றைய மூன்றும் தீவினையாயின. அத்தீவினையுள்ளும் கையில்வைத்திருந்த திரவியத்தைக் கொடாதிருந்தது அதிபாதகமாகலின், அதன் பயன்மாத்திரம் இம்மையிலேயே நேர்ந்து, கொடாததிரவியம் கடலிற்கவிழ்ந்து தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமலும், கொடுக்க இயையாத அவர்கள் தந்தைநாயராதி சுற்றத்தினர் கண்களிற்காணாத பிணங்களாகவும் செய்துவிட்டது. எனைய மூன்றனுள் நல்வினையே விசேடப்பட்டதாகலின் அது மறுபிறவிக்கண் அரசகுலத்திற்பிறக்கச்செய்தது, என்னை, ஒருவன் வினைவிக்கும்வினாவே அவ்வருஷத்திற்குப் புசிப்பாகவும் மேல்வருஷத்திற்கு வித்தாகவுமிருப்பதுபோல, ஒருவன் செய்தவினைகளே சஞ்சிதம் ஆகாமியம் பிரார்த்துவம் என்னும் மூன்று பகுப்புடையதாய்ச் சஞ்சிதமென்பது இருப்பாகவும் ஆகாமியமென்பது இருப்புடன் சேர்வதாகவும் பிரார்த்துவமென்பது இப்போதனுபவிப்பதாகவும் பிரிவுபட்டுப் பயன்றும். இவற்றை, “மிகமேவியுண்ணியபாவமெனும்வினையின்பயன்மேலொருகாலமுறா - திகமேவருமென்பதனுலுளநோயெல்லாமிவனைச்செறவெய்தினவே.” என்னும் சசிவர்ணபோத்த் திருவிருத்தத்தானும், “மேலைக்குவித்துமாகிவினைந்தவையுணவுமாகி-ஞாலத்துவருமாபோலநாஞ்செயும்வினைகளெல்லா - மேலத்தான் பலமாய்ச்செய்யுமித மகிதங்கட்கெல்லா - மூலத்ததாகியென்றும்வந்திடுமுறைமையோடே.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (கருள)

எந்தைபிரான் திருத்தொண்டிற்குரியவனன்றெடுத்தழைப்பக்கேளீராகிச் சிந்தைமயக்குற்றதனாற்செவிபட்டீரவனை முகந்தெரியநோக்கந் தந்திவிராதவினிருகட்புலனிழந்தீரிதுமுன்னைத்தன் னையிந்நாளந்திவண்ணந்தியற்றுசிவபுண்ணியத்தூற்சாபமொழித்தகற்றினீரால்.

(இ - ள்.) எமதுபிதாவாகிய சிவபிரான் திருத்தொண்டிற்குரிய அவ்வேதியன் அக்காலத்தில், உரத்தசத்தத்துடன் அழைக்கவும் கேட்காதவர்களாய் மனமயக்கமடைந்தபடியால் செவிடர்களாய்விட்டீர்கள், அவன் முகத்தைக்கண்விழித்துப்பாராதிருந்தீர்களாகலின் இரண்டுகண்களின் பார்வையுமிழந்தீர்கள், இது தான் முற்பிறவியின் சரிதை, இக்காலத்தில் செவ்வானம்போன்ற நிறமுள்ள திருமேனியையுடைய சிவபிரானுக்குப், புரிகின்ற சிவபுண்ணியத்தினாலே சாபத்தைப் போக்கிக்கொண்டீர்கள்.

ஆல் - அசை. மேற்கூறிய நான்குவினைகளிற் பிற்பட்ட இரண்டிவினைகளின் பயனாற் செவிடும் குருடும் நேர்ந்தமைதெனிக. பெரியோரைப்பூசித்தலால் இத்தகையபாபம் நிவாரணமாகும். இதனை, “கூற்றுக்கெவனோபுகிறுவாரூரன்பொன்முடிமே - லேற்றுத்தொடையலுமின்னடைக்காயுமிடுதருமக் - கோற்றொத்துகனனுங்கூன்போய்க்குருடனுங்கண்பெற்றமை - சாற்றித்திரியும்பழமொழியாமித்தரணியிலே” என்னும் நம்பியாண்டார்நம்பி திருவந்தாதித்திருவிருத்தத்தானுமறிக. (கடுஅ)

ஈ துரைத்ததுருவாசமுனிமொழிகேட்டினி துவந்துபுளகமெய்தித் தீதவித்தமுனிவரற்குவேண்டுறுபூசனைபுரியச்செல்லாநின்றான் பூதலமன்னுயிர்புரந்தோர்நெடுங்காலம்பிற்படப்போய்க்கயிலைமன்னிக் காதுமழுப்படைவிடையோன்பரிபுரச்சேவடிக்கமலங்கலந்தாரன்றே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளிய துருவாசமுனிவர் வார்த்தையைக் கேட்டு இனிமையுடன் மகிழ்ந்து புளகித்து, குற்றங்களைப்பொழித்த அம்முனிவருக்கு ப்புரியவேண்டிய உபசாரங்களைத் ததையும்புரிய, அவர் தமதாசிரமத்திற் கெழுந்தருளினர். உலகத்துள்ள மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போற் பரிபாலித்தவர்கள் அநேககாலங் கழிந்துசென்று திருக்கயிலையில் வீற்றிருந்து, கொல்லத்தக்க மழுவாபுதத்தையுடைய இடபவாகனராகிய சிவபிரானது சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போன்ற சிவந்திருவடி களிற் கலந்தார்கள். ஏ - று.

அன்று-ஏ-அசைகள். கயிலைப்பதவி பதமுத்தியும் திருவடியிற் கலத்தலே பரமுத்தியுமாகலின், “கயிலைமன்னிசேவடிக்கமலங்கலந்தார்.” என்றனர். (கடுக)

தாதுலாமலரிதழிச்சடைமுடியோன்புண்ணியத்தினியன்றதன்மை சூதமாமுனிவனவர்க்கிவ்வண்ணமெடுத்துரைப்பத்துளக்கமெய்தா வாதிநாயகன்சரிதையினி துணர்ந்தேமெனத்தெளிந் சாரன்னோரம்பொற் போதினன்முதற்குவமைதனிச்சான்றமுதல்வனின்னும்புகல்வதானான்.

(இ - ள்.) மகரந்தம்விசேடித்த கொன்றைமலரணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரானது புண்ணிபத்தினியல்பான தன்மையைக் சூதமகாமுனிவர், அந்நைமிசாரணியமுனிவர்கட்கு இவ்வாறுவிளித்துக்கூறலும், சரீரநடுக்கமடைந்து அம்முனிவர்க ளனைவரும் முதல்வராகிய சிவபெருமான் சரித்திரம் இனிமையுடனறிந்தனமென்று மனந்தெளிந்தார்கள். அழகிய பொன்போன்ற தாமரையாதனமுடைய பிரமனுக்கு ஒப்பிடத்தக்க சிறப்பமைந்த சூதமுனிவர் இன்னும் திருவாய்மலரலாயினர். ஏ - று.()

தருநான்குபெறுவளனும்பெறப்புரக்குந்திருநாடச்சம்புநாட்டி நெருவாதபேரமுதராவருமாயாபுரத்திற்குவமைசொல்லிற் கருகாதமணிச்சுகைநாகர்நாட்டினுநிலத்துங்கடவுட்டாருப் பெருவானநெடுமுகட்டுமெடுத்துரைக்கினதற்குநிகர்பேசலாமோ.

(இ - ள்.) கற்பகத்தருவும் மற்றுள்ள நான்குதருக்களும் பெற்றிருக்கும் வளப்பங்களைத்தும் தன்னிடத்துள்ளார் பெறுப்படி பரிபாலிக்கும் அழகியநாடாகிய சம்புநாட்டிலே, எக்காலத்தும் மாறாத விசேடித்த அழகைத்தரவிளங்குகின்ற மாயாபுரத்திற்கு ஒப்புக்கூறவேண்டுமாயின், கருநிறமடையாதமாணிக்கமமைந்த படத்தையுடைய நாகர்கள்வசிக்கும் நாகலோகத்தும் பூலோகத்தும் தெய்வீகமடைந்த கற்பகத்தருவு

ள்ள பெரிய ஆகாயத்தின் மீது இருக்கும் நீண்ட உச்சியாகிய தேவலோகத்தும் எடுத்துச் சொல்லுமளவில் அந்நகரத்திற்குவமைகூறலாமோ? எ - று.

தேவலோகத்துள்ள தருக்களைந்தாகலின், கற்பகத்தருவுடன் கூடிய நான்கு தருக்க ளென்பார், “தருநாண்ரு.” என்றனர். அவ்வைந்தாவன:—அரிச்சந்தனம் கற்பகம் சந் தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம் என்பவைகளே. இவ்வைந்தும் தேவலோகத்திருந்து அங் குள்ளார்க்கு வேண்வெனயாவும் வரையாது கொடுத்து வருவதுபோல், இந்நாடும் தன் னிடத்துள்ளார் அன்னியநாட்டிற்கோர்பொருள்தேடிப் போகாவண்ணம் சமஸ்த்தவ ஸ்துக்களும் தன்னிடத்தே நிரம்பியுள்ளதென்பார், “பெறுவளனும் பெறப்புரக்குந் திருநாடு.” என்றும், எக்காலத்தும் கருநிறங்கொள்ளாது செந்நிறமாயே விளங்குதல் மாணிக்கத்தினியல்பாகலின், “கருநாதமணி.” என்றும், அந்நகரத்திற்கிணை சொர்க்க ம் மத்தியம் பாதலமென்னும் திரிவிதஉலகத்து மரிதென்பார், அந்தாதியாக, “நாகர் நாட்டினுநிலத்துங்கடவுட்டாருப் - பெருவானநெடுமுகட்டிம்.” என்றும் கூறினர்.()

ஊழிநாட்பெருமழையினுவட்டெடுக்கும் பிரளயந்தானுலகத்தோடிப் பாழிமாநகரிற் குமெனவன்றோசுரும்பரம்பும் பசுந்தழையோ னாழிசூழ்நிலமுழுதுமிதன் ரொருட்டாலெடுத்து தரத்தமைத்தானென்றற் குமுநீரகமுடித்தநெடும்புரிசைநகர்ச்சிறப்புச்சொல்லலாமே.

(இ - ள்.) சர்வசங்கரகாலத்திலே பெய்யத்தக்க அதிவிருஷ்டியினாலுண்டா கும் வெள்ளமானது, உலகத்திலே பாய்ந்து வலிபெற்றுச்சிறந்த இந்நகரமழிந்து விடு மென்றல்லவா? வண்டுகள்கீதம்பாடும் பசியதுளபமாலைநரித்துள்ள திருமால், கடலா ற்சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகமுழுவதையும் இந்நகரத்திற்காகவே எடுத்துப்பிடித்துத் தன் வயிற்றிற் சேர்த்தார் என்று கூறுவோமாயின், நீர் நிறைந்த அகழியாற் சூழப்பட்ட நீண்ட மதிலையுடைய அந்நகரத்தின் சிறப்பைக்கூறவேலாமோ? எ - று.

மகாசங்கரகாலத்தில் சத்தமேகங்களும் ஒன்றுகூடிப் பெருமழை பெய்வதனைப் பெருகும் பிரளயத்தாற் சகலமும் அழிவுறுதலியல்பாகலானும், அக்காலத்திற்குரிய மழையுமே எனக்கருதி, அவ்வோந்நகரத்திற்காகவே உலகமுழுமையுமெடுத்து எந்திரத் திலமைத்தாரெனக் கூறினரென்க. எனவே அந்நகரத்தினலங்காரம் அவ்விதசெய்கை க்கிடங்கொடுத்ததென்று கற்பித்தமைகாண்க. (ககஉ)

கொடியாடுநெடும்புரிசைக்கோபுரத்தினெடுத்தமைத்தருமியொற்றைச் சுடராழித்தேர்ப்புரவிக்குரமிடறுமெனவெருவித்துளங்குவெய்யோ னெடுவாயிற்புழைநுழைந்து மீச்செலப்போய்நிவந்தனமேருவுக்கொப்பென்ற லடலாடகப்பொருப்புநான் குளவாமெனிற்சிறிதொப்பாருமன்றே.

(இ - ள்.) கொடிகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் நீண்ட மதிலையுடையதாகிய கோபுரங்களிலே உன்னதமாய்ச்சமைத்திருக்கின்ற சிகரங்களில், பிரகாசிக்கின்ற ஒற் தைச்சக்கரமுடைய தனது இரத்தத்தின்பூட்டிய சத்தமா என்னும் குதிரையின் காற்கு ளம்பு இடறுமென்று டயந்து நடுக்கமுற்ற சூரியன், நீண்ட அக்கோபுரவாயில்களின் துவாரத்துள்ளேபுகுந்து அதன்பின் ஆகாயத்திற் செல்லும்படி, மேருவரைக்குச் சமா னமாக ஒங்கியிருக்கின்றனவென்று சொல்வோமாயின், அந்நான்குகோபுரங்கட்கும் வல்லபமுடைத்தாகிய மேருவென்னும் பொன்வரைகள் நான்கிருக்குமாயின் சற்றுச்ச மானமாகும். எ - று.

சூரம் - காற்குளம்பு. புழை - துவாரம். ஆடகப்பொருப்பு - பொன்மலை. அக் கோபுரங்களின் சிகரங்கள் சூரியமண்டலம்வரையில் ஓங்கியிருப்பதால், அம்மண்டலத்தினின்றும் புறப்பட்ட சூரியன் தனதுதேரிநீட்டியகுதிரையின் காற்குளம்பு இடறுமெனக்கருதி, அக்கோபுரங்களின்வாயில்களுக்கு நேராக ஒவ்வோர்நிலைக்கும் விட்டிருக்கும் துவாரங்களின்வழியேபுகுந்து வெளிவந்து ஆகாயத்துலாவதுவென்றபடி. மேருவரையைப்போன்ற உன்னதமும் பிரகாசமுமமைந்திருத்தலின், அந்நான்கு கோபுரங்கட்கும் நான்கு மேருவரைகளிருந்தாம் சற்றுமமானமாகுமெனக் கற்பித்தமைகாண்க. அன்று - ஏ - அசைகள். (கசு௩)

ஈரந்தறுக்கப்படுபடி. கச்சுவரோழப்பியிருமருங்கும்விதிகாட்டிச் சாரந்தபுடையுடையெடுத்தவளமாளிகைவரிப்பந்தடிக்குநல்லார் சோரந்தவரிப்பந்துதைந்துவிண்முகட்டினண்ணவுதொறுஞ்சவர்க்கமாத ராரந்தவரிவளைக்கரந்தொட்டடித்துறமீண்டிவர்கரத்தினயர்க்குமன்றே.

(இ - ள்.) பிளந்து அறுக்கப்படுகின்ற பளிங்குக்கற்களாற் சுவர்களெழுப்பி, இரண்டுபக்கங்களினும் வீதிகளமைத்து, அதைச்சார்ந்த பக்கங்களிலெல்லாம் ஏற்படுத்தியுள்ள வெண்ணிறமாளிகைகளிலிருந்து பந்தாடுகின்ற மகளிர்கள் கைவிட்டகன்ற நிறமுடைய அப்பந்துகள் பூமியிற்றாக்கி ஆகாயத்திலெழும்பும்போதெல்லாம், சொர்க்கலோகத்தள்ள தேவமாதர்கள், நிறைந்துள்ள வரிகளைப்படைத்த வளையலணிந்த கைகளாற் பரிசித்தடிக்க அங்குநின்றும்திரும்பி இம்மகளிர்கள் கைகளில்வந்துவிழும். எ -று.

அன்று - ஏ - அசைகள். இவ்வுலகமாதர்கள் மேலேழும்படி அப்பந்தைப்பூமியிலடித்தார்களாகலின், பூமியிற்றாக்கியவிசையால் மீண்டும் அம்மாதர்கள்கைக்கப்படாமற் சொர்க்கலோக பரியந்தம் ஓங்கித் தேவமாதர்கள்கையிற்கிடைத்ததென்றும், மீண்டும் அம்மாதர்கள் அங்குநின்றும் அடித்தபோது அண்டமுகட்டிறப்பட்டுக்கீழிறங்கி அத்தேவமாதர்கள் கைக்குமிட்டாமற் பூலோகத்தில் தம்மையெறிந்தமாதர்கள் கரத்திலேயேவந்துசேர்ந்தனவென்றும் கூறினமைகாண்க. (கசு௪)

காரளகப்பனிப்படலைச்சுமையெடுத்துக்களங்குழையப்புளகம்பூத்த வாரளவுமுலைச்சுமையின்மருங்கனுங்கப்புகுந்துபுனற்று லோந்தமாதர் பேரொளிமாமணித்தொடையல்கழித்தனர்போயினர்பிறழ்ந்தவெயிலல்லவாளிட மீருட்கங்கும்பொழுதுங்குவித்திலநின்றலரந்தன பூங்கமலமெல்லாம்.

(இ - ள்.) கரியகூந்தலில் அணிந்துள்ள சூளிந்த மலர்மாலையின் பாரத்தைத் தாங்கலால் கழுத்துமெலியவும், புடைப்பு மிக்கதாய்க் கச்சோடுகலந்துள்ள தனங்களின்பாரத்தால்தடை வருந்தவும், சென்று நீராடியமகளிர்கள், மிகுபிரகாசமுடைய சிறந்தஅரதனமாலையைக் கழற்றியெறிந்துவிட்டுப்போனார்கள், அம்மணிகள் பிரகாசித்தின்ற ஒளியால், பகைவர்கள்வாளாலறுக்கத்தக்க பேரிருள்நிறைந்த இராக்காலத்தினும் அழகிய தாமரைமலர்களைனத்தும் இசுழ்குவதிலெல்லாமலிருந்து மலர்ந்தன. எ -று.

கூந்தலிலணிந்துள்ளமலர்மாலையே மகளிர்கட்குப்பாரமென்பதை. “நாமேயிடை யுள்ளவாற்றிவாமினிநாங்குச்சொல்ல-லாமேமருதன்மருதவனத்தன்னமன்னவரைப்-பூமேலணிந்துபிழைக்கச்செய்தாரொருபொட்டுமிட்டார் - தாமேதளர்பவரைப்பாரமேற்றுதறக்கதன்றே.” என்னும் வெண்காட்டடிகள் வியன்வாக்கானும், தனங்களால் இடைவருந்துமென்பதை, “நெருங்கியுண்மதர்த்துக் - கச்சுறமிமிந்துகதிர்த்துமுன்

பிணை - தெய்த்திடைவருந்தவெழுந்துபுடைபார் - திர்க்கிடைபோகாவிளமுலைமாதர்
தம் - கூர்த்தநயனக்கொள்ளையிற்பிழைத்தம். ” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்
வாக்கானுமறிக. அவ்வரதனமாலையிலுள்ளமணிகள் சூரியனொளிபோன்றே ஒளிவீசி
யிருந்தமையின், பகற்காலம்போன்றே இராக்காலத்திலும் தாமரைகள்மலர்த்திருந்தன
என்றனர். பகைவர்கள் பெரும்பாலும் தம்மின்மிக்கவலியுடையோரை வஞ்சகத்தாற்
கொல்ல நினைத்துவாளாலறுக்கத்துணிவதிராக்காலமாகலின், “வாளிட்டீர்.” என்றமை
காண்க. அன்றியும் வாளிட்டிருட்கங்குல் என்பதற்கு ஒரிரவைப்பாதி யாக வாளாலறு
த்ததுபோன்ற நடுராத்திரி எனப்பொருள் கூறுவாருமுள். (கசுரு)

இழைத்தபசும்பொற்றகட்டினிடைக்குயிற்றுமனவுவிடுத்திமைக்குஞ்சோதி
தழைத்தெழவிண்முகடணவுஞ்சாரளமாளிகைமுகட்டுத்தடவுக்கொண்முக
குழைத்தநவகிரணமெடுத்தாகாயமெழுக்கியதிற்றோன்றுங்கோல
வுழைப்புரிசைநகரொழியயோசனைசென்றலதுதமதுருவங்காட்டா.

(இ - ள்.) பசும்பொன்னுலயற்றிய தகட்டிலேபதித்த நவரத்தினங்கள்பிரகாசித்
துவிளங்கும் ஒளியானது தழைத்துமேலேயோங்க, ஆகாயமுகட்டையளாவிய சாளர
ங்களையுடைய மாளிகைகளின் உச்சியிற்படிகின்றமேகங்கள், ஒன்றுசேர்ந்த ஒன்பது
ஒளிகளை யெடுத்து ஆகாயத்தில் மெழுகியது போன்று தோன்றும், அழகிற்கிடமாகவி
ளங்கும் மதில்கூழ்ந்த அந்நகரங்கடந்து ஒர்யோசனைதூரத்திற்கப்பாலல்லது, அம்மேக
ங்கள்தமது சுயநிறத்தைக்காட்டாது. எ - று.

மனவு-என்கு நவரத்தினங்களென்னும் பொருள்படின்றது. அந்நகரத்து மதி
ல்களில் நவரத்தினங்களையும் பொற்றகட்டிற் பதித்திருத்தலின், அவ்விரத்தினங்களி
ன் ஒளிகள் மேலோங்கியாகாசத்திற்பிரகாசித்தலாலே, அந்நகரத்தின் ஆகாயத்துலாவு
ம்மேகங்களும் இரத்தினமயமாகவிளங்குவதுதனே, ஆகாயத்திலும் நவரத்தின ஒளிக
ளைக்குழைத்துமெழுகியதுபோலவும் விளங்கும்என்றபடி. எனவே அந்நகரத்தின்வளப்
ப்பெருக்குடன் இரத்தினமிகுதியும் மதிலின்உன்னதமும் மாளிகைகளின் உயரமும்
குறிப்பாயுணர்த்தினமைகாண்க. அன்றியும் மனவுவிடுத்திமைக்குஞ்சோதி தழைத்தெழ
விண்முகடணவும் எனப்பிரித்துப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும். நவகிரணமென்ற
து - நவரத்தினகாந்தியை. (கசுசு)

கொய்யுளையநெடும்புரவிக் குரவடிம் புபடமிதிக்குங்கரடக்கோட்டு
மையன்மதக்களிறுசெற்றியெடுத்திறைக்கவிண்ணளந்துமயங்குந்துளி
செய்குடமிநெடுமாடக்கொடிமழைகீண்டெடுத்திறைத்ததிவலைசிந்தப்
பையகிழ்சிலம்படிந்துபுரையாதுபரிக்குரம்படத்துள்படுவபின்னும்.

(இ - ள்.) கொய்த மயிரமைந்த பெரிய குதிகைகளின் குளம்பினுடைய
ஓரங்கள் பூமியிற் பகியும்படி மிதிக்கத்தக்க, மதம்பாய் சுவடும் தந்தமுமுடைய மத்
வெறிகொண்ட யானைகள் எடுத்து வீசலால், ஆகாயவளையில் ஒங்கிப் பரவியதுசுக்ளா
னவை, வளைந்திருக்கும் சிகரங்களோடுகூடிய பெரியமாளிகைகளிற் கட்டியிருக்கும்
கொடிகள் மேகங்களைக்கிழித்து எடுத்துவீசிய மழைத்துளிகள் சிந்துதலாலே, அத்து
சுக்ளனைத்தும் மெதுவாகப் பூமியிற்படிந்து ஈரத்தாற் குழைந்து, மீண்மீம், குதிகை
களின் குளம்பு மிதித்தலால் மறுபடியும் அக்குழைவு துசுக்ளாகும். எ - று.

எனவே அந்நகரத்தின் யானைகளும் குதிகைகளும் மிகுத்திருக்கின்றனவென்ப
தும் மாடங்களனைத்தும் அதியுன்னதமாவோங்கியிருக்கின்றனவென்பதும் விளக்கிய
வாறு. (கசுசு)

புதையுமிருப்படலைகிழித்தெழுந்தகதிருதயநெடுங்குடபாற்போதத் ததையிருளிற்கொழுநரிடமேகலைநூபுரம்புலம்பத்தளிர்க்கைநல்லா ரிதயமெதிர்முன்னடப்பப்பின்னடப்பார்மகளிர்வெறுத்திட்டபைம்பூண் கதிரொளிப்பாடகச்சிறுதாளுறுத்தாதுபரப்புதளிர்கடுக்குமன்றே.

(இ - ன்.) உலகமெங்கும் மூடியுள்ள இருண்மாலையைக் கிழித்துக்கொண்டு தோன்றுகின்ற உதயசூரியன் நீண்டமேற்றிசையில் செல்லலும், நிரம்பிய இருளிலே தங்கள் தங்கள் கணவர்களிடத்திலே மேகலாபரணமும் பாதச்சிலம்பும் சப்திக்கும் படி தளிர்போலும் கரங்கள்வாய்ந்த மகளிர்கள் மனமானது முற்பட்டுச்செல்ல, அத ன்பிறகே தாங்கள்போவார்கள், அம்மகளிர்கள் வெறுப்புற்றுக் கழற்றிவிட்ட பசிய ஆபரணங்களின் கிரண ஒளிகளானவை அம்மகளிர்களின் பாடகமணிந்த சிற்றடிக ளிற் பூயியுறுத்தாதபடி பரப்பியுள்ள தளர்களை யொத்திருக்கும். ஏ - று.

அன்று-ஏ-அசைகள். சூரியன் அஸ்தமித்து இருண்மூடிய இராக்காலத்திலே தங்கள் தங்கள் கணவரிடத்துச்செல்லு மகளிர்கள், பழையனவாகிய ஆபரணங்களைக் கழற்றி யெறித்து வேறே தூதரைபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டமையின், அப்பழைய ஆபரணங்களிற் பதித்துள்ள நவரத்தினங்களின் கார்த்தியானவை, அவர்கள் நடக் கும் வழிகளிற் பூயியுறுத்தாதவாறு தழைக்கோப்பரப்பியுள்ளதை நிகர்த்ததென்றவாறு. எனவே அவர்கள் நடக்கும்வழியின் பக்கத்திலே அவ்வாபரணங்கள் எறிந்திருத்தலின் அவைகளின் கார்தி அவ்வழியிற் மழைபோற் பிரகாசித்தனவென்றுணர்க, அன்றியும் செல்வப்பெருக்கையும் குறிப்பித்தமையுந்தெளிக. (கசுஅ)

பகையரசருடற்பிளவுபடுத்திடுக்கும்பணக்கோட்டுப்பருமயானைத் தகையழிமும்மதச்சேறுநெடும்புரவிவாயுமிழ்ந்துதந்தநீரு முகிண்கையார்வெறுத்தெறிமாவிக்கைசேர்ந்தநுந்தேனுமுழவுத்தோளா ரிகலொளிமாற்பணிசூழம்புமறுகுநிறைந்தியங்குநர்காவிழுக்குமன்றே.

(இ - ன்.) பகைவராகிய மன்னவர்களின் சரீரத்தைப்பிளந்து அடுக்கும்படியான பருத்ததந்தங்களைப்படைத்த போர்வையணிந்த யானைகளின் குணத்தைப்போக் கும் மும்மதமாகியசேறும், பெரியகுதிகைகள் வாயினின்றும் உமிழ்ந்துபொழிகின்ற துளிகளும், முல்லையரும்புபோலும் தந்தங்களுையுடைய மாதர்களின் வெறுத்துவீசிய மலர்மாலையினின்றும் ஒழுகிய வாசனையுடைய தேனும், மத்தளம்போலும் தோள்க ளையுடைய ஆடவர்கள், வல்லபமும் ஒளியுமமைந்த மார்பிலேயணிந்திருந்த கலவைச் சேறும், வீதிகளில் நிரம்பி, அவைகளில் நடப்பவர்களின் கால்களைவழுக்கும். ஏ - று.

அந்நகரவீதிகடோறும் யானைகளும் குதிகைகளும் மகளிர்களும் ஆடவர்களும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்ததால், யானைகளின் மதசலமும் குதிகைகளின் வாய்வழி துளையும் மாதர்களணிந்துள்ள மாலையினின்றேனும் ஆடவர்கள் மார்பிலணிந்த கள பச்சேறும் அவ்வீதிகளில் நிறைந்து செல்வோர்களின் கால்களை வழுக்கும் என்றபடி. அன்று-ஏ-அசைகள். (கசுஆ)

தூங்குமதக்கலுழிநெடுவரைமுழக்குந்தொகுபுரவிச்சிரிப்புமன்ன ரோங்கியபல்லியத்துவைப்புமடாரங்கினெழுமுழக்கினெவியுநல்லோர் வீங்கியகின்னரக்கருவிப்பாடவினோதையுமறையோர்வேதகிதத் தேங்கிசையுமொருவழிக்கொண்டெழுதலின்முழக்கொழியவெழுந்துவிடும்

(இ - ன்.) சொரிந்துகொண்டிருக்கும் மதமென்னும் கலங்களையுடைய பெரிய மலைபோலும் யானையின் கர்ச்சனையும், கூட்டமாயிருக்கும் சூதிகளின் களைப்பும், அரசர்களின் அரண்மனைகளில் விசேடித்துக் கோஷிக்கும் பலவாத்தியங்களின் கோஷ்டமும், நடனசாலையின் சப்திக்கும் மேககர்ச்சனையைப்போன்ற முழக்கமும், அதிகமேம்பாடமைந்த வீணையென்னும் இசைக்கருவியைப் பாடும்பாடல்களின் ஒசையும், வேதகீதங்களால் உண்டாகும் விசேடித்தநாதமும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து, சத்தசமுத்திரங்களின் கோஷ்டங்களழியும்படி ஒலித்துப்பெருகும். எ - று.

முழக்கு என்பது யானையின் கர்ச்சனைக்கும் மேககர்ச்சனைக்கும் பெயராகலின் “மதக்கலுழிநெடுவரைமுழக்கும்,” எனவும், “ஆடாங்கினெழுமுழக்கினாலும்,” எனவும் கூறினர். ஒலி ஒதை இசை என்பன ஒருபொருட்களவிகள். தூங்கல்-சொரிதல். கின்னரக்கருவி-வீணை. விம்மல்-பெருகல். (௧௭0)

வேறு.

அன்னமாநகர்க் குவேந்தனலங்கலந்தடந்தோளேந்தி
மின்னுயிர்த்திமைக்கும்பைப்பூண்வெண்குடைத்தனிச்செங்கோலான்
மன்னுயிர்க்குயிரேயன்னுள்ளிரைவளாகமெல்லான்
தன்னுடைத்திகிரிசெல்லநின்றசற்புத்தியென்பான்.

(இ - ன்.) அத்தகைய சிறந்தநகரத்திற்கு அரசனான, மலர்மாலையணிந்துள்ள அழகும் விசாலமும் பொருத்தியதோளுடையவனும், பிரகாசம் வீசிவிளங்கும் பசும் பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களும் சந்திரவட்டக்குடையும் ஒப்பற்ற செங்கோலுமுடையவனும், நிலைபேரான ஆவிகட்காலியொத்தவனும், குளிர்த்த கடலாற்றமுப்பட்ட உலகமனைத்தும், தனது ஆக்கினசக்கரம் செல்லும்படி வாழ்ந்திருந்தவனுமாகிய சர்புத்திஎன்னும் பெயரையுடையவன். எ - று.

அந்நகரத்திற்கரசன் யாரெனின் மேற்கூறிய இலக்கணங்களமைந்த சர்புத்தியென்னும் பெயருடையவனென பொருட்கு. (௧௭௧)

மற்றடம்புயத்துவேந்தனலங்கவன்மனையின்மாட்சிப்
பொற்றொடிபயந்தமைந்தரண்மரப்புதுப்பூங்கோதை
பெற்றிடுபுதல்விமற்றையொருத்தியப்பெருஞ்சீர்நோக்கிக்
கொற்றவன்மகிழ்ச்சிகூரவளர்ந்தனர்குவவுத்தோளார்.

(இ - ன்.) வல்லபமமைந்த விசாலித்த தோள்களையுடைய அரசனாகிய அவனது இல்லறத்திற்குரிய மனைவி ஈன்ற புத்திரர்கள் எட்டுப்பெயர்கள். புதியமலர் மாலையணிந்த அழகிய கூந்தலுள்ள அம்மனைவி அதன்பின்பெற்ற புத்திரியொருத்தி, இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பைக்கண்டு அவ்வரசன் மனமகிழும்படி திரண்ட புயங்கோயுடைய அப்புத்திரர்கள் வளர்ந்து வந்தார்கள். எ - று.

மனைமாட்சி - இல்லறத்திற்குரிய இலக்கணங்கள். இதனை, “மனைமாட்சியில் லாங்கணில்லாயின்வாழ்க்கை-யெனைமாட்சித்தாயினுமில்.” என்னும் திருக்குறளுரையாற்றெளிக. இவ்விதப்புத்திரப்பெறுடன் அரச ஐஸ்வரியமும் வாய்த்திருத்தலின் மனங்களித்தானென்பார், “அப்பெருஞ்சீர்நோக்கிக்கொற்றவன்மகிழ்ச்சிகூர.” என்றனர். (௧௭௨)

வீமனென்றவர்க்குமுன்னேற்குரைத்தனன் வெறிவண்டாடு
தாமவேற்குமார்க்கின்னே தனித்தனிநாமஞ்சொற்றான்
பூமருங்குழற்குமாரியெனும்பெயர்புகன்றான் வெற்றி
நாடுவேலரசர்கோமானுயிர்புரத்தனக்குநாளில்.

(இ - ள்.) பகைவர்கட்கு அச்சத்தைவிளைக்கும் வெற்றியமைந்த வேலேந்திய
வேந்தர்வேந்தனாகிய சம்புத்தி என்பவன், அப்புத்திரர்கள் எழுவருக்கும் மூத்தவனு
க்கு வீமனென்று பெயரிட்டனன், தேனுண்டியங்கிய வண்டுகள்திரிந்துகொண்டிரு
க்கும் மலர்மாலையணிந்துள்ள வேலேந்திய மந்தைப்புத்திரர்களுக்கும் இவ்வாறாகவே
வெவ்வேறு பெயர்களிட்டனன், அழகுபொருந்திய கூந்தலையுடைய புத்திரிக்கு மாரி
யென்றுபெயரிட்டனன். இவ்வரசன் தனதரசாட்சியிலுள்ள சீவர்களைப்பரிபாலித்து
வருங்காலத்தில். எ - று.

இன்னே - இவ்வாறாகவே. பூங்குழல் - அன்மொழித்தொகை,

(கௌ)

பொருகழற்குமார்யாருமெதிர்பொருந்தெவ்வோர்த்தச்
செருமுகச்சீமமானாசிறுகொழுங்குதலைச்செவ்வாய்
மருமலர்க்குழலியீசன்புண்ணியமரபினேங்கி
யுருகுபேரன்பினின்றளவணிலையுரைக்கலாமே.

(இ-ள்.) ஒன்றோடொன்று தாக்கும்வீரக்கழலணிந்துள்ள அப்புத்திரர்களெண்
மரும், எதிர்த்துப் போர்புரியும்படி பகைவர்கள் துதிக்கும் போர்க்களத்தில் வெற்றிகொ
ள்ளும் ஆண்சிங்கம்போலானார்கள். சிறிய மழலைச்சொற்களும் செந்நிறமுள்ளவாயும்
வாசனாவீசும் மலர்களைச்சூடிய கூந்தலையுமுடைய அப்புத்திரி, சிவபுண்ணியத்தன்
மையின் மேம்பட்டவளாய், மனவுருக்கம்வாய்ந்த பேரன்பு நிலைமையிலிருந்தான்.
அப்புத்திரியின் தன்மையைக் கூறமுடியுமோ? எ - று.

சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியாற் பேரன்பு வாய்த்தனளென்பது.

(கௌ)

ஈங்கிவரிய லுநாளிலிகலொழித்திமைக்கும்வேலோன்
பாங்குநீருத்தவையமொன்பதிற்பகுத்துப்பைம்பொற்
பூங்குழற்குமார்க்கெட்டும்புரிந்தனன்பொறிவண்டோந்
தேங்குழற்கொருபங்கீந்துதவத்தின்மேற்செல்லாரின்றான்.

(இ - ள்.) இவர்களிவ்வா நிருக்குங்காலத்தில், பகைமை யொழித்துப் பிரகா
சிக்கும் வேலுடைய சம்புத்தி என்னும் அரசன், நீர்வளப்பமுடையதாய்த் தனதரசா
ட்சியிலுள்ள ஒன்பதுதேசங்களில், வெவ்வேறுகப்பிரித்து, பசும்பொன்னாலாகிய அழ
கிய வீரக்கழலையுடையபுத்திரர்கள் எண்மருக்கும் எட்டுத்தேயங்களையும் கொடுத்தான்,
புள்ளிகளவாய்ந்த வண்டுகள் ரீங்காரஞ்செய்யும் வாசனையுள்ள கூந்தலைப்படைத்த
புத்திரிக்கு மற்றொரு பங்கைக்கொடுத்து, தான் தபோமார்க்கத்திற் சென்றான். ()

செயற்கருந்தவத்துமுற்றியன்னவன்கயிலைசென்றான்
கயற்கடலுலகமெல்லாமெண்மருங்காத்தாரந்த
முயற்கறையொழிந்ததிங்கண்முகத்தினளாலம்பூத்த
புயற்படுகளைத்தந்தகேய்த்தபுண்ணியமரபினின்றான்.

(இ - ள்.) செய்தற்கரிய தவத்தினாலே மேம்பட்டவனாய் அவ்வரசன் திருக்கை லையையடைந்தான், மச்சங்களுலாவும் கடலாற்சூழப்பட்ட உலகமனைத்தும் அவனது புத்திரர்களென்றும் ஆண்டார்கள். முயலென்னும் மாசநீங்கிய சந்திரனைப்போன்ற முகமுடைய அப்புத்திரி மேகநிறமுடைய கண்டத்தினராகிய சிவபிரானுக்குரிய புண்ணிய நெறியிலொழுகினான். எ - று.

முயலென்பது சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தின்பெயர். களங்கமற்ற சந்திரன்போன்ற முகமென்பார், “முயற்கையொழிந்ததிங்கண்முகத்தினான்.” என்றார். ()

தவளவெண்ணிற்றுவேடந்தாங்கினளாகித்திங்க
னிவர்தருஞ்சடிவிராமத்திரங்கியவுளத்தளாகிச்
சிவபெரும்புண்ணியத்துச்செய்வனசெய்துநின்ற
ருவருடைநெடுநீராதையுலகெலாந்தொழுத்தற்கொத்தாள்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறமமைந்த திருநீற்றுக்கோலம் பூண்டவளாகி, சந்திரனு லாவஞ் சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் திருநாமங்களைக் கேட்குந்தோறும் உருகு கின்ற மனமுடையவளாகி, பெருமையமைந்த சிவபுண்ணியங்களுள்ளே தனக்குச் செய்தற்கியன்றவைகளைச் செய்துவந்தாள். உவநீர்நிறைந்தகடலை யாடையாகவு டைய உலகமெங்கும் வணங்குதற் கேற்றவளாயினள். எ - று.

சிவபுண்ணியங்கள் அநேக கோடிகளாய் விரிந்திருத்தலின், அவையனைத்தையும் ஒருங்கியற்ற யாவராலும் முடியாதென்பார், “செய்வனசெய்துநின்றான்.” என்றும், அத்தகைய சிவபுண்ணியங்களின் மேம்பட்டமையின், இதனைக்கேள்வியுற்ற உலகின ரனைவரும் நேராகவந்துதரிசித்தற்கும் வருநர்க்கேலாதார் தத்தமிடங்கனிவிரந்துபணி தற்குமுரியளாயினென்பார், “உலகெலாந்தொழுத்தற்கொத்தாள்.” என்றும் கூறினர். சிவபிரான் திருநாமம் ஒவ்வொன்றும் அவரது திருவருளைவிளக்கும் காரணப்பெயராயிருத்தலின், “திங்களிவர்தருஞ்சடிவிராமத்திரங்கியவுளத்தளாகி,” என்றாரென்க. ()

மின்னெனது டங்கநின்றமென்மருங்கிபற்கைநோக்கிப்
பன்னநுந்தவத்தரேழுமுனிவரும்பரிவினைய்தி
யன்னநின்னறத்தின்வாழ்க்கையழுகிதென்றறைந்தார்கஞ்சம்
பொன்னுயிர்த்தனையான்போற்றுமவரன்முறைபோற்றினின்றான்.

(இ - ள்.) மின்னைப்போன்று அசைதலையுடைத்தாயிருந்த மிருதுவாகிய இடையையுடைய அவ்வரசபுத்திரியின் தன்மையைக்கண்டு, சொல்லுதற்கரிய தவத்தையு டையவர்களாகிய சத்தமுனிவர்களும் அன்புடனேவந்து, மாதாவே! நீபுரியும் புண்ணியத்தின் வாழ்க்கையானது மிக்க அழகுடைத்தாகியதென்று கூறினார்கள். தாமரையும் பொன்னும் உயிர்பெற்றது போன்றவளாகிய அவ்வரசபுத்திரி, பெரியோர்களை உபசரிக்கும் முறைமைப்படி உபசரித்து எதிரிலே நின்றனள். எ - று.

இவ்வரசபுத்திரியின் சரீரம் முழுதும் பொன்போன்றும், அவயவங்களனைத்தும் தாமரைபோன்றும் விளங்கலின், தாமரையும் பொன்னும் உயிர்பெற்றது போன்றவ ளென்பார், “கஞ்சம்பொன்னுயிர்த்தனையாள்.” என்றனர். அன்றியும் தாமரைமல ரில்வசிக்கும் திருமகள் பூலோகத்திற்பிறந்திருத்தல் போன்றவளென்றும் அரசனிடத் திற்பிறந்த புத்திரியாகலின், அவனும் சிவபத்தியுடையானேனும் அவனினும் இவள் மேம்பட்டிருப்பதுகொண்டு, அவனை வெண்கலத்திற்கும் இவளைப்பொன்னிற்கும் உவ மித்தும், “கஞ்சம்பொன்னுயிர்த்தனையாள்” என்றாரென்றும் கூறலுமாம். சிவபுண்

ணியத்தின் மேம்பட்டமையின் இவ்வரசபுத்திரியைச் சத்தமுனிவர்களும், “அன்னை.” என்றனர். சத்தமுனிவர்களாவார்-அகத்தியர்-ஆங்கீரசர்-கோதமர்-காசிபர்-புலத்தியர்-மார்க்கண்டேயர்-வசிட்டர் என்பவர்களாம். (கௌ)

அணங்குருவிரப்பேவண்டுமணங்கனாய்நின் றநின்னாற்
பணங்கிளரரவவேணிப்பண்ணவற்கெனலாய்நின் ற
குணந்தருபுண்ணியத்தாலுலகுகைகூப்பநின்றாய்
மணங்கிளரலங்கலோதிநின்னெக்குமகளிராயே.

(இ - ள்.) தெய்வப்பெண்களும் அழகு யாசிக்கவேண்டிய அழகையுடைய மாதேவோ ! எங்கள் எதிரில் நிிற்கின்ற உன்னாலே, படங்கள்விளங்கும் சர்ப்பங்களை வாய்ந்த சடையையுடைய சிவபிரானுக்கென்று நடத்திவரும் மேன்மைபெற்ற சிவபுண்ணியங்களால், உலகனைத்தும் கைகூப்பும்படி வாழ்ந்தனை, வாசினமிக்க மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடையவளே ! உன்னைப்போன்ற பெண்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்.

சிறந்த தெய்வப்பெண்களுடைய வடிவமும் உனது வடிவத்தினிடத்தில் யாசிக்கவேண்டிய அழகுடையவளே என்பார், “அணங்குருவிரப்பேவண்டுமணங்கு.” என்றும், பசுபுண்ணியங்கள் பலகோடியாகப்பிரியும் பலரினும் நீ மேம்பட்டவளாய்ப்பதி புண்ணியங்களே புரிந்துவருதலின் உலகனைத்துக் கைகூப்பும் பேறடைந்தாயென்பார், “அரவவேணிப்பண்ணவர்க்கெனலாய்நின்ற - குணந்தருபுண்ணியத்தாலுலகுகைகூப்பநின்றாய்.” என்றும் கூறினர். எனவே பலகோடி பசுபுண்ணியம்பிரியினும் உலகுகை கூப்பாதெனவும், ஒரு பதிபுண்ணியம் புரியினும் உலகனைத்துக்கைகூப்புமெனவும் குறிப்பித்தமையுணர்க. (கௌ)

என்றலுமெதிர்த்துநின் றமுனிவர ரெழுவர்தம்பா
லொன்றியவுளத்தினன் புயீக்கொளவுருகாரின்றான்
பொன்றவழ்சடிமமுந்நாற்புனிதர்காள்புகலிற் பேதை
யின்றெனக்கெளியவன்றேபுண்ணியத்தியற்கையென்னு.

(இ - ள்.) என்று சத்தமுனிவர்களும் கூறியவனவில், எதிர்ப்பட்டெழுந்தருளியிருக்கும் அச்சத்தமுனிவர்களிடத்தில், பொருந்திய மனத்தின்கண் பேரன்புமேன்மேலும் அதிகரிக்க, பொற்பிரகாசம்வீசும் சடையும் முப்பிரானாலும் உடையமுனிவர்களே! சொல்லுமிடத்து பேதையாகிய எனக்குச் சிவபுண்ணியத்தின்தன்மைகள் இப்போது அறிதற்கெளிதானவையல்லவே யென்று கூறி மனமுருகி எதிரே நின்றனர்.

பதிபுண்ணியங்களின் தன்மை எத்தகையதோ அதையடியேனுக் குணந்தவெண்டுமென்பது கருத்து. (கௌ)

அலங்கலேடவிழ்ந்தவோத்யுமையிடத்தமைத்தவைய
னலங்கிளர்புண்ணியத்தின்பெருமிதநவையிற்றீர்ப்
புலம்படவுணர்ந்தார்மேலோரென்றுநீர்புகல்வதெல்லா
மில்ங்குறக்கேட்டதுண்டிதயம்புதிரொளியேற்கென்றான்.

(இ - ள்.) இதும்களலர்ந்த மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியை இடப்பாகத்திருத்திய சிவபெருமானுக்குரித்தாய, நன்மைகள் விசேடித்த சிவபுண்ணியங்களின் பெருமைகளைத்தும், குற்றங்களொழியத் தெளிவாக வுணர்ந்தார்கள்

பெரியோர்களென்று, நீங்கள் மொழிவது முழுவதும் விளங்கும்படி முன்னமே அடியேன் கேள்வியுற்றதுண்டு, ஆதலால் சிவபுண்ணியப் பெருமையாகிய இதனை அடியேனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று.

சிவபுண்ணியங்களனைத்தையும்பெரியோர்கணன்ருண்ந்திருப்பார்களென்று அடியேன் கேள்வியுற்றிருக்கின்றேனாகலின், அவையனைத்தையும் நீவிரே திருவாய்மலர வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தமைகாண்க. ஐயந்திரிபு அறியாமை என்னும் முக்கும் தங்களுந்தீரத் தெளிந்திருக்கின்றீர்களென்பார், “நவையிறீர்ப்புலம்படவுணர்ந்தார்.” என்றனர். (கஅக)

கேட்டருண்முனிவர்யாருங்கிளர்முடிச்சடிவஞ்சாய்த்தார்
வாட்டடங்கண்ணிதன்பாற்கோதமன்வகுப்பதானான்
ரோட்டவிழலங்கலோதிசொல்வனகேட்டியென்றான்
பூட்டுறுகற்பினின்றொழுதுவாய்புதைத்துநின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசபுத்திரி பிரார்த்தித்ததைக் கேட்டருளிய முனிவர்களனைவரும் விளக்கமிக்க சடைமுடியை அசைத்தார்கள். வாள்போன்று விசாலித்த கண்களையுடைய அவ்விராசபுத்திரியினிடத்துக் கௌதமமுனிவர் திருவாய்மலர்வாராய்; இத்தங்களுந்த மலர்மாலையுடைய கூந்தலையுடையவனே! யாம் கூறுவனவற்றைக் கேட்பாயாகவென்றனர், காவலமைந்துள்ள கற்புநிலையையினின்ற அவள் அம்முனிவரைப் பணிந்து வாய்பொத்தி எதிரேநின்றனன். எ - று.

மாதர் கட்டுக்குக் கற்பேகாவலாகலின், “பூட்டுறுகற்பினின்றான்.” என்றனர். இதனை, “சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்-நிறைகாக்குங்காப்பேதலை.” என்னுந் திருக்குறளாலானும், “காவலானேபாவையர்க்கழுது.” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுத்தெனிக. (கஅஉ)

பழனநீர்வேலிகுழம்பாஞ்சாலமென்னுநாட்டிற்
றுமுனிநீரிஞ்சுகிற்றுஞ்சோபனநகரத்துள்ளான்
மழலையின்மறைகற்றோதுமாதவன்மறையோன்பெற்ற
னிழைபொருதிதலைக்கொங்கைச்சந்தரியென்பாடன்னே.

(இ - ள்.) வயல்களாகிய நீர் நிறைந்த வேலிகுழந்த பாஞ்சாலமென்னும் நாட்டிலே, ஒலிக்கின்ற நீர்நிரம்பிய அகழியாற் குழப்பட்ட சோபனமென்னும் நகரத்திலுள்ளவனும், குதலைச்சொற்களையுடைய இளம்பருவத்திலேயே வேதங்களை யுணர்ந்தோறிய பெருந்தவமுடையவனுமாகிய ஓர் வேதியன், ஆபரணங்களையொத்த தேமல்கள் படர்ந்துள்ள தனங்களைப்படைத்த சுந்தரி என்னும்பெயருடைய ஓர் புத்திரியைப் பெற்றான். எ - று.

நாட்டின் வளப்பத்தையுணர்ந்துவான், “பழனநீர்வேலிகுழம்பாஞ்சாலமென்னுநாட்டில்.” என்றும், அம்மறையவன் முற்றவமுதிர்ச்சியுள்ளானென்றுணர்ந்துவான், “மழலையின்மறைகற்றோதுமாதவன்.” என்றும், தனங்களிற்படரும் தேமல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வோர் ஆபரணம்போலவிளங்கலின், “இழைபொருதிதலை.” என்றும் கூறினர். இதனை, “முதலைச்செவ்வாய்ச்சியர்வேட்கைவெந்நீரிற்கடிப்பழுழ்கி - விதலைச்செய்வேனைவிடுதிகண்டாய்விடக்கூன்மிடைந்த - சிதலைச்செய்காயம்பொறேன் சிவனேமுறையோமுறையோ-திதலைச்செய்ப்புண்முலைமங்கைபங்காவென் சிவகதியே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. (கஅங்)

புகன்மறைமுழுதுமோதுங்கிரமாபுரத்தினுள்ளோ
னகையுறுகுணத்தின்மிக்கபுட்கரனவ்வியுண்க
ணிகவிளங்கொங்கையானேமணந்தனனிருந்தானன்றை
டகையறுகாமவேட்கைமிக்கெழுச்சரியாநின்றார்.

(இ - ள்.) யாவரும் ஒதுகின்ற வேதங்கள் முழுவதும் கூறும் சிறந்த கீர்புர
த்திலுள்ளவனாகிய, இன்பமமைந்த சற்குணத்தின் மேம்பட்ட புட்கரனென்பவன்,
மான்போலும் பார்வையுடைய மையுண்டகண்களையும் பகைபுரியும் இளந்தனங்களை
யும்படைத்த அவ்வரசுபுத்திரியைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டு வாழ்ந்திருந்தான்.
அவ்விராசுபுத்திரி தகுதியற்ற காமவிருப்பம் அதிகரிக்கச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்
தான். எ - று.

மான்போன்ற பார்வை மாதர்கட்டுண்டென்பதை, “விலத்திலைமானன்னநோ
க்கியர்நோக்கின்விலயிற்பட்டு-மலைத்தலைந்தேனவிடுதிகண்டாய்.” எனவும், “உழை
தருநோக்கியர்கொங்கைப்பலாப்பழத்தியிடுபொய் - விழைதருவேனவிடுதிகண்டா
ய்.” எனவும்வரும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானுமிக.

(கஅப)

அயலொருமனையிலுள்ளவேதியனழிந்தசிற்தை
மயலுறுமனத்தன்காமவேட்கையனவனைவவ்விக்க
கயல்பொருங்கண்ணிகூடிப்புணர்ந்தனள்கணவன்கண்டான்
துயல்வருகயிற்றுகட்டியடித்தனன் துயரம்பாரான்.

(இ - ள்.) மீன்போன்ற கண்களையுடைய அவள், தன் பக்கத்துவிட்டிலுள்ள
துர் எண்ணத்துடனே மயங்கியமனமுடையவனும் காமவிருப்ப முடையவனுமாகிய
ஒர்மறையவனைக் களவுத்தன்மையுடையவளாய்ச் சேர்ந்துகலந்தனள், அதுனை அவளு
டையகணவன் கண்டு அவளடையும் துயரத்தைப்பாராதவனாய் அசைகின்ற கயிற்றினு
ற்கட்டியடித்தான். எ - று.

காமவேட்கையுடையார்க்குமனத்தெளிவும் நல்லெண்ணமும் வாய்க்காதாகலின்,
“அழிந்தசிற்தைமயலுறுமனத்தன்காமவேட்கையன்.” என்றும், அவன்செய்யும் கள
வுப்புணர்ச்சியை அவளுடைய கணவன் கண்கூடாகக்கண்டமையின் அவளிடத்தி
ரக்கமின்றிக்கட்டியடித்தானென்பார், “துயல்வருகயிற்றுகட்டியடித்தனன் துயரம்
பாரான்.” என்றும் கூறினர். துயல் - அசைதல்.

(கஅபு)

அதுமனத்தடைத்துப்பன்னாள்வைகினளவனையோர்நாட்
கதுமெனவாலந்தீற்றிக்கோறலுங்கயிறுநீத்து
விதவையாய்க்களவிற்புல்லுமவனையும்விடுத்தாளல்லள்
வதிதருகருப்பமெல்லாஞ்சிதைத்தனன்மருந்துமாந்தி.

(இ - ள்.) அவ்வாறடித்ததை மனதில் வைத்துக்கொண்டிருந்து பலகாலம்வசி
த்திருந்தாள். அக்கணவனைவிடமூட்டிக்கொன்றுவிடுதலும், உடனேமங்கிலியதார
ணத்தையிழந்தவளாய் வைதவியமடைந்தும், களவுப்புணர்ச்சிபுரியும் அச்சோரநாயக
னையும் விட்டவளல்ல, அதுனால் உண்டாகிய கருப்பங்களினைத்தையும் ஒளவுதங்களை
ச்சாப்பிட்டு அழித்தனள். எ - று.

மங்கிலியத்திற்குத் தாரமென்றும் தூல் என்றும் பெரியோர்வழங்கலின், “கயிறு நீத்து.” என்றனர். தூலென்றும்மங்கிலியத்தைவழங்குவதை, “தருமகட்பேசினோன்வீயவேதூல்போனசங்கிலிபாற் - புகுமணக்காதலினாலொற்றியூருறைபுண்ணியன்றன் - மிகுமலர்ப்பாதம்பணிந்தருளாலிவ்வியனாலக - நகும்வழக்கேநன்மையாப்புணர்ந்தா னாவலு ரரசே.” என்னும் நம்பியாண்டார்நட்பிகளருள்வாக்கானுமுணர்க. (கஅ௬)

அளவறுகருப்பமங்ஙனழித்தளளழியா துற்று
வீளைதருகருப்பமொன்றான்வீங்கியவுதரநோக்கி
வீளைதருசுற்றத்துள்ளோர்கழிப்பமாநகரீத்துத்
தளிரியனடந்துவேறோர்நாட்டகஞ்சாரலுற்றான்.

(இ - ள்.) அளவிறந்த கருப்பங்களை அவ்வாறுழித்துவிட்டான். அவன் சாப் பிட்ட ஓளவுதத்தால் அழியாமலிருந்து வளர்ந்துவருகின்ற ஓர் கருப்பத்தினால் பருத் திருக்கும் வயிற்றைக்கண்டு, சூழ்ந்துள்ள உறவின் முறையினராயுள்ளார்கள் அவனை நீக்கிவிடுதலும், பெரியநகரத்தைவிட்டு, தளிர்போலும் சாயலைப்படைத்த அச்சந்தரி யென்பவன் மற்றோர் நாட்டிற் போய்ச் சேர்ந்தான். எ - று.

வைதவியமடைந்தபின் களவுப்புணர்ச்சியாற் கருப்பமுற்றமையின், உறவினர் கள் தங்கண்மரபிற்குப் பழிச்சொல் நேராவண்ணம் அவனை நீக்கினாரென்பார், “கரு ப்பமொன்றான்வீங்கியவுதரநோக்கி - வீளைதருசுற்றத்துள்ளோர்கழிப்ப.” என்றனர்.

அந்நகரிருந்துபெற்றமதலையையாலமுட்டி
மன்னுயிரழித்துவேறோர்மறையவற்புணர்ந்துவைகி
யின்னலங்கொடுக்குநாளிலிருநீதிப்பெருக்கநோக்கிப்
புன்னிலைநஞ்சிட்டன்னுனிதிகவந்தாவிபோக்கி.

(இ - ள்.) அந்த நகரத்திலிருந்து பத்துமாதங் கழித்துப்பெற்ற சூழ்ந்தையை விட முட்டி யுயிர்போக்கி, அங்குள்ள மற்றோர் வேதியனைக் கலந்துவாழ்ந்து, அவனுக்கு இன்பங்கொடுத்து வருங்காலத்தில், அவனைத்துள்ள பெருந்திரவியப்பெருக்கத்தைக் கண்டு, கொடுமைத் தன்மைவாய்ந்த விடத்தையுட்டி அவனுயிரைப்போக்கி அவன் திரவியங்களையும் அபகரித்துக்கொண்டு. எ - று.

மேற்செய்யுளில் வேறோர் நாட்டகஞ்சாரலுற்றான் எனக்கூறி இச்செய்யுளில் அந்நகரிருந்து எனக்கூறியிருத்தலின், நாடெனினும் நகரெனினும் ஒன்றாமோ? இஃ. தொன்றுக்கொன்று முரணன்றோ? எனின், நன்றுவினாவின், நாடென்பது பலநகர ங்களையுடையதாகலின், எந்நாட்டிற் கெவர்சென்றபோதிலும் அந்நாட்டிற்குரிய பல நகரங்களுள் ஓர்நகரத்திற்குநிருக்கவேலுமேயன்றி, அந்நாடு முழுவதினுமிருக்க விய லாமையுணர்ந்தே, தன்னாட்டைவிட்டு வேறோர் நாட்டையடைந்து, அந்நாட்டிலுள்ள ஓர்நகரத்தில் வசித்தாளென்னும் பொருள்தோன்றுமாறு, மேற்செய்யுளில், “வே றோர்நாட்டகஞ்சாரலுற்றான்.” எனவும், இச்செய்யுளில், “அந்நகர்” எனவும் கூறி யிருத்தலின் சந்தேனும் முரணாகாமையுய்த்துணர்க. (கஅ௮)

மற்றொருமறையோன்றன்னைமாரிதியீட்டநோக்கிப்
பற்றினளவனையந்தப்பரிசினற்கோறலுற்று
ளிற்றிலதவன தாவியோர்பகலிவனைக்கொண்டு
பொற்றையங்கானம்புக்காள்புணர்ந்தனன்மயங்கிப்புல்லி.

(இ - ள்.) பெருந்திரவியம் சேர்ந்திருப்பதைக்கண்டு வேறோர் வேதியனைச் சிநேகித்தான். அவ்வேதியனையும் அவ்வாறே விடமுட்டிக் கொல்லத்தொடங்கினான். அவனுட்டிய விடத்தால் அவ்வேதியனுயிர் நீங்காதிருந்தது. ஓர்நாள் இவ்வேதியனையழைத்துக்கொண்டு, மலைகளையுடைய அழகியகாட்டிற் புகுந்து, காமத்தால் டயக்கம் மூண்டவள்போலத் தழுவிக்கலந்தனன். எ - று.

பொற்றை-மலை, மயங்கிப் புல்லிப்புணர்ந்தனள் எனமார்த்துக. (கஅக)

அரிநிழற்படப்பைவாரந்தபுன்மணலகவைதுஞ்ச
வெரிதருநெஞ்சினோங்கியோர்சிலையேந்திச்சென்னி
நெரிதரவீழ்த்துக்கொன்றுநீணிக்கவர்ந்துகொண்டான்
விரிதருகவிகைவேந்தனுணர்ந்தெரிவிழித்துநோக்கி.

(இ - ள்.) அடர்ந்தநிழலுள்ள பசுக்கொட்டிலில் பரவியிருந்த சிறுமணலின் மீது அவன் நித்திரைசெய்கையில், அச்சந்தரியென்பவள் கோபமுள்ள மனத்தினுடனே ஓர்கல்லை உயர்த்துக்கி, அவன் தலை உடைபடும்படிபோட்டு அவனுயிர்போக்கி, அவனுடைய பெருந்திரவியங்களை அபகரித்துக்கொண்டான், நிழலைப்பரப்புகின்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசன் இதனையறிந்து கண்களில் நெருப்புப் பொறிபறக்கப் பார்த்து. எ - று.

கலவிசெய்தார்க்குச் சேர்வினில் உடனே நித்திரை வருமியல்புணர்ந்த அச்சந்தரி இவனைவலியத்தழுவிக் காமமுண்டாக்கிப்புணர்ந்து, அவன் நித்திரைசெய்கையில் கொன்றனனென்க. (கக௦)

அனையவடன்னைப்பற்றிக்கொணர்கெனக்கொணர்ந்தாரந்தப்
புனையிழைமுலையுமுகும்போக்குதிரென்னப்போக்க
வினையிருந்துடற்றக்கைகாலற்றவனோடுமேவி
நனைமதுதுகர்ந்துதினொப்புலவெலாநயந்துதின்றாள்.

(இ - ள்.) அப்பாதகியைப் பிடித்துக்கொண்டு வருங்கொன்று ஏவலாளர்கட்குக் கட்டளையிடுதலும் அவர்களுள்வாறே கொண்டுவந்தார்கள். ஆலங்காரமுடைய ஆபரணங்கள்தரித்த அவளது தனங்களையும் நாசியையும் சேதிப்பீர்களென்று கட்டளையிடுதலும் அவ்வாறே சேதித்தமாத் திரத்தில், தீவினையிருந்து வருத்தலால் இரண்டுகைகளும் இரண்டுகால்களும் இழந்துள்ள ஒருவனுடன் கலந்து நனைவுள்ள கங்குடித்து, இதுவரையில் புசிக்காத புலால்வர்க்கங்களனைத்தும் விரும்பிப்புசித்தான். எ - று.

ஓர்குற்றஞ் செய்ததற்காகத் தண்டனையாய்ச் சேதிக்கப்படாமற் பிறக்கும்போதே சப்பாணியாகப்பிறந்தவனென்றுணர்த்துவான், “வினையிருந்துடற்றக்கைகாலற்றவன்.” என்றும், கள் எப்போதும் மதுமுடையதாகலின், “நனைமது” என்றும் கூறினர். இந்நான்குநூல்கள். (கக௧)

ஒருகரமொருகானாசியிழந்தவனொருவன் றன்னை
மருவினளவளாற்செய்யாப்பாதகமில்லைமண்ணி
விருவருடக்குநாளிற்றம்பிலோரிகலுண்டாகக்
குருதிநீத்தறுத்தகையாற்குத்தினுவனொமாண்டான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் ஓர்கையும் ஓர்காலும் மூக்கும் இழந்திருக்கும் ஒருவனைக் கலந்திருந்தனள், இவ்வுலகத்தில் அவளாற்செய்யாத பாதகங்களில்லை, இவ்வாறில்

விருவரும் நடந்துவருங்காலத்தில், இவர்களுக்குள்ளே ஓர்பகையுண்டாதலும், அவன் தனது உதிரம் நீங்கியறுபட்ட கையாற்குத்தினன், உடனே அவனும் இறந்தனன்.

இவன் ஏதோ ஓர்குற்றங் காரணமாகத் தண்டிக்கப்பட்டவனாகவின், “ஒருகர மொருகானாசியிழந்தவன்.” என்றும், “குருநிரீத்தறுத்தகையாற்குத்தினன்.” என்றும் கூறினமைகாண்க. (ககஉ)

பாதகியிறந்தபின்னர்மறலிதன்பணியாற்றென்பார்
றுதர்விட்டெறியும்பாசந்தொகுத்தறக்கழுத்திட்டிர்த்துத்
திதுறுநிரயத்திட்டார் சிவகணத்தலைவர்சீறி
மாதரன்னவளைக்கொண்டுமானமுய்த்தகன்றார்மன்னே.

(இ - ள்.) அப்பாதகி இறந்தபிறகு, தென்றிசையிலுள்ள யமனுடைய கட்டளை யால் தூதர்கள், எடுத்துவீசுகின்ற பாசக்கயிற்றைக் கூட்டமாகச் சேரும்படி அவன் கழுத்தில்மாட்டி இழுத்துக்கொண்டுபோய், கொடுமெநிறைந்த நரகத்திற்போட்டார் கள். உடனே சிவகணதிபர்கள் அத்தூதர்களைக்கோபித்து, அழகுள்ள அவளை விமா னத்திலேற்றிக்கொண்டு அதைச் செலுத்திப்போனார்கள். ஏ - று.

சிவகணதிபர்கள் விமானங்கொண்டிவந்து அதில் அவளை ஏற்றிக்கொண்டு கை லைக்குப்போனார்க ளென்பது கருத்து. மன்-ஓ-அசைகள். (ககங)

தொடர்ந்தனர்மறலிதென்பார் றுதரன்னவரையெல்லாங்
கடந்தனரிவளைக்கொண்டுகயிலையங்கிரி யிற்புக்கார்
படர்ந்தெழுசடிலமோலிப்பரன்றிருமுன்னராக்க
மடந்தைபார்வதிக்குத்தோழியாமெனவதிந்தாளன்றே.

(இ - ள்.) தென்றிசையிலுள்ள யமனூதர்கள் அச்சிவகணதிபர்களின் பின்னே தொடர்ந்தார்கள். அச்சிவகணதிபர்கள் அத்தூதர்க ளின்வரையுங்கடந்து இவளை யழைத்துக்கொண்டுபோய் திருக்கைலைவரையை யடைந்தார்கள். பரவியோங்கிய சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் திருமுன்விடுத்தலும், அச்சந்தரி பார்வதிதேவியார் க்குத் தோழியென்று சொல்லும்படி வசித்திருந்தனன். ஏ - று.

பின்னே தொடர்ந்துவந்த யமனூதர்களை லட்சியப்படுத்தி நின்றுபேசாமலும் உத்தரங்கூடாமலும் சென்றாரென்பார், “அன்னவரையெல்லாங்கடந்தனர்.” என்றும், பார்வதியார்க்குரிய அணுக்கத் தொண்டுபுரிந்து வீற்றிருந்தாளென்பார், “பார்வதிக்குத்தோழியாமெனவதிந்தாள்.” என்றும் கூறினர். அன்று-ஓ-அசைகள். (ககச)

தென்புலத்தலைவன் றுதர்சென்றனர்சிவகணத்தோ
ரன்பறக்கடிந்தவாறுபுகன்றனர்அதுகாலத்து
முன்புறச்சித்தரகுத்தற்கொணர்கெனமொழியவந்தா
னின்கணக்களவாற்செய்தபுண்ணியநிகழ்த்துகென்றான்.

(இ - ள்.) தென்றிசைத் தலைவனாகிய யமனுடைய தூதர்கள்சென்று சிவகண திபர்கள் அன்பற்றவர்களாகித் தங்களைக்கோபித்த தன்மையைக்கூறினார்கள். அத்தரு ணத்தில் முன்னேவரும்படி சித்திரகுத்தனை அழைத்துக்கொண்டுவாருங்களென்று கட்டளையிடலும் அவனும் உடனே வந்தனன். யமன் அவனைப்பார்த்து உன்னுடைய கணக்கின்படி இவன்செய்த புண்ணியத்தைக் கூறுவாயென்றான். ஏ - று.

சித்திரகுத்தன் கணக்கிலே அவரவர்கள்செய்த நல்வினைகளும் தீவினைகளும் எழுதியிருப்பதால், “நின் கணக்களவாற் செய்தபுண்ணியநிகழ்த்துக” என்றான். சிவ பெருமான் ஏம்படுத்தியுள்ள மேற்கணக்கு கீழ்க்கணக்கு என்னும் இருவகைக் கணக்கின்படியே சித்திரகுத்தன் எழுதிவருவதாகலின், அவனைக்கூடப்பிட்டுக் கணக்குப்பார்த்துக்கூறுகவென்று யமன் கேட்டனென்க. இவ்வாறு இருவிதக்கணக்குண்டென்பதை, “தொழுதுதாமலர்துவித்துதித்துநின் - மழுதுகாமுற்றரற்றுநின்றாரையும் - பொழுதுபோக்கிப்புறக்கணிப்பாரையும் - மெழுதுங்கீழ்க்கணக்கின்னம்பரீசனே” என்றும் திருநாவுக்கரசுகளின் திருவாக்கானுமுணர்க. (கக௬)

வெய்துறுபாவமெல்லாமொருவழிக்கொண்டமேனி
யெய்துறுபிவளாற் செய்ததருமமொன்றில்லையென்றான்
பெய்கழற்றருமேனோவிருந்தன நிரந்தபின்னர்
மொய்தருசடிமோலினாராதமுனிவன்சென்றான்.

(இ - ள்.) கொடிதாகிய பாதகங்களினத்தும் ஒருவடிவாகவந்த சரீரமுடைய வளாகிய இவளாலே இயற்றிய தருமம் ஒன்றுமில்லையென்றான். வீரக்கழலையணிந்துள்ள யமன் ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான். அவ்வாறிருந்த பிறகு, நெருங்கியிருக்கின்ற சடைமுடியையுடைய நாரதமுனிவரெழுந்தருளினர். ஏ - று. (கக௭)

சென்றவற்கெதிர்ந்துமற்றைத்தென்புலக்கிழவனெய்தி
யன்றவற்கென்னவேண்டுமருச்சனே புரிந்தானேய
வீன்றிவணடைந்ததென்னையென்றலுமிரட்டைமேருக்
குன்றினுமுயர்தோளாயோரதிசயங்கொண்டபுக்கேன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறெழுந்தருளிய நாரதமுனிவரை தென்றிசைக் குரியவனாகிய யமன் எதிர்கொண்டுவந்து, அன்றையத்தினம் அவருக்குப் புரியவேண்டுவனவாகிய உபசாரங்களைப் புரிந்தவனும், ஐயனே! இன்றையத்தினம் இங்கெழுந்தருளிய காரணம் என்னையென்று வினாவுதலும், இரண்டு மேருமலைகளினும் உயர்வாகி விளங்கும் புயங்களையுடையவனே! ஓர் அதிசயம் கேட்டுக்கொண்டு வந்தேன். ஏ - று.

இரண்டு மேருவரைகளிருந்தால் ஒப்பாகத்தக்க உயர்வுள்ள புயங்களென்பார்,
“இரட்டைமேருக்குன்றினுமுயர்தோளாய்.” என்றனர். (கக௮)

அதிசயமென்கொலையவருடியென்றதைந்தானந்த
முதியமாதவனுந்தென்பான்முதல்வனுக்குரைக்குமுன்னேச்
சதுர்மறைக்குலத்தினுள்ளாளொருத்தியைத்தருணவேணி
மதிமுடியவன்பாலுய்த்துவந்துறைகணத்தர்சொல்வார்.

(இ - ள்.) ஐயனே! அவ்வதிசயம் யாதோ? அதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். சிறந்த பெருந்தவசியாகிய அந்த நாரதமுனிவரும் தென்றிசைக்கதிபனாகிய யமனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தனர். புராதனமாகிய நான்குவேதங்கட்குரிய வேதியகுலத்திற் பிறந்துள்ளவளாகிய ஒருத்தியை, இளஞ்சந்திரனைச் சூடிய சடைமுடியையுடைய சிவபிராணிடத்துவிட்டு அங்குவந்து வசிக்கும் சிவகணங்கள் கூறுவார்கள். ஏ - று.

வேணிதருணமதிமுடியவன் எனமாற்றுக.

(கக௯)

நெடுகிலத்திவளா லுள்ளபாதகநிகழ்த்திற்றெண்ணீர்
படுகடன்மணலையெண்ணினெண்ணுறுமென்றார்பன்னு
டொடுசனனத்தினுற்றநல்வினைத்தொடர்ச்சிதன்னால்
விடுசுடர்க்கயிலைபெற்றாளென்றனர்விடுத்துச்சொல்வார்.

(இ - ள்.) நீண்ட நிலவுலகத்தில் இவளாற்செய்திருக்கும் பாதகங்களைக்கூறின், தெளிந்தநீரையுடைய கடலின் கணுள்ள மணலையெண்ணிற் கணக்காகுமென்று கூறினார்கள். அநேக காலங்களாகத் தொடர்ச்சியாய்வரும் இப்பிறவியிற் புரிந்துள்ள ஓர் நல்வினையின் சம்பந்தத்தால், ஒளிவீசும் இக்கயிலையையடையப்பெற்றனளென்று விரித்துக் கூறுவார்கள். எ - று.

அநேகம் பாதகங்கள் புரிந்தாளேனும் அத்துடன்புரிந்துள்ள ஓர் புண்ணியத்தாற் கைலையையடைந்தாளென்றபடி. (ககக)

வேதகோத்திரத்தினுள்ளவேதியனொருவன் மண்ணைத்
திதுறுவனத்திற்கொண்டுசென்றவற்புணர்ந்தபின்னர்க்
காதுறுசினத்திற்கல்லிற்கொன்றன் போலுமக்க
லா திரையவன்மன்கோயிற்றிருப்பணிக்கடைந்ததென்றார்.

(இ - ள்.) வேதம் ஒதுதற்குரிய பிராமணவருணத்திற் பிறந்திருக்கும் மறை யவனொருவனை, கொடிதாகிய காட்டில் அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவனுடன் கல விசெய்தபிறகு, கடுங்கோபத்துடனே அவனைக்கல்லாற்கொன்றன். அவ்வாறு கொன்றகல்லானது திருவாதிரை நட்சத்திரத்திற்குரிய சிவபிரானது திருவாலயத் திருப்பணிக்குச் சேர்ந்ததென்றனர். எ - று.

திருவாதிரை நட்சத்திரம் சிவபெருமான் பஞ்சகிர்த்தியநடாத்தச் சகளீகரித்த தினத்திற்குரிய நட்சத்திரமாகலின், “ஆகிரையவன்மன்கோயில்” என்றனர். போ லும் ஒப்பில்போலி. (உ00)

அன்னவள்கையிற்றீண்டியெடுத்தகல்லரன்பொற்கோயிற்
சன்னிதிக்காவதாகவாதலாற்றறுகணுட்டி
முன்னிழைத்திட்டபாவமுடிந்ததென்றுரைத்தார்முன்னோர்
சொன்னதுகேட்டுநின்பாற்சொல்லுவான்றொடர்ந்தேமென்றார்.

(இ - ள்.) அவள்கைகளாற் றொட்டெடுத்தகல்லானது சிவபிரானது அழகிய ஆலயத்தின் சுந்நிதானத்திற்குரிய திருப்பணிக்கு உபயோகமானதானாலே, கொடுந் தன்மையையுடையவன் முன்புரிந்த பாவங்களனைத்தும் அழிந்ததென்றுகூறினார்கள். அச்சிவகணங்கள் கூறியதைக்கேட்டு உன்னிடத்திற் சொல்லுதற்காகவே வந்தோ மெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

உனக்கீதவசியந்தெரிவிக்கவேண்டியதாகலின் அதைச்சொல்லவந்தோமென்பார், “நின்பாற்சொல்லுவான்றொடர்ந்தேம்.” என்றனரென்க. (உ0க)

நாரதனுரைப்பக்கேட்டுத்தென்றிசைநடுவெனோர்ந்து
பாரியாயிருந்துகொன்றபாதகிபெற்றபேற்றால்
வேரியஞ்சுடலமோஷிபுண்ணியம்விருப்பிற்செய்த
பேர்பேறும்பெறுமையெம்மாற்பேசுதற்கெளியவன்றே.

(இ - ள்.) நாரதமுனிவர் இவ்வண்ணம் திருவாய்மலர்தலும் அதனைத்தென்றிசைக்கதிபனுகிய யமனுணர்ந்து, மனைவியாகவிரந்து மணவாளனைக் கொலைபுரிந்தமரபாதகியடைந்த பேற்றினாலே, வாசனையும் அழகுமுள்ள சடைமூடியையுடைய சிவபிரானுக்குரிய சிவபுண்ணியங்களை விருப்பத்தினுற் புரிந்தோரடையும் பெருமையை எங்கள் கூறுவதற்கிலேசானதல்லவே. எ - று.

மனுள் புரியும் எத்தகையதீக்கையுஞ் சகித்துக்கொண்டு அவனுக்குரிய பணிவிடைகளைப் பத்தியுடன் புரியவேண்டிவது மனைவியின் கடனாகவிருக்க, அத்தகையின்றி, யாதொருதீங்கும் புரியாமல் நிரபராதியாயிருந்த கணவனைக்கொன்ற மரபாதகிபுரிந்த, கொலைக்குதவியாயிருந்த ஓர்கல் சிவாலபத்திருப்பணிக்குரித்தாகலால், அவ்வளவு பெரும்பாதகங்களும் அரைநொடியில் அழிந்ததென்றும் சிவபுண்ணியத்தின்பெருமையை யாமென்னென்று கூறுவோமென்பான், “பெருமையெம்மாற்பேசுதற்கெளியவன்றே” என்றனனென்க. (202)

எனவெடுத்தியம்பிச்சென்ற நாரதற்கியன்றசெய்தானையவன் போகத்தன்னினதிசயமடைந்தானீலப் புனையிழைமடந்தைபாகன் புண்ணியம்புரிந்துகின்றார் வினைபடுஞ்சிற்றியின்விளிவது திண்ணமென்றான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி அவ்விடத்தில் எழுந்தருளிய நாரதமுனிவர்க்குரிய உபசாரங்களைப் புரிந்தனன். அம்முனிவரெழுந்தருளும் தனக்குள்ளே ஆச்சரியமுடையவனாய், பசுநிறக்கொண்ட பார்வதிபாகராகிய பரமசிவனுக்குரிய பதிபுண்ணியம்புரிந்திருப்பவர்களின் தீயனை தீப்பொறிபட்ட பஞ்சப்பொதிபோல் அழிவது நிச்சயமென்று தேர்த்தனன். எ - று.

சிவபிரானுக்குரிய திருப்பணிகளைப்புரிதல் அவரது திருமேனியாகிய திருவைந்தெழுந்தையுச்சரித்தல் அவர்க்கடியாரைத் தரிசித்தல் இவைமுதலியனவே பதிபுண்ணியங்களாகலின், “நீலப்புனையிழைமடந்தைபாகன் புண்ணியம்புரிந்துகின்றார் - வினைபடுஞ்சிற்றியின்விளிவது திண்ணம்” என்றனர். இதனை, “விண்ணுறவடுக்கிய விறகின் வெவ்வழ - லுண்ணியபுகிலவையொன்றுமில்லையாம் - பண்ணியவுலகினிற் பயின்றபாவத்தை - நண்ணிநின்றற்பது நமச்சுவாயவே.” என்னும் ஆளுடையவரசுகளின் அருள்வாக்கானும், “புணர்ந்தபாவமெலாம்பரிபூரண - முணர்ந்தஞானிவிழிபடவோமீமே.” என்னும் தத்துவராயசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. (203)

கொழுங்கொடிப்பவளவேணிக்கோதமனுரைத்தபின்னர்த் தொழுந்தகைக்குமாரி தன்பாற்காசிபன்றொகுப்பதான முங்குறுபவந்தீர்வேதாரணியமென்றுரைக்கப்பட்ட செழுங்கடிநகர்ப்போகாங்கனெனுமொருசினவேல்வேந்தன்.

(இ - ள்.) செந்நிறமுள்ள கொடிப்பவளத்தையொத்த சடைமூடியையுடைய கௌதமமுனிவர் திருவாய்மலர்த்தபிறகு, யாவரும் வணங்குதற்குரிய தன்மைவாய்ந்த அவ்வரசுபத்திரியினிடத்து, காசிபமுனிவர் திருவாய்மலரலாயினர். வருந்துகின்றபிறவிப்பிணியைத் தீர்க்கும் வேதாரணியமென்று கூறப்பட்ட செழுமையமைந்த காவலைப் படைத்த நகரத்தில், போகாங்கனென்னும் பெயருள்ள கோபதிக்கவேலேந்திய அரசனொருவனிருந்தான். எ - று.

ஓர்நாட்டின்கண்ணுள்ள பல நகரங்களில் இராஜதானியாயுள்ள நகரத்திற்குக் கடிநகரென்று கூறுதலின்பாகலின், “செழுங்கடிநகர்.” என்றனர். (௨௦௪)

அறனிதுபாவமீதென்றறிந்துலகளித்தல்செய்பா
 னிறைகடந்தூர்ப்பிக்கொள்ளுமன்னுயிர்க்கிடுக்கேனாக்கான்
 மறனொடுபழகிவாழும்வள்ளுகிர்ப்புலியேறென்னான்
 பொறைசிறிதுணரரன்றெய்வம்போற்றலன்கருணைநீத்தான்.

(இ - ள்.) அப்போகாங்கன் புண்ணியமிது பாவமிதுவென்றுணர்ந்து உலகத்தைக்காவாதவன். வரிகளை விதித்துக்கொடுமையுடன் பழகிவாழ்கின்ற கூர்மையானநகர்களைப் படைத்த ஆண்புலிபோன்றவன், பொறுமையென்பது சற்றுமறியாதவன், தெய்வவணக்கம் புரியாதவன், இரக்கம்விட்டவன். எ - று.

யாவனொருவன் சீவகாருணிய மற்றவனோ அவனுக்குத் தெய்வபக்தி வாய்க்காது, அதுவாய்க்காதவிடத்துச் சாந்தமமையாது, அஃதமையாவிடத்துக் கொடுமை மிகும், அதுமிகுத்தழிப் பிறந்துன்பக்கருதான், கருதாதபோதுவருத்தப்பின்னிடான், பின்னிடா னாயின் பாவபுண்ணியம்விளங்கா வாகலின், இச்செய்யுளில், “கருணைநீத்தான்.” என் பதைமுதலாகத்தொடங்கிப் பொருள்கொண்டு சென்று, “அறனிதுபாவமீதென்றறிந் துலகளித்தல்செய்பான்.” என்பதை இறுதியாகமுடிக்க. இறைகடந்தூர்ப்பிக்கொள் ளாதல் மன்னுயிர்க்கிடுக்கேனாக்காமை இவைமுதலியன கொடுங்கோன்மன்னர் குண மாகும். இதனை, “குடிகொன்றிறைகொள்ளுங்கோமகற்குக்கற்ற - மடிகொன்றுபால் கொளுமாண்பே - குடியோம்பிக் - கொள்ளுமரகொள்வோர்க்குக்காண்டுமேமாரிதி யம் - வெள்ளத்தின்மேலும்பல,” என்றும், “இன்றுகொளம்பாலநாளைக்கொளப்பொ ரு - னின்றுகுறையிரப்ப நேர்படான் - சென்றொருவ - னாவனகூறினெயிறலைப்பா றலைக்கும் - வேடலன்வேந்துமலன்.” என்றும்வரும் குமரகுருபரசுவாயிகள் திருவாக் குகளானும், மறனொடுபழகிவாழும் வள்ளுகிர்ப்புலியேறென்பதை, “கொடுங்கோன் மன்னர்வாழ்நாட்டிற் - கடும்புலிவாழங்காடுந்நே.” என்னும் அதிவீரராம பாண்டி யர்வாக்கானுமறிக. (௨௦௫)

கருமமீறொழியத்துஞ்சுங்காலையிற்றென்பாற்செல்வன்
 பொருகழற்றாதர்ப்புக்கார்புயத்துணைபொருந்தவீக்கி -
 மருமமுற்றிடித்துக்கொண்டு சென்றனர்மறவிதானுந்
 தெருமருநிரயத்திட்டான்கிடந்தனன்வருந்திச்சின்னான்.

(இ - ள்.) அவனது சரீரசம்பந்த வினையழிந்து கழிந்தவுடனே அவனிறக்குந் தருணத்தில் தென்றிசைக் கதிபனாகிய யமனுடைய கலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந் துள்ள தூதர்கள் வந்து, அவனதிரண்டு புயங்களையும் ஒருங்குசேர்த்துக்கட்டி, அவன் மார்பிற்குத்தி இழுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். யமனும் அவனைச்சமுலம்படியான நர கத்திற்போட்டான், சிலகாலம்வரையில் தயரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனன். எ - று.

சரீரசம்பந்தவினையாவது வினைப்பகுப்புகள் மூன்றிலொன்றாகியபிரார்த்துவம், அஃதொழியின் சரீரம் நிலலாவென்பதை, “வினைப்போகமேயொருடேதகங்கண்டாய் வினைதானொழிந்தாற் - நினைப்போதளவுநிலலாதுகண்டாய்சிவன்பாதநீனை - நீனைப் போரைமேவுநீனையாரைநீங்குநெறியினின்ற - ஓனைப்போலொருவருண்டோமனமே யெனக்கும்றவரே.” என்னும் வெண்காட்டடிகளின் வியன்வாக்கானுமறிக, வினைப்

பகுப்புகள் மூன்றாவன:—சஞ்சிதம் பிராரத்தவம் ஆகாமியம். மனவாக்குக்காய் மென்னும் முக்கரணங்களால் ஈட்டப்படும் இருவினைகளும், ஈட்டுகையில் தூலகன்மமாய் ஆகாமியமெனவும், பிறகு பக்குவப்படும்வரையில் சூக்குமகன்மமாய்ச்சஞ்சிதமெனவும், பயன்படுகையில் ஆதிபவுகிகம் ஆதியான்மிகம் ஆதிதைவிகம் என்னும் முத்திரத்தாற் பலதிறப்பட்டுப் பிராரத்தமெனவும் பெயர்பெறும். இம்மூன்றனுள் ஆகாமிய சஞ்சிதங்கள் இரண்டும் அரண்ருளா லொழிக்கத்தக்கதென்றும், பிராரத்தமொன்றுமே அதுபவித்தொழிக்கற்பாலதென்றும், அஃதும் இடைவிடாப்பாவையினால் அவாவற்ற விடத்து வாதிப்பதன்மென்றும் ஆன்றோர்கூறுவர். இவற்றின் ஆதிபௌதிகமாவது - சடம்பாயிலாகவருவது. ஆதியான்மிகமாவது - சடத்தோடுகூடிய சேதனம்பாயிலாகவருவது. ஆதிதைவிகமாவது - ஒருவாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாகவருவது. இவற்றை, “பண்பாலிடியாற்பட்டவாடையினர் - துணிதென்றலினுஞ்சுகமும் - தனையினைய - நீரினாயின்பின்னலுநெருப்பினுந்துயரின் - போரிற்புதிசுமாகும்.” எனவும், “தன்னாற்பிறராற்றனக்குவருநீநீருநல - மின்னாவிலங்கரவந்தேனெறும்பு - சென்முதலீ - ரட்டையலவன் முதலீமீனரவமாதியினர் - கட்டமுமிக்கான்மிகமேகான்.” எனவும், “கருவிற்றுயிர்சனிக்குந் காலைத்துயர்மெய் - திரைநரைமூப்பிற்றிளைத்துச்செத்து - நரகத்தி - னுழந்துயர்புவியையாளின்பமாதியெலா-மமுதவுதைவிகமென்றோர்.” எனவும்வரும் வெண்பாக்களானுத் தெளிக. (௨௦௬)

கண்ணுதற்கடவுளேவக்கயிலையங்கிரியிற்றுதாதர்

துண்ணெனுமுழக்கத்தோம்தென்றிசைதொடர்ந்துசென்ற

ொண்ணருநிரயத்தாழ்ந்தவிவற்பிடித்தெடுத்துச்செம்பொ

னண்ணலந்தனிமானத்தினைமைத்தனரகன்றுபோனார்.

(இ - ள்.) திருக்கையில் நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான் ஏவுதலால் சிவகணங்கள் அச்சக்குறிப்புடைய முழக்கத்துடனே தென்றிசையைநோக்கிச்சென்று யமபுரத்தையடைந்து, நினைத்தற்கும் அரிதாகிய நரகத்தில் அழுந்திக்கிடக்கும் இப்போகாங்களைக் கண்டுபிடித்துத்தூக்கி, பசும்பொன்னாலாகிய சிறப்புற்றெப்பற்றையுள்ள விமானத்தில் வைத்துக்கொண்டு யமபுரத்தை நீங்கிச்சென்றார்கள். ஏ - று.

இவர்கள் முழக்கம் கேட்டோர் யாவரும் நடுங்கத்தக்க தென்பார், “துண்ணெனு முழக்கத்தோடு.” என்றும், அப்போகாங்கன் மிக்ககோரோமாகியதும் மீளாததுமான நரகத்தில் விழுந்துகிடந்தனனென்றுணர்ததுவான், “எண்ணருநிரயத்தாழ்ந்தவிவற்பிடித்தெடுத்து.” என்றும், சிவபுண்ணியம்புரித்தோர் ஏறத்தக்கதாகலின், “செம்பொனண்ணலந்தனிமானம்.” என்றும் கூறினர். (௨௦௭)

போதருநெறியிற்றிப்புகுந்தனர்தென்பாற்றுதாதர்

தீதறுசிவகணத்துச்செல்வரைப்பின்சென்றேத்தி

யாதிவன்றருமஞ்செய்ததுணர்த்துரென்றிரந்துகேட்ப

மாதொருபாகன்றுதரலனிலைவகுப்பதானார்.

(இ - ள்.) அச்சிவகணங்கள் போகும்வழியிலே யமதாதர்கள் அவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு சேர்த்தார்கள். குற்றமற்ற சிவகணத்தவர்களாகிய புண்ணியர்களைப் பின்னே தொடர்ந்துதித்து, இப்போகாங்கன்புரித்தது என்னபுண்ணியம் அதனை யறிவிப்பீர்களாக வென்று குறையிரந்துவினவலும், உமாதேவியை யோர்பாகத்திலுடைய சிவபிரான் தாதர்களாகிய சிவகணத்தவர்கள், அப்போகாங்கன் நிலைமையைக் கூறலாயினர். ஏ - று.

சிவபிரான் திருவருளைப்பெறுஞ்செல்வமே அழியாச்செல்வமாகலின் அத்தகைய அருட்செல்வம்பெற்ற சிவகணங்களை, ‘சிவகணத்துச்செல்வர்.’ என்றனர். இதனை, ‘செல்வாவாழ்தில்லைச்சிறம்பலமேய - செல்வன் கழலேத்துஞ்செல்வஞ்செல்வமே.’ என்னும் ஆளுடையபிள்ளையார் அருள்வாக்காலும், ‘அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட்செல்வம்பொருட்செல்வம்-பூரியார்கண்ணமுள.’ என்னும் திருக்குறளானந்தனிக.

இத்திறத்திவன் செய்பாவமெண்ணிற் றுளவென்றாலும் பத்தியினிவன்பாற்றோன் றுங்கனகனென் றுளேனோர்பால னத்தனைமணலிற்கோட்டியருச்சனைவிளையாட்டுற்றான் முத்தேனோந்திவன்பால்வெள்ளிக்கயிலையின்முதன் மையீந்தான்.

(இ - ன்.) இவன் இவ்வாறுபுரிந்த பாவங்கள் அளவிற்றதுள்ளனவாயினும், இவ னிடத்திற்பிறந்த கனகன் என்னும் பெயருள்ள ஓர் புத்திரன், பத்தியினாலே சிவபெரு மானை மணலாலமைத்து விளையாட்டாகப்பூசித்தனன், அதனைச் சிவபிரானுணர்ந்து இப்போகாங்களுக்குத் திருக்கயிலையின்கணுள்ள கணத்தலைமைபாலித்தனர், ஏ - று.

இப்போகாங்கன்புரிந்த பாதகங்கள் அளவிற்றதனவாய் அவன்வீழ்ந்த நரகத்தி னின்றும் மீளுதற்கேதுவிலலா திருப்பினும், அவனபெற்ற புத்திரனாகிய கனகன் என் பவன் விளையாட்டாக மணலிற் சிவலிங்கமமைத்துப் பத்தியுடன் பூசித்த பேற்றால், சிவபிரான் திருவுளமகிழ்ந்து அப்போகாங்களை நரகத்தினின்றும் மீட்டுக் கையிற் கணத்தலைமையளித்தனர். என்னை? அப்புத்திரனுக்கு அத்தகைய நற்குணம்வாய்த் துச் சிவபூசைசெய்தானாகலின், அச்சிவபுண்ணியப்பயன் போகாங்களுடைய தீவின யைத் தேய்த்தொழித்து நரகத்தினின்றும் மீட்டதென்க. இதனானன்றோ? ‘எழுபிறப் புத்தியவைதீண்டாபழிபிறங்காப் - பண்புடைமக்கட்பெறின்.’ என்றும், ‘சம்பொரு ளென்பதம்மக்களவர்பொரு - டந்தம்வினையாலவரும்.’ என்றும் திருவள்ளுவநாயனா ரும் திருவாய்மலர்ந்தனர். (உ0௯)

பெற்றனனதனல்வெள்ளிப்பொருப்பெனப்பேசமீண்டார்

குற்றதெகையர்தென்பாற்றருமனைக்குறுகியனனார்

சொற்றனவனைத்துஞ்சொல்லத்துண் ணெனத்துணுக்கங்கொண்டான் கற்றைவார்சடையோன் றன்மைநினைந்துளங்கனிவதானான்.

(இ - ன்.) அதனாலே இவன் கலைப்பதவியைப் பெற்றுக்கொண்டானென்று சிவகணங்கள் கூறக்கேட்டுத் திரும்பி, குத்தினுற்கொல்லத்தக்க தன்மையுடைய அத் தூதர்கள் தென்றிசைக்கண்ணுள்ள யமனைக்கிட்டி, அச்சிவகணங்கள் கூறியவையா வுங்கூறலும், அவ்யமன் அதிவிரைவிலே நடுக்கங்கொண்டவனும், கூட்டமாய் நீண்டு ள்ள சடைபையுடைய சிவபெருமான் திருவருட்டன்மையையெண்ணி மனக்கனி வுள்ளவனாயினன். ஏ - று.

ஒருவன் தன்னுயர்வரையிற் சிவபுண்ணியம் ஒன்றேனும் புரியாது கொடும்பாவ மே கோடிகோடியாக வினைத்திறந்து, அப்பாவகோடிகட்காக நரகத்தில் வருந்துகை யில், அவன்புத்திரன் விளையாட்டாகப்புரிந்த பூசையை ஓர் சிவபுண்ணியமாக அங்கீ கரித்து, அப்புண்ணியப்பலகை அவன் பிதாவை நரகத்தினின்றும் மீட்டித்துக் கை லைப்பதவியருளுந் காருணியத்தன்மையைச் சிந்திப்போர்மனம் கல்லைனுக்கரையு மென்பதற் கையமென்னுளது! ஆகவே அதைக் கேட்டவுடனே ‘கற்றைவார்சடை யோன்றன்மைநினைந்துளங்கனிவதானான்.’ என்றனர். (உ௧0)

கலிவந்தம்.

என்றுகாசிபன் சொல்லியிருத்தனன்
மன்றுணைச்சமதக்கினிசாற்றுவான்
மன்றலோ திவரனுடைப்புண்ணிய
மொன்றுகேட்டியென்றன்னவட்கோதுவான்.

(இ - ள்.) என்றில்வாறு காசிபமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்து முடித்தனர், தமக்குத்தாமே சமானராகிய சமதக்கினிமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். மணங்கமழங்கூந்தலுடைய பெண்ணே! சிவபெருமானுடைய புண்ணியத்தின்பெருமை யானொன்று கூறுகின்றேன் கேட்பாயாகவென்று அவருக்குத்திருவாய்மலரலாயினர். எ - று.

சமதக்கினிமுனிவரின் பெருமையைக் குறிப்பிப்பான், “நன்றுணைச்சமதக்கினி” என்றும், இப்பெண் முதற்சாதிப்பதுமினியாயிருப்பதுடன் தெய்வபத்தியும் வாய்த்தவளாகலின், இவள்கூந்தம் கியற்கைமணமுண்டென் றுணர்த்துவான், “மன்றலோதி.” என்றும் கூறினர். மன்றலோதி - அன்மொழித்தொகை. வரன் - சிவபெருமான். (உகக)

தழைநெடுங்கொடிச்சந்திரமாநகர்
மழைபடுங்கைமதிமானெனுமிரு
குழைமுகத்தனிலேந்தனக்கோமகன்
விழைவமைச்சன்விசுத்தனென்பாணுள்ள.

(இ - ள்.) தழைத்து நீண்டகொடிகள் நாட்டியிருக்கும் சந்திரமாநகரத்தை யரசாண்டிருந்த, மேகத்தைப்போன்று கைம்மாறு கருகாதுகொடுக்குங் கையைபுடைய மதிமானெனும் பெயர்படைத்த, இரண்டுருண்டலங்கள்விளங்கும் முகத்தோடு கூடிய ஒப்பற்ற ஓரசரசனிருந்தனன். அவ்வரசனுக்கு அன்புள்ள மந்திரியாகிய விசுத்தனெனும் பெயருடையவ னொருவனிருந்தனன். எ - று.

குண்டலங்கள் செவிகளிலணிவதேனும் முகத்திற்கழகு தருவதில்பாகலின், “இருகுழைமுகம்.” என்றனர். இருந்தனன் என்பது சொல்லெச்சம். உளன் - காலமயக்கம். (உகஉ)

உரைக்குமன்னவன்றன்னுழைத்தோன்றிய
வரைக்குலப்புயமைத்திருவரி
னிரைத்தெழுந்துற்குணனெனுமோர்மகன்
றரைத்தலத்துராசாரனன்றோர்மகன்.

(இ - ள்.) மேற்கூறும் அவ்வரசனிடத்தின்பிறந்த, சிறந்த மலைகளைப்போன்ற புயங்களைப்படைத்த புத்திரர்கள் இருவரில், ஒர்புத்திரன் ஒலித்தோங்குகின்ற தூர்க்குணனென்பவன், மற்றோர்புத்திரன் உலகத்துள்ள தூராசாரனென்பவன். எ - று.

தரைத்தலத்து என்பதைத் தூர்க்குணனுக்குக் கூட்டியுரைப்பினுமையும். எனவே உலகத்துவிளங்கும் தூர்க்குணங்களினத்தையும் உடையவனொருவனாகவும் தூராசாரங்க ளினத்தையுமுடையவ னொருவனாகவும் விளங்கினர்களென்றபடி. (உக௩)

எடுத்துரைக்குமிவர்களியற்கையைப்
படுத்துணர்ந்தனன்றாதையிப்பாதகர்

விடுக்குரீர்மையரென்னவிடுத்துவே
றடுத்திருந்தனன்னவரோந்தனர்.

(இ - ள்.) விரித்துக்கூறுகின்ற இவர்கள் தன்மையை, அவர்கள் பிதா பலவிதத்திலும் அனுபவித்தந்தான். இப்பாதகர்கள் நாம்விட்டுப் பிரியத்தக்க தன்மையையுடையவர்களென்று தீர்மானித்து அவர்களை விட்டுவிட்டு, தான் வேறிடத்தடைந்திருந்தான். இவனில்வாறிருத்தலை அப்புத்திரர்களறிந்தார்கள். எ - று.

இவர்கள் பிதா மதிமானென்னும் பெயரமைந்ததற்கேற்பச் சற்குண சம்பன்னகைவும் சதாசாரபரணைவுமிருத்தலின், இப்புத்திரர்களது துர்க்குணமும் துராசாரமும் சம்மதியாமல் வேறே தனித்திருந்தானென்க. (உகச)

தந்தைநம்முழைத்தண்ணளியற்றன்
னுய்ந்துநாம்வயிரோம்புதற்கொன்றிலே
மந்திவல்லிருளாறலைத்தாருயிர்
சிந்திவவ்வித்திரிதுமென்றேகினார்.

(இ - ள்.) நமதுபிதா நம்மிடத்தில் கிருபையற்றிருக்கின்றனர். நாம் பிழைத்துவயிறுவளர்த்தற்கு யாதொன்றும் அறிந்தோமில்லை, ஆதலால், அந்திக்காலத்தில் வருகின்ற கொடிய இருளிலே வழிபறித்துப் பிராணனைப்போக்கிப் பொருளையபகரித்துத் திரிவோமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். எ - று.

இதுகாறும் நாமிருவரும் பிதாவின் சவரட்சுணியிலிருந்தோம், இப்போதோ பிதா நம்மிடத்தில் இரக்கமற்றவராய்த் தனியே விட்டுப்போயினர். நாம் பிழைப்பதற்குரிய வேறு மார்க்கமொன்று மறிந்திலோமாகலின், இரவிற்கென்று வழிபறித்துக் கொண்டு அவ்வழிப்போக்கர்கள் பொருளையபகரிப்பதே நமது தொழிலெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள் என்றபடி. (உகரு)

செல்லருங்கடுங்கானகத்தீநெறி
புல்லியோர்ந்துபதுக்கைபுகுந்திருந்
தெல்லேநோக்கியிடைபுகுந்தாருழை
யொல்லேசென்றுயிர்போக்கிக்கவர்குவார்.

(இ - ள்.) அவ்விருவரும், போகுதற்கருமையான கடுங்காட்டின் கொடியமார்ச்சுத்தையடுத்து தாங்கள் மறைதற்குரியவிடத்தையறிந்து, சிறுதூரில் மறைந்திருந்து சமயம்பார்த்து,வழியே வருபவர்களிடத்தில் அநிலைவாகவோடி, அவர்களைக்கொண்டு பொருள்களையபகரிப்பார்கள். எ - று.

பதுக்கை-சிறுதூறு-அன்றிப் பதங்குமிடம் எனினுமாம். (உகசு)

அற்றநோக்கிக்கவரந்துயிராசறச்
செற்றதெத்தனையென்னென்றுசெப்புகே
ஹற்றநாளினொருகிழட்டந்தணன்
சுற்றிதுக்குஞ்சுமையொடுதோன்றினான்.

(இ - ள்.) தருணம் பார்த்திருந்து பொருள்களை யபகரித்துக்கொண்டு அவர்கள் பிராணன் வெகுவிரைவில் நீங்கும்படி கொன்றதெத்தனை? அக்கொடுமையை

என்னென்று கூறுவேன்? இவ்வாறு நடத்திவரும் நாள்களிலே ஓர்நாள் ஓர்கிழப்பிரா மணன் நாற்புறத்தும் அழுத்தும்படியான சுமையோடுவந்தான். எ - று.

பாரமிகுதியால் நாற்புறத்தும் அழுத்தலியல்பாகலின், “சுற்றிற்றுக்குஞ்சுமை.” என்றனர். (௨௧௭)

இருமருங்குமிவர்களிருந்தன
ரருநெறிப்படவந்தனெனய்தலுந்
திருகுசீற்றந்தலைக்கொளச்சென்றனர்
பருவரப்புரிந்தாக்கவற்பற்றினார்.

(இ - ள்.) இரண்டுபக்கங்களினும் இவ்விருவருமிருந்தார்கள். அக்காட்டின்வழியே அவ்வந்தணன்வந்தவுடனே கொடுங்கோப மேற்கொண்டவர்களாய்ப்போய் இம்சைப்படுத்தி அவ்வந்தணனைப்பிடித்தார்கள் எ - று.

சென்றனர் - முற்றெச்சம். ஆங்கு - அசை. (௨௧௮)

பற்றியெறிப்பறித்துப்பரட்டடி
முற்றுறப்புடைத்தார்கொண்டுமுன்னினார்
துற்றுறுங்கடுங்கானிடைத்தோளினே
யிற்றுறுக்கொழுகட்டியிறுக்கினார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பிடித்துக் குத்திப் பொருளை யபகரித்து, காற்கணக்களெல்லாமுறியும்படி அடித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய், அப்பால் அம்மூட்டையைச் சோதிக்க எண்ணினவர்களாய், நெருக்கமாயிருக்கும்கடுங்காட்டிலே, அவ்விடத்துள்ள கொடிகளால் இற்றுப்போகும்படி அவ்வந்தணன் தோள்களை அழுத்திக்கட்டினார்கள். எ - று.

அவ்வந்தணன் வேறெங்குமோடி இவர்கள்செய்தகொடுமையைத் தெரிவிக்கா திருக்கும்படி அவன் காற்கணக்களையெல்லாம் முறித்தபிறகு, அம்மூட்டையைச்சோதிக்க வெண்ணி, அந்தருணத்தில் அவ்வந்தணன் வந்து தடுக்காதிருக்கும்பொருட்டு, அவன் தோள்களிரண்டும் அறுந்துபோகும்படியான அவ்வளவு பிசுவாய், அங்குள்ள காட்டுக்கொடிகளால் அழுத்திக்கட்டிவிட்டார்களென்றபடி. முன்னினார் - முற்றெச்சம். (௨௧௯)

கட்டுறுத்தசுமைக்கட்டறுத்தன
ரிட்டபண்டமெடுத்துக்கவரந்தனர்
சுட்டமைத்தகற்சுண்ணமிருந்தெடா
விட்டெறிந்தனர்வெங்கடுங்காட்டரோ.

(இ - ள்.) அவ்வந்தணன் கயிற்றாக்கட்டியிருந்த அம்மூட்டையின் கட்டையறுத்தார்கள். அதில்வைத்திருந்த பொருள்களை அபகரித்தெடுத்துக் கொண்டார்கள். அம்மூட்டையில் தாளித்துவைத்திருந்த கற்சுண்ணமிருந்ததனால் அதையெடுத்து, கொடிய அக்கடுங்காட்டில் வீசியெறிந்தார்கள். எ - று.

இவர்கள்பொருள்களின் மாத்திரமே லட்சியமுடையவர்களாகலின் அக்கற்சுண்ணத்தை யெடுத்தெறிந்தார்களென்றபடி. அரோ - அசை. (௨௨௦)

இன்னவாறிவர் செய்யுமிடம்பையை
மன்னர்மன்னன்மதிமானுணர்ந்தன
னன்னவர்ப்பிடித்தான்மழுவாளினம்
பின்ன மாக்கியுரம்பிளந்தானரோ.

(இ - ள்.) இவ்விருவரும் இவ்வாறு செய்கின்றகொரேங்களை அரசர்க்கரசனாகிய மதிமானென்பவனறிந்து, அவர்களிருவரையும் பிடித்துப் பரசினாலும் வாளினாலும் அவர்கள் அவயவங்களைப் பின்னப்படுத்தி, அவர்கள் மார்க்பப்பிளந்தனன். எ - று

இவ்விருவர்க்கும் பிதாவாகிய மதிமானே இவ்வாறுதண்டித்தனனென்க. ஏனெனின், அரசனாயுள்ளவன் தன்னாலும் தன்பரிசனங்களாலும் பகைவராலும் கள்வராலும் சீவராசிகளாலும் ஆகிய ஐவகையால் நேரும் துன்பங்களை நீக்கிக்காக்கவேண்டியதே முக்கியகடமையாதலால், தன்புத்திரர்களுய் தாட்சணியமும் பரிவுமின்றித் தண்டித்தனனென்றுணர்க. இதனை, “ மாநிலங்காவலனுவான்மன்னுயிர்காக்குங்காலே - தானதனுக்கிடைபூறுதன்னொற்றன்பரிசனத்தா - லுனமிகும்பகைத்திறத்தாற்கள் வராலுயிர்தம்மா - லானபயமைந்துந்தீர்த்தறங்காப்பானல்லனே” எனவும், “என்மகன் செய்பாதகத்துக்கிருந்தவங்கள்செயவிசைந்தே - னன்னியனோருயிர்கொன்றாலவனைக் கொல்வேனான்றொன்மனுதூற்றொடைமனுவாற்றடைப்புண்டதெனும்வார்த்தை - மன்னுலகிற்பெறமொழிந்தீர்மந்திரிகள்வழக்கென்றான்.” எனவும்வரும் அருண்மொழித்தேவரூள்வாக்கானுமிக. (உஉ௧)

காலதண்டஞ்சுழற்றிக்கடுத்திற்
சூலமேந்தியதென்றிசைத்து துவ
ராலகாலமெனவுருத்தார்பவப்
பாலமன்னவரைக்கொடுபாறினார்.

(இ - ள்.) உடனே காலதண்டத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டு மிகவுக்கிர வல்லபமுடைய சூலந்தாங்கிய யமபுரத்துத் தூதர்கள், ஆலகாலிடத்தைப்போன்று கர்ச்சித்து, பாவங்களுற்பவிக்கும் நிலம்போன்ற அவ்விருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். எ - று.

பாலம் - பூமி. நிலமெவ்வாறு சகலவஸ்துக்களும் உற்பவித்தற் கிடமாயிருக்கின்றதோ அதுபோன்று, இவர்களிருவரும் பாவங்களினத்தும் உற்பவிக்கும் நிலப்போன்றவர்களென்பார், “பவப்பாலமன்னவர்.” என்றனர். (உஉ௨)

அந்தகன்றிருமுன்னர்க்கருகுற
முந்திரிப்பவிடுத்தனர்முன்னவன்.
சிற்தைகூர்ந்தறிசித்திரகுத்தனை
யிர்தவீங்கிவரசெய்தனயாவென்றான்.

(இ - ள்.) அழைத்தோடிய தூதர்கள் யமனுடைய சந்திரிக்குமுன்பாகச் சமீபத்திலு் முற்பட்டு நிற்கும்படி நிறுத்தினார்கள். அம்முதல்வனாகிய யமன் புத்திரசுர்மையுடனுணர்ந்திருக்கும் சித்திரகுத்தனை யழைத்து, இங்குநிற்கின்ற இவர்கள் செய்த புண்ணியபாவங்கள் யாவை என்னினுவினன். எ - று. (உஉ௩)

புண்ணியப்பொருளொன்றும்புரிந்திலர்
கண்ணகன்றெழுகாணிப்பறித்தெறி

சுண்ணமற்றோர்சருதிவல்லானெடுத்தண்ணன்முக்கணனுலயத்தெய்துறு.

(இ - ள்.) இவ்விருவரும் யாதோர் புண்ணியமும் புரியவில்லை. ஆனால் இடமகன்றோங்கிய காட்டினிடத்தில் வழிபறித்துப்பிடுங்கி எறிந்தகற்சுண்ணத்தை, வேறோர் வேதியனெடுத்துத் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபெருமான் திருவாலயத்திலடைந்து.()

அன்றெடுத்தகற்சுண்ணமழித்திலை
தின்றமிக்கதுசேவுயர்த்தோன்மதிற
குன்றிடுக்கினிழுக்கியகொள்கையா
லின்றிவர்க்கிடரில்லையென்றானரோ.

(இ - ள்.) அத்தினத்திலெடுத்த அக்கற்சுண்ணத்தைத் தடவித் தாம்பூலத்தரித்துக்கொண்டு மிகுதிச் சுண்ணத்தை, இடபத்துவசமுடையராகிய சிவபெருமான் திருவாலயத்திருமதிலின் மீதுள்ள கோபுரத்தின் சந்தில் தெறித்துவிட்டதன்மையினால் இப்போது இவ்விருவர்க்குத் துன்பமில்லையெனக் கூறினான். எ - று. அரோ - அசை

அக்கற்சுண்ணம் சிவபிரான் கோயிற்கோபுரத்தின் சந்திற்பதிறத்தடியால், அங்குள்ள அதியற்பக்கட்டத்திற்கு அதியற்பவறுதியைத் தந்தமையின், அப்புண்ணிய விசேடத்தால், அவ்வரச குமாரர்களிருவரும் தொன்று தொட்டு நடத்திவந்த அதிபாதகமும் ஒழிந்து கயிலைப்பதவியடைந்தார்களென்றபடி. பயனறிவார் பலருள்ளும் பெரும்பயனறிவார் பரமசிவனாதலின், தீனையளவாகிய அபுத்திபூர்வ சிவபுண்ணியத்தினையும் பனையளவான புத்திபூர்வ சிவபுண்ணியமாகக்கொண்டு திருவருள்பாலித்தனர். இதனாலன்றோ, “தீனத்துணையானந்திசெயினும்பனைத்துணையாக் - கொள்வார் பயன்மெரிவார்.” எனத்திருவள்ளுவருந் திருவாய்மலர்ந்தனர். (௨௨௫)

என்னுமாத்திரையெந்தைபிரானரு
மென்னுதூதர்தொடர்ந்துபடர்ந்தனர்
பொன்னிலங்குறுமானம்பொருத்தினு
ரின்னதீர்த்தவர்க்கொண்டகன்றேகினார்.

(இ - ள்.) என்று சித்திரகுத்தன் சொல்லுமளவில், எந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவருள்பெற்றுள்ள சிவகணங்கள் பின்றொடர்ந்துவந்து, துன்பங்களைப் போக்கி, பொன்மயமாய் விளங்கும் விமானத்திலவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு அங்கு நீங்கிச்சென்றார்கள். எ - று.

படர்ந்தனர் - பொருத்தினார் - முற்றெச்சங்கள். இன்னதீர்த்துப்பொன்னிலங்குறுமானமவர்ப்பொருத்தினார் கொண்டகன்றேகினார் என இயையும். (௨௨௬)

பின்னெழுந்துவணங்கிப்பெருந்திசைத்
தென்னகர்க்கிறைசென்றன்னைகைதொழா
வென்னுடைப்பெருந்தூதரியற்றிய
புன்னிலைப்பெருந்தீமைபொறுத்திரால்.

(இ - ள்.) அதன்பின், தெற்குத்திக்கிலுள்ள யமபுரத்திற்குத் தலைவனாகியதருமன், சிங்காதனம்விட்டெழுந்து பணிந்து, கைகளைச்சிரமேற் கூப்பிக்கொண்டுபோய்,

அடியேனுடைய பெரியது துவர்கள் புரிந்த கொடுமைத்தன்மைவாய்ந்த சிறத்திமையை மன்னித்தருளுவீர்களாக. எ - று.

தென்றிசைப்பெருநகர்க்கிறைகைதொழாச் சென்றனன் எனக்கூட்டுக. ஆல் - அசை. (௨௨௭)

என்னப்போற்றியிறைஞ்சியெழுந்தனன்
கன்னற்சாபன்கனற்படமாட்டியோன்
முன்னர்க்கொண்டுவிடுத்தனர்முக்கணுன்
றன்னொப்பாயொருசார்பிருந்தாரோ.

(இ - ள்.) என்று விண்ணப்பித்துத் துதித்துப்பணிந்து மீண்டனன். கரும்புவில் லையுடைய மண்மதன் நெருப்பால் அழியும்படி திருவுள்ளமியைந்த சிவபிரான் திருமுன் அழைத்துப் போய்விட்டார்கள். அப்போதவ்விருவரும் திரிநேத்திரங்களுள்ள சிவ பிரானுக்குச் சமானமாய் ஓர் பக்கத்திலிருந்தார்கள். எ - று.

எழுதல்-ஈண்டுமீனாதலின்மேற்று, மாட்டுதல்-இசைதல். இவ்விருவரும் சிவபுண்ணியவிசேடத்தாற் சாருப்பதவியைப்பெற்றார்களென்பார், “முக்கணுன்றன்னொப்பாயொருசார்பிருந்தார்.” என்றார். அரோ-அசை. (௨௨௮)

ஆதலிற்சிவபுண்ணியம்யாவையு
மோதிமுற்றுமொழிக்கப்படுவதோ
வீதிவெண்பிறைசென்னிமிலைச்சியோன்
மூதுணர்ந்தவரன்றிமொழிவரோ.

(இ - ள்.) ஆகையினால், சிவபுண்ணியங்களனைத்தையும் முற்றினுக்கூறி முடிக்கக்கூடியதோ? அச்சிவபுண்ணியங்களை ஒழுங்கமைந்த வெள்ளிய மூன்றாம் பிறையைத் திருமுடியிலணிந்துள்ளசிவபிரானும் முற்றுமுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியருமல்லது மற்றையோர் கூறுவரோ?. எ - று.

வீதி-ஒழுங்கு. சிவபுண்ணியங்களின் தன்மை இத்தகையதென்று சிவபிரானும் அவனருள்பெற்று முழுதுணர்ந்தமூதறிஞர்களும்ன்றிவீனையோர்மொழியாரொன்றபடி.

என்னவிறநிடுமீற்றிடைக்கோசிகள்
கன்னிதன்முகநோக்கிக்கழறுவான்
பன்னுமாதவத்தொல்லையர்பண்புடைப்
பொன்னகர்க்குப்புரந்தரனாதியோர்.

(இ - ள்.) என்று கூறியமுடிவிலே, விசுவாமித்திரமுனிவர் அவ்விராசபுத்திரியின் முகத்தைப்பார்த்துத் திருவாய்மலர்கின்றனர். யாவரும் துதிக்கும் பெருந்தவத்தையுடைய பெரியோர்களும், தேவலோகத்திற்குத் தலைமைபடைத்த இந்திரன்முதலிய தேவர்களும். எ - று.

பொன்னகர்க்குப் பண்புடைப்புரந்தரன் எனக்கூட்டுக. (௨௨௯)

சித்தர்கிம்புருடச்சிறப்போர்பெரு
வித்திபாதரர்விணையர்மேலரப்
பைத்தபாம்பணைப்பள்ளியனுந்தியி
னுற்றெழுந்தமுளரியுறையுளோன்.

(இ - ள்.) சித்தர்களும் கிம்புருடரென்னச் சிமந்தவர்களும் பெருமையமைந்த வித்தியாதரர்களும் கின்னரர்களும் சூழும்படி, படங்களையுடைய சேஷசயனத்திற்பள்ளிகொள்ளும் திருமாலும், அவரது நாபிக்கமலத்திற் பொருத்தித் தோன்றிய செந்தாமரையாதனனாகிய பிரமனும். எ - று.

வீணைதாங்கியோராகலின் கின்னரர்களை, “வீணையர்.” என்றார். (௨௩௧)

ஏமகூடத்தினிதிருந்தாரவண்
யாமுமெய்திப்பரசியிருந்தனங்
காமரொண்பிறைக்கண்ணிகணத்துளா
னாமேவெச்சதவிந்தயனண்ணினுன்,

(இ - ள்.) ஏமகூடபர்வதத்தில் இனிமையுடனே வீற்றிருந்தார்கள், அவ்விடத்தில் நாமுஞ் சேர்ந்து அவர்களைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தோம். அழகிய மூன்றாம் பிறையென்னும் மாலையையுடைய சிவபிரானுக்குரிய சிவகணத்திற் சேர்ந்தவனாகிய, அச்சம் விளைக்கும் வேலேந்திய சதவிந்தென்பவன் அம்மலையின்பக்கத்திற் சேர்ந்தனன். எ - று. இம்மூன்றுங்கூடம். (௨௩௨)

உரைத்தமால்வரையோர்மருங்காகமுற்
றினாத்தெழுந்தகணத்தொடுமெய்தலும்
விரைப்பசும்பனித்தாமரைமேலுளா
னிரைக்கணத்தொடெழுந்தனனின்மனன்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய பெரியமலையின் ஓர்பக்கமாக, விசேடகோஷ்டத்துடன் தோன்றிய சிவகணங்களுடன் அடைந்தவனவில, வாசனையுடைத்தாய் அன்றலர்ந்த குளிர்த்த தாமரையாதனமுடைய பிரமன், வரிசையாயிருக்குங்கூட்டத்துடனெழுந்து நின்றான். எ - று.

தேவர்கள் சித்தர்கள் கின்னரர்கள் கிம்புருடர்கள் வித்தியாதரர்கள் முனிவர்கள் என்போர் ஒவ்வோர்வரிசையாக வீருத்தலின், “நிரைக்கணத்தொடெழுந்தனன்.” என்றார். (௨௩௩)

நின்றநான்குமுகத்தேவனிரைபடுந்
தன்றளிர்க்கரங்கூப்பியதன்மையை
யொன்றுநோக்கலனாகியொருதனிக்
குன்றவில்லிகயிலேகுறுகினுன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறெழுந்து நின்ற நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன், வரிசையாயிருக்கும் தனது தளிர்போன்ற கரங்களைச் சிரமேற்கூப்பிய தன்மையைச் சுற்றும் பாராதவனும், ஒப்பற்ற ஓர் மேருவில்லையுடைய சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கையிலிற் சேர்ந்தான். எ - று.

நான்குமுகங்களும் திசைக்கொவ்வொன்றாக நான்குதிசைகளினு மிருத்தலின், அவ்வம்முகத்திற்கும் இரண்டிரண்டு கரங்களாக வரிசைப்படவிருத்தலை விளக்குவான், “நான்குமுகத்தேவனிரைபடுத்தன்றளிர்க்கரம்.” என்றனர். (௨௩௪)

பின்னிருந்தனனான்முகன்பேரற
மன்னுமாதவர்குற்றுறவைகினை

ரன்னகாலையினந்தணனைத்தொழா
வெண்ணையிதென்றியாமும்வினாபினேம்.

(இ - ள்.) பின்னே நின்றுகொண்டிருந்த பிரமதேவன், டெருந்தவநிலைபெற்ற பெரியோர்கள் குழும்படியிருந்தனன். அத்தருணத்தில் பிரமதேவனைப் பணிந்து ஈதென்னவென்று நாமும் கடாவினோம். எ - று.

தம்முடனே தமக்கொத்த முனிவர்களானேக நிருந்தார்களுள்பார், “பேரறமன் னுமாதவர்கூற்றும்.” என்றும், பிரமனை நாம் வினாவினேயென்றி அம்முனிவர்களும் கேட்டார்களுள்பார், “யாமும்வினாயினேம்” என்றும் கூறினர். (உ௬௫)

நீயெழுந்தனைநிற்கவுநோக்கலன்
போயொழிந்தனன்யாதிவன்புண்ணிய
மாயவேண்டுதுமென்னலுமம்புயத்
தூயநாதனவனிலேசொல்லுவான்.

(இ - ள்.) நீரெழுந்து நிற்கவும் பாராமற்போய்விட்டான். இவன்செய்தபுண் ணியம் யாதோ அதனை ஆராயவேண்டினோம் என்று கூறுதலும், பரிசுத்தமாகியதாமையாதனமுடைய பிரமன் அச்சிவகணத்தவன் தன்மையைக் கூறுகின்றனன். எ - று.

தேவர்களிற் றலைமைபெற்றவன் பிரமனாகலின், “நீயெழுந்தனைநிற்கவுநோக் கலன்-போயொழிந்தனன்.” என்றார். உம்மை உயர்வு சிறப்பு. (உ௬௬)

வேறு.

வெண்டமிழ்ப்பாவுசாமந்தமாநகருளான்
விண்டநூல்புனைசதாவந்துவென்பானிய
னெண்டரற்கரியதோர்வறுமைபெற்றெய்தினான்
றண்டலைக்கழனிபுக்குழுதொழிற்சார்பினான்.

(இ - ள்.) வளவிய தமிழ்ப்பாஷைவழங்குகின்ற சிறந்த சாமந்தம் என்னும் நகரத்திலிருப்பவனும், முப்புரிநூலணிந்த சதவிந்து என்னும் பெயருடையவனுமாகிய இவன், நினைத்தற்கு டருமையாகிய ஒப்பற்றவறுமை யடைந்தவனும், குளிர்ச்சியை யுடைய வயல்களிற்சென்று உழுது பயிரிடும் தன்மையனாயினன். எ - று.

வறுமையின் கொடுமைகள் பலவாதலின், “எண்டரற்கரியதோர்வறுமை.” என்ற னர். அவ்வளவு கொடுமைகளுடைய தென்பதை, “வடிவுந்தனமும்மனமுக்குணமுங்- குடியுக்குலமுக்குடிபோகியவா-வடியந்தமிலாவயில்வேலரசே - மிடியென்றொருபாவி வெளிப்படினே.” என்னும் அருணகிரிநாதர் அருள்வாக்கானும், “நல்குரவென்னுமிடு ம்பையுட்ப்பல்குரைத் - துன்பங்கள்சென்றுபடும்.” எனவும், “இன்மையினின்றுததயா தெனினின்மையி னின்மையேயின்னாது.” எனவும்வரும் திருக்குறள்களினுரையா லுந்தெளிக. பெற்றெய்தினான் ஒரு சொன்னீர்மைத்து. தண்டலைக்கழனி என்பதற் குச் சேலேகும்பந்த வயல்களென்றுணாப்பினு மமையும். (உ௬௭)

பழமறைக்குலமுதித்தனனிவன்பரிவின
லுழுதொழிற்பரிசுபெற்றொழிகலாவறுமைநோ

யெழுமருப்பொருகருப்பகடுளானிதனையப்

பொழுதுவிற்குதுமெனப்பசியொடும்போயினான்.

(இ - ள்.) சதவிர்தென்னுமிவன், புராதனமாயுள்ள வேதியர்குலத்திற் பிறந்தவன், வறுமைத்துயரத்தால் உழுதொழில் புரிதற்கிசைந்தும் அவ்வறுமைத் துன்பந்தணியாதவனுயினன். அப்போது கொம்புகள் நீண்ட கருநிறங்கொண்ட எருமைக்கடா வொன்றுடைத்தாயிருந்தனன். இக்கடாவை அன்றையத்தினத்தில் விற்றுவிடுவோமென்று மிகப்பசியுடனே வீதியிற் சென்றனன். எ - று.

வறுமைதலைப்பட்டமையின் அத்துன்பத்திற்காற்றாது தன்குலத்திற் கடாத உழுதொழிலில் முயன்றும் அவ்வறுமையொழியானென்பார், “பழமறைக்குலமுதித்தனனிவன்பரிவின-ஓழுதொழிற்பரிசுபெற்றொழிகலான்வறுமைநோய்.” என்றார். நவீனமாய்த்தோன்றியுள்ள ஏனையகுலத்தைப்போலாது அநாதியாயுள்ளகுலமென விளக்குவான் “பழமறைக்குலம்.” என்றதென்க. அந்தணர்க்குரிய அறுதொழிலைக் கைவிட்டு உழுதொழுலியற்றலடா தென்றமை குறிப்பாலுய்த்துணர்க. அந்தணர்க்குரிய அறுதொழில்களாவன:—ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றல் என்பவைகளாம்.

(2௩௮)

கொள்கிலாரதனைநல்குரவொடுப்பசியொடு

முள்புகாவொருதறிப்பகடனைத்துறுதலும்

வன்படுங்கொடியவால்வரிவிருச்சிகமடுந்

தெள்விடம்புகமடுத்தலுமவன்றெருமரா.

(இ - ள்.) அவ்வெருமைக்கடாவையாரும் வாங்காமையால், வறுமையுடனும் பசியுடனும் வீட்டையடைந்து, ஓர் கட்டித்தறியில், அவ்வெருமைக்கடாவை அணைத்துக்கட்டின வளவில், கூர்மையமைந்த வளைவாகிய வாலையும் வரிகளையுமுடைய ஓர் தேளானது, கொல்லத்தக்க தெளிவாகிய விஷம் சரீரத்திற் பாயும்படி கடித்தலும் அவன் மயக்கமுற்று. எ - று.

தேளிற் குவளைந்த வாலினிடத்துள்ள முள்ளிலேயே விடமிருத்தலின், “வள்டடுங்கொடியவால்வரி விருச்சிகம்.” என்றனர். தேளிற் குரியவாலேயே கொடுக்கென்று கூறுவதுகவழக்கு. இதனை, “ஈக்குவிடந்தலையிலெய்துமிருந்தேளுக்கு-வாய்த்தவிடங்கொடுக்கில்வாழுமே- தீக்குணஞ்சேர்- பைங்கணரவிற்குவிடம்பல்லளவேதர்ச்சனருக்கங்கமுழுதுடவிடமேயாம்” என்னும் நீதிவெண்பாவானுமுணர்க. (2௩௯)

கைத்தலங்குலைதரச்சுழல்வருங்கண்முகிழ்த்

துய்த்துறங்கிலனுயிர்ப்பொறைதுறந்தானரோ

வத்தலைப்பகடுகட்டறுதரப்புறமுலாய்

மத்தமாமதமுழந்தயலெலாமறிதர.

(இ - ள்.) கைகள் நடுங்கவும் சுழலுகின்ற கண்கள் குவிந்து நல்ல நித்திரைபுரியாதவனாய் உயிர்தீந்திருந்தனன். அத்தருணத்தில் அவன்கட்டியிருந்த எருமைக்கடாகட்டறுத்துக்கொண்டு வெளியே திரிந்து, உன்மத்தமுடைய சிறந்தமதங்கொண்டு, பக்கங்களிலெல்லாம் அழித்துக்கொண்டிருக்க. எ - று.

அரோ - அசை. மத்தமாமதமுழந் தென்பதற்கு யானையைப்போன்று மதங் கொண்டு எனக்கூறினுமமைபும். உயிர்ப்பொறை-ஒருசொன்னீர்மைத்து. இவ்விரண்டுங் குளகம். (௨௪௦)

சேவுயர்த்தவர்திருப்பணிவிடைக்குளபகட்
டாவிநீத்தலுமரன்பணிவிடைக்கண்மினா
மேவரக்கொடுசகட்டுறவிசித்தனர் தனித
தேவனுக்கொருபந்சிலேபிழுத்திட்டதால்.

(இ - ன்) இடபத்தைக் கொடியாகத்தாங்கிய சிவபிரானுக்குரிய திருப்பணிவிடைக்கேற்ற எருமைக்கடாவொன்று பிராணன் நீங்கியவளவில், அப்பெருமான் திருப்பணி புரிதற்குவந்தவர்கள், இவ்வெருமைக்கடாவை இழுத்துக்கொண்டுபோய் வண்டியிற் பொருந்துப்படி கட்டினார்கள், ஆதலால் ஒப்பற்ற சிவபிரானுக்காக ஓர் தினம் கல்லையிழுத்தது. எ - று.

அண்மினா-முற்றெச்சம். ஆல்-அசை. சிவபிரான் திருவாலயத்திருப்பணிக்கு வேண்டியசுற்களை யடுக்கியவண்டியை இழுத்துக்கொண்டிருந்த கடாக்களிலொன்று இறந்தமாத்திரத்தில், அங்கு மேய்ந்துகொண்டிருந்த இக்கடாவை அதற்குப் பதிலாக வண்டியிற் கட்டியோட்டினபடியால் அன்றையத்தினம் அக்கல்வண்டியை இழுத்தது என்றபடி. (௨௪௧)

அப்பெரும்பகடரன்பணிவிடைக்குதவலா
னிப்பெரும்பதவிபெற்றிறைகணத்தலைவனுய்ச்
செப்பருந்துளமுடிச்செங்கணமுதலினர்
துப்புறும்பரிவினற்றொழவிருந்தானரோ.

(இ - ன்) மிகப்பெரிதாகிய அவ்வெருமைக்கடா சிவன் பணிவிடைக்குதவியானமையின், இவ்வளவு சிறந்த பதவியையடைந்து, சிவபிரான் கணங்கட்குத் தலைவராகி, சொல்லுதற்கரிய துளபமாலையை யணிந்தமுடியையுடைய திருமான்முதலியோர் மேன்மையமைந்த அன்பினால் வணங்கும்படி யிருந்தனர். எ - று.

அரோ-அசை. துப்பு-மேன்மை. துளவு எனற்பாலது செய்யுளிசை நோக்கித்துளவென நின்றது. (௨௪௨)

இன்னணஞ்சதுமு கத்தவனிசைத்தானெனப்
பொன்னையன்னவளொடுங்கோசுகன்புகறலு
மன்னமன்னவளுவந்ததிசயத்தெய்தினாள்
பின்னநின்றுளபரத்துவனினிப்பேசுவான்.

(இ - ன்) இவ்வாறு பிரமண்கூறினனென்று திருமகளைப்போன்ற அவ்வரசபுத்திரியினிடம் விசுவாமித்திரமுனிவர் திருவாய்மலர்தலும், அன்னத்தையொத்த நடையினளாகிய அவ்வரசபுத்திரி மனமகிழ்ந்து ஆச்சரியமடைந்தனர். அவர்களிற் பிற்பட்டிருந்த பரத்துவாசமுனிவர் மேற்றிருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று. (௨௪௩)

தாதெருப்படு குடிற்றொறுவரிற்றலைவனின்
போதுமோர்சிறுவனாடுறுதெருப்பரல்வயிற்

காதலிற்கண்ணுதற்புனிதனைக்கருதியென்

னாதனீயென்னவோர்சிலையைமுன்னட்டனன்,

(இ - ள்.) துகளும் சாணமும் நிறைந்த குடிசையில் வசிக்கும் இடையர்களுக்குத் தலைவனொருவன்வீட்டிற்றிறந்த ஓர் சிறுவன், பேரன்புடனே நெற்றிக்கண்ணுள்ள சிவபிரானைத்தியானித்து, தான்வினையாடுகின்ற தெருவிலிருக்கும் கிறுகற்களினிடத்து, ஓர்கல்லே எனது கடவுள் நீதானென்று முன்னே நட்டான். எ - று.

தாது-துகள். எரு-சாணம். குடில்-குடிசை. தொதுவர்-இடையர், பரல்-சிறுகற்கள். பரல்வயினோர் சிலையை யென்னாதனீ யென்னமுன்னட்டனன் எனக்கூட்டுக. ()

மற்றும்ச்சிறுகலான்மதினெடுத்தையனைச்
சுற்றுமுற்றுறவகுத்திழிபுனற்றொள்ளியே
முற்றுமென்சந்தெனப்புனைசெய்வான்முள்ளியிற்
றுற்றுபன்மலரெடுத்தணிமுடிச்சொரிசுவான்,

(இ - ள்.) அவன் அங்குள்ள மற்றைய சிறுகற்களால் மதிலமைத்து, தான் தாபித்த சிவபிரானை முழுவதும் சூழ்ந்திருக்கும்படி செய்து, அசுத்த சலத்தாலாகிய குழைசேறே, மிகமிருதுவான சந்தனமென்று தரிப்பான், முள்ளிச்செடியில் நிறைந்தள்ள பலபுட்பங்களை யெடுத்து அழகிய திருமுடியிற் சாத்துவான். எ - று.

தொள்ளி-குழைசேறு. முள்ளி-ஓர்செடி.

(உசரு)

மணலெடுத்தவனெருக்கடைவகுத்திதுவுனக்
குணவெனத்தொழுதிழைத்தாடுநாளுமையிடக்
கணபணச்சடிவிபேரருளொடுங்கருதுற
வினைமருப்பேறுகைத்தினிதெழுந்தருளினான்.

(இ - ள்.) சிறுமணல்களையெடுத்து அங்குள்ள எருக்கிலையில்வைத்து, இதுதான் உனக்கு ஆகாரமெனப்பணிந்து, இவ்வாறு புரிந்து வினையாடும் நான்களில், உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடையவரும், சர்ப்பத்தை யணிந்த சடையை யுடையவருமாகிய சிவபெருமான், சிறந்த திருவருளுடனே திருவுள்ளங்கொண்டருளி, இரண்டுகொம்புகளையுடைய இடபத்தின்மீதாரோகணித்து இனிமையுடன் எழுந்தருளினார். எ - று.

அச்சிறுவன் நட்டசிறுகல்லே சிவலிங்கமாகவும்அவனினேத்தணிந்தகுழைசேறே சந்தனமாகவும் அவனெருக்கிலையிற்படைத்த மணலேதிருவமுதாகவும் அங்கீகரித்தெழுந்தருளினரென்க. (உசரு)

மைந்தனைக்கருணையான்மருவுறத்தழுவிரீ
தந்தவற்புதமெமக்கெனவுரைத்தனவன்
சிந்தையிற்களியின்வைத்திடுசிலைச்செழுமணிச்
சுந்தரச்சோதிபெற்றிடவளித்துதவினான்.

(இ - ள்.) அச்சிறுவனைத் திருவருளால்அணைத்துக்கொண்டு, நீ கொடுத்தவைகளனைத்தும் எமக்கற்புதமாயிற்றென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். அச்சிறுவன் மனக்க

ளிப்புடனே தாபித்த அச்சிறுகல், உயர்ந்தமாணிக்கத்தின் அழகிய பிரகாசம்பெறும்படி வரட்பாலித்தனர். ஏ - று.

அளித்துதவினை ஒரு சொன்னீர்மைத்து.

(உசஎ)

அவனடுக்கியசிலைக்கோபுரத்தயன்மதிட்
கவரொளிக்கதிர்மணிக் குலமெனக் கருதுமுக
குவைநிதிக்கிழவனிற்போதிநிதிக்குவையெலா
மியனுறப்பெறவளித்துதவினாநிறைவனே.

(இ - ள்.) அச்சிறுவனடுக்கிய சிறுகற்களாலாகிய கோபுரத்தின்பக்கத்தில் மதி
லொன்று ஏனைய பிரகாசங்களை மழுங்கச்செய்யத்தக்க ஒளிபடைத்த இரத்தினக்
கூட்டங்களென்று, சொல்லும்படியாகவும் யாவரும் நினைக்கின்ற மூன்று நிதிக்குவை
களைப்படைத்த குபேரனைப்போலப்பொருந்திய நிதிக்குவியல்களனைத்தும் இச்சிறுவ
னடையும்படியாகவும் சிவபிரான் திருவருள் பாலித்தனர். ஏ - று.

மூன்று நிதிகளாவன:—சங்கநிதி பதமநிதி சிந்தாமணி. ஏ-அசை. (உசஅ)

என்னையாளீசனப்புதல்வனாலெய்துமத்
துன்னருங்கோயிலுட்சோதிமாமயமென
மன்னினானுலகுளோர்மாலவெண்கவிகையோர்
பன்னுமாதவமுனித்தலைவரும்பரசினார்.

(இ-ள்.) என்னை அடிமையாகவுடைய அச்சிவபெருமான், அச்சிறுவனாலுண்டா
கிய அச்சிற்றாலயத்தினுள்ளே, சிறந்த சோதிமயமாக வீற்றிருந்தருளினர். அச்சிவ
லிங்கப்பெருமானே நிலவுலகிலுள்ளவர்களும் வெற்றிமாலையும் வெண்கொற்றக் குடை
யை யுடையவர்களும் யாவரும் துதிக்கின்ற சிறந்தவமுடைய முனிசிரேட்டர்களும்
துதித்தார்கள். ஏ - று.

மானிடர்களும் அவர்களிலுயர்ந்த அரசர்களும் அவர்களினுமுயர்ந்த முனிசிரே
ட்டர்களும்பணிந்தார்களென முறைமையாகக்கூறினமையுய்த்துணர்க. பரசுதல்-துதி
த்தல். அரசர்களும் முனிவர்களும் மானிடரேயாயினும் பொருட்செல்வத்தாலுயர்ந்
தோர் அரசரும் அருட்செல்வத்தாலுயர்ந்தோர் முனிவருமாகலின் முப்பகுப்பாக்கின
ரென்றறி. (உசக)

நின்னுடைக்குலமுதர்கிளையுளாய்நெடுகிலம்
பன்னுசர்நந்தகோபாலன்வந்தவதரித்
தன்னவன்பாறுந்துளவினாவதரித்
தின்றிறீர்பெருவளம்பெறுதயென்றேத்தினார்.

(இ - ள்.) அம்முனிவர்கள், அச்சிறுவனைநோக்கி, உனது குலமுதல்வர்களாகிய
சுற்றத்தினருள்ளே, நெடியநிலவுலகம் துதிக்கத்தக்க சிறப்புடைய நந்தகோபாலன்
என்பவன் வந்து அவதாரஞ்செய்து, அவனிடத்திலே பரிமளம்வீசும் துளபமாலே
யுடைய கண்ணபிரான் அவதாரஞ்செய்து, அதனாலே துன்பமற்றடேர்ப்ப மடைவா
பென்றுவாழ்த்தினார்கள். ஏ - று.

நீ செய்த சிவபூசாவிசேடத்தினாலே உனதுகுலம் முழுவதும் எக்காலத்தும் அழி
யாத சிறப்புடையச்செய்து பேரானந்த மடைவாயென்றவாறு. (உரு)

இற்றைநாண்முதலுனக்கிடுகுறிப்பெயர்கெடச்
சொற்றனஞ்சீகரன்பெயரெனச்சொல்லினர்
மற்றைமைந்தனையடிக்கடிதொழாவாழ்த்தினர்
பொற்றடம்புவியுளோர்முனிவரும்போயினர்.

(இ - ள்.) அன்றியும் இன்றையத்தினம் முதலாக உனக்குவழங்கிவரும் இடுகுறிப்பெயர் நீங்கும்படி, காரணப்பெயராகச் சீகரன் என்று பெயரிட்டோமெனக்கூறினார்கள். மேலும் அச்சிறுவனை அடிக்கடி பணிந்து துதித்தார்கள். அதன்பின் அழகும் விசாலமுமுடைய அவ்வூராரும் முனிவர்களும் தங்களிடஞ்சென்றார்கள். எ - று.

இத்தனைநாளாய் வழங்கியது இடுகுறிப்பெயர். அதாவது காரணமில்லாதது. இப்போது நாக்களிட்டது காரணப்பெயரென்பார், “இற்றைநாண்முதலுனக்கிடுகுறிப்பெயர்கெடச் - சொற்றனஞ்சீகரன்பெயரெனச்சொல்லினர்.” என்றனர். சீகரன் என்பது சம்பத்தைக்கொடுப்பவன் என்னும் பொருள்பயத்தலானும், இவனால் அக்குடும்பத்திற்கும் குலத்திற்கும் சம்பத்துவிளைந்தமையானும் காரணப்பெயராயிற்றென்க. சீ-சம்பத்து. இதுவே வடமொழியில் ஸ்ரீ என வருவது. (௨௩௧)

சீகரப்பெயருடைச்சிறுவனுந்திரைபொருஞ்
சாகரப்பெருநிலப்பலவளந்தழுவின
னுகரத்தின்பழுற்றனுபவீத்தணிபிறைச்
சேகரச்சடிவிதென்கயிலைசென்றண்மினான்.

(இ - ள்.) சீகரன் என்னும் பெயர்ப்படைத்த அச்சிறுவனும், அலைகள் மோதும் கடலார் குழப்பட்ட பெரிய நிலவுலகத்துள்ள பல செல்வங்களையும் பெற்று இன்பத்திற்குமைவிடமா யிருந்ததுபவித்து, அழகிய சந்திரசேகர சடாதாரராகிய சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கும் தென்கயிலைக்குப்போயடைந்தான். எ - று.

ஆகாரம்-உறைவிடம்.

(௨௩௨)

கலநிலைத்துறை.

நெறித்தபுன்சடைநிலவணிசென்னியோன்பெருமை
யறிந்துசெய்குநர்பெறுவமற்றாங்கவனல்லாற்
பிறிந்துறப்பிரித்துரைக்குநர்யாவரேயறப்பாற்
செறித்தசிந்தையாயென்றனருந்தவச்செல்வன்.

(இ - ள்.) நெறிப்போடு கூடிய சிறுசடையினிடத்து மூன்றும்பிறையணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிமையை யுணர்ந்தியற்றுவோரடைபிற் பேறுகளை, அச்சிவபிரானேயன்றிப் பாகுபாடுபெறும்படி வகுத்துரைப்பார் யாவர்? தரும மார்க்கத்திலுழந்திய சித்தமுடையவனே! என்று சிறந்த தபோநிதியாகிய பாரத்து வாசமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

மற்று - அசை. அபுத்தியூர்வமான சிவபுண்ணியங்கட்கே இத்தகையபேறுகள் வாய்க்குமாயின், புத்தியூர்வமான சிவபுண்ணியங்கட்குக் கிடைக்கும் பேற்றைச்சொல்ல யார்தரமென்பார், “அறிந்துசெய்குநர்பெறுவமற்றாங்கவனல்லாற் - பிறிந்துறப்பிரித்துரைக்குநர்யாவரே.” என்றனர். “ஈங்கெம்பரமனிடமுந் தோர்யாவரையுந் - தாங்குங்கருணத்தலைவனெனுந்தகைமை - பாங்கொன்றியாதிழைத்தவருச்சீனயாற் -

நீங்கின்புலேச்சுக்கருளத்தெளிந்தோமே.” என்னும் பிரமோத்தரகாண்டத்திருவிருத்தத்தானுந்தெனிக. (௨௫௩)

முனிவரேழ்வரும்வரன்முறைசிவ்வழிமொழிந்தார்
கனியுமன்பினன்கட்புனலரும்புறக்கனிந்தா
ளினியசொல்லிமற்றாங்கவர்ப்பணிந்துறவிரங்கிப்
புனிதமாதவருளநெகிழ்ந்தாசிகன்புகன்றார்.

(இ - ள்.) சத்தமுனிவர்களும் வரிசையாக இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தனர். கனிவுற்றமெய்யன்புடைய அவ்வரசுபுத்திரி கண்களில் ஆந்தரீர் துளிக்குப்படி மனமுருகினவளாய், உபசாரவார்த்தைகளைக்கூறி அம்முனிவர்களைத் தொழுதலும், துய்மையினராகிய அம்முனிவர்கள் திருவுளமிரங்கி மனங்கனிந்துஆசீர்வதித்தார்கள். எ - று.

மற்று-அசை. திருவுளமிரங்குதல் பொதுவும், உளநெகிழ்தல் சிறப்புமாகலின் இவ்விரண்டையுமொருங்கமைத்து, “இரங்கிப்புனிதமாதவருளநெகிழ்ந்து.” என்றனர்.

ஏறுமால்விடையெம்பிரான்நிருவருளெய்தி
யூறுநீங்கியசெல்லியாய்ப்பெருவளனுவந்து
சீறருஞ்சிவபுண்ணியத்தொழுதுதியென்ற
ராறறிந்தநூலந்தணத்தருந்தவரகன்றார்.

(இ - ள்.) வேதாகமமார்க்கங்களையுணர்ந்த அந்தணத்தன்மைவாய்ந்த அருமையான தவமுடைய சத்தமுனிவர்களும், பெரிய இடபத்தை யூர்ந்தருளும் ஏமது சிவபிரான் திருவருளைப் பூரணமாகப்பெற்று, இடையூறகன்ற செல்வமுடையவளாய் விசேடபோகங்களை யறுபவித்து, சிறப்புற்ற அருமையாகிய சிவபுண்ணியமார்க்கத்தில் நடக்கக்கடவாயெனத் திருவாய்மலர்ந்து அங்குநின்றும் நீங்கினார்கள். எ - று.

எவ்வுயிர்களிடத்தும் தண்ணருளுடையே அந்தணத்துவமாதலின், “அந்தணத்தருந்தவீர்.” என்றார். இதனை, “அந்தணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்செந்தண்மைபூண்டொழுகலான்.” என்னுந் திருக்குறளுரையானுந் தெனிக. சீரரும் எனற்பாது எதுகைகோக்கிச் சீறரும் எனநின்றது. பொருட்செல்வமானது ஈட்டுங்காலமுதலுழிக்குங்காலம்வரையில் ஒவ்வோர்காலத்தும் இடையிடையே பலபல துன்பங்களையுடையதாகலின், அருட்செல்வமுடையோர்க்கத்தகைய இடையூறுவாய்க்காதென வுணர்ந்துவான், “எம்பிரான்நிருவருளெய்தி-யூறுநீங்கியசெல்லியாய்.” என்றனர். பொருட்செல்வம் இடையிடையே துன்பமுடையதென்பதை, “இன்னறமும் பொருளையீட்டுதலுந்துன்பமே- பின்னதனைப்பேணுதலுந்துன்பமே - யன்ன-தழித்தலுந்துன்பமேயந்தோபிற்பா- லிழத்தலுந்துன்பமேயென்.” என்னும் வெண்பாவானுமுணர்க. (௨௫௪)

திருந்துமாதவருரைத்தனவுளத்தொடுஞ்செறித்தான்
முருந்தவாணகைக்குடாரிமுன்னையிற்றுகுழந்துருகிப்
பெருந்தடந்திரைநெடுநிலப்பேரறம்வளர்த்தா
டருந்தவக்கொழுந்தனையளால்வளர்த்ததுதரும்,

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய சத்தமுனிவர்களும் திருவாய்மலர்ந்தவற்றை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, மயிலிறகிழைக்குருத்துப்போன்ற ஒளியுள்ள தந்தங்களை

யுடைய அவ்வரசபுத்திரி, முன்னையினும் விசேடமாக மனநெகிழ்ந்துருகி, பருத்து விசாலித்த அலைகளையுடைய கடலாற்குழப்பப்பட்ட பெரிய நிலவுலகத்திற் சிறந்த தருமங்களை வளர்த்தாள். தவத்தின்கொழுந்தையொத்த அவ்வரசபுத்திரியால் உலகத்தில் தருமம்வளர்ந்தது. எ - று.

அம்முனிவர் வாக்கியங்களைச் சதாமனதில் நினைத்துக்கொண்டிருந்தமையின் முன்னையினும் மனநெகிழ்ந்துருகினுள்ளன. (௨௩௫)

ஆலயம்பலவமைத்தனடிருக்குளமமைத்தான்

மாலே நந்தனவனமெலா மொருங்குறவகுத்தா

ளோலிமும்புனற்கூவலுமெம்பிராற்குவப்பக்

காலையங்கதீர்புரைமணிக்கலன்களுமளித்தான்.

(இ - ன்.) அவ்வரசபுத்திரி சிவாலயங்கள் பலவற்றைப்புதுக்கினான், அவ்வாலயங்கள்தோறுமுள்ள திருக்குளங்களையும் அவ்வாமே புதுக்கினான், அக்குளங்களினருகிலுள்ள வரிசையான நந்தவனங்களினைத்தையும் சத்திக்கின்ற நீர்நிறைந்துள்ள திருமஞ்சனக்கூவங்களையும் ஒன்றாகப்புதுக்கினான், எமது பெருமானுக்குத் திருவுளமகிழுமாறு, அதிகாலையில் உதயமாகும் இளஞ்சூரியனையொத்த நிறமமைந்த இரத்தினங்கள் பதித்த ஆபரணங்களையுந் தந்தனன். எ - று.

மாலே நந்தனவனமெலா மோலிமும் புனற்கூவலு மொருங்குற வகுத்தாளெனக் கூட்டுக. உதயசூரியன் செந்நிறமாதலின் அந்நிறமமைந்த மாணிக்கங்கள் பதித்த ஆபரணங்களென்பார், “காலையங்கதீர்புரைமணிக்கலன்.” என்றனர். (௨௩௭)

செஞ்சடைப்பாற்கினிதுறத்திருவிழாப்பலவு

நெஞ்சுறக்கனிந்தொருகுறையிலெனநிரப்பி

மஞ்சறுங்குழல்வேடமெப்ப்பொருளிலர்வருங்கா

லஞ்சிறெஞ்சழிந்தலமருந்தன்மையளானான்.

(இ - ன்.) சிவந்த சடையையுடைய சிவபிரானுக்குவப்புறுமாறு பலவித்திருவிழாக்களையும், மனமுழுதும் கனியும்படி யாதோர் குறையில்லையென்று சொல்லும் வண்ணம் முடித்து, மேகநிறமமைந்த கூந்தலையுடைய அவ்வரசபுத்திரி, சிவபிரான் திருவேடமுடையவர்களாய் உண்மைத்தன்மையற்றவர்கள் வந்தபோது, அச்சத்துடனே மனமுடைந்து சுழற்சியுறுத்தன்மையுள்ளவளாயினன். எ - று.

தாங்களணிந்துள்ள சிவவேடத்திற்குப்பொருந்த உண்மையில்லாவிடத்து, அவர்களைக்காணும்போதே, வேடத்தைநோக்குங்காற்றாவிடக்கவும் மனம்வராடல், அவர்கள் பொல்லாமையை நோக்குங்காற் பூஷிக்கவும் மனம்வராடல்அச்சமுற்று மனமுண்டு சுழன்றானென்பார், “வேடமெப்ப்பொருளிலர்வருங்கா - லஞ்சிறெஞ்சழிந்தல மருந்தன்மையளானான்.” என்றனர். இவ்வாறு மச்சங்கொள்ளுத லன்பர்க்கியல்பென்பதை, “தகைவிழாப்பழியுமஞ்சேன்சாதலைமுன்னமஞ்சேன் - புகைமுகத்தெரிகைவீசிப் பொலிந்தவம்பலத்துளாடு - முகைநகைக்கொன்றைமாலேமுன்னவன்பாதமேத்தி - யகநெகாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாதே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர் வாக்கானுமறிக. (௨௩௮)

இனிச்செயப்படுதருமமொன்றில்லெனயாவும்

கனித்தசின்தையினிரப்பினெள்கருமவேர்க்கோவான்

பணிப்பசும்பிறைக்கண்ணியோன்றனையுளப்படுத்தித்
தனித்தயோகமுஞானமுந்தழைத்தனடையல்.

(இ - ள்.) இனிமேற்செய்யப்படவேண்டிய தருமமொன்றுமில்லை யென்னும்
படி, தனது வினையின்வேரறுக்குமாறு தருமங்களனைத்தையும் கனிவமென்த மனத்
துடன் செய்துமுடித்தனள். குளிர்ச்சியையுடைய இளம்பிறையாகிய மாலையைத்
தரித்த சிவபிரானை மனத்திந்தியானித்து, ஒப்பற்ற யோகத்தினும் ஞானத்தினும் அவ்
வரசுபத்திரி மேன்மையுற்றனள். எ - று. (௨௫௬)

அளவறும்பெரும்பயனுகர்ந்தாடிருந்திரைநீர்
வளைநிலத்தினூழ்பிற்படவைகனித்தொழித்துக்
கிளைமணித்தனிமானம்ச்சிறந்தனள்கெழுமித்
தளையமிழ்த்தண்பூமழைபொழிதரச்சார்வாள்.

(இ - ள்.) எல்லையற்ற பெருஞ்செல்வங்களை யனுபவித்து, அசைந்துகொண்
டிருக்கும் பெரிய அலைகளையுடைய கடல்கூழ்ந்த நிலவுலகத்தி லிருக்கவேண்டிய
வினைப்பயன் கழியத்தக்க நாள்களைக்கழித்துநீக்கி, கூட்டமாகிய இரத்தினங்கள்பதி
த்த விமானம்தூர்ந்து சிறப்புற்றவளாய் மேன்மையடைந்து, இதழ்களலர்ந்த குளிர்
ச்சியமைந்த மலர்மழை பொழியும்படி செல்கின்றனள். எ - று.

வினைப்பயனுகர்தற்குரியது நிலவுலகமாதலின் அப்பயனனுபவிக்குங்காலங்கள்
கழியும்வரையிங்கிருந்து, அக்காலமுடிவிற்கென்றனளென்பார், “நிலத்தினூழ்பிற
்படவைகனித்தொழித்து.” என்றும், பலவகை இரத்தினங்கள் பதித்த விமானமென்
பார், “கிளைமணித்தனிமானம்.” என்றும் கூறினர். (௨௬௦)

கண்களாயிரம்பொறுத்தவன்கற்பகநாட்டுப்
பண்கொண்மென்சிறுகுதலையராகுபார்த்தெடுப்ப
வெண்கொண்மாதவர்முனிவரரிமையவரியாரும்
விண்கொண்மாமணிமானமுற்றயலுறமேவ.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்களைத்தாங்கிய இந்திரனது கற்பகநாட்டின்கண்ணுள்ள,
இசையமைந்த மெல்லிய அற்ப மழலைச்சொற்களையுடைய ஆரம்பையர் சாமரம் எடு
த்துவீசவும், யாவரும் மதிக்கத்தக்க பெருந்தவசிகளும் முனிவர்களும் தேவர்களை
வரும் மேன்மையுற்றுச்சிறந்த இரத்தினங்கன்பதித்த விமானத்தைக்கிட்டிப் பக்கத்
தில் வரவும். எ - று.

கற்பகநாடு - தேவலோகம். ஆகு - சாமரம்.

(௨௬௧)

பல்லியக்குவைவரதிரமலைப்புறப்பயில
மெல்லியற்குளதோழியரெதிர்வரவிரைக்கும்
புல்லிதழ்க்கமலாலயனரிபொடும்போற்றத்
தொல்லேவானவன்கயிலைபுக்கிருந்தனடோகை.

(இ - ள்.) பலவாத்தியக் கூட்டங்களும் அட்டிசைகளும் ஆதிரும்படி கோ
ஷிக்கவும், அவ்வரசுபத்திரிக்குள்ள தோழிமார்கள் எதிரேவரவும், வாசனை கமழும்
புறஇதழ்களைப்படைத்த தாமரையையேகோயிலாகவுடைய பிரமன் திருமாலுடனே

துதிக்கவும், மயில்போலும் சாயலமைந்த அவ்வரசுபுத்திரி புராதனராசிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கயிலையைச்சேர்ந்திருந்தனர். எ - று.

இவளது புண்ணியவிசேஷத்தாற்றன்றோழிமார்களுடனே கயிலையையடைந்தாளென்பார், “மெல்லியற்குளதோழியரெதிர்வா.” என்றனர். (உ௬௨)

ஊழியாயிரமாயிரம்பிற்படவொருங்கே
வாழிவானவன்கயிலைவீற்றிருந்தனன்மகர
யாமெனுஞ்சிறுகுதலையாளிருவர்க்குமெட்டாச்
சூழநூபுரப்பங்கயச்சேவடிதுயின்றான்.

(இ - ள்.) மகரயாழைப்போன்ற இசையமைந்த மெல்லிய மழலைச்சொற்களையுடைய அவ்வரசுபுத்திரி, அவ்விறந்த ஊழிகாலங்கள் கழியுமளவும் சிவபிரானெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கயிலைப்பதவியில் வீற்றிருந்து, திருமால் பிரமன் என்னும் இருவராலும் காணாதற்கரிய கிண்கினியணிந்த தாமரைபோன்ற அப்பெருமானது திருவடியின்கண் ஆனந்தநித்திரைபுரிந்தான். எ - று.

பேரியாழ் சகோடயாழ் செங்கோட்டியாழ் மகரயாழ் என்னும் நால்வகையாழ்களினுள் மகரயாழே சிறந்ததாகலின், “மகரயாமெனுஞ்சிறுகுதலை.” என்றும், அனேககாலம் கயிலைப்பதவியிலிருந்தாளென்பார், “ஊழியாயிரமாயிரம்பிற்பட” என்றும் கூறினர். ஆனந்தநித்திரை என்றதை, “சினந்தனையற்றுப்பிரியமுந்தானற்றுச்செய்கையற்று - நினைந்ததும்புறுநினையாமையுற்றுநிச்சிந்தனையுத்தனந்தனியேயிருந்தானந்தநித்திரைதங்குகின்ற - வனந்தலிலென்றிருப்பேனத்தனேகயிலையத்தனே.” என்னும் வெண்காட்டடிகளார் வியன்வாக்கானுமறிக. ஆயிரமாயிரமென்ப திண்டு பலவென்னும்பொருட்டு. வாழி - அசை. (உ௬௩)

தொகுத்தவார்சடையருந்தவச்சூத்தனோம்மடந்தை
வகுத்தபாகத்தன்புண்ணியம்வான்முறைவழங்கப்
பகுத்துணர்ந்தனர்முனிவர்புளகமெய்பனித்தா
ருகுத்தகட்புனலரும்புறவன்புமிக்குவந்தார்.

(இ - ள்.) கூட்டமாயிருக்கும் நீண்ட சடையையுடைய அருமையான தவம் புரிந்துள்ள சூதமுனிவர், ஒப்பற்ற உமாதேவியை ஓர்பாகத்தினுடைய சிவபிரானுக்குரிய சிவபுண்ணியங்களைக் கிரமப்படி யுரைத்தருள், அதுகேட்ட கைமிசாரணிய முனிவர் பாகுபாட்டுடன் தெளிந்து சரீரம்புளகித்துக்குளிர்த்து ஆனந்தபாவம் கண்களில் ததும்பும்படி பேரன்போங்கிக் களித்தார்கள். எ - று.

உணர்ந்தனர்-பனித்தார்-முற்றெச்சங்கள். மெய்யன்பர்கள் அன்புமேலீட்டால் முகமெல்லாம் ஆனந்தக்கண்ணீர் முத்துப்போலரும்பவும் கைகள் கிரமேற்றுவியவும் மனமானது நெக்குவிட்டுருகவும் பரவசமாதலியல்பாகலின், “உகுத்தகட்புனலரும் புறவன்புமிக்குவந்தார்.” என்றனர். இதனை, “முகமெலாங்கண்ணீர்முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகிழ்ப்ப- வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ- நிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றொன்செய்கோவேழை - சுகமெலாம்பெறநல்லருளுதரமாச்சமைந்தோய்.” என்று தாயுமானார் திருவாக்கானுமறிக. (உ௬௪)

இந்தியங்கடந்தொருவழிப்புலனிறுத்தியலு
முந்தைமாதவச்சூதமா முனிவரன்முதன்மை

தந்தமாதவத்தலைவிர்காணிவணிசடி லத்

தெந்தைபுண்ணியமின்னமுங்கேண்மினென்றிசைப்பான்.

(இ - ள்.) இத்திரியங்களை நிக்கிரகித்து ஐம்புலன்களை யொருவழிப்பட நிறுத்தி, அதனற்பொருந்திய புராதனமான டெருந்தவமுடைய சூதமாமுனிவர், முதன்மை பெற்ற டெருந்தவத்தலைவர்களே ! மூன்றாம்பிறையணிந்த எமது பிதாவாகிய சிவபிராணக்குரிய சிவபுண்ணியப்பயன்களை இன்னுங்கேட்பீர்களாகவென்று திருவாய்மலர் கின்றனர். எ - று.

இத்திரியங்களை நிக்கிரகிக்காவழி புலன்களொருப்படாமையின் தவங்கைகூடா தென்றணர்த்துவான், “ இத்தியங்கடந்தொருவழிப்புலனிறுத்தியலு - முந்தைமாத வம்.” என்றனர். இதனை, “இத்திரியவயமயங்கியிறப்பதற்கேகாரணமா - யந்தரமே திரிந்துபோயருநரகில்வீழ்வேற்குச்-சிற்தைதனைத்தெளிவித்துச்சிவமாக்கியெனையான் ட - வந்தமிலாவானந்தமணிகொழில்லுகண்டேனே.” எனவும், “சிற்தனைநின்றனக் காக்கிராயினென்றன்கண்ணினையின்றிறுப்பாதப்போதுக்காக்கி - வந்தனைபுமம்மலர்க் கேயாக்கிவாக்குன்மணிவார்த்தைக்காக்கியைம்புலன்களார - வந்தெனையாட்கொண்டு னேபுகுத்தவிச்சைமாலமுதப்பெருங்கடலேமலையேயுனைத் - தந்தனைசெந்தாமரைக் காடனையமேனித்தனிச்சுடரேயிரண்டுமிலித்தனியனென்கே.” எனவும்வரும் மணிவா சகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானுமறி, (உசுரு)

வேலிரீணதியுடுத்தனவிராடநாட்டகத்து

மாலையிஞ்சிசூழ்கிடந்தசீமந்தமாநகரத்

தாலுநான்மறைக்குலத்துளன்குரவன்னவன்பாற்

பாலனென்னவந்துதித்தனன்மிருகனோர்புறன்.

(இ - ள்.) பெரிய ஆளுனது வேலிபோலச்சூழ்ந்துள்ள விராடமென்னும் நாட் டிலே, மாலையையொத்து மதில்கூழ்த்திருக்கும் சீமந்தமென்னும் சிறந்தநகரத்தில், சத்திக்கின்ற நான்கு வேதங்கட்குரிய பிரமகுலத்துதித்தவனும் ஆசிரியனுள்ளவ னுமாகிய ஓர் வேதியனிடத்தில் மிருகத்தன்மையமைந்த ஓர் துட்டன் புத்திரகை வந்து பிறந்தனன். எ - று.

வேதங்கள் எழுதாக்களவியென்னும் பெயருடைத்தாய்ச் சத்தமாத்திரமாய்ச்சீர வணத்தினலேயே முற்றும் கிரகிக்கக்கூடியதாகலின், “ஆலுநான்மறை” என்றனர். வேதங்களை இவ்வாறுகூறுதலியல்பென்பதை, “ஆலுமறைசூழ்கயிலையின்கணருள்செ ய்த - சாலுமொழியால்வழிதடுத்தடிமைகொள்வான் - மேலுறவெழுந்துமிகுமூற வகழ்த்து - மாலுமிருவர்க்குமரியாரொருவர்வந்தார்” என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவாக்கானுமறி (உசுசு)

முலைவிலைப்பொதுமங்கையர்முலைமுகமுயங்கிந்

கலைவரம்பிகந்தாரிருட்களவழிநடப்பா

னல்கினெட்டிலையரம்பைசூழ்புட்கரத்தகன்றான்

குலைநெடும்பழங்கவர்ந்துவேசையர்க்கெனக்கொடுப்பான்.

(இ - ள்.) கொங்கைகளுக்காக விலைவாங்குகின்ற பரத்தையர் தனங்களில்தழுவி நூல்களின் வரம்பைக்கடந்தவனாய், நிறைந்த இருளில் கள்ளமார்க்கமாகத்திரிவான், அவன் ஓர்வான் அளவற்ற நீண்டஇலைகளையுடைய வாழைமரங்கள்சூழ்ந்துள்ள புட்கர

மென்னும் தேசத்திற்குப்போனான். அங்கும் நீண்ட கனிகணிறைந்த வாழைக்குலைகளைத்திருடிக்கொண்டுபோய்ப் பரத்தையர்களுக்குக் கொடுத்தவருவான். எ -று.

தனங்களைக்காட்டிக் காழகரை மயக்கித் தனங்களைப் பறித்தல் பரத்தையரியல் பாகலின், “மூலவிலைப்பொதுமக்கையர்.” என்றார். இதனானன்றோ அவர்கட்கு விலைமாதரென்னும் பெயரும் வழங்குகின்றது. தனங்களாலே காழகர் மயங்குதலை, “உழைதருநோக்கியர்கொங்கைப்பலாப்பழத்தியினொப்பாய் விழைதருவேனைவிடுதிகண்டாய்விடினவேலைநஞ்சன் - மழைதருகண்டன்குணமிலியானிடன்றேய்மதியன் - பழைதருமாபரனென்றென்றறைவன்பழிப்பினேயே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக.

(2௬௭)

இருளினொன்றுவைத்திருந்தனரிவன்செலநோக்கித் திருகுவெஞ்சினத்தெழுந்தனர்சென்றுறப்பிடித்தார் பொருபுயங்குளிற்றுறப்பிணித்துடன் கொடுப்போர் வெருவுறுத்தினர்வெண்குடைவேந்தன்முன்விடுத்தார்.

(இ - ள்.) அவன் வந்து திருமிகின்ற இருட்காலத்தில் உளவுவைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களாய், இவன் போவதைப்பார்த்து முடுகிய கடுக்கோபத்துடன் ஒடிப் போய் அவனைச்சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். போர்புரிதற்குரியஅவனுடைய தோள்களாறுந்துவிடத்தக்கதாய்க்கட்டி இழுத்துக்கொண்டோனார்கள். அச்சப்படுத்திச் சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அரசனுக்கு முன்பாகவிட்டார்கள். எ -று.

ஒற்று-உளவு. வெருவருத்தினர் என்பாடமோதி, வெருவருத்தினர் என்பாலது செய்யுளியைசேர்த்து வெருவருத்தினர் எனநின்றதெனக்கொண்டு, அவனச்சுறும்படி இம்சித்தார்களென்ப பொருள்கூறுவாருமுளர். ஒற்று-உளவு என்பதை, “ஒற்றிற்றெரியாகிறப்புறத்தோர்துமெனப்-பொற்றோடுணையத்திரிதந்துங்-குற்ற-மறிவரிதென்றஞ்சுவதேசெக்கோன்மைசென்று - முறையிடினுங்களாமையன்று.” என்னும் குமரகுருபரசுவாமிகள் திருவாக்கானுமுணர்க.

(2௬௮)

அன்னவன்பணிவிரற்றுணித்தகற்றினரவனைப் பின்னும்க்களவொழிந்திலன்பெருங்குடைவேந்தன் கன்னிமாமதிலேறியக்கோயிலுட்கதலிப் பொன்னிறக்குலைதடித்தன்னெடுத்தயல்போவான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் கட்டளையினால் அக்கள்வனுடைய விரல்களைத் துண்டித்து ஒட்டிவிட்டார்கள். அதன்பிறகும் அவன் அக்களவையொழிக்காதவனாய், பெரிய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அவ்வரசனது காவலுள்ள சிறந்தமதினமீதிலேறி, அவ்வரண்மனையிலுள்ள வாழைமரத்தின் பொன்னிறமமைந்த குலையெட்டியெடுத்துக்கொண்டு வெளியேபோகின்றான். எ -று.

கன்னி-காவல். வாழைப்பழக்குலை மாற்றுயர்ந்த பொன்னிறமமைத்திருந்தலியல் பாகலின், “கதலிப்பொன்னிறக்குலை.” என்றனர்.

(2௬௯)

மானகர்ப்புறக்காவலரவனைவல்லிருளிற் போனபோக்கடிதுருவினர்போதலுங்காண வேனைமாக்குலையிவர்க்கெனவாடசேச்சுரர்மு னுனசந்நிதியெறிந்துசேறலும்பிடித்தசைத்தார்.

(இ - ள்.) பெரிய அந்நகரத்தின் வெளிக்காவலாளர்கள், பேரிருட்டிலே அக் கள்வனைப் பிடிப்பதற்காக அவன்சென்ற காலமுடியத்தேடிக்கொண்டு போனபோது, அக்காவலாளர்களை அவன்கண்டு, அந்தப்பெருங்குலை இவர்க்கே யற்பணமென்று, தனக்கெதிரில் இருக்கின்ற ஆடகேச்சரர் சந்நிதியில் வீசிக்கிட்டவும், அவர்கள் பிடித்துக்கட்டினார்கள். எ - று. அசைத்தல்-கட்டெதல். (௨௭௦)

கட்டுறப்பிணித்தொருதனிக்கவிகையோன்றிருமுன்
விட்டுறக்கழல்வேந்தன்வெஞ்சினத்தொடுவிளம்ப
முட்டறுத்தனர்கரத்தொடுகாலதன்முடிவீற்
பட்டொழிந்தனன்றென்றிசைப்புலத்துளொர்படர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கட்டுகளமுத்தக்கட்டி ஒப்பற்ற ஏகசக்ராதிபதியாகிய அவ்வரசன் முன்னே விட்டவுடனே, வீரக்கழலணிந்த அவ்வரசன் கடுங்கோபத்துடன் கட்டளை யிடுதலும், அவ்வாறே அக்கள்வனுடைய கைகளுடனே கால்களையும் வெட்டிவிட்டார் கள். அவ்வெட்டுக்காய்த்துடனே துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்திறந்தான். யமபுரத் துள்ள தூதர்கள் வந்தார்கள். எ - று.

கைகளிரண்டும் கால்களிரண்டும் வெட்டினூர்க ளென்பதுணர்த்துவான், “முட்ட டறுத்தனர்கரத்தொடுகால்.” என்றனர். முட்டவறுத்தனர் எனப்பாலது முட்டறுத் தனர் எனச்செய்யுளரிசைக்கிணங்க நின்றுது. வெட்டுக்காய்த்திலேயே வருந்தியிறந் தானென்றுணர்த்துவான், “அதன்முடிவிற்பட்டொழிந்தனன்.” என்றதென்க. தென்றிசைப்புலம் - யமபுரம். (௨௭௧)

மணிக்கயிற்றினுற்றோத்தனர்தோளினில்வாங்கிப்
பிணித்திறுக்கினரிடித்தனர்பெரும்பிடரிடியக்
குணிற்படுத்தெடுத்தெடுத்தனர்தென்புலக்கோவேந்
தணிப்படக்கொடுந்தெடுத்தனர்க்கினவனவனும்.

(இ - ள்.) பாசக்கயிற்றினால் தோள்களாவளைத்துக் கட்டினார்கள், இறுகப்பிடித் துக்கொண்டார்கள், பெரியபிடரொடியும்படி குத்தினார்கள், குறுந்தடிகளைச் சேர்த் தெடுத்துக்கொண்டு அடித்தார்கள். தென்றிசைக்கதிபனாகிய யமராசனிடத்திற்குச் சமீபத்திற் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அவ்யமனும் இவனைப் பார்த்தான். எ - று.

மணிக்கயிற்றினுற் றோளினில்வாங்கித் தளைத்தனர் எனமாற்றுக். குணில் - குறுந்தடி. அணிமைப்பட எனப்பாலது எதுகைநோக்கி அணிப்பட எனின்றது. கோவேந்து ஒருசொன்னீர்மைத்து. (௨௭௨)

நோக்குமந்தகன்சித்திரகுத்தனைநோக்கி
யாக்குபுண்ணியமிவர்க்குளதோவெனவருள
வாக்கினுலவனுரைத்தனமனக்கொடுமறவி
வீக்கிவிட்டனன்றாதரைநோக்குபுவிளம்பும்.

(இ - ள்.) அக்கள்வனைப்பார்த்த யமன் சித்திரகுத்தனைப்பார்த்து, நற்பயனை விளைவிக்கும் சிவபுண்ணியம் இவனுக்குண்டோ வென்றுவினாவ, அச்சித்திரகுத்தன் வாயிறைக்கூறியவற்றை யமன் மனத்துட்கொண்டு, கட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்ட தனது தூதர்களைப்பார்த்துக் கூறுகின்றனன். எ - று.

நம்பயனை வினைவித்துக் கைலைப்பதவியையருள்வது சிவபுண்ணியமாகலின், “ஆக்குபுண்ணியம்.” என்றனர். இதனை, “அறத்தான்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம் - புறத்தபுகழியல்” என்றும், “அறத்தினாலுங்காக்கமுமில்லையதனை - மறத்தலினாங்கில்லேகேடு.” என்றும் வரும் திருக்குறள்களானுமறிக. சித்திரகுத்தன் கணக்குப்பார்த்துப் புண்ணியமுண்டென்று கூறினானெனக்குறிப்பிப்பான், “வாக்கினாலவனுரைத்தனமனக்கொடு.” என்றனர். (உ௭௩)

கரவினாற்பழங்கொடுசெலக்காவலர்கடுகி
விரசுதக்கண்மெவள்விடையவற்கெனப்போட்டா
னரனுவப்புறத்திருமுடிபொதிந்தனரதன
னரகமெய்துறப்பெறுவனென்கெனநவின்ருன்.

(இ - ள்.) கள்ளத்தனத்தால் வாழைப்பழக்குலை எடுத்துக்கொண்டுபோக, அதைக்கண்ட காவலாளர்கள் வேகமாய் ஓடிவந்து நெருங்கப்பார்த்து, இக்குலை வெள்ளை இடபத்தையுடைய சிவபிரானுக்குப் கற்பணமென்றெறிந்தான், அதை அர்ச்சகர்களெடுத்துச் சிவபிரான் களிக்கும்படி அப்பெருமான் திருமுடியில் சாத்தினார்கள், ஆகையால் இவன் நரகமடைவானே விட்டுவிடுவனென்று கட்டினையிட்டான். எ - று.

பழத்தைத் திருமுடிக்குச் சாத்தலாவது - பஞ்சாமர்தஞ்செய்து அபிஷேகித்தல். விரசுதல் - நெருங்கல். (உ௭௪)

இறுக்குபாசம்விட்டவிழ்த்தனரென்னையாளுடைய
முறுக்குபுன்சடைமுக்கணன் கணத்தவார்மொய்த்தா
ருறுத்துமாமணிமானமுய்த்தகன்றனருட்போய்ச்
செறுத்தபேரொளிக்கயிலேபுக்கிருங்கதிசென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வண்ணம் கட்டினையிட்டவுடனே கட்டியிருந்த கயிற்பைப்பிரித்து அவிழ்த்துவிட்டார்கள். என்னையடிமையாகவுடைய முறுக்கோடுகூடிய அம்பசடையைவாய்ந்த திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரானுக்குரிய சிவகணத்தவர்கள் நெருங்கி, சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த விமானத்திலேற்றிக்கொண்டுபோக, அவர்களுடனே போய்ப் பிரகாசங்களனைத்தையும் அழிக்கத்தக்க பெரும்பிரகாசம்படைத்த திருக்கயிலையைடைந்து அப்பதவியில் வீற்றிருந்தான். எ - று.

ஏனைய பிரகாசங்களனைத்தினும் மேம்பட்ட பிரகாசமுடையதென்றுணர்த்துவான், “செறுத்தபேரொளிக்கயிலை.” என்றும், அங்கு அப்பதவியிலிருந்தான் என்றுணர்த்துவான், “இருங்கதிசென்றான்.” என்றும் கூறினர். மொய்த்தனர் - அகன்றனர் - முற்றெச்சங்கள். (உ௭௫)

ஆதிகாலமுற்றருந்தவர்யாவருமடைந்து
போதவிழ்த்தலர்கந்தமாதனமெனும்பொருப்பி
னேதின்மாதவயிழைத்தனரிருத்தலுமெழுந்து
திதின்மாதவக்கண்ணுவமுனியவன்சென்றான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் முன்னோர்காலத்தில் முடிவாகிய அருந்தவம்புரிவோரனை வரும் ஒருங்குகூடி, மலர்கள் இதழ்விண்டு வீசுகின்ற கந்தமாதனம் என்னும் பர்வ எடு

தத்திலே, குற்றமற்ற பெருந்தவம்புரிவோரா யிருந்தபோது, கெடுதிரீங்கிய பெருந் தவமுடைய கண்ணுவமுனிவர் புறப்பட்டு அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளினர். எ - று.

தவங்களின் மேம்பட்ட தவம்புரிவோரென்பார், “முற்றருந்தவர்.” என்றனர். அன்றியும் முடித்தற்கரிய தவமுடையோரெனக் கூறினு மமையும். கண்ணுவமுனி யெழுந்தவன்சென்றான் எனக்கூட்டுக. (உஎசு)

செல்லுமா தவர்க்கருந்தவரெதிர்புகச்சென்று

தொல்லே தான்மொழிவரன்முறையாவையுந்தொகுத்தா

ரொல்லையிற்கொணர்ந்தாசனமிருத்தினருவந்தா

ரொல்லையெத்தலத்திருந் துரீர்வருதிருன்றிசைத்தார்.

(இ - ள்-) அவ்வாறெழுந்தருளிய பெருந்தவசியாகிய கண்ணுவமுனிவர்க்கு, அத்தவசிகளனைவரும் எதிர்கொண்டுபோய், புராதன சாத்திரவிதிப்படி முறைமையா கச்செய்யவேண்டிய உபசாரங்களனைத்தையும்புரிந்தவர்களாய், அதிவிரைவில் அழை த்துவந்து ஓராசனத்தில் எழுந்தருளச்செரிது மனங்களித்து, தேவரீர்எவ்விடத்திலிரு ந்து எழுந்தருளினீரென்று வினவினார்கள். எ - று.

தொகுத்தார் இருத்தினர் உவந்தார் முற்றெச்சங்கள்.

(உஎஎ)

மருவுதாமரைநான்முகனுலகத்துவைகி

வருதுமென்றனுமருந்தவமாமுனித்தலைவ

ரிருகிலத்துமற்றதிசயமுண்டுகொலென்றார்

கருணையோருருப்பெற்றன்னைகண்ணுவன்விளம்பும்.

(இ - ள்-) தாமரையாதனத்தில் வீற்றிருக்கும் சதுர்முகனுடைய சத்தியலோ கத்தில் வசித்திருந்து வருகின்றோம் என்றவளவில், அருமையாகச் சிறந்த தவசிரேஷ் டர்களனைவரும், நிலவுலகத்தில் ஏதேனும் அற்புதமுண்டோ என்று வினவினார் கள், திருவருளே ஓர்வடிவமாயமைந்ததுபோன்ற கண்ணுவமுனிவர் திருவாய்மலர் கின்றனர். எ - று.

மற்று - அசை - கொல் - ஐயப்பொருளில்வந்தது.

(உஎஅ)

சிறந்தமாள்வதேயமொன்றப்பெருந்திருநாட்

டமந்திருந்துகல்யாணியென்றொருருகரதன்பான்

மறந்தருந்தொழில்வயிணவனென்றம்வல்விருளிற்

கறங்கெனச்சுழல்கார்க்கவனென்றுமோரிருவர்.

(இ - ள்-) கிர்த்தியமைந்த மாளவமென்னும் ஓர்நாடுண்டு, வளப்பமுடைய அப்பெரியநாட்டிலே, தருமநெறிதழைத்தோங்கும் ஒப்பற்றகலியாணியென்னும் ஓர்ந கரமுண்டு, அந்நகரத்திலே பாவகிர்த்தியங்களாயுடைய வயிணவனென்றும், அர்த்த ராத்திரியிற் காற்றாடியைப்போன்று சுழன்று கொண்டிருக்கும் கார்க்கவனென்றும் இருவருண்டு. எ - று.

அந்நகரத்திலுள்ளாரனைவரும் அறநெறியையுடையராய் வாழ்ந்திருக்க, இவ்வி ருவர் மாத்திரமே மறநெறியுடையராய் வல்லிருளிற் சுழல்பவராயிருந்தனரென்று குறிப்பிப்பான், “அறந்திருந்துகலியாணியென்றொருநகர்.” என்றனர். உண்டு என் பதுசொல்லெச்சமாக ஆங்காங்குக்கூட்டுக. (உஎக)

மரபினோங்கிபவணிகர்கோத்திரத்துவந்துதித்தார்
 விரவுகூலமுற்றிருந்துதந்தொழில்வினைவிளைப்பார்
 பரவுசெம்பொனிற்படுத்தியசிக்கையர்நிதியோர்
 வரவுநோக்கியன்னவர்க்கொடுதம்மனைவருவார்.

(இ - ள்.) அவ்விருவரும் மரபுகளின் மேம்பட்ட வைசியர்மரபிற் பிறந்தவர்கள், கலந்துள்ள கடைவீதியிற்சேர்ந்திருந்து, தங்கண்மரபிற்குரிய வர்த்தகத்திலே பாவத்தைவிளைப்பவர்கள், விசேடித்ததிரவியத்திற் செலுத்திய மனமுடையவர்கள், தனவந்தர்களின் வருகையைப்பார்த்திருந்து, அவர்களையழைத்துக்கொண்டு தங்கள் வீட்டிற்குவருவார்கள். எ - று.

வருணங்கள் நான்கனுள் முதன்மூவருணமும் வைதிகவொழுக்கமுடைமையின், “மரபினோங்கியவணிகர்கோத்திரம்” என்றும், அனேகவிதக்கடைகள் கலந்திருத்தல் கடைவீதியாகலின், “விரவுகூலம்.” என்றும், வைசியமரபிற் குரிய தொழில் வாணிபமேயாகலின், “தந்தொழில்.” என்றும், வாணிபமுறைமைக்குமாறாகப் பாவம் வளர்ப்பாராகலின், “வினைவிளைப்பார்.” என்றும், பொருளிச்சையால் அப்பாவம் அவர்க்குப்புலப்படவில்லை யென்பார், “பரவுசெம்பொனிற்படுத்தியசிக்கையர்.” என்றும் கூறினர். வணிகர்க்கு வைதிகவொழுக்கமுண்டென்பதை, “ஓதல்புரவிமகமுதலவேள்வியாற்றலடருடற்ற - லீதலரசர்தொழிலியல்பிற்கொடுத்தலோதன்மகமியற்ற - நீதிழுழவுவாணி கமானளித்தல்வணிகர்செயலடுதல் - கோதின்றேவல்செயல்பாகவெச்சம்பின்னோர்க்கெனக்குறித்தார்.” என்னும் கூர்ப்புராணத்திருவிருத்தத்தானும், வாணிபமுறைமை இஃதென்பதை, “வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிபம்பேணிப்பிறவுந்தமபோற்செயின்.” என்னும் திருக்குறளுரையானுந்தெளிக. (உஅ௦)

விருந்தெனக்களித்தன்னவர்க்களவளாய்விளம்பிப்
 பொருந்துபோசனமுதலியவளமெலாம்புரிந்து
 கருங்கொழுந்தெழப்படர்தருகங்குலங்காலை
 யருந்துயிற்சியினங்கவருயிர்செகுத்தழிப்பார்.

(இ - ள்.) அத்தனவந்தர்களுக்கு விருந்திடுவதாக மனக்களிப்புடன் கலந்து கூறி, பொருத்தமாகிய போசனவிசேடங்கள் அனைத்தையுஞ்செய்து, இருட்கொழுந்தோங்கி யெங்கும்பரவுகின்ற இராக்காலத்தில், பெருந்தூக்கத்தில் அத்தனவந்தர்களுயிர்போக்கிக் கொல்லுவார்கள். எ - று.

விருந்திற்குவேண்டுவது முகமலர்ச்சியேயாகலின், “களித்துவிளம்பி” என்றும், அறுசுவையொடுங் கூடிய கறிவர்க்கங்களும் சித்திரான்னங்களும் அபூபவர்க்கங்களும் கனிவர்க்கங்களும் கலந்தமைத்தார்க ளென்பார், “பொருந்துபோசனவளமெலாம்புரிந்து.” என்றும், பேய்களுமுறங்கும் அர்த்தராத்நிரியில் என்பார், “கருங்கொழுந்தெழப்படர்தருகங்குல்.” என்றும் கூறினர். விருந்திற்குவேண்டுவது முகமலர்ச்சியே யென்பதை, “மோப்பக்குழையுமனிச்சமுகத்திரிந்து - நோக்கக்குழையும்விருந்து.” என்னும் திருக்குறளுரையானும், பேய்களும் உறங்கும் அர்த்தராத்நிரியென்பதை, “அரவகல்குலார்பாலாசைநீத்தவர்க்கேவீடு - தருவமென்றளவில் வேதஞ்சாற்றியதலேவன் றன்னைப் - பரவைதன்புலவிதீர்ப்பான்கழுதுகண்படுக்கும்பாறா - ளிரவினிற் றூதுகொண்டொளிணையடிமுடிமெல்வைப்பாம்.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (உஅ௧)

கொன்றுதம்மனைக்குழிபடப்புதைத்தவர்கொணர்ந்த
துன்றுமாநிதிகவர்ந்துபின்றுயிலெழுந்தவர்போற்
சென்றுவாணிபச்செய்தொழில்விளைத்தவணிநுப்பா
ரின்றுகாறுமற்றவர்செயற்குண்டுகொலெல்லே.

(இ - ள்.) இவ்வாறவர்களைக்கொன்று தங்கள் வீட்டிலுள்ள குழியிலே யழுந்
தப்புதைத்துவிட்டு. அவர்கள் கொண்டுவந்த பெருந்திரவியத்தையபகரித்து, அதன்
பின் அதிகாலையில் நித்திரைவிட்டெழுந்தவர்களைப் போன்று, கடைக்குப் போய்த்
தாங்கள்புரியும் வர்த்தகத்தொழிலைச் செய்துகொண்டு அக்கடைவீதியிலிருப்பார்கள்,
இத்தினம்வரையில் அவர்கள் துர்ச்செய்கைக்கோர் அளவுண்டோ? எ - று.

வேறிடத்துப்புதைக்கிற பலர்க்குந்தெரிந்து தங்களுக்குத்தண்டனை நேருமென
க்கருதி, ஒருவருமறியாவண்ணம் புதைத்துவிடுவார்களென்பார், “தம்மனைக்குழிபடப்
புதைத்து” என்றும், அவர்கள் பெருந்தனவந்தர்களுையே இவ்வாறு செய்வதாகலின்,
“துன்றுமாநிதிகவர்ந்து.” என்றும், இவ்வாறு அனேககாலங்களாகச்செய்து வருவா
ரென்பார், “இன்றுகாறுமற்றவர்செயற்குண்டுகொலெல்லே.” என்றும் கூறினர். ()

இளையரிப்பரிசியற்றுமந்நாணெடுஞ்சேனின்
றனைபகோத்திரத்தவர்நிதிக்குவையொடுமடைந்தார்
புனையுமாநகராயர்தங்குலக்குடில்புகுந்தம்
யனையின்மாநிதியிறக்கினர்புகுந்தனர்வணிகர்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் இவ்வாறு புரிந்துவரும் அந்நாளில், வெகுதூரத்தி
லிருந்து அவர்கண்மரபினரே பெருந்திரவியத்துடன்வந்தார்கள், அவர்கள் அலங்கார
முடைத்தாகிய அப்பெருநகரத்திலுள்ள இடைக்குலத்தவர் வீட்டிலடைந்து, அவ்
வீட்டில் தாங்கள் கொண்டுவந்த பெருந்திரவிய மூட்டையை இறக்கினார்கள். இவ்
வணிகர்களிருவரும் அவ்வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். எ - று.

சுகோத்திரத்துஞ் சோரஞ்செய்யத் துணிந்தவரென்பதைவிளக்குவான், “அனை
யகோத்திரத்தவர்.” என்றும், தனவந்தர்கள் தங்கள்வீட்டிற்கே வராவிடினும், அவர்
கள் இறங்கியிருக்கும் வீட்டிற்குத் தாங்களே சென்றேனும் பொருள்பறிப்பவரென்
பான், “புகுந்தனர்வணிகர்.” என்றும் கூறினர். (உஅ௩)

உடன்புகுந்தனராங்கவர்க்கினியனவுதவிப்
படர்ந்தபாயலினுடனிருந்தெரிகதிர்படப்போய்
மிடைந்தகங்குலிற்புகுந்தவர்விழிமுகிழ்த்துறங்கிக்
கிடந்தபாயலிற்சொக்கெறிந்தவருடன்கிடந்தார்.

(இ - ள்.) அவர்களுடன் சேர்ந்தேனென்று, அவர்களுக் கினிமையானவைகளைக்
கொடுத்து, விசாலமாகிய அவர்கள் சயனத்திற்குநே ஒன்றாய்ப்படுத்திநுந்து, ஒளி
வீசும் சூரியன் மறைந்துவிட்டு இருள்செறிந்த நரொத்திரியிலெழுந்து, அவர்கள் கண்
களைமூடி நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த சயனத்திற் சொக்குப்பொடி தூவிவிட்டு
அவர்களுடனே மீண்டும் படுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எ - று.

சொக்குதல் - மயக்குதல். மயக்கத்தைவிளைக்கும் காரணத்தால் இப்பொடிக்குச்
சொக்குப்பொடி என்னும் பெயர் வழங்குகின்றது. (உஅ௪)

அணிபசும்பொனிற்கிடந்தனயாவையுமகற்றிக்
கணிதரந்தரும்பொருளெலாழுட்புக்கவர்த்து
பிணிபடுத்துநெய்யெடுத்தகன்றனர்பெயர்த்தார்
மணிகளத்தனாலயம்படுவனம்புகமறைந்தார்.

(இ - ள்.) அழகிய செம்பொன்னிற் சேர்ந்தவையனைத்தையும் அப்புறப்படுத்தி,
கணக்கிடுதற்கேலாத திரவியங்கள் முழுமையும் தங்கள் வீட்டிற்சேரும்படி அபகரி
த்து, மூட்டையாகக் கட்டிக்கொண்டு, அவ்விடையன் வீட்டிலுள்ள உறியிலிருந்த
நெய்யையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டவர்களாய், நீலகண்ட
ராகிய சிவபிரான் திருக்கோயிலமைந்த ஓர்காட்டிற்குப்போக மறைந்தார்கள். எ - று.

பொன்னிற் சேர்ந்தவைகளையெல்லாம் முன்னதாயெடுத்து வெளியில்வைத்து
விட்டு, மற்றுள்ள திரவியங்களையெல்லாம் மூட்டையாகக்கட்டிப் பின் ஒன்றாகச்சேர்
த்து எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள் என்றபடி. அகன்றனர் - பெயர்த்தார். முற்
றெச்சங்கள். (உஅரு)

அன்னகானகத்தயலெரிரெய்யினானைத்தச்
சன்னிதிப்படக்கொளுத்தினர்தாங்கவர்த்திட்ட
பொன்னனைத்தையும்பகுத்தனர்மீண்டனர்போத
மன்னனானையிற்காவலர்வழித்தலைமறித்தார்.

(இ - ள்.) அந்தக்காட்டின் பக்கத்திலிருந்த நெருப்பைத் தாங்கள் கொண்டு
வந்த நெய்யினுலெரித்து, அங்குள்ள திருக்கோயிலில் விளக்கேற்றி, தாங்களபகரித்த
திரவியங்கள் யாவையும் பாசித்துக்கொண்டு திரும்பிப்போகையில், அரசன் கட்டளை
யார் காவல்பூண்டிள்ளவர்கள் நடுவழியில் தடுத்தார்கள். எ - று.

கொளுத்தினர் பகுத்தனர் மீண்டனர் முற்றெச்சங்கள்.

(உஅ௯)

விழுந்துமேற்றிசைக்கடற்படுதெறுகதிர்வெய்யோ
னெழுந்தகாலையினடவிநின்றிவர்வரநோக்கிக்
கொழுந்துவிட்டெரிகோபவெந்தியினர்குறுகி
யழுந்துறப்பிணித்தசைத்தனரரசவைகொணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) மேற்குச் சமுத்திரத்தில்விழுந்து முழுகிய கொடிய கிரணங்களை
யுடைய சூரியன் மீண்டும் உதயமாகிய அதிகாலையில், அக்காட்டிலிருந்து இவ்விரு
வரும் வருதலைக்கண்டு, சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற கோபமென்னும் கடுந்தீயையு
டைய அக்காவலாளர்கள் இவர்களைக்கட்டி, ஒன்று சேரும்படியாகக்கட்டி இழுத்துக்
கொண்டு இராஜசபைக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். எ - று.

அன்றிரவிற் காவலாளர்கள் தடுத்தபோது அக்காட்டிற்குற்றானை தங்கியிருந்து,
சூரியோதயமானவுடனே புறப்பட்டார்களாகலின், அக்காவலாளர்களுக்குக் கோப
மூண்டு கட்டி இழுத்துக்கொண்டு அரசனிடத்திற் சென்றார்கள் என்றபடி. (உஅ௭)

ஆயிரிப்புருந்தரும்பொருள்கவர்த்தனரடவி
போயொளித்தனர்கவர்த்தமும்பொருளொடம்புகுத
வேயசென்னறித்தடம்புகுந்திடைமறித்திருந்தே
மாயமாப்பொடிக்கள்வரம்மறிவரெனவளித்தார்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் இடையர் வீட்டிற் புகுந்து பெருந்திரவியங்களை அபகரித்துவந்து காட்டில் ஒளித்துக்கொண்டிருந்து, அபகரித்திருந்த திரவியங்களுடனே வந்தபோது, இவர்கள் போய்க்கொண்டிருந்த பொருந்தியமார்க்கத்தில் சென்று மத்தியில் தடுத்துவைத்திருந்தோம், சொக்குப்பொடித் திருடர்களிவரென்று இழுத்து விட்டார்கள். எ - று.

மர்யமாப் பொடிக்கள்வர் - சொக்குப்பொடித் திருடர்.

(2அஅ)

மண்டமர்ப்படுபுலியெனத்தெறுசினமன்னன்
கொண்டுவெட்டுதிரென்னலுங்காவலர்கொடுபோய்க்
கண்டகப்பழிப்பதகரையக்கணத்தெல்லே
துண்டமாக்கினர்சென்னையைக்குருநிரீர்சொரிய.

(இ - ள்.) பெரும் போர்செய்யும் ஆண்புலியையொத்துக் கொல்லத்தக்க கோப மடைந்த அவ்வரசன், இவர்களை யழைத்துக்கொண்டுபோய் வெட்டிவிடுங்கொன்னு கட்டளையிட்டவுடனே, காவலாளிகள் அழைத்துக்கொண்டுபோய், துட்டர்களாகிய பழிக்கஞ்சாப் பாதகர்களை அந்தக் கூணத்திலேயே, உதிரநீர் ஒழுமும்படி தலையை வெட்டினார்கள். எ - று.

இவர்கள் கிர்த்தியங்களைக் கேட்டவுடனே அரசனுக் கதிககோபம் பிறந்ததென் பார், “மண்டமர்ப்படுபுலியெனத்தெறுசினமன்னன்.” என்றனர். (2அக)

தென்றிசைப்படரெய்துமுன்சிவகணத்தலைவர்
பொன்றயங்கியமானமுய்த்துடன்கொடுபுகுதக்
கொன்றைவார்சடையெம்பிரான்கயிலையிற்குறுகித்
தன்றனிப்பெரும்பதவிவீற்றிருந்தனர்சரிப்பார்.

(இ - ள்.) அவர்கள் வெட்டுண்ட பின் யமதுதர்கள் வருவதற்குமுன்பே, சிவ கணதிபர்கள் பொற்பிரகாசமுடைய விமானத்திலேற்றித் தங்களுடனே அழைத்துக் கொண்டசெல்ல, கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த நீண்டசடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமான் திருக்கலையைச்சேர்ந்து, அப்பெருமானுடைய ஒப்பற்ற பெரும்பதவியில் வீற்றிருந்து வசிக்கின்றார்கள். எ - று.

தென்றிசைப்படர் - யமதுதர்கள். சிவபிரானைப்போன்ற திருவுருவடையவர்க ளாய்ச் சாரூப பதவியை யடைந்திருந்தனரென்பார், “எம்பிரான்கயிலையிற்குறுகித் - தன்றனிப்பெரும்பதவிவீற்றிருந்தனர்” என்றார். (2க0)

எனவுரைத்தனன்கண்ணுவனிருந்தவத்தலைவர்
மனநெகிழ்ந்தனர்களவினாலெடுத்தநெய்வார்த்துப்
புனைவிளக்கமொன்றமைத்தலாற்கயிலையிற்புகுந்தா
ரனமுதைத்தவற்கரியவன்பெருமையாரளப்பார்.

(இ - ள்.) என்று கண்ணுவமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். அதுகேட்ட பெருந்தவசிரேஷ்டர்களனைவரும் மனவுருக்கமுடையவர்களாய், திருடி யெடுத்துக்கொண்டு வந்த நெய்யைவார்த்து, அலங்காரமுள்ள ஓர்தீபம் ஏற்றியதால், இவர்களிருவரும் திருக்கையிலையிற்சேர்ந்தனர். அன்னவாகனமுடைய பிரமனுக்கும் அறிதற்கரியவராகிய சிவபெருமான் மகிமைபை அளந்தறிபவர்களாய்வார்? எ - று.

இவர்களிருவரும் சிவாலயத்தில் நெய்விளக்கேற்றுதல் சிறந்த புண்ணியமெனத் தெளிந்து புரிந்தார்களல்லரேனும், திருவிளக்கேற்றுதலாலடையும் புண்ணியப்பேற்றை ஆன்மாக்கட்கறிவிப்பான் சிவபிரான் இவ்விருவர்க்கும் அருள்புரிந்தாரென்க. அகலிலுள்ள நெய்க்குடிக்கும் பொருட்டுத் தூண்டிய எலிக்கும் அரசபோகத்தைத் தந்தனரன்றோ? ஆயின், இவர்க்கேன் அத்தகைய போகத்தைத் தராது, அதனினும் மேம்பாடமைந்த சிவசாரூபம் பாலித்தாரெனின், அவ்வெலிசிவசொத்தாயுள்ள நெய்யைக் குடிக்கவிரும்பியதனை பிறவியும், அவ்விளக்கின் சோதியை அதிகப்படுத்தியதால் அப்பிறவியிற் போகமுந்தந்தனர். இவர்கள் அவ்வாறின்றி, தங்கள் உபயோகத்திற்காக அபகரித்த நெய்யைக்கொண்டு விளக்கெரித்தமையின், பிறவியை யொழித்துப் பதவியருளினரென்க. களவுநெய்யைக் கருத்தின்றி யெரித்தவர்க்கே இத்தகைய பதவிகுடைக்குமாயின், கருத்துடனே தாம்வருந்தி யீட்டியபொருளால் நெய் வாங்கி விளக்கெரிப்போரடையும் பேற்றை, இத்திறத்ததென்று யாவரார் கூறவேலும்? (உ௯௬)

என்றுமாதவருவந்தனரிற்றிடையெடுத்துப்
பின்றருஞ்சடைவாமதேவப்பெரும்பெயரோ
என்றுறப்பெறுமாதவத்தலைவிர்காணயப்பா
னென்றுகேட்குதிரென்றவர்க்குளப்படுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்.) என்று கூறிப் பெருந்தபோதனர்கள் களித்தார்கள். அவ்வாறு அவர்கள்கூறிமுடித்தவுடன், பின்னே தொங்குகின்ற சடையையுடைய வாமதேவரென்னும் பெருமையமைந்த பெயர்வாய்ந்த முனிவர் நன்மையமையப் பெற்றுள்ள பெருந்தவசிரேஷ்டர்களே, விருப்பத்துடனே இன்னொருசரித்திரம் கேட்பீர்களாகவென்று தொடங்கி, அவர்களமனத்திற் பதியுமாறு திருவாய்மலர் கின்றனர், எ - று. (1)

கொழித்தமுத்தமிழ்க்குண்டலதேயமந்நாட்டி
னுழிச்சிறப்புடைக்கபித்தமென்றொருநகரதன்பார்
செழித்தெழுங்குலவளமையன்கண்டகன்றியோ
னெழிப்பதாரமல்லதொன்றொழித்துறவிரும்பான்.

(இ - ள்.) வளப்பமுள்ள முத்தமிழும் வழங்கும் குண்டலதேயமென்னும் ஓர்நாடுண்டு, அத்தநாட்டிலே, சீர்த்தியமைந்த கபித்தமென்றொருநகரமுண்டு, அந்நகரத்தில் செழித்தோங்கிய குலவளப்பமுடையவனையும் தாட்சணியமற்றவனாகவும் கொடியவனாகவும், நன்மைநிறைந்தபுண்ணியத்தை யொழிப்பானேயல்லது, தூர்க்கிர்த்தியங்களொன்றையும் ஒழிக்க இச்சியாதவனாகவும் ஒருவனிருந்தான். எ - று.

முத்தமிழ் - இயற்றமிழ் - இசைத்தமிழ் - நாடகத்தமிழ். புண்ணியமென்பதை அறவேகவிட்டுப் பாதகங்களினைத்தையுங் கடைப்பிடியாகக் கொண்டானென்ற படி. (உ௯௭)

பொதியுங்கங்குலின்வளநகர்ப்பொருள்கவர்ந்தெடுக்குஞ்
சதியிற்றைத்தொழுகுறும்பவத்தொடுஞ்சரிக்கு
மதிகொண்மாளிகைமற்றொருமாநகர்ப்புகுந்து
நிதிசுவர்ந்தனன்போதலுமாரிருணைங்க.

(இ - ள்.) அவன் இருள்மூடிப் இரவில் அந்நகரத்துள்ளவர்களுடைய திரவியங்களைத் திருடியெடுத்துக்கொள்வான், வஞ்சனையிலே வழிமறித்துப் பறிக்கும்பா வத்தொழிலுடன் திரிவான். இவன்வேறேரர் பெரியநகரத்திற்குப்போய் சந்திரன் றவழும் மாளிகையிலுள்ள திரவியங்களை அபகரித்துக்கொண்டு போகையில் இருண் ன்கிப் பொழுதுவிடிய, எ - று.

இவன் அம்மாளிகையினுட் பிரவேசித்து களவுசெய்துக் திரும்புவதற்குள் பொ ழுதுவிடிந்தது என்றபடி. (௨௬௪)

மத்திகேச்சுரர்சந்நிதித்திருக்குளம்வறந்து
பொத்துசேற்றிடைக்குழித்ததிற்புதைத்தயல்போனான்
மொய்த்தகாரிருட்கங்குவினெடுப்பதுமுயன்றான்
வைத்தவெல்லையெமறந்துளமயங்கினன்மயங்கா.

(இ - ள்.) அந்நகரத்திலுள்ள மத்திகேச்சுரர் ஆலயத்திருக்குளம் நீர்வற்றிமூடி யுள்ள சேற்றினுள்ளே குழிதோண்டி, அக்குழியில் தான்களவுசெய்த திரவியங்களைப் புதைத்துவிட்டு வெளியேபோய்விட்டான். கருநிறங்கொண்ட இருள்செறிந்த அன் திரவு மீட்டும் அத்திரவியத்தை எடுக்கமுயற்சித்தான், தான் புதைத்துவைத்தவிடத் தை மறந்துவிட்டு மனமயங்கினான். அவ்வாறு மயங்கி, எ - று.

பொழுதுவிடிந்து சூரியோதயமாய் விட்டமையின், அக்களவுப்பொருளை எடுத் துப்போக வச்சுற்று, அக்குளத்திற் புதைத்தனனென்க. (௨௬௫)

திருக்குளம்படுசேதகமனைத்தையுஞ்சிவன்பா
லுநுக்குசிற்தையினெடுப்பவர்போலெடுத்தொழித்தான்
பெருத்தமாநிதிகண்டெடுக்கன்னகர்பெயர்ந்தா
னருத்திமாநலத்தளவொழிசெல்வமுற்றனனால்.

(இ - ள்.) அத்திருக்குளத்திற் படிந்திருந்த சேறுமுழுமையையும், சிவபிரா னிடத் துருக்கமுள்ள மனமுடையோர்கள் எடுப்பதுபோல எடுத்துவிட்டான், அப் போது தான் புதைத்துவைத்த பெருந்திரவியத்தைக் கண்டெடுத்துக்கொண்டு, அந் நகரத்தைவிட்டுத் தன்னகரத்தடைத்து, விரும்பிய சிறந்த நன்மைகளுடனே அளவிற் ற்த ஐஸ்வரியமுமடைந்தனன். எ - று.

ஆல் - அசை. சிவபிரானுக்குரிய தொண்டர்களைப்போன்று அக்குளத்திலிருந்த சேறனைத்தையும் வெளிப்படுத்தினான். அப்புண்ணியத்தால் அனைக வரங்களும் ஐஸ்வரியமு மடைந்தனனென்றபடி. (௨௬௬)

ஈற்றிலந்தகன்றுதர்வந்தெய்தினரிவரை
மாற்றியெம்மையாண்மணிக்களத்தவன்கணத்தலைவர்
போற்றிமானமுய்த்துடன் கொடுகயிலையிற்புகலும்
வேற்றுவானவரிவன்செயல்யாதெனவினவ.

(இ - ள்.) அவன் ஆயுண்முடிவில் யமதூதர்கள் வந்தடைந்தார்கள், உடனே எம்மையடிமையாகவுடையநீலகண்டக்கடவுளின் கண்திபர்கள்இந்து தர்களைப்போக்கி, அவனைத் துதித்துத் தெய்வவிமானத்திலேற்றித் தம்முடனழைத்துக்கொண்டு திருக் கைலயிற் சேர்ந்தவளவில், வேறாயுள்ள தேவர்கள் இவன்செய்த புண்ணியம் யாதெ ன்றுகேட்க, எ - று. (௨௬௭)

பணித்தவார்சடைப்பண்ணவன் றிருக்குளத்தொள்ளி
கனித்தசிந்தையிற்கழிதரவெடுத்தனனதனாற்
றணிப்பெருந்திருக்கயிலைபெற்றனனெனச்சாற்றக்
குனித்தபொற்கிலையானைவானவர்கங்குவித்தார்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த நீண்டிள்ள சடைமுடியையுடைய சிவபிரான்திருக்குளத்
துள்ள சேற்றை, கனிவுள்ளமனத்துடன் குளத்தினின்று நீங்குமாறு வெளிப்பட்டுத்
தினனாகலின், ஒப்பற்ற பெருமையமனந்த இத்திருக்கைலைப்பதவியடைந்தானென்று
கூற, அதுகேட்ட தேவர்கள் மேருவரையவளைத்த சிவபிரானத்தியானித்துச் சிர
மேற்காங்குவித்தார்கள். எ - று.

சிவபிரானிடத்திற் கனிவுற்ற சிந்தை இவனுக்கின்றாக, “கனித்தசிந்தையின்”,
எனக்கூறியதென்னெனின், தானவைத்த பொருளைக்காணுதிரங்கிய மனத்துடன்
எனப்பொருள்கொள்க. நெல்லுக்கிறைத்தநீர் புல்லுக்கும் பாய்வதுபோல, பொருளுக்
காகச்செய்த முயற்சியிற் சிவபுண்ணியமும் சம்பந்தப்பட்டதாகலின், திருக்கயிலை
பெற்றானென்க. (உகஅ)

என்னவாங்கவனிசைப்பதற்கீறுகண்டிருந்த
மன்னுமாதவச்சதானந்தனோர்கதைவகுப்பா
னுன்னரும்புகழ்க்காபாலமென்றொருநாட்டி
னன்னலம்படுவனந்தருகுந்தமோர்நகரம்.

(இ - ள்.) என்று அவ்வாமதேவமுனிவர் கூறிமுடிப்பதைப் பார்த்திருந்த நிலை
பேரூன பெருந்தவம் வாய்ந்த சதானந்தமுனிவர் ஓர்சரித்திரங்கூறுகின்றனர். நினைத்
தற்கரிய புகழ்வாய்ந்துள்ள காபாலம் என்னும் ஓர்நாட்டில், நன்மைகள் தோன்றுதற்
குரிய வளப்பயிசூந்த குருந்தம் என்னும் ஓர் நகரமுண்டு. எ - று.

ஒருவர்கூறிமுறித்தவுடன் மற்றொருவர் கூறுவது முறைமையாகலின், “அவ
னிசைப்பதற்கீறுகண்டிருந்த.” என்றார். ஆங்கு - அசை. (உகக)

உரைத்தமாநகர்ச்சோபனனெனுமொருமறையோன்
கரைத்தசிந்தையனல்குரவுடன்படக்கவல்வா
னிரைத்தமாநகர்மனைதொறுமிரக்குறுமொருநாட்
புரைத்தமானிகையப்புறத்தொருநகர்புகுவான்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய சிறந்தநகரத்தில் சோபனனென்னும் பெயருள்ள ஓர்
வேதியுனிருந்தான், வறுமைநோய் சம்பவிக்க அதனால் மனமுருகி வருந்துவானாகிய
அவன், கோஷ்டமிகுத்திருக்கும் அப்பெரியநகரத்தில் வீடுகள்தோறும் யாசித்துக்
கொண்டிருக்கும் ஓர் தினத்தில் அந்நகரையொத்த வேறொருநகரத்தின் ஓர்மாளிகை
யையடையும்பொருட்டி. எ - று.

புரைத்த அப்புறத்தொருநகர் எனக்கூட்டுக-கவல்வான்-முற்றெச்சம். (உக௦)

எய்துமாநகர்க்கிடைபடுநெடுநெறியெதிர்தான்
சைவதேசிகன்றணிப்பெருந்தவத்தினோர்தலைவன்
றுய்யநான்மறைச்சோளபுட்பத்துறைகுரவோர்
தெய்வகோத்திரத்துள்ளவன்சேவடிதெளிந்தான்.

(இ - ள்.) இச்சோபனன் அடைந்த பெரியநகரத்தின் மத்தியிலுள்ள நெடிய மார்க்கத்தில், சிவாசாரியராகவும், ஒப்பற்ற பெருந்தவசிரேஷ்டராகவும், தூய்மையமைந்த சதுர்வேதங்களோதும் சோளபுட்பமென்னும் நகரத்தில் வாழ்கின்ற சிவாசாரியர்களின் சிவகோத்திரத்தில் அவதரித்துள்ளவராகவும் ஒருவரெதிர்ப்பட்டனர். அவர்திருவடிகளைச் சோபனன் தரிசித்தான். எ - று.

சிவாசாரியர்கள் சிவபிரான் திருமுகத்துதித்த ஆதிசைவமறையவர்களாகலின், “சைவதேசிகன்குரவோர்தெய்வகோத்திரத்துள்ளவன்.” என்றார். (௩௦௧)

இவனையாங்கவனெ திரந்தடுமெல்லையினிடையே
கவர்கொழுந்துளிரெடுமழைகவிழ்த்த லுங்காணத்
தவமுடைத்தனித்தேசிகன்றன்னெடுமறையேர
னவனுமாங்கனோர் முன்றிலுற்றேறினனடைந்தான்.

(இ - ள்.) இச்சோபனனை அச்சிவாசாரியர் எதிர்காண்பதற்கு மத்தியில், விசேடித்த நீர்த்துளிகளால் மூடிய பெருமழைபொழிதலும், அம்மழையைப்பார்த்துத் தவம்வாய்ந்த ஒப்பற்ற அச்சிவாசாரியரோடு சோபனனென்னும் வேதியனும், ஓர்வீடின் வாயிற்படியிலேறிச் சேர்ந்தான். எ - று.

இருவரும் மழைக்காக ஓர்வீட்டிற்க்கிலுர்கொன்றபடி. (௩௦௨)

அடைந்தகாலையிலந்தணன்குரவனை மைய
மிடைந்தநல்குரவுழந்தனனிர்ங்குதல்வேண்டு
மிடைந்துறாவகையிம்மையுமறுமையுமெய்தற்
கடைந்தவன்பொடுமொருவழியருளுதியென்து.

(இ - ள்.) அவ்வாறு சேர்ந்தபோது சோபனனென்னும் வேதியன் அச்சிவாசாரியரை நோக்கி, ஐயனே! விசேடித்த வறுமையால் வருந்தினனாகலின், தேவரீர் கிருபைபாலிக்கவேண்டும், இன்னும் அடியேன்வருந்தாவண்ணம் இகபோகம் பரபோகம் என்னும் இரண்டையும் அடைதற்குரிய ஓர் மார்க்கத்தை, அடியேனிடத் துதித்த அன்புடனே திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்று. எ - று. (௩௦௩)

இரந்துவிழ்த்தடியிதைஞ்சினன்றேசிகனிரங்கி
யரங்குநல்குரவொழிந்தவனிருங்கதியடைவான்
புரங்கடந்தவனருள்பெறுநல்வழிபுகன்றான்
பரம்பகுத்தறிதேசிகன்பகர்த்ததுபகர்வாம்.

(இ - ள்.) பிரார்த்தித்து அச்சிவாசாரியரின் திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்தான். அதுகண்ட சிவாசாரியர் திருவுளமிரங்கி, வருத்துகின்ற வறுமைநீங்கி அம்மறையவன் பெருங்கதியடையும்பொருட்டு திரிபுரதகனராகிய சிவபிரான் திருவருளைப் பெறுகின்ற நன்மார்க்கமொன்றைத் திருவாய்மலர்ந்தனர். சிவபரம்பொருளையுண்மையறிவாலுணர்ந்துள்ள அச்சிவாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தவற்றைக் கூறுகின்றோம். எ - று.

அரங்கல்-வருத்தல். பரம்-சிவபரம்பொருள். (௩௦௪)

யாமருச்சண்புரிந்திமீசனுக்கென்ன
நாமந்தனவனப்பணிநாடொறுமியற்றித்

தேமரும்புதுப்பனிமலரளித்தியேற்றிமை
போமகன்மரனருநினுலிருங்கதிபுகுவாய்.

(இ - ள்.) நாம் வழிபடுகின்ற சிவபிரானுக்கென்று, கீர்த்தியமைந்த நந்தன வனத்திருப்பணிகள் தினந்தோறும்புரிந்து புதிய தண்மைவாய்ந்த மலர்களைக்கொடு த்துவருவாயாகில், உனக்குநேர்ந்த கெடுதிகள் நீங்கிப்போம், சிவபிரான் திருவருளால் பேரின்பமும் அடைவாய். எ - று.

நாமம் - கீர்த்தி. தேம்மருவும் எனற்பாலது தேமரும் எனநின்றது. (௩௦௫)

ஈதுதிண்ணமென்றுரைத்தனன்றேசிகனிவனுஞ்
சீதவார்புனல்குடைந்தபின்காலையிற்சென்று
நாதனுக்குரித்தாகியநாண்மலர்தொகுப்பான்
வீதிநந்தனவனப்பணிவிடைக்குரித்தானான்.

(இ - ள்.) இது நிச்சயமென்று சிவாசாரியர் திருவாய்மலர்தனர், இம்மறைய வனும், அதிகாலையிற் றுயிலெழுந்துபோய், மிகக்குளிர்த்த நீரில் முழுகிய பின்பு, சிவ பிரானுக்குரித்தான அன்மலர்தமலர்களைச் சேகரிக்கும்பொருட்டுஒழுங்கமைத்துள்ள நந்தனவனப்பணிவிடைகட்டுரித்தாயினன். எ - று.

வார்சீதப்புனல் எனமாற்றுக. வீதி-ஒழுங்கு. (௩௦௬)

நாரநாண்மலர்மல்லிகைசண்பகநறும்பூ
வேரிநாறுசெவ்வந்திமட்டவிற்கரவீரம்
பாரிசாதமென்கொழுந்தொடுவலம்புரிபலவு
மூரிவாய்நெகிழ்ந்தலர்தருங்காலமுற்றியதால்.

(இ - ள்.) நாரத்தையின் அன்மலர்தமலர்கள் மல்லிகைமலர்கள் பரிமளம் வீசும் சண்பகமலர்கள், தேன்மணங்கமழும் செவ்வந்திமலர்கள், வாசனைவீசும் அலரி மலர்கள், பாரிசாதமலர்கள், மிருதுவானமருக்கொழுந்துடனேநந்தியாவர்த்தமலர்கள் ஆகிய பலமலர்களும் வலியுள்ள இதழ்கள் விரிந்துவிகசிக்கும் பருவம்வந்தது. எ - று. ஆல்-அசை. (௩௦௭)

எண்ணியோர்ந்தனனினியெடுத்தளிக்குதுமென்னுப்
புண்ணியப்புனல்குடைந்துநீறணிந்தனன்புகுந்தான்
கண்ணிவாய்விடுங்காலையினெடுத்தனன்கருதிப்
பண்ணவர்க்கெனப்பழுதறுத்துதவின்பன்னாள்.

(இ - ள்.) ஆலோசித்தறிந்தவராய் இனிமேல் மலர்களை எடுத்துக்கொடுப்போ மென்று, புண்ணியத்தீர்த்தத்தில் நீராடித் திருவெண்ணிறு தரித்து நந்தனவனத்துட் சென்றனர். அரும்புகள் மலரும் பருவத்தில் எடுத்து, சிவபிரானுக்கற்பிதமெனச்சிந் தித்துக் குற்றமொழித்து அநேகநாள் கொடுத்துவந்தான். எ - று.

மலர்கள் மலர்த்தபின்னும் மலராததற்கு முன்னும் எடுக்கலாகாதாகலின், “கண் ணிவாய்விடுங்காலையினெடுத்தனன்.” என்றார்-கண்ணி-அரும்பு. (௩௦௮)

ஈசனுக்கிவனின்னமலரெடுத்துதவ

வாசவன்புகுந்திறைஞ்சியம்மறையவற்போற்றி

யேசிலாரமுதனித்தனனிருநிதியீட்ட

மாசையெவ்வளவ்வளவவற்கெனவளித்தான்.

(இ - ள்.) இம்மறையவர் சிவபிரானுக்கு இவ்வண்ணம் மலர்களைடுத்துக்கொடுத்தவருதலும், இந்திரன்வந்து பணிந்து அவ்வேதியனைத் துதித்து, பழுதற்ற தேவரமுதத்தைக் கொடுத்து, பெருந்திரவியக்குவியல்களையும், அம்மறையவருக்கு எவ்வளவு ஆசையோ அவ்வளவும் அவருக்கென்று கொடுத்தனன். எ - று. (௩௦௯)

அளித்தமாநிதிப்பெருக்கொடுமலைகடனிலத்துக்

களித்தசிந்தையினுள்பலகழித்தனையாகி

யொளிப்பசும்பொனாட்டேகுதியெனவுரைத்தகன்றான்

றுளித்தநாண்மலர்க்கற்பகநாடுடைத்தொல்லோன்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கொடுத்த தேன்னுளிக்கும் அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய கற்பகநாட்டிற்கிறைவனாகிய இந்திரன் சிறந்ததிரவியக்குவியல்களோடு அலைகளையுடைய கடலாற்சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் களிப்புற்ற மனமுடையவனாய் பலநாள்கள் வாழ்ந்து, ஒளிவீசும் பொன்மயமான தேவலோகத்திலடையக்கடவா யென்றுகூறிச் சென்றான். எ - று. (௩௧௦)

வருத்துநல்குரவொழிந்தனனெருதிருமறையோ

னருத்திஈர்தருமானுடைப்பணிவிடையயரான்

குருத்தனித்துணைச்சேவடிதொழுதுளங்குழைவான்

மருத்தநாண்மலரிடையரூப்பற்பகல்வழங்கும்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றுச் சிறந்த அம்மறையவர், அதுகாறும் தம்மைத்துயரப்படுத்தியிருந்த வறுமையினின்றும்நீங்கி, மெய்யன்புமிக்கடரும் சிவபிரான்திருப்பணிவிடைகளிற் சோர்வுறாதவராய்த் தமக்குபதேசித்த சிவாசாரியரின் நிகரற்ற திருவடிகளிரண்டையும் பணிந்து, மனக்கனிவுடன் பரிமளமுள்ள அன்றலர்ந்தமலர்களை இடைவிடாமல் அனேகநாள் கொடுத்துவருவார். எ - று. (௩௧௧)

என்னையாளுடையெம்பிரான் திருவருளிரங்கி

யன்னைபங்குறமழவீடைமேலெழுந்தருளி

மன்னுநான்மறையந்தணன்மனங்குழைந்துருக

முன்னரெய்தினுணங்கவன்முறைமுறைபணிந்தான்.

(இ - ள்.) என்னையடிமையாகவுடைய எம்பிரான் திருவருள்கூர்ந்து, உமாதேவியார் ஒர்பாகத்திருக்கும்படி இளமையமைந்த இடபவாகனத்தின்மீதாரோகணித்தருளி, நிலைபெறாது சதுர்வேதங்களுணர்ந்த மறையவர்மனம் நெக்குவிட்டுருகும்படி ஆவர்முன்னே எழுந்தருளினர், அதுகண்ட அம்மறையவர் முறைமுறையாக வணங்கினர். எ - று.

முறைமுறைபணிதலாவது ஏகாங்கம் துவிதாங்கம் திரியாங்கம் பஞ்சாங்கம் அஷ்டாங்கம் என்னும் முறைகளாகப்பணிதல். (௩௧௨)

அமுதனன்சிரித்தாடினன்பாடினனாகித்

தொழுதனன்குளிகுளங்கின்மயிர்ப்புறந்துள்ள

வெழுதருங்குனித்தோடு மீளுறுமிடையே
விழுதருங்கரங்கொட்டுமின்னணம்விய்த்தான்.

(இ - ள்.) ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்தழுதார், நகைத்துக் கூத்தாடினார், துதிபாடிக்கொண்டு பணிந்தார், களிப்புற்றவராய், மயிர்க்கூச்செறிய எழுந்திருப்பார், சரீரத்தை வளைத்துக்கொண்டோடுவார், மீண்டும் திரும்புவார், இடையிடையே கீழேவிழுவார், கரகோஷ்டம் புரிவார் இவ்வாறு அகிசயித்தார். எ - று.

சிவபிரான் தரிசனத்தைக் கண்டார்க்கு இவ்வித அற்புதச்செய்கைகள் விளைவதியல்பென்பதை யுப்துணர்ச. இதனை, “ஆடுகின்றிலைகூத்துடையான் கழற்கன்பிலையென்பருகிப்-பாடுகின்றிலைபதைப்பதுஞ்செய்கிலைபணிகிலைபாதமலர்-சூடுகின்றிலைசூட்டுகின்றதுமிலைதுணையிலிணநெஞ்சே- தேடுகின்றிலைதெருவுதொறலிலைசெய்வதொன்றறியேனே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. இடையேவிழுதல் என்பதற்கு இடையிடையே பணிதல் எனப் பொருள்கூறிலும் பொருந்தும். (௩௧௩)

அளகையாளியையெம்பிரான்வரவழைத்தருளி
யுளநெகிழ்ந்திருந்திக்குவையுதவெனவருளி
வளநுகர்ந்துநான்பற்பலகழிந்தபின்வாராய்
புளகமெய்தியக்கற்பகராட்டகம்புரப்பாய்.

(இ - ள்.) எமது பெருமான் குபேரனை வரவழைத்தருளித் திருவுளமிரங்கிப் பெருந்திருவியக்குவியலைக் கொடுப்பாயென்று திருவாய்மலர்ந்து, டோகங்களை யனுபவித்து அநேகநாள்கள் சென்றபிறகு, புளகாத்திழமுற்று வந்து அந்தேவலோகத்தை யரசாளுவாய். எ - று. (௩௧௪)

கைத்தலத்துணைகறுப்புறவொருதனிக் கருதிப்
பத்தியிப்படிபுரிந்தெவர்பணிவிடைபயின்றார்
சித்தநெக்குளமகிழ்ந்தனம்யாமெனச்செப்பா
வத்தனாயிரம்பெயரினெதிர்தொழுவகன்றான்.

(இ - ள்.) உனது கரங்களிரண்டும் தழும்பேறுமாறு, ஒப்பற்ற ஒருவராகிய நம்மைத்தியானித்து, இத்தகையபத்திமையுடன் பணிவிடைபுரிந்தோர்யாவர்? அதனால் நாம் திருவுளமிரங்கி மனமகிழ்ந்தோமெனத் திருவாய்மலர்ந்து, ஆயிரம் திருநாமங்களுடைய சிவபிரான், அம்மறையவர் எதிரே பணியும்படி மறைந்தருளினார். எ - று.

ஆயிரமென்பதீண்டு பல என்னும்பொருட்டு. சிவபிரான் ஆயிரத்திருநாமங்களுடைய ரென்பதை, “திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணராத் திருவடியை-யுருளாமறியவோரந்தணனாயாண்டுகொண்டா - னொருநாமமோருருவமொன் றுமில்லார்க்காயிரம் - திருநாமம்பாடிநாந்தள்ளேணங்கொட்டாமோ.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. (௩௧௫)

மறைவலாளனுந்தேசிகற்றொழுதுறவணங்கி
யிறைவநின்னருளியற்கையினெம்பிரானிரங்கி
வறிதுநீத்தனன்பவித்திரமடைந்தனன்வானோர்
முறைவணங்குறப்பெற்றனன்யானெனமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) லேகியனும் சிவாசாரியரைச் சிரமேற்காங்கூப்பி அஷ்டாங்கமும் நிலத்திம்படியப்பணிந்து, தலைவரே! தேவரீர் திருவருட்டன்மையால் எமது சிவ பிரான் திருவுள்ளமிரங்கி எனது வறுமையை யொழித்தனர், அதனும் பரிசுத்தம டைந்தனன், தேவர்கள் முறைப்படி வணங்குமாறு பெற்றுக்கொண்டேன் யானெ ன்று விண்ணப்பித்தனன். எ - று. (௩௧௬)

முற்பணித்தருடேசிகன்மொழிதிறம்பலனாய்ப்
பற்பகற்படப்பணிமலர்ப்பணிவிடைபயிலாச்
சிற்பரந்தெளிர் துணர்ந்தனன்கடைமுறைசென்றான்
கற்பகத்தருநிழலரசிருந்துளங்களித்தான்.

(இ-ள்.) ஆதியிற் கட்டளையிட்டருளிய அச்சிவாசாரியரின் திருவார்த்தைகளை மா றுபடுத்தாதவனாய், அனேகநாள்கள்கழியக் குளிர்ந்த புட்பகைங்கரியங்களைப் புரிந்து, ஞானமயமான சிவபிரான் நிலைமையைத் தெளிவாக அறிந்தவனாய்த் தேகாந்தியத்திற் போய், கற்பகவிருட்சத்தி னீழலில் வீற்றிருந்தரசுபுரியும் இந்திரபதவியை யடைந்து மனமகிழ்ந்தனன், எ - று.

சென்றான் உணர்ந்தனன் முற்றெச்சங்கள்.

(௩௧௭)

வானமங்கையர்சாமரையிருபுறம்வருட
நானநாண்மலரோதியர்நாடகநடிப்ப
வேளைவினையின்னிசைசெவிதொறுபிறைப்பக்
கானவார்குழற்சுந்தரிகட்கடைநடத்த.

(இ - ள்.) தேவமாதர்கள் இருபுறத்தும் சாமராவீசவும், கஸ்தூரியணிந்த அன் றலர்த்தமலர்களை முடித்த கூட்தலைபுடையவர் நடனம்புரியவும், மற்றும்ள்ள கின்னரர் கள் இனிமையானகீதங்களை இருசெவிகளிலும் நிறைக்கவும், பரிமளமும் நீட்சியு முள்ளகூட்தலைப்படைத்த இந்திராணி கடைக்கண்பார்வையைச் செலுத்தவும். எ-று.

தெய்வப்பேரரசின்னணஞ்செலுத்தியபின்னர்ச்
சய்வத்தேசிகன்நிருவருடரப்பெறுமறையோன்
மய்வைக்குங்களத்தரனுடைக்கயிலேபோய்மறைந்தான்
பய்வைக்கும்பொறிப்பாம்பணிநூபுரப்பதத்தின்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்துப் பெரிய அரசாட்சியை இவ்வாறு நடாத்தியபிறகு, சிவாசாரியர் திருவருள்புரியப்பெற்ற அம்மறையவர், விடந்தங்கிய கண்டமுடைய சிவபிரானுக்குரிய திருக்கையிற்போய்ப் படமணிந்த புள்ளிகளையுடைய சர்ப்பாபர ணரின் நூபுரமணிந்த திருவடியிற்கலந்து மறைந்தனர். எ - று.

சய் மய் பய் என்பன தெய்வ என்னும் எதுகைக்கிணங்கவந்தபோலிகள். (௩௧௯)

வேறு.

ஈதுரைத்தருள்சதானந்தனிறுத்தவிடையே
யாதுகாலமுனியத்திரியறைந்தனனரோ
பாதகக்களைபறித்தெறிவதக்கதையையம்
முதுணர்ந்தவனுணர்த்தியதுமக்குமொழிவாம்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளிய சதானந்தமுனிவர் முடித்தவுடனே, பாதுகங்களாகிய களைகளைப்பறித்து வீசத்தக்க ஓர் சரித்திரத்தைப் பண்டைக்காலத்த வராகிய அத்திரிமுனிவர் பகர்த்தனர். அச்சரித்திரத்தை மூதுணர்வினராகிய அம்மு னிவர்கூறியபடியே உங்களுக்குக் கூறுகின்றோம். எ - று.

அத்திரிமுனிவரானவர் கற்பகாலங்கடந்து விளங்கும் சத்தமுனிவர்களுள் ஒருவ ராகவின், “ஆதிகாலமுனியத்திரி” என்றார். அரோ-அசை. (௩௨௦)

சோதிடப்பெயரினுள்ளதொருதொல்லைநெடுநாட்

டோதிடுஞ்சருவசித்துலகளிக்குமுறவோன்

சீதவெண்குடையவற்குவருசெல்வர்புகழிற்

பாதகக்கொடியரைம்பதினிரட்டிபடுவார்.

(இ - ள்.) சோதிடம் என்னும் பெயருடையதாய்ப் புராதனமான ஓர் பெரிய நாளிண்டு. அந்நாட்டை யரசாளும் சம்பந்தமுடையவன் யாவரும் புகழும்படியானவர் வசித்தென்னும் பெயரினன், குளிர்ச்சியமைந்த சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அவ் வரசனுக்குப் பிறந்த புத்திரர்களைக் கூறவேண்டுமாயின், பாதகம் புரியும் கொடியவர் களாய் நூறுபெயர்களாகும். எ - று.

உலகளிக்குமுரவோன் எனப்பாடமோதி உலகத்தை யரசாளும் ஞானவான் எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். சோதிடநாட்டை யரசாண்டிருந்த சர்வசித்தென்னும் அரசனுக்குப் பாதகத்தொழில் புரியும் துட்டர்களாய் நூறு புத்திரர்கள் பிறந்தார்க ளென்றபடி. (௩௨௧)

அன்னபாதகரையன்றியரனோடுபழகும்

பின்னொருத்தனரசற்கினிதுபெற்றமதலை

முன்னுரைத்தவர்முடித்தபழிபாதகமெலாந்

தொன்னிலத்தளவைசொல்லினவைசொற்றுமுடியா.

(இ - ள்.) அத்தகையபாதகர்களை யல்லாமல் சிவபிராணிடத்தில் அன்புடையவ னாகியும், அவ்வரசனுக்கினிமையமைந்த புத்திரனாகியும் அந்நூறு புத்திரர்கட்கும் இளை யவனாகியும் ஒருவனிருந்தான். முற்கூறிய நூறுகுமாரர்களும் புராதனமான இந்நில வுலகத்திற் செய்துமுடித்த பழிபாதகங்களைத்தையும், அளவிட்டுக் கூறவேண்டுமாயின் அவைகள் சொல்லிமுடிவனவல்ல. எ - று. (௩௨௨)

சிந்துரக்களிமதாசலவிற்றற்கிரியான்

மைந்தரிப்படிபவப்படர்வளர்ப்பதுணரா

நொந்தசின்தையினுடங்கினனுடங்கிமருளா

வெந்துசெய்துமெனவெண்ணிமனமீடழிசுவான்.

(இ - ள்.) களிப்படைந்து மதசலத்தைப்பொழியும் மலைபோன்ற யானையையும் வெற்றியமைந்த ஆக்கினசுக்கரத்தையுமுடையவனாகிய சர்வசித்தென்னும் அவ்வரசன், தன்னுடைய நூறுபுத்திரர்களும் இவ்வண்ணம் பாவமாகிய துன்பத்தை வளர்த்துவருவதறிந்து, வருந்தியமனத்துடனே துவருதலடைந்தான். அவ்வாறு துவண்டு மயங்கி, இத்தற்கென்செய்வோமென்று கருதி மனவலிகுறைந்தவனுயினன். எ - று.

ஈடழிதல்-வலிகுறைதல். எந்து என்பது என்னவென்னும் பொருள்பயக்கும் தேசிகம். இதனை, “சோதியேசுடரேகுழொளிவிளக்கேசுரிசுழற்பிணமுலமடந்தை-பாதியேபரனேபால்கொள்வெண்ணீற்றாய்பங்கயத்தயனுமாலநியா - நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையுணிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீ - ராதியேயடியேனாதரித்தழைத்தாலதெத்துவேயென்றருளாயே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக.

அந்நிலைத்தனியரக்களையழைத்திவரைநீ
தின்னெனச்சினவரக்கனவர்தீமையுணரரப்
பின்னவர்ப்படவிடுக்கினனகன்றுபெயர்வான்
மன்னுமுத்தரநெடுந்திசையின்வந்தனனரோ.

(இ - ள்) அத்தருணத்தில் ஒப்பற்ற ஓர் அசுரனைவரவழைத்து, இப்புத்திரர் களை நீதின்றுவிடக்கடவாயென்று கட்டினையிடுதலும், கோபமுள்ள அவ்வசுரன் அப் புத்திரர்களின் கொடுமையை யறிந்து, அதன்பின் அந்நாறுபுத்திரர்களும் தன்னி ரண்டுகைகளில் அகப்படும்படி இடுக்கிக்கொண்டு, அவ்விடம் நீங்கிச்செல்பவனும், நிலைபெறான பெரியவடதிசைக்கண்வந்தான். ஏ -று.

அரோ-அசை. அவ்வசுரனுடைய காத்திரத்திற்கு இந்நாறுகுமாரர்களும் புழுக் களைப்போன்றிருந்தமையின், இரண்டுகைகளினும் இடுக்கிக்கொண்டானென்றபடி.

ஈரமற்றிடுகினத்தொடுமிலங்குமிமகே
தாரமுத்தரமடைந்திறைதனிக் குமார்கால்
வாரியெற்றினனடித்தனனம்மைந்தருடலைச்
சோரிகக்குறவெறிந்துதொடைகொட்டியெழுவான்.

(இ - ள்) அவ்வசுரன் அன்பற்ற கோபத்துடனே, விளங்குகின்ற இமையவ னைக்கருகிலுள்ள கேதாரமென்னும் கேஷத்திரத்திற்கு வடதிசையிற்சேர்ந்து, ஒப்பற்ற அவ்வரசகுமாரர்களின் காலைப்பிடித்திழுத்து அறுத்து அடித்து, அவர்கள் சரீரத்தை உதிரமொழுகும்படி வீசித்தொடைதட்டி ஆர்ப்பரிப்பான். ஏ -று. (௩௨௫)

காசிகச்சிமருதூரருணைகாளத்திமற்
றேசியில்லைகேதாரங்குடந்தையெம்மோர்
மாசகற்றியவிருத்தகிரிசீகுலவரை
பேசுமிப்பதிவிழுந்தனர்பெருங்குமாரோ.

(இ - ள்) அவ்வாறு வீசியபோது பெருமையிக்க அக்குமாரர்கள் காசி காஞ்சி திருவிடைமருதூர் திருவருணை திருக்காளத்தி கும்மற்ற திருத்தில்லை திருக்கேதாரம் திருக்குடந்தை எமது நிகரற்ற வினகளைப்போக்கிய விருத்தாசலம் மல்லிகார்ச்சுனம் எனச் சொல்லுகின்ற இத்தலங்களில் விழுந்தார்கள். ஏ -று. (௩௨௬)

இத்தலத்திடைவிழுந்துயிரிந்தகுமரர்க்
கத்தலப்பெருமையிற்சிவனிரங்கியருள
மொய்த்தசெம்மணிவிமானமெதிர்முந்துறுதலார்
சித்திரக்கயிலையிற்கதிசிறந்தனரரோ.

(இ - ள்) இத்தலங்கள்தோறும் விழுந்துயிர் நீங்கிய அப்புத்திரர்கட்கு, அவ் வத்தலமகிமையினும் சிவபிரான் திருவுளமிரங்கியருளலும், மாணிக்கங்கள் நெருங்கிய

தேவலிமானம் எதிரிலே பிரத்தியக்ஷமாதலால், அற்புதமமைந்த திருக்கலைப்பதவியிற் சிறப்புற்றார்கள். எ - று.

அரோ-அசை.

(௩௨௭)

என்னமாதவரியாவருமிருந்துகயிலை
முன்னைவானவனியற்கையைமொழிந்துகளிகூர்
மன்னுசிந்தனைநெகிழ்த்தனர்மகிழ்த்தனர்மதிப்
பின்னல்வேணியனருட்டகைமைபேசுவெளிதோ,

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு பெருந்தவசிகளனைவரும் ஒருங்கு கூடியிருந்து, திருக்கயிலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முதற்கடவுளாகிய சிவபிரான்தன்மையைக்கூறி, நிலைபெறானகளிப்புமிக்கு மனமுருகி மகிழ்ந்தார்கள். இளஞ்சந்திரனையணிந்த பின்னலோடுகூடிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிமையைச் சொல்லுதற்கெளிதோ!. எ - று.

களிகூர் சிந்தனைநெகிழ்த்தனர் என்றும் மகிழ்த்தனர் என்றும் கூறியதென்னை? களிப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஒருபொருட் கிளவியன்றோ? எனின், அற்றன்று, களித்தல் உணர்வரவுவுவகையும் மகிழ்தல் உணர்வற்றவுவகையுமாகலின், முதலில் உணர்வோடுகூடிய உவகையாயிருந்தே முதிர்ந்தபின் உணர்வற்ற வுவகையாயிற்றென்றுணர்த்துவான் இவ்வாறுகூறினர். இதனை, “உள்ளக்களித்தலுங்காணமகிழ்தலுங்-கள்ளுக்கில்காமத்திற்குண்டு.” என்னும் திருக்குறளுரையானுந் தெளிக. (௩௨௮)

அறுசீர்க்கழநேடிலடியாசிரியவிர்த்தம்.

ஈதவரெடுத்துக்காட்டியிசைத்தனவிசைத்தேயின்னுங்
காதையொன்றுளதுசொல்லக்கேட்குதிரென்னக்காட்டி
வேதநான்முகற்கொப்பாயமாதவர்வினவிக்கேட்பச்
சூதமாமுனிவன்சொற்றதின்னமுமெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு அத்தவசிகள் எடுத்துக்கூறியதைச் சொல்லிமுடித்தோம், இன்னும் ஓர்சரித்திரமுண்டு அதை நாம் சொல்லக்கேட்பீர்களாக வென்று கூறி, வேதங்களுணர்ந்த பிரமனுக்கொப்பாகிய நைமிசமுனிவர்கள் கேட்டுச்சிரவணிக்க, சூதமாமுனிவர் கூறியதை இன்னும் விரித்துக் கூறுகின்றோம். எ - று. (௩௨௯)

எடுத்துயர்கொடிக்கோட்டிஞ்சிவிராட்டாமென்னுநாடுட்
படுத்தியகனகமென்னுமாரகர்ப்பதியுட்டோன்றி
மடுத்தெழுக்கற்களவன்வள்ளுகிர்ப்புலியேறென்னான்
றிடுக்குறவுரப்பிச்சொல்லுஞ்சித்திரபானுவென்போன்.

(இ - ள்.) துவசமணிந்துயர்ந்திருக்கும் சிகரத்தோடுகூடிய மதிலாற்குழப்பட்டவிராட்டரம் என்னும்நாட்டில்விளங்கிய, கனகமென்னும் பெரியநகரத்தினிலுதித்துத் தோன்றிய இரத்திருடனும், கூர்மையான நகங்களுடைய ஆண்புலியொத்தவனுமாகிய, யாவரும் திடுக்கிடுப்படி அட்டடிக்கூறுகின்ற சித்திரபானுவென்பவன். எ - று.

ஓர்நாடு அனேக நகரங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டிருப்ப தியல்பாகலின், “நாடுட்படுத்திய.” என்றும், மனிதனாய்ப்பிறந்தும் கொடுத்தன்மைவாய்ந்து மிருகத்தைப்போன்றிருந்தானாகலின், “வள்ளுகிர்ப்புலியேறென்னான்.” என்றும் கூறினர்.

வரிகமுலரசற்கோர்ந்துவான்முறைமரபிற்சொல்லும்
புரகிதனகத்துப்புக்குக்கரந்தனன்போதனோக்கி
விரவிருண்மறையோன்கண்டுபிடித்தனன்விளித்தலோடு
மரமெறிதடக்கைவாளாலெறிந்தனவனையன்னுன்.

(இ - ள்.) அக்கள்வன், வரிந்துகட்டும் வீரக்கழலையணிந்த மன்னவனுக்கு, பஞ்சாங்கத்தை நன்குணர்ந்து முறைப்படி யுரைத்துக்கொண்டுவரும் புரோகிதன்வீட்டில் ஓர்நாள் புகுந்து, மறைந்துபோகின்றதை அப்புரோகிதன் பார்த்து, அந்தகரங்கலந்த அவ்விரவில் கண்டுபிடித்து அழைத்தவுடனே, அப்புரோகிதனை அக்கள்வன்தனது விசாலித்த கையிலேந்தியிருந்த ஈர்வாளினால் வீசினான். எ - று.

வாரம் திதி நட்சத்திரம் யோகம் கரணம் என்னும் இவ்வைந்தும்தினந்தோறும் முறைப்படி கூறுவதே பஞ்சாங்கமாதலின், “வரன்முறைமரபு.” என்றார். புரோகிதனென்றபாலது எதுகை நோக்கிப் புரகிதனென்றாயது. மரமெறிவாள்-ஈர்வாள்.

பெருநகரவங்கேளாப்பெருங்கொடையரசர்கோமான்
வருதலுமுனர்ந்தான்மற்றைக்காவலர்வம்மினென்னு
வருநெறிமறித்துப்போனகள்வனைக்கொணர்மினன்றேற்
பொருசினத்தும்மையாவிபோக்குவனென்னப்போனார்.

(இ - ள்.) பெரிய அந்நகரத்தின் கோஷ்டத்தைக் கேட்டு, விசேடவள்ளற்றன்மையமைந்த மன்னவர்மன்னன் அவ்வந்தனைன் வீட்டிற்கு வந்தவுடனே கள்வன் ஓடியதை யறிந்து, தனது காவலாளர்களை வாருங்களென்றழைத்து, காட்டின்வழியே ஓடிச்சென்ற கள்வனைப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள், அவ்வாறு பிடித்துவாரா விடின் கடுங்கோபத்தால் உங்களைக்கொல்லுவேனென்று கட்டளையிட, அக்காவலாளர்கள் அவ்வாறே சென்றார்கள். எ - று.

புரோகிதன் வீட்டிற்குபுகுந்த கள்வன் ஓடியவுடனே அந்நகரமெங்கும் பெருங்கோஷ்டம் உண்டாயிருக்குமாதலின், “பெருநகரவம்.” என்றார். கள்வனைப்பிடிக்கச் செல்லுங் காவலாளர்கள் அவனைக்கண்டும் பரிதானம் பெற்றுக்கொண்டு விட்டுவிடாமையாக, “அன்றேற்பொருசினத்தும்மையாவிபோக்குவன்.” என்றனென்க. உணர்ந்தான்-முற்றெச்சம். (நூ.உ.)

சென்றவர்திகந்தமெட்டுங்கட்டினர்செறிவெங்காணுங்
குன்றமுந்துருவிச்சென்றார்காவலர்குவவுத்தோளா
ரன்றவற்பிடித்துப்பின்றோளசைத்தனர்கொணர்ந்தாராடன்
மின்றவழ்ந்திலங்குவேலோன்முன்னின்விடுத்தாரன்றே.

(இ - ள்.) கள்வனைப்பிடிக்கச்சென்ற காவலாளர்கள் அந்நகரத்தின் அஷ்டதிக்குகளின் முடிவுவரையில் காவல்வைத்தார்கள், மரங்களடர்ந்த கொடியகாடுகளினும் மலைகளினும் தேடிச்சென்றவர்களாய் திரண்டபுயங்களைப்படைத்த அக்காவலாளர்கள், அத்தினத்திலேயே அக்கள்வனைக்கண்டுபிடித்து, அவன் தோள்களிரண்டையும் பின்புறமாகச்சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டுவந்து, பிரகாசம் வீசிவிளங்குகின்ற வெற்றியமைந்தவேற்படையையுடைய அரசனுக்கு முன்னாகவிட்டார்கள். எ - று.

அன்று-ஏ-அசைகள். சென்றார் அசைத்தனர் கொணர்ந்தார் முற்றெச்சங்கள்.
ஆடல்-வெற்றி. (௩௩௩)

வேந்தனுமவெகுண்டுசெங்கணெரியெழிழித்துநோக்கிக்
காந்துறுமனத்தனுகிங்கள்வனைப்பிணித்துவிழ்த்து
மேந்துநீர்முதலேமுன்னரிதெரென்றிசைத்தானன்றோர்
போந்தனரவனைக்கொண்டுகடிமதிப்புரிசைக்கப்பால்.

(இ - ள்.) அரசனும் கோபித்துச் சிவந்தகண்களில் நெருப்புப் பொறிபறக்கும்
படி பார்த்து, மனவெப்பமுடையனும், இத்திருடனைக்கட்டிப்போடுங்கள், நீரிலே
மிதந்துகொண்டிருக்கும் முதலேமுன்னே விடுங்கொள்ளுகட்டளையிட்டனன். அது
கேட்ட அக்காவலாளர்கள் காவலாயுள்ள நகரத்தின்மதிலுக்கப்பால் அக்கள்வனைப்
பிடித்துக்கொண்டுபோனார்கள். எ - று.

விழித்து நோக்கல்-ஒருசொன்னீர்மைத்து, மதிப்புரிசை-இருபெயரொட்டு. கார்
தல்-வெப்பம். நீரேந்து முதலே என மாற்றுக. (௩௩௪)

முடங்குவெண்டிரைநீர்க்குட்டத்திட்டனரவனைமுள்வா
லிடங்கர்மோந்தெடுத்துச்சென்னியேந்தியக்கரையினுய்ப்பக்
கடங்கலுந்நெடுநல்யானைமன்னனிற்கடிதுசென்றார்
தொடர்ந்தமுதலேகொல்லாதிட்டதுதொழுதுசொன்னார்.

(இ - ள்.) வீளந்து பாய்கின்ற வெள்ளிய அலகையுடைய நீர் நிறைந்த
குளத்திலே அவனைப்போட்டார்கள், முள்வாலையுடைய முதலே அவனைத்துக்கித்தலை
மேற்சுமந்து அக்களையிற்செலுத்துதலும், மதத்தைப் பொழியும் பெரியபட்டத்து
யானையையுடைய அரசனிடத்தில் வினைவாகச்சென்று, தொடர்ந்துகொல்லும் முதலே
கொல்லாமல்விட்டதைப் பணிந்து கூறினார்கள். எ - று.

முடங்குதல்-வளைதல். குட்டம்-குளம். இடங்கர்-முதலே. சென்றார்-முற்றெச்சம்.

என்னைகொலிதுமற்றென்னாவிருந்தனனரசன்மீண்டு
மன்னவற்கொணர்திரென்னக்கொணர்ந்தனரவனைநோக்கி
மின்னுயிர்த்தனையகூர்வாளெறிந்துயிர்விழ்த்துமென்றான்
சொன்னதுபுரிந்தாரிற்றுத்தெரித்ததத்துளங்குகூர்வாள்.

(இ - ள்.) அரசன் இது என்னகாரணமென்று ஆலோசித்திருந்தான். மறுபடியும்
அக்கள்வனைப் பிடித்துவாருங்கொண்டு கட்டளையிட, அவ்வாறே அழைத்து
வந்தார்கள், அக்கள்வனைப்பார்த்து, இவனை மின்வாய்விட்டதையொத்த கூர்மையுடைய
மையமைந்த வாளாயுதத்தால் விசிக்கொல்லுங்கொண்டு கட்டளையிட்டனன், அம்மன்
னவன் கட்டளைப்படியே செய்தார்கள், விளக்கமிக்ககூர்மையமைந்த அவ்வாளானது
இருதுண்டாய்த் தெறித்தது, எ - று.

வாளினால் வெட்டியபோது வாளே துண்டாய்த் தெறித்ததென்றபடி. (௩௩௫)

அதிசயமெய்தியோராவையுறுமனத்தனுகி
மதிமுறைமரபினோங்குமமைச்சராவருதிரென்ன
விதிமுறைதெரிந்தாரொன்றும்விளங்கலராகிமீண்டார்
கதிர்மணிகழற்கால்வேந்தன் கடிமதிந்கோயிலுப்புக்கான்.

(இ - ள்) ஆச்சரியமடைந்து தீராச்சந்தேகமுள்ள மனமுடையவனாய். விவேக முறைமையின் தன்மையிலே மேம்பட்ட மந்திரிமார்களை வரக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட, நூன்மார்க்கங்களை நன்குணர்ந்த அவ்வமைச்சர்கள் ஒன்றும் தெரியாத வர்களாய்ச் சென்றார்கள். ஒளிவாய்ந்த இரத்தினங்கள் பதித்த வீரக்கழலையணிந்த பாதங்கையுடைய அவ்வரசன், காவலமைந்த மதில்குழந்த தனதரண்மனையிற் சென்றான். எ - று.

மந்திரிகள் ஒத்தொழில் செய்தற்குரிய கருவியையும், அத்தொழிலை முடித்தற் குரியகாலமும், அத்தொழில் செய்தற்குரிய அருஞ்செயல்களும், அச்செயல்களைச் செய்யும்விதமும் ஆகிய இவைகளை முறைப்படவுணர்ந்தவராகலின், “மதிமுறைமரபி னோங்குமமைச்சர்.” என்றும், இத்தகைய அதிசயத்திற்கு நூல்களிற் கூறியுள்ள காரணங்களு முணர்ந்திருப்பாரென்பான், “விதிமுறைதெரிந்தார்” என்றும் கூறினர். இதனை, “கருவியுங்காலமுஞ்செய்கையுஞ்செய்யு-மருவினையுமாண்டதமைச்சு.” என்றும், “வன்கண்குடிக்காத்தல்கற்றிதலாள்வினையோ-டைந்துடன்மாண்டதமைச்சு.” என்றும் வருந்திருக்குறள்களானும் தெளிக (ந.ந.உ)

காரகத்திவனையாக்கிச்சென்றுவன்கதிர்முத்தேந்தும்
வாரகமுகின்மென்கொங்கைமயிலியற்குயின்மென்கொல்லாள்
சூரதைவினவச்சொற்றாணங்கவடியரேலென்னுப்
பாரகம்புரக்குமன்னர்க்கின்னணம்பகர்வதானாள்.

(இ - ள்.) இக்கள்வனைச் சிறைப்படுத்திவிட்டுச்சென்று அம்மன்னவன், ஒளிவாய்ந்த முத்துக்களைப் பொருந்தியுள்ளகச்சினுள்ளிருக்கும் அரும்புபோன்ற மிருதுவான தனங்களையும் மயில்போலும் சாயலையும் குயில்போலும் மழலைச்சொற்களையுமுடைய தனதுமனைவியாகிய தெய்வப்பெண், இவ்வற்புத்ததைக் கேட்கும்படிசொன்னான், அம்மனைவி, வருந்தவேண்டாமென்று உல்கத்தை யரசாரும் அம்மன்னவனுக்கு இவ்வாறு கூறலாயினள். எ - று.

காரகம் - சிறைச்சாலை. வார் - கச்சு. சூர் - தெய்வப்பெண். (ந.ந.அ)

காலமூன்றுணரத்தக்கிள்ளைநங்கரத்ததாகப்
பாலமையுடையராகிப்பட்டுறப்படுவதென்னே
யாலுறுகவிகைவேந்தேயதுகொணர்ந்தளிப்பென்னோக்
கோல்வன்கொணர்ந்தாளவேந்தனினை யனகூறலுற்றான்.

(இ - ள்.) திரிகாலவர்த்தமானங்களையும் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க இளி நமது கையிலே யிருக்க, அறியாத்தன்மையுடையராய்த் துன்பமடைய வருந்துவதென்னை? அசைகின்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய வேந்தோ! அதனை எடுத்துக்கொண்டு வந்து கொடுப்பேனென்று அழகிய வளையலை யணிந்த அப்பத்தினி அக்கிளியைக் கொண்டுவந்தாள், அவ்வரசன் இவ்வாறு கூறலாயினன். எ - று.

கோல்வன - அன்மொழித்தொகை. பாலமை - அறியாமை. (ந.ந.க)

கிள்ளையேசுகமேமுன்னங்கேழ்கிளர்தவத்தாலெய்தும்
பிள்ளையேமகவான்றேவியம்முழைப்பெருங்கற்பாய
வள்ளைவார்சுழைக்குரல்கவந்தனை மரபினோர்ந்திக்
கள்வனதிறற்கைசொல்லாயென்றனன்கழற்கால்வேந்தன்.

(இ - ள்.) வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களைவாய்ந்த அவ்வரசன், கிளிப்பிள்ளையே! அஞ்சுகமே! ஆதிகாலத்திற் பெரியவைவரக்கியத்தாலாய் மிகுந்த தவத்தினாலே கிடைத்தபுத்திரனே! இந்திரன்மனைவியாகிய இந்திராணி, எம்மிடத்துள்ளசிறந்தகற்பு நிலையுடைய வள்ளைக்கொடிபோலும் நீண்ட காதுகளைப்படைத்த எனது மனைவிக்குக் கொடுக்கவந்தாய், இக்கள்வனுடைய தன்மையை முறைப்படியறிந்து சொல்லாயென்று கேட்டான். எ -று.

வள்ளைவார்குழை - அன்மொழித்தொகை.

(நசு0)

ஆயுதுபகர்வேனையகேட்டியென்றரசற்போற்றிப்
போயெழுகொடிகோட்டிஞ்சிக்குயபுரநகரத்துள்ள
நாயகவணிகனென்னும்விட்கம்பனயந்துபெற்ற
சேயிவனெடுத்தநாமஞ்சித்திரபானுவென்பர்.

(இ - ள்.) அக்கிள்ளை, ஐயனே! இவன் செய்தி கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக வென்று அவ்வரசனைப்புகழ்ந்து, ஓங்கிவளர்ந்திருக்கும் கொடுகளையுடைய சிகரங்கள் மைந்த மதில் சூழ்ந்துள்ள குப்புரம் என்னும் நகரத்திலிருக்கும், தலைமைபெற்ற வைசியனென்று சொல்லப்பட்ட விட்கம்பனென்பவன் அருமையாயின்ற புத்திரனாகிய இவன் பெற்ற பெயரோ சித்திரபானுவென்பார்கள். எ -று.

மதிலே அதியுன்னதமாகவும் அதன் சிகரங்கள் அதினும் உன்னதமாகவும் கொடிகள் அவைக்குமேம்பட்ட உன்னதமாகவுமிருத்தலை யுணர்த்துவான், “போயெழுகொடிகோட்டிஞ்சி.” என்றார். (நசுக)

கள்வனவன்றியொன்றுங்கருதலனகரமெல்லா
மொள்ளொரிமடுக்குமன்றோருள்புகுந்தொதுக்கப்பட்ட
வெள்ளிடைநின்றுகொண்டு வேசையர்க்குதவும்வெய்யோன்
றள்ளரும்பாவமெல்லாந்தகைபடுசாலையானான்.

(இ - ள்.) திருவெனவேயன்றி வேறொன்றும் நினையான், அந்நகரமெங்கும் பிரகாசம் மிக்க தீழுட்பொன், அந்நகரத்துள்ளார் வீடுகளினுட்புகுந்து, அக்கினி தகிக்காமல் தள்ளிவிடப்பட்ட வெளியிடத்திலே அகப்படுகின்றவைகளை எடுத்துக் கொண்டு பரத்தையர்க்குக் கொடுக்கும் கொடியவன், யாவராலும் தள்ளிவிடப்பட்ட பாதகங்களைத்தும் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓர்சாலையாயினன். எ -று.

அந்நகரத்தில் தீழாட்டி அத்தீயினால் ஒதுக்கப்பட்ட பொருள்களை யபகரித்துத் தாசிகட்குக் கொடுப்பான் என்றபடி. சாதாரணவஸ்துக்களை யடைத்திருக்கும் சாலையைப்போன்று பாதகங்களைநிறைந்த சாலையாயினன் என்க. (நசுஉ)

நாட்டகமகரமற்றைநகரமென்றிவற்றைச்சூழ்ந்து
மூட்டெரிமடுத்தலோடுமுடிவுறமுடிந்தகற்றா
பாட்டளியலங்கலோதிப்பார்ப்பனிமறையோர்பாலர்
வீட்டெரிவனேத்துக்கொல்லவிளிந்தவர்க்கிலக்கமுண்டோ.

(இ - ள்.) நாடுகள் பார்ப்பாருறைவிடம் நகரங்கள் என்னும் இவைகளைச் சுற்றி மூட்டிய தீயாற் கொளுத்திய வுடனே, பிராணன்நீங்கி யிறந்த கன்றையுடைய பசுக்களும் பாட்டுகளைப் பாடுகின்ற வண்டுகளைநிறைந்த மலர்மாலையணிந்த கூந்தலைப்

படைத்த பிராமணஸ்திரீகளும் பிராமணர்களும் சிறுபிள்ளைகளும் ஆக, வீடுகளில் நெருப்புப்பற்றிக்கொண்டு கொன்றதனால் இறந்தவர்களுக்குக்கணக்குண்டோ? எ-று.

அகரம் - பார்ப்பாருறைவிடம். நீதிகள் மன்னர்க்குக்கூறின ஏனையர்க்குமெவ்வாறு உன்பாடோ? அதுபோல, மறையவர்களுக்குக்கூறின் ஏனையவருணத்தரும் அடங்குவரென்னுங் கருத்தானும், பாதகத்தின் மிகுந்தன கோகத்தியும் பிரமகத்தியுமாதலானும் மறையவரையும் பசுக்களையும் கூறினரென்க. (௩௪௩)

புன்னிலைப்பவத்துக்கெல்லாந்தானொருபொறையனாகிய
யிந்கிலைநடக்குங்காலைப்புயங்கமென்றெடுத்தமட
நன்னகர்க்குநீமாட்டநகர்ப்புறந்துறந்துபோக்கும்
பன்னிரைகவர்ந்துபோனொருநெறிப்பட்டகானம்.

(இ - ள்.) இழிந்த நிலமையினவாகிய பாதகங்களினத்திற்கும் தானே யோர் சுமையாளாய், இவ்வாறொழுமும்நாளில், உயர்ந்தமாளிகைகளுடைய புயங்கமென்னும் நகரத்தை, கொடியதீக்கொளுத்த, நகர்ப்புறத்திலே வெளிப்படுத்தி யோட்டிய பலபசு மந்தைகளை அபகரித்துக்கொண்டு கொடியமார்க்கத்தையுடைய காட்டிற்குப் போனான். எ - று.

பொறையன் - சுமையான். நிரை - பசுமந்தை.

(௩௪௪)

மேக்குயர்ந்தெடுத்தசாரன்முடைவனத்தடவிக்கானத்
தாக்குலந்தூர்துசென்றானரசலேசனம்பொற்
நேக்குயர்கோயில்வாயிற்சேறலுஞ்சினையாக்குற்றி
தாக்கலுங்கிடப்பவிதுசங்கரற்கென்றுபோனான்.

(இ - ள்.) மேற்றிசையாக மிகவுயர்ந்தோங்கிய மலைச்சாரலிலுள்ள நெருங்கிய காடாகிய கடுங்காட்டில், அப்பசுக் கூட்டங்கனையோட்டிப் போனான், ஆங்கெழுந்தருளியிருக்கும் அசலேசரென்னும் சிவபிரானுடைய, கமுகமரமோங்கிய அழகியபொன்மயமான திருவாலயக் கோபுரவாய்தலிற் சேர்ந்தமாத்திரத்தில், ஓர் சினப்பசு ஆங்குள்ள ஓர்கட்டை தடுத்தவளவிற் கீழேவிழுந்துவிட, இப்பசு சிவபிரானுக்கு என்று சொல்லிப்போய்விட்டான். எ - று.

மலைகள் மேற்றிசையாக வுயர்ந்திருத்தலியல்பாகலின், “மேக்குயர்ந்தெடுத்த” என்றும், கடுங்காடு என்க்குறிப்பிப்பான், “அடவிக்கானம்,” என்றும் கூறினர். தேக்கு - கமுகு. குற்றி - கட்டை.

(௩௪௫)

பாலநேத்திரத்தானெந்தைபணிவிடைக்குளராயுள்ளோர்
காலைவந்தெடுத்தாராவின் கால்பறித்துவனயுத்தா
லேலவேபொதிந்துகாணையொழித்தனரிதற்குப்பின்னர்ச்
சூலமுமெழுதிவிட்டாரீன்றதச்சுரபிக்காரா.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணுடைய எமது பிதாவாகிய சிவபிரானுக்குரிய பணிவிடைகட்கேற்ற தொண்டராயுள்ளவர்கள், அதிகாலையில் வந்து அப்பசுவைத் தூக்கினார்கள், அப்பசுவின் காலைப்பிடித்துத் துவைத்துக்கட்டிமெருந்தால் பொருந்தும்படி கட்டி, அப்பசுவின் கால்நோயைப்போக்கினார்கள், அதன்பிறகு பசுவிற்குச் சூலக்குறியுத்தரித்தார்கள். அப்பசு அதன்மேல் காராம்பசுவை ஈன்றது. எ - று.

உவனயம் - துவைத்துக்கட்டிமெருந்து - பாலநேத்திரம்-நெற்றிக்கண், (௩௪௬)

அன்றளவுமையோர்பாகத்தரங்கபிடுகமாக
வின்றுகாறமுதமீந்ததாதலாவிவன்செய்பாவக்
குன்றெரிபட்டபஞ்சிற்றொலைந்ததுருவவுத்தோளாய்
மன்றலஞ்சடையோன்றன்மையாவரேவகுக்கவல்லார்.

(இ - ள்.) அப்பசு அன்றுமுதலாக இன்றுவரையில் உமாதேவியை ஒர்பாகத்தி
லுடைய அசுலேசரென்னுந்திருநாமம்படைத்த சிவபிரானுக்கு அபிடுகமாகதற்குரிய
பால்கொடுத்து வந்தபடியால், இச்சித்திரபானுவென்பவன் புரிந்த பாவங்களாகியமலை
களெல்லாம், நெருப்புப்பொறிபட்ட பஞ்சப்பொதிபோல் அழிந்தது. ஆதலால்
திரண்ட புயங்களையுடைய மன்னனே! மணங்கமழும் அழகிய சடையையுடைய சிவ
பிரான் தன்மையை யாவர்தான் வகுத்துக்கூறவல்லவர்கள். எ - று.

சித்திரபானு வென்னும் இக்கள்வன் களவாடிய பசுநிரையில் ஒன்றை அசுலே
சருக்கென்று அவராலயத்தில்விட்டுப்போனமையின், இவன்செய்த பாதகங்களினத்
தும் நிவாரணமாயின. இதனை, “ஆவுரிஞ்சுகன்னுட்டியவன்பினர் - கோவினைப்பர
மற்குக்கொடுத்தவர் - தேவதேவன்புரத்திற்றிளைப்பர்க - னையினுலுரையாதநலத்தை
யே.” என்னும் சிவதருமோத்தராச்செய்யுளானு முணர்க. (ந.ச.6)

வாளெடுத்தெறிந்திட்டா லுமுழவினாற்பிளந்திட்டா லும்
கோளராவெயிற்றுச்சிங்கிதீற்றின கொளுத்திட்டா லு
முளெரிகிடத்தினுலுமுறிதிரைக்கயத்திட்டா லுந்
தாளரவணிந்தோன்றந்தவரத்தினுஞ்சாதநீர்த்தான்.

(இ - ள்.) சர்ப்பங்களைத்தாழும்படி தரித்துள்ள சிவபிரானருளிய வரத்தினுலே
இச்சித்திரபானு வென்பவன் வாளாயுதத்தால் வெட்டினாலும், கொல்லத்தக்க சர்ப்பத்
தின் பற்களிலுள்ள விடத்தையூட்டி மூட்டினாலும், பெருந்தீயிலே போட்டாலும்,
முரிந்துபோகின்ற அலைகளையுடைய குளத்திலே வீழ்த்தினாலும் இறப்பொழிந்
தான். எ - று.

தாளரவணிந்தோன் என்பதற்குக் கால்களையுடைய சர்ப்பங்களை யணிந்தோன்
எனப்பொருள்கூறி, “பாம்பின்கால்பாம்பறியும்.” என்னும் பழமொழியையும், “பச்
சைத்தாளரவாட்டி படர்சடையாய்பாதமல - ருச்சத்தார்பெருமானேயடியேனையுய்யக்
கொண் - டெச்சத்தார்சிறுதெய்வமேத்தாதேயச்சோவென் - சித்தத்தாறுயந்தவாறன்
றேயுன்றிறநினைந்தே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கையும் உதாரண
மாகக் காட்டுவாருமுள். ஆயின் காலிலி என்னும் பெயர் சர்ப்பத்திற் குளதாகலின்
ஈண்டு தாழ் எனப்பாலது ஏதுகை நோக்கித் தான் என நின்றதாகக்கொண்டு பொரு
ளுரைக்கப்பட்டது. சிவபிரான் திருவடிக்கட் பத்திமையுடையராயுருள்பெற்றார்
சர்ப்பம் வான் வேல் யானை இடி என்னும் இவை போன்றவைக் கஞ்சார்களாகலின்,
“சாதநீர்த்தான்.” என்றார், இதனை, “புற்றில் வாளரவுமஞ்சேன்.” எனவும், “வாளு
லாமெரியுமஞ்சேன்வரைபுரண்டிடினுமஞ்சேன்.” எனவும், “தறிசெளிகளிற்றுமஞ்
சேன்றழல்விழியுமுவையஞ்சேன்.” எனவும் “மஞ்சலாமுருமுமஞ்சேன்.” எனவும்,
“கோணிலாவாளியஞ்சேன்.” எனவும் வரும்மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானும்,
“அஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை.” என்னும் ஆளுடையவாசகரின்
அருள்வாக்கானுமறிசு. (ந.ச.அ)

உடைதிரைநெடுநீர்வையத்தின்னலதுகர்ந்துபின்னர் கடைமுறைகயிலேவாழ்ந்துகதிபெற்றகூரியனான படர்ச்சடைப்பரமற்கீர்த்தபாற்பகவுரோமமொன்றிற் கிடைப்பெரிமகற்பமாயிரமுதகந்துவாழ்வார்.

(இ - ள்.) அலைகளையுடைய கடலாற்றமுடப்பட்ட உலகத்தில் இனிமையான போகங்களை அனுபவித்தபின் தேகாந்தியத்திற் சென்று கயிலைப்பதவியில் வாழ்ந்திருந்து முத்தியின்பம் அடைவதற்கூரியவனாயினன். ஆதலால் படர்ந்தசடையையுடைய சிவபிரானுக்குத் தானஞ்செய்த பாற்பகவின் சரீரத்துள்ள உரோமம்ஒவ்வொன்றுக்கு மத்தியாயிருக்கும் பிரமகற்பங்கள் ஆயிரம் கடக்கும்படி வாழ்வார்கள். எ - று.

பசுத்தானம் சிவபிரானுக்குப் புரிந்தோர் அநேகபிரமகற்பங்கள் வாழ்வார்களென்பதை, “கொடுத்துச்சங்கரம்கன்பொடுகோதன - மெடுத்துமுய்யக்கொளென்று முனேத்தினர் - விடுத்துமுன்செய்ததீயவினவிதம் - விடைக்குப்பாகன்புலத்தினே மேவியே.” என்றும், “ஒப்பில்போகமருந்தியுறைவர்கள் - கற்பமும்பதினாயிரக்காணவே - யிப்பலத்தினையெய்துவரானினைத் - தப்பில்போதகன்பாலளித்தாருமே.” என்னும் சிவதருமோத்தரச்செய்யுள்களானுந் தெளிக. தேவவருடங்கள் பன்னீராயிரக்கழிந்தது ஓர்மனுவின் காலமுடிவு, அதற்கு மனுவந்தரமெனப்பெயர், அவ்வாறு பதினான்கு மனுக்களிறக்குங்காலம் பிரமனுக்கோர்பகல், இவ்வாறே இரவுக்கழிந்தபின் பிரமனுக்கோர்நாளாகும், இந்நாட்கள் முந்துற்றறுபதுகழிந்தால் ஓர்வருடமும், அவ்வருடங்கள் நூறுகழிந்தால் பிரமன் ஆயுண்முடிவுமாகும். இப்பிரமன்பகற்போதையே பிரமகற்பமென்பர். இதனை, “ஆகவுயர் திவ்வியவாண்டாரிரண்டாயிரஞ்சுதரியுகமதாகும் - பாகுபடுசுதரயுகமெழுபாடுனென்றிறத்தல்மன்வந்தரமாம்பண்பிற் - சேகின்மனுப்பதினால்வரிந்திகொலத்தளவைதிருமாலுந்திப் - போருயர்தாமரைப்பொருட்டுப்புத்தேளின்பகலென்னப்புகல்வர்மாதோ.” எனவும், “பகலளவேத்துணைக்காலமத்துணையாங்கங்குலுக்கும்பகர்ந்தகாலம் - புகல்பிரமன்பகற்போதைக்கற்பமெனப்புகல்வரொருகற்பந்தனை - வகைதருகாலத்தளவேகற்பமெவற்றினுக்குமொருமனுவின் கால - நிகழ்வதெவன் வளவேபதினான்குமனுவினுக்குநிகழ்த்துங்காலம்.” என்னும் கூர்மபுராணத் திருவிருத்தங்களானுமுணர்க. (நட்சுக்)

ஆகையாலிவனை நின்னாற்கொல்வதற்கரிதுமுக்க
ணைகநாயகனுக்குள்ளமிரங்குறுந்தகையனான
னீகவலொழிதியன்னேன்வேண்டுநிதியமீந்து
போகெனவிடுத்தியென்றுபுகன்றதப்பைப்பூங்கிள்ளை.

(இ - ள்.) ஆதலால் இக்கள்வனை உன்னாற் கொல்வதற்கருமையாகும், இவனே திரிநேத்திரங்களைப்படைத்த தனிமுதல்வர்க்கு மனமுருகும் அன்புடையவனாயினன், இனி நீ துயரொழித்துவிடு, அக்கள்வன் விரும்புகின்ற திரவியத்தைக்கொடுத்து நீபோகக்கடவாயென விடைகொடுத்தனுப்பிவிடு என்று பசுநிறமும் அழகுமமைந்த அக்கிளிப்பிள்ளைகூறியது. எ - று.

கொலைகளவென்னும் பாதகங்கள் இடைவிடாது புரிந்த இப்பாதகனுக்குச் சிவபிரான் திருவருள்புரியலாமோவெனின்? அப்பாதகங்கள் பலகோடியினுள் ஓர்சிவபுண்ணியம் செய்திருந்தானாகவின் அவனுக்கருள் புரிந்தனரென்க, இவ்வாறின்றி நேரான

பாதகத்திற்கே யன்புரிமையைநோக்கி யருள்செய்தனரென்பதை, “தீதில்லமாணிசிவ
கருமஞ்சிதைத்தானைச் - சாசியும்வேதியன்றாதைதனைத்தாளிரண்டு - சேதிப்பவீ
சன்றிருவருளாற்றேவர்தொழப் - பாதகமேசோறுபற்றினவாதோணைக்கம்.” என்
னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானும், “தாதையைத்தாளவீசியதண்டிக்கிவ்
வண்டத்தொழுமுடனே - பூதலத்தோர்கள்வணங்கப்பொற்கோயிலும்போனகமுமரு
ளிச் - சோதிமணிமுடித்தாமமுநாமமுந்தொண்டர்க்குநாயகமும் - பாதகத்துக்குப்
பரிசுவைத்தானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே.” என்னும் சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்
லாண்டானுந்தெளிக.

(௩௫௦)

அடுகினைமொழிந்துநெஞ்சத்தத்சயமடைந்தான்மன்னன்
விடுதிரென்றவனைக்கொண்டெவ்விளங்கொளிடமங்கலேந்தும்
படுமணியாசனத்தினிருத்தினன்பணிந்தான்பல்கா
னெடுமுடிமகுடவேந்தனிதிக்குவைபலவுநேந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு அக்கிளிப்பிள்ளை கூறியவுடனே. அக்கள்வனைக் கொல்
லக் கொண்டிருந்த கோபந்தனரிந்து, அவ்வரசன் தன்மனதில் ஆச்சரிய மடைந்தவ
னாய், அவனை விட்டுவிடக்கடவீர்களென்று காவலாளர்களுக்குக்கூறி, அவனையழைத்
துக்கொண்டு, சிரத்தில் நீண்ட கிரீடந்தரித்துள்ள அவ்வரசன், பிரகாசிக்கும் ஒளி
யையுடைய சிங்கந்தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் இரத்தினங்கள் பதித்துள்ள சிங்காத
னத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து பலமுறைவணங்கிப் பலவகையான திரவியங்களு மளித்
தனன். ஏ - று.

இருத்தினன் பணிந்தான் முற்றெச்சங்கள். ஆபரணங்கள் பொற்காசுகள் இரத்தி
னங்கள் எனத்திரவியங்கள் பல்வேறுபடுதலின், “நிதிக்குவைபலவும்.” என்றார்.

ஏந்துறுகுடுமிமாடத்திருக்கையுமினிதுநல்கி
மாந்தளிர்ணையமேனிமகளிரால்வதுவைமுற்ற
வேயந்தனயாவுமீந்தானித்தலைநெடுநாள்வைகிப்
போந்தனன்கயிலைவாழ்ந்துசேவடிபுகுந்தானன்றே.

(இ - ள்.) அதியுன்னதமான சிகரத்தையுடைய தனதரண்மனையில் அவனிருத்
தற்கிடமும் இனிமையுடனீந்து, மாந்தளிர்போன்ற மேனியையுடைய மாதர்களால்
திருக்கல்யாணமும் முடியும்படி, அதற்குவேண்டியவையாவுமளித்தான், இவ்வண்
ணம் அநேகநாள் வாழ்ந்திருந்து, சிவபிரான் திருவடி நீழலை யடைந்தனன். ஏ - று.

அன்று - ஏ - அசைகள். சிலபெண்களைத்திருமணமுடித்தானென்க. (௩௫௨)

தேக்குயர்வனத்தின்வீழ்த்தபசுவிதுசிவனுக்கென்று
போக்கினுனிதுபெற்றானேற்புரிசடைப்புனிதற்கென்னு
வாக்கினுன்மனத்தாற்செய்யுஞ்செய்கையால்வணங்கப்பெற்றோர்
கோக்கொணர்ந்தளிப்போர்தன்மையெம்மனோர்கூறற்பாற்றோ.

(இ - ள்.) தேக்கமரங்கள் உயர்ந்தோங்கியிருக்கும் காட்டினிடத்திலே கட
டையாற் றடுக்கப்பட்டு விழுந்துவிட்ட இப்பசு சிவபிரானுக்கென்று விட்டு விட்டு
வந்தவன் இவ்வளவு சிறந்தபேற்றை யடைவானாகில், முறுக்கிய சடையையுடைய
சிவபிரானுக்கென்று, வாக்கினுனும் மனத்தாலும் செய்யுந்தொழில்களாலும் பணியப்

பெற்றவர்களாய் ஓர் பசுவை விலக்குவாங்கிவந்து தானம்புரிபவர்களடையும்பேறு, என்போன்றவர் கூறுத்தன்மையதோ, எ - று.

களவாடிய பசுக்காலொடிந்து வீழ்ந்ததால் சிவனுக்கென்று விட்டுவந்தோனே இப்பேறடைவானாகில், மனவாக்குக் காயமென்னும் திரிகரணங்களாலும் பணிவிடை புரிபவர்களாய்த் தாம் அறத்தாறீட்டிய அரும்பொருளாற்கொண்ட ஆவை யரனுக்கற் பிதஞ்செய்வோரடையும்பேற்றை யாவரே யறைவாரென்றபடி. மனத்தினாற்செய்யும் பணி-தியானம். வாக்கினாற் செய்யும் பணி-தூதி. காயத்தினாற் செய்யும் பணிகள்-சரியைகிரியை முதலியினவாம். (௩௫௩)

மழலைங்குதலைக்கிள்ளைமதிமதிமானென்றோ துங்
கழனுடையரசற்கோதுங்காதையொன்றின்னுமுண்டாற்
குழவியம்புலிமென்கண்ணியா னுளங்குளிர்ப்பதாரு
மிழைசடைமுனிவர்கேண்மினென்றெடுத்திசைப்பதானான்.

(இ - ள்.) நிரம்பாமென்சொல்லென்னும் மழலைச்சொற்களையுடைய அக்கிளிப் பிள்ளை, அறிவுள்ள மதிமானென்னும் பெயருடைய வீரக்கழலணிந்த அம்மன்னவனுக்குக் கூறுகின்ற சரித்திரம் இன்னுமொன்றிருக்கின்றது. இளம்பிறையை மாலை யாகவணிந்திருக்கும் சிவபிரான் திருவுள்ளமகிழ்தற்கேதுவாகிய கலத்தலமைந்த சடையையுடைய முனிவர்களே கேட்பீர்களாகவென்று குதபுராணிகர் விரித்துக் கூறலாயினர். எ - று.

மழலை குதலை என்னும் இரண்டும் ஒருபொருட் சொற்களானும் ஈண்டிரண்டையும் ஒருங்குபிரயோகித்தமையின், நிரம்பாமென்சொல்லென்னும் மழலைச்சொல்லென்ப பொருள்கூறிலும். சடைதரித்துப் பத்திமையுடையாசை சிவபிரான் விரும்புகின்றமையின், “அரனுளங்குளிர்ப்பதாருமிழைசடைமுனிவர்.” என்றார். (௩௫௪)

தொல்லைநாண்முளரிபூத்தமுகிலெனுந்துளவமாயோ
னல்லகனெமொர்பத்தினுயிழையலங்கலோதி
யெல்லவோமுளரியேந்தவிருந்தனளிருந்தஞான்று
வல்லெழுமுகிண்மென்கொங்கைப்புலோமசையாங்குவந்தாள்.

(இ - ள்.) தாமரைபூத்த மேகமென்று கூறுகின்ற துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் பிரகாசமுள்ள அகன்றமார்பிற் குடியிருக்கும், திருந்திய ஆபரணங்களையும் மலர் மாலையுடைய கூந்தலையுமுடைய திருமகள், ஆதிகாலத்தில் ஒளியமைந்த தாமரையாதனத்திலிருந்தனள். அவ்வாறிருந்தபோது, சூதாடு கருவிபோன்றும் அரும்புபோன்றும் விளங்கிய மிருதுவான தனங்களைப்படைத்த இந்திராணி அவ்விடத்திற்குவந்தாள். எ - று.

திருமாலின் திருமேனி சமுதாயத்திற் கருநிறமேனும்முகம் கண் கரம் என்னும் இவைபோல்வன செந்நிறமமைந்து தாமரைபோல் விளங்கலின், தாமரைபூத்தமேகம் எனக்கூறுதல் வழக்கு. எனவே தாமரைகள் பூத்த ஓர்மேகமிருக்கின் அம்மேகம் திருமாலின் திருமேனி நிகர்க்கும் என்றபடி. இவ்வுவமானத்தைத் தென்மொழியில் இல் பொருளுவமை எனவும் வடமொழியில் அபூதகற்பணை எனவும்கூறுவர். ஆயிழை அலங்கலோதி என்னும் இவ்விரண்டும் அன்மொழித்தொகைகள். (௩௫௫)

வந்தனள்குலிசவேத்தனயிழைவணக்கம்போக்கித்
தந்தனளவளேநோக்கித்தாமரைத்தவிசின்மேலாள்
சிந்தனையெதுமற்றென்னால்வேண்டுவசெப்புகென்றாள்
சுந்தரிநின் கைக்கிள்ளைதருகெனத்தொழுதுசொன்னாள்.

(இ - ன்.) வச்சிராயுதத்தைபுடைய இந்திரன் மனைவியாகிய இந்திராணி திருமகளுக்கு வந்தனத் தந்தாள், அவ்விந்திராணியைத் தாமரையாதனமுடைய திருமகள் பார்த்து, உன்னுடைய எண்ணம் யாது? உனக்கு வேண்டுவனவற்றைக் கூறுவாயென்று வினாவினாள். அதுகேட்ட இந்திராணி உனது கையிலிருந்த கிளியைத் தருவாயென்று பணிந்து கூறினாள். எ - று.

வணக்கம்போக்கித்தந்தனள்-ஒருசொன்னீர்மைத்து.

(௩௫௬)

ஆபவளுரைத்தலோடும்புயத்தணங்குநோக்கி
நீயிதுகோடியென்னாக்கொடுத்தனனெடுவேற்றானைச்
சேயரித்தடங்கணல்லாள்வாங்கினள்சிறப்புமிக்காண்
மாயவன்றேவிதன்மைமகிழ்ந்தொருமருங்குகின்றாள்.

(இ - ன்.) அவ்விந்திராணி இவ்வாறுகூறியமாதிரத்தில் திருமகள் அவளைப் பார்த்து, உன்னெண்ணப்படி இக்கிளியைப் பெற்றுக்கொள்வாயென்று தந்தனாள். நீண்ட வேற்படையைப்போன்று செவ்வரிபடர்த்து விசாலித்த கண்களையுடைய இந்திராணி அக்கிளியை வாங்கிக்கொண்டு, அழகின் மிகுத்தவளாகிய திருமகளின் இயற்கையைக் குறித்துச் சந்தோஷித்து ஓர்பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தாள். எ - று.

தான் கேட்டவுடனே நெடுநாளாய் வளர்த்துவந்த கிளியைக்கொடுத்துவிட்ட உதாரத்துவத்திற்காக மனமகிழ்ந்தாளென்பார், “மாயவன்றேவிதன்மைமகிழ்ந்து.” என்றாள்.

(௩௫௭)

நிற்புழியழல்வாய்க்கக்குடேமியோனமதுநாடு
பொற்புறப்புனைதிடொன்னக்கணத்தரிந்புகலநோக்கி
யற்புரையலங்கலோதித்தாமரையகத்துவாமுங்
கற்பினள்வினவிக் கேட்பக்கரியவன்புகல்வதானான்.

(இ - ன்.) அவ்வாறு நிற்கும்போது நெருப்புப்பொறிகளைக் கக்கும் வரையுடைய சக்கரப்படையேந்திய திருமால், நமது வைகுந்தநாட்டை அழகுபொருந்த அலங்கரிக்கக்கடவீர்களுள்ளது தம்முடைய கணத்தவர்கட்குக் கட்டளையிட, அத்தனைப் பார்த்து, இருளையொத்த கூந்தலைப்படைத்து, செந்தாமராமாலரில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் கற்பையுடையவள் என்னகாரணத்திற்கென்று கேட்ட, கருநிறம்கொண்ட திருமால் கூறலாயினாள். எ - று.

வினவிக் கேட்ப-ஒருசொன்னீர்மைத்து.

(௩௫௮)

கிளிபுரைகுதலைச்செவ்வாய்க்கோல்வளேகேட்டியென்னாது
துளவணியிறைவன்சொல்லுஞ்சுபாரிசமென்னுநாட்டிற்
றளமலரகழிசூழ்ந்தசருவரியென்னுமவ்வு
ருளநொருமறைவலாளன்கபிலனென்றுரைக்கப்பெற்றான்.

(இ - ள்) கிளியையொத்த மழலைச்சொற்களைக் கூறும் சிவந்தவாயையும் அழகியவனையிலையும் உடையவளே! கேட்பாயாகவென்று துளசிமாலையணிந்த திருமால் கூறுகின்றார். சுபரிசும் என்னும் ஓர்நாட்டிலே, இதழ்களையுடைய மலர்கள் விகசித்துள்ள அகழியாற் சூழப்பட்ட சருவாரியென்னும் சிறந்த ஓரூரில், கபிலன் என்னும் பெயர்படைத்தவனாகிய ஓர்வேதியனுண்டு. எ - று. (௩௫௯)

அல்லினும்பகலுங்கள்வான்பாழ்வயிரேரம்புமன்னான்
வல்லேவல்லிருளிற்சென்றோர்மறையவன்சுரபிவவ்வி
யில்லகம்பிணித்துக்கொண்டானிறத்தனசிலநாட்பின்ன
ரொல்லையொற்றுணர்ந்துவந்தாரொளித்தனன்கபிலனென்போன்.

(இ - ள்.) இரவும் பகலும் களவுசெய்பவனாய்ப் பாழ்வயிற்றை வளர்த்துவருகின்ற அவன், அதிவினாவாக நரோத்திரியிற்போய் ஓர் வேதியன் பசுவை யபகரித்துக் கொண்டுவந்து தன்வீட்டிற்கட்கடிகொண்டான், இவ்வாறு சில தினங்கள் கழிந்தன அதன்பிறகு, உளவறிந்து அதிவினாவாகத்தேடிவந்தார்கள், அதையறிந்தகபிலனென்னுங்கள்வன் அப்பசுவை மறைத்துவிட்டான். எ - று.

களவினாற் பொருளீட்டிச் சிவித்துவந்தானாகலின், “பாழ்வயிரேரம்புமன்னான்.” என்றனர். (௩௬௦)

சுன்றொடுசுரபிரீக்கிக்கண்ணுதற்பெருமானன்பி
னின்றவோர்மறையோன்றன்பானிறுத்தினனிற்றுத்தலோடு
மன்றுடைத்தீம்பாலென்பாலாக்குதியென்னவன்னு
னன்றெனப்புரிந்தான்பிறறைநாட்படுநடுநாட்கங்குல்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு மறைத்த கபிலனென்பவன் அக்கன்றையும் பசுவையும் அவ்விடத்தினின்றும் அப்புறப்படுத்தி, நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபிரானுக்குரிய மெய்யன்பு நிலைமையிலிருந்த வேரோர் வேதியனிடத்திற் சேர்த்தான். அவ்வாறு சேர்த்தபோதே அன்றாடம் கறக்கின்ற மதுரமுள்ள பாலை என்னிடத்திற் கணுப்பிவிடுவாயென்று கூற, அவ்வேதியன், நல்லதென்று அவ்வாறே செய்துவந்தான், சிலதினங்கட்குப்பின் ஓர்நாள் நரோத்திரியில். எ - று. (௩௬௧)

பொழிதருதீம்பாலாவும்புனிற்றிளங்கன்றுமாயோர்
வழிபடவிருளிற்செல்வான்முன்னரின்மறித்துவவ்வி
முழுவடுதிரடோள்பற்றிவிசித்தனர்முழங்குபைம்பொற்
கழலுடையரசன்றன்முன்விடுத்தனர்கபிலன்றன்னை.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய பாலைச்சொரிகின்ற பசவும் ஈன்றணிமைத்தாகிய கன்றுமாக ஓட்டிக்கொண்டு ஓர்வழியிலே இருட்டுக்காலத்திற் செல்கின்ற கபிலனென்பவனை, நகர்க்காவலாளர்கள் தடுத்த அப்பசுவையும் கன்றையும் பிடித்துக்கொண்டு, திரட்சியில் மத்தளத்தையும் வெல்லத்தக்க அவனுடைய இரண்ட்தோள்களையுஞ் சேர்த்துக்கட்டி, பசும்பொன்னாற் சமைக்கப்பட்டுச் சத்திக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்துள்ள அரசனுக்கு முன்னேவிட்டார்கள். எ - று.

தீம்பாற் பொழிதருமா என்றும், இருளிற்செல்வான் கபிலன்றன்னை என்றும் மாற்றுக. (௩௬௨)

வேதகோத்திரத்தினுள்ளோர்கள்வரேல்விளித்தலாகா
திதெனவுணர்ந்துகண்களி ரண்டையுந்தீரவாங்கிப்
போதரவிடுத்தானந்தமறையவன்பொறுத்தலாற்றான்
மாதுயருழந்துதன்னதாருயிர்மாய்த்துக்கொண்டான்.

(இ - ள்.) மறையவர்குலத்திற் பிறந்தவர்கள் களவுசெய்வார்களாகில், அவர்
களைக்கொல்லலாகாது, அதுகொடிதென்றறிந்து, அரசன் அக்கபிலனுடைய கண்க
ளிரண்டையும் பற்றற்ப் பிடுங்கிப் போகும்படி விட்டுவிட்டான், அக்கபிலன் அவ்வே
தனை சகிக்கமுடியாதவனுய்ப் பெருந்துயரமடைந்து தனதுயிரைப் போக்கிக்கொண்
டான். எ - று.

மறையவர்கள் எத்தீங்கிழைத்தாரேனும் கொல்லலாகா தென்பது மதுநீதியாக
வின் அரசனவ்வாறு புரிந்தனென்க. (௩௬௩)

மறையவனவனுக்கென்னமாகணத்தலைவர்முக்க
ணிறையவனருளிற்செம்பொனெரிமணிமானங்கொண்டு
முறையறிந்தெதிரச்சென்றாராங்கவன்முளரிநல்லாய்
பொறைபடும்புரிசைநம்மோர்நகரொடும்போவனென்றான்.

(இ - ள்.) அக்கபிலனை யழைத்துப் போவதற்காகச் சிறந்த சிவகணத்தலைவர்
கள், மூன்றுகண்களைப்படைத்த சிவபிரான் திருவருளால், பசும்பொன்றும் சமைந்து
ஒளி வீசும் இரத்தினங்கள்பதித்துள்ள தேவவிமானத்தைத்தாங்கிக்கொண்டு, அவன்
புண்ணிய முறைமையை யுணர்ந்து எதிர்கொள்ளப்போனார்கள், ஆதலால் கமலாச
னியே! அக்கபிலனென்னும் மறையவன் விமானமேறிக்கொண்டு, சிறுமலைபோன்ற
உன்னத்தோடுகூடிய மதில் சூழ்ந்த நமது ஒப்பற்ற வைகுந்த நகரத்தின் மார்க்க
மாய்ச் செல்வானென்று கூறினர். எ - று. (௩௬௪)

ஆதலாலுலகமெல்லாம்புதுக்குவானமைந்தேமம்பொற்
பேதைநீயிவனும்செய்தபுண்ணியப்பெருமைகேட்பி
னோதுறுங்கயிலைப்பெம்மானடியருக்கொருநாளீர்தான்
சிததுண்டிவலைத்தீம்பாலாதலாற்கயிலைசெல்லான்.

(இ - ள்.) ஆகையினாலே நமது நகரமுழுமையும் அலங்கரிக்கத்தொடங்கி
னோம். அழகிய பொன் என்னும் பெயருடையபெண்ணே! நீஇக்கபிலனும் செய்யப்
பட்ட சிவபுண்ணியத்தின் பெருமையைக்கேட்பதானால் கூறுகின்றோம், திருக்கயி
லைக்கிறைவராகிய சிவபிரான் திருவடியார் ஒருவருக்கு ஓர்நான் அப்பசுவின் மதுர
முள்ள பாலில் குளிர்ச்சியமைந்த மிகஅற்பமாகிய ஓர்துளிகொடுத்தான், ஆதலினால்
கயிலைப்பதவிக்குப் போகின்றனன். எ - று.

சத்தியலோகம் விஷ்ணுலோகம் சிவலோகம் என்னும் முறைமையில் வைகுந்த
மும் ஒருலகமாகலின், இச்செய்யுளில் உலகமெனவும், திருமால் உலகமுண்டபெரு
வாயராகலின், அவர்வசிப்பது அவருக்கோர் நகரமாதலால், மேற்செய்யுளில் நம்மோர்
நகரமெனவும் கூறினர். (௩௬௫)

என்றெடுத்தியம்பிவிட்டானிருந்துழாயலங்கள்மாயோன்
குன்றெடுத்தனையகொங்கையதிசயங்கொண்டாளென்ன

மென்றுணைச்சிறையகிள்ளோவேந்தனுக்குரைப்பவேந்தன்
றன்றுணைத்தடந்தோள்வீம்மாவரனருட்டனையினின்றான்.

(இ - ள்.) பெருமைமிக்க துளசிமாலையணிந்த திருமால் இவ்வாறெடுத்துக்கூறி
னன், ஒங்கிவளர்ந்த மலைபோன்ற தனங்கையுடைய திருமகள் அதிசய மடைந்தா
ளென்று, மிருதுவான இரண்டு சிறகுகளைப்படைத்த அக்கிளிப்பிள்ளை அரசனுக்குக்
கூற, அதுகேட்ட அரசன் தனது விசாலித்த இரண்டு புயங்களும் பூரித்துச் சிவபி
ரான் திருவருளென்னும் வரம்பிலே நின்றனன். எ - று.

சிவபிரான் திருவருட்டிறங்களை இவ்வாறு அக்கிளி பெடுத்துக்கூறக்கேட்ட
அரசன் மிகவும் அதிசயமுடையவனாகி, அன்றுமுதல் அத்தகையதிருவருளேத் தா
னும் அடையவேண்டுமென்னும் அவாவுள்ளவனாய் அதற்குரிய மார்க்கத்தில்ஒருகிவந்
தானென்பார், “அரனருட்டனையினின்றான்,” என்றனர். (கூசுசு)

ஈதலதெடுத்துக்காட்டும்புண்ணியமினமொன்றுண்டாற்
றீதறுமச்சமென்னுந்தெண்புனற்றிருநாடந்நாட்
டோதுவெண்கவிகைவேந்தன்சுமதியென்றுளனவ்வேந்தன்
பாதகமொழியப்பெற்றவதிரதனென்னும்பாலன்.

(இ - ள்.) இஃதல்லாமலும் எடுத்துக் கூறவேண்டிய சிவபுண்ணிய சரித்திரம்
இன்னும் ஒன்றிருக்கின்றது. குற்றமற்ற தெளிந்தநீர்வளப்பமுடைய மச்சமென்னும்
சிறத்தநாடொன்றுண்டு, அந்தநாட்டிலே சந்திரவட்டக்குடையுடைய சுமதி யென்
றுரைக்கப்பட்ட பெயர்படைத்த ஓர் அரசனுண்டு, அவ்வரசனுடைய பாதகந் தீரப்
பெற்ற அதிரதனென்னும் புத்திரன். எ - று.

புத்திரப் பேற்றற்றவர்க்குப் புத்தென்னும் ஓர் நரகமுண்டென்பதும், அந்நரக
த்தை நிரவாரணிப்பவன் புத்திரனென்பதும் வழக்காகலின், “பாதகமொழியப்பெற்ற
வதிரதனென்னும் பாலன்,” என்றார். (கூசுசு)

கேகயத்தரசனீன்றகிளிபுரைகுதலைச்செவ்வாய்த்
தோகையைவதுவைமுற்றியினனலந்துய்க்குநாளி
னேகிமுற்போனசென்மத்திடைப்படுமியற்கையெல்லாஞ்
சேகமத்தெரியப்பெற்றாண்கிவனடிசுந்தைசெய்தான்.

(இ - ள்.) கேகயதேயத்து மன்னன்பெற்ற கிளிபோன்ற மழலைச்சொற்களைக்
கூறும் சிவந்த வாயையுடைய பெண்ணை மணமுடித்து, இன்பத்தை யனுபவித்துக்
கொண்டிருக்குங்காலத்தில், கழித்துபோன பூர்வசன்மத்தில் நடந்த செய்திகளனைத்
தும் தவறுதலற்றிக் உணரப்பெற்றவனாய்ச் சிவபிரான் திருவடியைச் சிந்தித்திருந்
தான். எ - று.

பூர்வசன்மத்தியற்கை யுணர்ந்தமையின் சிவபிரான் திருவடியைச் சிந்தித்திருந்
தானென்பது கருத்து. (கூசுஅ)

வெள்விடையவனைத்தாழாவேண்டுமனத்தனாகிக்
கள்விடுதொடையன்மார்பன் றந்தையைக்கனிந்துகேட்ப
வுள்விடெருகிழந்தகிந்தையாங்கவனுவப்பக்கூர்வாய்ப்
புள்விடுபுலரிசெய்யுங்குறைமுடித்தெழுந்துபோனான்.

(இ - ள்.) வெள்ளை இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபிரானைப் பணிந்து தவம்புரியும் எண்ணமுடையவனாகி, தேனொழுகும் மலர்மாலையணிந்த மார்பினாகிய தனதுபிதாவை மனமுருகிக் கேட்டுக்கொள்ள, அதுகேட்ட சமதியென்னும் அவன் பிதா சித்தமுருகிய நிலைமையுடையவனும் மகிழ்ந்து விடையளிக்க, கூர்மையான வாயைப்படைத்த பறவைகளொலிக்கும் பிராதக்காலத்தில், தான்காலையில் செய்யவேண்டிய நித்தியானுவட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுப் போனான். எ - று.

(௩௬௬)

அவனுடைநகரநாப்பணர்ச்சுரமடைந்துபுகுச்சிவனடிதொழுதுபோற்றிச்சிந்தைநெக்கன்புமிக்குக்கவலொழிமனத்தனாகிநின்றலுங்கடவுட்கென்னைவுவகையினடைக்காய்நல்கும்வேததன்மியைக்கண்ணுற்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனுடைய நகரத்தின் மத்தியிலுள்ள அரிச்சுர மென்னும் ஆலயத்தினையடைந்து உள்ளே பிரவேசித்து ஆங்கெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரான் திருவடிகளைப் பணிந்து துதித்து, மனமுருகி அன்பின் மேம்பட்டுத் துன்பமொழிந்த மனமுடையவனும் திருமுன்னின்றவுடனே, அப்பெருமானுக்கென்று மனக்களிப்புடன் தாம்பூலம் கொடுத்துவருகின்ற வேததன்மியென்னும் மறையவரைப் பார்த்தனன். எ - று.

(௩௭௦)

உற்றவன்றன்மைநோக்கிவருகவென்றுரைத்தானந்தக்கற்றறிமறைவலாளன்கைவிரித்தெதிரநோக்கியிறைநீயென்னைமுற்றமுறிவைகொலென்னக்கேட்பமற்றவனரசர்கோமான்மைந்தனையறியார்யாரே.

(இ - ள்.) அவ்வாறங்குவந்த அம்மறையவரின் தன்மையைப்பார்த்து வாராய் என்றழைத்தான், அதுகேட்ட வேதங்களை யோதியுணர்ந்த அவ்வேததன்மியென்னும் மறையவன், கையைவிரித்துக்கொண்டு எதிரேவருவதைக்கண்டு, இப்போது நீ என்னமுழுவதும் அறிவாயோ என்றுவினவ, அவ்வேதியன் அரசர்க்கதிபனுடைய புத்திரனையறியாதவர்கள் யார்?. எ - று.

எ-அசை. கைவிரித்தல்-கையெந்தியாசித்தல்.

(௩௭௧)

என்றலுங்குமரனக்காணிச்சனனத்தியாரு. நன்றுறவறிவரென்னைநவையொடும்பழகிச்செய்யும் புன்றொழிற்போனசென்மத்தறிதியோபுகறியென்றான். எ-அசை. கைவிரித்தல்-கையெந்தியாசித்தல்.

(இ - ள்.) என்று கூறியவளவில் அவ்வரசுபுத்திரன் சிரித்து, இப்பிறவியிலே உலகத்துள்ளாரனைவரும் என்னை நன்றாக அறிவார்கள். தீயவற்றிற்குளே பயின்று அற்பச்செயல்களைப் புரிந்திருந்த முன்சனனத்தி லறிகுவையோ சொல்வாயென்றான். அச்சனனத்தின் செய்கை சிவபிரானுக்கே யல்லது ஏனையோர் அறிதற்கரிதாக்கும் ஐயனே! என்றான். எ - று.

தீயனவாய பயிற்சியுள்ளோர் அற்பச்செய்கைகளாகிய தீச்செயல்களைப் புரிவாராகலின், “நவையொடும்பழகிச்செய்யும்புன்றொழில்.” என்றார். இதனை, “தீயவை தீயபயத்தலாற்றியவை-தீயினுமஞ்சப்படும்”. என்னும் திருக்குறளானுந்தெனிக.

என்னுடைப்போனசென்மத்தியற்கைமுன்னெடுத்துக்காட்டி
யுன்னுளத்துணர்ச்சொல்கேனென்றவனுரைப்பதானுன்
பன்னுநான்மறைவலாளர்குலத்தினுற்பவித்துப்பாவப்
புன்னிலைப்புலையரில்லிப்புருந்தரும்புலவுதின்றேன்.

(இ - ள்.) எனது பூர்வசன்மத்தன்மையை முதலில் விரித்துத் தெரிவித்து, உனதுமனதிற் றெளியும்படி கூறுகின்றேனென்று அவன் கூறலாயினன், யாவரும், மேன்மையாகக் கூறுகின்ற நான்குவேதங்களைபுணர்ந்தவர்களாகிய வேதியர்குலத்திற் பிறந்து பாவமாகிய இழிந்த நிலைமையையுடைய பஞ்சமர்வீட்டிற் சேர்ந்து தின்னு தற்கரிதாகிய புலாவும் புசித்தேன். எ - று.

வேதியர்கள் எக்காலத்திலும் புசித்தற்கேலாத என்பார், “அரும்புலவு.” என்றார். புலைச்சிவெம்முலைக்கண்ணுள்ளம்புதைத்தருமதுமோந்துண்டு வலைக்கொடுநீர்வாழ்சாதிபற்பலவாரிப்போந்து வலைக்குறவிற்துத்திங்கட்புலவொடுசுமந்துவிற்பேன் றலைப்படுபவத்துக்கெல்லையாவேசாற்றவல்லார்.

(இ - ள்.) புலையர்களின் விருப்பத்தரும் தனத்திலே மனம்வைத்து, அருமை யானகள்ளை மணம்பார்த்துக்குடித்து, வலையைக்கொண்டு நீர்வாழும் சாதியாகிய பற் பலயின்களைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து, வலைக்குக் கேட்போர்க்கு விற்பும், கொடி தாகிய கள்ளைப் புலால்வர்க்கத்துடனே தலைமேற் சுமந்துகொண்டுபோயும் விற்பேன், யான் புரிந்த பெரும்பாதகத்திற்கு அளவுகூறவல்லவர்கள். யார்! எ - று.

வேம்மை-விருப்பம், தலைப்படுபவம்-பெரும்பாதகம். (௩௭௪)

அவ்வழிநடக்குமெல்வையானுக்கென்றடைக்காய்கொள்வான்
வெவ்வழி கூலம்புக்காய்விநிசெவிச்சிறுகண்பாளை
கவ்வுறப்பிணித்தவல்வினைந்தெதிர்கடுங்காலே
யெவ்வழித்தென்னேநாக்காயோடினையிடைவந்துற்றாய்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்கும் நாளில், சிவபிரானுக்காகத் தாம் பூலம் வாங்கவேண்டிக் கொடியவழியாகிய கடைவீதியிற் சேர்ந்தாய், விரிந்தசெவிக ளையும் சிறியகண்களையும் உடையபாணையொன்று, பந்திக்கும்படி கட்டியிருந்த சங்கி லியை யவழித்துக்கொண்டு எதிரேவருங்காலத்தில், எவ்வழியோடுவதென்றுபாராத வனுய் ஒடி மத்தியிலேவந்து சேர்ந்தாய். எ - று.

(௩௭௫)

எந்தையெம்பெருமாற்கென்னவிலையமுதாய்ந்துகொள்வான்
வந்தனைகொணர்ந்தகாசுமண்ணிடைவெருவிவீழ்த்துச்
சிந்தனைபுழுதிமுற்றுங்கிளைத்தனைதெரியக்காணாய்
நொந்தனைதுடங்கிநின்றாயநிலையின்னைநோக்கி.

(இ - ள்.) எமது பிதாவும் பெருமானாகிய சிவபிரானுக்காகத்தாம் பூலம் தேடி வாங்கும்பொருட்டுக் கடைக்குவந்தீ, கொண்டுவந்த காசைப் பயத்தினால் பூமியிலே போட்டுவிட்டுச் சிதறினாய், அக்காசை மீண்டும் எடுக்கும்பொருட்டுத் தெருமண்முழு தும் துழாவினே, அக்காசுகண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை, மனம்நொந்து வாட்டமடைந் திருந்ததால், அத்தருணத்தில் உன்னைப்பார்த்து. எ - று.

(௩௭௬)

யாதுபூபுழுகிண்டிவருந்துவதென்னையென்ன
மாதொருபாகற்கீந்தவரன்முறைவழாதுமற்றைத்
தீதகலடைக்காய்நல்குஞ்செய்வினைமாபினின்றேன்
போதிதுமுடங்கப்பெற்றேனென்செயல்புரிவென்றாய்.

(இ - ன்.) நீயார்? தெருமண்ணைக் கிளறிக்கொண்டு வருந்தவேண்டியதென்னை
யென்று கேட்க, உமாதேவியை ஓர் பாகத்திலுடைய சிவபிரானுக்குக் கொடுத்துவந்த
முறைமைவழுவாவண்ணம் கும்மற்றை தாம்பூலம்கொடுத்து வருகின்ற திருத்தொண்
டினியற்கையிலிருந்தனன், இன்றையத்தினமே அத்திருத்தொண்டு முட்டுப்பாடுறப்
பெற்றேன், இனிஇதற்கு யாதுசெய்கைபுரிவேனென்றனை?. எ - று. (௩௭௭)

என்னலும்போக்காநின்றகாசுதந்திடுவென்னைத்
தொன்னிலம்புரக்குமன்னர்மாபிடைத்தோன்ற்செய்துள்
முன்னவனருளுங் கொல்லோவென்றவென்முகத்தைநோக்கி
யன்னதுபுரிவதெந்தைக்கரிதலவென்னலோடும்.

(இ - ன்.) என்று நீகூறியவனாவில் நீபோக்கடித்த காசைக் கொடுக்கின்றேன்,
உனது பெருமான் என்னைப் பழமையான உலகத்தைப்பரிபாலிக்கின்ற அரசகுலத்திலு
திக்கச் செய்தருள்புரிவோ? என்று வினாவிய எனது முகத்தைப்பார்த்து, அவ்வாறு
செய்வது எமது பிதாவாகிய சிவபிரானுக்கருமையல்லவென்று நீகூறியவுடன். எ - று.

யானுடைப்புலைச்சிநின்றாளிருங்களியாடியின்னோன்
கோனுடைக்குலத்துட்டோன்றயானுமக்குலத்துளின்னோன்
ருனுடைப்பாரியாகச்சங்கரன்றருங்கொலென்னத்
தேனுடையலங்கன்மார்பதருவதுதிண்ணமென்றாய்.

(இ - ன்.) நான் இச்சித்திருந்த புலைச்சியும் மிகவும் கங்குடித்து மயங்கியிருந்த
னன், அவள் அப்போது இவர் அரசகுலத்திலே யுற்பவிக்கையில் நானும் அவ்வரசு
குலத்திலேயே பிறந்து, இவருடைய மனைவியாகும்படி சிவபெருமான் வரமருள்
வாரோ என்றுகேட்க, தேனொழுகும் மலர்மாலையணிந்த மார்பினனை அவ்வாறே
அவர்வரமருள்வது நிச்சயமென்றனை. எ - று. (௩௭௯)

சிரித்தனங்களியாட்டெய்தித்தீம்புலவெடுத்துவிறந்துத்
தரித்தகாசன்பாற்றந்துபோந்தனஞ்சேரிசார்ந்து
விரித்தெழுகங்குற்போதுபோதனும்வெகுண்டுவெம்பேய்
நரிக்குலங்கடிப்பவாவிதுறந்தனநாங்களென்றான்.

(இ - ன்.) அதுகேட்ட நாங்களிருவரும் சிரித்து, கங்குடித்து வெறிகொண்டு
கொடிதாகிய புலால்வர்க்கன்களைத் தலையிற் சுமந்துவிறந்து, அதனாலீட்டியகாசை உன்
னிடத்திற்கொடுத்துவிட்டுப் போய்ப் புலைச்சேரியையடைந்து, விரிவாகத்தோன்றும்
இராக்காலம் வருதலும் கொரேர்த்தன்மையுடைய பேய்நரிக்கூட்டங்கள் கடிக்கப்பய
ந்து நாங்களிருவரும் இறந்தோமென்றனன். எ - று.

துன்பமுடையார்க்குப் போதுகழிதல் மிக அருமையாகலின், “விரித்தெழுகங்
குற்போது.” என்றனர். வெம்பேய் நரிக்குலங்கடிப்பவெகுண்டு எனமாற்றுக. (1)

ஏறுகைத்திடும்பிரானுக்கிலையமுதடைக்காய்கொள்வா
 னூறியகளியினீந்தகாசுகொண்டிலகமெல்லா
 மாறொழித்தாசுசெய்யுங்குலத்துவந்துதித்தேமிந்தப்
 பேறுபெற்றிருவாரீங்காத்தன்மையும்பெறப்பேற்றேமால்.

(இ - ள்.) இடபவாகனத்திலாரோகணிக்கும் சிவபெருமானுக்கு வெற்றிலையும் பாக்கும்வாங்கும்பொருட்டு, கள்ளுடித்த வெற்றேலீட்டாற்கொடுத்த காசின்காரணத் தைக்கொண்டு, உலகமனைத்தையும் பகைமையையொழித் தாசுபுரியத்தக்க மன்ன வர் மரபில்வந்து பிறந்தோம், இத்தகைய செல்வப்பேற்றையும் பெற்றுக்கொண்டு நாங்களிருவரும் இச்சன்மத்திலும் ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரிதியாதிருக்கும் தன்மை யையும் பொருந்தப் பெற்றுக்கொண்டோம். எ - று.

ஆல் - அசை. அவரவர்கள் செய்தபுண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறு செல்வப் பேற்றையடைவதில்பேனும், அப்பிறவியிலிருந்தபடியே இப்பிறவியிலும் மணவாள னும் மனைவியுமாகப்பிறத்த லருமையாகலின், “இத்தப்பேறுபெற்றிருவாரீங்காத்தன் மையும் பெறப்பெற்றேம்.” என்றனர். (௩௮௧)

மழுப்படைபொறுத்தசெங்கைவானவற்கினிரீயைய
 வழுத்துபேரன்பினோடும்பூசனைக்குரியயாவு
 முழுத்துறத்தருதும்வாங்கிமுற்றுறமுயறியென்னப்
 பழுத்தநான்மறைவல்லோனையடிக்கடிபணிந்துநின்றான்.

(இ - ள்.) மழுவாயுதத்தை யேந்திய சிவந்த திருக்கரமுடைய சிவபிரானுக்கு, ஐயரோ! தேவரீர் பேரன்புடனே செய்கின்ற பூசைக்குவேண்டிய உபகரணங்களினை த்தும் பூரணமாகக்கொடுக்கின்றோம், வாங்கிக்கொண்டு உமது பூசைமுடியும்படி முயற்சிபுரிவீர்களாக வென்று மிகமேன்மையடைந்த சதுர்வேதங்களில்வல்லவராகிய அம்மறையவரைப் பலமுறை வணங்கி எதிரிலே நின்றனன். எ - று. (௩௮௨)

ஏழைபங்குடையபெம்மான்பூசனைக்குரியவெல்லா
 முழமுறைபுரியவேண்டியுள்ளுடைந்துருகுமன்பின்
 மாழைமுற்றுதவிமீண்டுதந்தபால்வகுத்துச்சொற்றான்
 சூழ்மணிமகுடவேந்தனுவகையிற்றுளக்கங்கொண்டான்.

(இ - ள்.) உமாதேவியை ஓர்பாகத்திலுடைய சிவபிரான் பூசைக்கு உரிமையா னவைகளினைத்தையும், ஆகமவிதிப்படி செய்துமுடிக்கவேண்ணி, மனம் கைந்துருகு கின்ற மெய்யன்புடனே, வேண்டிய திரவியங்கள் முழுமையுங்கொடுத்து, ஆலயம் விட்டுத்திரும்பிப் பிதாவினிடத்திலே இவையாவையும் விரித்துக் கூறினான், இரத்தி னங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் கிரீடமணிந்த சுமதியென்னும் அரசன்களிப்பினால் அச்சம டைந்தனன். எ - று.

தன்புத்திரன் கூறியவைகளைக்கேட்டபோது சிவபிரான் திருவருளுக்காகக் களிப் பும், தன்புத்திரன் பூர்வசன்மசரிதைகூறுவதற்காக ஆவன் விஷயத்தில் அச்சமும் ஒருங்கு நிகழ்ந்ததென்பார், “உவகையிற்றுளக்கங்கொண்டான்.” என்றனர். (௩௮௩)

வீழ்திறைநெடுநீர்வைப்பின்வெண்ணிலாக் குழுவியுருந்
 தாழ்சடையாணுக்காயவருச்சனைத்தருமங்காத்து

வாழியரென்னநின்ற மதிபொருகவிகைவேந்த
ஞழ்முறைபரவவேண்டுமவளனெடுமுவுக்குநாளில்.

(இ - ள்.) அலைகள் மோதும் கடலாம் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தில், வெள்ளிய சந்திரிகையைப் பரப்பும் இளம்பிறைதவழ்கின்ற தொங்குஞ்சடையையுடைய சிவ பிரானுக்குரித்தான சிவபூசைப் புண்ணியங்களைப் பரிபாலித்து, பெரியோரனைவரும் ஆசீர்வதிக்கும்படியிருந்து, சந்திரனைப்போத்த வெண்கொற்றக்குடையுடைய அரசர்கள், தங்கள் புண்ணியத்தின்படி விர்த்தியாகவேண்டிய செல்வப்பெருக்கோடு மகிழ்கின்றகாலத்தில். எ - று.

(௩௮௪)

விழிகளாயிரமானந்தவெள்ளநீர்குதிப்பக்கங்கைச்
சுழிகொள்வார்சடையினற்குத்தொண்டுமியவனைநோக்கி
வழிபடுமகவான் சிந்தாமணிபெறக்கொடுத்தான்வாண
னொழியுள்ளவங்கேட்டவழங்குமென்றுரைத்துப்போனான்.

(இ - ள்.) சுழியையுடைய கங்கையணிந்த நீண்டசடைவாய்ந்த சிவபிரானுக்குத் தொண்டு பூண்ட அதிரதனென்னும் இவ்வரசகுமாரனை, சிவபெருமானுக்கு அடிமைபூண்ட இந்திரன் தனது ஆயிரங்கண்களினாலும் ஆனந்தபாஷ்பங்கள் வெள்ளமாகப் பெருகத்தரிசித்துத் தன்வசமிருந்த சிந்தாமணியை அவனடையும்படிகொடுத்து, உனது ஆபுணர் கழியும்வரையில் நீ கேட்டவைகளனைத்தும் இம்மணிகொடுக்குமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான். எ - று.

மகவான் விழிகளாயிரமானந்த வெள்ளநீர் குதிப்ப நோக்கிச் சிந்தாமணி பெறக்கொடுத்தான் எனக்கூட்டுக. கொடுத்தான் - முற்றெச்சம்.

(௩௮௫)

தெய்வமாமணிசிந்தித்தவளம்பெறுசிறப்புநல்கப்
பைவருமகுடகோடிநெடுநிலம்பரியாநின்று
மைவருங்களத்தனைவுமானமீச்சிறந்துபோனான்
மொய்பொழிற்கயிலைவெற்பினடைந்தனன்முழவுத்தோளான்.

(இ - ள்.) மத்தளம்போலத் திரண்டபுயங்களைப்படைத்த அதிரதனென்னும் அவ்வரசகுமாரன் தெய்வீகமமைந்த சிறப்புற்ற அச்சிந்தாமணியானது, அவன் நினைத்தவளப்பங்களைப் பெறத்தக்க சிறப்பைத்தர, படத்தோடு கூடிய ஆயிரம்மகுடங்களைப் படைத்த ஆதிசேடனாற் சுமக்கப்படுகின்ற பெரியநிலவுலகத்தை யரசாண்டிருந்து, விடந்தங்கிய கண்டத்தினராகிய சிவபிரான் அனுப்பிய தேவவிமானத்தின் மீதுநீர்து சிறப்புற்றவருய்ச் சென்று, சோலைசூழ்ந்த திருக்கயிலைவரையிற் சேர்ந்தனன். எ - று.

போனான் - முற்றெச்சம். கோடிமகுடம் - ஈண்டு ஆயிரமென்னும்பொருட்டு. ()

கலிவிரூத்தம்.

இன்னுமோர்கதையீசன்றிருவருண்
மன்னுதொண்டர்கதிபுகுமாண்பது
பன்னுகான்மறையீர்பகர்வேமெனத்
துன்னருந்தவச்சுதனியம்புவான்.

(இ - ள்.) சிவபிரான் திருவருள் நிலைபெறப்பெற்ற அடியார்கள் கதியடையும் மாட்சிமையுடையதாகிய இன்னுமோர் சரித்திரத்தை, நான்குவேதங்களை ஒதுகின்ற

நைமிசாரணிய முனிவர்களே! சொல்லுகின்றோமென்று வேறொருவர்க்கும் கிட்டதற்
கரிய தவம்வாய்ந்த சூதமுனிவரோதலாயினர். எ - று. (௩௮௭)

இடபயோகியெனுஞ்சிவயோகிதண்
புடைபடர்த்தெழுகற்பகப்பொன்னகர்
மடல்கொணண்மலர்கற்பகமாலிகை
யடல்கொள்வேந்தனைக்காண்பதற்கண்மினன்.

(இ - ள்.) இடபயோகி என்னும் ஓர்சிவயோகியானவர், பக்கங்களிலெல்லாம்
சூளிர்ச்சிபரந்தோங்குகின்ற கற்பகவிருட்சமுள்ள தேவலோகத்திலே, அன்மலர்ந்த
இதழ்களமைந்த கற்பகமலர்மாலிகையும் வெற்றியுமுடைய இந்திரனைப் பார்ப்பதற்குச்
சமீபித்தனர். எ - று. (௩௮௮)

இவனெதிரந்திடுமெல்லையிருஞ்சினைக்
கவர்தடம்பனைக்கற்பகமன்னவ
னவணிருந்திலனங்கவனீன்றருள்
சுவவுத்திண்டோட்குமாவெதிர்த்தனன்.

(இ - ள்.) இச்சிவயோகியார் சென்றதருணத்தில், பெரியகிளைகளால் கவரப்
பட்டு விசாலத்திருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் நீழலிலுள்ள இந்திரன், அவ்விடத்தி
லில்லை, அவ்விந்திரன் பெற்ற திரட்சியும் திண்மையுமுடைய புயங்கலோப்படைத்த
புத்திரன் எதிர்கொண்டான். எ - று. (௩௮௯)

சென்றயோகிசெழுமலர்ச்சேவடி
யொன்றிவாழ்த்தியுளநெக்குருகினு
னன்றுசெய்வனயாவையுஞ்செய்துபொற்
சூன்றெனும்புயன்கோயில்கொண்டெய்தினன்.

(இ - ள்.) அங்கெழுந்தருளிய சிவயோகியாருடைய செழித்த மலர்போலும்
சிவந்ததிருவடிகளைப் பணிந்து துதித்து மனம் நெகிழ்த்தருகினவனாய், அப்போது
செய்யவேண்டிய உபசாரங்களனைத்தையும் புரிந்து, பொன்மலைபோலப்பூரித்த புயங்
களையுடைய அவ்விந்திரகுமாரன் அரண்மனைக்கழைத்துப் போய்ச்சேர்ந்தான். எ - று.

சீயமேந்துஞ்செழுமணியாசன
மீயுயர்த்திவெருக்கொடுமென்மலர்
வாய்புதைத்துமருங்குநின்றானரோ
வாயவன்றனையற்புறநோக்கினான்.

(இ - ள்.) சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்துச் சிங்கங்களாற் சுமக்கப்பட்ட ஆச
னத்தின்மீதெழுந்தருளச்செய்து, மிகவும் அச்சமுடையவனாய், மிருதுவாகிய மலர்
போலும் வாயைப்பொத்திக்கொண்டு ஓர்பக்கத்தில் நின்றான். அக்குமாரனைச் சிவ
யோகியார் அன்புடனே பார்த்தனர். எ - று. (௩௯௦)

உந்துமாதவத்துன்னையுவந்தரு
டந்தையாங்கணெனமுனிசாற்றினும்
விந்தைகேள்வன்விகற்பன்கயிலைவா
மெந்தைபாற்புகல்காணவென்றேகினான்.

(இ - ள்.) செலுத்திய பெருந்தவத்திலே, களித்து உண்ணப்பெற்றபிதா எவ்விடத்திருக்கின்றனரென்று சிவயோகியார் கேட்டமாத் திரத்தில், வீரலட்சுமி யின் தலைவனாகிய விகற்பனென்பவன் திருக்கயிலையில் வாழ்கின்ற எமது பிதாவாகிய சிவபிரானிடத்தில் அவரது திருமேனியைத் தரிசிக்கும்படி சென்றனர். எ - று. புகல் - உடல்.

(௩௯௨)

என்னுமாத் திரையிந்திரனெய்தினுன்
மன்னுமாதவ்யோகிமலரடி
பொன்னிலங்குமுடிதொடப்போற்றிநின்
றன்னகாலையருச்சனையாற்றினுன்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் இந்திரன் வந்துவிட்டான், அவ்விடத்திருந்த பெருந்தவமுடைய சிவயோகியாரின் திருவடிமலர்கள், பொன்மய மாய்விளங்கும் மகுடத்திற் பரிம்படி பணிந்து எதிரிலே நின்று, அப்போதே திருவடிப் பூசைபுரிந்தான். எ - று.

(௩௯௩)

ஈதுநோக்கியிரங்கியமாதவன்
யாதுகாரணமேகியதாங்கெனென்
றேதுகாலெவருவருமுள்ளத்தான்
ருதுலாமுடியிந்திரன்சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) இவ்வழிபாட்டைக்கண்டு திருவுள்ளமிரங்கிய சிவயோகியார், அக் கயிலாயத்திற்குச் சென்றது என்னகாரணமென்று கேட்டபோது, பொன்மயமான மகுடமணிந்த இந்திரன், அச்சமடைந்த மனமுடையவனாய்க் கூறுகின்றான். எ - று.

தாது-பொன். உள்ளத்தான்-முற்றெச்சம். இந்திரன் தனதுபோகத்தின் மிகுதி யாலிதுமாந்திராது வந்தனைபுரிந்தமையின், “ஈதுநோக்கியிரங்கியமாதவன்.” என்றார்.

வெள்ளிவெண்குடைவேந்தன்விகற்பனென்
றுள்ளவன்றென்கயிலைசென்றுற்றன்
னள்ளெதிர்ந்திடைநோக்குறநண்ணினேன்
வள்ளியோய்நின்வரவைமனக்கொளேன்.

இ - ள்.) வெள்ளியைப்போலும் வெண்ணிறமுடைய குடையைப் படைத்த விகற்பனென்னும் பெயருள்ளவனாகிய ஓரசன் அழகிய கயிலைப்பதவியடைந்தான். மத்தியில் அவனையெதிர்கொண்டு அவனைக் காணும்பொருட்டுக் கயிலைக்குச் சென் றேன், வரையாது கொடுக்கும் வண்மையுடையவரே? தேவரீர் வரவை அடியேன் றினைத்தேனில்லை. எ - று.

(௩௯௪)

எனவுரைப்பவருந்தவயோகியு
மனையவேந்தன்கயிலைடைந்துறப்
புனைசெய்மாதவம்யாதெனப்பொன்னகர்
கனைபொலன்கழல்வேந்தன்கழறுவான்.

(இ - ள்.) என்று இந்திரன்கூற, அதுகேட்ட பெருந்தவமுடைய அச்சிவ யோகியாரும், அவ்வரசன் கயிலைப்பதவி யடைவதற்காக அழகாய்ப்புரிந்த பெருந்தவம்

எது என்று கேட்க, தேவலோகத்தையாளும் ஒலிக்கின்ற பொற்கழலணிந்த அரசனா
கிய இந்திரன் கூறுகின்றனன். எ - று. (௩௯௭)

கண்ணகுச்சரமென்றொருகண்ணகன்

வண்ணநாட்டுவிராடவளநக

ரண்ணல்யானையரசிளங்கோமக

னெண்ணுமந்திரிமைந்தனோடேகியே.

(இ - ள்.) கண்ணகுச்சரமென்னும் பெயருடையதாயுள்ள விசாலித்தழகமைந்த
ஒர்நாட்டிலே, வளப்பமிக்க விராடமென்னும் நகரத்தையரசாட்சிபுரியும் பட்டத்து
யானையுடைய அரசிளங்குமரனைவன், யாவரும் மதிக்கத்தக்க அமைச்சனுடைய புத்
திரனுடன் சென்று, எ - று. எ - அகச. (௩௯௭)

சூதலாதுதொழிலொன்றியற்றுகார்

தீதலாதொருசெய்வின்செய்துகார்

தாதைகண்டுசெலித்துறத்தாழ்கலார்

போதிர்த்மற்றொருநாட்டெனப்போக்கினார்.

(இ - ள்.) சூதாவதைத்தவிர வேறுதொழில்புரியார்கள், செய்யுங்காரியத்தில்
ஒருதீமையேனு மில்லாமற் செய்யமாட்டார்கள், பிதாக்கள் இவர்கள் செய்கையைப்
பார்த்து மனவெறுப்படைந்தும் தங்கள் செய்கைகளிற் குறைந்தவர்களல்லர், அது
கண்டு பிதாக்களிருவரும் இவர்களிருவரையும் வேறோர் நாட்டிற்குப் போகக்கடவீர்க
ளென்று துரத்தி விட்டார்கள். எ - று.

மன்னவன் மந்திரி ஆகிய இவர்களிருவருமே துரத்தினார்களென்பார், “போக்
கினார்.” எனப்பன்மையிற் கூறினர். (௩௯௮)

அன்னநாடகன்றப்புறச்சேனெறி

மன்னுநாடுபுகுந்தனர்வல்விரு

மன்னுகாலப்பிறர்மனைத்தொல்பொரு

ளுன்னிவவ்விப்புலையிறும்புவார்.

(இ - ள்.) அந்த நாட்டை நீங்கி, அதற்கப்புறமாய் அதிதூரத்தி லிருக்கின்ற
ஒர்நாட்டிற் சேர்ந்தார்கள், கொடிய இருள் நிறைந்த இரவில், அயலார் விட்டிலுள்ள
புராதனப் பொருள்களை யபகரிக்க எண்ணித் திருடிக்கீழ்மையான வயிற்றை நிரப்பி
வந்தார்கள். எ - று.

ஒருவன் தன்சரீரத்தைவருத்தித் தொழில்புரிந்து அதனல்வரும் வருவாயைக்
கொண்டு சீவித்தலே சிறப்புடைத்தாகலின், இவர்கள் சீவித்தலை, “புலையிறும்பு
வார்.” என்றனர். இதனை, “போனகமென்பதுதானுழந்துண்டல்.” என்னும் ஒரு
வைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுமறிக. (௩௯௯)

கள்வரோகொந்தனர்காம்பிரத

துள்புகுந்துகரந்தனரொன்பொருள்

வெள்ளிடைப்புறம்போதலும்வேற்றவர்

கொள்ளையம்பொற்குடங்கொடுபோயினார்.

(இ - ள்.) கள்ளர்களுடனே கூடித்திருபெவர்களாய்க் காம்பீரமுள்ள வீட்டி
னுள் பிரவேசித்து, பிரகாசமுள்ள திரவியங்களைத் திருடினார்கள், அப்பால் அந்நக

ரத்திற்குப் புறம்பாயுள்ள வெளியிடத்திற்குவந்தவுடனே, இவர்களுடன் கூடியவர்கள் பெருந்தொகையாகிய அழகுள்ள பொற்குடங்களை எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். ஏ - று.

காம்பீரம் எனப்பாலது செய்யுளியைநோக்கிக் காம்பீரம் எனநின்றது. அந்நகரத்திலுள்ள வீடுகளில் காம்பீரமுள்ள வீட்டின் புகுந்தார்களுள்படி. (சு00)

நங்கிவர்க்கெனத்தண்டலமேற்றிமும்
வீங்குகொள்கலம்வெய்துறவேட்கையி
னோங்குமாநிதியென்றெடுத்தற்றனர்
பரங்காரீணைநிப்பாரமென்றுய்த்தனர்.

(இ - ள்.) அக்கள்ளர்கள் தங்களுடன்வந்த இவ்விருவர்க்கும் உதவியாகும்படி நெல் நிரப்பியிருக்கின்ற பெரியதானியபாத்திரங்களை விட்டுப்போக, அவற்றை அதிவிரைவாக விருப்பத்தினால் விசேஷத்த பெருந்திரவியமென்றெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள், வழியில் வரும்போது மிகப்பளுவென்றிறங்கினார்கள். ஏ - று.

விட்டுப்போக - சொல்லெச்சம். வெய்துறல் - விரைவு. உய்த்தல் - ஈண்டுகீழே இறக்குதல். (சு0க)

உய்த்தபாரமுடனவிழ்த்துள்ளவர்
வைத்தயாவெனநோக்கவரியுறாஉஞ்
சுத்ததண்டலங்கண்டுதுளங்கிமீண்
டெய்த்திரங்கியெடுக்குமடுக்கிலார்.

(இ - ள்.) இறக்கியபளுவை உடனே யவிழ்த்துப்பார்த்து, அவ்வீட்டிலுள்ளவர்கள் அதில்வைத்தவைகள் எவைகளென்றுபார்க்க, வரிகளமைந்த சுத்தமாகியநெல்லைப்பார்த்து, மனங்கலங்கிச் சோர்ந்துதுக்கித்து மறுபடியும் சுமக்கும் ஆற்றல்லா தவர்களாய், ஏ - று.

அவற்றைத் திரவியபாத்திரங்களென்றெண்ணிச் சுமந்து வந்தோர்களாகலின், அதையவிழ்த்துப்பார்த்தவுடன், தம்முடன் வந்தவர்கள் செய்தமோசத்தை யெண்ணி, மனங்கலங்கியும் இவைகளை வீணைசுமந்தோமே யென்றெண்ணி எய்த்திரங்கியும், இச்சுமையினிடத்திருந்த மதிப்புருறைந்து அவாவற்றபடியால் மீண்டும் எடுக்கு மிடுக்கிலராகியும் வருந்தினரென்க. (சு0உ)

அட்டமைக்குமரிக்குளலேகமொன்
றிட்டிருந்ததெடுத்தயலிட்டனர்
பட்டபாரமெடுக்கப்படுகலார்
விட்டொழிந்தனர்வேட்கைவெதும்புவார்.

(இ - ள்.) அப்பாத்திரங்களில் சேர்த்தமைத்திருந்த நெற்குள்ளே வெள்ளே டொன்று வைத்திருந்தது, அதை யெடுத்து வெளியேபோட்டார்கள். பேராசையால் வருந்துகின்ற அவ்விருவரும் சுமந்துவந்த சுமையை எடுக்கமாட்டாதவர்களாய் அவற்றை அவ்விடத்திலேயே போட்டுவிட்டார்கள். ஏ - று.

அலேகம்-வெள்ளேடு. பேராசையினாலேயன்றோ இந்நெற்பொதிகளையுஞ்சுமக்க நேர்ந்ததாகலின், “வேட்கைவெதும்புவார்.” என்றனர். இவ்வாறாயுடையார்க்கல்லலொழியா தென்பதை, “ஆசைக்கடியானகிலலோகத்தினுக்கு- மாசற்றநல்லடியான

வானே-யாசை - தனையடிமைகொண்டவனேதப்பாதுலகம் - தனையடிமைகொண்டவனேதான்." என்னும் நீதிவெண்பாவானுந் தெளிக. (சுரு.2)

ஆயகாலையொரந்தணனாங்கவண்
பாயவெள்விடைப்பண்ணவற்காப் படுந்
தூயசின்தையன்றோன்றினன்றோன்றலு
மேயவற்கொணர்ந்தேற்றுதியென்றனர்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் அவ்விடத்திலே, பாய்ந்து செல்லும் வெண்ணிறமுடைய இடப்பவாகனராகிய சிவபிரானுக்குத் தொண்டிழைத்த பரிசுத்தமனம்வாய்ந்த ஓர்மறையவன் வந்தனன், அவ்வாறு வந்தமாத்நிரத்தில் அவனை யழைத்துவந்து இதனைத் தலைமீதெடுத்துக்கொள் என்றார்கள். எ - று.

வெள்விடைப்பண்ணவர்க்காப்படுந்தூயசின்தையன்றோன்றினன் என மாற்றுக். எற்றுதல்-எண்ணிசுமத்தல். (சுரு.3)

அந்தவேதியனாங்கவர்ப்பார்த்துளம்
வெந்தழ்ந்தும்பசியின்வெதும்பினேன்
சின்தைசேவியர்த்தோர்க்கெனச்சேர்த்துநின்
றுய்ந்தவேடத்தினேனென்றுரைத்தலும்.

(இ - ள்.) அப்போது அம்மறையவன் அவ்விருவரையும் நோக்கி, மனதை இடபத்துவசராகிய சிவபிரானிடத்திற்செலுத்தி அந்நிலைமையிலிருந்து நாள்கழித்து வந்ததன்மையுடையநான், வருத்தும்பசியினால் மனம்வருந்தி வாட்டமுற்றேன் என்று கூறியவுடன். எ - று.

அழ்ந்தும் பசியின் உளம்வெந்து வெதும்பினேன் எனக்கூட்டுக. (சுரு.4)

பாரமீதிறக்கப்படுங்காலையிற்
சோரவிழ்ந்தவரியைத்துடைத்துநீ
வாரிமற்றையலேகம்வழங்குவோ
முரகங்கொடுபோதியென்றோதினார்.

(இ - ள்.) இச்சமையை நீ இறக்குங்காலத்தில் இவைகளினின்றும் தவறிவிழு கின்ற நெற்களையெல்லாம் வாரி எடுத்துக்கொள்வதே யல்லாமல், அதினுள்ளிருக்கும் வெள்ளேட்டையும் தருகின்றோம், அவற்றை உன்னாருக்குக் கொண்டுபோகக்கடவா யெனக்கூறினார்கள். எ - று. (சுரு.5)

எடுத்தபாரமிவர்க்கொண்டியங்கினு
ரடுத்தவூரினகவையடங்கினு
ரொடுக்குபூந்துணரோதியொருத்திபான்
மடுத்தசின்தையராகிமறங்கொள்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் தாங்கள் சுமந்துவந்த சமையை இம்மறையவனைச் சுமக்கச்செய்து அழைத்துக்கொண்டுபோய், அயலூரினிடத்தில் இறங்கினார்கள், அவ்விடத்தில் பூங்கொத்துக்களையணிந்துள்ள கூந்தலைப்படைத்த ஒருத்திமீது மிக்க மனமுள்ளவர்களாகி, அதனால் விரோதங்கொண்டார்கள். எ - று.

ஒருத்தியிடத்தி லிருவரும் மனன்வைத்தபடியால், விரோதித்தார்களென்பார்,
“ஒருத்திபான் மடுத்தசின்தையராசுமறங்கொள்வார்,” என்றனர். (சு௦௭)

காதற்காமங்கடுஞ்சினமுட்டலால்

வாதித்தாரவர்தங்கரவாட்படை

சேதிப்பத்தமதாவ்சிதைந்தனர்

பேதித்தாகம்பிளந்திறவீழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) காமவிச்சை தீரக்கோபத்தையுண்டாக்கிவிட்டமையால், போர்புரி
ந்த அவ்விருவரும் தங்கள் தங்கள் கையிலிருந்த வாளாயுதமே துணிபடுத்த, மாறுபட்
டுச் சரீரம்பிளவுபட்டுக் கிழே வீழ்ந்திறந்தார்கள். எ - று.

ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்டவர்களாய் வாளாற்றுணிபட் டியிர் துறந்தார்க
ளென்றபடி. எனவே காமவிச்சையே சகலநேசங்களையும்கற்றுவதென்பதையுத் துண
ர்க. இதனை, “அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்யுமனங்களுலேப்புண்டாவி-யுணங்கின
ருள்ளஞ்செல்லுமிடனறிந்தோடிச்செல்லா - குணங்குலனெழுக்கங்குன் றல்கொலைபழி
பாவம்பாரா - விணங்குமின்னுயிர்க்குமாங்கேயிறுதிவந்துறுவதென்து.” என்னும்
திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தானுத் தெளிக. (சு௦௮)

அண்ணல்வெள்விடையோற்கமுதாகவக்

கண்ணுதற்கடிமைத்திறங்காட்டியோ

னுண்ணுதற்கெனவொள்ளரிசிந்திய

மண்ணில்வீழ்ந்தவழங்குமரபினால்.

(இ - ள்.) சிறப்புற்ற வெண்ணிறமுடைய இடபவாகனருக்குத் திருவமுதாகும்
படி, நெற்றிக்கண்ணுடைய அப்பெருமானுக்குத் தொண்டிபுண்டிள்ள வேதியனுண்
பதற்காக, மண்ணிலே வீழ்ந்தனவாகிச் சிந்திய ஒள்ளியதானியத்தைக் கொடுத்ததன்
மையினால். எ - று.

அவ்வேதியர் சிவபிரானுக்குத் தொண்டிபுண்டிருந்தமையின், அவருண்பதற்குக்
கொடுத்ததானியம் சிவபிரானுக்கு நிவேதனமாயிற்றென்பதும் அது சிவபுண்ணியமா
யிற்றென்பதும் கருத்து. (சு௦௯)

அன்றளித்தவலேகத்தினுடகக்

சுன்றவில்லிசரிதைகுறித்தது

நன்றியோர்திருநாமநவிற்றலா

லின்றிம்மானமிவர்க்கெளிதாயதே.

(இ - ள்.) அன்று அத்தானியத்துடன் கொடுத்தவெள்ளேட்டில் மேருவரையை
வில்லாகப்படைத்த சிவபெருமானுடைய சரிதம் எழுதியிருந்தது. அதை அம்மறைய
வர் வாசிக்கையில், சர்வான்மாக்களுக்கும் நன்மைபாலிப்பவராகிய சிவபிரான் திருநா
மத்தையோதியபடியால், இன்றையத்தினம் இத்தேவவிமானம் இவ்விருவர்க்கும் சுல
பமாயிற்று. எ - று.

ஏ - அசை. இவ்விருவரும் அம்மறையவனுக்குக் கொடுத்தநெல்லும் சிவபிரா
னுக்குத் திருவமுதாகி, வெள்ளேடும் சிவபிரான் திருநாமத்தையோதுதற்குக் காரண
மாயிருந்ததால் அப்பயனாக இவ்விமானம் கிடைத்தது என்றபடி. எனவே தாங்களே
ரோய்ச் சிவபிரானுக்கு நிவேதிக்காமலும் நிவேதனத்திற்கென்றெண்ணித்தராமலும்

சிவபிரான் நாமத்தையோதாமலும், அவ்வாறியற்றிய ஒருவர்க்கறியாது புரிந்த அபுத் திபூர்வபுண்ணியத்தினாலேயே இத்தகைய பெரும்பேற்றை யடைவார்களாயின், புத் திபூர்வமாகச் சிவபுண்ணியம் புரிவோரடையுப்பேற்றை யாவர்கூறவொன்பது உய்த் துணைரற்பாற்று. (சுக0)

யானுமென்னுடையிவ்வுலகத்துள்
வானநாடருமங்கையர்யாவருங்
கானமார்த்ததுழாய்முடிக்கண்ணிபோன்
ருனுமுந்தியந்தாமரைச்செல்லனும்.

(இ - ள்.) அடியேனும் அடியேனுடையதாகிய இத்தேவலோகத்துள்ள வான வர்களும் தேவமாதர்களனைவரும், பரிமளம் நிறைந்த துளசிமாலையணிந்த முடியை யுடையதிருமாலும், அவரதுநாபிக்கமலத்திலுதித்த புத்திரராகியபிரமதேவரும். எ-று.

துழாய்க்கண்ணிமுடியோன்னமமாற்றுக்.

(சுகக)

மற்றையோரும்வான்முறையேத்தியே
துற்றநாண்மலர்மாரிசொரிந்திடப்
பெற்றதுத்துமிபேரியமார்புறச்
சொற்றதேவகணத்தவர்கூழ்வர.

(இ - ள்.) வீனையரும் முறைமைப்பட்டி துதித்து, நெருங்கிய அன்றலர்ந்த புட் பங்களை மழையாகப் பொழியவும், இவ்வுலகத்திருப்பதாகிய தேவதுந்தியும் சிறந்த வாத்தியங்களும் கோவிக்கவும், யாவரும் துதிக்கின்ற தேவகணத்தவர்களும் புடை சூழ்ந்து வரவும். எ - று.

(சுகஉ)

போயினூர்நங்கயிலைபுகுந்தனர்
நாயகன்நிருமுன்னரினண்ணினு
ரேயயானுமுடன்புகுந்தெய்தினேன்
றாயசேவடிசென்னியிற்றுகுடினேன்.

(இ - ள்.) சென்றவர்களாய்த் திருக்கயிலையை யடைந்து நமது தலைவராகிய சிவபிரான் திருமுன்சேர்ந்தார்கள், அவர்களுடன் பொருந்தும்படி அடியேனும் போய் ச்சேர்ந்து, அவர்கள் பரிசுத்தமானதிருவடிகளைச்செறித்திருந்ததுக்கொண்டேன். எ-று

போயினூர் - எய்தினேன் - முற்றெச்சங்கன்.

(சுகந)

கற்றைவார்சடைத்திங்குளங்கண்ணிவெம்
பெற்றமேறும்பிரானுருப்பெற்றன
ருற்றோர்பாகத்துடனிருந்தார்மழு
வெற்றியாளனை யார்வியந்தேத்துறார்.

(இ - ள்.) கூட்டமாய் நீண்டிருக்கும் சடையினிடத்தில் சந்திரனாகிய அழகிய மாலையையணிந்து, விருப்பத்தைத்தரும்படியான இடபத்தின்மீ தாரோகணிக்கின்ற சிவபெருமான் திருவுருவமடைந்தனர். ஆதலால் ஓர்பாகத்திலுமாதேவியை யுடைய ராய் எழுந்தருளியிருப்பவராகிய வெற்றியமைந்த மழுப்படையுடைய சிவபிரானை யார்தான் களித்துத் துதியார்கள். எ - று.

சிவசாரூப மடைந்தார்களுள்பார், “பெற்றமேறும்பிரானுருப்பெற்றனர்.” என்றும், உமாதேவியைப் பாகமுடையாரென்பார், “ஓர்பாகத்துடனிருந்தார்” என்றும் கூறினர். (சகசு)

போந்தனனப்புராதனவேற்றுடை
யேந்தலைத்தொழும்பேறுவந்தெய்தினேன்
பூந்தடஞ்சினைக்கற்புப்பொன்னகர்
சார்த்தின்னடித்தாமரைதீண்டலால்.

(இ - ள்.) அழகுடைத்தாய் விசாலித்த கிண்கணையுடைய கற்பக விருட்சமுள்ள இத்தேவலோகம், இவ்விடத்திலெழுந்தருளிய தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளைப் பரிசித்ததன்மையால், அடியேன் திருக்கயிலைக்குச்சென்று, இடபவாகனத்தை யுடைய முன்னோராகிய அச்சிவபெருமானைப் பணியத்தக்க பேற்றை மனக்களிப்புடன் பெற்றேன். எ - று.

தனது நகரமாகிய தேவலோகத்தில் இடபயோகி என்னுஞ் சிவயோகியானவர் வந்து தங்கியமகிமையினும் றிருக்கயிலைச் சிவபிரான் தரிசனங்கிடைத்ததென்று இந்திரன் மனமகிழ்ந்தனென்க. சிவயோகிகள் வசிக்கப்பெறுதல் மிகச்சிறப்புடைத்தென்பதை “பரவுயிரவோர்பகல்பகன்முற்பாகமொருநாளிருநாளா - தரவுபெருகுஞ்சிவயோகிதங்குந்தலம்யாதத்தலமே - கரவிறவமுந்தருமமுமங்கலங்களையுமாகமும் - விரவுமுயிர்க்காம்புனிதமுமம்மேலோன்பெருமைவிளம்பரிதே.” என்னும் சிவபுண்ணியத்தெளிவின் திருவிருத்தத்தானுமிக, (சகரு)

என்றெடுத்திசைத்தானிமையோரிறை
புன்றலைத்தொடைப்புங்கவன்புண்ணிய
நன்றுநன்றெனநாவினவிறறின
னின்றயோகியினையநிகழ்த்துவான்.

(இ - ள்.) என்று இந்திரன் விரிந்துக்கூறினான், அது கேட்டிருந்தசிவயோகியார், அற்பமாகிய சிரமாலையணிந்துள்ள பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணியத்தின் மகிமை சிறத்தது எனத்தமது நாவினாக்கறி, இவ்வாறு கூறுகின்றனர். எ - று.

தலைமலை புலால்நாற்றமுடையதாகலின், “புன்றலைத்தொடை” எனவும், அதனை யணிந்தும் அசுத்தமில்லாரென்பதைவிளக்குவான், “புங்கவன்.” எனவும் கூறினர். ()

ஈதுகண்ணுற்றதிசயமெய்தினே
யாதிகாலத்தரனுலகெய்தியாம்
போதுமெல்லையுலகிற்புதுமையொன்
றேதுகாட்டியியும்புதுங்கேளேன.

(இ - ள்.) இதுணைப்பார்த்ததனால் நீ ஆச்சரியமடைந்தாய், முன்னோர்காலத்தில் நாம் சிவலோகத்திற்குச் சென்று திரும்புந்தருணத்தில், நிலவுலகத்திற்கண்ட ஓர்புதுமையை, காரணத்துடன் கூறுகின்றோம் கேட்பாயாகவென்று. எ - று.

இப்போது நீசொல்லியது ஓராச்சரியமல்ல, இதனினும் ஆச்சரியமானதொன்று நாம் கண்டிருக்கின்றோமென்பார், “புதுமையொன்றேதுகாட்டியியும்புது.” என்றனரென்க. (சுகள)

நன்னலக்குடகத்திருநாட்டகம்
பன்னருஞ்சவுபாக்கியமென்றுள்
தந்கர்க்குளதிகண்டனென்றுளான்
மன்னுநான்மறையோர்வழிவந்தவன்.

(இ - ள்.) மிகச்சிறப்பமைந்த குடகமென்னும் பெரியநாட்டிலே, யாவரும் சொல்லுதற்கரிய சவுபாக்கியமென்னும் ஓர்நகரமுண்டு. அந்த நகரத்திலே நிலைபேறான சதுர்வேதங்கட்குரிய வேதியர்குலத்திற் பிறந்தவனாய் அதிகண்ட நென்பவன் ஒருவனிருந்தனன். ஏ - று. (சுகஅ)

வாலனாகிமறுகயர்ந்தாடுநாட்
காலகாலனங்கண்ணெனுமாமணி
யேலவேகண்டெடுத்தலுமச்சிறு
பாலகன்றற்பயந்தவர்க்கீந்தனன்.

(இ - ள்.) அவன் பாலப்பருவமுடையவனாய் வீதியில் வந்து விளையாடுங்காலத்தில், காலகாலரென்னுந் திருநாமமுடைய சிவபிரான் திருநோக்கமென்று கூறுகின்ற உருத்திராக்கமணிமாலையைப் பொருந்தும்படி கண்டெடுத்தவுடனே, அச்சிறுபாலன் அம்மாலையைத்தன்னையின்றி பிதாவுக்குச்சொடுத்தான். ஏ - று. (சுகக)

வாங்கினுனம்மணிக்குலமுன்னரே
தாங்கினுனத்தனிமணிதன்னையன்
ருங்கவன்களத்திற்புனைந்தானரே
வோங்குசுந்தையுவகையிரைத்தெழ.

(இ - ள்.) அப்பிதா அம்மணிமாலையை வாங்கி முதலிலேயே தான்சிரமேற்றித்துக்கொண்டு, தன்மனதில் அதிகரித்துத் தோன்றிய பெருங்களிப்பு வெளிப்பட, அப்போதே ஒப்பற்ற அவ்வுருத்திராக்கமணிமாலையை அவ்வதிகண்டன்கண்டத்திற் பரித்தனன். ஏ - று.

ஏ - அரோ - அசைகள். சிந்தையோங்குவகை எனமாற்றுக. (சுஉ௦)

பிள்ளையந்தமணியின் பெருமையை
யுள்ளுறாதாரன்றெண்டுக்குரியனோர்
வெள்ளைநீறணியெனியன்பிள்ளைபால்
வள்ளியோரினவழங்கினனாமரோ.

(இ - ள்.) புத்திரனாகிய அதிகண்டனென்பவன் அவ்வுருத்திராக்கமணிமாலையின் மகிமையைநிலையாதவனாய், சிவபிரான் திருத்தொண்டிக்குரியவனும் திருவெண்ணீறணிந்த திருமேனியுடையவனுமாகிய ஓர் சிவபத்தனாடைய புத்திரனிடத்தில் வள்ளல்களைப் போன்று கொடுத்து விட்டான். ஏ - று..

ஆம் - அரோ - அசைகள். வள்ளுந்நன்மையுடையோர் எத்தகைய சிறந்தபொருள்களையுந்தடையின்றிக்கொடுத்தலியல்பாகலின், அதிமேன்மையமைந்த இவ்வுருத்திராக்கமணிமாலையைக் கொடுத்து விட்ட அதிகண்டனையும், “வள்ளியோரின்.” என்றார்.()

அக்கமாமணியீந்ததிகண்டனோர்
மிகக்கமாமணிமானம்விளங்குநத

தொக்கவெள்ளிப்பருப்பதந்துன்னினுன்
முக்கணன்செயல்யாவர்மொழிகுவார்.

(இ - ள்.) பெருமைமிக்க உருத்திராக்கமணிமாலையைக்கொடுத்து, அதனால் ஒப்பற்றதாகிச்சிறந்த அனேக இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற தெய்வவிமானம் எதிரே வருதலும் அதிலேறிக்கொண்டு வெள்ளிவரையாகிய திருக்கையாமடைந்தனன், ஆதலால் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபெருமான் கிர்த்தியத்தை யாவர்தான் கூறுவார்கள்.

என்றுமுன்னிடபனெடுத்தெடுத்
தன்றுவானுலகாள்பவர்க்கோதிய
தின்றுமக்கென்றெடுத்துரைத்தேமெனத்
துன்றருந்தவச்சுதன்முடித்தனன்.

(இ - ள்.) என்று இவ்வாறு இடபயோகி என்பவர் அக்காலத்தில் தேவலோகத்தையரசாண்டிருந்த இந்திரனுக்கு முன்பாக விரித்து விரித்துக் கூறியதை, இக்காலத்தில் உங்களுக்காகவிரித்துக்கூறினோமென்று, அருமையானதபோபலம்பாய்த்த சூதமுனிவரோடு முடித்தனர். எ - று.

இச்சரித்திரங்கூறியகாலத்திற்கு முன்னும் நைமிசாரணியமுனிவர்கள் கேட்டகாலத்திற்குப் பின்னும் நீடித்த ஆயுளுடையராய் முனிவர்களிருத்த வியல்பாகவின், “அன்றுவானுலகாள்பவர்க்கு” எனக்கூறினர், இவ்வாறு இந்திரர்கள் மாறுவரென்பதை, “எண்ணுடைமூவிராக்கநர்களுளிபிழைத்துக் - கண்ணுதலெந்தைகடைத்தலை முனின்றதற்பி - நெண்ணிலியிந்திரரெத்தையோபிரமர்களு - மண்மிசைமால்பலர் மாண்டனர் காண்டோனோக்கம்.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக்.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செய்யுமாதவம்பாவையுமொருவழித்திரண்டுருவெடுத்தாங்கு
மெய்யெடுத்தனையம்மனோர்வேண்டுழியருமறைவிரித்தோதும்
பொய்யில்கேள்வியோய்நின்னுழையுணர்ந்தவிப்புண்ணியப்பொருளெல்லாக்
கையரிக்கொளநின்றனம்புரிதவப்பயனிதுகண்டேமால்.

(இ - ள்.) நாங்கள் புரிகின்ற பெருந்தவங்களினைத்தும் ஒருங்குசேரக்கூடியோர் வடிவெடுத்ததுபோன்ற திருமேனிகொண்டவரே! எங்கனையொத்தவர்கள் பிரார்த்தித்தகாலத்தில் அருமையானவேதார்த்தங்களை விரித்துக்கூறுகின்ற உண்மையான நூலாராய்ச்சியுள்ளவரே! தேவரீரிடத்தில் அறிந்துகொண்ட இச்சிவபுண்ணியமான்மியங்களினைத்தும், தேடிக்கொள்ள விருக்கின்றோம், நாங்கள் இதுவரையில் செய்துவந்த தவத்தின்பிரயோசனமாக இதனைப்பெற்றோம். எ - று.

ஆல்-அசை. நாங்கள் பிரார்த்தித்துக்கேட்டதுபோன்று இன்னும் எவ்வெவர் கேட்டபோதிலும் அவரவர்களுக்குஞ்சுருண்கூர்ந்து இவ்வாறே போதிப்பவரேயென்பார் “எம்மனோர்வேண்டுழியருமறைவிரித்தோதும்பொய்யில்கேள்வியீர்.” என்றும், இதுவரையிற் சொல்லிமுடித்த சிவபுண்ணியங்களினைத்தையும் நாங்களும் தேடிக்கொள்ளவிரும்புகின்றோம் என்பார், “நின்னுழையுணர்ந்தவிப்புண்ணியப்பொருளெல்லாக்-கையரிக்கொளநின்றனம்.” என்றும் கூறினர். (௪௨௪)

வெண்ணிலாக்கொழுந்தொழுகியபகீரதித்திரைபொரவிரிவேணிக்
கண்ணுதற்பானருளியவரன்முறைகேட்பவர்க்குத்துன்பா

னண்ணியித்தனைகேட்டனமாதவினவையறுகுணநீரன்பின்
புண்ணியப்பெருமாதவயுயர்ந்தனமென்றனர்புலம்வென்றார்.

(இ - ள்.) ஐம்புலன்களை வென்றவர்களாகிய நைமிசாரணியமுனிவர்கள், வெள்ளிய இளம்பிறைதவழும் கங்கையின் அலைகள்மோத அதனால் விரிந்திருக்கும் சடையையும் நெற்றிக்கண்ணையுமுடைய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்த வேதாகமங்களைக் கிரமமாகக்கேட்பவர்களைப்போன்று தேவரீரிடத்தடைந்து இவ்வளவுக் கேட்டுக்கொண்டோமாகையால், சூற்றமற்ற குணத்தோடு கூடிப்புரிந்ததவத்தினாலே புண்ணியத்தின் மேம்பட்ட பெருந்தபோதிதியே! நாங்களும் மேன்மையடைந்தோமென்று கூறினார்கள். ஏ - டு.

வேதாகமங்களின் சாரமாகிய இத்தகைய விஷயங்களைக் கிரமப்படி சிரவணிக்குத்தன்மை பூரணமாயமையப் பெருதயாங்களும் இவ்வளவு விஷயங்களைக் கேட்டுணர்ந்தோமாகலின் மேன்மையடைந்தோம் என்றபடி, எனவே எங்களிடத்தில் அவ்வளவு ஒழுக்கமில்லையேனும் ஒழுக்கமுடையோரெனத் தேவரீர் மதித்துப்போதித்து வந்தமையின், அவ்வெண்ணத்தினாலும் சிவபுண்ணிய சரிதைச் சிரவணத்தினாலும் மேன்மையடைந்தோமென்பது கருத்து. இதனை, “கடவுண்மன்றிற்றிருநடங்கும்பி - டிவதுகிடைத்தனன்யானேயுய்தம் - கொருபெருந்தவமுமுந்நிலனுந்நூ - தெளிவினிற்பெற்றதென்னெனக்கின்பிற் - கூடாவொழுக்கம்பூண்டுவேடங் - கொண்டதற்கேத்பரின்றெண்டரொடுபயிற் - பூண்டவவ்வேடங்காண்டொறுங்காண்டொறு - மின்னிலையெண்ணிடத்துன்னியுன்னிப் - பன்னாணைக்கிரகவினன்னவர் - பாலனைமுற்றியப்பாவகப்பயனியான் - மேவரப்பெற்றனன்போலுமாகலி - நெவ்விடத்தெவருனையெண்ணினுநீயும - நவ்விடத்துனையெனற்கையம் வேறின்றே.” என்னுங்குமரகுருபரசுவாமிகளருளிய திருவாக்கானுத்தெளிக. (சஉரு)

விரிதரப்படுத்துணர்த்தியயாவையுமுணர்ந்தனம்விடைப்பாகன்
சரிதை நூன்முறைகேட்பவருரைப்பவர்தனித்தனியிவர்க்கெம்மான்
புரிதல்காதல்கொண்டுணர்த்துதியென்றனர்புலன்கடந்தொருவாது
புரியுமாதவத்தந்தணனாங்கவர்க்கவழிபுகல்கின்றான்.

(இ - ள்.) இதுகாறும் தேவரீர் விரிவாகத்தெளியும்படி போதித்தருளியவனைத்தையும் தெளிந்தோம். இனி இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் சரித்திரங்களைப் புராணமுறைப்படி கேட்கின்றவர்களும் போதிக்கின்றவர்களும் ஆகிய இவர்களுக்கு வெவ்வேறான எமது பெருமான் அதுக்கிரகிப்பதை விருப்பத்துடனே போதித்தருள்வீரென்று பிரார்த்தித்தனர். ஐம்புலன்களைக்கிரகித்து இடையறுதிபற்றுகின்ற பெருந்தவமுடைய சூசமகாமுனிவர், அந்நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்கு அவ்வாறே திருவாய்மலர்கின்றனர். ஏ - டு.

இதுகாறும் கேட்டவனைத்தும் சிவசரித்திரமேயாயினும் இவைதனித்தனியாயிருத்தலினும், இத்தகையசரித்திரங்கேட்டோரைப்பற்றியும் போதித்தோரைப்பற்றியும் ஓர் சரித்திரமுமின்றாகலானும், “விடைப்பாகன்சரிதைநூன்முறைகேட்பவருரைப்பவர்தனித்தனியிவர்க்கெம்மான்புரிதல்.” என வேறுபிரித்துக்கூறினர். (சஉ௬)

சிவபுண்ணியமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் - ௧0 - க்குத் திருவிருத்தம் ௧௬௩௨.

சிவபுராணமான்மியச்சுருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஊட்டரக்கெழுங்கொழுந்துவிட்டனையதோர்புன்சடையொருநீவிர்
கேட்டகேட்டவருரைப்பவரிவருழையன்புமீக்கிளைத்தோட
வேட்டிாங்கிபோர்பெற்றனயான்சொலுஞ்சுருக்கமோவிடையூர்தி
தாட்டுணைக்காந்தொளிமயமாகுவர்சத்திபந்தவறுதால்.

(இ - ள்.) அரக்கு உருகிக் கொழுந்துவிட்டோங்கியதுபோன்ற ஒப்பற்ற சிறு
சடையையுடைய நீங்கள் வினவியதாகிய, சிவபுராணத்தைச் சிவவணித்தோரும் போ
தித்தோரும் இவ்விருவரிடத்தும் மெய்யன்புமேலோங்கும்படி விருப்பம்வைத்து மன
முருகினேரும் பெற்றபேறு, நான்சொல்லத்தக்க சுருக்கமுடையதோ? இவர்கள்
னைவரும் இடபவாகனராகிய சிவபிரான் திருவடிகளிற் கலந்து சோதிமயமாவார்கள்
இது உண்மை! ஓர்காலத்தும் தவறுறாது. எ - று.

அரக்கு உருகி ஒழுகியது போன்று செந்நிறமுடைந்தாய் நீண்டிருத்தலின்,
“ஊட்டரக்கெழுங்கொழுந்துவிட்டனையதோர்புன்சடை.” என்றும், அச்சிறப்பு மிக
விரிந்ததென்பார், “யான்சொலுஞ்சுருக்கமோ.” என்றும் கூறினர். (க)

நடத்துமுவறுசரிதையுண் முக்கணன்சரிதைநாயகமென்றே
பெடுத்துரைப்பதுசுருதிமற்றாகமமிப்படியெடுத்தோதுங்
கடுக்களத்தனுக்கன்புடைத்தாகியபுராணகாதையையன்னேன்
றொடுத்தசோதிமாமயமெனப்பகர்வார்நற்றொண்டரிற்றலைநின்றார்.

(இ - ள்.) உலகத்தில் வழங்குகின்ற புராணங்கள் பதினெட்டினுள்ளே, திரி
நேத்திரங்களுடைய சிவபிரான் சரிதங்களாகிய சிவபுராணங்கள் தலைமை பெற்றன
வென்று வேதங்கள் விரித்துக் கூறுகின்றன, அன்றியும் சிவாகமங்களும் அவ்வாறே
விரித்துக் கூறுகின்றன. விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபிரானுக்கு மெய்யன்
புவாய்ந்த தாகிய அச்சிவபுராண சரித்திரங்களை, அப்பெருமானுக்குரிய சிறந்த சோதி
சொளுப்பென்று, மேன்மையமைந்த திருத்தொண்டிலுயர்ந்தவர்கள் கூறுவார்கள்.

புராணங்கள் பதினெட்டாவன:—மச்சியம் - கூர்மம் - வராகம் - வாமனம் -
பிரமம் - வைணவம் - பாகவதம் - சைவம் - இலைங்கம் - பௌடிகம் - நாரதீயம் -
காருடம் - பிரமகைவர்த்தம் - காந்தம் - மார்க்கண்டேயம் - ஆக்கினேயம் - பிரமாண்
டம் - பதுமம் என்பவைகளே. இவற்றுள், சைவம் - காந்தம் - இலைங்கம் - கூர்மம் -
வாமனம் - வராகம் - பௌடிகம் - மச்சியம் - மார்க்கண்டேயம் - பிரமாண்டம் என்
னும் இவை பத்துஞ் சிவபுராணங்களாகலின், “நடத்துமுவறுசரிதையுண்முக்க
ணன்சரிதைநாயகமென்றே-யெடுத்துரைப்பதுசுருதிமற்றாகமமிப்படியெடுத்தோதும்.”
என்றனர். (உ)

மழலையென்றமென்குதலையாயியமீன்றளித்தருண்மலர்க்கொம்பே
யிழைபொருந் துணைவனமுலையேட்டியென்றிறைவிபாலெமையாளுங்

சூழகனெம்பிராவெடுத்தெடுத்தருளினுங்கதுகுறைதீர
விழையுமாதவத்தலைவீர்காங்கேட்டிரென்றாழ்முறைவீர்க்கின்றான்.

(இ - ள்.) நிரம்பாமென்மொழியென்னும் மிருதுவான சூதலைச் சொற்களை யுடையவளே! இமயவரைபெற்றெடுத்த பூங்கொம்புபோன்றவளே! இழைபோலும் நுண்ணிய இடைபுடனே போராடுகின்ற அழகிய இரண்டு தனங்களை யுடையவளே! கேட்கக்கடவாயென்று, உமாதேவியாரிடத்திலே எம்மையடிமையாகவுடைய சிவபிரானாகிய எமது பெருமான் விரித்து விரித்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர், அச்சரித்திரத்தை மனக்குறையொழிய விரும்பும் பெருந்தவம் வாய்ந்தமுனிவர்களே! கேட்பீர்களாகவென்று சூதபுராணிகள் விதிப்படியோதுகின்றனர். எ - று. (௩)

எழுதியோர்ந்துணரெம்முழைச்சரிதைகேட்டிருப்பவரிடக்கங்கூர்ந்த
தழுதல்விம்முதனாத்தமொறுதலணிமயிர்ப்புளகெய்தித்
தொழுதலெய்தினோர்பெறுசுவதியாமலாற்றொலந்தகரிதெவர்க்கேனும்
பழுதினன்மறைதுணுக்கமுமின்னணம்பகர்வதுபல்லாழி.

(இ - ள்.) எழுதியோர்ந்துணர்த்தக்க எமது சரித்திரத்தைச் சிரவணித்துக் கொண்டிருப்போர், மனக்கனிவு விசேடித்து அழுதலும் கண்டம் விம்முதலும் நாத்தழுதலும் அழகிய மயிர்க்குச்செறிந்துபணிதலும் ஆகிய இக்குறிகளடைந்தோர் என்னும் இவர்களடையும்பேறு நாமல்லது வேறெவர்க்காயினும் சொல்லுதல் அருமையாகும், பழுதற்ற சதுர்வேதங்களின் தாற்பரியமும் இவ்வாறே பல ஊழிகாலங்களாக முறையிடுகின்றன. எ - று.

மேற்கூறிய குறிகளைத்தும் மெய்யன்புடையார்க்கே யுரித்தாகலின், அத்தகைய அன்புடையாரே சிவபுராணச்சிரவணத்திற்குரியாரெனப்புலப்படுத்தியதுய்த்துணர்க.

கேட்கவேண்டுமியெம்முழைச்சரிதையேகேட்டுமனனோங்கு
வேட்கைமிக்குறநினைப்புழியெம்மையேநினைப்புறவிருப்பற்ற
வாழ்க்கையானைமைத்தாமெனமதிப்புறவருந்துவதங்காதை
தாழ்த்தசிர்தையிற்கேட்பனமற்றொருபுண்ணியஞ்சரியன்றே.

(இ - ள்.) ஏதேனும் சிரவணிக்க விருப்பமுறாமாயின் எமது சரிதங்களையே சிரவணிக்கவேண்டும், மனதினிடத்தில் உதித்த விருப்பம் அதிகரிக்க நினைக்குங்கால் எம்மையே நினைக்கவேண்டும், இகலோகவாழ்க்கையின் விருப்பமொழிந்தமையின் எம்மையே தாமாக மதிக்கும்படியான தன்மை வருவிப்பதாகிய எமது சரித்திரத்தை மனவுருக்கத்துடன் கேட்பதற்கு வேறொரு புண்ணியமும் சமானமாகாது. எ - று.

சிவபுராணச் சிரவணமும் சிவபிரான் தியானமுமே சிறந்ததென்பது கருத்து இவ்விரண்டும் பதிபுண்ணியங்களாகலின், இதற்கு ஏனைய பசுபுண்ணியங்கள் எத்துணையும் சமானமாகாதென்பார், “மற்றொருபுண்ணியஞ்சரியன்று.” என்றார். ஏ - அசை.

எனவுரைத்தனன்பிகைக்கெம்பிரானிருந்தவத்துறையோரு
மனனுணர்ந்தறியாகமபுராணமுமளவொழிமறைநூலு
மினமுமப்படியெடுத்தெடுத்துரைப்பனவிதுமதிச்செருக்கன்றே
யனனடந்தருபுராந்தகன்புராணமுற்றளப்பதேயழகம்மா.

(இ - ன்.) என்று உமாதேவியார்க்கு எமது பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். ஆதலால், பெருந்தபோமாரக்கமுடையவர்களும், மனதிரையாந்து தெளியத்தக்கதாகிய சிவாகமங்களும் சிவபுராணங்களும் அளவிந்த வேதசாத்திரங்களும் மற்றும் னவைகளும் அவ்வாறே விதித்து விரித்துக்கூறுகின்றன. இது என்மனோகர்வத்தாற் கூறுவதல்ல, ஆதலால் அக்கினியில் நிருத்தம்புரியும் திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமானுக்குரிய புராணங்கள் முழுமையையும் ஒதுவதே சிறப்பாகும். எ - று.

ஏ-அசை. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். சிவாகமங்களின் கூறும் கிரியைகளினைத் தும், இன்னின்னகாரணத்தால் இவ்விக்கிரியைகள் முக்கியமென்றுகித் துணரற்பாலதாகலின், “மனனுணர்ந்தறியாகமம்.” என்றார். (௬)

ஈ-துணர்ந்தருள்வியாதரெம்பாலெடுத்திசைத்ததோர்பெருங்காதையோதுசாலுவமென்றுளநாட்டகத்தொருபெருநகரவ்வூர் காதுகாமகண்டப்பெயருடையதக்கடிநகர்நெடுங்கோட்டிச் சிதநான்மலர்க்கம்பகநாட்டினுஞ்சிறப்புடைத்தெனலாமால்.

(இ - ன்.) இவையனைத்தையும் நன்குதெளிந்து, திருவருளினாலே எமதாசிரியராகிய வேதவியாசர் எம்மிடத்தில் விரித்துக்கூறியபெரியசரித்திரம் ஒன்றுண்டு. அது என்னெனின், யாவராலும் புகழப்படுகின்ற சாலுவமென்னும் பெயர்ப்படைத்துள்ள நாடொன்றில், ஒர்பெரியநகரமுண்டு, அந்த நகரம் பிரிவுபடுத்தும் காமகண்டம் எனலும் பெயருடையது. காவலமைந்த அந்நகரம் நீண்டகிளைகளையும் குளர்ச்சியுற்று அன்றலர்ந்த மலர்களையுமுடைய கற்பகத்தருவுள்ள தேவலோகத்தினும் சிறப்புடைய தெனக்கூறலாம். எ - று.

ஆல்-அசை. காதுதல்-பிரித்தல். இந்நகரம் வளப்பமிகுதியால் தன்னினின்றும் ஏனைய நகரங்களைப் பிரித்தவின், “காதும்.” என்றார். (௭)

மரபினோங்கியநால்வகைவருணமுயில்லறப்பெருவாழ்க்கையொருவிரீங்கியமாதவத்தலைவருமுத்தமிழொருங்கோர்ந்த குரவர்யாவருங்கொள்பவர்குறிப்பதன்மேற்படக்கொடுப்போரும் வீரவிகைலும்பேரறம்வளர்த்தவின்வளந்தரும்வியன்முதூர்.

(இ - ன்.) சிறப்பமைந்து புராதனமாகிய அந்நகரம், முறைமையின்மேம்பட்ட நான்குவகையான வருணத்தரும், இல்லறத்தின் பெருவாழ்வையொழித்துத் துறந்த பெருந்தவமுடைய துறவிகளும், மூவித்தமிழ்களை முற்றுமுணர்ந்தவித்வணர்களும், யாசிப்போர் கருதிவந்த அளவுக்கு மேற்படக்கொடுக்கும் கொடையாளர்களும், ஆகிய இவர்களெல்லாம் கலந்து தினந்தோறும் விசேடித்த புண்ணியங்கள் அதிகரித்து வருகின்ற வளப்பந்தருவது. எ - று.

வருணங்கள் நான்கு ஆச்சிரமங்கள் நான்காகலானும், இவ்வருணச்சிரமங்கள் தவறுமாயின் நகரம் வளம்பெறாதாகலானும், அத்துடன் கல்வியும்செல்வமுயில்லாவிடத்துத் தருமமும்நீதியும் சிறவாதாகலானும், இந்நகரவளப்பத்திற்கு இவைகளேகாரணமெனக்குறிப்பிப்பான், முதலில் வருணங்கள் நான்கையும், அதன்பின் ஆச்சிரமங்களைக் கூறுவான் றொடங்கி, அவை நான்கனுள் பிரமசரியம் இல்லறத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டதும் வானப்பிரத்தம் சந்நியாசத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டதுமாகலின், இவையிரண்டையும் துறவறத்தையும் கூறி, அதன்பின் கல்வி விசேடத்திற்காக வித்வணர்களுடும் செல்வ விசேடத்திற்காகக் கொடையாளர்களையும் கூறிமுடித்த முறைமையுத்

துணர்க. முத்தமிழ்-இயற்றமிழ் - இசைத்தமிழ்-நாடகத்தமிழ். குரவர்-எண்டு வித்வ ஜனர்கள். (அ)

அன்னமாநகரத்தினிலொருவருமருந்தவமொருங்கோர்ந்து செந்நெறித்தலைநின்றறந்தருபிரதிலோமருஞ்செறிந்தீண்டி மன்னுமாநகரில்லறத்தவர்களைமன்னுயிர்த்தொகையெல்லாந் தன்னையின்றருடையெனவிரங்குறுந்தன்மையதம்முதூர்.

(இ-ள்.) சிறப்புற்ற அந்நகரத்தில் இடையறாது விளங்கும் அருமையான தவங்கள் முழுமையுமுணர்ந்து, செப்பமான நன்மார்க்கத்திற் சிறந்திருந்து பிரதிலோமர்களும் நெருங்கிச்சேர்ந்து நிலைபெற்றிருப்பார்கள். அப்பெரிய நகர்க்குடிகளாகிய இல்லறத்தார்களைச் சராசர உயிர்களினத்தும், தம்மைப் பெற்றுப் பாலிக்கும் தாய்மார்களென்று கருதி மனமுருகுத்தன்மையுடையதாகும். எ - று.

பிரதிலோமர்-இழிகுலத்தாணிற்கும் உயர்குலப்பெண்ணிற்கும் பிறந்தோர். அந்நகரத்திற் றருமமேலோங்கியிருந்ததால் துஷ்டஜத்துக்களாகிய மிருகங்களும் ஊர்வன முதலியவும் அந்நகர்க்குடிகளை இம்சிக்காது தாய்போலக்கருதி வாழ்ந்திருந்தன வென்பார், “மாநகரில்லறத்தவர்களைமன்னுயிர்த்தொகையெல்லாந்-தன்னையின்றருடையெனவிரங்குறுந்தன்மையது.” என்றார். தம்மை எனற்பாலது எதுகை நோக்கித் தன்னை எனநின்றது. இச்செய்யுளின் ஈற்றிலுள்ள அம்முதூர் என்பதைக் கீழ்வருஞ் செய்யுள் முதலிற் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. (ஆ)

ஆங்கதிற்றெறுகாமரீத்தொழிதருமுனிவரனரும்பாவ நீங்கநின்றவன்சிதேந்திரியனெனுமொருநிறைகுணத்தவன்சைவத்தோங்குதெய்வநூன்முற்றுணர்ந்தளந்தவனுயிர்க்கெலாமொருதாயிற்றாங்குமன்பினனாகமுதலியதெரிந்தொருதலைநின்றான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய புராதனநகரத்தில், ஆசையை வேறவொழித்தருளிய முனிவனும், அருமையான பாவச்செய்கைகள் அகல ஒழுக்கின்றவனுமாகிய சிதேந்திரியனென்னும் பெயருடையவன் ஒருவனிருந்தான். அவன் சகலசற்குணங்களும் நிறைந்தவன், சைவசமயத்திற்குரித்தாய் விளங்குகின்ற தெய்வீகமமைந்த நூல்களை முழுமையும் ஒதியுணர்ந்தவன், ஆன்மவர்க்கங்களினத்திற்கும் ஒருதாயைப்போல ஆதரிக்கின்ற அன்புடையவன், சிவாகமம்முதலியவைகளை யு முணர்ந்து நிச்சயநிலைமையிலிருக்கின்றவன். எ - று.

ஆங்கு - அசை. அவாவொழிவே சகலபாவ நிவாரணமாகலின், “காமரீத்தொழிதருமுனிவரனரும்பாவநீங்கநின்றவன்.” எனவும், இந்திரியங்களைச் சிதைத்தோர்க்குச் சற்குணம் வாய்த்தலில்பாகலின், “நிறைகுணத்தவன்.” எனவும், சற்குணங்கள் வாய்த்தற்குச் சாத்திரவுணர்ச்சியே ஏதுவாகலின், “சைவத்தோங்குதெய்வநூன்முற்றுணர்ந்தளந்தவன்.” எனவும், நூலாராய்ச்சியின்பயனாவது சேவகாருணியமும் ஈசரபத்தியும் வாய்க்கப்பெறுதலே யாகலின், “உயிர்க்கெலாமொருதாயிற்றாங்குமன்பினன்.” எனவும், “ஆகமமுதலியதெரிந்தொருதலைநின்றான்.” எனவும் கூறினர். (க0)

இன்பதூன்பமென்றிவைதனக்கிழைத்தவரயாரையும்புகுத்தோராதன்பினைக்குறுந்தாயினுமுரிபன்மற்றநகர்ப்படவாழு மன்பதைக்குலம்யாவையுத்தான்புகன்மொழிவழிப்பட நின்றான் நன்பெருங்குணப்பொறையினுவினைநிறைநிலமகட்சரிபோவான்.

(இ - ள்.) இன்பமென்றும் துன்பமென்றும் சொல்லும் இவ்விரண்டையும் தனக்குப் புரிந்தவர்கள் எவர்களையும் பாகுபடுத்தியுணராமல், அன்புடனே கண்ணோட்டம்புரிகின்ற தாயைப்பார்க்கினும் உரிமையுள்ளவன். அந்நகரத்தில் வாழ்கின்ற மாணிடர்கள் யாவரும் தான்கூறும் வார்த்தையின்படி நடக்குமாறிருந்தவன், தனது சிறந்தகுணமாகிய பொறுமையினாலே ஒலிக்கின்ற கடலாற்குழப்பட்ட பூதேவிக்கு ஒப்பாவான். எ - று.

மேற்செய்யுளிற்கூறிய குணங்களினைத்து மமையப்பெற்றவனாகலின் தனக்கு இன்னார் இன்பம்விளைத்தவரென்று அவர்மேல்விருப்பும் இன்னார் துன்பம்விளைத்தவரென்று அவர்மேல் வெறுப்புமற்று மக்களைப்பெற்றமாதா அம்மக்கள் பலரிடத்தும் ஒரேதன்மையாய் அன்பைச் செலுத்துதல்போல அன்புடையானென்பார், “இன்ப துன்பமென்றிவைதனக்கிழைத்தவர்யாரையும்குத்தோரா - தன்பினோக்குறுந்தாயினுமுரியன்.” எனவும், இவன் சற்குணசம்பன்னனாகலின், இவன் சொற்படி அந்நகரத்தாரனைவரும் கேட்பார்களென்பார், “அந்நகர்ப்படவாழுமன்பதைக்குலம்பாவையுந் தான்புகன்மொழிவழிப்பட்டநின்றான்.” எனவும், சற்குணங்களெவற்றினுமேம்பட்ட சாந்தகுணத்திற் றலைப்பட்டோனாகலின், “தன்பெருங்குணப்பொறையினாலிரைதிரை நிலமகட்சரிபோவான்.” எனவும் கூறினர். பொறுமையிற்சிறந்தான் பூதேவியென்பதை, “அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மை - யிகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை.” என்றும் திருக்குறளுரையானும் தெளிக, மற்று - அசை. (கக)

அருமறைத்துறைமுழக்கிமுற்றளந்தவனந்நகர்த்தலைவாரும் பெருமறைக்குலந்தோன்றுசீமுகனெனும்பெயரின னுளனீன்ற தருமமைந்தரோரெண்மர்முன்னவன்பெயர்சாந்தன்மற்றனுசாந்தன் மருவிராமனவிராமனோர்சித்தன்மற்றினையவன்டரிசித்தன்.

(இ - ள்.) அந்நகரத்தில் அருமையான வேதங்களின் துறைகள் முழுமையு முணர்ந்தவனும் பெருமையமைந்த வேதியர்குலத்திற் பிறந்தவனுமாகிய ஸ்ரீமுகனென்னும் பெயருடையவ னொருவனிருந்தான். அவன்பெற்ற புண்ணியசிலர்களாகிய புத்திரர்கள் எட்டுப்பெயர்கள். அவர்களில் மூத்தவன்பெயர் சாந்தன் இரண்டாம் புத்திரரன்பெயர் அநுசாந்தன் மூன்றாம் புத்திரரன்பெயர் இராமன் நான்காம் புத்திரரன்பெயர் அவிராமன் ஐந்தாம் புத்திரரன்பெயர் சித்தன் ஆறாம் புத்திரரன்பெயர் பிரசித்தன். எ - று.

ஸ்ரீமுகன் எனப்பாடுது தென்மொழிக்கிணங்கச் சீமுகனென்றயது. அப்புத்திரர்களெண்மரும் நற்குணமமைந்தோராகலின், “தருமமைந்தரோரெண்மர்.” என்றார்.

ஒதுகாரணனகாரணனெனும்பெயர்வரன்முறையுரைத்தானம் மாதர்மைந்தரோடொருதனிவறுமையுமனைபடவாழ்வற்று நேதுகாலநல்வினைநமக்கெய்துமென்றெண்ணினனிவரோடுந் தீதின்மாநகர்க்கடைத்தலைச்சென்றுசென்றிரக்குறும்பசித்தியால்.

(இ - ள்.) ஏழாம் புத்திரரன்பெயர் காரணன் எட்டாம் புத்திரரன்பெயர் அகாரணன், என்றிவ்வாறு வரிசைப்படி பெயரிட்டனன். அவ்வழகிய புத்திரர்களெண்மரோடும் ஒப்பற்ற வறுமையுடனே இல்லறவொழுக்கத்தில் வாழ்ந்திருந்தவனாய், எக்காலத்தில் நல்வினைப்பயன் நமக்கெய்துமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்த அம்மறை

யவன், இவ்வெண்மர்களுடனே சூற்றமற்ற அந்நகரத்தின் வீடுகள் தோறும் போய்ப்பட்டி யென்னும் அக்கினியால் யாசித்துவருவான், எ - று.

மாதர் - அழகு. நல்வினைப்பயனே செல்வமும் தீவினைப்பயனே வறுமையுமாக லின், “எதுகாலநல்வினை நமக்கெய்துமென்றெண்ணினன்.” என்றார். இதனை, “அற த்தாறிதுவெனவேண்டாசுவிகை - பொறுத்தானேநீர்தானிடை,” என்னும் திருக்குற ளுரையானுந்தெளிக. எதுகாலமெனற்பாலது எதுகைகோக்கி எதுகாலமென்றாயது. (1)

சிறுவரெண்மருமீவ்வழிபற்பட்டர்கழித்தநாட்பலசெல்ல மறுவறுங்குணச்சிதேந்திரியப்பெயர்மாதவன்றிருநோக்கம் பெறுதுமேற்றயரொழிதுமென்றெண்ணியப்பெருந்தவப்பெருமானை நறுமலர்ச்சரணிறைஞ்சினரெழுந்தனரிரந்தனரநவைதீர.

(இ - ள்.) அப்புத்திரர்கள் எண்மரும் இவ்வாறு பலவித துன்பங்கள் அதுபவித் துக்கழித்த தினங்கள் பலவாய்க்கடக்க, சூற்றமற்ற குணம்வாய்ந்த சிதேந்திரியரெண் னும் பெயரமைந்த பெருந்தவசிரேட்டரின் கிருபானோக்கம் பெறுவோமாகில் நமது துன்பங்களை யொழிப்போமென்று கருதி, பெருந்தவமுடைய அப்பெரியோரைத் தரிசித்து, மணங்கமழும் தாமரைமலர்போலும் திருவடினைப்பணிந்து தங்கள் சூற்றம் ஒழியும்படி பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று.

வறுமை நோய்முதலிய யாவும் தீவினைவசத்தால் நேர்வதாகலின், இத்துயரங் கள் பெரியோர் கிருபானோக்கம் பட்டவளவில் ஒழியுமெனக் கருதினரென்க. இவ்வா ரெழியுமென்பதை, “புணர்ந்தபாவமெலாம்பரிபூரண - முணர்ந்தஞானிவிழிபடவோ டுமே.” என்னும் தத்துவராயர் திருவாக்கானுந்தெளிக. (கச)

இரத்திரத்துநின்றேத்துறுமிவரைமற்றிருந்தவனெதிர்போக்கி வரந்தரத்தகுமுதியர்பாற்றோன்றினீர்மறைத்தொகைதெரிந்தநீர் ரார்தையும்முழந்தயர்த்தனிரென்கொலென்றறைந்தனனதுகாலைச் சுரந்தகட்புனலரும்புறநின்றனர்தொழுதிவைசொல்கின்றார்.

(இ - ள்.) பிரார்த்தித்துக்குறைகூறி எதிரில் நின்று துதிக்கும் இவர்களை, பெருந்தவ சிரேஷ்டராகிய சிதேந்திரியர் எதிரேபார்த்து, வேண்டினோர்க்குவேண்டி யவரங்களைத்தரத்தக்க தகுதியையுடைய பெரியோரிடத்திற் பிறந்தீர்கள், வேதங்கள் முழுமையும் ஒதியுணர்ந்திருக்கின்றீர்கள், இத்தகைய நீங்கள் துன்பமுற்று வருந்திச் சோர்ந்திருக்கின்றீர்கள், இதற்குக் காரணம் யாதென்றுவினாவினர். அத்தருணத்தில் கண்களிற்பெருகும் துக்கக்கண்ணீர் துளிக்கும்படி அவர்க்கெதிரிலிருந்து நமஸ்க ரித்து இவைகளைக்கூறுகின்றார்கள். எ - று.

இம்மக்களைப் பெற்றபிதாவாகிய ஸ்ரீமுகரென்பவர் மிகச்சிறந்த தருமசீலராக லின், “வரந்தரத்தகுமுதியர்பாற்றோன்றினீர்.” என்றும், இவர்களைண்மரும் வேதங்க ளையோதியுணர்ந்து முடித்தோராகலின், “மறைத்தொகைதெரிந்தநீர்” என்றும் கூ றினர். (கரு)

உழந்தநல்குரவுடற்றுறமெலிந்தனமெண்மருமொழியாத பழங்கணைய்தினநின்னுடைச்சேவடிபணிந்தனமினியந்நோ விழந்தனம்பிறப்பொழிந்தனந்திருவருளெய்தினந்துயரெல்லாங் கழன்றதெம்முழையென்றனிரங்கியதிருவருட்கடைநோக்கால்.

(இ - ள்.) நெடுநாளாய்ப்பழகிய வறுமைப்பிணி வருத்த நாக்ஞெண்மரும்வருந்தினேம், அதனால் தீராத துயரமடைந்தோம், இப்போது தேவரீர் திருவடிகளை நமஸ்கரித்தோம், உடனே இரக்கமுற்ற தேவரீருடைய திருவருட் கடாக்கூத்தால் அப்பிணியொழியப் பெற்றோம், பிறதியும் நீங்கினேம், திருவருளுமடைந்தனம், ஆகையால் துயரங்களெல்லாம் எம்மைவிட்டு நீங்கியது என்று கூறினர். எ - று.

வறுமைப்பிணியடைந்தோன் நெருப்பினிற்றுயில்வோனிலுந் துயரடைவனாகலின், “ஒழியாதபழங்கணெய்தினம்” என்றார். இதனை, “நெருப்பினுட்டுஞ்சலுமாகுநிரப்பினுள் - யாதொன்றுங்கண்பாடரிது.” என்னும் திருக்குறளுரையானுந்தெளிக.

என்னுமாத் திரைநெகிழ்ந்தெழுமுளத்தினன்வேண்டியதெதுவென்ன மன்னுமாதவரெண்மருந்தனித்தனிவேட்டனவரநோக்கி நின்னைவந்தடைந்தோமெனவன்னவைநிகழ்த்துதிரெனநின்றோர்பன்னுமாகமத்தலைவனைத்தொழுதனர்முறைமுறைபகர்கின்றார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறும்தருணத்தில் உருக்கமுற்று அன்போங்கிய மனமுடைய அப்பெரியோர், உங்களுக்கு வேண்டியது யாதென்று வினவ, அதுகேட்ட நிலைபெறான பெருந்தவமுடைய அவ்வெண்மரும், நாங்கள் தனித்தனி விரும்பியுள்ளனவாகிய வரங்களைப்பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தேவரீரைச் சரண்புகுந்தோமென்றுகூற, அவைகளைச்சொல்வீர்களாகவென்று அவர்கட்டனையிட, எதிரிலே நின்ற அவ்வெண்மரும் யாவராலும் துதிக்கப்படுகின்ற சிவாகமத்தலைவராகிய சிதேந்திரியரைப்பணிந்தவர்களாய் ஒருவர்பின் ஒருவராகக் கூறுகின்றார்கள். எ - று.

இவ்வெண்மரும் ஒரேவரத்தைக்கருதாது ஒவ்வொருவரும் வேறுவேறு தனித்தனிவரங்களைக் கருதினராகலின், “தனித்தனிவேட்டனவரநோக்கினினைவந்தடைந்தோம்” என்றனர். (௧௭)

உரியவான்கிளைப்பெருக்கமென்றுரைத்தனனொருவன்மற்றவன்ன்பிற்புரியுமைந்தரென்றுரைத்தனன்மற்றவன்பெரும்பிணிப்பொறைகேட்டானரியவிஞ்சையென்றனனொருவன்பெருநிதிவிரும்பதைந்தானோருரிசின்மற்றவன்யோகமென்றானவனுடற்கதிகொளலென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வெண்மரில் மூத்தவன் எனக்குரிய சிறந்தபந்துவர்க்கங்கள் விர்த்தித் திருக்கவேண்டுமென்றான், மற்றொருவன் அன்புடனே விரும்பத்தக்க புத்திரபாக்கியம் வேண்டுமென்றான், இன்னொருவன் தனக்கு நேர்த்துள்ள பெருவியாகி நீக்கவேண்டுமென்றான், வேறொருவன் அருமையான ஞானம்வேண்டுமென்றான், அவனுக்கிளையவன் பெருஞ்செல்வத்தில் விருப்பமென்றான், அவன் பின்பிறந்தோன் யோகமார்க்கம் வேண்டுமென்றான், அவன் துணைவன் சரீரத்துடன் முத்தியடைய வேண்டுமென்றான். எ - று.

மைந்தன் குரிசில் ஒருபொருட்கிளவிகள். உடற்கதிகொளல் - சரீரத்தோடு முத்தியடைதல். முத்திகள் உருவமுத்தி அருவமுத்தி உருவருவமுத்தி எனமுத்திறப்படுதலின், அதிலொன்றாகிய உருவமுத்தியை அக்குமாரன் விரும்பினனென்க. (௧௮)

கடைப்பிறந்தவனுழிபல்லாயிரங்கடைப்படவருகாறும் படப் பெரும்புவியிருப்பதென்றானவரெண்மரிப்பரிசோத

வுடைத்தபேருவகைக்கடலுவட்டெழக்கேட்டனனுமோர்ந்தான்
விடைத்தனித்துவசத்தினால்திவரவேட்கையார்முடிப்பாரே.

(இ - ள்.) அந்தத்திற் சனித்தவனாகிய எட்டாவது குமாரன், பல்லாயிரம் கற்
பகாலங்கள் கழியும் வரையில், இப்பெரிய நிலவுலகத்தில் வாழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்
மனன், ஆக அப்புத்திரர்களெண்மரும் இவ்வாறுகூற, கரைகடந்த பேரானந்தக்கடல்
மேன்மேற் பொங்கும்படி கேட்டவராய், இவ்வெண்மருடைய விருப்பங்களை ஒப்
பற்ற இடபத்துவசத்தினராகிய சிவபிரானைத்தவிர வேறுயார் முடிக்கவல்லவர்க
ளென்று தம்முள்ளத்திலேபுணர்ந்தனர். ஏ - று.

ஏ - அசை. இவரெண்மருள் ஒவ்வொருவர் விருப்பமும் சாமானியமாயிராமல்
அபரிமிதமாயிருத்தலின், இத்தகையவரங்கள் தருதற்கிறைவனாலேயுமேயன்றி ஏனை
யோராலேவாதென நன்குணர்ந்தாரென்க. (கக)

என்று னுத்தளந்தறிந்தனனாகவர்க்கினியனபலபேசி
நன்று துங்கருத்தவ்வழிவிடைக்கொடிநாயகன் றாவேண்டு
மின் றுமக்குமற்றெய்துவான் விதிமுறையிப்புதுமதுகேளா
வொன்றுசின்தையினன்புநெக்குருகுதப்பிரிதிரென்றுரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) என்று தம்முள்ளத்திலே நிச்சயித்துணர்ந்தவராய் அவ்வெண்மருக்
கும் இனிமையான வார்த்தைகள் பலகூறி, நல்லது உங்கள் கருத்தின்படி வேண்டிய
வரங்களை, இடபத்துவசராகிய எமது பெருமான் பாலிக்கவேண்டும், அத்தகையவரங்
கள் உமக்குக்கிடைக்கும்படியான நன்மார்க்கத்தைக் கூறுகின்றோம், அதனைக்கேட்டு
ஒருமைப்பட்டமனத்துடனே எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகும்படி அன்புண்டாகச் செய்
யக்கடவீர்களெனக் கூறலாயினர். ஏ - று.

மனஒருப்பாடுடையார்க்கே எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகும் அன்புண்டாமாகலின்,
“ஒன்றுசின்தையினன்புநெக்குருகுத.” என்றார். (உ௦)

கலிநீலத்துறை.

நாறுநாண்மலர்ப்பணிவிடைக்குரியராய்நவைதி
ருறுதேமலர்ப்பொழிவிழைத்தரனடிக்குரித்தா
யேறுதண்மலர்கொணர்ந்தனித்திடுதிரேல்விரும்பு
பேறுபெற்றுநீ ரொழிக்குதிரிற் பொருபிறப்பும்.

(இ - ள்.) வாசனைவீசும் அன்றலர்ந்தமலர்களை எடுக்கும் திருப்பணிவிடைக்கு
ரியவர்களாய், தேனிரம்பிய மலர்கள் விசேடித்த குற்றமகன்ற நந்தவனங்களமைத்து,
சிவபிரான் திருவடிக்குரித்தாக அங்கீகரிக்கத்தக்க குளிர்ந்தமலர்களைக்கொண்டுவந்து
கொடுத்துவருவீர்களாகில், நீங்கள் இச்சிக்கின்றபேறுகளையடைந்து சனனமரணங்
களைத்தவிர்வீர்கள். ஏ - று.

இத்தொண்டுபுரிவதால் தாங்களெண்ணிய பேற்றையடைந்தவளவில் திருத்தி
பிறந்து அவா ஒழிதலின், அவ்வவாக்காரணமாக உண்டாகின்ற சனனமரணங்க
ணீங்குமென்பது கருத்து. (உ௧)

முற்றமுற்றியபுற்பறித்தெடுத்திடமுயலே
மற்றீரும்பொருளாற்செயமாணிதியில்லே

மிற்றைநாள்வரையிரப்பதும்பசியெழுந்தல்ல
ஹற்றுணர்ந்துசென்றிரப்பதற்கொருப்படாதுள்ளம்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூறக்கேட்ட அவ்வெண்மரும், மிகமுதிர்ந்திருக்கும் புல் லைப்பறித்துப் பிடுங்கியெறியவும் ஊக்கமில்லேம். இத்தகைய திருத்தொண்டுகளைப் பொருள்கொடுத்துச்செய்வித்தற்கும் பெருந்திரவியம் வாங்கப்பெற்றேமில்லை இன் றையவனாயில் யாசிப்பதும் பசியெழுந்தபோதல்லாமல், பசியெழுமென்பதுணர்ந்து முன் பாகப்போய் யாசிப்பதற்கு எங்கள் மனம் சம்மதியாது. எ - று.

சிவபுண்ணியமாகிய திருத்தொண்டுகளைத் தங்கள் சரீரச்சீரமத்தினு லியற்றுதல் உத்தமமும் பிறருக்குப் பொருள்கொடுத்தியற்றுவதில் தல் மத்திமமுமாகலின், உத்தம மாகியதைப்புரியச் சரீரத்திராணியற்றவர்களாகவும் மத்திமமாகியதைப்புரியப் பொ ருளற்றவர்களாகவு யிருக்கின்றோமென்று கூறுவார், “முற்றமுற்றியபுற்பறித்தெடுத் திடமுயலேம்.” என்றும், “மற்றிரும்பொருளாற்செயமாணிதியில்லேம்.” என்றும் கூறினர். ஆயின் உணவாதிகட்காகமாத்திரம் யாசிக்கச் சரீரத்திராணியுள்ளதோவெ னின், அவ்வுணவாதிகளையும் அதேதொழிலாக முயற்சித்து யாசியாமல் பசினோய் மிக வருத்தியபோதுமாத்திரமே யாசிப்போம் என்பார், “இற்றைநாள்வரையிரப்பதும்பசி யெழுந்தல்லா-ஹற்றுணர்ந்துசென்றிரப்பதற்கொருப்படாதுள்ளம்.” என்றனரென்க.

கற்றகல்வியும்வறுமையிற்கழிந்தன முதியோய்
பெற்றமேறியபிரானடிப்பணிவிடைக்கொருநீ
சொற்றவாறெமக்கரிதெனச்சொற்றனர்சுருதி
முற்றுறுத்தவனுளம்பட்பூத்தனன்முறுவல்.

(இ - ள்.) மூதுணர்வினரே! நாங்கள் கற்றிருந்தகல்வியும் வறுமைப்பிணியா லொழிந்துவிட்டன. இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டருளும் சிவபிரான் திருவடி கட்குரிய பணிவிடைக்காக, ஒப்பற்ற தேவரீர்கட்டளையிட்ட வண்ணம் புரிதற்கு எங் கட்கருமையாகுமென்று கூறினர். எ - று.

வறுமையாற்கல்வி சிறப்படையாதென்பதை யுணர்ந்த அவ்வெண்மரும், “கற்ற கல்வியும்வறுமையிற்கழிந்தன.” என்றனர். இதனை, “எனைத்துணையேவனுமில்மாட் டார்கல்வி-தினைத்துணையுஞ்சீர்ப்பாடிவலா-மனைத்தக்காண்-மாண்பிலளாயின்மணமக னல்லறம்-பூண்டபுலப்படாபோல்.” என்னும் குமரகுருபரசுவாமிகள் திருவாக்கா னும், “கல்லானேயானுலங்கைப்பொருளொன்றுண்டாயி-னெல்லாருஞ்சென்றங்கெ திற்கொள்வா - ரில்லானே-யில்லானும்வேண்டாண்மற்றீன்றெடுத்ததாய்வேண்டாள் - செல்லாதவன்வாயிற்சொல்.” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுமறிக.

புரிவதற்கெளிதாயதின்பெறப்பெறும்பொருடான்
பெரிதெனப்படலாகியிப்பிறப்பொழிப்பதுவா
யுரியவோர்ந்தனனான்றிருவுளத்துவப்பினனாய்ப்
பரியுந்வினையாங்கதுதெருளுறப்பகர்வான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு புன்முறுவல்கொண்ட சிதேந்திரியர், செய்வதற்குச் சல பமானதாயும், அச்செய்கையார் கிடைக்கத்தக்கபொருளோ மிகவிசேடித்ததென்று சொல்லத்தக்கதாயும், இச்சனனசாகரத்தைக்கடத்தத்தக்கதாயும், சிவபிரான் திருவுள் ளத்திற் களிப்புடையரா யருள்புரியத்தக்கதாயும்; உரிமைவாய்ந்துள்ளவர் சிவபுண்

ணியத்தை யாராய்ந்தவராய், அச்சிவபுண்ணியத்தை அவ்வெண்மர் மனத்தும் தெளியும்வண்ணப் கூறுகின்றனர். எ - று.

அவ்வெண்மரும் சரீரப்பியாசையற்றதாயும் பொருட்செலவற்றதாயும் தாங்கள் விரும்பியவரங்களைப் பூரணமாய்த்தருவதாயும் ஓர் சிவபுண்ணியந்தேடிச்சொல்லவேண்டுமென்று குறிப்பித்தமையின் அவ்வாறே ஆராய்ந்து கூறுகின்றனரென்க. ()

ஒருநிநான்மறைத்தலைவிர்காளுமக்கெளிதெனலாய்க்
கருதினாக்கதற்கொன்றுமொப்பில்லெனக்கடவ
தருநடந்தருமெம்பிரான்புராணமுற்றறிந்து
பெருகுமன்பினர்படித்திடக்கேட்டுறப்பெறுவீர்.

(இ - ள்.) சதுர்வேதங்களை யோதியுணர்ந்ததலைவர்களே! இத்திருப்பணியை நீக்கி உங்களுக்குச்சலபமானதாயும் ஆராயின் அதற்குச்சமானமுடையது வேறொன்றில்லையென்று சொல்லத்தக்கதாயுமிருக்கின்றதாகிய, அருமைவாய்ந்த ஆனந்தத்திருநடனம்புரியும் எமது சிவபெருமானுக்குரிய புராணங்கள் முழுமையுமுணர்ந்து விசேடித்த அன்புடையவர்கள் வாசிக்கும்படி கேட்டு அதன்பயனையடைவீர்களாக. எ - று.

புரமெரித்தவன்புராணமுற்றளந்தவர்புகல
விரவுசின்தையினன்புறவினவுறுமவரை
யரவுசென்னிகொண்டசைத்திடுமவரெனத்தொழுவார்
பரவுசல்லொழுக்குணர்ந்தருமாதவம்பயில்வார்.

(இ - ள்.) உலகத்திற் பரவியுள்ள நல்லொழுக்கங்களைத் தெளிந்து அருமையான பெருந்தவம்புரிவோர், திரிபுரதகனராகிய சிவபிரான்புராணங்கள் முழுமையுங்கற்றுணர்ந்தோர்கூற, மனதில் அன்பு மேன்மேலதிகரிக்கச் சிரவணிக்கின்றவர்களை, சர்ப்பங்களைச் சடைமுடியிலணிந்துள்ள சிவபிரானென்றே பணிவார்கள். எ - று.

சிவபுராணஞ் சிரவணிப்போர் சாளுபதவியடைவராகவின் அவர்களைப் பெரியோர்கள் சிவபிரானென்றே பணிவார்கள் என்றனர். அவர்கள் சாளுபமடைவரென்பதை, “முற்றோகையோடுவிரதந்தவமுயலப்-பெற்றோர்மனவிருளைநீக்கப்பெறலின்றாம்-சற்றோதக்கேட்டவருஞ்சாளுபமாவரெனக் - கற்றோர்புகழ்க்கையாற்காலங்கழிப்பாயே.” எனவும், “பொய்யென்றுகொள்ளாதரன்கதையிற்புந்திவைப்பார்-மெய்யென்றவனாங்கேட்டுவியந்துணாப்பார் - வையம்புகழ்ச்சிவபதத்தில்வாழ்ந்திருப்ப - ரையன்றிருவாணைசத்தியமீதாமென்றான்.” எனவும் வரும் பிரமோத்தரகாண்டத் திருவிருத்தங்களானுத்தெளிக. (உசு)

இதுவெடுத்தவனீசைத்தனுமெண்மருங்கேளா
வதுமனத்தடைத்தாகமத்துறையுளாயளியே
முதுகலிக்கடற்கிடந்தனமெமக்கெனமுன்னேன்
புதுமொழிப்படுபுதுமறைப்புராணமார்புகல்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு அச்சிதேந்திரியர் விரித்துக்கூறியவளவில் அவ்வெண்மருங்கேட்டு, அதை மனதிலெவைத்துக்கொண்டு, சிவாகமமார்க்கத்திலொழுபவரே! எளியேங்கள் பெரியவறுமைக்கடலில் மூழ்கியிருக்கின்றோம், எங்களுக்காக முதல்வராகிய சிவபெருமான் அற்புதவாக்கிய பழையவேதசம்பந்தமான புராணங்களையாவர்கூறுவர்.

விதிகளைவிளக்குவது வேதமும், அவ்விதிகளை அதுஷ்டித்தோரடைந்தபேறுகளை விளக்குவது புராணமும், அவ்வேதம் சிவவாக்கியமுமாகலின், “முன்னோன்புதமொழிப்பெழுதுமறைப்புராணம்.” என்றனர். வேதம் சிவவாக்கிய மென்பதை, “கீட்டிசைமுகத்தொன்றத்தநாலுந்திற்கிளைத்ததாலிருக்கதுதென்பா - லீட்டியவிரண்டாம் வேதனறுருவோடெழுந்ததுகுடதிசைமுகத்தி - னீட்டியசாமமாயிரமுகத்தானிமிந்ததுவடதிசைமுகத்தி - னுட்டியவொன்பதுருவொடுகிளைத்தாநடத்துநான்கதாமறையே.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெனிக. (௨௭)

எடுத்துரைத்திடுபுராணமுந்நீற்றிடையவர்க்குக்
கொடுப்பதன்றியாங்கொடாகிடிற்பெறுபயனுளதோ
கடுத்தகட்கன லுமிழின் றுடற்றியகாலன்
படுத்துவீழ்த்தியநிரையமல்லாற்பிறப்பவியா.

(இ - ள்.) அவ்வாறெருவர் கூறினும், விரித்துக்கூறுகின்ற அப்புராணம் முடிவாகும் கடைசியில், அப்புராணிகளுக்குக் கொடுக்கத்தக்கபொருளை அக்காலத்தில் நாங்கள் தரவிட்டால் அப்புராணசிரவணத்தாலடையத்தக்க பிரயோசனமுண்டோ? கண்களில் கோபத்திப்பொறிபறக்க எதிரிலே நின்று வருத்திய யமன் துயரடையும் படி போட்டுவிட்ட நரகத்திற்கிடக்கவேண்டியதே யல்லது பிறவியொழியாது. எ-று.

புராணங்கூறுவோர்க்கு அப்புராணமுடிவில் பொருட்பரிசளிக்கவேண்டுமெனது சிரவணிப்போர் கடமையாகலின், “ஈற்றிடையவர்க்குக்கொடுப்பதன்றியாங்கொடாவிடிற்பயனுளதோ.” என்றும், பயனடையாமையோடு நரகப்பிராப்தியுமடைந்துவருந்தும்படி நேருமென்பார், “காலன்படுத்துவீழ்த்தியநிரயம்.” என்றும் கூறினர். புராணமுடிவிப்பரிசளிக்கவேண்டுமென்பதை, “மறையவர்க்கினியவேண்டும்போசனமாபினீந்து-நிறைதமிழ்ப்புராணகாதநிகழ்த்தினோர்ப்பணிந்துபோற்றி - யறுகதிர்ப்பசம் பொருடைபொலங்கலனுவந்துநல்கி- நறைகமழலரிந்சார்ந்தினருச்சுனைநடத்தல்வேண்டும்.” என இந்நூலிற் பின்வருவதானுமுணர்க. (௨௮)

என்றுரைத்தனரெண்மருமருந்தவத்தலைவ
என்றுசொற்றனிர்நாமதுவுணர்ந்திலேமிலிரீ
ரொன்றுரைப்பதுகேட்குநின்றுபோயொருங்கு
சென்றுவேண்டுவதுளதெனவவர்க்கெதிர்ப்பெய்தும்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு அவ்வெண்மரும் கூறினார்கள். அதுகேட்ட அருமையானதவசிரேஷ்டராகிய சித்தேத்திரியர் நல்லசெய்தியே கூறினீர்கள், நாம் அதனை யறிந்திலோம், ஆதலால் இனிநாம் கூறுவதொன்றுண்டு, அதனை நீங்கள் கேட்பீர்களாக, இன்று நீங்களனைவரும் ஒன்றாய்க்கூடிப்போய்ச் செய்யவேண்டியதுண்டென்று அவர்கட்கெதிரிலே கூறுகின்றனர். எ - று.

அவர்கள் கூறியது முறைமையாகலானும், சிவபுராணச்சிரவணமகிமையை மாத்திரம் தெளிந்து அவர்களின் வறுமையை யோசியாமையானும், “நன்றுசொற்றனிர் நாமதுவுணர்ந்திலேம்.” என்றனர். (௨௯)

இந்தமாரகர்க்கப்புறமிருப்பதோர்நகர
மந்தமாரகர்முனிபுரமப்புரத்திருக்குஞ்

சிந்தை தூயிரிற் தூயனென்று ளன்கலிசித்து
பந்தவெவ்வினை த்தளைபறித்தெறிபகடனையான்.

(இ - ள்.) சிறந்த இந்நகரத்திற்கு அப்புறத்திலே ஓர்நகரமிருக்கின்றது, அச்சி
றந்தநகரின்பெயர் முனிபுரமென்று கூறுவார்கள், அந்நகரத்திலிருக்கின்ற மனத்
தூய்மையுடையோர்களினவரினும் தூய்மையுடையோராகிய கலிசித்து என்னும்பெய
ருடையவர் ஒருவரிருக்கின்றார். அவர் பந்தமாகிய கொடியவினைகளைன்னும்காற்றின
ையைப் பிடுங்கி வீசத்தக்க யானையைப்போன்றவர். எ - று.

கலிசித்தென்பவர் ஆன்மாக்களைப்படுத்திருக்கின்ற பாசத்தனையை யுத்தினவரா
கலின், காற்றினையைப் பிடுங்கிவீசிய மதயானைக்குச் சமானமாகக் கூறினரென்க. சிவ
பிராணடித்தொண்டாற்றுந்தொண்டர்கள் பாசத்தனையாற் பந்தப்பட்டமூங்காது தீரத்
துடன் வெல்வரென்பதை, “பொய்ம்மாய்ப்பெருங்கடலிழ்வுல்பாபின்றுபுண்ணியங்
காடவினைகாடிருவேநீங்க- எரிம்மாய்ப்பெருங்கடலையரித்துத்தின்பீர்க்கில்லையேகிடந்து
தான்யானேல்வானோர்-தம்மானைத்தலைமகினைத்தண்ணலாரூர் த்தடங்கடலைத்தொடர்ந்
தோரையடங்கச்செய்யு - மெம்மான்னடித்தொடர்வானுழிதர்க்கின் தேனிடையிலேன்
கெடுவீர்காளிடேறன்மின்னே.” என்னும் ஆளுடைய வரசுகளின் அருள்வர்க்காணு
மறிக, பகடு-யானை. (ந.௦)

தருமமெய்யுருவெடுத்தெனவந்தவதரித்தோன்
பெருகுநான்மறைக்குலத்துளோன்பெற்றமேறுயர்த்தோர்க்
குருகுநாதலினருச்சனைகனவினுமொழியான்
கருணைவாரிதிபழமறைக்கடற்கரைகண்டோன்.

(இ - ள்.) அவர் தருமமே ஓர் சரீரமாய் வடிவெடுத்ததுபோன்று நிலவுலகத்
தில் வந்துதித்தவர், விரிவாயிருக்கும் சதுர்வேதங்கட்குரிய வேதியர்குலமுடையவர்,
இடபந்தீட்டிய துவசத்தைத் தாங்கிய சிவபிரானுக்கு மனமுருகிய பேரன்பினாற் புரி
யும் பூசனையைக் கனவினும் மறவாதவர், கிருபைக்கடலொத்தவர், புராதனமாகிய
வேதங்களென்னும் கடலின்கரையைக்கண்டவர். எ - று.

பெற்றமேறு - இரூபெயரொட்டு. கருணைவாரிதிபழமறை என்பதற்குக் கிரு
பைக்கடலாகிய சிவபிரானருளிய புராதனவேதங்களெனப் பொருள்கூறுவாருமுள்,
வேதங்கள் முழுதொருங்குணர்ந்தோரென்பார், ‘பழமறைக்கடற்கரைகண்டோன்.’
என்றனர். (ந.௧)

உரைக்குமாகமபுராணமுற்றளந்தறிந்தொருங்கே
கரைத்தசிந்தையிற்கேட்குநருளம்படக்கரைப்பா
னிரைத்தகாதலிற்கொடுப்பனயாவையுமேலா
னரைத்தழப்பினனருமறைநடந்தருநாவான்.

(இ - ள்.) யாவரும் புகழ்ந்தோதுகின்ற ஆகமங்களையும் புராணங்களையும் முழு
மையும் ஒதியுணர்ந்து, ஒருமைப்படுத்தியிருகிய மனத்துடனே சிரவணிப்போர்களது
மனதிப்பதியும்படி போதிப்பார், விசேடித்த பேராசையாற் கொடுக்கின்ற அனைத்தை
யும் வாங்கமாட்டார், நரைதிரையோடுகூடிய வயோதிகப்பருவமுடையவர், அருமை
யான வேதங்கள் நடனம்புரியும் நாவையுடையவர். எ - று.

வேதாகமபுராணங்களை முழுதொருங்குணர்ந்தோரேனும் மனவொருப்பாடுடை
யவராய் அன்புடன் கேட்போர்க்குரைப்பதே முறைமை பென்றுணர்த்துவான்,
‘ஒருங்கேகரைத்தசிந்தையிற்கேட்குநருளம்படக்கரைப்பான்.’ என்றும், வேதாகம

புராணங்களைப் போதிப்போர் பொருளிச்சையாற் போதிக்கலாகாதென்பதை யுணர்ந்துவான், “இரைத்தகாதலிற்கொடுப்பனயாவையுமேலார்.” என்றும் கூறினர். பொருளாசையுடன் போதிக்கலாகாதென்பதை, “ஆரியனும்தலன் கருதாதறிவிக்கவாராயு - கூரியனுமிதற்கிதுகைம்மாறென்றுகூறியற்க - மாரியினுக்குண்டோகைம்மாறிந்தவையகத்து - ஞாரியனுக்கடிமையலாலாகக்கைம்மாறாமோ.” என்னும் சிவதருமோத்தரச் செய்யுளானுத்தெனிக. மும்போந்த இருபத்தெட்டாஞ் செய்யுளின் விசேடவுரையில், புராணச் சிவவணுத்தத்திலே போதகாசிரியர்க்குப் பொருள் வஸ்திராபரணதிகளளித்தல் வேண்டுமெனக்கூறி, இச்செய்யுளின் விசேடவுரையில், போதகாசிரியர் பொருளிச்சையுடையக்கூடாதென்றும் சிவவணிப்போரும் பொருளைக்கைம்மாறாகக் கருதக்கூடாதென்றும் கூறியது முரணன்றோவெனின்? அற்றன்று. போதிப்போரும் பொருளையேகருதிப் போதிக்கலாகாதென்பதும், சிவவணிப்போரும் தாங்களிந்த பொருளையே கைம்மாறாகக் கருதலாகாதென்பதும் கருத்தாகலின், முரணின்மைதெனிக. எனவே சிவவணிப்போர் உபசாரமாகப் பொருளளித்தல் வேண்டுமென்பதும், அப்பொருளே போதகாசிரியர் தமக்குச்செய்த உபகாரத்திற்குக் கைம்மாறென்று கருதாது எக்காலத்தும் அவர்க்கடிமையா யிருக்கவேண்டுமென்பதும், அவ்வாறன்புடன் வருத்திக்கொடுத்தார் போதகாசிரியரும் அங்கேகரிக்கவேண்டுமென்பதும் கருத்து. இக்கருத்தை விளக்கற்கன்றோ? மேற்காட்டிய சிவதருமோத்தரச் செய்யுளின்மீறடியில், “ஆரியனுக்கடிமையலாலாகக்கைம்மாறாமோ?” எனக் கூறினரென்க. வேதசுலோகங்கள் சதா அவர் நாவின்மீட்டில் தொனித்துக்கொண்டிருப்பதால், “அருமறைநடந்தருநாவான்.” என்றனர். (கஉ)

புரத்துவாழ்தருமாந்தருமாங்கவன்பொருட்டா
விரக்கமெய்திமற்றவன்றனக்குவமைசான்றிருப்பார்
பரப்பினெய்தியோர்ப்சிகெடப்பருந்தலதுண்ணுன்
சுரக்குநல்லறத்தீட்டியபெருநிதித்தொகையான்.

(இ - ள்.) முனிபுரம் என்னும் அந்நகரத்தில் வசிக்கின்ற ஏனையரும் அக்கலிசித்தென்பவர் காரணமாக, காரணியமுடையவர்களாய் அவருக்கொப்பாகவே விளங்கியிருப்பார்கள், விசேஷத்துச் சிறந்ததருமத்தாற் சேகரித்த பெருஞ்செல்வக்கூட்டத்தை யுடைய அவர், தம் அபலிலுள்ளவர்கள் பசிப்பிணிநீங்க அன்னமளித்ததன்பிப்புகியார், எ - று.

கலிசித்தென்னும்இப்பெரியோர் அந்நகரத்தில் வசித்துச் சதாசன்மார்க்கங்களைப் போதித்துவந்தாராகலின், அவருடைய போதனைக்கிடையால் அந்நகரவாசிகளனைவரும் காரணியமுடையராயின ரென்பார், “புரத்துவாழ்தருமாந்தருமாங்கவன்பொருட்டாவிரக்கமெய்தி.” என்றும், அறத்தாநீட்டுவதே பொருளாகலின், “சுரக்குநல்லறத்தீட்டியபெருநிதி.” என்றும், புறத்துள்ளார் பசித்திருக்கத்தான் புசித்தலடாதாகலின், “பரப்பினெய்தியோர்ப்சிகெடப்பருந்தலதுண்ணுன்.” என்றும் கூறினர். அறத்தாநீட்டுவதே பொருளென்பதை, “ஈதலறந்தீவினைவிட்டிடல்பொருளெஞ்ஞான்றுங்-காதலிருவர்கருத்தொருமித்-தாதரவு-பட்டதேயின்பம்பரீனநினைந்திம்மூன்றும்-விட்டதே பேரின்பவீடு.” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானும், புறத்துள்ளார் பசித்திருக்கத் தான் புசித்தலடாதென்பதை, “விருந்துபுறத்தாதாநுண்டல்சாவாமருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று.” என்னும் திருக்குறளையானுத்தெனிக. அந்நகரவாசிகள் பலருள் ஒருவரைக்கண்டபோதும், அக்கலிசித்தென்பவர் இத்தன்மையு

டையராயிருப்பாரெனக் கண்டுகொளற்குவமையாவார்களென்பார், “அவன்றனக்கு வமைசான்றிருப்பார்.” என்றனர். எனவே அந்நகரவாசிக ளனைவரும் அவரைப் பேர்ன்ற சற்குணசம்பன்னர்களாய் விளங்கினார்களென்பது சுருத்து. (௩௩)

அனையன்மாடுபுக்காங்கவண ருடம்பயிலும்
புனைசடைப்பிராணமுற்றறிகுதிர்போதி
ரெனவுரைத்தனனாங்கவரியைந்தனரெழுந்தார்
முனைவனைத்தொழாப்போயினர்முனிபுரம்புகுந்தார்.

(இ - ள்.) அவரிடத்திற்சேர்ந்து, அவ்விடத்திலே அருமையான ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிகின்ற அலங்காரத்தோடு கூடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் புராணங்கள் முழுவதுஞ் சிரவணிப்பீர்களாக, போய்வாருங்கென்று கூறினர். அது கேட்ட அவ்வெண்மரும் அதற்குச் சம்மதித்தவர்களாய்ப் புறப்பட்டார்கள். அப்பெரியோரைப் பணிந்துசென்று முனிபுரம் என்னும் நகரத்திலடைந்தார்கள். எ - று.

போயினர்-முற்றெச்சம். சிவபிரான் தலைக்கோலமுடையராய்ப் பிஞ்ஞகர் என்னும் பெயர்தரித்தோராகலின், “புனைசடைப்பிரான்.” என்றனர். (௩௪)

புகுந்துசேவடிபுனிதனைப்போற்றினரவன
நெகிழ்த்தசிர்தையினிருத்திரென்றிருத்தனனிலவு
பகுந்தவெண்பிறைச்சடையினன்பரிவுறுஞ்சரிதை
தொகுந்திறத்தொடுங்கேட்குநரவையகந்தொக்கார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறடைந்து அப்பெரியோரின் சிவந்த திருவடிகளைத் துதித்தார்கள், அப்பெரியவரும் உருகியமனத்துடன் இருக்கக்கடவீர்களென்று உடிகாரச் செய்தனர். சந்திரனைப் பிரிவுபடுத்திய வெண்ணிறம்வாய்ந்த மூன்றாம்பிறையணிந்த சடையைத்தரித்த சிவபிரானுக்குன்புடையதாகிய, புராணங்களைத் தொகுப்பாகியதன்மைகளுடன் சிரவணிப்போர்களின் சபையினிடத்திலே சேர்ந்தார்கள். எ - று.

இவர்களைக்கண்டமாத்திரத்தில் அப்பெரியவர் திருவுள்ளமிரங்கினாரென்பார், “அவனுநெகிழ்த்தசிர்தையின்.” என்றும், பூர்ணசந்திரனைப் பிளந்துபோன்றிருக்கும் பிறையணிந்த சடையுடையார் சிவபிரானாகலின், “நிலவுபகுந்தவெண்பிறைச்சடையின்.” என்றும், புராணச்சிரவணம் புரியுங்கால் அதுஷ்டிக்கவேண்டும் அதுஷ்டாணங்களுடைய ரென்பார், “தொகுந்திறத்தொடுங்கேட்குநர்.” என்றும்கூறினர்.

தொக்கபேரவையிருந்தனரன்பொடுந்துவன்றி
நெக்கசிர்தையினுருகினிருசெவிநிறைத்துப்
புக்ககாதையின்மயிர்ப்புறம்பொடித்தனர்புலவர்
நக்களைத்தமனாள்படவிருத்தினர்நயப்பால்.

(இ - ள்.) அங்குகூடியிருந்த பெருஞ்சபையிலே மெய்யன்புடனேகூடியிருந்து நெக்குவிட்ட மனமுருகினவர்களாய், அப்புலவர்களெண்மரும் தங்கள் இரண்டுசெவிகளினும் நிறைத்து மனதினுட்புகுந்த புராணசரிதங்களால் மயிர்க்கூச்செறிந்தவர்களாய், சிவபிரானைப் பெருங்காதலால் தமதிருதயத்திலே பதியவைத்தார்கள். எ - று.

சிரவணங்களனைத்தும் செவிவழியாய்ச் சென்று மனத்திற் பதிதலியல் பாகலின், “இருசெவிநிறைத்துப்புக்ககாதை.” என்றும், இவ்வெண்மரும்முன்னமே வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்தோர்களாகலின், “புலவர்.” என்று கூறினர். (௩௫)

எள்ளிறைப்பொழுதாயினுமெந்தையெம்பரணை
யுள்ளமைப்பதுதணந்திலரொருவழிச்சென்றார்
நள்ளுநாட்சிலகழிந்தனபுராணநன் குணர்த்தும்
வள்ளலைத்துணைமலாடியருச்சனைவகுத்தார்.

(இ - ள்.) அதியற்பமாகிய இமையளவு நேரமாயினும் எமதுபிதாவாகிய சிவ
பெருமானை, இருதயத்தில் தியானிப்பதை யொழியாதவர்களாய் ஒரே மார்க்கத்தில்
நடந்தார்கள். இதனிடையிற் சிலதினங்கள் கழிந்துவிட்டன. சிவபுராணங்களை நன்
குபோதிக்கும் கலிசித்தென்னும் அப்பெரியவருடைய தாமரை மலர்போலும் இரண்டு
திருவடிகளையும் பூசித்தார்கள். எ - று. (௩௭)

தொன்றுதொட்டெழுபவமெலாந்தொலைந்தனவிவர்க்கு
மன்றுதொட்டெழுதீவினையருங்கலைகழிப்ப
பின்றுமாமதிகர்த்தனபுண்ணியப்பெருமை
யொன்றுவெண்பிறைக்கலையெனநிரம்பியதொருங்கே.

(இ - ள்.) புராணசிரவணம் புரிந்துவந்த இவ்வெண்மருக்கும் பரம்பரையாகத்
தொடர்ந்துவந்த பவங்களெல்லாம் அழிந்தன. அத்தினந்தொடங்கி மேன்மேலும்
அதிகரிப்பதாகிய தீவினையுள் அருமையான கலைகள் குறையத்தனித்துநிற்கும் சிறந்த
சந்திரனைப்போலாயின, சிவபுண்ணியத்தின் சீர்த்தியானது வெள்ளியசந்திரனுக்கு
வளர்கின்ற கலைகளைப்போன்று ஒன்றுபட்டு நிரம்பியது. எ - று.

இவ்வெண்மரும் புராணச்சிரவணம் புரிந்துவந்தமையின் பாவங்கள் கழிந்து
புண்ணியம் வளர்ந்து வந்தமையைத் தேய்பிறைச் சந்திரனுக்கும் வளர்பிறைச் சந்திர
னுக்கும் உவமித்தவாறுய்த்துணர்க. இனிப்பிறக்கவேண்டிய பிறவிகளுமொழிந்து,
அப்பிறவியில் அனுபவிக்கவேண்டிய சஞ்சிதவினையுங்கழிந்தனவென்பார், “தொன்று
தொட்டெழுபவமெலாந்தொலைந்தன.” என்றும், ஆகாமிபவினைகளுகிறுந்தன
வென்பார், “அன்றுதொட்டெழுதீவினையருங்கலைகழியப்-பின்றுமாமதிகர்த்தன.”
என்றும் கூறினர். எ-அசை. (௩௮)

நினைந்தயாவையுமுடித்தனரெண்மருநெடுநீர்
புனைந்தசென்னியன்றிருவருள்பொருந்தினர்பொன்னால்
வனைந்தமெய்யினனாயினன்பிணிபடுமறையோ
னனைந்தகண்மலர்க்கொன்றையோன்சரிதையேநயப்பார்.

(இ - ள்.) அவ்வெண்மரும் தாங்கள் தாங்கள் நினைத்த அனைத்தையும் முடித்
தார்கள். நீர்ப்பெருக்காகிய கங்கையையணிந்த திருமுடியினராகிய சிவபெருமான்திரு
வருளையடைந்தார்கள். அவ்வெண்மருள் வியாதியானனாயிருந்த ஒருவனும் பொன்னால்
சிருட்டித்த சரீரமுடையவனாயினன். அன்றுமுதல் அவ்வெண்மரும் தேனில் நனை
யப்பெற்ற கொன்றைமலர்மாலையையுடைய சிவபிரான் புராணச்சிரவணத்தையே
விரும்புவார்கள். எ-று. கண்ணனைந்த கொன்றைமலரோன் எனமாற்றுக், (௩௯)

வேட்டுறிற்சிவபுதவியேவேட்டுறவிற்கும்பிச்
கேட்டுறிற்சிவபுராணமேகேட்டுறவினைகொண்

டாட்டுமென்பதையீறுகண்டந்தகன்னுதர்
வீட்டுமுன்னரேசிவகதிவிரும்புறவேண்டும்.

(இ-ள்.) ஆதலால் விரும்புவதானால் சிவபதவியே விரும்பக்கடவீர்கள். காதல் கொண்டு சிரவணிக்கத்தொடங்கினால் சிவபுராணங்களுையே சிரவணிக்கக்கடவீர்கள். இத்தகையசிவகதிகளை, வினைகளையே சூத்திரக்கயிறுகளாகக் கொண்டாட்டுகின்ற மாணிடர்களின் ஆயுண்முடிவைப்பார்த்து யமதூதர்கள் கொல்வதற்குமுன்னமே இச்சிக்க வேண்டும். எ - று.

வினைகளையே சூத்திரக்கயிறுக்கொண்டாட்டுகின்ற ரென்பதை, “சாட்டை யிற்பம்பாசாலம்போலெலா-மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே- தேட்டமொன் றறவருட்செயலினிறியேல்-வீட்டறந்துறவறமிரண்டுமேன்மையே.” என்னும் தாயு மானார் திருவாக்கானும், யமதூதர்பிடிப்பதற்கு முன்னமே சிவகதிதேடவேண்டுமென் பதை, ‘நாடிவந்துநமன்றமர்நல்லிருள்-கூடிவந்துகுமைப்பதன்முன்னமே - யாடல்பா டலுகந்தவாட்போக்கியை-வாடியேத்தநம்வாட்டந்தவிருமே.” என்னும் ஆளுடையவர சுகளின் அருள்வாக்கானுந்தெளிக.

(சு0)

கள்ளாயிர்த்தபூங்கொன்றையானருட்சிவகாதை
யெள்ளில்சிற்தையான்விதிமுறையினிதுகேட்டுவந்து
வெள்ளவார்சடையெம்பிரான்நிருவருள்வினைவித்
தெள்ளருங்கதிபுகுந்தவர்க்கிலக்கமாரிசைப்பார்.

(இ - ள்.) தேனைச்சொரிகின்ற அழகிய கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த சிவ பிரான் திருவருணிறைந்த சிவசரிதத்தை இகழ்ச்சியற்ற இருதயத்துடன் முறைமைப் படி இனிமையாகக் கேட்டுக்களித்து, கங்கையை யணிந்த நீண்டசடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருளை விசேடித்துக் கொண்டு மேன்மையமைந்த சிவகதி யடைந்தோர்க்கு யாவர் தொகை கூறுவர், எ - று.

வெள்ளம் என்பது ஈண்டுக்கை.

(சுக)

சிவபுராணமென்றெடுத்தவச்செப்பினுமாண்டு
பவருமென்சிறைப்பறவையும்பல்விவங்கினமு
ம்வர்தடஞ்சினைமரனுமற்றெழுபசும்புல்லுங்
கவர்தலைச்சிறுபதுக்கையுயிருங்கதிகாக்கும்.

(இ - ள்.) சிவபுராணமெனத்தொடங்கி எவர்கள் கூறினும், அவ்விடத்தில் நெ ருங்கும் மிருதுவான இறகுகளைப்படைத்த பட்சிகளும் பலவிதமிருகவர்க்கங்களும், வளர்ந்தோங்கிய விசாலித்த கிளைகளையுடைய தருக்களும் அவ்விடத்தில்முளைத்துள்ள பசும்புகளும், கிளைக்குந்தன்மையுடைய சிறுபாறைகளும் பெருமையமைந்த சிவகதி யிற்சேரும். எ - று.

அஃறிணைப்பொருள்களாகிய இவைகளே சிவகதியடையுமென்னின், உயர்திணை யினராகிய மாணிடர்கள் சிவபுராண சிரவணத்தாற் சிவகதியடைதற்கையமின்றென் பது கருத்து. பவர்தல்-நெருங்கல். பதுக்கை-பாறை.

(சு2)

எழுதியன்பருக்கீந்தவர்கிருமுறையெழுதித்
தொழுதுதம்மனைதொகுப்பவர்பெருநலந்துய்த்தீண்

டொழுதுகாலவீற்றெவ்வொருகற்பமோரொழுத்திற்
கழிவிவாப்பெருங்கலைபுற்றருங்கதியடைவார்.

(இ - ள்.) சிவபுராணங்களாகிய திருமுறைகளை எழுதி மெய்யன்பர்கட்குக் கொடுத்தவர்களும், அவ்வாறெழுதியவற்றைப் பணிந்து தங்கள்வீட்டிற்சேர்த்துவைப்பவர்களும், விசேடித்த இன்பங்களை யனுபவித்து, இவ்வுலகத்திருக்கவேண்டிய காலவளவின்முடிவிலே அப்புராணங்களில் அடங்கிய ஒவ்வொருமுத்திற் கொவ்வோர் கற்பங்களாக, அழிவற்ற பெருமையமைந்த கலைப்பதவியை யடைந்திருந்து, அதன்பிறகு அருமையான சிவகதியைப்பெறுவார்கள். எ - று.

சிவபுராணகமங்களை மெய்யன்பர்கட் களிப்போர் நெடுங்காலம் கலைப்பதவியிலிருப்பார்களென்பதை, “ஒளியாரோசைச்சிவாகமத்தையுண்மைச்சிவஞானிக்களித்தோர் - தெளிவாமியல்பிற்றானவிதஞ்சேரவழங்குந்திறத்தினராய் - விளியாவரன்போனெடுங்காலம்விருப்புற்றிருப்பபடிப்போர்கட் - களியாநிற்போர்க்கமகிழவளிக்கும்பலமேலறைவாமே,” என்றும், “நிறைந்தவாகமநானகிகழ்த்திடி - லறிந்துமற்றநியாமையொடாயினுஞ் - சிறந்தபாலன்முதற்கொலதீர்த்துதே - குறைந்துநசிவலோகம்புகுவரே.” என்றும்வரும் சிவபுண்ணியத்தெளிவின் திருவருத்தங்களானுந்தெளிக.

ஒதுநாவினுங்கேட்பவர்செவிப்புலத்துள்ளுந்
திதில்சுந்தையோர்கிரத்தினுந்திருவருளிரங்கி
மாதபாகனுற்றுறைகுவன்மாதவத்துறையீ
ராதலாற்கதியடைந்தனகேட்டவையனைத்தும்.

(இ - ள்.) புராணங்களை யோதுவோருடைய நாக்களினும், சிரவணிப்போர்களுடைய இரண்டுசெவிகளினுள்ளும், அச்சிரவணமுடைய குற்றமற்றோர்களின் சிரங்களினும், உமாதேவியை ஒர்பாகத்திலுடைய சிவபிரான் எழுந்தருளிக் திருவருளினுற்றிருவுளமிரங்கி வீற்றிருப்பர். பெருந்தபோமார்க்கத்திலுள்ள முனிவர்களே ! ஆகையால் சிவபுராணங்களைச் சிரவணித்தவைகளைத்தும் சிவகதிபெற்றன. எ - று.

பறவைகளும் மிருகங்களும் சத்தவுணர்ச்சியுடையனவாகலின் அவைகள் சிவகதியடைந்தனவேனும், அவ்வுணர்ச்சியுடைய விருக்கங்கள் புற்கள் என்னுமிவைகள் எவ்வாறு சிவகதியடைந்தனவென்னும் ஐயம் யாவர்க்கும் நிகழ்க்குமோதலால், அவ்வையப்பாட்டை யொழித்தற் கிச்செய்யுள்கூறினர். என்ன? அவ்விருக்கங்களும் புற்களும் சிவபிரான் பூசைக்குறித்தாகி, அச்சிவபுண்ணியத்தார் சிவகதியடையுமென்றுணர்த்துவான், “திருவருளிரங்கிமாதபாகனுற்றுறைகுவன்.” எனவும், “ஆதலாற்கதியடைந்தனகேட்டவையனைத்தும்,” எனவும் கூறினர். (சச)

புரங்கடந்தவன்புராணமுற்றோதியுபுனிதர்க்
கிரங்குசுந்தையிற்கேட்பவர்க்காரமுதீந்தால்
வரந்தரத்தகுதும்மனோர்க்கிருஞ்சினைவகுத்துப்
பரந்தகற்பகநாட்டவர்க்கினிதெனப்பமொல்.

(இ - ள்.) திரிபுரதகனராகிய சிவபிரானுடைய புராணங்கள்முழுமையும் ஓதியதாய்மையினருக்கும், உருகியமனத்தினுடன் சிரவணிப்போருக்கும் சுவைநிறைந்த திருவமுதளித்தால், அடுத்தவர்கட்கு வேண்டியவரங்களைப் பாலிப்போராகிய உந்

களையொத்த முனிவர்கட்கும், பெரிய கிளைகளைப்பிரித்துப் படர்ந்துள்ள கற்பகவிருட்ச முடைய தேவலோகத்தார்கட்கும் இனிமையானதென்று கூறப்படும். ஏ - று.

ஆல் - ஆசை. சிவபுராணம் கூறுவோர்க்கும் சிவவணிப்போர்க்கும் அமுதளித்தல் சிவபுண்ணியமென்பதை, “நூறுவேதியர்க்கீபலநொய்தென-வீறியோங்கிவிளங்கு தன்மெய்ம்மையே - யேறுயர்த்தருளெம்பெருமான்புகழ் - கூறும்பத்தருக்கன் னன் கொடுத்தலே.” என்னும் சிவபுண்ணியத்தெளிவின் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக, (சுரு)

தெரிந்தமாக்கதைச்சிவபுராணம்பகர்ச்செல்வர்
புரிந்துவேண்வெபுனைகலன்பொற்கிழிபாலா
வரிந்துறப்படுவினாவயல்கன்னிகையாடை
விரிந்தவன்பினுலீந்திவேண்டுவர்மேலோர்.

(இ - ள்.) உலகெங்கும் விளங்கிய சிறந்த சரித்திரங்களாகிய சிவபுராணங்களைக் கூறுகின்ற கல்விப்பொருளுடையோர்கள் விரும்பி இச்சிப்பனவான அலங்கார முடைய ஆபரணங்கள், பொற்கிழிகள், பாற்பசுக்கள், கதிர்களாயறுத்தனுபவிக்கப் படுவதாகிய தானியங்கள்வினையும் வயல்கள், மகளிர்கள், வஸ்திரங்கள் என்னும் இவைகளைப் பெரியோர்கள் விசேடித்த காதலுடன் கொடுக்க விரும்புவார்கள். ஏ-று.

பெரியோர்கள் புராணிகர்களுக்குப் பரிசாக இவைகளைக் கொடுப்பார்கள் என்ற படி. எனவே, புராணிகர்களுக்கு ஒவ்வொருவரும் இவ்வாறுபரிசளிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து. (சுசு)

இனையநல்கியோர்பெருங்கதியாஞ்சொலற்கெளிதோ
களைதிரைப்புனற்கங்கைவார்சடையினனிவரை
நினைதொறுந்திருவுளநெகிழ்ந்தானந்தநிருத்தம்
புனைபதச்சிலம்பிடையறாதொலியெழப்பிரியும்.

(இ - ள்.) இவைகளைப்புராணிகர்களுக்குப் பரிசளித்தோரடையும் பதவி நாம் கூறுவதற்குச் சலபமோ? ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கங்கைநீரைப் புனைந்த நெடுஞ்சடையினராகிய சிவபிரான் புராணிகர்களுக்குப் பரிசளித்த இவர்களைச் சிந்திக்குந்தோறும் திருவுள்ளமுருகி, தமது திருவடியிற்றறித்துள்ள சிலம்புகளில் இடைவிடாது சத்தமுண்டாம்படி ஆனந்தநடனம் செய்தருளுவர். ஏ - று.

சிவபிரானே இவர்களைச் சிந்திக்குந்தோறும் ஆனந்தத்தாண்டவம்புரிவாராயின், அத்தகையோரடையும் பதவி யாம் கூறுதற்குச்சலபமோ என்றபடி. (சுஎ)

எந்தைகோயிலுட்டிருமுறைமண்டபமெடுத்துத்
தந்தபீடிகைத்தலத்திறுந்நிருமுறைதந்து
சின்றையன்பினோடங்கவைக்கருச்சனைசெய்தா
லுந்துமேற்றினன்பிரதிட்டைகோடியொப்புறுமால்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவாகிய சிவபிரான் திருவாலயத்தினுள்ளே, திருமுறைகள் வாசிக்கும் மண்டபமொன்று சமைத்து, தந்தத்தினாலாகிய பீடத்தில் அத்திருமுறை களை வைத்துக்கொண்டெவந்து, மனக்காதலுடனே அத்திருமுறைகட்குப் பூசைபுரிந் தால், இடபத்தைச்செலுத்தும் சிவபெருமானைக் கோடி பிரதிஷ்டைசெய்வதற் கிணையாகும். ஏ - று.

ஆல் - அசை. திருமுறைகளைப்பூசித்தல் கோடி சிவபிரதிஷ்டைக் கிணையாகும் என்றபடி. திருமுறை என்பது ஈண்டு புராணங்களை. (சஅ)

இந்நிலத்தவரிந்திரம்கரியனதுகர்ந்து
பொன்னலத்தருநெடுமணிமானமீப்பொலிந்து
மன்னுவிஞ்சையர்மாநகர்வளதுகர்த்தொழிந்து
துன்னருஞ்சினைக்கற்பகக்காவளந்துய்த்து.

(இ - ள்.) இந்நிலவுலகத்தவர்கள் இவ்வுலகத்திருக்குமளவும் இந்நிலனுக்கும் அருமையான போகங்களை யதுபவித்து, பொன்மயமாய்ச் சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த விமானத்தின்மீது விளங்கி, நிலைபேறான வித்தியாதரநுலகத்தின் போகங்களை யதுபவித்து, நெருங்குந்தருமையான கிளைகளையுடைய கற்பகச்சோலையின் போகங் களை யதுபவித்து. எ - று. (சக)

விரிக்குமெல்லிதழாயிரக்கமலவீட்டிருந்து
பரிக்குநான்முகனுலகத்தும்பலவளம்பயின்று
தரித்தபைந்துழாயவனுடைத்தனிப்பதஞ்சார்ந்து
தெரித்தநன்னிலப்பகுதியிற்பெருவளஞ்செருக்கி.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற மிருதுவான சகல்திரதளத்தாமரை என்னும் வீட்டில் வசித்திருந்து, படைக்கும் கிரத்தியமுடைய சதுர்முகங்களுள்ள பிரமனுலகத்தினும் பலபோகங்களை யதுபவித்து, பசிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் ஒப்பற்ற பதவி யையடைந்து, மேற்கூறிய சிறந்த அவ்வைஞ்சுந்தபதவியிலுள்ள விசேஷத்தபோகங்களை யும் அதுபவித்து. எ - று.

துபத்தல் துகர்தல் பயிறல் என்னும் இவைமூன்றும் ஒருபொருட்களவிகள். வைஞ்சுந்த பதவி முற்கூறிய ஈனைய பதவிகளினும் மேம்பட்டதாகலின், “தெரித்தநன்னிலப்பகுதி.” என்றும், அப்பதவியினின்பங்கள் மூற்றும் அதுபவித்தென்றுணர்ந்து வார், “பெருவளஞ்செருக்கி.” என்றும் கூறினர். (இர)

இருக்குநல்லறப்பகுதியுமிருவழிநிறுவி
முருக்குரமுதறடிந்தவனிருங்கதிமுன்னிப்
பெருக்குநன்னலம்பெரிதுவந்தாங்கவற்பெற்று
டிருப்பதம்புகுந்தக்கதிவளம்பலதேக்கி.

(இ - ள்.) மிகுந்திருக்கும் சிவபுண்ணியத்தின் பாகமும் தொலையாவிடத்து ஆங்குமின்று, கொலையுரியும் குரபன்மனைப்பிளந்தவராகிய முருகக்கடவுளின் பெரும்ப தவியையடைந்து, அப்பதவியில் விருத்தியாகின்ற இன்பங்களை மிகவும் அதுபவித்து, அம்முருகக்கடவுளையின்றறளிய உமாதேவியாரின் சிறந்த பதவியிற்சேர்ந்து, அப்பத வியிலுள்ள பலவளங்களை யதுபவித்து. எ - று. (இக)

சுரபிவான்கதிபுகுந்ததிற்பெருவளந்துய்த்து
விரவுமிப்பதத்தளவொழிபற்பகல்விடப்போய்ப்
புரமெரித்தருளெம்பிரான்பொறிவரிச்சுகை
யரவகங்கணத்தவனெடுமினிதிருந்தருள்வார்.

(இ - ள்.) அதன்பின் சிறந்ததாகிய கோப்பதவியிற்சேர்ந்து, அப்பதவியிலுள்ள சிறந்த போகங்களை யதுபவித்து, தாங்கள் சேர்ந்த இப்பதவியிலே அளவிறந்த பலகா

லங்கள் கழிந்தபின் சென்று, புள்ளிகளும் வரிசளுமுடைய படத்தோடுகூடிய சர்ப்ப கங்கணந்தரித்தவராய்த் திரிபுரங்களை எரித்தருளிய எமது சிவபெருமானுடனே இனிமையாக வீற்றிருப்பார்கள். எ - று. (௫௨)

அறந்தருஞ்சிவபுராணமோ துறும்வையகத்துப்
பிறங்குவெள்ளிலை நகர்பவர்பிறமொழிபகர்வா
ருறங்குகின்றவரீட்டுறுகா லினருவற்றைத்
திறம்புபொய்மையென்றுரைப்பவர்கனிபடச்சிரிப்பார்.

(இ - ள்.) புண்ணியத்தைப் பாலிக்கும் சிவபுராணங்களை யோதுகின்ற சபையினிடத்தில், விளக்கமாகிய தாம்பூலந்தரித்துக்கொள்பவர்களும், வேறானவார்த்தையாடுபவர்களும், நித்திரை புரிபவர்களும், காலே நீட்டிக்கொண்டிருப்பவர்களும், அப்புராணசரிதங்களை மாறுபட்ட பொய்யென்று கூறுபவர்களும், களிப்புண்டாய்ப் பெருநகைபுரிபவர்களும். எ - று. (௫௩)

இழுதைமாக்கண்மற்றீங்கிவரிறுதியிற்றென்பாம்
செழுமைமீடியநெடுங்குழிச்செலற்கருநிரயத்
திழிவராங்கவைவிழுங்கியீண்டெதிரெடுத்தமிழ்
வழுவிமற்றதுவிழுங்குறவருந்துவர்நெடுநாள்.

(இ - ள்.) இவ்வாறெழுகும் மூடமனிதர்கள் தங்களாயுண்முடிவில் செழுமை மிக்க நீண்ட குழியுடைத்தாய் யாவரும் செல்லுதற்கரிய நரகத்திலே வீழ்வார்கள், அந்நரகங்கள் அவர்களை விழுங்கி மறுபடியும் வாந்தியெடுத்துக் கக்கிவிடத்தவறி, மற்றொரு நரகம் விழுங்க இவ்வாறு நெடுங்காலம் வருந்துவார்கள். எ - று.

இழுதைமாக்கள் - மூடமனிதர்கள். இவ்வாறு புரிவோர் துயருறவரென்பதை, “மஞ்சமேறியும்வெள்ளிலைமாந்தியு - நஞ்சமுண்டவர்நற்கதைகேட்குந - ரஞ்சியோ வென்றாற்றிக்கழுதுனைத் - தஞ்சமாக்கிடந்துதவிப்பரே.” எனவும், “அன்றிக்கேட்கு மிடத்தழுக்காற்றினா - கன்றிவேரோடொருளினைக்கற்பிப்பா - ரொன்றலாததுரைத் தெதிர்வாதிப்பா - டன்றியாயிந்தப்பாரிலுதிப்பரே.” எனவும், “கயிலையண்ணல்கதையையிகழ்த்துழித் - தயில்புரிந்திடுந்தொல்வனைப்பாதகர் - வெயில்கரந்தடுவெங்கொடிக்கஞ்சியே - யயின்முட்காட்டுறைகூகையதாருவார்.” எனவும், “படர்ந்தவேணிப்பரமன்றிருக்கதை - கிடந்தசேக்கையிற்கேட்குமறிவிலோர் - மிடைந்தமால்வரையுச்சிவிடர்புகுந் - தடைந்தமாசுணமாகிப்பிறப்பரே.” எனவும், “ஆன்றகாதையின்மேல் விருப்புற்றவர் - தோன்றுமுற்கதைபொய்யென்றுசொல்பவர் - மூன்றுகோடிநரகத்தின்மூழ்கியே - நான்றநாவுடைநாய்ப்பிறப்பெய்துவார்.” எனவும் வரும் பிரமோத்தரகாண்டச் செய்யுட்களானுந்தெளிக. (௫௪)

புண்ணியச்சிவபுராணமோதிப்பொருள்விரிப்பி
னண்ணலாலயநதிக்கரைகுளக்கரையன்றேன்
மண்ணுறுந்திருமடமெனுமித்தலைமருவித்
கண்ணுதற்பரணத்தொழுதோதுறக்கடவர்.

(இ - ள்.) புண்ணியமயமான சிவபுராணங்களை வாசித்துப் பொருள்கூறவே ன்மொயின், சிவபிரான் திருவாலயம் ஆற்றங்கரை தடாகக்கரை, அல்லது நிலவுலகத்துள்ள சிறந்த மடாலயங்கள் என்னும் இவ்விடங்களிற்சேர்ந்து, நெற்றிக்கண்ணுள்ள சிவபிரானைப்பணிந்து கூறக்கடவர்கள். எ - று.

சிவாலயம் நதிக்கரை குளக்கரை மடாலயம் என்னும் இவ்விடங்கள் நான்கும் உரித்தேனும் இவற்றுள் சிவாலயம் உத்தமமும் நதிக்கரை குளக்கரை மடாலயம் மூன்றும் மத்திமமும் மற்றைய இடங்கள் அதமமுமாகக்கூறுவர், சிவாலயத்தி லோ தும்பயன் முன்னர்க் கூறியிருத்தலின், அதன் பின்னதாகிய நதிக்கரையிலோதும் பயனை, “அருத்தமீந்துமலன்றிருவெலத் - திருக்குளத்துமொய்த்தீர்த்தத்தினுடொ ஹர் - தெரித்தவிந்தச்சிவதருமோத்தரம் - விரிப்பிப்பார்களுமுற்பலமேவுவார்.” என் னும் சிவதருமோத்தரத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (௫௫)

இப்பெருஞ்சிவபுராணமுற்றுரைப்பவரிதனைத்
தப்பிலசிந்தையிற்கேட்பவர்சிவதலந்தோறு
மொப்பினதனைத்தொழுபயன்வேள்விமுற்றுவந்தோர்
செப்பருங்கதிநதிபலகுடைபயன்சிறப்பார்.

(இ - ள்.) பெருமையமைந்த இச்சிவபுராணங்கள் முழுமையும் வாசிப்பவர்க ளும், இப்புராணங்களைக் குற்றமற்ற மனத்துடனே சிரவணிப்பவர்களும், சிவகேஷத் திரங்கள்தோறும் நிகரற்ற சிவபிரானைப்பணிகின்ற பலனும், யாகங்களினைத்தையும் முடித்தோர்களடையத்தக்க சொல்லுதற்கரிய பதவியும், பலதெய்வீகநதிகளில் முழு கும்பலனும் அடைவார்கள். எ - று.

இவர்களிவ்வாறு பயனடைவரென்பதை, “இந்தநான்முறைந்தியியற்றின - ரந்தநீதிதனையறிவித்தவர் - சிந்தைகூர்தரச்செய்வித்ததெள்ளிப் - ரிந்தமூவகையாரு மங்கெய்தியே.” எனவும், “அருந்தியங்குளபோகமனைத்தையும் - பிரிந்திடாதுறப்பே ணியசுற்றமும் - பரிந்தபாசுங்கப்பாற்றித்தினைப்புர்க - ளொருங்குநாளுலகின்புதஞ்சத் தியுள்.” எனவும்வரும் சிவதருமோத்தரச் செய்யுட்களானுந்தெளிக. (௫௬)

சிறக்குழுவருமற்றுளதேவருமிவரை
புறக்கணிந்தபேரன்பொடுங்கனிசிறந்துவப்பார்
மறைக்குமெட்டருமுக்கணுன்சரிதை நான்மயங்கும்
பிறப்பொழிப்பதுசத்தியமெனமறைபேசும்.

(இ - ள்.) மேன்மையமைந்துள்ள திரிமூர்த்திகளும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும், இவர்களைக்கண்டு மனக்கனிவுடைய பெருங்காதுடனே களிப்புமீக்கூர்ந்து மகிழ் வார்கள். வேதங்கட்கும் எட்டுதற்கரியராகிய திரிநேத்திரங்களைப்படைத்த சிவபிரான் சரித்திரமாகிய புராணங்கள், மயங்குதற் கேதுவாகிய சனனத்தைத்தவிர்ப்பது உண் மையென்று வேதங்கள் முறையிடும். எ - று.

சனனம் மரணம் என்னும் இவ்விரண்டுமே மயக்கமாகலின், “மயங்கும்பிறப் பு.” என்றார். இவ்விரண்டும் மயக்கமென்பதை, “கரணங்கெல்லாங்கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன் - சரணங்களைசென்றுசார்தலுமேதானெனக்கு - மரணம்பிறப்பென் றிவையிரண்டின்மயக்கறுத்த - கருணைக்கடலுக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பீ.” என் னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. (௫௭)

சிவபுராணமான்மியச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஆகச்சுருக்கம்-௧௧ - க்குத் திருவிருத்தம்-௧௯௮௯.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம்.

கலிலேத்துறை.

ஈதுமுற்றறக்கேட்டருண் முனிவரரினீ
யாதிநாயகற்கன்பறப்புரிபவரடைந்த
தீததற்குநேர்பாதகஞ்செப்பெனச்செப்பச்
சூதமாதவன்னுளக்கியமோலியன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) இவைகளை முழுவதும் சிரவணித்துவந்த நைமிசாரணியமுனிவர்
கள், முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபிரானுக்கு மெய்யன்பற்றவர்களாய்ப் புரிந்தவரடைந்
த்கெடுதியையும் அதற்குச்சமானான பாதகங்களையும் இனித் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்
தருளவேண்டுமென்று கூற, சூதமகாமுனிவர் தமது திருமுடியை யசைத்தவராய்த்
திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

(க)

எந்தைக்காயினுமுமையவட்காயினுமைங்கைத்
தந்திக்காயினுமறுமுகற்காயினுந்தவறாச்
சிந்தைக்கோர்நெறிகாட்டியதேசிகற்கெனினும்
வந்திக்குந்திருத்தொண்டுசெய்மரபினோர்க்கெனினும்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவாகிய சிவபிரானுக்கேனும் பார்வதியார்க்கேனும் ஐந்து
திருக்கரங்களுடைய யானைமுகக்கடவுட்கேனும் சண்முகக்கடவுட்கேனும், மனதிற்
குமாறுபடாத ஓர்மார்க்கத்தை விளக்கியருளிய ஆசாரியார்க்கேனும், பூசிக்கும் திருந்
தொண்டைப்புரிகின்ற முறைமையுடையார்க்கேனும். எ - று.

மனம் ஓர்வழியில் நிலபெறச்செய்வித்தலே ஆசாரியர்கடமையாகலின், “தவ
ராச்சிந்தைக்கோர்நெறிகாட்டியதேசிகன்.” என்றார்.

(உ)

பரிக்குநன்னெறியொழுக்கினர்போலதுபயின்று
தெரித்தசுந்தையிற்சிவத்திரவியங்கவர்ந்தொழியா
தெரித்தபாழ்வயிறோம்புவாரிவரோம்பியிலா
வரித்தபாவகாரியரிவர்க்காண்குணமாகா.

(இ-ள்.) நன்மார்க்கமேற்கொண்ட ஒழுக்கத்தினைப்போன்று, அவ்வொழுக்
கத்திலொழுகித் தெளிந்த மனத்துடனே சிவசொத்துக்களையபகரித்து, ஓர்நாளும் தவ
றாது பசித்தீயால் எரிக்கப்பட்ட பாழ்வயிற்றை வளர்ப்பவர்கள், இவர்களுடனே பழ
கித்தேர்ந்த பாவிகள் என்னும் இவர்களைப்பார்த்தாலும் கொடிதே. எ - று.

மனமறிந்துசெய்யும் புத்திபூர்வபாதகங்களைன்பார், “தெரித்தசுந்தையின்,”
என்றார். அரித்தபாவகாரியர் என்பதற்கு வருத்தியபாவிகள் எனப்பொருள்கூறுவாரு
முள்.

(ங)

தேவனாலயந்திருக்குளஞ்செய்தொழிவிவந்தம்
பூவரும்பொழின்றுமலர்பொதுளியதோட்டஞ்
சேவ்யுயர்த்தவற்கியைவனகழனிசுடிநீர்க்
கூவலிங்கிவைக்கழிவனசெய்வினைக்கொடுமை.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௬௬௧

(இ - ள்.) சிவபிரான் திருவாலயம் திருக்குளம் அத்திருவாலயத்திற்குப்பிரியும் தொண்டுகள், அழகுடைத்தாய் அருமையாயிருக்கும் சோலைகள் மணமுள்ளமலர்கள் நிறைந்த நந்தவனங்கள், இடபத்துவசமுடைய சிவபிரானுக்குரித்தானவயல்கள், அலைகளையுடைய நீர்நிறைந்தகிணறுகள் என்னும் இவைகட்கு அழிவைப்புரிசுன்ற தீவினைகளும். எ - று. (சு)

எடுத்தாரைத்தனஞ்சிவத்துரோகங்கண்மற்றிவற்றை
யடுத்தபாதகமாரணமாகமபுராணந்
தொடுத்தணிந்திடுமுருத்திரவக்கம்வெண்மேமை
படுத்தபூதியையிகழ்வதென்றுரைத்திடப்படுமால்.

(இ - ள்.) ஆகிய சிவத்துரோகங்களை விரித்துக்கூறினோம், அகன்பின் இவற்றிற்குள்ளுள்ள பாதகங்களாவன, வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் கோத்தனியப்படும உருத்திராக்கம் வெண்மையும் தாய்மையும்மைந்த திருநீறு என்னும் இவைகளை இகழ்ந்துகூறுதலென்று சொல்லப்படும. எ - று.

எனவே முற்கூறியவை மகாபாதகங்களெனவும் இவைகள் உபபாதகங்களெனவும் பாருபாடுபடுத்தியதுணர்க. ஆல்-அசை. (ரு)

திருக்குளந்திருக்கோயில்செந்தேத்துளிசிதறி
மருக்குநாண்மலர்வனமெனமதிக்கிலராசிச்
செருக்கினலுமிழ்ந்திடுவதுசெயற்கருந்திமை
கருத்தினோர்துறுதிவ்விடைப்புரிகடுங்கண்மை.

(இ - ள்.) திருக்குளம் என்றும் திருக்கோயில் என்றும் சென்றிறமுள்ள தேன்றுளிகள் தெறித்து வாசனைவீசும் அன்மலர்ந்தமலர்கள் நிறைந்த நந்தவனமென்றும் மதியாதவர்களாய்க் கருவத்தால் உச்சிட்ட மயங்கச்செய்தல், செய்தற்கேலாத தீச்செயல்களை மனதில் ஆலோசியாது இத்தகைய இடங்களிற் செய்கின்றகொடுமைகள்.

சொன்னவிங்கிவையாவையுஞ்சிவத்துரோகங்க
ள்ளன்னசெய்தவர்க்கண்ணுறநீண்டுதலருகே
மன்னலோ துறல்பேர்சொல்லவார்த்தைகேட்டுறுத
லின்னவாகியவாறுமத்துரோகமென்றிசைப்பார்.

(இ - ள்.) ஆக இப்போது கூறிய இவையனைத்தமே சிவத்துரோகங்களாகும், அவ்வாறு செய்தவர்களைப்பார்த்தல் பரிசித்தல் அவர்கள் சமீபத்திருத்தல் அவர்கள் பெயரைக் கூறுதல் அவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்குதல் இத்தன்மையவாகிய இவ்வாறும் அச்சிவத்துரோகமென்றே கூறுவார்கள். எ - று.

இவையனைத்தும் துரோகமென்பதை, “தீயானாக்காண்பதுவுந்தீதேதிருவற்ற-தீயார்சொற்கேட்டதுவுந்தீதே-தீயார்-குணங்களுரைப்பதுவுந்தீதேயவரோ- டுணங்கியிருப்பதுவுந்தீது.” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுந்தெளிக. (எ)

இதனையோர்ந்துறுதிப்பவமியற்றியோரின்னுங்
கதழ்மூரிப்படுநிரயமுற்றவர்கணக்கிலரா
லதுபுரிந்திடுபாதகர்சரிதையிலறிந்த
துதவமாதவத்தலைவர்காஸ்கேட்குதிருரைப்பாம்.

(இ - ள்.) இதனையுணராமல் இத்தரோகங்களைப்பிரிந்தோர்களாய், கொடுமை மிக்க அக்கினியமமான நரகத்தில் இன்னும் வீழ்ந்திருப்பவர்கள் அளவிறந்தவர்களாம். அவ்வாறு தரோகம் புரிந்த பாதகர்கள் சரித்திரங்களில் யாமறிந்ததை உங்களுக்குப் போகமாகும்படி கூறுகின்றோம், பெருந்தவசிரேட்டர்களே! கேட்பீர்களாக. எ - று.

சிவத்தரோகம் புரிந்த பாதகர்கள் எரிவாய் நிரயத்தில் வீழ்ந்து எண்ணிறந்தகாலங்களாயினவென்றுணர்த்துவான், “இன்னும்.” என்றனர். (அ)

பாந்தளேந்தியவங்கநாட்டகவையுட்பிணக்கும்

பூந்தடம்புடைகிடந்ததுகிரியெனும்புரத்துச்

சாந்தவார்குணக்கீலகனொருதனித்திகிரி

வேந்தர்வெண்குடையொடுக்குறவிரித்தவெண்குடையான்.

(இ - ள்.) ஆதிசேடனாற் சமக்கப்பட்ட அங்கநாட்டிலே, விசாலித்தழகிய தடாகங்கள் புடைசூழ்ந்துள்ளதாகிய கிரியென்னும் நகரத்தில், சாந்தமென்னும் பெருங்குணம்படைத்த கீலகனென்பவன் ஒப்பற்றுச் சிறந்த ஆக்கினசக்கரமும் ஏனைய அரசர்கள் சந்திரவட்டக்குடைகளெல்லாம் ஒடுக்கிக்கொள்ளும்படி விரித்த வெண்கொற்றங்குடையும் உடையவன். எ - று.

ஏனைய அரசர்களனைவரும் இவனுக்குப் பகுதிகட்டும் சிற்றரசர்களென விளக்குவான், “வேந்தர்வெண்குடையொடுக்குறவிரித்தவெண்குடையான்.” என்றும், ஏனைய இரண்முகுணங்களினும் மேம்பட்டது சாத்துவீகமாகலின், “சாந்தவார்குணம்.” என்றும்கூறினர். (ஆ)

தருமசிந்தையன்வெள்விடையவனடிச்சார்ந்த

கருணைவாரிதியிரக்கமெய்யெடுத்தெனக்காட்டு

முருவமெய்யினன்வெண்பொடியல்லதொன்றணியா

னருகிலத்துளவுயிர்க்கெலாந்தாயையொத்தனிப்பான்.

(இ - ள்.) புண்ணிய எண்ணமுடையவன், வெள்ளை இடபமுடைய சிவபிரான் திருவடியை இருதயத்தமைத்த கிருபைக்கடல், இரக்கமே ஓர் சரீரமெடுத்தென்று தோற்றுகின்ற அழகிய சரீரமுடையவன், திருவெண்ணீற்றைத்தவிமற்றொன்றையும் அணியாதவன், நிலவுலகத்துள்ள அருமையான ஆன்மவர்க்கங்கள் அனைத்திற்கும் மாதாவைப்போன்று ஆதரிக்கின்றவன். எ - று. (க)

பாரெடுத்திடும்பிணைநெடும்புயத்தவன்பால

ரோவருந்திற்பாவசித்தென்றுளனொருவன்

சூரசித்துவென்றொருமகன்கோரசித்தொருவன்

வீரசித்தெனுமொருமகனல்லவ்வெந்திறலோர்.

(இ - ள்.) பூபாரத்தைச் சமக்கின்ற விசாலித்து நீண்டபுயங்களைபுடையவன். அவனுடைய புத்திரர்கள் நால்வராகும். அந்நால்வரும் மூத்தவனாகிய ஒருவன் ஒழிதற்கு அருமையான பாவசித்தென்னும் பெயருள்ளவன், மற்றொருபுத்திரன் சூரசித்தென்பவன், வேறொருமகன் கோரசித்தென்பவன், இன்னொருமகன் வீரசித்தென்பவன். இவர்களுல்லரும் மிகுபராக்கிரமசாலிகள். எ - று. (கக)

மொழிந்தநால்வரும்யாவையும்முழுதுறக்கற்றோர்

பொழிந்தவன்பொடும்பாப்பிணையமலனைப்போற்றி

சிவத்தரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம் சூசுந்.

யொழிந்தமன்னரையொடுக்கின ரொழிந்துறக்குறும்போர்ந்
தழிந்துறப்பொருதொருதனியவனிகாத்தளிப்பார்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய நால்வரும் தூல்களனைத்தும் முழுவதுமுணர்ந்தவர்கள். விசேடித்த மெய்யன்புடனே சேஷசயனத்தையுடைய திருமாலுத்துதித்து, வேறுள்ள அரசர்களையடக்கி வெற்றிகொண்டு, அவர்களடங்கியபிறகு, குறும்பரசர்களிருப்பதையுணர்ந்து, அவர்களும் அழியும்படியாக எதிர்த்து, தாங்களே ஏகசக்கராதிபத்தியம் உடையவர்களாய் நிலவுலகத்தை யரசாண்டு பரிபாலிப்பார்கள். எ - று. (கஉ)

தாதைசொல்வரம்பிகந்தலரத்தொடுஞ்சரிப்பார்
வேதநூன்முறையிராசுரூயப்பெருவேள்வி
தீதிலன்பொடுமியற்றினர்தனித்தனிச்சிறந்தா
ரோதுவேதமோர்ந்துயர்ந்தனர்நால்வருமொருங்கே.

(இ - ள்.) பிதாவின்வாக்கிய எல்லையைக் கடவாதவர்களாய் நீதிமார்க்கத்தில் ஒழுகுவார்கள், வேதசாத்திரமுறைமைப்படி இராசரூயமென்னும் பெரியயாகத்தைக் குற்றமற்ற அன்புடனே முடித்தார்கள், யாவரும் சிறந்ததாகக்கூறுகின்ற வேதங்களை யுணர்ந்து சிறப்படைந்தவர்களாய், அந்நான்கு புத்திரர்களும் ஒருதன்மையராய் மேன்மையடைந்தார்கள். எ - று. (கக)

காலமிப்படி கழிதருநூன்றொருசுழற்காற்
பாலகர்ப்பயந்தீன்நவனரனடிபணிந்தம்
மூலமூர்த்திதன்சிவசிநோற்றிடமுயலா
வாலுமன்பினோடெழுந்துகோகன்னமுற்றடைந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு நன்மார்க்கத்தில் நாள்கள் கழித்துவருங்காலத்தில், ஒப் பற்ற வீரக்கழலணிந்த பாதங்களுடையவனுய் புத்திரர்களுல்வரையும் பெற்றவளு கிய கீலகனென்னும் அவ்வரசன், சிவபிரான் திருவடிகளாவணங்கி அம்முழுமுதற்கட வுளுக்குரிய சிவராத்திரிவிரதத்தை யதுஷ்டிக்க முயன்று, விசேடித்த மெய்யன்புடனே புறப்பட்டுக் கோகர்னம் என்னும் க்ஷேத்திரத்திற் சேர்ந்தான். எ - று.

சிவக்ஷேத்திரங்களிற் சிறந்தது கோகர்னமாகலின், சிவராத்திரி விரதம்அதுஷ்ட டிப்பதற்குக் கோகர்னத்திற்குச் சென்றாரென்க. கோகர்னம் சிறந்ததென்பதை, “கால் களாற்பயனென்-கமைக்-கண்டனுறைகோயில் - கோலக்கோபுரக்கோகரணஞ்சூழாக்-கால்-களாற்பயனென்.” என்னும் ஆளுடையவரசுகளின் அருள்வாக்காளனுமிக. (கச)

எந்தைநோன்புநோற்றாங்கவணிந்துமுன்றிருந்தான்
சின்தையெம்பிரான்டந்தருசேவடிசெலுத்தி
யந்திவண்ணனார்விடைதரக்கிரிபுரமடைந்தா
னிந்துநீன்முடிக்கோயிலினெடுங்கடையிறுத்தான்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவாகிய சிவபிரானுக்குரிய சிவராத்திரிவிரதத்தை யதுஷ்ட டித்துவந்த அவ்வரசன் மூன்று இருதுக்கள் அத்தலத்திலேயே வசுத்திருந்தான். அக் காலத்தில் அவன்மனதை எமது சிவபிரான் திருவடிகளிற்செலுத்தி, செவ்வானம் போன்ற நிறமுடைய அப்பெருமான் விடைகொடுத்தருளும் தனது நகரமாகிய கிரி

புரத்திற் சேர்ந்தனன், சந்திரன்தவழும் நீண்டசிகரத்தையுடைய தனதரண்மனையின் பெரியவாயிற்படியைக்கட்டினன். எ - று.

பன்னிரண்மொதங்கன்கொண்ட ஓர்வருடத்திற்கு ஆறு இருதுக்களாகலின், “இருதுமூன்றிருந்தான்.” என்றனர். எனவே ஆறுமாதம் அவ்விடத்தில் வசித்திருந்தானென்றபடி. மகாசிவராத்திரி வருடத்திற்கொன்றேயாகலால், இவ்வரசன் மாசிமாதத்தில் வரும் மகாசிவராத்திரி தொடங்கிப் பிரதிமாதமும்வரும் மாதசிவராத்திரியை அதுஷ்டித்தவந்தானென்றும், மாசிமாதம்முதல் ஆடிமாதம்வரையில் அத்தலத்திலேயே வசித்திருந்தானென்றும் குறிப்பாலுணர்த்தினமைகாண்க. இருதுக்களாராவன:— இளவேனில்-முதிர்வேனில்-கார்-கூதிர்-முன்பனி-பின்பனி. இவை சித்திராமுதலாக ஒவ்வொன்றிற் கிரண்டிரண்டு மாதங்களாம். இவைகட்கு வடமொழியில் முறையே வசந்தருது கிரீஷ்மருது வருஷருது சாரருது இமந்தருது சசிருது என்னும் பெயர்கள் வழங்கும். (கரு)

வயங்குமாமணிநெடுமுடிவேந்தரைமறங்கூர்ந்தியங்குசேனைகள்யாவையுநிறுத்தினனெய்தித்தயங்குபேரொளிமாமணியரிப்பிடர்தாங்கும்வியன்கொளாசனத்திருந்தனன்றனிக்குடைவேந்தன்.

(இ - ள்.) பிரகாசம் மிக்க சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த பெரியமகுடங்களைத்தரித்துள்ள மன்னவர்களுடும், கொடுமை மேம்பட்டுவிளங்கும் சைனியங்களினத்தையும் வெளியிலே நிறுத்திவிட்டு உள்ளேசேர்ந்து, ஒளிவீசுகின்ற பெருஞ்சோதியுடைய உயர்ந்தமணிகளினழைத்துச் சிங்கங்கள் பிடரியிற் சுமந்துகொண்டிருக்கின்ற பெருமைவாய்ந்த ஆதனத்தில், ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசன் வீற்றிருந்தனன். எ - று.

சைனியங்கள் வீரத்தன்மையின் மேம்பட்டனவென்பார், “மறங்கூர்ந்தியங்குசேனைகள்.” என்றும், அச்சைனியங்கள் நால்வகைப்படுதலின், “யாவையும்.” என்றும் கூறினர். (கசு)

இருந்தகாலையினெம்பிராணினையடிக்கமலம்புரிந்தவன்பினனருட்சிவதேசிகன்புருந்தான்மெறிந்தநூன்முறையருச்சனைபுரிந்தனன்சினக்காருரிந்தபோர்வையான்பூசைகன்றோவெனவுரைத்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் சிங்காதனத்திலிருக்குந்தருணத்தில், எமது சிவபெருமானுடைய தாமரைமலர்போலும் இரண்டு திருவடிகளைப் பூசிக்கும் விருப்பமுள்ள மெய்யன்பினராகிய திருவருணிறைந்த சிவாசாரியர் வந்தனர். தான் அறிந்துள்ள சாத்திரவிதிப்படி அவரைப்பூசித்து, கோபங்கொண்டவந்த யானையை யுரித்துப் போர்த்தவராகிய சிவபெருமான் பூசை நன்றாகநிறைவேறிவருகின்றதா? எனக் கூறினன். எ - று.

பராத்மமாகிய சிவலிங்க மூர்த்தத்தைப் பரிசித்துப் பூசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றோர் ஆதிசைவர்களென்னும் சிவாசாரியர்கள் என்பதைக்குறிப்பிப்பான், “எம்பிராணினையடிக்கமலம்புரிந்தவன்பினனருட்சிவதேசிகன்.” என்றும் யானைமேகம்போன்ற கருநிறமூடைத்தாகலின் “கார்” என்றும் கூறினர். (கசு)

சிவத்தரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௬௬௫

அரசநின்னருளியற்கையானரனுடைப்பூசை
புரையறத்தினடந்ததுன்புதல்வரானுனக்கு
வரையறுஞ்சிவத்தரோகமுற்றடைந்ததுமன்னு
வுரகரீணிலத்துரைக்கினெந்நாளதுவொழிப்பாய்.

(இ - ள்.) மன்னவனே! உனது காருணியத்தன்மையால் சிவபிரான் பூசனை
குற்றமற நாடோறும் நடந்தேறியது, உனது புத்திரர்களாலே உனக்கு அளவிறந்த
சிவத்தரோகங்கள் வந்து நேர்ந்தது, அரசனே! ஆகிசேடனாற் சுமக்கப்பட்ட இந்நில
வுலகத்தில் அவைகளைக்குறித்துக் கூறுமிடத்தில் எக்காலத்தில் அவற்றை ஒழிக்கப்
போகின்றாய். எ - று.

(௧௮)

என்றுரைத்தசொற்கேட்டலுமெறுழ்வவிவேந்தன்
றன்றுணைச்செவிபொத்தினன் சிவனையுச்சரியா
நின்றுநெட்டுயிர்ப்பெறிந்தனனினைதொறும்வெதும்பி
யின்றெனக்கஃதயம்புதியியம்புதியென்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறியவார்த்தை கேட்டமாத்நிரத்தில், மிருந்தவல்லப
முள்ள அரசன், தனதிரண்டிசெவிகளையும் மூடிக்கொண்டு சிவபிரானத்தியானித்து,
அச்சொல்லைச் சிந்திக்குந்தோறும் துக்கித்துப் பெருமூச்சு விட்டுநின்று, இப்போதே
அதை எனக்குச் சொல்வீராக சொல்வீராக என்றுவேண்டினன். எ - று.

பொத்தினன் - உயிர்ப்பெறிந்தனன் - முற்றெச்சங்கள்.

(௧௯)

வெயில்விடுங்கழல்வீரசித்ததிதில்விடையோ
னெயிலகத்துளசெங்கனூற்றிரட்டிபுக்கெடுத்தா
னயன்மறித்திடைவிலக்குறக்கேட்டிலனையான்
புயனிறத்தவற்காலயம்புதுக்கினன்போலும்.

(இ - ள்.) ஒளிவீசுகின்ற வீரக்கழலணிந்துள்ள வீரசித்தென்பவன், கொல்லத்
தக்கவல்லபமமைந்த இடபவாகனராகிய சிவபிரான்திருவாலயமதிலிலுள்ள இருதூறு
செங்கற்களைப்புகுந்தெடுத்தான், பக்கத்திலிருந்து தடுத்து மத்தியில்விலக்கவும் கேட்
கவில்லை, அவன் அக்கற்களால் மேகவண்ணராகிய திருமாலுக்கு ஆலயம் அமைத்த
னன். எ - று.

போலும் - ஒப்பில்போலி.

(௨௦)

பின்னுமற்றொருகோரசித்தெனும்பெரும்பெயரா
னென்னையானுடைநாயகன்சினகரத்தெழுந்த
முன்னையமுதறநீந்தனன்விலக்கலுமுனிந்தா
னின்னையோர்ந்திலன்யாகசாலையிற்கொடுகிறைத்தான்.

(இ - ள்.) மறுபடியும் மற்றொருவனாகிய கோரசித்தென்னும் சிறந்தபெயரு
டையவன், என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபிரான் திருவாலயத்தில் ஒங்கிவளர்ந்தி
ருந்த புராதனமான மாமரத்தின்வேரை வெட்டினன், யான்விலக்கியபோது கோபித்
தான், உன்கருத்தறியாதவனாகிய யாகசாலையிற் கொண்டுபோய் நிரப்பிவிட்டான். எ - று.

கூரசித்தெனும்பெயருடைநின்னுடைத்தோன்ற
லாவவார்சடையெம்பிரானுலயத்தமைந்த

வீரநாண்மலர்த்தொகையுளயாவையுமெடுத்து
வேரியங்குமுற்றையலுந்தானுமாய்மிலைந்தான்.

(இ - ள்.) சூரசித்தென்னும் பெயருள்ள உனது புத்திரன், மாலையணிந்துள்ள நீண்டசடைமுடியையுடைய எமது பெருமான் திருவாலயத்திலமைந்திருந்த, குளிரிச் சிபொருந்திய அன்றலரந்த மலர்க்கூட்டங்களினத்தையும் பறித்துக்கொண்டுபோய், வாசனையும் அழகுமுள்ள கூந்தலைப்படைத்த மனைவிக்குச் சூட்டித் தானும் சூடிக்கொண்டான். எ - று. (22)

இனையயாவருமென் னுரைதிறம்பினரெடுத்தா
ரனையகாப்பவர்பொறுத்திலர்தம்முயிரகன்றார்
நினைவீனியிதுகேட்கிலைமறுத்தியேனின்முன்
வினையினே னுயிர்விடுப்பதுதிடமெனவிரித்தான்.

(இ - ள்.) இவர்களனைவரும் எனதுவார்த்தையைத்தடுத்தவர்களாய் எடுத்தார்கள், அவற்றைக் காவல்பூண்டிருந்தோர் சகியாதவர்களாய்த் தங்களுயிரைப்போக்கிக் கொண்டார்கள், நீ இதைக்கவனத்துடன் விசாரியாது விட்டுவிடுவாயாகில், உனக்கு முன்பாகவே வினையேனாகிய நானும் உயிர்விடுவது நிச்சயம் என்று கூறினர். எ - று.

தேவாலயத்திருமதிலுக்கும் புராதன விருட்சமாயுள்ள ஸ்தலவிருட்சங்கட்கும் நந்தவனத்திற்கும் காவலமைத்திருப்பதியல்பாகலின், “அனையகாப்பவர்.” என்றும், புத்திரவாஞ்சையால் விசாரியாதுவிட்டுவிடுவாயாகில் என்பார், “நினைவீனியிதுகேட்கிலை மறுத்தியேல்.” என்றும், இத்தகைய சிவத்துரோகங்களைக் கண்களாற் பார்க்க நேர்ந்தமையின் தம்மைத்தாமே “வினையினேன்.” என்றும் கூறினர். (23)

கேட்டவேந்தனுமெனமீக்கொடுகிரத்
தோட்டலங்கலார்சொற்படியிவைசெயத்துணிந்த
மூட்டபத்தரைக்கொணர்கெனக்கொணர்ந்தனர்முன்னி
வாட்டிறற்படையாலுயிர்செகுத்துறவலித்தான்.

(இ - ள்.) இவையனைத்தையுங்கேட்ட அவ்வரசனும் கொல்லத்தக்க கோபம் மேலோங்கிவிளங்க, இதழ்களையுடைய மலர்மாலையணிந்துள்ள சிவாசாரியர் வார்த்தையின்படி, இச்சிவத்துரோகங்கள் செய்வதற்கு மனந்துணிந்தவர்களாகிய விசேடித்த பொய்யர்களை அழைத்துவாருங்கொன்று கட்டளையிடலும் அவ்வாறே அழைத்து வந்தார்கள். உடனேயோசித்து முதலிருவரையும் வல்லபம்மிக்க வாளாயு தத்தால் உயிர்போக்கும்படி கட்டளையிட்டனன். எ - று.

சிவத்துரோகம் புரிந்தமூவருள் முதலிருவரும் புரிந்தது தங்களுபயோகத்திற் கல்லாமையானும், செங்கற்களையும் மாமரத்தையும் முறையே ஆலயத்திற்கும் யாகசாலைக்கும் உபயோகப்படுத்தினமையானும் அவைபாபமாமோ வெனின், சிவாலயத்துள்ள சொத்துக்களை அவ்வாலயத்தினின்றும் அப்புறப்படுத்தியபின், அவற்றைச்சற் காரியங்கட்குபயோகிக்கினும் தூர்க்காரியங்கட்குபயோகிக்கினும் பாபமே யென்க. சிவாசாரியார் முதலிவரிருவராயுங்கூறிக் கடைசியாக மலர்கூடினேனைக்கூறினமையின் இவரிருவரையும் முதலில்வரவழைத்தனனென்பார், “தோட்டலங்கலார்சொற்படி.” என்றனர். இவர்களிருவரும் ஆலயத்திருப்பணியிலும் யாகசாலைத்திருப்பணியிலும் மனம்வைத்தார்களேனும் மூடத்தன்மையால் இவ்வாறு வைத்தனரென்பான், மூட

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். ௬௬௭

பத்தர் என்றாரென்றும், அதுசெய்யுளின் எதுகைநோக்கி மூட்டபத்தரென்றாய தெ
ன்றும் கூறுவாருமுளர். அவர்களை எவ்விதத்தேனும் பத்தரென்பது சிறப்பன்மை
யின், மூட்டு அபத்தர் எனப்பிரித்துப்பொருளுணராதாம். அபத்தம்-பொய். முன்னி
என்பதற்கு அவர்கள் கொடுமையைச் சிந்தித்துஎனக்கூறினும் பொருந்தும். (௨௪)

எறித்தமாவினைமீட்டெடுத்தெம்பிரான்கோயிற்
செறிந்துறப்பணித்தாங்கவனெடுத்துறுசெங்க
னறுந்துழாயவன்சினகரம்பிரித்தொருதம்ப
னெறிந்தபுன்சடைபவன்பணிக்கிடுமெனநிகழ்த்தி.

(இ - ள்.) வெட்டியமாமரத்தை மறுபடியும் எடுத்து, எமது சிவபெருமான்
திருவாலயத்திற் சேர்க்கும்படி கட்டளையிட்டு, இன்னொருவனெடுத்துவந்த செங்கல்
வினாலாகிய, பரிமளமுள்ள துளசிமாலையணிந்ததிருமாவின் திருவாலயத்தைப்பிரித்து,
நெறிப்போடுகூடிய சிறுசடையையுடையவரான ஒப்பற்றசிவபெருமான் திருப்பணிக்
காக்குவீர்களாகவென்று கட்டளையிட்டு. எ - று. (௨௫)

இழைத்ததிவினையொழிதரத்தனதுளமிரங்கிக்
குழைத்தசெம்பொனவமணியிடையிடைகுயிற்றி
விழைத்தவன்பொடுமணிமுடிவிரைவொடுமியற்றி
மழைத்தடக்கையானீசனுக்களித்தனன்மரபின்.

(இ - ள்.) அவ்விருவர் பாதகம் தன்னைப்பற்றாமல்நிவாரணமாகும்படித் தனது
மனம் வருந்தி, உருக்கிய பசும்பொன்னால் நவரத்தினங்களை மத்தியில் மத்தியில் பதி
த்து, விரும்பியபேரன்போடு இரத்தினமகுடமொன்று அதிவினாவாகச் சமைப்பித்து,
மேகம்போலும் விசாலத்தகரமுடைய அவ்வரசன் அம்மகுடத்தை முறைப்படி சிவ
பிரானுக்குக் கொடுத்தான். எ - று.

மேகம் கைம்மாறு கருதாது கொடுக்குந்தன்மையுடைத்தாகலின், அத்தன்மை
வாய்ந்த இவ்வரசனது கையையும் “மழைத்தடக்கை.” என்றனர். (௨௬)

இருவரால்வரும்பாதகமில்வழியொழிய
வரதனன்புறப்பூசனைபற்பலவகுத்தா
னொருவனண்மலரெடுத்தணிபாதகமொழிப்பான்
கருதியொன்றுமுற்றுணர்ந்திலணிநுந்தனன்கவல்வான்.

(இ - ள்.) அவ்விருண்டு புத்திரர்களால் நேர்ந்த சிவத்துரோகங்கள் இவ்வாறு
நிவாரணமாக, சிவபெருமான் திருவுளமுவக்குமாறு பலவிதபூசனைகளைப்பிரித்தவனா
கிய அவ்வரசன், மற்றொருபுத்திரன் அன்றலர்ந்தமலர்களை யெடுத்தணிந்த பாதகத்
தைநிவாரணிப்பதற்காக யோசித்து, ஒன்றும்முடிவாகத் தெளியாதவனாயிருந்து கவ
லைப்படுகின்றனன். எ - று.

அவ்விருன்புத்திரர்கள் புரிந்த செய்கையால் அவர்கட்கு நேர்த்தபாதகம் அவர்
களைக்கொலைசெய்ததாலும், அவர்கள்தன்புத்திரர்களென்னும் சம்பந்தத்தால் தனக்கு
நேர்த்தபாதகம்இரத்தினமுடியொன்றமைத்துச் சிவபிரானுக்களித்ததாலும் நிவாரண
மாயினவாகலின், “இருவரால்வரும்பாதகமில்வழியொழிய.” என்றும், மலர்களெ
டுத்தணிந்தோன் பாதகம் நிவாரணமாதற்கு அம்மலர்களின்மையானும், இருக்கினும்

அதுநிஷேதமாய்விட்டமையானும், மேற்குறித்த அவ்விருபாதகங்களைப்போலல்லாது, இது தனக்குவேண்டுமென்னும் இச்சையாற்புரிந்த புத்திபூர்வகப் பெரும்பாதகமாத லானும், இதற்கோர்வகையும் முடிவாகத்தேராதவனாய் வருத்தினனென்பார், “கருதி யொன்றுமுற்றுணர்ந்திலனிருந்தனன்கவல்வான்.” என்றும் கூறினர். சிவபிரானுக் குரிய மலர்களைக்கொய்து முகர்தலும் பெரும்பாதகமென்பதை, “மாதவத்தோர்தங் கள்வைப்பினுக்காரூர்மணிக்குவைத்த - போதினேத்தான்மோந்தேவிதன்முக்கையரி யப்பொற்கை - காதிவைத்தன்றோவரிவதென்றாகவன்கைதடிந்தா - னாதமொய்த்தார் வண்டிகெண்டிபங்கோதைக்கழற்சிக்கனே.” என்னும் நம்பியாண்டார் நம்பிகளின்திரு வாக்கானுமுணர்க.

(உஎ)

என்செய்தாற்றுதுயிவர்பொருட்டாருயிரிற்றத்
வன்பினுற்றியமுவர்வந்தடைந்தவெம்பழியாற்
துன்புழந்துவிழ்நிரயமார்தொலைப்பவர்சிவனே
புன்புலச்சடம்பொறுத்துயிர்வாழ்வனேபுவிழில்.

(இ - ள்.) இதற்கெவ்வகையான பிராயச்சித்தம் செய்து சகிப்போம், இப்புத்தி ர்கள்பொருட்டுத் தம்முயிர்போக்கிக் கொண்டவர்களாகிய, அன்புடனே காவற் றொண்டபுரிந்திருந்த அம்முவர்களால் வந்துசும்பலித்த கொடும்பழியினாலே, துயர மேம்பட்டு வீழ்த்தக்கதாகிய நரகவேதனையை அதுபலிப்பவர் யாவர்? சிவபிரானே! அடியேன் அப்பமாகிய புலத்தன்மையுடைய சரீரத்தைச்சுமந்து இன்னும் இந்நிலவுல கத்தில் சீலிப்பனே?.. எ - று.

முன்புரிந்த நிவாரணங்களால் தன்புத்திரர்கள் புரிந்த பாதகங்காரணமாக அவர் கட்டும் தனக்கும் நேரத்தக்கதுன்பங்கள்நிவாரணமாயினும், இப்புத்திரர்கள் பொருட் டியிர்துறந்த மூவரன்பழிவிடவில்லையே, இதற்கியாதுகழுவாயெனத் துக்கித்தன னென்க.

(உஅ)

யாதுசெய்திவையொழிக்குவனெம்பிராற்கினிய
போதுபுன்புலாற்புன்றலைப்பொறுத்தனன்றோலையாப்
பாதகத்தென்பாழ்வயிற்றுதித்தனன்பாவி
வேதநான்முகன்விதித்தவாநன்றெனவிளம்பும்.

(இ - ள்.) இம்மூவருயிர்துறந்தபழிகளை எக்கழுவாயைப் புரிந்து நிவாரணிப் பேன், மெது பெருமானுக்குரிய மலர்களைக்கொடியபுலால்நாற்றமுடையதாய் அற் பத்தன்மைவாய்ந்த தனது தலையிற்றடிக்கொண்டானே! இத்தகைய அழியாதபாதக னாகிய இவன் பாவியாகிய என் பாழ்வயிற்றிலே பிறந்தனனே! வேதங்கனையுணர்ந்த சதுர்முகன் எனக்கு விதித்தவண்ணம் நல்லதே! என்று கூறுவான், எ - று.

விதித்தல் காரணமாக விதிஎன்னும் காரணப்பெயர் பிரமனுக்குரித்தாகலின், அவன் வினைப்பகுதியின்படி விதித்தானேனும் ஆன்மாக்கட்குத் துயர்நேர்ந்தவனவில் பிரமனே நிந்திப்பது உலகவழக்காகலின், “வேதநான்முகன்விதித்தவாநன்றென விளம்பும்.” என்றார். பிரமன்வினைப்பகுதியின்படி விதிப்பானென்பதை, “வேதா வையிவ்வணம்விதித்ததேதென்னினுன்வினைப்பகுதியென்பன்.” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானுந்தெளிக.

(உக)

ஒன்றுகாண்கிலனொழிப்பதற்கின்னுயிரொழிப்பே
னின்றெனத்தழல்வளர்த்திரென்றிசைத்தன னிறைவன்

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். ௬௬௯

மன்றநான்மலரெடுத்தணிமகனுமம்மலர்கொண்
டன்றுகுடியமருகிபுமருகுறவழைத்தான்.

(இ - ள்) இப்பழியை நிவாரணித்தற்குப் பிராயச்சித்தம் ஒன்றுங்காணாதவ
னாய், அவ்வரசன் என்னுயிரையும் இத்தினம் போக்கிக்கொள்கின்றேனென்று, அக்
கினிவளர்க்கக் கடவீர்களெனக் கட்டினயிட்டனன், அதன்பின் வாசனையுடைத்தாய்
அன்றலர்த்த மலர்களைப்பறித்தணிந்துகொண்டபுத்திரனும் அம்மலரையெடுத்துத்
தரித்துக்கொண்ட மருமகளும் சமீபத்தில் வரும்படி அழைப்பித்தான். எ - று.

நிவாரணம் ஒன்றுந்தோன்றாமையால் மலரெடுத்தணிந்துகொண்ட அவ்விருவ
ரையும் அக்கினியில் வீழ்த்தி நாமும் அதிப்பிரவேசிப்பதே தகுதியென்று தீர்மானித்
துக்கொண்டானென்க. (௩௦)

பரிவுழந்தனராகியவுலகெலம்பதைத்துச்
சொரிகணீரொடும்விலக்குறக்கேட்கிலன்னாயோன்
பிரிவுறவழிமைந்தனைமருகியைப்பிடித்தவ்
வெரிநுழைந்தனன்றேவருமழுதழுதிரங்க.

(இ - ள்.) துன்பமடைந்தோராகிய அந்நகரத்துள்ளாரனைவரும் பதைபதைப்
புற்றுத் துக்கநீர்பொழியும் கண்களுடனே துடிக்கவும் கேட்காதவனாய், பரிசுத்தனாகிய
அவ்வரசன் தனது புத்திரனையும் மருமகளையும் தன்னவிட்டு நீங்காதபடி பிடித்துக்
கொண்டு, தேவர்களும் கண்டு புலம்பிப்புலம்பித் துக்கிக்குப்படி, அவ்வக்கினியிற் பிர
வேசித்தனன். எ - று.

இவன்புரியும் நிர்த்தாகநிபச் செய்கைக்காகத் தேவர்களும் மானிடர்களும் துக்
கித்தார்களென்றபடி. (௩௧)

நுழைந்தசெத்தழலாங்கவன்றன்மையைநோக்கித்
தழைந்ததாம்ரைவனமெனக்குளிர்த்ததுதழலென்
றிழைத்தயாவையுங்குளிர்த்தனவிளம்பிறைபிணித்துந்
குழைந்தவேணியானெற்றியங்கட்கனல்குளிர.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் பிரவேசித்த செந்தி அவ்விடத்தில் அவன் தணியைப்
பார்த்து, செழித்திருக்கின்ற தாமரைக்காடுபோலக் குளிர்ச்சியுற்றது. இளப்பிறை
சேர்த்துக் குழைவாயிருக்கின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் அழகிய நெற்றிக்
கண் குளிர்த்தமையின், அக்கினியென்று ஒன்றுகூடிய அனைத்தும் குளிர்ச்சியுற்றன.

சிவபிரானுக்குரிய திருத்தொண்டுகள் புரிந்துவந்தானாகலின், அவரது நெத்திரங்
கள் மூன்றனுள் அக்கினியம்சமாகிய நெற்றிக்கண்குளிர்த்தமையின் அக்கினிகளெல்
லாம் குளிர்த்தனவென்றபடி. (௩௨)

வேந்தனின்னுளத்ததசயமடைந்தனன்விநிரீர்ப்
பாந்தண்மாவிலப்பல்லுயிர்யாவையும்பணிந்த
வேந்துதேவதுந்துமிழுழக்கெழுதரவியையே
பூந்தண்மாமழைபொழிதரப்புரவலனின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் அவ்வக்கினிக்கெதிரில் நின்று பார்த்துக்கொண்டு தன்
மனதில் ஆச்சரியமடைந்தனன், விசாலித்த கடலாற் சூழப்பட்டு ஆகிசேடனற்றாங்

கப்பட்டுள்ள பெரியநிலவுலகத்திருக்கும் பலவித ஆன்மவர்க்கங்களினத்தும் அரசனைப் பணிந்தன, உன்னதத்திலிருந்து தேவனுத்துபிகள் முழக்கிக்கொண்டிருக்க, அதன் மத்தியில் குளிர்ந்த மலர்மாரிபொழிய அவ்வரசன் நின்றிருந்தான். ௭ - று.

அரசால் விளைந்த விம்மிதத்தைக் கண்டவளவில் சராசரவியிர்களினத்தும் அவனை வணங்கின என்றபடி. (௩௩)

கலைநிலாக்குழி இயொருவழித்திரண்டனகயிலை
மலைநடந்தெனமால்விடையுமையொடுமருவி
யலைநதிப்புனற்சென்னியோனாகப்பொருப்புச்
சிலையினோனவணைதிந்தனன் கண்களிசிறப்ப.

(இ - ள்.) சோடசகலைகள் நிரம்பிய சந்திரர்கள் அனேகர் கூடி ஓரிடத்திற் சேர்ந்துபோன்ற திருக்கயிலைவரையே நடந்துவந்ததையொத்த மால்விடையின்மீது உமாதேவியாருடன் ஆரோகணித்து, அலைகளமைந்த கங்கையின் நீரைப்புனைந்த திருமுடியுடையவரும் பொன்வரையென்னும் வில்லையுடையவருமாகிய சிவபிரான், அவ்வரசன்கண்கள் களிகடரும்படி அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளினார். ௭ - று.

பலகோடி பூரணசந்திரர்கள் ஒருங்கு கூடியதுபோல்வது கயிலைவரையும், அக் கயிலைவரைபோல்வது மால்விடையுமாகலின், “கலைநிலாக்குழிஇயொருவழித்திரண்டனகயிலை - மலைநடந்தெனமால்விடை.” என்றனர். (௩௪)

போற்றினாகம்பொருமினன்புன்றொழிப்பிறவி
மாற்றினமுதாடினன்பாடினன்மம்ம
ராற்றினன்மயிர்ப்புறம்பொடித்தடிக்கடிபணிந்தா
னேற்றினன் நிருவருள்பெறப்பெற்றனனினைவன்.

(இ - ள்.) இடபவாகனராகிய சிவபெருமான் திருவருள்தனக்குக்கிடைக்கப் பெற்றுக்கொண்டவனாகிய அவ்வரசன் துதித்தான், மனம் வருந்தினான், தாழ்ந்தசெய்கைக்குரிய பிறவியைத் தவிர்த்தவனுய்த்துக்கித்து ஆனந்தக்கூத்தாடினான், பலபாடல்களைப்பாடினான், மயக்கம் நீங்கினவனுய் மயிர்க்குச்செறிந்து அடிக்கடிவணங்கினான்.

பரவசப்பட்டோர்க்கு ஆராமையும் ஆனந்தமும் விரவியிருத்தலியல்பாகலின், “அகம்பொருமினமுதாடினன்.” என்றனர். (௩௫)

அறந்தருந்தனிமன்னர்கோனநிலைதன்னை
மறந்துநின்றனன்மைந்தர்செய்வன்பழியாற்ற
திறந்தமூவருமெழுந்தனர்வேந்தனையெதிர்த்தார்
மறந்தருங்கொலைச்சூலியைமண்ணுறப்பணிந்தார்.

(இ - ள்.) தருமத்தை வளர்க்கும் ஒப்பற்ற அவ்வரசன் அத்தன்மையாய்ப்பரவசமுற்றிருந்தனன், அவன் புத்திரர்கள் புரிந்த கொடியபழியைச் சகிக்காதவர்களாய் மாணமடைந்த காவலாளர்கள் மூவரும்பிழைத்து, அவ்வரசனுக் கெதிரிலேவந்து, கொடுமையைவிளைக்குங் கொலைத்தன்மையமைந்த சூலாயுதபாணியாகிய சிவபிரானை நிலமுறவணங்கினார்கள். ௭ - று.

எழுந்தனர் - எதிர்த்தார் - முற்றெச்சங்கள். அவ்வரசனுக்கெதிரே சிவபிரான், காட்சிகொடுத்துவிளங்கலின், “வேந்தனையெதிர்த்தார் - மறந்தருங்கொலைச்சூலியை

சிவத் துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௬௭௧

மண்ணுறப்பணிந்தார்.” என்றனர். மண்ணுறப்பணிதல் - எட்டங்கமும்நிலத்திற்படிய வணங்குதல். இதுவே அஷ்டாங்கமஸ்காரம். (௩௬)

தோட்டலங்கலஞ்சுடர்மணியழுத்துபொன்மகுடர்
தீட்டுவேற்படை மன்னவன்செய்கைகண்டிறங்கிக்
கோட்டுவெள்விடைநாயகன் திருவுளங்குழைந்தா
னேட்டரும்பலர் தொடையலாற்கிணையனவிசைப்பான்.

(இ - ள்.) இதழ்களோடு கூடியமலர்மாலையும், அழகும் ஒளியும்வாய்ந்த இரத் தினங்கள் பதித்துள்ள பொன்மயமான கிரீடமும், கூர்மையாகத்தீட்டிய வேலாயுத முமுடைய அவ்வரசனது கிர்த்தியத்தை, இரண்டுகொம்புகளையுடைத்தாய் வெண்ணி மமமைந்த இடப்பவாகனராகிய சிவபிரான் கண்ணுற்றருளித்திருவுளமிரங்கி, அரும்பு களாயுள்ள மலர்களெல்லாம் இதழ்கள் விரிந்து விகசிக்கின்ற மாலையைத்தரித்துள்ள அவ்வரசனுக்கு இவ்வாறு திருவாய்மலர்கின்றனர். ௭ -று.

தோடு - ஏடு - ஒருபொருட்கிளவிகள். குழைந்தான் - முற்றெச்சம். (௩௭)

மன்னுநின் னுளத்தன்மையும்வளமையுமதிக்கிற்
றென்னிலத்தெவர்க்குளவெனமகிழ்ந்தனந்தூயோ
யிந்நிலத்துளநாள்பலகழித்தினிதோம்பி
யன்னையாமெனப்பல்லுயிரளித்தனையாகி.

(இ - ள்.) புனிதனே! நிலேபெறான உனது மனத்தினியல்பையும் திடத்தையும் யோசித்தால், பழமையான நிலவுலகத்தில் வேறெவர்க்கிருக்கின்றனவென்று திருவுளங்களித்தோம், இந்நிலவுலகத்தில் நீ இருக்கவேண்டிய பலகாலங்களையும் போகிக் தருமத்தைவளர்த்து, மாதாவென்றுசொல்லும்படி பல ஆன்மவர்க்கங்களையும் பரிபாலித்தவனாய். ௭ -று.

ஆகாமியம்- சஞ்சிதம். பிராரத்துவம் என்னும் மூவகைக்கண்மங்களில் பிராரத்துவகண்மம் ஒழிந்தாலல்லது சரீரம் நீங்காதாகலின், “இந்நிலத்துளநாள்பலகழித்து” என்றும், அக்காலம்வரையில் ஆகாமியவினையேறாதபடி தருமத்தை ிட்காமியமாய்ப் புரிந்துவருவாயென்பார், “இனிதோம்பி.” என்றும், ிட்காமிய தருமம்புரிதலால் உனக்குரிய உலகபரிபாலனத்தை விடப்படாதென்பார், “ஆன்னையாமெனப்பல்லுயிரளித்தனையாகி.” என்றும் திருவாய்மலர்தனர். பிராரத்துவகண்மம் உள்ளவரையிற் சரீரம் வீழாதென்பதை, “வினைப்போகமெயொருதேகக்கண்டாய்வினையொழிந்தாற் - நினைப்போதளவுநிலாதுகண்டாய்.” என்னும் வெண்காட்டடிகள் வியன்வாக்கானுமறிக. (௩௮)

ஈண்டிருந்துளம்வெறுத்தபின்னெம்முழைவிரும்பி
வேண்டுநாளொமவெள்ளிவெற்பேகுதியென்னைக்
காண்டருந்திறற்காட்சிதந்தெறுழ்வலிக்கணத்தோ
ராண்டெதிர்ந்துறக்கயிலைசென்றடைந்தனமலன்.

(இ - ள்.) இந்நிலவுலகத்திருந்து இவ்வாழ்க்கையில் மனம்வெறுத்தபிறகு, எம்மிடத்திற்கு வரவிருப்பமுற்றுப் பிராரத்திக்கும்போது, எம்முடைய கைலைவரைக்கு வரக்கடவாயென்று, தரிசித்தந்தற்கருமையான தன்மையமைந்த காட்சிகொ

டுத்தருளி, மிக்கவல்லபமமைந்த சிவகணத்தவர்கள் அஃவிடத்தில் எதிர்கொள்ளச் சிவபிரான் திருக்கலைக்கெழுந்தருளினர். எ - று.

பிரார்த்தகன்மம் ஒழிந்து ஆகாமியம் ஏற்பெறுதவர்க்கே இகலோக வாழ்க்கையில் வெறுப்பும் பரலோகவாழ்க்கையில் விருப்புமுண்டாமாகலின், “ஈண்டிருந்துளம் வெறுத்தபினெம்முழைவிரும்பிவேண்டுநாள்.” என்றனர். (ங.க)

எம்மையாளுடைநாயகற்கினியனென்றிரங்கி
மைம்மழைப்புயல்வண்ணனுமானமொன்றளித்தான்
கொம்மைவெம்முலைப்புலோமசைக்கொழுநனுங்குறுகி
மும்மதத்தவெண்பகடளித்தேகினன் முறையால்.

(இ - ள்.) எம்மை யடிமையாகவுடைய சிவபிரானுக்கினிமையானவனிவனென்று, மழைபொழியும் மேகத்தைப்போன்ற கருநிறமுடையதிருமாலும் அவ்வரசனுக்கு ஓர் விமானமளித்தனர். சிகரத்தைப்போன்று விருப்பந்தரும் தனங்கலையுடைய இந்திராணி கணவனாகிய இந்திரனும் முறைமைப்படி வெள்ளையானையைப் பரிசளித்துச் சென்றான். எ - று.

மை - மழை - புயல் என்னும் மூன்றும் மேகத்தின்பெயர்களேனும், அம்முன்றையும் ஈண்டொருங்குபிரயோகித்தமையின், மழைப்புயல்மைவண்ணம் எனமாற்றிப்பொருள்கொண்டாம். (சு0)

ஒளிப்பகம்பொனாட்டி மையவர்யாவருமொருங்கே
யளித்தயாவையும்பெற்றனனறந்தலையெடுப்பக்
களித்தசின்தையிற்புரந்தன்களைகடலுலகந்
தளிக்கரும்புயன்மும்முறைதிங்களிற்றழைப்ப.

(இ - ள்.) பிரகாசம்மிக்க பொன்மயமாகவிளங்கும் தேவலோகத்துவானவர்களைவரும் ஒன்று சேர்ந்து பரிசளித்தவனைத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு, தரும் மேலோங்கிவளரவும், குளிர்ந்துகருநிறங்கொண்டமேகம் மாதம் மும்மாரிபொழியவும், ஒலிக்கின்றகடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தைக் களிகூர்ந்தமனத்துடனே பரிபாலித்தனன். எ - று.

தேவர்கட்கிறைவனாகியஇந்திரன்பரிசளித்ததனால் மற்றுள்ளதேவர்களும் தங்கள் தங்கட்கியன்றவாறு பரிசளித்தனரென்க. (சுக)

முள்ளெயிற்றுவாளரவணிசென்னியோன்முருகக்
கள்ளுநெக்கவிழ்தாமரைத்தாள்பெறுங்கருத்தா
லுள்ளநெக்குறச்சைவமேலோங்குறவுவந்தான்
வெள்ளொளிப்பொடியல்லதுபுனைகிலாவேந்தன்.

(இ - ள்.) ஒளிவீசும் திருவெண்ணீரல்லது வேறென்றும் அணியாத அவ்வரசன், முள்ளைப்போன்றுகூர்மையமைந்த பற்களைப்படைத்த சர்ப்பங்களைத்திருமுடியிலணிந்த சிவபெருமானுடைய, சிறந்தமணமுள்ள தேனை இதழ்வின்னெசொரியும் தாமரைமலர் நிகர்த்ததிருவடிகளையுடையும் எண்ணத்தினால், மனம்நெக்குவிட்டுருகவும் சிவபத்திமேலோங்கவும் விரும்பினன். எ - று.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௬௭௩.

அரசுபோகத்தால் திருவெண்ணீற்றைத்தரியாது மணமிருத்தகலவைச்சாந்து முதலியவற்றையணிப வெண்ணுதவனென்பார், “வெள்ளொளிப்பொடியல்லதுபுனை கிலாவேந்தன்.” என்றார். (௪௨)

காலநீடுறக்கண்ணகனெடுநிலங்காத்துப்
பாலலோசனன்கைலையங்கிரியுறப்படர்த்தா
னலுமூழ்பலகழிந்தபினருங்கதியடைந்தான்
கோலவெண்குடையவன்செயல்யாவரேகுணிப்பார்.

(இ - ள்.) அனைக்காலம்வளையில் இடமகன்ற பெரியநிலவுலகத்தைப் பரிபா லித்து, நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கயிலையை டையச்சென்றான். சொல்லத்தக்க சிவபுண்ணியப்பயன்கள் பலவும் கழிந்தபிறகு அரு மையான முத்தியின்பம் பெற்றான். ஆதலால் அழகிய வெண்கொற்றக்குடையை யுடைய அவ்வரசன் செய்கையை யாவர்தான் அளவிட்டுக்கூறுவார்கள். ௪ - று.

ஒருவனியற்றிய புண்ணியங்களிலே சாமானியபுண்ணியத்தின்பயனாக இகலோக போகங்களடைவதும், அதனின்மேம்பட்ட புண்ணியத்தின்பயனாகப் பரலோகபோகங் களடைவதும், அப்புண்ணியப்பயன்கள் அறவே யொழிந்தபின் முத்தியின்ப மடைவ தும் முறைமையென் றுணர்த்துவான், “காலநீடுறக்கண்ணகனெடுநிலங்காத்து.” என இகலோகபோகத்தையும், “பாலலோசனன்கைலையங்கிரியுறப்படர்த்தான்.” எனப்பர லோகபோகத்தையும், “ஆலுமூழ்பலகழிந்தபினருங்கதியடைந்தான்.” என முத்தி யின்பத்தையும் முறைப்படக்கூறினமைகாண்க. (௪௩)

மைந்தர்சொற்படிமாமுதறடிந்தவர்மதத்தால்
வெந்தவெஞ்சிலையெடுத்தவர்மெல்லிதழ்விநிக்குங்
கந்தநாண்மலரெடுத்தவர்கனற்படுநிரயத்
திந்தநாள்வரையழுந்துவரெழுந்திலின்னும்.

(இ - ள்.) இப்புத்திரர்கள் மூவரின்வார்த்தைப்படி மாமரத்தை வெட்டினவர்க ளும், வெந்திருந்த செங்கற்களை அகங்காரத்தால் எடுத்துப்போட்டவர்களும், மிருது வான இதழ்களை விரித்து விசுசிக்கின்ற பரிமளமுள்ள அன்றலர்ந்த மலர்களைப் பறித்த வர்களும் ஆகியஇவர்கள், அக்கனிபற்றியெரியும் நரகத்தில் இத்தினம்வரையில் வீழ்ந் திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இன்னும் எழுந்திருக்கவில்லை. ௪ - று.

இத்தொழிலாளிகள் சிவாபராதமென வஞ்சாது செய்யத்துணிந்தனராகலின், அவர்களடைந்த நரகத்தினின்றும் இன்னும் மீண்டிலரென்க. இவர்கள் இச்செய்கை சிவாபராதமாகுமாகலின் யாங்கள்புரியோமெனத் தடைகூறியிருப்பின் இத்தகைய விபரீதம் விளையாதன்றோ? (௪௪)

சுருதிநாலுமற்றுகமபுராணமுந்தொகுத்து
மரபினேதுதன்மாதொருபாகனைமதியார்
புரைபுரிந்தவர்க்கொன்றினுமுய்திறம்புகாது
சரதமென்றெடுத்திசைப்பனசத்தியம்புகன்றேம்.

(இ - ள்.) சதுர்வேதங்களும் இருபத்தெட்டாகமங்களும் பதினெண்புராணங் களும், பார்வதிபாகராகிய சிவபிரானே எண்ணுதவர்களாய்க் குற்றம் புரிந்தவர்கட்கு

ஓர்வகையினும் ஈடேறுந்தன்மைகிடையாது, இது சத்தியமென்று முடிவாக முறைமைப்படி கூறுவதென்று பெரியோர்கள் விரித்துக்கூறுவன் நிச்சயம், இதனை நாம் கூறினோம். எ - று.

வேதாகமபுராணங்கள் இவ்வாறு முறையிடுவது எனப்பெரியோர்சொல்வது சத்தியம் என்றபடி. மற்று - அசை. மதியார்-முற்றெச்சம். (சரு)

கலிவிருத்தம்.

ஈசனுக்கினித்பிடேகமாகுவ

வாசமென்கதலியின்கனியைவவ்விய

நீசர்வீழ்படுகுழிநிரயத்தாழ்ந்தது

பேசுதுமன்னதுபெரிதுகேட்டிராஸ்.

(இ - ள்.) சிவபிரானுக்கு இனிமையுடன் அபிடேகமாகுத்தக்கனவாகிய மணமும் மிருதுத்தன்மையும் அமைந்த வாழைப்பழத்தைக் கவர்ந்த நீசர்ஈன் விழத்தக்கதாகிய ஆழ்ந்தகுழியிலே மூழ்கியசரித்திரத்தைக் கூறுகின்றோம், அதைச்சொத்தையுடன் கேட்பீர்களாக. எ - று. ஆல் - அசை. (சசு)

அங்கநாடெனுமொருநாட்டினங்கர்த்

தங்கள்வெண்குடையொருவேந்தன்நீவினைப்

பங்கநீத்தொழுகியபான்மையானரு

டங்குசீர்புனைவீதாதாவென்பானுளன்.

(இ - ள்.) அங்கநாடென்னும் ஓர்நாட்டிலேயுள்ள சிறந்தநகரத்தையரசாளும் சந்திரனைப்போன்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ஓரசன், தீவினைகளென்னும் கெடுதியை யொழித்து நடந்துவந்த தன்மையையுடையவன், கிருபைத்தங்கிய சிறப்பமைந்த விதாதா என்னும் பெயருள்ளவருயிருந்தான். எ - று. (சஎ)

உலகெலாந்தன்னுயிரென்னவேம்புவான்

கலையெலாமொருங்குணர்த்தளந்தகற்பின

னிலையழியசத்தியநிகழ்த்துறன்றொழாக்

குலமுறைமன்னவர்தொழுசெங்கோலினான்.

(இ - ள்.) அவன் உலகத்துள்ள மன்னுயிர்களனைத்தையும் தன்னுயிரைப்போன்று பாதுகாப்பவன், நூல்களனைத்தையும் முழுவதும் உணர்ந்த தெளிந்தகல்வியையுடையவன், நிலைமைமாறுகின்ற பொய்மொழிகூறாதவன், தன்னைவணங்கத்தகாத குலமுறைமையுடைய அரசர்களும் தொழத்தக்க செங்கோலுடையவன். எ - று.

கற்பு - ஈண்டு கல்வி,

(சஅ)

ஆங்கவன்றன்னுழையசித்தனென்றரு

ளோங்கியபுரோகிதனுரைத்தசொன்முறை

நீங்கலனாகியேநெறியினின்றன

னீங்கிவனுயிர்புரத்தனிக் குமெல்வையின்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் தன்னிடத்திலேயுள்ள அசித்தனென்னும் பெயர்ப்படைத்த கிருபைமேலிட்ட மந்திரி கூறியசொல்லின் முறைமையில் மாறுபடாதவனும்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம், சுஎரு

நன்மார்க்கத்தில் நடந்துவந்தனன். இவ்வரசன் இவ்வாறு ஆன்மாக்களைப் பரிபாலித்துவருங்காலத்தில். எ - று. (சக)

துடங்கியமேனியனிழைத்தநோன்பின்
னடந்தரநான்மறைநவிறுநாவினன்
விடம்படுகளத்தினன்வியப்பவிணைநூ
விடம்படுநாரதமுனிவந்தெய்தினன்.

(இ - ள்.) துவண்ட சரீரமுடையவரும் சதுர்வேதங்களும் தாண்டவமாடும் படி கூறுகின்ற நாவையுடையவரும், விடந்தங்கிய கண்டத்தினராகிய சிவபிரான் களிக்கும்படி பாடுகின்ற வீணைநூலில் மிகத்தேர்த்தவருமாகிய நாரதமுனிவர் அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளினர் எ - று.

சதுர்வேதங்களோதி நாத்தழும்பேறியிருத்தலின் அது தானாகவே அச்சலோகங்களைக் கூறிக்கொண்டிருக்குமென்பார், “நடந்தரநான்மறைநவிறுநாவினன்.” என்றும், சிவபிரான் சாமகிதப்பிரியராகலின், “விடம்படுகளத்தினன்வியப்பவிணைநூல்.” என்றும் கூறினர். தவம்புரிவோர்க்குச் சரீரமிளைத்தல் ஓரழகாகலின், “துடங்கியமேனியனிழைத்தநோன்பின்” என்றதுபோலும். சரீரமிளைத்தல் தவத்தோர்க்கழகென்பதை, “சுரதந்தனிவிளைத்ததோகைசுகிர்த - விரதந்தனிவிளைத்தமேனி-நிரதம் - கொடுத்திளைத்ததாதுகொடுஞ்சமரிப்பட்ட - வடுத்துளைத்தநல்லபிராமம்.” என்னும் ஓளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுமறிக. (ரு)

எதிர்ந்திடுமுனிவனையெதிர்கொள்வானில
மதிர்ந்திடவோடினன்கடன்களயாவையு
முதிர்ந்தெழுவேட்கையின்முறையின்முற்றிமண்
பிதிர்ந்திடவணங்கினனினியபேசினான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறெழுந்தருளிய நாரதமுனிவரை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டு அவ்வரசனானவன் பூமியதிரும்படியோடிச் செய்யவேண்டிய உபசாரங்களினத்தை யும் முறுகிவளரும் விருப்பத்துடனே முறைமைப்படிசெய்து, பூமியழுந்தும்படி அஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து இனிமையான வசனங்களைக்கூறினான். எ - று.

ஓடினன் - வணங்கினன் - முற்றெச்சங்கள்.

(ருக)

ஆயவன்றனைத்தனதன்பினுற்றிய
கோயில்கொண்டெய்தினன்குறுகிப்பல்லுகிர்ப்
பாயரிப்பிடர்பொறுத்திட்டபன்மணித்
தூயவாசனத்தினிதிருத்திச்சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) அம்முனிவரைத் தனதன்பிற்குரியதா யமைந்திருக்கின்ற அரண்மனைக்கழைத்துப்போய்ச் சேர்ந்து, பலரகங்களையுடைத்தாய்ப் பாயத்தக்க சிங்கத்தின் முதுகிற்சுமந்துள்ள, பலவித இரத்தினங்கள்பதித்த பரிசுத்த ஆசனத்தின்கீழ் இனிமையாக வீற்றிருக்கச்செய்து இவ்வாறு கூறுகின்றனன். எ - று.

அரண்மனை அரசனுக்குவேண்டிய சிங்காரங்களுடனமைத்ததாகலின், “தனதன்பினுற்றியகோயில்,” என்றனர். (ருஉ)

யான்றருதவங்கொலோவியற்றுமிநிலந்
தான்றருதவங்கொலோவூழின்றன்மையோ

தேன்றருதெரியலாயெய்தச்செய்தது
மூன்றுருவொன்றெனவெடுத்தமூப்பினோய்.

(இ - ள்.) தேன்றதும்பும் மலர்மாலையுடையவரே! நரைதிரை மூப்பு என்னும் மூன்றும் ஓர்வடிவமெடுத்ததுபோன்ற வயோதிகமுடையவரே! தேவரீரை இவ்விடத்திற் கெழுந்தருளச்செய்தது, அடியேனியற்றிய தவமோ? அடியேன் அரசாளுகின்ற இந்நகரத்தள்ளார் செய்ததவமோ? அடியேன் முற்பிறவியிற் செய்ததவமோ! யானறியேன். ஏ - று.

அடியேன் இப்பிறவியிற்செய்ததவமோ முற்பிறவியிற்செய்ததவமோ என்பான் “யான்றருதவங்கொலோ.” எனவும், “ஊழின்நன்மையோ.” எனவும் வேறுபிரித்துக்கூறினன். “மூன்றுருவொன்றெனவெடுத்த” என்பதற்குத் திரிமூர்த்திகளுருவமும் ஒன்றென்று கூறும்படி எனப்பொருள்கூறுவாருமுள். (ரு௬)

என்பன பலபலமொழித்தேத்தினு
னன்பனுமினிதுவந்தருட்கணைக்கினு
னின்புகலொருமொழிநிகழ்த்தவேண்டியாம்
பொன்பொருமெளவியாய்புகுந்ததென்றன்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லத்தக்கனவாகிய பலபலவார்த்தைகளைக் கூறித்துதித்தான், அன்பினராகியநாரதமுனிவரும் இனிமையுடனேகளிகூர்ந்து, திருவருட்பார்வையால் பொன்னையும் வெல்லத்தக்க முடியையுடையவனே! உன்னிடத்திலே ஓர்வார்த்தை கூறவேண்டி நாம்வந்தது எனத்திருவாய்மலர்ந்தனர். ஏ - று. (ரு௭)

யாதுகொலிசைத்தியென்றாசனேத்துறப்
போதவிழ்கம்பகப்பொதும்பர்நீழினின்
ருதையிந்திரன்பெருஞ்சவையின்வைகுவா
னோதியதுண்டுனக்குறுதிகேளென்றன்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தை எதுவோ அதைக்கூறவேண்டுமென்று அரசன்துதிக்க, மலர்கள் விகசிக்கின்ற கற்பகச்சோலையின் நிழலிலேயுள்ள இந்திரனுடைய சிறந்த சபையிலே உனது பிதாவசித்திருக்கின்றான், அவன் உனக்குக்கூறிய ஒருபதேசமிருக்கின்றது, அதனைக் கேட்பாயாகவென்றனர். ஏ - று. (ரு௮)

அல்வினும்பகலினுமறத்தைமேலவர்
சொல்வழிநிறுவியிச்சுவர்க்கமேயினே
னல்லறத்துறைவழிநடந்துநின்னையும்
பல்லுயிரோம்புறப்பணித்தியாலென்றன்.

(இ - ள்.) அடியேன் இரவும்பகலும் பெரியோர்கள் சொற்படி தருமத்தைவளர்த்து இவ்விந்திரபோகத்தைப்பெற்றேன், ஆகையினால் உன்னையும் இல்லறதருமத்தில் நடந்து பல உயிர்களையும் பாதுகாக்கும்படி கட்டளையிட வேண்டுமென்றன்.

நல்லறத்துறைவழி-இல்லறமார்க்கம், இதனை, “இல்லறமல்லதுநல்லறமன்று.” என்னும் ஒளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுமறிக. ஆல்-அசை, அரசனாகையால், “பல்லுயிரோம்புற.” என்றனர். (ரு௯)

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். ௬௭௭

ஈதவற்குரைத்தனனருகினெய்திப
மாதவனசித்தனைமரபினோக்கினின்
ஞுதைதென்புலத்தெறுதறுகளுளரால்
வாதையுற்றொழிவுறும்மமெய்துவான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு அரசனுக்குக்கூறி, அவன்சமீபத்திருந்த மறையோனாகிய அசித்தனென்பவனை முறையுடன்பார்த்து, உனதுபிதா யமலோகத்தில் இம்சிக்கின்ற கொரோர்களாகிய கிங்கரர்களால் வருத்தமெய்தி ஒழியாத்துன்பமடைந்திருக்கின்ற னன். ௭ - று.

கொரோ இம்சையைப் புரிபவர்களாகலின், “தெறுதறுகளுள்.” என்றனர். ()

உறுக்குவருரப்புவருலங்கற்றோள்விசித்
திறுக்குவரீர்க்கொடுவாளிட்டீர்ந்துற
வறுக்குவரீயாமவணடைந்தகாலையிற்
பொறுத்தனராங்கவன்புகல்வதாயினான்.

(இ - ள்.) அக்கிங்கரர்கள் பயமுறுத்துகின்றார்கள் அதட்டுகின்றார்கள், திரண்டகற்களாலாகிய மலைபோலும் தோள்களைச்சேர்த்துக்கட்டி இறுகப்பிடிக்கின்றார்கள், அறுத்தற்குரிய கொடியவானைவிசித் துண்டாகும்படி யறுக்கின்றார்கள், நாம் அங்கு சேர்ந்த தருணத்தில் சற்றுநேரம்பொறுத்திருந்தார்கள். அப்போது அவன் என்னுடன் சொல்லத்தொடங்கினன். ௭ - று. (ருஅ)

அகனிலப்பரவையினங்கநாட்டகத்
திகலொழிமன்னவரமைச்சினெய்தினேன்
மிகுபொருள்வேட்கையினறத்தைவேறுதத்
துகலரும்பெரும்பொருளீட்டியோம்பினேன்.

(இ - ள்.) கடலாற்குழப்பட்ட இடமகன்ற நிலவுலகத்துள்ள அங்கநாட்டிலே அடியேன் பகையற்ற ஓரசருடைய மந்திரியாகவிருந்தேன், விசேஷத்தபொருளாசையால், தருமத்தை வேருடனேயழித்து, யாவரும் விதேற்கரிய பெருந்திரவியத்தைச் சேகரித்துப் பாதுகாத்தேன். ௭ - று.

பொருளாசை மேம்பட்டோர்க்குத் தருமம்பகையாகலின், “மிகுபொருள்வேட்கையினறத்தைவேறுதத்து.” என்றும், பொருளிச்சையைவிடல் யாவர்க்கும் அரிதாகலின், “உகலரும்பெரும்பொருள்.” என்றும் கூறினர். உகல்-விடல். (ருக)

அப்பெரும்பவத்திலலக்கணெய்திமற்
றிப்பெருநாகுழந்திரங்கினேனிது
செப்பியான்றேடியசெம்பொனோர்புரை
குப்புறுதறியடிசுழித்திட்டேனென்றான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய பெரும்பாதகத்தினுற் றயரடைந்து இக்கொடிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துகின்றேனென்று இதனைக்கூறியான் அவ்வாறு சம்பாதித்த பசும் பொண்ணை, என்வீட்டில் தூண்விழுந்துள்ள ஓரிடத்தில் அத்தூணின் கீழேபுதைத்து விட்டேனென்றான். ௭ - று.

புரை - வீடு - தறி - தூண். புரைஓர்குப்புறுதறியடியெனக்கூட்டுக. எனவே வீட்டிலுள்ள தூண்கள் பலவற்றுள் வீழ்ந்துள்ள ஓர்தூணின்கீழ்ப் புதைத்தனனைக் கூறினனென்க. (௬௦)

மதலைகிழ்வைத்ததென்மதலைக்கோதிலே
னிதனைநீயவற்குரைத்திருந்தமாநிதி
யதனைநல்லறத்தினுழித்துத்தன்னையுங்
கதழெரிநிரயவாய்கடத்தச்சொல்லென்றான்.

(இ - ள்.) அத்தூணின் கீழேபுதைத்துவைத்ததை என்மகனுக்குச் சொல்ல வில்லை, ஆதலால் இச்செய்தியைத் தேவரீர்அவனுக்குக்கூறி, அப்புதையலிலுள்ள பெருஞ்செல்வத்தை, சிறந்ததருமங்களிற் செலவழித்து, நீ நரகமடையாதிருப்பதுடன் தன்னையும் அவியாத அக்கினியையுடைய அந்நரகத்தினின்றும் மீட்கும்படி சொல்ல வேண்டுமென்று கூறினான். எ - று.

மதலை என்பது தூணிற்கும் புத்திரனுக்கும் பெயராகலின் ஈன்மரண்டிடத்தும் பிரயோகித்தனரென்க. அப்பொருளைத் தருமமார்க்கத்திற் செலவிட்டால், அதன்பயனானது செலவிட்டோன் சேகரித்தோன் என்னும் இருவர்க்கும் விளையுமாகலின், “அறத்தினுழித்துத்தன்னையுங் - கதழெரிநிரயவாய்கடத்தச்சொல்.” என்றனனென்க. (௬௧)

அரசனுமசித்தனுமறியவோதிய
விரதநாரதமுனிசுவர்க்கமீண்டனன்
கரையறுதுயரினாசித்தன்கண்ணகல்
புரைபுகுந்திதறிப்புறத்துப்போக்கினான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு மன்னனும் அசித்தனென்னும் மந்திரியும் தெரியும் வண்ணங்கூறிய, பெருந்தவமுடைய நாரதமுனிவர் தேவலோகத்துக்குச் சென்றனர். ஆளவிறந்த துக்கமுடைய அசித்தனென்னும் மந்திரியானவன், இடமகன்ற தனது வீட்டிற்சென்று, அத்துணைப் பக்கத்திற்றள்ளிவிட்டான். எ - று. (௬௨)

பாரகழ்ந்தெடுத்தனன்பகம்பொற்குப்பையைப்
போரகத்திகிரியான்கொடுத்தபொற்குவை
யோரகத்தமைத்தனனுருஞ்சிந்தையா
னீரகத்தன்மையாற்றருமமீட்டுவான்.

(இ - ள்.) அத்தூணின் கீழுள்ள பூமியைத்தோண்டி அச்செம்பொன்புதையலை யெடுத்து, யுத்தத்திலே பகைவர்கண்மீதேவும் சக்கராயுதமுடைய அரசனாற் கொடுக்கப்பட்ட அத்திரவியத்தொகையை ஓர்அறைக்குள் வைத்துக்கொண்டு, வருந்தும் மனமுடைய அசித்தனென்பவன், உள்ளன்புடைய சுபாவத்துடனே புண்ணியஞ் சம்பாதிக்கலாயினான். எ - று.

உள்ளன்பற்றுப் பிறர் நிர்ப்பந்தத்திற்கும் மதிப்பிற்கு முடன்பட்டுச்செய்யும் புண்ணியங்கள் நற்பயன்மராதாகலின், “ஈரகத்தன்மையாற்றருமமீட்டுவான்.” என்றார். ஈரம் என்பது செய்யுளிகைசேரோக்கி ஈர்எனநின்றது. ஈரகம் என்பதை அகவீரம் என மாற்றுக. (௬௩)

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். சு எ சு

மங்கலமறையவர்க்கினகும்வல்லினங்
கொங்கையராயிரகோடியீந்தனன்
கங்கையேமுதலியதீர்த்தக்கண்ணுறப்
பொங்குபோசனமவர்க்கினிதுபூரித்தான்.

(இ - ள்.) மேன்மையமைந்த வேதியர்களுக்கு, சூதாடுகருவியைப்போன்று இளஞந்தன்மையுடையனவாகிய இளந்தனங்களையுடைய ஆயிரங்கோடி கன்னிப்பெண்களைத் தானமாகக்கொடுத்தான். கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களைச்சேர்ந்து மறையவர்க்கு விசேடித்தபோசனத்தை இனிமையுடனே படைத்தான். எ - று.

வேதியர்களுக்கு ஆயிரங்கோடி கன்னிப்பெண்களைத் தானமாகக்கொடுத்து, அவர்களைக் கங்கைமுதலிய தீர்த்தக்கரைகட் கழைத்துப்போய், இனிமையான போசனத்தை விசேடமாக உண்பித்தானென்றபடி. (சுசு)

ஆவினமறையவர்க்களவினீந்தன
னோவறவினவயலுவப்பினல்கினான்
முறுபசும்பொனுந்திலமுந்தந்தனன்
மேவருங்கணக்கிலவிதியினீந்தனன்.

(இ - ள்.) பசுக்கூட்டங்களை வேதியர்கட்கு அளவில்லாமற்கொடுத்தான், ஒழிவில்லாமல் விளகின்றவயல்களை மணக்களிப்புடன் கொடுத்தான். மாற்றுயர்ந்த பசும் பொன்னையும் எள்ளையும் கொடுத்தான். இன்னும் அளவிறந்ததானங்களை நூல்களிற் கூறியுள்ள முறைப்படி கொடுத்தான். எ - று.

எனவே, இவ்விரண்டு செய்யுட்களாலும் அவ்வசித்தனென்னும் அமைச்சனை வந்தனது பிதாராச்சித்தத்தால், கன்னிகாதானம் அன்னதானம் கோதானம் பூதானம் என்னும் தானங்களை அளவிறந்தனவாகச் செய்தானென்றபடி. (சுரு)

ஆடகப்பசும்பொனுவிழைத்தவம்பலம்
தேடருஞ்சிவத்தலம்யாண்டுஞ்சென்றனன்
கூடியவறுசுவைக்குலங்கொண்டத்தல
நீடியவேதியர்க்கடிசினேர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) ஆடகம் என்னும் பசும்பொன்னால் வேயந்துள்ள பொன்னம்பலமுடைய சிதம்பரம்முதலாகத் தேடிதற்கரிய சிவகேசுத்திரங்கள் எவ்விடத்துப்போய், அவ்வத்தலங்கடோறும் அறுசுவையோடுகூடிய போசனவகைகளைப் பெருமையிக்கு வேதியர்கட்குப் படைத்தனன். எ - று.

ஆடகம் கிழிச்சிறை சாதாரணம் சாம்பூரதம் என்னும் நரல்வகைப்பொன்னில் ஆடகம் முற்பட்டதாகலின், “ஆடகப்பசும்பொன்.” என்றும், இரணியவன்மன் திருவம்பலத்தைப் பொன்னால் வேய்ந்தானென்பது புராணசரிதமாகலின், “பொனுவிழைத்தவம்பலம்.” என்றும் கூறினர். (சுசு)

கல்லதரிஞ்சுரத்துலவைக்கானகஞ்
செல்லுநர்தெறுதுயர்தீர்த்தீம்புன
லெல்லையிலமைத்தனன் குளங்களெண்ணில
வொல்லைகண்டருநெறிச்சாலையோம்பினான்.

(இ - ள்.) சிறுகற்களும் துண்மணல்களும் சுடுகின்றபாலவனங்களிலும் காண் யாறுகள் செல்லும் காடுகளிலும் வழிநடப்பவர்களை வருத்துகின்ற துன்பம்நிவாரண மாக, மதுரமான நீரையுடைய தண்ணீர்ப்பந்தல்கள் அளவிந்தனவாக நியமித்தனன், அதிவிரைவிலே கணக்கிறந்த சூளங்களைத்தோண்டி, நெடியபாதைகளுக்கு மரச்சாலை களும்வைத்துப் பாதுகாத்தனன். எ - று.

பாலவனம் அதிவெப்பமுடையதாகலின், “கல்லதரடுஞ்சரம்,” என்றனர். இப்பாலவனம் அத்தன்மையுடையதென்டதை, “விழுந்ததுளியந்தரத்தேவேமென் றும்வீழி - நெழுந்துசுடர்ச்சுடுமென்றேங்கிச் - செழுங்கொண்டல் - பெய்யாதகான கத்துப்பெய்வீளையுஞ்சென்றனளே - பொய்யாமொழிப்பகைஞர்போல்,” என்னும் முருகக்கடவுளருளிய வெண்பாவானுமுணர்க. (சுஎ)

இந்நிலத்திவனிருந்தியற்றும்புண்ணிய
நன்னெறியொன்றினாகநீங்கியே
யன்னவன்றூதையோரம்பொன்மானமீத்
துன்னின்னப்பெற்கருஞ்சுவர்க்கமேயினான்.

(இ - ள்.) இந்நிலவுலகத்திலே இவ்வசித்தனென்னும் புதல்வன் செய்துவரு கின்ற சிறந்ததருமமார்க்கம் ஒன்றினாலேயே, அவன் பிதா நரகத்தினின்றும்நீங்கி, ஒப் பற்ற அழகுடைத்தாகிய பொன்மயமான விமானமீதாரோகணித்துப் பெறுதற்கரிய தேவலோகத்திற் சேர்ந்தான். எ - று.

நரகத்திலிருந்தோன் யாதோர் புண்ணியமும் புரியாமையுடன் பெரும்பாதகங்க ளியற்றியவனுயிருந்தும், அவன் புதல்வன் இவ்வுலகத்திற்செய்துவரும் புண்ணியத்தி னாலேயே அவன் பிதா நரகநீங்கிச் சொர்க்கமடைந்தானென்பார், “இவனிருந்தியற் றும்புண்ணியநன்னெறியொன்றினால்,” என்றார். (சுஅ)

விடுகினைக்கற்பகநாடுமேயவன்
படுவளம்பற்பகனுக்கரந்துவைகினான்
றொடுகடனிலமிவர்பரித்துத்தொல்லைநா
னெடிதறந்தழைதரநிகழுமெல்வையின்.

(இ - ள்.) கிளைகள் பரம்பிய கற்பகத்தருவுள்ள தேவலோகத்திற்குச் சென்ற வன், அவ்விடத்துள்ள போகங்களை அனேககாலங்களாய் அனுபவித்துவசித்திருந்தான். மன்னனும் மந்திரியுமாகிய இவர்களிருவரும், சுகராரற்றேண்டப்பட்ட கடல்குழந்த நிலவுலகத்தை நெடுங்காலம் பரிபாலித்து, விசேடபுண்ணியங்கள் அதிகரிக்க நடந்து வருங்காலத்தில். எ - று.

தொல்லைநாள் - நெடுங்காலம்.

(சுக)

அருங்கழலங்கநாட்டரசுமாரற
மொருங்கியவசித்தனுமொழுகுவெண்ணிலாத்
தருங்கதிரிடறியகுடுமித்தாழ்புன
லிருஞ்சுனைவிர்தியப்பொருப்பினெய்தினார்.

(இ - ள்.) சிறந்த வீரக்கழலணிந்த அங்கதேசத்தரசனாகிய அம்மன்னவனும், பெ ருந்தருமங்கள் நிரம்பிய அசித்தனென்னும்மந்திரியும், சந்திரன்விரித்துப் பரப்புகின்ற

சிவத் துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச் சருக்கம். சுஅக

கிரணங்கள் தாக்கியசிகரமும், அருவிரோமுகும் பெரியசனைகளுமுள்ள விந்தியபர்வதத்திற் சேர்ந்தார்கள். எ - று.

மலைகளுக்கு உன்னதமும் அருவிரோமுகுலுமே சிறப்பாகலின், உன்னதத்தைக் குறிப்பிப்பான், “ஒழுகுவெண்ணிலாத்தருங்கதிரிடறியகுமீ.” என்றும், அருவியைக் குறிப்பிப்பான், “தாழ்புனலிருஞ்சுனை.” என்றும் கூறினர். எனவே சந்திரமண்டலத்தையளாவிய உன்னதமும் அருவிரோமுகுதற்கேதுவான பலசனைகையுமுடைத்தென்பது கூருத்து. குமீ - சிகரம். தாழ்புனல் - அருவி. (எ0)

ஏகியபொருப்பினீடருவியீர்ப்புனல்
போகியதெய்வமாநதிப்புறக்கரை
யாகியமறையவர்க்கடிசிலாக் குவா
னேகையினுணர்ந்ததற்கொருப்பட்டாரோ.

(இ - ன்.) இவர்கள் சென்ற அவ்விந்திய பர்வதத்தில் இடையறாதொழுகும் குளிர்த்தசலமாகிய அருவிரோடுகின்ற சிறந்த தெய்விகநதிக்கரையின் பக்கத்திலே, ஆங்குள்ள வேதியர்கட்குப் போசனமளிக்கும்பொருட்டு, களிப்புடன் யோசித்து அவ்வாறு செய்தற்கிசைந்தார்கள். எ - று.

அரோ-அசை. அருவிரோடும் ஆற்றங்கரையின் பக்கத்திலென்பது கூருத்து.

நெய்முதலாப்பொழிநிறத்தபால்வரை
கைமுதற்கொடுத்தனர்கொணர்ந்தகாலையி
னம்மறையவர்க்கினிதமையச்செய்தபின்
செம்மையினெழுபுனற்றீர்த்தத்தாடினார்.

(இ - ன்.) நெய்முதலாகப் பசுகறக்கின்ற வெண்ணிறமுள்ள பால்வரையிலுள்ள வேண்டியவஸ்துக்களுக்குத் தக்கதிரவியங்கொடுத்தனுப்பினார்கள். ஏவலாளர்கள் அவ்வாறே வாங்கிவந்தருணத்தில், அவ்வஸ்துக்களைக்கொண்டு வேதியர்கட்கு இனிமையான போசனஞ்சமைத்தானபிறகு, செப்பமாகத்தோன்றிய அருவிரோன்னும் அத் தீர்த்தத்திலே நீராடினார்கள். எ - று.

இவர்களிருவரும் அரண்மனையை விட்டுப்புறப்படுகையில் இவ்வெண்ணத்துடன் வந்தவர்களல்லராகலின், “நெய்முதலாப்பொழிநிறத்தபால்வரை - கைமுதற்கொடுத்தனர்.” என்றும், அங்குவேறு திவ்ய தீர்த்தமின்றி அவ்வருவிரோலாய நதியே யுளதாகலின், “செம்மையினெழுபுனற்றீர்த்தத்தாடினார்.” என்றும் கூறினர். (எஉ)

சுடரொழுபுலரியிற்றொகுத்துச்செய்வன
கடன்முறையாவையுங்கழித்துநான்மறைத்
தொடர்புறுமந்தணத்தொகையைவம்மெனப்
புடரொளிப்பசும்பொனீர்பரிவினல்கினார்.

(இ - ன்.) சூரியன் உதிக்கின்ற அதிகாலையில் தொகுப்பாய்ப் புரியத்தக்கனவாகிய நித்தியக்கடன்களனைத்தையும் முடித்துக்கொண்டு, சதுர்வேதங்களின் சம்பந்தமுடைய மறையவர்கூட்டத்தை வருவீர்களாகவென்றழைத்து, மிக்கபிரகாசமுடைய பொற்பாத்திரங்களில் கைபூச அன்புடனே நீராளித்தார்கள். எ - று.

சுதர்வேதங்களையோதவும் ஒதுவிக்கவும் அவ்வேதத்தில் விதித்துள்ள யாகாதிகிர்த்தியங்களை இயற்றவும் இயற்றுவிக்கவும் அதிகாரமுடையோராகலின், “நான் மறைத்தொடர்புறுமந்தணத்தொகை.” என்றும், அரசனமுதளித்தலால் அவனது செல்வத்திற்கமையப் பொற்பாத்திரங்களில் நீரளித்தானென்பார், “படரொளிப்பசம்பொனீர்.” என்றும் கூறினர். கைபூசல் - கைகழுவுதல். (எங்)

ஒழுங்குறுசாலையினகைவயுள்புகத்
தொழுந்தகைவேதியரிருத்தித்துய்ப்பன
வழங்கினர்வழங்க லுஞ்சிலர்க்குவாழையின்
கொழுங்கனியின்மையிற்குறித்துநோக்கினார்.

(இ - ள்.) ஒழுங்காக அமைத்துள்ள அமுதாட்டுசாலையின் உள்ளிடத்திலே செல்லும்படி விட்டு யாவராலும் வணங்குதற்குரிய மறையவர்களை உட்காரச்செய்து, உண்ணத்தக்கனவாகிய அமுதைப்படைத்தார்கள், அப்படி படைத்தவுடனே அம்மறையவர்கட்குட் சிலர்க்கு நிறமமைந்தவாழைப்பழம் இல்லாமையால் அதைச்சிந்தித்துப் பார்த்தார்கள். எ - று.

படைத்துவரும்போதே சிலர்க்குவாழைப்பழங் குறைந்தமையைக்கண்டு ஆலோசித்தார்கள் என்பபடி. (எசு)

தெரிமறைவேதியர்வாழைத்தீங்கனி
யரிதுகொலெமக்கெனுவகங்கறுத்தனர்
பெரிதுறுவிலைக்கெனுகிடைக்கப்பெற்றிலர்
புரிசுவதியாதெனக்கவ லும்போழ்த்திடை.

(இ - ள்.) அவ்வாறு குறைந்ததை யுணர்ந்த, வேதங்களையோதிய மறையவர்கள், மதுரமாகிய வாழைப்பழம் எங்கட்குமாத்திரம் அருமையாய்விட்டதோ என்று மனத்திற் சினைக்கொண்டார்கள். விசேடவிலைக்காயினும் கிடைக்கப் பெறாதவர்களாய் இதற்கு நாம் செய்வதென்னையென வருந்துந்தருணத்தில். எ - று.

பந்தியில் வரிசையாயிருந்த பலர்க்கும் படைத்துச் சிலர்க்குமாத்திரம் படைக்காமையால் அவர்கள் கோபங்கொண்டனரென்க. (எரு)

அந்தணனசித்தனையரசனோக்கினின்
சிந்தனையெதுகொலோவாழைத்தீங்கனி
தந்தனையாகினந்தனருமுண்பரா
லுய்ந்தனம்யாமுமென்றுவப்பிற்கூறினான்.

(இ - ள்.) அப்போது அம்மன்னவன் மறையவனாகிய அசித்தன் என்னும் மந்திரியைப் பார்த்து, இதற்கு உன்னுடைய எண்ணம்யாது? மதுரமாகிய வாழைப்பழங்களைக் கொண்டுவந்தாயாகில் மறையவர்களும் புசிப்பார்கள், நாமும் பிராமணபோசனம் நிறைவேற்றி ஈடேறுவோமென்று களிப்புடனாரைத்தன். எ - று.

வாழைப்பழம் குறைதல் காரணமாக அவர்கள் உண்ணுதற்கு அதிருப்தியும், அவ்வதிருப்தியைக்கண்ட நமக்கும் அதிருப்தியும் விளைவதால், இவைகளை நீக்குதற்கு நீ என்குவது பழங்களைத்தேடிக்கொண்டுவரக்கடவாயென்பதுகருத்து. (எசு)

இற்றைநாளொழிதரவெழுந்தகாலையிற்
பொற்றகடமைத்தனகதலிப்பூங்கனி

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம், சுஅந்

பெற்றுறத்தருகுவன்பிறங்கற்சுற்றிய
வற்றமிக்கானகத்தரிதென்றானரோ.

(இ - ள்.) இன்றையத்தினங் கழிந்தால் நானே அதிகாலையில் பொன்றகட்டால
மைத்தது போன்ற நிறமுள்ள அழகிய வாழைப்பழங்கள் தேடிப்பெற்றுக்கொண்டு
வந்துதருகின்றேன், இச்சமயத்தில் மலையைச்சுற்றிய இக்காட்டிற்கிடைப்பது அரு
மையாகும். எ - று.

வாழைப்பழத்தின் தோல்கள் பொற்றகடுபோன்ற நிறமுள்ளன வாகலின்,
“பொற்றகடமைத்தனகதலிப்பூங்கனி.” என்றனர். (எஎ)

மன்னவனசித்தனைமலர்க்கைதீண்டி
யென்னைவேண்டுதியெனிற்கதலியீர்ங்கனி
யன்னதுநாறிவணழைத்தியென்றவட்
பின்னரும்வேண்டியயாவும்பேசினான்.

(இ - ள்.) அப்போது அவ்வரசன் அசித்தன் என்னும் மறையவனைத் தனது
தாமரைமலர்போலங் கைகளாற்பரிசித்து நீ என்னிடத்தில் பிரியமுள்ளவனாயின்,
குளிர்ச்சியுற்ற வாழைப்பழங்கள் தூறு இவ்விடத்தில் அழைப்பிப்பாயென்று, அவ்வி
டத்தில் அதன்பின்னும் அதற்குரித்தாகிய வார்த்தைகளனைத்துங் கூறினான். எ - று.

ஒருவனையிகவும் உரித்தானவனாகவெண்ணி யுண்மையைப்பேசுகையில், அவனைத்
தொட்டு இவ்வாறு கூறுதல் உலகவழக்காகலின் அரசனும் அவ்வாறே கூறின
னென்க. (எஅ)

இத்தலையிவர்படுங்கவற்சிநோக்கினு
னத்தலைமறையவனெருத்தனாங்கனின்
றுய்த்துறுமேற்றிசையுலகங்கைதொழ
வைத்தவீமேச்சுரமருங்கினுண்டரோ.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் இவர்களிருவரும் படுகின்றவருத்தத்தைப் பார்த்தவ
னாகிய அவ்விடத்துள்ள வேதியர்களில் ஒருவன், அவ்விடத்திருந்து செல்லுகின்ற
மேற்குத்திசையிலே, உலகத்தாரெல்லாம் பணியும்படிக்கிருக்கின்ற வீமேச்சுரம் என்
னும் ஓர் ஆலயம் பக்கத்திலுள்ளது. எ - று.

அரோ - அசை. வந்தியபர்வதத்திற்கு மேற்றிசையிலுள்ளதென்பான், “ஆங்க
ணின் றுய்த்துறுமேற்றிசை.” என்றனர். (எக)

ஆலயத்தகவையிநகதலியாய்பொழிற்
கோலியகுலையொடும்பழுத்தகூறின
னாலுறுமார்பினன்சிலரைநோக்கினின்
றேலுறுவிலைகொடுத்தியக்கினுனரோ.

(இ - ள்.) அவ்வாலயத்தினுள்ளே தனித்தவாழைச்சோலையில் வளைந்த குலைகளு
டன் பழுத்திருக்கின்றமையையுரைத்தனன். மூப்புரிதூலணிந்துள்ள மார்பையுடைய
அசித்தன் என்னும் அம்மறையவன், அவ்விடத்துள்ள சிலரைப்பார்த்து எதிரிலே
நின்று, அதற்குத்தக்க விலையைக் கொடுத்தனுப்பினன். எ - று. (அ0)

செல்குநர்க்காங்குளர்கதலித்தீங்கனி
யொல்கியதின்மையையுரைத்துநாதற்கு
மல்கபிடேகத்துக்கன்றிமற்றியா
நல்குவதிலையெனமீண்டுண்ணினார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறே சென்றவர்கட்கு அவ்வாலயத்தினுள்ளவர்கள், மதுரமாகிய அவ்வாழைக்கனிகள் குறைதலில்லாமையைக்கூறி, சிவபிரானுக்குச் சிறந்த அபிடேகத்திற்கல்லது வேறென்றுக்கும் கொடுப்பதில்லையென்று சொல்லத் திரும்பிவந்தார்கள். ஏ - று. (அக)

ஆயதுமொழிதலுமசித்தன்பின்னுநீர்
போய்விலையவருழைப்போட்டுத்தோட்டம்புக்
கேயநூறிருங்கனியெடுத்துவம்மினென்
றோய்வறுவெகுளியினுரைக்கப்போயினார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறே அவர்கள் கூறியமாத் திரத்தில், அசித்தனென்னும் மந்திரி அவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் மீண்டுஞ்சென்று விலையை அவர்களிடத்தின்போட்டுவிட்டு, தோட்டத்திற்குபுகுந்து பொருந்திய பெரும்பழங்களாக நூறெடுத்துவாருங்களென்று, ஒழியாத கோபத்தினால் கூறலும் அவர்கள் அவ்வாறே சென்றார்கள். ஏ - று. (அஉ)

அவ்வுழிபுகுந்தனரமைச்சனுணையான்
வெவ்வழியொழுக்கத்தார்விரகிலோமெனச்
செவ்வழியுளத்தவருரைப்பச்சீறினா
ருவ்வழியுணர்ந்திலர்படப்பையுள்புகா.

(இ-ள்.) அவ்வசித்தனென்னும் மந்திரியின் உத்தரவால், அத்தோட்டத்திற்குபுகுந்தார்கள். அப்போது அத்தோட்டத்திருந்த செந்நெறியிற்பதிந்த சித்தமுடையவர்களாகிய காவலரளர்கள், தன்மார்க்கநடையுடையவர்களை வெல்வதற்கு உபாயமறியோமென்றுகூற, அதுகேட்டுச் சினந்தவர்களாய் அவர்கள் கூறியமார்க்கத்தை யறியாதவர்களாகி அச்சோலையினுள்ளேபுகுந்து. ஏ - று.

எனவே நன்மார்க்கத்தினர்க்கே நீதுகூறலாமேயன்றி ஏனையோர்க்குக் கூறவேலாதென்பதுகருத்து, இதனை, “ஆலைப்பலாவாக்கலாமோவருஞ்சுணங்கன் - வாலையிமிர்க்கவசமாமோ - நீலநிறம் - காக்கைதனைப்பேசுவிக்கலாமோகருணையிலா - மூர்க்கரைச்சீராக்கலாமோ,” என்னும் நீதிவெண்பாவானுமுணர்ந்த. (அங)

எறிந்தனரிருங்குலையெடுத்துமீண்டுற
மறிந்தனராங்குமறையவர்க்கெலாஞ்
செறிந்துறவழங்கினர்கவ்வைதீர்ந்தன
ருறுந்துயர்நரகிழிந்துழைப்பதோர்கிலார்.

(இ - ள்.) அவ்வசித்தனென்னும் மந்திரிகொடுத்தனுப்பிய விலையை எறிந்துவிட்டு, பெரியகுலையாக எடுத்துக்கொண்டு மீண்டுந்திரும்பிவந்தார்கள். அப்பழங்களை அங்கிருந்த வேதியர்களனைவருக்கும் திருத்தியாகும்படி பரிமாறி, நரகத்தில் வீழ்ந்து அனுபவிக்கவேண்டிய துயரத்தையறியாதவர்களாய்த் தங்கள் காரியத்தை முடித்துக் கொண்டார்கள். ஏ - று.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். சுஅரு

சுவ்வை - ஈண்டுகாரியம். எனவே அப்போது நிறைவேற வேண்டிய காரியத்தை மாத்திரம் கவனித்தார்களேயொழிய, தாங்கள் செய்தகாரியத்தால் நேர்த்தபாவத்தினாலே இனி அனுபவிக்கவேண்டிய நரகத்துன்பத்தை நினைக்கவில்லை என்றபடி. (அச)

மேற்படுத்தெறிந்திடுவிலைகையேந்தலார்
பாற்படுபூதியான்பரிவினந்தனர்
வேற்படையாசவைமேவிக்கூறினர்
நூற்றடமார்பினுவரைநோக்கிலான்.

(இ - ள்.) அக்காவலாளர்கள் கூறியவார்த்தையைக்கேளாமல் மேற்பட்டு அவர்கள் வீசிய விலையைக் கையிலெடுக்காதவர்களாய், பால்போலும் திருவெண்ணீற்றையணிந்த சிவபிரானுக்குரிய மெய்யன்பினராகிய மறையவர்கள், வேலாயுதமேந்திய அரசனுடைய சபையில் சென்று கூறினார்கள். பூணூலணிந்த விசாலித்தமார்பினனாகிய அரசன் அவர்களைப்பார்க்கவேயில்லை. ஏ - று.

அவர்கள் கூறியதைச் செவியேற்கவில்லை பென்பார், “அவரைநோக்கிலான்.” என்றனர். பாற்படுபூதியான் என்பதை “மெய்யெலாம்வெண்ணீறுசண்ணித்தமேனியான்ருடொழாதே.” என்னும் ஆளுடையவரசுகளி னருள்வாக்கானும், “பூசவதும்வெண்ணீறு” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக்க. (அரு)

ஈங்கிவன்சிவனிடத்திழைத்ததீமைகண்
டாங்கவருரைத்தசொற்கேட்டிலாமையாற்
றாங்கியதடஞ்சினத்தருவினிழல்வா
யோங்கிவன்றுதையைநிரயத்துய்த்தனர்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திலே இவ்வரசன், சிவகைங்கரியத்திற்குப்போந்த கெடுதியைப்பார்த்து அவ்விடத்துள்ள அவர்களுரைத்த வார்த்தையைக்கேளாமையால், விசாலித்த கிளைகளைத்தாங்கிய கம்பகத்தருவின் நிழலிலே வசித்திருந்த பெருமைவாய்ந்த இவன் பிதாவை நரகத்திற் செலுத்தினர். ஏ - று.

எவ்வாறு அசித்தன்புரிந்த புண்ணியத்தால் அவன் பிதாவை நரகத்தினின்றும் சொர்க்கத்திற்சேர்த்தனரோ, அதுபோல இவ்வரசன் சிவாபராதத்திற் கிணங்கியிருந்த துகறித்து, இவன்பிதாவைச் சொர்க்கத்தினின்றும் நரகத்திற்சேர்த்தார்கள். (அச)

வயக்கடும்புரவியிம்மன்னன்மன்னிய
கயக்கொடும்பிணியிறைகழிந்துமாண்டனன்
சயக்கொடுங்கதைநிரியமதண்டத்தா
ரியக்கொடும்புயம்பிணித்துடன்கொண்டேகினார்.

(இ - ள்.) அதிவேகமுள்ள குதிரையைபுடைய இவ்வரசன், விடாதிருந்த கொடிய கூையரோகத்தால் ஆயுளழிந்திறந்தனன், வெற்றியமைந்த பெரிய கதாயுதமுடைய யமகிங்கரர்கள், அவனுடைய இரண்டிபுயங்கனையும் சேர்த்துக்கட்டித் தங்களுடன் இழுத்துக்கொண்டிப்போனார்கள். ஏ - று. (அஎ)

தந்தைவீழ்நிரயமுந்தனக்குவாய்த்துறச்
செந்தழல்வயிரவான்சுழுவிறீர்கின்ற
னந்தரத்தியம்புநன்னுட்டையன்னவன்
கொந்தளக்குழுவியைக்குறும்புகொண்டதால்.

(இ - ள்.) தனது பிதாவிழுந்துகிடக்கும் நரகம் தனக்கும் லபிக்க, அக்கினியிற் போட்டிருந்த வயிரத்தாலியற்றிய உயர்ந்த கழுமரத்தில் வேகின்றான். தேவலோகத் தாரும் துதிக்கின்ற சிறந்த அவன்நாட்டையும், சூழற்சியையுடைய கூந்தலைப்படைத்த அவன் மனைவியையும் குறும்பரசர்கள் கைக்கொண்டார்கள். ஏ - று.

தந்தை வீழ்நிரயத்தனக்கும் வாய்த்துற என்றும்மையைப்பிரித்துக் கூட்டுக. அரசசெல்வம் அழிந்தகாலத்தில் இவ்வாறு நேர்வதில்பாகும். இதனை, “யானையெருத் தம்பொலியக்குடைநிழற்கீழ்ச் - சேனைத்தலைவராய்ச்சென்றோரு-மேனை-வினையுலப்ப வேராகிவீழ்வர் தாங்கொண்ட-மனையானைமாற்றார்களா.” என்னும் நாலடி வெண்பா வானுமுணர்க. (அஅ)

அழிகவுள்யானையாற்கமைச்சினோங்கிய
மொழிமறையசித்தனைமன்னன்முன்னரின
விழிசெகுத்தெடுத்தயல்விடுத்துப்போக்கின
ரிழிதகன்றன்னுயிரிற்றதுமாண்டனன்.

(இ-ள்.) மதம்பாய் சுவட்டையுடைய பட்டத்துயானையைப்படைத்த அவ்வரசனுக்கு மந்திரியாக மேம்பாடமைந்திருந்த, வேதமோதும் வேதியனாகிய அசித்தனன் பவனை, அவ்வரசனுக்கு முன்பாகவே கண்ணைத்தோண்டி எடுத்தவிட்டுப் பக்கத்தில் வீசியெறிந்தார்கள். குணவீனனாகிய அவன் உடனே தன்னுயிர் நீங்கியிறந்தனன்.

கவுள் - மதம்பாய்சுவடு. அரசனுடைய செல்வமழிந்ததும் அவன் அரசாட்சியையும் மனைவியையும் குறும்பரசர்கள் கைக்கொண்டதும், அவன் மந்திரியாகிய அசித்தனைக் கண்ணைத்தோண்டி எடுத்துவீசியதும், அவ்வரசனுயிருடனிருக்கும்போதே யென்றுணர்த்துவான், “மன்னன்முன்னரின.” என்றார். (அக)

அவனையுந்தென்புலத்தரசனானையாற்
கவரெரிகொழுந்தெழுந்தெரியுங்கண்ணகன்
பவர்குழிநரகிகைப்படுத்தினாவ
ணைவருடலிறுதியற்றழியுமின்னமும்.

(இ - ள்.) அவ்வசித்தனென்னும் மந்திரியையும் இயமனுடைய ஆக்கினயால் கடுந்தீயானது கொழுந்துவிட்டோங்கி யெரிகின்ற, விசாலமாகி நெருங்கிய குழிகளை யுடைய நரகத்தில் வீழ்த்தினார்கள், அந்நரகத்திலே இவர்கள்சீரங்கள் முடிவில்லாமல் இன்னும் வருந்திக்கொண்டிருக்கின்றன. ஏ - று. (கஓ)

புரிதருமவன்பொருட்புண்ணியத்தின
லுரியவெந்நரகொழிந்தும்பரெய்திய
பரிவுடைத்தாதையைப்பண்ணுபொலெடுத்த
தெரிதருநரகிகையிழிச்சினாரோ.

(இ - ள்.) அவன் பொருளாக்கொண்டு இவன் செய்துவந்தபுண்ணியத்தினாலே தனக்குரித்தாயிருந்த நரகத்தைவிட்டுச் சொர்க்கத்திற் சேர்ந்த இவனுக்கன்புடைய பிதாவைப் பழையபடியே எடுத்து, எரிந்துகொண்டிருக்கும் நரகத்திலே போட்டார்கள். ஏ - று. அரோ-அசை. (சுக)

வாழையின்றிங்கனிவழங்கினல்லது
சூழிருந்தடிசிலைத்துய்க்கிலேமெனப்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். சுஅச

பாழ்வுயிரேம்பினோர்பண்ணவன்பழ

மூழ்முறைகொணர்ந்துளோருரைத்துக்காட்டினேன்.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய வாழைக்கனியைக் கொடுத்தாலல்லாமல் ஒன்றாகக்கூடியிருந்து அமுதுண்ணமாட்டோமென்றுகூறிப் பாழ்த்தவயிற்றைநிரப்பிய மறையவர்களும், சிவபிரானுக்குரிய அக்கனிகளை வினையின்படி கொண்டுவந்தவர்களும், அத்தோட்டத்தில் இருக்கின்றதென்றுகூறி அடையாளங்காட்டினவனும். எ - று. (கஉ)

யாவருமிப்பெருநிரயமெய்தினார்

மேவருந்துயரொழிந்தன்னுமீண்டிலார்

சேவருமெம்பிரான்சிவத்துரோகத்தார்

பாவியர்படுவனபிறவும்பன்னுவாம்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்களனைவரும் பெரிய இந்நரகத்தைச்சேர்ந்தார்கள். ஒருவராலும் அடைதற்கரிய துயரம்நீக்கி இன்னும் மீளவில்லை. இடபத்தின்மீது தூர்ந்தருளும் எமது பெருமானுக்குப் புரிந்த சிவத்துரோகங்காரணமாக, அவ்வாறுபுரிந்த பாவியர்கள் படுகின்ற நரகவேதனைகள் பிறவற்றைபுங் கூறுகின்றோம். எ - று.

வாழைக்கனி வந்தாலல்லது புகியோமென்றுகூறி, அவ்வாறுபடைத்தபினுண்டவர்களும், அப்பழமிருக்கும் இடத்தைக்காட்டினவர்களும், இச்சிவத்துரோகத்திற்குமுதற்காரணர்களாகலின், பழங்கொண்டுவந்தவர்களுடனே இந்நாலவகையினரும் நரகெய்தினரென்க. (கஉ)

அறுசீர்க்கழிநேடி லடியாசிரியவிருந்தம்.

புலங்களோரைந்துங்காத்துப்பொதுநின்றபுலமைத்தன்மை

நலங்கிளர்பெருந்தவத்துநவையறுங்குணத்திரெந்தைக்

கிலங்கொளிபரிகலத்தினமுதினுக்கியைந்துவிட்ட

நிலங்கவர்ந்தெடுத்தோரின்னும்படுவனநிகழ்த்தக்கேண்மின்.

(இ - ள்.) ஐம்புலன்களையும் விடயங்களிற்செல்லாவண்ணம் தடைப்படுத்தி, பொதுவாய் நிலைத்திருக்கும் மெய்ஞ்ஞானத் தன்மையின் நன்மை விசேடித்த பெருந்தவத்தையுடைய குற்றமற்ற குணம்வாய்ந்த முனிவர்களே! எமதுபிதாவாகிய சிவபிரானுக்குரிய மிக்கபிரகாசமுடைய பரிகலத்திற்கான திருவமுதுக்காக, மனமொருப்பட்டுவிடப்பட்ட நன்செய்நிலத்தை யபகரித்தனுபவித்தோர்கள், இன்னும்படுகின்ற நரகவேதனையைக் கூறக்கேளுங்கள். எ - று. (கச)

செந்நெலங்கழனிவேலிச்சிங்கலமென்னுந்தேயத்

தந்நிலத்தகவையிழ்ச்சக்காமென்னுமுதூ

ரந்நகர்சவிதாவென்னுமறையவனன்பாற்றோன்றி

மன்னியபுதல்வர்புமவரிவரொமுகிழ்ந்துவாழ்வான்.

(இ - ள்.) செந்நெற்கழனிகளே அழகிய வேலியாகவுடைய சிங்கலமென்னும் நாட்டின் உள்ளிட்ட இடத்திலே, பூச்சக்காமென்னும் பெயருடைய புராதனமான சிறந்தநகரத்தில், சவிதாவென்னும் வேதியன் ஜீவகாருணியமுடையவனாக அவதரித்து, தனக்குப்பிறந்திருந்த மூன்றுபுத்திரர்களுடனே மனங்களித்து வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (கரு)

அனையவன் றன்பாற்றேன் றியருமறை முழுதுமோதுந்
தநயரின்புன்னவற்குத்தன்மியனென்னுநாமம்
புனைதரமொழிந்தானன்னோன்றையுணர்புலமைத்தன்மை
நினைவுறத்தெரிந்தான்சைவநிலைதருவரம்பினின்றான்.

(இ - ள்) சவிதாவென்னும் அவ்வேதியனிடத்திற் பிறந்து, அருமையான வேத
ங்களினத்தையும் ஒதுகின்ற அப்புத்திரர்கள் மூவரில், மூத்தவனுக்குத் தன்மியனென்
னும் பெயர்வழங்கும்படி கூறினன். அப்புத்திரன் ஆன்மலக்ஷணமறியத்தக்க மெய்ஞ்
ஞானவியல்பை, மனதிற்தெளியும்படி யுணர்ந்தனன். சைவசமயத்திற்குரிய ஒழுக்
கத்திலிருந்தான். எ - று, (௬௬)

தன்னுடைநிலனுந்தேடும்பொருளுமத்தழற்கட்பால
முன்னவற்குதவிரீரோடளித்தனன் றவத்தைமுன்னி
யுன்னருவதரிவெங்கானடைந்தனனொழிந்தகின்ன
ளந்நிலம்பொன்னேர்பூட்டியரீச்சுரர்க்குழுவதானார்.

(இ - ள்.) அவன், தனக்குரிய நிலத்தையும் தானீடுகின்ற திரவியங்களையும்,
நெற்றியில் அக்கினிக்கண்ணுடைய அச்சிவபிரானுக்கே அம்பிதஞ்செய்து தாரைநீரு
டனே தத்தமுஞ்செய்துவிட்டு, தவத்தைக்கருதியாவராலும் நினைத்தற்கரிய பெரிய
வதரிகாச்சிரமத்தைச்சேர்ந்தான். சிலகாலம்கழிந்தபிறகு, அந்நிலத்திலே அழகிய ஏரை
ப்பூட்டி அரீச்சுரருக்காக உழத்தொடங்கினார்கள். எ - று, (௬௭)

அத்தலையுணர்ந்துவேதமளந்தறிசவிதாவென்போன்
செய்ததலையுமுதபொன்னேர்மறித்தனன்சினமீக்கொண்டா
னித்தலையானுமீன்றமதலையரிவருமுள்ளோம்
பித்தனீதிழைத்தானென்றனுமக்கதுபிலப்பதன்றே.

(இ - ள்.) வேதங்கள் முழுமையுமுணர்ந்த சவிதாவென்னும் வேதியன் அக்கா
லத்தில் அச்செய்தியறிந்து கோபம் அதிகரித்து, வயலினிடத்திலே உழுதுகொண்
டிருந்த அழகிய ஏரைத்தடுத்தனன். இவ்விடத்திலே பிதாவாகியநானும் புத்திரர்களிரு
வரும் இருக்கின்றோம், சித்தவிகற்பமுடைய அவன் இவ்வாறு புரிந்தானாயின் உங்
களுக்கு அந்நிலம் சுவாதீனமாகத் தக்கதல்ல. எ - று,

எல்லாச் சொத்துக்கும் உடையவனாகிய நானுமிருக்கின்றேன், அவனுடைய
இனையசகோதரர்க ளிருவாரிருக்கின்றார்கள், ஆக எங்கள்மூவருடைய சம்மதமில்லாமல்
தானொருவனாகவே சித்தவிகற்பத்தால் எனது மூத்தகுமாரன் தத்தஞ்செய்த நிலம்
உங்களுக்குச் சுவாதீனமாகாதென்று தடுத்தானென்க. (௬௮)

ஆவணமாட்சியெம்பாலகப்படநீங்கள்
கோவிலுக்குமுதனன்றோவெளியவர்குடியிராரோ
பாவியர்செய்தசெய்தீரின்னுயிர்பறிப்பதல்லா
லாகொண்டிருப்பதோரினருமறைக்குலத்துளேனே.

(இ - ள்.) இந்நிலத்துரிமைப் பத்திரமும் அறுபவமும் எங்களிடத்திலிருக்க
நீங்கள் இந்நிலத்தைச் சிவாலயத்திற்காக உழுவதுதல்லதே? ஊரில் ஏழையர்கள்
குடியிருக்கமாட்டார்களோ? பாவிகள்செய்த காரியத்தைச்செய்தீர்கள், இப்போதே

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நாகவேதனைச்சருக்கம். கூஅக

என்னுயிரைப் போக்கிக்கொள்வதே யல்லாமல், உயிருடனிருக்க நினைப்பேனாகில் நான் வேதியர்குலத்திற் பிறந்தவனே. எ - று.

ஓர் வஸ்துவை இன்னார்க்குரித்தென்று நிச்சயிக்கவேண்டுமாயின், அப்பொருளின் உரிமைப்பத்திரம் அதுபவம் சாட்சி என்னும் மூலத்தில்தான் ஓர்விதமிருக்கினும் போதமானதாயிருக்க, இந்நிலத்திற்குரிய உரிமைப்பத்திரமும் அதுபவமும் எங்களிடத்திலிருக்கும்போது நீங்கள் உழுதல் நீதியாகுமோ என்றும், அவ்வாறு அநீதிபுரிதல் பாவிகள் செய்கையென்றும், ஊரிற்குடியிருக்கும் எளியவர்கள் நிலத்தை இவ்வாறபகரிக்கலாமா என்றும், இப்போது எங்கள் நிலத்தைவிடாவிடின், எனதுயிரைப் போக்கிக்கொள்வேனென்றும், அவ்வாறு போக்கிக்கொள்ளாவிடின் நான்வேதியகுலத்திற் பிறந்தவனல்லவென்றும் கூறினனென்க. ஓர் பொருளை இன்னார்க்குரியதென்று நிச்சயித்தற்கு அதுபவம் - உரிமைப்பத்திரம்- சாட்சி என்னும் மூன்றில் ஒன்றேனும் வேண்டுமென்பதை, “ஆட்சியிலாவணத்திலன்றிமற்றயலார்தங்கள்-காட்சியின்மூன்றிலொன்றுகாட்டுவாயென்னமுன்னே - மூட்சியிற்கிழித்தவோலைபடியோலைமூலவோலை - மாட்சியிற்காட்டவைத்தேனென்றனன்மாயைவல்லான்.” என்னும் அருண்மொழித்தேவர்அமுதவாக்கானுமறிக, ஆவணம்-உரிமைப்பத்திரம். ஆட்சி-அதுபவம். (1)

எனும்வழக்கெடுத்துக்கூறியிருமையறிக லுங்காலை
மனுமுறைமரபிற்சொல்லுமன்றமுற்றிருந்துளோர்பா
லனுசரித்தினைச்சொன்னோலாங்கவாறுத்துச்சொன்ன
பனுவினிற்றுமென்றாரந்தணனதனைப்பாரான்.

(இ - ள்.) என்னும் வழக்கை விரிவாகச்சொல்லி இருதிருத்தரும் பகைத்தகாலத்தில், மனுதூலின்முறைமைப்படி கூறுகின்ற நியாயசபையைச்சேர்ந்து, அவ்விடத்துள்ளவர்களிடத்திற் பணிந்தினைக் கூறுவோமாகில், அவர்கள் தீர்மானித்துக்கூறிய சொற்படி நாம் நிற்கக்கடவோமென்றார்கள். சவிதாவென்னும் வேதியன் அதனை யாலோசிக்கவில்லை. எ - று.

முறை - தூல், பனுவல் - சொல், பார்த்தல் - ஆலோசித்தல். (க00)

எந்தைபொற்கோயிற்செய்கைசெய்பவரிவனைக்கொண்டு
பைந்துணரலங்கற்றிண்டோட்பார்த்திபன்முன்னர்ச்சென்றார்
தந்தயிலெடுத்தவெல்லாமொழிந்தனர்தனிச்செங்கோலோ
னந்தணனவனைநோக்கிச்சுளிந்தனனவைவதானான்.

(இ - ள்.) எமது பெருமானுடைய திருவாலயத் திருப்பணிபுரிபவர்கள் இவ்வேதியனை யழைத்துக்கொண்டு, பசியபூங்கொத்துக்களாலாகிய மாலையணிந்த திண்ணிய தோள்களைப்படைத்த அரசனுக்கு முன்பாகப்போனார்கள். இவ்விருதிருத்தவர் களும் தங்கள் தங்கட்குரிய நியாயங்கள் அனைத்தையும் கூறினார்கள். நிகரற்ற செங்கோலைத்தாங்கிய அவ்வரசன் சவிதாவென்னும் வேதியனைப்பார்த்துச் சினந்து கூறலாயினன். எ - று.

(க0க)

ஈசனுக்கிதுவென்றோராவண்ணினுமெம்பிரான்றன்
பூசனைக்குறித்தாமண்ணிற்பொழிபுனல்விண்ணிற்செல்லி
னாசறத்திரும்புமஃதென்றச்செறுவரனுக்காக்கிக்
காய்சினத்திவனைநோக்கமறையவன்கழன்றுபோனான்.

அஎ

(இ - ன்.) இப்பொருள் சிவபிரானுக்கென்று அபுத்திபூர்வமாகச் சிந்திக்கும் எமது சிவபிரான் பூசைக்குரித்தாகும், நிலத்திற் பெய்கின்ற நீரானது ஆகாயத்திற் செல்லுமானால் பழுதற்று மறுபடி நீராகவேவரும், அதுபோன்றதல்லவா இச்சிவபுண்ணியமெனக்கூறி, அக்கழனிபைச் சிவபிரானுடையதாகவே தீர்மானித்து, கடுங்கோபத்துடனே சவிதாவைப்பார்க்க அவ்வேதியன் ஒடிப்போய்விட்டான். எ - று.

நிலத்திற் பொழியும் நீரானது சூரியகிரணங்களால் கிரகிக்கப்பட்டு ஆகாயத்திற் சேர்ந்து மேகமாய் மீண்டும் நீரைப்பொழிவதுபோல், சிவபிரானுக்கென்று நாம்செய்யும் புண்ணியங்கள்மீண்டும் நமக்குதவியாகுமெனக் குறிப்பாலுணர்த்துவான், “மண்ணிற் பொழிபுனல்விண்ணிற் செல்லினாசுறத்திரும்புமஃதென்று.” என்றனன். (௧௦௨)

பற்பகலொழிந்தபின்னர் வரைபொரப்பீணத் துவீங்கி
மற்பொருதிரடோள்வேந்தனிந்தனன் வையமெல்லாம்
கொற்கொள்வேலரசர்கொண்டார்மறையவன் குற்றநோக்கான்
வற்புறுமனத்தனுகிவளவயலெடுத்துக்கொண்டான்.

(இ - ன்.) பலகாலம் கழிந்தபிறகு, மலைபோலப்பருத்து விம்மிதழுற்று மற்போர் புரிதற்குரியதாய்த் திரண்டேன் புயங்களைப்படைத்த அவ்வரசன் மரணமடைந்தனன். அவனுடைய நகரமுழுமையும் வெற்றியமைந்த வேலேந்திய வேற்றரசர்கள் கைக்கொண்டார்கள். சவிதாவென்னும் அவ்வேதியன் அபராதத்தைச் சிந்தியாமற்கடினசித்தமுடையவனாகி, வளப்பமுடைய அவ்வயலை மீண்டும் தான் அநுபவித்துக்கொண்டான். எ - று. (௧௦௩)

இளநிலாப்புனைந்தவேணியெம்பிரான்கோயிற்செய்கை
வளமுறப்பரிப்போர்சென்றுமன்னவர்க்குரைப்பமன்ன
னுளநெகிழ்ந்திரங்கியந்தவேதியர்க்குளையச்சொல்லி
வளவயறிநுப்பியீசற்காக்கினன்மறுத்துஞ்சொல்வான்.

(இ - ன்.) இளம்பிறையைச்சூடிய சடைமுடியுடைய எமது சிவபெருமான்திருவாலயப்பணியைச் செவ்வனே பரிபாலிப்போர்களடோய், அவ்வேற்றரசனுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, அதுகேட்ட அவ்வரசன் மனமுருகியிரக்கமுற்று, அம்மறையவனுக்கு மனம்வருந்தும்படிகூறி, வளப்பமுடைய அவ்விளநிலத்தைச் சிவபிரானுக்காகவே தீர்மானித்துவிட்டு மீண்டுங் கூறுகின்றான். எ - று.

சவிதாவென்னும் அவ்வேதியன் மனம்வருந்தும்படி கண்டித்துக்கூறி என்பது தாற்பரியம். (௧௦௪)

இற்றைநாளளவும்பெற்றவரிசெலவிழியப்போக்கி
மற்றையசெந்நெலெல்லாம்வழக்கினாலெடுத்துக்காட்டிப்
பெற்றவேறுகைத்தோற்கென்னவாக்கினன்பெரிதூறல்கி
யுற்றவன்றன்னையிர்நாடொழிதரப்போதியென்றான்.

(இ - ன்.) இத்தினம்வரையில் அவன் பெற்றுக்கொண்ட நெல்லில் செலவழிந்ததைக் கழித்துத்தள்ளி, மிகுதியாயுள்ள செந்நெற்களினத்தையும் நியாயப்படி கட்டித் தொகையாக்கி, அவையாவும் இடபவாகனத்தைச்செலுத்தும் சிவபிரானுக்கென்று தீர்மானித்து வசூலித்துக்கொடுத்து, அவ்வேதியனை இந்நாட்டைவிட்டு நீங்கிப்போகக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டனன். எ - று. (௧௦௫)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௬௬௧

அந்நிலைநாடுநீங்கிச்சேனெறியரிதிற்சென்று
 னின்னலங்கடலுட்டாழ்ந்துமகதநாடினுத்தானுங்கண்
 மன்னவற்கண்டு சொல்லுமாசிகண்மரபிற்சொன்னான்
 பின்னரினிகழ்ந்தவெல்லாமவனுழைப்பெரிதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) அப்போதே அந்நாட்டைநீங்கி அதிதூரத்திலே அருமையாகப் போய்
 விட்டான், வழியிலே துயர்க்கடலிலழுந்தி மகதநாட்டைச்சேர்ந்தான். அவ்விடத்
 துள்ள அரசனைப்பார்த்து, வேதியர்கள்கூறுகின்ற ஆசிவசனங்களை முறைப்படி கூறின
 வனும், அதன்பிறகு தங்களுநரில் நடந்தவனைத்தையும் அவ்வரசனிடத்திலே விரிவா
 கக்கூறினான். ௭ - று. (௧௦௬)

ஓர் பொழுதொருநாளெம்பரலாசிவந்துரைத்துப்போதி
 நேர்வரவுனக்குவேண்டும்பாவையுநிரப்பித்தந்து
 னூரகத்திருத்துமென்றான்மன்னவனுரைத்தவாய்மை
 சோர்வறவுணர்ந்துகொண்டான்ஹேலைந்தனசிலநாளங்ஙன்.

(இ - ள்.) ஓர்நாளைக் கொருவேளையாக எம்மிடத்தில்வந்து ஆசீர்வதித்துப் போ
 கக்கடவாய், உனக்கு வேண்டியவனைத்தையும் உன்மனம் திருத்தியாகும்படி விசேட
 மாகக்கொடுத்து, உன்னூரிலிருக்கும்படி செய்கின்றேன் என்றுரைத்தான். அவ்வர
 சன்கூறிய வுண்மையை மறவாமல் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான். அவ்வாறாகச் சில
 நாள்கள்கழிந்தன. ௭ - று. (௧௦௭)

ஈதறிந்தரசற்புலவியிவனிலைசொல்லியின்றிப்
 போதிவற்கோறியென்றான்புரகிதவிசாந்தனென்போன்
 றீதுறுசிவத்துரோகர்த்தீண்டலுமாகாகோறம்
 கேதுவேதென்னிவின்னையென்னுயிரிறப்பனென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனுடைய புரோகிதனை விசாந்தன் என்பவன் இச்செய்தி
 யையுணர்ந்து அவ்வரசனையடைந்து, சவிதாவென்னும் இம்மறையவன் றன்மையைக்
 கூறி, இன்றையத்தினம் இப்போதே இவனைக் கொல்லுவாயென்றான். கொடுமை
 யமைந்த சிவத்துரோகியைப் பரிசித்தலும் பாவமாகும். அவனைக் கொல்வதற்குக் கா
 ரணமென்னவென்று கேட்பாயாகில் இப்போதே என்னுயிரை விட்டுவிடுவேனென்
 றான். ௭ - று.

சிவாபராதியைத்தண்டித்தல் அரசர் கடனாகலின், அவ்வாறு செய்தற்குக் கார
 ணங்கேட்கி லுயிர்விடுவே நென்றான். சிவாபராதியைத் தண்டித்தல் அரசர்கட
 நென்பதை, “தத்தஞ்சமயத்தகுதிரில்லாதாரை - யத்தன்சிவன்சொன்னவாகமநூ
 நெறி - யெத்தண்டமுஞ்செய்யும்மையிலிம்மைக்கே - மெய்த்தண்டஞ்செய்வதவ்
 வேந்தன்கடனே.” என்னும் திருமந்திரத்தானுமுணர்க. (௧௦௮)

ஆங்கதற்கரசனொவ்வானறிந்தனன்விசாந்தனென்போன்
 பாங்குறுமொருவன்கையினுந்தகம்பற்றிவாங்கி
 யோங்குறவெறிதலோடுமுருண்டதம்மறையோன்சென்னி
 வீங்குறுதடந்தோள்வேந்தன்வெகுண்டெரிவிழித்துநின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு கொலைபுரிதற்கு அரசன் சம்மதியாததை விசார்தனென்னும் புரோகிதன் உணர்ந்து, பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த ஒருவன் கையிலிருந்த வாளைவாங்கித் தன்கையார் பிடித்துக்கொண்டு ஒங்கி வீசியமாத் திரத்தில், அவ்வேதிதியன் சிரம் அறுபட்டுருண்டது, விம்மிதழுற்று விசாலித்துள்ள புயங்களுடைய அரசன் கோபித்துக் கண்களில் தீப்பொறிபறக்கப் பார்த்திருந்தான். எ - று.

நாந்தகம்-வாள்.

(௧௦௯)

அடைக்கலம்யானேயாகவடைந்தனன்மறையோன்சென்னி
புடைத்துமண்கிளப்பவாளாலெறிந்தனையென்னப்பொங்க
விடைக்குலம்வெகுண்டாலென்ன விசார்தகன்வெகுண்டுவேந்த
னுடைத்தடம்குடச்சென்னிதன்னையுமுருட்டிவீழ்த்தான்.

(இ - ள்-) என்னையே அடைக்கலமாகவடைந்தவனாகிய அவ்வேதியன் தலை வெட்டுண்டு, பூமியிலுரும்படி வாளினால் வீசினையல்லவா? என்று கோபிக்க, இடபேறுகள் கோபித்ததுபோல விசார்தகன்கோபித்து, அவ்வரசனுடைய விசாலித்த கிரீடமணிந்த தலையையும் வெட்டிப் பூமியிலுருட்டித்தள்ளினான். எ - று. (௧௧௦)

சார்தகன்பிரமைகொண்டானென்றுளஞ்சலித்துப்பொங்கி
வேந்தர்கோன்சேனையாவும்விசார்தகம்பிடித்துக்கொல்வா
னையந்தெதிரொழுந்தகாலைத்தம்மிலோரிதலுண்டாகச்
சேந்தகட்கடைத்தீப்பொங்கவிளைத்தனர்துமிலத்திண்போர்.

(இ - ள்.) விசார்தகன் இப்போது ஏதோ வெறுகொண்டிருக்கின்றனென்று மனங்கலங்கிக் கோபித்து, அவ்வரசனுடைய சைனியங்களெல்லாம், விசார்தகனைப் பிடித்துக்கொண்டு கொல்லும்படி எதிர்ப்பட்டுத் தோன்றியகாலத்தில், தங்களுக்குள்ளாகவே ஓர் பகைவிளைய, சிவந்த கடைவிழிகளிலே தீப்பொறிபறக்க, பெருங்கோஷ்டத்துடன் கடும்போர்புரிந்தார்கள். எ - று.

விசார்தகனென்றபாலது சார்தகன் என நின்றது.

(௧௧௧)

கையற்றார்கல்களற்றார்கழுத்தற்றார்கவசத்தோடு
மெய்யற்றாற்புயங்களற்றா்விரலற்றா்மிடலொன்றற்றா்
தொய்யற்றசெஞ்சோரிபாயத்துடித்தனர்தொலைந்துமாண்டார்
தையற்பங்குடையோன்றன்மையாவரசாற்றற்பாலார்.

(இ - ள்.) கைகளற்றவர்களாகவும் கால்களற்றவர்களாகவும் கழுத்தற்றவர்களாகவும் அணிந்திருந்த கவசத்துடனே உடலற்றவர்களாகவும் தோள்களற்றவர்களாகவும் விரல்களற்றவர்களாகவும் தங்களுக்குள்ள வல்லபமற்றவர்களாகவும் சேராகத்தக்க சிவந்த இரத்தம்பாயும்படி அடிதுடித்துயிர்துரந்திருந்தார்கள், உமாதேவியை ஓர்பாகத்திலுடைய சிவபிரான் தன்மையை எவர்கன்தான் சொல்லுந்தகுதியுடையவர்கள். எ - று.

(௧௧௨)

தந்தைபட்டிறந்தவாறுமறையவற்றிழந்தவாறு
முந்துறுஞ்சேனைதம்மிற்பொருதறமுடிந்தவாறுஞ்
சுந்தைபெற்றுணர்ந்தான்வேந்தன்சிறுவனாக்கெழுந்துசென்றான்
பைந்துணரலங்கற்றிண்டோள்விசார்தகம்பணிந்துகின்றான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். ௯௯௩

(இ - ள்.) தனதுபிதா வெட்டுப்பட்டிறந்தமையையும், வேதியனை வெட்டியதையும், மூற்பட்டெதிர்த்த சைனியங்கள் தங்களுக்குள்ளே போர்புரிந்து முழுமையும் இறந்தமையையும், அவ்வரசன்புத்திரன் எண்ணியறிந்தவனாய், அங்குரின்றும் எழுந்துபோய், பசிய பூங்கொத்துக்களாலாகிய மாலையணிந்த வலிய தோள்களைப்படைத்த விசாந்தகனை வணங்கி எதிரேறின்றான். ௭ - று. (௧௧௩)

என்னேகொலிதும்ற்றொன்றுமறிந்திலனிசைத்தியென்னுப் பின்னரும்பணியநோக்கிவிசாந்தகன்பேசுக்கேட்டா
னென்னையாளமலன்செய்கையீதெனவறிந்தானீங்கென்
றன்னையுங்கோறியென்னுக்குமரனுமகுடஞ்சாய்த்தான்.

(இ - ள்.) இஃதென்னையோ? ஒன்றுமறிந்திலேன், இதன்காரணத்தைச்சொல்வாயாகவென்று மீண்டும் வணங்குதலைப்பார்த்து, விசாந்தகன் நடந்தவையனைத்தையும் கூறக்கேட்டவனாய், என்னையடிமையாகவுடைய சிவபிரான் திருவருட்செயல் இஃதென்றுணர்ந்து, இவ்விடத்தில் என்னையுங் கொல்வாயாகவென்று அவ்வரசகுமாரனும் திருமுடியை வளைத்தான். ௭ - று.

சிவனைக்கரியத்திற்கு இடையூறுநேர்ந்ததை யுணர்ந்தமாத் திரத்தில் தம்பிதாவும் சைனியங்களும் வேதியனும் இறந்ததைக்கவனியாது, அத்தகையபிதாவின்புத்திரனாகிய என்னையும் வெட்டிவிடுவாயென்று தலைட்டிய அரசகுமாரனன்றோ பத்தசிகாமணி, பத்தர்குட்கிவ்வாறு நேர்வதை, “அங்கணனடியார்தம்மைச்செய்தவிவ்வபராதத்துக் - கிங்கிவைதம்மாற்போதாதென்னையுங்கொல்லவேண்டு - மங்கலமழுவாற் கொல்கைவழக்குமன்றிதுவாமென்று - செங்கையிலுடைவாள்வாங்கிக்கொடுத்தனன்றிர்வுநேர்வான்.” என்னும் அருண்மொழித்வேர் அமுதவாக்கானும் தெளிக. (௧௧௪)

அவ்வழியிரங்கினோக்கிவிசாந்தகனருளுநெஞ்சன்
செவ்வழியுளத்தோய்நன்றுன்றிறத்துளசெய்கையென்று
வெவ்வழிநினக்குவேண்டுமியம்புதியென்னலோமும்
வெவ்வழிச்சேனைதம்மில்விளிந்துறுதளித்தியென்றான்.

(இ - ள்.) விசாந்தகன் என்பவன் இரக்கமுற்றுப்பார்த்துக் கிருபைதங்கியமனமுடையவனாய், செந்நெறியிற்செலுத்திய சித்தமுடையவனே! உனது பத்திமைத்தன்மையின் செய்கை நன்றாயிற்றென்றுகூறி, உனக்கு என்னவரம்வேண்டும் சொல்லக்கடவாயென்றமாத் திரத்தில், பெருந்தொகையாயுள்ள சைனியங்கள் தங்களுக்குள்ளே மரணமடையாது பாதுகாக்கவேண்டுமென வேண்டினான். ௭ - று.

எனவே இறந்தசைனியங்களை எழுப்பித்தரவேண்டு மென்றனென்க. (௧௧௫)

வாலிளங்குமரன்கூறக்கேட்டனன்மறையோனெந்தை
பாலலோசனனைநெஞ்சம்படுத்திநின்றிரக்கங்கூர்ந்தா
னலியசேனைதம்மாறொழிந்துகையயர்ந்துநின்ற
மேலெழநறும்பூமாரிபொழிந்தனர்விண்ணுளோர்கள்.

(இ - ள்.) தூய்மையனாகிய இளமைப்பருவமுடைய அரசகுமாரன் இவ்வாறு கூற, விசாந்தகன் என்னும் வேதியன்கேட்டு, எமது பெருமானாகிய நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபிரானே இறதயத்திருத்தித் தியானித்து இரக்கமுற்றனன், கோஷிக்கும் சைனியங்கள் தங்கள் பகைமை தீர்ந்து சோர்ந்திருந்தன. ஆகாய வாசிகளாகிய

தேவர்கள் அந்தரத்திலெழும்பும்படி வாசனையுள்ள மலர் வருஷம் சொரிந்தார்கள்.
எ - று. (ககக)

என்டிசையீறுகாறுமெழுந்தெதிர்முழக்கங்காட்டி
மண்டுதுந்துபியினுர்ப்புச்செவிபுகவானத்தாடு
கொண்டிறக்கினர்பொன்மானங்கணத்தவர்குறுகினின்றார்
கண்டவர்விசாரத்தற்போற்றிக்கைகுவித்தினையசொல்வார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய தேவதந்துபியின் கோஷ்டம் அஷ்டதிகார்தங்களினும்
மேலோங்கி எதிர்முழக்கங்காட்டி நிலவுலகத்துள்ளார் செவிகளிலுங்கேட்க, ஆகாய
மார்க்கமாகச் சிவகணத்தவர்கள் பொன்மயமான விமானங்கொண்டெவந்திறக்கிச் சமீ
பித்துவின்றார்கள். அக்கணத்தவர்கள் விசாரத்தகளைப்பார்த்துத் துதித்துக் கரங்களைச்
சிரமேற்குப்பி இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள். எ - று. (ககஎ)

பத்தியும்பயமும்பத்திவயிரமுமுகத்துன்னை
யொத்துளிறறைநாளுமொருவரைக்கண்டிலேமயா
முத்திவித்தாகநின்றநந்திசொன்மொழியால்வந்தே
மத்தரிமானந்தாங்கக்கைலைவந்தடைதியென்றார்.

(இ - ள்.) சிவகைங்கரியத்திற்கான பயபத்தியும் பத்திமையின் வைராக்கியமும்
இந்நிலவுலகத்திலே உம்மைப்போல வாய்த்துள்ளவர்கள் ஒருவரையும் நாங்கள் இன்
றையவரையிற் பார்த்ததில்லை, முத்தியின்பம் வினைவந்தகோர் வித்துப்போன்றவரா
கிய நந்தியெம்பெருமான் கூறியகட்டளையால் இங்குவந்தோம், ஆதலால்தலைவரே! தே
வரீர் அடியெங்கள் விமானம்சுமக்கும்படி திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளவேண்டுமென்ப
பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று.

முத்தியின்பம் பாலிப்பதாகிய சாத்திரவுணர்ச்சிக்கு முதற்குரவர் நந்தியெம்பெ
ருமானாகவின், “முத்திவித்தாகநின்றநந்தி,” என்றார். (ககஅ)

தாங்குறுமானத்தேறித்தன் னுயிர்க்கிலைகளோடு
மோங்கினனும்பர்ச்சென்றானிந்திரனுவந்துவாழ்த்தத்
தேங்குரீர்ப்பவளவேணியெம்பிரான் நிருமுன்சென்றான்
பூங்கழவிமையோரேத்தக்கைலைபுக்கிருந்தானன்றே.

(இ - ள்.) சிவகணங்களாற் சுமக்கப்பட்ட தேவவிமானத்திலுர்ந்து, தம்மு
டைய உயிர்போன்ற உறவினருடனே மேலோங்கித் தேவலோகத்தையடைந்து, அவ்
விடத்துள்ள இந்திரன் மனங்களித்துத்துதிக்க, தேக்கெடுக்கின்ற கங்கைநீரையணி
ந்த சடைமுடியையுடைய எமதுசிவபெருமான் திருச்சந்திதானத்தின் முன்சேர்ந்து,
அவ்விடத்துள்ள தேவர்களெல்லாம் தமது அழகிய திருவடிகளைத்துதிக்கும்படி திருக்
கைலையைடைந்து வீற்றிருந்தனர். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். (ககக)

தேவனுக்களித்தநன்னீர்ச்செந்நெலங்கழனிச்செய்வேட்
டாவிமயமையோன்மைத்தரிருவரோடலங்குசெந்தி
மேவியநிரயம்புக்கானீங்கிவன்விரும்பிச்சென்ற
கோவியன்மகதர்கோனுமக்கொடுநிரயம்புக்கான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம், கூகூரு

(இ - ள்.) சிவபிரானுக்குத் தத்தஞ்செய்துகொடுத்த நல்ல நீர்வளப்பமுடைத் தாய்ச் செந்நெல்விளையத்தக்க மருதநிலத்திலுள்ள வயலைவிரும்பிய சவிதாவென்னும் வேதியன் தனதுபுத்திரர்கள் இருவருடனே, சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் கடுத்தி நிரம்பியுள்ள நரகத்திற்சேர்ந்தான், இம்மறையவன் அபேட்சித்துச் சேர்ந்திருந்த அரசுத் தன்மையமைந்த மகதநாட்டரசனும் அந்தக் கொரேநரகத்திற்சேர்ந்தான்.

கழனி - மருதநிலம். செய் - வயல். வேட்டாவிய - ஒருசொன்னீர்மைத்து. வேட்டு அவாவிய எனப்பாலதாகலின். (கஉ௦)

இப்பெருங்காதைகேட்டுமீர்ஞ்சடைமுனிவீரெந்தை
செப்பருஞ்சிவத்துரோகஞ்செய்வரோசெய்தாரென்னி
லொப்பரும்பத்தர்வாழுமூரகம்புகுதலாகா
வெப்பருநிரயத்தாழ்வர்மீட்கலாநெறியுமுண்டோ.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த சடையையுடைய முனிவர்களே! இப்பெரிய சரிதையைக் கேட்ட பின்னும் எமது பெருமானுக்குப்பரிவதாகிய சொல்லவேலாத சிவத்துரோகத்தைப் புரிவார்களோ? அதன்பிறகும் செய்தார்களாகில் நிகரற்றவர்களாகிய அன்பினர்கள் வாழ்கின்ற முத்திரக்கரத்திற் சேரவேலாது, அதிவெப்பமுடைய நரகத்திலழுந்துவார்கள், அவர்களை அந்நரகத்தினின்றும் ஈடேற்றத்தக்க மார்க்கமும் ஒன்றுண்டோ?, எ - று. (கஉ௧)

கலிவிரந்தம்.

இக்கதைமுற்றுமிசைத்தனமீச
னக்கினிமேனிகுளிர்ப்புறவமிர்தந்
தொக்கபசுக்கவர்ஜிமைசுமந்தோர்
புக்கதுயர்க்கொழிப்பதுபுகல்வாம்.

(இ - ள்.) இச்சரிதையை முழுவதும் உரைத்தோம், சிவபெருமானுடைய தழல்போலும் திருமேனிகுளிரும்படி பாலேத்தருவதாகிய பசுவைக்களவுசெய்த பாவத்தைப்பெற்றவர்கள், நேர்ந்த துயரங்கொண்டலைவதைக் கூறுவோம். எ - று.

சிவபெருமான் திருமேனி தழல்போன்றதென்பதை, “முந்தியமுதனடுவியுதியுமானும்புவருமறிகிலர்யாவர்மற்றறிவார் - பந்தனைவிரலியுநீயுநின்னடியார்பழங்குடி ரொறுமெழுந்தருளியபரணே - செந்தழல்புரைதிருமேனியுங்காட்டித்திருப்பெருந்துறையுறையேயிலுங்காட்டி - யந்தணனாவதுங்காட்டிவந்தாண்டாயாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. (கஉ௨)

பாண்டவனென்றொருபார்த்திவனன்னோற்
காண்டகைமைந்தாருந்திறலைவர்
காண்டகைமுன்னவனன்புகனிந்தே
முண்டெழுசிந்தையன்வெந்திறன்மொய்ம்பன்.

(இ - ள்.) பாண்டவனென்னும் ஓரசசினுந்தான், அவ்வரசனுக்கு ஆண்மைத் தன்மையுள்ளவர்களும் அருமையான வல்லபமுள்ளவர்களுமான ஐந்துபுத்திரர்களிருந்தார்கள். அவருள்ளே காட்சிக்கினியவனாகிய மூத்தவன், காரூணியம்மிகுத்து மேம்பட்டோங்கிய மனமுள்ளவன் புஜபலபராக்கிரமமுள்ளவன். எ - று. (கஉ௩)

கருணை முழங்குபெருங்கடலன்னுன்
தருமநிரப்பியசாலையெனிகர்ப்பா
னெருவனுயிர்ப்பொறையாருயிரொப்பா
னருமகரக்கடல்வையமளிப்பான்.

(இ - ள்.) கிருபைவிசேடித்த பெருஞ்சாகரம்போன்ற அம்மூத்தவன், தருமங்
களனைத்தையும் நிரப்பியுள்ள ஓர்சாலையையொத்தவன், ஆன்மாக்கள்தோறும் வீற்றிரு
க்கும் பரமான்மாவாகும் பரமனைப்போன்றவன், அருமையான மகரமீன்கள்வாழும்
கடலாற்குழந்த பூலோகத்தையாள்பவன். எ - று. (கஉ௪)

தருமனெனும்பெயர்தந்துயிரன்னு
ரொருவறுதம்பியர்நால்வரொடும்பேரய்த்
துருவுசினத்துரியோதனைச்செற்
நிருசிலமுற்றுமெதிர்த்துறவாழ்வான்.

(இ - ள்.) தருமனென்னும் பெயருடையவனும், தன்னுயிர்போன்று பிரிதற்க
ரிய சகோதரர்கள் நால்வரொடுஞ்சென்று, மேம்பட்டகோபமுடையவனாகிய தூரியோ
தனைக்கொன்று, பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளார் அனைவரும் எதிர்வந்துவணங்கும்ப
டி வாழ்கின்றவன். எ - று. (கஉ௫)

நீடவிரித்தநெடுங்குடைநீழ
லாடரவுச்சியகன்புவிபன்னு
ளோடநடத்தியுடம்பொழும்ப
ரோடவிழ்தாமனெதிர்த்துடுமெல்வை,

(இ - ள்.) மிக விரிவாயுள்ள பெரிய வெண்கொற்றக்குடை நீழலிலேயிருந்து
ஆகிசேஷன் தனதுமுடியிலே தாங்கியுள்ள இடமகன்றவுலகத்தில் பலகாலம் தனது
செங்கோல் செல்லும்படிசெலுத்தி, இதழ்கள்விரிந்த மலர்மாலையணிந்ததருமன், அச்
சரீரத்துடனே சொர்க்கத்திற்குப் போகுந்தருணத்தில். எ - று. (கஉ௬)

தென்றிசையாளிதிரண்டதுணைத்தோட்
குன்றனசித்திரகுத்தனெடும்போய்த்
தன்றனிமைந்தனெனத்தகுதருமற்
கன்றெதிர்சென்றிவையன்பினுரைப்பான்.

(இ - ள்.) தென்றிசையாசாள்கின்ற யமன், திரட்சியமைந்த மலைபோலும்
இரண்டு புயங்கலையுடைய சித்திரகுத்தனுடன்சென்று, தனதுஒப்பற்ற புத்திரனென்
று சொல்லப்பட்டதருமனுக்கு, அப்போது எதிர்கொண்டு அன்புடனே இவ்வாறுகூறு
கின்றனன். எ - று.

திரண்ட குன்றன துணைத்தோள் எனமாற்றுக.

(கஉ௭)

சத்தியமன்றியசத்தியமறியீர்
பத்திரெடும்பணபந்திரெடும்பா
ருய்த்தொருகவிகைநிழற்றியுவந்தீர்
முத்தலேவோருமுலப்பமுயன்றீர்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். ௬௯௭

(இ - ன்.) நீரோ சத்தியவார்த்தையெல்லது அசத்தியவார்த்தை யறியமாட்
மர், பத்தியுடனே நீண்ட பணுமுடிகளின் வரிசையிலே ஆகிசேடஹ் சுமக்கப்படும்
பெரியநிலவுலகத்திற் செங்கோல்செலுத்தி, ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடை நிழல்தரச்
செய்துகளித்தீர், திரிமூர்த்திகளும் களிக்கும்படி முயற்சித்தீர். ஏ - று. (௧௨௮)

பாரதமுற்றியசேனைபடுப்பான்
கார்முகில்வண்ணனுரைப்பழகண்ணுற்
ரோர்வறநின்றதுரோணனுடன்பைந்
தார்புணையசுவத்தாமனிந்தான்.

(இ - ன்.) பாரதம்நடத்தியபோது சைனியங்கள்முழுமையும் அழிக்கும்பொருட்
டு, கருநிறங்கொண்ட மேகவண்ணராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியின் வார்த்தைப்படி,
யுத்தத்தைப்பார்த்து உணர்ச்சியற்று நின்றுகொண்டிருந்த துரோணசாரியருடனே,
பசியமலர்மாலையணிந்த அசுவத்தாமன் இறந்தனன். ஏ - று. (௧௨௯)

என்னவுரைத்திடுபொய்ம்மைதுடைப்பான்
பின்னரெடுத்தொருபேரினிசைக்குந்
கன்னமதக்கரியென்றுகழன்றீ
ரன்னதொர்பொய்ம்மையடைந்ததுநம்மை.

(இ - ன்.) என்றுகூறிய பொய்யை நிவாரணிக்கும்பொருட்டு, அதன்பின்பு
ஒரேபெயரின் சம்பந்தமுடையதான கன்னமதமுடைய யானையென்றுவிரித்துக்கூறி
னீர், அவ்விதமாகிய ஓர் பொய்வார்த்தையால் வந்தபாவம் உம்மைச்சேர்ந்தது. ஏ-று.

அசுவத்தாமன் இறவாதிருக்க, அப்பெயர்கொண்ட ஓர்யானைஇறந்ததை ஏதுவா
கக்கொண்டு, “அசுவத்தாமாஅதாருஞ்சரம்.” என்னும் ஓர் பொய்வார்த்தைகூறிய
தால், “ஒருபேரினிசைக்குங்கன்மமதக்கரியென்றுகழன்றீர்.” என்றனர். (௧௩௦)

ஓதியபொய்ம்மையினுவியொழிந்து
காதுகளத்தினநேகர்கழிந்தா
ரீதொழியத்தகுமென்னகரண்மிப்
போதுதிரென்றுபுகன்றிடுமெல்லே.

(இ - ன்.) நீர் கூறிய அப்பொய்வார்த்தை யொன்றினாலே, கோபம்மூளத்தக்க
போர்க்களத்திலே அநேகரிந்தார்கள். இப்பாவம் நிவாரணமாகத்தக்கதாக, எனது
யமபுரத்திற்குவந்து போகக்கடவீர் என்று கூறுந்தருணத்தில். ஏ - று. (௧௩௧)

தந்தையுரைத்தவுளங்கொடுதருமர்
புந்திமகிழ்ந்தொருதென்றிசைபுக்கா
ரந்தநிலத்தனலாச்சியமென்னும்
வெந்தழனிரயம்விழித்தெதிர்கண்டார்.

(இ - ன்.) தருமர் தமதுபிதாவாகிய யமன்கூறியவார்த்தைகளை அங்கேகரித்து ம
னங்களித்து ஒப்பற்ற யமபுரத்திற்குச்சென்றார். அப்புரத்திலே அனலாச்சியமென்
னும் பெருடைய அக்கினிமயமான கொடியநரகத்தைத் தம்மெதிரிலே கண்விழித்துப்
பார்த்தார். ஏ - று. (௧௩௨)

அந்நிரயத்தினருந்துயரெய்தா
வின்னலுழக்குமிவற்குளதீமை
யென்னிவன்யாவனெனத்திகழ்தென்பான்
மன்னவனைக்கைவணங்கிமொழிந்தார்.

(இ - ள்.) அந்த நரகத்திலே கொடுந்துயரடைந்து வருந்திக்கொண்டிருக்கின்ற இவனுக்கு நேர்ந்துள்ளபாவமென்ன? இவன்யார்? என்று விளக்கமுற்ற யமனைக் கை கூப்பித்தொழுது வினவினர். எ - று. (கருந)

மைந்தனுரைத்தமனக்கொடுமறவி
யிந்தவிவன்சிவபாதகனிவனால்
வந்தசிவத்துரோகம்புகல்வாமென்
றுந்துசினங்கொடுரைக்குவதானான்.

(இ - ள்.) தனது புத்திரானாகிய தருமர்கூறியதை யமன் மனத்திலெண்ணி, இந்த நரகத்திலிருக்கின்ற இவன் சிவத்துரோகியாகும், இவனால்நேர்ந்த சிவத்துரோகத்தைக் கூறுகின்றோமென்று, மேற்கொண்ட கோபத்துடன் சொல்லாயினன்.

பாவிகள்புரிந்த சிவத்தரோகத்தைக் கூறும்போதெல்லாம் மனங்கொதித்துச் சினமுண்டா தலியல்பாகலின், “உந்துசினங்கொடு.” என்றார். (கருச)

கலிநிலைத்துறை.

கோமினீணதிபுடைபடுஞ்சரமென்னு
நாடதிற்படுவகதையென்றொருதிருநகர
மூடதிற்பெருநான்மறைக்குலத்துளோனெருவ
னீநூனெறியறத்தொடுமொருதனிநின்றான்.

(இ - ள்.) கரையையுடைய நீண்டநதியாற் புடைசூழப்பட்ட குஞ்சரமென்னும் ஓர் நாட்டில் விளங்குகின்ற வசதையென்னும் அழகியநகரம் ஒன்றுண்டு, அந்நகரத்தினுள்ளே பெருமையமைந்த நான்கு வேதங்கட்குரிய வேதியர்குலத்திற் பிறந்த வனெருவன், மேம்பாடமைந்த சிவாகமங்களின் மார்க்கமாகிய சிவபுண்ணியத்துடன் ஒப்பற்றவனாக வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (கருந)

வேதகோத்திரத்துதித்துளவிப்பிரமணியென்
றோதுநீதியனியற்கையையிந்திரனுணர்ந்தான்
போதன்மேயிவற்றழிஇக்கொடுவிண்ணகம்புகுவா
னாதவன்புரையாரமொன்றவன்களத்தணிந்தான்.

(இ - ள்.) பிராமணகுலத்திலே பிறந்துள்ள விப்பிரமணியென்றுயாவருங்கூறுகின்ற அவ்வேதியன் ஒழுகுகின்ற நீதிமார்க்கத்தின் தன்மையை இந்திரனுணர்ந்து, நிலவுலகத்திற்குப் போந்து இவனைக்கண்டு தழுவிக்கொண்டு, தேவலோகத்திற்கழைத்துப்போய், சூரியனையொத்த ஓர்மாலையை அவன்கழுத்திற்றரித்தான். எ - று.

இகலோகத்திருந்திவனியற்றிவந்த நீதிமார்க்கமன்றோ பரலோகத்திருந்தஇந்திரனையும் வரவழைத்தது. ஆகலின் நீதிமார்க்கமுள்ளார்க்குத் தேவரிணையாகாரென்பதையுய்த்துணர்க. (கருசு)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். சுசுசு

ஆரமொன்றளித்தருமறையவன்றனைநோக்கிப்
பேரொளிப்புனையாரமீதவிரொளிபிறங்கச்
சோர்ப்சும்பொனாயிரமொருவைகலிற்கரக்கும்
பாரகத்ததுகொண்டுநீபேரமம்பரிப்பாய்.

(இ - ன்.) அத்தகைய மாலையொன்றைக்கொடுத்து, அருமையான வேதத்திற்
சூரிய அவ்வேதியனைப்பார்த்து, மிக்க பிரகாசமுடைத்தாகிய இம்மாலையானது,
விளக்கமுற்ற காந்தவீசும்படி ஆயிரம்பசும்பொற்காசை ஒர்நினைத்திற்கொடுக்கும்,
நிலவுலகத்திலே அப்பொன்னைக்கொண்டு நீ விசேடித்த தருமங்களைப்பூரிவாயாக.
எ - று.

பொன்னன்றது ஈண்டுபொற்காசையெனக்கொள்க.

(க௭௭)

என்றுபோக்கினனிந்திரன்வேதியனெய்தி
யன்றுநாண்முதல்வைகலொன்றாயிரம்பசும்பொன்
றுன்றுபேரொளிப்புனைகலன்கரந்திடப்பெற்று
னின்றுபுண்ணியமெவற்றையும்புரிந்தனெனெடுநாள்.

(இ - ன்.) என்று கூறி இந்திரன் அனுப்பிவிட்டான், விப்பிரமணி பென்னும்
அவ்வேதியன் நிலவுலகத்தடைந்து, அன்றையத்தினமுதல் நாளொன்றுக்கு ஆயிரம்
பசும்பொற்காசுகளை, மிக்கபிரகாசமுடைத்தாகிய அம்மலை கொடுத்துவரப்பெற்
றுக்கொண்டு, நிலவுலகத்தில் நெடுநாளிருந்து புண்ணியங்க ளனைத்தையும் புரிந்
தான். எ - று.

(க௭௮)

பரக்கும்வெண்டிரைபடுகடனெடுநிலப்பரப்பிற்
சுரக்குமாவினமந்தணர்க்களவறத்தொருத்தா
னிரக்குமாத்தொறுவவற்றிடைநிலாக்கொழுந்திழி
கரக்கும்வாரசடையவன்பசுவொன்றுபோய்க்கலப்ப.

(இ - ன்.) பரவியிருக்கின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட
பெரிய நிலவுலகத்திலே, விசேடித்த பசுக்கூட்டங்களை மறையவர்கட்கு அளவில்லா
மல் தானங்கொடுத்தான், பசுக்கள் வரிசையாகக்கட்டியிருக்கும் தோழங்களுள் ஒன்
றில், மூன்றாம்பிறையும் கொன்றைமாலையும்மறைந்திருக்கும் நீண்டசடையையுடைய
சிவபிரான் பசுவொன்று சென்று கலந்திருக்க. எ - று.

(க௭௯)

எடுத்தநீரொடுமறையவர்க்குதவுமானினத்தோ
டடுத்தணிந்தசூலாவையுமாங்கவர்க்களித்தான்
கடுக்களத்தனலயம்பரிக்குநரதுகண்டார்
திடுக்கமெய்தினரோடினரப்பசுச்செறுத்தார்.

(இ - ன்.) கையிலெடுத்துக்கொண்ட தாரைநீருடனே வேதியர்கட்குத் தானம்
புரிகின்ற பசுக்கூட்டத்தோடும் சேர்ந்திருந்த சூலக்குறிபோட்டுள்ள அப்பசுவையும்
அவர்கட்குத் தானமாகக்கொடுத்தான், நீலகண்டராகிய சிவபிரான் ஆலயத்தைப் பரி
பாலிப்பவர்கள் அதைப்பார்த்து நடுக்கமுற்றவர்களாயோடி அப்பசுவைத் தடுத்தார்கள்.
எ - று.

செறுத்தல் ஈண்டு தடுத்தல்.

(க௮௦)

செறுத்தகாலையிலப்பசுவேற்றவன்றிரும்பி
வெறுத்தசின்றையின் விப்பிரமணிதித்துரைப்பக்
கறுத்தசின்றையன்வெகுண்டனன்பாதகங்கருதான்
மறுக்களத்தனதாலயத்தவர்க்கினுவலிப்பான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுதடுத்தபோது அப்பசுவைத்தானமேற்றவன் மீண்விவந்து
மனவெறுப்புடனே விப்பிரமணி என்பவனிடத்திற்கு, கரேசித்தமுடையவனுய்க்
கோபித்துச் சிவாபராதத்தை யெண்ணுமல், மணிகண்டப்பெருமான் திருவாலயப்பரி
பாலகருக்கு இவ்வாறுகூறுகின்றனன் எ - று. (கசக)

வைகலாயிரம்பசும்பொனெம்பாற்றரவழங்கிச்
செய்கலன்புரிந்தளித்தனன்புரந்தான்சிவனுக்
கெய்துமென்னுழையோர்பசுத்தந்துறிவிழிபோ
வெய்துரைத்தனிரழிவழக்கெனுச்சொலிவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) இந்திரனே தினந்தோறும் ஆயிரம்பொற்காசுகள் எனக்குக் கொடுக்
கத்தக்க மாலையை விருப்பத்துடன் கொடுத்துப்பரிபாலித்தனன், சிவபெருமானுக்கு
என்னிடத்தடைந்த ஒர்பசுவைக்கொடுத்தால் தாழ்ச்சியோ? வீண்வழக்கை விருதா
விற்குறினீர்களுென்று சொல்லியனுப்பிவிட்டான். எ - று.

இந்திரனே தினந்தோறும் ஆயிரம்பொற்காசுதவும் மாலையைக்கொடுத்திருக்கச்
சிவபிரான் தரத்திற்குத்தக்கபடி எனக்கெவ்வளவு கொடுக்கவேண்டியிருக்கின்றன.
அவ்வளவில் இப்பசுவொன்றெனக்குக் கொடுத்தாற்குறையவொ எனக்கூறின நென்ற
படி. எனவே தன்னை அனைவரும்மதித்துப் பரிசளிக்கவேண்டுமென்னும் தற்போதங்
கொண்டிருந்தமைகாண்க. (கசஉ)

ஐயனாலயம்பரிக்குநரசவைபுகுந்தார்
மைவருங்களத்தார்வசந்தேச்சுரர்க்குளதார்
தெய்வமாப்பசுப்பிடித்தொருமறையவன்செங்கைப்
பெய்யுரீரொடுங்கொடுத்தனன்விப்பிரமணியே.

(இ - ள்.) சிவபிரான் திருவாலயப்பரிபாலகர்கள் இராஜசபையிற்சேர்ந்து, நீல
கண்டராகிய வசந்தேச்சுருடைய தெய்வீகமுள்ள சிறந்தபசுவை, விப்பிரமணியென்
பவன்பிடித்து ஓர்வேதியன்கையில் தாரைநீருடனே தானம்பண்ணிவிட்டான். எ - று.

என்னுமவ்வுரைகேட்டலுங்கேட்டிலான் போல
மன்னனென்றுமுற்றுரைத்திலன்புரோகிதமறையோ
னன்னகாலையிலரசனுக்கடுத்தடுத்துரைத்தான்
மின்னுவேணியனாலயச்சுரபிமீட்டளிப்பான்.

(இ - ள்.) என்ற அவ்வார்த்தையைக்கேட்டும் கேட்காதவனைப்போல அரசன்
ஒன்றுக்கூறாதிருந்தான், அத்தருணத்திலே அங்கிருந்த புரோகிதவேதியன், பிரகாசிக்
கின்றசடைமுடியுடைய சிவபிரான் திருவாலயப்பசுவை வாங்கிக்கொடுக்கும்படி மன்
னவனுக்கு அநேகமுறைகூறினான். எ - று. (கசச)

இருக்களந்தறிபுரோகிதமறையவனிசைத்த
கருத்திலொன்றுமுற்றுணர்ந்திலன்கனைகழல்வேந்த

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௪௦௧

னுருத்தெழுந்தனன்சிவத்துரோகத்தனாயொருங்கே
முருக்கியாருயிர்முடித்துநான்மறைமொழிந்த.

(இ - ள்.) வேதங்களை முழுதுணர்ந்த புரோகிதவேதியன் கூறியநீதிகளில் ஒன்றையும், ஒலிக்கும் வீரக்கழலணிந்த அரசன் அறியாதவனாயிருந்தனன். அப்போது அப்புரோகிதன் கோபித்தெழுந்து, சிவத்துரோகிகளை முழுவதமிழித் துயிர்போக்கும்படி நான்குவேதங்களுங் கூறுகின்றன. எ - று. (௧௪௫)

ஆதலாலிவற்கோறியென்றிசைத்தனனரசு
னோதுநான்மறையமைச்சனைநோக்கினும்பர்த்
தாதுலாவருங்கற்பகவாசவன்றனக்கென்
மேதிலாரமொன்றளித்தவன்றழிஇக்கொளவிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆதலால் இவனைக்கொல்வாயாக எனக்கூறினன். அப்போது அரசன் நான்குவேதங்களை யோதுகின்ற மந்திரியாகிப் புரோகிதனைப்பார்த்து, தேவலோகத்திலுள்ளதும் மகரந்தங்கள் சிரம்பியுள்ளதுமான கற்பகமலர்மாலையணிந்த இந்திரன் தனக்கென்றுயர்ந்த ஓர்மாலையைக்கொடுத்து அவனைதழுவிக்கொள்ளவும் பேறு பெற்றிருக்கின்றான். எ - று. (௧௪௬)

அச்சிறப்புடையந்தனனாருயிரவன்பான்
மெய்ச்சிறப்பறவிளித்துமேல்வினைவநியாதோ
கொச்சைமக்களினுரைத்தனைவருவனகுணியா
விச்சைகற்றுணர்ந்தளந்தறியுணர்வெலாம்விடுத்தாய்.

(இ - ள்.) அவ்வளவு சிறப்புடைய வேதியனுயிரை, அவன் சரீரத்தின்பெருமைநீங்கும்படி போக்குவோமாகில் என்னவினையுமோ! வேதங்களையோதியுணர்ந்தள்ள அறிவனைத்தையும் போக்கினவனாய், வருவனவற்றைக்கவனியாமல் மூடமனிதர்களேப்போலக்கூறினான். எ - று.

கொச்சைமக்கள் - மூடமக்கள். இதனை, “அச்சமுள்ளடக்கியறிவகத்தில்லாக் - கொச்சைமக்களைப்பெறுதலினக்குடி - யெச்சமற்றேமாந்திருக்கைநன்றே.” என்னும் அதிவீரராமபாண்டியர்வரக்கானுந்தெளிக், விச்சை - வித்தை. எனவே ஈண்டு வேதங்களைப்படுத்துத்து. (௧௪௭)

என்றிழித்தனனிவனுரையாவையும்வினவித்
தொன்றுதொட்டரனடிமைபூண்டொழுகியதுயோ
னின்றிவன்றிறத்திருப்பினுந்தீண்டினுமெரிவாய்
தென்றிசைப்படுகிரயமுற்றிழிவதுதிண்ணம்.

(இ - ள்.) என்று அரசன் இகழ்ந்துகூறினான். இவன்கூறியவார்த்தைகளைனத்தையும், பரம்பரையாகச் சிவபிரான் திருவடித்தொண்டியற்றிவந்த பரிசுத்தனாகிய அப்புரோகிதன்கேட்டு, இப்போது இவனிடத்திருந்தாலும் பரிசித்தாலும் யமபுரத்தினுள்ள எரிவாய்நரகத்தில் விழுவது நிச்சயம். எ - று. (௧௪௮)

பூதவேண்டியுமுருத்திரமாமணிபுனைந்து
மாதியஞ்செழுத்துணர்ந்துமுற்றருந்தவம்யாவுஞ்

சேதியாவருஞ்சிவத்துரோகத்தினைத்தெரியா

னேதிலானிவன்றன்மைநன்றலவெனவிகழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீர் றணிந்துகொண்டிருந்தும், சிறந்த உருத்திராக்க மணியைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தும், முதன்மையான திருவைந்தெழுத்தைச் செபித்துக்கொண்டிருந்தும், முடித்துள்ள அருமையான தவங்களினைத்தையுங் செடுக்கத் தக்கதாகிய சிவத்துரோகத்தை யறியாதிருக்கின்றான். இவனியல்பு சிறந்ததல்ல, ஆதலால் இவன் நமக்குப்பகைவனையாவானென்று அவமதித்தான். எ - று.

எவ்வகை மந்திரங்கட்கும் திருவைந்தெழுத்தே முதன்மையுடையதாகலின், “ஐதியஞ்செழுத்து.” என்றார். இதனை, “மனிதரிலுயர்ந்தோராதிமறையவர்தேவர்தம் மிற்பனிதருகிங்கள்வேணிப்பகவனையுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க் - கினிதருள்விரதந்தம் முளதிகமாயிந்துவாரம் - புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம்.” என்றும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தானுந் தெனிக. (கசக)

நோக்கினுன்றனினொறில்பரியரசனைத்தெளிநீர்
தேக்குசெஞ்சடையவற்கடாச்சிவத்துரோகங்க
ளாக்குவாரதற்கியைசுவாரன்னவர்த்தொடினும்
வாக்கினுலுரைத்திடினும்வந்தடுக்குமாநிரயம்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற வேகமுடைய குதிரையைப்படைத்த அவ்வரசனை மீண்டும் பார்த்து, தெளிந்த கங்கைநீரானது தேக்கெடுக்கும் சிவந்தசடையையுடைய சிவ பிரானுக்குப் புரியத்தகாத சிவத்துரோகங்களைப் புரிபவர்களும், அதற்கிணங்கியிருப்பவர்களாகிய அவர்களைப் பரிசிக்கினும் அவர்கள்பெயரை வாயாற்கூறினும் கொடிய நரகவேதனை நேரும். எ - று. (கரு௦)

என்றுரைத்தனனெழுந்தனனிடையிடையகானஞ்
சென்றுபுக்கனன்புரோகிதன்செஞ்சடைப்பவளக்
குன்றமன்னவன்கோயிலார்கோவியலுணராப்
புன்றொழிப்புலேவேந்தனென்றனைவரும்போனார்.

(இ - ள்.) என்றுகூறிப் புரோகிதன்புறப்பட்டு நெருங்கிய காட்டினிடத்தடைந் திருந்தான் சிவந்தசடையையுடைய பவளமலைபோலும் சிவபிரான் திருவாலயப்பரி பாலகர்கள் அனைவரும், பசுவின் தன்மையறியாத அற்பத்தொழிலையுடையஇழிந்தஅரசனெனக் கருதிச்சென்றார்கள். எ - று.

பொதுவாக வேறொருவர் சொத்தையெடுத்து மற்றொருவன் தானஞ்செய்வதே அரசுநீதிக்கடாதகாரியமாயிருக்க, சிவபிரான் பசுவை யெடுத்து ஒருவனுக்குத்தானஞ் செய்தானெனக் கேட்டமாதிரத்தில் அவனைக் கடுந்தண்டனை புரிந்து அப்பசுவைமீட்டுச் சிவபிரா னுலயத்திற் கனுப்பாமையால், “கோவியலுணராப் புன்றொழிப்புலேவேந்தன்.” என்றார். (கருக)

மின்னலங்கொளியேற்படையேந்தனுநெடுங்கான்
மன்னுமாமறைப்புரோகிதன்றன்னுழைவருவான்
சொன்னதூதரைவிடுத்தலுமன்னவன்சுரியாத்
துன்னருங்கடுங்கானகத்திருந்துநாடொலேத்தான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். ௭௦௩

(இ - ள்.) மின்னுக் கொடிபோல் அசைகின்ற ஒளியையுடைய வேலாயுதமேம் திய அரசனும், பெரிய காட்டில் வசித்திருக்கும் சிறந்த வேதங்கனையுணர்ந்த புரோகிதன் தன்னிடத்திற்கு வரும்படி கூறித் தூதுவர்கனையனுப்பவும், அப்புரோகிதன்கொ பித்துக்கொண்டு, யாவரும் நெருங்குதற்கரிதான அக்கொடிய காட்டிலேயேயிருந்து நாள் கழித்தான். ௭ - று. (கருஉ)

கள்ளிகாய்வெடித்தெழுதருஞ்சில்லொலிகலிக்கு
முள்ளுடைக்கொடுங்கானகத்திருத்தலுமுனைநா
ளுள்ள செம்பொன்றொழிதரவறுமையினுழந்தான்
வெள்ளைவாரணனுங்கதுவுணர்ந்தனன்விரைவான்.

(இ - ள்.) கள்ளிச்செடிகள்காய்ந்து வெடித்தலாலுண்டாகும் சிற்றொலியொலிக் கின்ற, முட்கணிறைந்த கடுங்காட்டிலே வசித்துக் கொண்டிருக்க, முள்ளுளில் தன் னிடத்துள்ள திரவியங்கள் செலவாய்விடுதலும் தரித்திரத்தால் வருந்தினன். வெள்ளை யானையையுடைய இந்திரன் உடனே அதனையறிந்தான். ௭ - று.

கள்ளிச்செடிகள் நீர் வேண்டாது எக்காலமும் தழைத்திருக்கு மியல்புடையன வாகவும், அத்தகைய செடிகளும் காய்ந்து வெடிக்கத்தக்க வெப்பமுடைய பாலேவ னம் என்றுணர்ந்துவான், “கள்ளிகாய்வெடித்தெழுதருஞ்சில்லொலிகலிக்கு - முள் ளுடைக்கொடுங்கானகம்.” என்றனர். பாலேவனம் இத்தன்மை யுடையதென்பதை, “பொன்போலுங்கள்ளிப்பொறிபறக்குங்கானலிலே - யென்பேதைசெல்லற்கியைத்தன ளே - மின்போலு - மானவேன்முட்டைக்குமாறாயதெவ்வாப்போல் - கானவேன்முட் டைக்குங்காடு.” என்னும் பொய்யாமொழிப்புலவர் புனிதவாக்கானுமுணர்க. (கருஉ)

நர்ஞ்சடைப்பரனெம்பிராங்கினியனின்றுழக்குங்
கூர்ந்தநல்கூரவென்றெழுந்தவ்வனங்குறுகி
நேர்ந்துதெய்வமாச்சுரபிதந்தகன்றனனியை
வோர்ந்தயாவையும்புரோகிதற்குதவெனவுரைத்து.

(இ - ள்.) குளிர்ந்தசடையையுடைய பரமனாகிய எமதுபெருமானுக்கு மெய்ய ன்பின்ன, விசேடித்த வறுமையில் இப்போது வருந்துகின்றானென்று புறப்பட்டு அக் காட்டையடைந்து அவரைக்கண்டு, தெய்வீகமுள்ள சிறந்த காமதேனுவுக்கு இப்பு ரோகிதர் நினைத்து வேண்டிய வனைத்தையும் கொடுத்துவருவாயென்று கட்டளையிட் டு, அதை அவர்க்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டான். ௭ - று. (கருசு)

சுரபியன்னவற்கிந்திரனளித்த துந்தொலையாப்
பரவுநல்வளமாங்கதுபயப்பதும்பகர்ந்தா
ரரசர்கோமகனளவறுசேனைகொண்டகன்று
புரகிதற்கொணர்ந்திருத்துவானெடுநெறிபுகுந்தான்.

(இ - ள்.) அப்புரோகிதனுக்கு இந்திரன் காமதேனுவைக் கொடுத்ததும், அழி யாமல் விர்த்தியாகின்ற சிறந்தசெல்வங்களை அக்காமதேனு கொடுத்துக்கொண்டுவ ருவதும் அரசனுக்குச்சொன்னார்கள். அதுகேட்ட அவ்வரசன் அப்புரோகிதரை அழைத்துவந்து தன்சமூகத்தில் வைத்துக்கொள்ளும்படி, அளவற்ற சைனியங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு ஆரண்மனையைவிட்டு நீங்கி நெடுநூர்மவந்தான். ௭ - று. (கருரு)

புகுந்தமன்னவன்கனப்பெருஞ்சேனையுட்புடைவீழ்
பகுத்துபாய்மதப்பணைமருப்பொருத்தன்மால்யானை
மிகுந்தமும்மதநிரையிழிதரத்தனிவேந்தன்
றொகுந்திரப்படையனைத்தையுநிலனுறத்துவைத்து.

(இ - ள்.) அவ்வாறுசென்ற அரசனுடைய மேன்மையமைந்த பெருஞ்சைனிய
ங்களுக்குள்ளே, பக்கங்களில் ஒழுகுவதாய் இரண்டு பிரிவாகப்பாய்கின்ற மதசலத்தை
யும், பருத்த தந்தங்கையுமுடைய பெரிய ஆண்யானையானது, விசேடித்த மும்மதநீர்
கள் ஒழுகும்படி, ஒப்பற்ற அவ்வரசன் கூட்டிவந்த வல்லபம்மிக்க சைனியங்களைத்
தையும் நிலத்திறள்ளிக் கால்களால் மிதித்தது. எ - று. (கருசு)

புரைபடுங்கரங்காலொடுமருப்பொடும்புகுந்தோர்
வரைதிரிந்தெனவுழக்கியமன்னவல்சேனை
தரைபடுத்தியதடுதிற்றற்றனிக்குடைவேந்தை
யரைபடுத்தியதகனிலத்தக்கடுங்கனிறு.

(இ - ள்.) துவாரமுள்ள துதிக்கையுடனும் கால்களுடனும் தந்தங்களுடனும்
ஓர் மலைவந்து திரிந்ததுபோல, அவ்வரசன் சைனியங்களை யழித்துவிட்ட அக்கொ
டிய யானையானது, பகைவர்களைக் கொல்லும் வல்லபமும் நிகரற்ற வெண்கொற்றக்
குடையுமுடைய அவ்வரசனைக் கீழேதள்ளி, பூமியிற் கால்களால் அரைத்துவிட்
டது. எ - று. (கருள)

ஒழிந்தசேனையுங்காவலர்யாவருமொருங்கே
யிழிந்தகட்புனலாறலைத்தெழவழுதிரங்கிப்
பொழிந்ததுன்பொடுமாநகர்புகுந்தனர்புலம்பி
யழிந்ததண்டமென்றெழுந்தனவழுகுரலமலை.

(இ - ள்.) மிகுதியாய்கின்ற சைனியங்களும் படைத்தலைவர்களும் ஆகிய அனை
வரும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து கண்ணீர் ஆரூயோடும்படி அழுதுவருந்தி, விசேடித்த துய
ரத்துடனே சிறந்த தங்கள் நகரத்திற்சேர்ந்தார்கள். உடனே உலகமே யழிந்துவிட்
டதென்று சொல்லும்படி அக்கித்துப் புலம்புகின்ற அழுகுரலோசை எங்கும் கோஷி
த்தன. எ - று.

அந்நகரத்துள்ளாரே அவ்வரசனுகுச் சைனியங்களாகலால், அவர்கட்குரிய
உறவினரானவரும் ஏககாலத்தில் அழத்தொடங்கினமையின், நகரமுழுமையும் அழ
குரலாய்விட்டன என்பார், “அழிந்ததண்டமென்றெழுந்தனவழுகுரலமலை.” என்
றார். அமலை - கோஷ்டம். (கருஅ)

கனைபொலன்கழலரசுபட்டிறந்தமைகாண
வினைதருந்தனிக்குமரனையிவராசிருத்தித்
துனைகடும்பரிச்சேனையர்யாவருந்தொழுதா
ரனையனவ்வரசிருந்திணிதளித்தனனவனி.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற பொற்கழலணிந்த அரசன் யானைக்காலால் மிதிபட்டிறந்
தமையைப்பார்த்து, மற்றுள்ளவர்கள் பிதாவுக்காகவும் சைனியங்கட்காகவும் வருந்தித்

சிவத்துரோகி களைய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். ௭௦௫

கொண்டிருந்த ஒப்பற்ற அரசிளங்குமாரனை அரசாட்சிசெய்யரிருமித்து, அதிவேக முள்ள குதிரைகளையுடைய சைனியங்களெல்லாம் பணிந்தார்கள். அக்குமரன் அரசாட்சிபுரிந்துகொண்டிருந்து உலகத்தை இனிமையுடனே பரிபாலித்தனன். ௭ - று.

நடந்தநாள் பலநண்ணருஞ்சின்னெறியடவி
யடைந்துபுக்குநல்லமைச்சுடையந்தணர்க்கொணர்வான்
றொடர்ந்தநால்வரைவிடுத்தலுஞ்சென்றனர்தொழுதார்
படர்ந்தகாரணமென்னெனத்தனித்தனிபகர்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலகாலங்கள் கழிந்தன. மந்திரித்தன்மையமைந்த அம்மறையவரை யாவருஞ்சேர்த்தற்கரிய சிறுவழியையுடைய காட்டையடைந்துட்புகுந்து அழைத்துவரும்படி, ஒருவர்பின்னொருவராக நான்கு தாவர்களையனுப்புதலும், அவர்கள் அவ்வாறேபோய் அவரைப்பணிந்தார்கள். அப்போது அவர் நீங்கள் வந்தகாரணம் என்னவென்று கேட்க, அந்நால்வரும் ஒருவர்பின்னொருவராகக் கூறுகின்றார்கள்.

தெளித்தவெண்குடைவேந்தனீசெல்வனத்தெதிர்த்து
விளித்தல்வேண்டினன்மேவலும்வெகுளிவேகத்தாற்
களித்தமும்மதக்களிறுசெற்றிறந்தனன்காணு
வளித்தவன்பிளோடமுதுமீண்டடைந்ததவ்வனிகம்.

(இ - ள்.) தெளிவான வெண்கொற்றக்கொடையையுடைய அரசன், நீர்சென்ற இக்காட்டிலடைந்து உம்மையழைக்கவந்தார், அவ்வாறுவந்தவுடனே மும்மதங்களைப் பொழியும் களிப்படைந்த பட்டத்துயானையானது கோபாவேசத்தாற்கொல்ல இறந்தனர், அதைப்பார்த்து அவ்வரசனிடத்துள்ள அன்பினாலே அச்சைனியங்கள் அழுது திரும்பின. ௭ - று.

வெண்மை களங்கமற்றதாகலின். “தெளித்தவெண்குடை.” என்றார். (கசுக்)

அன்னவன்றனிக் குமரனவ்வரசுகொண்டிருந்தா
னின்னைவேண்டுமன்புடைநிலைமையானான்
பின்னரெங்களைநின்னுழைவித்தனன் பெரியோ
யென்னவன்னவனுங்கவர்க்கெடுத்தெடுத்தியம்பும்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனுடைய ஒரேபேரூனபுத்திரர் அவ்வரசாட்சியை வகித்துக் கொண்டிருக்கின்றார், அவர் உம்மைவிரும்புகின்ற அன்புடைய இயல்பினராவிருக்கின்றனர், ஆதலால் பெரியவரே! அதன்பின் எங்களை உம்மிடத்திற்கனுப்பினர் என்று கூற, அம்மறையவர் அத்துதவர்களுக்கு விரித்துவிரித்துக் கூறுகின்றனர். ௭ - று.

செயற்கருந்தனிச்சிவத்துரோகஞ்செயுந்தீயோ
னயர்த்தசிந்தையன்விப்பிரமணியெனுவவனை
வயக்குவாளெறிந்துயிர்செகுத்தீர்ந்திடினவருநுங்
கயக்கருங்கடனிலந்தனைக்கைதொழத்தகுமால்.

(இ - ள்.) யாவராலும் செய்தற்கரிய மிகரற்ற சிவத்துரோகத்தைச் செய்கின்ற கொடியவனும், நன்மார்க்கத்தைமறந்த மனமுடையவனுமாகிய விப்பிரமணியென்னும் அம்மறையவனை, வெற்றிகொண்ட வாளால்வீசி யுயிர்போக்கியொழித்தால் வரு

வோம், அப்போது ஆழமுள்ளதும் கருநிறங்கொண்டதுமான கடலாழ்குழப்பட்ட நிலவுலகம் முழுவதும் தன்னைக்கைகூப்பிவணங்கவும் நேரும். எ - று. ஆல் - அசை.

சிவத்துரோகம் புரிந்த அம்மறையவனைக்கொன்றால், அதைக்கண்ட உலகினரனைவரும் இவன் சிவத்துரோகம் சகியாத பத்தசிகாமணியெனக் கைகூப்பிப்பணிவார்கள் என்றபடி. கயம் - ஈண்டு ஆழம். (௧௬௩)

ஓவில்வெண்குடைப்படுநீழலின்னுயிரோங்கு
மூவருந்தனித்திருவருள்புரிசுவர்முறையாற்
நேவார்யாவருஞ்செல்வனைத் தொழுவார்நீணிலத்துத்
தாவிவன்புடையறங்களுந்தனித்தனிதழைக்கும்.

(இ - ள்.) அல்லாமலும் அப்போது தனது வெண்கொற்றக்குடைநீழலில் நீங்காது வாழ்கின்ற ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாம் ஈடேறும், திரிமூர்த்திகளும் தம்முடைய நிகரற்றகருணையைப் பாலிப்பார்கள், அவ்வரசிளங்குமாரனைமுறைமைப்படி தேவர்களனைவரும் பணிவார்கள், நெடியநிலவுலகத்தில் அழிதலில்லாத அன்புடையதாகிய தருமங்களும் வேறுவேறுகவிர்த்திக்கும். எ - று. (௧௬௪)

விலங்கொழுக்குடைவிப்பிரமணியைவெள்ளொளிவிட்
டலங்குவாளெறிந்தாருயிரகற்றுவானறையீர்
பொலன்கழற்றனிக்குமரன்மாட்டினிதுறப்புருவேம்
வலங்கொண்மொய்ம்பினீரின்றெனில்வருகலமென்றான்.

(இ - ள்.) ஒழுக்கவீனாகிய விப்பிரமணியென்னும் வேதியனை, வெண்ணிறப் பிரதாசம் வீசியசெகின்ற வாளாயுதமெறிந்து உயிர்போக்கும்படி கூறுவீர்களாக, அப்போது பொற்குழலணிந்த நிகரற்ற அவ்வரசிளங்குமாரனிடத்திற்கு இனிமையுடன் வருவோம், வல்லபமுள்ள புயங்களையுடையவர்களே! அவ்வாறுசெய்யாவிடின் வரமாட்டோமென்றனர். எ - று. (௧௬௫)

நல்லொழுக்குடைப்புரோகிதனுரைத்தமைநவின்ருர்
மல்லொழுக்குடைவரைப்புயன்சித்திரசேனன்
புல்லொழுக்குடைவிப்பிரமணிவரப்புகன்றான்
சொல்லொழுக்குடைமறையவார்யாரையுந்தொகுத்தான்.

(இ - ள்.) அத்தூதுவர்கள் சென்று நன்மார்க்கமமைந்த புரோகிதர் கூறியவற்றைக்கூறினார்கள், மல்லயுத்தத்தில் தேர்ச்சியமைந்த மலைபோலும் புயங்களைப்படைத்த சித்திரசேனனென்னும் அவ்வரசிளங்குமரன், தன்மார்க்கமுடைய விப்பிரமணியென்னும் அவ்வேதியனைவரும்படி கட்டளையிட்டு, வேதவொழுக்கமுள்ள வேதியர்களை வரையும் கூட்டினான். எ - று.

சொல் - வேதம். எனவே இவ்வேதியன் தியொழுக்கத்தை ஏனையவேதியர்களுக்கறிவித்து, அவர்கள் முன்னிலையில் அவ்வேதியனைக்கண்டித்துத் தண்டிக்கும்படி எண்ணினனென்க. (௧௬௬)

அந்தணக்குழாமடைந்திமெரசவையரசன்
வெந்தசுந்தையன் விப்பிரமணிமுகனோக்கி

சிவத் துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். ௭௦௭

யெந்தையாக்கவர்கன்வனீசெய்வனயாவுஞ்

செந்துவாச்சுடையவாக்குவப்பன்றெனச்சீறி.

(இ - ள்.) வேதியர் கூட்டங்களெல்லாம் சேர்ந்துள்ள அவ்விராஜசபையிலிருந்த அரசிளங்குமரன், கோபமுள்ள மனமுடையவனாய் விப்பிரமணியென்னும் வேதியன் முகத்தைப்பார்த்து, எமது பெருமானுக்குரிய பசுவையபகரித்த திருடனாகிய நீ செய்கின்ற கிர்த்தியங்களினத்தும், சிவந்த பவளம்போலும் சடைமுடியமைந்த சிவ பிரான் திருவுளத்திற் குவப்பல்லவெனக் கோபித்து. ௭ - று. (௧௬௭)

கண்ணினோக்கினுநின்பெயருரைக்கினுங்கருத்தி

னெண்ணினோக்கினுநரகமல்லாற்பிறிதில்லை

வண்ணமாநகர்வேதியர்க்கேளெனவழங்கி

வெண்ணிலாப்பொழிநெடுங்குடைப்புரவலன்வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) உன்னைக் கண்களாற் காணினும் உனதுபெயரைக் கூறினும் உன்னைப்பற்றி மனதில் நினைத்துயோசிக்கினும் நரகப்பிராப்தியே யொழிய வேறில்லை, சிறந்த அழகமைந்த இந்நகரத்துள்ள வேதியர்களைக் கேட்பாயாகவெனக்கூறி, வெள்ளியசந்திரிகையைப் பரப்புகின்ற நீண்ட சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அவ்வரசிளங்குமரன் சினந்தான். ௭ - று.

சந்திரவட்டக்குடையெனக்கூறுதல் வழக்காகலின் அச்சந்திரனியல்புக்கேற்ப, “வெண்ணிலாப்பொழிநெடுங்குடை.” என்றார். (௧௬௮)

கொண்டுபோதிரென்றுரைத்தனனேவலர்குறுகி

தண்டுதாங்கினர்பிடித்துருத்தந்நகர்தணந்தார்

மண்டைதுண்டுறவிப்பிரமணியுயிர்மடித்தார்

திண்டிறற்பரிக்குமரனுமனமகிழ்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) உடனே எவலாளர்களைப்பார்த்து இவனை யழைத்துப்போவீர்களாக வெனக் கட்டளையிட்டனன். அவ்வாறே அவ்வேவலாளர்கள் தண்டாயுதந்தாங்கி அவனைப்பிடித்ததட்டி அந்நகரத்தை நீங்கினார்கள், விப்பிரமணியென்னும் வேதியன் சிரந்துணிபடும்படி உயிர்போக்கினார்கள். மிக்கவல்லபமுள்ள குதிரையையுடைய அவ்வரசிளங்குமரனும் மனக்களிப்பில் மேம்பட்டனன். ௭ - று. (௧௬௯)

கண்ணொராயிரமுடையவன்கண்டுகண்களித்தான்

மண்ணகத்திழிந்தேத்தினன்குமரனைவழுத்தி

யெண்ணிவிப்பிரமணிக்கருளாரமுற்றெடுத்தா

னண்ணல்வேற்படையரசிளங்கோளரிக்களித்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரக்கண்ணனாகிய இந்நிரனும் இதைப்பார்த்துக் கண்களிகூர்ந்து நிலவுலகத்திற்கு வந்து அரசிளங்குமரனைப்புகழ்ந்து துதித்து, விப்பிரமணியென்னும் அவ்வேதியனுக்குக் கொடுத்திருந்த மாலையை யெடுத்துக்கொண்டு ஆலோசித்து, பெருமைமிக்க வேலாயுதமேந்திய அரசிளஞ்சிங்கம்போன்ற அவ்விராஜகுமரனுக்குக் கொடுத்தான். ௭ - று.

ஏத்தல் வழுத்தல் என்னும் இரண்டும் ஒருபொருட்கிளவிகளேனும் ஈண்டிரண்டும் ஒருங்குபிரயோகித்திருத்தலின், புகழ்ந்து துதித்து எனப்பொருள்கொண்டாம். (1)

இதுவுணர் தரப்புரோகிதனிருத்த ஸுந்தாதர்
புதுமொழிந்துறக்கேட்டனன்மயிர்ப்புறம்பொடித்தான்
சுதுமெனப்புருந்தெய்தினனரசனைக்கண்டா
னதுவுணர்ந்திருந்தளவளாய்மகிழ்ந்தனனரசன்.

(இ - ள்.) இச்செய்தியை யறிந்துகொள்ளும்பொருட்டுப் புரோகிதர் காத்துக் கொண்டிருக்கையில், தாதர்கள் சென்று இப்புதுமையைக் கூறக்கேட்டு மயிர்க்கூச்செறிந்து, அதிவினாவில்வந்து சேர்ந்து அரசினங்குமரனைப்பார்த்தார், அவ்வாறுவந்ததையறிந்து அரசினங்குமரனும் அளவளாவி மனங்களித்தான். எ - று. (களக)

தாரைநீரொடுமாத் தரவேற்றவன்றவழ்ந்த
கார்தொடுங்கொடிக்கச்சதேயத்துளவசவுக்
கீரவெண்ணிலாக்கொழுந்தணியெம்பிரான்சுரபி
யோர்வில்சின்னதையாய்விடுதியென்றெழுதினரோலை.

(இ-ள்.) தாரைநீருடனே பசுவைத் தானஞ்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டவனாகிய மேகமண்டலத்தை யளாவித்தவழிகின்ற கொடிகளைப்படைத்த கச்சதேசத்திலிருக்கும் வசுவென்னும் வேதியனுக்கு, உணர்ச்சியற்ற மனமுடையவனே! குளிர்ச்சியமைந்த வெண்ணிறமுள்ள இளம்பிறைகுடிய எமதுபெருமானுக்குரியபசுவை விட்டுவிடக்கடவாயென்று ஒலையெழுதினார்கள். எ - று.

தானாவார்த்துத் தானஞ்செய்கையில் தெரியாமையால் ஏற்றுக்கொண்டபோதினும், பிறகு கோயிற்பரிபாலகர்கள் அப்பசுவிற்குத் தரித்துள்ள குலக்குறியைக்காட்டி வழக்கிட்டபோதேனும் அப்பசுவை விடாமற்போய்விட்டமையின், 'ஓர்வில்சின்னதையாய்.' என்றனர். (களஉ)

எழுதுமோலையேற்றிலனீசனுக்கீர்ப்பால்
பொழியும்பசுவிடுத்திலன்புரவலன்வெகுண்டான்
வழுவறுங்குணக்கச்சதேயத்துளமன்னர்
கொழுமுகுமன்புகொண்டெழுதினன்னிடுத்தனனோலை.

(இ - ள்.) வசுவென்னும் அவ்வேதியன் அரசனெழுதிய ஒலையைக் கையில் வாங்காதவனாய், சிவபிரானுக்குக் குளிர்ந்தபால்கறக்கும் அப்பசுவையும் விடவில்லை. அதுகண்டு அரசினங்குமரன் சினங்கொண்டு, குற்றமற்ற குணமுடையவனாகிய அக்கச்சதேசத்துள்ள அரசனுக்கு, மிகுந்த அன்புடனே ஓர் ஒலை எழுதியனுப்பினன். ()

செறிந்தவார்கழற்சித்திரசேனனீட்டவிழா
வறிந்தவாசகத்தாங்கவற்பிடித்தசைத்தனுப்பி
நெறிந்தபான்முலையாவொடும்விடுத்தனனிறைவண்
டெறிந்துலாவருந்தாரினுன்முன்னரினிறுத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிநீண்ட வீரக்கழலணிந்த சித்திரசேனனென்னும் அரசினங்குமரன் அனுப்பிய ஒலையைப்பிரித்து, அதிலுள்ளவாசகத்தாற் செய்தியை யறிந்து கொண்டு, அத்தேசத்துள்ள அவ்வேதியனைக் கண்டுபிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுவரும் படி ஏவலாளர்களை யனுப்பி, பால்கறக்கும் தனங்குளையுடைய அப்பசவுடனே சித்திர

சேனனென்னும் அரசிளங்குமரனிடத்தனுப்பினன், அக்காவலாளர்கள், வண்டுகள் நிறைந்து நீங்காரஞ்செய்துகொண்டு வசித்திருக்கின்ற மலர்மாலையணிந்த அரசிளங்குமரன் முன்னே கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். ௭ - ௩. நீட்டு - ஓலை. (௧௭௪)

இறுத்தகாலையினப்பசுவீசனுக்கீந்தான்
கறுத்தசிர்தையின்வசவிறுகண்பறித்தெறிந்தா
னிறுத்தகோமுறைதழைதரவறத்தொடுநின்றான்
வெறுத்ததிவினைகீழ்ப்பட்டவெண்குடைவிரித்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு விட்டபோது, அப்பசுவைப் பழையபடியே சிவபிரானுக்குக் கொடுத்துவிட்டனன், கோபம்மிக்க மனமுடையவனும் வசுவென்னும் அவ்வேதியனுடைய இரண்டுகண்களையும் பிடுங்கி வீசிவிட, நிலைபெறாத அரசாட்சித்தன்மை விர்த்தியாகும்படி தருமமார்க்கத்துடனிருந்தான், யாவரும் வெறுக்கத்தக்கதாகிய பாவங்களனைத்தும் அழிபுழம்படி வெண்கொற்றக்குடைநிழலைப் பரப்பினான். ௭ - ௩.

குலக்குறியைக் கண்டும் அப்பசுவை விடாதிருந்தமையின், “வசவிறுகண்பறித்தெறிந்தான்.” என்றும், தன்னரசாட்சிக்குட்பட்டவர்கள் தீவினைபுரியவொட்டாமற் செங்கோல்செலுத்தினு னென்பார், “வெறுத்ததிவினைகீழ்ப்பட்டவெண்குடைவிரித்தான்.” என்றும் கூறினர். (௧௭௫)

கட்புலங்கடந்தேகிபுகடுங்கண்மாமறையோ
னுட்புலங்கலைந்திறந்தனனெமருருத்தெழுந்து
கொட்புறம்புயம்பிணித்தனரிறுக்கினர்கொணர்ந்தார்
தட்பநீங்கனலாச்சியத்திட்டனர்சலித்து.

(இ - ள்.) பார்வைக்குரிய கண்களிழந்து சென்ற மிகக்கொரோனாகிய அவ்வேதியன் மனங்கலங்கி யிறந்தான், யமகிங்கரர்கள் கோபாவேசத்தாற் புறப்பட்டு, வளைந்திருக்கின்ற அவனது தோள்களிரண்டையும் சேர்த்திறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டுவந்து, வெறுப்புடனே குளிர்ச்சியற்ற அனலாச்சியம் என்னும்நரகத்திற்போட்டார்கள். ௭-௩.

அனலாச்சியமென்பது அக்கினிமயமாய்த் தகித்துக்கொண்டிருப்பதாகலின், “தட்பநீங்கனலாச்சியம்.” என்றனர். (௧௭௬)

பரமனாலயப்பசுப்பிடித்தளித்தவனதனை
விரவுசிர்தையினுணர்ந்துமீட்டளித்துறவேந்த
னிரவுண்பகலுங்கனலாச்சியமெனுமிந்
நரகுவிழ்ந்தனர்கற்பமோராயிரடந்த.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் ஆலயத்திற்குரிய பசுவைப்பிடித்துத் தானமாகக்கொடுத்தவனும், அவ்வாறுதானஞ்செய்ததைத் தன்மனந்தெளியும்படியறிந்தும் அப்பசுவை வாங்கிக்கொடுக்காதஅரசனும், இரவுப்பகலும் வேதனைபுரிவதாகிய அனலாச்சியமென்னும் இந்நரகத்தில் வீழ்ந்தார்கள், இப்போதைக்கு ஆயிரங்கற்பங்கள் கழிந்தன. ௭-௩.

இன்னரன் நியுயிங்கிவர்குலத்துளோர்யாருந்
துன்னரும்பெருநரகுவிழ்ந்தளவினொடலைப்பா
ரென்னவெந்திறலந்தகனியம்புறக்கேட்டா
ரன்னகேட்டுழித்தருமருமதிசயமடைந்தார்.

(இ - ள்.) இவர்களல்லாமலும் இவர்கள் குலத்திற் பிறந்தவர்களனைவரும், யாவரும் வீழ்தற்கரிய மேற்கூறிய நரகத்தில் வீழ்ந்து அளவிற்றந்தகாலம் கழிச்சுக் கின்றுள்ளனர் என்று மிக்க வல்லபமுடைய யமன்கூறத் தருமர்கேட்டனர். அவ்வாறு கேட்கையில் தருமரும் ஆச்சரியமடைந்தனர். எ - று.

(கஎஅ)

உரைத்தபொய்மையாற்றருமருநரகுகண்டொழித்தார்
நிரைத்தமாமணிமானமிச்சிறந்தனர்நிறைத்து
விநைத்தபூமழையிழிதரவிண்ணவர்வியப்ப
விநைத்தவன்பொடுங்கற்பகநீழல்வீற்றிருந்தார்.

(இ - ள்.) பாரதயுத்தத்திற் கூறிய ஓர் பொய்வார்த்தையால் தருமரும் அக் கொடிய நரகத்தைக் கண்களாற் பார்த்து அப்பாவத்தை நிவாரணித்துக்கொண்டார். அதன்பிறகு வரிசையா யிருக்கின்ற சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த விமானமீதாரோ கணித்து, கீரம்பிய வாசனேவீசம் மலர்மாரியைத் தேவர்கள்பொழிந்து களிக்கும் படி மிகவும் விசேடித்த அன்புடனே கற்பகவிருக்ஷத்தினீழலில் வசுத்திருந்தனர்.

ஓர்மறையவனைக்கொல்லுதல் நூறுபசுக்களைக் கொன்றபாவத்திற்கும், ஓர்ஸ்திரீயைக்கொல்லுதல் நூறுபிராமணர்களைக்கொன்ற பாவத்திற்கும், ஓர் குழந்தையைக் கொல்லுதல் நூறு ஸ்திரீகளைக்கொன்ற பாவத்திற்கும், ஓர் பொய்வார்த்தை கூறுதல் நூறு குழந்தைகளைக்கொன்றபாவத்திற்கும் ஒப்பாகுமேனும், இத்தருயர் தனக்கு வேண்டிய ஓர்காரியார்த்தம் தானாகவே கூறாமலும், இவ்வாறுகூறுவதால் இத்தனை பேரைக்கொல்லலாமென்று கருதிக்கூறாமலும், ஒருவர் கூறக்கூறியதாலும், அப்போதும் யானையென்னும் பொருள்தோன்றும்படியாகவே கூறியதாலும் அத்தகையகொடியநரகத்தைப் பார்த்தமாத் திரத்தில் அப்பாவநிவாரணமாயிற்றென்க. ஓர் பொய்வார்த்தை இவ்வளவு பாவமுடையதென்பதை, “ஆனந்தணர்மகளிரன் பாங்குழந்தைவதை - மானந்தரும்பிசுவார்த்தையிவை - மேனினாயே - கூறவருபாவங்குறையாதொவ்வொன்றுக்கு நூறுபசுக்களைக்கொல்லுதல்” என்னும் நீதிவெண்பாவானுமுணர்க. இதனைன்றோ பஞ்சபாதகத்தலையில் இதனை ஆன்றோர் வைத்தாண்டனர்.

(கஎக)

காதையின்னமொன்றுளததுபுகலுதுங்கருதித்
திதின்மாதவர்கேண்மினென்றருந்தவத்திருத்துஞ்
சூதமாமுனிசொற்றனனாங்கவர்தொகுப்பா
யேதமாக்கதையென்றலுமெடுத்தெடுத்திசைப்பான்.

(இ - ள்) இன்னுமோர்சரிதையுண்டு, அதனைக்கூறுகின்றோம், குற்றமற்றபெருந்தவசிகளே! கவனத்துடன் கேட்பீர்களாகவென்று, அருமையான தவமார்க்கத்திற்குருத்திருத்திய சிறந்த சூதமுனிவருரைத்தனர். அம்முனிவர்களனைவரும் அச்சிறந்த சரித்திரம் என்னவென்று வினவுதலும் விரித்து விரித்துக் கூறுகின்றனர். எ - று.

தொல்லேநேமியோனுந்தியந்தாமரைத்தூயோ
னெல்லேகான்பருமுலகெலாங்கான்பதற்கெண்ணி
யொல்லேயோதிமழுகைத்தெழுந்தவ்வழியொருங்கே
செல்லேநோக்கினன்கடைமுறையடைந்தனன்றென்பால்.

(இ - ள்.) முன்னோர்காலத்தில், சக்கராயுதமுடைய திருமாலின் நாபிக்கமலத்திலுதித்த பிரமன், அளவுகாணுதற்கேலாத உலகங்களனைத்தையும் பார்ப்பதற்கு

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். ஏகக

நினைத்து, அதிலிவாவாக அன்னவாகனத்தை நடாத்திக்கொண்டு புறப்பட்டு, முழுவதும் சென்றுபார்த்துவிட்டுக் கடைசியாக யமபுரத்தடைந்தனன் எ - று. (கஅக)

செல்லுமத்திசைநரகெலாமொருங்குறத்தெரிந்தான்
 னல்லன்மன்பதையலமரவெருவிநெஞ்சழிந்தான்
 சொல்லுமத்திரைவிண்புகுமனத்தொடுஞ்சுழலா
 நில்விதற்கயல்போகலையென்றனனிமலன்.

(இ - ள்.) தான்அடைந்த அத்திசையிலுள்ள நரகங்களைத்தினும் முழுவதும் பார்த்தான், அந்நரகங்களில் ஆன்மகோடிகள் துயரத்துடன் வருந்திக்கொண்டிருக்கப் பயந்து மனங்கலங்கினான், சொல்லியவளவில் தேவலோகத்தையடையத்தக்க அன்னவாகனத்துடனே, இதற்கப்பறம்போகவேண்டாம் சுழலாமல் நிற்கக்கடவாயென்று கூறினன்பிரமன். எ - று.

சாதாரண ஆன்மகோடிகளைப்பார்க்கினும் விசேடப்பட்டவனும் முக்கிர்த்தியகர்த்தரில் முதன்மைப்பட்டவனுமாகலின், உபசாரமாக, “நிமலன்.” எனக் கூறினர் போலும். (கஅஉ)

ஆதிநான்முகத்தந்தணனுரைத்தலுமன்ன
 .மேதிதற்கயலென்னலுமேறுகைத்தவற்குத்
 தீதிழைத்திடுசிவத்துரோகரைத்தெறுநிரையம்
 போதலாங்கவர்க்காண்பரிதென்றனன்புனிதன்.

(இ - ள்.) முதற்கிர்த்தியகர்த்தனாகிய பிரமன் இவ்வாறு கூறியவளவில், இதன்பக்கத்தில் என்னவிருக்கின்றதென்று அன்னவாகனம் வினாவ, இடபவாகனத்தைச் செலுத்தும் சிவபிரானுக்குத் தீங்குபுரிந்த சிவாபராதிகளைத் தண்டிக்கின்ற நரகங்கள் வரப்போகின்றன, அவ்விடத்திலுள்ள அவர்களைக்காணுதல் அரிதாகுமென்ப பிரமன் கூறினன். எ - று.

மேற்செய்யுளில் நரகங்களெல்லாம் பார்த்துவந்தானெனக்கூறி இச்செய்யுளில் சிவத்துரோகிகளைவருத்துகின்ற நரகங்கள் வரப்போகின்றன வென்று கூறுதல் முரணன்றோவெனின், ஏனையபாதகங்கள் வருந்தும் நரகங்கட்கு வேறாயுள்ளனவாகலின், முரணின்மைதெளிக. (கஅங)

செய்தபாதகமெவற்றினுஞ்சிவத்துரோகங்கள்
 வெய்துகொல்லென்பின்னருமோதிமம்வினவக்
 கொய்துரைப்பனமறைகளுமாகமக்குலமு
 முய்தரும்பலபுராணமுமுரைப்பனவுணராய்.

(இ - ள்.) ஒருவன் புரிந்த பாதகங்கள் யாவினும் சிவத்துரோகங்கள் மிகக் கொடேமானவைகளோ வென்று மீண்டும் அன்னம் வினாவ, விரித்துக்கூறுவனவாகிய வேதங்களும் சிவாகமத்தொகுதிகளும், ஆன்மாக்கள் ஈடேறும் மார்க்கத்தைக்கூறும் பலபுராணங்களும் முறையிவனவற்றையறிந்திலையோ? எ - று.

வேதாகமங்கள் விதிவிலக்குகளையும், புராணங்கள் அவ்விதிவிலக்குகளின்படி யொழுகிறோடைந்தபெற்றையும் விளக்குவனவாகலின், “உய்தரும்பலபுராணமும்” எனக்கூறினர். (கஅச)

உருத்தபாதகமென்றுளயாவையுமொருங்கே
திருத்துமன்னவர்புண்ணியத்தாலவைதீருஞ்
செருக்குவார்சடையெம்பிரான்சிவத்துரோகங்கள்
கருத்தினோர்ந்துசெய்யெவற்றினுங்கழியுமோகழியா.

(இ - ள்.) பெரும்பாதகங்களென்றுள்ளனவனைத்தும், அவைகளைப் புரிந்தவர்
கள் புரிகின்ற புண்ணியத்தால் முழுமையும் நீங்கும், செருகியிருக்கின்ற நீண்டசடை
யையுடைய மெது பெருமானுக்குப் புரிந்த சிவத்துரோகங்கள், மனதினாலுணர்ந்து
செய்கின்ற எவ்வகைக் கழுவாயானும் நிவாரணமாகுமோ? ஆகாது. எ - று.

பெரும்பாதகங்களைத்தும் அவ்வவைக்குத்தக்க கழுவாய்களியற்றின் நிவாரண
மாகுமென்றும், சிவத்துரோகமொன்றுமாத்திரமே எவ்வகைக்கழுவாயானும் நிவாரண
மாகாதென்றும் கூறினமைகாண்க. எனவே சிவபிரான் நம்மீது கருணைகூர்ந்து நமக்
குப்புரிந்துள்ள செய்ந்நன்றியைமறந்த அதிபாதகத்திற்கு ஏனையபாதகங்களினையாகா
வாகலின், அவ்வபராதத்திற்குத் தீர்வின்மென்பது கருத்து. இதனானன்றோ! “எந்
நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வில்லை-செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு.” எனத்தெய்
வப்புலமைத் திருவள்ளுவருங்கூறினனென்க. (கஅரு)

என்றெடுத்தெடுத்திசைப்பன்மறைகளும்யாவு
மின்றவாச்செலனோக்கினும்பழிவருமெமக்கு
நின்றுமீளுதியென்றனைனெமெலர்க்கிழவ
னன்றுவெண்சிறையன்னமற்றயற்கிதுசொல்லும்.

(இ - ள்.) என்று வேதங்களும் மற்றுள்ளனவனைத்தும் விரித்து விரித்துக்கூறு
கின்றன, இப்போது அவர்கள் துன்பத்தைப்பார்க்கினும் நமக்கும் பாதகம்சித்திக்கும்,
ஆதலால் இவ்விடத்தினின்றும்திரும்பக்கடவாயென்று சிறத்தாமரையாதனமுடைய
பிரமன்கூறினன், அப்போது வெள்ளியசிறகுகளைப்படைத்த அன்னம் பிரமனுக்கிவ்
வாறு கூறுகின்றது. எ - று.

மற்று-அசை. செல்லல் என்பதுசெல்ல எனின்றது. செல்லல்-துன்பம். (கஅசு)

கொழுந்துவிட்டெரிவடவையங்கொழுந்தழனவே
ணெழுந்தவச்சிரநெடுத்தறிக்கரம்பிணித்திறுக்க
வழுக்குமெய்துடித்தாற்றினனெருவனீங்கிவன
லொழுங்கறப்பொபாதகமிதுவெனவுரைப்பாய்.

(இ - ள்.) ஒருவன் சுடர்விட்டெரிகின்ற கொழுமையான வடவாக்கினியின்
மத்தியில் விளங்கிய நீண்டவயிரத்தம்பத்தில் கரங்களைச்சேர்த்துக்கட்ட, வருத்தமுறு
கின்ற சரீரத்துடித்துப்புலம்பினன், இவ்விடத்திலுள்ளஇவனாலே நீதியற்றதாகப்புரிந்த
பாதகமிதுவென்று கூறவேண்டும். எ - று.

(கஅசு)

எனப்புகன்றிடுமோதிமத்தெதிருநோக்கி
யுனக்குரைக்குதுயீங்கிவன்றன்மைமெயன்றுரைப்பான்
புனற்பெஞ்சவுராட்டாராட்டகம்பொருந்தி
மனக்குவப்பனபுரிவதுசவுரமாநகரம்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எகங்

(இ - ள்.) வந்துகூறிய அன்னத்தினெதிரே பார்த்து, இப்பாதகனுடைய தன்மையை உனக்குக் கூறுகின்றேனென்று மொழிகின்றான், நீர்வளம்பொருந்திய சவுராட்டரம் என்னும் நாட்டினுள்ளிருந்து, அவ்விடத்திலுள்ளார்கள்மனதிற்குக் களிப்பைத்தருவனவாகிய வளங்களைத்தருவது சிறந்த சவுராகரம் என்பது. எ-று. (கஅஅ)

அந்தமாநகர்ப்பரதவர்கோத்திரத்தமைந்தான்
சிந்தைநல்லொழுக்குணர்ந்துறச்செலுத்தியசெல்வன்
விந்தைபூசனையுவப்பினூலிருநிதிமிகையி
ஹத்துசிந்தையன்சுத்தனென்றொருபெயருடையான்.

(இ - ள்.) அச்சிறந்த நகரத்திலேயுள்ள வைசியர்குலத்திலுதித்தவனும், மனமானது நன்மார்க்கத்தைத்தெனியும்படி செலுத்திய செந்நெறியுடையவனும், காளிக்குரிய பூசைபுரிந்த களிப்பினாலே பெருந்திரவியப் பெருக்கிலே செலுத்திய எண்ணமுடையவனுமாகிய, சுத்தனென்னும் ஒப்பற்ற பெயருடையவ னொருவனிருந்தான். எ - று.

பரதர்-வைசியர். பரதர் எனற்பாலது பரதவர் என நின்றது. விந்தை-காளி. ()

தருமநீதியன்மயவினாற்றாயினுமுரிய
னொருவருந்தனித்தொழிற்படுத்தொருவனைப்படுத்தான்
றுருவுளாள்பலகழிந்தபின்னொடுகடலேறிப்
பொருவருங்குலவாணிபத்தொருநெறிபோனான்.

(இ - ள்.) தருமநீதியுடையவனும் கருணையிலே தாயினுஞ் சிறந்தவனுமாகிய அவன், ஒழிவில்லாத மிக்ககொரோமான வேலையைக்கொடுத்து ஒருவனைக்கொள்ளான். சென்றுகொண்டிருக்கும் பலநாள்கள் கழிந்தபின்பு, சகரராற்றோண்டப்பட்ட கடலில் மரக்கலத்திலேறி, ஒப்பற்ற தங்கன் குலத்திற்குரிய வர்த்தகத்திற்காக ஓர்மார்க்கத்திற் சென்றான். எ - று.

தொழிலாளிகட்கு அபரிமிதமான வேலைகளைக் கொடுத்து ஒழிவில்லாமல்வருத்தாலும் கொலைக்கினையான பாதகமாகலின், “ஒருவருந்தனித்தொழிற்படுத்தொருவனைப்படுத்தான்.” என்றனர். படுத்தல் - கொல்லல். (கக௦)

ஓட்டுவெண்டிரைநெடுங்கடனடுவகத்துற்றான்
மூட்டுதீவினையிருந்தவண்முழக்கெழும்புயலா
னீட்டுமாருதமலைப்புறநெடுங்கலங்கவிழ்ந்து
மாட்டிருந்திரையெடுத்தெடுத்தெற்றவுமருண்டான்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய அலைகள் பாய்ந்துகொண்டிருக்கும் நீண்டகடலின் மத்தியிற்சென்றான். அப்போது, அதிகரித்த கொலைப்பாதகமிருந்து அவ்விடத்திலே, கர்ச்சிக்கின்ற மேகத்தினாலே, விசேடித்த குறைக்காற்றமோத, அவன் ஏறியிருந்தபெரிய மரக்கலங்கவிழ்ந்து, பாய்கின்ற பெரிய அலைகள் மரக்கலத்தைத் தூக்கித்துக்கி யெறிதலால் மயங்கினான். எ - று.

மாருதம் - குறைக்காற்று. எற்றல் - ஏறிதல், (கக௧)

கருங்கடற்கலங்கவிழ்தரவெருவருங்கலை
முருங்குமுத்தலைச்சூற்படைக்கொற்றவைமுன்னி

வருந்துருவழியக்கலனவனெடும்வருத்தத்
திருந்துசிந்தையன்போயினனிதியொடுஞ்சிறத்தான்.

(இ - ள்.) கருநிறங்கொண்ட கடலின் கண் மரக்கலம் கவிழப் பயமுற்றிருக்கும் தருணத்தில், பகைவர்களை யழிக்கத்தக்க மூன்றுதலைகளையுடைய குலாயுதமேந்திய காளி திருவுளங்கொண்டு, அவன் வருத்தமுறுதவண்ணம் அம்மரக்கலத்தை யவனுடனே கரையில்வருவிக்க, தெளிந்தமனமுடையவனாய்ச் சென்று செல்வப்பெருக்குடனே வாழ்ந்திருந்தான். எ - று.

குலாயுதமானது இலைவடிவமைந்த மூன்றுகிளைகளையுடையதாகலின், “முத்தலைக்குற்படை.” என்றனர். முருக்கு எனற்பாலது எதுகைநோக்கி முருங்கு எனமெலிந்தது. காளிகாதேவியைப் பூசித்து வந்தானாகலின், அத்தருணத்தில் அபாயமின்றிக் காத்தனளென்க. (ககஉ)

வகுத்தவங்கமுமேறியமாக்களும்வங்கந்
தொகுத்தபல்பொருள்யாவையுந்தோமறக்கிடைத்தான்
பகுத்தசூற்படைக்கவுரியாற்பயந்தனனென்னு
நெகிழ்த்தகிந்தையானெடுநில தொழுதுறநின்றான்.

(இ - ள்.) தான் ஏறிச்செல்வதற்கு நியமித்துக்கொண்ட மரக்கலமும் அதிலே நிய ஜனங்களும் அம்மரக்கலத்தில் ஏற்றிய பலவகையான சரக்குகளைத்தும் பழுதறக்கிடைக்கப் பெற்றனன், முப்பிரிவாயுள்ள குலாயுதமேந்திய காளிகாதேவியாற் பரிபாலிக்கப் பெற்றனனென்று, உருகியமனத்துடன் நீண்ட நிலவுலகத்துள்ளார் பலரும் வணங்கும்படி யிருந்தான். எ - று.

காளிகாதேவியின் அதுக்கிரகம்பெற்றவனென்னும் மதிப்பினால் உலகத்தாரெல்லாம் பணியும்படி யிருந்தனென்றமைகாண்க. (ககக)

ஆயகாலையின்னவள்கடிமனையகத்துத்
தூயமங்கலமணவினையயர்தரத்தொடுத்தான்
வாயில்காவணம்வகுத்தனன்வேண்டுவவருத்தி
மேயபோனகமமைத்தனன்குலத்துளோர்வியப்ப.

(இ - ள்.) அப்போது அவனுடையகாவனுள்ளவீட்டிலே, தூய்மையமைந்தமங்கலகரமான திருமணச்சடங்கு நடத்தும்படிதொடங்கினான். வாயிற்படியிலே பந்தரிட்டு அவ்விலாகத்திற்கு வேண்டியவைகளைவருவித்து, தங்கண் மரபிலுள்ளார் பலரும் அதிசயிக்கும்படி பொருத்தமான போஜனம் சமைத்தான். எ - று. (ககசு)

தூரியம்பலமுழங்குறச்சுகரிமுகமிரங்க
ஆரியாவருமிடைந்துறநான்மறையொழுங்கான்
மூரிவேதியர்வரன்முறைமொழிதரமுயன்று
பூரிகோடியின்மேற்செலமணவினைபுரிந்தான்.

(இ - ள்.) பலவகை வாத்தியங்களும் கோஷிக்கவும், சங்கவாத்தியம் முழங்கவும், அந்கரத்திலுள்ளாரனைவரும் சேர்ந்திருக்கவும், சதர்வேதங்களின் முறைமைப்படி பெரியோர்களாகிய மறையவர்கள் வரிசையாகச்சடங்குகளைக் கூறிக்கொண்டுவர

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எகரு

அவ்வாறே செய்துமுடித்து, கோடிக்குமேற்பட்ட வேதியர்கட்கும் பூரிகொடுத்துத் திருமணமுடித்தான். எ - று. (ககரு)

பாடுமின் குரல்வயிரியர்கண்ணுளார்பாதத்
தாடுகோகிலக்குதலையர்பூந்தரடைந்தா
ரேடவிழ்ந்தலரிதழியஞ்சடைமுடியெம்மா
னீடுமாலயத்தாசியர்யாவருநிறைந்தார்,

(இ - ள்.) இனியகுரலோசையுடன் பாடுகின்ற பாணர்களும் நாடகர்களும் பரதநூல் விதிப்படி நடனம்புரிகின்ற குயில்போன்ற குதலைச்சொற்களையுடைய கணிகையர்களும் புகழ்ந்து பாடுகின்ற நவர்களும் அத்திருமணத்திற்குவந்தார்கள். இத்தங்கள் விரிந்து மலர்கின்ற கொன்றைமலர்மாலையணிந்த அழகிய சடைமுடியையுடைய எமது பெருமானுக்குரிய திருவாலயத்தாசிகளனைவரும் நிறைந்திருந்தார்கள். எ - று

வயிரியர் - பாணர், கண்ணுளார் - நாடகர், பூகதர் - புகழ்வோர், (கககூ)

செல்லநின்றவர்க்கினியனவடிசிலுஞ்சிறப்பு
மல்லலோங்குறப்புரிந்தனன் மணவினைமுற்று
மெல்லேநாட்சவுரேச்சுரத்தாதியெம்பெருமான்
புல்லமுத்திரைபொறுத்தவட்களித்தனன்புந்தி.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சென்றிருந்தவர்களனைவர்க்கும் இனிமையான போசனமும் வரிசைகளும் வளப்பம் அதிகமாகச்செய்தான், திருமணச்சடங்கு முடிகின்ற கடைசிராளில், சவுரேச்சுரம் என்னும் அவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எமது சிவபெருமானுடைய இடபமுத்திரைதாங்கியிருக்கும் தாசியின்பேரில் மனதைச்செலுத்தினன். எ - று.

சிவபிரான் திருவாலயத்தாசிகட்கு இடபமுத்திரை தரித்தலியல்பாகலின், “எம்பெருமான் புல்லமுத்திரைபொறுத்தவள்” என்றார். புல்லம்-இடபம். (கககூ)

அளவறுந்தன மளித்தனனுங்கவட்கயர்ந்து
புளகவெம்முலைத்துயின்றனன் வெள்ளிடைப்புகுதா
னினாகுருஞ்சினன்விடுத்திலனவளையீதுணர்ந்தார்
தளவவாணகையிடத்தினோலயத்தவர்கள்.

(இ - ள்.) அவளுக்காகமனமுருகி அளவிற்றந்த திரவியங்களைக்கொடுத்தான், விம்மிதழுற்று விருப்பந்தரும் அவளுடைய தனங்களில் நித்திரைபுரிந்தனன், அவளிடத்தில் மனமுருகிய அவன்வெளியே வராமல் அவனைப்பிரியாதிருந்தான், முல்லையரும்பு போலும் ஒளியமைந்த தந்தங்களைப்படைத்த உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருவாலயத்தவர்கள் இச்செய்தியை யறிந்தார்கள். எ - று.

அவள் தனங்களைத்தழுவிய மோகசாகரத்தில் மூழ்கினுணைன்பார், “புளகவெம்முலைத்துயின்றனன்,” என்றார். (கககூ)

ஆவ்னேற்றினோலயப்பரிகலத்தவளை
வாவுசின்தையின் மனையகத்திருத்துதல்வழக்கோ

மேவுமன்னவள்வெளிவரவிடுத்தியென்றிசைத்தார்

பாவியன்னவைவிடுத்திலனாசையுட்படலால்.

(இ - ள்.) அவர்கள் இடபவாகனத்தையுடைய சிவபிரான் திருவாலயப்பரிவாரத்தவளாகிய தேவதாசியை இச்சித்தமனத்துடனே உன்வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது நீதியோ? உன்னிடத்தில் வந்திருக்கும் அத்தாசியை வெளியிலேவரும்படி விட்டு விடுவாயாக எனக்கூறினார்கள். அப்போதும் அவள்மீதுள்ள ஆசைக்குத்தானுட்பட்டிருத்தலால், பாவியாகிய அவன் அவனை விடவில்லை. எ - று. (ககக)

அலங்குபொன்முடியரசனுக்குரைத்தனரசன்
வலங்கொதேராலமைச்சனைவரவழைத்தருளி
நலந்தருஞ்சவுரேச்சுரத்தாதியைநயப்பான்
விலங்குசின்தையன்விடுத்திலன்போலுமோர்வினைஞன்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பொன்மகுடந்தரித்துள்ள அரசனுக்கிதை யறிவித்தார்கள். அது கேட்ட அரசன் உடனே வல்லபமுள்ள தூதர்களால் மந்திரியை வரவழைத்து, யாவர்க்கும் நன்மையைவினைக்கின்ற சவுரேச்சுரம் என்னும் திருவாலயத்தேவதாசியை விருப்பத்தினாலே, நன்மார்க்கத்தில் நீங்கிய சித்தமுடைய ஓர்பாவிலே வளியே விடவில்லை. எ - று.

போலும் - ஒப்பீல்போலி. இவ்வரசன் இச்சிவாபராதத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் மனந்தாளாது மந்திரியை வரவழைத்தானெனின், “வரவழைத்தருளி.” எனஉபசாரமாகக்கூறினார். அன்றியும் அருளிரலந்தரும்எனச்சேர்த்துக் கூறினும்பொருந்தும்.

நீயவட்புகுந்தக்குலத்தாதியைநிமலன்
கோயிலுட்படவிடுத்தனைவருகெனக்குணியா
வேயவேந்தனைத்தொழுதனனமைச்சனுமெழுந்து
போயவற்குரைத்துருத்தனனாங்கவள்பொருட்டான்.

(இ - ள்.) ஆதலால் நீயங்குச்சென்று அத்தேவதாசியைச்சிவபிரான் திருவாலயத்திற் சேரும்படி விட்டுவிட்டு வருவாயாகவென்று கட்டளையிட்டனன். அதுகேட்ட மந்திரியும் அதைக்கவனித்து நன்மையமைந்த அரசனைப்பணிந்து புறப்பட்டுச்சென்று, அத்தேவதாசியைக்குறித்து அவ்வைசியனுக்கு அரசன்கட்டளையைத் தெரிவித்ததட்டினன். எ - று. (20க)

அரசரார்த்நியகடன்முறையுணர்ந்துசொல்லமைச்சைப்
பரவிவேண்டியபுகம்பொனாற்றன்வசப்படுத்தான்
விரகிமிண்டனனமைச்சனுமாநிதிவிருப்பா
உரவுவேந்தனுக்கருஞ்சினமாற்றிநின்றுரைப்பான்.

(இ - ள்.) அரசன் தனக்கிட்ட கட்டளையைத் தெரிந்துகொண்டு கூறுகின்ற மந்திரியைப்பணிந்து, அவனுக்கு வேண்டிய திரவியங்களையளித்துத் தன்வசமாக்குகொண்டான், பெருந்திரவிய அபேட்சையால் அம்மந்திரியும் திரும்பிச்சமீபித்து, அறிவமைந்த அவ்வரசனுக்கு நேர்ந்துள்ள கடுங்கோபத்தைத்தணித்து எதிரிலே நின்று இவ்வாறு கூறுகின்றனன். எ - று.

விரசதல் - நெருங்கல். உரவு - அறிவு.

(20உ)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். ௧௧௭

அற்றநோக்கினின்றளிப்பவனிருநிலத்தெவர்க்கும்
பெற்றதாயினுமுரியனிப்பெரும்பிழைபொறுத்தான்
மற்றுரைப்பதென்கோடியின்மேற்செலவழங்கு
மிறையென்றுகொண்டொழிதியென்றமைச்சனுமிரந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைசியன் சமயம்பார்த்திருந்து எவர்க்கும் உதவத்தக்கவன், பெரிய நிலவுலகத்துள்ளார் அனைவர்க்கும் ஈன்றெடுத்த மாதாவினும் பரிவுபாராட்டு பவன், ஆதலால் அவன் செய்துவிட்ட இந்தப் பெரியசூற்றத்தை மன்னித்தால், நான் வேறு சொல்லவேண்டிய தென்னவிருக்கின்றது, இன்றையதினத்தில் இப் போதே கோடிப்பொன்னுக்கும் அதிகமாகக்கொடுப்பான், அதைப் பெற்றுக்கொண்டு கோபத்தைத் தவிர்ப்பிரகவென்று மந்திரிபிரார்த்தித்தனன். ௭ - று. (௨௦௩)

எதிரமைச்சனையழலெழுவெருண்டனனிறைவ
னிதிவிருப்பினுரைத்தனைநிலாப்புனைவேணி
கதிர்மழுப்படையெம்பிரான்றிருவருள்கறுப்பி
னதிர்பகட்டுடையந்தகன்படுப்பதொன்றறியாய்.

(இ - ள்.) எதிரிலேநின்று இவ்வாறுகூறிய மந்திரிய அரசன் அக்கினிப் பொறிபறக்கப் பார்த்துக் கோபித்து நீ திரவிய அபேட்சையால் இவ்வாறுகூறினை, சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியும் பிரகாசம்வீசும் மழுவாயுதமுமுடைய எமது சிவ பெருமான் திருவருள் கோபிக்குமாயின், அதிர்ச்சியோடுகூடிவருகின்ற எருமைக் கடாவாகனமுள்ள யமன்புரிகின்ற வேதனையொன்றையும் நீயறிந்தாயில்லை. ௭ - று.

போதியீசனதாலயப்பணிவிடைபுரியுந்
தாதியின்ரொடுவிடுக்குதியெனுமுறைசாற்று
நீதிநேர்த்துடன்விடுக்கினன்றல்லதுநிகழ்த்தித்
பாதகத்தனவ்வணிகனைக்கொணர்கெனப்பணித்தான்.

(இ - ள்.) நீ மறுபடியும் போகக்கடவாய், சிவபிரான் திருவாலயப்பணிவிடை செய்கின்ற தேவதாசியை இன்றையத்தினமே விட்டுவிடக்கடவாய் என்னும் நமது கட்டளையைக்கூறு, அந்நீதிக்கிசைந்து உடனே விட்டுவிட்டால்நல்லது, அதற்கு மாறுகக் கூறுவானாகில், அதிபாதகனாகிய அவ்வைசியனை யழைத்துவருவாயாக எனக்கட்டளையிட்டனன். ௭ - று. (௨௦௪)

மொழிந்ததொன்றுமுற்றுணர்ந்திலனமைச்சனுமுறைமை
கழிந்தமாரிதிவிருப்பினுலாங்கதுகருதாப்
பொழிந்தமாமணிக்கனைகழற்புரவலன்பொருமா
வெழுந்தசிற்பமிக்முந்தனவ்வணிகனில்லிடத்து.

(இ - ள்.) அம்மந்திரியும் அரசனுரைத்தவற்றான் ஒன்றையும் நீதியற்ற பெருந் திரவிய அபேட்சையால் அறிந்துகொள்ளவில்லை, சிறந்த இரத்தினங்கன்பதித்து ஒலி க்கின்ற வீரக்கழலணிந்த அரசன் இதனைச்சிந்தித்து, விசேடித்துத்தோன்றிய கோப மதிகரித்து அவ்வைசியன் வீட்டிற்குச்சென்றான். ௭ - று. (௨௦௫)

உருத்தசீற்றமிக்குருவுகொண்டனையவற்கொருங்கே
பெருத்தசேனையும்பிறகுறவணிகனிற்புகுந்து
மருத்தவார்குழற்றாதையவம்மெனவருத்தி
யருத்தியீசனதாலயம்புகுந்துறவளித்தான்.

(இ - ன்.) கடுங்கோபம் மிகுந்து ஓர் வடிவெடுத்ததுபோன்ற அவ்வரசனுக்குத் துணையாக, ஒன்றுகூடித் திரண்டசையங்களும் பிற்பட்டுப்போகும்படி அவ்வைசியன் வீட்டிற் பிரவேசித்து, வாசனையுடைத்தாய் நீண்டகூந்தலைப்படைத்த அத்தேவதாசியை வருவாயாகவென்று வரவழைத்து, ஆனந்தத்தாண்டவம்புரியும் சிவபெருமான் திருவாலபத்திற்சேரும்படி கொடுத்தான். எ - று.

அருத்தி - கூத்து.

(20௭)

பின்னரன்னவன்சிலதிரய்யாரையும்பிறையூர்
பொன்னின்வார்சடையெம்பிராற்காக்கியபுனித
னின்னசெய்துறவமைச்சனையுபிரொழித்திகழா
மன்னுநாய்கனைவாளெறிந்காருயிர்மடித்தான்.

(இ - ன்.) அதன்பின் அவ்வைசியனுடைய தோழிகள் அனைவரையும், இளம்பிறை தவழும் பொன்போன்ற நிறமும் நீட்சியுமுடைய சடையணிந்த எமது சிவபிரானுக்குரித்தாகிய தூய்மையினனாகிய அவ்வரசன், இவ்வாறுசெய்யாத மந்திரியை உயிர்போக்கி, இகழ்ச்சிசெய்திருந்த அவ்வைசியனை வானாயுத்ததால்வீசி உயிர்போக்கினன். எ - று.

(20௮)

அனையரீங்கிவர்வச்சிரமதலையுற்றழுங்கக்
கனைகொழுந்தழலர்ங்கவர்மெய்யுறக்கழிந்த
நனைநிணத்துளிரெய்யினுலெழுவனநம்பந்
கினையசெய்குநர்படுவனகொடுநரகிப்பால்.

(இ - ன்.) அப்பாதகம் புரிந்தவர்களாருமிவர்கள், வயிரத்தம்பத்தைத் தழுவி வருந்த, ஒலிக்கின்ற அக்கினிச்சுடர் அவர்கள் சரீரத்திலேதாக்க, அச்சரீரங்களினின்றும் ஒழுகிய குளிர்ச்சியமைந்த நிணத்தின் துளிகளாகிய நெய்யால் அக்கினிமீண்டும் ஒங்கிவளர்கின்றன. சிவபிரானுக்கிவ்வாறாய் பாதகங்கள்புரிபவர்கள் அனுபவிக்கின்ற கொடூர நரகங்கள்தான் இப்புறத்திலேயுள்ளன. எ - று.

(20௯)

என்றனத்தொடுநிகழ்த்தினன்கமலவீட்டிறைவ
ன்னுணர்ந்துளவோதமம்ச்சமுற்றனுங்கி
நின்றமீண்டதுநெடுமலர்ப்பிடிக்கைநிலன்
சென்றுதன்னுடைப்பதவிவீற்றிருந்தகஞ்சிறந்தான்.

(இ - ன்.) என்று அன்னவாகனத்துடனே கமலாசனனாகிய பிரமன்கூறினன், அப்போதிவைகளையறிந்துகொண்ட அன்னவாகனம் பயமடைந்துவருந்தி, அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பியது, சிறந்த தாமரையாசனமுடைய பிரமன் அங்குநின்றும் போய்த் தனது பதவியில் வீற்றிருந்து மனமகிழ்ந்தனன். எ - று.

(2௧0)

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம், எகக்

என்பயாவையுஞ்சூதமாமுனியெடுத்தியம்ப
வன்பிணைந்தறிமுனிவாரதிசயமடைந்தார்
முன்புமுப்புரமெரித்தவன்முறைபிறழாது
நன்பகற்கழிதரச்செலவரிநெனநவின்னார்.

(இ - ள்.) என்னும் இச்சரித்திரங்களினத்தையும் பெருமைமிக்க சூதமுனிவர்
விரிவாய்த் திருவாய்மலர்தலும், அன்புடனே யாலோசித்தறிந்துகொண்ட நைமிசாச
னியமுனிவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தவர்களாய், முற்காலத்தில் திரிபுரதகனஞ்செய்தரு
ளிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்த வேதாகமங்களின் முறைமைகளில் மாறுபடாது,
நல்லகாலமாகக் கழியும்படி யொழுதுதல் அருமையாகும் எனக்கூறினார்கள். எ - று ()

அளவையீதுகொண்டமைந்ததோவவமதித்தனராய்ப்
பிளவிளம்பிறைக்கண்ணிபோற்பேணலராகி
யுளரிகழ்ந்துளவிகழ்ச்சியாலொழிவறுநிரையத்
திளகுறாநொழிபதகரையிசைப்பரீர்கேணமின்.

(இ - ள்.) இவ்வளவிலேமுடிந்ததோ? அவமதிப்புடையவர்களாய்ப் பூரணசந்
திரனைப்பிளந்ததுபோன்ற இளம்பிறையென்னும் மாலையையணிந்துள்ளசிவபிரானைப்
பூசியாதவர்களாய், தங்கள் மனதிருக்கொண்டிருந்த அலட்சியத்தினால் அவியாநகரத்
தில் மீளாதிருக்கின்ற பாதகர்களைக் கூறுகின்றோம் நீங்கள் கேட்பீர்களாக. எ - று,

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிரந்தம்.

பகருமெண்வகையோகமுந்தனித்தனியின்றியல்சிவயோகி
புகலுமாகமடந்தருநாவினன்புண்ணியப்பொருப்பன்னு
னிகலுமுக்குறும்பெறிதருசதானந்தனெனும்பெயர்சிறப்புற்றோ
னகிலமோர்பதினுகினுமொல்லெசென்றறிந்தொருகணத்தெய்தும்.

(இ - ள்.) தூல்களிற் கூறுகின்ற அஷ்டாங்க யோகங்களையும் வெவ்வேறாகப்
புரிந்து தேர்ந்த சிவயோகியும், பெருமான் திருவாய்மலர்ந்த சிவாகமங்களை யோதிய
நாவையுடையவரும், புண்ணியமலபோன்றவருமாகிய, பகைக்கின்ற முக்குற்றங்களை
புங்கடந்த சதானந்தர் என்னும் சிறந்தபெயருடையவர், உலகங்கள் பதினுகினும்
அகிவேகமாய்ப் போய்ப்பார்த்துக்கொண்டு ஒருகணநேரத்தில் திரும்புவர். எ - று.

அஷ்டாங்கயோகங்களாவன:—இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணயாமம் பிரத்தி
யாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என்பவைகள். இவற்றுள், இயமம்:—கொல்லாமை
மெய்மைகூறல்- கள்ளாமை- பிறர்பொருளிச்சியாமை- இந்திரியமடக்கல். நியமம்:—
தவம் - தூய்மை - தத்துவதூலோர்தல் - மனமுவந்திருத்தல் - தெய்வம்வழிபடல்.
ஆதனம்:—சுவத்திகம் - கோமுகம் - பதுமம் - வீரம் - கேசரி - பத்திரம் - முத்தம்-
மயூரம் - சுகம். அவையாவன:—சுவத்திகம் - தொடைக்கும் முழங்காற்கும் நடுவே
இரண்டு உள்ளங்கால்களையுஞ் செலுத்தி இறுமாந்திருத்தல். கோமுகம் - சகனப்பக்
கத்தில் இருகாற்பரட்டையும் மாறவைத்து அவ்விருகாற்பெருவிரலைக் கைப்பிடித்தி
ருத்தல். பதுமம் - இருதொடைமேலும் இரண்டுள்ளங்கால்களையும் மாறித்தோன்ற
வைத்தல். வீரம் - வலத்தொடையில் இடக்காற்பரட்டைச்சேர்த்து இறுமாப்புற்றிருத்
தல். கேசரி - பீஜத்தின் கீழ்ச்சிவனியிடத்துப் பரட்டைவைத்து, இடமுழங்கையை

முழந்தாளில்வைத்து அங்குவிவிரித்து நாளியைப்பார்த்திருத்தல். பத்திரம் - பிஜத்தின் கீழ்ச்சீவனியிடத்து, இருகாற்பரட்டையும் வைத்து, அவ்விருபத்தையும் இருகையா விறகப்பிடித்து அசையாதிருத்தல். முத்தம் - இடக்காற்பரட்டால் சீவனியையழுத்தி வலக்காற் பாரி அப்பாட்டின் கீழுந்த விருத்தல். மயூரம் - முழக்கையிரண்டும்முந்திப் புறத்திலழுந்தப் புலியிறகையுன்றிக் கால்நீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத்தல் - சுகம் - சுக முந்திடமும் எவ்வாறிருக்கினெய்துமோ அவ்வாறிருத்தல். பிராணபாமம்:—பிராண வாயுவை ரேசகபூரகமும்பகஞ்செய்தல். பிரத்தியாகாரம்:—உபாதியை நீக்கி உண் ணைக்கல். தாரணை:—கண்டம் இதயம் நெற்றி கபாலம் நாபி என்னும் இவற்றிலொன் றிற் சந்ததம் சிந்தைவைத்தல். தியானம்:—ஐம்புலனடக்கிச் சிவயோகஞ்சேர்தல். சமாதி:—இந்திரியமுதலிய தத்துவ சேட்டைகட்கேதுவாய், யாக்கையுண்ணின்று அவற்றோடு கூடினும் அவற்றிற் பற்றின்றியிருக்கும் ஆன்மாவாகிய தன்னைத்தான்காண் டல். இவற்றைக்காசிகாண்டம்முதலியநூல்களிற்காண்க. (உகங)

வையம்யாவையுமொல்லேசென்றகனிலமன்பதைப்பரப்பெல்லாஞ் செய்தயாவையுமன்னர்செங்கோன்முறையாவையுந்தெரிந்தீண்டப் பைதரும்பணியேணியோன்சந்திதிப்பகர்தரும்படந்தாங்கப் பெய்தமாநிலக்கண்ணுறவிண்ணுறப்பெயர்ந்தனனொருகாலம்.

(இ - ள்.) அச்சிவயோகி உலகங்களனைத்தினும் அதிவிரைவாகச்சென்று, இட மகன்ற நிலவுலகத்துள்ள ஆன்மகோடிகளையாவும் புரிந்தசெயல்களெல்லாவற்றையும் அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள அரசர்கள் செலுத்துகின்ற செங்கோன் முறைமைகள் முழுவதையும் அறிந்துகொண்டவரும்படி, படத்தோடுகூடிய சர்ப்பத்தையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் சந்திரியில் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு, ஆதிசேடனுடைய சிறந்தபனாமகுடந்தாங்கப்பெற்ற பெரியநிலவுலகத்தைப் பார்க்கவேண்டி, ஓர் காலத் தில் ஆகாயமார்க்கமாகச்சென்றனர். எ - று. (உகச)

மேருமால்வரைசூழ்வருமுலகெலாம்விண்படர்த்தெழுந்துற்றான் சார்வருந்தனித்தென்றிசையடைந்தனனத்திசைத்தனிநாதன் வர்கழற்றிறலந்தகனெதிர்த்தனன்யோகியவழிபட்டான் பேரொளிப்புனையாசனத்திருத்தினன்செய்வனபலபேணி.

(இ - ள்.) பெரியமேருவரையைச் சூழ்ந்துள்ள உலகங்களனைத்திற்கும் ஆகாய மார்க்கமாகச்சென்று சேர்ந்தான், ஏனையராற்கிட்டெற்கரிதாகிய ஒப்பற்ற யம்புரத் திற் சேர்ந்தபோது, அப்புரத்திலுள்ள நிகரற்றதலைவனாகிய நீண்ட வீரக்கழலணிந் துள்ள வல்லபமமைந்த யமன் அச்சிவயோகியை எதிர்கொண்டு பூசித்து, செய்யவேண்டிய உபசாரங்கள் பலவற்றையும் புரிந்து, யிக்கபிரகாசமுடைய ஓர் ஆசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்வித்தான். எ - று.

மேருவரை உலகிற்குநெய்யை இருப்பதென்பதைக் குறிப்பாயுணர்த்துவான், “மேருமால்வரைசூழ்வருமுலகெலாம்.” என்றும், இவர் ஆகாயமார்க்கமாகவே அவ்வவ்வுலகங்கட்குச்சென்றன ரென்பான், “விண்படர்த்தெழுந்துற்றான்.” என்றும் கூறினார். (உகரு)

மயிலையோர்புடையமைத்தருளெம்பிரான்வளரொளிப்பழங்காலக் கயிலைநீத்திவணடைந்தனையான்செயக்கடவதித்தவமன்றே

சிவத்தரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எஉக

யெயிலெரித்தவற்காட்படுமவர் பெறும்பேறுபெற்றனென்ன
வையிலிற்படையந்தகனுரைத்தலுமருந்தவனுரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) மயில்போலுஞ் சாயலைப்படைத்த உமாதேவியை ஓர்பாகத்திலிருத் திய எமது பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் மிக்க பிரகாசமுடைத்தாய்ப் புராதனமாகிய திருக்கயிலையைநீங்கி இங்கெழுந்தருளினீர்! அடியேன் புரியக்கடவது இத்தவ மல்லவா? மும்மதில்களைத்தகித்தருளிய சிவபெருமானுக்கு அடிமைபூண்டவர்கள் பெ ரத்தக்க பேற்றையடைந்தேனென்று, கூர்மையான வேலாயுதந்தாங்கிய யமன்கூறுத லும், அருமையான தவம்புரிந்துள்ள சதானந்தர் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

அயிலென்பது கூர்மைக்கும் கைவேலுக்கும் பெயராகலின், “அயிலிற்படை.” என்றனர். அன்றியும் நாஞ்சில் என்பதும் பொருளாகலின் அவ்வாறு கூறுவாருமுளர்.

உலகம்யாவையுமொல்லேசென்றடைந்தனமுன்னுடைத்தென்பால்வந் தலகினீணீரையப்பரப்பறிகுவானடைந்தனமர்த்போற்றப் புலையர்தீங்குறுநரகெலாங்காட்டுதியென்றலும்பொறிகாலுங் கொலைசெய்முத்தலைச்சூற்படையந்தகன்றெழுதுடன்கொடுபோனான்

(இ - ள்.) உலகங்களனைத்தினும் அதிவேகமாய்ப் போய்த்திரும்பினோம், உன் னுடையதாகிய யமபுரத்திற்குவந்து, அளவிற்ற பெரியநரகங்களின் பேதங்களை யறிந் துகொள்ளும்பொருட்டு வந்தோம், சிவபிரானப் பணியாத நீசர்கள் வீழ்ந்திருக்கின்ற கெடுதியமைந்த நரகங்களனைத்தையும் காட்டுவாயாகவென்று திருவாய்மலர்தலும், அக் கினிப்பொறிகளைக்கக்கத்தக்கதும் கொலைபுரிதற்குரியதுமாகிய மூவிலைவடிவாயமைந்த சூலாயுதமேந்திய யமன்வணங்கித் தன்னுடனழைத்துச் சென்றான். எ - று.

ஏனையநரகங்களினும் மிகக்கொரோமானது சிவத்தரோகிகளெய்தும் நரகமாக லின், “அரம்போற்றப்புலையர்தீங்குறுநரகெலாங்காட்டுதி.” என்றனர். (உகஎ)

கூசுவெந்தழ்வொழுகுமக்காச்சியகொடுநுனையுடக்கிட்ட லுசியெங்கணு விரைத்ததினோட்டலுமுள்ளுடல்புதைந்தூன்ற வாசையெங்கணுமழுகுரலைப்புறவலறுவாரவர்புன்றோன் மூகுவெந்தழல்வெதுப்பியகுறட்டொடும்பிடுங்குவார்முனிந்திட்டார்.

(இ - ள்.) கண்டோர்கண்கள் கூசுத்தக்க கொடிய அக்கினியெழும்படிகாச்சிய வனைவான கூர்மையும் உள்ளேதிருகலும் அமைத்த ஊசிகளை எவ்விடத்திலுங்கோத்து அதைக்கொண்டு சரீரத்தி லழுத்தியவுடனே, அவ்வுசிகள் சரீரத்தினுள்ளே புதைந்து, தைக்கவும், திசைகளைத்தினும் அழுகையோசைகோஷிக்க அழுகின்றார்கள், கோபங் கொண்டயமகிங்கரர்கள், அவர்கள் சரீரத்தின் மீத்தோலை மிகக்கரோமாகிய அக்கினி யிலேகாச்சிய குறட்டினோடும் பிடுங்குவார்கள். எ - று.

கூர்மையும் திருகலுமமைத்த ஊசிகளைக்குறட்டிற்கோத்துச் சரீரத்திலழுத்தி, அவ்வுசிகளையாவும் பதிர்த்தபின், மீத்தோலுடனே வரும்படிஅக்குறட்டைப்பிடுங்குவார் கள்என்றபடி. நுனை-கூர்மை. உடக்கு-திருகல். (உகஅ)

ஒழுஞ்சோரியொத் தருக்கியசெம்பினிட்டமுக்குவருடற்புன்றோன் முழுகிவெந்துறவெடிப்பதுவெண்ணிணங்கொதிப்பதுமூளைச்சே

நிமுகுவெண்ணெயொத்துருகுவதிவைபொறுதெழுதொறுமினவனோக்கி
கழுதுனைப்படைகோத்தெடுத்தமுக்குவர்கண்மணிவெடித்தோட.

(இ - ள்.) ஒழுகிய உதிரம்போன்ற நிறமுடையதாகவுருக்கிய செம்புக்குழம்
பிற்போட்டு அழுத்துவார்கள், அப்போது அவர்கள் சரீரத்தள்ள புன்மையாகிய
தோல்முழுவதும் வெந்துவெடிக்கின்றது, வெள்ளை நிணங்கள் கொதிக்கின்றது,
மூளைகளெல்லாம்சேறாகி, வழுவழுப்பாகிய வெண்ணெய்யைப்போன்று உருகுகின்
றது, இந்தவேதனைசகிக்காமல் எழுந்திருக்கும்போதெல்லாம் இதனைப்பார்த்துக்கொண்
டிருந்து, கழுமரத்திற்செருகுகின்ற கூர்மையான ஆபுதத்தினாலே குத்தி யெடுத்து,
கண்ணினுண்மணிகளும் தெறித்தோடும்படி அழுத்துவார்கள். ஏ - று. (௨௧௯)

இறுக்குபாசமிட்டிருமருங்கமைத்தனர்கிடத்திரெட்டர்வாளிட்
டறுப்பர்செந்தழலொழுகுறக்காச்சியசலாகைகொண்டவர்நாசி
நிறுப்பரன்னவர்செவித்தொளைசுறுக்கொளநிறுத்துவர்நெடுங்கூடம்
பொறுப்பம்மற்றவர்கவுட்புறநெரிதரப்புடைப்பர்தென்புலத்துநர்.

(இ - ள்.) யமகிங்கர்கள் இரண்டேக்கங்களினும் பாசக்கயிற்றால் இறுக்கிக்
கட்டிக் கீழேபோட்டு, பெரிய ஈர்வானைக்கொண்டறுப்பார்கள், சிவந்த அக்கினிப்
பொறி பறக்கும்படிகாச்சிய இருப்புச்சலாகையைக்கொண்டு அவர்கள் நாசித்துவாரங்
களில் துழைப்பார்கள், அவ்வாறே அவர்களுடைய இரண்டுகாதுத்துவாரங்களினும்
சுறிலென்று பற்றும்படி செருகுவார்கள், பெரியசம்மட்டியை எடுத்துக்கொண்டுஅவர்
களுடைய இரண்டுகதுப்புகளும் நெரியும்படி அடிப்பார்கள். ஏ - று. கதுப்பு-தாடை.

கருவியூழ்முறைபற்பலநிரைத்ததின்கிடத்தியக்கருவிக்கூ
ருருவியோடீரோத்திடைக்கூடமிட்டோச்சுவர்புலந்தோறுங்
குருதிபீர்விடக்கதைமடுத்திறுக்குவர்கொழுந்தழற்பிழம்பேந்திப்
பருகவாய்மடுத்துறுக்குவர்பருகுறாப்பிடுங்குவர்பல்கால்.

(இ - ள்.) ஆபுதவகைகளை வரிசைப்படி பலகோடிகளாக நட்டு அதின்மேற்
படுக்கவைத்து, அவ்வாயுதக்கூடு அவர்கள் சரீரத்திற் பாய்ந்தோடும்படி மார்பிலே சம்
மட்டியைக் கொண்டடிப்பார்கள். ஐம்புலன்கள்தோறும் உதிரம்பிரவாசிக்கும்படி கதா
யுதத்தைச் செலுத்திக்குத்துவார்கள், செந்திப்பிழம்பை எடுத்து வாய்நிரம்பவுண்ணும்
படி அதட்டுவார்கள், அவ்வாறு பலமுறையுண்ணாதவர்கள்நாவைப் பிடுங்குவார்கள்.

ஒல்லைமாநிலத்துயிர்செகுத்துண்டவர்வருதிரென்றுருத்தன்னோர்
பல்லுநாவும்வென்றுருகிவெம்புகையெழக்காச்சியதழற்பாளஞ்
செல்லவாய்மடுத்திருங்கதை யோச்சுவர்செலுத்துவர்மணிப்பாச
மல்லன்மாக்களத்திறுக்குவர்தழற்பரலுரிஞ்சுறவலித்தீர்ப்பார்.

(இ - ள்.) பெரியசிலவுலகத்திலே பலவுயிர்களைக்கொண்டு புசித்தவர்களே அதி
சிக்கிரம் வருவீர்களாக வென்றழைத்து அதட்டி, அவர்களுடைய பற்களும் நாவும்
வெந்துகரைந்து தீப்புலகையெழும்படி, அக்கினியிற்சாச்சிய இருப்புப்பாளங்களை அவ
ர்கள் வாயினுட் செல்லும்படியாகப்பாய்ச்சி, பெரியகதாயுதத்தாற் தள்ளுவார்கள்,
மணிக்கயிற்றை அவர்களுடைய பெரியகண்டத்தினுள்ளே செலுத்துவார்கள், அதன்
பின் கண்டத்தை இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு, அக்கயிற்றிலுள்ள வெப்பமான பருக்
கைக்கற்கள் உறுத்தும்படி கெட்டியாயிழுப்பார்கள். ஏ - று. (௨௨௨)

என்புதோறசைநரம்பிவைதெரிவுறுதிருந்தழவிருப்புச்செக்
கன்பிலாருடலரைபடத்திருகுவர்பிறர்மனையகவிப்போம்
புன்புலைப்படுபாதகர்நெஞ்சொடுபுயத்துணைபுமைமண்ட
வன் பொறித்தழந்நாணகந்தழுவுறப்பிணிக்குவர்மணிப்பாசம்.

(இ - ள்.) எலும்பு தோல் தசை நரம்பு என்னும் இவைகள் வெளியே தோன்
றாமல் சீவகாருணிமற்ற அவர்கள் சரீரம் அரைபடம்படி, காடாக்கினியில்காய்ந்திருக்
கின்ற இருப்புச்செக்கிலேபோட்டு ஆட்டுவார்கள், பிறர்மனையவரையழைத்துச்சேர்ந்த
அற்பமாகிய புலைத்தன்மையுடைய பாதகர்களை, நெஞ்சினும் இரண்டு புயங்களிலும்
புகையெழும்பும்படி, கொடூரமாகிய தீப்பொறிகள் பறக்கின்ற அக்கினித்தம்பத்தைத்
தழுவுமாறு மணிக்கயிறுகளாற் சேர்த்துக் கட்டுவார்கள். ஏ - று. (௨௨௩)

குருக்களந்தணர்மேலவர்க்காண்குறினெழுதராக்கொடியோரை
யிருப்புவெந்தகடழலெழக்காச்சிமீதிருத்துவரெளியோரை
வெருக்கொளப்புரிபடி றரையடுகினவெள்ளையிற்றிறும்பாந்த
ளுருத்துயிர்ப்பெறிநெடுந்தொலைப்பிலத்திடைவீழ்த்தவருறுக்குற்று.

(இ - ள்.) ஆசாரியரையும் வேதியர்களையும் பெரியோர்களையும் கண்டால் எழுந்
திராத துன்மார்க்கர்களை, பெரிய இருப்புத்தகட்டை அக்கினியிற் பழுக்கக்காய்ச்சி,
அதன்மீதுட்காரவைப்பார்கள், ஏழைகளை அச்சமுறுப்படி செய்கின்ற தூர்த்தர்களை,
கொல்லத்தக்க கோபமுடையதாய் வெள்ளியபற்களைப்படைத்த பெரியமலைப்பாம்பு
கரேமாய்ச் சிறிக்கொண்டிருக்கின்ற, மிக்க ஆழமுள்ளதாகிய பிலத்திடைத்திலே
அநட்டிக்கொண்டுபோய் அழுத்துவார்கள். ஏ - று. (௨௨௪)

ஆறலைத்தரும்பொருள்கவர்பதகரையருந்தசையெயிறூன்றக்
கூறுசெய்துணுங்கழுதுறுவாகிடைக்குப்புறப்பிடருந்திச்
சிறியொன்றொடொன்றிகலியன்னவர்புலாறின்பனதெரிகிற்பா
ரேறெரித்தலைக்கழுதுனைக்கிடத்துவரெளியெழவிழிக்கின்றார்.

(இ - ள்.) வழிமறித்துத் திரவியம் அபகரித்த பாதகர்களை, சரீரத்துள்ள
கொழுந்தசைகளிற் பற்களழுந்தும்படி பகிர்ந்தெடுத்துப் புசிக்கின்ற பசாசுகள் நிறைந்
துள்ள நரகத்தில் கழுத்தைப்பிடித்துத் தள்ளி, அப்பசாசுகள்கோபித்து ஒன்றோ
டொன்று பகைத்து அப்பாதகர்களின் மாமிசங்கள் புசிப்பதைப்பார்ப்பார்கள், அக்
கினியெரிந்துகொண்டிருப்பதாகிய கழுமுனையிற் படுக்கவைப்பார்கள், அக்கினிப்பொறி
பறக்கும்படி புர்ப்பார்கள். ஏ - று. (௨௨௫)

குதைக்கொடுஞ்சிலைப்பகழியிற்கானமாக்கொன்றுதின்றுறுப்பெல்லா
முதைப்பவீங்கிபரிணத்தசையரிந்தரிந்திருப்பகல்வறுத்தொண்பற்
புதைக்கவல்வறுச்சுடச்சுடத்தீற்றலும்வாய்ப்புழைப்புழைப்புகைமண்டிச்
சிதைத்தநாசியின்புறம்புகவுயிர்த்துயிர்த்தாற்றுவர்சிலதீயோர்.

(இ - ள்.) வளைந்தவில்லின் குதையிலே பூட்டிய அம்பினால், காட்டிலுள்ள மிரு
கங்களைக்கொன்று புசித்து, அவயவங்களினத்தும் தூலிக்கும்படி பருத்தரிணத்தோடு
கூடிய தசைகளையறுத்து, இருப்பகலிலே வறுத்து, ஒளியுள்ளபற்கள் கிட்டிக்கொள்

எப் புசிக்கும்படி சுடச்சுடனுட்டுதலும், அவர்கள்வாயின் வழியாகத் தோன்றும் புகைவிசேடித்து, வெந்திருக்கின்ற நாசித்துவாரங்களால் வெளியிலேவர, சிலபாதகர்கள் பெருமூச்சுவிட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டுச் சுகிப்பார்கள். எ - று. தீற்றல்-சுண்டு ஊட்டல். (௨௨௪)

மாதிரஞ்சுழல்புட்குலம்படுப்பவர்மறிதிரைபொருநீர்வாழ்
சாதிதூண்டிலிற் பப்பெவரணரியிற் சங்கிலிமுடக்கேற்றி
மீதுகற்றறிவிட்டமிட்டகைத்தவர்கீழ்ப்படவெகுளித்தீ
யோதுநெய்சொரிந்தெழுப்புவரவருடம்புநுகியநிணஞ்சோர.

(இ - ன்) திசைகள்தோறும் சுழன்று கொண்டிருக்கும் பறவைக் கூட்டங்களைக் கொல்கின்றவர்களும், மாறிவருகின்ற அலைகள்மோதும் நீரிலே வாழ்கின்ற சேவராசிகளைத் தூண்டின் முள்ளினாலே கொல்கின்றவர்களும் ஆகிய இவர்களை, கீழ்ப்பாரிசத்திற் சங்கிலிவளையங்களைத் தொங்கவிட்ட கம்மாளுண் றைநாட்டி மேலே உத்திரமிட்டு அதன்மீதிருத்தி, அவர்களின் கீழே அவர்களுடைய சரீரத்திலுள்ள நிணங்களைல்லாம் உருகிச்சொரியுப்படி, ஒலிக்கின்றகமீர்தீயை நெய்விட்டு வளர்ப்பார்கள்.

செருமுகந்தணித்தருளியவேந்தரைத் தெவ்வடுந்திறோக்கி
வெருவியோடியபதகரைச்சுழல்வழிவீங்கிருணிரையத்துக்
கருவிகாதுறச்சுற்றுறவிடுத்தனர்கண் றொழித்தினங்கங்குற்
றுருவுகள்வரைக்கற்கறைமடக்கியிட்டிடிபடத்துவைக்கின்றார்.

(இ - ன்.) அநேகயுத்தங்களில் வெற்றிகொண்ட அரசர்களை, ஓர்காலத்தில் ஓர்பகைவன் கொல்வதாயிருக்குந்தன்மையைப்பார்த்துப் பயத்தோடிப்போனபாதகர்களை, இருணிமைந்து சுழல்வழியையுடைய நரகத்திலே, ஆயுதவகைகள் நாற்புறத்திலும் கொல்லும்படி சுழன்றுகொண்டிருக்க விட்டார்கள், இராக்காலத்தில் வந்து கன்றுகளை நீக்கிப் பசுக்கூட்டங்களைத் திருடிய திருடர்களை, கல்லுரலிலே மடக்கிப்போட்டு அவர்கள் சரீரம்நன்றாய்த்துகளாகும்படி இடிக்கின்றார்கள். எ - று. கற்கறை - கல்லுரல். (௨௨௫)

ஒறுத்தநல்குரவுடற்றுறவிரப்பவர்க்குதவியதுதவாது
மறுத்தபாதகரடைக்கலப்பொருள்கவர்வஞ்சகரினையோரைத்
தெறுப்பதங்குழிஇச்செறிந்தெழுநாகிடைவீழ்த்தலுஞ்சினவாவிற
சுறுக்கொளுந்தொறுமோவெனவாற்றுவாருள்ருவர்துடிப்புற்றார்.

(இ - ன்.) வேதனைபுரிவதாகிய தரித்திரம் வருத்தலால் யாசிக்கின்றவர்கட்கு ஒருவர் கொடுப்பதைக் கொடாமல் தடுத்தபாதகர்களும், பாதுகாத்துத் தரும்படி வைத்த பொருள்களையபகரித்தவஞ்சகர்களும் ஆகிய இவர்களை, தேன்கள் அநேகமாகக் கூடி நெருங்கியிருக்கின்ற நரகத்திற் போட்டமாத்திரத்தில், கோபுத்துடனே கொடுக்கினார்களென்றும் போதெல்லாம், ஒவென்றமுது துள்ளித்துடிக்கின்றார்கள். எ - று. தெறுப்பதம் - தேன். (௨௨௬)

இனைய்யாரையுங்காட்டுமநோக்கினனருந்தவச்சிவயோகி
யனையதுன்புழந்தலமரலுளத்தடைத்திரங்கினனதுநோக்கி
வனைபொலன் சழலந்தகனெந்தநீயிதற்கிரங்கினைவாளா
கினையுநெஞ்சமுநடுக்குறும்ங்கிதற்கப்பறநெடுங்கும்பி.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எஉரு

(இ - ள்.) இப்பாதார்களனைவரையும் யமன்காட்டிக்கொண்டவர, அருமை யான தவஞ்செய்த சிவயோகியராகிய சதானந்தர்பார்த்தனர், அவ்வாறு துயரடைந்து சுழன்று கொண்டிருப்பதைத் தமதிருதயத்தினெண்ணிவருந்தினர், அலங்காரத்தையு டைய பொன்னாலாகிய வீரக்கழலணிந்த யமன் அடைப்பார்த்து, எமது பிதாவே ! தேவரீர் இதற்கேவருந்துகின்றீர். இத்தகப்பும் பெரியகும்பிபாகம் என்னும் நரக முண்டு, அந்நரகவேதனைகளைச் சம்மானினைக்கின்ற மனமும்நடுங்கும். எ - று. (உரு)

என்றுரைத்தனனந்தகனுலகெலாமேத்துறஞ்சிவமோகி
நின்றுநோக்கின னீங்கிவண்வருகெனப்பின்னருகிழ்த்தாமுன்
சென்றுநோக்கினவடவையங்கொடுக்கமுனடுவுமத்திகின்ற
ரன்றாற்றுறப்பிளந்தவாய்தொறுந்தழற்கொழுந்துதீத்தழல்வாரை.

(இ - ள்.) என்று யமன்கூறினன், உலகத்துள்ளாமனைவரும். துதிக்கின்ற சிவ யோகியார், அங்குநின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தயமன் இவ்விடத்தில்வாருங்களென்று மறுபடியும் கூறுவதற்குமுன்பாக, கொடியவடவாமுகாக்கினியின் மத்தியிலிருந்து வேகின்றவர்களுடும், அப்போது அழுதுகொண்டிருக்க அவர்களுடைய திறந்தவாய்களி லெல்லாம் அக்கினிக்கொழுந்தெரிந்துசுட வேகின்றவர்களையும் போய்ப்பார்த்தார். எ - று. (உரு)

காரிருட்டிழம்படைத்தவெம்பிலத்திடைக்கடுங்கனெடுஞ்சிறச்ச
சாரைவாளராவென்புடனிறக்குறச்சுற்றியத்தறுகண்ணோர்
சோரிவாய்மடுத்துறிஞ்சுவவானுனைசெவித்தொளைதொளைத்தொட்ட
வீரநாக்கடித்தெயிறொடுமிறுக்குறவென்பெழவுயிர்ப்போரை.

(இ - ள்.) கருநிறங்கொண்ட இருளின் திரட்சிசேர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற குகை யிலே, செந்தீயைப்போன்ற கடுங்கோபத்தையுடையவைகளாய், கோயோடத்தக்க ஒளியுள்ள சர்ப்பங்கள் எலும்பும் இறகும்படிசுற்றிக்கொண்டு, அப்பாலிகளின்உதிரத் தை வாய்திறந்து குடித்துக்கொண்டிருப்பதையும், அவைகளின் வாலின் முனைகளைச் செவிகளின் துவாரங்களைத்தோண்டி யுள்ளே செலுத்த, அப்போது குளிர்ச்சியமைந்த தங்கள் நாலைப்பற்களார் கடித்துக்கொண்டு எலும்பும்மேலெழும்புப்படி பெருமூச்சு விடுகின்றவர்களையும். எ - று. (உரு)

சுரித்தநெட்டுடனெளித்தகாரட்டையங்கும்பியுட்டொலைவின்றி
விரித்தபாழிவாய்விழுங்கவுங்கக்கவும்பற்பலகடித்தீர்த்தங்
சுரித்தசோரிவாய்மடுக்கவுந்தசைகழிந்தொழுகுமுடற்காந்தி
யெரிப்பவுங்கிடந்தாற்றியக்கும்பியுண்முழுநின்றுமூவாரை.

(இ - ள்.) சுரிப்போகி கடி நீண்ட உடலைநெளித்துக்கொண்டிருக்கின்ற கரு நிறம்படைத்த அட்டைகள் சிறைந்தநரகத்திலே அவைகள் ஒழிவில்லாமல் திறந்து கொண்டிருக்கின்ற அகன்றவாயினால் விழுங்கவும் மறுபடி உமிழவும், வேறு பலபல அட்டைகள் கடித்திழுத்து ஒழுதுகின்ற உதிரங்களை வாய்விரம்பக்குடிக்கவும், தசைக ளெல்லாம் கழிந்துதிரவும், சரீரம் வெம்மையினால் எரியவும், அவ்விடத்தில் புரண்ட முது, அந்நரகத்தினுள்ளே முழுக்கிடந்தெழுநின்றவர்களையும். எ - று. (உரு)

அடுத்தயோசனையித்தனையகலமென்றளப்பருஞ்சலக்கும்பி
யெடுத்தவள்ளுகிர்ப்பகுத்தவாய்நெட்டுடவிடங்கரினிடைப்பட்டு

படுத்தகாலொடுகைகடித்தருந்துறப்பதைத்தவைக்காற்றாராய்க்
கடுத்தசிற்தையினெடுத்தெடுத்தழைத்துவிழ்த்தேக்கறுத்தழுவாரை.

(இ - ள்.) அதற்குரிய அகலம் இத்தனையோசனைதூரமென்று அளவிடுதற்கரிய
தாயிருக்கின்ற சலக்கும்பி என்னும் நகத்திலே, கூர்மையான நகங்களையும் பிளவு
பட்டவரையையும் நீண்டவுடலையும் உடைய முதலேவாயிலகப்பட்டு, தங்களுடையகால்
களையும் கைகளையும் கடித்துப்பிச்சிக்க, அவைகட்குச்சகியாதவர்களாய்ப் பதைபதைத்து
வருந்தியமனத்துடனே உரக்கவுரக்கக்கூவி விழுந்து அங்கலாய்த்து அழுகின்றவர்க
ளையும். எ - று.

(௨௩௪)

ஓர்கைகீழ்ப்படக்கிடத்துவாரடிக்குறங்கோரடிமிதித்துன்றி
வாரியோர்குறங்கிசுத்துறப்பிளந்தறையோச்சுவர்வகைப்பட்ட
பேருடற்பக முன்னையதாதலின் பிடித்தெடுத்தழன்மாட்டிச்
சோரிதூங்குறப்புரட்டுவரினன்னமடர்த்துறத்துயர்வாரை.

(இ - ள்.) ஓர்கை பூமியிலிருக்கவைப்பார்கள், அடித்தொடையை ஓர்காலால்
மிதித்துன்றிக்கொண்டு, மற்றோர் தொடையைப்பிடித்திழுத்துங் கிழித்து எறிவார்
கள், பிளவுபட்ட பெரியசரீரம் முன்னேட்பாதியாதலினால், அதைப்பிடித் தக்கினியிற்
போட்டுக்கொளுத்தி, உதிரம் ஒழுகும்படி புரட்டுவார்கள். இவ்வாறு வருத்தத்துக்கி
கின்றவர்களையும். எ - று.

(௨௩௫)

வாகுமூலமிட்டிருங்கயிறிதுக்குறவரிந்திறைவரையாத்துச்
சேகுநண்ணுனையூசிவெள்ளுகிரிடைச்செலுத்துவர்வடவைச்சு
டேகுறாதடுமணற்குகையிறக்குவரீங்கிவைபொறுத்தாற்று
தாகுலத்தொடுமுதழுதரற்றிநின்றலமரலுறுவாரை.

(இ - ள்.) பெரியகயிறறைத் தோளடியிலே சேர்த்து இறுகும்படியாக இழுத்து
முதுகிலுள்ள இறக்கை எலும்புகள் வரையிற்கட்டி, சிவக்கக்காச்சிய நுண்ணிய கூர்
மையுள்ள ஊசிகளை வெண்மையான நகங்களிலே குத்துவார்கள், அக்கினியின்வெப்
பந்தணியாமல் வெந்துகொண்டிருக்கின்ற மணற்குகையிலேபோடுவார்கள், இவ்வே
தனைகளைச்சுசித்து முடியாமல் பெருந்துயரத்துடனே அழுதழுது கதறிக்கொண்டு
சுழல்கின்றவர்களையும். எ - று.

(௨௩௬)

நோக்கினான்சிவயோகிநின்றவருழக்கிருந்துயர்நுதலிப்பண்
டாக்குமாரிரையக்கொடுவெம்மைகண்டறிந்தனனவைக்கப்பாற்
றாக்கழற்பெருஞ்சாடிநெய்கொதித்தெழ்த்தழற்சிகைபுகைமண்ட
மேக்குயர்ந்தமூக்குயிர்ப்புறாதத்தழனைய்யிடைமிதக்கின்றார்.

(இ - ள்.) அப்பாதகர்கள் படுகின்ற பெருந்துயரங்களனைத்தையும் சிவயோகி
யார் அவ்விடத்தினின்று பார்த்து, அதுகுறித்தாலோசித்து, வெகுகாலத்திற்கு முந்
திப்படைத்திருக்கின்ற பெரிய நகங்களின் கொடுமைகளை நன்றாயுணர்ந்தனர், இந்ந
கங்களுக்கு அப்புறத்தில், அக்கினியிற்காயவைத்திருக்கும் பெரியகொப்பறையில்கெய்
கொதித்துக்கொண்டிருக்க, அவ்வக்கினிக் கொழுந்தின்புகையானது மேலோங்க,
மேலேஉயர்ந்திருக்கும் நாசித்துவாரங்களில் சுவாசமற்றவர்களாய், அந்த அக்கினிக்குழ
ம்புபோன்ற நெய்யிலே மிதக்கின்றார்கள். எ - று.

(௨௩௭)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச் சருக்கம். ௭௨௭

கொதிக்குநெய்யிடைக்குப்புறக்கிடத்தினருயிர்த்திலர் கொடிதுற்றார்
மதிக்கினீங்கிவரயாவரென்றுணர்ந்திலமறமிறுரையென்ன
விதிக்குமேல்வியுணர்தருநாயகவெய்துறுமிவரிந்தப்
பதக்குமுந்தரசுநிலவருந்தன்மையரென்றென்பணிந்தன் னான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு கொதித்துக்கொண்டிருக்கும் நெய்யிலே கவிழும்படி
போட்டுவிட்டார்கள், சுவாசமும் விடமாட்டாதவர்களாய்க் கொடியவேதனையடைந்
தார்கள், யோசித்துப்பார்த்தால் இவர்கள் எவ்விதபாதகர்களென்றறிந்திலோம், ஆத
லால் யமனே ! நீசூறுவாயென்றுகேட்க, இப்போதிருக்கும் பிரமனுக்கு முன்னுள்ள
பிரமனையும் அறிந்திருக்கும் தலைவரே ! வேதனைபடுகின்ற இவர்கள், இவ்வயமுரத்
திருக்கு எனக்கு முன்னுள்ள அரசனும் அறிதற்கரிய காலவரையதையுள்ளவர்களென்று
கூறி, அவ்வியமன் மீண்டும்பணிந்து. ௭ - று.

(௨௩௮)

பலத்துரோகிற்பாதகர்படுவனமேற்படப்படுகின்றார்

சிவத்துரோகரென்றுரைப்பரென்றவர்க்கெதிர்தென்றிசையவன்செப்பக்
கவர்த்தவார்சடையோகிசெங்கரங்கொடுகண்புதைத்தலமந்தா
னுவர்த்தவேர்பொடித்துடனடுக்குற்றனனுளத்தொடுமறுகூற்றான்.

(இ - ள்.) பாவம்புரிகின்ற பாவிகள் பலருள்ளும் மேற்பட்ட மகாபாதகர்கள
டைகின்ற வேதனைகளினும் விசேடவேதனையடைபவர்கள் சிவத்துரோகிகளாகு
மெனக்கூறுவார்களென்று, அச்சிவயோகியாருக்கு இயமன் உத்தரங்கூற, கப்புவிட்
டுள்ள நீண்டசடையுடைய சிவயோகியார், தமது சிவந்த கரங்களாற் கண்களைமூடிக்
கொண்டு, அச்சமுற்றவராய்ச் சரீரம் வெயர்த்து நடுக்குற்று மனங்கலங்கினார். ௭-று.

வெறுத்தசித்தனையோகியுத்தரதிசைமீண்டனன்றனிச்செங்கோல்
பொறுத்ததென்றிசைநாயகன்பின்னரும்யோகிபொற்பதம்போற்றிச்
செறுத்தபாதகரிவாநிலைநான்முகச்செல்வனைவினவுற்றான்
மறுத்துரைப்பதுகேட்டுதியறிவனே னுணர்த்துவன்மனக்கொள்வாய்,

(இ - ள்.) உலக இச்சையைவெறுத்தசித்தமுடையவராகிய சிவயோகியார் வட
திசையாகத்திரும்பினர், நிகரற்ற செங்கோலத்தாங்கிய தென்றிசைத் தலைவனாகிய
யமன், மீண்டும் அச்சிவயோகியாருடைய அழகிய திருவடினைத்துதித்து, கடும்பாதகர்
களாகிய இவர்களுடைய தன்மையைக்குறித்து, சதுர்முகங்களைப்படைத்த பிரமதே
வரைவினவினால், அதற்கவர் உத்தரங்கூறுவதைகேட்டிராக, அறிந்திருந்தால் தெரி
விப்பார், அதனைத்தேவரீர் மனிதிற்மெளியலாம். ௭ - று, (௨௪௦)

கலீநிலைத்துறை.

என்றான்மறலிப்பெயரோனனிநிற்றியென்று
னின்முன்மறையோகிநெடுந்தொளீளநாளப்
பொன்றாட்பொருட்டாசனனான்முகனுடுக்கா
னன்றாரணவெல்லைகடந்தவனாகெதிர்த்தான்.

(இ - ள்.) என்று மறலிஎன்னும் பெயருடைய யமன்கூறினன், அதுகேட்டு
சிவயோகியார் நல்லது நிற்கக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டனர். அவ்வாறே யமன்
நின்றுவிட்டான், வேதங்களையுணர்ந்த சிவயோகியார், பெருந்துவாரமுடையநீண்ட

நாளமுடைத்தாய், பொன்போன்ற தூளைப்படைத்த தாமரைப்பொருட்டாசனனாகிய பிரமனுடைய சத்தியலோகத்திற்சென்றனர். அப்போது வேதங்களின் முடிவையுணர்ந்தவனாகிய பிரமன் அவரை எதிர்கொண்டான். எ - று. (உசக)

எய்தப்பெறுமாதவம்யாவரிழைத்ததென்னுச்
செய்தற்குரித்தாகியவையுஞ்செய்தமைத்தான்
மைதக்களத்தரனென்னுழைவந்தவாபோன்
மொய்பொற்சடையோகநெடுந்தவமுன்னினுயால்.

(இ - ள்.) தேவரீர் இங்கு எழுந்தருளப்பெறத்தக்க பெருந்தவம் யார்புரிந்ததோ வென்றுரைத்து, செய்யவேண்டிய உபசாரங்களைத்தும் செய்துமுடித்தனன், விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபிரானே அடியேனிடத்திற்கெழுந்தருளியதுபோன்று நெருங்கிய பொன்போலும் சடையுள்ள சிவயோகத்தில் வல்லபெருந்தவத்தரே தேவரீர் எழுந்தருளினீர். எ - று. ஆல் - அசை. (உசஉ)

என்னபுகழ்நான்முகவந்தணனேத்திரிந்தத்
துன்னற்சடையோகியவற்கெதிர்சொல்வதானுன்
நென்னற்மிசையெய்தினமத்திசைத்தியகும்பி
யின்னற்பவொர்க்குளருந்துயரெய்திரின்றார்.

(இ - ள்.) என்று சதுர்முகனாகிய பிரமன் அச்சிவயோகியார் கீர்த்தியைத் துதித்து எதிரிலே நிற்க, நெருங்கிய சடைமுடியையுடைய சிவயோகியார் அப்பிரமனை நோக்கிக் கூறலாயினர். சிறப்புற்ற யமபுரத்திற்குப் போயிருந்தோம், அப்புரத்திலே யுள்ள கொடியகும்பிபாக நரகங்களில் துன்பமடைகின்றவர்கட்குள்ளே, சிலர் விசேடப்பெருந்துயரடைந்திருக்கின்றார்கள். எ - று. (உச௩)

அவர்செய்தனவந்தகன்றானுமறிந்ததன்றா
விவார்யாவரிழைத்தனயாகொலுரைத்தியென்றான்
றுவராயிரந்தோடுடுடைத்தாமரைத்தூயசெல்வன்
கவரார்சடையோகியுரைத்தகருத்தளத்தான்.

(இ - ள்.) அவர்கள்புரிந்த பாதகங்களை யமனும் அறிந்ததல்ல, இவர்கள் எவர்கள், புரிந்தபாதகங்கள் எவை, இவைகளைச்சொல்வீராகவென வினவினர். செம்மை நிறமமைந்த சுகத்திரதளங்களையுடைய தாமரையாதனனாகிய பிரமன், கப்புவிட்டு நிறைந்துள்ள சடைமுடியையுடைய சிவயோகியார் கூறியவற்றைக் குறித்துத் தன் மனதினலோசித்தனன். எ - று. (உச௪)

உள்ளத்துளியற்றியயாவுமுணர்ந்துகண்டா
னெள்ளப்படுபாதகர்தந்திலையாதுவேரான்
றள்ளற்கருமாதவரின்னுழைசாற்றவன்னோ
ரள்ளற்குழிப்பட்டதுயானறிந்தல்லவென்றான்.

(இ - ள்.) தன்மனதினலேயே தான் விதித்தவைகளைத்தையும் நினைத்துப் பார்த்தான், யாவராலும் இகழ்த்தக்க அப்பாதகர்கள் தன்மையெதையும் அறியாதவனாய், நீக்கக்கரிதான பெருந்தவமுடையவரே! அப்பாதகர்கள் நரகக்குழியில் வீழ்ந்ததைக்குறித்துத் தேவரீரிடத்திற் கூறுவதற்கு, அடியேன் அறிந்துள்ளதல்ல வெனக் கூறினன். எ - று. (உச௫)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எஉசு

என்போலியர்யாவர்படைத்தவர்யாதுகால

முன்போனதுணர்ந்திலன்கற்பமுடிந்ததொன்றோ

நின்போலியர்க்கல்லதுதொன்மைகிசுழ்த்தலாமே

மின்போற்சடையாயெனவேதன்விளம்பிவிட்டான்.

(இ-ள்.) இப்போது முடிந்தது ஓர்கற்பந்தானா? அநேககோடி கற்பங்களாகலின், அடியேனைப் போன்றிருந்த பிரமர்களுள்ளே எவர்கள் எங்காலத்தில் படைத்ததோ? முன்கடந்தகற்பங்களின்செய்தி யடியேனறிந்திலன், அக்கற்பந்தங்களின் செய்திக ளெல்லாம் மின்னையொத்த சடைமுடியையுடையவரே, தேவரீரைப்போன்றவர்கட் கல்லது கூறமுடியுமோ? என்று பிரமன் கூறினன். எ - று.

அநேககோடி கற்பகாலங்களில் அநேககோடி பிரமர்கள் மாறிமாறிவருதலியல் பாகலின், “என்போலியர்யாவர்படைத்தவர்யாதுகால-முன்போனதுணர்ந்திலன்.” என்றனன். இதனுள் என்றோ, “எண்ணுடைமூவிராக்கதர்களிரிபிழைத்துக்-கண்ணு தலெந்தைகடைத்தலைமுனின்றதற்பி - நெண்ணிலியிந்திரரெத்தையோபிரமர்களு- மன்மிசைமால்பலர்மாண்டனர்காண்டோனோக்கம்.” எனமணிவாசகப்பிரானும் திரு வாய்மலர்ந்தனர், சிவயோகியர் அத்தகையகாலவரையறையி லுழியத்தக்கவர்களல்லா மையானும் இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்னும்காலத்திரயங்களின்செய்தி களாயும் கருதியவுடனுணர்த்தக்கவர்களாகலானும், “நிண்டோலியர்க்கல்லதுதொன் மைநிகழ்த்தலாமே.” என்றனனென்க.

(உசசு)

அக்காலையெழுந்தனனாயிரம்வாய்விரிக்கும்

பைக்கார்விடப்பாம்பனைமாதவன்பாற்கடற்கே

புக்கானவனாங்கெதிர்கண்டெதிப்போகலுற்றான்

மிக்கானெதிர்வெய்தினினெய்தினன்வேதையோகி.

(இ - ள்.) அப்போது அச்சிவயோகியார் அங்குரின்றும் எழுந்தருளி, ஆயிரம் வாய்களையுடைய பனுமுடினைப்படைத்துக் கருநிறங்கொண்டவிடம்வாய்ந்த சேஷ சயனத்திற் பள்ளிகொள்கின்ற திருமாலிருக்கும் திருப்பாற்கடற்குச் சென்றனர். அவ் விடத்திலே இச்சிவயோகியானாக்கண்டமாத்திரத்தில் திருமால் எதிர்கொள்ளலாயி னார். வேதங்களைமுணர்ந்த சிவயோகியார் அவருக்கெதிரே அதிவிரைவிலடைந்தனர்.

வெய்தினெய்தல்-வினாவினடைதல்.

(உசஎ)

யோகற்குவப்புற்றனயாவமுலவந்துசெய்தான்

வேகத்தனியோகியுமுள்ளம்வியப்பநின்ற

னோகைப்படவென்னுழைவந்ததுரைத்தியென்ற

னாகத்தனையோன் சிவயோகிவிறுவானால்.

(இ - ள்.) சேஷசயனராகிய திருமால், சிவயோகிபாருக்குக்களிப்பெய்தத்தக்க உபசாரங்களனைத்தையும் மனமகிழ்ந்து புரிந்தனர். அதிதீவிரதரபக்குவமுடைய சிவ யோகியாரும் மனங்களித்திருந்தனர், அப்போது திருமால் தேவரீர் களிக்கும்படி அடியேனிடத்திற் கெழுந்தருளிய காரியத்தைத் திருவாய்மலரவேண்டுமென்றனர். சிவயோகியார் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

(உசஅ)

தென்றிக்கினிரும்படொய்தியதிமையாளர்

பொன்றப்படுதிமைவினாவலும்பூத்துழாயோ

னென்றுற்றுணர்ந்தோர்த்தனனுள்ளமற்றொன்றுமெய்தான்
சென்றிற்றதுசிந்தனையுத்தெருமந்துகின்றான்.

(இ - ள்.) யமபுரத்திலே கொடுத்துன்படைந்துள்ள பாதகர்கள், இவ்வாறழித்
கேதுவாகப் புரிந்த பாதகம் யாதென்று வினாவுதலும், அழகியதுளபமாலையணிந்ததிரு
மால், மனதை ஒருவழிப்படுத்தி யாலோசித்துப்பார்த்தனர், மனதிலொன்றுந் தோன்
றாமல் எண்ணக்கொல்லாம் அழிந்து மயங்கியிருந்தனர். எ - று.

அதற்குமுன் நாம் எவற்றையுறிவோமென்றெண்ணியிருந்த எண்ணங்களெல்
லாம் ஒழிந்ததென்பார், “சென்றிற்றது சிந்தனையும்.” என்றார். (௨௪௯)

என்னுலறியப்படுபாதகால்வரின்றோர்
முன்னாகழித்தார்களைன்போலியர்முற்றியிற்றோ
ரன்றோரறிவார்கொலறிந்திலனையசெய்ய
பொன்னூர்சடைமாதவவென்றுபுகன்றுவிட்டான்.

(இ - ள்.) அழகிய செம்பொன்போலும் நிறமமைந்த சடைமுடியையுடைய
பெருந்தவத்தே! இப்பாதகர்கள் அடியேனுலறியப்பட்டபாதகர்களல்லர், அடியே
னைப்போன்று முற்காலத்தில் இப்பதவியையாண்டு நாள்கழித்திறந்தவர்கள் அறிவார்
களோ? யானறியேனென்று கூறினர். எ - று. (௨௫௦)

பாலாழியராவணை தஞ்சியபச்சைமாயோற்
கேலாதனவுற்றுணர்ந்தேகியவர்க்குரெட்டா
நாலாரணவெல்லேகடந்துறைநம்பனம்பொற்
சேலார்விழிபங்கனிருந்துழிச்சென்றுபுக்கான்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலிலே சேஷசயனத்தில் அறிதுயில்கூறும் கருநிறங்
கொண்ட திருமாலுக்கு, அறிதற்கரிதாயிருப்பதை யாலோசித்தறிந்து அங்குநின்றும்
நீங்கி, யாவராலும் அளத்தற்கேலாத சதுர்வேதங்களின்முடியையுங்கடந்துள்ள பெரு
மானாகிய, மிக்க அழகுடைத்தான சேல்போலும் விழிகளைப்படைத்த பார்வதிபாகன்
எழுந்தருளியுள்ள திருக்கயிலையிற் சென்றுசேர்ந்தனர். எ - று.

யமன் பிரமன் திருமால் என்னும் மூவர்க்கும் தெரியா திருத்தலால் இனிக்கலை
க்கடவுளைத்தான் வினவவேண்டுமெனச் சென்றனரென்க. (௨௫௧)

இமையக்கிரியெய்தருமாதவத்தெய்திரிந்
வுமைபக்கமுமக்கணிதோளுமுருத்தநஞ்ச
மமையத்தருகண்டமுநெற்றியலர்ந்தகண்ணுங்
குமையப்படுவேணியவங்குமதிக்கொழுந்தும்.

(இ - ள்.) இமயவரை அடைதற்கரிய பெருந்தவத்தாலடைந்து தோன்றிய
உமாதேவியோர்பாகமும், என்முமலைகளிந்துள்ளதிருப்புயங்கனும், அச்சம்வினைத்த
ஆலகாலம் தங்கியிருக்கின்ற திருக்களமும், நெற்றியில் விளங்கும் நேத்திரமும், குழை
யப்படுகின்ற சடையில் விளங்கும் இளம்பிறையும். எ - று.

பார்வதியாரைப் புத்திரியாகப் பெறுதற்குரிய பெருந்தவத்தை இமையவரைய
ரையன் புரிந்தனனென்பார், “இமையக்கிரியெய்தருமாதவத்தெய்திரிந்றவுமை.”

சிவத் துரோகி நெய்தும் நரகவேதனைச் சருக்கம். எங்க

என்றும், ஆலகாலவிடம் தோன்றியபோது அமரர்கள் யாவரும் அச்சுற்றதால், “உருத் தஞ்சும்.” என்றும் கூறினர். (உருஉ-)

கண்டானெதிர்கண்டு கனிந்து கனிந்த சிந்தை
விண்டானருளெந்தைபரிந்தருள்வெள்ளவாரி
யுண்டானுடனாடினன்பாடினனுள்ளநெக்கான்
பண்டாரணவெல்லைகடந்தபதம்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) கண்களின் எதிரே தரிசித்துக் கனிவடைந்து மனக்கவலையையொழித்தனர், கிருபைக்கடலாகிய எமது பெருமானுடைய திருவருள்வெள்ளப்பெருக்கையுண்டனர், உடனே ஆனந்தக் கூத்தாடிப்பாடி மனமுருகினர், புராதனமான வேதங்களின் அளவிற்கப்பற்றப்பட்ட திருவடிகளைப்பணிந்தனர். எ - று.

வேதங்களின் அளவிற்கப்பற்றப்பட்ட திருவடிகளென்பதை, “வேதங்கரோயாவென வோங்கியாழந்தகன்றதுண்ணியனே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக்க. (உருஉ)

எங்குற்றனையெய்தியதென்னே கொலென்றொரேழை
பங்குற்றவனோதலும்பாவர்கிடந்ததென்பா
லங்குற்றனன்மாரிரையப்பரப்பாயவெல்லாஞ்
செங்கட்டிறலந்தகன்காட்டினன்சென்றுகண்டேன்.

(இ - ள்.) எங்குவந்தனை! வந்தகாரியம்யாது? என்று ஒப்பற்ற உமா தேவியார் பாகராகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்தலும், பாதங்களிருக்கின்ற யமபுரத்திற்குச் சென்றான், பெரியநரகங்களின் பேதங்களனைத்தையும், சிவந்தகண்களைப்படைத்த வல்லபம்மிக்க யமன்காட்டினன், அவைகளெல்லாம் போய்ப்பார்த்தேன். எ - று. ()

அத்தென்புலத்தாழ்ச்சிரையத்திலமுந்துவோரின்
முத்தன்சிவபாதகமுற்றமுடித்துநின்றார்
தத்துண்பெடுத்துயர்கண்டுதரிக்கிலாமை
யித்தன்மையாரொனக்கூற்றமுற்றீதிசைத்தான்.

(இ - ள்.) அந்த யமபுரத்துள்ள ஆழந்தநரகங்களில் அமிழ்ந்துள்ளவர்களை வரினும், சிவபிரானுக்கேலாத சிவத்துரோகங்கள் முழுவதும் புரிந்துள்ளவர்கள் தலைகீழாகவிழுந்து படுகின்றவேதனைகளைப்பார்த்து மனந்தாளாமல், இவர்கள் எவர்களுென்றுகேட்க, யமன் இவ்வாறு கூறினன். எ - று. (உருரு)

யானோவறிகின்றிலன்யானிவனெய்துமுன்ன
ரானாரிரையத்திலமுந்துகின்றார்களென்றான்
றேனார்கமலத்தவற்கேட்புழிச்செய்கைமுற்றிப்
போநான்முகற்றூந்தெரியாதவர்புன்மையென்றான்.

(இ - ள்.) நானோ அறியேன், யான்இப்பதவிக்கு வருவதற்குமுன்னமே சகிக்க முடியாத நரகத்தில் அழுந்தியிருக்கின்றார்களென்றான். தேன்றிரப்பிய கமலாதனாகிய பிரமனைக்கேட்டபோது, முன்பிருந்திறந்த பிரமனுக்கும் அப்பாதங்களின் பாதகம் இன்னதென்று தெரியாதெனக்கூறினன். எ - று. (உருசு)

பையாயிரந்தாங்கியபாம்பணைப்பள்ளியான
மையாதனதுள்ளமளந்தறியாமையொற்றான்
மையார்களத்தெந்தையன்னோர்புரிவன்கணென்றும்
பெய்யாவொருங்கேயுணர்த்தென் றடிபேணிநின்றான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் பணமுடிகளையுடைய சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொள்ளும்
திருமாலும், ஐயனே! தன்மனதில் ஆலோசித்துப்பார்த்துத் தெரியாதென்று கூறினர்.
விடந்தங்கிய கண்டமுடைய எமது பெருமானே! அப்பாதகங்கள் புரிந்த பாதகங்கள்
ஒன்றையும் விடாது முழுவதும் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று திருவடிகளைப்பணிந்து
நின்றனர். எ - று, பெய்தல் - ஈண்டு விடுத்தல். (௨௫௭)

வெள்ளேறுயர்த்தோன்சுவயோகிவிளம்புமாற்ற
முள்ளாவுணர்ந்தோர்தனிந்தியுரைத்தியென்ன
வெள்ளாமறையோகிவினையுதியாதுமுள்ளம்
கொள்ளாவுணராவெடுத்தோதவரங்கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) வெள்ளே இடபக்குறியுடைய துவசத்தைத்தாங்கிய சிவபெருமான்
அச்சிவயோகியார் கூறியவார்த்தைகளைத் திருவுளங்கொண்டறிந்து, ஒப்பற்றந்தியே!
நீசொல்லக்கடவாயென்று, இகழப்படாத வேதங்களையுணர்ந்த அச்சிவயோகியார்
வினாவினவைகளைத்தும், அவர்திருவுள்ளத்திற் கொண்டறிந்து விரிவாகக் கூறும்
படி வரம்பாலித்தனர். எ - று, (௨௫௮)

அதுகாலையினந்தியருந்தவயோகியோடும்
விதுவார்சடையெந்தைபிரான்விடைபெற்றகன்றான்
புதுமாமணிக்கோபுரமாளிகைகொண்டுபுக்கான்
பதுமாசனமண்டபத்தன்புபுகர்ந்திருந்தான்.

(இ - ள்.) அப்போது நந்தியெம்பெருமான் அருமையான தவம்புரிந்துள்ள அச்
சிவயோகியாரோடும், சந்திரனையணிந்த சடைமுடியுடைய எமதுபெருமானாகிய சிவ
பிரானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அங்கு நின்றும் நீங்கி, புதுமையாயிருக்கின்ற
சிறந்த இரத்தினங்களமைந்த முதற்கோபுரவாயிலிலுள்ள திருமாளிகையில் அழைத்
துக்கொண்டு சென்று, அங்குள்ளமண்டபத்திலே அச்சிவயோகியாருக்கு அன்புள்ள
வார்த்தைகளைக்கூறிப் பதுமாசனமிட்டு வீற்றிருந்தனர். எ - று, (௨௫௯)

அவ்வெல்லையரும்பவிழ்குல்லையலங்கலோனுஞ்
செவ்வேரிநறாவிரிதாமரைச்செல்வனோடு
மெவ்வேலையுமெண்ணுறுமன்பினனாகிநன்னீர்
தவ்வாவிரைச்சென்னிபதந்தொழுவந்துசார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்திலே அரும்புகளலர்கின்ற துளபமாலையணிந்த திருமா
லும், வாசனையுள்ள செந்தேன் நிரம்பிய தாமரையாதனமுடையபிரமனுடனே சதா
காலமும் தியானிக்கின்ற அன்புடையவனும், கங்கைநீர் ஒழியாது சத்தித்துக்கொண்
டிருக்கும் திருமுடியுடைய சிவபிரான் திருவடிகளைப் பணிதற்கு வந்துசேர்ந்தனர். (௨௬௦)

வெள்ளைக்கயிலைக்கிரிவாயின்மேவிநின்றார்
வள்ளாற்றிறந்தியைக்காண்கிலர்வாயிலுற்றார்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எந்ந

தள்ளற்கருமாதவயோகியுந்தானுமாக

வுள்ளத்தினுவப்பொடும்வேறிடத்துற்றிருந்தார்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறமுள்ள திருக்கலைவரையின் முதற்கோபுரவாயிலில் வந்து நின்றார்கள், வள்ளற்றன்மையை யுடைய நந்திதேவரை அங்கு காணாதவர்களாய் அக்கோபுரவாயிலினுள்ளே சென்றார்கள், அங்கு வேறொருபுறத்தில், நீக்குதற்கரிய பெருந்தவம்புரிந்துள்ள சிவயோகியாரும் தாமுமாக, திருவுள்ளக்களிப்புடன் வீற்றிருக்கின்றார். எ - று.

(உசுசு)

என்றன்னவரோதியசொற்கொடெழுந்துபோகிக்

குன்றன்னநினைத்தெழுமானிகைக்கோயில்புக்கா

ரன்றன்னவரொய்தியிருந்துழியன்பினுற்றார்

வன்றின்புயநந்தியையன்பின்வழுத்தினூரால்.

(இ-ள்.) என்றங்குள்ள சிவகணங்கள் கூறியவார்த்தைகேட்டுக்கொண்டு அங்கு நின்று சென்று, மலைகளிப்போன்று வரிசையாக வமைந்துள்ள மாளிகைகளை யுடைய திருக்கோயிலினுள்ளே புழுந்து, அப்போது, அச்சிவயோகியாரும் நந்திதேவரும் வீற்றிருந்தவிடத்திற்கு அன்புடனேயடைந்து, மிக்கவல்லமடைந்த புயங்களைப்படைத்த நந்திதேவரை மெய்ப்படுத்தியுடனே தோத்திரித்தார்கள். எ - று.

புக்கார் - உற்றார் - முற்றெச்சங்கள். ஆல் - அசை.

(உசுஉ)

செந்தாமரைமேலுறைமங்கைசிறந்தமார்பம்

கந்தாமரைமேலுறைநான்முகற்கன்புகூராப்

பிந்தாவருமாதவயோகியிற்பேணல்செய்யா

நந்தாவருணந்தியிருப்பிடநல்கினானால்.

(இ - ள்.) சிவந்தாமரை மீதில்வசிக்கும் திருமகனைத் தரித்துள்ள சிறந்தமார்பையுடைய திருமாலுக்கும், அழகியதாமரையாதனமுடைய பிரமதேவனுக்கும் அன்பு கூர்ந்து, அதன்பின் அருமையானபெருந்தவம்புரிந்துள்ள சிவயோகியாரை விரும்பி, திருவருள் குறையுருதந்திதேவர் அவர்க்காசனங்களளித்தனர். எ - று. ஆல்-அசை.

அறுகீர்க்கழிநேடிடடியாசிரியவருந்தம்.

புலக்கவேண்டுமெக்காதையிதுவென்புகலினும்பால்

விலக்கறவிரும்பிமற்றும்விரிக்குதுவ்வினாதினென்னு

நலத்தகைநந்திகேட்பச்சதாநந்தனைவதீர்யோகி

யுலப்பறுதவத்தினின்றோனிகழ்ந்தவையுரைப்பதானான்.

(இ - ள்.) நாம்தெரிவிக்கவேண்டிய சிறந்தசரித்திரம் இதுவென்று கூறிலால், உம்பிடத்தில் வருவாது விருப்பத்துடனே அச்சரிதையைவிளக்குவோம், ஆதலால் கேட்பீராக என்று கூறுகின்ற நன்மைமிக்க நந்திதேவர்கேட்கும்படி, குற்றமற்றசிவயோகியாரும் அளவிற்ற தபோமார்க்கத்திலொழுகினவருமாகிய சதானந்தரென்பவர் நடந்தவைகளைக்கூறலாயினர். எ - று.

(உசுசு)

பைக்கமும்பார்த்தளேந்துமுலகெலாம்படர்ந்துமற்றைத்

தெக்கணநிலையங்காண்பான்சென்றனன்நிகரத்திண்டோண்

மிக்குயர்த நமச்செங்கோல்வேந்தனுற்றெதிர்த்தானன்றோன்
மொக்குறுநிரையமெல்லாமுடன் கொடுதொகுத்துச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) கொடிய சர்ப்பமாகிய ஆதிசேடன் பணமுடியிற் சுமக்கின்ற உலகங்களனைத்தினும் சென்று, அதன்பின் யமபுரத்துள்ள நரகங்களெல்லாம் பார்க்கும்படி சென்றான், மலைச்சிகரங்களைப்போன்ற திண்ணிய புயங்களைபும், மிகமேலாகிய தருமமார்க்கத்திற் செலுத்தும் செங்கோலையுமுடைய யமன் எதிர்கொண்டுவந்தான், அவன் என்னைத்தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டுபோய், கூட்டமாயிருக்கின்ற நரகங்களைத்தையும் தொகுப்பாகக் கூறினான். எ - று.

எனவே இந்நரகத்தின் பெயரிதுவென்றும் இதில்வாதனைபடுவோர் இன்னின்ன பாதகங்கள் புரிந்தவர்களென்றும் கூறினானென்றபடி. (உ௬௫)

அன்னவனோடும்பாவர்ப்பெவனவமையேநாக்கித்
தென்னிலைநிரையமுற்றுங்கண்டனன்றமையாளர்
பன்னிலைநிரையத்தமிழ்நுபெவனபகரினம்மா
வென்னுளர்துணுக்கமெய்தும்யாதெனவுரைக்கற்பால.

(இ - ள்.) அவ்யமனுடனே பாவின்பெயர் வேதனைகளை முழுமையும்பார்த்து, யமபுரத்துள்ள நரகங்களெல்லாவற்றையுங்கண்டேன், அப்பாவிகள் பலவேறான நரகங்களில் வீழ்ந்து அனுபவிப்பனவாகியவேதனைகளைக்கூறினால், அம்மம்மா! என்மனம் நடுங்குகின்றது, என்னென்று சொல்லத்தக்கன. எ - று. (உ௬௬)

ஆயவர்தம்மின்மற்றோருநரகடைந்தபாவத்
தீயரைச்செம்பிறைந்துங்கடாரத்தினெய்யிற்சேர்த்திக்
காயெரிநெய்யைக்காய்ச்சிக்கொதியெழ்மிதப்பக்கண்ணுற்
றேயவாமறவியேனும்வெருக்கொளுமிடரினுற்றார்.

(இ - ள்.) அப்பாதகர்களுக்குள்ளே, வேறோர்பெரிய நரகத்தில் வீழ்ந்தபாதகர்களை, செப்பிறை செய்தகடாரத்திலுள்ள நெய்யிற்போட்டு, எரிந்துகொண்டிருக்கும் அக்கினியில் நெய்யைக்கொதிக்கும்படி காய்ச்சி, அதில் அவர்கள் மிதந்து கொண்டிருக்கக் கண்களாற்பார்த்தேன், யமனானும் பயங்கொள்ளத்தக்க துன்பமடைந்திருக்கின்றார்கள். எ - று. (உ௬௭)

காய்ச்சியசலாகைகண்ணினுசியிற்காதிற்காந்தப்
பாய்ச்சினர்மயிர்க்காரோறும்பன்னுனையுசிமாட்டி
மீச்செலாதுறுப்புத்தோறும்வெவ்விருப்பாப்புமிட்டா
ராச்சியவனலிற்குப்புற்றுகவர்கிடப்பதானார்.

(இ - ள்.) நெருப்பிற்காய்ச்சிய இருப்புச்சலாகையைக் கண்களிலும் நாசித்துவாரங்களிலும் செவிகளிலும் வேகும்படி செருகினார்கள். மயிர்க்கால்கள்தோறும் கூர்மையுள்ள பலவிகளைக்குத்தி, அவைகள்மேலே வராதபடி அவயவங்கள்தோறும் கடினமான இரும்பு ஆப்புமடித்தார்கள், கெய்கொதிக்கின்ற நெருப்பில் அவர்கள் கவிழ்ந்து கிடப்பதானார்கள். எ - று. ஆச்சியம் - நெய். (உ௬௮)

நங்கிவரயார்கொலென்ன வெம்மனோர்க்கறியவொண்ணத்
திங்குளரவர்களென்றாலிவனுறைநிசைமுகத்தோன்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எ - று.

வீங்குநீருலகக்காவலிவனோடும்வினவனினேர
யாங்குநமறிவதெம்மாலறிவதற்கெளியவன்றே.

(இ - ள்.) இப்பாதகர்கள் யாவரென்று கேட்க, எம்மையொத்தவர்கட்கறிய வேலாத பாதகர்களாகும் அவர்களென்றனன், இவ்விடத்தில்வந்திருக்கின்ற பிரமனையும் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகங்களைக்காக்கின்ற திருமாலாகிய இவரையும் கேட்கையில், இவர்களிருவரும் எவ்வாறறிவது எங்களால் அறிவதற்கெனினானதல்ல. எ - று.

என்றெடுத்தியற்பிவிட்டாரீங்கிவர்தீமையோர்வான்
பொன்றழையிதழிபூத்தபுரிசடைப்புனிதற்போற்றி
நின்றனனிகழ்த்தியென்னாகிழத்தினனின்னையென்ற
னன்றவனுரைப்பக்கேட்டநந்திமுற்றறைவதானான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிவிட்டார்கள், இப்பாவிகளின் பாதகங்களை யறிந்து கொள்ளும்பொருட்டு, பொன்போன்ற இதழ்களமைந்த கொன்றைமலர்மலை விளங்கும் முறுக்கியசடையையுடைய சிவபிரானைத்துதித்துநின்றேன், அப்பெருமான் தேவரீரைப் பார்த்து நீ சொல்வாயாக வென்று கட்டளையிட்டனர் எனக்கறினர். அப்போது அச்சிவயோகியார் கூறக்கேட்ட நந்திதேவர் முழுவதும் திருவாய்மலரலாயினர். எ - று. (உஎ௦)

மெலியவரெனினைமேலாக்கிவேதநான்மரபினின்று
வலிகெழுதறுகட்பாவமறத்துறையகற்றிவாழ்வோன்
கலிகெழுகடலந்தானைக்கனைகழல்விசுவசேன
னெனியுனனுதித்தவிஞ்சிவிதர்ப்பாட்டொருசெங்கோலான்.

(இ - ள்.) சத்திக்கின்ற நீர் நிறைந்த அகழியாற் சூழப்பட்ட விதர்ப்பாட்டை அரசாண்டிருந்த ஒப்பற்றசெங்கோலையுடையவனாகிய, ஒலியிக்கடல்போன்ற சைனியங்களையும், சத்திக்கின்ற வீரக்கழலையுமுடைய விசுவசேனனென்னும் அரசன், ஏழையர்களின் வறுமையைக்கண்டுபுகரித்து, வேதசாத்திரங்களின் ஒழுக்கத்திலிருந்து வல்லபம்மேம்பட்ட அஞ்சாமற்புரிவதாகிய பாவத்திற்குரிய கொரேத்தன்மையைநீக்கி வாழ்கின்றவன். எ - று. (உஎ௧)

ஆங்கவனகன்றுவேட்டத்தெழுந்தனன்ருவிக்குன்றப்
பாங்கடைவனம்புக்கேகிப்பல்விலங்கொறுத்துமீண்டா
னெங்கருஞ்சுரத்துமுன்னிவேடைகொண்டெங்கலுற்றான்
மேற்குரீர்ச்சசுரலத்தோன்சித்தேச்சுரஞ்சென்றுவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் தன்நகரத்தைவிட்டு வெளிக்கொண்டு, வேட்டைக்குப் போய், அருவிரோமுகும் மலைச்சாரலிலேயுள்ள காட்டிற் புகுந்துவாவிப் டலமிருகங்களைக் கொன்றுதிரும்பினான், அவ்வாறு திரும்புகையில் மிக்கொடுமையமைந்த பாலவனத்தைச்சேர்ந்து, தாகவிடய்கொண்டு சேர்ந்திருந்து தேக்கெடுக்கின்ற கங்கையைச்சூடிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் சித்தேச்சுரமென்னும் ஆலயத்திற்குப்போய் வீழ்ந்தான். எ - று. (உஎ௨)

வீழ்ந்துறுவேந்தர்வேந்தன்மெல்லடிவருடிவீதத்
தாழ்ந்துறுகருத்தனாகிக்கிடத்தலுந்தானைச்செல்வர்

போழ்ந்துறுமனத்தராகிவருந்தினர்புலம்புகொண்டார்
சூழ்ந்தனருடம்புரீவித்திமிர்ந்துறந்தொடங்குகின்றார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சோர்ந்து விழுந்த அரசர்க்கரசனாகிய அவ்வேந்தனது மிருதுவான பாதத்தைப்பிடித்துத் தடவிக்கொண்டிருக்கவும், உணர்ச்சியற்றவனாகியிருந்தவுடனே, அதுகண்ட சேனாபதிகள் கலங்கிய சித்தமுடையவர்களாய் வருந்தித்துக்கித்தார்கள். அதன்பின் அவ்வேந்தனைச் சூழ்ந்துகொண்டு சரீரத்திற் பரிசுவணர்ச்சியுண்டாகும்படி தடவித் தேய்க்கத்தொடங்கினார்கள். எ - று. (௨௪௬)

முருகினொண்கனியுமற்றையெண்ணையுநாடமுன்னி
யொருவருங்கொணர்ந்தாரல்லர்செய்வதொன்றுணராரின்றார்
செருதியசடிவெண்சினகரத்தகவைசென்ற
ரொருதனித்தகனியெண்ணையக்கனியுடன் கொண்டுமற்றார்.

(இ - ள்.) எலுமிச்சையின் சிறந்தபழமும் நல்லெண்ணையும் தேடுதற்குநினைத்து ஒருவருங்கொண்டுவரவில்லை, அனைவரும் செய்வகையொன்றும் அறியாதவர்களாயிருந்தார்கள். பிறகு முடிந்து செருகியுள்ள சடைமுடிவாய்ந்த சிவபிரான் திருவாலயத்தினுள்ளேபோய், ஒப்பற்ற ஓர் அகலிலிருந்த எண்ணெய்யை எலுமிச்சம்பழத்துடனே எடுத்துக்கொண்டுவந்து சேர்ந்தார்கள். எ - று. முருகு - எலுமிச்சை. தகனி - அகல். (௨௪௭)

உடைத்தனர்முருகினொண்காயரசனதுடலந்தீற்றித்
துடைத்தனரெண்ணெய்தொட்டுத்திமிர்ந்தனர்தனைக்கேட்டு
விடைக்கொடியுயர்த்தோன்கோயில்பரிக்குநர்வேந்தற்கீது
கடைப்படவுரைத்தாரொன்றுங்கேட்டிலன்கழற்கால்வேந்தன்.

(இ-ள்.) கொண்டுவந்த சிறந்த எலுமிச்சம்பழத்தையுடைத்துச் சரீரத்தில்தேய்த்துத் துடைத்துவிட்டு எண்ணெய்யைத் தொட்டுத்தேய்த்தார்கள். அவ்வாறுசெய்ததை இடபத்துவசந்தாங்கிய சிவபிரான் திருவாலயத்தைப் பாதுகாப்பவர்கள்கேட்டு, அவ்வரசனுக்கிச்செய்தியை ஆதியோடந்தமாசக் கூறினார்கள், வீரக்கழலையணிந்துள்ள அவ்வரசன் அவ்வார்த்தைகளொன்றையும் கேட்கவில்லை. எ-று. (௨௪௮)

ஆயதுசுழிந்தபின்னர்நாள்பலவகற்றியன்றோன்
பாய்திரையுலகக்கோண்மைபரித்துயிரிற்றந்தஞான்று
காய்சினமறவிதுதர்கடுகினர்கழுத்திட்டிர்ந்த
பாசவெங்கயிற்றற்பற்றிச்சென்றனர்பதகன்றன்னை.

(இ - ள்.) இது நடந்தபின் அவ்வரசன் அலைகள் பாய்கின்ற கடலாழ்குழந்த உலகத்தையரசாளும் செங்கோலெத்தாங்கிப் பலநாள்கழித்துயிர்துறந்தபோது, கடுங்கோபமுடைய யமனுதர்கள் அதிவேகமாய்வந்து கழுத்திற்போட்டிழுத்த கொடியபாசக்கயிற்றால் அப்பாதகளைப்பிடித்துக்கொண்டுபோனார்கள். எ - று. (௨௪௯)

கோடியோர்நாலேழாயகும்பியுட்கிடத்திப்பின்னர்
வீடிலாத்தவத்தோயிரந்தவெந்துயருழக்கவிட்டார்
நாடியக்காலத்திட்டதூதருமனும்போனார்
நீடியகற்பங்கோடி கழிந்தனகாலநீத்து.

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எ-று.

(இ - ள்.) அவனை இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களில்வீழ்த்தி வருத்தியபிறகு, அழியாத தவத்தையுடையவரே! இக்கொடிய வேதனைப்பட்டவிட்டார்கள். காலங்கள் சென்று இப்போதைக்கு விசேடித்த காலவளவையுடையதாகிய கோடி கற்பங்களாய் விட்டன, இவனது பாவத்தைக்கணக்கிட்டு அக்காலத்தில் நரகடைவித்த தாதர்களும் யமனும் மாறிவிட்டார்கள். எ - று.

இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களுள்வாகலின், “கோடியோர்நாலேழாய்கும்பி.”
(உஎஎ)

பல்லுயிருலகத்தோடுபடைத்துறுபதுமத்தோனு
மெல்லொளிபரப்புநேமியீர்ந்துழாயலங்கலோனுஞ்
செல்லுறுகாலத்தோடுஞ்சென்றனரளவையற்றார்
சொல்லுவதெங்நுழிதொலைந்தனசொல்லற்பாற்றோ.

(இ - ள்.) பலசீவராசிகளை அவைகள் வசிக்கின்ற உலகங்களுடனே சிருட்டிக் கின்ற பிரமனும், சூரியனைப்போன்று ஒளிவீசுகின்ற சக்கராயுதமேந்திய குளிரந்த துளபமாலையையுடைய திருமாலும், அவரவர்கட்குரிய காலக்கிரமத்தின்படி அள விறத்தவர்கள் இறந்தார்கள். அவர்களின் தொகையைச் சொல்வதெப்படி! கற்பங்கள் பலகடந்தவற்றைச் சொல்லவேவனுமோ! எ - று.
(உஎஅ)

நங்கிவன்பகலொன்பானேழிந்திரரிந்தார்செய்ய
தேங்கமழ்கமலச்செல்வர்சென்றனரிலக்கமற்றோ
ராங்கவரிந்தத்தென்னுலாப்பரிதையவென்றான்
பூங்கழலலங்கனந்திமுடித்திலன்புகல்வதானான்.

(இ-ள்.) இவன் இந்நரகத்தில் வீழ்ந்தகாலமுதல் அறுபத்துமூன்றுஇந்திரர்கள் இறந்தார்கள். செந்தேன்மணம் வீசுகின்ற தாமரையாதனமுடைய பிரமர்கள் அள விறத்தவர்களிறந்தார்கள். இவ்வாறிந்தவர்களின் தொகை என்னுலாவிட்டுக் கூற முடியாதென்று அழகிய வீரக்கழலையும் மாலையையுமணிந்த நந்தியெம்பெருமான் சரித்திரத்தைமுடிக்காமல் மீண்டுந் கூறலாயினர். எ - று.

அவ்வரசனுடன் சேர்ந்தவர்களைப்பற்றிப்பின்னர்க்கூறுதலின், “முடித்திலன் புகல்வதானான்.” என்றனர்.
(உஎஅ)

வேந்தனோடுழுவாத்துன்பமுழப்புறவெய்யவெந்தீக்
காந்துறநெய்யிறோய்வாரன்னவர்கேளீர்கண்ணுற்
றாய்ந்தவர்புன்மைத்தொன்மையறிசுவதரற்கலானு
ளோய்ந்தவர்க்குரைக்கலாமேயென்னனுணர்வுமிக்கான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனுடனே யாரும் அடையாத்துயரத்தில்வருந்தும்படி, கொடு மரமாகிய பெருந்தீப்பற்ற, நெய்க்கொப்பரையில் மிதப்பார்களாகிய அவர்களைப்பற்றிக் கேட்பீராக, அப்பாவிகளின்வேதனையைப் பார்த்து ஆலோசித்து அவர்களுடைய வேதனையின் பழமையை யறிந்து கூறுவது, சிவபிரானுக்கேலுமேயல்லாத மற்றைய யர்கள் காலவளவை வரையிட்டு அவர்கட்குக் கூறலாமோ என்று அறிவிற் சிறந்த நந்தியெம்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.
(உஎஅ)

அறிந்தனனைத்துங்கேட்டானருந்தவயோகியங்கம்
பொறிந்தெழுமயிர்க்கால்பொங்கப்பொருமினன்புகல்வதானான்
பிறிந்தவர்க்கருகாயுற்றபெருந்துயர்நாகினுற்றார்
மறிந்தவர்படுவசொல்லின்மனந்துளக்குறுவதென்றான்.

(இ - ள்.) அருமையான தவம்புரிந்த சிவயோகியார் இவையனைத்தையுங்கேட்
டுணர்ந்து, சரீரம் முழுவதிலும் படிந்துள்ள மயிர்க்கால்கடோறும் வியர்வை துளிக்
கத்துக்கித்துக் கூறுகின்றனர், வேறுபட்டு அப்பாவிகட்குச் சமீபத்திலேயுள்ள விசே
டதுன்பமுடைத்தாகிய நரகத்தில் வீழ்ந்திருப்பவர்கள், அந்நரகத்தில் மாறிமாறிப்
படுகின்றவற்றைக் கூறப்புகின் மனம்நடுங்குவதென்று கூறினார். எ - று. (உஅ௧)

உருக்கியசெம்பொனெந்தியொன்பதுதொழையும்காக்கிக்
கருக்கியபொதிந்தவாக்கைப்புன்றசைகருவிராட்டி
யிருத்துவாரிவாரீர்வரின்னலீதிழைப்பரின்றோர்
பெருக்கியபாவமீதென்றுணர்த்துதிபெரியோயென்றான்.

(இ - ள்) செம்பையுருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு நவத்துவாரங்களிலும் வார்த்
துக்காய்ச்சி, சரீரத்திலிருக்கின்ற அற்பதசைகளிலும் ஆயுதங்களைச் செருகிக் குத்து
வார்கள், அத்தசைகளையறுத்திழுப்பார்கள், இவ்விததுன்பங்களைத் தூதர்கள் புரிவார்
கள், இத்தகையபாவிகள் செய்துள்ள பாவமிதவென்று, பெருந்தகைமைவாய்ந்த நந்
திதேவரே! அடியேனுக் கறிவிக்கவேண்டுமெனச் சிவயோகியார்பிரார்த்தித்தனர். எ - று.

செம்புக்குச் செம்பொனென்றும் இரும்புக்குக் கரும்பொனென்றும் வெள்ளிக்
குவெண்பொனென்றும் கூறுதல் உலகவழக்காகலின், ஈண்டு செம்புக்குச் “செம்
பொன்.” என்றார். (உஅ௨)

எனச்சிவயோகிகேட்டுவினவனுமிருந்தநந்து
மனக்கினிதுணர்ந்துநோக்கியவாரிலைவகுப்பதானான்
கனப்புயலணவுமிஞ்சிக்கலிங்கநாட்டரசர்கோமா
னனைத்தொடைநெடுவேற்சந்த்ராங்கதனெனுநாமமேயோன்.

(இ - ள்.) என்றில்வாறு சிவயோகியார் வினாவியதை அவ்விடத்தெழுந்தருளி
யிருந்த நந்தியெம்பெருமான் திருச்செவியேற்றருளி, தம்முடைய திருவுள்ளத்தில்
நன்றாக ஆலோசித்துப்பார்த்து, அப்பாவிகளின் தன்மையைத்திருவாய்மலரலாயினர்.
மேன்மையமைந்த மேகங்கள் தவறும் மதில்களையுடைய கலிங்கநாட்டை அரசாண்
டிருந்தவனும், குளிர்த்த மலர்மாலையணிந்த நீண்டவேலேந்தியவனுமாகிய சந்திராங்
கதனென்னும் பெயருடைய மன்னர் மன்னவனொருவனிருந்தான். எ - று.

சிவயோகிவினவனுமிருந்தநந்திகேட்டு எனவும் சந்திராங்கதனெனுநாமமேயோன்
அரசர்கோமான் எனவுங் கூட்டுக. ஒருவனிருந்தான் - சொல்லெச்சம். (உஅ௩)

உவன்பெறும் தலைவீரக்கிராதனென்றொருபெருமற்றோ
னிவந்தவெண்கவிகையந்தமைந்தற்குநிறுவிப்போன
னவந்தொலைத்தயனேநோக்கியருந்தவமாற்றிநின்று
தவந்தருபுனிதவேந்தனன் முகனுலகஞ்சார்ந்தான்.

சிவத்தரோகிகளெய்தும்நாகவேதனைச்சருக்கம். எநகூ

(இ - ள்.) அவ்வரசன் பெற்ற புத்திரன் வீரக்கிராதனென்னும் ஒப்பற்ற பெயருடையவன், அவன்பிதாதனது பரந்தவெண்கொற்றக்குடையை அப்புத்திரனுக்களித்துச்சென்று, தீவினைகளையொழித்துப் பிரமணோக்கி அருமையான தவஞ்செய்துகொண்டிருந்து, தூய்மையாகிய சந்திராங்கதன் அத்தவந்தரப்பெற்ற சத்தியலோகத்தை யடைந்தான். எ - று.

புத்திரனுக்கு மகுடஞ் சூட்டியென்பார் “நிவந்தவெண்கவிகையந்தமைந்தற்கு நிறுவி.” என்றார். (௨௮௬)

அன்னவன் புதல்வன் வீரக்கிராதனின் நவனிகாத்து மன்னுயிர்புரந்துநீதிவரம்பினிற்றரசுசெய்தான்
றன்னுழைவிரும்பியாகவேச்சுரனெனுமோர்தன்மைத்
தொன்னிலைமறையோனேற்பானினைந்துளந்துணிந்துசெல்வான்.

(இ - ள்.) அச்சந்திராங்கதன் புத்திரனாகிய வீரக்கிராதனென்பவன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து உலகத்தைக் காவல்பூண்டு சீவகோடிகளை இரட்சித்து மனுமுறைப்படி நின்று அரசாட்சிபுரிந்தான். அவனிடத்திலே யாகவேச்சுரனென்னும் பெயருடைய ஒப்பற்ற நிலைமைவாய்ந்த புராதனமான வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவன், யாசிக்கும்பொருட்டெண்ணி மனத்துணிவுடனே செல்கின்றான். எ - று. (௨௮௭)

செல்லுமாநகரத்தோர்டாற்பழமறைதெறிந்துபோற்றிச்
சொல்லியபரமசோமேச்சுரந்திருக்கோயில்போற்றிப்
புல்லவேறுயர்த்தோற்பேற்றிச்சைவதேசிகனைப்போற்றி
மல்லிகைமாலேவேந்தற்கருளெனமறையோன்கேட்டப.

(இ - ள்.) அவ்வாறு செல்கின்ற அப்பெரியநகரத்தின் ஓர்பாகத்தில், புராதன வேதங்களுணர்ந்து துதித்துக் கூறியுள்ள பரமசோமேச்சுரர் என்னும் சிவபிரான் திருவாலயத்தைப்பணிந்து, இடபேற்றைத் துவசமாகத் தாங்கிய சிவபிரானைப்பணிந்து, அவ்வாலயத்துள்ள சிவாசாரியரைப்பணிந்து, சிவபிரானுக்குத்தரித்துள்ள மல்லிகைமலர்மாலையை அரசனுக்குக் கொண்டுபோகும்படி கொடுப்பீரென்று யாகவேச்சுரனென்னும் வேதியன்கேட்ட. எ - று. (௨௮௮)

கொடுத்தனனுவந்துசைவதேசிகன்கொடுக்குங்காலேத்
தொடுத்தணிபொன்னுலந்தத்தொங்ஊலிற்றுவண்டுகெல்ல
விடுத்திவரறியார்கொண்டுவேந்தன்முன்புகுந்தான்வேதம்
படுத்துணர்மறையோனுகிபகார்தவன்கழுத்திலிட்டான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறேமனங்கனித்து அச்சிவாசாரியர் அம்மல்லிகைமாலையைத் தந்தனர், அவர்கொடுக்கும்போது சிவபிரானுக் கணிந்திருந்த பொன்னாலாகிய முப்புரிநூல் அம்மல்லிகைமாலையுடனே கலந்துபோகலும், இச்சிவாசாரியர் இதனை யறிய மாட்டார், வேதங்களை நன்றாகவுணர்ந்துள்ள யாகவேச்சுரனென்னும் வேதியன் அம்மாலையை எடுத்துக்கொண்டு அரசனுக்கு முன்பாகப்போய், ஆசிவசனங்கூறி அவன் கழுத்திலே மலர்மாலையைத்தரித்தான். எ - று. (௨௮௯)

உவப்புடையரசனோக்கியொளிகெழுபசும்பொற்பூணூ
லெவர்க்குளதென்னநின்னதென்றனன்மறையோன்வேந்த

னிவப்புறுதோளுநா லுநோக்கினனெகிழ்த்தசிரந்தை

கவர்த்திலன்மறையோற்பார்த்துத்தன் னுளங்களிப்புக்கொண்டான்

(இ - ள்.) மனக்களிப்புடைய அரசன் இதைப்பார்த்து அதனுடன் கூலந்துள்ள மிக்க பிரகாசமுடைய பசும்பொன்னாலாகிய முப்புரிநூல் யாருடையதென்றுகேட்க, அவ்வேதியன் உம்முடையதே எனக்கூறினன். ஒங்கியிருக்கின்ற தனது புயங்க ளையும் முப்புரி நூலையும் பார்த்து, இரங்கியமனதை யொளிக்காதவனாய் அவ்வேதி யனைநோக்கித் தன்மனம் களிகூர்ந்தான். ௭ - று.

சிலர் தம்முள்ளத்திலுதித்த மகிழ்ச்சியைவஞ்சகத்தால் வெளிக்குக் காட்டாது மறைத்தலியல்பாகலின், இவன் அவ்வாறின்றிக் காட்டினானென்பார், “நெகிழ்த்தசிரந்தைகவர்த்திலன்.” என்றார். நெகிழ்த்தசிரந்தை கவர்த்திலன் என்பதற்கு, இவ்வேதியன் வறியனாயிருத்தலின் இப்பொற்புணூல் இவனுக்கேது? இதயாருடையதோ இதனை நாமேன் அணியவேண்டும் என்றிரங்கிக்கொயிலலை யெனக்கூறலுமாம். (1)

நந்தனனிதியமந்தவேதியனிருகையேந்திப்

போந்தனன்போந்தபின்னரற்கணிபொன்னூல்காணர்

காந்தியமனத்தராகியரசன்முற்கழுதுபுக்கார்

வேந்தநம்பரம்பொன்னூல்வேதியன்கொணர்ந்தானன்றே.

(இ - ள்.) அவ்வரசினங்குமரன் வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுத்தனன். அப்போது யாகவேச்சுரனென்னும் அவ்வேதியன் தனதிரண்டுகைகளாலும் அத்திர வியத்தை யேற்றுக்கொண்டு சென்றனன். அவன் அவ்வாறு சென்றபிறகு, ப்ரமசோ மேச்சுரருக்கணிந்திருந்த பொற்புணூலைக் காணாதவர்களாகிய திருவாலயப்பரிபாலகர் வருந்திய மனமுடையவர்களாய் அரசனுக்கு முன்னே அதிலிரவில்வந்து, ஒ மன்னனே! நமது பெருமானுக்கணிந்திருந்த பொற்புணூலை உம்மிடத்துவந்த யாகவேச்சுரனென்னும் மறையவன்கொண்டுவிந்தான். ௭ - று. (உஅக)

தொடைபடுமாலையோடுதுளங்கொளிப்பகியபொன்னான்

மிடைபடக்கிடந்ததந்தவேதியன்கொணர்ந்துத்தந்தான்

மடலுடையலங்கன்மார்பதருதியென்றுரைப்பவாளா

கடைபடக்கேட்டுங்கேளாரொத்தனன்கழற்கால்வேந்தன்.

(இ - ள்.) மல்லிகைமலர்கள் கோத்திருந்தமாலையுடனே மிக்க ஒளியுடைய பசும் பொன்னாலாகிய முப்புரிநூல்சேர்ந்து கூலந்திருந்ததை அவ்வேதியன் கொண்டு வந்து உம்மிடத்திற்கொடுத்தான். இத்திங்கையுடைய மலர்மாலையணிந்த மார்பையுடைய மன்னனே! அம்முப்புரிநூலைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுகூற, இவ்வார்த்தைகள் முழுமையும் கேட்டும், வீரக்கூழலை யணிந்த பாதங்களையுடைய அவ்வரசன் ஒன்றுக்கேளாதவரைப் போன்றிருந்தான். ௭ - று.

இவையனைத்தையுக்கேட்டானென்பார், “கடைபடக்கேட்டும்.” என்றார். (உக௦)

மறுகினொந்தைகோயில்பரிப்பவார்மன்னன்செய்கை

குறுகினருரைத்தார்சைவதேசிகன்குழைத்தசிரந்தை

தெறுகினமெடுப்பவேந்தன்றன்னுழைச்சென்றானன்றே

ஹுறுமணித்தவிசினன்பினிருத்தினஹுவகைகூர்ந்தான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எசக

(இ - ன்.) எமதுபெருமானுடைய ஆலயப்பரிபாலகர்கள் மனம்வருந்தினவர்களாய், அவ்வரசனுடைய செய்கையைச் சிவாசாரியரிடத்திற் கிட்டிக்கூறினார்கள். அச்சிவாசாரியர் தம்முடைய உருக்கமுள்ள மனத்திற் கடுக்கோபந்தோன்றுதலால் அவ்வரசனிடத்திற்குச் சென்றார். அவ்வரசனும் அவ்விடத்துள்ள இரத்தினதனத்தில் அன்புடனே எழந்தருளச்செய்து மனமிகமகிழ்தான். எ - று.

சிவாசாரியர் காருணியமுடையராயினும் அத்தகையோர்க்கும் இச்சிவாபராதத்தைக் கேட்டவுடன் சினம் மூண்டதென்பார், “சைவதேசிகன் குழைந்த சித்தை தெறுசினமெடுப்ப.” என்றனர். (உகக)

அந்தணரைசற்பார்த்துவேதியற்கருளினீந்த
பைந்துணரலங்கலோடுமரணபசம்பொற்பூணூல்
வந்ததுதிரும்பவந்தமால்விடையவற்கீகின்ற
தந்திலையாயின் மீளாப்படுகுழிநிரையஞ்சார்வாய்.

(இ - ன்.) அப்போது சிவாசாரியர் அவ்வேந்தனைநோக்கி, யாகவேச்சுர நென்னும்பிராமணனுக்குக் கிருபையுடனேகொடுத்த பசியகொத்துகளாலாகியமாலையுடனே, சிவபெருமானுக்குத் தரித்திருந்த பசும்பொன்னாலாகிய மூப்புரினாலும் வந்துவிட்டது. ஆதலால் மீண்டும் அப்பூணூலை அப்பெருமானுக்கே தருவாய், இப்போது நீகொடாதிருந்தால், எக்காலத்தினும் மீளப்படாத ஆழ்ந்த குழியாகிய நரகத்திலே சேர்வாய். எ - று. (உகஉ)

இன்னணஞ்சிவத்துரோகத்தவர்படுநிரையமெம்து
மன்னவன்கதையொன்றுண்டாற்கேண்மதிசாமரூபி
பென்னுநாட்டரசனீன்றவசுவெனுமதலையெந்தை
பொன்னவீரசடையோன்கோயில்புகுந்துருந்தாடலுற்றான்.

(இ - ன்.) இவ்வாறாய் சிவத்துரோகிகள் வீழ்கின்ற நரகத்தைச்சேர்ந்த அரசன் சரித்திரம் ஒன்றுண்டு, அதைக்கேட்டாயாக, காமரூபினன்னும் நாட்டை அரசாண்டிருந்த வேந்தன் பெற்ற வசு என்னும் பெயருள்ளபுத்திரன், எமது பிதாவாகிய பொன்போலொளிரும் சடைமுடியுடைய சிவபெருமான் திருவாலயத்தினுட் சென்று அவ்விடத்திலிருந்து விளையாடலாயினன். எ - று.

கேண்மதி - ஒருசொன்னீர்மைத்து. அன்றியும் கேண்-மதி என இரண்டாகப்பிரித்துக்கொண்டு மதி என்பதை அசையாகக் கூறுவாருமுள்ளார். (உகக)

வெண்மணலிழைத்துக்கூட்டியாடுறுமெல்வைவேந்தன்
கண்மணியனையபாலனோர்பணங்கண்ணிற்காண
வுண்மகிழ்ந்தெடுத்துக்கைக்கொண்டோடினானல்லவகாலுந்
தண்மணிக்கழற்காற்பெற்றதந்தைபாற்கொடுத்துநின்றான்.

(இ - ன்.) அத்திருவாலயத்திலுள்ள வெண்மணலைச் சேர்த்துக்குவித்து விளையாடுந்தருளத்தில், அவ்வரசனுடைய கண்மணியையொத்த வசு என்னும் பெயருள்ள அச்சிறுவன், ஓர் பொற்பணத்தைத் தன்கண்ணாற்பார்த்து, மனமகிழ்ந்தெடுத்துக் கையில்வைத்துக்கொண்டோடி, பிரகாசம் வீசுகின்ற குளிரந்த இரத்தினங்கள் பதித்த வீரக்கழலணிந்த பாதுமுடைய தனது பிதாவினிடத்திற்கொடுத்து எதிரிலே நின்றான். எ - று. (உகச)

ஈன்றசேயெடுக்கப்பெற்றவோர்பணமங்கையேந்தித்
தான்றனிக்குருவூலத்தினளித்தனன்றருணவேணி
முன்றுகட்பெருமாற்கென்னப்பரிப்பவர்கேட்டுமுன்னிக்
கான்றொளியலங்குபைம்பொற்சமூலரசருகுசென்றார்.

(இ - ள்.) தான் ஈன்றபுத்திரன் கண்டெடுத்த ஓர் பொற்பணத்தைக் கையி
லெடுத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய நிகரற்ற பொக்கிஷத்திற்சேர்த்தான், இளஞ்சடை
யையுடைய திரிரேத்திரங்களமைந்த சிவபெருமானுக்கென்று திருவாலயத்தைப் பரி
பாலிப்பவர்கள் கேள்வியுற்று, அவ்வரசனைக்கேட்கஎண்ணங்கொண்டு, ஒளி வீசிவிளங்
கும் பசும்பொன்னாலாகிய வீரக்கழலணிந்த அரசனிடத்தின்போனார்கள், ஏ - று தரு
ணம் - இளமை. (௨௬௫)

சேவுயர்பெருமானெம்மாநினைகரத்தகவையுள்ள
யாவும்புரமற்கல்லாலரசருக்குரியவன்றும்
கோவிளங்குமரனாங்கெடுத்தனன் கொணர்ந்துநின்பா
லீவதப்பணத்தையீசற்களித்தியென்றிரப்பவன்னோன்.

(இ - ள்.) இடபத்துவசத்தையுடைய பெருமானாகிய எமது சிவபிரானுடைய
திருவாலயத்தினுள்ளே யுள்ளவனைத்தும் அச்சிவபெருமானுக்கேயல்லது அருசருந்
குரியனவல்ல, ஆதலால் உன்னுடைய அரசினங்குமரன் அவ்வாலயத்திற் கண்டெடுத்
துக் கொண்டுவந்து உன்னிடத்திற்கொடுத்த அப்பொற்பணத்தைச் சிவபிரானுக்குக்
கொடுக்கக்கூடவாயென்று பிரார்த்திக்க, அதுகேட்ட அவ்வரசன், ஏ - று. (௨௬௬)

என்னிளங்குமரன்முன்னரெடுத்ததொன்றியேனென்னத்
தன்னுடைக்கருவூலத்தினளித்தலுந்தழங்கட்பெம்மான்
முன்னவன்முனிவிற்கேயின்முழங்கழற்கொழுந்தீவேவ
வந்நிலையொதுங்கியாவுங்கள்வராஸ்திரந்தவன்றே.

(இ - ள்.) எனதிளங்குமரனாகிய வச என்பவன் முதல் முதற்கண்டெடுத்த
ஒன்றைக் கொடுக்கமாட்டேனென்று தனது பொக்கிஷத்திலேயேபோட்டுவைக்கவும்,
அக்கிணிக்கண்ணுடைய சிவபெருமானாகிய முழுமுதற்கடவுளின் கோபத்தால், அவ்
வரண்மனையில் சுவாலித்தோங்கிக் கொழுந்துவிட்டெரிகின்ற தீப்பற்றிக்கொண்டு
தகித்து, அவ்விடத்துள்ள பொருள்களனைத்தும் வெளியிலொதுங்கியபடியால், அவை
யாவும் சோரர்களால் அபகரிக்கப்பட்டன. ஏ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். (௨௬௭)

ஓர்பணமீசற்கென்னாவுதவிலனுடைமையாவுஞ்
சோர்வுறவறுமையெய்தித்துயருழந்திடுக்கணற்றான்
பாரரசொழிந்துதன்னாக்கழிந்தனன்மறவிபாசத்
தீர்தரத்தென்பாற்சென்று வெந்நரகிடைப்பட்டானால்.

(இ - ள்.) ஓர் பொற்பணத்தைச் சிவபிரானுக்கென்று கொடுக்காத அவ்வரச
னுடைய திரவியங்களனைத்தும் அழிந்துபோகத் தரித்திரமடைந்து துன்பத்தில்வரு
ந்திக் கவலையுற்றான், உலக அரசாட்சியும்நீங்கித் தனதாயுள்கழிந்திறந்தான், உடனே
இயமன் தனது பாசக்கயிற்றாலிழுக்க யமபுரத்திற்சேர்ந்து கொடிய நரகத்தில்விழுந்
தான், ஏ - று. ஆல் - அசை. (௨௬௮)

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம் செந்

பின்னரையெய்திநின்றனவனுழைப்பிறந்தபாலன்
நன்னையும்பகைத்தவேந்தர்நனிச்சிரத்துணிப்பத்தானுந்
துன்னருநிரையம்புக்குத்துயருழந்தழியாநின்ற
னின்ன ஹற்றிவரவீழ்கும்பிக்கொடுமையாரிசைக்கற்பாலர்.

(இ - ன்.) அவனிடத்திற்பிறந்த அவனுடைய புத்திரனாகிய வசு என்பவன்
அவனுக்குப் பின் அரசாட்சிபுரிந்துகொண்டிருந்தான். அப்புத்திரனையும் பகைகொ
ண்ட மறுபுலத்தரசர்கள் ஒப்பற்ற சிர்ச்சேதஞ்செய்ய அவனும் கிட்டிதற்கரிய நரகத்
தில்வீழ்ந்து துன்பமடைந்து வருந்துகின்றான். துக்கமடைந்து இவர்கள்வீழ்ந்த நர
கத்தின்கொடுமையை யுரைக்கத்தக்கவர்கள் யார். ஏ - று. (உகக)

என்றெடுத்தெடுத்துச்சைவதேசிகனியம்பக்கேளாக்
குன்றெடுத்தனையதோளான் குணித்திலனுளத்திலொன்று
மன்றவற்கமைச்சினின்றூர்க்குரைத்தனவர்க்குமுள்ளஞ்
சென்றிலபொன்னுலீசற்களித்திலர்தறுகட்டியோர்.

(இ - ன்.) என்றிலவாறு விரித்துவிரித்துச் சிவாசாரியர் கூறக்கேட்டு, மலைக
ளோங்கியதுபோன்ற புயங்களையுடைய சந்திராங்கதன் தன்மனத்திலொன்றுங் கவ
னிக்கவில்லை. உடனே அவனைவிட்டு அவ்வரசனுக்கு மந்திரியாயுள்ளவர்களுக்குக்
கூறினர், அவர்கட்கும் அதுவியதயத்தில் மனஞ்செல்லவில்லை, காருணியமற்றவர்களாகிய
அக்கொரேர்கள் பொற்புணூலைச் சிவபிரானுக்குக் கொடுக்கவேயில்லை. ஏ - று. (உ௦௦)

அரசனுங்காடியனன்னோமைச்சருமறமொன்றோரார்
புகிதனிவிற்பாவியென்றகம்பொருமாநின்று
பரகதியுணர்ந்தசைவதேசிகன்புரிவிற்போனான்
வரதனுக்கலங்குபொன்னுல்வேறுவருத்துக்கொண்டான்.

(இ - ன்.) அரசனும் மிக்கதுரான், அவனுடைய மந்திரிமாரும் தருமமென்
றும் உணராதவர்கள், புரோகிதனே இவர்களிலும் பாவியாயிருக்கின்றனென்று மனம்
வருந்தியிருந்து, முத்திசாதனமுணர்ந்துள்ள அச்சிவாசாரியர் தயரத்துடனேசென்று,
சிவபிரானுக்குரிய பிரகாசமமைந்த பொற்புணூலை வேறென்று செய்துகொண்
டார். ஏ - று. (௩௦௧)

போயதுசிலநாளந்தப்பொன்னவிர்புரிநூல்பூண்ட
தியவல்லரசன்மேனிபுழுக்குலந்தினைப்பச்செந்நீர்
பாய்தரக்குட்டம்பற்றியிறந்தனன்பாசம்வீசிக்
காய்சினமறவிதுதர்செழித்தனர்கழுத்திட்டிர்ந்து.

(இ - ன்.) இவ்வண்ணம் சிலதினங்கழிந்தபின், பொன்றாற்சமைந்து விளங்கு
கின்ற பூணூலத்தரித்திருந்த தீமையினால்மிக்க வல்லபமடைந்த அந்த அரசனுடைய
சரீரத்தில் புழுக்கூட்டங்கள்நெளிய, உதிரம்ஒழுகும்படி குட்டநோய்கண்டிற்றதான்,
கடுங்கோபமுள்ள யமதூதர்கள் தங்கள்பாசத்தைவீசிக் கழுத்தில்மாட்டியிருத்துக் கர்ச்
சித்தார்கள். ஏ - று. (௩௦௨)

வயங்கொளிப்பொன்னுலீந்துமாகிதியெற்றவன் கட்
கயங்கெழுசின்றையோனுமமைச்சருங்முழங்கால்வேந்த

னுயங்கியசுந்தைக்கேய்தபுரகிதனென்றுளோனு
முயங்குநாள் கழியச்சென்றாத்தென்புலமறலிமுதூர்,

(இ - ள்.) விளக்கமுற்ற பிரகாசமமைந்த பொற்பூணூலக்கொடுத்துப் பெருந்திரவியம் பெற்றுக்கொண்டவனாகிய கொடுமையின் கெடுதிமிக்க மனமுடைய யாகவேச்சுரனென்னும் வேதியனும் மந்திரிமார்களும், வீரக்கழலணிந்த பாதமுடைய அவ்வரசன் தூர்ப்புத்திக்கிசைந்த புரோகிதனும், தங்கள் தங்கள்வாணுள்கழிய இறந்து தென்றிசையிலுள்ள யமபுரத்திற்குச் சென்றார்கள். எ - று. (௩௦௩)

கொற்றவன் றந்தையுந்திக்கமலத்தோன்கொடுத்தநாடு
பெற்றவணிநுந்தான் றன்னையீங்கிவர்கிளையைப்பேழ்வாய்
கற்றிரளையதிண்டோட்குடுத்திறக்காலதூதர்
பற்றினர்கொண்டுசென்றுபடுகுழிநிரையத்திட்டார்.

(இ - ள்.) திருமாவின் நாபித்தாமரையிலுதித்த பிரமனாற் கொடுக்கப்பட்ட சத்தியலோகபதவியைப் பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்த இவ்வரசன் பிதாவையும் இவர்கள் சுற்றத்தார்களையும், பருவாயையும் மலையின் திரட்சிபோன்ற திண்ணிய புயங்கியமுடைய கொரேவல்லபமமைந்த யமதூதர்கள், பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஆழ்ந்தகுழிகளாயுள்ள நரகத்திற் றள்ளினார்கள். எ - று. (௩௦௪)

ஆயிடைத்தென்பாலெய்தியருநரகுழப்பக்கண்டு
நீயெடுத்துரைத்தோரினனோரென்றனந்தநீண்ட
காயெரிசுடலையோகிகண்ணுதம்பரன்பாலுள்ளம்
போயுறப்பொருமலுற்றுமயிர்ப்புறம்பொடிப்பதானுள்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் யமலோகத்திற்குப்போய் அருமையான நரகத்தில் வருந்துதலைப்பார்த்து, நீர்முன்புகூறியவர்கள் இவர்கள் தானென்று நந்தியெம்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர், நீட்சியுடைத்தாய் செந்தீப்போலும் நிறமுள்ள சடையையுடைய சிவயோகியார், நெற்றிக்கண்ணுடையராகிய சிவபெருமானிடத்தில் மனம்போய்ப்பொருந்தவருந்திப் புளகாங்கிதமுற்றனர். எ - று.

சிவபுண்ணியத்தின் பெருமையும் சிவாபராதத்தின் இழிவும் இத்தன்மைத்தென
சன்குணர்ந்தோமென்று புளகாங்கித முற்றனரென்க. (௩௦௫)

கலிநிலைத்துறை.

எல்லைநீத்தெழுமுவகையினிருந்தமர்யோகிக்
கல்விநான்மலர்நான்முகற்கைகம்படைபொறுத்த
குல்லையோற்கிருசெவித்தலங்குளிர்ப்புறநந்தி
மல்லன்மாக்கதைபின்னுமொன்றெடுத்தன்வகுப்பான்.

(இ - ள்.) அளவிறந்தோங்கிய களிப்புற்றிருந்த சிவயோகியார்க்கும், அகவிதழையுடைத்தாய் அன்றலர்ந்த தாமரையாதனமுடைய பிரமனுக்கும், பஞ்சாயுதங்களைத்தாங்கிய தூளபமாலையணிந்த திருமாலுக்கும், இரண்கோதுகளும் குளிரும்படி நந்திதேவர் மிக்க மேன்மையமைந்த மற்றோர் சரித்திரத்தைத் தொடங்கித் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று. (௩௦௬)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நாகவேதனைச்சருக்கம், எசுரு

ஆடெரிப்படுவெய்யிடைக்கிடப்பவர்க்கயலோர்
மாடுவெவ்வழற்கொழுந்தறத்துடித்தனர் மருள்வார்
கோமிகின்றையிற்களங்கறுத்தொழித்தருள் குரவர்
தேடருந்திருவுளங்கறுத்திடப்பிரிதியோர்.

(இ - ள்.) சொல்க்கின்ற நெருப்பிற் காய்ந்துகொண்டிருக்கும் வெய்க்கொப்ப
ரையில் வீழ்ந்துள்ளவர்கட்குப் பக்கத்திலுள்ளவர்களாய், தங்களருகில் கடுந்தீ கொழு
ந்துவிட்டெரியப் பதைபதைத்து மயங்குகின்றவர்களெல்லாம், ஒழுங்கற்ற மனத்தின்
களங்க்களனைத்தையும் நிவாரணித்துத் திருவருள்பாலித்த ஆசாரியர்களின் தேதெற்
கரிய திருவுள்ளம் சினங்கொள்ளும்படி செய்தகொடியவர்கள், எ - று.

சினந்தவிரந்த செந்நெறியுடையோரே தேசிகராகலின், அத்தகையோர்க்குச்
சினம்வரும்படி புரிதல் பெரும்பாதகமென்பார், “தேடருந்திருவுளங்கறுத்திடப்பிரிதி
யோர்” என்றனர். (ந. ௦௭)

அனையர்செய்கைமுற்றறைகுதுமருந்தவகேட்டி.
நனைநறும்பொழிற்கவுளதேயத்தொருநகரங்
கனைபெரும்புனலுமித்ததுகவுளமென்றுளதால்
வனைஞளத்திருநகர்க்குளவணிகளோவெய்யோன்.

(இ - ள்.) அப்பாவிகள் செயலைமுழுவதும் கூறுகின்றோம் அருமையான தவ
முடையவரே! கேட்பீராக, குளிர்ந்ததாய் நறுமணங்கமழும் சோலைசூழ்ந்த கவுளநாட்
டிலே, ஒலிக்கின்ற விசேடநீர்க்குழ்ந்த கவுளம் என்னும் ஓர்நகரம் உண்டி. அச்சிறந்த
நகரத்திலே தீவினைநிறைந்த கொடியோனாகிய ஓர்வைசியனிருந்தான். எ - று.

களை பெரும்புனலுமித்தது என்பதற்கு ஒலிக்கின்ற விசேடநீர்நிறைந்த அகழி
சூழ்ந்த எனப்பொருள்கூறலுமாம். ஆல் - அசை. (ந. ௦௮)

வணிகனன்னவன்பெறுபெயர்பெருநிதிவாதன்
றணிவில்வெங்கதிர்க்கடவுளைத்தினந்தொழுந்தகையான்
பணிசெய்பீடமண்ணொழித்ததுசெங்கலிற்படுப்பான்
றுணிவுகொண்டன்னசெங்கலெங்குளவெனத்துணிவான்.

(இ - ள்.) அவ்வைசியனுடைய பெருமையடைந்த பெயர் நிதிவாதனென்று
கூறுவார்கள், அவனோ தணியாத கொரோமாகிய சூரியமூர்த்தியைத் தினந்தோறும்
பணியும் தன்மையுடையவன், தான் அச்சூரியனைப்பணிகின்ற பீடம் மண்ணினாலிருப்
பதை நீக்கிச் செங்கல்லாலமைக்கும்படி தீர்மானித்தான், அதற்குப்போகமாகத்தக்க
செங்கற்கள் எங்கிருக்கின்றனவென்று ஆலோசிக்கலாயினன். எ - று. (ந. ௦௯)

கோளவெற்புறைபழமறைச்சைவகோத்திரத்தோன்
றாத்தாமரைக்கிழவனுக்குவமைசான்றுடையோன்
வாளராவணிபரமர்கோளேச்சுரர்மலர்த்தான்
முனமுன்பினிப்பரவுதற்புருடன்மூப்புடையோன்.

(இ - ள்.) கோளகிரியில் வசிக்கின்ற புராதனவேதங்கையுணர்ந்துள்ள சிவகோ
த்திரத்திலுதித்தவரும், தாளையுடைய தாமரையாதனனாகிய பிரமனுக் கொப்புடைய

தக்கவரும், ஒளிமிக்க சர்ப்பாபரணத்தரித்துள்ள சிவபெருமானாகிய கோளேச்சுர
ருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை மிக்கமெய்யன்பாற்பணியும் வயோதிக
முடையவருமாகிய தம்புருடரென்னும் பெயருடையவர். எ - று.

சிவபெருமான் திருமுகத்துதித்தோர்கள் ஆதிசைவராகவின், “சைவகோத்திரத்
தோன்.” என்றனர், அகோரர் வாமதேவர் சத்தியாசாதர் ஈசானர் என்பதுபோலத்
தம்புருடரென்பதையுங்கொள்க. (நக0)

ஈசனைத்தின்மருச்சனை செய்வதற்கிசைந்து
பூசனைப்பெருந்திருமடம்புதிதெடுத்தருள
வாசறுத்தசெங்கற்குவைகிடப்பனவறிந்தான்
மேசிகற்கதுவிலைகொடுத்தெடுத்திடச்சென்றான்.

(இ - ள்.) அவர் சிவபெருமானைத் தினந்தோறும் வழிபடுதற்கொருப்பட்டு,
பெரிய பூசைத்திருமடம் ஒன்றுபுதிதா யேற்படுத்தவேண்டிச் சேகரித்த குற்றந்தீர்த
செங்கற்குவைகள் கிடப்பதையுணர்ந்து, அவ்வாசாரியருக்கு அதன் விலையைக்கொடுத்து
எடுத்துக் கொள்வதற்குப்போனான். எ - று. (நகக)

சென்றுபோற்றினன்சேவடிபணிந்தனன்செய்யோ
யென்றினைத்தொழும்பீடமொன்றெடுப்பதற்கியைந்தே
னின்றதற்குளவிலையெலாமளிக் குவனென்னாத்
துன்றுசெங்கலீந்தருளெனப்பின்னருந்தொழுதான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுசென்ற நிதிவரதன் அவரைத் துதித்துச் சிவந்திருவடி
களில் வணங்கி, செந்நெறியுடையவரே! சூரியமஸ்காரம் செய்வதற்குப் பீடமொ
ன்று கட்டுவதற்கெண்ணினேன், இப்போதே அக்கற்களுக்குள்ள விலையாவும் கொடு
த்துவிடுகின்றேனெனக்கூறி, நெருங்கிய செங்கற்களைக் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று
மீண்டும் வணங்கினான். எ - று. (நகஉ)

குரவனுங்கதுகொடுப்பதுபொருந்திலன்வணிகன்
வீரவுசிந்தனைவென் குறமீண்டனனிவனைப்
பரவிநங்குருவென்பதும்பழியெனமதித்தான்
புரவலற்குளமருத்துவனிவற்கெதிர்புகுந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாசாரியர் அக்கற்களைக் கொடுப்பதற்கியையவில்லை, நிதிவரத
னென்னும் வைசியன் தன்மனதில் நாணமுற்றவனுய்த் திரும்பினான், இப்படிப்பட்ட
வரை வணங்கி நமது ஆசிரியர் என்றுரைப்பதும் இழிவாகுமென்றெண்ணினான், அத்
தருணத்தில் அத்தேசத்தரசனுடைய வைத்தியன் இவ்வைசியனுக் கெதிரிலேவந்
தான். எ - று. (நகஉ)

அருகுநோக்கினன்வணிகனையருங்கவலெய்தி
யொருவருந்துயரெய்தினை யென்கொலென்றுரைப்பக்
குருவின்மாட்டுறச்சென்றதும்புகன்றதுங்குரவன்
மருவுசெங்கன்மற்றிலையெனவுரைத்ததும்வகுத்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைத்தியன் வைசியனை அதிசமீபத்தின்பார்த்து, அருமையான
கவலையுற்று நீங்குதற்கரிய துயரமடைந்திருக்கின்ற காரணம் யாதென்றுகூற, தன்

சிவத்தரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எசுள

தாசிரியனிடத்திற்குப் போனதும் தான்சொல்லியதும், அதுகேட்ட ஆசிரியர் தன்
னிடத்தள்ள செங்கல்லக் கொடுப்பதில்லையென்று கூறியதும் அவனுடன் சொன்
னான். எ - று. (நக௭)

நீயதற்குளம்வருந்தலையவர்க்குநானிகழ்த்தி
யாயசெங்கலீந்திடப்புகுவனெனவடைந்தான்
நாயதேசிகன்மருத் துவன்சொன்மறுத்துருத்தான்
போயினுன துவணிகனுக்குரைத்தபின்புகல்வான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட வைத்தியன், நீ அதற்காக மனம்வருந்தவேண்டாம், அவ்வா
சாரியருக்கு நான்சொல்லி அச்செங்கல்லக் கொடுக்கும்படி செப்தவேனென்று சேர்ந்
தான், பரிசுத்தராகிய அவ்வாசாரியர் அவ்வைத்தியன் சொல்லையும் தடுத்துக்கோபித்த
னர். மீண்டும் அவ்வைத்தியன்சென்று ஆசிரியர் கூறியதைக்கூறி அதன்பின்னும்
கூறுகின்றான். எ - று. (நக௮)

உள்ளமோர்ந்துணர்குரவனீதுரைத்தனென்ன
வள்ளனீயதுமனக்கொளலாங்கவன்மனையி
னெள்ளருங்குவைச்செங்கன்மற்றியாவையுநானேக்
கொள்ளைபோவனகாண்டியென்றுரைத்தனன்கொடியோன்.

(இ - ள்.) நம்முடைய மனநிலைமையுணர்ந்தவராகிய ஆசாரியர் இவ்வாறு கூறி
னரேயென்று வள்ளந்நன்மையுடையவனே நீ அதை மனதில்வைக்கவேண்டாம்,
அவ்வாசாரியர் வீட்டிலுள்ள இகழ்ச்சியற்ற செங்கற்குவியல்களனைத்தையும், நானேக்
குக் கொள்ளையடிக்கப்போவதை நீ பார்ப்பாயென்று கொடியவனாகிய அவ்வைத்தியன்
கூறினான். எ - று. (நக௯)

ஈதுரைத்தனன்போயினன்மருத்துவனிதுநா
ளோதுவெண்குடைப்புரவலனெருத்தன்மால்யானே
காதுவெம்பினியுடற்றுகவளமுண்ணுது
மீதெழுஞ்செவிதாழ்த்ததுதுணைவிழிவிளர்த்த.

(இ - ள்.) அவ்வைத்தியன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப்போனான், இத்தினத்தி
லேயே யாவரும் துதிக்கின்ற அரசனுடைய பருத்தஆன்மாயணையை, கொல்லத்தக்க
கடும்பிணிவருத்தலால், ஆகாரங்கொள்ளாமல் தாழ்ந்துள்ள செவிகள் மேலோங்கின,
இரண்டுகண்களும் வெளுத்தன. எ - று. (நக௧௦)

கொற்றவற்குரைத்தவன்நனிப்பணிதலெகொள்ளா
வற்றைநாளிராமருத்துவன்யாங்கெனவடைந்து
தெற்றெனக்கொணர்ந்தரசவாக்காட்டலுந்தீயோன்
பெற்றசெங்கலிற்பிழைக்குமிக்களிறெனப்பேச.

(இ - ள்.) அச்செய்தியை யாண்ப்பாகர்கள் அரசனுக்குக்கூறி, அவனுடைய
ஒப்பற்றகட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு, அன்றிரவிலேயே வைத்தியன் எங்கிருக்
கின்றானென்றுதேடிப்போய், அதிலிரைவில் அழைத்துக்கொண்டுவந்து அப்பட்டத்
துயானையைக் காட்டினவுடனே, அதுகேட்ட கொடியவனாகிய வைத்தியன், இவ்வா
னை செங்கல்லாற் பிழைக்குமென்றுகூற. எ - று. (நக௧௧)

பாகராரிருட்பமெழைக்கங்குலிற்றேழிப்
போகவெங்குளசெங்கலென்றயிர்த்தலும்பொலிந்த
தாகங்குருமடத்திடைக்கிடப்பதென்றதைந்தா
னோகையுற்றனரெடுத்தனரோடினரொருங்கே.

(இ - ள்.) யானைப்பாகர்கள், மழைபேய்ந்து இருள்நிறைந்துள்ள அன்றிரவிற்
தேழிப் போவதற்காகச் செங்கற்கள் எங்கிருக்கின்றதென்று சந்தேகித்துக்கொண்டிருக்கையில், அங்குள்ளவைத்தியன் செங்கற்குவைகள் விளக்கமுற்றனவாக நம்முடைய
ஆசாரியர் மடத்திலே யிருக்கின்றனவெனக்கூறினன், அதுகேட்ட அப்பாகர்கள் மிகக்
களித்தவர்களாய் ஒன்றுசேர்ந்தோடி யெடுத்தார்கள். ஏ - று. (௩௧௯)

எடுத்தசெங்கலையிடித்திரென்றுரைத்தனன்யார்க்குங்
கொடுத்தனன்சிலவியிடித்தனன்மருந்தொடுக்கூட்டிக்
கடுப்புறுங்கறையடி யொடுமெருத்தமுட்கழுத்து
மடித்தெடுத்தெடுத்தொற்றுவித்திருத்தனன்மருத்தன்.

(இ - ள்.) வைத்தியன் அவ்வாறுகொண்டுவந்த செங்கற்களை இடித்துத்தாளாக்
குங்கலென்று அவ்விடத்திருந்த பலர்க்கும் பாகித்துக்கொடுத்தான், அப்பொடியிற்
சிலவற்றை மருந்துடன் கூட்டி யிடித்து, நோய்கொண்டிருக்கின்ற யானையின் உரல்
போன்றகால்களுடனே பிடரினும் கழுத்தடியினும் அம்மருந்தை எடுத்தெடுத்து நிறை
யப் பூசிக்கொண்டிருந்தான். ஏ - று. (௩௨௦)

செயற்கருந்திறமியாவையுஞ்செய்தனர்சினவெங்
கயக்கடுங்களிரொருத்தல்பட்டிற்றந்ததுகங்குல்
வயக்கொடும்படைமன்னவற்குரைத்தனர்மன்னன்
பெயர்த்துரைத்திலன்வருத்தமீப்பிறந்தெழவிருந்தான்.

(இ - ள்.) செய்தற்கருமையான பரிகாரங்களினைத்தையும் செய்தார்கள்,
கொடுத்துன்பமடைந்திருந்த கடுங்கோபமுடைய ஆண்யானை அன்றிராத்திரி மரண
மடைந்தது. வெற்றிபொருந்திய பெருஞ்சைனியங்குளையுடைய அரசனுக்கிச் செய்தி
யையறிவித்தார்கள், அது கேட்ட அரசன் மறுமொழிகூறுதவனாய் துயரம் மேன்
மேலும் அதிகப்படவிருந்தான். ஏ - று.

பட்டத்துயானை இறந்தகவில விசேடப்பட்டமையின் மறுவார்த்தைகூறவேலா
தவனாயிருந்தனனென்க. (௩௨௧)

குணக்கருங்கடற்பரிதிவந்தெழுந்ததுகாவன்
புணர்த்ததுன்பொடுமரசனிற்புகுந்தன்னெப்புரப்பான்
வணக்கமுற்றனித்திருத்தலுமன்னனைநோக்கி
புணர்த்துவான்றனசெங்கலுற்றெடுத்தவாறுணர்.

(இ - ள்.) மறுநாட்காலையில் கீழ்க்கடலிற் சூரியன் உதயமாயினன், ஆசாரியர்
தமக்கு நேர்த்தமனவருத்தத்துடனே அரசவைக்கண்வந்தனர். உலகபரிபாலகனாகிய
அரசன் ஆசாரியருக்குப்பிரியவேண்டிய வந்தனை வழிபாடுகண்முழுமையும்புரிந்து வீற்
றிருந்தபோது, அவ்வரசனைப்பார்த்து ஆசாரியர் தனது செங்கற்குவைகளைவந்தெடுத்
துக்கொண்ட செய்தியறியும்படி தெரிவிக்கின்றனர். ஏ - று. (௩௨௨)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம், எசக

வந்துகேட்டனன் செங்கலீகென நிதிவரதன்
றந்திடப்படாதென் றனமவற்கென ச்சார்த்து
முந்தியெம்வயிற் செங்கல்கேட்டனன றமுனிந்தேம்
வெந்தசின் தையின் மருத்துவனித்திறம்வினோத்தான்.

(இ - ள்.) நிதிவரதன் என்னும் வைசியன் செங்கற்களைக் கொடுப்பாயென்று கேட்டான், அது கொடுக்கப்படாதென்று கூறினோம், அதன்பின் வைத்தியன் அவ் வைசியனுக்காக எம்மிடத்தில் வந்து அச்செங்கற்களைக் கேட்டான், அப்போது நாம் மிகவும் கோபித்துக்கொண்டோம், அவ்வைத்தியன் கடுக்கோபசித்தனும் இவ்வாறு புரிந்தான். எ - று.

வைசியன் நேரேவந்து அக்கற்குவைகளின் விலைமுழுவதும் தருகின்றேனென்று கேட்டபோதே கொடுக்கமாட்டோமென்று கூறியிருக்க, அவனுக்காக நீவந்து கேட்பானென சின்னத்தெமென்பார், “அறமுனிந்தேம்.” என்றனர். (௩௨௩)

எடுத்தசீற்றமிக்கெம்மடத்தகவையின் முன்றிற்
படுத்தசெங்கலையாகவாபடுபிணிக்கென்ன
விடுத்தபாகராலெடுத்தறமுடித்தனன் வேந்தே
யடுத்தவாறிதென் றறைந்தனனருமறைப்புனிதன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுண்டாகிய கடுக்கோபம் அதிகரித்து, எமது மடத்தினுடைய வாயிற்படியிற்கொட்டி யிருந்த செங்கற்குவைகளை, உமதுபட்டத்துயானைக்கு நேர்ந்த வியாதிக்காகவேண்டுமென்று கூறி, அவ்யானைப்பாகர்களால் எடுத்துவரச்செய்து முழுவதும்பொடியாக்கிவிட்டான், மன்னவனே! எனக்கு நேர்ந்ததன்மையிதுவென்று, அருமையானவேதக்களையுணர்ந்த தூயராகிய ஆசாரியர் கூறினர். எ - று. (௩௨௪)

ஓர்ந்திருந்தவனொற்றருய்த்தியாவையுமுணர்ந்தா
னூர்ந்தமாநிதிவரதனைக்கொணர்மினென் றறைந்தான்
வார்ந்தவாளெறிந்தவனுயிர்செகுத்திடவனித்தான்
கூர்ந்தசின் தையருழையர்கொண்டவன்சிரங்குறைத்தார்.

(இ - ள்.) இவையனைத்துக்கேட்டிருந்த அரசன் தாதரையேவி அவைகளெல்லாம் உண்மையென்றறிந்து, செல்வம்வாய்த்தநிதிவரதனை அழைத்துவாருங்கொண்டு ஆஞ்ஞாபித்து, வந்தவுடன் நீண்டவாளாயுதம் வீசி அவனுயிரைப்போக்கும்படி கட்டளையிட்டான், துண்ணறியையுடைய ஏவலாளர்கள் அவனை யழைத்துக்கொண்டு போய் அவன் தலையைவெட்டினார்கள். எ - று. (௩௨௫)

பருமயானையின்பாகரைமருத்துவன்பணியாற்
றுருவுசெங்கலன்மெடுத்தவார்யாரையுந்துணித்துக்
குருவின்முன்னரின்மருத்துவற்கொணர்கெனக்கொணர்வான்
வெருவியோடினருழையராங்கவற்கொடுவிடுத்தார்.

(இ - ள்.) அங்கி பூண்டுள்ள பட்டத்துயானையின் பாகர்களையும், அவ்வைத்தியன் கட்டளையினால் ஆசாரியர் தேடியசெங்கற்குவைகளை அன்று எடுத்துவந்தவர்களையெவரையும் வெட்டி, ஆசாரியருக்கு முன்பாக அவ்வைத்தியனை யழைத்துவாருங்கொண்டு ஆஞ்ஞாபிக்க, அவ்வாறே அழைத்துவரும்படி ஏவலாளர்கள் அச்சமுற்றோடி அவ்வைத்தியனை யழைத்துக்கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். எ - று,

பட்டத்துயானைக்குப் பிதாம்பரத்தாற் கவசமணிந்திருத்தலியல்பாகலின், “பருமயானை.” என்றார். பருமம் - அங்கி. அங்கியெனினும் கவசமெனினுமொக்கும். ()

எங்களீசனுக்கருச்சனைபுரியுமெங்குரவர்
செங்கனீநிதிவரதனுக்காச்சிதைவுறுத்தாய்
வெங்கயப்பிணிசெங்கலால்வினியுமோவருமம்
பொங்குசிந்தையாலீங்கிதுபுரிந்தனைபோலும்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானுக்குப் பூசைபுரிகின்ற எமதாசிரியருடைய செங்கற்குவைகளை, நீ நிதிவரத்தென்னும் வைசிபனுக்காக அழிந்தாய், பட்டத்துயானையின் நோயானது செங்கற்பொடியால் நிவாரணமாகுமோ? பகைமைமேம்பட்ட மனத்தால் இக்கற்களை இவ்வாறு செய்தனை. எ - று.

போலும் - ஒப்பில்போலி. வருமம் - பகை, தன்மம் - தருமம் எனவும் கன்மம் கருமம் எனவும் வருதல்போன்று வன்மம் எனற்பாலது எதுகைக்கிணங்கவருமம் என வந்தது. (௩௨௭)

என்றுவெஞ்சினத்தெரியெழவீழித்தனனிவனைக்
கொன்றுதீர்திரென்றுரைத்தலுமைச்சுளோர்குறுகித்
துன்றுபைங்கழவரசனைத்தொழுதனரொருபா
னின் னுவாய்புதைத்தவனிலைகிழ்த்துவதானார்.

(இ - ள்.) என்றுகூறிக் கடுங்கோபத்தால் நெருப்புப்பொறிபறக்கப்பார்த்து, இவனைக்கொலைசெய்து விடுங்கொன்று கட்டளையிட்டபோது மந்திரிகளாயுள்ளவர்கள், நெருங்கிய பசும்பொன்னொலாகிய வீரக்கழலணிந்த அரசனைக்கிட்டிப்பணிந்து, ஒர்பக்கத்தினின்று வாய்புதைத்துக்கொண்டு, அவ்வைத்தியன் தன்மையைக்கூறலாயினர். எ - று. (௩௨௮)

அரசனின்னுழையரும்பிணிபுடற்றுறுமந்நாள்
பரவுமிந்திரன்பதியகன்றிப்பதிபடர்ந்தார்
வரமருத்துவார்நினதுநோயெழித்தனர்வானம்
விரைவினேகுவானுணர்ந்தவரோருறும்வேலை.

(இ - ள்.) அரசரே! தேவரீருக்கு அருமையான நோயொன்று வருத்திய அக்காலத்தில், மேன்மையுள்ள மருத்துவர்கள் தேவர்களாற் பணியப்படுகின்ற இந்திரனுடைய சொர்க்கலோகத்தைவிட்டு நீங்கி இவ்வூருக்குவந்து, தேவரீர் பிணியை நிவாரணித்துவிட்டு, தங்களுடைய தேவலோகத்திற்கு அதிவிரைவாகச் செல்லுதற்கெண்ணி அவர்கள் போகுந்தருணத்தில். எ - று.

இவ்வரசனுடைய நீதியின் முறைமைக்காக வியந்து தேவலோகத்து மருத்துவர்கள் இந்நிலவுலகத்திற்கு வந்தார்களென்க. ஆயின் வானவர்கட்கும் நோயுளதோ வெனின், நோய்மாதிரமன்று, பகை கோபம் ஆசை காமம் ஆகியஅனைத்தும் உண்டு. இதனை, “தீயவசூரர் பகையுண்டு செற்றமார்வமிகவுண்டு - நோயுண்டனங்களுண்டு நோய்கட்கெல்லாந்தாயான - காயமுண்ணிகைதொழுவேண்டுனருமுண்டுகற்பத்தே - மாயுந்தன்மையுண்டானால்வானோர்க்கெண்ணைவளனுண்டே,” என்னும் பெருந்திரட்டுச்செய்யுளானுந்தெளிக. (௩௨௯)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எடுக

யாமெலாமுணர்ந்திநிலப்பெரும்பிணியொழிப்பான்
 றுமநாலொருமருத்துவற்றருதிரென்றிரப்ப
 வேமுறும்படிசோபரியெனுமிவன்றனைச்
 சேமமாய்நமக்களித்தனராங்கவர்சென்றார்.

(இ - ள்.) நாங்களெல்லாம் அவர்கள் போவதையறிந்து, இந்நிலவுலகத்துள்ள பெரிய வியாதிகளை நிவாரணிக்கும்படி ஆயுள்வேதத்தின் ஒழுங்குணர்ந்த ஓர்வைத்தியரை எங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, நாங்கள் களித்தியுமாகும்படி சோபரி என்னும் பெயருடைய இவ்வைத்தியரைக் காவலாகநமக்குக் கொடுத்துவிட்டு அம்மருத்துவர்கள்போய்விட்டார்கள். எ - று.

அவ்வுரிவள்ளவர்கள் நோயால் வருந்தாமற் காக்கும்படியளித்தாரென்பார், “சேமமாய்நமக்களித்தனர்.” என்றார். (௩௩௦)

அன்றுதொட்டுநிள்குடைநிழலவனியினுள்ளோ
 ரின்றும்வெம்பிணிதெறுதரவிறந்தவரில்லை
 கொன்றுதீர்த்திடிவிவணிகர்குவலயத்துளரோ
 வென்றிறைஞ்சினர்நகைவினைத்தரசனீதுரைப்பான்.

(இ - ள்.) அத்தினந்தொடங்கி உமது வெண்கொற்றக்குடை நிழல்செய்கின்ற இத்தேயத்திலுள்ளவர்களில், இன்றையவரையில் கொரோனோய்வருத்தலால் மரணமுற்றவர்களில்லை, இப்போது இவரைக் கொலைசெய்துவிடின், இவ்வைத்தியரைப்போன்றவர்கள் இவ்வுலகத்திலிருக்கின்றார்களோ? என்று கூறிப்பணிந்தார்கள். அதுகேட்ட அரசன் சிரித்து இவ்வாறு கூறுகின்றனன். எ - று. (௩௩௧)

மேல்வினைந்தனவிளைகின்றவிளைவனயாவும்
 பாலுணர்ந்தறியமைச்சர்தும்போலிதுபகாரர்
 காலமோர்ந்தறிகுரவறிற்பிழைத்தவர்கருங்கார்
 நீலகண்டனிற்பிழைத்தவநிரையமுற்றழிவார்.

(இ - ள்.) முன்சம்பவித்தவைகள் இப்போது சம்பவிப்பவைகள் இனிச்சம்பவிக்கப்போகின்றவைகள் என்னும் அனைத்தையும் பகுத்தறிந்த மந்திரிமார்கள் உங்களைப்போன்ற இவ்வாறு கூறுர்கள். திரிகாலவர்த்தமானங்களை யுணர்ந்து தெளிந்துள்ள ஆசாரியருக்குத் துரோகம்புரிந்தவர்களெல்லாம் கருநிறமமைந்த மேகம்போன்ற விடமணிந்த கண்டத்தினராகிய சிவபிரானுக்குத் துரோகம்புரிந்தவர்களாவார்கள், ஆதலால் அவர்களெல்லாம் நரகத்தில் வீழ்ந்துவருந்துவார்கள். எ - று.

இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்னும் காலத்திரயத்திலும் விளைபவைகளினைத்தும் வினையளவாகச் சிவபிரானாட்டுவித்தலின், இவ்வுண்மையையுணர்ந்தவர்கள் இவ்வைத்தியனாற்றான் நமது தேசத்தில் பினியாற்றிருக்கின்றார்களெனக் கூறுர்களென்பான், “மேல்வினைந்தனவிளைகின்றவிளைவனயாவும்பாலுணர்ந்தறியமைச்சர்தும்போலிதுபகாரர்.” என்றனனென்க. இதனை, “வாய்மையிதுணர்ந்திதி நன்னெஞ்சமேவருகணத்தேதேனு - நீநினைந்திடேலவ்வனவுடலுறணிச்சயிப்பரிதத்தாற் - போயதோர்களைச்செயலுனைல்பயனிலுபுகணிதழ்கணத்தேனு - தீமைநன்மைநீநினைவதென்வினைவழிச்சிவன்றருகுதலாலே.” என்றும், “இனையின்னானபூரணன்முழுதுணர்ந்தமைத்திட்டவாறலதிகே - யனைவுறாதொருதிதெமக்கவன்றறினாந்திப்பவர்கெஞ்சே.

பணிகொடாவரமானமின்மையினுருப்பற்றிநின்றிலகொல்லோ - வுணவுருதுடங்கா
வல்கைவிடுதிழுமுள்ளவாவிடாதென்றே.” என்றும் வரும் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் திரு
வாக்குகளானுந்தெளிக. (௩௩௨)

ஆதலாவியனுயிர்செகுத்திலமெனிலழல்வாய்த்
திதுறுங்குழிநிரையமுற்றழிவதுதிண்ண
நீதியோர்ந்திலீரென்றமைச்சுரைத்தனனீத்தான்
போதிர்கொண்டெனவுரைத்தனனறமெலாம்புரப்போன்.

(இ - ள்.) ஆதலால் இவனுயிரைப்போக்காவிடின் நெருப்புநிறைந்துள்ளகொ
டுமையமைந்த ஆழந்தநரகத்தில் வீழ்ந்துவருந்துவது உண்மை. நீங்களிந்த நீதியை
யறியவில்லை என்று அம்மந்திரிகளுக்குக்கூறி அவர்களைவிட்டுவிட்டு, தரும்ங்களைத்
தையும் பாதுகாப்போனாகிய அரசன் ஏவலாளர்களை நோக்கி, இவனைக்கொலைசெய்தற்
கழைத்துப்போவீர்களாகவென்று கட்டினையிட்டனன். எ - று.

அரசர்கள் மந்திரிகள் சொற்படி நடப்பது யுத்தமெனும், அவர்கள் அநீதியுரைத்த
காலத்தில் அதனைத்தடுத்து நீதியைப்பாதுகாத்தலே கடமையாகலின், “நீதியோர்ந்தி
லீரென்றமைச்சுரைத்தனனீத்தான்.” என்றனர். அரசர்கள் இவ்வாறு மந்திரிவாக்கி
யங்களைத்தடுத்து நீதியைப்பாதுகாத்தல் உசிதமென்பதை, “அவ்வண்ணந்தொழுது
ரைத்தவமைச்சர்களைமுகநோக்கி - மெய்வண்ணந்தெரிந்துணர்ந்தமனுவென்னுந்திறல்
வேந்த - னிவ்வண்ணம்பழுதுரைத்திரென்றெரியினிடைத்தோய்த்த - செவ்வண்ணக்
கமலம்போன்றமுகம்புலர்த்துசெயிர்த்துரைப்பான்.” என்னும் அருண்மொழித்தேவர்
அமுதவாக்கானுமறிக. (௩௩௩)

பகுத்துரைத்தனயரையுமரசனுட்படானென்
றுகுத்தசின்றையரமைச்சரொன்றுரைத்திலர்போனார்
தொகுத்தபாதகமருத்துவன்மணித்தலைதுமித்துச்
செகுத்துநீக்கினரரசனுமகமகிழ்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) நாம் விரித்துக்கூறியவனைத்தையும் வேந்தன் சம்மதியானென்று
வருந்திய மனமுடையவர்களாகிய மந்திரிகள் ஒன்றும் பேசாதவர்களாய்ப் போய்விட்
டார்கள், பாதகங்களைவினைவித்த வைத்தியனுடைய தலையையறுத்துத்தள்ளித் திரும்
பினார்கள், அதன்பின் மன்னவனும் மனக்களிப்பின்மேம்பட்டான். எ - று. (௩௩௪)

அடிகள்போதிரென்றிசைத்தவர்காவன்புரிந்து
படிமுடித்தலைபடப்பணிந்தெழுந்தனன்பலகாற்
றொடிபொலிந்துறுதடக்கையான்றுளங்கொளிப்பொன்னுள்
முடிவறப்படுசெங்கல்செய்தெடுத்தனன்முறையால்.

(இ - ள்.) தேசிகரே! தேவரீர் இனிச் செல்லலாமென்றுகூறி அவர்க்குச் செ
ய்யவேண்டிய உபசாரங்களைச்செய்து, பலமுறை பூமியிலே தனது கிரீடமணிந்த
சிரம்பதியும்படி சாஷ்டாங்கமாய்வணங்கி, கடகமணிந்துள்ள விசாலித்த கைகளைப்
படைத்த அங்வரசன், ஒளிவிளங்கும் பசும்பொன்னுற் கணக்கிடுதற்கேலாத செங்கற்
களை முறைப்படி செய்தெடுத்துக்கொண்டேபோய். எ - று. (௩௩௫)

சைவகேசிகற்களித்தவண்ணையடித்தலத்துப்
பெய்தசின்றையிற்பணிந்தனன்பணிதலும்பெருவான்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எருந்

றெய்வதுந்துபி முழங்கினதிசைமுகத்தவனும்
மைவரும்புயல்வண்ணனும்வானுளோரெவரும்.

(இ - ள்.) அச்சிவாசாரியருக்குக்கொடுத்து, அவருடைய இரண்டு திருவடிகளிலும் மனவிருப்பத்துடனே வணங்கினான். அவ்வாறுவணங்கியவுடன், பெருமையமைந்த சொர்க்கலோகத்துள்ள தேவதுந்துபிகள் கோஷித்தன, பிரமனும் கருநிறம் கொண்ட மேகவண்ணராகிய திருமாலும் தேவலோகத்துள்ள ஏனையர்களேவரும். எ - று. (௩௩௬)

சோனைமென்மலர்ப்பூமழைசொரிந்தனர் துவன்றி
வானடைந்தனர்மன்னவற்கினிதருள்வழங்கி
யேனைமன்னினினை யொத்துளரொவொன்றார்
கானலர்ந்ததார்வேந்தனுந்தொழுதுளங்கரித்தான்.

(இ - ள்.) சோனை மழையைப்போன்று அழகிய மிருதுவான மலர்மாரிபொழிந்தார்கள். அத்தேவலோகவாசிகள் அனைவரும் ஒருங்குகூடி, அவ்வேந்தனுக்கு இனிமையான திருவருள்பாலித்து, மற்றுள்ள அரசர்களில் உன்னைப்போன்றுள்ளவர்கள் யார் என்றார்கள். கற்பகச்சோலையில் விசுசித்த மலர்மாலையணிந்துள்ள இந்திரனும் அவ்வரசனைப்பணிந்து மனமகிழ்ந்தான். எ - று.

வானடைந்தவர்துவன்றி மன்னவர்க்கினிதருள்வழங்கி எனமாற்றுக. (௩௩௭)

நினக்குவேண்டியவரமெதுநிகழ்த்துதியென்ன
மனத்துணர்ந்தமன்னனிம்மநிலப்பரப்பி
னினக்கொடும்பிணியிலவெனவருளுதிருன்றான்
புனத்துழாய்முகிலயனி துவழங்கினர்போனார்.

(இ - ள்.) உனக்குவேண்டியவரம் யாதுகூறுக என்றுவினவ, தருமத்தைப்பாதுகாக்கும் அரசன் தன்மனத்தில் ஆலோசித்தறிந்து இப்பெரிய சிலவுலகத்திலே கூட்டமாகிய கொடிய வியாதிகளில்லையென்று சொல்லும்படி திருவருள் பாலிப்பீர்களாக வெனக்கூறினான், அழகமைந்த துளபமாலையையுடைய திருமாலும் பிரமனும் இவ்வரத்தைப் பாலித்துவிட்டுச் சென்றார்கள். எ - று. (௩௩௮)

அரசவாப்பயிற்றியபெரும்பாகருமந்நாட்
சூரவனிற்படுசெங்கல்கொண்டளித்திடுமெவரு
மரபினீங்கியவணிகனுமருத்துவனவனு
நியாயமெய்தினரருந்துயருடற்றுறநின்றார்.

(இ - ள்.) அப்பட்டத்து யானையைச்செலுத்திக்கொண்டிருந்த பெரியபாக்களும், அத்தினத்திலே அச்சிவாசாரியர் வீட்டிலிருந்த செங்கற்குவைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தவர்களேவரும், முறைமைதவறிய நிதிவரதனென்னும் வைசியனும் அவ்வைத்தியனும், நரகத்தில் வீழ்ந்து கொடுத்துயர் வருத்த விருக்கின்றார்கள். எ - று.

அந்தநால்வருஞ்சிவத்துரோகியரவர்க்கருகே
வெந்தசிந்தையின்வெந்துயருழந்தனர்மீளார்
பைந்துணர்த்தொடைவெண்குடைப்பார்த்திபர்பெருமா
னெந்தைசைவநூலோங்குறவிருநிலம்புரந்தான்.

(இ - ள்.) அந்நல்லகையினரும் சிவத்துரோகிகளாய் வருந்துவோர்கட்குச் சமீபத்தில், மனவருத்தத்துடனே கொடுத்துயருற்றவர்களாய் நரகத்தினின்றும் மீளா திருக்கின்றார்கள், பசிய பூங்கொத்துக்களாலாகிய மாலைபணிந்த சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அரசர்கோமானாகிய அம்மன்னவன், எமது சிவபெருமானருளிய சிவாகமவிதிகள் தனது தேயத்திலே மேம்பாடடையும்படி பெரியநிலவுலகத்தை அரசாண்டிருந்தான். எ - று.

சிவாபராதம் புரிவோரைத்தண்டிக்கும் அரசனுள்ளேற் சிவாகமவிதிகள் மேம்பாடடையும் எனக்குறிப்பரலுணர்த்துவான், “எந்தைசைவநூலோக்குறவிரூரிலம்புரத்தான்.” என்றார். (௩௪௦)

இத்திறத்தனவாங்கவரியற்றியதென்னு

மெய்த்திறத்தவயோகிபால்விரித்தனனந்தி

யத்திறந்தெரியோகியுமதிசயமடைந்தான்

மைத்தனிக்களனியற்கையைவெருக்கொடுமதித்தான்.

(இ - ள்.) அப்பாவிகள் புரிந்த சிவத்துரோகங்கள் இத்தன்மைத்தென்று, உண்மைத்தன்மையமைந்ததபோதனராகிய சிவயோகியாருக்கு நந்திதேவர்திருவாய்மலர்ந்தனர். அவ்வண்மையை யுணர்ந்த சிவயோகியாரும் ஆச்சரிய முற்றவராய், ஒப்பற்ற கருங்கண்டராகிய சிவபிரான் விதித்துள்ள விதிகளினியல்பை அச்சத்துடன் எண்ணினார். எ - று.

சிவாகமங்களிற் சிவபுண்ணியம் புரிவோர்க்குள்ள இன்பமும் சிவாபராதம் புரிவோர்க்குள்ள துன்பமும் இணைத்தினைத்தெனச் சிவபிரான் திருவாய்மலர்திருத்தலின், “மைத்தனிக்களனியற்கையைவெருக்கொடுமதித்தான்.” என்றார். இவ்வாறுசிவாகமங்களிலுள்ளதென்பதை, “தத்தஞ்சமயத்தகுதிரில்லாதாரை-யத்தன்சிவன் சொன்னவாகமநூலென - யெத்தண்டமுஞ்செயுமம்மையிலிம்மைக்கே - மெய்த்தண்டஞ்செய்வதவ்வேந்தன்கடனே.” என்னும் திருமந்திரத்தானுந்திதளிக. (௩௪௧)

உருகுகாதலினுருத்திரவக்கம்பெண்ணீறு

பெருகுகாடலிற் புனைசிவனடியிரிப்பிழைத்தார்

திருகுவெஞ்சினமறலிபாற்றென்புலமடைந்து

பொருகொடுஞ்சுழல்நிரையம்வீழ்த்துழ்ப்பதுபுகல்வாம்.

(இ - ள்.) தமது புத்திரரிடத்துதிக்கும் மனமுருக்கும்போன்புடனே உருத்திராக்கமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் தரிக்கின்ற சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கு புரிந்தோர்கள், மாறுபடுகின்ற கடுங்கோபமுடைய காலனிடத்துள்ள யமபுரத்திற் சேர்ந்து, ஒப்பற்ற கொடுமைவாய்ந்து சுழல்கின்ற நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவதைக் கூறுவோம். எ - று.

காதலினுருகு பெருகுகாதலின் எனக்கூட்டுக. காதல் - புத்திரன். ஏனையர் அனைவரிடத்தும் உதிக்கும் அன்பினும் தமது புத்திரரிடத்துதிக்கும் அன்பேமேம்பட்டதாகலின், “காதலினுருகுபெருகுகாதல்.” என்றார். இதனை, “கடந்தநூனியுங்கடப்பரோமக்கண்மேற்காதல்.” என்பதனுணங்காண்க. தென்புலம் - யமபுரம். ()

செந்நெல்வேலிசூழ்கிடந்துளசிந்ததேயத்து

மன்னுமாநகர்சானந்தமதனிலைவகுப்பின்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எருடு

மின்னிமைத்திருவமணிக்கார்தியின்விளங்கு
மன்னமாநகர்க்கரனெனுந்தனிக்குடையரசன்.

(இ - ள்.) செந்நெற்பயிர்களே வேலியாகச் சூழ்ந்துள்ள சிந்துநாட்டிலே, சானந்தமென்னும் சிறந்த ஓர்நகரமிருக்கின்றது, அந்நகரத்தின் மேம்பாட்டைக் கூறவேண்டுமாயின், ஒளிவீசுகின்ற நவரத்தினப் பிரகாசத்தால் விளக்கமுற்றிருக்கும். அச்சிறந்த நகரத்திற்கு அரசன் ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடையையுடைய கரனென்னும் பெயருடையவன். எ - று.

நாட்டுச்சிறப்பு நகரச்சிறப்பு இரண்டையும் ஒருங்குதிரட்டி, “செந்நெல்வேலி சூழ்கிடந்துள்.” எனவும், “மின்னிமைத்திருவமணிக்கார்தியின்விளங்கும்.” எனவும் முறையே தொடுத்துக் கூறினமைகாண்க. (நசுந)

இரங்குசிரந்தையனிகலொழிசூணத்தினனென்றும்
பரந்தெரிந்துளசைவநூலிடையறப்பயில்வான்
புரங்கடந்தவரடியறிப்பொழியுமன்பினனாய்ச்
சிரந்தலத்துறப்படிந்தெழுமியற்கையிற்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் இரக்கமுள்ளமனமுடையவன், பகைமை நீங்கிய சூணமுடையவன், எந்நாளினும் சிவபரம்பொருளினியல்பைத் தெளிவிக்கின்ற சிவாகமங்களை இடையறாது வாசித்துக்கொண்டிருப்பவன், திரிபுரதகனராகியசிவபிரானுடைய திருவடியார்களிடத்து விசேடித்த அன்புடையவனாய், அவர்களைக்கண்டவுடனே தனதுசென்னி பூமியிற்பதியும்படி சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தெழுமின்ற தன்மையில் மேம்பட்டவன். எ - று. (நசுச)

விழிக்குமாயிரங்கண்னுடைவிண்னுடைவேந்தன்
வழிப்புலஞ்செலமாதவமியற்றினனெனெருட
கொழித்தவன்பொடுமிந்திரனாகவற்குறுகி
யொழிப்பருந்தவமியற்றினையென்கொலென்றுரைப்ப.

(இ - ள்.) அவன் பார்க்கின்ற ஆயிரங்கண்களைப்படைத்த தேவலோகாதிபனாகிய இந்திரன், தன்கண்களுக்கெதிரில் வரும்படி வெகுசாலமாகப் பெருந்தவம் புரிந்தான், அஃதுணர்ந்த இந்திரன் மிகவும் அன்புடையவனாகி, அவன்தவம்புரிந்துகொண்டிருந்ததிடத்திற்குவந்து அவனருகிற்சென்று, ஒழிவற்றதாகிய அருந்தவம் எதற்காகப் புரிந்தனையென்று வினாவலும். எ - று. (நசுந)

மகப்பெருந்தனிவேந்தனை மன்னவனோக்கி
யகத்துநின்னலதுணர்ந்திலன்யானெனவறைந்து
மிகப்படுந்திறற்குவிசம்வேண்டினனெனவிளம்ப
நகைக்கொடுத்தனிக்குவிசமீந்தாங்கவனடந்தான்.

(இ - ள்.) நிகரற்ற பெருமைவாய்ந்த மகபதியாகிய இந்திரனை அவ்வரசன் பார்த்து, என்மனதில் தேவரீரைத் தவிர வேறொருவரை யறிந்திலேனென்று கூறி, வல்லபத்தின் மேம்பட்டதாகிய வச்சிராயுதத்தைப் பெறவேண்டினென்னென்றுகூற, அதுகேட்ட இந்திரன் ஒப்பற்ற ஒளியமைந்த பெரியவச்சிராயுதத்தை அவ்வாறே கொடுத்துவிட்டுப்போனான். எ - று. (நசுச)

வாங்கினுலகொருகுடைநிழற்றியமன்னன்
பூங்கழற்றொழாமன்னனைக்கொடுவனம்போக்கித்
தேங்குநேமிகுழ்நெடுநிலமொருதனிச்சிறந்தா
ளேங்குசைவமுற்றேங்கிடப்புரந்தனனூரவோன்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதிலும் தன்னுடைய வெண்கொற்றக்குடையை நிழற்
றிக்கொண்டிருந்த அவ்வரசன் வச்சிராயுதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, தனது அழகிய
பாதங்களிற் பணியாத மன்னவர்களைக் கடுங்காட்டிற்குச் செலுத்தி, தேங்கிக்கொண்
டிருக்கும் கடலாற்சூழப்பட்ட நெடிய நிலவுலகத்திற்கு ஏக சக்கிராதிபதியாய்ச் சிறப்
புற்று, சைவசமயமே மேம்பாடாக உலகமுழுவதும் பரவுப்படி அறிஞனாகிய அவ்வ
ரசன் ஆண்டான். எ - று. (நட்சப)

இதுவுணர்ந்தனனிவனொடுமிகலெடுத்துடற்று
மதுவெனும்பெயர்வனைகழன்மன்னனீங்கிவனே
பொதுவொழிந்திடப்புரப்பவனென்பொறான் பொருமிக்
கதுமெனப்புருந்தசுரவேந்தனையுளங்கருதி.

(இ - ள்.) இவ்வரசனுடனே பகைத் தெயிர்ந்து வருத்திக்கொண்டிருந்த மது
வென்னும் பெயருடையவனும் அலங்கரித்த வீரக்கழலணிந்துள்ள அரசன் இதனை
யறிந்து, இவ்வுலகத்தில் இவ்வரசனாற்போதுக்கித் தனியரசாட்சி புரிபவனென்
றுபொறுக்காதவனும் ஆக்கிரமித்து, திடீரென்று சென்று அவுணர்கள் தலைவனமனதி
லேதியானித்து. எ - று.

பொதுக்கிக்காத்தலென்பது ஏனைய அரசர்களுள் தானும் ஒருவனுயிராமல் எல்
லாஅரசர்கட்கும் தானே தலைவனுயிருத்தல். (நட்சப)

அரியமாதவமியற்றினனாங்ஙனமடைந்து
புரியவேண்டுவதுயாதெனவசூரகோன்புகல
விரிகடுந்திறற்சேனை கொண்டென்னொடுமேயி
வரிகழற்கரன்றன்னொடுமண்டமர்மலைந்து.

(இ - ள்.) அருமையான பெருந்தவஞ்செய்தான். அவ்விடத்திற்கு அவ்வாறே
அவ்வவுணர்கள் தலைவன்வந்து செய்யவேண்டிய தென்னவென்று வினவ, கொடேரவல்
லபமமைந்த விசேட சைனியங்கூளையழைத்துக்கொண்டு என்னுடன் வந்து, வரிந்து
கட்டிம் வீரக்கழலையுடைய கரனென்பவனோடு பெரும்போர்புரிந்து. எ - று. (1)

அனையன்வெண்குடையெனக்கெனவாக்கிமற்றவனைத்
துனைகடுந்திறற்சேனையைத்துணித்தனையாகி
நினதுமாநகர்போகுதியென்றவனிகழ்த்த
வினவிரின்றவனதுவுணர்ந்தெரியெழவிழித்தான்.

(இ - ள்.) அவனது வெண்கொற்றக்குடையை எனக்கே சொந்தமாக்கிவிட்டு,
கரனென்னும் அவனையும் வேகத்துடனே கரேவல்லபமுள்ள அவன் சைனியங்களையும்
வெட்டித்தள்ளியபிறகு, உன்னுடைய சிறந்த நகரத்திற்குப் போவாயாக என்று
அம் மதுவென்பவன்கூற, கேட்டுக்கொண்டிருந்த அவுணர்கள் தலைவன் அதனையறிந்
து அக்கினிப்பொறி பறக்கப்பார்த்தான். எ - று.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம், எருள

கரனென்பவன் தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனைநோக்கித் தவம்புரிந்து வச்சிராயுதம் பெற்றுக்கொண்டு அரசர்களைவரையும் வெற்றிகொள்வதையுணர்ந்து மது என்னும் பெயருள்ள இவன் கரனுக்குப் பகைவனாகலின், தேவர்கட்குப்பகைவராகிய அவுணர்கள் தலைவனை நோக்கித்தவஞ்செய்து இவ்வாறு வரம்பெற்றுக்கொண்டான். மது வென்பவன் கரனுடைய தன்மையைக்கூறிய மாத்திரத்தில், அவன்தேவபூஜிதனைப்பதை யுணர்ந்த அவுணர்கள் தலைவனுக்குக் கோபம்மூண்டதென்பார், “அதுவுணர்ந்தெரியெழுவழித்தான்.” என்றனர்.

(நரு0)

கரனெனும்பெபர்வேந்தனைமுதலறக்கூளைந்து
விரவுசேனையுமடித்தவன்வெண்குடையுனக்குத்
தரகினைந்தனனென்றுதன்னுடைப்பெருந்தானை
வரவுரைத்தலுமடைந்தனரளவொழிவர்த்தார்.

(இ - ள்.) கரனென்னும் பெயருள்ள அவ்வரசனை உயிரறும்படி யொழித்து, கலந்துள்ளசைனியங்கனையும் அழித்து, அவனது சந்திரவட்டக்குடையை உனக்கே கொடுக்கும்படி நினைந்தேனென்று கூறி, தன்னுடைய பெருஞ்சைனியங்களை வரும்படி கூறியவளவில், அளவற்றவரங்களைப்படைத்த சைனிய வீரர்களெல்லாம் வந்தார்கள். எ - று.

(நருக)

மழைக்குலந்தழிஇயேழுமோர்காலையின்வழங்கத்
தழைத்தபேரொளிப்பிரளயமொருவழித்தவழந்தாங்
கிழைத்தமாதவப்பெருமையரிருஞ்சினத்தெதிரந்தார்
முழைப்பிடம்பிலவாயினரிடிக்ருன்முழக்கா.

(இ - ள்.) சத்தமேகங்களும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து ஓர்காலத்திற்பொழிய, விசேடித்த பெருங்கோஷத்துடன் பெருகிய பிரவாகம் ஓர்மார்க்கமாய் வந்ததுபோன்று, முன்புரிந்த பெருந்தவத்தால் மேன்மையடைந்துள்ள அரசர்கள் துவாரமுள்ள பிலத்தைப்போன்ற வாயுடையவர்களாய் இடியொலிபோன்று கர்ச்சித்துக்கொண்டிகடுங்கோபத்துடனெதிர்த்தார்கள். எ - று.

சத்தமேகங்களாவன:—சம்வர்த்தம் ஆவர்த்தம் புட்கலாவர்த்தம் சங்காரித்தம் துரோணம் காளமுகி நீலவருணம், இவைமுறையே மணி நீர் பொன் பூ மண கல்தி பொழிவன.

(நருஉ)

முனைத்தவெண்பிறைமுழுமுகிற்செருகியவன்ன
வளைத்தவாளெயிற்றடுகினக்கடுந்திறன்மறவ
ருளைத்தவாரிதியுலகெலாமொருதனியொருங்கே
திளைத்துவாய்ப்பெயுந்திறவினர்வடவையிற்றீயோர்.

(இ - ள்.) உதயமாகிய வெண்ணிறமுள்ள மூன்றும்பிறையைச் சூற்கொண்டமேகத்திற் செருகிவைத்ததுபோன்ற, வளைவாகிக் கூர்மையமைந்த பற்களையும், கொல்லத்தக்க கோபத்தையும், கொரேவல்லபத்தையும் உடைய வீரர்களும், ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட உலகங்களனைத்தையும் ஒன்றாக்கி அவை முழுவதையும் வாய்நிரம்பப் போட்டுக்கொள்ளும் வல்லபமுடையவர்களும், வடவாக்கினியினும்கொடியவர்களும். எ - று.

(நருங்)

படர்ந்தசெக்கரிப்படர்ந்தெழுஞ்சியர்மேருக்
குடங்கைகொண்டெடுத்தாடுறுங்கொள்கையர்கடைநாட்
டொடர்ந்தவெள்ளநீர்புறவடிதோய்கலர்தொக்கா
ரடைந்தசேனைமுற்றளப்புநினயனுக்குமரிய.

(இ - ன்.) ஆகாயத்திற் படர்கின்ற செவ்வானம் போன்று பரவிவளர்ந்துள்ள தலையிருள்ளவர்களும், மேருவரையையும் உள்ளங்கையிலெடுத்துப் பந்தாடுதன் மையுடையவர்களும், ஊழிக்காலத்திலே பிரவாகிக்கின்ற பிரளய நீரானது புறங்காலும் நனையாத உன்னதமுடையவர்களும் ஆகிய அவுணர்கள் கூடினார்கள், அவ்விடத்து வந்த சைனியங்கள் முழுவதையும் கணக்கிடத் தொடங்கின, பிரமனுக்கும் அருமையாகும். எ - று. (௩௫௪)

எடுத்தசக்கரந்தோமரங்கூந்தம்வீட்டெறிவேல்
பிடித்தகூர்மழுப்பிண்டிபாலங்கொடுங்கலப்பை
யடுத்ததண்டுகார்முகப்படைபொறுத்தனரழல்கான்
மடித்தவாயினர்மின்னெனத்துடித்துறுய்வாளர்.

(இ - ன்.) கையிலேந்திய சக்கராயுதம் இருப்புலக்கை கைவேல் எறிவேல், கையிற் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் கூரியமழுவாயுதம் எறியாயுதம் வளைந்துள்ளகலப்பை சேர்த்துள்ளதண்டாயுதம் வில் என்னும் இவ்வித ஆயுதங்களைத் தாங்கினவர்களும், அக்கினியைக்கக்கிக்கொண்டு இதழ்களை மடித்துக்கொண்டிருக்கும் வாயையுடையவர்களும். எ - று. (௩௫௫)

வந்திராத்தனர்நோக்கினன்றகுவர்கோனரசு
சின்றைமிக்கெழுஞ்சினத்தினுவரொடுஞ்சென்றான்
சந்தவார்பொழிலுடுத்தசானந்தமாநகர்கூழ்
மந்தரம்பொருகொழுகரிஞ்சிகூழ்வளைத்தார்.

(இ - ன்.) வந்துகூடி ஆர்ப்பரித்தார்கள். அவ்வாறு வந்ததை அவுணர்கோனென்னும் தலைவன்பார்த்து, மனத்தில் அதிகரித்த கோபமுடையவனாய் அச்சைனியங்களுடன்போனான். சந்தனமரங்களின் நீண்ட சோலைகளாற் சூழப்பட்ட சானந்தமென்னும் சிறந்தநகரத்தைச் சுற்றியுள்ள மந்தரகிரியையொத்துக் கொழுகணிறைந் திருக்கும் மதிவின் நாற்றிசைகளினும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். எ - று. (௩௫௬)

சுதுணர்ந்தனன்றனிக்குடைக்கானெனுமிறைவன்
யாதுசெய்துமென்றிருந்தனன்வெருவருமெல்லே
யோதுவெஞ்சினத்தெய்தினன்விசயனென்றொருவ
னீதிவேந்தனைச்சுறுகினனிலையிவைநிகழ்த்தும்.

(இ - ன்.) ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய கரனென்னும் அரசன் இதனையறிந்து, என்னசெய்வோமென் றெண்ணிக்கொண்டிருந்து அச்சமுறுகின்ற தருணத்தில், விசயனென்னும் பெயருடைய ஒருவன், சொல்லுகின்ற கடுங்கோபத்துடன்வந்து, நீதிமார்க்கமுடைய அரசனைச்சமீபித்து இவ்வாறிவ்வாறுகூறுகின்றான்.

என்னைமீதித்திருந்தனையிப்பெருஞ்சேனை
முன்னர்யான்புகின்முதலறமுடிவதுசரத

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எருக்

மன்னசின்தையினையுறலா நிரட்டொடங்கி
யுன்னுமானிடமடங்கலினருச்சனைக்குரியேன்.

(இ - ள்.) பெரியதாயிருக்கும் இந்த சைனியங்களை நீ வெஞ்சாய் மதித்திருக்கின்ற தென்னை? நாடுநெருவன் முற்பட்டுச்செல்வெனாகில் அவையனைத்தும் அழிவது உண்மை. அவ்வாறுதலால் உன்மனதில் இதுகுறித்துச் சந்தேகிக்கவேண்டாம், எனது சிறுபருவந்தொடங்கி யாவரும் தியானிக்கின்ற நாரசிங்கத்தின் பூசனைக்குரியவனாயிருக்கின்றேன். எ - று.

நரசிங்கத்தை இளம்பருவந்தொடங்கிப் பூசித்திருக்கின்றேனாகவின், யான்சென்றால் இச்சைனியங்களையுமீ அழியும் இதிற்சந்தேகப்படவேண்டாம் என்றபடி. (1)

வருதியென்னுடன்கணத்திடையெய்தும்வாளசுரர்
குருதியூற்றறக்குடிப்பதுமடுத்தவெஞ்சேனை
யொருகைவாரிவாய்ப்பெய்வதுதியொங்கொளிப்பார்
குருதியோர்புடை நின் றுநீயதனிலைகாண்டி.

(இ - ள்.) ஆதலால் நீ என்னுடன் வரக்கடவாய், இவ்விடத்தடைந்துள்ள ஒளி பொருந்திய அசுரர்களின் உதிரத்தை ஓர்கணநோத்திருள்ளாக மீண்டும் சுரப்பில்லாமற்குடிக்கின்றதையும், நிரம்பியுள்ள கொடியசைனியங்களை ஓர்கையார் சேர்த்தெடுத்த வாயிலே போட்டுக்கொள்வதையும், அக்கொடியவர்கள் எவ்விடத்திற்போய்மறைவார்களோ அதையும், ஆகிய இவையனைத்தையும் நீ சிந்தித்துக்கொண்டு ஓர்பக்கத்திலிருந்து அதன்நிலைமையைப் பார்ப்பாயாக. எ - று.

உதிரமென்பதோர் துளியும் சரீரத்திலிராவண்ணம் உரிஞ்சிவிட்டு, அசத்தியுற்ற அவ்வெற்றுடம்பையும் விழுங்கிவிடுமென்பார், “குருதியூற்றறக்குடிப்பதுமடுத்தவெஞ்சேனையொருகைவாரிவாய்ப்பெய்வது.” என்றார். (நடுநூல்)

நினக்குவச்சிரமளித்தவற்கமீம்பகைநீசு
நினத்தொடின்றொடுமுடிவதுகாண்டியாலிறைவ
நினைத்தகாரியமுடிக்குவனெழுநெனநிகழ்த்தக்
கனைப்பொலன்கழன்மன்னனொர்தெழுந்தனன் காண்பான்.

(இ - ள்.) அரசனே! உனக்குவச்சிராயுதங்கொடுத்த இந்திரனுக்குக் கொல்லத்தக்கபகைவர்களாகிய அசுரர்கள், தங்கள்கூட்டத்துடனே இத்தினத்திற்குநேயழிவதைப்பார்ப்பாயாக, நீ நினைத்தகாரியத்தை முடிக்கின்றேன்புறப்படுவாயாக எனக்கூற, ஒலிக்கின்ற பொற்கழலணிந்துள்ள அரசன் இவைகளையுணர்ந்து அவ்வாறு நடப்பனவற்றைப் பார்க்கும்படி புறப்பட்டான். எ - று.

ஆல் - அசுசு. உனக்குப்பகைவர்களாய் இப்போது வந்துள்ள அசுரர்கள், உனக்குவச்சிராயுதமளித்த இந்திரனுக்கும் பெரும்பகைவர்களென்பான், “நினக்குவச்சிரமளித்தவர்க்கமீம்பகைநீசு.” என்றான். (நடுநூல்)

வகுத்தசேனைகொண்டரசனோர்மருங்குநின்றொழியத்
தொகுத்தமந்திரத்துண்மைதன்னுளத்தொடுந்தோய
நெகிழ்த்தகிந்தையினின்றனன்விசயனந்நிலையிற்
செகுத்தசீற்றமிக்கெழுந்ததுமானிடச்சீயம்.

(இ - ள்.) பகுத்துள்ள சைனியங்களைத் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு அவ் வரசன் ஓர்பக்கத்திலிருக்க, விசயனென்டவன் நரசிங்கமூர்த்திக்குரிய தொகுப்பா யுள்ள மந்திரத்தினிலமை தன்னுடைய மனதிற்பதியும்படி உருக்கமுள்ள சித்தத்துட னிருந்தான். அப்போது நரசிங்கமூர்த்தம் அழிக்கத்தக்க கோபாதிக்கத்துடன் தோன் றியது. எ - று.

இரதம் கஜம் துரகம் பதாதி என்னும் நாற்பகுப்பாயுள்ளதாசலின், “வகுத்த சேனை.” என்றும், பல அட்சரங்கள் கூடியமந்திரமாகலின், “தொகுத்தமந்திரம்.” என்றும் கூறினர். நின்றொழிய ஒருசொன்னீர்மைத்து. (௩௬௧)

கைகளாயிரமாயிரங்காவதங்கடந்த
மொழிகொளம்புயந்திகந்தமுற்றுகிஞ்சினமுடிபோய்
வெய்யவிண்முகடளந்ததுவெள்ளெயிற்றகல்வாய்ப்
பையராமுடிநெடுநிலம்புடைத்தனபதங்கள்.

(இ - ள்.) அம்மூர்த்தியின் கரங்கள் அனேக ஆயிரங்காதங்களைத் தாண்டிநீண் டிருந்தன, வல்லபமுள்ள அழகிய புயங்கள் எண்டிசாந்தங்களினும் நிரம்பின, திருமு டி. மேலுயர்ந்து பெரிய ஆகாயமுகட்டை அளவியது, திருவடிகள் வெள்ளியபற்களை யும் அகன்றவாயையும் படத்தையுமுடைய ஆதிசேடன் தனது முடியிலே சுமக்கின்ற நீண்டநிலவுலகத்தை யழுத்தின. எ - று.

ஆயிரம் ஆயிரம் என்றது ஈண்டு அனேக ஆயிரம் என்னும்பொருட்டு. (௩௬௨)

வாரிவாயிவிட்டதுக்குறுமாதிரப்பொருப்பிற்
சோரிதூங்குறப்புரட்டுறுந்தொனைத்துணைநாசி
சேரவாங்கியீண்டுயிர்த்திடுஞ்சின வுகிர்க்கரத்தாற்
பேருடற்பொறைதுளம்பெனக்குழம்பெழப்பிசையும்.

(இ - ள்.) அம்மூர்த்தம் சைனியங்களிற் சிலவற்றைச் சேர்த்து வாயிற்போட் டிக்கொண்டுமெல்லும், எண்டிக்கிணுமுள்ள அஷ்டகுல பர்வதங்களிற் சிலவற்றை உதி ரம் ஒழுக்கும்படிபுரட்டும், மூக்கின் இரண்டுதுவாரங்களிலும் உண்டாகும் நிச்சவாசத் தாற் சிலவற்றை ஒன்றுகூட்டி உள்ளேகொண்டுபோய், மறுபடியும் உச்சவாசத்தால் வெளியிலே தள்ளும், பொருகின்ற நகங்கனையுடைய கைகளாற் சிலவற்றின் பெரிய சரீரச்சுமையைக் கொசுப்போலமதித்து உதிரக்குழம்புண்டாகும்படி பிசையும். எ - று.

நிச்சவாசம் உள்வாங்கும்மூச்சு, உச்சவாசம் வெளியிடுமூச்சு. சினவுதல்-பொரு தல். துளம்பு-கொசு. (௩௬௩)

தின்னுமென்புடனெறுக்கெனக்கறித்திடுஞ்சினத்திற்
றொன்னிலம்படத்தேய்த்திடுமவுணர்த்தந்தொகையைப்
புன்னுனிப்பனிசினைத்தெனப்புறப்படத்திடறுங்
கின்னகங்கொடுபொதுத்திடுங்கிள்ளுபுகிளைக்கும்.

(இ - ள்.) சிலவற்றை நெறுக்கென்று எலும்புடனேகடித்துத் தின்னும், கோ பத்தினில் அவ்வவுணர் கூட்டத்தைப் பழமையான பூமியிற் கிடக்கும்படி தேய்த்து விடும், உதிரமானது அறுகம்புல் துனியிற்றங்கிய பனித்துளியொத்து வெளிப்படும் படி, விரல்களில் ஒட்டிய நகங்களால் துளைத்துக் கிள்ளிக்கிளிநீமடாக்கும். எ - று.

சிவத்துரோகி களெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எசுக

புன்னுனிப்பனி சிதைத்தெனப் புறப்பட என்பதற்கு ஒவ்வோரசுரனும் அறுகம் புன்னுனியின் பணித்துளி சிதறுதல்போன்று சிதறும் வண்ணம் எனப்பொருள்கூறினுமாம். கினகக்கொடு எனற்பாலது எதுகைக்கணங்கக் கின்னகக்கொடு என நின்றது. பொதுத்தல்-துளைத்தல், கிளைத்தல்-கிளறுதல். (ந.சு.சு)

கொடுங்கைமாகரிகோடுதொட்டிழுத்தொருகோடி.

நெடுங்கையாணைமத்தகம்பிளந்தோச்சுறுநெடுநீர்

கிடங்குபோய்விழுவதுறுங்கிளர்பெருஞ்சேனை

நடந்துதொன்றிடுங்குருதியாறிடையறநடக்கும்.

(இ - ள்.) பெரியயானைகளின் துதிக்கையையும் தந்தங்களையும் பிடித்திழுத்து, நீண்டதும்பிக்கையுள்ள ஓர் கோடியானைகளின் மத்தகத்தைப் பிளந்து மிக்கநீர்நிறைந்த சமுத்திரத்தின்போய் விழும்படி ஏறிந்து ஆரவாரிக்கும், விளக்கமுற்ற பெரிய சைனியங்களிடத்திற்சென்று கொல்லும், அப்போது பிரவாகிக்கும் உதிரந்தியானது ஓயாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். எ - று.

ஓச்சுதல் - ஏறிதல். ஊதல் - ஆரவாரித்தல். நெடுங்கையாணைமத்தகம் பிளந்து நெடுநீர்க்கிடங்குபோய் விழுவோச்சுறு மூதூறும் எனக்கூட்டுக. (ந.சு.ரு)

அளவில்சேனைகொண்டெறுழ்வலித்தடக்கையினடக்கி

வளைதடங்கடற்குமிழிநின் றிரைத்தெழமாட்டுங்

கிளைநெடுந்தலைகடித்துமிழ்ந்தெதிருறக்கிடைத்தார்

முளையெயிற்றடிபொதுத்துறுங்கடற்படமுழங்கும்.

(இ - ள்.) அளவற்ற சைனியங்களை மிக்கவல்லபமுள்ள விசாலித்த கைகளாற் சேர்த்துப்பிடித்துக்கொண்டு, உலகத்தைச் சூழ்ந்து விசாலித்துள்ள கடலிற் குமிழிகள் தோன்றி ஒலிக்கும்படி ஏறியும், எதிரில்வந்த சைனியத்தொகுதியின் பெருந்தலைகளைத் தறிபோன்ற பற்களாற்றுவதைத்துக் கடித்துமிழும், கடலொலிபோன்று கர்ச்சிக்கும். எ - று.

நீரில் ஓர் பொருளைப்போட்டவுடன் குமிழிளும்பி யொலித்தவியல்பாகலின், “வளைதடங்கடற்குமிழிநின் றிரைத்தெழ.” என்றார். எதிருறக்கிடைத்தார்கிளை நெடுந்தலைமுளை யெயிற்றடி பொதுத்துறுங் கடித்துமிழ்ந்து எனக்கூட்டுக. (ந.சு.சு)

அதிர்பெருங்குரலானைகொண்டநிகவெஞ்சேனைக்

குதிரைமாக்கடல்சூழப்பிடுங்குதிரைகொப்புளித்த

வுதிரவாற்றிடைத்தேர்புதைத்தமிழ்த்திடுமொழித்த

மதுகையாருயிர்குடித்ததம்மானிடமடங்கல்.

(இ - ள்.) அதிர்ச்சியோடுகூடிய பெருங்கர்ச்சனையுள்ள யானைமீதினும் கடல் போன்று பெருகிய குதிரைமீதினும் ஏறியிருந்த பெரியசைனியங்களைக் கலங்கச்செய்யும், குதிரைகள் மிதந்துகொண்டிருந்த இரத்தநதியிலே இரதங்களைப்பூமியிலழுந்தும் படியழுத்தும், அந்நரசிங்கமூர்த்தம் இந்நாலவகைச்சைனியங்களின் வல்லபத்தையழித்து அவைகளினுயிரையுண்டது. எ - று.

யானைகளின்மீதும் குதிரைகளின்மீதும் ஏறியிருந்த பதாதிகளைக் கலங்கச்செய்த மையின் கஜம் தூசும் பதாதி என்னும் மூவிதமும், தேர்புதையுப்படி யழுத்தலால்

இரதமும் அழிவுற்றமைகொண்டு சதுர்விதசைனியங்கனையும் அழித்தமையை இச்செய்ய யுளிற் கூறியுள்ளது காண்க. (௩௬௭)

பொருகினத்தெழுமசுரர்கோன்றிரட்படைபோக்கி
யொருவனாகியோட்டெடுத்தனனொருதனிக்கவிகைக்
கருணைவேந்தனுமுவசையங்கடலொடுகனித்தான்
மருவருந்திறல்விசயனைத்தொழுதனன்வழுத்தி.

(இ-ள்.) போர்புரிதற்கேற்ற கோபத்துடன் எதிர்த்த அவ்வசுரத்தலைவன், தனது திரண்டசதுர்வகைச்சைனியங்கனையும் இவ்வாறழித்தவளவில், தான் தனிப்பட்டவனாகியோடினான், ஒப்பற்றதாய் ஒற்றையாயுள்ள சந்திரவட்டக்குடையையுடைய தயாநு வாகிய கரனென்னும் அவ்வரசனும், களிப்பெனுங் கடலிலாழ்ந்து மகிழ்ந்து, ஒருவருக்கும் பொருந்துதற்கரிதான வல்லபமமைந்த விசயன் என்பவனைத் துதித்துவந்தித் தான். எ - று. (௩௬௮)

ஆயகாலையில் மாண்ட மடங்கலையகற்றி
மேயதின்றி மறல்விசயனும் வெள்ளவெம்படையுந்
தூயவேந்தனுமீண்டனர் தொன்னகரடைந்தார்
போயொளிக்கதிர்ணிமணிமண்டபம்புகுந்தார்.

(இ-ள்.) அத்தருணத்தில் நரசிங்கமூர்த்தத்திற்கு விடைகொடுத்தனுப்பி வெள்ளக்கணக்காகிய பெருஞ்சைனியங்களும் பரிசுத்தனாகிய அவ்வரசனும் அங்குநின்றந்திரும்பிச் சென்று தங்களுக்குரிய புராதனநகரத்திற் சேர்ந்து, காத்தி வீசுகின்ற இரத்தினங்களமைந்த மண்டபத்திற் பிரவேசித்தார்கள். எ - று. (௩௬௯)

விசையனைத்தனியாசனத்திருத்தினன்வேந்தன்
வசையிலன்பொடும்வழுத்தனனெங்குலமன்னர்ச்
சுசைவிலாப்புகழனித்தனையெனவளவளாவிச்
சுசைநெடும்பரிப்புரவலன்வேண்டுவகொடுத்தான்.

(இ - ள்.) அப்போது அரசன் விசயனென்பவனை நிகரற்ற ஆசனத்திலுட்காரச்செய்து, பழிப்பற்ற அன்புடனே துதித்து, எனதுகுடியின்பிறந்துள்ள அரசர்களனைவர்க்கும் அழியாத புகழைப்பாலித்தனை என்று அளவளாவிக்கூறி, கடிவாளம்பூட்டிய பெருங்குதிரையையுடைய அரசன், அவ்விசையனென்பவனுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைப் பரிசளித்தான். எ - று.

இவ்வரசனுக்கு விசையனென்பவன் நரசிங்க மூர்த்ததியைக்கொண்டு வெற்றிவருவித்ததால், அன்றுதொடங்கி அக்குலத்துள்ளாரனைவர்க்கும் நரசிங்கமூர்த்தியனுக்கிரகத்தாற் பகைவர்களை வெற்றிகொண்டோரென்னும் பெரும்புகழ் நிலபெற்றமைகொண்டு “எங்குலமன்னர்க்கைசைவிலாப்புகழனித்தனை.” என்றனன். குசை - கடிவாளம்.

இறந்துநாள் பலகழிந்தன விருங்கழலிறைவன்
சிற்றத்துமன்பதைபுரக்குநாள் விசயனிற் சிறந்து
பிறந்தமைந்தனோர் குரனென்றுளனவன்பிறழாத்
துறந்த சிந்தையன்பிறர்மனையகவுறுந்தொழிலான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எசுருங்

(இ - ள்.) இவ்வாறு அனேகநாள்கள் கடந்துபோயின, பெரிய வீரக்கழலனின் துள்ள கரனென்னும் அவ்வரசன், சிறப்புற்றவனும் மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர் போற் பரிபாலித்துவருங்காலத்தில், விசையனென்பவனுக்குப் பெருமையுடனே யுதித்த ஓர்புத்திரன் சூரனென்னும் பெயருடையவனாயிருந்தான். அவன் முறைமை மாறி நீதியைக்கடந்த சித்தமுடையவன், பிறர் மனைவியரைத் தழுவுந்தொழிலுடையவன். எ - று. (௩௭௧)

இயங்குநாளை யினிந்கர்ச்சிவனடிக்கமல

முயங்குசிற்தையன் றருமனென்னுளநெருமுதியோன்

வயங்குவெண்டுகொருநத்திரமாமணிவனைவான்

றயங்குகொன்றையோன்சைவநூல்வளர்த்தவன்சரிப்பான்.

(இ - ள்.) அவன் இவ்வாறெழுநூற் காலத்தில், சானந்தமென்னும் இந்நகரத் திலெழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகள் குடியிருக்கும் சித்தமுடையவனும், தருமனென்னும் பெயருடைய வயோதிகனும், விளக்கமுற்ற திருவெண்ணீரும் சிறந்த உருத்திராக்கமணியும் தரிப்பவனும், விசேடித்த கொன்றைமலர்மாலையை யணிந்த சிவபெருமானுடைய சிவாகம நெறிகளைப்போதித்து வருபவனுமாகிய ஒருவனிருந்தான். எ - று. (௩௭௨)

சரிக்குமன்னவன் றன்மனைக்களவழிச்சார்ந்து

சரித்தவார்குழற்றேகைகற்பழித்தனன்சூான்

விரித்தவார்கலையுருத்திரமென்மணிபொதிந்து

பொருத்திவைத்தவையவனெடுத்துடன்கொடுபோனான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வசித்துக்கொண்டிருந்த அத்தருமனுடைய வீட்டிற்குத் திருட்டுமார்க்கத்தாற்சேர்ந்து, சூரனென்பவன் சரித்தலையுடைய நீண்ட கூந்தலைப்படைத்த அவர் மனைவியின் கற்பைக்கெடுத்தான். உருத்திராக்கமணியை யுள்ளேவைத்துச் சுருட்டி யிருந்த விலையுயர்ந்த பெரிய பீதாம்பரமொன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். எ - று.

உருத்திராக்கமணியை உள்ளே சுருட்டிவைத்திருந்த வஸ்திரமாகையால், “விரித்தவார்கலை.” என்பதற்குவிலையுயர்ந்தபெரிய பீதாம்பரம் எனப்பொருள்கொண்டாம். தருமன் மனைவியின் கற்பைக்கெடுத்ததுடன் உருத்திராக்கமணியைவத்திருந்த வஸ்திரமொன்றையும் எடுத்துக்கொண்டுபோனானென்பார், “விரித்தவார்கலையெடுத்ததுடன் கொடுபோனான்.” என்றார். (௩௭௩)

மறுத்துநோக்கலுங்கண்டிலன்றருமன்மனையா

ளிறுத்தசிற்தையட்கேட்டலுமாங்கவளிசையாள்

கறுத்தநெஞ்சகச்சூரனக்கலையெடுத்துடுப்பப்

பொறுத்துறனுதுவென்கலையென்றெதிர்புகன்றான்.

(இ - ள்.) தருமன் மறுபடி அவ்வஸ்திரத்தைப் பார்த்தபோது காணதவனும், கற்பழிந்தமனமுடையவளாகிய தனது மனைவியைக்கேட்கையில், அவள் அதனைக்கறவில்லை, வஞ்சகமனமுள்ளசூரனென்பவன் அப்பீதாம்பரத்தை எடுத்துத்தரித்துக் கொண்டவுடனே, அதைத்தருமன்பார்த்து மனந்தாங்காதவனும் இது என்னுடைய வஸ்திரமென்று அச்சூரனெதிரே கூறினான். எ - று.

தருமன்மனைவி பிறப்புருடசையோகத்திற் கிணங்கினவளாகலின், “இறுத்தசின்
தையன்.” என்றார். (௩௭௪)

தருமனாக அலுரைத்தலுந்தழல்விழிபுரட்டி
வெருவனோக்கினனுருத்தனன்வெந்திறற்குர
னெருவியாங்கவன்றாதபாலுரைத்தலுமவனைக்
கருதினோக்கிலன்னவனடுதிற்களியால்.

(இ - ள்.) தருமன் அவ்வண்ணங்கூறியவளவில், கொடியவல்லபமுள்ள குரன்
அக்கினிபோற் சிவந்த கண்களையுருட்டி அச்சமுறம்படி பார்த்துக்கர்ச்சித்தான்.
அவனைவிட்டுநீங்கித் தருமனென்பவன் அவன் பிதாவாகிய விசையனிடத்திற்சொன்
னபோது, அவன் யாரையும் வெல்லும் வல்லபமுள்ள களிப்பினால் அத்தருமனைம
தித்துப்பார்க்கவில்லை. எ - று.

நம்மை வெல்லவல்லவர்கள் ஒருவருமில்லை யென்னும் அகங்கார எண்ணத்தால்
இறுமார்திருந்து தருமன் கூறியதைச்சிந்திக்கவில்லை என்றபடி. (௩௭௫)

இனியிதற்குநாஞ்செய்குவதெதுவெனவெண்ணிப்
பனிநெடுங்குடைவேந்தனுக்கீங்கிதுபகர்த்தா
னையவேந்தனுஞ்சூரனையிரந்திரந்தருள
வினையிருந்தவாவரசனோர்ந்துரைத்தனவினவான்.

(இ - ள்.) இனிமேல் இதற்கு நாம் யாதுசெய்வதென்றாலோசித்து, குளிர்ச்சி
யுற்று நீண்டுள்ள சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அரசனுக்கிச்செய்தியைக்கூறினன்.
அதுகேட்ட கரனென்னும் அவ்வரசனும் சூரனென்பவனைப் பிரார்த்தித்துப்பிரார்த்தி
த்துக்கூறியும், தீவினையுபவம்இருந்தபடியால் அவ்வரசன் தெளிந்தோதிய வார்த்தை
களைக் கேட்கவில்லை. எ - று.

தீவினப்பயனுடையார்க்குச் சன்மார்க்க போதனைகள் நுழையாதென்பதைக்
குறிப்பாயுணர்த்துவான், “வினையிருந்தவாவரசனோர்ந்துரைத்தனவினவான்.” என்
றார். (௩௭௬)

போதியென்றுரைத்ததிதில்விசயனிற்புகன்றான்
காதுவெஞ்சினந்தலைக்கொளத்தருமனைக்கண்ணுற்
றோதுநீதிவிட்டுரைத்தனனுருத்தனன்விசையன்
மீதவார்த்தெழுகவிகையன்பின்னரும்வீளம்பும்.

(இ - ள்.) அது கேட்ட அரசன் நீபோவென்றவனையனுப்பிவிட்டு, வெற்றி
கொள்ளற்கேற்ற வல்லபமுள்ள விசையனிடத்திற் கூறினான், அப்போது விசைய
னென்பவன் கொல்லத்தக்க கடுங்கோபம் மேம்பட்டதால் தருமனைப்பார்த்து, யாவ
ரும் கூறுகின்ற நீதியுந்தவார்த்தைகளைக்கூறிச் கர்ச்சித்தான். மேலோங்கி விளங்கு
கின்ற வெண்குடையையுடைய அவ்வரசன் மீண்டும் கூறுகின்றான். எ - று. (௩௭௭)

என்பெருக்கணியெம்பிராநடியவர்க்கென்றத்
துன்பிழைத்தவரிழிந்துறுநிரையம்வாழ்திறவா
வன்பிழைத்தவர்க்கயிலேவீற்றிருப்பவரவற்றை
முன்புரைத்திடுகருதியானுணர்கெனமொழிந்தான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எசுரு

(இ - ள்.) எலும்புமாலையும் வெள்ளெருக்கமலர்மாலையும் தரித்துள்ள எமது சிவபெருமானுடைய திருவடியார்களுக்கென்று துயர்வினைத்தவர்கள் வீழ்தின்ற நரகம்வாய்திறவாது, அத்தகைய அடியார்கட்கு அன்புபுரிந்தவர்கள் திருக்கயிலையில்வீற்றிருப்பவர்களாவார்கள், அவைகளை முன்பு நீ ஓதியுணர்ந்துள்ள வேதத்தினுற் றெளிவாயாக வெனக்கூறினன். எ - று.

சிவத்துரோகிகள்நரகத்தினின்றும் ஈடேற்றுகளென்பார், “நிரையம்வாய்திறவா.” என்றார். சிவாபராதிக்குள்ள நரகப்பிராப்தியும் சிவநேயர்கட்குள்ள திருக்கயிலைப் பிராப்தியும் வேதங்களில் விதித்திருக்கின்றமையின், “முன்புநாத்திடுசுருதியாலுணர்க.” என்றனனென்க. முன்புநாத்திடு சுருதி என்பதற்கு எவற்றிற்கும் முதன்மையாகக் கூறப்படும் வேதம் எனினுமாம். (௩௭௮)

சைவமாரிவனூரிவன்றறுகணன்பாவி
வையம்யாவையுங்கங்குலிந்தவர்த்தெழுமறவன்
மைவருங்குழற்கணிகையர்மனை தொறுஞ்சுழல்வான்
பொய்வழங்குவன்புலையிற்புலவுணும்புலையன்.

(இ - ள்.) சைவமெத்தன்மைத்து இவனெத்தன்மையன்? இவனே கடினசித்தமுடையகொலைப்பாதகன், உலகமுழுமையும் இரவிற்களவுபுரியுங் கொடூரன், மேகத்தையொத்த கூந்தலுடைய தாசிகள் வீடுகள்தோறும் திரிந்துகொண்டிருப்பவன், பொய்வார்த்தை கூறுவோன், புலையர்வீட்டிற் புலால்புசிக்கும் நீசன். எ - று.

பொய் கொலை களவுகள் காடம் என்னும் பஞ்சமாபாதகங்களினுள் நான்குகூறினமையின் ஏனைய ஒன்றும்கூறாமேயமையும், எனவேபஞ்சமாபாதகங்கிய இவனுக்கும் சைவத்திற்கும் என்னசம்பந்தம் எனக்கூறினனென்க. ஆயின் சைவமாரெனக் கூறியது பொருந்துமோ வெனின், அவ்வாறுகூறுதல் ஆன்றோர்வழக்கென்பதை, “நானுரென்னுள்ளமாரீனான்களாரென்னையாரறிவார் - வாநோர்பிரானென்னையாண்டிலனென்மதியங்கி-பூனருடைதலையி லுண்பலிதேரப்பலவன் - நேருர்கமலமேசென்றாதாய்கோத்தும்பி.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. (௩௭௯)

இவனைவேண்டினையிருந்தவத்தின்றவென்மதலை
யவனைவேண்டலையவமதித்தனையெனவழலாக்
கவர்தடம்புயவேந்தனைக்கணித்தலன்விசயன்
புவனநாதனைக்கைதொழாதெழுந்தனன்போனான்.

(இ - ள்.) இத்தகையதீயனே நீவிரும்பி, பெருந்தவத்தாற் பெற்ற எனது புதல்வனை வெறுத்தவனாய் அலட்சியஞ்செய்தாய் என்கோபித்து, வாழையைப்போன்று திரண்டுள்ள விசாலித்த புயங்கொடியுடைய அரசனும் உலகப்பிராலகனுமாகிய அவனை மதியாதவனாய், விசயனென்பவன் கைகூப்பிப்பணியாமல் புறப்பட்டுப்போய்விட்டான். எ - று. (௩௮௦)

கரியகண்டனைப்பணிந்தவனருச்சனைகருதி
யுரியநீறணிந்துருத்திரமாமணிபுனைந்த
பெரியரும்பிற்பெரியரென்றுளத்தொடும்பேனு
வரிநெடுஞ்சிலைச்சூரனைத்துணித்திடமதியா.

(இ - ள்.) நீலகண்டராகிய சிவபிரானைத்தொழுது, அவருடைய பூசையையே சிந்தித்து, அதற்குரிய திருவெண்ணீறுதரித்துச் சிறந்த உருத்திராக்கமணியு மணிந் துள்ள பெரியோர்கள், தேவர்களினும் சிறந்தவரென்று மனவொற்றுமையுடன் வழி படாத, வரிந்துகட்டிய நீண்டவில்லெந்திய சூரனென்பவனை வெட்டுதற்கு நிச்சயி த்து. எ - று.

திருவெண்ணீறணித்து உருத்திராக்கமணிமாலே பூண்டு சிவபிரானப்பூசிக்கும் மெய்யன்பர்கள் தேவரினுஞ் சிறந்தோரென்பதை யுணர்த்தியவாறறிக. (ந.அக)

ஏவலாளரிற் சூரனைக்கொணர்திரென்றிசைத்தான்
வாவிபோடினீர் கொணர்ந்தனர்விடுத்தலுமன்னன்
பாவியீங்கிவன்றனைக்கொடுபடுகளத்திருத்தி
யாவிவிட்டுதிரென்றுரைத்துருத்துநின்றமழன்றான்.

(இ - ள்.) உடனே தனது ஏவலாளர்களிடத்திற் சூரனையழைத்துவாருங்க ளென்று கட்டளையிட்டான், அவ்வேவலாளர்கள் அவ்வாறே தாவியோடி அவனைய ழைத்துக்கொண்டுவந்து விட்டமாத் திரத்தில், அதுகண்ட அரசன் இவ்விடத்துள்ள இப்பாவியைக்கொண்டுபோய்க் கொலைக்களத்திருக்கச்செய்து, இவனுயிரைப் போக் குங்களைன்று கட்டளையிட்டுக் கர்ச்சித்துச் சினந்தான். எ - று. (ந.அஉ)

பிணித்திறுக்கினர்மணிநெடுந்தாம்பொழுப்பிணித்துத்
தணிப்பருஞ்சினத்தொடுமடுங்கொலைக்களஞ்சார்ந்தார்
திணித்தபாதகனெஞ்சகமழுக்கொடுகிதைத்தார்
ரணித்துரைத்திடக்கடுந்திறல்விசயனீதறிந்தான்.

(இ-ள்.) அப்போது அவ்வேவலாளர்கள் இறுக்கிச்சேர்த்து நீண்டமணிக்கயிற் றுற் கட்டிக்கொண்டு தணித்தற்கரிய கோபத்தோடும் வதைக்கின்ற கொலைக்களத்திற் சேர்ந்தார்கள். கடும்பாதகனாகிய அவனது நெஞ்சை மழுவாயுத்ததார் பிளந்தார்கள். கொடூரவல்லபமமைந்த விசையனென்பவனைச் சிலர்கிட்டி இச்செய்தியைக் கூறக் கேட்டனன். எ - று.

அண்ணித்துரைத்திட எனற்பாலது எதுகைக்கிணங்க அணித்துரைத்திட என றின்றது. (ந.அங)

எழுந்தசீற்றமிக்கெழுந்தனனரசனையெதிர்த்தான்
மொழிந்துறுதனயாவையும்பற்பலமொழிந்தார்
எழுங்குசிந்தனைத்தருமனையருகு கண்டறிந்தான்
முழங்கிமுட்டினுனின்னுயிர்முடிக்குவனென்றான்.

(இ-ள்.) விசையனென்பவன் அப்போது தனக்குண்டாகிய கோபம் மேம்பட்டு அவ்விடத்தினின்றும் வெளிக்கொண்டு அரசனெதிரில்வந்து, சொல்லக்கூடாதவார்த் தைகளாயுள்ளவை யனைத்தையும் பற்பலவாகக்கூறினான். வருந்துங் கருத்துடைய தருமனென்பவனையும் சமீபத்திலிருக்கப் பார்த்தறிந்து, பெருங்கர்ச்சனைசெய்து குத்தி உனதாருயிரைப்போக்குவே நென்றான். எ - று.

முட்டுதல் - குத்துதல்.

(ந.அச)

வேந்தலின்னுடைக்கவிகையுமபுயவிறலும்
வாய்ந்தசெல்வமும்யான்றவந்தனமதியார்

சிவத்துரோகிகளொய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எ - ன்

யேந்தலென் னுயிர்ப்புதல்வனைக்கொன்றனை யினிரீ

போந்தபேரரசுளிருவையென்றனன்போனான்.

(இ - ள்) ஓ மன்னவனே! உனது வெண்கொற்றக்குடையும் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற தோள்வலியும் நீ அடைந்துள்ள ஐஸ்வரியமும் நான்கொடுக்க உனக்குக்கிடத்தன என்பதை எண்ணுமற்போயினே, எனதுயிர்போன்ற புத்திரனாகிய தலைவனைக் கொலைபுரிந்தாய், ஆதலால் இதுவரையில் நடாத்திவந்த பெரிய அரசாட்சியை இனி நீ நடத்துவையோ என்று கூறிச்சென்றான். எ - று.

அவ்வரசனிடத்தள்ள சிவபத்தித்திறத்திற்காக நரசிங்கமூர்த்தம் வெளிவந்து அசுரர்களைக்கொன்று அவனுக்கு வெற்றிகொடுத்த வுண்மையை யுணராத விசையென்பவன் தனக்காக நரசிங்கமூர்த்தம்வந்து தன்வேண்டுகோளால் அவ்வரசனுக்கு வெற்றிகொடுத்ததென்றெண்ணிக் கருவித்து, “போந்தபேரரசுளிருவை.” என்றான். அளிக்குவை என்பதீண்டு அளிக்குவையோ என்னும் வினாப்பொருளில்வந்தது.

பாவமோர்ந்திலன்சிவனடியாரென்பாரான்

வீவதாக்குவமெனக்குறித்தென்றையும்வெகுண்டா

னாவதேதெனவிருந்தவாளரசனெஞ்சமுன்று

காவல்செய்தவன்மனைவயிற்பொருளெலாங்கவந்தான்.

(இ - ள்) விசையென்பவன் பாவத்தையும் உணரவில்லை, சிவபிரானடியாராயிற்றே என்றும் எண்ணவில்லை, கொன்றுவிடுவேமென்றெண்ணி என்மீதும் கோபித்துக்கொண்டான், இதற்குச்செய்வதென்னெயென்றாலோசித்திருந்த உடைவாளுடைய அவ்வரசன், மனங்கொதித்து அவ்விசையன்வீட்டிற் காவல்போட்டு அவ்விடத்திலுள்ள பொருள்களைத்தையும் அபகரித்துக்கொண்டான். எ - று. (ந.அசு)

வேனில்வேளையோர்விழித்தழன்மாட்டியவிமலற்

கானதொண்டனைப்போற்றினனாடையுமணியு

மேனையாவையுங்கொடுத்தனனேகுதியென்றான்

மானவேற்படைவிசயனெஞ்சகத்தினுமதித்தான்.

(இ - ள்) மன்மதனை ஒப்பற்ற தமதுநெற்றியிலுள்ள அக்கினிவிழியாற் றகித்த சிவபெருமானுக்குரிய அடியவனாகிய தருமனென்பவனைத் துதித்து, வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும் மற்றுள்ளவனைத்தும் பரிசளித்து நீர் செல்வீராக என விடைகொடுத்தனன். பகைவர்கட்கு அச்சம்விளைக்கும் வேலேந்திய விசையென்பவன் தன்மனதில் இவ்வாறெண்ணினான். எ - று.

வேனில்வேள்-மன்மதன். அவன் வசந்தகாலத்திற்குரியானென்னுங் காரணத்தால் இப்பெயர்வந்ததுபோலும். இதனை, “வேனில்வேண்மலர்க்களைக்கும்வெண்ணைகைச்செவ்வாய்க்கரிய-பானலார்கண்ணியர்க்கும்பதைத்துருகும்பாழ்நெஞ்சே-பூனெலாநின்றருகப்புகுந்தாண்டானின்றுபோய் - வானுளான்காணாய்நீமாளாவாழ்கின்றாயே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக்க. (ந.அஎ)

வரம்பிகந்தனராசனென்மனையகம்புகுந்து

கரந்தியாவையுமெடுத்திடப்பணித்தனன்கண்ணுற்

றிரங்கியிங்கிவன்மனைவீழீழ்ந்தரற்றுறவீவனைச்

சிரந்துணிப்பதுபுரிவனென்றரசவைசென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வரசன் தன்னுடைய நீதியைக்கடந்தான். என்வீட்டினுட்புகுந்து பொருள்களைத்தையும் வெத்தபகரிக்கும்படி கட்டலையிட்டானுதலால், இவன்மனையாள் பார்த்துத் துக்கித்துக் கீழேவீழ்ந்துபுரண்டு புலம்பும்படி, இவ்வரசன் கிரத்தைச்சேதிப்பேனென்று இராஜசபைக்குப்போனான். எ - று. (௩௮௮)

சென்றுநின்றுளமந்திரத்தொருவழிசெலுத்த
வன்றடக்கையிற்பிறந்ததுமானிடமடங்க
லன்றகண்டமுந்திசைகளுமதிர்ந்துவதிரா
வொன்றியோர்ந்துறநின்றதவ்வுறுசினமடங்கல்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்திற்போயிருந்து தன்மனை ஒருவழிப்படுத்தித் தனக்கு வந்துள்ளநரசிங்கமூர்த்தியின் மந்திரத்திற் சித்தத்தைச்செலுத்தலும், அவனதுவலிமையமைந்து விசாலித்தகையினின்றும் நரசிங்கமூர்த்தம் தோன்றியது, அவ்வாறு தோன்றியகோபமுள்ள நரசிங்கமூர்த்தம், அப்போது அகிலலோகங்களும் என்முசைகளும் அதிரும்படிகோஷித்து, மனம்பொருந்தி யுணரும்படி நின்றது. எ - று.

உலகத்திலுள்ளாரனைவரும் ஈதென்ன கோஷ்டம் என்றலோசிகுட்ப்படி யிருந்த தென்பார், “ஒன்றியோர்ந்துறநின்றது.” என்றார். (௩௮௯)

வெற்றிவேற்படைவீசையனைநோக்கி வெண்கோட்டுப்
பெற்றமூர்த்தவனடியிற்பிழைத்தனையுலவா
துற்றபாதகனுனைவிடேனென்றுருத்தெழுந்து
தெற்றெனப்புகுந்தெடுத்துயிர்குடித்ததச்சீயம்.

(இ-ள்.) நரசிங்கமூர்த்தம் வாகைபெற்றுள்ள வேலாயுதமேந்திய வீசையனென்பவனைப்பார்த்து, கொம்புகள்படைத்த வெள்ளை இடபத்தின்மீதாரோகணித்தருளும் சிவபெருமானடியார்க்குப்பிழைபுரிந்தனை, ஆதலால் எக்காலத்தும் நிவாரணமாகாத பாதகமுடைய உன்னைவிடமாட்டேனென்றுகூறிச் சினத்தெதிர்த்து அதிவிரைவாகக் கிட்டி அவனை யெடுத்துயிர்போக்கியது. எ - று.

வீசையன் தனது பகைவனுயிரைப்போக்கற்காக மந்திரபலத்தால் வரவழைத்த நரசிங்கமூர்த்தம் அவனையே கொன்றது. இதனானன்றோ, “தெய்வஞ்சேறிற்கை தவமானும்.” என ஒளவைப்பிராட்டியாரும் அருளிச்செய்தார். (௩௯௦)

விளங்குவாட்படைவேந்தவீவெள்விடையவன்ற
ளளந்தறிந்தனையடியருக்கடியனுமானு
யுளங்கொளன்பொடுஞ்சைவனாலோங்குறவோங்கித்
துளங்குவெண்குடைநிழற்றுதியெனப்பலசொல்லி.

(இ - ள்.) பிரகாசமீசம் வரளாயுதமேந்திய அரசனே! வெள்ளிடபமூர்த்தருளும் சிவபிரான் திருவடிகளைப் பத்திமையாலளவுபடுத்தி யுணர்ந்தனை, அப்பெருமானடியார்க்கு கடியவனுமாயினை, மனதிற்பதித்துள்ள மெய்யன்புடனே சிவாகமங்கள் விர்த்தியாகும்படி நீ செழித்து, ஒலியமைந்த வெண்கொற்றக்குடையை நிழற்றக்கடவாய் என்று பலவார்த்தைகள் கூறி. எ - று.

சிவபெருமான் திருவடிகள் வேதாகமங்களாலும் திருமாலாதி தேவர்களாலும் அளந்தறிதற்கேலாத அம்புதத்ததாகலானும், அடியார்க்குரியபத்தித்திரத்திற் கெளிதா

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எசுசு

யிருப்பதாகலானும், “வெள்விடையனன்றாளந்தறித்தனையடி யருக்கடியனுமானும்” என்றனர். சிவபிரான் திருவடிகளித்தன்மைத்தென்பதை, “கீதமிலியருமிலேகேட்டியேலெங்கள்பெருமான்-பாதமிரண்டும்வினவிந் பாதாளமேழினுக்கப்பாற்-சோதிமணி முடிசொல்லிற்சொல்லிந் துரிந் ததொன்மை - யாதிருணமொன் றுமில்லாநந்தமிலாந் வரக்கூவாய்.” என்றும், தேவர்கட்கும் அளத்தற்கரியவரென்பதையும் பத்திமையுடைய அடியார்கட்கெளியவரென்பதையும், “அளவறுப்பதற்கரியவனிமையவர்க்கடியவர்க்கெளியானம்- களவறுத்துநின்றாண்டமைகருத்தினுட்கசிந்துணர்ந்திருந்தேயு- முளகறுத்துணைநினைந்துளம்பெருங்களஞ்செய்ததுமில்லெஞ்சே- டளகறுத்துடையான் கழல்பணிந்திலைபரகதிபுகுவானே.” என்றும் வரும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானுமறிக. (நகுக)

நீறுகண்டிகைதரித்தவர்க்காண் குறினெ கிழா
ஆறுமன்பிடுநெடுவப்புறினெண்மணிக்கயிலே
யேறுபர்த்தவனிநுங்கதியெய்துவையெமக்குங்
கூறிலக்கதிசுடைப்பரிதெனமனக்கோடி.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறு உருத்திராக்கமணிமாலை யணிந்துள்ளவர்களைக்கண்டால் மனமுருகிப் பெருகிய அன்புடனே களிக்கின், ஒளியுள்ள இரத்தினமயமான திருக்கயிலையில் வீற்றிருந்தருளும் இடபத்துவசராகிய சிவபிரானுடைய பெருமையமைந்த பதவியைப் பெறுவாய், சொல்லுமிடத்து எமக்கும் அப்பதவிக்கிடப்ப தரிதென்று மனத்திற்கொள்வாயாக. எ - று. (நகுகஉ)

எண்ணிலாழ்பலவிருநிலம்புரக்குதியிடையே
யண்ணனின் னுழையரந்தையாரியற்றினுமந்நாட்
கண்ணுறப்பெறிந்கதுமெனவருதுமென்றிசைத்து
மண்ணகந்தொழும்மைந்ததுமானிடமடங்கல்.

(இ - ள்.) அளவிந்த பலகற்பங்களாகப் பெரிய இந்நிலவுலகத்தைப் பரிபாலிப்பாயாக, இதன்மத்தியில் பெருமையிற்சிறந்த உன்னிடத்திலே யார்தீமைசெய்யினும், அப்போது நம்மைத்தியானிப்பாயாகில் அதிவிரைவாகவருவோமெனக்கூறி, நிலவுலகத்தாரனைவரும் பணியும்படி அந்நரசிங்கமூர்த்தம் திருவருக்கரந்தது. எ - று.

கண்ணுறல் - தியானித்தல். அரந்தை - துன்பம். (நகுகஉ)

முக்கணம்பிராநடியவர்ப்பிழைத்திவைமுயன்ற
மிக்கதிண்டிறல்விசையனும்விசையனீன்றுதவப்
புக்கமைந்தனுஞ்சிவத்துரோகர்க்கொருபுடையே
தொக்கவெந்தழற்கும்பியுட்கிடந்துளந்துயர்வார்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களுள்ள எமது சிவபெருமானுடைய அடியவர்கட் கப் ராதியாய் இவ்வாறு புரிந்த, மிக்கபெருவல்லபமமைந்த விசையனென்பவனும் அவ்விசையன்பெறும்படி யுதித்த குமாரனாகிய சூரனென்பவனும், சிவத்துரோகிகட்கோர்பக்கத்தில் தொகுப்பாயுள்ள கொடிய அக்கினியான கும்பிபாகமென்னும் நரகத்தில் வீழ்ந்து மனம்வருந்துவார்கள். எ - று. (நகுகச)

நரகமன்னவருழக்குவதிதுவெனநந்தி
பரவருஞ்சிவயோகிமுற்றுணர்ந்துளம்பதைத்தா

னாகராவேனவுச்சிகைகூப்பினையர்ந்தான்

விரதநூன்முறையாங்கவன்விரித்தனவியந்து.

(இ - ள்.) அத்தகையோர்கள் நாகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துதற்குக் காரணம்துவென்று நந்திதேவர்திருவாய்மலர்ந்தருள யாவராலும் பணிதற்கரியவராகிய சிவயோகியார், இவையனைத்தையுந்தெளிந்து மனம்பதைபதைத்து, அந்நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்த சிவாகமங்களிற்கூறியுள்ள முறைமையான ஆணைகளைக்கேட்டு, அரகராவென்றுகூறிச் சிரமேற்கரங்கூப்பிப் பரவசமாயினர். எ - று.

விரதம்-ஆணை. சிவயோகிதரிசனம் பத்திமையுள்ள அடியார்க்கன்றி ஏனையோர்க்குக் கிட்டாதாகலின், “பரவருஞ்சிவயோகி.” என்றும், நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தவையனைத்தும் சிவாகமக்கட்டளைகளாகலின், “விரதநூன்முறையாங்கவன்விரித்தன,” என்றும் கூறினர். (நகரு)

கலிவீரூத்தம்.

இவையுரைத்தனவன்றியுமெம்பிரா

னவையறுங்குணக்கேள்விநடத்துது

மவையுணர்ந்தறிவீரெனவாகமச்

சுவைதெரிந்தறிந்தினுளக்குவான்.

(இ - ள்.) இப்போது கூறிமுடித்தனவாகிய இவைகளல்லாமலும், எமதுபெருமானுடைய குற்றமற்ற குணங்களைச்சிரவணிப்பதைப்பற்றிக்கூறுவோம், அவைகளையும் அறிந்து தெளிவீராகவென்று, சிவாகமநெறிகளின் மதுரத்தையுணர்ந்து தெளிந்த நந்திதேவர் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

சிவாகமமார்க்கத்தொழுகியதால் விளையும் ஆனந்தத்திற் றிளைத்தோரென்பார், “ஆகமச்சுவைதெரிந்தறிந்தி,” என்றார். சுவைவென்பது ஈண்டு ஆனந்ததுகர்ச்சி. (1)

அரணைமுக்கணவனையறிந்துள

குரவனைத்திருநீற்றைவெண்கோவிடைப்

பரனுருத்திரமாமணியைப்பரந்

தரவருந்தனித்தொண்டுசெய்சைவரை.

(இ - ள்.) சிவபெருமானையும், திரிநேத்திரங்களுள்ள அப்பெருமானை உள்ளபடியே யுணர்ந்துள்ள தேசிகரையும், திருவெண்ணீற்றையும், முதன்மையுற்ற வெண்ணிற இடபத்தையுடைய அப்பெருமானுக்குரிய சிறந்த உருத்திராக்கமணியையும், முத்தியைப் பாலிப்பதற்கேதவாகிய ஒப்பற்ற திருத்தொண்டு புரிகின்ற சைவர்களாகிய சிவனடியார்களையும். எ - று.

ஞானநோக்கத்தாற் சிவபிரானிலைமையை உள்ளவாறுணர்ந்தோரேதேசிகராகலின், “முக்கணவனையறிந்துளகுரவனை.” என்றும், முத்தியைப்பாலிப்பது திருத்தொண்டாகலின், “பரந்தரவருந்தனித்தொண்டு,” என்றும், அத்தகைய சிவனடியார்களே சைவராகலின், “சைவரை.” என்றும் கூறினர். (நகவு)

வந்தியாதுமறுநிலைநின் றுளஞ்

சிந்தியாதிகழ்தீமையர்தென்புலத்

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சுருக்கம். எ என

தந்தகன்படராலழிந்தள்ளல்வா
யுந்தவீழ்ந்துபடுவதுணர்சூனீர்.

(இ - ள்.) மாறுபட்ட நிலைமையிலிருந்து வழிபடாமலும் மனத்திலெண்ண
மலும் நித்தனைபுரியும் கொடியவர்கள், தென்றிசையிலுள்ள யமகிங்கரர்களால் வருந்
தி, நரகத்திற்குள்ளவழிந்து துயரடைவதைத் தெரிந்துகொள்வீராக. எ - று. (1)

சோனமென்றொருநாட்டகத்தொன்னக
ரானசோனமதிலிருந்தாருயிர்
மானவெண்குடைநீழல்வளர்க்குவான்
கானவார்தொடைவேந்தன்கலாதான்.

(இ - ள்.) நிகழ்ந்த சோனமென்னும் நாட்டிலேயுள்ள புராதனநகரமாகிய
சோனம் என்னும் ஊரில் வசித்து, மன்னுயிர்களைச்சிறந்த தனது வெண்கொற்றக்கு
டைநீழலில் வளர்க்கின்றவனாகிய, மணமுடைத்தாய் நீண்டமலர்மாலையணிந்துள்ள
கலாதரனென்னும் ஓர் அரசனிருந்தான். எ - று. (நகூசு)

கலைகளையாவுமொருநெறிகற்றுணர்
நிலையினின்றவனீதியினீங்கலான்
கொலைமழுப்படையெந்தைகுணாகழ
நிலைசுமக்குறுஞ்சைவத்தலைமையான்.

(இ - ள்.) அவன் தூல்களனைத்தையும் ஒரேமார்க்கத்தி லோதியுணர்ந்த நிலை
மையிலிருந்தவன், நீதிமுறைமையில்வழுவாதவன், கொலைக்குரிய மழுவாயுத மேந்
திய எமது சிவபெருமானுடைய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்துள்ள திருவடிகளைத்
தனது தலையிற்சுமக்கப்பெற்ற சைவசடயத்திற் சிறந்துள்ளவன். எ - று. (ச00)

இகலுமன்னரெரிமிடைகானகம்
புகவிழிக்கும்புகர்முகவேலினோன்
றகைபெருங்குணத்தன்மையன்றென்மைசா
லகனிலம்பொதுப்போக்கியளிக்குவான்.

(இ - ள்.) பகைக்கின்ற அரசர்கள் நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற காட்டிற்
சேரும்படி கோபித்துப்பார்க்கின்ற பட்டத்து யானையும் வேலாயுதமுமுடைய அவ்வா
சன், மேம்பாடான சிறந்த குணமமைந்த இயல்புடையவனாய், புராதனமானதும்
இடமகன்றதுமான நிலவுலகத்தைப் பொதுநீக்கிப் பரிபாலிக்கின்றவன். எ - று.

பகைவர்களை வெல்வதற்கு வேறுசைனியங்கள் வேண்டாது, பட்டத்துயானை
யொன்றே கரோமாகக்கோபித்துப் பாய்ந்து ஒட்டெடுக்கச்செய்யுமென்பார், “இகலு
மன்னரெரிமிடைகானகம் - புகவிழிக்கும்புகர்முகம்.” என்றார், புகர்முகம் - யானை.
பொது நீக்கியளித்தல் ஏகசக்கிராதிபத்யம் செலுத்தல். (ச00க)

இனையதன்மையனீர்த்திழைத்தேற்றிய
புனைமணித்தனியாதனமீப்பொலிந்
தனையெனச்சுரந்தாரருணல்கியக்
கனைகழற்றனீவேந்துறுங்காலையில்.

(இ - ள்.) இத்தன்மையுடையவனும் அலங்காரமமைந்த இரத்தினங்களைச் சாணையிற் பிடித்திழைத்துப் பதித்துள்ள ஒப்பற்ற ஆசனத்தின் மீதிருந்துவிளங்கி, தாயைப்போன்றனைவர்க்கும் கருணைபாலித்து, ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த நகரில் லாத அவ்வரசனிருந்தபோது. ௧ - று.

அரசர்களாயுள்ளார், தாயெவ்வாறு தன்குழந்தைக்கு ஈ ஏறும்புமொய்க்காமலும் நோயடையாமலும் சர்வஜாக்கிரதையாய்ப் பரிபாலிப்பாளோ, அவ்வாறே குழிகளுக் குத்தன்னாலும் தன்பரிசனங்களாலும் கன்வர்களாலும் பகைவர்களாலும் மிருகாதிகளாலும் துன்பம் நோராதபடி காக்கவேண்டிய கடமையுடையோராகலின், “அனையெனைச் சுரந்தாரருணல்கி.” என்றார். அரசர்கள் இவ்வாறு பரிபாலிக்கவேண்டுமென்பதை, “மானிலங்காவலனுவான் மன்னுயிர்காக்குங்காலை - தானதனுக்கிடையுறுதன் னற்றன் பரிசனத்தா-லானமிகும்பகைத்திறத்தாற்கள்வராலுயிர்தம்மா-லானபயமைந்துந்தீர்த்த நங்காப்பானல்லனோ.” என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவீக்கானுமறிக. (1)

அந்தரத்தினியங்குமருந்தவர்
சிந்தைகூர்சுவயோகிகள் சித்தர்கள்
பந்தநீக்குந்துறவுறுபண்பினர்
முந்தினாவன்பேரவைமுன்னினர்.

(இ - ள்.) ஆகாயவாசிகளாயுள்ள அருமையான தபோதனர்களும் மனக்களிப்பு மிக்க சுவயோகியர்களும் சித்தர்களும் பந்தபாசங்களை நீக்குதற்கேதுவாகிய துறவாச் சிரமத்தைப்படைத்துள்ள தன்மையர்களும் ஒருங்கு கூடிவந்து அவ்வரசனுடைய பெரிய சபையிற்சேர்ந்தார்கள். ௨ - று.

தபோதனர்களும் யோகிகளும் சித்தர்களும் காமியப் பேற்றை யுடையவர்களா கலானும், துறவாச்சிரமத்தை யடுத்தநூனிகள் மாத்திரமே நிடுகாமியப் பேறுடைய வர்களாகலானும், காமிகளாகிய மூவரையும் முற்பட்டுக்கூறி இறுதியில் நிடுகாமிக ளைக் கூறினமையுய்த்துணர்க. (சுரு.)

அன்னகாலையருங்கலையாவையும்
பன்னியோர்த்தபசுபதிபாரதி
துன்னினுனத்தொடுகழல்வேந்தனு
முன்னொய்தியருச்சனைமுற்றினன்.

(இ - ள்.) அப்போது அருமையான நூல்களையெல்லாம் ஒதியுணர்ந்துள்ள பசு பதிபாரதி யென்பவர் அங்குவந்தனர், வீரக்கழலணிந்துள்ள அவ்வேந்தனும் அவருக் குமுன்பாகவந்து வழிபாடியற்றினன். ௩ - று. (சுரு.)

அன்பினோடரியாசனத்தேற்றின
னென்புறக்கணிந்தேத்தியிரங்கினுன்
புன்புரிச்சடைப்புங்கவனைத்தொழு
முன்பனன்னவற்காசிமொழிந்தனன்.

(இ - ள்.) அன்புடனே சிங்காதனத்திலெழுந்தருளச்செய்து, எலும்பும் நெக்கு விட்டுருகும்படி கனிவுடனே துதித்து மனமுருகினுன். அற்பமாய் முறுக்கியுள்ள சடையையுடைய சிவபிரானைப் பணிகின்ற முதல்வராகிய அப்பாரதியார் அவ்வரச னுக்கு ஆசீர்வதித்தனர். ௪ - று. (சுரு.)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எ - னு.

அக்கணத்தினரசவைபாயிடைப்
புக்கிருந்தவரயாவரும்போற்றினர்
மிக்கெழுந்துபர்வெண்குடைவேந்தனை
யொக்கநோக்கியுணர்த்துதன்மேயினுன்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் இராஜசபையாகிய அவ்விடத்திலே வந்திருந்தவர் களைவரும் அப்பாரதியாரைப்பணிந்தார்கள், மிகமேம்பட்ட சிறப்பமைந்துள்ள சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அவ்வரசனை ஒருமைப்பாட்டின் பார்த்து அறிவிக்கத் தொடங்கினர். எ - னு.

ஒக்கநோக்கி என்பதற்கு அச்சபையிலுள்ளாருடன் அரசனையும் பார்த்தெனக் கூறினுமாம். (சு0௬)

கட்புலந்தெரியேனுதற்கண்ணனை
யுட்புலத்தினொருசாருணர்த்துளேன்
கொட்புறம்பரிக்கோமுடிவேந்தவோர்
துட்பவுண்மைநொடிவதுகேளொ.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமானே எனது கண்களாற்றரிசிக்க வில்லை, எனதறிவால் ஒருவாற்றிந்திருக்கின்றேன், சுழலுகின்ற குதிரையையும் சிறந்த மகுடத்தையும் உடைய அரசனே! கூர்மையான ஓர் நிலைமையைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாகவென்று. எ - னு.

சிவபெருமானே ஊனக்கண்களாற்றரிசிக்க வேலாதாகலின், “கட்புலந்தெரியேனுதற்கண்ணனை.” என்றும், அறிவினால் ஒருவாறுணரப்படுமாகலின், “உட்புலத்தினொருசாருணர்த்துளேன்.” என்றும், அவ்வாறுணர்வது அதிசுட்பநிலைமையதாகலின், “துட்பவுண்மைநொடிவதுகேள்.” என்றும் கூறினர். (சு0௭)

சைவமேசமயந்தனிக்கண்ணுதற்
றெய்வமேபரஞ்சேவுயர்த்தெம்பிரான்
வையம்யாவையுமன்பதையாவையு
நெய்யுமென்னுமெனநிறைந்தானரோ.

(இ - ள்.) சைவசமயம் ஒன்றே சிறந்தசமயமாகும் ஒப்பற்றநெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான் ஒருவரே பதியாகும், இடபத்துவசமேந்திய அப்பெருமான் உலகங்களனைத்தினும் ஆனம்கோடிகளனைத்தினும் எள்ளுக்குள் நெய்போல நிறைந்திருக்கின்றனர். எ - னு. அரோ - அசை.

சைவசமயமே சிறந்த சமயமென்பதை, “சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழம் பொருளைக் - கைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாட்டிமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப் - பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திருந் - தெய்வச்சபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்சகத்திரே.” என்னும் தாயுமானார்திருவாக்கானும், “சைவத்தின்மேற்சமயம் வேறிலையுதிற்சார்சிவமாந் - தெய்வத்தின்மேற்றெய்வமில்லெனுநான்மறைச்செம்பொருள்வாய் - மைவைத்தசீர்த்திருத்தேவாரமுந்திருவாசகமு - முய்வைத்தரச்செய்தநால் வர்பொற்றாளெம்முயிர்த்துணையே.” என்னும் அருணைக்கலம்பகத்திருவிருத்தத்தானும், சிவபெருமான் ஒருவரேபதிப்பொருளென்பதை, “யாதொருதெய்வவங்கொண்டரத்

தெய்வமாகியாங்கே - மாதொருபாகனூர்தாம்வருவர்மற்றைத்தெய்வங்கள் - வேதனைப் படுமிறக்கும்பிறக்குமேல்வினையுஞ்செய்யு - மாதலாலவையிலாதானறிந்தருள்செய்வ னன்றே.” என்னும் சிவஞான சித்தித்திருவிருத்தத்தானும், அப்பெருமானே உலகங் களைனத்தினும் என்னுக்குள் நெய்போல் நிறைந்திருக்கின்றனரென்பதை, “கொள் ளுங்கில்லெனையன்பரிந்கூய்ப்பணி - கள்ளும்வன்முமொலர்க்கொன்றையா-னள்ளுங் கீழுளுமேலுநம்பாவுரு - மெள்ளுமெண்ணையும்போனின்றவெந்தையே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுந்தெளிக, (௪௦௮)

செய்யப்பட்டனசெய்வனசெய்தொழிற்

கையப்பாடிவவாயகருவிக

நாய்யப்பட்டனயார்க்குமொருநெறி

தையற்பாகன்றமுவிநின்றானரோ,

(இ - ள்.) புரியுங்கிர்த்தியங்களும் புரிபவனும் அக்கிர்த்தியங்கட்குரிய சந்தேக மற்றனவாகிய கருவிகளும் ஈடெறுகின்றவர்களனைவர்க்கும் வாய்க்கின்ற ஒரேபேறும், ஆகியவனைத்தினும் உமாதேவிபாகராகிய சிவபிரான் கலந்திருக்கின்றனர். ௭ - று.

கர்த்தா கருவி கிரியை என்னும் மூன்றினும் தாம்நிறைந்திருக்கின்றனரென்ற படி, எனவே அவ்வவற்றினும் சாட்சியாய்விளங்குவரென்பது கருத்து. (௪௦௯)

ஆதியாகியயற்சமயம்புகப்

பேதியாநின்றபெந்தமுமாயின

னோதியோதியுணருமுணர்ச்சியுட்

சேதியாவருந்தெய்வமுமாயினான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் தாமே முதல்வராகவும், வேறுசமயங்களிற்பிரவேசிக்கும் படி வேறுபடுத்துகின்ற பந்தமாகவுமாயினர், ஞானத்தைத்தெளிந்துணர்கின்ற அறிவி னுள்ளே அழிவற்று விளங்கும் தெய்வமுமாயினர். ௭ - று.

ஆன்மாக்களின் வினைப்போகங்களை நுகரச்செய்தொழித்து முத்தியின்பத்தில முத்துதல் முதல்வந்திருவருட்செயலாகலின், அவ்வவ்வான்மாவின் பரிபாகத்திற்கேற்க வேறுவேறு சமயங்களிற் பிரவேசிக்கச்செய்கின்றனரென்பார், “அயற்சமயம்புகப் - பேதியாநின்றபெந்தமுமாயினார்.” என்றும், அவ்வாறு புகுந்து புகுந்துமுன்பின் னர்ப் பரிபாக முதிர்ச்சியால் ஞானமுதித்துணருகின்ற உணர்ச்சியின் மேம்பட்ட உத் தமர்க்குத்தாமே கடவுளாகவிளங்குகின்றனரென்பார், “ஒதியோதியுணருமுணர்ச்சியுட் சேதியாவருந்தெய்வமுமாயினான்.” என்றும் கூறினர். ஒதி - ஈண்டுநானம். சிவபெ ருமானருளினாலேயே புறச்சமயம்புகுவரென்பதை, “நில்லாதவுலகியல்புகண்டுநிலை யாவாழ்க்கை - யல்லேனென்றறத்துறந்துசமயங்களானவற்றி - னல்லாறுதெரிந்துணர நம்பரருளாமையினும் - கொல்லாமைமறைந்துறையுமண்சமயங்குறுகினார்.” என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவாக்கானும், சிவபெருமான் ஆன்மாக்களின் பரிபாகத் திற்கேற்பச்சமயபேதங்களை வேதத்திற்புருவாய்மலர்ந்தனரென்பதை, “வேதம்பல்பக் குவமொர்த்தொருவீட்டினும் - கோதும்பல்லாற்றினுமுந்தீபற-வுண்மைகண்டார்க்கேக முந்தீபற” என்னும் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் திருவாக்கானும், “ஒன்றதேபேருர்வழியா மதற்குள் - தென்றதேபோலுமிருமுச்சமயங்க - ணன்றிதுதீதிதுவென்றுரைமார்தர் கள் - குன்றுகுரைத்தெழுநாயையொத்தாரே,” என்னும்திருமந்திரத்தானுந்தெளிக, (1)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எ-று

ஒடுதேரகத்துருவாணியிற்

கூடுதோறுங்கொழுஞ்சுடராயுட

னெபூதமொரைந்தவனாயினான்

விடுகாமமிறந்தொழிமெய்மையான்.

(இ - ள்.) ஒடுகின்ற தேரினிடத்துள்ள அஞ்சருவாணியைப்போன்று, அழிகின்ற காலமற்று விளங்கும் நிலைபேறுடைய அச்சிவபெருமான், யாக்கைகளொவ்வொன்றினும் ஒளிவீசும் தீபமாய், அவ்யாக்கைகட்குத் தேவையாகிய பஞ்சபூதங்களுந் தாமேயாயினார். எ - று.

இரதங்கள் எவ்வாறோடினும் தானசைவத்திற்குக்கின்றதாயும், தானில்லாதபோது ஓடவேலாததாயுமுள்ள அஞ்சருவாணியை நிகர்த்து, சிவபெருமானும் யாக்கைகள் தோறும்விளங்கி அவ்யாக்கைகள் பலவிதமாய்ச்சரிப்பினும் தாம் அசைவற்று நின்றும் தம்முடைய விளக்கமற்றபோது சரீரங்கட்குச் சரித்தலெலாததாகவும் விளங்குகின்ற ரென்பார், “ஒடுதேரகத்துருவாணியிற் - கூடுதோறுங்கொழுஞ்சுடராய்.” என்றும், அவ்யாக்கைகள் சமைதற்குக் கருவிளாயுள்ள பஞ்சபூதங்களின் உருவமாயுமிருக்கின்றனரென்பார், “ஆடுபூதமொரைந்தவனாயினான்.” என்றும் கூறினர். எனவே, தாம் அசையாமலிருந்தே அனைத்தையும் அசைக்கின்றனரென்பது கருத்து. பஞ்சபூதங்களினுருவமுமாயினர் சிவபிரானென்பதை, “போற்றியிப்புடனநீர்தீக்காலொடுவானமான் - போற்றியெவ்வுயிர்க்குந்தோற்றமாகிநீதோற்றமில்லாய் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீராயீறினமையான் - போற்றியெய்முலன்கணின்னைப்புணர்கிலாப்புணர்க்கையானே,” என்னும் மணி வாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக்க. (சுகக)

திங்களாயிரங்கோடிசிறந்தெனப்

டொங்குவெள்ளொளிபூத்தகயிலையா

னங்கணைதனருச்சனையல்லது

செங்கண்மாயவன்மற்றொன்றுஞ்செய்கலான்.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கோடி சந்திரர்கள் ஒருங்கேயுதித்ததுபோன்று விசேடித்த வெள்ளிய காந்திவீசும் திருக்கயிலைவரையில் வீற்றிருப்பார், சிவந்ததாமரைமலர்போலங் கண்களைப்படைத்ததிருமாலும் அத்தகைய நமதுசிவபெருமான் பூசையைத்தவிர வேறொன்றும் செய்யமாட்டார். எ - று.

திருமானும் சிவபெருமானேயே பூசிப்பரென்பதை, “ஆழியானன்புடைமையாமாறுமில்வாரே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுந்தெளிக்க. (சுக2)

ஆகையாலவற்காட்படவேண்டினே

ரோகநாதனிவனவதில்லென

வோகையன்பினருச்சனையோம்பியத்

தோகைபாகனைக்கைதொழுதேத்தினார்.

(இ - ள்.) ஆதலால் அப்பெருமானுக்குத் தொண்டர்களாக விரும்புவோர், ஒப்பற்ற தலைவர் இவரைத்தவிரவில்லை யென்று களிப்பமைந்த மெய்யன்பால் வழிபாடு புரிந்து, அப்பார்வதிபாகராகிய பெருமானைக்கரங்குவித்துத் துதித்தவர்களும். எ-று.

சிவபெருமான் ஒருவரே தலைவரென்பதை, “தேவர்கோவறியாததேவதேவன்செயும்பொழில்சுடையந்துகாத்தழிக்குமற்றை - மூவர்கோனாய்நின்றமுதல்வன்மூர்த்தி

மூதாதைமாதாநம்பாகத்தெந்தை - யாவர்கோனெண்ணையும்வந்தாண்டுகொண்டான்
யாமார்க்குக்குடியல்லையாதுமஞ்சோ - மேவிலேமவனடியாரடியாரோடுமேன்மே
லுங்குடைந்தாடியாடுவோமே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான்மலர்வாக்கானுமறிக.

எந்தையீசனருச்சனையெய்தினோர்
சிற்தைகூர்சிவவேடஞ்சிறந்தவர்
முந்தையோன்சிவகாதைமொழிந்தவ
ருந்ததொண்டர்க்கடிமையுவந்துளோர்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவாகிய சிவபிரானைப் பூசிக்கப்பெற்றவர்களும், மனவருக்
கமிகத்தக்க சிவவேடத்தின் மேம்பட்டவர்களும், அப்பெருமான் சிவசரிதங்களைக்
கூறியவர்களும், ஈடேற்றமுற்ற சிவனடியார்க்கடிமை விரும்பினவர்களும். எ - று.

ஈசனைத்தங்கள்சிற்தையிருத்தினோர்
பூசீர்பொலியப்பினந்தவ
ராசைமீக்கொண்டரணையடிக்கடி
பேசியன்புபிறக்கப்பெருக்கியோர்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைத் தம்முடைய இருதயத்தில் எழுந்தருளச்செய்து
கொண்டவர்களும், அணியத்தக்க திருவெண்ணீற்றை விசேடமாகத் தரித்துள்ளவர்
களும், ஆசைமேம்பட்டவர்களாய் அப்பெருமானை உடனுடன் துதித்து மெய்யன்புண்
டாகும்படி விருத்திசெய்தவர்களும். எ - று.

ஓர்பொருளைத் தான் அனுபவிக்கவேண்டுமென விரும்புதல் ஆசையும் அப்பொரு
ளுக்குப்பரிவுபாராட்டுதல் அன்பும் அப்பொருளைப் பிறிழித்துக்கூறச்சகியாமை அபி
மானமுமாகலின், ஆசை அன்பும் என்னும் இரண்டும் வேறு வேறுகுமென்றுணர்த்து
வான், “ஆசைமீக்கொண்டரணையடிக்கடி-பேசியன்புபிறக்கப்பெருக்கியோர்.” எனக்
கூறினர். ஆசை அன்பு அபிமானம் என்னும் மூன்றும் தனித்தனிவேறுபாடுடையன
என்பதை, “ஆசையுமன்புமபிமானமும்முனது - பூசையிலேவைக்காதுபொய்க்காளா
ய்ப் - பேசரிய-பெண்ணையாதிபிடித்துமுன்றேன்போருரா - வெண்ணுதுநின்னையிரு
ந்து.” என்னும் சிதம்பரசுவாயிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. (சுகரு)

இவரைநோக்கியிருங்கமலாசனன்
பவளவெண்டிடைப்பாற்கடனாயகன்
கவர்தடஞ்சினைக்கற்பகக்கோமக
னெவருமேத்தியிரங்குதல்வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) ஆகிய இத்தன்மையடைப்பார்த்தவுடனே, பெருமையமைந்த தாம
ரைப்பீடனாகிய பிரமனும் பவளங்களைக் கொழித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அலைகளையு
டைய திருப்பாற்கடற்றலைவராகிய திருமாலும், பிரிவுபட்டுள்ள விசாலித்த கிளைகளையு
டைய கற்பகவிருகைத்திணிமலிலுள்ள இந்திரனும் ஆகிய அனைவரும் துதித்து மன
முருகுதல் வேண்டும். எ - று. ஆல் - அசை.

தேவவர்க்கத்தினருட் சிறந்ததிருமாலும் பிரமனுமே இத்தகையோரைக் கண்ட
வுடன் துதித்துப் பணிதல்வேண்டுமெனின் ஏனையோர் செய்வது அத்தியாவசிய
மென்பது கூறாமேயமையும். (சுகரு)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எஎஎ

ஈசனன்றி முதன்மையல்லெனப்
பேசினுனிலைபேசலும்பேரறை
பூசலுள்ளம்பொருமையிற் பொங்கினுன்
வாசுதேவனெனுமோர்வயிணவன்.

(இ - ள்.) ஆதலாற் சிவபிரானத்தவிரத் தலைமைபெற்றுள்ளவர் வேறொருவ
ரில்லையெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தவுடன் அப்பெரிய
சபையிலிருந்த வாசுதேவனென்னும் பெயருடைய ஓர்வைணவன், மனஞ்சகியாமை
யாற் பெருங்கோஷ்டத்துடனே சினந்தான். எ - று. பூசல் - பேரொலி. (சுகஎ)

சீடரோடுமரசவைசென்றொரு
மாடிருந்தனன்மன்னனைநோக்குற
வோடுகொண்டிரந்துண்டிழல்வான்றனை
வீடுசென்னெறிதாவெனவேண்டுமோ.

(இ - ள்.) உடனே அவ்வைணவன் தனது மாணக்கர்களுடனே அவ்விராஜ
சபையினுள்ளேபோய் ஒப்பக்கத்திலுட்கார்ந்திருந்து அரசனைப்பார்த்து, ஓர் ஓட்டைக்
கையிலெடுத்துக்கொண்டு பிச்சையெற்றுப் புசித்துத்திரிகின்றவனை முத்திக்குச்செல்
லும் மார்க்கத்தை யருள்வாயென்று கேட்ட விரும்புவார்களோ?, எ - று. (சுகஅ)

இங்கிருந்தவனின்னணமோதிய
புங்கவற்குப்புலித்தோலுடையொரு
மங்கையோடுமயங்குறுவான்சிரக்
கங்கைகொண்டுகொடுறைந்தாடுவான்.

(இ - ள்.) இச்சபையிலுள்ள பாரதியார் இவ்வளவுசிறப்புடன் கூறிய கடவுளு
க்குப் புலித்தோலே ஆடையாகும், ஓர்பெண்ணுடன் கூடியமயங்கிக்கொண்டிருப்பான்,
தலையிற் கங்கையைச்சமந்துகொண்டு இடிகாட்டிலே வசித்துக் கூத்தாடுவான். எ - று.

தாமதக்குணஞ்சார்ந்துளன்கைதொடா
வீமமாலையெலும்பணிதாங்கினுன்
காமுறப்புல்லெருக்கணிகண்ணியா
னமநக்கனத்தோடுநடஞ்செய்வான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் தாமதகுணத்தைப்பெற்றுள்ளவன், இடிகாட்டிலுள்ள எ
லும்புமாலையை ஆபரணமாகத்தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். ஒருவரும் விரும்பாத
அற்பமாகிய எருக்கமலர்மாலையுடையவன், அச்சத்தை விளைக்கத்தக்கதாகிய நிருவா
ணக்கோலத்துடன் கூத்தாடுவான். எ - று. நக்கனம் - நிருவாணம். (சஉ௦)

என்றெடுத்தவனோதியிசைத்தன
சென்றுறாதுசெவித்தொலைபொத்தினு
னன்றகம்பொறுத்தாற்றலனாயுளங்
குன்றிமன்னனைப்பார்த்திவைகூறுவான்.

(இ - ள்.) என்று விரித்து அவ்வைணவன் கூறியவார்த்தைகள் உள்ளேபிரவே
சிக்கவொட்டாமல் இரண்டு செவித்துவாரங்களையும் மூடிக்கொண்டு, அப்போதுபார

தியார் மனஞ்சகித்தற்கேலாதவராய்ச் சிந்தைவருந்தி அவ்வரசினப்பார்த்து இவ்வாறு திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

சிவநிந்தைகளைச்சிரவணிப்பேரும் சிவாபராதிகளாவராகலின், அவ்வார்த்தைகள் தமது செவிகளில் துழையாவண்ணம் மூடிக்கொண்டனரென்க. (சஉக)

பெருக்குமண்டப்பிரளயமெய்தநாண்
முருக்கிமுன்னரிமுதலோருயி
ரருக்கியச்சுகாட்டினின்றாடின
னிருக்குணர்ந்தநியாப்பிறப்பிலான்.

(இ - ள்.) வேதங்களாற் றெளிந்தநியப்படாத தோற்றமொடுக்கமற்ற விமலர் பிரவாகிக்கின்ற ஊழிப்பிரளயம் வருங்காலத்தில், மூற்பட்டுத்திருமால் முதலியோ ருயிரைப்போக்கியுழித்த அவ்வீமத்தினின்று கூத்தாடினர். எ - று.

சிவபெருமான் சர்வசங்காரகாலத்திற் சுகாட்டினிர்ந்தனம்புரிவரென்பதை, “பொறியுறுமுயிர்களும்புலனம்யாவையு - மிறுதியாயழிவுறுமீமத்தெல்லையின் - மறையெனுஞானியையுயர்த்தமற்றவ-னுறுவதோர்மகிழ்ச்சியாலுலவுபென்பவே.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. முருக்கல் - கொல்லுதல் - அருக்கல் - குறைத்தல். (சஉஉ)

அளவிறந்தொழிநான்முகத்தந்தனர்
துளவநாண்மலர்த்தொங்கலொண்ணில
ருளரிமந்தவராங்கவரோங்குடற்
மளருமென்பணிமாலையித்தனன்.

(இ - ள்.) கால அளவுகழிந்த சதுர்முகப்பிரமர்களும் அன்மலர்ந்த மலர்களை யுடைய துளபமாலையணிந்துள்ள விஷ்ணுக்களும் எண்ணற்றவர்களாயிற்றிருக்கின் றார்கள். அத்தகையதேவர்களுடைய சரீரத்தினின்றும் நீங்கிய எலும்புகளை அழகிய மாலையாகத்தரித்துக்கொண்டனர். எ - று.

பிரமவிஷ்ணுக்கள் அநேகரிமந்தார்களென்பதை, “எண்ணுடைமூவரிராக்கதர்க ளொரிபிழைத்துக் - கண்ணுதலெந்தைகடைத்தலைமுனின்றதற்பி - நெண்ணிலியிந் திரரெத்தனையோபிரமர்களு - மண்மிசைமால்பலர்மாண்டனர்காண்டோனோக்கம்.” என்றும், அப்பிரமவிஷ்ணுக்களின் எலும்புகளையே மாலையாகவணிந்தனரென்பதை, “நங்காயிதென்னதவநரம்போடெலும்பணிந்து - கங்காளந்தோண்டேலேகாதலித்தான் காணேயு - கங்காளமாமாகேன்காலாந்தரத்திருவர் - தங்காலஞ்செய்யத்தரித்தனன் காண்சாழலோ.” என்றும் வரும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானுமறிக. (1)

ஆதிகாலத்தரிபிரமற்குள
சோதியென்புதொடுத்தணிந்தானவர்
சாதல்காட்டியுந்தன்னிலைகாட்டியு
மோதவேலையுலகுக்குணர்த்துவான்.

(இ - ள்.) ஆதிகாலத்திலே திருமால் பிரமன் என்னும் இருவர்க்குமுள்ள பிர காசம்வாய்ந்த எலும்புகளை, அத்தகையதேவர்கள் இறப்பைத்தெரிவித்தும் தமது இற வாமையைத் தெரிவித்தும், குளிரந்தகடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்துள்ள ஆன்ம கோடிகட்கறிவிக்கும்பொருட்டு மாலையாகக்கோத்தணிந்தனர். எ - று.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எ-எ-க

ஏனைய தேவர்களின் அரித்தியத்தையும் தமது ரித்தியத்தையும் ஆன்மாக்களு ணர்ந்துய்யும்படி அவ்வென்புமாலகையணித்தனரேயன்றி வேறன்றென்பதுகருத்து. இதற்காகவே யவ்வாறணித்தன ரென்பதை, ‘ஊழிவந்துழியும்பரை நுதற்கணிநெ ரித்துப் - பாழியென்புவெண்டலைபொடிபராபரன்றனது - வாழி ரித்தியத்தியல்புமற் றவரரித்தியமுங் - கேழில்வையகத்தெரிந்துயக்கிளர்ந்துருவணிந்தான்.’ என்னும் பேரூர்ப்புராணத்திருவிருத்தத்தானுத்தெளிக.

(சஉச)

ஏழைபாகத்திருத்தினனெம்பிரான்
வாழிமாநிலமன்னுயிர்யாவையுங்
கேழ்கிளர்ந்துபிறவிகிளைத்தெழச்
சூழினங்கதானம்மறைசொல்லுமே

(இ - எ.) பெரிய நிலவுலகத்துள்ள ஆன்மகோடிகளனைத்தும் உவமையின் மேம்பட்ட சன்னமுண்டாய் ஈடேறும்பொருட்டு, எமதுபெருமான் உமாதேவியாரா இடப்பாகத்தமைத்தனர், அவ்விஷயத்தை நான்குவேதங்களில் ஆராய்ந்தால் அவை கூறும் எ - று.

ஆன்மாக்கட் கியற்கையாயுள்ள மும்மலங்களைக்களைந்து முத்தியருளத் திருவுள்ள ன்கொண்ட சிவபெருமான், அவ்வான்மாக்கட்குப் பிறவிகொடுத்தேயவற்றைக்கழிக்க வேண்டிதலின், அப்பிறவியெய்தற் கேதுவாகிய ஆண்பெண்ணுருவாகத் தாமே வடிவு கொண்டு பார்வதிபாகராய் விளங்கினரென்பது கருத்து. இதனை, “தென்பாலுக்கந்தா டுந்தில்லைச்சிறம்பலவன்-பெண்பாலுக்கந்தான்பெரும்பித்தன் காணேடி-பெண்பாலுக் க்திலனைற்பேதாயிருசிலத்தோர்-விண்பாலியோகெய்திவீகெவர்காண்சாழலோ.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுத்தெளிக.

(சஉரு)

முப்புரந்தெறுமுக்கணன்றன்மையை
யொப்பவோர்த்திலராகியுருத்தெழு
வெப்பவெந்தழற்கும்பியுள்வீழ்ந்தனர்
செப்பருங்கணக்கற்றிடுதீமையோர்.

(இ - எ.) திரிபுரங்களைத் தகித்தவராகிய சிவபெருமானியல்பை மனவொருப் பட்டுடனே யறிபாதவர்களாகி, சொல்லுதற்கரிய எண்ணற்றகொடியவர்கள், சுவாலித் தோங்குகின்ற வெம்மையுடையதாகிய பெருந்தீயமைந்த கும்பிபாக நரகத்தில் வீழ்ந் தார்கள். எ - று.

ஒப்பவோர்தல்-ஓர்சார்பின்றி நடுவுநிலையுடனுணர்தல்.

(சஉசு)

எடுத்தசீற்றத்ததீசியிருந்தவ
நெடுக்கில்பூதியுருத்திரமாமணி
தடுத்தணிந்திலீரென்றிசொபரீர்
விடுத்துணர்ந்திலீரின்னும்விடுத்திரோ.

(இ - எ.) ததீசியென்னும் பெரியதபோதனர், தமக்குதித்தசினத்தால், அழிவற்ற திருவெண்ணீற்றையும் சிறந்த உருத்திராக்கமணியையும் எக்காலத்தும் தரிக்காதிருக் கக்கடவீர்களாக என்ருகடைய சாபத்தை, நிவாரணித்துக்கொள்ள வகையறிந்தீரில்லை, ஆதலால் இன்னும் நீங்கள் துரப்பிராயத்தை விடுவீர்களோ? எ - று.

ததீசிமுனிவர்சாபத்தை நிவாரணித்துக்கொள்ளாத நீங்கள் தூரப்பிராயத்தை விடமாட்டீர்களென்றபடி. ததீசிமுனிவர் தக்கன்யாகசாலைக்குச் சென்று, அங்குள்ள தக்கனுக்குச் சிவபெருமான் பெருமைகளை விசேடமாகப்போதித்தும் அவனுணராமையால், அவ்யாகசாலையுழியும்படி சபித்து மீளுகையில், அங்கிருந்த வேதியர்களுக்குச் சாபங்கொடுத்தனர். இதனை, “பேசரியமுறைகளெலாம்பரபரஸீயெனவணங்கிப் பெரிதுபோற்று - மீசனையும்படையுநீற்றொடுகண்டுகையினையுமிகழ்ந்துநீவிர்-காசினியின்மறையவராயெந்நாளும்பிறந்திறந் துகதியுறது - பாசமதனிடைப்பட்டுமறையுரையாநெறியதனிப்படுதிரென்றான்.”என்னும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தத்தானுமுணர்க.

ஆங்கவன்சொலுமன்றுதொட்டின்றள
வோங்குதண்டொருமுன்றென்றெடுத்தநீர்
தாங்குகங்கைச்சடைமுடிப்புங்கவன்
பூங்கழற்கயலாய்ப்புறம்போயினீர்.

(இ - ள்.) அவ்யாகசாலையில் ததீசிமுனிவர்சபித்த அத்தினம் முதல் இத்தினம்வரையில், மேன்மை யமைந்த திரிதண்டத்தைத்தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் நீங்களனைவரும், சடைமுடியின்மீது கங்கையைத்தரித்துள்ள சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளுக்கண்ணியராய் வெளிப்பட்டீர்கள். எ - று.

வைணவப்பிரமாணச்சந்தியாசிகட்குத் திரிதண்டந்தாங்குதலியல்பாகலின், “ஓங்குதண்டொருமுன்றென்றெடுத்தநீர்.” என்றனர். புறம்போதல் - வெளிப்படுதல். ()

ஆரவத்தாரிபிரமாதியர்
சாரவுற்றுழித்தக்கன்மகத்திடை
வீரபத்திரன்பத்திரவெற்றியைச்
சோரவிட்டிவைசொல்லத்தொடங்கினீர்.

(இ - ள்.) தக்கனுடைய யாகசாலையில் திருமால் பிரமன் முதலியோர் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு சேர்ந்திருந்தபோது, வீரபத்திரக்கடவுளெந்தியிருந்த வாளாயுத்தின் வெற்றிப்பாட்டைமறந்துவிட்டு இவ்வாறு கூறத்தொடங்கினீர். எ - று.

பத்திரம் வான், வீரபத்திரக்கடவுள் திருக்கரத்தேந்திய வாளாயுத்தால் அவ்யாகசாலைக்கணிருந்த தேவர்களனைவரையும் சின்னபின்னப்படுத்தினரென்பதையுணர்த்துவான், “பத்திரவெற்றியைச்சோரவிட்டு,” என்றனர். இவ்வாறு சின்னபின்னப்படுத்தினரென்பதை, “சாடியவேள்விசரிந்திடத்தேவர்க - ளோடியவாபாடியுந்தீபற - வருத்திரநாதனுக்குந்தீபற.” என்றும், “ஆவாதிருமாலவிப்பாகக்கொண்டன்று-சாவாதிருந்தானென்றுந்தீபற - சதுமுகன்றாதையென்றுந்தீபற.” என்றும், “வெய்யவனங்கிவிழுங்கத்திரட்டிய - கையைப்பறித்தானென்றுந்தீபற - கலங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற.” என்றும், “புரந்தரனொருபூங்குயிலாகி - மார்தனிலேறினாருந்தீபற - வானவர்கோனென்றேயுந்தீபற.” என்றும், “வெஞ்சினவேள்வியாத்திரனாந்தலை - துஞ்சினவாபாடியுந்தீபற - தொடர்ந்தபிறப்பறவுந்தீபற.” என்றும், “ஆட்டின்றலையைவிதிக்குத்தலையாகக்-கூட்டியவாபாடியுந்தீபற - கொங்கைகுலுங்குகின்றீபற.” என்றும், “உண்ணப்புகுந்தபகனொளித்தோடாமே - கண்ணப்பறித்தவாறுந்தீபற - கருக்கெடநாமெலாமுந்தீபற.” என்றும், “நாமகணுசிரம்பிரமன்படச்-சோமன்முகனெரித்துந்தீபற - தொல்லவினைகெடவுந்தீபற.” என்றும், “சூரியனாந்தொண்டைவாவினிற்பற்களை - வாரிநெரித்தவாறுந்தீபற - மயங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற.” என்றும்,

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எஅக

“தக்கரூரன்றேதலையிழந்தார்த்தக்கன் - மக்களைச்சூழநின் றுந்தீபற - மடிந்ததுவேள்வி யென்றுந்தீபற.” என்றும் வரும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானுத்தெளிக் ஆரவம் - ஒலி. (சஉக)

ஓதுநீதியுருத்திரமாமணி
பூதியோடுபுணையலர்க்காண்குறின்
காதுஞாளிவளர்ப்பவர்க்கண்ணுறுந்
தீதுசேர்குவர்தண்மையிதுண்மையால்.

(இ - ள்.) தூல்களிற்கூறியுள்ள புண்ணியத்தைத்தருவனவாகிய சிறந்த உருத் திராக்கமணியைத் திருவெண்ணீற்றுடன் தரியாதவர்களைப் பார்த்தால், கொலைபுரி யும் நாயைவளர்ப்பவர்களைப் பார்க்கின்ற பாவமடைவார்கள், இது உறுதியுள்ள சத் தியமாகும். எ - று.

நாயைவளர்க்கின்றோர்களைப் பார்ப்பவர்கட்கே பாவம்விளையுமெனின், அதனை வளர்ப்போருடைய பாவத்தினனவையாவர்கூறுவர். திருவெண்ணீறு உருத்திரா க்கமணியாதவர்கள் பாவிகளென்பதை, “திருநாமஞ்செழுத்துஞ்செப்பாராகிற்றீ வண்ணர்திறமொருகாம்பேசாராகி - லொருநாளுந்திருக்கோயில்குழாராகிலுன்பதன் முன்மலர்பறித்திட்டுண்ணாராகி - லருநோய்கள்கெடவெண்ணீறணியாராகிலனியற் றார்பிறந்தவாறேதோவென்னிற் - பெருநோய்கண்மிகநலியப்பெயர்த்துஞ்செத்துப் பிறப்பதற்கேதொழிலாகியிறக்கின்றாரே.” என்னும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திரு வாக்கானுத்தெளிக. எலிமுதலிய சிறுநுத்துக்களைக் கொலைசெய்து புசித்தலால், “காதுஞாளி.” என்றார். (சஉ௦)

நீறுபூசியுருத்திரநீண்மணி
பூறுமன்பினணியாருடன்சில
கூறினும்மவர்கொள்கையுணாப்பினும்
வேறுபாதகஞ்செய்யவும்வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றையுமணிந்து பெருமைமிக்க உருத்திராக்கமணியை யும் விசேடித்துப்பெருகும் மெய்யன்புடனே தரிக்காதவர்களோடு சிலவார்த்தைகள் பேசினும், அவர்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லினும், அவ்வாறு பேசினவர்களும் சொன்னவர்களும் வேறே பாதகங்களைப்புரியவும் வேண்டுமோ? எ - று.

எனவே சிவனடியாரல்லாருடன் வார்த்தையாடுவதும் அவர்கள் கொள்கையைக் கூறுவதும் பெரும்பாதகமென்றபடி. இதனை, “தீயாரைக்காண்பதுவுந்தீதேதிருவற்ற- தீயார்சொங்கேட்பதுவுந்தீதே - தீயார் - குணங்களுரைப்பதுவுந்தீதேயவரோ - டிண ங்கியிருப்பதுவுந்தீது.” என்னும் ஔவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானும், “விருப்ப மாயிதுகேட்டிநன்னெஞ்சமேவிமலனுக்காளல்லார் - பொருப்புநேர்தனஞ்சொரியினு மவர்களுர்புன்னுனித்துணையன்பு - திருப்பிடேலான்றொழும்பர்தந்தொழும்பனயத் திரிந்தவர்பணிசெய்தீண் - டிருப்பையேன்மிகநல்லையிச்சொல்லெநம்பில்லையே” என்பா ல்லாயே.” என்னும் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் திருவாக்கானுத்தெளிக. (சஉ௧)

ஆயநின்னையருகுறலஞ்சுதுந்
தீயபாதகநின்செயலோதினு
மேயவின்னலிழைக்குநிராயம்விழ்ந்
தோய்வில்காலமுழக்குவதுண்மையால்.

(இ - ள்.) அவ்வாறாகிய உண்ணக்கிட்டிதற்கும் அச்சமுறுகின்றோம், கொடும் பாதகனாகிய உன்செய்கைகளைக் குறித்துப் பேசினும், விசேடித்ததுயரத்தைப் புரிவதாகிய நரகத்திலேவிழுந்து, அளவிறந்தகாலம் வருந்தவேண்டியது நிச்சயமே. எ-று.

ஆல் - அசை. திருவெண்ணீறணியாத தீயரைக்காணிற் சிவனடியார்களஞ்சுவதியல்பாகும். இதனை, “பிணியெலாம்வரினு மஞ்சேன்பிறப்பினேடிதப்பும்ஞ்சேன் - றுணிநிலாவணியினென்மன்றொழும்பரோடழந்தியம்மா - றிணினிலம்பிளந்தங்காணச் சேவடிபரவிவெண்ணீ-றணிகிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாதே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. (சுந௨)

உண்மையீதென்றுரைத்தனனான்மறைப்
பண்வருஞ்சொற்பசுபதிபாரதி
கண்மயஞ்சிறிதின்றிக்கருத்தழி
வண்மைபெற்றவயிணவகேசரி

(இ - ள்.) நான்குவேதங்களை அவற்றின் இசையுடனே யோதியுணர்ந்துள்ள பசுபதிபாரதியென்பவர் நாமகூறியது நிச்சயமென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். அப்போது தாக்ஷணியஞ் சற்றுமில்லாதவனாய் மனநிலையழிந்த தன்மையுடைய கேசரி என்னும் மந்திரை வைணவன். எ - று.

கண்மை - தாக்ஷணியம். பொதுவாக விஷயங்களெவ்வாறிருக்கினும் ஒருவர்க்கொருவர் தாக்ஷணியம் பார்க்கவேண்டியது அத்தியாவசியமாகலின், அத்தகைய தாக்ஷணியமு மில்லாதவனென்பார், “கண்மையுஞ்சிறிதன்றி.” என்றனர். மானிடர்க்குத்தாக்ஷணியம் அத்தியாவசியம் வேண்டுமென்பதை, “கண்ணோட்டமில்லவர்கண்ணிலர்கண்ணுடையார் - கண்ணோட்டமின்மையுமில்.” என்னும் திருக்குறளுரையாணுந்தெளிக. (சுந௩)

மாடிருந்தனன்மாமணியென்பதோர்
கோடுகாய்ப்பனகோமயஞ்சுட்டுற
கீடுசாம்பர்விபூதியிவற்றினாற்
மேடுவீடுசிறந்தவரயாவரோ.

(இ - ள்.) வாசுதேவனென்னும் அவ்வைணவனுக்குப் பக்கத்திலிருந்துகொண்டு, சிறந்த உருத்திராக்கமணியென்பது ஓர் மரத்திற்காய்க்கின்றவைகள், பசுஞ்சாணத்தைச் சுட்டெறித்தலால் தோன்றுகின்ற சாம்பர்தான் திருவெண்ணீராகும், இவ்விரண்டினாலும் முத்தியின்பத்தைத்தேடிப் பெருமைபெற்றவர்கள் எவர்கள்?. எ - று.

ஏ - அசை. ஓர் விருக்ஷத்திற்காய்க்கின்ற காய்களாகிய உருத்திராக்கமும் பசுஞ்சாணத்தைச் சுட்டசாம்பராகிய வெண்ணீறுமாமுத்தியைப்பாவிக்கும்? என்றிகழ்ந்து கூறினனென்க. (சுந௪)

தேம்புகானகத்தியிடைமாமரஞ்
சாம்பராவததுவுந்தரிப்போ
லோம்புஞானத்துயர்ந்தவரோவென
வாம்பரித்திறன்மன்னவற்கோதினான்.

(இ - ள்.) பெருங்காட்டிலே உண்டாகும் காடாக்கினியால் அவ்விடத்துள்ள பெரியவிருட்சங்கள் சாம்பராகும், அச்சாம்பரையும் அணிவார்களாகில், ஆதரிக்கின்ற

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். எ அ ட

மெய்ஞ்ஞானத்தின் மேம்பட்டவர்களோவென்று, தாவிச்செல்லும் குதிரையை யுடைய வல்லபம்பெற்ற அவ்வரசனுக்குக் கூறினான். எ - று. (சுருநு)

வேறு.

கேசரியுரைத்தவாய்மைபசுபதிகேட்டுப்பின்னர்
மூசியசினத்தனுகியாங்கவன்முகத்தைநோக்கி
யீசனையறியாய்ஞானமெதுவழித்தென்றுநோக்காய்
கூசலையெடுத்தவெல்லாம்பித்தறக்குழறநின்று.

(இ - ள்.) கேசரி என்னும் வைணவன்கூறியவார்த்தையைப் பசுபதிபாரதியார் கேட்டு, அதன்பின் விசேடித்த கோபமுடையவராய் அவ்வணவன் முகத்தைப்பார்த்து, சிவபெருமான் நிலைமையையுணராய், மெய்ஞ்ஞானம் எதனாக்கிடைக்குமென்பதையும் ஆராயவில்லை, மனங்கூசாமல் வாயில்வந்தபடியெல்லாம் பைத்தியம்பிடித்தவனைப்போன்று பிதற்றுகின்றனை. எ - று. (சுருநு)

உருத்திரமணியுரீறுமொருங்கெடுத்தணிவோர்தம்மைக்
கருத்தறநினைப்பினீசன்கழலிணைக்குரியராவா
ரருத்தியினணியார்யாவராயினும்புலையராவர்
திருத்தறமொழிந்தாய்நீயும்புலையரிற்றியனென்றான்.

(இ - ள்.) உருத்திரமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் ஒன்றாய் எடுத்துத் தரிப்பவர்களை, மனவொருப்பாட்டுடன் நினைப்பார்களாயின் சிவபிரான் திருவடிப் பேற்றிற்குரியவர்களாவார்கள், அன்புடன் அவ்விரண்டையும் தரிக்காதவர்கள் எவர்களாயிருக்கினும் அவர்களையெவரும் நீசர்களாவார்கள், ஆதலால் திருத்தயில்லாதவார்த்தைகளைக்கூறிய நீயும் நீசர்களினும் கொடியவன் எனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

வனைகழலரசுகேட்டியென்றனவன்கட்டிய
வினைபுரிபதகரேனும்விபூதியுமணியும்பூணிற்
புனைபுரிசடிவவேணியெந்தையிற்பொவிவரென்னு
நினைதொறுமறைகளையாவுமெடுத்திடுகிழ்த்துமென்றான்.

(இ - ள்.) அலங்கரித்துள்ள வீரக்கழலணிந்த அரசனே! கேட்பாயாக, எனக்கூறுகின்றனர், கொரேசித்தமுடையவர்களாய்ப் பாவச்செயல்களைப்புரிகின்ற பாதகராயினும், திருவெண்ணீற்றையும்உருத்திராக்கமணியையும் தரிப்பார்களாயின், அலங்கரித்து முறுக்கியுள்ள சடைமுடியையுடைய எமது பெருமானைப்போன்று விளங்குவார்களென்று வேதங்களெல்லாம் நினைக்குந்தோறும் இவற்றையே விரித்துக்கூறுகின்றன எனத்திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

எப்படிப்பட்டவர்களாயினும் திருவெண்ணீற்றையும் உருத்திராக்கமணியையும் தரிப்பார்களாயின் அவர்களைச்சிவபெருமானாகவே பாவிக்கவேண்டுமென்பதை, “எவரேனுந்தாமாகலிலாடத்திட்டிருநீறுஞ்சாதனமுங்கண்டாலுங்கி - யுவராதேயவரவரைக்கண்டபோதிலுக்கந்தடிமைத்திறநினைந்தற்குவந்துநோக்கி - யிவர்தேவரவர்தேவரென்றுசொல்லியிரண்டாட்டாதொழிந்திசன்றிறமேபேணி - கவராதேதொழுமடியார்நெஞ்சினுள்ளே கண்டுபூர்ந்தெறியைக்காணலாமே.” என்றும், கரேசித்தமுடையவர்களாய்ப் பாவச்செயல்களைப்புரிகின்ற பாதகராயினும் என்பதை, “சங்கநிதிபதமரிதியிரண்டுந்தந்துதரணியொவொனாத்தருவரேனு - மங்குவாரவாச்செல்வமதிப்

போமல்லேமாதேவர்க்கேகார்தரல்லராகி-லங்கமெல்லாங்குறைந்தமுகுதோமுநோயராயாவுரித்துத்தின்முழுவும்புலையரேனுங் - கங்கைவார்சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகிலவர்கண்டர்நாம்வணங்குகடவுளாரே.” என்றும் வரும் ஆளுடையவரசுகளின் அருள்வாக்கானுமுணர்க.

(சுருஅ)

ஆகமமறைகள்பாவுமளந்தறிந்தரணையன்றி
யேகமொன்றிலையென்றோதவுணர்ந்திலையிவர்களேழை
பாகனையுணரார்மற்றைப்பதிபசுபாசமோரா
மோகரைமறலேநாக்கியிருந்தனைமுதல்வவென்றான்.

(இ - ள்.) ஆகமங்கள் வேதங்கள் ஆகிய அனைத்தும் அளவுபடுத்தித்தெளிந்து சிவபிரானைத்தவிர வேறொரு கடவுளில்லைபென்று முறையிட்டிருக்கவும் அவற்றை நீ அறியாதிருக்கின்றனை, இவர்களெல்லாம் பார்வதிபாகராகிய சிவபிரானைத் தெளியமாட்டார்கள், பதிபசுபாசலட்சணங்களைத் தெளியாத மாயாசம்பந்திகளாகிய இவர்களை, அரசனே! நீயும் மயக்கமுடையவனாய் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். எ - று.

சிவாகமங்களும் வேதங்களும்சிவபிரானையேகோஷிக்கும் என்பதை, “ஆகமமாகி நின்றண்ணிப்பான்றுள்வாழ்க.” என்றும், “வேதங்கனையாவெனவோங்கியாழ்ந்தகன்ற னுண்ணியனே.” என்றும் வரும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானும், “ஆரண மார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய்நடந்தருளும் - காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே - பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்போற்றியிப் புத்தியோடிருந்து - தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்தமியனேன்வெண்டிடத்தருமே.” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானும், சிவபிரானே பதிப்பொருளென்பதை, “சிவனோ டொக்குந்தெய்வந்தேடினயில்லை - யவனோடொப்பாரிங்கியாவருமில்லை - புவனங்கட ந்தன்றுபொன்னொளியின்னூர் - தவளச்சடைமுடித்தாமரையானே.” என்றும், “அவ னையொழியவமருமில்லை - யவனையன்றிச்செய்யருந்தவமில்லை - யவனன்றிமூவரா லாவதொன்றில்லை - யவனன்றியூர்ப்புகுமாறறியேனே.” என்றும் வரும் திருமந்திரங் களானுத்தெளிக.

(சுருக)

பசுபதியுடைத்தலோடுமவ்னோடும்பயின்றசீடன்
வசவெனுமறையவன்றன் குரவனைமறுத்துச்சொல்லா
னுசிதநீயுரைப்பமுற்றுங்கேட்டுருவொருவர்க்கானே
னிசிவருமதற்குமுன்னமேகுதிநிமலவென்றான்.

(இ - ள்.) பசுபதிபாரதியார் இவ்வாறுகூறிய மாத்திரத்தில் அவருடன் பழகிய மாணுக்கனாகிய வசவென்னும் பெயருடைய வேதியன், தனதாசிரியரைத் தடுத்தும் கூறுவானாய், தேவர்கூறும் மேன்மைகளனைத்தையும் அங்கீகரிப்பவர்க ளொருவ ரையுங்கண்டிலேன், ஆகையால் இராக்காலம்வருவதற்கு முன்னமே எழுந்தருள்வீர், மலரகிதராகிய தேசிகரே! எனக்கூறினன். எ - று.

(சுரு௦)

அன்னவனுடைத்தலோடுமபசுபதியவனைநோக்கிப்
புன்னிலையாளீசற்புகழ்ந்துருகிகழக்கேட்டு
மின்னுயிர்பொறுக்கலாற்றேனிவர்க்கெதிர்புகல்வனென்றான்
பின்னருமவனைநோக்கிவசுவிதுபேசலுற்றான்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எ அரு

(இ - ள்.) அம்மாணக்கன் இவ்வாறு கூறியமாத்நிரத்தில் பசுபதிபாரதியார் அவனைப்பார்த்து, அற்பரிசைமையை யுடைய இவர்களெல்லாம் சிவபிரானைத்தியாமல் நிந்தித்தலைக்கேட்டுக்கொண்டும் என்பிராணனை வைத்திருக்கச்சகியேன், ஆதலால் இவர்கட்குத்தரங்கூறுவேனென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். மீண்டும் அப்பசுபதிபாரதியாரைப்பார்த்து அவர்மாணக்கராகிய வசுவென்பவன் இவ்வாறு கூறலாயினன், எ - று.

சிவபிரானிறிந்தித்தமையைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்போரும் நிந்தித்தவரேயாவராகலின், அவர்கட்குத்தரங்கூறும் உயிர்வாழ்ந்திரேனென்றனரென்க. (சசக)

செய்தவர்செய்ததீமையடைகுவர்செய்கையோரார்
வைதவர்நரகுமிழ்துமறுகுவரொவர்க்குமொக்கு
முய்தவத்தலைவபோதியென்றவனுரைப்பத்தியோர்
மைதவழ்களத்தாற்சொல்லும்புன்மைநீமதித்திலாயால்.

(இ - ள்.) தீங்குபுரிந்தவர்கள் தீங்கேயடைவார்கள், ஒன்றின் செய்கையையுணராதிகழ்ந்தவர்கள் நரகத்திலுழந்தி வருந்துவார்கள், இவ்விதி யாவர்க்கு மொப்பாகும், ஆதலால் சுடேற்றத்திற்கேதுவான தவம் புரிந்துள்ள தேசிகரே! போவீராக என்று அம்மாணக்கன்கூற, கொடியவர்களாகிய இவர்கள் விடந்தங்கிய கண்டத்தினராகிய சிவபிரானக்குறித்துக் கூறுகின்ற நிந்தனையை நீ எண்ணவில்லை. எ - று.

அவரவர்கள் செய்தவினைப்பயன்களை அவரவர்களேயுதப்பவிப்பாரென்பதை, “தாந்தாமுன்செய்தவினைதாமேயனுபவிப்பர் - பூந்தாமரையோன்பொறிவழியே - வேந்தேயொறுத்தாரையென்செயலாமுரெல்லாமொன்றாய் - வெறுத்தாலும்போமோவிதி.” என்னும் ஓனைவப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுணர்க. ஆல் - அசை. (சசஉ)

என்றவனுரைத்தலோடுஞ்சீடெனென்றிருந்தபாவி
யின் மிவணிகலாநிற்றியானிதுவொழிந்தேனென்னச்
சென்றனனதனைநாக்கிச்சிரித்தனர்சிறுமைகூர்ந்தோ
ரன்றொருமறையோன்சாந்தனைங்கவர்க்கருகுசார்த்தான்.

(இ-ள்.) என்று இவ்வாறு அப்பசுபதிபாரதியார் திருவாய்மலர்ந்தமாத்நிரத்தில், மாணக்கனென்றிருந்த அப்பாவி, ஆனால் இன்றைக்கிவ்விடத்திற் போராடிக்கொண்டிரும், யான் இப்போராட்டத்தில் நீங்கினெனென்று போனான், அற்பத்தன்மையில் மேம்பட்டவர்களாய் அங்கிருந்தவர்கள், அவ்வாறு மாணக்கன் போய்விட்டதைப்பார்த்து நகைத்தார்கள், அப்போது அச்சபையிலிருந்த சார்தன் என்னும் வேதியனொருவன் அவ்விடத்துள்ள பசுபதிபாரதியாருக்குச் சமீபத்திற்சேர்ந்தான். எ - று.

ஆரணகமங்களைப்போதித்த ஆசிரியரைப்பிரிதல் அபிபாதகமாகலின், “சீடென்றிருந்தபாவி.” என்றனர். (சசஉ)

வேதமோர்நான்குமற்றையாகமவிரிவுமுற்ற
மோதுவித்துணர்த்திவிட்டாயாங் கவனுன்னைப்பேணான்
போதலும்வருந்தேலையின்னடிபோற்றிநின்றேன்
கோதறுகுணத்தோயென்னைச்சீடறிந்கோடியென்றான்.

(இ - ள்.) சதுர்வேதங்களும் ஆகமங்களின் விரிவனைத்தும் ஓதச்செய்து அவற்றின் தாற்பரியங்களையும் தெளிவித்தீர், அவ்வளவுணர்ந்த அம்மாணக்கன் உம்மை

விரும்பவில்லை, அவன்போய்விட்டதற்காக ஐயனே நீர்வருந்தவேண்டாம், அடியேன் தேவரீர் திருவடிகளைத் துதித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன், குற்றமற்றகுணமுடையவரே அடியேனை மாணக்கனாகக் கொள்வீரென்பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (௧௪௪)

நின்னடிதொழுதுநின்பின்வேதமுநெறியினிற்கும்
பொன்னவிர்சடையோனெந்தைபுராணமும்புல்லாநின்றே
னன்னவைகருதிநின்பாலடைந்தனனளியனேனுக்
கின்னருள்புரிதியென்றானுங்கவனிசைவதானான்.

(இ - ள்.) தேவரீர் திருவடிகளைப்பணிந்துகொண்டிருந்தால் வேதங்களும் முறைப்படி யோததற்குவரும், பொன்போல்விளங்கும் சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமான் புராணங்களையும் ஒதியிருக்கின்றேன், அக்கருத்தைக்கொண்டே தேவரீரிடத்திற் சேர்ந்தேன், ஆதலால் அடியேனுக்கு இனிமையான திருவருள் பாலிக்க வேண்டிமென்றனன். அதுகேட்டபசுபதிபாரதியாரும் அதற்கொருப்பட்டனர். எ - று.

சாந்தரீயுரைத்தவாய்மைநன்றுனைத்தந்ததாதை
யேந்துநீர்ச்சடிவத்தோன்றாளிருத்தியகருத்தினீயும்
வாய்ந்தபேரன்பினெந்தைமலரடிக்குரியனான
யேய்ந்தநினைசெய்கைநன்மைத்தன்மையென்றிசைப்பதானான்.

(இ - ள்.) சாந்தனே! நீ கூறிய உண்மை நல்லதே! உன்னைப் பெற்றபிதா, கங்கையையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் திருவடிகளைத் தியானிக்கின்ற இருதயமுடையவருதலால், ரீயும் பெறப்பெற்ற பேரன்புடனே எம்பெருமானுடைய தாமரைமலர்போலும் திருவடிகட்குரியவனாயினே, உன்னிடத்திற் பொருந்தியசெய்கைகள் நல்லியல்புடையனவே எனக்கூறலாயினர். எ - று.

பிதா சிவத்தியானமுடையோனாகலின் உனக்கும் சிவபத்திவாய்த்தது என்றபடி.

அந்நிலைமாறுபாட்டினரசவையிருந்தோர்தம்முட்
பன்னருமறைமுற்றோராப்பத்திரனென்போனோக்கிப்
புன்னனைப்பனியிற்கங்கைபொறுத்தவப்புனிதற்போற்றி
புன்னருந்தகைமைசான்றபசுபதிக்குரைப்பதானான்.

(இ - ள்.) அப்போது அதற்குமாராக, அவ்விராஜசபையிலிருந்தவர்கட்குள்ளே சொல்லுதற்கரிய வேதங்கள் முழுமையுமுணராத பத்திரன் என்பவன் பார்த்து, கங்கைநதியை அறுகம்புல்லின் றுனியிலே தங்கும் சிறுதுளியாக்கிச் சடையிற்றூங்கிய சிவபிரானைத்துதித்து, யாவராலும் நினைத்தற்கரிய பெருந்தன்மைமேம்பட்ட பசுபதி பாரதியாருக்குக் கூறுவதாயினன். எ - று. (௧௪௫)

தரித்த நூன்மறையோனிந்தச்சாந்தனற்குலத்துட்டோன்றிச்
சரிப்பதுபுல்லொழுக்கிற்கணிகையர்தடந்தோள்சாரும்
விரித்தரிசுருதியோரான்கொலையஞ்சான்வெகுளிதீரா
னெரிப்படுவிரகனென்னென்றியைந்தனைமுதியோயென்றான்.

(இ - ள்.) முப்புரிநூலணிந்த வேதியனாகிய சாந்தனென்னுமியன், நல்லகுலத்திலே பிறந்து, தீயொழுக்கத்தில் ஒழுகுவன், விலைமாதர்களின் விசாவித்த தோள்

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எ-அ

களைத்தழுவுவன், விரிவாயுணரத்தக்க வேதங்கலையுணரான், கொலைக்குஅச்சமுறான், கோபத்தைநீக்கான், அக்கினிபோன்ற காமத்தையுடையவன், ஆதலாற்பெரியவரே? இவனைமாணக்களுக்க கொள்ளாதற்கு எவ்விலக்கணமுடையானென்று சம்மதித்தீர் எனக்கூறினன். எ - று.

மறையோனெனக்கூறி மீண்டும் நற்குலத்துட்டோன்றி என்பது கூறியதுகூற லென்னும் குற்றமன்றோவெனின், சாதிஎன்பது வருணமும் குலமென்பது வமிசமு மாகவின் கூறியதுகூறலாகாதென்க, சாதி குலம் என்னும் இரண்டும் வெவ்வேறென் பதை, “சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ்சுழிப்பட்டுத்தமிழாறு - மாதமிலிநாயேனையல்ல றுத்தாட்டுகொண்டு - பேதைகுணம்பிறருருவம்யானெனதென்னுரமாய்த்துக்கோதி லமுதானுைக்குலாவதில்லைகண்டேனே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான்மலர்வாக்கா னும், காமம் அக்கினிபோன்றதென்பதை, “பைந்தொடியாராசைசேராய்கம்பீரமணித ரையும்புதுமந்தனை-முந்திரவிகதிர்போலமிளிர்விக்குக்கனலிடியுமுனைக்கூர்வாடும்- வெந்தவிரும்புப்பொறியுமெனக்கொடியமனவேட்கைமேருவொத்த - சுந்தரஞானியர் தீரஞ்ஞரையெல்லாமிமைப்பிற்றும்புசெய்யும்.” என்னும் ஞானவாசிட்டத்திருவிருத் தத்தானுமுணர்க.

(சசஅ)

பத்திரன்பகரநோக்கிப்பசுபதிபரமன்றொண்ட
ரெத்திறம்புரிந்தாரேனுமிலங்கொளிரீறுசாத்தி
யுத்தமற்குறித்துப்பூண்டவுருத்திரமணியாற்றீமை
யத்தனைபரிதிநோக்கும்பணியினீத்தழியுமென்றான்.

(இ - ள்.) பத்திரனைன்பவன் இவ்வாறு கூறுவதைப்பார்த்து, பசுபதிபாரதி யார் சிவபிரானடியவர்கள் எவ்வண்ணஞ் செய்தார்களாயினும், சிவபிரானத்தியா னித்து ஒளிவிளங்கும் திருவெண்ணீற்றணிந்து தரித்துக்கொண்ட உருத்திராக்கமணி யினால், தீமைகளவ்வளவும் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல நீங்கிப்போம் எனத்திருவாய் மலர்ந்தனர். எ - று.

சிவனடியார்கட்குத்தீங்குநேராதென்பதை, “நாடுகளிற்புக்குழன் றுங்காடுகளிற் சரித்துநாகமுழைபுக்கிருந்துந்தாகமுதறவிர்ந்து- நீபேலகாலங்கணித்தனயிருந்துநின்ம லஞானத்தையிலார்கிகழ்ந்திவெர்பிறப்பி - லேடுதருமலர்க்குமுலார்முலைத்தலைக்கேயி டைக்கேயெறிவிழியின்பகிகடைக்கேகிடந்துமிறைஞானங் - கூடுமவர்கூடரியவீடுங் கூடிக்குஞ்சித்தசேவடியுங்கும்பிட்டேயிருப்பர்.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திரு விருத்தத்தானுந்தெளிக.

(சசக)

கண்டிகைநீறுதாங்கிக்கண்ணுதற்பரமற்போற்றுங்
தொண்டரையிகழ்வார்மீளாதொடுகுழிநிரையஞ்சார்வார்
பண்டருஞ்சருதியின்னபகர்வதுபழியாநின்றாய்
கொண்டனைமறவிதென்பானிரையவெங்கொடுமையென்றான்.

(இ - ள்.) உருத்திராக்கமணிமாலையையும் திருவெண்ணீற்றையும் தரித்துக் கொண்டு நெற்றிவிழியுடைய சிவபிரானைத் துதிக்கின்ற அடியவர்களை நிந்திக்கின்ற வர்கள், மீண்டும் ஏற்படாததாய்த் தோண்டியுள்ள ஆழமுடைய மரகமடைவார்கள். இசையமைந்த வேதங்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றன, நீ சிவபிரானடியரை நிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றாய், அதனை காலனுடைய யமபுரத்திலுள்ள நரகத்திற்சேரும்கொ டியதண்டனையைப் பெற்றுக்கொண்டனை. எ - று.

சிவனடியாரை நிந்திப்போர் நரகடைவரென்பதை, “ஆண்டானடியவரார்க்கும் வீரோதிக - ளாண்டானடியவரையமேற்றுண்பவ - ராண்டானடியரைவேண்டாது பேசினோர்- தாந்தாம்விழுவதுதாழ்வாரகமே.” என்னும் திருமந்திரத்தானுமுணர்க.

ஒருகுடையரசுப்பாராவேந்தநீயொலிநீர்வேணிக்குருமணிமிடற்றினோனேத்தொண்டரைக்கடவுட்டன்மை தருமணியதனைநீற்றைப்பழித்தவித்தறுகனோருங் குருவெனவுணரவிட்டுநீத்தவக்கொடியோன்றினும்.

(இ - ன்.) ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அவ்வரசனைப்பாரதியார் நோக்கி, அரசனே! நீ, ஒலிக்கின்ற கங்கையையணிந்த சடைமுடியுடைய நீலமணி போலுங் கண்டத்தினராகிய சிவபிரானையும் அடியார்களையும் தெய்வத்தன்மைய மைந்த உருத்திராக்கமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் நிந்தித்த இக்கொரேர்களும் ஆசாரியரென்று நினையாமல் விட்டு நீங்கிய அக்கொடியவனும். எ - று. (சுருக)

ஆயவிந்நால்வர்தம்மையாருயிரழித்திலாயேற் றியவெந்நரகத்தாழ்வாயடைந்தனைசிவத்துரோகம் போயதுகழிவதன்றேயென்றனன்புலமைமிக்கான் மீயுயர்கவிகைவேந்தனவர்க்கெதிரிளம்பலுற்றான்.

(இ - ன்.) ஆகிய இவ்நால்வரையும் உயிர்போக்காதிருப்பாயாகில் சிவத்துரோ கமடைந்தவனுக்குக் கெடுதிவினைவதாகிய கொடிய நரகத்தில் வீழ்வாய், அச்சிவத்துரோ கம் உன்னைவிட்டொழிவதல்லவென்று அறிவின்புழிந்த அப்பாரதியார் திருவாய்ம லர்ந்தனர். அப்போது அதியுன்னதமாயோங்கிய வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசன் அப்பாரதியார்க்குத்தரக்கூறலாயினன். எ - று.

நால்வராவார்-வாசுதேவன் கேசரி வசு பத்திரன் என்னுமிவர்களே. குடிகன்புரி யும் சிவாபராதங்களில் ஆறிலோர்பங்கு அரசனைச்சேர்தலால், 8 அத்தகையசிவாபராதிக னைத் தண்டியாவிடத்து அரசனுக்கு நரகமேயாகலின் “தியவெந்நரகத்தாழ்வாய்.” என்றனர் இதனை, “திமந்தருமுத்தியுஞ்செல்வமும்வேண்டின் - மறந்தமறநெறியே யாற்றல்வேண்டுஞ்சிறந்தநீர்ஞாலஞ்செய்தொழில்யாவையு- மறைந்திடிவெந்தனுக்கா றிலொன்றாமே.” என்றும், “ஆவையும்பாரையுமற்றறவோரையுந் - தேவர்கள்போற் றுந்திருவேடத்தாரையுந் - காவலன்காப்பவன்காவாதொழிவனைன் - மேலுமறுமைக் குமீளாநரகமே.” என்றும் வரும் திருமந்திரங்களானுந்தெளிக. (சுருஉ)

கறைபடுகளைத்தற்கன்புபூணீயொன்றுங்காணுய் மறைபடுவிழிபெற்றிந்தவைவணவக்குலத்தையெல்லாந் துறையறமுடித்தியென்றான்சொலத்தகாதென்றுவிட்டா னிறைகுணத்தலைவனெந்தைசேவடிநினைந்துநின்றான்.

(இ - ன்.) நீ விடந்தங்கிய கண்டத்தினராகிய சிவபிரானுக்கு அடிமைபுரிவதற் காக ஓர்வழியையுங் காணவில்லை, ஆதலால் பிறருக்குத்தெரியாத ஞான மோக்கத் தைப் பெற்றுக்கொண்டு வைணவக்கூட்டங்களினத்தையும் அம்மார்க்கமொழியும் படியழிப்பாயென்றான். அதுகேட்ட சற்குணசம்பன்னராகிய பசுபதிபாரதியார் இனி இவனுக்கு ஒன்றுங் கூறலாகாதென்று அவனை விட்டுவிட்டு, எமது பெருமான் திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டிருந்தனர். எ - று.

அப்பாரதியார் வார்த்தையை யவமதித்தவனாய் இவ்வாறு கூறினனென்க. (1)

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எ அக

அகக்கணுலரணோக்கியாங்கவனருளிநோங்கி

முகக்கணுல்விளங்காநின்றான்சைவநான்முதன்மைசான்றோன்

புகப்படுவெருளிமிக்குவைணவர்ப்பொருதுநோக்கி

புகப்படுமிடிவீழ்ந்தாவிபுடம்பொடுமொழிதிரென்றான்.

(இ - ள்.) சிவாகமங்களிற்றேர்ச்சியுற்ற தலைமையுடையோராகிய அப்பாரதியார், ஞானக்கண்ணாற்சிவபிரானைத்தரிசித்து அப்பெருமான் திருவருளைப் பூரணமாகப்பெற்று ஊனக்கண்களாற் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவராய், உதிக்கின்றகோபம் அதிகரித்துச் சகித்தற்கேலாதவராய் வைணவர்களைப்பார்த்து, ஆகாயத்தினின்றும் விழத்தக்க இடியானது இப்போது வீழ்ந்து, அதனால் உங்களுயிருமுடலும் ஒழியக்கடவீர்கள் எனச்சுபித்தனர். எ -று.

ஞானசொருபியாகிய சிவபிரானை ஞானக்கண்களாலன்றி ஊனக்கண்களாற் தரிசிக்கவேலாதாகலின், “அகக்கணுலரணோக்கி.” என்றும், அவ்வாறுதரிசித்தபிறகும் ஏனையரைப்போன்றே ஊனக்கண்களால் நோக்கிக் கொண்டிருந்தாரென்பார், “முகக்கணுல்விளங்காநின்றான்.” என்றவகூறினர். சிவபிரானைஞானக்கண்களாலேயே நோக்கவேண்டுமென்பதை “முகத்திற்கண்கொண்டுபார்க்கின்றமூடர்கா-ளகத்திற்கண்கொண்டுபார்ப்பதேயானந்த - மகட்டுத்தாய்தன்மணனோடாடிய - சுகத்தைச்சொல்லெனிற்சொல்லுமாறெங்குவனே.” என்னும் ஆன்றோர்வாக்காணுமறிக. (சுருசு)

அடிகளிதியம்பவானத்தார்சூரஸனியை

மிடிபடமுழங்கிவீழுவிறந்தனரிவற்றைநோக்கி

முடிநெடுமோலிவேந்தன்வெருவறமுதியோனோக்கிக்

கடி கமழலங்கலோய்நீகர்த்தவமாதியென்றான்.

(இ - ள்.) அப்பாரதியார் இவ்வாறு சபித்தவனில் ஆரப்பரிக்கும் ஓசையுடைய இடியானது உலகமும் இடியும்படி கோஷித்துப் பூமியில்வீழ், அவ்வைணவர்களிருவரும் மற்றையிருவரும் இறந்தார்கள். இவ்வாறிறந்தமையை நீண்டகிரீடமணிந்துள்ள அரசன்பார்த்து அச்சமுற்றிருக்க, அப்பாரதியார் அவனைப்பார்த்து, மணம்வீசும் மலர்மாலையணிந்தவனே! நீ கழுதையாகக்கடவாயெனச்சபித்தனர். எ-று.

இவ்வரசனுக்கு ஆகம்பொருள்களைத்தையு மறிவித்த ஆசாரியராகிய அப்பாரதியாரது தன்மையையுணராதவனாய்அவமதித்தமையின், தான்சுமந்துசெல்லும்பொருளின் தன்மையையுணராத கழுதையாகும்படி சபித்தனரென்க. இதனைன்றோ பெரியோர்கள் தூல்களோதியும் உணர்ச்சியில்லாரைக் கழுதையினும் கீழ்ப்பட்டபிறப்பாகக்கூறியிருக்கின்றனர். இதனை, “வாயினுற்பலதூல்படித்துணர்ந்துநல்லழிபிறர்க்குரைசெய்து- நீயுலோகவாசாரமோரணத்துணையானுநீக்கிலெனெஞ்சே - தூயதாமிவண்பிறர்கொளக்குங்குமஞ்சுமந்துசெல்கரமுன்னிற் - காயமானுடத்தின்றதற்கன்றியுட்களவுமின்மையினாலே,” என்னும் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் திருவாக்காணுமுணர்க. (சுருரு)

ஆண்டவனுதைத்தலோடுமரசனுமவனைப்பொற்றான்

பூண்டனன்கிடந்தானாயேன்புன்மைநீபொறுத்தியென்னு

வேண்டினனிரப்பக்கண்மும்வெகுண்டனன்சிவத்துரோகர்

மீண்டுநுகியாயஞ்சாரார்மீள்கலாநியாயஞ்சார்வார்.

(இ - ள்) தனதாசிரியராகிய பாரதியார் இவ்வாறு சபித்தவளவில், அவ்வரசனும் அவருடைய பொன்போலும் திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொண்டு பூமியில்விழுந்து பணிந்து, அடியேன் அபராதத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமென்று பிராத்தித்துக் குறையிரக்கப்பார்த்தும், பாரதியார் சினந்தவராய், சிவத்துரோகிகளெல்லாம் மறுபடியும் கடத்தேறத்தக்க நரகத்தில் வீழார்கள், எந்நாளினும் ஈடேறாத நரகத்தில் வீழுவார்கள். எ - று. (ச௫௬)

வேதசித்தாந்தமற்றையாகமவிதிகளையாவும்
திதுறுசிவத்துரோகந்தீர்வனசெப்புறாவா
னீதுயரொழிவாயல்லையென்றனனிமலன்மற்றைப்
பூதலவேந்தர்கோமன்கழுதையாய்க்கதறிப்போனான்.

(இ - ள்.) வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் மற்றுமுள்ள சிவாகமவிதிகளைனத்தும், கொடியனவாகிய சிவத்துரோகங்கட்கு நிவாரணங்களைக்கூறா, ஆகலின் நீ துன்பம் நீங்கமாட்டாயென்று அப்பாரதியார் திருவாய்மலர்ந்தனர். அப்பொழுதே மற்றுள்ள அரசர்கட்குத்தலைவனாகிய அவ்வரசன் கழுதையாகிக் கத்திக்கொண்டு சென்றான்.

பரந்தெரிந்துணர்ந்தஞானப்பசுபதிசாந்தனோடும்
புரந்தரனளித்ததன்மைநினைந்தருள்பொருமப்போனான்
காந்துருமிடித்துவிழுவிறந்தவர்தம்மைக்கால
னுரம்படப்புடைத்துவிக்கித்தென்றிசையுடன் கொண்டுய்த்தான்.

(இ - ள்.) சிவபிரான் நிலைமையைத் தெளிந்துணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானம்வாய்ந்த பசுபதிபாரதியார் சாந்தனென்னும் மாணக்கனுடனே கங்கையையணிந்த சிவபெருமான் தமக்குப்பாலித்த திருவருட்டன்மையைச் சிந்தித்துக் களிப்புமிக்கூரச்சென்றனர். இடியிடித்துவிழ்தலால் சரீரம்மறைந்திறந்தவர்களாகிய அந்நால்வரையும், யமன் கொரோமாகத்தண்டித்துக் கட்டிக்கொண்டு உடனே யமபுரத்திற் சேர்த்தான். எ - று.

புரந்தரை - என்பது கங்கையாகலின் அதனையணிந்த சிவபிரானுக்குப் புரந்தரன் என்னுந்திருநாமம் வழங்குகின்றது. இடியிழுந்து அவர்கள் சரீரம் உருவழிந்தமையின், “கரந்திறந்தவர்.” என்றனர். (ச௫௭)

நீடிபதென்பாற்றிக்கினினைத்தடுமிருபத்தெட்டுக்
கோடிவெந்நியைத்திட்டிக்கொடிதுறுஞ்சிவத்துரோகர்
பாடுறுநாகிற்கோர்பாற்பதகரிந்நால்வர்தம்மை
யோடுறுதலைமுகாகநிறுத்தினருடற்றாநின்றார்.

(இ - ள்.) மிகவிசாலித்துள்ள யமபுரத்தில் வரிசையாயிருக்கும் இருபத்தெட்டுக் கோடிநரங்களினும் முறையே செலுத்திக்கடைசியாக, கொடுமையமைந்தசிவத்துரோகர்கள் துயரடைகின்ற நரகத்தின் ஓர்பக்கத்தில், பாதகர்களாகிய இந்நால்வரையும் தலைமுகாகத்தொங்கும்படி நிறுத்தினார்கள், அந்நால் வருந்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எ - று.

அவ்வைணவர்களிருவரும் தலைவராகியசிவபெருமானைச் சாமானியராகமதித்தமையானும், மற்றிருவரும் முறையே உயர்வமைந்த திருவேடத்தானாயும் தேசிகனாயும் சாமானியராக மதித்தமையானும், ஆக நால்வருமே தலைமையைக் கீழ்மையாக மதித்

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம், எகுக

யுணர்ந்து, இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களில் வருத்தினமையும் போதாமல்,
கீழாகத்தொங்கும்படி நிறுத்தினரென்க. (சுருக)

புலப்படுதுவாரமென்பதொன்பதும்பொங்கிப்பொங்கி
யுலப்பறுகிருமிகண்டவுயிர்த்திலராகியோய்வா
ரலைத்தெழுசுருகாகம்பருந்துவீழ்ந்தவரதாக்கை
யலைத்துறப்பிடுங்கியுண்ணவருந்துயருழப்பரின்னும்.

(இ - ள்.) அந்நாலவரும் கண்களுக்குத்தோற்றுகின்ற வாயில்களென்று சொல்
கும் நவத்துவாரங்களினும் அளவிறந்த புழுக்கள் துளைக்கச் சுவாசம்விடக்கூடா
களாய்ச்சோர்வார்கள், பறந்தோடுகின்ற கழுதகளும் பருந்துகளும் காக்கைகளும்
கன்சீரத்தைச் சூழ்ந்துவருந்தும்படி தனசகளைப்பிடுங்கித் தின்னுதலால், இன்
பெருந்துயரனுபவிக்கின்றார்கள். எ - று. (சுருக)

கழிந்திகுற்பங்கோடிகோடிமேற்கழிந்தவின்னு
மொழிந்திலொன்னந்தியெடுத்தெடுத்துவகைகூர
மொழிந்தனனைத்துங்கேட்டமுனிவான்முழுதானந்தம்
பொழிந்தபேருவகைபொங்கக்கட்புனல்பொருமாரின்றான்.

(இ - ள்.) செல்லுகின்ற கற்பங்கள் கோடி கோடிமேற்பட்டுச் சென்றன, இன்
அந்நாலவரும் நரகத்தினின்றும் நிவாரணமாகவில்லையென்று நந்திதேவர் விரி
மனக்களிப்பதிகரிக்கத் திருவாய்மலர்ந்தனர். இவையனைத்தையும் கேட்டருளிய
பாகியார், பரிபூரணனத்ததால் உண்டாகிய பெருங்களிப்புமேம்பட ஆனந்தக்
களிப்பு ததும்பும்படியிருந்தனர். எ - று. (சுருக)

சொற்றனகாதைமுற்றுமுணர்ந்தனையினமுஞ்சொல்வா
னுற்றதோர்காதையுண்டுகேட்டியாலொலிநீருந்தி
முற்றியகொடிக்கோட்டிஞ்சிக்கலிங்கநாட்டகத்துமுந்நீர்
பெற்றவெண்கலைவெண்டிங்கட்பெருங்குடைத்தனிக்கோல்வேந்தன்.

(இ - ள்.) நாம்கூறியசரிதம் முழுவதும் அறிந்தீர், இன்னம்கூறவேண்டியதாயுள்ள
ன ஒன்றுண்டு அதையுங்கேட்டீராக, சத்திக்கின்ற ஆகாயக்கையைத்தொடு
கொடிகுண்டிய சிகரங்களைப்படைத்த மதில்கூழ்ந்துள்ளகலிங்கமென்னும் நா
ல, பாற்கடலிற்றோன்றிய வெண்ணிறக்கிரணங்கையுடைய சந்திரனைப்போன்ற
கொற்றக்குடையும் ஒப்பற்ற செங்கோலுமுடைய அரசனிருந்தான். எ - று.

இருதடம்புயத்துவையமேந்துகாலிங்கனென்போ
னருமையினங்களாற்றியருந்தவமுயன்றுபெற்ற
வொருதனிக்குமரன்நன்பேர்விராதனென்றுரைக்கப்பெற்றான்
பொருகமுலரசர்க்கோம்புமுயிரொனப்பொலியாநின்றான்.

(இ - ள்.) விசாலித்த தனதிருபுயங்களினும் பூபாரத்தைச்சுமந்திருந்த காலிங்க
னும் அவ்வரசன், அருமையான தருமங்களைப்புரிந்தும் அருமையான தவங்களை
புரியும்பெற்ற ஒப்பற்ற ஒரேபேருளபுத்திரன் விராதனென்னும் பெயர்பெற்றிருந்
தபுத்திரன் ஒன்றோடொன்று தாக்குகின்ற வீரக்கழலணிந்துள்ள அவ்வரச
ப் பாதுகாக்கத்தக்க உயிர்போன்று விளங்கியிருந்தான். எ - று. (சுருக)

அந்தணீருலகங்காக்குமரசர்கோனமைச்சினின்ற
டிந்திரியரிதிற்பெற்றமதலையாங்கவன்றனும்
சந்திரனவன்றன்வாயிற்புரகிதன்றவத்தினின்ற
சந்தரத்தடந்தோட்பாலனருமறைச்சுனந்தனென்போன்.

(இ - ள்.) ஓ! மறையவரே! உலகத்தைப்பரிபாலிக்கும் அவ்வரசனுக்கு அமைச்சரிமையுண்டிள்ள மந்திரி அருமையாகப்பெற்ற புத்திரனொருவனுண்டு, அப்புத்திரன் பெயர்சந்திரன், அவ்வரசன் அரண்மனைப்புரோகிதன் தவத்தாற்பெற்ற அழகும் விசாலமும் அமைந்துள்ள புயங்கனையுடைய குமாரனொருவனுண்டு, அவன்பெயர் அருமையானவேதங்களுணர்ந்த சுனந்தன் என்னப்படும். எ - று. (சுசுச)

மாமுடியரசர்கோமான்வாயில்காப்புரியோனுள்ள
மேமுறப்பயந்துபெற்றசுகந்தனாங்கினையர்நால்வர்
காமருசிறப்பின்மிக்கார்கருப்புவிந்காமனொப்பார்
பூமருநதிகளாடிப்புகுந்துறக்கருத்தினோர்த்தார்.

(இ - ள்.) சிறந்தமகுடமணிந்துள்ள இராஜாதிராஜனாகிய அவ்வரசனுடைய அரண்மனைக்காவல் பூண்டிள்ளவன் தன்மனங்களிப்படையும்படி பெற்றபுத்திரன் சுகந்தனென்பவன், ஆக்கூடிய இந்நால்வரும் அழகின்விசேடத்திலே மேம்பட்டவர்களாய்க்கரும்புவில்லையுடைய மனமதனைநிகர்த்தவர்கள், நிலவுலகத்துள்ள தெய்வீகதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்துவரவேண்டுமென்று மனதிலெண்ணினார்கள். எ - று. (சுசுரு)

ஈதவர்கருத்தினெண்ணியருந்தவத்திறுபெற்ற
தாதையர்க்குறுகியன்றோர்தனித்தனிவினவிகேட்ப
மாதாயருழப்பதானுமதலையர்க்குறித்துநோக்கிப்
போதிரென்றுபாப்பமாழ்கியொருவழிபொருந்தினூரால்.

(இ - ள்.) இவ்வாறவர்கள் எண்ணங்கொண்டு, அருமையான தவத்தின்முடிவாலின்ற தத்தம்பிதாக்களைச்சேர்ந்து, அந்நால்வரும் வெவ்வேறாக விடைகேட்பதைக்கேட்டி, அப்பிதாக்கன்பெருந்துயரடைந்தவர்களாய், அப்புத்திரர்களின் எண்ணத்தை யறிந்துபார்த்து வருந்திப்போய்வாருங்களென்று விடைதருவதற்கு ஒருவாறுசம்மதித்தார்கள். எ - று. ஆல் - அசை.

நிலவுலகத்திலடையத்தக்க இன்பங்களெவற்றினும்புத்திரர்கள்முகத்தைப்பார்த்துக்களித்தலே மேம்பட்டதாகலின், அத்தனையர்களுல்வரையும் விட்டுப்பிரிதற்காற்றாதவர்களாய் அவர்கள் பிதாக்கள் வருந்தினரென்பார், “மாதாயருழப்பதானு.” என்றார். இதனை, “கல்லாமழலைக்கனிபூமல்கலந்துகொஞ்சுஞ் - சொல்லாலுருக்கியழுதோடித் தொடர்ந்துபற்றி-மல்லார்புயத்தில்வினையாடுமகிழ்ச்சிமைந்த- நில்லாதவர்க்குமனைவாழ்வினினிமையென்றும்.” என்றும், “மெய்தானம்வண்மைவிரதத்தழல்வேள்விநாளுஞ்செய்தாலுஞ்லத்தவநற்கறிசென்றுசேரார் - மைதாழ்தடங்கண்மகவின்முகமன்னுபார்வை-யெய்தாதொழியிற்பெறுமின்பமிவனுமில்லை.” என்றும்வரும் பாரதச்செய்யுள்களானுத்தெளிக. (சுசுசு)

பொதிகழிநிதியமன்றோரவரவர்போதற்கீந்தார்
மதியுரைத்தரிதிற்புல்லிமைந்தரைவாழ்த்திவிட்டார்

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எக௩

ரதிர்கழலரசர்கோமான்மாநகரகன்றூர்முன்னே

வீதியிருந்துடற்றச்சென்றூர்நமக்கெனவினைவதோரார்.

(இ - ள்.) திரவியம் நிறைந்துள்ள நிதிப்பொதியை அப்பிதாக்கள் அவரவர்களுடைய புத்திரர்களும் தீர்த்தயாத்திரை செல்வதற்காகக்கொடுத்து, வேண்டியபுத்திகளைப்போதித்து, அருமையாகத்தழுவிக்கொண்டு ஆசீர்வதித்துத் தங்கள்புத்திரர்களை விடைகொடுத்தனுப்பினார்கள். ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்து அம்மன்னர்மன்னவன் நகரத்தைநீங்கி, தங்களுக்குச்சம்பவிக்கப்போவதை புணராதவர்களாய், ஊழ்வினைப்பயனிருந்து வருத்தும்படி சென்றார்கள். எ - று.

பொதி-கிழி என்பனவிரண்டும் ஒருபொருட்கிளவிகளேனும் ஈண்டிரண்டையும் ஒருங்குபிரயோகித்தமையின், நிதியம்பொதி கிழியெனக்கூட்டிப்பொருள்கொண்டாம்.

இனையவாநால்வோகிச்சுரோச்சுரத்திறுத்தாரந்தப்
புனைசடைமருடகோடிப்புனிதனைத்தொழுதுபின்ன
ரணையமாநகரத்தோர்பாலயின்றனரதுகாலத்துத்
துணைபரியிர்விசென்றூன்றொடுகடற்குடபாற்றிக்கின்.

(இ - ள்.) இந்நால்வரும்சென்றுசுரேச்சரம் என்னும்தலத்தையடைந்தார்கள், அத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ளஅலங்கரித்தசடாமருடத்தையுடையகோடிச்சுரரைப்பணிந்து, அதன்பின் சிறந்த அத்தலத்தின் ஓரிடத்திற்போசனஞ்செய்தார்கள். அப்போது வேகமமைந்த சத்தமாபூண்ட இரதமுடையசூரியன் ஆழமுள்ள மேற்றிசைக்கடலில் வீழ்ந்தான். எ - று.

துணைபரியென்றமையின், அப்பரிபூட்டிய இரதம்வருவிக்கப்பட்டது. சூரியாஸ்தமனகாலமாயிற்றென்பார், “இரவிசென்றூன்றொடுகடற்குடபாற்றிக்கின்.” என்றனர்.

கள்வரார்பயமுண்டென்னுங்கருத்தினற்குமரனந்த
வெள்விடையவன்பொற்கோயிற்றுயின்றனன்வெள்ளிவெற்பு
வள்ளிபோர்மரபிற்சைவதேசிகன்மடத்தினோர்பா
லுள்புகுந்துறக்கமுற்றானமைச்சர்கோலுவந்தபாலன்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திற் சோரர்களாலச்சமுண்டென்னும் எண்ணத்தால் அரகிளங்குமரனாகிய விராதனென்பவன், வெள்ளிடபமூரும் சிவபெருமானுடைய அழகிய அவ்வாலயத்திலேயே நித்திரைசெய்தான். மந்திரித்தலைவன்பெற்ற புத்திரனாகிய சந்திரனென்பவன், வெள்ளிமலையென்னும் திருக்கையில் வீற்றிருந்தருளும் வள்ளலாராகிய சிவபெருமான் மரபினரான சிவாசாரியருடைய மடத்தினுள்ளே புகுந்து ஓர்பக்கத்தில் நித்திரைசெய்தான். எ - று.

குமரனென்பது அரகிளங்குமரனுக்கேயுரித்தாகலானும், இந்நால்வருட் சிறந்தோன் அவனாகலானும் அடைகொடாது “குமரன்” என்றும், சிவபிரானிடத்துதித்திருக்கும் ஆதிசைவர்களே சிவாசாரியர்களாகுமாகலின், “வெள்ளிவெற்புவள்ளியோர் மரபிற்சைவதேசிகன்.” என்றார். இதனை, “அரியசதாசிவனென்போனனாதிசைவனவன்பாலவதரித்தசிவமறையோராதிசைவரிவர்பா - லுரியசிவதீக்கைபெற்றபூசுரர்மாசைவருயர்ந்தவரசன்வணிகனனுசைவராவார் - பெரியசுவனைப்புயத்தோனவார்த்தரசவன்சீர்பெறுசவன்னனாதினாலோமர்பிரவரராம். - விரியவனிமிசையொழிந்தோரந்

தியசைவத்தோர்விரித்திடுமேழ்சைவவிதமிவையென நூல்விளம்பும்.” என்னும் செய்யுளானுணர்ச்சு. (௪௬௬)

புரகிதன் புதல்வனந்தவனம்படுபுளாயுட்பக்கா
னிரவுகண்டியிலப்பெற்றான்மற்றையே. நெந்தைமுன்னர்
விரைபுனற்கரையினோர்பாற்படிவிழிமுகிழ்த்தான்வெய்யோ
னிரைதிரைக்கடற்கணுற்றான்விடிந்ததுநிமிர்ந்தகங்குல்.

(இ - ள்.) புரோகிதருடைய புத்திரனான சுந்தனென்பவன் நந்தவனமிருக்
கூமிடத்திற்புகுந்து அன்றிரவு நித்திரைசெய்தான், மற்றொருவனாகிய வாயில்காப்பா
ளன் குமாரனான சுகந்தனென்பவன், சிவபிரான் திருமுன்னுள்ள மணம்வீசும் நீர்ரி
றைந்த குளக்கரையினோர்பக்கத்தில் நிலத்திலே நித்திரைசெய்தான், சூரியன் ஒலிக்
கும் அலைகளையுடைய கீழ்க்கடலில் உதயமாயினன், ஓங்கியஇரவானது விடிந்தது.

விடியலினெழுந்துநால்வரொருநெயிவிரவியந்தக்
கடிநகரொழியச்சென்றார்காவதங்கடந்தபின்னர்
வடிமறைபயின்றதெய்வக்கவுதமர்வரவுநோக்கிப்
படிமுடிதடவவீழ்ந்துபணிந்தனர்பாலர்நாலவர்.

(இ - ள்.) பொழுதுவிடிந்தவுடனெழுந்து அந்நாலவரும் ஓரிடத்திற்கலந்து,
மேன்மையமைந்த அத்தலத்தைவிட்டுப்போனார்கள். அவ்வாறவர்கள் ஓர்காததூரம்
சென்றபிறகு, தெளிவாகிய வேதங்களைபுணர்ந்த தெய்வீகமுள்ள கௌதமமுனிவரு
டைய வருகையைப்பார்த்து, அப்புத்திரர்கள் நாலவரும் தங்கள்தலைகள் நிலத்திற்ப
டியும்படி வீழ்ந்துபணிந்தார்கள். எ - று.

சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்தார்களென்பார், “படிமுடிதடவவீழ்ந்துபணிந்தனர்.”
என்றார். வடித்தல்-தெளிவித்தெடுத்தலாகலின், தெளிவாகிய வேதங்களை என்றாம்.

மாதவத்தலைவனந்தமைந்தவரவருநோக்கிப்
போதுவதியாங்கணென்றானுங்கவர்தொழுதுபோற்றிக்
கோதறுகுணத்தோய்தெய்வக்கூளிர் புனனதிகளாடித்
திதவித்திலோர்ந்தெமென்றனர்சிறுவர்யாரும்.

(இ - ள்.) பெருந்தபோதனராகிய கௌதமமுனிவர் அப்புத்திரர்களின்வரு
கையைப்பார்த்து, நீங்கள்செல்வது எவ்விடத்திற்கென்றுவினாவினர். அதுகேட்ட
அப்புத்திரர்களுல்வரும் அம்முனிவரைமீட்டும்பணிந்து துதித்து, குற்றமற்றகுணமு
டையவரே! தெய்வீகமுடைத்தாய்க் குளிர்ந்த நீர்நிறைந்த நதிகளில்ஸ்நானஞ்செய்து
எங்கள் தீவினைகளைப் போக்கிக்கொள்வதற்கெண்ணினோம் எனக்கூறினார்கள். எ - று.

திவ்வியநதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தல் தீவினைகளைப்போக்குமென்பதை, “திருத்
தயாத்திரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுநவார் - திருத்தமாங்ககைமுதற்றிருநதிகடனித்
தனிபோய்த்- திருத்தமாடுவததிகந்திருநதிகளவைவந்து-திருத்தமாய்நிறைதலிலைவத்
ததிகந்திரைமுந்நீர்.” என்னும்திருவினையாடற்புராணத்திருவிருத்தத்தானுமறிக. தெய்
வீகநதிகள் ஒன்பது. அவை-கங்கை-யமுனை-சரஸ்வதி-நருமதை-காவேரி-குமரி-கோ
தாவரி-துங்கபத்திரை-தாமிரபர்ணி என்பவைகளாம். (௪௭௨)

அருந்தவத்தலைவனுள்ளத்தணிமணிமுறுவல்பூத்தான்
வருந்தினனிவரானோர்க்கிமைந்தார்கான்வருதினொ

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எகரு

விருங்குகின்றபோமுனும்முயிரிழப்பீரொங்குந்
பொருந்திறாநதிகளாடிப்புருவதுபுகலுமென்றான்.

(இ - ள்.) அருமையான தவசிரேஷ்டராகிய கௌதமமுனிவர் இதுனைக்கேட்டு, தம்முள்ளத்தின்பொருந்திய அழகான புன்னகையுடையவராய், இவர்களைப்பார்த்து மனமுருகி, புதல்வர்களே! வாருங்களென்றழைத்து, பெருமையமைந்தஞரியன் இன்றைக்குமறைவதற்குள்ளாக, உங்களுயிரை யிழப்பீர்கள், ஆதலால் அலைமோதுகின்ற நதிகளில் எவ்வாறு ஸ்நானஞ்செய்துவருவீர்கள்? அதனை எமக்குச் சொல்வீர்களாகவென்றான். ஏ - று.

ஞரியாஸ்தமனத்திற்குள்ளாக இறக்கவேண்டிய நீங்கள் தீர்த்தயாத்திரை செய்வதெப்படி என்றனரென்க. (சஎங)

எளியமின்றிறக்கவெய்துங்காரணமென்னையென்ன
விளிபடுநென்னற்கங்குல்விழிமுகிழ்த்துறங்குங்காலை
நெளியரவணிந்தவேணிநிமலனுக்காகாசெய்தீர்
வெளிபடவுகாக்குமன்னகேட்கெனவிளம்பலுற்றான்.

(இ - ள்.) அடியேங்கள் இன்றைக்கு இறக்கநேர்த்தகாரணமென்னையோ என்று கேட்க, கழிந்தநேற்றிரவு கண்மூடி நித்திரைபுரிகையில், நெளிகின்ற சர்ப்பத்தைத்தரித்த சடையையுடைய சிவபிரானுக்காகாத காரியங்களைச்செய்தீர்கள், அச்செய்கைகளே விளக்கமாகக்கூறுகின்றோம் கேட்பீர்களாகவென்று கூறத்தொடங்கினார். ஏ - று

ஒருவனாலயத்துட்டுஞ்சிமயிர்கழித்துருதலானு
மொருவனக்குரவனில்லிற்றம்பலிட்டிழ்தலானு
மொருவனுண்மலர்ப்பூங்காவினுமிழ்தலிற்றிருநீர்க்குட்டத்
தொருவன்மூக்கொழுக்குச்சிந்தியிடுதலினுடையீர்பாவம்.

(இ - ள்.) உங்களிலொருவன் சிவாலயத்திலுந்திரைசெய்து அவ்விடத்தில் தலையிரைச் சிக்கறுத்துவிட்டபடியாலும், மற்றொருவன் அச்சிவாசாரியர்மடத்தில் தாம்பூலத்தைமென்றுமிழ்ந்தபடியாலும், வேறொருவன் அன்மலர்த்தமலர்களையுடைய நந்தனவனத்தில் உச்சிட்டமயங்கச்செய்தபடியாலும், இன்னொருவன் சந்நிதானத்திருக்குளத்தில் மூக்குச்சளியைச்சிந்தியபடியாலும், நீங்கள் நால்வரும் பாவமுடையவர்களே. ஏ - று. (சஎரு)

என்றவனுரைப்பக்கேளாநால்வருமிகந்தவுள்ளத்
தொன்றுமுற்றுணராராகிப்போயினொருங்குசென்றார்
பொன்றிணிகழற்கான்மைந்தன்றலையிடிபொருந்திப்பட்டா
னன்றுமற்றொருவன்கண்டமடைத்துயிரிற்றந்தானன்றே.

(இ - ள்.) என்கௌதமமுனிவர் திருவாய்மலரக்கேட்டுத் தெளிந்தமனத்தின்கண்யாதொன்றும்முழுவதும் உணராதவர்களாகி ஒன்றுகூடிச்சென்றார்கள். பொன்பதியப்பெற்ற வீரக்கழலணிந்தபாதங்களையுடைய அரசிளங்குமரன் தலையிடிக்கண்டிறந்தான். அத்தினமே மற்றொருவனாகிய மந்திரிகுமாரன் தொண்டைகட்டிக்கொண்டிறந்தான். ஏ - று.

அன்று-ஏ-அசைகள். அரசிளங்குமரன் தலையிரைச்சிவாலயத்திற்கழித்ததனால் தலையிடிக்கண்டும், மந்திரிகுமாரன் தாம்பூலஇரசத்தைத்தொண்டையால்விழுங்கி விழு

ங்கவேலாத திப்பியைச் சிவாசாரியர் மடத்தினுமிழ்த்ததனால் தொண்டைக்கட்டுகண்
மும் இறந்தார்களென்க. (௪௭௭)

மற்றையோன்றனதுநாசிவழித்தொளைகுருதிசூல
விற்மனனொருவன்றன்னுப்புறப்படவிற்றந்தானின்னோ
ரற்றைநாளிறப்புநோக்கியுதிறன்மறவிதூதர்
பற்றினர்சிடித்துக்கொண்டாரிறுக்கினர்பாசம்விக்கி.

(இ - ள்.) வேறொருவனாகிய புரோகிதன்குமாரன் நாசித்துவாரங்களின்மூல
மாய் உதிரம்ஒழுக இறந்தான். இன்னொருவனாகிய வாயில்காப்பாளன் குமாரன் நா
வெளியில் தொங்கிவிட இறந்தான். இந்நால்வரும் அன்றைக்கே இறந்தமையைப்
பார்த்து, மிக்கவல்லபமமைந்த காலதூதர்கள் அந்நால்வரையும் ஒருங்குசேர்த்துப்
பாசக்கயிற்றால் இறுக்கக்கட்டி இழுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். ௭ - று.

புரோகிதன்குமாரன் மூக்கினின்றும் ஒழுகிய சளியை நத்தனவனத்திற்சிந்தியத
னால் மூக்குத்துவாரங்களில் உதிரமொழுகியும், வாயில்காப்பாளன்குமாரன் திருக்கு
ளத்திலே நாவின்னிரொழுகும் எச்சிலுமிழ்த்ததனால் நா வெளியில்தொங்கியும் இறந்
தார்களென்க. (௪௭௭)

அரசிளங்குமரங்கீயமுருக்கிவார்த்துச்சியப்பால்
விரவுசெப்புருக்கமைச்சன்பாலகன்வாயில்விட்டுப்
புரகிதன்மகனைநாக்குவாங்கினின்றிறிந்துபோக்கி
மரபின்மற்றவற்குநாசிகாச்சியசலாகைமாட்டி.

(இ - ள்.) இந்நால்வருக்குள்ளே அரசிளங்குமரனுக்கு ஈயத்தையுருக்கியுச்சியி
ல்வார்த்தும், அதன்பின் மந்திரிகுமாரன்வாயில் கலப்பமைந்த செம்பையுருக்கிவார்த்
தும், புரோகிதன்புத்திரனுக்கு நாவையறுத்துத்தள்ளியும், முறைமைப்படியே வாயில்
காப்பாளன்குமரனுக்கு மூக்குத்துவாரங்களில்நெருப்பிற்காய்ச்சிய இருப்புச்சலாகை
யைமாட்டியும். ௭ - று.

இத்தண்டனைகளும் மேற்கண்டபடியே அவரவர் செய்கைக்கொத்திருப்பதை
யுய்த்துணர்க. (௪௭௮)

விழுத்துறாரியைத்துந்திவிழ்த்தினர்வெங்கட்தே
ரொழுக்கமில்னையநால்வர்க்குய்புநாளொருநாளுண்டே
விழுத்தவத்தலைவவென்றானந்தியவ்விரதநோன்மை
பழுத்தமெய்த்தலைவன்முத்தன்செய்கையைப்பரிவினோர்த்தான்.

(இ - ள்.) கொரேமமைந்தகாலதூதர்கள் யாவரையும் வீழ்த்தாதநரகத்திற்
செலுத்தியழுத்தினார்கள். மேன்மையமைந்தவத்தலைவரே ஒழுக்கமற்ற அந்நால்வர்க்
கும் ஈடேறும் நாளொன்றுண்டோ? என்று நத்திதேவந்திருவாய்மலர்ந்தனர். சிவவி
ரதங்களின் மேன்மைமுழுதும்வாய்க்கப்பெற்ற உண்மைத்தபோதனராகிய சதானந்
தர் அநாகுமலமுத்தராகும் சிவபெருமான்கட்டளையை அன்புடனுணர்ந்தனர். ௭ - று.

சிவபெருமான்கட்டளையுள்ள வேதசிவாகமங்கட்கு மாறாய்நடப்பவர்கட்கே
இத்தகைய தீங்குகளடைவதால், “முத்தன்செய்கையைப்பரிவினோர்த்தான்.” என்ற
னர். (௪௭௯)

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எகௌ

நந்தியீதுரைப்பக்கேட்டயோகியுநளினபீடத்

தந்தணவனுங்குல்லையலங்கலந்தோளிநுனும்

வெந்தசின்னையராயங்கம்விதிர்விதிர்ந்தச்சங்கூர்தார்

சிந்தைமுற்றுணர்ந்தேமற்றசெப்பிலேசெவ்வென்றார்.

(இ-ள்.) நந்திதேவர் இவ்வாறு திருவாய்மலர்க்கேட்ட சிவயோகியாராகிய சதா
னந்தரும் தாமரையாதனனாகியபிரமனும், துளபமாலையணிந்த அழகியபுயமுடைய திரு
மாலும்வருத்தியசித்தமுடையவர்களாய்ச் சரீரம்விதிர்விதிர்ந்தச்சமெய்தி, அருட்செல்
வராகியநந்திபெம்பெருமானே! எங்கன்மனதில்முழுதந்தெளிந்தோம், இன்னும் திரு
வாய்மலரவேண்டாம் என்றுபிரார்த்தித்தார்கள். எ -று. (சஅ0)

எழுந்தனரனையநால்வரிங்கிவரியற்றுபாவம்

மொழிந்துறக்கேட்டநம்பான்முற்றுமுற்றுமுற்றுமை

கொழுந்திளந்திங்குளேந்துகொடிச்சடைப்பாணையெய்தித்

தொழுந்திறனுணர்ந்தார்செல்லுமுன்னரோதொடர்ந்ததுள்ளம்.

(இ - ள்.) நந்திதேவர் சிவயோகியார் திருமால் பிரமன் என்னும் அந்நால்வ
ரும் அங்குநின்றதுவெளிப்பட்டு, இப்பாவிகள்செய்த சிவத்துரோகங்கள், சொல்லக்
கேட்டிருந்த நம்மிடத்திற்சேரும், அவ்வாறுசேராவண்ணம் திங்கட்கொழுத்தென்
னும் இளம்பிறையணித்தள்ள பவளக்கொடிபோலும் சடையையுடைய சிவபிரானைச்
சேர்ந்துபணிபவெனடுமென்னும் எண்ணங்கொண்டார்கள். அவ்வாறுபணியப்போவ
தற்குமுன்பாகவே அவர்கள்மனம்சென்றது. எ -று. (சஅக)

எம்பிரானியற்கைமுற்றுமெடுத்தெடுத்திசைத்ததேவர்

தம்பிராற்குரியனோடும்புகுந்தனர் தலைப்பூங்கொன்றை

வம்புலாஞ்சடிவிபொற்றாள்வணங்கியோர்மருங்குநின்றார்

கொம்பொருபுடையோன்பார்க்குந்தொறுந்தொறுங்கூப்புங்கையார்.

(இ - ள்.) எமதுபெருமானியல்புமுழுவதையும் விரித்துவிரித்துக்கூறியவராகிய
அப்பெருமானுக்குரிய நந்திதேவருடனேசென்று, அழகிய கொன்றைமலர்மாலையின்
மணம்வீசுகின்ற சடையமைந்த சிவபெருமானுடைய பொன்போலும் திருவடிகளைப்
பணிந்து, உமாதேவியையோர்கூற்றிலுடைய அப்பெருமான் கடைக்கணிக்குந்தோ
றும் சிரமேற்குவீக்குங்கைகளையுடையவர்களாய் ஒப்பக்கத்தில் நின்றிருந்தார்கள். எ-று

தாழ்சடைப்பரமநாதன்சதானந்தன்வதனநோக்கி

பூழ்முறைக்காதைமுற்றுமுனக்குரைத்தனனோவென்ன

வாழ்நீயுரைப்பக்கேட்குந்தன்மையின்வகுத்தானன்னோர்

சூழ்வினைத்தொன்மையெல்லாமென்றடிதொழுதுநின்றான்.

(இ - ள்.) தொங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் சதானந்தரென்னும்
சிவயோகியார்திருமுகத்தைக் கண்ணுற்று, தீகினைக்கிரமத்திற்குரிய சரீரம்முழுவதையும்
நந்தினைக்குக்கறினனோவென்று வினாவ, தேவரிக்கட்டினையிட்டதனால், அப்பாவினை
ச்சூழ்ந்துள்ள சிவத்துரோகவியல்புகளனைத்தும் அடியேன் சிரவணிக்கும்பரிசிற்கேற்
கத் திருவாய்மலர்ந்தனரென்றுகூறித் திருவடிகளிற்பணித் தெதிசேருநின்றனர். எ-று.

சிவநிந்தை அடியார்நிந்தை சிவசொத்தபகரித்தல் சிவவேடநிந்தைமுதலிய சிவ
த்துரோகங்களுடையென்பார், “ஊழ்முறைக்காதைமுற்றும்.” எனக்கூறினர். (சஅக)

அத்தலையவணேநாக்கியானுவப்பருளாநின்றான்
முத்தனைமுறையிற்றும்ந்நுமுவரும்புறத்துப்போனார்
கைத்தலைப்பிரம்புதாங்கிநந்திவெங்கணத்தர்சூழச்
சித்திரச்சிகரவாயிலிருந்தனன்சிறப்புமிக்கான்.

(இ - ள்.) அப்போது அச்சிவயோகியாரைக்கண்ணுற்றுச் சிவபெருமான் திருவுளக்களிப்பைப்பாலித்தனர். உடனே அப்பெருமானைமுறைப்படிபணிந்து விடைபெற்றுச்சிவயோகியார் திருமால் பிரமன் என்னும் மூவரும் வெளிக்கொண்டார்கள். நந்தியெம்பெருமான் சீர்த்திமேம்பட்டவராய்ப் பெருமையமைந்த சிவகணங்கள் புடைசூழும்படி திருக்கரத்தில் வேத்திரப்படையையேந்தி, அலங்காரமமைந்த முத்த்கோபுரவாய்தலில் வீற்றிருந்தனர். எ - று.

நந்தியெம்பெருமான் வேத்திரப்படையைத் தாங்கித் திருக்கயிலை முத்த்கோபுரவாய்தலிற் சிவகணங்கள் சூழக்காவல்பூண்டு வீற்றிருப்பதியல்பாகலின், “கைத்தலைப் பிரம்புதாங்கிநந்திவெங்கணத்தர்சூழச் - சித்திரச்சிகரவாயிலிருந்தனன்.” என்றனர். இதனை, “வந்திறையடியிற்றாமும்வானவர்மகுடோகாடி-பந்தியின்மணிகள்சிந்தவேத்திரப்படையாற்றாக்கி-யந்தியும்பகலுந்தொண்டரலகிடுங்குப்பையாக்கு- நந்தியெம்பெருமான்பாதநகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம்.” என்னும் திருவிளையாடம்புராணத்திருவிருத்ததானுந்தெளிக. (சஅசு)

இன்னவைநந்தியன்றோர்க்கிசைத்தவையெடுத்துக்காட்டிச்
சொன்னவச்சூதற்போற்றியருந்தவாருளக்கங்கொண்டா
ரென்னையாளுடையோற்காகாவியற்றுருதியங்குகாலம்
பின்னுறக்கழிப்பதம்மாவரிதெனப்பேதுற்றாரால்.

(இ - ள்.) இவ்வனைத்தையும் நந்தியெம்பெருமான் சிவயோகியார் திருமால் பிரமன் என்னும் அம்மூவர்கட்கும் திருவாய்மலர்ந்தவற்றை விரித்துக்கூறிய சூதமுனிவரை அரியதபோதனர்களாகிய நைமிசாரணியமுனிவர்கள் துதித்து, நடுக்கமுற்றவர்களாய், எக்கனையடிமையாகவுடைய சிவபெருமானுக்குவப்பாகாதவற்றைப்பிரியாதிருந்து வாணாக்கழியும்படி நீக்குதல், அம்மா! மிகஅருமையென்று வருந்தினார்கள். எ - று.

எம்மை எனற்பாலது எதுகைக்கிணங்க என்னையெனநின்றது. மனவாக்குக்காயமென்னும் திரிகரணச்செய்கைகளிற் சற்குகவனமில்லாதிருக்கினும்பெரும்பாதகம் விளைதலால், ஆயுளுளவும் அத்தகையசிவாபராதங்களைராவண்ணம்கழிப்பதெவ்வாறெனவருந்தினரென்க. எண்ணங்களாலும் வார்த்தைகளாலும் செய்கைகளாலும் பாவங்களைருமென்பதை, “சொல்லால்வருங்குற்றஞ்சித்தையால்வருந்தோடஞ்செய்த- பொல்லாததீவினைபார்வையிற்பாவங்கள்புண்ணியநூ - லல்லாதகேள்வியைக்கேட்டிடுந்திங்குளாயவுமற்றெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனை.” என்னும் திருவெண்காட்டடிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. (சஅரு)

ஐயபீயுரைத்தமுற்றுமுணர்த்தனமறியாதின்னோர்க்
கெய்தியபாவந்தன்னுவிப்பெருநிரையமுற்ற
ருய்திறமொழிந்துநெஞ்சமுணர்ந்துணராமையானுஞ்
செய்துறுசிவத்துரோகத்தியன்றவாசேப்புக்கென்றார்.

சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம். எககூ

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தவையனைத்தும் தெளிந்தோம், இப் பாவிக்கு அறியாமையால் நேர்ந்தபாதகத்தால் ஈடேறும்மார்க்கமற்றவர்களாய், இவ் வித பெரியநரகத்தில் வீழ்ந்தார்கள், அறிந்தும் அறியாமலும் செய்கின்ற சிவத்துரோகத் தால் நேர்ந்தவற்றைத் திருவாய்மலர்வீரெனப் பிரார்த்தித்தனர். ஏ - று.

ஆன்மாக்களின் செய்கைகள் அறிந்துபுரிவன அறியாதபுரிவன அறிந்தறியாதபுரிவன என மூவகைப்படுதலின், அம்மூன்றினுள்ளே அறிந்துபுரிவனவற்றைப்பற்றிக்கூறுதல் அனாவசியமாகலின், அதையொழித்து அறியாதபுரிவனவற்றால் நேரும்பாக்கங்களைக்கூறிமுடித்ததுகொண்டு, இனி அறிந்தறியாதபுரிவனவற்றால்நேரும் பாக்கங்களைக்கூறவேண்டுமெனப்பிரார்த்தித்தார்கள். அறிந்தறியாதபுரிவனவற்றை அடியில்வருஞ்சரிதங்களானுணர்க. (சஅக)

நல்லவாகேட்டி. நான் ஒரு நகைபுரி முகத்தனாகி
மெல்லவாங்குடி லேணிச்சூதனும் நிசைப்பதானான்
நெல்லையாட்சைவநீதிச்சோமசன்மாவென்றுள்ளோ
நெல்லையாகமங்கடோய்ந்தகிவசன்மாவென்றுள்ளோனும்.

(இ - ள்.) சூரியன்மேற்றிசையிலிதங்கும்போதுள்ள செவ்வானம்போன்றசுடையுடைய சூதமுனிவர், நல்லலினைவவினுவீனீர்களென்று நகைமுகமுடையவராயிருந்ததிருவாய்மலரலாயினர். முற்காலத்திலே சிவசமய ஒழுக்கம்பவாழ்த்த சோமசன்மா என்னும் பெயருடையவனும், இருபத்தெட்டென்னும் அளவுடைய சிவாகமங்களைத் தெளிந்துள்ள சிவசன்மாவென்னும்பெயருடையவனும். எ - று.

எல்-சூரியன். அவாவுதல்-இறங்குதல். சூழலம்-ஆகாயம், வேணி-சடை. சூரியன்மே
நிறிசையிலிறங்கும்போதுள்ள ஆகாயத்தினிறத்தைப்பொத்த சடையென்பதுதாற்பரி
யம். எனவே செவ்வாணம்போன்றதென்றபடி. (சஅள)

வரத்திபுனைத் தவேணிவானவற்கடி மைபூண்டோர்
பாவிபவுளத்தானீ ழுகண்டிகைபரமென்றோர்ந்து
தரவருஞ்செய்கைபெற்றோருச்சனை தவறாந்தெய்வக்
குரவிற்பிழையார்சைவக்கொழந்தெழுவனர்த்துநின்றார்.

(இ - ள்.) கங்கைநதியைச் சடையிற்பிறித்துள்ள சிவபெருமானுக்குத்தொண்டிப் பூண்டவர்கள், ஒருமைப்பாடுற்றமனத்துடன் திருவெண்ணீரும் உருத்திராக்கமணிமாலையும் மேன்மையுடையனவென்றுணர்ந்து மேம்பாடமைந்த கிர்த்தியங்களை யுடையவர்கள், சிவபூசையிற்றவராதவர்கள், தெய்வீகமுள்ள தேசிகருக்குக் குற்றம்புரியாதவர்கள், சைவசமயத்தைமேன்மேலோங்கும்படி விர்த்திசெய்துகொண்டிருந்தவர்கள்.

இயங்குநாளொருநாளென்கையாலயமிதஞ்சுவெய்தி
முயங்குபேரன்பினோடும்வலன்றிரிமுறைமைமுற்றிப்
புயங்கவேணியனைமுன்னர்ப்பணிந்தெழுந்தகத்துப்புக்கார்
வியந்தெழுவிம்மலோடுமெய்ப்புளகெழுந்துநின்றார்.

(இ - ள்.) இவர்களிவ்வாறிருக்கும்நாளில் ஓர்நாள், எமதுபெருமான் திருவாலயத்தைப்பணிதற்கடைந்து, தழுவியபேரன்போடும் பிரதக்ஷணவிதியைமுடித்து, சர்ப்பந்தரித்தச்சடைமுடியுடைய சிவபெருமானைத் திருமுன்வணங்கியெழுந்து திருநால

யத்துள்ளே சென்றார்கள். களிப்பினாலோங்கிய பெருமிதத்துடனே சரீரத்திற்புளகம் டொர்ப்பவிரூந்தார்கள். எ - று.

சிவாலயத்திற்குச்செல்வோர் பிரதமத்தில் வெளிப்பிரதக்ஷணம்செய்த பின்பு திருமுன்வணங்கிக்கொண்டுள்ளேசெல்வது முறைமையென்பதையுணர்த்தியவாறுயத் துணர்க. (அ.அ.க)

ஏற்றுடையவனைப்போற்றுமிருவரிலொருவன்மெய்யிற்
காற்றுறத்தீபமொன்றுசுதைந்ததுகண்டுநின்ற
மாற்றமொன்றுரையாதுற்றான்மற்றவனினையாமீண்டான்
கூற்றிவையுணர்ந்துசீற்றக்கொடுமையின்முகுடஞ்சாய்த்தான்.

(இ - ள்.) இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானைத்துதிக்கின்ற அவ்விருவருக்கு ள்ளே ஒருவனுடைய சரீரக்காற்றுமோதலால்திருக்கோயிறீப்பொன்று அவிந்துபோனதைக்கண்டிருந்தும் ஓர்வார்த்தையுங்கூறுகிறுந்தான், மற்றொருவனும் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்காமற் றிரும்பிவிட்டான், யமன் இவையனைத்தையுமுணர்ந்து கடுங்கோபத் தாற் றிலையசைத்தனன். எ - று.

இருவரில் ஒருவன் சரீரக்காற்றால் ஓர்தீபம் அவிந்ததைக்கண்டிருந்தும் ஒன்றுங் கூறாமற்போனதும், மற்றொருவனும் அதைச்சிந்திக்காமற்போனதுத்தான், அறிந்துமறி யாதுபுரியுஞ் சிவத்துரோகமாகும். (சகூ)

நாள்பலகழிந்தபின்னரிறந்தனர்நமன்பாற்றுதர்
மூளிருஞ்சினத்தார்கிப்பிடித்தனர்முழங்கைமுட்ட
நீளிருங்கயிற்றிற்பற்றியிடுக்கினர்நிறுத்தகில்லார்
வாளெறியெயிறுப்பேழ்வாய்மறலிபாற்கொணர்ந்துவிட்டார்.

(இ - ள்.) இவ்விருவரும் பலநாள் கழிந்தபிறகு இறந்தார்கள். காலதூதர்கள் மூ ண்டகடுங்கோபமுடையவர்களாய், முழங்கை ஒன்றுடன் ஒன்றுமுட்டும்படி சேர்த்து நீண்டதாய்ப் பருமனுள்ள பாசக்கயிற்றற்கட்டி அவ்விடத்தில் நிறுத்தாமல், ஒளிவீசும் பற்களமைந்த பருவாயுடைய யமனிடத்திற் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். எ - று. (.)

வெய்யவர்நிரையமெல்லாம்வீழ்ந்துறக்குளித்தார்பின்னர்
நெய்யுறுவிளக்கமெய்யிற்காற்றினுறுத்திச்செல்லச்
செய்யதீபத்தைக்காணாதேகியவனைபன்செங்கண்
கையறுகாதநான்குவளர்த்ததோர்கணத்தினுள்ளே.

(இ - ள்.) அப்பாதர்களிருவரும் நாகங்களனைத்தினும் வீழ்ந்தழந்தினார்கள். அதன்பிறகு, சிவாலயத்தி லெரிந்துகொண்டிருந்த நெய்தீபத்தைத் தன்சரீரக்காற் றவித்துச் செல்லவும், செப்பமாகிய அத்தீபத்தைப் பாராமற்சென்ற அவனுடைய சிவந்தகண்கள், ஓர் க்ஷணநேரத்தில் ஒழுங்கற்றதாக நான்குகாதம்வரையில் வளர்ந் தது. எ - று. காதம் ஈண்டு நாற்சதுரத்தரவு, (சகூ)

நோக்கிநின்றதனைச்சொல்லாமற்றையோனொடியப்பட்ட
நாக்குமவ்வளவையாகவளர்ந்ததுகரியுநாயு
மேக்குயர்பருந்துங்காகபடலமுங்கழுக்கும்வீழ்ந்து
தேக்கெழுகுருதிமாந்திப்பிடிங்கினதின்னநின்றார்.

(இ - ள்.) பார்த்திருந்தும் அதைச்சொல்லாமற் சென்ற மற்றொருவனுடைய பேசுதற்குரிய நாவும் முன்சொன்ன வளவாகவே வளர்ந்தது, ஈரிகளும் நாய்களும் மிகவுன்னதமாய்ப் பறக்கின்ற பருந்துகளும் காக்கைக்கூட்டங்களும் கழுஞ்சுளும் பிரவேசித்து, தேக்கெடுக்கின்ற உதிரத்தைக்குடித்துப் பிடுங்கித்தின்னும்படி யிருந்தார்கள். எ - று.

பார்த்திருந்த கண்களும் அதனைக்கூறுதிருந்த நாவும் மிகநீண்டமையின், அப்பாபக்கொடுமையாற் பலசீவராசிகளும் பிடுங்கித்தின்னன. (சுசு௭)

இற்றைநாளளவுந்துன்பமுழக்குவரிவர்களீண்டு
கற்பமோர்கோடிமேலுங்கழிந்தனகருப்புக்கோல
விற்படையவனைச்செற்றோன்றன்னிலைவிரும்பிப்போற்றும்
பொற்பினொருவனெந்தையாலயம்போற்றப்புகுளன்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் இன்றையவரையில் துன்பமடைந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள், இவ்விடத்திற் கோடி கற்பகாலங்கட்கு மேற்பட்டும் சென்றன. அல்லாமலும் அழகிய கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனைத்தடுத்தருளிய சிவபெருமான் நன்மையை விருப்பத்துடனே துதிக்கின்ற தருதியமைந்த ஒருவன் எமதுபெருமானுடைய திருவாலயத்தைத் தொழுவதற்குச் சென்றான். எ - று. (சுசு௮)

நெய்யிடுதீபயிற்றதிரியொடும்பொலியநேர்ந்து
கையினுற்றாண்டவன்னோன்கரத்துகிரகத்துட்டோய்ந்த
பெய்துளிரநெய்துஞ்சியுறைந்ததுபின்னொய்தி
பொய்யெனப்பொலிந்தவெஞ்சோறளவனுமுருகித்தோய.

(இ - ள்.) அவ்வாலயத்தில் ஏற்றியிருந்த நெய்த்தீபத்தில் திரியெரிந்து போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, தன்னுவிடிலினால் அத்திரியைத்தூண்டுதலும், அவ்விரலினுள்ள நகத்தினுள்ளே புகுந்த பசுவெய்யின் சிறுதுளியானது அவ்விடத்திலேயே தங்கித்தோய்ந்தது, அதன்பின் வீட்டிற்குவந்து அதிவிசுவிலே பரிமாறிய சுடுகையுள்ள சோற்றைப்பிகைத்தவுடனே அந்நெய் உருகியதிலேவிழ. எ - று. (சுசு௯)

நுகர்ந்தனனடிசிலந்தநெய்யொடுநுகராரின்றோ
னிகந்தனனாவிதென்பாற்றாதர்வந்திடித்துப்பொங்கித்
தகர்ந்திடச்சென்னியோச்சிப்புடைத்தனர்தடக்கைத்தாம்பர
னெகிழ்ந்துருதிருக்கிக்கொண்டுசென்றநிரையத்திட்டார்.

(இ - ள்.) அச்சோற்றைத் திருவாலயத் தீபநெய்யுடனே புசித்தான், அப்படி உண்டுகொண்டிருப்பவன் அப்போதே உயிரிழந்தான், உடனே யமபுரத்துள்ள தூதர்கள் ஆர்ப்பரித்துக்கொசித்து, அவன்தலை பீளக்கும்படி ஆயுதத்தை வீசியடித்தார்கள், விசாவித்த தங்கள்கைகளிலுள்ள பாசக்கயிற்றால் அவிழ்ந்துபோகாவண்ணம் இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டுபோய்க் கடுகரகத்திற் போட்டார்கள். எ - று. (சுசு௧௦)

பாதலநிரையத்தாழ்ந்துபற்பகலிறந்தபின்னர்
பூதலப்பிறப்பினுயிர்பிறந்தனனீதுபோக
வாதியம்பரமற்காளாயடித்தொழிறொண்டேபூண்டோ
னோதருமதிமானென்னும்பெருங்குணச்சைவயோகி.

(இ - ள்.) பாதாளம்வரையில் ஆழந்துள்ள நரகங்களில்வீழ்ந்து அநேக காலங்
கள் கடந்தபிறகு, நிலவுலகத்துள்ள பிறவிகளிலே நாய்ப்பிறவியுற்றுப் பிறந்தான்.
இதுவல்லாமலும், முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானுக் கடிமையாகி அப்பெரு
மான் திருவடிகட்குரிய திருத்தொண்டிபுண்டவனும் யாவராலும் கூறுதற்கரிய மதி
மானென்னும் பெயருடையவனுமாகிய விசேடகுணமமைந்த சிவயோகியொருவனிரு
ந்தான். ஏ - று. (சகக)

வைகலுமீசற்கான மஞ்சனம்பொதியவேண்டு
நெய்யிலையடைக்காய்மஞ்சட்காப்பிவைவிளநீரின்ன
பைப்பயவிரப்பினீட்டிப்பணிவிடைக்குரித்தாய்நிற்பான்
சைவநூலுணர்ந்துபூதசாதனத்தலைமைசார்வான்.

(இ - ள்.) அவன் தினந்தோறும் சிவபெருமானுக்குரிய அபிடேகத்திற்கு நிர
ப்பவேண்டிய நெய் வெற்றிலைபாக்கு மஞ்சட்காப்பு இளநீர் என்னும் இவைகளைச்
சிறுகச்சிறுக யாசித்துச் சேகரித்துச் சிவபிரான் திருத்தொண்டிற்குரியவனாய் நிறுப்ப
வன், சிவாகமங்களை யோர்ந்து திருவெண்ணீற்று நெறியிற்றலைமைப்பட்டவனாய் நிறுப்
பவன். ஏ - று. (சகக)

இப்பரிசியற்றுநாளிலெம்பிராநபிடேகத்தி
னப்பொழியிளநீர்பன்னுளகவைதொட்டெடுத்துத்தின்பா
னொப்புறுகாலம்போக்கியொழிந்தனனவிதென்பாற்
செப்புருக்கணையகண்ணார்வளைத்தனர்தெழிக்குஞ்சொல்லார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு அவன் செய்துவரும் நாள்களில் எப்பெருமான் திருமஞ்
சனத்திற்குரித்தாய் நீரொழிந்த இளநீர்களைப் பலநாள்களாக உள்ளேதோண்டி வழக்
கைகளையெடுத்துத் தின்றுகொண்டிருப்பான், அவன் தனக்கமைந்துள்ள வாணனைக்
கழித்துயிரிழந்தான், உடனே யமபுரத்திலுள்ள செம்புருக்கிய குழம்புபோன்ற கண்க
ளுடையவர்களும் கர்ச்சிக்கும் சொற்களுடையவர்களுமாகிய காலதூதர்கள் சூழ்ந்து
கொண்டார்கள். ஏ - று.

சிவபிரானுக் கபிடேகித்த இளநீர் சிவப்பிரீதியானமையின் அதுணுள்ளிருக்கும்
வழுக்கையைத் தோண்டித்தின்பது சிவசொத்தை யபகரித்ததற்கிணையாமென்பதை
யுய்த்துணர்க. (சகக)

பற்றினர்பற்றிவிசுபாசத்தாலிருகைமாட்டிச்
சுற்றினர் துரத்தித்தென்பாற்கடுதழனிரையத்திட்டா
நிற்றிதுகிடக்கமற்றோர்வணிகனீராறுபொற்றோட்
கொற்றவேற்குமரற்காட்டட்டுருகுமங்கொள்கைபெற்றான்.

(இ - ள்.) அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு தங்கள்கையிற் பிடித்துவிசுகின்ற பாசக்
கயிற்றால் இரண்டுகைகளிலும் சுற்றிக்கட்டி இழுத்துக்கொண்டுபோய், யமபுரத்துள்ள
காடாக்கினிமயமான நரகத்தின்போட்டார்கள். இதுநீர்க், மற்றோர் வைசியன் அழ
கிய பன்னிரண்டு திருப்புயங்களை யுடையவரும், வெற்றியுள்ளவேற்பக டயுடையவருமா
கிய முருகக்கடவுளுக்கு அடிமைபூண்டு மனமுருதம் தன்மையடைந்தான். ஏ - று.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம். அ௦௩

காலையினெழுந்துசெய்யுஞ்செய்வினை சழிந்தகாலே
யாலயங்குறுகிச்சூழ்வந்தறுமுகற்பணியாநிற்பான்
கோலவேலெந்தைகோயிற்பசிரிகைக்கொண்டுசெல்வான்
பாலெழுமடிசிலோடுநுகர்ந்தனனளவில்பன்னாள்.

(இ - ள்.) அவன் பிராதக்காலையில் நித்திரைவிட்டெழுந்து, காலையிற் செய்ய வேண்டிய நித்தியகருமங்களை முடித்தபோது, முருகப்பெருமான் திருவாலயத்திற் சென்று வலம்வந்து அப்பெருமானைத் தொழுதுகொண்டிருப்பான், அவன் அழகமைந்த வேலேந்திய எமதுபெருமானாகிய முருகக்கடவுளின் திருவாலயத்தில் முனைத்துள்ள பசுரைக்கீரையைப் பறித்தெடுத்துக்கொண்டுபோய்ச் சமைத்து, பாசுபாடமைந்த சாதத்துடனே அளவிற்ற பலகாலங்களாகப் புசித்துவந்தான். எ - று.

பசுரை என்பது சமைத்தற்குரிய ஓர்வகைக்கீரை. (௫௦௧)

தன்னுயிர்க்களவையெய்தியிறந்துழித்தறுகட்டேர்
பின்னுறுமணித்தாம்பிட்டுப்பின்னுறப்பிணித்துச்சென்றார்
தென்னிலைநிரையத்திட்டாராதலாற்சிவத்துரோக
மெந்நிலையெய்துமோமற்றறிந்திலம்யாமுமின்னும்.

(இ - ள்.) அவன் தன்னுயிரிற்க்கும் காலமடைந்திறந்தபோது, கொடூரர்களாகிய காலதூதர்கள், பின்னலிட்டிருக்கும் மணிக்கயிற்றைவீசிப் பின்புறமாகக் கைகளைச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டுபோய் ஃமபுரத்துள்ள நரகத்திற் போட்டார்களாகையால், சிவத்துரோகங்கள் எவ்வாறெவ்வாறு விளையுமோ அம்மார்க்கங்களை நாமும் இன்னும் அறியோம். எ - று.

சிவத்துரோகங்கள் இன்னது புரிந்தாற்றான் நேரும் என்னும் நியதியின்றி அதி யற்பவஸ்துக்களாலும் பெருந்தயரடையத்தக்க நரகப்பிராப்தி நேர்தற்குக் காரணமான சிவத்துரோகம் லபிப்பதால், “எந்நிலையெய்துமோவறிந்திலம்.” என்றார். மற்று அசை. (௫௦௨)

சினவிடையவனாற்பெற்றபாதகத்திமைமற்றி
தெனவெடுத்துரைப்பச்சூதன்கேட்டருளிமுடிச்செல்வர்
மனனக்குற்றாரெங்ஙன்மாதவம்பயில்வதென்றார்
புனையிழைபாகற்காகாபுரிந்திடாதிருந்துபோற்றி.

(இ - ள்.) கோபமுள்ள இடபவாகனராகிய சிவபிரானுக்காகாத பாதகங்களின் கொடுமைகளையென்று சூதமுனிவரோதியருள, அவற்றைச்சீரவணித்துக்கொண்டிருந்த நையிசாரணியமுனிவர்கள், அலங்காரமுள்ள ஆபரணங்களையணிந்தஉமாதேவிபா கராகிய சிவபெருமானுக்காகாத தீமைகள்செய்யாமலிருந்து அப்பெருமனைத்துதித்து எவ்வாறு பெருந்தவம் முடிக்கப்போகின்றோமென்று மனம் நடுங்கினார்கள். எ - று.

அதியற்பச் செய்கைகளிலெல்லாம் அறிந்தும் அறியாமலும் அறிந்தறியாமலும் பெரும்பாதகப் பயன்றருவதாகிய சிவத்துரோகங்கள் நேர்வதாயிருத்தலின், எவ்வாறு அவ்விதபாதகங்கள் நேராவண்ணம் பாதுகாத்துத் தவம்புரிவதென்று மனநடுங்கின ரென்க. (௫௦௩)

அரிதரிதம்மவென்னவதிசயமடைந்தார்யாரும்
பரிவினஞ்செழுத்தையோர்ந்திப்பாதகந்தொலையாநின்றார்
புரிசுடைச்சூதனின்னோர்புவன்புகன்றபாவ
மிரியவஞ்செழுத்தையெஞ்சத்திருத்தியென்புருகநின்றான்.

(இ-ள்.) அம்மா! அரிது அரிது! என்று அம்முனிவர்களனைவரும் ஆச்சரியமடைந்தவர்களாய், அன்புடனே திருவைந்தெழுத்தைத் தியானித்து இப்பாதகங்களைச் சீரவணித்த தோடத்தை நிவாரணித்துக்கொண்டார்கள். முறுக்கிய சடையையுடைய சூதமுனிவரும் இப்பாவிசுள் நரகத்திற்படுகின்றவேதனைகளைக்கூறிய பாவம் நிவாரணமாகத் திருவைந்தெழுத்தை இதயத்திற்பியானித்து எலும்பும் நெக்குவிட்டுருக வீற்றிருந்தருளினர். எ - று.

திருவைந்தெழுத்தைச் செபிப்போர்க்குச் சகலபாவநிவாரணமென்பதை “நரகமேழ்புகநாடினராயினு - முரைசெய்வாயினராயினுருத்திரர் - விரவியேபுருவித்திடுமென்பரால் - வரத்தனாமச்சிவாயவே.” என்னும் ஆளுடையபிள்ளையா ரருள்வாக் கர்னுமுணர்க.

(௫௦௪)

சிவத்தரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௧௨-க்குத் திருவிருத்தம் ௨௪௯௭.

உ
சிவமயம்.

சிவபூசைமான்மியச்சருக்கம்.

தொன்மையா வையுமுணர்ந்த மிநிறைகுணத் துரிசறுபெருந்தவமுடையீர்
வன்மைமாநரகுழந்திபொதகர்மரபெடுத்துணர்த்தினமின்னுஞ்
சின்மயத்திருவுருவெனநின்னவச்சிவனடியருச்சுண்புரிபுந்
தன்மையோ துதுமொருவழிநிறுத்துளம்வரன்முறைகேட்டுறத்தகுமால்.

(இ - ள்.) புராதன சரித்திரங்களினைத்துந் தெளிந்தோர்ந்துள்ள சற்குணநிறை
வாற் குற்றமற்ற டெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! விசேடக்கொடுமைகளமைந்த
பாதகர்களின் முறைமையை விரித்துக்கூறினோம், இப்பால் ஞானமயமான திருவுருவா
யிருக்கும் சிவபிரான் திருவடிகளைப்பூசிக்கின்ற இயல்பைக்கூறுவோம்! ஆதலால்
மனதை ஒருவழியில் நிறுத்தி வரிசைக்கிரமமாகக் கேட்கத்தக்கது. எ - று. ஆல்-அசை.
அரனருச்சுண்புரிதிருங்கேட்டுறினாடரெடுமுடி கிடந்த
வுரவுநீணிலப்பஞ்சமாபாதகராயினுமுருத்திரவக்கம்
பரவுபூதியஞ்செழுத்திவைநினைந்துறப்பாதகராயினும்படிமேல்
விரவுறுஞ்சராசரங்களாங்கவரடிவேண்டுமியிருங்கதிவேண்டி.

(இ - ள்.) சிவபெருமானின் பூசிக்குந் தன்மையைக் கேட்பீர்களாகில், அவ்
வாறு பூசிப்போர்கள் வெற்றியுடைய ஆதிசேடனது நீண்டபணமுடியிற் சுமக்கப்
பட்ட வலிபொருத்திய நிலவுலகத்துள்ள ஐம்பெரும்பாதகர்களாயினும், உருத்திராக்க
மணி யாவராலுந் துக்கத்தக்க திருவெண்ணீறு திருவைந்தெழுத்து என்னும் இவை
களை ஓர்காலத்தினும் சிந்தியாத பாதகர்களாயினும், இந்நிலவுலகத்திற் கலந்துள்ள
நிலையியற்பொருள் இயங்கியற்பொருள் என்னும் இருவகையுயிர்களும், பெரிய முத்தி
யின்பம்பெறவிரும்பி அத்தகையோர் திருவடிகளையே பிரார்த்திக்கும். எ - று. (உ)

முற்றொடங்கியகாலமா பிரளயமுற்றுறவெந்தையம்பெருமா
னிற்றுருவுயிர்த்தொகைபெலாந்தன்னுழைக்கார்தன்னன்றைநாளிரவிற்
கற்றைவாரகுழற்சத்தியோடருடத்தாண்டவங்கருணையிற்புரியு
முற்றகங்குலீமெம்பிரானிறப்புருஞானசத்தியைப்புரிந்துதவும்.

(இ - ள்.) முன்புவந்த கற்பகாலத்தின் மகாப்பிரளயம் முடிந்தவுடனே, எமது
பிதாவாகிய சிவபெருமான் அளவிற்ற ஆன்மகோடிகளையெல்லாம் தம்மிடத்தில்
ஒடுக்கிக்கொண்டு, அன்றிரவில் கூட்டமாயிருக்கும் நீண்டகூந்தலைப்படைத்த பார்
வதியாருடனே திருவருளால் அருமையான ஆனந்தத்தாண்டவம்புரிந்தருளுவர், அவ்
விரவு விடிந்தவுடனே எமதுபெருமான் அழிவற்ற ஞானசத்தியை விருப்பத்துடன்
தந்தருளுவர். எ - று.

(ங)

வாமமேமுதற்சைவமீறுப்படுசமயங்களாயையும்வகுத்துக்
காமரண்டமெண்ணிறத்தனபுரிந்துமும்முதன்மைபரவாரைபுங்காட்டித்
தோமின்முத்தொழிலவர்க்களித் துருத்திரகணங்களைத்தொகுத்துவானவரை
மாமுனிப்பெருந்தலைவரைமக்களைமரங்களைமலைகளைவகுத்து.

(இ - ள்.) அப்போது வாமம் முதற்சைவ்வரையிலுள்ள ஆறுசமயங்களையும் படைத்து, அழகிய அண்டகோடிகள் அளவற்றனவாகத் தோற்றுவித்து, மும்மூர்த்திகளையும் சிருட்டித்து, அம்மும்மூர்த்திகட்கும் முக்கிர்த்தியங்களையும்ருளி உருத்திரகணங்களையும்கட்டி தேவர்களையும் பெருந்தலைவர்களாகிய சிறந்த முனிவர்களையும் மனிதர்களையும் விருஷங்களையும் மலைகளையும் உண்டாக்கி. எ - று. (ச)

ஆறொடைந்தெனுமுருத்திரருருத்திரகணங்கள்பூதங்கண்மற்றசுரர் மாநில்பல்லுயிர்த்தொகுதிகளாங்கவைவழங்குறுபுவனங்களையாவுமுறுசின்னையினினைத்துளவாக்கிமற்றுள்ளவையாவையுமொருங்கவ்வாறுசத்தியுண்டாக்குமவருத்தியாங்கவையெலாம்வந்துழிமகிழும்.

(இ - ள்.) ஏகாதசவுருத்திரர்களையும் உருத்திரகணங்களையும் பூதகணங்களையும் அசுரர்களையும் மாறுபடாத பலசீவராசிகளையும், அவைகள் லசித்தற்குரிய புவனகோடிகளனைத்தையும், தமது கருணைநிரம்பிய திருவுள்ளத்திற் சித்தித்துண்டாக்கி, மற்றுமுள்ளவைகளைத்தையும் ஒன்றுசேர்த்து அவ்விதமாகவே தமது சத்தியுண்டாக்கும் படி வருவித்து, அவையனைத்தும் வந்தமாத் திரத்தில் திருவுளங்களிப்பார். எ - று. (சு)

பின்னரொள்ளிதழ்ப்பசுந்துழாயலங்கலந்தேவனைப்பிரமனைச்சுரரை மன்னுமா முனித்தலைவரையாகமபுராணசாத்திரமருமறைநூல் பன்னியோ துவித்தரிமுதற்றேவரைப்பார்த்தெமைப்பத்தியினிரங்கி நன்னலந்தருமருச்சனை புரிசூதிரென்றனன்பரகதிநாதன்.

(இ - ள்.) அதன்பின் ஒளியுள்ள இதழ்களைப்படைத்த பசுநிறங்கொண்ட அழகிய துளபமாலையணிந்த திருமாலையும் பிரமனையும் தேவர்களையும் நிலபேரையுள்ளசிறந்த முனிசிரேஷ்டர்களையும், ஆகமங்கள் புராணங்கள் சாத்திரங்கள் அருமையான வேதங்கள் என்னும் இவைகளை உபதேசித்து ஒதும்படிசெய்வித்து, திருமால்முதலிய தேவர்களைநோக்கி, முத்தித்தலைவராகிய சிவபெருமான் நன்மையைப்பாவிக்கும் மெய்ப்பத்தியினால் மனமுருகி நம்மைப்பூசிக்கக்கடவீர்களாக எனத் திருவாய்மலர்ந்தனர்.

ஆன்மாக்கட்குவேண்டிய இன்றியமையாதனவாகிய நன்மைகளைத்தையும்பாலிப்பதுபத்தியே யென்றும், அப்பத்தி உண்மைப்பத்தியாயிருக்கவேண்டுமென்றும், அவ்வுண்மைப்பத்திக்கு மனவுருக்கம் அத்தியாவசியகம் வேண்டுமென்றும்உணர்த்துவாள் “பத்தியினிரங்கிநன்னலந்தருமருச்சனை.” என்றார். (சு)

இரங்குபத்தியினெவ்வளவியற்றினீர்வ்வளவிருங்கதிதருது மரங்குதீவியையொழிந்திடவருச்சனைபுரிபவர்யாமென்பதறிவீர் கரங்குவித்தியலருச்சனையுலப்புளோம்யாமெனக்கண்ணுதற்கடவுட்பரன்பகுத்துறுவாங்கவற்கரிமுதற்றேவர்களின்னணம்பகர்வார்.

(இ - ள்.) மனவுருக்கமுள்ள பத்தியினால் எவ்வளவு பூசிக்கின்றீர்களோ? அவ்வளவுக்குத்தக்க பெரும்பதவினைப் பாலிப்போம், ஆன்மாக்களை வருத்துகின்ற தீவினைகள் நிவாரணமாகும்படி பூசிக்கத்தக்கவர் நாமே என்பதையுணர்வீர்களாக, சிரமேற்கரங்குவித்துப் புரிகின்ற பூசனையிலேயே விருப்பமுடையோம் நாமென்று நெற்றிக்கண்ணுடைய தேவர்பிரான் அத்திருமால்முதலியோர்க்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளலும் திருமால்முதலியதேவர்கள் அதனைக்கேட்டு இவ்வாறுவிண்ணப்பிக்கின்றார்கள். எ - று.

மெய்யடியார் புரியும் பூசனையிலேயே சிவபெருமானுக்கு விருப்பமுண்டென்பதை, “பூசைசெய்துதோத்திரஞ்சொலித்தனைநினைபுண்ணியர்பாணனன்ற - காசைசெய்திமெம்பலக்கூத்தனையடைகிலையடைந்தாரிற்- பேசுகின்றனையவரின்வினக்கினைபிறர்மனைநயக்கின்றாய்-சீசியங்கிருந்தென்செய்தாய்நெஞ்சமேசெத்திலாய்கெகிவாயே.” என்னும் சாந்தலிங்கசுவாமிகளின் திருவாக்கானுந்தெளிக. (௭)

உலகம்யாவையுமண்டமுமீங்கிவைக்குள்ளனசரிப்பனயாவு
நிலவுவேணியாய்நீயெனப்புக்வதுசுருதியுமாகமநெறியு
மலகினின் குணமளந்தபூசிப்பதற்கெங்நனமறிதுதுமெளியேயம்
புலவநின்னருளெங்நனம்புகுதுமென்றிரத்தலுமெம்பிரான்புகலும்.

(இ - ள்.) இளம்பிறைகுடிய சடையையுடையவரே! உலகங்களனைத்தும் அண்டகோடிகளும் இவைகளுக்குள்ளே யிருக்கின்ற நிலையிற்பொருள்களும் இயங்கியற்பொருள்களும்ஆகியயாவும் தேவரீரேயென்று வேதங்களும்ஆகமமார்க்கங்களும் கூறுகின்றன, ஆதலால் அடியேங்கள் தேவரீர் அளவிற்றத குணங்களைபுளந்துணர்ந்து பூசிப்பதற்கு எவ்வகையாலறிவோம், ஐயனே! தேவரீர்திருவருளே எவ்வாறடைவோம் என்றுவிண்ணப்பித்துக் குறையிரத்தவளவில்,எமதுபெருமான் திருவாய்மலர்கின்றனர்

சிவபெருமான் இவ்வாறுபதிருமெனியுடையாரென்பதை, “வேதண்டமேபுயங்களின்னேதிருமெனி-முதண்டகூடமேமோலியாங்-கோதண்ட -மொற்றைமாமேருவுமாபதியார்நின்றாடப்-பற்றுமோசிறம்மபலம்.” என்னும் குமரகுருபரசுவாமிகள்திருவாக்கானுந்தெளிக. இவ்வாறுள்ள தேவரீரை எவ்வாறுபூசிப்பதென்பதை, “கண்டார்க்கண்டகாட்சியுந்காணார்காணக்கன்வனுநீ - பண்டாருயிரீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ-யெண்டோண்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு-தொண்டாய்ப்பணிவரவர்பணிரீகுட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே.” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானும் தெளிக. (௮)

எத்திறத்தாளமூர்த்தியினையினுமெமையுணர்ந்தருச்சனையிறந்தின்
முத்திரல்குதுமாங்கதிற்பவித்திரமுமுமுதனிலிங்கவர்ச்சனையே
பத்தியிற்சிறுபச்சிலையாயினும்பனிமலர்ச்சிற்றிதழெனினுஞ்
சுத்தமென்புனற்றுள்ளியாயினுமதிற்றொகுப்பவரெமக்கெனத்தொகுப்பார்.

(இ-ள்.) எவ்வகைப்பட்டெள்ள மூர்த்திகளிலாவது நம்மைத்தியானித்துப்பூசைபுரியின் முத்தியைப்பாலிப்போம்,அப்பூசனையுன்மேலானதும்முமுமுதந்தன்மையினையுடையதும் சிவலிங்கபூசனையே, ஆதலால் மெய்ப்பத்தியுடனே சிறிய பச்சிலையாவது குளிர்த்தமலர்களின் சிறிய இதழாவது, பரிசுத்தமமைந்த தண்ணிபரீர்த்துளியாவது அச்சிவலிங்கத்திற்சேர்ப்பவர்கள் நமக்கென்று சேர்த்தவர்களாவார்கள். ௭ - று.

எவ்வகை மூர்த்தத்தில்பூசிக்கினும் முத்தியைப்பாலிப்பரென்பதை, “முதனுக்கரீரார்சினைகுழைத்தாங்கிம்முமுமுதற்கருத்தநல்லவியின் - பதமியன்வடிவப்பண்ணவர்பிறர்க்குந்திருத்தியாம்பரனிவன்முகத்தின் - விதமுறுநித்தமாதிழுவினைக்கும்வேண்டியாங்குலகவர்போகங் - கதிபெறவியற்றுஞ்சிவார்ச்சனைவினைக்குங்காரணமிச்சிவகோசம்” என்னும் திருவினையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தானும், சிவலிங்கத்தில் ஓர்பச்சிலையையும் சலத்தையும் சேர்ப்போர்க்கும்முத்திதருவாரென்பதை, “குடங்கைநீரும் பச்சிலையுமிவிவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும்-படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்

மதுரைப்பரமேட்டி-படங்கொள்பாயும் பூவணையுந்தருவாய்கையிற்படுதலெகொண்- டிட ங்கடோறுபிரப்பாயென்றேசுவார்க்கென்பேசுவனே.” என்னும் திருவிளையாடற்புரா ணத்திருவிருத்தத்தானும், “மற்றிலையாவிதளரும்பொழுதுமுன்வந்துநிற்பார் - நற்றிலை யாடகமன்முடையா ரன்றிநாமவரைப்-புற்றிலையாபுகலூரிலையா வெனப்போற்றினின்றே- சற்றிலையாயினுந்துவுருஞ்சேபினைச்சாவினையே.” என்னும் புகலூரந்தாதித்திருவிரு த்தத்தானும், “எல்லாமுதவுமுனையொன்றிப்பாலையேனுஞ்செய்து-புல்லாயினுமொ ருபச்சிலையாயினும் போட்டினைஞ்சி-நில்லேனல்யோககெறியுஞ்செய்யெனருணீதியொன் றுங்-கல்லேனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே.” என்னுந்தாயுமானுத்திருவாக்கா ணந்தெனிக. ஓர்துளிரீர்பெய்யினும்முத்தியருள்வாரென்பதை, “பெருகுமன்பாற்பூ சனைபுரிந்தபிணங்குநாற்சிலம்பிவெவ்வரவம்- பிறைமருப்புரற்கால்பாளையென்றிவற்றி ன்பிறவியோவிதழ்முறுச்சுவிழ்ந்த-முருகுமிழ்நறுமென்மலர்புனைந்துனைமுற்றும்வந் தனைபுரியாமன் - முகின்முலைமகளிர்மயலிடையமுந்தமுடர்த்தம்பிறவியோநல்ல-திரை பொருக்கையுவட்டெடுத்தொழுஞ்செஞ்சடைமிசையொருதுளிரீர்-தெறித்தவர்தமை யுநறவுகொப்பளிக்குஞ்செழுமலர்க்கற்பகவேந்து - மெரிபுரையிதழ்ச்செங்கமலரான்மு கனுமெய்தரும்பதத்தில்வைத்தருள்வோ - யிட்டநன்குதவியென்கரத்திருக்குமிசனே மாசிலாமணியே.” என்னும்சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாக்காணந்தெனிக. (க)

உருவமாகியவிலிங்கமுற்பவித்திறையொருவலமென்றுமுற்றுகளமார் கருதியங்கத்தினருச்சனைமந்திரக்கடன்முறையியற்றினுமன்றேன் மருவுபத்தியினியற்றினுமங்கவார்மரபுளோர்கோடியரோடும் பெருகுநன்னலக்கதிபெறவருநுதுமென்பதமறைகளும்பேசும்.

(இ - ள்.) வடிவுகொண்டுள்ள சிவலிங்கத்திலே சாணித்தியமாய் இமையளவு நேரமும்பிரியாமல் எக்காலத்தினும் பொருங்கியிருக்கின்றோம். ஆகமவிதிகளைச்சிந்தி த்துப்பூசைசெயும்முதலிய கடமைகளைவிதிப்படிபுரிந்தாலும், அல்லது மனத்தினுதி த்தபத்திமார்க்கத்தாற்புரிந்தாலும், அப்படிபுரிவோர்களுடைய வமிசத்திற்கடைசியா யுள்ளவர்க்கும் நன்மைவிசேடித்தமுத்தியின்பத்தைப் பெறும்படிபாலிப்போம், இவ் வாறுநாம்பாலிப்போமென்பதை வேதங்களும்முறையிடும். எ - று.

சிவபெருமான் சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் எக்காலமும் சாணித்தியராய்விளங்குவரெ ன்பதை, “அந்தமுமுதலுயில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்-பந்தமுமீநெல்கும்பராம ரச்சோதிதானே-வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானிந்தச் -சந்தரவிலிங்க த்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த.” என்னுந்திருவிளையாடற்புராணத்திருவிருத் தத்தாற்றெனிக. சிவபூசைபுரிவோர்கள் விதிமார்க்கம் பத்திமார்க்கம் என்னும் இர ண்டெவிதத்தானும் பூசிக்கலாமென்பார், “கருதுமங்கத்தினருச்சனைமந்திரக்கடன்மு றையியற்றினுமன்றேன்-மருவுபத்தியினியற்றினும்.” என்றனர். (க0)

என்னவெம்பிரானெடுத்தாரைத்தருளியகேட்டலுமரிமுதலெவரு மன்னதன்மையிலிங்கத்தினளவையும்ங்கத்தன்றோற்றமுமறிவான் பொன்னலங்கொளிப்புரிசடைவானவபுகறியென்றிசைத்தலும்புனிதன் பன்னகப்பெரும்பள்ளியோன்முதலவர்க்காங்கத்தன்றனிநிலைபகர்வான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு எமதுபெருமான்விரித்துத் திருவாய்மலர்த்தருளியவற் றைக்கேட்டமாத்நிரத்தில், திருமால்முதலியதேவர்களனைவரும், அத்தகையசிவலிங் கத்தின் அளவையும் அதன்உற்பவமும் அடியேங்களுளும்படி பொன்போன்றொளி

கும்பிரகாசமுடைய முதுக்கியசடைமுடியமைந்தகடவுளே! திருவாய்மலரவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்தலும், தாய்மைவாய்ந்தபெரிதாகிய சேடசயனத்தையுடைய திருமாலாதியதேவர்கட்கு அச்சிவலிங்கத்தின் ஒப்பற்ற நிலைமையைத்திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

(கக)

உரைக்கவே லுவதன்ற துவாயினுமதனிலையொருங்குறக்கேண்மினிரைத்தவார்கடனிலத்துளோர்தும்முதல்யாவர்க்குமறிவதற்ெளிதோவரைத்துறமுறைமுடியினுமுடிவுறவதனிலைவரன்முறைவகுப்பினினைத்தடுக்கியமுத்தொழில்யாவையுமதனுழையல்லதுநீங்கா.

(இ - ள்.) அச்சிவலிங்கத்தின்நிலைமையைச் சொல்லவேலாதாயினும், அதந்தகைமையைத் தொகுப்பாகக்கேளுங்கள், சத்திக்கின்ற நெடியகடல்குழந்த நிலவுலகத்துள்ளோர்க்கும் நீங்கள்முதலியஅனைவர்க்கும் அறிந்துகொள்ளச்சுலபமானதோ? அளவுபடாதவேதங்களின் முடிவினும் சொல்லிமுடியாத அச்சிவலிங்கத்தின் நிலைமையைமுறைமையாகக்கூறுவோமாயின், ரிகைசயாகச்சேர்த்துள்ள முக்கிர்த்தியங்களினேத்தும் அச்சிவலிங்கத்தினிடத்திலே அல்லதுவேறாகாது. எ - று.

சிவலிங்கத்தின்நிலைமையை வேதங்களுஞ்சொல்லாமலினைத்தனவென்பதை, “மறைபலமுகங்கொண்டலறிவாயினோத்துமயங்கவேறகண்டபூரணமாய்- நிறைபரம்பிரமமாகுமிக்குறியைக்கருமநன்னெறிவழாப்பூசை - முறையினுநானநெறியினிப்பொருளையருளினுந்முயக்கமமுயங்கு மறிவினுந்தெளிவதுமக்குகாமுரைத்தவருமறைப்பொருள்பிறர்க்கரிதால்.” என்றும், முத்தொழில்களும் இச்சிவலிங்கத்தில் அடக்கியிருக்கின்றதென்பதை, “மலர்மகனாகிமுன்றுவையமும்படைத்துமாலா- யலைவறகிறுத்திமுக்கணுதியாயழித்தம்முவர்-தலைவனுப்பரமாகாச்சரிரியாய்முதலீன்றித் -தொலைவருஞ்சோதியாயிச்சந்தரவிலிங்கத்தன்னில்.” என்றும் வரும்திருவிளையாடற்புராணத்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (கஉ)

வாக்கினுலுரைப்பரிதியாமென்றுநன்மாண்புடைச்சிவலிங்கமென்றுநீக்கமன்றதனிலைமைசொற்றுதுமருநெறிதருபரவிந்துவென்றும்பாக்கியப்பரநாதமென்றுஞ்சொலப்படுவனவபரவிந்தென்றுநோக்கிலப்பெயர்காதமென்றுஞ்சொலப்படுவனவாங்கவைவொடிப்பின்.

(இ - ள்.) வாக்காற்கூறுதற்கரிதாகிய நாமென்றும் நல்ல மேன்மையமைந்த சிவலிங்கம்என்றும்வேறல்ல, அதன்நன்மையைக்கூறுகின்றோம், மேலான மார்க்கத்தைப்பாலிக்கின்ற பரவிந்து எனவும், செல்வத்தைப்பாலிக்கின்ற பரநாதம் எனவும் சொல்லப்படுகின்றன, அன்றியும் அபரவிந்துவெனவும் அபரநாதம் எனவும் கூறப்படுகின்றன, அவற்றைக்கூறத்தொடங்கின். எ - று.

பரவிந்து பரநாதம் அபரவிந்து அபரநாதம் என காண்காக்கூறப்படுமென்க. அபரநாதம்என்பதற்கு, “அப்பெயர்நாதம்.” என்றார். (கங)

ஆயநான்கினிலபரவிந்துவுமபரப்பெயர்நாதமுமுதலாவேயவப்பரவிந்துவுமப்பெயர்நாதமுயிவைக்குமேலாகச்சேயகாலமும்பிரிந்துறாதிப்பரிசுருக்குமாலச்சிவலிங்கம்ஆயவாகியபிரணவவேதியினுதமாய்க்தோன்றுவதுரைப்பின்.

(இ - ள்.) ஆகிய நான்கில் அபரவிந்தவும் அபரநாதமும் முதலாகவும் பொருந்திய பரவிந்தவும் பரநாதமும் இவ்விரண்டிற்கும்மேலாகவும் அனேககாலங்களாகப் பிரிவுபாடற்று இத்தன்மையாக அச்சிவலிங்கமிருக்கும், இதனைவிரித்துக்கூறவேண்டுமாயின் பரிசுத்தமாகிய பிரணவமென்னும்பீடத்திலே நாதமாய்விளங்குவது. எ - து.

எனவே சிவலிங்கசொருபமானது பிரணவமென்பதும் அப்பிரணவத்தில் நாதவிந்துக்களுதிக்குமென்பதும் அந்நாதவிந்துக்கள் பரம் அபரம் என இருவகைப்படுமென்பதும் அவ்வபரத்தினும் பரமேயுயர்ந்ததென்பதும் விளக்கியவாறு. இதனை. “உண்டெனப்படுவ யாவையு நன்காயுயர்தருகுழலையின்பொருளார்-தண்டலிலதனைச்சிவன்முனமுரைத்தேதகைபெறவுலெலாந்தந்தான்-விண்டிடிந்தகுழிலைசிவன்சிவன்குழிலேமதகுலாக்கொடுமெனமும்-பண்டைநான்மறையுமறியொணுச்சிவனைக்குழிலைதான்பாற்பட்ப்புகரும்.” என்னும்வாயுசங்கிதைத்திருவிருத்தத்தானும், “ஒதருமகாரமுதாரமேமகாரமுதித்திடும்பிரணவம்விந்து - நாதமோடுதிக்கும்வியத்ததாரகத்தினல்லகாயத்திரிமூன்று-பேதமாய்பதத்தாற்பிறக்குமிக்காயத்திரியிருபேதமாய்பேதம்-யாதெனநிர்சமட்டிவியட்டியென்றிரண்டிமேதுவாம்வேட்டவைக்கெல்லாம்.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத்திருவிருத்தத்தானும்தெளிக. சமட்டி வியட்டி எனினும் வியத்தம் அவ்வியத்தம் எனினும் பரம் அபரமெனினும் ஒருபொருள்பயக்கும். பிரணவமேபீடமாகவும் நாதமே ஆவுடையாளாகவும் விந்துவேலிங்கமாகவும் விளங்குவது சிவலிங்கமென்பதுதான் பரிபம். ஏனையவிரிவைக்குருமுகத்தாலுணர்க. அன்றியும் சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என்பதைப் பரவிந்து பரநாதம் அபரநாதம் அபரவிந்து எனக்கூறுவாருமுளர். (கச)

விந்துநாதமாய்ப்பொல்தருவிங்கத்தின் விழுத்தகவுண்மையாயுறையோ மிந்தவிப்பரிசுறைசிவலிங்கத்தையருச்சினையெவர்புரிந்திடினுமந்தநாளவர்க்கெம்முழைக்காட்சிதந்தளிக் குதுமாங்கவர்கேட்ட சிந்தையோர்ந்தனவீகுதுமிங்கிதுசத்தியமென்பனதெரிவீர்.

(ஓ - ள்.) இவ்வாறு விந்துநாதசொருபமாய்விளங்கும் சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் மேன்மையமையச்சத்தியமாய்வீற்றிருப்போம், நாம்கூறியஇவ்வாறாயுள்ள சிவலிங்கத்தை எவர்பூசிக்கினும், அன்றைக்கே அப்படிப்பட்டவர்கட்கு எமது சொருபதரிசனத்தைப்பாலிப்போம், அத்தகையோர் கேட்டவரங்களையும் எண்ணிய எண்ணக்கூறியும்பாலிப்போம், இவ்வார்த்தை உண்மையென்பதையறியக்கடவீர்கள். எ - து.

விந்துநாதம்என்பதற்குச் சிவம் சத்தியெனப் பெரியோருரைப்பர். எனவே விந்துநாதமாய்விளங்கும் சிவலிங்கமென்பதற்கு அருவுருவமாகியசிவலிங்கமென்பபொருளாதலிசு சிவசத்திசொருபமாய்ச் சிவலிங்கம்விளங்குமென்பதையும் அதைப்பூசிக்குமவர்க்குச்சகலசித்தியுத்தருமென்பதையும், “இலிங்கமேயிறைவனாவுடையாளேயிறைவிநன்கேத்திநாண்வலர்தூய் - வலன்கொடுபணியின்மனமகிழ்ந்தான்கேமாசிலாவருள்புரிசுவரா-னலம்பெறவுணரின்ருளனத்தின்மயமாயுறைபவர்க்குடம்பின்னுநாட்டப்-புலன்களாலறியவேண்டியேயிவற்றைப்பொருந்தநாம்புகன்றதுமன்றே.” என்னும் வாயுசங்கிதைத்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (கரு)

அருச்சுனைக்குரித்தாயிலிங்கத்திடையுறைந்தனமொருகணமகலேந்தெரிக்கினெள்ளுமெண்ணெயுமெனச்சிறந்தனங்காண்பனயாவையுஞ்சிதைந்துபரிக்குமாங்கதன்றன்னிடைலயிக்கையாலிலிங்கமென்றுரைத்திடப்படுமாலரிப்பெரும்பெயர்முதலினோருயிர்த்தொகையாவையுமதனுழையுடங்கும்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கள் பூசிக்கத்தக்கதாய்ச் சிவலிங்கத்திலீற்றிருக்கின்றோம், ஓர்கூணநேரமாயினும் அம்மூர்த்தத்திற் பிரிந்திரோம். அக்கலப்பைத்தெளிவிக்கவேண்டின் என்றும் எண்ணெயும்போன்று சிறப்புற்றோம், தோற்றப்பட்ட ஏனையவருவங்களினைத்தினும் நீங்கித் தாங்குகின்ற அச்சிவலிங்கத்தில் நாம் லயப்பட்டிருத்தலால் அவ்வுருவத்திற்கு இலிங்கமென்று பெயருரைக்கப்படும், பெருமையமைந்த பெயர்களைப்படைத்த திருமால்முதலியதேவர்களும் மற்றுள்ள பசுக்களனைத்தும் அச்சிவலிங்கத்திலே அடங்கியிருக்கும். எ - று.

எல்லாப்பொருள்களும் தோற்றியொடுங்கற்கிடமாயிருக்கும் சிவபெருமானே அக்குறியினிடத்தில் இலயமாகுதலால் அதற்கு இலிங்கமென்ப பெயர்வந்ததென்பது கருத்து. இதனை, “பூதவிந்தியங்களுரைத்தவவ்வியத்தந்தன்னிடைப்பொருந்தியெயொடுங்கு - மாதலாற்சிவனையிலிங்கத்தையுடையோளுங்கவனூனையாலன்றி-யோதும்வ்வியத்தஞ்சுகத்தினப்படைக்கவல்லதன்றுதித்திஞ்சுகந்தான் - நீதிலவ்வியத்தத்தொடுங்கலாலதனையிலிங்கமென்றேதெரிந்துரைப்பார்.” என்னும் வாயுசங்கிதைத் திருவிருத்தத்தானும்தெளிக. அன்றியும் இலிங்கமென்பதற்கு விங்க சித்திரித்தல் எனப்பொருள்கொண்டு, படைத்தல் காத்தல்முதலியவற்றால்சுகத்தைச்சித்திரிப்பது எனக்கூறுவதும் உண்டு. அல்லாமலும் இலிங்கமென்பதற்குப் பிரகாசமெனப்பொருள்கொண்டு, அச்சிவலிங்கம் சுயம்பிரகாசமுடையதாய் வேறொன்றும் பிரகாசித்திடப்படாததாய் விளங்குவதெனக்கூறுவாருமுளர். இதனை, “பொலிதருமிலிங்கமெனுமொழிக்குரைக்கும் பொருள்பிரகாசகமென்பர் - மலிதருமிஞ்ஞாதலாற்சிவமேமென்றியிலிங்கமாமந்த - வலர்புகழ்ச்சிவந்தான் சுயம்பிரகாசமாயிருத்தலிற்குடம்போலச்-செலவுறுவேறோர்வத்துவாற் பிரகாசித்திடப்படுவதன் துணர்வீர்.” என்னும் சூதசங்கிதைத்திருவிருத்தத்தானும்தெளிக. அச்சிவலிங்கத்தில் திருமால்முதலிய தேவர்களும் பசுக்களனைத்தும் அடங்குமென்பதை, “பந்தமறுமார்பிருட்பவருருத்திரர்களுொருபதினொருவாரியிர்பீடமேற் - படியிலையவைகப்படுமீசர்தாந்தம்பத்திலென்வித்தையிறைவர் - சந்தமுறுகோமுகத்தைங்கலைசந்திசாதாக்கியம்மூர்த்திவதனன் - தட்டற்றவட்டத்திலொட்டற்றசிறத்திதானுற்றநாளத்திலே-நத்தலறவருகோளகந்திகழ்சிதம்பரந்நிகையினிற் குனிய-நட்டமறவமைகின்மவிட்டவட்டிவொடுகின்மஞானமயமோனநடுவோ - டந்தமறமுந் துபரமானந்தநீந்தவபிடேகமாடியருளே - யறிவுற்றெனன்கைமலர்செறிவுற்ற மந்தவிறையபிடேகமாடியருளே.” என்னும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக.

(கசு)

இன்னணந்தனியேதியோடிருந்துறையிலிங்கத்தின்யாமிறையகலே மன்னாருபியாயிருக்குதுமாதவினவிர்மணியாடகம்வெள்ளி பன்னாருஞ்சிலைமண்மரஞ்சந்தனம்பஃறுளியிரதமென்றிவற்றான் மன்னுசூத்திரமைந்தொடுமிலிங்கமொன்றியற்றினாரஞ்சனைவகுப்பின்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு ஒப்பற்ற பிரணவபீடத்துடனிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தில் நாம் ஓர்கூணப்போதாயினும் நீங்கோம், அச்சிவலிங்கசொருபமாகவேயிருப்போமாதலால், ஒளியமைந்த இரத்தினம் கனகம் வெள்ளி சொல்லுதற்கரிய கல் மண் மரம் சந்தனம் பலதுளிகளாகிய இரதம் என்னும் இவைகளால் பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களை அடனே சிவலிங்கமொன்றுசெய்து பூசைபுரியின். எ - று.

பஞ்சப்பிரமமந்திரத்தைக்குருமுகத்தாலுணர்க.

(கௌ)

கோடிவேள்வியுமளவொழிதானமும்விதிமுறையியற்றியோர்கொடுத்தோர்
நாடியோர்நதிலிங்கார்ச்சனைபுரிபயனடைவரோநன்குறத்தெரிப்பி
னேடவிழ்ந்தபூவொன்றிடப்பெறுபபெனய்துறாரங்கவரினையோர்
விடுவேண்டியோர்க்கறிப்பர்யாமிருந்தழிவெம்பிறப்பொழிந்தனிதிருப்பார்.

(இ - ள்.) கோடியாகங்களும் எண்ணிறத்த தானங்களும் தான்முறைப்படி
செய்தவர்களும் கொடுத்தவர்களும் உண்மையைத்தெளிந்துணர்ந்து சிவலிங்கபூசை
செய்தோரடையும் பேற்றையடைவார்களோ? நன்றாகத்தெரிவிக்கவேண்டின், இதழ்
களாலந்த ஓர்மலரையருச்சித்தோரடையும்பேற்றைக்கூட அவர்களடையமாட்டார்
கள். சிவபூசைபுரிகின்ற இவர்கள் தம்மைப்பிரார்த்திப்பவர்கட்கு முத்தியின்பத்தைப்
பாவிப்பார்கள், கொடியபிழவிநோய்தவிர்ந்தவர்களாய் நாம் வீற்றிருக்கும் சிவலோகத்
தில் இனிமையுடனிருப்பார்கள். எ - று.

சிவலிங்கபூசைபுரிவோர்கள் தரிசனத்தாலும் அருச்சினையாலும் பெரும்பயன்க
ளைத்தனித்தனியடைதலால் யாகஞ்செய்தோரும் தானங்கொடுத்தோரும் அவர்கட்
கிணையாகாரென்றனர். இதனை, “தங்கங்கனகமேருவரைதானங்கொடுத்தல்சதகோ
டி - மங்குலகக்கன்னியரைவளத்தினளித்தலொருகோடி - துங்கந்தருகோடுடைத்
தீம்பாற்சரபிழங்குறுலங்குசிவ - லிங்கத்தனையேதரிசித்தோர்க்கெய்தும்பலத் துக்கிணை
யாமே” என்றும், “நசுநகன்பாயவனிலங்குமிலிங்கமநனைப்பரிசித்தோர் - மோசித்
திவர்பாவமொழலமலமுமுடித்தருளார் - பேசற்கரியவானந்தம்பெறுவாரிறவாப்
பிரான்கழற்கீ - மோசைக்குளிகையுறக்களிம்பற்றுலோகம்பொன்னமுறைமைபோல்.”
எனவும், “நிலத்திற்திழ்த்தநலமுருநீருந்பலித்தபோதெவையும் - புலத்தினழ்ந்
தாவன்பிணைமீப்போதானத்தன்கழற்கணித்தோர் - மலத்தினனாதிமுத்தன்மலவயிரி
யுறையுஞ்சிவலோக - தலத்திம்புருந்தநலத்தகையநிலைவராகிநிலவுவரால்.” என்றும்,
“மானதமண்டலங்கணிகம்பலகைபடம்பித்தி - வரைந்திசுத்திரமிரதம்பேரமென
வருத்த - தானமிவையோரெட்டுமொன்றுக்கொன்றதிகந் - தண்படிகம்பவாணலிங்கஞ்
சாற்றுமிவற்றதிக - ஞானமயலிங்கத்திலரனைப்புகிப்போர் - நற்றீர்த்தந்தானமகமும்
பலங்களெவையு - மீனமுறுபலபாவமெரித்திடும்புண்ணியமு - மெய்திவெரிவர்க்கொழி
வாம்பாவவிதமொழிவாம்.” என்றும் வரும் சிவபுண்ணியத்தெளிவின் திருவிருத்தங்
களானுத்தெளிக, யாகங்கள் இருபத்தொன்றேனும் அவற்றைமுறைபோலப்புரியிற்
கோடிக்கணக்காகவளருமென்பார், “கோடிவேள்வியும்.” என்றார். அன்றியும் கோடி
என்பதற்குமுடிவுஎனப்பொருள்கொண்டு யாகம் இருபத்தென்றையும் புரிந்தோர்
என்பார், “கோடிவேள்வியுமியற்றியோர்.” என்றாரெனக்கூறுவாருமுளர். யாகங்கள்
இருபத்தொன்றாவன:-அக்கினிஷ்ட்டோமம்-அத்தியாகக்கினிஷ்ட்டோமம் -உத்தியம்-
சோடசி-வாசபேயம்-அதிராத்திரம்-அப்தோரியாமம்-அக்கினியாதானம்-அக்கினிகோ
த்திரம்-தரிசபூர்ணமாசம்-சாதுர்மாசியம்-நிரூபசுபந்தம்-ஆக்கிரயணம்-சௌத்திரா
மணி-அஷ்டகை-பார்ணவம்-சிராத்தம்-சிராவணி-ஆக்கிரகாயணி-சைத்திரீ-ஆசுவயுசி
என்பவைகளே. இவற்றுள், அக்கினிஷ்ட்டோமம்முதல் அப்தோரியாமம்வரையிற்கூறிய
சத்தயாகங்களும் சோமலதைகொண்டுசெய்வனவாகலின் சோமயாகமெனவும், அக்
கினியாதானம்முதல் சௌத்திராமணிவரையிற்கூறிய சத்தயாகங்களும் அவிசாற்செ
ய்வனவாகலின் அவிர்யாகமெனவும், அஷ்டகைமுதல் ஆசுவயுசிவரையிற்கூறிய சத்த
யாகங்களும் பாகாக்கினியிலும் செய்யலாமாகலின் பாகயாகமெனவும்பெயர்பெறும்.
அன்றியும் பாகம் என்பதற்குச் சிறுமைஎனப்பொருளாதலின், ஓகாக்கினியால்முடிக்க

கும் சிறியயாகமென்பான் பாகயாகமெனப்பெயர்ந்தனரென்பாருமுண்டு. இவ்விருபத்தொன்றிற்சேராத அசுவமேதம் இராசரூபம் முதலியன காமியயாகமெனப்படும். (கஅ)

மொழிந்ததெய்வலிங்கத்திடைச்சதாசிவமூர்த்தமாயினிதுவந்திருப்போம் பொழிந்தபத்தியிற்பூசனைபுரிபவர்பொருபுனற்காசிகேதார மிழிந்ததெள்ளருவியவிருத்தாசலஞ்சிதம்பரமருணையெப்பவமுங்கழிந்ததென்கயிலாயமையாறுவெண்காடுதென்மதுரையம்மருதூர்.

(இ - ள்.) யாம்கூறியதெய்வீகமமைந்த இச்சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் சதாசிவமூர்த்தமாக இனிமையுடன் விரும்பிவீற்றிருப்போம், மேம்பட்டபத்தியுடனே பூசிப்பவர்கள் அலைமோதுகின்ற கங்கைநதியையுடைய காசி திருக்கேதாரம் தெளிந்த அருவியொழுகும் திருமுதுகுன்றம் திருத்தில்லை திருவருணை எல்லாப்பாவங்களையும் நீக்குகின்றதிருக்காளத்தி திருவையாறு திருவெண்காடு தென்றிசையிலுள்ள திருவாலவாய் திருவிடைமருதூர். எ - று.

சிவபெருமானுடைய நவவடிவங்களுக்குள் பிரமன் திருமால் உருத்திரன் மகேசரன் என்னும் நான்கும் உருவமும், விந்து நாதம் சத்தி சிவம் என்னும்நான்கும் அருவமும்சதாசிவமென்னும்ஒன்றுமாத் திரம் அருவுருவமுமாகலின், “மொழிந்ததெய்வலிங்கத்திடைச்சதாசிவமூர்த்தமாயினிதுவந்திருப்போம்.” என்றனர். (கக)

குடந்தைசீகுலப்பருப்பதங்காஞ்சிராமேச்சுரமண்டகூடங்களுடன்படுந்திருக்கயிலையோரிரண்டுபொன்மேருவினுச்சிமற்றிவற்றின் மடந்தையோடுநங்கணத்தொடுமைந்தொழில்வகுத்தினிதுண்மையாயுறைவோமிடம்படுந்தலமிதுவெனவுளத்துணர்ந்தெண்ணியெம்மருச்சனைபுரிவீர்.

(இ - ள்.) திருக்குடந்தை சீபருப்பதம் காஞ்சி இராமேச்சுரம் அண்டங்களை யளவியுள்ள திருக்கயிலாயம் மகாகயிலாயம் என்னும் ஒப்பற்ற இரண்டு மகம்மேருவினுச்சி என்னும் இத்தலங்களில் உமாதேவியோடும் நம்முடைய கணங்களோடும் பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடாத்திக்கொண்டு இனிமைவாய்ந்து நித்தியமாய் வீற்றிருப்போம், நாம்இடங்கொண்டிருக்கும் திருத்தலங்கள் இவைகளென்றறிந்து மனதிற்சிந்தித்து எம்மைப்பூசிக்கக்கடவீர்கள். எ - று. (கஉ)

ஆதிநாளையினரிமுதற்றேவர்கண்முனிவரர்யாவருமன்பால் வேதியோடுமுற்றுறுசிவலிங்கத்தினருச்சனைவேண்டினர்விரும்பியோதுமித்தலந்தொறுமலைதொறுநீரொழுகியநதிக்ககாரதோறுநீதியோடுகின்றினிதுபூசித்தவர்நினைந்தனயாவையுஞ்சிறந்தார்.

(இ - ள்.) முற்காலத்தில் திருமால்முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களைவரும் பிரணவபீடத்துடனிருக்கும் சிவலிங்கபூசனைசெய்வதற்கு மெய்யன்பினால் விரும்பமுற்று, நாம்கூறியஇத்தகைய தலங்கள்தோறும் மலைகள்தோறும் நீரோட்டமுடைய ஆற்றங்கரைகடோறும், ஆகமவிதியுடனிருந்து இனிமையாகப்பூசித்து அவர்கள் எண்ணிய வரங்களெல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டார்கள். எ - று. (கக)

அணையர்யாவருமித்தலத்தருச்சனையாற்றினர்பெற்றனர்யாவுநினைபுநீதியினுரைத்துமென்றெம்பிரானவர்க்கெனநிகழ்த்தியவுண்மை

வனையுள்வார்சடைப்புனிதர்காணும்முழையநிலைவான்முறைவகுப்பாம்
வினவிபன்புறக்கேண்மினென்றருந்தவச்சூதமா முனிவரன்விளம்பும்.

(இ - ள்.) அவர்களனைவரும் இத்தலங்களிலே பூசித்துப்பெற்றுக்கொண்ட வரங்களெல்லாவற்றையும் நீங்கள் சிந்திக்கத்தக்க முறைமைக்காகக் கூறுகின்றோமென்று எமது சிவபெருமான் அத்திருமாலாதியர்க்காகத் திருவாய்மலர்ந்தருளியநிச்சயத்தை, அலங்கரித்துள்ள நீண்டசடையையுடையமுனிவர்களே! உங்களிடத்திலே அவ்வாறே கிரமமாகக்கூறுகின்றேன் அன்புடனே கேட்பீர்களாகவென்று அருமையானதவத்தையுடைய பெருமையமைந்த சூதமுனிவரோதுவார். எ - று.

அன்புறவினவிக்கேண்மின் எனமாற்றி, வினவிக்கேண்மினென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்தாகக்கொள்க. திருமாலாதியோர் சிவலிங்கபூசையால் தங்கட்குவேண்டிய பேற்றையடைந்தனரென்பதை, “மலரவன்முருத்தனுருத்திரன் முதலோர்மன்னுமச்சிவலிங்கம்தனை-நிலைபெறத்தாபித்திட்டந்பேற்றானிலுதம்பதங்களினடைந்தார்-கலைமதிபுனைந்தவீசனும்வடவான்காசியிற்காண்டகவிலிங்க-மலைவறவமைந்தான்யாவரேயிம்மையம்மைவேண்டிபுலமைத்திலாதார்.” என்னும்வாயுசங்கிதைத்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக்.

(உஉ)

கலிலைத்துறை.

முசுகரும்பூடாடுதுழாயோர்முகில்வண்ணன்
காசிபுகுந்துழ்கோடிகடப்பக்கருதாரின்
மேசிறவத்தாலுண்மைசிறந்தானெம்மானைப்
பூசைபுரிந்தானன்பொடுமாகம்புளகுற்றான்.

(இ - ள்.) வண்டுகள்மொய்த்துத்திரிகின்ற துளபமாலையணிந்த ஒப்பற்ற மேகவண்ணராகியதிருமால்,காசிக்குச்சென்று கோடி ஊழிகாலங்கள்கழியும்படி எமதுசிவபெருமானைத்தியானித்திருந்து சூற்றமற்றதவத்தினாலே மெய்யன்புமேம்பட்டவராய்ப்பூசித்தனர். அவ்வன்புமேலீட்டாற் சீரரம்புளகித்தனர். எ - று.

(உங)

எந்தைபிரானுலன்புசிறந்தானிதுகாலத்
தந்தமில்வைகுண்டப்பதபூற்றானதுமற்றோர்
நந்துகடும்போராழிநகைக்குஞ்சுடர்வைவா
டந்தொருதண்டங்கார்முகநல்கத்தான்பெற்றான்.

(இ-ள்) அதுகாரணமாக எமதுபெருமானால் அன்புபாலிக்கப்பட்டவராய் இதுவரையிலே அழிவற்ற வைகுந்தபதவியிற்சேர்ந்திருக்கின்றனர். அதுவன்றியில் ஒப்பற்ற பாஞ்சசன்னியமும் பெரும்போர்புரியத்தக்க சக்கராயுதமும் பிரகாசிக்கும் ஒளிபடைத்தகூரியவாளாயுதமும் கொடுத்ததவிர ஒப்பற்ற தண்டாயுதமும் வில்லும் கொடுக்கப்பெற்றுக்கொண்டார். எ - று.

எனவே சங்குசக்கரதண்டகட்கோதண்டமென்னும் பஞ்சாயுதங்களும் திருமால் இச்சிவலிங்கபூசையாலேயே சிவபிரானிடத்திற் பெற்றுக்கொண்டனரென்க.

கோவையிதழ்ச்செங்கோல்வளைமென்கைக்குளிர்போதிற்
பாவைதனக்குப்பாரியெனப்பெற்றனனம்பொற்

பூவிலிருக்குநான்முகன்மற்றைப்புவனத்தோர்

தேவர்வணங்கப்பல்னுயிர்நல்குந்திதிபெற்றான்.

(இ - ள்.) இதுவன்றியும், கொவ்வைக்கனிபோன்ற இதழும், செப்பமான அழகுள்ள வளையலணிந்த மிருதுவான கைகளுமுடையவளாய்க் குளிர்ந்த தாமரைமலரில்வீற்றிருக்கும் திருமகனைத்தமக்குத்தேவியாகவும் பெற்றுக்கொண்டனர், அழகிற் சிறந்த பொன்னையொத்த தாமரையாதனத்திலிருக்கின்ற பிரமனும் மற்றைப்புவன கோடிகளிலுள்ளவர்களும் தம்மைப்பணியும்படி பல சீவராசிகளைக்காக்கின்ற இரட்சககிர்த்தியத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார். ௭ - று. (௨௫)

எடுத்தவிரிக்குந்திண்சிறைமேருவெடுக்கும்பேர்

மிடுக்கினெடுங்கலுழக்கொடிபெற்றான்வெய்யோரைக்

கடுக்குமிருந்திறல்பெற்றனனாழிக்கதரோய்க்கு

முடுக்கைசிறந்தானென்னினியன்னோற்குதவாத.

(இ - ள்.) தூக்கிவிரிக்கின்ற திண்ணிய சிறகுகளில் மேருவரையையும் தூக்கத்தக்கதும், பெரும்பேர்புரியும் வல்லபமுள்ளதுமான கருடத்துவசத்தையும் பெற்றுக் கொண்டனர், கொடியவர்களாகிய அசுரர்களை வெல்லத்தக்க பெருவல்லபமுடைந்தார், நெடுங்காலமாகச்சூரியனைப்போற் பிரகாசிக்கின்ற பீதாம்பரத்தையும் அணிந்து கொண்டார். அத்திருமாலுக்கு இனி கிடைக்கத்தகாதவையாவை. ௭ - று. (௨௬)

நாளநெடுத்தாட்சேயநறும்பூநளினத்தோன்

முளுறுமன்பிற்கச்சிபுகூந்தம்முதல்வோனைக்

கோளறுமென்பூவர்ச்சனைசெய்தக்குறைமுற்றித்

தாளிணைபற்றுத்தொண்டருவக்குந்தலைநின்றான்.

(இ-ள்.) நாளத்தோடுகூடிய நீண்டதாள்படைத்த நல்ல செந்தாமரையாதனாகிய பிரமன்,மேம்பட்ட மெய்யன்பினாற் காஞ்சிமாநகரத்திற்சென்று அச்சிவபெருமானை, குற்றமற்ற மெல்லிய மலர்களாற் பூசித்து அத்தவம் நிறைவேற்றப்பெற்றவனாய், சிவபெருமான் திருவடிகளைச் சரண்புகுகின்ற மெய்யடியார்கள் களிக்கத்தக்க முதன்மையுடையவனாயிருந்தான். ௭ - று. (௨௭)

வைபகமுற்றுமன்பதையாவும்மரபோடுஞ்

செய்துமுடிக்குந்திண்மைசிறந்தான்மறையெல்லாங்

கொய்துதெரிக்குங்கூரறிவுற்றானளவில்லா

மைதவழ்கண்டத்தெந்தையனிக்கும்வரம்பெற்றான்.

(இ - ள்.) அவன் உலகங்கள்முழுவதும் ஆனம்கோடிகளனைத்தும் முறைமைப்படி சிருட்டிக்கின்ற வல்லபத்தின்மேம்பட்டான். வேதங்களனைத்தையும் பருத்துணரும் துண்ணிய அறிவையுமுடைந்தான். விடந்தங்கிய கண்டத்தினராகிய எமதுபெருமான்பாலிக்கின்ற எண்ணிறந்தவரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான். ௭ - று. (௨௮)

வெள்ளிபிதழ்ப்பைந்தாமமைமங்கைவிருப்புற்றான்

கள்ளவழ்கற்பத்தேவர்வணங்குக்கதிபெற்றான்

கொள்ளைநெடும்பாலாழியெனுந்திண்குடைபெற்றான்

றுள்ளுதினைக்கற்றைக்கவரிப்பொற்றொகைபெற்றான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் வெண்ணிறஇதழ்களைப்படைத்த அழகிய தாமரையில்லீ
ற்றிருக்கும் ஸ்ரீலமகளார்விருப்பமும்பெற்றான். தேனோழுகும் கற்பகமலர்மாலையுடைய
தேவர்கள்பணிகின்ற பதவியும்பெற்றான். மிகநீண்டிள்ள திருப்பாற்கடலென்று சொல்
லத்தக்க வலிய சந்திரவட்டக்குடையையும்பெற்றான். அப்பாற்கடலிற்றுள்ளுகின்ற
அலைகளைப்போன்ற கூட்டமாயிருக்கும் அழகியவெண்சாமரைக்கூட்டங்களையும் பெற்
றுக்கொண்டான். எ - று. (உக)

திண்சிறையன்னத்தூர்திசிறந்தானழிவில்லாப்
பண்பொடுபிரமபதத்தலைநின்ற முனிவோர்தந்
நண்பின்வணங்குந்தன்மையடைந்தானவையற்றான்
வெண்பிறைவேணித்தேவனையின்னும்விருப்புற்றான்.

(இ - ள்.) மேலும் வலிய சிறகுகளைப்படைத்த அன்னவாகனத்திலேறவும் பெற்
றான். அழிவற்றதன்மையுடனே சத்தியலோகத் தலைவனாயிருந்தான். முனிவர்களெல்
லாம் தங்களுடைய நேசத்தினைப்பணியும் மேன்மையுற்றான். பலவிதகுற்றங்களுந்தீர்
ந்தான். வெண்ணிறச் சந்திரனையணிந்த சடைமுடியுடைய சிவபெருமானே இன்னும்
பூசித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். எ - று. (உஉ)

சீகுலவெற்பிற்சென்றுதவத்தின்செயன்முற்றி
மாகபுரக்கோனிந்திரனநாள்வழிபட்டான்
பாகடுவெள்ளைப்பாய்பகடெய்திப்பயனுக்குள்
சாகைவிடுக்குங்கற்பகநாடுந்தனிபெற்றான்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திறைவனாகிய இந்திரன், சீகுலபுரப்பதத்தையடைந்
து தபோகிரியைகளைமுடித்து அக்காலத்தின்பூசித்தான். பாகுனைக்கொன்றுபாயத்தக்க
வெள்ளையானையைப்பெற்று, வேண்டியவைகளைத்தரத்தக்ககிளைகள் விரிந்தள்ள கற்
பகவிருகுகுமிருக்கும் ஒப்பற்ற தேவலோக அரசாட்சியும்பெற்றுக்கொண்டான். எ - று.

பொன்னொளிபொங்குபுலோமசைதந்தபுதுக்காமத்
தின்னலமன்பினுகர்ந்தனன்வானவரொவருந்தம்
மின்னொளிமாழுடிதாழவிழுந்தெழுவிரிசெம்பொற்
றுன்னரியாசனமீதுபொலிந்துதுலங்குற்றான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் பொற்பிரகாசமவீசுகின்ற இந்திரானிகொடுத்த நூதனமா
னகாமவிற்பத்தை அன்புடன் அனுபவித்தான். தேவர்கள்யாவரும் தங்கள் தங்கள்பி
ரகாசம்பொருந்திய மகுடங்கள் பூமியிற்படியுமாறு சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்தெழுந்தி
ருக்கும்படி விசேடித்த பசும்பொன்பதித்துள்ள சிங்காதனத்தின்மீதுவீற்றிருந்து விள
க்கமுற்றான். எ - று.

காமவிற்பம் சாசாரணமாகவே நிலவுலகத்தார்க்கும் அன்றைக்கன்று புதிதாயி
ருப்பதியல்பாகலானும், அகினும் தேவலோகமாதாகிய இந்திரானியினிற்பம் இன்
னும்விசேடமாயிருக்குமாகலானும், “புலோமசைதந்தபுதுக்காமத்தின்னலமன்பினுகர்
ந்தனன்.” என்றார், காமம் இவ்வியல்புடைத்தென்பதை, “அறிதோரறியாமைகண்ட
ற்றாற்காமஞ்செறிதோற்றஞ்செயிழைமாட்டு.” என்னும் திருக்குறளுரையானுந்தெ
ளிக. (உஉ)

வால்வளைச்சம்பொற்றாமரைசிந்தாமணிதேனுக்
கோலியவச்சிரமுதலியவெம்படைகைக்கொண்டா
னுனுநெடுங்குடைசாமரைமற்றீவையனயாவஞ்
சால்புறமால்வீடையோனருளாலேதானுற்றான்.

(இ - ள்.) மேலும், வெண்ணிறமுள்ள சங்கநிதி பசும்பொன்னிறமாயுள்ள பது
மநிதி சிந்தாமணி காமதேனு, வளைந்துள்ள வச்சிராயுதம் முதலிய பெரிய ஆயுதங்கள்
என்னும் இவைகளைப்பெற்றுக்கொண்டான். அசைகின்ற நீண்டகுடை வெண்சாய்ம
ரைமுதலிய இவையனைத்தையும் மேன்மையமையும்படி பெரிய இடப்பவாகனராகிய
சிவபிரான் திருவருளாற் பெற்றுக்கொண்டான். ஏ - று. (௩௩)

பாடுறுகீதப்பண்மொழியோரறுபத்தாறு
கோடியரம்பையர்கூழ்வரவின் னுங்குணதிக்கி
னீடுதனிக்கோல்சென்றுறநின்றானிறைசெல்வத்
தோடமுதப்பேருண்டியுவந்தானெழிவற்றான்.

(இ - ள்.) இசையைப்பாடுகின்ற யாழைப்பொத்த வார்த்தைகளமைந்தவர்களாகிய
அறுபத்தாறுகோடிதேவமாதர்கள் புடைசூழ்ந்திருக்கும்படி கிழக்குத்திக்கிலே இன்னு
ம்ஒப்பற்ற செங்கோல்செலுத்துகின்றான், குறைவற்ற ஐஸ்வரியத்துடனே அமுதமெ
ன்னும் பெருமையமைந்த உணவையுண்டு நீக்கமற்றிருக்கின்றான். ஏ - று. (௩௪)

செத்தழல்வானவனம்பெருமானடிசிந்தித்து
வந்தருணைசலவெற்பிடை யன்பொடுவழிபட்டான்
வெந்தகர்வாகனம்வேற்படைபெற்றனநிருகொங்கை
மந்தரமன்னசுவாகாதேவிதன்மணமுற்றான்.

(இ - ள்.) செந்நிறமமைந்த அக்கினிதேவன் எமது சிவபெருமான் திருவடிகளை
த்தியானித்து, திருவருணையென்னும் மலையில்வந்து மெய்யன்புடன் பூசித்தான். பெ
ரியஆட்டுக்கடாங்கனமும் வேலாயுதமும்பெற்றுக்கொண்டதுமன்றி. மந்தரகிரியை
யொத்த இரண்ட்தெனங்கையுடைய சுவாகா என்னும் தேவியையும் திருமணமுடித்
தான். ஏ - று. (௩௫)

தென்கீழ்முலைபுரந்துதனிக்கோல்செலநின்றான்
மின்கீழ்போகவிளங்குமெயிற்றுத்தென்பாலோன்
றன்கீழேவருந்தொழுவருடருகேதாரம்போய்ப்
பொன்கீறியவன்சடிவத்தரணைப்பூசித்தான்.

(இ - ள்.) அல்லாமலும்தென்கீழ்த்திசையைப் பரிபாலித்து ஒப்பற்ற செங்கோல்
செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்றான். மின்னொளியும் தாழும்படி பிரகாசிக்கின்ற பற்க
ளைப்படைத்த தென்றிசைக்கதிபனாகிய யமன், தன்னடியின்கீழ் யாவரும்பணியும்படி
திருவருள்பாலிக்கும் திருக்கேதாரத்திற்குப்போய், செம்பொற்கம்பிகளை யொத்த
வலிய சடைமுடியையுடைய சிவபிரானைவழிபட்டான். ஏ - று. (௩௬)

தன்னகமுள்ளப்பட்டனயாவந்தாநின்றான்
பின்னருகைக்குஞ்செங்கட்பகடுபெறப்பெற்றான்

மின்னபொசந்தண்குடைத்தான்விரிவேணித்
துன்னருமுனிவரோழ்வர்க்கன்றுசமஞ்சொற்றான்.

(இ - ள்.) அவன் தன்மனத்திலெண்ணிய வரங்களனைத்துத் தரப்பெற்றுக்கொண்டான், அதன்பின் ஏறிநடாத்தும் சிவந்த கண்களைப்படைத்த எருமைக்கடாவை வாகனமாகப்பெற்றுக்கொண்டான், மின்னொளியையும் வெல்லத்தக்க பாசக்கயிற்றுடனே தண்டாயுதமும்பெற்றுக்கொண்டான், விரிந்தசடைமுடியையுடையவர்களாய் யாவராலுஞ் சேர்வதற்கரியவர்களாகிய சத்தமுனிவர்களுக்கும் ஒப்பானவனென்னும் பெயரும்பெற்றான். எ - று. (ந௭)

புண்ணியபாவங்கண்டறமுற்றும்புரிவோரை
விண்ணுலகாள்விடுபபுதுமற்றுளவெம்பாவங்
கண்ணியபாவனாவெந்நிராயச்செங்கன லூடே
நண்ணவிடுபபுதுமன்னவனானவையற்றான்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்கள்புரிகின்ற புண்ணியபாவங்களைத்தெரிந்து முழுமையும் புண்ணியமேபுரிகின்றவர்களைச் சொற்களோகத்தையரசாளச்செய்வதும், கொடியபாவங்களாயுள்ளவைகளையே புரிந்தபாவினைக் கொரேநரகமாகிய கடுத்தியிற்சேரவைப்பதும் அவனையாயினன், குற்றங்களைத் தீரப்பெற்றான். எ - று. (ந௮)

வன்றொலைவெண்பற்சேடன்முடிப்பூவலயத்துத்
தென்றிசைமுற்றுந்தன்னொருசெங்கோல்செவகின்ற
னின்றளவுஞ்செம்பொற்கிரிவில்லோனிருபாதந்
தன்றறியுச்சிக் கொண்டுசுமக்குந்தலைநின்றான்.

(இ - ள்.) வலிய தொலைகளையுடைய வெண்ணிறப் பற்களைப்படைத்த ஆதிசேடனது பருமுடியிலுள்ள நிலவுலகத்தில், தெற்குத்திசைமுழுவதும் தனது ஒப்பற்ற செங்கோல் செல்லும்படியிருந்தான், இன்றையவரையில் மேருமலையை வில்லாகவேந்திய சிவபெருமானுடைய இரண்டு திருவடிகளைத்தனது நிகரில்லாத உச்சியில்தாங்கிக்கொண்டு சுமக்கும்மேன்மைபடைத்தான். எ - று. (ந௯)

நிருதிப்பேரோனெந்தைபிரானடிநெடுநீழல்
கருதித்தென்கோகன்மடைந்தானொருகாலஞ்
சுருதிச்சொல்லான்மென்மலரிட்டித்தொழுதுற்று
னொருதுற்றெம்மானன்னவனுக்கன்றெதிருற்றான்.

(இ-ள்.) நிருதிஎன்னும் பெயருடையவன் எமது தந்தையாராகிய சிவபிரான் திருவடியின்சிறந்த நீழலிலும்பித் தெற்கிலுள்ள கோகர்னமென்னுந்தலத்தை ஓர்காலத்திலுடுத்து, வேதவாக்கியங்களால் மிருதுவானமலர்களைக்கொண்டு அருச்சித்துப்பணிந்திருந்தான், அப்போது எமதுபெருமான் இடபவாகனருடாய் அந்நிருதிக்குக்காட்சியருளினர். எ - று. (ச௦)

ஈயப்பட்டவரங்களைத் தையுமெதிதோற்றான்
மாயப்பட்டித்தெவ்வர்விழத்தெறுவாள்பெற்று
னாயப்பட்டநியாதிதெற்றானசுரர்க்கோர்
தாயொத்துப்பேராசுசெலுத்துந்தகையானான்.

(இ - ள்.) அவர்கொடுத்தருளிய வரங்கள்யாவையும் பெற்றுக்கொண்டான், பகைவர்கள் இறந்துவிடும்படியாகக் கொல்லத்தக்கவாளாயுத்தையும்பெற்றுக்கொண்டான், ஆராய்ந்து அளவிடுதற்கேலாத ஐஸ்வரியங்கலையுமடைந்தான், அசுரர்கள்யாவர்க்கும் ஓர்தாய்போன்றிருந்து டெரிய அரசாட்சிபுரிகின்ற தன்மையுடையவனுனன். எ - று.

(சுக)

வருணன் சம்புவனத்தானைப்போய்வழியுஞ்ச்
சுருநந்தெண்டிரைவேலைபுரக்குந்தொழில்பெற்றான்
மருநந்திண்சுறவூர்தியனாகவரம்பெற்றான்
பொருவும்பாசங்கொண்டுகுடக்குப்புரவுற்றான்.

(இ - ள்.) வருணன் சம்புகேஸ்வரத்திற்சென்று சிவபிரானைப்பூசித்து, சுருணன்வெருகின்றதெளிவான அலைகளையுடைய கடலைக்காக்குந்தொழிலைப்பெற்றுக்கொண்டான், மயங்குகின்ற வலிமையமைந்த சுருவாகனனாகும்படிவரம்பெற்றுக்கொண்டான். போர்புரிகின்ற பாசத்தையேந்தினவனுய் மேற்குத்திக்கைப்பரிபாலிக்கின்றனன். எ - று.

(சஉ)

வேளைத்தீப்படநெற்றிவிழித்தருள்வீடையோனைக்
காளத்தியில்வழிபட்டனனனிலக்கடவுட்கோ
வாளப்புவிபடுமன்பதைமனநினைவ்னாவிற்போய்
மீளப்படுவதுதன்னலதிலையெனும்விறல்பெற்றான்.

(இ - ள்.) மனமதனைத்தகனமாகும்படி நெற்றிக்கண்ணாற்பார்த்தருளிய இடபவாகனராகிய சிவபெருமானை, வாயுதேவன் காளத்தியில்பூசித்து, ஒளிமிக்குச்சிறந்த நிலவுலகத்துள்ள மனிதர்களின் மனநினைவினும் வேகமாய்ப்போய்த்திரும்புவது தன்னைப்பார்க்கினும் இல்லையென்றுசொல்லத்தக்க வல்லபமுமடைந்தான். எ - று.

வாளப்புவிபடுமன்பதை என்பதற்கு எதுகைக்கணக்க முகர எகர ஒற்றுமையாகக்கொண்டு, புவிவாழப்படு எனமாற்றி நிலவுலகத்தில்வாழும் மனிதர்கள் எனக்கூறினாமாம்.

(சக)

ஏழுவகைத்தாம்வாயுவினுக்கோரிறையானான்
யாழினெடுக்கொடியாயுதமுற்றான்வடமேல்பா
லாழ்முறையின்னும்பேராசுற்றொழிவற்றான்
பாழிவயக்கலையூர்திகிடைத்தான்பகையற்றான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் சத்தவாயுக்களுக்கும் ஒப்பற்றதலைவனானான் யாழ்த்துவசமும்படைகளும் பெற்றான். வடமேற்றிசையில் நீக்கமில்லாதிருந்து நீதிமுறைமைப்படி இன்னும் டெரிய அரசாட்சிபுரிந்துகொண்டிருக்கின்றான், மிக்கவெற்றியமைந்த மான்வாகனம்படைத்து பயத்தீர்ந்தான். எ - று.

சத்தவாயுக்களாவார்:—ஆவகன் பிரவகன் அனுவகன் சங்ககன் நிவகன் பராவகன் பரிவகன் என்போர். இதனை, “ஆங்கனாவகன்பிரவகனனாவகன்சிறப்பின் - வீங்குசங்ககனிலகன்மேற்பராவகனதன்மே - லோங்குகின்றதோர்பரிவகனெனும்பெயருடைய - தீங்கில்வாயுச்சுக்கரங்களேமுந்தனிசிறக்கும்.” என்னும் கூர்ப்புராணத்திருவிருத்தத்தானுந்தெனிக.

(சச)

சித்தவடச்சித்தேசுரர்பொற்சேவடியெண்ணிப்
பத்திபயக்கச்சென்றுகுபேரன்பணித்தா
னத்தனையொக்குந்தோழமைகொண்டானருள்பெற்றா
னத்தமுதற்கோமரிதியெல்லாநனிபெற்றான்.

(இ - ன்.) குபேரன் சித்தவடமென்னுந் தலத்திலுள்ள சித்தேச்சுரருடைய
பொன்போன்ற திருவடிக்களைத்தியானித்து, பத்திவிசேடிக்கப்போய் வணங்கினான்,
சிவபிரானுக்குச் சமானனான சிநேகங்கொண்டு திருவருள்பெற்று, சங்கரிதிமுதற்சிற
ந்த நிதிகளெவற்றையும் விசேடமாகப்பெற்றுக்கொண்டான். எ - று. (சரு)

ஏண்ணிநினைந்தவரம்பலயாவையுமெய்துற்றான்
மண்ணியபுட்பகம்வாகனமாகவழங்குற்றான்
நிண்ணியவெங்கைதயாயுதமெய்துசிறப்புற்றா
னண்ணெடுங்குடையுத்தரதேயமளிக்கின்றான்.

(இ - ள்.) அவன் எண்ணங்கொண்டு நினைத்த பலவிதமான வரங்களெல்லாம்
பெற்றான், அலங்கரித்திருக்கின்ற புட்பகவிமானத்தைத்தனக்கு வாகனமாக வழங்கப்
பெற்றான். வலியுள்ள கொடிய கதாயுதம்பெறுகின்ற மேன்மையடைந்தான், சிறப்பு
ற்றுநீண்ட சந்திரவட்டக் குடையின்கீழ் வடதிசையைப்பிரபாலிக்கின்றான். எ - று.

வடகீழ்மூலைப்பதியீசானன்வன்மீகப்
படவாருர்வாழெந்தைபிராணைப்பணிவுற்று
மடலார்மென்பூவர்ச்சனைசெய்தான்மகிழ்பெற்றான்
விடமார்கண்டன்வேண்டியவென்னைவிளம்பென்றான்.

(இ - ள்.) வடகீழ்த்திசைக்குத்தலைவனாகிய ஈசானன் திருவாரூரில் புற்றிடங்
கொண்டு வீற்றிருந்தருளும் எமது பிதாவாகிய சிவபிரானைவணங்கி இத்தங்களுடையமி
ருதுவான மலர்களால் அருச்சித்தான், அப்போது நீலகண்டராகிய சிவபிரான் திருவு
ளமகிழ்வுற்றவராய் உனக்குவேண்டியவரம்பாது கூறுவாயெனத் திருவாய்மலர்ந்த
னர். எ - று. (சஎ)

ஈசானத்தோனெந்தைபிரானுலருளெய்திப்
பேசாநின்றானின்னுருவினனேபெறவேண்டு
மூசாநிற்கும்பன்னகம்வெண்பிறைமுகிழ்கொன்றை
கூசாநிற்குங்கங்கைபொறுக்குங்குளிர்வேணி.

(இ - ள்.) அதற்கு ஈசானனென்பவன், எமதுபிதாவாகிய சிவபெருமான் திரு
வருள்பெற்றுக்கூறுகின்றான். தேவரூடைய திருவுருவை இப்போதே பெற்றுக்
கொள்ளவேண்டும், மொய்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற சர்ப்பம் இளம்பிறை மலர்கின்ற
கொன்றைமாலிகை, குளிர்ச்சியுற்றிருக்கும் கங்கை என்னும் இவைகளைத்தாங்கிக்
குளிர்ந்திருக்கின்றசடைமுடியும். எ - று. (சஅ)

மமுமானங்கைமூச்சிகைநெடுவேன்மழவேறு
தொழுவார்நினைத்தொழுமுறையென்னைத்தொழுதன்மை
வழுவாதிசூதியென்றன்னவடகீழ்த்திசைபோயிப்
பொழுதேயாளுதியென்றருளோடும்புரிகென்றான்.

(இ - ள்.) மழுவும் மாணும் தாங்கிய திருக்கரங்களும் மூன்றுதலைகளையுடைய நீண்ட சூலாயுதமும், இளமையாகிய இடபமும் பணிகின்றவர்கள் தேவரீரைப்பணிவதுபோன்றே அடியேனைப்பணிகின்ற இயல்பும் ஆகிய இவையனைத்தையும் தவறாது கொடுத்தருளவேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்தனன், அன்றியும் வடகீழ்த்திசையிற்சென்று இப்போதே அரசாளக்கடவாயென்று திருவருளுடன் கட்டளையிடுவீராக என்றும் விண்ணப்பித்தனன். எ - று.

(சக)

அன்ன துகேளாவெந்தைபிரான்மற்றவனுக்குச்
சொன்னவையாவுந்தந்துகடைப்பாற்றுரிசற்றே
யென்னுழைவாவென்றின்னருள்செய்தானினிதற்று
னின்னுநெடும்பேராழிபுரிந்தானிகலற்றான்.

(இ - ள்.) அதனை எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் திருச்செவியேற்றருளி, அவ்வீசானனுக்கு அவன்சூறியவனைத்தையும்பாலித்து, சூற்றமற்றவனே! கடைசியாக எம்மிடத்தில் வரக்கடவாயென்று இனிய திருவருள்புரிந்தனர். அவ்வீசானன் இனிமையடைந்தவனும் பகைதீர்த்து, இன்னும் மிக்க பெருமையுடைய ஆக்கினுசக்கரத்தைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்றான். எ - று.

(இ௦)

வேறு.

உலகெலாந்தனித்திகிரியினலங்குதேருருட்டிச்
சுலவுகாரிருட்பிழம்பறுத்துயிர்க்கருள்குரக்கு
மலரிவானவன்கச்சியின்முளரிகொண்டரனை
மலர்சிலம்படியருச்சனைவரன்முறைவகுத்தான்.

(இ - ள்.) உலகங்களெவற்றினும் ஒற்றைச்சக்கரத்தாலசைக்கின்ற இரதத்தைச் செலுத்தி, அவ்வவ்விடங்களிற்குமுந்துள்ள கருநிறங்கொண்ட இருளின் திரட்சியைப்போக்கி, சிவராசிகளுக்குக் கிருபைபுரிகின்ற சூரியதேவன் காஞ்சிமாநகரத்தில் தாமரைமலர்களைக்கொண்டு, சிவபெருமான் திருவடிகளில் அருச்சித்து முறைமைப்படி பூசித்தான். எ - று.

(இக)

ஏழ்பசும்பரிநுகம்பிணித்தெழுதருமினி
யூழிருக்குநாண்மண்டலமெனப்பொலிந்துற்றான்
பாழிமானிலங்கைதொழப்பசுங்கதிர்பரப்பிக்
கேழ்கிளர்த்தெழுவடவரைவலம்வார்க்கிடைத்தான்.

(இ - ள்.) அதனால், ஏழ்என்னும் பச்சைக்குதிரையை இரதத்தின்துகத்திற் பூட்டி யாரோகணிக்கின்ற சூரியன், உலகமுடிவிற்குள்ளாள்வரையில் மண்டலமென்று சொல்லும்படி விளங்கியிருந்தான், வலியுள்ள நிலவுலகம்முழுவதும் கைகூப்பிப்பணியும்படி இளங்கிரணங்களோவீசி, நிறமிக்கோங்கிய மேருவரையைப் பிரதக்ஷணம்வரும்படிக்கும் பெற்றுக்கொண்டான். எ - று.

சூரியன் இரதத்திற் பூட்டிய குதிரைக்குச் சத்தமா என்பது பெயராகலானும், சத்தமென்பதற்கு ஏழெனப்பொருளாகலானும், “ஏழ்பசும்பரி” என்றனர். இக்கருத்துக் கொண்டே எணயரும் எழுபுரவித்தேர் எனக்கூறுவர், இவ்வேழும் வேதத்தின் சத்தசந்தச்சுகளென்பது நூற்றுணிபு. இதனை, “வேதசந்தச்சோரேழுமத்தேரினில்வி

த்த - தீதில்வாம்பரியீர றுபருகியஞ்செல்வ - ரேதமற்றமூவுலகமும்விளக்குவரென்னி - லாதிரூர்த்தியாமூவருமவருருவென்றான்.” என்னும் கூர்மபுராணத் திருவிருத்தத்தா னுத்தெளிக.

(ருஉ)

திருந்துமாத்திரையிருத்தைநாட்டிங்களாண்டிருது
பொருந்துகாலமற்றியாவையும்புலப்படப்பிரிந்தான்
கருந்தடங்களுளிடத்தரன்கண்ணெனச்சிறந்தா
னிருந்தகோட்கிறைதானென்பபொலிந்தனனின்னும்.

(இ-ள்.) அன்றியும் திருத்தமாகிய மாத்திரையென்றும் நாழிகையென்றும் நா ளென்றும் மாதமென்றும் வருஷமென்றும் இருதுவென்றும் பொருந்திய மற்றமுள்ள காலபேதமனைத்தையும் அறிந்துகொள்ளும்படிசெய்தனன் அல்லாமலும் கருநிறங்கொ ண்டி விசாலித்த கண்களைப்படைத்த பார்வதியாகரை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெரு மானுக்கு வலதுகண்ணென்று சொல்லும்படி சிறப்புற்றான். ஒன்பது கிரகங்களுக் கும் தலைவன் தானேயென்று இன்னும் விளங்குகின்றனன். எ - று.

(ருஉ)

கும்பகோணத்துமழவிடையிறைவனைக்குறுகிச்
செம்பொனாடகப்பரிபுரச்சேவடிபூசித்
தும்பர்வெண்ணிலாக்கடவுண்மற்றுடுக்களுக்கிறையாய்ப்
பம்புவெண்கதிரினியதெள்ளமுதேனப்பயந்தான்.

(இ - ள்.) மேன்மையமைந்த வெள்ளிய சத்திரிகையைப்படைத்த சத்திரன், கும்பகோணத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இளமையான இடபவாகனத்தையுடைய சிவபிரா னைச்சேர்ந்து, ஆனந்தத்தாண்டவம்புரிகின்ற பசும்பொன்னாலாகிய பரிபுரமணித்த திருவடிகளைவழிபட்டு, நட்சத்திரங்களுக்குத் தலைவனாய், விசேடித்த வெண்ணிற முள்ள கிரணங்களை இனிமையமைந்து தெளிந்த அமுதமென்று சொல்லும்படி பெற் றுக்கொண்டான். எ - று.

(ருச)

மேருமால்வரைவலம்வரக்கிடைத்தனன்விமல
னூர்கொழுஞ்சடையணிதரச்சிறந்தனனுலகத்
தோரெலாந்தொழுந்தன்மைபெற்றுயர்த்தனனெருங்கே
தேரினின்னுயிர்குளிர்ப்புறச்சீதளஞ்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் பெரியமேருவரையைப் பிரதக்ஷணம்வரும்படியாகவும் பெற்றுக்கொண்டான். சிவபிரான் செஞ்சடையில் தரித்துக்கொள்ளும் சிறப்புமடை ந்தான். உலகத்துள்ளவர்கள் ஒரேமாதிரியாய்ப் பணியுமியல்பும் பெற்றுயர்வடைந் தான். இன்னும் ஆலோசிக்கின் இனிமையானசீவர்கள் குளிர்ச்சியடையும்படி குளிர்ச் சித்தன்மையில் மேம்பட்டான். எ - று.

(ருரு)

பூமனன்னெறிப்புந்திருநல்வியாழமென்புனிதன்
வாமசக்கிரன்கதிர்மகனீங்கிவர்மருதூர்
தோமில்சூடல்வேதாரணிபமுமாச்சோலைக்
காமர்நன்னகர்திருவையாறடைந்தனர்கருதி.

(இ - ள்.) செவ்வாயும் நன்மார்க்கமுடைய புதனும், நன்மையமைந்த வியாழம் என்னும் தூயனும், அழகமைந்த சக்கிரனும் சூரியகுமாரனான சனியும் ஆகிய இவர்க

ளனைவரும், முறையே திருவிடைமருதூர் சூற்றமற்ற மதுரை திருமறைக்காடு ஆலவிரு
கூப்பொழில்கள் சூழ்ந்த அழகிய திருவாலங்காடு திருவையாறென்னும் ஐந்துதலங்க
ளையும் சிந்தித்துச் சேர்ந்தார்கள். ௭ - று.

பூமன் - செவ்வாய், வேதாரணியம் எனற்பாலது வேதாரணி எனின்றது. (௫௬)

அரணையேத்தினர்வரன்முறையருச்சனையயர்ந்தா
ரிர்விமண்டலஞ்சந்திரமண்டலமிவற்றிற்
சூரவுமேற்பதஞ்சிறந்தனருலகெலாமுவந்து
பரவியேத்துற்பொலிந்தனரொழிந்தனர்பாவம்.

(இ - ள்.) இவர்கள் அவ்வத்தலங்களில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரானைத் துதி
த்துப்பூசனைபுரிந்தார்கள். சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம் என்னும் இவ்விரண்டிற்
கும்மேலாகிய உயர்ந்தபதவியிற் சிறப்புற்றார்கள். பாவங்களொழியப்பெற்றவராய்
உலகத்தாரெல்லாங்களித்துப் பணிந்து துதிக்கும்படி விளங்கினார்கள். ௭ - று.

சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம் என்னும் அவ்விரண்டிற்குமேல், செவ்வாய்
முதலிய ஐவகைக்கிரகங்களின் உலகங்களிருக்கின்றனவென்பதை, “தரைக்குமேற்புவ
லோகமதுதனி-லருக்கன்சோமனெனுபிவராதி-ய-நிருப்பர்தத்தம்பதத்தினையெய்தியே-
பரித்தநீளம்பதினேந்திலக்கமே.” என்றும், “ஒரிலக்கமருக்கனுலகமே-லோரிலக்கமு
பித்திலோகமே-லோரிலக்கமுடுக்களுலகமே - லீரிலக்கம்புதனுலகேயுமே.” என்றும்,
“ஈரிலக்கமொன்சுக்கிரனெல்லேமே - லீரிலக்கமங்காரகனெல்லேமே-லீரிலக்கஞ்சுரர்
சுருவுல்லேமே - லீரிலக்கஞ்சனியுலகேயுமே.” என்றும் வரும் சிவதருமோத்தரத்
திருவிருத்தங்களானுத்தெனிக. (௫௭)

நன்மையாவனநளிகடனெடுநிலத்தெவர்க்கும்
புன்மையாவனயாவையுங்கொடுப்பவப்புவியோ
ரின்மைசொற்றுநின்றேத்தறவெய்தினரிவர்க
டொன்மையோனடித்தாமரைவரன்முறைதொழுவார்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்தகடலாற்சூழப்பட்ட நீண்ட நிலவுலகத்துள்ளவர்களனைவர்
க்கும் நன்மையானவைகளும் தீமையானவைகளும் ஆகிய அனைத்தையும் கொடுத்துக்
கொண்டிருத்தலால், உலகத்தார்கள் தங்களுக்கு வாய்த்துள்ள வறுமையைக்கடறித்
திருமுன்னேநின்று துதிக்கும்படியிருந்தார்கள். இவர்களனைவரும் புராதனராகிய சிவ
பிரான் திருவடித்தாமரைகளை ஆகமவீதிப்படி பூசிப்பார்கள். ௭ - று.

இக்கிரகக்களே ஆன்மகோடிகட்குரிய வீணப்பயன்களோப் பகுத்தளிக்கும் அதி
தேவதைகளாயிருத்தலின், “நன்மையாவனநளிகடனெடுநிலத்தெவர்க்கும் - புன்மை
யாவனயாவையுங்கொடுப்ப.” என்றனர். இத்தகைய கிரகங்கள் அடியார்க்குமாத்தி
ரம் தீங்குவிளைக்கா. இதனை, “வேபுறுதோளிபுத்தன்விடமுண்டகண்டன்மிகநல்ல
வீணதடவி-மாசுறுதிக்கள்கக்கைமுடிமேலணிச்செனுளமேபுருத்தவதனு - ஞாயிறு
திக்கள்செவ்வாய்புதன்வியாமும்வெள்ளிசனிபாம்பிரண்டுமுடனே - யாசுறுநல்லநல்ல
வகைவநல்லநல்லவடியாரவர்க்குமிகவே.” என்னும் ஆளுடையபிள்ளையார் அருள்வாக்
கானுமுணர்க. (௫௮)

சொற்றவேழ்வரிலிருவருஞ்சராசுரர்க்குணர்த்தப்
பெற்றடைந்தனர்மற்றையோர்பெருமையிற்சிறந்தார்

கொற்றமுத்தலையிற்படைக்குழகனுக்கினிதி

‘ஹற்றபூசனைப்பவித்திரப்பெருமையாருரைப்பார்.

(இ - ள்.) நாம்கூறிய ஏழுகிரகங்களுக்குள்ளே வியாழம் சுக்கிரன் என்னும் இருவரும் முறையே வானவர்க்கும் தானவர்க்கும் உபதேசிக்கின்ற தன்மையடைந்து ஆசாரியர்களானார்கள். ஏனை ஐவரும் மேன்மையில் மேம்பட்டார்கள். ஆதலால் வெற்றிபடைத்த மூன்றுதலைகளுள்ள குலாயுத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனிமையுடன் பூசிக்கின்ற வழிபாட்டின் தூய்மையான மேன்மையை யாவர்கூறுவர். ஏ - று

தீதின்மாதவக்கோசிகனத்திரிசிவன்றாட்

போதுணர்ந்தறிகவுதமன்பரத்துவன்புலமை

முதுறுஞ்சமதக்கினிவசிட்டன்முற்றுணர்ந்து

வேதமோர்ந்தறிகாசிபனெனப்படுமேலோர்.

(இ - ள்.) அன்றியும் குற்றமற்ற பெருந்தவமுடைய விசுவாமித்திரர் அத்திரிசிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகளைத் தெளிந்துணர்ந்த கௌதமர் பரத்துவாசர் அறிவின் மேன்மையடைந்த சமதக்கினி வசிட்டர் வேதங்கள் முழுமையும் ஒதித்தெளிந்துணர்ந்த காசிபர் என்னும் பெரியோர்கள். ஏ - று. (சு௦)

இன்னமாதவமுனிவாரோழ்வருமெதிர்ந்து

பொன்னலங்குசிற்றம்பலத்தரனடிபூசித்

துன்னருங்கலையாகமமுதலமுற்றுணர்ந்தார்

துன்னருங்கிரகங்கட்குமேற்பதந்தொக்கார்.

(இ - ள்.) இத்தகைய பெருந்தவம்வாய்ந்த சத்தமுனிவர்களும் பொன்மயமாக விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலத்தைச் சேர்ந்து, ஆங்குவீற்றிருந்தருளும் நடராஜப்பெருமான் திருவடிகளை வழிபட்டு, நினைத்தற்கும் அருமையாகிய தூல்கள் சிவாகமங்கள் முதலியவற்றை முழுவதுத் தெளிந்தார்கள். கிட்டெற்கரிய மேற்கூறியுள்ள கிரகங்களின்பதவிகட்கும் மேற்பட்டுள்ள பதவிகளிற் சேர்ந்தார்கள். ஏ - று,

கிரகங்களி னுலகங்கட்குமேல் சத்தமுனிவ ருலகமிருக்கின்றதென்பதை, “ஓரிலக்கமேழ்மாதவநாமிசை - யோரிலக்கந்துருவனுலகுயர் - பாரின்மீதுபதினைந்திலக்க முஞ் - சேருமேபுவலோகஞ்சிறக்குமே.” என்னும் சிவதருமோத்தரத் திருவிருத்தத் தானுந்தெளிக. (சு௧)

காலம்யாவையுமளவைகண்டொழித்துறுகடைபோய்ப்

பாலலோசனன்பதம்பெறுதன்மையும்பயந்தா

ராலகண்டனதிணையடியருச்சனை யவர்க்கு

முலநாயகனளித்தனவின்னமுமொழிவாம்.

(இ - ள்.) காலங்களனைத்தையும் அளவுகண்டு கழித்த கடைசியிற்சென்று, நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபெருமான் திருவடிகளைப்பெறுகின்ற தன்மையுமடைந்தார்கள். திருநீலகண்டராகிய பெருமான் திருவடிகளிரண்டைப் பூசிப்போர்க்கு முழுமுதற்கடவுளாகிய அப்பெருமான் திருவருள்பாலித்தனவாகிய சரித்திரங்களை இன்னுங் கூறுகின்றோம். ஏ - று.

இச்சத்த வீருடிகளும் அநேககாலம் அப்பதவியிலிருந்தன ரென்றுணர்த்துவான்,
“காலம்பாபவையுமளவுகண்டொழித்து.” என்றனர். (சுஉ)

நிரந்தவாரகடனெடுநிலப்பரப்பெலாநிழற்றிப்
பரந்தவெண்குடைவேந்தனுத்தானபாதனுக்குப்
புரந்தவில்லறமாட்சியிற்புகுந்தனரிருவ
ரரங்கடித்தவேற்றடங்கணர்மடப்பீடியனையார்.

(இ - ள்.) வரிசையாக நீண்டிருக்கின்ற கடலாற்குழப்பட்ட நீண்டநிலவுலகம்
முழுமையும் நிழல்செய்து பரவியிருக்கும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசனா
கிய உத்தானபாதனென்பவனுக்கு, அரத்தைக்கோபித்த வேலாயுதம்போன்று விசாலி
த்த சுண்களுடையவர்களும் இன்மையுடைய பெண்யானைபோலும் நடையுடையவர்
களுமாகிய இரண்டுகளிரிகள் பரிபாலிக்கின்ற இல்லறக்கிழத்தியராகச் சேர்ந்தார்
கள். எ - று.

சுவாயம்புமனுவின் புத்திரன் உத்தானபாதனாகலின், “நிரந்தவாரகடனெடுநிலப்
பரப்பெலாநிழற்றிப்-பரந்தவெண்குடைவேந்தனுத்தானபாதன்.” என்றார். இவ்வே
ந்தன்மணம்புரிந்த மனைவியரிருவருக்கும் முறையே சுருதிஎன்றும் சுநீதியென்றும்பெ
யர். இதனை, “பைத்தோங்குமாயிரவாய்ப்பாம்பின்புழக்கிடத்தபுவிபரிக்குந்தெண்
ணர்-முத்தாரந்தியவ்வுருந்தோட்சுவாயம்புமனுவாயமுரிவேலா-னுத்தானபாதனெனு
மொருமகவையுடையபிடுமெயின்ருன்னனெண் - மைத்தாழ்பூங்கரியகுழற்சுருதியொடு
சுநீதியையும்வதுவைசெய்தான்.” என்னும் காசிகாண்ட்செய்யுளானுந்தெளிக்.

இருவரீங்கிவரிருந்தவமரிதிழைத்தீன்ற
கருணைமைந்தரோரிருவரக்கான்முனையவரின்
மருவுமுன்னவண்மதலையம்மணிமுடிவேந்தன்
நிருமடித்தலையிருத்தலுஞ்சிறிள்ளியோள்.

(இ - ள்.) இவ்விருமனைவியரும் பெருந்தவத்தை அருமையாகப்புரிந்துபெற்ற
கிருபையுள்ள புத்திரர்களிருவாரிருந்தார்கள். அப்புத்திரர்க்களிருவருள்ளே கலந்திருக்
கும் முதல்மனைவியாகிய சுருதி என்பவளுடைய குமாரன், இரத்தினமகுடமணிந்த
அவ்வரசனுடைய அழகிய மடியின்மீதுட்கார்ந்திருந்தவளவில், இனையவளாகிய சுநீதி
என்பவள் சினந்தாள். எ - று. (சுச)

சில்லரிச்சிலம்பரற்றுறவோடினன்சென்றான்
மல்லலம்புயத்தவன்றிருமடித்தலையிருக்குஞ்
செல்வனைக்கரந்தொட்டிழுத்தகற்றினன்சினத்தால்
வல்லகொண்டதன்சிறுவனையிருத்தனண்மடியில்.

(இ-ள்.) சிறிய பருக்கைக்கற்கள் பொதிந்துள்ள பாதசாலம்சத்திக்கும்படி ஒடிப்
போய், அழகுவிசேடித்தபுயமுடைய அவ்வரசன் சிறந்தமடியிலிருக்கின்ற புத்திரனைக்
கோபத்தாற்றையைப்பிடித்திழுத்து நீக்கிவிட்டான், உடனே அதிவிரைவாகத் தனது
புத்திரனைஎடுத்துக்கொண்டுபோய் அவன் மடியீதுட்காரவைத்தான். எ - று.

சுருதி ஈன்றபுத்திரனுக்கு உத்தமனென்றும், சுநீதி ஈன்ற புத்திரனுக்குத் தரு
வனென்றும்பெயர், இதனை, “கன்னல்பசுந்தேனொழுதுகனிபழுத்தாலையொழி

க்காலவேற்கட் -பொன்னவிருஞ்சுணங்கணிந்தபொம்மன்முலைச்சுருதியென்னும்புரை
தீர்வல்வி-பன்னவளுந்தம்னென்னுமகவின் றுள்சுரீதியெனுமறன்மென்கூந்த- லெந்
நிலமும்புகழோங்கவீங்கிவணையருந்தவஞ்செய்தினிதினின் றுள்-” என்னும் காசிகா
ண்டத்திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (சுரு)

அழுதுகண்பிசைந்தடிக்கடிபொருமின்னவனை
யெழுதருங்குடைவேந்தவைவேநாக்கிலனிரங்கி
விழுமெழுந்தனை யீன்றவட்குரைத்தனன்வீழ்ந் து
பழுதிமெய்ப்படப்புரண்டனன் பொறுக்கலன்புதல்வன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு இழுத்துவிடப்பட்ட இனையவன் குமாரனாகிய துருவ
னென்பவன், கண்ணப்பிசைந்துகொண்டழுது அடிக்கடிவெம்பி ஏன், ஒங்கியுள்ள
வெண்கொற்றக்குடையுடைய அரசன் அவையனைத்தையும் பார்க்கவேயில்லை அதன்
பின் அப்புதல்வன் விழுவான் எழுந்திருப்பான் இவ்வாறுகத்துக்கித்து, தன்னுடைய
மாதாவுக்கு இச்செய்தியைக்கூறி, அப்புத்திரன் சகிக்கவேலாதவனாய்ப் பூமியில்வீழ்
ந்து பழுதிகளெல்லாம் சரீரத்திலே படுப்படிபுரண்டான். ஏ - று.

இவ்வாறு துக்கித்தனனென்பதை, “நன்மரபுதனிற்றோன்றியரசன்மணிமுடிக்க
குரியநங்கையாய- வென்வயிற்றிற்பிறவாம்பொறியில்லாளவன்வயிற்றினியைந்தமை
ந்தா-மன்னுறையுமரியணையிலேறறகாதெனவுரைப்பமைந்தன்மாழ்கித்-தன்னமர்தாய்ம
ருக்களைந்துதளர்வோடுமியையனைத்துஞ்சாற்றினானே.” என்னும் காசிகாண்டத்தி
ருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (சுஎ)

எடுத்தெடுத்தனைத்தரற்றினண்மடித்தலையிருத்தித்
தொடித்தளிர்க்கையாற்கட்புனன்முறைமுறைதுடைத்துப்
பொடிப்புரண்டனரீவினளகம்பொறாள்பொருமி
வடித்தடங்குணண்மைந்தனுக்கினையனவகுப்பாள்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு புரண்ட புத்திரனை எடுத்தெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு
அழுது தன்மடியின்மீது வைத்துக்கொண்டு, வளையலணிந்த தளிர்போலங்கைகளால்
புத்திரனுடைய கண்ணீரை அடிக்கடிதுடைத்து, புரண்டதொற்படிந்திருந்த பழுதிக
ளெல்லாம் நீங்கும்படி தடவிக்கொடுத்து, மனஞ்சுக்கியாதவளாய்த் துக்கித்து, மாவடு
வைபொத்து விசாலித்த கண்களையுடைய சுரீதி என்பவன் தனதுபுத்திரனுக்கு இவை
களைக்கூறுவான். ஏ - று.

வடி எனினும் வடுவெனினுமொக்கும். வடி - மாவடு. (சுஎ)

என்னைசெய்துமற்றுந்தை தன்னிலையழிந்திவட்குத்
தன்னை யீந்தனன்மனமயறன்றறத்தளர்தா
னுன்னேநோக்கலனுளநெகிழ்தானலனுனக்குப்
பின்னல்வேணியோன்றிருவருளிரங்குமேற்பிழைத்தி.

(இ - ள்.) நாம் என்னசெய்வோம்! உனது பிதா தனதுநிலைமையெகட்டு மூத்த
வளாகிய சுரீதிஎன்பவளுக்குத் தன்னைக்கொடுத்தவிட்டார், மனத்திறோன்றுகின்ற
அவளதுமயக்கம் ஆட்டுவிக்க வருந்தினர், ஆதலால் உன்னைப்பார்க்கவில்லை, மனமு
மிரங்கவில்லை, இனி உனக்குப் பின்னியிருக்கின்ற சடைமூடியுடைய சிவபெருமான்
திருவருளிரங்குமாயின் ஈடேறுவாய். ஏ - று. (சுஅ)

அந்திவண்ணனுக்கருச்சனைபுரிபவளாகி
மைந்தனோடுமயர்ந்திழைத்தனளீதுகாண்மகனே
முந்தைவானவர்யாரினுமுதன்மையோராதற்
கெந்தைநல்லருளில்லையேன்முடிவதொன்றில்லை.

(இ - ள்.) அந்திவண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசைபுரிபவளாய்த் தனது புத்திரானுடன் சிறப்புற்றுப்புரிந்தாள், புத்திரனே! இதுதான் முதன்மையாகிய தேவர்களினவரினும் முதன்மையுடையவராவதற்குரிய எமது பெருமானுடைய சிறந்த திருவருள்பெறும் மார்க்கம், இப்பூசையிலேயாயின் முடியத்தக்க காரியம் ஒன்று மில்லை. எ - று.

(௬௯)

ஆயினெம்பிரான்மலரடியருச்சனைக்குரித்தாய்
நீயும்வேண்டவையாவையும்பெறுகெனநிகழ்த்தப்
போயினன்சிறுபுதல்வனுங்காசிபுக்கடைந்தான்
பாயவெள்விடையவனடியருச்சனைபயின்றான்.

(இ - ள்.) ஆனால் நீயும் எமது சிவபெருமானுடைய தாமரைமலர்போலும் திருவடிப்பூசனைக்குரிமையுடையவனும் வேண்டியவனைத்தையும் பெறக்கடவாயென்று கூற, இளங்குமாராகிய தருவனென்பவன் அவ்வாறே சென்று காசிகேஷத்திரத்திற் சேர்ந்து, பாய்ந்துசெல்லும் வெண்ணிறமுடைய இடப்பவாகனராகிய சிவபிரான் திருவடிப்பூசனைபுரிந்தான். எ - று.

(௭௦)

சிறுவனின்னணமருச்சனைபுரிதலுஞ்செழுநீர்
மறுவறும்பிறைவேணியோன்மழிவடையுசைத்துக்
குறுகினவட்குறுகலுமென்புறக்குழைந்தான்
பெறலரும்பதத்தாமரைவீழ்ந்தனன்பின்னை.

(இ - ள்.) தருவன் என்னும் அப்புதல்வன் இவ்வாறு பூசனைபுரிந்தமாத் திரத்தில், செழுமையாகிய கங்கைநதியையும்களங்கமற்ற இளம்பிறையையுமணிந்தசடைமுடியையுடையசிவபெருமான், இளமையுடைய இடபத்தைச்செலுத்திக்கொண்டு அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளினர். அவ்வாறெழுந்தருளியமாத் திரத்தில் அப்புதல்வன் எலும்பும் நெக்குவிமெம்படி மனமுருகி, பெறுதற்குரிய அவருடைய திருவடித்தாமரையிற் பணிந்தான். எ - று.

(௭௧)

ஆடினாழுதான்கிரித்தானழுதாடிப்
பாடினானின்றுபற்பலகுழறினன்பகர்த்தா
னோடினன்குதித்தான்மயிர்ப்புளகெறிந்துயிர்த்தான்
வீடினன்பிழைத்தானெனுந்தன்மையின்வியந்தான்.

(இ - ள்.) ஆனந்தக்கூத்தாடினான், நகைத்தான், புலம்பிக்கூத்தாடித்துதித்தான், சந்தித்தக்கெதிரில்நின்று பலபலவார்த்தைகளைக் குளறிக்கூறினான், ஒடிக்குதித்த மயிர்க்கூச்செறித்து பெருமூச்சுவிட்டான், இறந்தான் பிழைத்தான் என்னும் தன்மையுடையவனாய் ஆச்சரியமுற்றான். எ - று.

(௭௨)

முக்கணைக்கின் முகிணகைபூத்தனனிவனை

யொக்கநோக்கின் வேண்டியவுணர்த்தெனவுணர்த்த

நெக்கிந்தையனுச்சிகைகூப்புறநின்றன்

மிக்கெழுந்தபேருவகையானினையனவிளம்பும்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களின் பார்வையுடையவராகிய சிவபெருமான் புன்சுரிப்புக்கொண்டவராய், இப்புதல்வனை ஒருமையுடன்பார்த்து உனக்கு வேண்டிய வரத்தைத் தெரிவிப்பாயென்றறிவிக்க, உருகிய மனமுடையவனாய் உச்சியிற் கரங்குவித்தொக்கொண்டிருந்து, மிகுந்தோங்கிய பெருங்களிப்பால் இவ்வாறு விண்ணப்பிக்கின்றனன். எ - று.

(எரு)

துவர்க்கொழுங்கொழிவேணியோய்நின்னடிதொழுதே

னெவர்க்குமேற்படுபதவியின்றருளதற்கெனலுங்

கவர்த்தமுத்தலைச்சூலிமற்றாங்குகருநி

ரிவப்புறுங்கனகாசலப்பீடிகைகிறுவி.

(இ - ள்.) செழிப்பமைந்த பவளக்கொடிபோலும் சடைமுடியுடையவரே! யாவர்க்கும் மேற்பட்ட பதவியில் விளங்குவதற்காகத் தேவரீர் திருவடிகளைப் பணிந்தேனென்று கூறுதலும், கினைவிட்டுள்ள முச்சிகரங்களைமுடைய குலாயுதமேந்திய சிவபெருமான், அதனைத்திருவுளங்கொண்டு, அதியுன்னதமாகிய மேருவரைபோன்ற ஆசனமமைத்து. எ - று.

(எசு)

நின்றகோட்களுமுனிவரரெழுவுருநிற்

வொன்றிமேற்படுபதவிபெற்றுயர்த்துறவுதவி

யென்றும்வெண்மதிக்கடவுளுங்கிரகங்கள்யாவு

மின்றமுன்னவன்பணிப்படிதிரிதரவிசைத்தான்.

(இ - ள்.) நிலைத்திருக்கின்ற கிரகங்களும் சத்தமுனிவர்களும் நிற்கும்படி பொருந்தி, அவைகட்கு மேற்பட்ட பதவியைப்பெற்று, மேன்மையடையும்படி பாலித்து, சந்திரனும் மற்றைக்கிரகங்களனைத்தும் எப்போதும் அவனுடைய கட்டளைப்படி சஞ்சரிக்குமாறு இன்றையவரையில் விதித்தனர். எ - று.

(எரு)

காலசக்கரமுதலியவரங்களுங்கருதிப்

பாலலோசனைளித்தருங்கயிலையிற்படார்த்தான்

சால்புறுந்தனித்துருவனென்றொருபெயர்தரித்தான்

மேலுறும்பதத்தின்னமுமிருந்தனன்வியப்பால்.

(இ - ள்.) அவனுக்குக் காலசக்கரம் முதலிய பல வரங்களையுந்தருதற்கு நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டருளிப் பாலித்துச் சிறந்த திருக்கலைக்கெழுந்தருளினர். அதன்பின் அவன் நிகரற்ற மேன்மையமைந்த துருவனென்னும் ஓர்பெயரையும்படைத்தான். மேம்பாடமைந்த அப்பதவியில் இன்னமும் வியப்புடனிருக்கின்றனன். எ - று.

(எசு)

திருக்குடந்தையினம்பிரான்சேவடிபூசித்

துருக்குசிறந்தையினுரகர்கோனெடுநிலமனைத்து

மிருக்கவெம்பணமாயிரமெடுத்தனனிருந்தான்
கருத்தினோந்தழிகலையெலாமொருங்குறக்களித்தான்.

(இ - ள்.) நாகர்கள் தலைவனாகிய ஆதிசேடன் கும்பகோணத்தில் வீற்றிருந்தருளும் எமது சிவபெருமான் திருவடிகளை நெக்குவிட்ட மனத்துடனே வழிபட்டு, நீண்ட நிலவுலகமுழுமையும் தாங்குவதற்குப் பெரிய ஆயிரம் பணுமடிகளைப் படைத்தான், அன்றியும் நூல்கள் எவற்றையும் முழுவதும் மனத்தினுற் சிந்தித்துத்தெளிந்து மகிழ்தான். எ - று. (என)

புரித்தலேணியெம்பரமனையருச்சனைபுரிந்து
தெரிப்பரும்பதமடைந்தனொண்ணிலர்சிறந்தார்
தரிச்சமாதவத்தலைவர்காளாங்கவர்தன்மை
விரிக்கினெம்முழையடங்குமோயார்கொலோவிரிப்பார்.

(இ - ள்.) இதுவன்றியும் முறுக்கிய சடைமுடியுடைய எமது சிவபெருமானை வழிபட்டு யாவராலும் தெளிதற்கருமையான பதவிகளடைந்து எண்ணிறந்தோர் சிறப்புற்றார்கள். ஆகலால் பெருந்தவப்பய னடைந்துள்ள முனிவர்களை! அத்தகையேரியல்பை விரித்துக் கூறவேண்டில் எந்தரத்திற்கியலுமோ? அல்லது யாவர்தான் கூறுவார்கள். எ - று. (என)

படப்பெரும்புவியிலிங்கமும்பால்வளேகோலி
நடத்துவெண்டிடைப்பொன்னியேமுதலியநதிப்பா
லிடத்திலிங்கமும்வடவனாமுதலவெற்பெல்லா
மடித்தலிங்கமும்பவித்திரமெனத்தொழுதடைந்தார்.

(இ - ள்.) ஆதிசேடன் தனது பெரிய படத்தாற் சமக்கின்ற நிலவுலகத்துள்ள திவ்யக்ஷேத்திரங்களில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கங்களும், வெள்ளிய சங்குகளைக் கரையிலொதுக்கிப் பாய்கின்ற வெண்ணிற அலைகளையுடைய காவிரிமுதலாகிய திவ்ய நதிகளிடத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கங்களும், மேருவரைமுதலிய திவ்ய மலைகளிலெல்லாம் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கங்களும் தூய்மை யுடையனவென்று பணிந்து, பேறடைந்தார்கள். எ - று.

சிவலிங்க மூர்த்தங்களனைத்தும் ஒரே இயல்பினவாயினும் திவ்யக்ஷேத்திரங்கள் திவ்யதீர்த்தங்கள் திவ்யமலைகள் என்னும் இவ்விடங்களிலுள்ளன சிறந்தனவாமென்பது கருத்து. (என)

தேவர்கின்னாரிபக்கர்கிம்புருடர்காந்தருவர்
மேவருந்தவமுனிவரசித்தர்வெள்ளெயிற்றுப்
பாவகாரியநிருதர்வித்தியாதரர்படப்பாம்
பாவதாகியவெண்மருமருச்சனையயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் கின்னார்கள் யக்ஷர்கள் கிம்புருடர்கள் காந்தருவர்கள் அடைதற்கரிய தவத்தையுடைய முனிவர்கள் சித்தர்கள் வெள்ளிய பற்களையுடையவர்களும் பாவச்செய்கையுடையவர்களுமாகிய நிருதர்கள் வித்தியாதரர்கள் படத்தை யுடைய அஷ்டமாநாகங்கள் ஆகிய இவர்களனைவரும் சிவலிங்கபூசை புரிந்தார்கள். எ - று.

அஷ்டமாநாகங்களாவன:— வாசுகி - அனந்தன் - தக்கன் - சங்கபாலன் - குளிகன் - பதுமன் - மகாபதுமன் - காரக்கோடகன் என்பவைகளே. இவற்றைக்கடவுட்பாம்பென்பர். இவை மூறையே கிழக்குமுதலெண்ணுக்கிற் பூமியைத் தாங்குவதன்றி நடுவே சேடனும் தாங்கி நிற்பன். இந்நவநாகங்களும் காசிமுனிவருக்குக் கத்துருவை என்னும் மனைவி வயிற்றிற் பிறந்தன. (அ௦)

கருடர்மானிடராக்கர்மண்புரந்தருள்கமஞ்சூல்
வருடமெண்டிசைமதவரைமால்வரைக்குலங்கள்
பொருவரும்பதம்புகுந்ததுமருவலர்புரந்தீத்
தொருவுமெம்பிரானருச்சனையன்றிவேறுளதோ.

(இ - ள்.) அன்றியும் கருடர்களும் மானிடர்களும் அரக்கர்களும் உலகத்தைப் பரிபாலிக்கின்ற ஆற்கொண்ட மேகங்களும் வருடமும் அஷ்டதிக்குகளும் அஷ்டகஜங்களும் அஷ்டகுலபர்வதங்களும் ஆகிய இவைகள் நிகரற்ற பதவியிற் சேர்ந்ததும், பகைவர்களது திரிபுரங்களைத் தகித்தொழித்தருளிய எமது சிவபெருமான் பூசனையினாலேயன்றி வேறொன்றினுண்டோ? எ - று.

உலகத்துள்ள சகலவளங்களுக்குக் காரணம் நீராகலின், “மண்புரந்தருள்கமஞ்சூல்” என்றார். இதனை, “நீரின்றமையாதுலகெனின்யார்யார்க்கும் - வானின்றமையாதொழுக்கு” என்னும் திருக்குறளுரையானுந்தெளிக. (அக)

முத்திரான்கினத்தருமமேமுதலியநான்கி
னெத்தைவேண்டினராங்கவரெய்துதற்கரிதோ
வத்தனடைகப்பரிபுரச்சேவடிக்கமைந்த
சுத்திகொண்டிருந்தருண்முறையருச்சனையொருப்பின்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுடைய பொன்னுலாகிய பரிபுரமணிந்த திருவடிகளுக்குரிய தூய்மையமைந்திருந்து அப்பெருமானருளிய திவ்யாகடங்களின் விதிப்படி சிவலிங்கபூசனை புரிவார்களாயின், நால்வகை முத்திகளிலும் தருமம்முதலிய சிறந்த புருடார்த்தங்கள் நான்கினும் எவ்வெவர்கள் எதையெதை விரும்பினும் அவரவர்கள் அதையதை அடைதற்கருமமையோ? எ - று.

நால்வகைமுத்திகளாவன:— சாலோக சாமீப சாஸூப சாயுச்சியங்களே. அன்றியும் முத்திபேதம் மூன்றென வேறுவகையாகக் கூறுவதுமுண்டு. அவை உருவச்சித்தி அருவச்சித்தி உருவருவச்சித்தி என்பனவாம், இவற்றுள் ஆளுடைய நம்பிகளாகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் சேரமான்பெருமானுயனரும் திருமேனியோடும் கைலைக்குச் சென்றதுபோல்வன உருவச்சித்தியாம். அவை சுத்ததேகமெனவும் சொன்னதேகமெனவும் பிரணவதேகமெனவும் வழங்காநிற்கும், மணிவாசகப்பெருமான் திருமேனி சிற்சபையிலே பரமாகாசமாகக்கலந்து நின்றது அருவச்சித்தியாம். இதனை, “உருவெளிதான்வாழ்நுத்தமர்க்கல்லாலின்னுங் - குருமொழிநின்றார்க்குமுண்டோகூராய் பராபரமே” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானுத்தெளிக. ஆளுடையபிள்ளையார் முருகநாயனார்முதலியோர் சோதியிங்கலத்ததும் ஆளுடையவராகுகள் சிவலிங்கத்துட்கலத்ததும் அருவுருவச்சித்தியாம். அன்றித்தம் மேனியையே சிவலிங்கமாக நிறுத்துவதும் அச்சித்தியாகும். சரீரம் பூமியிலிழாது இவ்வண்ணம் மூவகைச்சித்திபெறுவதுண்டென்பதை, “அருளாதொழிந்தாலடியேனையஞ்சேலென்பாராரிங்குப் - பொ

ருளாவெண்ணைப்புகுந்தாண்டபொன்னேபொன்னம்பலக்கூத்தா - மருளார்மனத்தோ
 ழுணப்பிரிந்துவருந்துவேணவாவென்றுன் - நெருளார்கூட்டங்காட்டாயெற்செத்தே
 போனாற்சிரியாரோ” என்றும், “யானேதும்பிறப்பஞ்சேனிற்பதனுக்கென் கடவேன் -
 வானேயும்பெறில்வேண்டேன்மண்ணாள்வான்மதித்துமிரேன் - நேனேயுமலர்க்கொன்
 றைச்சிவனையெம்பெருமானெம் - மானேயுன்னருள்பெறுநாளென்றென்றேவருந்து
 வனே.” என்றும், “கண்ணாந்துதலோய்கழலிணைகள் கண்டேன் கண்கள்களிகூர-வெ
 ண்ணாதிருவும்புகலுநானவையெயெண்ணுமதுவல்லான் - மண்மேல்யாக்கைவிடொறும்
 வந்துன்கழற்கேபுகுமாறு-மண்ணுவெண்ணக்கடவேனோவடிமைசாலவழகுடைத்தே.”
 என்றும்வரும் மணிவாசகப்பிரான்மலர்வாக்குகளானும், “முத்தியிலுந்தேகமிசைமூவித
 மாஞ்சித்திபெற்றோ - ரெத்தனைபேரென்றுரைப்பதெத்தாய்பராபரமே” என்றும்,
 “தேகம்யாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி - யாகுநெறில்லநெறியையாபரா
 பரமே” என்றும், “உலகநெறிபோற்சடலமோயவயர்முத்தி-யிலகுமெனல்பந்தவியல்
 பேபராபரமே” என்றும் வரும் தாயுமானார் திருவாக்குகளானுந்தெளிக. சிற்றம்பலநா
 டிகள் முதலியோரும் இவ்வகைச் சித்திபெற்றோரென்பதை அவர்கள் சரிதங்களா
 லறியலாம். புருடார்த்தங்கள் நான்காவன:— அறம்பொருளின்பம்வீடாம். (அஉ)

மன்னர்மன்னராய்நெடுநிலமன்பதைபுரப்பா
 ருன்னருங்கதிபுகுந்திருந்தின்னலமூவப்பார்
 பின்னர்மைந்தராய்மாநிதிப்பெருக்கினற்சிற்றந்தா
 ரெண்ணையாளுடைநாயகன் பூசனையிழைத்து.

(இ - ள்) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் பூசனைபுரிந்து, வலியு
 ள்ளவர்களாய் விசேடசெல்வப் பெருக்காற் சிறப்புற்று, அதன்பின் அரசர்க்கரசராய்
 நீண்ட நிலவுலகத்துள்ள குழகளைப்பாவித்து, நினைத்தற்கரிய பதவிகளில் சேர்ந்திரு
 ந்து இனிமையான இன்பத்தை யனுபவிப்பார்கள். எ - று.

சிவபூசை செய்வோர்க்கு இத்தகைய பயன்களுண்டென்பதை, “இத்தகையபு
 சாரத்தையியற்றினோர்க்கிடர்களில்லை - யுத்தமரவர்கட்கெய்தாப்பொருள்கருமூலகத்
 தில்லை - சுத்தவெண்புவனத்தெய்திச்சுகப்பெருங்கடலிற்றழந்து - முத்தியுமெளிதிற்
 சேர்வர்முகிழ்த்தபூண்மூலைப்பொற்பாவாய்.” என்னும் பேரூர்ப்புராணத்திருவிருத்
 தத்தானும் தெளிக. (அங)

அலங்குபேரழகருநிதியசத்தியமின்மை
 நலந்தருங்கொடைசீர்த்தசெய்நன்றியோர்ந்தறித
 லுலம்பொருங்களிறுடலம்புரவித்தெரோவீரீர்
 வலங்கொண்மாநகர்மாளிகையளவொழிவளங்கள்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற விசேடித்த அழகும் பெருஞ்செல்வமும் பொய்மை
 நீக்கமும் நன்மையைப்பயக்கும் ஈகையும் புகழும் செய்நன்றியுணர்ந்து தெளிதலும்
 திரண்டகல்போலும் யானையும் வெற்றியமைந்த அழகியகுதியாயும் இரதமும் சத்திக்
 கின்ற நீர்வளம்பொருந்திய பெரியநகரமும் மாளிகையும் எண்ணிறந்தவளப்பங்களும்,
 எ - று.

செய்நன்றியைப் பாராட்டுதல் சாமானியர்க்கமையாச் சிறந்த குணமாகலின்,
 “செய்நன்றியோர்ந்தறிதல்.” என்றார். இதனை, “எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்
 தங்கண்-விழும்துடைத்தவாந் பு.” என்னும் திருக்குற ளுரையானுத்தெளிக. (அச)

உரைத்தவிங்கிவையாவையுமெம்பிராற்குவகை
யினாத்தெழும்படிவான்முறையருச்சனையிழைத்தார்
கரைத்தவன்பொடும்பெற்றனர்கணக்கிலரன்னோர்
வினாத்தமென்மலர்ப்பூசையிற் பெற்றன விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) எமது பெருமானுக்குத் திருவுள்ளக்களிப்பு அதிகரித்துத்தோன்று
மாறு சிவாகமங்களின்விதிப்படி மனக்கனிலோடமைந்த மெய்யன்புடன் பூசைபுரிந்த
வர்களாய், மேற்கூறிய இவையனைத்தும் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் அளவிற்றவர்க
ளாகும், அத்தகையோர்கள் மணங்கமழும் மிருதுவாகிய மலர்க்நீயருச்சித்தப் பூசித்
தமையார் பெற்றுக்கொண்ட பயன்களை விரித்துக் கூறுவாம். எ -று.

அடியார்களிடத்துள்ள மெய்யன்பிற்குறி மலர்க்குமாத்திரமே திருவுளமகிழ்
வாரல்லர் சிவபெருமானென்பதை புணர்த்துவான், “வரன்முறையருச்சனையிழைத்
தார்க்கைத்தவன்பொடும்.” என்றார். இதனை, “அன்பினுக்கன்றிரான் புனைமலருக்க
ருளுவையலைமலர்க்கருளின் - முன்பெடுத்தெறிந்தசாக்கியன்கல்லின் முருகலர்மிகவுமி
ன்னுதோ - துன்பமுற்றிடுகின்றின்பவெவ்விடயந்தறந்துளோர்மனத்தெழுதருபே -
ரின்பறங்கடலேயென்கரத்திருக்குமீசனேமாசிலாமணியே.” என்னும் சிவப்பிரகாச
சுவாமிகள் திருவாக்கானும் தெளிக. (அரு)

ஆதிநாளையிற்பாற்கடற்பாப்பணையமலன்
மாதுபாகனைமலரடியருச்சனைவகுத்தா
னோதவேலைநீருலகெலாமொருகுடைநிழற்றிப்
பேதைமாரொடுஞ்சிறந்தனன்பெருநிதிப்பெருக்கால்.

(இ - ள்.) முற்காலத்தில் பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் சேஷசயனரா
கிய திருமால், உமாதேவியை ஓர் பாகத்துடைய சிவபெருமானைப் பூசித்தனர். அத
னால் குளிர்ந்த கடனீராரகுழப்பட்ட நிலவுலகமனைத்தினும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்
குடை நிழல்தரச்செய்து, பலபத்தினிமார்களுடன் விசேட ஐஸ்வரிய மேம்பாட்டார்
சிறப்புற்றிருந்தனர். எ -று. (அரு)

செருக்கிருந்தவாவுணர்ந்தவோருந்தவச்செல்வ
னுருத்தலாலரசொழிந்துமாநிதிப்பெருக்கொழிந்தா
னெருக்குவாரசடையெம்பிரானருச்சனையியற்றித்
திருத்துமாநிலத்தரசொடுமுன்னறிற்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு அரசாண்டவருங் காலத்தில், அவ்வரசச்செல்வத்தால்
கர்வத்திருந்ததையறிந்த அருமையான தவத்தையுடைய ஓர் முனிவர் கோபித்தலால்
அரசாட்சியையிழைத்து பெருஞ்செல்வப்பெருக்கும் நீங்கினார். மீண்டும் எருக்கமலரை
யணிந்த நீண்டசடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமான் பூசையைப்புரிந்து, திரு
த்தமாகிய பெரியநிலவுலக அரசாட்சியுடன் செல்வப்பெருக்கினும் முன்னிருந்ததை
விட மேம்பட்டுச் சிறப்புற்றனர். எ -று. (அரு)

மடவொராயிரத்தாமரைப்பொகுட்டுறைமறையோன்
கடவுண்மாப்பதிகாழியிற்கண்ணுதற்பரணைப்
புடவிபோற்றுறப்பூசனைநாள்பலபுரிந்தான்
படவராவணிசென்னியோனெதிர்த்துறப்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) சகத்திரதளங்களைபுடைய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன், சிறந்த தெய்வீககூத்திரமாகிய சீர்காழியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமானே, உலகத்தாரனைவரும் துதிக்கும்படி அநேகநாள் பூசித்தான். பட்டமமைந்த சர்ப்பத்தைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் காட்சித் தருளவும் வணங்கினான். எ - று. (அஅ)

அருத்திகூர்தரவெம்முழையருச்சனையயர்ந்தாய்
கருத்தினோர்தனவெதுவெனக்கண்ணுதல்வினவ
மருத்தவார்சடைப்புங்கவலாணவமயக்காற்
செருக்கெழுந்தனனதுகொடுவயிரவச்செல்வன்.

(இ - ள்.) ஆவலதிகரிக்கும்படி நம்மைப்பூசித்தனை, உன்னுடைய மனதில் விரும்பியவையாவை என்று நெற்றிக்கண்ணராகிய பெருமான் வினாவியருள், மலைக் கமழும் நெடுஞ்சடையுடைய மகாதேவரே! ஆணவமலத்தான் மயக்கிக்கருவித்திருந்தான், அதுகாரணமாக வயிரவக்கடவுள். எ - று. (அஆ)

சிந்தைசீறியென்சிரத்தினோர்சிரங்குறைத்தெழுந்தா
னந்தநாண்முதலின்றுகாறவலமுற்றடைந்தே
னெந்தையாருயிர்படைப்பனைன்மயங்கினெனைக்கு
முந்துசெய்வினைமுயற்சித்தருளெனமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) திருவுள்ளஞ்சினந்து அடியேன் தலைகளில் ஓர் தலையைக்கின்ளியெறிந்து சென்றனர். அத்தினந்தொட்டித்தினம்வரையில் துயரமுழுவது மனுபவித்தேன், ஆதலால் எமது பிதாவே! ஆன்மவர்க்கங்களைச் சிருட்டிக்குந்தொழில் புரிவேனென்மயங்கினேன், அடியேனுக்கு இப்போது முன்னைய சிருட்டித்தொழிலின் முயற்சியைப் பாவித்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனன். எ - று.

பிரமன் தலையை வயிரவக்கடவுள் கின்ளியெறிந்தாரென்பதை, “அளந்துமண் கொண்டமாயனனகரடைதலோடு - கிளர்ந்தெழுகாரிவேதாக்கெழுகிளருச்சிச்சென்னி - கலோந்துன்னகத்தாலேந்தக்காலுறுகுருதிந்தம்- வலோத்ததுபுவியைத்துஞ்சி மலரவன்றானும்வீழ்த்தான்.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக.

அயனுரைத்தசொற்கேட்டலுமெம்பிரானவற்கு
மயர்வொழிந்துறவரம்புரிந்தகன்றனன்மறையோன்
கயநெடுங்கடலுலகமும்பல்லுயிர்க்கணமும்
பயமொழித்துவீற்றிருந்தனன்முன்னரிற்படைத்தான்.

(இ - ள்.) பிரமன் பிரார்த்தித்த வார்த்தைகளைத் திருச்செவியேற்றருளியவுடன் எமது சிவபெருமான் அப்பிரமனுக்கு மயக்கம்நீங்கும்படியாக வரம்பாவித்துக் கரந்தருளினர். அதன்பின் பிரமன் ஆழமுள்ள நீண்டகடலாற் சூழப்பட்ட உலகங்களையும் அவற்றுள்வாழும் பலசீவராசிகளையும் முன்போலவே சிருட்டித்துக்கொண்டு பயநீங்கினவையிருந்தான். எ - று. (கக)

அரிக்குமாயிரந்தோட்டுடையம்புயத்தவற்குங்
கரித்தசுந்தையினுணவமீக்கொளக்கனன்றார்
தெரித்தநான்மறைபிரணவமீங்கிவைதெரியா
விரித்துணர்த்திமற்றவரடுபோமர்விலக்கி.

(இ - ள்.) மற்றோர்காலத்தில் திருமாலுக்கும் சகத்திரதளத் தாமரையாதன னாகிய பிரமனுக்கும் ஆணவமலமதிகரித்தமையின் கடுக்கோப சித்தத்தினர்களாய்ப் போர்புரிந்தார்கள், அப்போது நான்குவேதங்களும் அவைக்குக் காரணமாகிய பிரண வமும் இவ்வாறுபோராவதையுணர்ந்து தெளிவாகக்கூழி அவர்கள்புரிகின்ற பெரும் போரைத்தடுத்தி. எ - று.

வேதமும் பிரணவமும் அவர்கட்குப் போதித்தனவென்பதை, “போதனுமனை யர்பின்னும்பூசல்செய்திட்டகால - வேதமுங்குழிலதானுவேறுவேறுருக்கொண் டெய்தி - வாநமதியற்றலென்றமன்னுயிர்க்குயிராயார்க்குந் - தாதையாஞ்சிவனேவா ய்மைத்தற்பரனென்றவன்றே.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுத்தெளிக.

பாயையாருயிர்ப்பரப்பினைப்பகிரண்டப்பரப்பை
மேருமால்வரைமுதலியவெற்பினைவிரிந்த
நீரைவானவரெவரையுமீன்றயனின்றா
னோரின்னவன்யாவனென்றுணர்ந்திலீர்போலும்.

(இ - ள்.) நிலவுலகத்தையும் ஆன்மகோடிகளையும் அண்டகோடிகளையும் சிற ந்தமேருமலைமுதலிய மலைகளையும் பெருகியிருக்கும் கடல்களையும் தேவர்களனைவரை யும்படைத்து இவற்றிற்கு அன்னியமாயிருக்கின்றான், உணருமிடத்து அத்தகையோன் வவனென்றறிந்தீர்களில்லை. எ - று.

போலும் - ஒப்பில்போலி.

(கூ௩)

என்றுரைத்தனயாவையுமாணவச்செருக்கா
னொன்றுமோர்ந்திலானன்னவையெம்பிரானுணர்ந்து
கன்றுவெஞ்சிவவயிரவக்கடவுளைக்காட்டிச்
சென்றுநீயவர்க்கெருக்கொழித்தருளெனச்சென்றான்.

(இ - ள்.) என்று அனைத்தையும்கூறின. ஆணவமலத்தாலாகிய கருவத்தினால் அவற்றுள் ஒன்றையும் அறிவவில்லை, இவ்வாறிருந்தமையை எமதுபெருமான் திருவுள் ளங்கொண்டுகினந்து, கடுக்கோபமுடைய வைரவக்கடவுளைத் தோற்றுவித்து, நீ போய் அவர்கள் கருவத்தை யழித்துவரக்கடவாயென்று கட்டளையிடுதலும், அவர் அவ்வாறே சென்றனர். எ - று.

(கூ௪)

விரவுநான்மறையந்தணன்றன் னுழைவெகுண்டோர்
சிரமரிந்தெழுசெந்நிறக்குருதியந்திரைநீர்
கரகபாலத்தினேற்றலுங்கரந்ததக்கபாலந்
திரள்குறுந்துளியொன்றெனுமில்லையச்சிரத்தில்.

(இ - ள்.) நான்குவேதங்களை யோதியுணர்ந்துள்ள பிரமனிடத்திற் சினங்கொ ண்டெ அவனுடைய தலைகளிலொன்றையறுத்து, அப்போது பிரவாகித்த செந்நிறமு டையதாய் அலைமோதுகின்ற உதிரநீரை, தமது கரத்திற்குங்கியிருந்த கபாலத்திலே ற்றுக்கொண்டவனவில் அவ்வுதிரமனைத்தும் கபாலத்திற் சுவறியது, அதன்பின் உதிரத்தின்திரட்சியான சிறுதுளி ஒன்றேனும் அக்கபாலத்திலில்லை. எ - று. (கூ௫)

வேதநான்முகன்மயக்கமுற்றநிலைவீழ்ந்தான்
காதுசூற்படைவயிரவனாகதுகாண்ப

போதமன்னவற்களித்தரிநாட்டகம்புருந்தான்
ருதுலார்துழாய்நெடுமுடியவற்கெதிர்தாரந்தான்.

(இ - ள்.) வேதங்களை யோதியுணர்ந்த சதுர்முகப்பிரமன் அப்போதே மூர்ச்சித்துக் கீழேவிழுந்தான். கொலைக்குரிய சூலாயுதமேந்திய வைரவக்கடவுள் அதனை நோக்கி, அப்பிரமன் மயக்கத்தெளியும்படி அறிவுதந்து வைருந்தத்திற்குச்சென்று, மகரந்தங்கள் பொருந்தியுள்ள துளபமாலையணிந்த நீண்டதிருமுடியையுடைய திருமாலுக்கெதிரே சேர்ந்தனர். எ - று. (கௌ)

முத்தலைக்கழுவாங்கவ்னெற்றியின்முற்றக்
குத்தியேற்றினன்மடமடத்தொழுகியகுருதி
பத்தவாயிரமாண்டதுகபாலத்துப்பாய்ந்த
மத்தமாமதமொழிந்துமயங்கினன்மாயன்.

(இ - ள்.) அப்போது முச்சிகைகளையுடைய சூலாயுத்தால் அத்திருமாலின் நெற்றியில் அழுந்தும்படி குத்தியமுக்கினர், உடனே மடமடவென்று பிரவாகித்த உதிரமானது தேவவருஷத்திற் பதினாயிரம்வருஷமொழுகியது, அவ்வுதிரமனைத்தும் அக்கபாலத்திலேயேபாய்ந்து, உன்மத்தம்போன்றிருந்த விசேடித்த கருவம் ஒழிந்த மாத்திரத்தில் திருமாலும் மயக்கமுற்றனர். எ - று. (கௌ)

பாய்ந்தசோரியைக்கபாலமும்பசையறப்பருகக்
காய்ந்தவெவ்விரும்பொழுகியபுனலெனக்காணு
னேய்ந்தமாயவற்குணர்ச்சிதந்தகன்றனனூரவோ
னேய்ந்தவெஞ்செருச்செருக்கொழிந்திருந்தனரிவர்கள்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பாய்ந்த உதிரத்தை அக்கபாலமே பசையறும்படி குடித்து விட, கொல்லனுலையின் கண் நெருப்பிற்காய்ந்த இரும்பில்வார்த்த நீரைப்போன்று காணாதவனாய், உணர்ச்சியற்றிருந்த திருமாலுக்கு வைரவக்கடவுள் மீண்டும் உணர்வளித்தெழுந்தருளினர். கமீட்போர்க்குக் காரணமாயிருந்த கருவத்தை இவர்களிருவரும் ஒழிந்திருந்தார்கள். எ - று.

இவ்வாறவ்வுதிரம் அநேக வருஷங்களாக ஓழுகியதென்பதையும் அப்போது அக்கபாலம் நிறைபவிலையென்பதையும், “வீண்டிடுசோரியின்வெள்ளம்வெம்பணி - பூண்டதொர்கண்ணுதல்பொலங்கைச்சென்னிமே - லாண்டொருதுறுதுறவதியுய்த்தலு - மாண்டதுவேறெருமயக்கம்வந்ததே” என்றும், “பாதிபுரிநிறைந்ததுமில்லபாணியின் - மீதுறுபலிக்கலன்மிக்கவன்மைபோய்ச் - சீதரன்சோர்தலுந்திருவுறாலமுங் - காதுலனிலைமையைக்கண்டிர்ங்கினர்.” என்றும்வரும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தங்களானும், “காதியாயிரமால்களைப்பிழிந்துமாங்களிபோற் - கோதுவீசினுங்கடல் கவிழ்ந்தனையசெங்குருதி - பாதியாயினுநிரம்புரூக்கபாலபாணியனும் - மாதுபாதியனவையிடைப்புருந்தனன்வடுகன்.” என்னும் பிரபுலிங்கலீலைத் திருவிருத்தத்தானுத்தெளிக. (கஅ)

என்னென்பபொணவப்பாதகமிதப்ப
மன்னுண்பணைமாமருதூரிடைமாயோன்
முன்னவற்பணிந்தருச்சனைபுரிந்தனன்முறையாற்
பொன்னின்வார்சடையெம்பிரானவற்கருள்புரிந்தான்.

(இ - ள்.) இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்று சொல்லப்படுகின்ற ஆணவத்தால் நேர்ந்த பாதகம் நிவாரணமாகும்படி, நிலைபெற்றிருக்கும் குளிர்ந்த சோலைகள்கூழ்ந்த சிறப்புற்ற திருவிடைமருதூரென்னும் தலத்தில், முதல்வராகிய சிவபெருமானைத் திருமால் தொழுது முறைமைப்படி பூசித்தனர். பொன்போன்று நீண்டசடையையுடைய எமது பெருமான் அத்திருமாலுக்குத் திருவருள்பாலித்தனர். எ - று.

என் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஆணவமலமானது எக்காலத்தும் தன்னையேபெரிதாக மதிக்கும்படிசெய்து ஏனையரைத்திரும்பாக அவமதிக்கும்படி செய்வதாகலின், “என்னைப்படுமானவம்.” என்றார். ஆணவம் இத்தன்மைத்தென்பதை, “நிச்சயமறவிநீ டஞ்ஞானம் - விசுத்தந்தீமைவிரோதத்துஞ்ச - லழிபொருள்வேட்டலல்வழிச்சேறல் - பொய்ம்மொழிகூறல்புணர்ந்ததைவெறுத்த - லெனநிகரில்லையான்பரமென்ன - லச்ச மிலாமையானவக்கடே.” என்னும்கண்ணுடைய வள்ளலார் திருவாக்கானுந்தெனிக.

தானலாதிலையெனவுரைபாதகந்தவிரந்து
மேனிலத்தவைகுண்டமுற்றடைந்தனன்விமலன்
கானநாண்மலர்ப்பழமறைப்பீடிகைக்கடவு
ளேனைமாழுகநான்கொடுமிருந்தனன்னும்.

(இ - ள்.) ஆணவமலம்நீங்கிய திருமால் தன்னைத்தவிர வேறு தலைவரில்லையென்றுகூறிய பாதகம்நிவாரணமாகி, தேவலோகத்துள்ள வைகுந்தபதவியிற்சென்று சேர்ந்தனர். மணங்கமழும் அன்றலர்ந்த தாமரைமலராதன முடையவனாய்ப் புராதனவேதங்கனையுணர்ந்துள்ள பிரமன், மற்றுள்ள சிறந்த சதுர்முகங்களுடனே இன்னும் இருக்கின்றான். எ - று. (௧௦௦)

முன்னோர்காலத்தினிரிபிரமார்க்கமர்முளா
வன்னவர்க்குளவத்திரமெகிருடன்மர
வென்னையாளுடைநாயகனிடையழற்பிழம்பா
யுன்னிரின்மவரத்திரந்திருவுருவொளித்தான்.

(இ - ள்.) முன்னோர்காலத்தில் திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் போர்நேர்ந்தது, அவ்விருவர்க்குரிப அஸ்திரங்களை யெதிரெதிர்விட்டுப் போர்புரிய, அப்போது என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் அவ்விருவர்க்கும் மத்தியில் அக்கினித்திரட்சியாகத் திருவுளங்கொண்டதோன்றி, அத்தன்மையாகவே திருவுருவத்தைக் காந்தனர். எ - று. (௧௦௧)

என்றகாரணமுன்பெடுத்துமக்கெனவிசைத்தே
மொன்றவோர்ந்தனிரருச்சனைமுறையையிங்குரைத்தே
மன்றியின்னுமோரருந்துழாயலங்கலோற்கடுத்த
புன்றொழிற்படிமெம்பிரானொழித்தமைபுகல்வாம்.

(இ - ள்.) என்ற சரித்திரத்தை முன்பு உமக்கு விரித்துக்கூறியிருக்கின்றோம், அவையனைத்தும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். அவ்விருவரும் சிவபெருமானைப் பூசித்த முறைமையை இவ்விடத்திற்கூறினோம், அல்லாமலும் அருமையான துளபமாலையணிந்த திருமாலுக்கு இன்னுமோர் அறப்த்தொழிலால் நேர்ந்ததுயரத்தை எமது பெருமான் நிவாரணித்தமையைக் கூறுவோம். எ - று. (௧௦௨)

வளைத்தவாளையிற்றசுரமதுமலமுத்தனக்
கிளைத்தகற்பகநாடருமடுகளங்கெழுமி
வளைப்பருஞ்சுமர்வளைத்தலும்விண்ணவர்வெருவித்
தளைத்தபூந்துழாய்க்கண்ணியோற்சரணெனச்சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) வளைவாய்க்கூர்மைபடைத்துள்ள பற்களையுடைய அசுரர்களும், தே
னொழுகும் மலர்களையுதிர்ந்துக் கிளைகளுடைத்தாயுள்ள கற்பகவிருங்கு மிருக்கின்ற
தேவலோக வாசிகளாகிய சுரர்களும் போர்க்களத்திற்சேர்ந்து, மற்றொருவராலும்
விளைப்பதற் கருமையான போர்விளைத்தவளவில், தேவர்கள் பயந்து அழகிய துளபத்
தாற்கட்டியிருக்கும் மாலையையணிந்த திருமலை அடைக்கலமாகச் சேர்ந்தார்.
கள். ௭ - டு.

(௧௦௩)

நிருதராலுடைந்திருந்திசைநெடுந்தொலைசென்றே
மொருவரஞ்சலிரென்றுநின்றுரைப்பவரில்லேன்
கருதிமற்றிதுகாத்தியெலம்முயிர்காத்தி
மருவருந் துழாயலங்கலோயென் றவர்வணங்க.

(இ - ள்.) மணங்கமழும் துளபமாலையுடையவரே! அசுரர்களால்தோல்வியடை
ந்து நெடுந்தூரத்திலுள்ள பல்திசைகளிலும் ஓடினோம், எவ்விடத்திலும் பயப்படாதீர்
களென்று ஒருவராவது எதிரில்வந்து கூறுவோர்களைக் கண்டேமில்லை, இதனைத்தி
ருவுள்ளங்கொண்டு நீர்காப்பது மெய்யாயின் எங்களுயிரைக் காப்பீராக என்று அவர்
கள் பிரார்த்தித்துப்பணிய, ௭ - டு.

நீர் இரட்சககர்த்தாவா யிருப்பதுன்மையாயின் எங்களுயிரைக் காத்தருள்வீரே
ன்பார், “காத்தியெலம்முயிர்காத்தி.” என்றாரென்க. (௧௦௪)

இரங்குசிற்தையனெறுழ்வலிக்கலுழன்மீதெழுந்தா
னரங்குவெஞ்சமரடுகளத்தசுரரைமுருக்கிப்
பார்த்துபோகியதிசையெலாம்படர்ந்தனன்சிலர்போ
யுரந்துணுக்குறப்பிடுருவாசீர்மமுற்றொளித்தார்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுத் திருவுள்ளமிரங்கிய திருமால், மிக்க வல்லபமுடைய
கருடவாகனத்தின் மீதாரோகணித்து, போர்க்களத்திலே அழுந்திய கும்போர்புரியும்
அசுரர்களையுதிர்ந்து, அவர்கள் பரவியோடிய திக்குகளிலெல்லாம் துரத்திச்சென்றார்.
அப்போது சில அசுரர்கள் ஓடித் தைரியம் அழிவையுடைய, பிருகுமுனிவருடைய
ஆசீர்மத்திற் சேர்ந்து ஒளித்துக்கொண்டார்கள். ௭ - டு.

(௧௦௫)

தொடர்ந்துசென்றனன்றிகிரிகொண்டோச்சியதுழாயோன்
படர்ந்தபுன்சடைப்பிருகுவோர்மாதவப்பன்னி
யடைந்துபுக்கனரடைக்கலங்காத்தனளவரை
மிடைந்தருல்லையோய்கோறலையென்றெதிர்விலக்க.

(இ - ள்.) அப்போது சக்கராயுதத்தை எடுத்து வீசிய துளபமாலையுள்ள திரு
மால் அவர்களை விடாதுபற்றிப்போயினர், பரவியிருக்கும் அற்பச்சடையையுடைய
பிருகுமுனிவரின் ஒப்பற்ற பத்தினியினிடத்தில் அவர்கள் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.
அப்பத்தினியார் அவர்கட்கு அபயாஸ்தமளித்து அடைக்கலமாகக் காத்தவராய்,

துளபமாலையணிந்த திருமாலே! அவர்களைக் கொல்லவேண்டாமென்று எதிரில்வந்து
தடுக்க. எ - று. (௧௦௬)

எழுந்துசுற்றமிக்காங்கவளுரைத்தனவிகந்து
கொழுங்கதிர்ப்படைத்திகிரிகொண்டவளுயிர்குறைத்தான்
செழும்பகம்புனற்குருதியஞ்சேற்றிடைக்கலாபத்
தொழுங்குமாமயில்கிடந்தெனச்சேர்ந்தனளுறங்கி.

(இ - ள்.) அம்மாத சிரோன்மணிகூறிய வார்த்தையைக்கடந்து சினமதிகரித்
துக்குதித்து, மிக்க பிரகாசமுடைய சக்கராயுதத்தை எடுத்து அப்பத்தினியார் உயி
ரைப் போக்கினர். அப்போது பச்சிரத்தமாகிய செழுமையுற்ற உதிரப்பிரவாகத்தின
லாகிய சேற்றில் கலாபத்தின் ஒழுங்கையுடைய சிறந்தமயிலானது படுத்திருப்பதுபோ
லச் சேர்ந்திருந்தான். எ - று. (௧௦௭)

போர்க்கடுந்திறலசுரையுள்ளுறப்புகுதா
வீர்த்தசோரிநின்றலைப்புறத்தொலைத்தனனெழுந்தான்
சார்த்தடங்கடற்படிந்தெழுகார்மழைவண்ண
னூர்த்தவெஞ்சிறைப்புள்ளரசுகைத்தனனகன்றான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் உள்ளேபுகுந்து போர்புரிந்து தோற்ற கொரோவல்லபமு
ள்ள அவ்வசுரர்களைப் பிடித்தறுத்தஉதிரம் பிரவாகிக்கும்படி கொன்று புறப்பட்டு, கரு
நிறங்கொண்டு விசாலத்திருக்கும் கடலில் முழுகியெழுந்த சூற்கொண்டமேகம்போலு
ம் நிறமுடையவராகிய அத்திருமால், ஒலிக்கின்ற பெருஞ்சிறகுகளைப்படைத்த கருட
னென்னும் பட்சியைச் செலுத்திக்கொண்டு சென்றனர். எ - று.

பட்சிசாதியிற் சிறந்ததாகவின், கருடனைப்புள்ளரசென்றார். (௧௦௮)

முதிருமாதவப்பிருகுநாம்மறைக்கொருமுதல்வன்
கதிரொளிப்பசுந்தருப்பையுஞ்சமிதையுங்கைக்கொண்
டெதிருமாச்சிரமப்புறத்தின்னுயிர்ப்பன்னி
யுதிர்வாரியுட்கிடப்பதுகண்டுநின்றையிர்த்தான்.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்கட்கும் ஒப்பற்ற தலைவரும் முதிர்ந்தபெருந்தவமு
டையவருமாகிய பிரகுமுனிவர், பசுமையான பிரகாசம் ஒளிர்கின்ற தருப்பைப்புல்
லும் சமிதையும் கையிலேதாங்கிக்கொண்டு எதிராக வரும்போது, தமது ஆசீர்மத்
திற்குவெளியே இனிய உயிர்போலும் பத்தினி இரத்தவெள்ளத்தில் மிதந்துகொண்
டிருப்பதை நோக்கி அவ்விடத்தினின்று பெருமூச்செறிந்தார். எ - று.

எனவே அவ்வசுரர்கள் பிரகுமுனிவர் பத்தினியாரை அடைக்கலம்புகுந்ததும்
திருமால் அவர்களைத் தேடிச்சென்றதும், அம்முனிவர் தமதாசீர்மத்தில் நித்தியாக்
கினி வளர்ப்பதற்காகத் தருப்பை சமித்து கொண்டுவரச் சென்றிருந்த தருணமென்ப
தை விளக்கியவாறு. (௧௦௯)

ஆர்கொலீதழைத்தாரெனவகக்கணுலளந்தான்
போர்கொணையியான்புரிந்தனனென்பதுதெரிந்தான்
வார்கொள்வெம்முலைப்பன்னியைநோக்குறுமருளும்
வேர்கொழுந்துறத்தெருமருமொருதனிவெதும்பும்.

(இ - ள்.) அப்போது இவ்வாறு செய்தவர்கள் யாரோ என்று ஞானக்கண்ணல் நோக்கினர். உடனே போர்புரியும் சக்கராயுதமுடைய திருமாலே இது செய்தவரென்றுணர்ந்தார். கச்சணிந்த பருத்த கொங்கைகளையுடைய பத்தினியைப் பார்ப்பார், மயங்குவார், சரீரத்தில் வெயர்வைதுளிக்கும்படி மனச்சுழற்சியையடைவார், தனித் திருந்து வருந்துவார். எ - று.

கற்பின்மேம்பட்ட காதலியைப் பிரிந்திருக்கச் சகியாமையாற் பிருகுமுனிவரும் இவ்வாறு வருந்தினரென்க. பிரிவாற்றாமையால் இவ்வாறு வருந்துதலியல்பென்பதை, “அடிசினிக்கினியாளேயன்புடையாளே - படிசொற்றவறுதபாவா - யடிவருடிப் - பின்றாங்கிமுன்னெழுந்தபேதையேபோதியோ - வென்றுக்குமென்கணிரா.” என்றும் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாக்காணுந்தெளிக. (௧௧௦)

இனையபுன்றொழிலியற்றியோனிநுந்துயர்க்கெல்லையனை யனையனாகியிந்நிலத்திடை யளவறுபிறப்பின் வினையுழந்துதன்ருயிர்க்குயிரெனமேவும் மனையிழந்துறவருந்தவென்றுரைத்தனன்மறையோன்.

(இ - ள்.) அதன்பின் அப்பிருகுமுனிவர், இவ்வாறு அற்பத்தொழில்புரிந்த திருமால், பெருந்துக்கங்களுக்கெல்லாம் ஓர் எல்லையையொத்தவனாகி, இந்நிலவுலகத்தில் அளவற்ற பிறவிகளெடுத்து அநேக தீவினைகளால்வருந்தி, தனது உயிருக்குயிராகியமனையையிழந்து வருந்தக்கடவன் என்று சபித்தனர். எ - று.

இவன் அநுபவியாத துயரமில்லை என்று சொல்லத்தக்கதாகத் துயரடையக்கடவன் என்பார், “இருந்துயர்க்கெல்லையனையனாகி.” என்றனர். (௧௧௧)

உரைத்தசாபமுற்றடற்றலும்புணரியோட்டெழுப்பியிரைத்தபாற்கடற்பள்ளியோன்காஞ்சிபுக்கிருந்து திரைக்கெழும்புனற்சென்னிதாளருச்சனைசெய்தாரைத்தவென்விடையெம்பிரானவற்கெதிர்டந்தான்.

(இ - ள்.) அம்முனிவர் கொடுத்த சாபம் திருமாலையடுத்து வருத்துதலும், கருங்கடன்முழக்கத்தையும் பிற்படும்படிச்செய்து ஒலிக்கின்ற திருப்பாற்கடலிற் டள்ளி கொள்வோராகிய திருமால், காஞ்சிமாநகரத்தைச்சேர்ந்து வசித்திருந்து, அலைகளையுடைய விசேடமாகிய கங்கைநீரைத்தரித்த சடைமுடியினரான சிவபிரான் திருவடிகளைப்பூசித்தனர். நரைபோன்ற வெள்ளை இடபத்தைவாகனமாகவுடைய எமது சிவபிரான் அத்திருமாலுக்கு நேரேகாட்சியருளினர். எ - று. (௧௧௨)

வணங்குசென்னிபனமுதிழிகண்ணினன்வருந்தியுணங்குசுந்தையன் றொழுதனனிற்றலுமொருபாலணங்கிருத்தியோன்வேண்டியவென்கொலென்றருளமணந்தமாதவன்சாபமுற்றிடுதுயர்வகுத்தான்.

(இ - ள்.) திருமால் பணிசென்ற சிரமுடையவராயும் வருந்துதலாலொழுங்கிக்கொண்டிருக்கும் நீரையுடைய கண்ணினராயும் துக்கித்துவாடுகின்ற மனமுடையவராயும் வணங்கிநிற்கையில், ஓர்பாகத்தில் உமாதேவியாரையுடைய சிவபெருமான் உனக்குவேண்டியதென்னை என்று திருவாய்மலர்ந்தருளலும், பெருந்தவம்படைத்த பிருகுமுனிவரிட சாபம் நேர்ந்த துயரத்தை விண்ணப்பித்தனர். எ - று. (௧௧௩)

பின் னும்வேண்டியபாவையுமுறைமுறைபேசக்
கன்னல்வில்லி செற்றோங்கியதழனுதற்கண்ணன்
மின்லிலங்கொளித்திகிரியானருச்சனைவிரும்பிச்
சொன்னயாவையுமளித்தனன்றிருவருள்சுரந்து.

(இ - ள்.) இன்னும் தனக்குவேண்டியவனைத்தையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக்
கூற, கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனைத்தகித்துச் சிறப்புற்ற அக்கினிமயமான நெற்
றிக்கண்ணுள்ள சிவபெருமான், மின்வீசுவதுபோற் பிரகாசிக்கின்ற சக்கராயுத்மந்திய
திருமாலின் வழிபாட்டை மகிழ்ந்து திருவருள்சுரந்தவராய், அத்திருமால் வேண்டிய
வனைத்தையும் பாலித்தனர். எ - று. (ககச)

அன்றுமாயவற்கருள்வரமளித்தபின்பிருகு
கன்றுவெஞ்சினச்சாபத்தாற்கடனெடும்புனியி
னின்றுபத்தவதாரமுநிகழாமானினக்கே
யென்றுரைத்தனன்பின்னருமெம்பிரானிசைக்கும்.

(இ - ள்.) அப்போது திருவருளினால் திருமாலுக்குவேண்டிய வரங்களையெல்
லாம் பாலித்தபிறகு, பிருகுமுனிவன் கொல்லத்தக்க கடுங்கோபத்தாற்கடறிய சாபத்
தினாலே, உனக்குக் கடலாற்றுகழப்பட்ட நெடியநிலவுலகத்திலே, நிலைத்திருக்கத்தக்க
பத்துப்பிறப்புகள்நேரும் என்று திருவாய்மலர்ந்து, மீண்டும் எமது பெருமான் கட
டளையிடுகின்றனர். எ - று. (ககரு)

ஈதினோவதாரத்துனின்னுயிர்க்குயிரா
மாதூரீத்தவருந்துதிவருந்தியபின்னர்த்
திதுதீர்த்தவட்சேர்குதியென்றனெனம்மான்
போதினன்முகற்பயந்தவன்பணிந்தெதிர்புகலும்.

(இ - ள்.) இப்பத்துப் பிறவிகளில் ஒர்பிறவியிலே இனிமையான உயிர்க்குயி
ராயிருக்கும் உன்மனைவியை இழந்தவனாய்வருந்தக்கடவை, அவ்வாறு வருந்தியபிறகு
வருத்தமொழிந்து அம்மனைவியைச் சேரக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டனர். அப்
போது தாமரையாதனைப் பெற்றவராகிய திருமால் எமது பெருமானே எதிரில்வண
ங்கி விண்ணப்பிக்கின்றனர். எ - று. (ககசு)

எடுத்தபத்தவதாரத்தினெழுமதச்செருக்கா
லடுத்தபாவரீத்தருடரவேண்டுமென்றிரப்பக்
கடுக்கரந்துறைமணியிடற்றெம்பிரான்கருதித்
கொடுத்தகன்றெழுந்தருளினன்கயிலையங்குவட்டில்.

(இ - ள்.) அவ்வாறியானெடுப்பதாகிய பத்துப்பிறவிகளிலும் தோன்றுகின்ற
ஆணவமலத்தாலாகும் கர்வத்தினால் நேர்ந்த பாதகங்களையொழித்துத் திருவருள்பாலி
க்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஆலகாலிடம் ஒளித்திருக்கும் நீலகண்டராகிய
எமது பெருமான் அதனைத் திருவுள்ளங்கொண்டருளி, அவ்வாறே வரங்கொடுத்து
நீங்கித் திருக்கயிலைவரைக் கெழுந்தருளினர். எ - று. (ககசு)

சிவபூசைமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம்-கக-க்குத் திருவிருத்தம். உககரு.

மச்சாவதாரச்சருக்கம்.

காலமீண்டி டைகழிந்தன சிலவதுகாலத்
தாலமோருருவெடுத்தென வகாரிற்றேன்றிக்
கோலவாளெயிற்றிசினக்கோமகன் கொழுந்தீப்
பாலலோசனற்குறித்துநின்றருந்தவம்பயின்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணமாக இடையிற் சிலகாலங்கழிந்தன. அப்பொழுது ஆலகாலம் ஓர் வடிவெடுத்ததுபோன்று, அழகமைந்து ஒளிவீசும் பற்களையும் கொல்லத்தக்க கோபத்தையு முடையவனாகிய ஓர் தலைவன் அசரகுலத்திற்பிறந்து, கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினியாகிய நெற்றிக்கண்ணுள்ள சிவபிரானைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்து அருமையான தவம்புரிந்தான். எ - று. இவனேசோமுகாசுரன். (க)

தேவரீயாநாயுநோக்கினின்றருந்தவந்திருத்தி
யாவைவேண்டுவெறுழ்வலித்திறனொடுமெதிர்த்தான்
பாவமோருருத்திரன்டெனவுறுப்பினன்பகரின்
மேவுதென்றிசைநமற்குமோர்நமனெனும்வெய்யோன்.

(இ - ள்.) தேவர்களனைவரையும் குறித்து அருமையான தவம்புரிந்து தனக்கு மிகுந்த பராக்கிரமத்தன்மைக்கு வேண்டியவைகளைத்தும் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டனன். பாவங்களே ஓர் வடிவமாகத்திரண்டமைபோன்ற அவயவங்களுடையவன், அவனைக்குறித்துக் கூறுவோமாயின், தென்றிசைக் கதிபதியாகிய யமனாகும் யமனென்றுசொல்லத்தக்க கொடியவன். எ - று.

எனவே சிவபிரானிடத்துப்பெற்ற வரங்களுடன் பிரமன் திருமால் இந்திரன் முதலிய தேவர்களையும் தியானித்துத் தவம்புரிந்து, அவ்வவர்களாலும்தனக்குவேண்டிய சிற்சிலவரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டானென்றபடி. (உ)

செருவினென்றுவாரின்மையாற்றினவுறுத்திரடோ
னொருவன்மேருவையிடுக்குறுமிடுக்கினனுவரி
யிருநிலத்தினும்வானவ்ருலகினுமிவைக்கீழ்
வருநிலத்தினுமெதிர்க்குநிலிலெனமதித்தான்.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தில் தன்னோடெதிர்ப்பாரில்லாமையால் தினவெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் திரண்டபுயங்களையுடைய ஒப்பற்ற அவ்வுசுரன், மேருவரையும் அக்குட்சத்தில் இடுக்கிக்கொள்ளும் மிடுக்குடையவன், கடலாற்குழப்பட்ட நிலவுலகத்திலும் தேவலோகத்திலும் இவ்விரண்டிற்கும் கீழ்ப்பட்டுள்ள பாதாளலோகத்திலும் தன்னை எதிர்ப்பவர்களில்லையென்றே தீர்மானித்தான். எ - று.

சொர்க்கமத்தியபாதலமென்னும் திரிவிதவுலகத்தும் தன்னைஎதிர்ப்பாரரிதென நிச்சயித்தானென்க. (ங)

ஒற்றைநாளநாட்டாமரையவற்கெகிருற்றான்
மற்றையாங்கவன்வெருவரமயங்கினனதுகண்
டிற்றிதேதாவிவன்றிறமெனவெள்ளினனிகந்தான்
பற்றிநான் முகனும்மறைக்குலமெலாம்பறித்தான்.

(இ - ள்.) அவன் ஒற்றைநாளத்தையுடைய அன்றலர்ந்த தாமரையாதனத்துள்ள பிரமணுக்கெதிரே சென்றான், அப்போது அப்பிரமன் அச்சமுற்றமயங்கினான், அவ்வாறு மயங்குதலைப்பார்த்து இவன் வல்லபம் இவ்வளவுதானாவென்று இகழ்ந்து பகைத்தவனும் அப்பிரமனைப் பிடித்துக்கொண்டு சதுர்வேதங்களின் தொகுதிகளனைத்தையும் பறித்துக்கொண்டனன். ஏ - று.

(ச)

பறித்தநான்மறைகொண்டெழுந்திருங்கடல்பாய்ந்தான்

வெறித்திருந்தனன்சதுமுகத்தந்தணன்வெருவி.

நறைப்பசுந்துழய்த்திருமகனையகற்குறுகிக்

குறித்துரைத்தனனாகவண்டுசினங்கொண்டான்.

(இ - ள்.) பிரமனிடத்திற் பறித்துக்கொண்ட சதுர்வேதங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு பெரிய சமுத்திரத்திற்பாய்ந்தனன், நான்குமுகங்களையுடைய பிரமன் அச்சமுற்று மயங்கியிருந்தான், அதன்பின், மணங்கமழும் பசியதுளபமாலையணிந்த திருமகள் தலைவராகிய திருமாலுக்கிட்டி, இவ்விஷயத்தைக்குறித்துக் கூறினான், அது கேட்ட அத்திருமால் கொல்லத்தக்க கோபமுற்றனர். ஏ - று.

(ரு)

மாளையோசனையளவொழிமெய்யுருவாய்ந்த

மீனமாயினெனடுங்கடற்பரவையின்வீழ்ந்து

கானவெண்டிலாக்கருங்கடலளறெழக்கலக்கிப்

போனவாளெழிறகரனைத்தடவுறப்புக்குந்து.

(இ - ள்.) மதிக்கத்தக்கதாகிய யோசனை என்னும் அளவைக்கடந்த சரீரத்தோடு கூடிய மச்சவுருவடைந்தனர். நீண்டகடலிற் றிடரென்றுபாய்ந்து, ஒலிக்கின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கருங்கடலைச் சேறுண்டாகும்படிசுலக்கி, அக்கடலிற்பாய்ந்து சென்ற அவ்வகரனைக் கண்டுபிடிக்கும்படி உள்ளேமுழுதி. ஏ - று.

(சு)

கவர்த்தவாலெடுத்தடித்துறக்கருங்கடல்சிதறி

யுவர்த்ததுள்ளிவிண்ணுலகுறநிவந்தனவொளிகான்

நிவர்த்தெழுங்கதிர்க்கடவுள்கண் கரித்தனவண்டச்

சுவர்த்தலந்தொறுமீனெடுத்தெறித்தனதுள்ளி.

(இ - ள்.) பிளவுபட்ட வாலை நீட்டியடித்தலும், கருநிறங்கொண்ட கடனீர் சிதறுண்டு, உவர்ப்புள்ள அந்நீர்த்துளிகள் தேவலோகபரியந்தம்மேலோங்கின. ஒளியைப்பரப்பிக்கொண்டு ஒற்றையாழித்தேரி லாரோகணித்துவரும் சூரியனுடையகண் களும்கரித்தன, அண்டச்சுவர்கடோறும் அத்துளிகள் அதிலுள்ள மீன்களோடும் தெறித்தன. ஏ - று.

(எ)

செகுத்தவெஞ்சினத்திமிங்கிலந்திமிங்கிலகிலங்கள்

வகுத்தவெண்மருப்பெறுழ்வலிக்கடுஞ்சினமகரம்

பகுத்தவாய்மடுத்தெடுத்திரைப்பரவைநீர்பாய்ந்து

தொகுத்தமாலிலந்தவழ்தரத்திசைதொறுந்துருவும்.

(இ - ள்.) அநேகமுயிர்களைக் கொன்று தின்றுகொண்டிருந்த திமிங்கிலங்களும் திமிங்கிலகிலங்களும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்வெண்ணிறப்பற்களுடன் மிகுத்த வல்லபமுடடைந்து கொல்லத்தக்க கோபம்வாய்ந்த சராமீன்களும், வேறுபடுத்தப்பட்டிடுக்

குடிக்கின்ற அக்கடலின் அலைகளாகிய நீரிற்பாய்ந்து, அவைகள்விழுதின்ற கரையாகிய நிலத்திலே தவழ்ந்துசெல்லும்படி திசைகளெங்கும் நேடும். ஏ - று.

திமிங்கிலம் திமிங்கிலகிலம் என்னும் இரண்டும் வெவ்வேறு பெரிய மீன்களாக வின் அவைகளைத் தனித்தனிகூறினர். (அ)

சுருதிகொண்டொளித்தோங்கியநிருதனைத்தொடர்ந்து
குருதிவாய்மடுத்தாயிர்செகுத்தருமறைக்குலங்கொண்
டொருநீங்கிலுநான்முகன்பணிந்தெதிரும்முன்
வெருவியேந்தினன்கொடுத்தாரணங்களைமீனம்.

(இ-ள்.) வேதங்களைப் பறித்துக்கொண்டு கடலிலொளித்துவிளங்கிய அவ்வசுரனைப் பின்றொடர்ந்து, அவனுதிரத்தைக்குடித் துயிர் போக்கி, அருமையான வேதங்களைப்பற்றி யகன்றுபோனவுடனே, பிரமன் வணங்கி எதிரேவந்தனன், அப்போது மச்சாவதாரங்கொண்ட திருமால் வேதங்களையளித்தனன், பிரமன் அச்சத்துடன் பெற்றுக்கொண்டனன். ஏ - று. (க)

வெள்ளைவாளெயிற்றரக்கனதாக்கையின்வீங்கு
கொள்ளைவெம்புனற்குருதியிற்சிவந்ததுகொழித்துத்
துள்ளிருங்கயன்மாந்தினசெருக்கினதொடீர்ப்
பள்ளவெம்புனலுருகியசெம்பெனப்பட்ட.

(இ - ள்.) வெண்ணிறமும் கூர்மையும்மைந்த பற்களையுடைய அவ்வசுரனது சரீரத்தின்பெருகிய விசேடித்த உதிரமாகிய நீரால் மிகவுந்துள்ளிக்கொண்டிருந்த அப்பெரிய கயல்மீன்கள் செந்நிறமடைந்தன, அவ்வுதிரபாணம்பண்ணியதாற் கருவத்தன, ஆழமாய்த் தோண்டப்பட்டுள்ள அக்கடல்நீரெல்லாம் உருக்கியசெம்பைப்போலாயின.

கடவுண்மேருவொத்திருங்கடல்கலக்கியமீன
மிடைபடுங்கனாயிடிபடுத்தேழ்கடற்பரப்பு
முடைபடத்திரிந்தோர்கடலாக்கியதுவரி
புடைபடப்பரந்துலகெலாந்தவழ்ந்ததப்புண்ணீர்.

(இ - ள்.) தெய்வீகமமைந்த மேருவரையைப்போன்று பெரியகடலைக்கலக்கிய அம்மச்சம், இடையிலுள்ள கரைகளைத்தையும் இடித்து, சத்தசமுத்திரங்களின் விரிவும் உடைபடும்படியுலாவி ஓர் சமுத்திரமாக்கிவிட்டது, அவ்வுதிரவெள்ளமானது சத்தசமுத்திர நீருடன்கலந்து உலகெங்கும்பரவியது. ஏ - று. (கக)

குடக்குமா முகனோக்குறக்குணதிசைக்கொடுவால்
கிடக்கரிப்புழியிருகரையணவுறக்கிடக்கும்
வடக்குநோக்குறிற்றென்றிசைவாறொடக்கிடக்கு
மிடப்படுங்கடற்பெரும்புணன்முதுகுதோய்ந்திலவால்.

(இ-ள்.) மேற்குத் திசைக்கரையிற் சிறந்த தனதுமுகம் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, கிழக்குத்திசைக்கரையில் நீண்டவாலானது பொருந்தியிருக்கும்படி அம்மச்சம் கிடக்கையில், இரண்டுகரைகளுக்கும் சரியாயிருக்கும், வடக்குத்திசைக்கரையாக முகத்தைத்திருப்பினால் அதன்வால் தென்றிசைக்கரையண்டையிருக்கும், விசாலத்திருக்கும் அக்கடலில்நீரம்பியுள்ள விசேடித்தநீரால் அம்மச்சத்தின் முதுகும்நீனயவிலலை.

வடக்கு கிழக்கு தெற்கு மேற்கென்னும்நாற்றிசைகளில் மேற்கு வடக்கென்னும் இருதிசைக்கீரையாக முகத்தைத்திருப்பின் அவற்றிற்கு நேராயுள்ள தெற்கு கிழக்கென்னும் திசைக்கரைகளில் வால்கிடக்கும் என்றதனால் அம்மச்சத்தின் நீளமும், அக்கடலின்கண் முழுகியிருந்தபோதும் அந்நீரால் அதன்முதுகு நனையவில்லை என்றதனால் அம்மச்சத்தின் பருமனும் விளக்கியவாறாக.

(கஉ)

மகாமேழுதலாகியயாவையும்வாய்ப்பெய்தகனெடுங்கடற்றிரிதருமமலையினஞ்சிப்புகலிடந்தெரிந்தடைந்தனர்வானவர் புனிதச்சிகரமால்வரைக்கயிலையிற்குமுவொடுஞ்சென்றார்.

(இ - ள்.) சுறாமுதலிய மச்சங்களனைத்தையும் வாயிற்போட்டுக்கொண்டு அகன்று நீண்டகடலினிடத்துத் திரிந்துகொண்டிருக்கும் கோஷ்டத்தாற்பயந்து தேவர்கள் தாங்கள் சரணடைந்தருகிய இடத்தையுணர்ந்து சேர்ந்தவர்களாய், பரிசுத்தமான உச்சியையுடைய சிறந்த திருக்கைலைவரைக்குத் தங்கள் கூட்டத்துடனே சென்றார்கள். எ - று.

(கங)

செழுந்துழாயணியலங்கலோன்மீனமாய்த்தினாயோட்டெழுங்கருங்கடலைழையுமுடைபடுத்தியங்கியொழுங்குவாளெயிற்றிடங்கரோமுதலினவொருங்கே விழுங்கமன்பதைப்பரப்பெலாஞ்சுழல்வனவெருவி.

(இ - ள்.) செழுவிய துளபமாலையணிந்துள்ள திருமால் மச்சவுருக்கொண்டு, அலைகளோடிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய சத்தசமுத்திரங்களையும் உடைத்துலாவி, வரிசையாயிருக்கும் கூரிய பற்களையுடைய முதலை முதலிபவைகளைத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து விழுங்க, மக்கட்பரப்புகளைத்தும் அச்சமுற்றுச் சுழல்கின்றன. எ - று. ()

ஆருழைப்புகுமினியெனவுணர்கிலேமையபாருமண்டமுமதிர்ந்தனவருண்முறைபார்த்துச்சாருமிச்செருக்கொழித்திலையாமெனிற்றமியே முரும்வையமும்விளிந்தனவெனப்பணிந்துனாத்தார்.

(இ - ள்.) இனி யாரிடத்தின்புகுமென்று நாங்கள் அறிந்திலோம், ஐயனே! நிலவுலகமும் தேவலோகமும் அதிர்ச்சியுற்றன, அதுக்கிரகிக்கவேண்டிய முறைமையைநோக்கி, அவ்வாறடைந்த இம்மச்சத்தின் கருவத்தை நீக்காதிருப்பீராயின், அடியேங்களுடைய பதவிகளும் நிலவுலகமும் அழிந்தனவாகும் என்று வணங்கிக்கூறினார்கள். எ - று.

(கரு)

அரவுலாந்திருக்குழைப்புறத்தவருரையடைத்துச்சிரமொரைந்துடையெம்பிரான்றிருவருளிரங்கியுரவுசாத்தனைவருதியென்றாங்கவற்குரைத்தான் பரவருந்திறன்மீனவெஞ்செருக்கறப்படுப்ப.

(இ - ள்.) அப்போது ஐந்து முகங்களையுடைய எமது தலைவராகிய சிவபெருமான் சர்ப்பகுண்டலமணிந்த தமது திருச்செவியினிடத்து அத்தேவர்கள் வார்த்தையை ஏற்றருளித் திருவருள்சுரந்து, வல்லபமமைந்த வயிரவக்கடவுளை வரக்கடவா

யென்றழைத்து யாவராலும் புகழ்தற்கரிய வலியடைந்துள்ள பெரிய மச்சத்தின் கருவமொழியும்படி அழிக்கக்கடவாயென்று, அவருக்குக்கட்டளையிட்டனர் எ-று.

சிவபிரானுக்காபரணங்களனைத்தும் பாம்புகளாகலின், “அரவுலாந்திருக்குழை” என்றார். (கசு)

அலைத்தவார்புனற்சென்னியோனாங்கலையருளக்
கொலைத்தலைக்கொடுஞ்சூற்படைச்சாத்தனுங்குறுகி
வலைக்குலத்தவருருவுகொண்டலைக்கரைவந்தா
னிலைத்தசுந்தையினோக்கினனதற்கெதிர்திரிந்தான்.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைத்ததும்பி பிரவாகிக்கின்ற கங்கையையணிந்த சடைமுடியுடைய சிவபெருமான் அவ்வாறு கட்டளையிடலும், கொல்லுதற்கண்மையில் முதன்மையமைந்த கொடிய சூலாயுதமெந்திய வயிரவக்கடவுளுங்கிட்டி, பரதவர்குலத்தினர் போன்று வடிவெடுத்து அக்கடலின்கரையில்வந்து, ஒரேஎண்ணத்துடன்பார்த்து அம்மச்சத்திற் கெதிரேயோடினர். எ - று. (கசு)

எடுத்துவீசியவலைகடலைழையுநிரப்பிப் .
படுத்திழுத்த லும்வலையகப்பட்டதுபாரார்
நடுக்கடற்புகுந்திருவிழிபறித்தனனடந்தான்
கடுத்தவெஞ்செருக்கிழுந்ததுமீனமாக்கடவுள்.

(இ - ள்.) உடனே அவரெடுத்துவீசியவலையைச் சமுத்திரங்களேழினும் பாயும் படிவிரித்து மறுபடியும் சுருக்கி யிழுத்தவுடனே வலையில் அம்மச்சம் அகப்பட்டுக்கொண்டது, நிலவுலகத்துள்ள மத்தியசமுத்திரத்திற்சேர்த்து, அம்மச்சத்தின் இரண்டுகண்களையும் பிடுங்கிக்கொண்டு சென்றார், தெய்வீகம்பொருந்திச்சிறந்த அம்மச்சமானது கொடுமைவாய்ந்த விசேடித்த கருவத்தைப் போக்கியது. எ - று.

அம்மீனம் ஏழுகடல்களையும் ஒன்றாக்கி யிருந்ததனால், “கடலைழையுநிரப்பி” என்றும், அச்சத்தசமுத்திரங்களுள்ளும் உவரநீர்க்கடல் மத்தியிலுள்ளதும் நிலவுலகத்துள்ளதுமாகலின், “பாராரநடுக்கடற்புகுந்து.” என்றும், சிவபெருமான்செருக்கறப்படுப்ப எனக்கட்டளையிட்டமையின் அதனுயிர் போக்காது கண்களோப்பிடுங்கின ரென்பார். “இருவிழிபறித்தனனடந்தான்.” என்றும் கூறினர். (கசு)

வாங்குகண்மணியெம்பிரான் நிருவடிவனசர்
தாங்கவய்த்தனன்முகிணைகபுரிந்தனன் நலைவ
னோங்குவானவருவந்தனர் தொழுதனருயர்ந்தார்
பாங்குவீழ்ந்தனரிறைவனையடிக்கடிபணிந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பிடுங்கிப் மீனத்தின்கண்மணிகளை எமது சிவபெருமான் நிருவடித்தாமகாளேத்தும்படி சேர்த்தனர், அப்போது அப்பெருமான் புன்னகைபுரிந்தனர், மேன்மையமைந்த தேவர்களேவரும் களித்துப் பரமனைத்துதித்துச் சிறந்தவர்களாய், அப்பெருமான் பக்கத்திற்குழத் தண்டாகாரமாகப் பலமுறை தொழுதார்கள். எ - று. (கசு)

பொன்னினுட்டவர்முனிவார்பூமிசைப்பொலிந்த
வன்னவூர்திமற்றியாவருமரனடிவழுத்தி

யின்னமாமணியின்னுருத்தரித்திடினெந்தாய்

‘மன்னுமாயவன்காண்டொறுஞ்செருக்கறமயங்கும்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்தார்கள் முனிவர்கள் தாமனாயாதனத்தில்வீற்றிருக்கும் அன்னவாகனாகிய பிரமன் முதலியவர்களும் சிவபெருமான் திருவடிகளைத்துதித்து, எமது பிதாவே இச்சிறந்த மணியைத் தேவரீர் திருமேனியிலணிந்திருந்தால், நிலைபே ருயுள்ள திருமால் காணும்போதெல்லாம் கருவபங்கராய் மயங்கியிருப்பார். எ - று. (1)

எனவுரைத்தனகேட்டலுமெம்பிரானுவந்து

தனதுமேனியிற்றரித்தனன்விண்ணவர்தனந்தார்

களைகருங்கடற்கட்புலம்போக்கியமீன்

நினைமனச்செருக்கிழந்ததுகிடந்ததுநெடுநாள்.

(இ - ள்.) என்று தேவர்கள் கூறியவற்றை எமது பெருமான் திருச்செவிபேற் றவுடனே களித்து, அவ்வாறே தமது திருமேனியிலணிந்துகொண்டனர், தேவர்கள் தத்தமிடங்கட்குச் சென்றார்கள், ஒலிக்கின்ற கரிபகடலில் கண்மணிகளையிழந்த அம் மச்சமானது, தான் எண்ணிக்கொண்டு அடைந்திருந்த கருவமழிந்து அநேககாலம் அவ்வாறே கண்ணிழந்து கிடந்தது. எ - று. (உக)

தன்னையோர்ந்ததுசெருக்கினற்றழுவியபாவம்

பின்னமாவதற்கேதுசெய்குதுமெனப்பிடித்து

முன்னவற்கெனக்காஞ்சிபுக்கருச்சனைமுயலா

மின்னிருஞ்சடைவேணியோற்பணிந்ததம்மீனம்.

(இ - ள்.) அம்மச்சமானது அதன்பின் தன்னிலைமையையுணர்ந்து வீணெகொ ண்டிருந்த கருவத்தினால் நேர்ந்தபாவங்கள் நிவாரணமாவதற்காக யாதுபரிவோமென் றாலோசித்து, காஞ்சிமாநகரத்தையடைந்து, பிரகாசிக்கும் நீண்டசடையையுடைய முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபிரானுக்கென்று பூசிக்க முயற்சித்துத் தொழுதது எ - று

பூசிப்போர்கள் ஓர்பயன்பெறவேண்டிச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு பூசிப்பதும், பூசிக்கவேண்டுவது நமதுகடமையெனப்பூசிப்பதும் ஆகிய இருவகைத் தன்மைய ராவரென்பதும், அவ்விருவகையினரூள் நமது கடமையெனப் பூசிப்பவரே சிறந்தோ ரென்பதும் நூற்றுணிபாகலின், “முன்னவற்கெனக்காஞ்சிபுக்கருச்சனைமுயலா.” என்றனர். இதனை, “நங்கடம்பின்பெற்றவன்பங்கினன் - நென்கடன்பைத்திருக் கரக்கோயிலான் - நன்கடன்னடிமேனையுந்தாங்குத - லென்கடன்பணிசெய்துகிடப் பதே.” என்னும் ஆளுடையவரசுகளின் அருள்வாக்கானுமுணர்க. (உஉ)

ஏறுயர்த்தருளெம்பிரான் திருவருளிரங்கிச்

சீறுமால்விடைக்காட்சிதந்தருளினன்றிருமான்

மாதிலன்பொடும்பணிந்தடிவரன் முறைவழுத்தி

யீறிலெந்தைநீயென்பிழைபொறுத்தியென்றிரப்ப.

(இ - ள்.) இடபத்துவசந்தாங்கியுள்ள எமது சிவபெருமான் திருவருள்கூர்ந்து கோபிக்கின்ற சிறந்த இடபவாகனத்தி லாரோகணித்துக் காட்சியளித்தருளினர், அப்போது மச்சவுருவாயிருந்த திருமால் மாறுபாடற்ற மெய்யன்போடுவணங்கி, அவ ரது திருவடிகளை முறைமைப்படிதுதித்து, அழிவற்ற எமதுபிதாவாகிய தேவரீர் அடி யேன் குற்றத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க. எ - று. (உங.)

நினக்குவேண்டியவென்னென முக்கணுகழ்த்த
மனக்கொடுத்திற்ன் மயக்கநீத்திக்கயல்வடிவ்
தனைக்குறித்தனைவணங்கினேரிருங்கதிதழுவப்
புனற்கொஞ்சடையெம்பிரானருளெனப்புகன்றான்.

(இ - ள்.) உனக்கு வேண்டியவரம் யாதென்று திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவ பிரான் திருவாய்மலர்தலும், அடியேன் மனதிலுதித்த கொடேவல்லபமடைந்த மயக்க நீங்கி, இம்மச்சாவதாரத்தைக் குறித்து அடியேனைப் பணிகின்றவர்களும் பெரியபதவியையடையும்படி, கங்கையணிந்து வளைந்துள்ள சடைமுடியையுடைய எமது பெருமானே வரமளிக்கவேண்டுமெனக் கூறினர். எ - று. (௨௪)

தேட்டநல்வரமந்திலைகிடைத்துறவழங்கி
வாட்டடங்கணண்மருங்கினோன்கயிலேபோய்மறைந்தா
னேட்டிருந்துழாயலங்கலோனவ்வுருவிகந்து
நீட்டிருஞ்சிறைக்கலுழன்மீப்பொலிந்தனனின்றான்.

(இ - ள்.) திருமால் கேட்டுக்கொண்ட சிறந்தவரங்களை அவர் பெறும்படி யளித்து, வாள்போன்று விசாலித்த கண்களையுடைய பார்வதிதேவியார் பாகராகிய சிவ பிரான் திருவுருக்கரத்து திருக்கலைக்கெழுந்தருளினார். பெரிய இத்தழ்களையுடைய துளபமாலையணிந்த திருமால் அம்மச்சவுருநீங்கி, நீன்பெருத்திருக்கும் சிறகளைப் படைத்த கருடவாகனத்தின்மீது விளங்கிவீற்றிருந்தனர். எ - று. (௨௫)

தடங்கொஞ்சினைக்கற்பகநாடருந்தணந்தார்
திடங்கொடாமரைநான்முகச்செல்வனுமெதிர
மடந்தைதாமரைமாளிகைமாதூலாமார்பன்
படங்கொள்பாப்பிணைப்பள்ளியோன்றன்னுழைப்படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) உடனே விசாலித்து வளைந்துள்ள கிளைகளைப்படைத்த கற்பகத்தரு விருக்கும் தேவலோகத்துள்ள வானவர்களும் நீங்கினார்கள், திடம்பெற்றுள்ள தாமரையாதனனாகிய பிரமனும் எதிர்கொள்ளும்படி, தமது தேவியாகிய தாமரைக்கோயிலுடைய திருமகளுலாவும் மார்பினரும், படங்களையுடைய சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொள்பவருமாகிய திருமால், தமது வைகுந்தத்திற் கெழுந்தருளினார். எ - று. (௨௬)

மச்சாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௧௪ - க்குத் திருவிருத்தம். ௨௬௩௬.

கூர்மாவதாரச்சருக்கம்.

கலநிலைத்துறை.

கற்பகத்தருநாட்டவர்யாவருங்கவர்த்த
மற்பகுத்ததோள்வாளெயிற்றகரருமருவி
நற்படப்பலமொழிந்தனர்நட்டனராகி
முற்படச்சதக்கிருதுவுக்கினையனமொழிவார்.

(இ - ள்.) கற்பகவிருக்ஷமுள்ள தேவலோகத்தார்களாகிய தேவர்களினவரும், பிரிவுபட்டு வலிமையமைந்த புயங்களும் கூரியபற்களும் உடைய அசுரர்களும் ஒன்று கூடி, நன்மையான வார்த்தைகள் பலவாகக்கூறிச் சிநேகித்தவர்களாய், முன்னொரு காலத்தில் இந்திரனுக்கு இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள். எ - று.

வானவர்க்கும் தானவர்க்கும் எக்காலமும் பகையாகலின் அப்பகையொழிந்து ஓர் காலத்திற் சிநேகித்தார்களைக்கூறினரென்க. (க)

நாவளந்துறாநாட்படநரைதிரைமூப்புச்
சாவடைந்துறத்தன்மையினிற்புறத்தருவாப்
பாவவெண்டிரைப்பால்படுபுகடல்கடைந்து
மேவுதெள்ளமுதெடுத்தியாமயின்றுறவேண்டும்.

(இ - ள்.) நாவிலுளந்து கூறுதற்கேலாத அநேககாலங்களாக, நரை திரை மூப்பு சாக்காடு என்னும் இவ்விதங்களடையாதிருக்கும்பொருட்டு, தழுவக்கூடாததாய் பரவியுள்ளவெள்ளிய அலைகளுடன் கூடிப் பால்நிறைந்து ஆழமாயுள்ள திருப்பாற் கடலைக்கடைந்து, அதிலுண்டாகும் தெளிவான அமுதத்தையெடுத்து நாம் புசிக்க வேண்டும். எ - று.

தேவர்கட்கும் மானிடர்களைப்போன்றே நரை திரை மூப்பு சாக்காடு என்னும் இத்துன்பங்கள் உளவேனும், அமுதபானத்தால் அவை நீடித்தகாலம்வரையில் நேரா திருக்குமென்பதையுணர்த்தியவாறாக. (உ)

என்றொருப்படவொருமொழிகொண்டி யைந்தெழுந்தார்
சென்றுமந்தரத்திருப்பினர்பிடுக்கினர்திரும்பி
யன்றுபாற்கடல்கவைநட்டாவிடைபிணித்து
நின்றுவாங்கலுஞ்சாய்ந்ததுநெடுமுடிச்சிகரம்.

(இ - ள்.) என்றுகூறியாவரும் ஒற்றுமைப்படுமபடி ஒரே வார்த்தையாகப் பேசிக்கொண்டு சம்மதித்துப் புறப்பட்டுப்போய், மந்தரமலையைத் திருகிப் பிடுங்கி எடுத்துத் திரும்பி, அப்போதே பாற்கடலின் மத்தியில்நட்டு வாசுகி என்னும் சர்ப்பத்தை மத்தியிற்சுற்றி, ஓரிடத்தில் நின்றுகொண்டு கடைந்தபோது நீண்ட சிகரங்களை யுடைய அம்மந்தரகிரிசாய்ந்தது. எ - று.

எனவே திருப்பாற்கடன்மத்தியில் மந்தரமலையை மந்தாகநாட்டி வாசுகியை நாணாகப்பூட்டிக் கடைந்தார்களென்றபடி. இதனை, “மந்தரமேமத்தாகவாசுகியெநாணகச்-சந்திரன்னாணக்கடலேதாழியாய்.” என்னும் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக. (ங)

அடித்தலம்பொறுதக்கிரியகனிலப்பரப்பை
யிடித்துநேடரும்பாதலத்திருந்ததுநோக்கி
யெடுத்ததங்களாலாவதொன்றிலலெனவிகழ்ந்தார்
தொடுத்தபைந்துழாய்நெடுமுடியவனுழைத்தொத்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுவீழ்ந்த அம்மலையைப் பூமி தாங்கமாட்டாமல் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு தேடுதற்கரிய பாதாளலோகத்திலழுந்தியதைத் தேவர்கள்பார்த்து, அதை எடுத்துக்கொண்டேவந்த தங்களால் இனிச்செய்வது யாதூயில்லையென்று தங்களைத்

தாங்களே கிந்தித்துக்கொண்டவர்களாய், பசிய துளபமாலையணிந்துள்ள நீண்ட கிரீ
டமுடைய திருமாலிடத்திற்சேர்ந்தார்கள். எ - று. (ச)

உலகெலாம்பதத்தளவையிட்டுண்டுமிழ்ந்தளித்தா
யலகில்பல்லுயிர்த்தொகைதொறுமமர்ந்தனையைய
பலவுயிர்க்குமவ்வினைப்படிநுகர்வனபகிர்ந்தாய்
திலமுறெய்யுமொத்திருந்தனைநின்னையார்தெரிப்பார்.

(இ - ள்.) ஐயனே உலகங்களனைத்தையும் திருவடிகளாலளந்து புசித்து மீண்
டும் உமிழ்ந்தரசித்தீர், அளவிற்ற பல சேவராசிகள்தோறும் வீற்றிருக்கின்றீர். பல
ஜீவர்கட்கும் அதனதன் விளைப்படியனுபவிக்கவேண்டிய போகங்களை வகுத்தளித்தீர்,
எள்ளும் எண்ணெயும்போன்றிருந்தீர், ஆதலால் தேவரீரை யாரறிவார்கள். எ - று. ()

கண்ணிற்காண்பனயாவையுங்கட்புலன்கதுவா
தெண்ணிற்காண்பனயாவுநீயாயினையெந்தாய்
மண்ணிற்காண்பனவானிடைக்காண்பன மயங்க
வுண்ணிற்பாயுனையாவரோளவையிட்டுரைப்பார்.

(இ - ள்.) கண்களாற் பார்க்கப்படுகின்றனவனைத்தும் கட்புலனுக்கு விளக்கமி
ன்றி மனத்தினுற் கணிக்கற்பாலனவாய யாவும் எமது பிதாவே! தேவரீராகவே இருக்
கின்றீர், நிலவுலகத்திற் பார்க்கப்படுவனவும் தேவலோகத்திற் பார்க்கப்படுவனவும்
மயக்கமுறுப்படி தேவரீர் அவற்றினுள்ளே விரவியிருப்பீர், ஆதலால் தேவரீரை யார்
தான் அளவுபடுத்திக்கூறுவார்கள். எ - று.

மண்ணுலகத்திலுள்ள சாமானியபதார்த்தத்தும் தேவரீர்விளக்கமுண்டாயின் வி
சேடமாகவும், விண்ணுலகத்துள்ள விசேடபதார்த்தத்தும் தேவரீர் விளக்கமின்றா
யின்சாமானியமாகவும் மதித்து மயங்கும்படிச் செய்யும் வல்லபமுடைமையின், தே
வரீரியல்பு இவ்வளவின்தென்று யாவர்க்குங் கணிக்கவேலாதென்றபடி. (சு)

ஆடகப்பொருட்பெடுத்துளவளவொழியண்டந்
தோடகப்பெழுந்தியந்தாமரைதோன்றப்
பாடிருக்குணர்நான்முகச்செல்வனைப்பயந்தா
யுடிவைக்கெலாமுட்பெருவியொத்துயர்ந்தாய்.

(இ - ள்.) இதழ்களை யுடைத்தாகிய நாபிக்கமலத்தில் தோன்றும்படி, பெரு
மையமைந்த வேதங்களையுணர்ந்த பிரமதேவனையும் மேருவை மத்தியாகவுடைய
அண்டகோடிகளையும் சுந்தருளினீர், இவைகளனைத்திற்கும் உள்ளீடாயிருந்தியக்கும்
சூத்திரம்போன்றும் மேன்மையமைந்தீர். எ - று.

அன்றியும் அளவிற்ற அண்டகோடிகள் தோன்றும்படி, நாபிக்கமலத்தினிள்
றும் பிரமனைப்பயத்தீர் என்றுரைப்பிலுமாம். (எ)

இடுக்கணைன்பதொன்றெம்முழையெய்துநாளெந்தா
யடுத்தொழித்துநின்றாருளளிக்குதியன்றோ
தொடுத்தவான்றுணைநின்னலதிலையெனத்தொழுதார்
கடுப்படம்படுபாப்பணையெம்பிரான்கழறும்.

(இ - ள்.) எங்களிடத்தில் துயரமென்பதடைந்த காலத்தில், எமது பிதாவே! தேவரீர் எழுந்தருளி அத்துன்பத்தை நிவாரணித்துக் காட்சிகொடுத்துத் திருவருள் பாலிப்பீரல்லவா! ஆதலால் எங்களுக்குச் சம்பந்தமான சிறந்ததுணை தேவரீரைத் தவிர இல்லையென்று பணிந்தார்கள் அப்போது விடந்தங்கிய படத்தோடுகூடிய சேஷசயனராகிய திருமால் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று. (அ)

விருப்பிவேண்முவதென்னைகொல்விண்ணகங்கலக்கி
வருந்தவைத்தவருளர் கொலோவழங்குதிரென்றான்
முருந்தவாணகைமுகின்பு லைத்திருமகட்கிறைவா
பரிந்துரைப்பதோர்காரணமுளதெனப்பணிந்தார்.

(இ - ள்.) நீங்கள் இச்சைகொண்டு பிரார்த்திப்பது என்னகாரணம், தேவலோகத்தையழித்து நீங்களினைவரும் வருந்தும்படி செய்தவர்களுண்டோ? அதைச்சொல்வீராக எனக்கட்டையிட்டனர். மயிலிறகினடியைப்போலும் ஒளிமிக்க தந்தங்களையும் தாமரையரும்புபோலும் தனங்களையுமுடைய திருமகட்குத்தலைவரே! வருந்திக்கூறத் தக்க ஓர் காரணமுண்டென்று மீட்டும் வணக்கினார்கள். எ - று.

தாங்கள் ஆலோசித்த விடயத்தை முன்பு திருமாலுடன் கூறாமையின் இப்போது கூறுவதற்கு அச்சமுற்றார்களென்பார், “பரிந்துரைப்பதோர்காரணம்.” என்றனர். (க)

மொழிதிரென்றனுந்தொழு கனநரைதிரைமூப்பிற்
கழியுமாக்கைபெற்றிருந்தனமத்துயர்கடப்பச்
சுழித்தந்தரைப்பாற்கடலமுதெழச்சுழற்ற
வெழுதடங்கிரிந்துத்திவாசுகிபிணித்திழுத்தேம்.

(இ - ள்.) ஆனால் அதைச் சொல்வீர்களாகவெனத் திருமால் திருவாய்மலர்தலும், தேவர்கள்பணிந்து, அநேககாலங்களாக நரை திரை மூப்பு என்னும் இவ்வித துயரடைந்து கழிந்துபோகும் சரீரமுடையவர்களாகவிரும்புதோம், அத்துன்பங்களை நிவாரணித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, சுழித்தெழுமின்ற விசாலித்த அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அமுதந்தோனும்படி கடைவதற்காக, ஒங்கியுள்ள பருத்தமந்தர கிரியைத் தூணுகநாட்டி வாசுகியை நாணகப்பூட்டிக் கடைந்தோம். எ - று.

எனவே அமுதபானம் தங்கள் ஆயுளாகிய தேவவருடங்கள் நூறுவரையில் நரை திரை மூப்பு வாராமற்காப்பாற்று மென்றுணர்த்தியவாறுய்த்துணர்க. இதனால் தேவர்கட்குரிய மரணத்தை அவ்வமுதபானம் விலக்காதென்பதும் புலப்படுதல்காண்க.

அந்மந்தரநெடுநிலமிடித்துவீழ்ந்தாழ்ந்த
தெந்தைநின்னலதெமக்கென விசைவதொன்றுண்டோ
வந்துநோக்கியம்மாக்கடல்கடைந்தமுதெடுத்துத்
தந்தெமக்குயிரதருதியென்றிரந்தடிதாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு நாட்டிய மந்தரமலை நீண்டபூமியைப் பிளந்துகொண்டு கீழேவீழ்ந்து பாதாளத்தில் அழங்கியது, எமது பிதாவே! தேவரீரைத்தவிர எங்களுக்கே யுரித்தானதென்று ஓர் செய்கையுண்டோ? ஆதலால் தேவரீர் எழுந்தருளிவந்து பார்த்து, அப்பெரிய பாற்கடலைக்கடைந்து அமுதபெடுத்து எங்களுக்களித்து எங்களுக்குயிர் தருவீரென்று பிரார்த்தித்துத் திருவடிகளிட்டணிந்தார்கள். எ - று. (கக)

ஈரப்பைந்துழாயெம்பிரான் திருவருளிரங்கிப்
பாரத்திண்சிறைப்புட்டிடர்சேவடிபதித்தான்
வேரிக்கற்பகநாடருமகாரும்வியந்தார்
மூரித்தெண்டிரைப்பாற்கடல் குறுகினர்முன்னி.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சியமைந்து பசுநிறங்கொண்ட துளபமாலையணிந்துள்ள திருமால் திருவருள்சூரந்து, பருத்து வல்லப்பெற்றுள்ள சிறகுளமைந்த கருடனுடைய பிடரியின்மீது தமதுதிருவடிகளைப்பதித்தனர். வாசனைவாய்ந்த கற்பகவிருகைமுள்ள தேவலோகத்தமரர்களும் அசுரர்களும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள், அவர்கள் அவ்வாறு அமுதம்புகிப்பதற்கெண்ணி, பெருமையமைந்த தெள்ளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலைக் கிட்டினார்கள். எ - று. (க2)

கண்டுவெஞ்சிறைக்கலுமுனீத்திழிந்தனன்கண்ணன்
நிண்டிறற்பெருங்கமடமாய்த்திருவருச்சிறந்தான்
கொண்டமேற்புறமிலக்கயோசனையிடங்கொண்டு
மண்டிபாற்கடல்படிந்துவீழ்மந்தரமெழுப்பி.

(இ - ள்.) அங்குமந்தரமலை வீழ்த்திருப்பதைத் திருமால்நோக்கி, பெரிய சிறகுகளைப்படைத்த கருடனைவிட்டுக் கீழே இறங்கியருளி, மிக்கவல்லபமுடைய பெரிய ஆமையாகத் திருவுருவமெடுத்தருளினர். அவ்வடிவங்கொண்டிருக்கும் மேற்பாகமானது இலட்சம்யோசனை தூரம் உன்னதமுடையதாகத் தாங்கிக்கொண்டு, நிரம்பியுள்ள பாற்கடலில்முழுகி, பாதாளலோகத்திலமிழ்ந்திய மந்தரமலையைத்தூக்கி.

ஆமையின் மேற்புறம் மேடாகவிருத்தவியல்பாகலின், அம்மேற்புறத்தின் உன்னதம் இலட்சம்யோசனை தூரமுள்ளதென்றனர். எனவே அவ்வாமைக் கியல்பாயுள்ள அவயவப்பகுப்பின்படி ஏனையவும் இவ்வாறே கணக்கிட்டுக்கொள்கவென்றபடி. அவ்வாறு திருமால் பாற்கடலினின்றும் பாதலத்தமிழ்ந்திய மந்தரமலையை ஆமையுருவாகியெடுத்து நிறுத்தினுரென்பதை, “கரைகொன்றிரங்குகிரைக்கடல்வான் குழிசியாகக்கறையனல்வா - ளரவங்கயிரும்மதிதரியாவமரமுதங்கடைந்தெடுப்பதரைமுன்னிடலுந்தாழாதுமாயோன்வளர்குடன்புறத்தாமை - யுருவிற்றாங்கிக்கடன் மதித்தவானோர்க்கமுதமுதவினுள்.” என்னும் கூர்மபுராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (க3)

முதுகும்ந்தரநிறுவறவாசுகிமுறுக்கிக்
கதுமெனக்கடைந்திழுத்தனர்கலங்குபாற்கடற்பான்
மதுகைமந்தரஞ்சாய்ந்ததுவண்டுமாய்க்கமட
மதுவுணர்ந்ததுபிறந்ததுதிருக்கரமனந்தம்.

(இ - ள்.) ஆமையுருவெடுத்த தமதுமுதுகிலே மந்தரமலையெடுத்துத்தலும், வாசுகியாகிய நாளை யிறுக்கிப்பிடித்துக்கொண்டு அதிலிவையிற் கடைந்திழுத்தார்கள். கலக்கமுற்ற அப்பாற்கடலினிடத்து வல்லப்பெற்றுள்ள மந்தரமலை மறுபடி சாய்ந்து விட்டது, வண்மையமைந்த துளசிமாலையணிந்த திருமாலாகிய ஆமை அவ்வாறு சாய்வதையுணர்ந்தவளவில், அவ்வாமைக்கே அழகிய திருக்கரங்கள் அனந்தம் உண்டாயின. எ - று.

திருமால் கூர்மவுருக்கொண்டு தம்முதுகின்மீது மந்தரகிரியை நிறுத்தியிருப்பதால் முன்போலப் பாதலத்தழுந்துதற்கேலாமல் அப்பாற்கடலிலேயே சாய்ந்தது என்றார். (கசு)

வெற்பினுச்சிதொட்டமுக்கினசிலகரம்விண்ணோ
ரற்பினீர்த்தனரொருபுறமசுரீர்த்தயர்த்தார்
கற்பினங்கவர்க்கொருபுறமுதவியக்கமட
முற்புறந்தொடுத்திழுத்தனதிருக்கரமுளரி.

(இ - ள்.) அவ்வாறு தோன்றிய திருக்கரங்களுக்குள்ளே சிலகரங்கள், அம்மந்தரமலையின் சிகரங்களைப் பிடித்துக்கொண்டழுத்தின, அப்போது தேவர்கள் ஓர்பக்கமும், அசுரர்கள் ஓர்பக்கமுமாக அன்புடனேயிழுத்துச்சொந்தார்கள், அவர்களுக்கு இவ்வாறையின் திருக்கரங்களாகிய தாமரை உதவியாயிருத்ததுடன், சில திருக்கரங்கள் முற்புறத்திலும் பிடித்திழுத்தன. ஏ - று.

ஆமைக்குத்தோன்றிய திருக்கரங்களுக்குள்ளே சிலகரங்கள் அம்மந்தரமலையின் சிகரங்களைப் பிடித்திழுத்துக்கொண்டும், சிலகரங்கள் இருபக்கங்களிலும் இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் வானவர்க்கும் தானவர்க்கும் துணைபுரிந்துகொண்டும், சிலகரங்கள் முற்பக்கத்தில் இழுத்துக்கொண்டுமிருந்தன என்றபடி. (கரு)

கடைந்தகாலேறுண்டிவலைவெங்ககனமீத்தெறிப்ப
வுடைந்துபாற்கடல்சுழன்றதுமழுப்படையொருவற்
கடைந்துசொற்றிதுபுரிந்திலராதலிளதன்பாற்
குடைந்தெழுந்ததுகருநிறக்கொடுவிடங்கொதித்து.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கடைந்தபோது துண்ணியதிவலைகள் பெரிய ஆகாயத்தில் சிதறும்படி பாற்கடலுடைப்பிச்சுழற்சியுற்றது, மழுவாயுதமேந்திய ஒப்பற்றவராகிய சிவபிரானிடத்தடைந்து விண்ணப்பித்துக்கொண்டு இச்செய்கை புரியவில்லையாகையால், அப்பாற்கடலினிடத்துக் கருநிறங்கொண்ட கொடிய ஆலகாலமானது சுவாலித்துக் கொப்புளித்துக்கொண்டு தோன்றியது. ஏ - று. (கசு)

வடவைகாளிமம்பொதிந்தெனமணிநிறக்கமஞ்சும்
படர்கொழும்புயல்பரந்தெனப்பருதியிற்றொலைந்து
மிடைபடுங்கருங்கங்குல்வந்திறுத்தெனவிரீர்
புடைபடத்தவழந்தெழுந்ததுகொடுவிடம்பொங்கி.

(இ - ள்.) வடவானலம் கருநிறங்கொண்டது போன்றும், சூற்கொண்டு நீலமணிநிறமுடைத்தாய்ப் படரத்தக்க பெரியமேகசாலங்கள் பரவியதுபோன்றும், சூரியனுக்ககப்படாமல் மறைந்து நெருங்கியுள்ள கருநிறங்கொண்ட இரவுவந்து சேர்ந்தது போன்றும், அக்கடலின் விசேடித்த நீரும் பக்கத்திலிருக்கும்படி அக்கொடிய விடமானது பெருக்கெடுத்துப் பிரவாகித்தோங்கியது. ஏ - று.

எனவே அப்பாற்கடலில்தோன்றிய ஆலகாலம் சற்றுநேரத்திற்குள் அக்கடலை யுந்தாண்டி அப்புறப்பட்டு உலகெங்கும்பரவிப்பிரவாகித்தது என்றபடி. அவ்விடத்தின் சுவாலையைவிளக்க வடவாக்கினியையும், அதன்பெருக்கையும் நிறத்தையும்விளக்க இருளையும் மேகத்தையும் முறையே உவமித்துமைகாண்க. (கஎ)

வெருவியோடினர்விண்ணவரசுர்விண்புரந்த
கருவிமாமழைவண்ணனும்புகலிடங்காண
னெருவிரீங்கியவிண்ணவரொருவழிகுழமித்
திருவியுகதடுத்தியென்றலுமவன்செப்பும்.

(இ - ள்.) உடனே தேவர்களும் அசுரர்களும் அச்சமடைந்தோட்டெடுத்தார்கள். தேவலோகத்தைக்காத்த உலககாரணமாகிய சிறந்த மேகவண்ணமுடைய இவ்
கிரணும் அவர்கள் புகுந்தவிடமறியாதவனாயினன், இவ்வீதம் அங்குநின்றும் நீங்கியோ
டிய தேவர்கள் ஒருவாறு ஒருங்குசேர்ந்து, திருமகட்குத்தலைவரே! இவ்விடத்தைத்
தடுத்தருள்வீராக எனப் பிரார்த்தித்தலும், அத்திருமால் திருவாய்மலர்கின்றனர்.

விடத்தைக்கண்டவளவில் அமரர்களும் அசுரர்களும் ஒட்டெடுத்தனரென்ப
தை, “ஒடலுற்றெழுத்தவ்விடஞ்சூழ்தலுமுலயா - வோடலுற்றனர்தானவரும்பரா
யுள்ளோ - ரோடலுற்றனர்முனிவரோடலுற்றனரா - லோடலுற்றனருலகெலாம்
படைத்திடுமோவோர்.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (கஅ)

என்னையொப்பவராயிரகோடியரெனினு
முன்னருங்கொடுவிடத்தினையெதிர்ப்பவருளரோ
பின்னல்வேணியோன்றிருவருளுளதென்றிப்பிழப்பே
மன்னதில்லையேலெங்ஙனம்பிழைத்துமென்றறைந்தான்.

(இ - ள்.) என்னைப் போன்றவர்கள் ஆயிரகோடியர்கள் ஒருங்குசேர்ந்திருப்
பினும், நினைத்தற்கும் அருமையாகிய இக்கொடியவிடத்தை எதிர்க்கின்றவர்களுண்
டோ? பின்னியிருக்கும் சடைமுடியுடைய சிவபெருமான் திருவருளுண்டென்னில்
நாம் ஈடேறுவோம், அத்திருவருளில்லாவிடின் எவ்வாறு ஈடேறுவோம்! என்றுகுறி
னர். எ - று.

(கக)

அந்தரத்துளவானவரெதிருலகர
ரிந்திரப்பெரும்பெயரினோனயனை யீன்றளித்தோ
னுந்துவெம்பயத்தோடினர்கயிலேசென்றுற்று
ரெந்தையெம்பிராற்கடைக்கலமபயமென்றிரந்தார்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்துள்ள அமரர்கள், கொல்லத்தக்க வல்லபமுள்ள அசு
ரர்கள், தேவேந்திரனென்னும் பெருமையடைந்த பெயருடையவன், பிரமண்பெ
ற்ற பிதாவாகும் திருமால், ஆகிய இவர்களுனைவரும் தக்கம்மனத்தினுதித்த கொடிய
அச்சத்தினு லோடிப்போய்த் திருக்கயிலையிற்சேர்ந்தார்கள், அங்கு எமது பிதாவும்
பெருமானுமாகிய சிவபிரானுக்குச் சரண்புகுந்து அபயமருளவேண்டுமெனப் பிரார்
த்தித்தார்கள். எ - று.

(உ௦)

வேதநாயகவிளங்கொளியெவ்வழற்பிழம்பாஞ்
சோதிநாயகசுடர்க்கொடிமாதகம்படர்ந்த
பாதிநாயகபராபரபழமறைக்கெட்டா
வாதிநாயகவஞ்சினேமபயநின்னபயம்.

(இ - ள்.) வேதத் தலைவரே! விளங்கும் பிரகாசமடைந்த கொடிய அக்கினித்
திரட்சியான சுயஞ்சோதித்தலைவரே! பிரகாசிக்கின்ற மரகதக்கொடிபோன்ற பார்வ

தியார் உள்ளிடாய் அமர்ந்துள்ள அர்த்த சரீரியாகிய தலைவரே! பரமும் அபரமாயுள்ளவரே! தொன்மையான வேதங்கட்கு மெட்டப்படாத முழுமுதற்றலைவரே! அடியேங்கள் அச்சமுற்றோம், ஆதலால் தேவரீருக்கு அடைக்கலம் அடைக்கலம். எ - று.

வித்துமாயினையங்குரம்விடுத்தவெஞ்சினையின்
கொத்துமாயினையவ்வழியுயிர்க்குலமனைத்திற்
கொத்துநின்றனையாதலினுனக்கிதுபரமா
லத்தனையிறப்பஞ்சினமபயநின்னபயம்.

(இ - ள்.) வித்துருவாகவும் விளங்கினீர், முனையினின்றோங்கிய பெரிய கிளைகளின் தொகுதியாகவும் விளங்கினீர், அவ்வண்ணமே சீவராசிகளெவைக்கும் ஒரே தன்மையாய் விளங்கியிருக்கின்றீர், ஆதலால் தேவரீருக்கிது கடமையாகும்; எங்கள் தலைவரே! நாங்கள் மரணத்திற்கஞ்சினோம் தேவரீருக்கடைக்கலம் அடைக்கலம். எ - று.

வித்துருவாகவும் முனையுருவாகவும் முனையினின்றோங்கிய கிளையுருவாகவும் விளங்குவார் சிவபிரானே யென்பதை, “வித்தாமுனையாகும்வேரேதானும்வேண்டுமுருவமாம்விரும்பிநின்ற - பத்தாமடியார்க்கோர்பாங்கனுமம்பானிறமம்பாஞ்சோதிதானே யாகுந்-தொத்தாமமரர்கண்டுஞ்சூழ்ந்துபோற்றத்தோன்றதென்னுள்ளத்தினுள்ளே நின்ற-கத்தாமடியேற்குக்காணுகாட்டுங்கண்ணுங்கருகாலுரெந்தைதானே.” என்னும் ஆளுடையவரசுகள் அருள்வாக்கானுமுணர்க. (உஉ)

இரந்திரந்துநின்றிவைபகர்த்தேத்தலுமெமையாள்
கரந்தைவார்சடையெம்பிரான்கருத்துணரான் போ
லரந்தையென்கொலென்றருளிணைங்கவர்தொழுது
பரந்தபாற்கடல்கடைந்துளபரிசெலாம்பகர்ந்தார்.

(இ - ள்.) விண்ணப்பித்து விண்ணப்பித்துத் திருமுன்னின்று இவ்வாறு கூறித் துதித்தவளவில், எம்மையடிமையாகவுடைய பொற்கரந்தைசூடிய நீண்ட சடைமுடியமைந்த எமதுபெருமான், அவர்கள் எண்ணமறியாதவர்போன்று, உங்களுக்கு நேர்ந்த துயரம் என்னையென்று வினாவியருளினர். அதற்கு அத்தேவர்கள் பணிந்து, பரவியிருக்கும் திருப்பாற்கடலைக் கடைத்ததுலுண்டாகிய தன்மைகளனைத்தையும் கூறினர். எ - று. (உஉ)

கடவுளர்க்கெலாமுதன் மைநீயாதலிற்கடைந்த
தடநெடுங்கடன்முந்துறத்தந்ததுன்றனக்கால்
விடமடக்குதிவிண்ணவென்றலும்விமல்ன்
புடைமடக்கொடிநோக்கினன் முகினகைபுரிந்தான்.

(இ - ள்.) தேவரீர் தெய்வங்களனைத்திற்கும் முதன்மையுடையோராகலின், நாங்கள் கடைந்ததாகிய விசாலித்த நீண்ட பாற்கடல் முதலிற் கொடுத்தது தேவரீருக்கேயாகத்தக்கது, ஆதலால் அவ்விடத்தை யடக்கியருளல்வேண்டும் தேவனே! என்று விண்ணப்பித்தலும், நின்மலராகிய சிவபெருமான் தமதிடப்பாகத்திலிருக்கும் இளங்கொடிபோலும் பார்வதியாரைநோக்கிப் புன்முறுவல் புரிந்தருளினர். எ - று.

எல்லாத் தெய்வங்கட்கும் மேலாங்கடவுள் சிவபிரானெருவரே யென்பதை, “நூலுகோடிபிரமர்கணுங்கிணு - ராறுகோடிநாராயணரங்ஙனே - யேறுகங்கைமணலெண்

ணிலிந்திர - ரீநிலாதநல்லீசனெருவனே." எனவும், "வாதுசெய்துமயங்குமனத்தராயேதுசொல்லுவீராதினுமேழகாள் - யாதோர்தேவரெனப்படுவார்க்கெலா - மாதேவனலாற்றேவர்தம்நிலைபே." எனவும்வரும் ஆளுடையவரசுகளின் அருள்வாக்குக ளானுமுணர்க.

(உச)

மாடுநோக்கின் சுந்தரவருதியென்றருளி
நீடுவெவ்விடங்கொணர்கெனநிகழ்த்தினனிமலன்
பாடகன் றெழுவிடங்கொடுநாயகன்பணிக்கை
யூடமைத்தனனிருந்ததத்திருக்கரத்தொடுங்கி.

(இ - ள்.) உடனே சிவபிரான் தமதுபக்கத்தில் திருக்கண்சாத்தி, அங்கு அனுக்கத்தொண்டராயிருந்த சுந்தரமூர்த்திகளை வரக்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்து, மிகப்பெருகியுள்ள கொடியவிடத்தைக்கொண்டிருவாயாக எனக்கட்டளையிட்டனர். பெருமைவிசாலத்தோங்கிய அவ்வாலகாலத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, சிவபிரான் குளிர்ச்சியுற்ற திருக்கரத்தில் வைத்தனர், உலகெங்கும் பரவியிருந்த அவ்வாலகாலம் சிவபிரான் திருக்கரத்திலொடுங்கியிருந்தது. எ - று.

இவ்வாறு ஆலகாலத்தையடக்கிக்கொண்டுவந்ததனால்சுந்தரமூர்த்திகட்கு அன்று நொடங்கி ஆலாலசுந்தரரென்னும் காரணப்பெயர் வழங்கியது. இதனை, "அன்னவன்பெயராலாலசுந்தரன் - முன்னமாகொருநாண்முதல்வன்றனக் - கின்னவாமெனுநான்மலர்கொய்திடத் - துன்னினுனந்தனவனச்சுழுவில்." என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவாக்கானுந்தெளிக.

(உரு)

விரிந்ததாமரைச்சுரும்பெனவிளங்கிபவிடத்தை
வரிந்தவார்சடையெம்பிரான் றிருவுளமகிழ்ந்து
பரிந்துநோக்கினனுகர்ந்தனன்களத்திடைப்பிடித்தான்
மெறிந்தவானவரதிசயங்கொண்டனர்திகைத்தார்.

(இ - ள்.) விகசித்த தாமரை மலரின்கணுள்ள வண்டைப்போன்று விளங்கிய ஆலகாலத்தை, கட்டியுள்ள நீண்டசடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவுள்ளங்களித்து, விருப்பத்துடனே கண்ணுற்றுப் புசித்துக் கண்டத்திலடக்கினார், இதையுணர்ந்த தேவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தவர்களாய்த் திகைப்புற்றார்கள். எ - று.

சிவபிரான் திருக்கரம் விகசித்த தாமரைமலராகவும் அக்கரத்துள்ள விடம் வண்டாகவும் உவமித்தமைகாண்க.

(உச)

அற்றைநாண்முதற்காளகண்டப்பெயரமைந்தான்
மற்றைநாரணன்முதலியோர்க்கின்னருள்வழங்கித்
தெற்றுவெண்டிரைகடைந்துறப்பணித்தனன்செம்பொற்
பொற்றைவிலிவினோன்விடைதரத்தொழுதனர்போனார்.

(இ - ள்.) அத்தினத்தொடங்கிச் சிவபிரானும் காளகண்டர் என்னும் திருநாமமுற்றனர், மற்றுள்ள திருமால்முதலிய தேவர்கட்குத் திருவருள்பாலித்து, மாறிமாறி வருகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய பாற்கடலைண்டும் கடையும்படி கட்டளையிட்டனர், பசும்பொன்மயமான மேருவரையை வில்லாகக்கொண்ட சிவபிரான் விடையளித்தவளவில் தேவர்களனைவரும் அப்பெருமானைப் பணிந்துகொண்டு சென்றார்கள். எ - று.

ஆலகாலத்தைக் கண்டத்தடக்கியது ஆன்மாக்களைக் காப்பதற்காகலின் நீலகண்டம் என்னும் அவ்வாக்கியத்தை விரையாக்கலி என்னும் வாக்கியத்தைப்போன்று ஓராணையாகவே பெரியோர் கடைப்பிடித்துவந்தனரென்க, இதனை, “அவர்தங்கண் மனைவியாருமருந்ததிக்கற்பின்மிக்கார் - புலனங்களுய்யவையர்பொங்குநஞ்சண்ணயாஞ்செய் - தவரின்றுதடுத்தென்னத்தகைந்துதான்றரித்ததென்று - சிவனெந்தைகண்டந்தன்னைத்திருநீலகண்டமென்பார்.” என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவாக்கானும், ஆளுடையிளையாரருளிய திருநீலகண்டப் பதிகத்தானுத்தெனிக, (உஎ)

வேறு.

சங்குசக்கரங்கைதாங்குந்தாமரைத்தடங்கட்புத்தேள்
வெங்கண்வாளசுரரோடும்விண்ணவர்குழுக்கோடும்
பொங்குபேருவகையோடும்பாற்கடன்மருங்குபுக்கா
னங்கணுற்றடைந்தவாறேயக்கடல்கடைவதானுன்.

(இ - ன்.) சங்கு சக்கரம் என்னும் இரண்டையும் திருக்கரத்தேத்தித் தாமரை மலர்போன்று விசாலித்தவழிகளைப்படைத்ததிருமால், கொரேப்பார்வையுடைய ஒளியமைந்த அசுரர்களுடனும் தேவர்கள் தொகுதியுடனும் விசேடித்த பெருங்களிப்புடனே பாற்கடலினிடத்திற்சேர்ந்து, திருக்கலைழிற்சென்று விடைபெற்றுக்கொண்டிவந்தவாறே அப்பாற்கடலைக் கடையத்தொடங்கினர். எ - று. (உஅ)

அண்டமொன்றெடுத்துக்கொண்டகவிழ்த்தியதனையதாக
வொண்டிறற்கமடமாகிக்கிடந்தனனுலகமுண்டோன்.
நெண்டிரைப்பரவையாப்பண்மந்தரந்திருப்பாரின்ரு
ரொண்டருங்கடவுளோருமடுதிற்சுரர்யாரும்.

(இ - ன்.) ஓர் அண்டத்தையெடுத்துத் தலைமூய்க் கவிழ்த்தவைத்ததுபோல, உலகங்களையுண்ட திருமால், மிக்கவல்லபமுடைய ஆமையருவாகி மந்தரமலையைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்தனர், தென்றிய அலைகளையுடைய அப்பாற்கடலின் மத்தியில் நாட்டியிருந்த மந்தரமலையை, யாவரும் மதிக்கத்தக்க தேவர்களும் கொல்லத்தக்க பராக்கிரமமுள்ள அசுரர்களுனையும் கடைந்தார்கள். எ - று.

மந்தரமலையைத் திருப்புதலே கடைதலாகலின், “மந்தரந்திருப்பாரின்ருர்.” என்றார். (உக)

உகடினாமறுகியோங்கியுளைப்புறவொலிநீர்வேலை
யகடுமக்கலக்காரின்றவேலையினதன்பானின்று
முக்கடிவந்துதிப்போர்க்கிமயங்கினர்புலவர்முந்நீர்த்
தகைபெறுவருணற்கீந்தாருதித்தெழுந்தவ்வைதன்னை.

(இ - ன்.) தாவுகின்ற அலைகள்வருந்தி ஏக்கமுற்றுத்துக்கிக்கும்படி, சத்திக்கின்ற நீர்நிறைந்த அக்கடலின் மத்தியிற்கடைகின்ற தருணத்தில், அப்பாற்கடலினின்றும் மூதேவிவந்துபிறக்கப் பார்த்துத் தேவர்களுனையும் மயக்கமுற்றார்கள், அதன்பின் அங்கு பிறந்தோங்கிய அம்மூதேவியைக் கடல்வடிவாயுள்ள வருணனுக்குக் கொடுத்தார்கள். எ - று. (உ௦)

தீயவட்பின்னர்த்தன்வந்திரியெனுமருத்துநூலோன்
நூயகைக்கரசுத்தோடுந்தண்டொடுந்தோன்றிவந்தான்

பாய்திரையுலகமெல்லாம்வாகடப்பனுவனூலா

னோறுத்தொழிப்பவிட்டார்விண்ணவரவனைநோக்கி.

(இ - ள்.) அம்முதேவிக்குப் பிறகு, தன்வந்திரியென்னும் ஆயுள்வேதியர், பரிசுத்தமான திருக்கரத்தேந்தும் கமண்டலத்தோடும் தண்டத்தோடும் பிறந்துவந்தனர், அப்போது தேவர்கள் அத்தன்வந்திரியைப்பார்த்து, பாய்கின்ற அலைகளுள்ள கடலாற் குழ்ந்த உலகமெங்கும் ஆயுள்வேதம் என்னும் சாத்திரத்தால், நோய் நீக்கிக்கொண்டு வாழும்படி கட்டளையிட்டு விட்டுவிட்டார்கள். எ - று.

(௩௧)

ஆடரித்தடங்கணல்லாரரம்பையரறுபத்தாறு

கோடியர்சிலதிமார்களளவறக்கொண்டுபோந்து

பாடகல்பரவைதோன்றமகபதிபரிவினோக்கி

நீடுவானுலகமெய்தப்போதிதொன்றுரைத்துநீத்தான்.

(இ - ள்.) செவ்வரிபடர்ந்து விசாலித்த கண்களைப்படைத்த மகளிர்களாகிய அரம்பையர்கள் அறுபத்தாறுகோடியர்கள் தங்களுக்குத் தோழிமார்கள் அளவிற்ற வர்களாகவும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து, பெருமைபரவிய அப்பாற்கடலிற்பிறக்க, அவர்களை இந்திரன் பிரியத்துடனெபார்த்து, தேவலோகமடையப் போவீர்களாகவென்று கூறி அதற்றினன். எ - று.

(௩௨)

வெண்ணிறச்சுவாவந்தெய்தநீத்ததாலசுரவெள்ளம்

பண்ணவொடுத்துக்கொண்டாராதலாற்பரவுவாரோர்

விண்ணுமண்ணுலகமெல்லாஞ்சுரரெனவிளங்காநின்ற

ரண்ணல்வேனிநுதர்நீத்தாராதலாலசுரராணர்.

(இ - ள்.) வெள்ளைநிறமுடைய கள் அதன்பின் தோன்றியது, அப்போது அசுரர்கூட்டம் அவ்விடம் நின்றிருக்கியது. தேவர்களே அக்கள்ளை எடுத்துக்கொண்டார்கள், ஆகையால் யாவராலும் துதிக்கத்தக்கதேவர்கள் நிலவுலகம் தேவருலகம் என்னும் இவ்விடங்களிலெல்லாம் சுரரென்னும் பெயருடன் விளங்குகின்றார்கள். பெருமையமைந்த வேலேந்திய அசுரர்கள் அக்கள்ளையுட்கொள்ளாமையால் அசுரர்களென்னும் பெயரடைந்தார்கள். எ - று.

சுரை—கள். அச்சுரையையுண்டோர் சுரர்களெனவும் அதையொழித்தோர் அசுரர்களெனவும் காரணப்பெயர்களுடைய ராயினரென்றபடி.

(௩௩)

கச்சவப்புறங்கா லூன்றிக்கனவரைமுகடுதாவி

யுச்சயிச்சிரவமென்னுமோங்குளைப்புரவிதோன்றப்

பச்சிமத்தடங்குவெய்யோன்பரியினுமுரியதாக

வச்சிரத்தாற்கென்றீந்தான்மதுத்துழாயலங்கன்மரையோன்.

(இ - ள்.) அதன்பின் அவ்வாமையின் முதுகிற்காலையூன்றிக்கொண்டு பெரிய மந்தரவரையின் சிகரமளவு மோங்கி, உச்சயிச்சிரவம் என்னும் நீண்டமயிருள்ள சூதிரை பொன்றுபிறக்க, அக்குதிரை மேற்குத்திசையில் அத்தமிக்கின்ற சூரியனுடைய பசும்புரவியினும் மேற்பட்டதாயிருக்கக்கண்டு, தேன்றுளிக்கும் துளபமாலையணிந்த திருமால் அதை வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரனுக்குரியதென்று கொடுத்தனர். எ - று.

(௩௪)

அதிர்கூடல்பிறந்தவெய்யோனன்றளவின்னுகாறுங்
கதிர் திரண்டெழுந்தவென்னக்கவுத்துவமுதிப்பநோக்கி
மதுமழை துளிக்குங்குல்லைமலைசேர்மருமநாப்பண்
பிதிரொளிபரப்பவைத்தான்பாற்கடல்கிடந்தபெம்மான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் ஒலிக்கின்ற கிழக்குக்கடலில் உதயமாகிய சூரியன், அந்நாள்முதல் இந்நாள்வரையிற் பரப்பியகிரணங்க ளனைத்தும் ஒருங்குசேர்ந்து தோன்றிய தென்று சொல்லும்படி கவுத்துவமணி பிறக்கப்பார்த்து, திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திருமால் தேன்மழையைத் துளித்துக்கொண்டிருக்கும் துளபமாலையணிந்துள்ள தமது மார்பின்மத்தியில் மிக்கபிரகாசம் வீசும்படி தரித்துக்கொண்டனர். எ - று. ()

தருதருவைந்துங்காமதேனுவுந்தயங்குவெய்யோன்
வருகதிர்மழுக்குசிந்தாமணியும்வந்தெழுந்தநோக்கிப்
பொருதிற்றகுவிசக்கோமாற்கிவையெனப்புலவர்யாருங்
கருமழைவண்ணத்தோனுமளித்தனர்கருணைகூர்ந்தார்.

(இ - ள்.) அதன்பின், வேண்டியவைகளைத் தரத்தக்க பஞ்சதருக்களும் காமதேனுவும் ஒளிமிக்க சூரியன்வீசும்கிரணங்களையும் மழுக்கத்தக்க சிந்தாமணியும் வந்து பிறந்ததை, தேவர்களனைவரும் சூற்கொண்ட மேகம்போலும் நிறமுடைய திருமாலும் பார்த்துக் கிருபைசுரந்தவர்களாய், இவ்வஸ்துக்கள் போர்புரியும் வல்லபமுள்ள வச்சிராயுதமேந்திய இந் திரனுக்குரியதென்று கொடுத்தார்கள். எ - று.

பஞ்சதருக்களாவன:—அரிச்சந்தனம் கற்பகம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரமென்பனவாம்.

(௩௫)

ஈங்கிவைபிறந்தபின்னரெழுதிரைப்பரவைநாப்பண்
டேங்கமழலங்கற்குல்லைத்திருநெடுமாயன்காணப்
பாங்கெதிருதித்துளண்ணோர்யாவரும்பரவவெள்ளைப்
பூங்கலைவிரித்துத்திங்கட்கடவுள்விண்ணெழுந்துபோனான்.

(இ - ள்.) இவ்வஸ்துக்களெல்லாம் பிறந்த பின்பு, அலைகளோங்கிய திருப்பாற்கடலின் மத்தியில் வாசனைமணக்கும் துளபமாலையணிந்துள்ள திருமால் பார்க்கும்படி எதிரிலே மேன்மையுடன்பிறந்து, தேவர்களனைவரும் துதிக்கும்படி வெண்ணிறமுள்ள அழகிய கிரணங்களைப் பரப்பிக்கொண்டு, சந்திரனாவன் ஆகாயத்திற்சென்றான்.

ஒள்ளொளிப்பசும்பொனீன்றவொளிதனதுருவமாகப்
பிள்ளைமென்குதலைச்செவ்வாய்கோவைபிற்பிறங்கிக்காட்டத்
தெள்ளரிசிதறிநீண்டசேனெடுத்தடங்குணைடி
வள்ளைவார்குழையூடாடநெடுங்குமிழ்மறுகிவிழ.

(இ - ள்.) அதன்பின், மிக்க ஒளியமைந்த பசும்பொன் வீசும்பிரகாசமே தன்னுடைய நிறமாகவும், இளமையமைந்த மிருதுவான மழலைச்சொற்களைக்கூறும் சிவந்த அதரங்கள் கொவ்வைக்கணிபோன்று விளங்கித்தோன்றவும், தெளிவான செவ்விரபரந்து நீட்சியமைந்த சேல்போலும்விசாலித்த கண்கள் ஒடிட்டாய்ந்து, நீண்ட

குமிழ் என்று சொல்லத்தக்க நாசிகளும் வருந்தித்துக்கிக்க வள்ளைக்கொடிபோலும்
நீண்டசெவிகளோடு சேரவும். எ - று. (௩௮)

வால்வளைத்தளிர்க்கைநான்கினொருகரம்வனசமேந்த
நூலிடைமறுக்கங்கண்டும்வெம்முலைநுடங்காநிற்கக்
கோவ்வளையுருவக்காந்திபரத்தலீற்கொழித்துவிற்கும்
பாலிரும்பரவைபொன்னீராமெனும்பான்மைகாட்ட.

(இ - ள்.) ஒள்ளிய வளையலணிந்த தளிர்போலும் நிருக்கரங்கள் நான்குள்ள
ஒரகரம் தாமரைமலர்தாங்கவும், நூல்போலும் துசப்பானது வருந்துதலைட்பார்த்தும்
பருத்ததனங்கள் துவளா நிருக்கவும், அழகிய வளையலணிந்த அவ்வருவத்தின் காந்தி
பரவுதலால், விசேடித்தப் பிரவாகிக்கின்ற பெரியகடலின் பால்முழுமையும் பொன்
னீரென்று சொல்லத்தக்க நிறங்காட்டவும். எ - று. (௩௯)

வாரிருளோதிதாங்குமணிமுடிவயங்கவெண்மைப்
பூரணமதியினள்ளியெடுத்தவைபுனைந்தபோலு
மீரவெண்ணிலவுகாலுமுத்தணியிமையாநிற்ப
வேரியங்கமலமேந்தப்பிறந்தனள்விமலையன்றே.

(இ - ள்.) கருநிறங்கொண்டு நீண்டிருக்கும் கூந்தலைத்தாங்கியுள்ள அழகிய கிரீ
டம்விளங்கவும், வெண்ணிறங்கொண்ட பூரணசந்திரனினின்றும் அள்ளியெடுத்த
வைகளை யணிந்ததுபோன்ற, குளிர்ச்சியுற்ற வெள்ளியசந்திரிகையைப் பரப்புகின்ற
முத்தாரங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவும், தேன் நிரம்பிய அழகுள்ள தாமரை
மலர்தாங்கவும் திருமகளுதித்தனர். எ - று. அன்று-ஏ-அசைகள். (௪௦)

கோக்கினன்கரியமேனிவானவனொடியிறந்பா
லாக்கினனவளைவேலையமுதெழக்கடைந்துபெற்ற
பாக்கியயிதுவென்றெண்ணிமகிழ்ந்தனன்பதமக்கண்ணுண்
மேக்குயருவகையோடுந்தொழுதனர்விண்ணுளோர்கள்.

(இ - ள்.) கருநிறங்கொண்ட திருமேனியுடைய திருமால் அத்திருமகளாரைப்
பார்த்து, அதிவிரைவிறநதுவசமாக்கிக்கொண்டனர். தாமரைமலர்போலும் கண்
களையுடைய அத்திருமால், திருப்பாற்கடலில் அமுதமுண்டாகும்படி கடைத்ததனா
லடைந்த பாக்கியம் இதுதானென்று சிந்தித்துக்களித்தனர். அப்போது தேவர்களனை
வரும் மேம்பட்ட களிப்புடன் வணங்கினார்கள். எ - று. (௪௧)

இவையெலாம்பிறந்தபின்னர்விண்ணவரிழைத்தநன்மைக்
குவையெலாந்திரண்டுதீம்பாற்கடல்வழிக்கொண்டதேபோ
லவையெலாம்புகழ்ந்துபோற்றமாயவனயர்வுநீரச்
சுவையெலாமளிக்குந்தெய்வவமுதமுந்தோன்றிற்றன்றே.

(இ - ள்.) இவைகளனைத்தும் பிறந்தபின்னர், தேவர்கள் புரிந்துள்ள நல்வினை
க்காக அந்நல்வினைகளெல்லாம் ஒருங்குகூடி மதுரமமைந்த பாற்கடலின்வழியாக
வந்துபோன்று அச்சபையிலுள்ளார்களனைவரும் புகழ்ந்து துதிக்கவும், திருமாலின்

வருத்தம் நிவாரணமாகவும் மதுரங்களனைத்தையும் பாலிக்கத்தக்க தெய்வீகமமைந்த அமுதமும் பிறத்தது. எ - று.

அமுதமானது நரை திரை மூப்புக்களையறவேயொழித்து ஆயுணையும் விர்த்திக் கச்செய்வதால், “தெய்வமுதம்” என்றார். அன்று ஏ-அசைகள். (சஉ)

ஆரமுதெழுந்தபின்னரமருமசுரர்யாரும்
பேரமருடற்றிநின்ற ரெமக்கெமக்கென்னும்பேற்றற்
பேரடுகளைத்துட்பட்டார்வானவரநேகர்பொங்கி
வோறமுடிந்துபட்டுமடிந்ததுநிருதவெள்ளம்.

(இ - ள்.) சிறந்த அவ்வமுதம் தோன்றியபின்னர், தேவர்களும் அசுரர்கள் யாவரும், எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் தன்மையால் பெரும்பேர்புரிந்திருந்தார்கள், அப்போது தேவர்களிலனேகர் அப்போ ர்க்களத்தில் மடிந்தார்கள், அசுரகூட்டம் விசேடித்து உறவினருடனே அழிவுபட்டிற் றத்தது. எ - று. (சஉ)

கரையழிகுருதியாறுகடன்மடுத்தெடுப்பத்தம்மில்
வரையறுதியிலத்தின்போர்விளைத்தனர்மதவநோக்கி
விரைகமழலங்கன்மாயோன்வெண்ணிறப்பரவைத்தீம்பா
விரைகடலமுதகும்பமிடைபுகுந்தெடுத்துக்கொண்டான்.

(இ - ள்.) கரையற்ற உதிரநதிப்பெருக்கானது பாற்கடலின்போய் நிரம்பும் படி தங்களுக்குள்ளே அளவிற்ற பெருங் கோஷ்டமுடைய வலியுத்தம்புரிந்தார்கள். மணம்வீசும் துளபமாலையணிந்த திருமால் கொரேமாகப்பார்த்து வெள்ளியநிறமு ள்ள மதுரம்வாய்ந்த பாற்கடலென்னும் ஒலிக்கும் சமுத்திரத்திதித்த அமுதகும்ப த்தை அவர்கட்குமத்தியிற் பிரவேசித்து எடுத்துக்கொண்டனர். எ - று (சச)

அமரருமசுரர்யாரும்பெற்றந்தலையிற்புக்குச்
சமரெடுத்துடற்றாநின்றதன்மையைநோக்கியாவி
கமரிடைக்கவிழ்ப்பதானொன்பதுகருதியுள்ளங்
குமைவுமருட்டுமாரோர்மோகினிவடிவங்கொண்டான்.

(இ - ள்.) தேவர்களும் அசுரர்களனைவரும் கொல்லத்தக்க போர்க்களத்திற் சேர்ந்து போர்புரிந்துகொண்டிருக்கும் தன்மையைப்பார்த்து, ஐயோ! இவர்கள் தங் களுயிர்களை வீணாகப் போக்கிக்கொள்ளுகின்றார்களே என்பதை எண்ணி, அவர் கள் மனம் வருந்துமாறு மயக்கும்படி ஒப்பற்ற மோகினிவடிவமெடுத்தனர். எ - று,

தங்களுயிரைப் போரிற் போக்குகின்றார்களே என்பார், “கமரிடைக்கவிழ்ப்பதா னர்.” என்றனர். எனவே உயிர்பாலாகவும் போர்கமராகவும் உவமித்தமைகாண்க. (.)

கருநிறக்கமஞ்சுன்மேகவண்ணமக்கனகக்காந்தி
பொருவுறப்பழையமேனிப்புயனிமொருங்குமீப்போய்
மருமலரளகமாகத்தழைந்ததோவனைபூங்கற்றைச்
சுருநிருளளகமின்னதென்றுதுசொல்லற்பாற்றோ.

(இ - ள்.) குலநிறைந்துள்ள மேகத்தின் வண்ணமாகிய கருநிறமானது, சிறந்த பசும்பொன்னின் காந்தியைப்போலாய்விட, முன்பிருந்த திருமேனியின், மேகவண்ணங்களெல்லாம் மேலேசென்று, மணங்கமழும் மலர்கள்கூடிய கூந்தலாகவிளங்கியதோ?, அலங்காரமுடையதாய் அழகமைந்து தொகுப்பாய்ச்சுருண்ணுள்ள அக்கூந்தலை இன்னதென்று சொல்லத்தக்கதோ?. எ - று.

மோகினிவடிவங் கொண்டபோது திருமேனி பொன்மையாய்க் கூந்தல் கருமையாயிருந்தமையின், திருமேனிக்கு முன்பிருந்த கருமைகளைத்தும் ஒருங்குகூடிக் கூந்தலாயிற்றோ வென்றையுறும்படி யிருந்ததென்க. (சுசு)

வானிளம்பிறையைப்பற்றித்திருக்கறவடித்துநீவிக்கூனுதலாக்கிக்காமகாண்டமோரிரண்டுங்கொண்டுநீனிற்ப்புருவமாக்கியமைத்தவோநிகழ்த்தினம்மாமேனிலைப்புருவநெற்றிக்குவமையார்விரிக்கற்பாலார்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்துதிக்கும் மூன்றும்பிறையைக் கையாற்பிடித்து முறுக்குநீங்கத் தெளித்தெடுத்துச் சாணைபிடித்து வளைந்த நெற்றியாகச்செய்து, மன்மதனுடையவிற்களிரண்டையும் எடுத்து நீலநிறங்கொடுத்துப் புருவமாகச்செய்தமைத்திருக்கின்றனவோ, சொல்லுமிடத்து மேற்பட்டுள்ள நிலைமையுடைய புருவத்திற்கும் நெற்றிக்கும் உவமை யாவர் விரித்துக் கூறவல்லவர்கள். எ - று.

மன்மதனுக்குக் கரும்புலில்லும் புட்புலில்லும் உளவாகலின், “காமகாண்டமோரிரண்டுங்கொண்டு.” என்றனர். இரண்டுவித்களுண்டென்பதை, “கயக்கணின்ற பூவின்மிக்ககாமகாண்டங்கன்னல்லில்-வியக்கமானபாரவில்லெடுத்துமொயம்பிலேந்தியே - தயக்கமுற்றலாயுசெய்யதண்ணென்மாவிளந்தளிர் - வயக்கடுங்கண்வாளமொன்றுமாமருங்குவைத்தரோ.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானும், “செய்யவாயிடையிடையேமுகமனுராயின்னமுதுசெவியிலாட்டத் - தையலாள்வளைக்கையறுசுவையமுதுவாபூட்டத்தளர்ந்தயாக்கை - யையர்தாந்திருவமுதுசெய்தமுதுண்டவொனமூப்பகன் றுபூவின் - கையதேமலர்வாளிக்காவடிவாயிருந்தார்கன்னிகாண.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தென்க. (சுஎ)

ஆருயிர்க்கொள்ளையெல்லாம்வானவரளிப்பமார்த்தம்
வார்குழைவள்ளைவாட்டிமடித்துவைத்தனவேயேனும்
பேரொளிப்பசும்பொனோலையழகு கன்பெருமையெல்லாங்
காரிகைக்கெழுதிச்சாத்துஞ்சாதனங்கடுப்பதம்மா.

(இ - ள்.) தேவர்கள் தங்களுயிர்களினத்தையும் கொள்ளுகொடுக்கப் புதிக்கின்ற நீண்ட காதணியானது, வள்ளைக்கொடிபோன்ற செவியை வருத்தி மடித்துவைத்திருப்பனவே யாயினும், மிக்க பிரகாசமுடைய பசும்பொனனாகிய காதணிபென்னும் அவ்வோலை, அப்பெண்ணின் அழகு பெருமையாகியவனைத்தையும் எழுகியவளுக்கேதரித்த ஓர் பத்திரத்தை யொத்தது. எ - று.

பொன்னோலையென்னும் காதணியானது வள்ளைக்கொடியாகிய காதவருந்தும் படி அதிபருவாகச்சுருட்டி வைக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அதையணிபவளின் அழகு பெருமைமுதலியவற்றை யெழுதித்தரித்த ஓர் பத்திரத்திற்கும் ஒப்பாமென்றபடி. ()

கயல்பொருதறவுநீண்டுகடைசிவந்துலகோர்க்காறு
மயல்புரிந்திருபாற்றுள்ளிமதர்மதர்த்தநிகடோய்ந்து
பெயர்தொறும்வெளியவாகிப்பிறழ்துகருங்கணென்னே
யுயிர்செகுத்துண்ணுமீற்றிற்கூற்றமோவுரைக்கினம்மா.

(இ - ள்.) கயன்மீனோடெதிர்த்து மிக்க நீட்சியுடைத்தாய்க் கடையிற் செம்
மைநிறமுற்று, உலகத்திலுள்ளார்க்குத் தணியாக் காமம்விளைவித்து இரு பாரிசங்களி
லும் ஓடிக்க் களிப்பாற்செழித்துச் செவ்வரிபடர்ந்து, செல்லம்போதெல்லாம் வெண்
ணிறமுடையதாய்ப் பிறழ்தலையடையும் கருநிறங்கொண்ட கண்கள், சொல்லுமிட
த்து எதுவென்று கூறலாம், தேகார்தியத்தில் உயிரழித்துண்ணும் யமன்றானோ. ()

அமிழ் துயிர்த்தொழுங்கினீடுபேரழகமையவாய்ந்து
குமிழ்பொருதெள்ளினொண்பூத்தொழத்தகுங்குணத்தவாகி
யுமிழ்திரையுலகமென்பூநறைமுறையுயிர்க்குமூக்கிற்
கிமிழ்திரைப்பரவைவஞாலத்துவமையாரிசைக்கற்பாலார்.

(இ - ள்.) பால்போன்றினிமையாய்ச் சுவாசித்து, ஒழுங்கின் மேற்பட்ட விசே
ட அழகுபொருந்தும்படி பெற்று, குமிழ்மலரை யெதிர்த்து, ஒளியுள்ள எள்ளின் பூவ
ணங்கத்தக்க தகுதியுடையதாகி, அலைகளை மோதுகின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்
தில் மிருதுவான மலர்களின் மணத்தை முறைமைப்படி மோக்கின்ற மூக்கிற்கு ஒலி
க்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்குழந்த நிலவுலகத்தில் ஒப்பு யாவர் கூறவல்லார்கள்.()

மருப்பயின்றொழுகிநீண்டவாரினரோதிமாத
ருருக்கிளர்கபோலமெல்லாமாடியொப்புரைப்பர்மேலோர்
கருக்கிளர்மாயரூபத்தொளிபிறழ்கபோலந்தானே
தருப்பணத்துவமையென்பதல்லதுசாற்றற்பாற்றோ.

(இ - ள்.) மணங் கமழ்ந்துகொண்டிருந்து நீண்டு படிந்திருக்கும் மலர்க்கொத்து
களணிந்துள்ள அளகத்தையுடைய மகளிர்களின் அழகமைந்திருக்கும் கபோலங்களை
யெல்லாம் கண்ணாடிக்கொப்பாகப் பெரியோர் கூறுவார்கள். தீவினைப்பாலதாகிய மாய
வடிவுடனே ஒளிவீசும் இவள் கபோலமே கண்ணாடிக்குவமையாகுமன்றி வேறோர்
கபோலம் அவ்வாறு சொல்லத்தக்க தன்மையுடையதோ? ஏ - று.

மகளிர்கள் கபோலத்திற்குக் கண்ணாடியை உவமை கூறியிருப்பினும் இம்மாதின்
கபோலத்தையன்றி ஏனையர் கபோலம் ஒவ்வாதென்றபடி. அன்றியும் தருப்பணம் என்
பதற்கு மனத்திருப்தி என்னும் பொருளிருப்பதால், மனத்திருப்திக்காக உவமை கூற
லாமெயன்றிச் சரியாக உவமை கூறலாகாதென் றுரைப்பாருமுனர். (ருக)

விளரியுமதூத்தேனுமென்குயிற்குர லுஞ்செவ்வாய்
வளைமுகக்குதலைக்கிள்ளைமழிலையுமயங்கத்தோய்ந்த
கிளவியுமமிழ்துமுத்தக்கிளைபடுநிரையுமெல்லா
மளவுசெவ்வாம்பலுண்டேலதரவாய்நிகர்க்குமன்றே.

(இ - ள்.) விளரிப்பண்ணிசையும் இனியதேனின் உருசியும் குயிற்பட்சியின்
மிருதுவான குரலோசையும் வளைவாயிருக்கும் சிவந்த வாயினையுடைய கிளியின் இள
மையமைந்த மழிலைச்சொற்களும் மயங்கும்படி பொருந்தியுள்ள வார்த்தைகளும் அமு

தமும் முத்துக்களின் கூட்டமமைந்துள்ள வரிசையும், ஆகிய இவையனைத்தும் கலந்துள்ள செவ்வல்லிமலரிருக்குமாயின், அம்மலர் இம்மாதின் இதழையும் வாயையும் ஒத்திருக்கும். எ - று.

எனவே மகளிர்கள் வாய்க்குச் செவ்வாம்பலை உவமிப்பதரியல்பாயினும், இம்மாதின் வாயினிடத்துண்டாகும் சொற்கள் இத்தகைய இலக்கணமுடைமையின், இவ்வாறாய் செவ்வல்லிமலருண்டென லுவமிக்கலாம் என்றபடி. (ருஉ)

கடைந்தெழுமியிழ்தின்றுள்ளிபற்பலவொழுங்குகாட்டியடைந்தவோகாமவித்தினங்குரநிரைந்தவாரோ
மிடைந்திடையோரைகாட்டிமுளையெனவிரங்குமுரம்
கிடைந்துகொலருப்புமுல்லையலர்படவிழ்ந்தவாரே.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடல் கடைதலாற்றோன்றிய அமுதத்தின் பற்பல துளிகள் வரிசைப்பட்டுச் சேர்த்தனவோ?, காமமென்னும் வினாயின் முளைகள் வரிசையாய் நின்ற தன்மையோ?, நெருங்கிச்சேர்ந்து மத்தியில் சமயங்களைத்தெரிவித்து முளைகளிப்போல் விளங்குகின்ற இம்மாதின் பற்களுக்குத் தோற்றுத்தானோ? முல்லை யரும்புகள் முல்லையலர் என்று அலர்தூற்றும்படி இழிவடைந்தன. எ - று.

அலர்தூற்றல்-பரிகசித்தல். சந்தோஷசமயத்தையும் அஃதில்லாச்சமயத்தையும் விளக்குவது பற்களாகலின், “ஓரைகாட்டி” என்றனர். (ருஉ)

குவளையுங்குமிழ்நீலக்கொடிகளுங்குவளையுப்பத்
துவடருவள்ளைத்தண்டுமுல்லைவெண்டொகையுஞ்செய்ய
பவளமுமளவித்தோன்றும்பானிலவுளதேலம்பொ
னிவரொளிவதனமொப்பதலதெனிலுவமையென்னும்.

(இ - ள்.) குவளைமலர்க் கிரண்டும் குமிழுமலரொன்றும் நீலவர்ணக்கொடிகளும் அக்குவளை மலர்கள் மலர்தலால் துவளுகின்ற வள்ளைத்தண்டுகளும் வெள்ளிய முல்லையரும்புகளின் தொகுதியும் சிவந்த பவளத்துண்டுகளும் கலந்துள்ள பால்போலும் வெள்ளிய சந்திரனுண்டாயின், அழகிய பொன்போலக் காந்திபரப்புக்கின்ற இம்மாதின் முகத்திற் கிணையாகும், அவ்வாறில்லாவிடின் எவ்வாறுவமையாகும். எ - று.

முகத்திலே கண்களும் நாசியும் புருவங்களும் செவிகளும் பற்களும் இதழ்களும் அமைந்திருத்தலால் அவ்வந்நத்திற்குவமையாவதும் அதுபோன்ற உறுப்புக்களமைந்திருக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பித்தவாறாக. (ருச)

மங்கலக்களத்தினொப்புமேலவர்வகுப்பரென்றே
சங்கமும்வெளிநிப்போன துவயிக்குந்தகைமைசான்
பொங்குபூகமுமோரீண்கொட்டினபுலமையோர்ம்
றெங்குளவெடுத்துக்காட்டியிசைப்பதற்கேதுவம்மா.

(இ - ள்.) இம்மாதின் மங்கலகரமான கண்டத்திற்கிணையாகப் பெரியோர் கூறுவொன்றெண்ணியே சங்கும் வெளுத்துப்போயிற்று, உவமிக்கத்தக்க தன்மையுடையதாகிய மேன்மையமைந்த கமுகமரமுமோ மிக நீண்கொட்டியது, அறிவின் மேற்பட்டோர் இம்மாதின் கழுத்திற்கிணையாக எடுத்துக்காட்டிக் கூறுவதற்கு வேறுபொருளேது? எ - று.

சங்கு கமுகு என்னும் இரண்டுமே மகளிர்கள் கழுத்திற்குவமைகூறுதலியல்பா யிருத்தலின், சங்குவெட்கி வெளுத்தது, கமுகும் ஒடிப்போவதுபோல் மிக நீண்டது என்றபடி. (௫௫)

தன்படு துணைத்தோன்மேன்மைதளதளப்பெதர்ந்தவையுங்
கண்படக்கவினுங்காமகாண்டநாணிற் ப்பக்காட்டும்
பண்படுகுதலைச்செவ்வாய்ப்பனிமொழிப்பரவையல்குற்
பெண்கொடிபுகந்தோட்கென்னையுவமிக்கும்பெற்றிமற்றே.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சியுற்ற இம்மாதின் இரண்டுதோள்களின் மேன்மையை, தளதளப்பினால் எகிர்த்துப் போர்புரிதற்குரிய மூங்கில்களும், கண்டோர்க்கு அழகை விளைக்கும் மன்மதனுடைய வில்லாகிய கரும்பும் வெட்கம் அதிகப்படத் தங்கள் குற் றத்தைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும், ஆதலால் பண்ணைப்போலும் இசையமைந்த மழ லைச்சொற்களையுடைய செவ்வாயும் குளிர்ந்தவார்த்தைகளும் கடல்போன்ற நிதம்ப மும்வாய்ந்த கொடிபோலும் இம்மாதின் பசிய தோள்கட்கு வேறேயுவமிக்குந் தன் மையுடையது எப்பொருள். எ - று.

மூங்கிலும் கரும்பும் கணுக்களுடைத்தாகலானும் பொன்போன்ற நிமமையா திருத்தலானும் தாங்களே வெட்கமூற்று, தங்களை மாதர்கள்தோட் குவமிப்போர் கண் கட்குப் புலப்படும்படி அக்குற்றங்களைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன என்றபடி. ()

அரிமயிர்முன்கையாவி யாருழைக்கவருமென்னத்
தெரிகிலமகரயாழின் றிறமெலாமொருங்குசேர்ந்த
விரிமலர்க்காந்தளையோவினரைநறுங்கமலமேயோ
வெரிநிறத்தளிரோவங்கையாதெனத்தெரிக்கிலேமால்.

(இ - ள்.) அதி துண்ணிதான மயிர்களுடைய இம்மாதின் முன்கையானது யாரிடத்திற் பிராணனை வாங்குமோ அறியோம், அழகியகரங்கள் மகரயாழின் தன் மைகளைத்தும் ஒருங்கூடிய விகசித்தகாந்தண்மலரோ? நறுமணங்கமழும் தாமரை மலரோ?, மணமும்வரணமுமமைந்ததளிரோ? இவற்றுள் எதுவென்றும் அறி யோம். எ - று.

எனவே இவற்றொன்றையும் உவமிக்கவேலா திருக்கின்றது என்றபடி. (௫௭)
வள்ளவாய்க்கமலத்துள்வாய்ச்சிற்றிதழ்வகுப்போபிள்ளைக்
கிள்ளைமூக்கொருங்கேவந்துகிளைத்தனமுளைத்தவாரோ
வெள்ளொளிவயிரக்கார்தியுருப்படவிரிந்தவேயோ
வொள்ளுகிர்க்குவமையென்னென்றுரைக்குதம்புலமையோரே.

(இ - ள்.) கிண்ணம்போன்று மலர்ந்துள்ள தாமரைமலரினுள்ளே யிருக்கின்ற சிறிய இதழ்களின் பிறிவோ? கிளிக்குஞ்சுகளின் மூக்குகளெல்லாம் ஒன்று கூடிவந்து தோன்றி முளைத்தனவோ? வெள்ளிய பிரகாசமுடைய வயிரக்கற்களின் காந்தியர் னது உருவமாகும்படி விரிந்தனவோ? ஆதலால் அறிஞர்களே! இம்மாதின் ஒளியமை ந்த நகங்களுக்கு இணை எதுவென்று கூறுவோம். எ - று. (௫௮)

ஒதுங்குதோறொசிந்துசாயுநுகப்பினுக்குளந்தராது
ததும்பிமுத்திவர்ந்தபொன்னம்பட்டிகையகவைதள்ளிப்

பிதுங்கிம்பொடித்ததேமலழகொடும்பெருத்துச்சந்தச்
செதும்பணிமுலைகளேயந்தவிருமையுஞ்சிறந்தவன்றே.

(இ - ள்.) இடம் பெயரும்போதெல்லாம் துவண்டசெகின்ற இடைக்காக மன
மிரங்காமல், நிறைந்துள்ள முத்துக்கள் கோக்கப்பட்ட பொற்கச்சினுள்ளே யடங்கா
து வெளியே பிதுங்கி மேலே சுணங்குபுத்து அழகுடனேபருத்து, சந்தனச்சேயு
பூசிய முலைகளிரண்டும் சிறப்புற்றன. எ - று.

எனவே முலைக்குவமையின்றென்பது கருத்து.

(ருக)

உந்தியஞ்சுழிக்குணின் றுகருநிறத்தொழுநாகஞ்
சிந்துரப்பவளச்செவ்வாய்த்திங்களைத்திங்களென்ன
வந்துபார்த்தன்மையுண்மைமயக்குறநிறம்நன்மானுஞ்
செந்தளிருதரம்பற்றியொழுங்குறுஞ்சிற்றுரோமம்.

(இ - ள்.) சிவந்ததளிர்போலும் வயிற்றினின்று தொடங்கி நேரோவளந்துள்ள
சிறுமயிரொழுங்கு, நாபி என்னும் அழகிய சுழியிலிருந்து கருநிறங்கொண்டெவந்த
சர்ப்பமானது, சிந்துரத்திலதமணிந்த நெற்றியும் பவளம்போலும் சிவந்த இதழ்களும்
அமைந்துள்ள சந்திரனைப்போன்ற முகத்தைச் சந்திரனென்றேயெண்ணிச் சமீபித்து
வந்துபார்த்து, சந்திரனாமெனவும் சந்திரனன்றெனவும் மயக்கம் அடைய அங்கு
நின்றனுகொண்டிருப்பதையொக்கும். எ - று.

நாபிச்சுழியே புற்றுகவும் மயிரொழுங்கே பாம்பாகவும் முகமே சந்திரனாகவும்
உவமித்தமையுப்துணர்க.

(சு௦)

குதலைவாய்க்கரும்பின்மற்றைக்கோழிலைக்கொழுந்தாலன்ன
வுதரமீக்கிடந்தமுன்றமடிப்பினுக்குவமைபேசின்
முதனிலைமூவருள்ள முகிண்முலைப்பொருப்பினேற்பு
புதியபேரழகுமெல்லென்படியெனக்கிடந்தபோலும்.

(இ - ள்.) வாழைக்கொழுந்தின் சுருள்போன்று கரும்பையொத்திலிக்கும் மழ
லைச்சொற்கன்கூறும் வாயையுடைய இம்மாதின்வயிற்றின் மீதிருக்கின்ற மூன்றமடி
ப்புக்கும் ஒப்புக்கூறவேண்டுமாயின், முதற்றன்மையுடையோராகிய திரிமூர்த்திக
ளின் மனங்கள், தாமரையரும்புபோன்ற இம்மாதின் தனங்களென்னும் மலைகளிலே
றுவதற்காக, நவீனப்பேரழகுள்ள மிருதுவானபடிகளா யிருந்தனபோலும். (சுக)

குலவரையெடுத்தமெல்லென்கொம்பரோகுரும்பைதாங்கி
யலமருங்கொடியோமற்றையுருக்கொலோவறியதேற்றார்
நிலவணிமகுடவேணிநிலனைமுதலோர்மற்றைப்
புலமையோர்தெரிப்பதெங்கே நுகுப்பெனப்புகலுமொன்று.

(இ - ள்.) இடையென்று சொல்லத்தக்க ஒருறுப்பானது குலகிரிகளைத் தாங்
கியிருக்கும் மிருதுவானகொம்போ? குரும்பைகளிரண்டைச் சுமந்து சுழன்று கொண்
டிருக்கும்பொடியோ? இவற்றுளெதுவோவென்று சந்திரனணிந்த சடைமுடியுடைய
சிவபிரான்முதலியோரும் அறிந்து தெளிந்திலர், மற்றுள்ள அறிஞர்கள்தெரிந்துரைப்ப
தெவ்வாறு?, எ - று.

(சுஉ)

கொய்தழைக்கருப்புவில்லோனருச்சனைகோட்டிமென்பூப்
பெம்புமாலடியின்றெய்வப்பீடமொத்தமுதளாவி
யையறுண்ணுசுப்பைக்கவ்விக்கோடகன்றெழுந்தவல்குன்
மொய்திரைப்பரவையெய்ப்பதன்றெனிலுவமைமுற்றா.

(இ - ள்.) கொய்ப்த்தக்க தழைகளையுடைய சுரும்புவில்லேந்திய மன்மதன் பூசனைபுரிந்து மெல்லியமலர்களை யருச்சிக்கின்றதாய், ஆலடியின்கீழுள்ள தெய்வீகமுற்ற பீடமொத்ததாய், அமுதங்கலந்து அழகமைந்து நுண்ணிதாயிருக்கும் இடையைக் கவ்விக்கொண்டு ககாகள் விசாலத்தோங்கிய சிதம்பமானது, சேர்ந்திருக்கும் அலைகளைப்பெற்றகடலை நிகர்ப்பது, அல்லவென்றால் வேறென்றும் இணையாகாது. எ-று.)

வளரொளிப்பசும்பொற்றாணநிகரெனவகுப்பின்மேன்மை
யினகியமிருதுவாயாதாதலாவிழிவுதோன்றுஞ்
சுளகெழுசெவியவேழப்பூட்டையஞ்சரித்துக்காட்டும்
புளகெழுகுறங்கையினுக்கதவியோபோல்வதன்றே.

(இ - ள்.) இம்மாதின் தொடைகளை ஒளியோங்கிய பசும்பொன்னாச் சமைந்த தூண்களுக்கொப்பென்று கூறின், இத்தொடைக்குள்ள பெருமையும் மிருதுவும் அத்தூண்கட்குவாய்க்காது, ஆகையால் அவைகட்குக் குறைவுண்டாகும், முறம்போன்ற செவிகளையுடையயானையின் துதிக்கையைக்கூறின, அதுவும் சுரித்தலையுடைத்தாயிருக்கும், இவைகளிவ்வாறானால் புளகம்போர்ப்பதாகிய அத்தொடைகளாக் குலை தள்ளாத இளம்பாழை மரங்களோ நிகராகும். எ - று.

பொற்றாண்களும் யானைத்துதிக்கைகளும் இம்மாதினுடைய தொடைகளின் நிறத்திற்கும் திரட்சிக்குமாத்திரம் ஒக்குமேயன்றி மிருதுத்தன்மைக்கும் சிறப்புக்கும் இணையாகாதென்றும், இளம் வாழைமரம் நிறத்திற்கே இணையாகாமையின் அது ஒக்குமோ என்றும் கூறினாரென்க. (சுசு)

ஒழுங்குபெற்றுரோமங்கான் றுசெயொளியுமிழ்ந்தியாநுந்
தொழுந்தகைக்களைக்காலொக்குமுவமையோர்சிறிதுதோன்றக்
கொழுங்குலமலரிட்டேத்தியருச்சனைகொடுத்தெஞ்ஞான்று
மெழுந்திறலனங்கனுவமிடைவிடான் சுமப்பானின்னும்.

(இ - ள்.) ஒழுங்குடைத்தாய் உரோமங்கனீக்கி செம்மையொளியீசிக் கண்டார் யாவரும்பணியுந்தன்மையமைந்த இம்மாதின் கணைக்காலுக்கிணையாயிருக்கும் ஒப்புச்சுற்றுவிளங்கலால், சிறந்த கூட்டமாயுள்ள மலர்களாலருச்சித்துத்துதித்து, எக் காலத்தினும் விசேடித்த வல்லபமடைந்துள்ள மன்மதன் தனது அம்புறுத்துணியை இடைவிடாமல் இன்னும் சுமந்துகொண்டிருப்பான். எ - று.

மன்மதனுடைய அம்புறுத்துணியொன்றே இம்மாதின் கணைக்காலுக்கிணையா மென்றபடி. (சுரு)

ஒத்தொளிபரப்பியம்பொற்சிலம்பிணையொருங்குதாங்கிப்
புத்தகநிகர்ப்பதென்னிற்போதுமோபுலமைத்தன்றே
சித்திரப்புறந்தாளென்னும்பெயரொடுசிறந்துநின்ற
வித்துணைவெள்கியாமைபயப்படக்கிடந்ததென்றால்.

(இ - ள்.) அலங்காரமமைந்த புறந்தாளென்னும் பெயருடன் பெருமைபெற்றிருப்பதை இதுவரையிற் கேட்டு நாணமுற்று ஆமை நீரிலமிழ்ந்துகிடக்கின்றதென்று சொல்வோமாயின், ஒன்றைப்போலவே ஒளிவிளக்கி அழகிய பொன்னுலமைந்த பா தசாலங்கோ ஒன்றாகச்சுமந்துகொண்டிருந்தும், அப்புறந்தாள்களைப் புத்தக்கொக்கு மென்றுரைக்கிற பொருந்துமோ! அறிவுவிளக்கமுமல்ல. எ - று.

புறந்தாளென்கையில் எவற்றையும் தனக்கிணையாக்காது புறம்பாக்குந்தாளெனவும், தான் மற்றெவற்றிற்கும் இணையாகாது அப்புறப்பட்டதாளெனவும் பொருளாதலின், “சித்திரப்புறந்தாளென்னும்பெயரொடுகிறது.” என்றனர். ஆமை பயப்படக்கிடந்ததென்றால் என்பதற்குச் சொற்சிலேடையால் ஆமையும் அச்சமுற்றுக்கிடக்கின்றதென்போமாயின் எனப் பொருள்போதருதலுங்காண்க. (சுசு)

எறித்தெழுவயிரப்பாளமிடையறுத்தீர்த்துபாங்கி
 னறுக்கியம்பவளஞ்சேர்த்திவைத்தன நகத்தபொற்றாண்
 முறித்தளிர்த்துக்கிளக்கமீத்துமுளரியினமுருவாய்ந்து
 செறித்தபஞ்சினுக்குஞ்சேப்புக்கொடுத்தறச்சிவந்தவன்றே.

(இ - ள்.) பிரகசித்தோங்கிய வயிரப்பாளத்தை இடையிடையே கீறிப்பிளந்து தருதிக்கமையத் துண்டுகளாக்கி அத்துடன் அழகிய பவளத்தைச்சேர்த்துவைத்தது போன்ற நகங்களையுடைய பொன்னிறமுள்ள இம்மாதின் பாதங்கள், இளந்தளிர்களுக்கும் இளஞ்தன்மைபாலித்து தாமரைமலர்நிகர்த்த அழகமைந்து, நெருங்கிய செம் பஞ்சிற்கும் செந்நிறத்தன்று மிகவும் சிவந்தன. எ - று.

எனவே இளந்தளிரினும் மிருதுவும் செம்பஞ்சியினும் சிவப்பும் வாய்ந்தனவென்றபடி, கால்நகங்கள் வெண்மையும் செம்மையுங்கலத்த நிறமுடையனவாகலின், வயிரத்துண்டுகளும் பவளமுஞ் சேர்த்துவைத்ததையொத்த நகங்கள் என்றார். (சுஎ)

கவிழ்ந்துவீழ்நுவிக்குன்றங்கான்றிடக்கமழ்பூந்தோட்டர்
 தவிழ்ந்திழைத்தொழுகுதென்றறளர்நடைக்குவமைசாற்றி
 னிவந்தெழுநிலவுத்துவியன்னமோநிகர்க்கலாகா
 துவண்டசைந்தியங்குங்கன் னிச்சூற்பிடியுவமையாமே.

(இ - ள்.) மலைகள் சொரிய விழுகின்ற அருவிநீரிற்படிந்து மணம்வீசும்மலர்ச்சோலையிற்றவழ்ந்து அசைந்துமெல்லென்று வீசுகின்ற தென்றற்காற்றிலுலாவும் இம்மாதின் தளர்நடைக்கிணைகூறவேண்டுமாயின், ஒங்கிவளர்ந்துள்ள சந்திரிகையைப்போன்ற நிறமமைந்த சிறகுகளைப்பெற்ற அன்னத்தின் நடையோ இணையாகாது, துவளுதலோடு அசைந்துலாவுகின்ற முதற்கருப்பமடைந்த பெண்யானையின்நடையுவமையாகும். எ - று. (சுஅ)

உயிர்ப்பொறையாக்கைமுற்றுமுடனுறைந்துணரொணுது
 மயக்கியமாயன்றானேமயிலினமருளுஞ்சாயற்
 புயற்குழலுருவவாட்கட்பூமகளுருவம்போற்றின்
 வியப்புறாவோயோமோமருண்டிடவீழ்ந்துறாதார்.

(இ - ள்.) சிவர்கட்குப் பாரமாயுள்ள சரீரங்களைத்தினும் வேறுபாடற்று வீற்றிருந்து யாவரும் அறிந்துகொள்ளாவண்ணம் மயக்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமா

லே, மயிற்றொகுதிகள் மயங்கத்தக்க சாயலும் மேகம்போலும் கூந்தலும் வாள்போன்றுருவமுற்றகண்களுமுடைய திருமகளின் அவயவங்களைத் துதிப்பாராயின், மற்றையர்களில் எவர்தான் ஆச்சரியமடையாதவர்கள்! எவர்தான் அவ்வுருவத்தில் மயங்கிவீழாதிருப்பவர்கள். எ - று,

பாற்கடலிற்றேன்றிய திருமகளைக்கண்டபோதே யாதோர் ஆலோசனையுமின்றித் தமக்கெனவே வைத்துக்கொண்டனரன்றோ என்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்தியவாற நிக.

(சூசு)

வேறு.

இனையருபமெடுத்தருண்மாயவ
னனையபாற்கடலாரமுதங்கொடு
புனைகலாமயில்போனடந்தானரோ
சினவுதானவர்வானவர்பின்செல.

(இ - ள்.) இவ்வாறான மோகினிவடிவங்கொண்டருளிய திருமால், கோபத்தால் போர்புரித்தவர்களாகிய அமரர்களும் அசுரர்களும் தம்பின்னே தொடர்ந்துவரு ம்படி, அப்பாற்கடலிற்றேன்றிய அமுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அலங்கார முள்ள கலாபம்வாய்ந்த மயில்போன்று நடந்தனர். எ - று.

(எ0)

கண்மொயன்முகிணகைகாட்டினான்
மண்டுபோரின்மலைந்தசுராகரர்
கொண்டவேட்கையுளங்குழைந்தாரரோ
தண்டுழாயவனின்னணஞ்சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறவர்கள் பின்தொடர்வதைத் திருமால் நோக்கி அவர்கட்குப் புன்னகைகாட்டியருளினர், பெரும்போரில் எதிர்த்தவர்களாகிய அமரர்களும், அசுரர்களும், தாங்கள் கொண்ட விருப்பத்தால் மனமுருகினார்கள். அப்போது குளிர்த்த துளபமாலையணிந்துள்ள திருமால் இவ்வாறு திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று. (எக)

நீவிரின்னமுதத்தினெடுங்களத்
தாவிபோக்குதிரன்னதொழிதிரேற்
றேவுதென்கடற் றெள்ளமுதும்முழை
யீவதுண்டிங்கிருத்திரென்றேயினான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் இவ்வமுதத்திற்காகப் போர்க்களத்தில் உங்களுயிரிழக்கின்றீர்கள், அப்போரை பொழிப்பீராயின், தெய்வீகமடையும்படியாக மிகத்தெளிவமைந்த பாற்கடலிலுதித்த அமுதத்தை உங்களுக்குக் கொடுப்பதுண்டு, ஆதலால் இவ்விடத்திருக்கக்கடவீர்களெனக் கட்டினையிட்டனர். எ - று.

(எஉ)

கேட்பநின்றசுராகரர்கேழ்கிளர்
கோட்படுத்தாதுள்ளங்குழைந்தனர்
ஞாட்பொழிந்துநெடுநெய்நீர்மயல்
வேட்கைதானவர்மிக்கபரந்தாரரோ.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அமரர்களும் அசுரர்களும், வயிரமிக்குக்குற்றமமைந்துள்ள தங்கள் மனமுருகப்பெற்றார்கள். போர்க்களத்

தினின்றும் நீங்கிப்பொதுவாயிருந்தார்கள், அச்சுரர்கள்மாத்திரம் காமவேட்கையில் மேம்பட்டவர்களாய்ச் சோர்வுற்றார்கள். ஏ - று. (எஃ)

வெள்ளவேலையமுதவிருப்பினும்
வள்ளைவார்துழைவாண்முகப்பெண்ணமு
துள்ளமைத்துமயங்கினரோரிரு
கள்ளவாணெடுங்கட்கடையவே.

(இ - ள்.) வஞ்சகமுடைத்தாய் வாள்போலும் நீண்டுள்ள ஒப்பற்ற இரண்டு கடைவிழிகள் பாய்ந்தபோது, பெருக்கெடுத்த பாத்கடலிற்றோன்றிய அமுதத்தில் வைத்தவிருப்பத்தைப்பார்க்கினும் வள்ளைக்கொடிபோலும் செவிகளிற் செதுக்கிய குண்டலமணித்து ஒளிவிளங்குமுகத்தைப்படைத்த அப்பெண்ணமுதினியு விருப்பத்தை விசேடமாக மனதிற்பொருந்தி மயங்கினார்கள். ஏ - று. (எசு)

காமனம்புகழிந்துருவிச்செல
வேமனம்புண்படவெதுப்புற்றனர்
வாமமேகலையமயங்கினுற்
றமம்வெந்தழலிட்டனதன்மையார்.

(இ - ள்.) அழகிய மேகலாபாணமணிந்துள்ள மோகினிவடிவத்திற்கொண்ட காமமயக்கத்தால், நெருப்பிற்போட்ட மலர்மாலையோன்று கருகிய தன்மையுடைய அவ்வசுரர்கள், மன்மதபாணங்கள் அதிவேகமாய் ஊடுருவிப்பாய்தலால் மனம்வெந்து புண்ணாகும்படி வருந்தினார்கள். ஏ - று.

காமாக்கினி ஏனைய அக்கினியைப்போன்றின்றி மனத்தைச் சுடுத்தகுதியுடைமையின், “வேமனம்புண்படவெதுப்புற்றனர்.” என்றார். இதனை, “அம்புமழலுமவிர்கதிர்ஞாயிறும் - வெம்பிச்சுடினும்புறஞ்சும் - வெம்பிக் - கவற்றிமனதைச்சுடிதலாற் காம - மவற்றினுமஞ்சப்படும்.” என்னும் வெண்பாவானுந்தெளிக, (எடு)

அயிற்கொடுங்கண்டர்த்தலுமாங்கவ
ருயிர்க்குணர்ச்சிபெரூர்மயக்குற்றனர்
குயிற்கொழுங்குதலைக்குரல்கேட்டொறு
மயிர்ப்புறந்தொறும்வார்த்தனகாமமே.

(இ - ள்.) வேல்போலும் கொடியகண்கள் எதிர்த்தவளவிலே, அவ்வசுரர்கள் தங்களுயிர்கட்குத் தெளிவற்றவர்களாய் மயங்கினார்கள். இனிமையிசைத் திளமையான குயிலின் தொனியைக் கேட்டவளவில், மயிர்க்கால்கடோறும் காமநீரொழுகின. ஏ - று.

காமமிக்கார்க்குச் சரீரமுழுமையும் இந்திரியமொழுகுமென்று விளக்கியவாறறிக. இவ்வாறொழுகுமென்பதை, “ஆற்றிமுனிவரனநங்குணர்முறை - வீரோடு புணர்தலும்வெய்யமாயவள் - கீறினனகத்தினற்கீண்டபாறொறு - மூறியகாமநீரொழுகிற்றென்பவே.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (எஃ)

சரமூரணின்னுயிர்போக்கினு
ராரவெம்முலையாலறிவற்றனர்

வார்துழைக்குமனநிலைதோற்றனர்

வேரிவார்துழைக்கம்வெதும்பினார்.

(இ - ள்.) அம்மோகினியின் குளிர்ந்த புன்முறுவலால் தங்களுயிரையிழந்தார்கள், முத்தாரமணிந்த பருத்ததனங்களால் தங்களறிவைப் போக்கிக்கொண்டார்கள், செதுக்கிய காதணியால் மனநிலைமை நீத்தார்கள், மணங்கமழ்ந்து நீண்டெள்ள கூந்தலால் சரீரவெம்மையுற்றார்கள். எ - று.

மூர்ச்சையுற்றார்களென்பான், “உயிர்போக்கினார்.” என்றும், மீண்டும் மயங்கினார்களென்பான், “அறிவற்றனர்.” என்றும், நினைவிழந்தார்களென்பான், “மனநிலை தோற்றனர்.” என்றும், மீண்டும் வெயர்த்தனரென்பான், “அங்கம்வெதும்பினார்.” என்றும் கூறினர். எனவே மூர்ச்சையுற்றுத்தெளிந்து மீண்டும் மயங்கி நிலைமையை மறந்து சரீரம் வெயர்த்தனரென்பது கருத்து. காமமுடையார்க்கு இத்தகைய குணங்களெய்துமென்பதை, “நெய்ம்மலிதழலெனநீடிக்காமனோ - யிம்மெனமிசைக்கொளவிரங்கியேங்கினான் - விம்மினன்வெதும்பினன்வெய்துயிர்த்தனன்-மைம்மலிசிற்தையன்மருட்கையெய்தினான்.” என்னும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தத்தானுத்தெனிக.)

தனித்தசிர்தையினெண்ணித்தனித்தனித்

கணிக்கரும்பினுருவெளிகாண்டொறுங்

குனித்தவார்கிலைக்காமன்கொழுவுநான்

டொளிப்புவார்செவிபாயத்துளங்கினார்.

(இ - ள்.) அவ்வசரர்கள் ஒருப்பட்ட மனத்திலே தனியாகச்சிந்தித்து, கனிவோடுகூடிய கரும்புபோலும் அம்மோகினியின் உருவெளித்தோற்றத்தைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் தனது நீண்டவில்லைவளைத்து மன்மதன் அதிற்பூட்டிய நாணின் ஒலியானது வார்த்திருக்கும் தங்கள் காதுகளிற்பாய்தலால் நடுங்கினார்கள். எ - று.

ஏதாவதொருபொருளிற் பேராசையுடன் மனத்தைச்செலுத்திச் சதா சிந்தித்திருப்போர்க்கு அப்பொருளினுருவந் தோற்றுதலியல்பு, அத்தோற்றத்திற்கு உருவெளித்தோற்றம் எனப்பெரியோர் கூறுவர். எனவே அப்பொருளில்லாத வெற்றிடத்தில் அப்பொருளினுருவம் தோற்றுதல் எனப் பொருள்போலும். (எஅ)

வேர்த்தரும்பியவெண்பிறைநெற் மீயுங்

கார்த்தடங்கட்கடையெறிகாந்தியும்

வார்த்ததும்புவனமுலைவெற்புமே

பார்த்திருந்துபதைத்தனர்தானவர்.

(இ - ள்.) வெயர்த்துத்துளித்துள்ள வெள்ளிய அர்த்தசந்திரனையொத்த நெற்றியையும், கருநிறங்கொண்டு விசாலித்த கண்களின்கடைகள்வீசுகின்ற பிரகாசத்தையும், கச்சினின்றுத் ததும்பியுள்ள அழகிய தனங்களென்னும் மலைகளையும் அவ்வசரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்து பதைப்புற்றார்கள். எ - று.

(எக)

அன்னகாலையமரரியாவரு

மன்னியாங்குவகையினிருந்துழி

யென்னையாளுமிறையவனன்மொழி

பன்னியாருமுதம்பகிர்தானரோ.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் தேவர்களெல்லாம் நிலைபேறாய் அவ்விடத்தில் வரிசையாயிருக்கையில், என்னையடிமையாகவுடைய திருமால் நல்ல வார்த்தைகள் கூறி அவ்வமுதத்தைப் பாகித்தனர். எ - று. (அ0)

வாரி துங்கியிருந் துழிவார்கதிர்ச்
சூரியற்குரிதைகதிர்ச்சோமற்கு
மீரிவர்க்கிடையாகுவிருத்தலு
மோரியற்கையன்மாயனுணர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) அவ்வவர்கள் பாகத்தையும் எடுத்துப் புசித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஒழுங்கமைந்த ஆயிரந்திரணங்களைபுடைய சூரியனுக்கும் சோடசகலையும் நிறைந்துள்ள சந்திரனுக்கும் ஆகிய இவ்விருவார்க்கும் மத்தியில் இராகுவென்னும் கோளிருந்தவளவில், ஒரே இயல்புடையவராகிய திருமால் அதனைத்தெளிந்தனர். எ - று. (அக)

கையெடுத்ததறுவியிற்கந்தரம்
வெய்தெறிந்துவிழுத்தலும்பாற்கடற்
றெய்வவாரமு துள்ளுறச்சேறலாற்
கொய்ததுண்டமிரண்டுருக்கொண்டவே.

(இ - ள்.) உடனே அவர் திருக்கரத்திற்குடங்கியுள்ள சட்டுவந்தால் அதன்கழுத்தை அதிசேக்கிரத்தில் அறுத்துத்தள்ளுதலும், அக்கோளின் சரீரத்தள்ளே பொருந்தும்படி திருப்பாற்கடலிற்குள்ளிய தெய்வீகமுள்ள அமுதம் சேர்த்திருந்தமையின், அறுத்த இரண்டு துண்டுகளும் இரண்டு வடிவங்களடைந்தன. எ - று.

மறைந்திருந்து கரவடமாயுண்ணினும் அவ்வமுதத்தின் தெய்வீகத்தால் அறுபட்ட இரண்டு துண்டுகளும் உயிர்பெற்றன என்பதை விளக்கியவாறறிக. (அஉ)

ஆயகாலையருக்களைத்திங்களை
மாயனோக்கவலிந்துரைப்பானிவ
னையகேதுவிராகுமற்றுங்களைப்
பாயநீவிப்பரிவுழப்பிரென்றான்.

(இ - ள்.) அப்போது திருமால் சூரியனையும் சந்திரனையும்பார்த்து வலியக்கூறுகின்றனர், இவ்விடத்தில்வந்த இவ்விருவரும் இராகு கேதுக்களாகும், இவர்களிருவரும் உங்களைப்பிடிக்க நீங்களிருவரும் துயரடைவீர்களெனக்கூறினர். எ - று.

கரவடமாய் வந்தோர்க்குச் சகாயம்புரிந்தோராகலின் அவர்களாலேயே நீங்கள் துயரடைவீர்களெனக்கூறினர். சந்திராதித்தர்களை இவர்களிருவரும் பிடிப்பதைத் தான் கிரகணங்களெனக்கூறுவர். (அங)

உம்பரின்னமிழ்துண்டெயிரோம்பினார்
வெம்புதானவவெந்திறல்வீரரைச்
செம்புனற்படவாவிசெகுத்தனர்
பைம்பொனடுபுகுந்தனர்பண்டுபோல்.

(இ - ள்.) அப்போது தேவர்கள் அவ்வமுதத்தைப்புசித்துத் தங்களையிர்களைக் காப்பாற்றிக்கொண்டார்கள். மனம் வெதும்பியுள்ள கொரே வல்லபம்படைத்த அசுர

வீரர்களை உதிரப்பிரவாகமாகும்படி உயிர்போக்கினார்கள், அதன்பின் பழையபடியே பசும்பொன்மயமான தேவலோகம் சேர்ந்தார்கள். எ - று.

(அச)

ஈங்குநின்ற நிகழ்தனவிப்பரி
சாங்கவ்வார்கடலாமையருந்திரை
யோங்குமேழ்க்கடலொன்றுபட்டோதநீர்
வீங்குமாரிலம்ச்செலநின்றதால்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திலே திருமாலாகியிருந்து நடந்தசெய்திகள் இத்தன்மையனவாம், அவ்விடத்தில் நீண்ட அப்புறங்கடலிலிருந்த ஆமையானது, அருமையான அலைகள் நிரம்பிய சத்தசாகரங்களும் ஒருங்குகூடி, அக்கடல்நீரானது விசேடித்த நிலவுலகத்தின்மீது பிரவாகிக்கும்படியிருந்தது. எ - று.

இங்குத் திருமாலாகியிருந்து பாற்கடலைக்கடைத் தழுதழுத்துப் பாகித்ததும், அப்புறங்கடலிலேயே ஆமையாகியிருந்ததும் ஒருவரே என்பதுணர்த்தியவாறாக. ()

இலக்கயோசனைமேன்முதுகீக்கிதன்
மலர்க்காங்காலனவைவகுப்பரோ
சிலைத்தவார்கடலேழையுஞ்சேறெழக்
கலக்கிற்பதுகட்டிலங்காறவே.

(இ - ள்.) இவ்விடத்துள்ள இவ்வாமையின் முதுகினுயரம் இலட்சம்யோசனை விஸ்தீரணமுள்ளது, அதனது மலர்போலும் கைகளினுடையவும் கால்களினுடையவும் அளவு இவ்வளவென்றாற்பார்களுமா?, விற்போன்றுவளைந்து நீண்டுள்ள சத்தசாகரங்களையும் கண்டோர் கண்கள் பிரமிக்கும்படி சேறுபடத்தக்கதாய்க் கலக்கிக் கொண்டிருந்தது. எ - று.

(அச)

தேங்குவேலைத்திமிங்கிலமேமுத
லோங்குமீனமனைத்தையுமுண்பது
வீங்குவெம்பசிவீந்திலதாதலாற்
ருங்குசேறுந்தரையறக்குமால்.

(இ - ள்.) நீர் தேங்கியுள்ள சத்தசாகரங்களிலுமிருக்கும் திமிங்கிலம்முதலாகச் சொல்லத்தக்க பெரியமச்சங்கள் எவற்றையும் தின்பது, அவ்வாறு தின்றும் அவ்வாமைக்கதிகரித்த பெரும்பசி நீங்கவில்லையாகையால், அக்கடலின்கணுள்ள சேற்றையும் தரையளவும் நக்கிவிடும். எ - று.

ஓர் சமுத்திரத்திலேயே எத்தனைகோடியோ பெரியமீன்களிருக்கின்றன, அவ்வாறு சத்தசாகரங்களினுமுள்ள அளவிறந்தகோடி பெரியமீன்களைப்பிசித்தும் அவ்வாமையின் பசிதீரவில்லையெனின், அவ்வாமையின் வல்லபத்தை யென்னுரைப்போமென்றபடி.

(அச)

ஒழுகிருங்கடலேழுமுடைத்தநீர்
முழுதுமொன்றுபட்டோங்கியுழுங்குசே
றுமுதியங்குவதன்றியுலாய்மிதந்
தெழுதரப்புனவில்லையவ்வெல்லேநீர்.

(இ - ள்.) பாய்கின்ற பெரியகடல்களையுமுடைய நீர்முழுமையும் ஒருங்குசேர்ந்து பெருகியும், அவ்விடத்திலே சேற்றிலமிழந்துலாவதேயன்றி, அவ்வளவுநீரும் அவ்வாமை யுலாவி மிதந்துகொண்டிருப்பதற்கேற்ற ஆழமுள்ள நீராயில்லை. எ - று.

இவ்வாமையி னுடற்பிரமாணத்திற்கு அச்சத்தசாகரத்தண்ணீரும் சேராயிருந்தனவேயன்றி, அது மிதந்துலாவத்தக்க நீராயில்லையென்றபடி. (அஅ)

மண்டுவெண்டிரைவார்கடலேழுமப்
பண்டைவெள்ளப்பரப்பைநிகர்த்தலு
முண்டரும்புனல்பெய்யுலைமுடியுட்
கொண்டவண்டநிகர்த்ததக்கூர்மமே.

(இ - ள்.) நெருங்கியுள்ள வெள்ளிய அலைகளையுடைய நீட்சியுற்ற சத்தசாகரங்களும் புராதனமாகச் சிறந்த மகாப்பிரளயத்தை யொத்தவளவில், அவ்வளவு நீர்ப்பெருக்கையுமுட்கொண்டு உலமமுடியையும் முட்டையையும் ஒத்திருந்தது அக்கூர்மம். எ - று.

சத்தசாகரங்களின் நீரும் அவ்வாமையின் முதுகிற்கு மேற்படாமலிருந்தமையின், அவ்வாமையின் முதுகு நீர்நிறைந்த உலப்பாணை முட்டை என்னும் இவற்றின் மேன்மூடியைப்போன்றிருந்ததென்றபடி. ஆயின் ஆமையின் மெய் வாய் கண் மூக்குச்செவியென்னும் உறுப்புக்களைக்கூறுது அதன் முதுகைமாத்திரம் கூறியதென்னையெனின், அவ்வாமை ஓர் பரிசங்கண்டமாத்திரத்தில் தனதுறுப்புக்களைந்தையும் தன் சரீரத்திலொடுக்கிக்கொள்ளுதல் வியல்பாகலானும், அதன் கால்கள் கரங்கள் வெளியே தோன்றுதலின்மையானும் ஈண்டதன் முதுகையே குறித்தனரென்க. ஆமை இவ்வாறு ஒடுக்கிக்கொள்ளு மியல்புடையதென்பதை, “ஆமையாருறுப்பைந்தையுமோர் மெயுளடக்கலின்புலனைந்தர் - திமைசேர்விடயங்களிற்செலாதமைத்துள்ளமேசுவபாக - சோமசேகரன்சரணமேசரணெனத்தொழுதுநின்றமூதன்னே - னைநாவினற்செபித்திலயவத்திலொளொளலாங்கழித்தாயே.”என்னும் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் திருவாக் காணுமுணர்க.

(அக)

விண்கலக்கமொழிதரவேலையுட்
கண்கரப்பவறங்குங்கமடமோர்
வெண்கலக்கலத்துள்ளுறவேறுமோ
ருண்கலங்கவிழ்த்தன்னதையொக்குமால்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் துயரம் நிவாரணமாகும்படி பாற்கடலின் மத்தியில் கண்களைமூடி அறிதுயில்கூரும் திருமாலாகிய கூர்மமானது, வெண்கலத்தாலாகிய ஓர் உண்கலத்தினுள்ளே மற்றோர் உண்கலத்தைக் கவிழ்த்துவைத்ததை நிகர்க்கும். எ - று. ஈண்டு வெண்கலக்கலமென்றது கடலையும் மற்றோர் உண்கலமென்றது கூர்மத்தையுமாம். எனவே பாற்கடலாகிய வெண்கலக்கலத்தினுள்ளே கூர்மமாகிய மற்றோருண்கலங் கவிழ்த்திருந்ததென்றபடி.

(க௦)

வாய்ந்தவார்கடலேழையும்வவ்வியே
நீந்துதோறுங்கிழிபடுநேமிநீர்
சாய்ந்துநேமிப்பொருப்புந்தரையும்போய்ப்
பாய்ந்திரைந்துதவழந்துபரக்குமால்.

(இ - ள்.) அங்கு ஒன்றுகூடிய நீண்ட சத்தசாகரங்களை யுங்கடந்து மேற்பட்
டுச்செல்லும்போதெல்லாம் உடைபடுகின்ற பெரும்புறக்கடனீர் பிரவாகித்துச்சென்று
சக்கரவாளகிரியிலும் பூமியிலும்போய்ப்பாய்ந்து ஒலித்து ஒடிப்பரவும். ௭ - று.

சத்தசாகரங்களின் பிரவாகம்பெருகிப்போய்ப் பெரும்புறக்கடலையுடைத்து அந்
நீர்ப்பெருக்குடன் கலந்து சக்கரவாளகிரிவரையிற்பாய்ந்து பரவும் என்க. (கக)

இதுவுணர்ந்தவெறிகதிர்வானவன்
புதுநிலாப்பொழிதிங்களம்புங்கவ
னதிர்கடற்பிறந்தேகுதலஞ்சினர்
பொதியிருட்பிழம்பண்டம்பொதிந்ததே.

(இ - ள்.) சத்தசமுத்திரங்களும் இவ்வாறிருத்தலைபுணர்ந்த பிரகாசிக்கும் கிர
ணங்களைப்படைத்த சூரியனும் புதிய சந்திரிகையைப்பரப்புகின்ற சந்திரனென்னும்
தேவனும், ஒலிக்கின்ற கிழக்குமேற்கென்னும் கடல்களிலுதித்தொடுங்குதற்கு அச்ச
முற்றார்கள். அப்போது உலகமுழுமையும் இருளின் திரட்சி பொருந்தும்படி பரவி
யது. ௭ - று.

சந்திராதித்தர்களிருவரும் மூறையே மேற்குக்கிழக்குக்கடல்களி லுதித்தொடுங்
குதலியல்பாகலின், இவ்வாறென்றுபட்டிருத்தலைபுணர்ந் துதித்தொடுங்க வேலாமை
யின் அச்சமுறவே உலகெங்கும் இருண்மூடியதென்க. (கஉ)

கவர்நெடுஞ்சினைக்கற்பகநாடாருந்
துவர்முகக்கமலாதனத்தோன்றலு
முவையுணர்ந்துகயிலைபுக்கெய்தினர்
சிவனை நூபுரச்சேவடிபோற்றினார்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்டுள்ள நீண்டகிளைகளைப்படைத்த கற்பகவிருட்சமுள்ள
தேவலோகத்தாராகிய தேவர்களும், பவளம்போலும் செந்நிறமுள்ள தாமரையாதன
னாகிய பிரமனும், இவ்வாறிருத்தலை யறிந்து, திருக்கயிலைக்குச்சென்று சேர்ந்து, அங்கு
வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானுடைய நூபுரமணிந்த திருவடிகளைத்துதித்தார்கள். ௭ - று.

இடுக்கணைப்பதெமையடைந்தாலது
தடுக்கநின்னலதியாவர்தருக்குளார்
கடுக்கையஞ்சடைக்கண்ணுதலேநினக்
கடுத்தநாங்குளடைக்கலமையனே.

(இ - ள்.) இடையூறென்பது எங்களைக்கிட்டினால் அதை நிவாரணிக்கத்தேவரீ
ரையல்லது வல்லபமுள்ளவர்கள் எவர்கள்?.. கொன்றைமலர்மாலையணித்துள்ள அழகிய
சடைமூடியுடைய நெற்றிக்கண்ணரே! எமது தலைவரே! இங்கு வந்திருக்கும் நாங்க
ளனைவரும் தேவரீருக்கடைக்கலம். ௭ - று (கச)

மாயனுவைவடிவுகொண்டானவ
னையவேலையகடுகிடந்தனன்
நியசெய்வனசெப்பவற்றோவினி
நியவன்செயனித்துறவேண்டுமால்.

(இ - ள்.) திருமால் இப்போது சுர்மாவதாரங்கொண்டவராய் அவருடைய பாற்கடலினிமிவிலிருக்கின்றார். அவர் செய்வனவாகிய தீமைகளைச் சொல்லுவதுமோ? இனித் தேவரீர் அக்கூர்மாவதாரத்தின் செய்கைகளை யொழித்தருளவேண்டும். எ - று.

காக்குநராணன் காத்துழிக்காத்தவை

போக்கவீதுபுரிசுவனீயது

நீக்கநின்றவனீணிலப்பல்லுயி

ராக்கிடாய்நின்னடைக்கலமையனே.

(இ - ள்.) இரட்சககிர்த்தியம்புரியும்திருமால் அவ்வாறு இரட்சிக்கையில், தன் னால் இரட்சிக்கப்பட்டவைகளை அழிக்க இவ்வாறுசெய்கின்றனர், தேவரீர் அவ்வழிப் பைத் தவிர்ப்பவராயிருந்து, பெரிய நிலவுலகத்துள்ள பலசீவராசிகளைக் காத்தருள்வீ ராக, ஐயனே! அடியேங்கள் தேவரீர் அடைக்கலம். எ - று.

இரட்சககர்த்தா அழிக்கத்தொடங்கினமையின், சங்கராகர்த்தாவாகிய தேவரீர் இப்போது காத்தருளல்வேண்டுமெனப்பிரார்த்தித்தார்களென்க. (கக)

ஈதெடுத்திரந்தேத்தினர்வானவர்

மாதெத்தமருங்குடைவானவன்

போதெத்தபுகர்முகப்பிள்ளையை

நீதெத்திகொலென்றுநிகழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் இவ்வாறு விரித்துப் பிரார்த்தித்துத் துதித்தார்கள், உமா தேவியை ஒர்பாகத்துடைய சிவபெருமான், அப்போது சமீபித்த யானைமுகமுள்ள விநாயகக்கடவுளை, நீபோய் அதனைத் தடுத்துவருவையோவெனத் திருவாய்மலர்ந்த னர். எ - று. (கக)

எந்தைநின்னருளீதெனில்யானுடை

யைந்துகைக்குமதாற்றுமதோவென

மைந்தனுக்கருள்வாணகைநல்கினான்

நந்திமாமுகப்பிள்ளையுஞ்சாற்றுமால்.

(இ - ள்.) எமது பிதாவே! தேவரீர் திருவருள் இவ்வாறாயின், அடியேனுடைத் தாயிருக்கும் ஐந்துகரங்கட்கும் அக்கூர்மம் சாலுமோவென்று திருவாய்மலர், அப் போது சிவபிரான் தமது மூத்தபிள்ளையாருக்குத் திருவருளோடுகூடிய ஒளிமிக்க நகையருளினர். உடனே யானைமுகமுள்ள சிறந்த விநாயகக்கடவுள் திருவாய்மலர் கின்றனர். எ - று. (கக)

ஊறுகேணிநீருள்ளகழந்தேயிது

காறுநின்நகமடத்துருவினைக்

கீறிநின்னுழைக்கிட்டுவன்யானென

வேறுயர்த்தவற்றைகதொழுதேகினான்.

(இ - ள்.) நீருறுகின்ற கேணியைப்போன்று சத்தசாகரங்களின் நீரையும் உள் ளே கலக்கிக்கொண்டிதுவரையிலிருந்த அவ்வாமையின் உருவத்தைப்பிளந்து தேவரீ ரிடத்து அடியேன் வருகின்றேனென்று, இடபத்துவசமுடைய சிவபிரானைத் திருக் கரங்களாற்றொழுது சென்றருளினர். எ - று.

சத்தசமுத்திரங்களையும் ஓர் கேணியைப்போலக் கலக்கிக்கொண்டிருக்கும் அக் கூர்மம் என்பார், “ஊறுகேணிநீருள்ளகழந்தேயிது - காறுசின்மகமடம்.” என்றார்.()

சென்றுநோக்கித்திரைபொருவேலைநீ
ரொன்றுபூட்டிகைநெடுங்கரத்துப்புசு
நின்றிரிஞ்சுவநீரோடுமரமைவெங்
குன்றுமந்தக்கொடுங்கரம்புக்கதால்.

(இ - ள்.) விநாயகக்கடவுள் அவ்வாறுசென்று அப்பாற்கடலைப்பார்த்தருளி, அலைகள் மோதுகின்ற சத்தசாகரங்களின் நீரும் ஒருங்குகூடித் தமது துதிக்கையென்னும் நீண்ட திருக்கரத்தினுள்ளே சேரும்படி அங்கு நின்றும் உரிஞ்சுதலும், அச்சத்த சாகரங்களின் நீருடனே ஆமையென்னும் பெரியமலையும் வளைந்துள்ள அத்துதிக்கையிற்புகுந்தது. ஏ - று.

திரிமூர்த்திகளையும் அத்துதிக்கையின்வழியே விடுத்தத் தமது திருவயிற்றினுள் ளிருக்கும் அண்டகோடிகளைக்காட்டியருளிய விநாயகக்கடவுட்கு இச்சுத்தசாகரநீரை யுரிஞ்சுதல் அருமையோ என்க. இவ்வாறு திரிமூர்த்திகளையும் துதிக்கையின்வழியா யுட்செலுத்தின ரென்பதை, “தடங்கையுள்ளுறயான்புகும்பொழுதுதான்வணங்கிக் - கடங்கவிழ்க்குமானன்பிரான்கண்ணருள்வாங்கி - யுடங்குநின்மமற்றிருவருமுள்ளுற ப்புகுந்தா- ரடங்கநோக்கினமவன்வயிற்றகிலலோகமுமே.” என்னும் விநாயகபுராணத்திருவிருத்தத்தானுந்தெனிக. (க00)

இருந்துமாநிலத்துதினனீர்ப்புனல்
சரிந்துமீண்டுகடல்புகத்தாரணி
விரிந்தகூர்மங்கிடந்ததுவிண்ணவர்
புரிந்ததுன்பமுதலறப்போக்கினார்.

(இ - ள்.) அங்கிருந்தே தாம் உரிஞ்சியநீரை மீண்டும் நிலத்தில் ஊதினார், அப் போது குளிர்த்த அக்கடலீர் முழுமையும் ஒழுகி மறுபடியும் கடலின்போய்ச்சேர, பெரிய ஆமையானது பூமியில்விழுந்திருந்தது. தேவர்களடைந்திருந்த துயரங்கள் அடியோடேயழியும்படி சிவாரணித்தனர். ஏ - று. (க0௧)

கோடுகுத்திக்கமடங்குடைத்த
னோடுதந்தைக்கடியுறையுத்தனன்
மாடுநின்மலரயனேமுத
னீடுதேவர்தொழுதனர்நித்தனை.

(இ - ள்.) அப்போது தமது தந்தத்தால் அவ்வாமைமுதுகைக் குத்தித்தோண்டி, அவ்வோட்டைப் பிடுங்கிக்கொண்டு தமது பிதாவாகிய சிவபிரான் திருவடிகளிற் றிறையாகச்செலுத்தினர். அப்போது பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த தாமரையா தனமுடைய பிரமன்முதலிய சிறந்த தேவர்கள் சிவபிரானைப்பணித்தார்கள். ஏ - று.

ஆமைக்குள்ள உறுப்புக்களைத்தினும் ஓடே முக்கியமாகலின் அவ்வோட்டைப் போக்கினுயிர் நில்லாதென்பதை விளக்குவான் ஓட்டைப்பேர்த்தனரென்க. (க0௨)

தண்ணெர்த்தடந்தாமரைநாயக
னண்டர்நாதனடிதொழுதையநீ

முண்டமாலையினுமைமுதுகினைக்

கொண்டணிந்தருளென்றிவைகூறினான்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கொத்துக்களையுடைய விசாலித்த தாமரையாதனனாகிய பிரமன், தேவர் பிரானுன சிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகளேப்பணிந்து, ஐயனே! தேவரீரணிந்துள்ள சிரமாலிகையினோடு இவ்வாமையோட்டையும் அணிந்தருள்வீரென்று இவ்வாறு பிரார்த்தித்தனன். ஏ - று. (௧௦௧)

ஈசனாங்கதெடுத்தணிந்தான்விரி

வாசநாண்மலரோனோடும்வானவர்

தூசுவீசித்தொடர்ந்துபுகுந்தன

ராசிறன்பிணைக்கற்பகநாடரோ.

(இ - ள்.) உடனே சிவபெருமான் அவ்வண்ணமே அவ்வாமையோட்டைத் திருக்கரத்தெடுத்தணிந்துகொண்டருளினர், அப்போது விகசித்து மணங்கமழும் அன்றலர்ந்த தாமரையாதனனாகிய பிரமனுடன் மற்றுள்ள தேவர்களும், சூற்றம்ற் திருக்கும் குளிர்ந்த கிளையையுடைய கற்பகவிரகமுள்ள தேவலோகத்தமைந்த தங்கள் தங்கள் பதவிகளுக்குச் செல்வான், சிவபிரானுக்குத் துகிலிகைவீசிக்கொண்டே பின்றொடர்ந்துபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஏ - று.

சிவபெருமானெழுந்தருளுகையில் மற்றுள்ள தேவர்கள் துகிலிகையை வீசிப் பின்றொடர்ந்து செல்லல் ஓர்வகை யுபசாரமாகலின், “தூசுவீசித்தொடர்ந்து” என்றார். (௧௦௨)

அச்சுதப்பெயரண்ணலருந்தவங்

கச்சிபுக்கிருந்தாற்றிநங்கண்ணுத

லர்ச்சனைக்குரித்தாகியகந்தைபோய்ப்

பச்சைமேனிபவித்திரமெய்தினான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூர்மவடிவம் நீங்கியவுடன், அவ்வடிவங்கொண்டிருந்த அச்சுதனென்னும் பெயருடைய திருமால், காஞ்சிமாநகரத்திற்குச்சென்றுவசித்து அருந்தவம்புரிந்து, நெற்றிக்கண்ணாகிய சிவபெருமான் பூசனைக்குரியவராகி, தாம் முன்பு கொண்டிருந்த அகங்காரம் தணியப்பெற்றவராய், பழையபடியே தூய்மையமைந்த மேகவண்ண மேனியடைந்தனர். ஏ - று.

திருமால் அனேக அவதாரங்களெடுத்தாரேனும் ஏனையபசுக்களைப்போன்று பிறந்திறவாத்தன்மை யுடையாரென்பதை விளக்குவான், “அச்சுதப்பெயரண்ணல்.” என்றார். (௧௦௩)

கூர்மாவதாரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௩௧.

வராகாவதாரச்சுருக்கம்.

பின்னொர்காலம்பெருமுடிப்பொற்கிரி
தன்னையொத்ததமனியக்கண்ணனோர்
மின்னெயிற்றுநிசாசரன்வெந்தொழிற்
புன்னிலைக்குப்பொதுமையனாயினான்.

(இ - ள்.) மற்றோர்காலத்தில் பெரிய சிகரமுடைய மேருவரையைப்போன்ற இரணியாக்கனென்னும் பிரகாசமுற்ற பற்களமைந்த ஓரிராக்கதன், கொடுத்தொழில் களாகிய அற்பநிலைமைக்குத் தானே யுரியவனாயினன். எ - று.

கொடுமைகளெவற்றிற்கும் தானே யுரியவனாயினென்பார், “புன்னிலைக்குப் பொதுமையனாயினன்.” என்றார். (க)

முள்ளரைக்கமலாலயமூர்த்தியை
யுள்ளிருத்தியருந்தவமுன்னினன்
கொள்ளைநல்வரம்யாவையுங்கொண்டனன்
வெள்ளவூழிப்பரவைமிடுக்கினன்.

(இ - ள்.) அவ்விராக்கதன் முட்களையுடைய அரையைப்படைத்த தாமரையா தனனாகிய பிரமதேவனை மனதிற்பதித்து அருமையான தவம்புரிந்தான், அப்பிரம தேவனால் சிறந்த வரங்களனைத்தையும் கொள்ளையடித்தான், ஊழிக்காலத்திற்பிரவா கிக்கும் சத்தசமுத்திரங்களின் வெள்ளம்போன்ற வலிமையுடையவன். எ - று.

ஊழிக்காலத்திற் பெருகுவரும் சத்தசமுத்திரப்பிரவாகம் எவ்வாறு எவ்விதவஸ் துக்களையும் லட்சியப்படுத்தாதழிக்குமோ அதுபோல் எவற்றையும் அழிக்கும் வல்லப முடையோனென்பார், “வெள்ளவூழிப்பரவைமிடுக்கினன்.” என்றார். (உ)

பரக்கும்வையமியாவையும்பாயலிற்
நிரைத்திடுக்கிப்பெருங்கடற்சென்றன
னிரைத்துவானவர்யாவருமெய்தினார்
விரைப்பசுந்துழாய்வண்ணவர்ப்போற்றினார்.

(இ - ள்.) அவன் விரிந்துள்ள உலகங்களனைத்தையும் பாய்போற்சுருட்டி அக் குட்சந்தி லிடுக்கிக்கொண்டு பெரியகடலிற்போ யொளித்துக்கொண்டான், அதுகண்ட தேவர்களனைவரும் ஒலிட்டுக்கொண்டு ஒருங்குகூடிவந்து, மணங்கமழும் பசிய துளபமாலையணிந்துள்ள திருமாலத் துதித்தார்கள். எ - று. (ஈ)

இரணியாக்கனெனுமொருதானவன்
றாணிபாயிற்குருட்டித்தடங்கடன்
முரணிழைத்துப்புருந்தனன்மொய்ம்பினே
யரணிலேமிறப்பஞ்சியடைந்தனம்.

(இ - ள்.) இரணியாக்கனென்னும் ஓரிராக்கதன் நிலவுலகங்களனைத்தையும் பாய்போற்சுருட்டிக் கொடுமைவிளைத்து விசாலித்த கடலிற் புருந்துகொண்டான், வலியுடையவரே! எங்களைக்காப்பவரின் மரணத்திற்கு அச்சமுற்று உம்மையடைக் கலமாகச் சேர்ந்தோம். எ - று. (ஐ)

என்பயாவயெடுத்தெடுத்தோதின
ரன்பின்னவர்க்காரருணல்கினன்
பொன்பிறழ்த்தபுனையுடற்புங்கவன்
வன்சிறைப்புள்ளுகைத்துடன்வந்தனன்.

(இ - ள்.) இன்னும் இவைபோலவனைத்தும் விரித்துவிரித் துரைத்தார்கள், திருமகள் விளங்கும் அலங்காரமுடைய திருமேனியுள்ள திருமால், அன்புடனே

அத்தேவர்கட்குத் தமது நிறைந்த திருவருளைப்பாலித்தவராய், உடனே வலிய சிறகு களையுடைய கருடவாகனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டெழுந்தருளினார். எ - று. (௫)

ஆனகாலையான்முதற்றேவருங்
கானநாண்மலர்ச்சேவடிக்கைதொழ
மானிலந்தரவேண்டியம்மாயவ
னேனமாயவுருவொன்றெடுத்தனன்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்திலே பிரமன்முதலிய தேவர்களும் மணங்கமழும் அன்றலர்ந்த தாமரைமலரொத்த சிவந்த திருவடிகளைக் கைகளாற்பணிதலும், அவ்வரக்க னாற்சுருட்டப்பட்ட நிலவுலகத்தை மீட்டும் வெளியிற்கொண்டெவரும்பொருட்டு அத் திருமால் வராகாவதாரமொன் றெடுத்தருளினார். எ - று. (௬)

நீலவெம்பினிரட்டிநிமிர்ந்தது
காலிடைக்கிடையாயிரங்காவதம்
வாலசைத்துறின்மாதிரந்தைவருங்
கோலமுச்சிற்குலுங்குவதண்டமே.

(இ - ள்.) அவ்வராகத்தினுருவமானது நீலபர்வதத்தைப்பார்க்கினும் இருமட க்கு உன்னதமுள்ளது, அதன் கால்கள் நான்கனுள் ஒன்றுக்கொன் றிடையிலுள்ள தூரம் ஆயிரங்காதங்களாகும், அதன் வாலையாட்டுமானால் திசைகளெட்டீர்தழாவும், அவ்வராகத்தின் சுவாசத்தால் அண்டகோடிகளெல்லாம் குலுங்கும். எ - று. (௭)

அண்டப்பித்திகைதேய்ப்பினதிர்ப்புறுங்
திண்டிறற்புறக்கற்றைச்செறிமயிர்
வண்டிலொற்றையந்தேர்ப்பரிவார்வயின்
கொண்டுதத்தங்குடர்கிழித்தோடுவ.

(இ - ள்.) அவ்வராகம் பக்கங்களில் உராய்ந்துகொள்ளுமாயின் அண்டச்சுவர்க ளெல்லாம் அதிரும், மிக்க வல்லபமுடைத்தாய அவ்வராகத்தின் முதலிலே கூட்ட மாய் நெருங்கியுள்ள மயிர்கள், ஒருருளையோடுகூடிய அழகிய சூரியனிரதத்திம்பூட்டி யுள்ள குதிரைகளின் வார்களிலகப்பட்டுக்கொண்டு, அவ்வேடுகுதிரைகளும் தங்கள் தங்கள் குடர்கள் கிழிபட்டோடும். எ - று.

எனவே சூரியமண்டலமளவு முயர்ந்துள்ள உருவமுடையதென்பது கருத்து.(.)

நோக்கினாழிவடவையினோக்குறு
மூக்ககழ்ந்துநிற்பாதலமுற்றமால்
வாக்கினுலுரைத்தென்னைதன்வாய்விடிற்
கோக்குமண்டங்குலைந்துநடுங்குமே.

(இ - ள்.) அவ்வராகம் தன் கண்களைத்திறந்து ஒன்றைப்பார்ப்பதானால் ஊழிக் காலத்துதிக்கும் வடவானலத்தைப்போற்பார்க்கும், அதன் மூக்கினுற்றோன்டொயின் பாதாளலோக பரியந்தம் செல்லும், அதன் வல்லபத்தை நம் வாயினாற்கூறி என் பயன், அது தன்வாயினாற் கொட்டாவிவிட்டால் கோத்திருக்கும் அண்டவரிசைகள னேத்தும் நிலைகுலங்கி நடுக்கமுறும். எ - று. (௮)

அழியேழுமளறுபடுத்திரும்
பூழியாக்கிப்புவிக்கொடுபோயவப்

பாழிநீள்புயப்பாதகற்பற்றியே

கேழ்கிளர்ந்தமருப்பிற்கிழத்ததால்.

(இ - ள்.) அது சத்தசமுத்திரங்குளையும் சேராக்கிப் பிறகு பெரிய தூசுகளாகச் செய்து, பூமியைச் சுருட்டிக்கொண்டு சென்ற, வல்லபமுடைத்தாய் நீண்டிருக்கும் புயங்குளையுடைய வரக்கனகிய அப்பாதகனைப்பிடித்து, வயிரம்மிக்க தனது கொம்புகளாற் கிழித்தெறிந்தது. எ - று. (க0)

வளைமருப்பினின் வாளையிற்றோனை வெங்

கிளைதடம்புயங்கிழக்கினை த்தருந்

தொளைபடுத்தணிமூக்கிற்றுவைத்ததால்

விளைகடுஞ்சினவெந்திறலேனமே.

(இ - ள்.) மிக்க கோபம்மூண்டதாய்ப் பெரிய வல்லப்படைத்த அவ்வராகமானது, வளைவுற்ற தனது கொம்புகளால் பிரகாசமுள்ள பற்களைப்படைத்த அவ்வரக்கினை, மிகவோங்கியிருக்கும் விசாலித்த புயங்குளைத் துணித்துத் தூக்கிப்போட்டு, பெருந்தொளைகளுள்ள நிகரற்ற தனது மூக்கினுற்றவைத்தது. எ - று. (கக)

செய்யதாமரைநான்முகன்செய்தருள்

வையம்யாவமுருப்பினுருகலென

வெய்துகொண்டுவிரிக்குமொராயிரம்

பையராமுடியுச்சிபதித்ததால்.

(இ - ள்.) செந்தாமரையாதனாகிய பிரமனாற் சுருட்டிக்கப்பட்டுள்ள உலகங்களினைத்தையும் தனது கொம்புகளாற் புழுதிகளாக்கிவிட்டு, விரிந்திருக்கும் ஒப்பற்ற ஆயிரம் பணமுடிகளையுடைய ஆதிசேடன் உச்சியின்மீது தனது கால்களைப் படியவைத்தது. எ - று.

எனவே சூரியமண்டலமளவுமோங்கிச் சத்தமாக்களி னுடல்களைக் கிழித்ததுடன் பூமியையும் தூசுகளாக்கிப் பாதாளலோகத்தையும் ஊடுருவிச் சென்றதென்பது கருத்து. (கஉ)

தெறுசினக்கடுஞ்சிற்றந்தலைக்கொள

வெறுழின்மாதிரவெற்படுத்தெற்றியே

முறிபடத்தொளைமூக்கொடுதாக்கியே

மறுகுபல்லுயிர்வாய்ப்பெய்ததுக்குமால்.

(இ - ள்.) கொல்லத்தக்க உக்கிரமுடையதாகிய கடுங்கோபம் மேன்மேலோங்க, வல்லபம் மிக்க அஷ்டகுல பர்வதங்களையும் உடைபடும்படி துவாரமுள்ள தனது மூக்கினால் முட்டியிடித்து, அவ்வஷ்டதிக்குகளினுமுள்ள பலசிவராசிகளையும் வாயிற் போட்டுக்கொண்டு குதட்டும். எ - று. (ககஉ)

சத்தமேகமதிரத்தடம்பொருப்

பொத்துநின்றுதன் னுள்வாய்க்கொளுந்தொறும்

பைத்தநாகர்பதிகளும்பாதல

மத்தமாகரியெட்டுமயங்குவ.

(இ - ள்.) சத்தமேகங்களும் அதிரும்படியாக விசாலித்த மலைபோலிருந்து அவைகளைத் தனது வாங்குள்ளே கொள்ளும்போதெல்லாம், படத்தோடுகூடிய நாகர்களின் லோகங்களும் பாதாளலோகமும் மயக்கமுள்ள பெரிய திக்கியானைகளெட்டும் ஒன்றோடொன்று மயங்குவன. எ - று. (கசு)

முரணெடுத்தமுகரைமுகர்ந்துமு
தரவவேலையகனிலம்போழ்தொறும்
பரவையெண்டிசைதாங்கும்பண்டவி
புரகர்வெண்பொறியுச்சிவிளங்குமால்.

(இ - ள்.) வல்லபமுள்ள தனது மூக்கினடியினால் முகர்ந்து தோண்டி, ஒலிக் கின்ற கடலாற்றூழ்ந்த விசாலித்த நிலவுலகத்தைப் பிளக்குந்தோறும், சத்தசமுத்திரங்களாற்சூழப்பட்ட எண்டிசைகளையும் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் பணமுகையுடைய நாகரின் வெள்ளிய புள்ளிகளையுடைய உச்சிகள் வெளியில் தோன்றும். எ - று (கசு)

விலகிநின்றவடவைவிழிப்போற்
சுலவுவெம்பொறிகட்கடைதூங்குற
நிலவுவெண்ணுரைபாற்படநின்றவா
யலகடிப்புறினண்டமுடையுமால்.

(இ - ள்.) வடவானலம் கடலைவிட்டு நீங்கித் தனியிருந்து பார்ப்பதுபோல, சூழ்ந்துள்ள நெருப்புப்பொறிகள் கடைவிழிகளில் உதிர்ந்துகொண்டிருக்கும்படிக்கும் சத்திரிகையையொத்த வெள்ளியதுரைகள் பக்கத்தில் ஒழுகும்படிக்கும், தனதுநீண்ட வாயினால் அத்தடின அண்டகோடிகள் உடைபடும். எ - று. (கசு)

கண்டுதேவர்கலங்கினர்கண்பொறுர்
திண்டிறற்புரந்தீத்தருள்செவ்வனைக்
கொண்டவுச்சிக்கயிலைக்குழீஇயினர்
முண்டகப்பதம்போற்றிமொழிசுவார்.

(இ - ள்.) இவ்வராகம் இவ்வாறிருத்தலைத் தேவர்கள் பார்த்துக் கலக்கமுற்று மேலும் பார்க்கச்சகியாதவர்களாய், மிக்க வல்லபமுள்ள திரிபுரங்களைத் தகித்தருளிய சிவபிரானைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் சிகரத்தையுடைய திருக்கயிலைவரையிற்சேர்ந்து, அப்பெருமானது தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளைத்துதித்து விண்ணப்பிக்கின்றனர். எ - று. (கசு)

பரந்தபாற்கடற்பாப்பணைப்பள்ளியான்
முரண்டருந்திறப்பன்மியின்முதுருக்
கரந்துவையகம்யாவுங்கலக்கலா
லரந்தைபெற்றுவெருக்கொண்டதாருயிர்.

(இ - ள்.) விரிந்துள்ள திருப்பாற்கடலிற் சேஷசயனத்தில் அறிதுயில்கூரும் திருமால், மாறுபாட்டைவினைக்கும் வல்லபமுள்ள வராகத்தின் பெரியவுருவத்தில் மறைந்திருந்து, உலகங்களனைத்தையும் நிலைகுலையச்செய்வதால், சீவராசிகளெல்லாம் துயரடைந்து அச்சமுற்றன. எ - று. (கசு)

இன்னுமாத்திரைதாழ்த்துநினெம்முடைப்
பொன்னினும்புகுந்துகலக்குமா

னின்னையன்றிநெடுந்துயரெய்தினு
வின்னதீர்த்தெமைக்காப்பவரயாவரே,

(இ - ள்.) இன்னும் ஓரிமைப்பொழுது தாமதிப்பீராயின், எங்களுடைய பொன்னுலகத்திற்கும்வந்து நிலைகுலைக்கும், நாங்கள் பெருந்துக்கமடைந்தால், எங்கள் துயரத்தை சிவாரணித்துப் பரிபாலிப்பவர்கள் தேவரீரைத்தவிர யாவருள்ளார். எ-று.

ஆடகக்கணரக்களையஞ்சியெங்
கேடுதீர்த்தியெனப்புகல்கேண்மைபாற்
கோடுவெண்கதிர்க்கூன்பிறைக்கண்ணியோய்
பாடெமக்குப்பலித்ததெம்பாவமே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய கிரணங்களுடைத்தாய்க் கொப்புபோன்று வளைந்துள்ள இளம்பிறையென்னும் மாலைபணிந்துள்ளவரே ! இரணியாக்கனென்னும் அரக்கனுக்கச்சமுற்று, எங்கள் துயரத்தை சிவாரணித்தருள்வீரென்றுகூறிய தாட்சணியத்தால் இவ்விததுயரம் என்கட்குச் சம்பவித்தது, இதுவும் எங்கள் தீவினையேயாம். எ-று.)

என்னப்பன்முறைசொற்றிரத்தேத்தினார்
வன்னிச்செங்கைமழுப்படைவானவ
ன்னனர்க்காரருணைக்கியளித்தனன்
பின்னர்ச்சண்முகப்பிள்ளையேநோக்கினான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு பலவிதமாகக்கூறிப் பிரார்த்தித்துத் துதித்தார்கள், தமது சிவந்த திருக்கரத்திலே அக்கினிமயமான மழுவாயுதமேந்தியுள்ள சிவபெருமான், அவர்களைப்பார்த்துத் தமது திருவருளைப் பூரணமாகப் பாலித்தனர், அதன்பின் ஆறு திருமுகங்களையுடைய தமதினையபிள்ளையாரைப் பார்த்தருளினார். எ - று. (உக)

தந்தைநோக்குறச்சண்முகச்சேவக
னெந்தையிப்பணியென்னுழையாக்கெனப்
பைந்தொடிக்கரங்கூப்பிப்பணிந்தன
னந்துசெய்தியென்றானருளாழியான்.

(இ - ள்.) தமது பிதாவாகிய சிவபிரான் பார்த்தவளவில், ஆறுமுகக்கடவுளாகிய தேவர்களைப்பதி, எமது பிதாவே ! இப்பணிவிடையை அடியேன் வசமாக்கவேண்டுமென்று, பசியகங்கணமணிந்துள்ள திருக்கரங்களைச் சிரமேற்குவித்துவணங்கினார், கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான் அவ்வாறே முடிப்பாயாகவெனக் கட்டினையிட்டருளினார். எ - று. (உஉ)

தேவர்யாவருங்கைதொழத்திண்டிறற்
பாவுகோகையுகைத்துப்படரொளி
மேவுவேற்படைகைக்கொடுமேயினான்
ருவருந்திறற்சண்முகப்பிள்ளையே.

(இ - ள்.) உடனே அழிவற்ற வல்லபம்வாய்ந்த சண்முகக்கடவுள், தேவர்களனைவரும் கைகூப்பிப்பணிந்து வரும்படி, தாண்டியுலாவும் மயில்வாகனத்தைச்செலுத்திக்கொண்டு, பரப்பிய பிரகாசமுடைய வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்திலேந்திக் கொண்டெழுந்தருளினார். எ - று. (உங)

ஊர்திரைக்கடலேழுமுழக்கியே
பேர்திரைத்தண்பெரும்புறப்பள்ளவாய்
நீருழக்கிநிமிர்த்தெழுமேல்வையிக்
கார்மயிற்பரிச்சேவகன்கண்டனன்.

(இ - ள்.) ஊர்த்துகொண்டிருக்கும் அலைகளையுடைய சத்தசமுத்திரங்களைக் கலக்கி, பெரிய அலைகளையுடையதாய்க் குளிர்த்திருக்கும் பெரும்புறக்கடலினிடத்துள்ள நீரையுங்கலக்கி அவ்வராகமானது ஓங்கிப்புறப்படுத்தருணத்தில், பசுநிறங்கொண்ட மயில்வாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுள் நோக்கியருளினர். ஏ - று. (௨௪)

கண்டசேவகற்கண்டதுகாய்சினங்
கொண்டு வெண்பலகடிக்கொண்டதாற்
மிண்டிற்பிடர்க்கூந்தல்சிலிர்த்தழன்
மண்டுமாமுகங்கீழ்ப்படவந்ததால்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு நோக்கியருளிய சண்முகக்கடவுளை அவ்வராகம்பார்த்துக் கடுங்கோபமடைந்து, தனது வெள்ளிய பற்களாகிய ஆபுதங்களை அடித்துக்கொண்டது, மிக்கவலியுடைய தனது பிடர்மயிரைச் சிலிர்த்துக்கொண்டு, அங்கினிச்சவாலேமேம்பட்ட முகமானது பூமியில் உராய்ந்துகொள்ளும்படி ஓடிவந்தது. ஏ - று. (௨௫)

வந்தமெய்மிசைக்காற்றெழவாரிருழ்
தந்தநேமிச்சயிலமுருண்டதாற்
செந்தனிக்ததிர்நெஞ்சந்திடுக்குறப்
பித்தினுளிருள்போர்த்தபெருநிலம்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் ஓடிவந்தவேகத்தால் அதனது சரீரத்திற்குள்றிய காற்றுப்புறப்பட்டவுடனே, பெரும்புறக்கடல் சூழ்ந்துள்ள சச்சரவாளகிரியும் உருண்டது. சிவந்த கிரணங்கனையுடைய ஒப்பற்ற சூரியனும் மனந்துணுக்குற்றுப் பித்திப்போயினன். ஆதலால் உலகம் முழுவமையும் இருண்மூடியது. ஏ - று. (௨௬)

வெற்றிவேற்படைவண்ணவனீங்கிவை
முற்றுநோக்கி முகிணகைபூத்தனன்
கொற்றவேற்படைகொண்டதன்மிண்டிற
னெற்றிகுத்திநிலத்தொடமுக்கினுள்.

(இ - ள்.) வெற்றியுள்ள வேலாயுதமேந்திய முருகக்கடவுளும் இவையனைத்தும் பார்த்தருளிப் புன்னகை புரிந்தருளினர். அதன்பின் தமது வெற்றிவேலைக்கொண்டு, அவ்வராகத்தினுடைய மிக்க வலிவுள்ள நெற்றியிற்குத்திப் பூமியிலழுத்தினார்.

ஆடல்வேல்கொண்டமுக்கலுஞ்சோரிநீர்
பாடகன்றதுபாதலஞ்சென்றதா
லாடுபுக்கீழிந்தன்னதனொண்பிறை
கோடுபற்றிப்பிடுங்கினன்கோதிலான்.

(இ - ள்.) முருகக்கடவுள் இவ்வாறு தமது வெற்றிவேலாற்குத்தியழுத்திய வளவில், அவ்வராகம் உதிரப்பிரவாகத்துடனே அவ்விடம்விட்டு நீங்கிப் பாதாள லோகத்திற்குப்போய் விழுந்தது, குற்றமற்ற முருகக்கடவுள் அவ்வராகத்துடனே

ஊடுருவியிறங்கி, அவ்வராகத்தின் ஒளியுள்ள பிறையொத்த கொம்பைக் கரத்தாற் பற்றிப்பிடுங்கினார். எ - று. (௨௮)

வெய்துபோந்தனன்வெண்பிறைக்கோடுகொண்
டெய்தியீசனினையடிவைத்தனன்
றையல்பாகனுஞ்சண்முகப்பிள்ளையை
மொய்கொளுச்சியைமோந்துசுழீஇயினான்.

(இ - ள்.) அம்முருக்கடவுள் அதிவிரைவிலே அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு, வெண்ணிறமுள்ள பிறைபோல் வளைந்திருக்குங்கொம்பை எடுத்துக்கொண்டு சிவ பிரானிடத்தில் வந்தருளி அப்பெருமானுடைய இரண்டி திருவடிகளில் வைத்தனர். உமாதேவியார் பாகராகிய அப்பெருமானும் சிறப்புள்ள உச்சியைமோந்து அச்சண் முகக்குமாரரைத் தழுவிக்கொண்டனர். எ - று. (௨௯)

காரியன்றகளத்திறைவானவன்
வாரியன்பின்மடியிலிருத்தியப்
பாரியோடுமினிதுபகர்த்தனன்
மூரிவேற்கைமுருகனியற்கையே.

(இ - ள்.) கருநிறக்கொண்ட கண்டமுடைய தலைவராகிய சிவபிரான், முரு கக்கடவுளைச் சேர்த்தெடுத்துத் தமது மடியிது வைத்துக்கொண்டு, வல்லபமுள்ள வேலேந்திய திருக்கரமுடைய முருகக்கடவுளின் தன்மைகளனைத்தையும், சிறந்த தமது தேவியாராகிய பார்வதியாருடனே திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ - று. (௩௦)

கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலேனருட்
கொற்றவேற்கைக்குமரனைக்காண்டொறுந்
தெற்றுவெண்டிறைத்தெள்ளமுதம்பெறப்
பெற்றதன்மைபிறந்தனர்வானவர்.

(இ - ள்.) கூட்டமாய் நீண்டுள்ள சடைமுடியுடைய சிவபிரானீன்றருளிய வெற்றிவேலேந்திய திருக்கரமுடைய குமரக்கடவுளைத் தரிசிக்கும்போதெல்லாம், தேவர்கள் தாவுகின்ற வெள்ளிய அலைகளமைந்த திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய அமுதத் தைப் பெற்றுக்கொண்டபோதிரந்த தன்மையுடன் விளங்கினார்கள். எ - று.

எனவே அமுதத்தோன்றியபோது அதனால் தங்கள் மரணம் நீங்கியதென்று எவ் வாறு களித்தார்களோ அதுபோற் களித்தார்களைப்பது கருத்து. (௩௧)

இந்திராதியரீரிதழ்த்தாமரை
யந்தணானரனையடிதொழா
வெந்தைநீயிகலேனமருப்பினைக்
கொந்தளச்சடைக்கோடியென்றேத்தினார்.

(இ - ள்.) அப்போது இந்திரன்முதலிய தேவர்களும் குளிர்த் திதழ்களை யுடைய தாமரையாதனனாகிய பிரமனும் சிவபெருமானைத் திருவடிகளிற்பணிந்து, எமது பிதாவாகிய தேவரீர், வலியுள்ள வராகத்தின் கொம்பைக் குழற்சியையுடைய சடையில் தரித்துக்கொள்வீராகவென்று அழித்தார்கள். எ - று. (௩௨)

அரனணிந்தனன்பிறைவாளெயிற்
றுரவுதேவருவகைகொண்டாடினார்

பரவுசேவடி பன்முறைவாழ்த்தியப்
புரமெரித்தவற்போற்றினர்போயினார்.

(இ - ள்.) பிறைபோல்வளைந்துள்ள ஒளிமிக்க பல்லைச் சிவபிரான் அவ்வாறே தரித்துக்கொண்டனர். அறிவுள்ள தேவர்களெல்லாம் சந்தோஷங்கொண்டாடினார்கள். யாவரும் பரவத்தக்க சிவந்த திருவடிகளைப் பலமுறை தோத்திரித்து, திரிபுரத்தைத்தகித்த அப்பெருமானைப் பணிந்துசென்றார்கள். எ - று. (௩௩)

மாயமாயவராகவுருக்கழிந்
தாயமாயனரணையருச்சியாத்
தீயவாணவச்செய்கைச்செருக்கறப்
போயொழிந்துதனதுழைப்போயினான்.

(இ - ள்.) மாயத்தன்மையுடைய வராகவடிவம் நீங்கி, சுயரூபமடைந்திருந்த திருமால் சிவபிரானைப்பூசித்து, கொடிதாகிய ஆணவத்தின்றொழிலான அகங்காரம் அறவே ஒழியப்பெற்றவராய்த் தமக்குரிய வைகுந்தத்திற் கெழுந்தருளினர். எ - று, (1)

வராகாவதாரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௭௯.

நரசிங்காவதாரச்சுருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிந்நெடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈதலாதுசென்றிறந்தமுற்காலத்திருந்திறலெழுவலித்திரடோட்
காதுவெஞ்சினமுறுக்கெயிற்றகாரிற்றோன்றினன்கனகனென்றொருவன்
றுதுலாந்தடந்தாமரைநான்மறைக்கிழுவனைத்தனதகத்திருத்தித்
தீதின்மாதவம்புரிந்தனனத்தவந்தொடுகியநாட்கிலசென்றான்.

(இ - ள்.) இதுவன்றியும் கழிந்துபோனதான முற்காலத்திலே, பெரிய வீரமும் மிக்க வல்லபமும் திரண்ட புயங்களும் கொல்லத்தக்க கடுங்கோபமும் முறுக்கியுள்ள பற்களுமுடைய அரக்கர் குலத்திலே இரணியனென்னும் பெயருள்ள ஓரிராக் கதனுதித்தான். அவன் மகரந்தங்கணிறைந்த விசாலித்த தாமரையாதனனாகிய பிரம தேவனைத் தனதிதயத்திற்பதித்து, குற்றமற்ற பெருந்தவம்புரிந்திருந்தான், அத்தவ நெறியிலேயே யொடுகிச் சிலதினம் கழித்தான். எ - று.

மேற்சரிதத்திற்போந்த இரணியாக்கனுக்குத் தென்மொழியிற் பொற்கண்ணென்றும், இச்சரிதையிலவந்த இரணியனுக்குத் தென்மொழியிற் கனகனென்றுங் கூறுவது தூண்மரபாகலின், ஈண்டு, “கனகனென்றொருவன்.” என்றார். (க)

அனையமாதவமாற்றியசெயற்குருத்தன்மையைபகத்தடைத்தவனாய்
நனைகொடாமரைநான்முகத்தந்தணனாங்கவற்கெதிருநடப்பப்
புனைபொலன்கழலிரணியனவனிருமுளரியம்பூங்கழல்போற்றி
நினையுநெஞ்சொடுமென்புறக்குழைந்தனனதுவறிந்திரங்கினனிமலன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறாய் பெருந்தவம்புரிந்த செய்தற்கரிய தன்மையைத் தனது ள்ளத்தி லெண்ணினவனும், குளிர்ச்சியுள்ள தாமரையாதனமுடைய சதுர்முகப்பிரமன் அவ்விரணியனுக் கெதிரில்வந்தபோது, பொற்கழலணிந்துள்ள பாதத்தையுடைய இரணியனென்னும் அரக்கன், அப்பிரமதேவனுடைய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளையும்பணிந்து, சதா அவனைத்தியானித்த சித்தத்துடனே எலும்பும் நெக்குவிடும்படி மனமுருகினான், பிரமதேவன் அதைப்பார்த்துத் திருவுளமிரங்கியருளினன். எ - று. (உ)

விரூப்பிடுகங்கியதென்னெனப்பழமறைவேதியன்வினவலும்வெய்யோ நெருப்பினீ ரினினிலத்தினில்வளியினினெடு வெளிப்பரப்பினினின்ற விரூப்பினுயுதக்கருவியினகத்தினிற்புறத்தினிவினையவரம்மக்கள் [ம். வெருக்கொளஞ்சிறைப்பறவையின் விலக்கினினிறப்புற வரம்பெறவேண்டு

(இ - ள்.) உனது விரூப்பத்தில் மேம்பட்ட தென்னவென்று புராதனவேதங்க ளுணர்ந்த பிரமதேவன் வினவுதலும், கொடியவனாகிய இரணியன், நெருப்பினாலும் நீரினாலும் நிலத்தினாலும் காற்றினாலும் நீண்ட ஆகாயப்பரப்பினாலும், இவையன்றி யும் இன்னுமுள்ள இரும்பினாலாகிய ஆயுதக்கருவிகளினாலும் இரகசியத்தாலும் வெளிப்படையாலும் தேவர்கள்மனிதர்கள் அச்சமுறத்தக்க அழகிய சிறகுகளுள்ள பட்சிசாதிகளினாலும் மிருகங்களினாலும் யான் இறவாதிருக்கும்படியான வரம்பெற் றுக்கொள்ள வேண்டுகின்றேன். எ - று. (ங)

மடுத்தகங்குலிற்பகலினினிறப்புறமார்க்கமுமிறப்பினென்னுக்கை விடுத்தசோரியோர்துளிபுறத்துமினுமத்துளிரெருளென்னுருவெடுத்துக் கடுத்தவெம்பகைமுதலறப்போக்குவான்பெருவரங்கருதினேனைய கொடுத்தியாமெனிற்பெறுகுவனலவெனிலென்னுயிருன்னுழைக்கொடுப்பேன்.

(இ - ள்.) ஐயனே! விசேடித்த இரவினும் பகலினும் இறவாதிருக்கும் நெறியும், அவ்வாற்றந்தால் எனது சரீரத்தினின்றும் சிதறிய உதிரத்துள் ஒர் துளிரெனியே விழினும், உடனே அவ்வுதிரத்துளியானது யாவரும் அச்சமுறத்தக்க எனது வடிவந்தாங்கி என்னுடனெதிர்த்த கொடிய பகைவர்களை வேரோடழிக்கும்படியான பெருவரமும்பெற விரும்பினேன், இவ்வரங்களைத் தேவரீர் கொடுப்பீராயிற் பெற்றுக் கொள்வேன், அவ்வாறல்லவென்னின் எனதுயிரை உம்மிடத்திற்கொடுப்பேன்.எ-று.

உலகத்துள்ள ஒவ்வொருவர்க்கும் நடக்கின்ற வீவகாரங்களைத்தும் யோசிக்குமிடத்திற்பெறுதல் தருதலென்னும் இரண்டினுள் அடங்குமாகலின், “கொடுத்தியாமெனிற்பெறுகுவனலவெனிலென்னுயிருன்னுழைக்கொடுப்பேன்.” என்றான். (ச)

வயிர்த்தசிந்தையினினையனவாளெயிற்றசுரர்கோனியம்பலுமலரோ னயிர்த்தசிந்தையினடைத்தனனாங்கவன்கேட்டனயாவையுமளித்தா னுயிர்த்ததெய்வவான்படைக்கலமுதவினனவன்புரியிடுக்கெண்ணுணரான் பெயர்த்துளான்முகன்மன் னுழைப்படர்ந்தனன் மீண்டனன்பெருந்திறலசுரன்.

(இ - ள்.) திடமான சித்தத்துடனே இதுபோன்றவார்த்தைகளைக் கூறியபற்களையுடைய இரணியனென்னும் அரக்கர்கள் தலைவன் கூறியமாத்நிரத்தில், தாமரையாதனனாகிய பிரமன் அவற்றை இரக்கமுள்ள திருவுள்ளத்தடைத்து அவனாற்புரியப் படும் கொடூரங்களைச்சிந்தியாதவனாய் அவ்வரங்கள் கேட்டுக்கொண்ட வரங்கள் எல்லா

வற்றையும் பாலித்துத் தெய்வீகமமைந்த சிறந்த ஆபுதவகைகளையுந்தந்து, மறுபடியும் அப்பிரமன் தனது பதவிக்குச்சென்றான், பெருவல்லபமுள்ள அவ்வரசும் அவ் விடத்தினின்றும் திரும்பினான். எ - று.

அரக்கர்களைவர்க்கும் பெரும்பாலும் பிரமதேவனே வரங்கொடுப்பதியல்பாக லின், “பெயர்த்துநான் முகன்றன்னுழைப்படர்த்தான்.” என்றார். (இ)

அளப்பருந்திறனல்லவகச்சேனையும்டைந்தனளவொழியண்டத் துளப்படப்படுமனைவருந்தன்னடிக்கீழ்விழப்பணித்தன னுரவோன் வளப்பெருந்திறலிந்திரன்முதலியோரேயினகேட்டுறவகுத்தான் கிளர்த்துநின்றபேருலகெலாந்தனதுவெண்கவிகையின்கீழ்ப்படநிறுத்தான்.

(இ - ள்.) அவன் அளத்தற்கரிய வல்லபமுள்ள நால்வகைச்சைனியங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான், அளவிறந்த அண்டகோடிகுட் குட்பட்டிருக்கும் யாவரும் தனது பாதங்களின் கீழ்ப்பணியும்படி கட்டினையிட்டான், அறிவுள்ளவனாய்ப்பெருந்த செல்வமும் வல்லபமும்படைத்த இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் தானேவிய பணிவிடை களைக்கேட்டுச் செய்துகொண்டிருக்கும்படி ஏற்பாடுசெய்தான், பொலிவுற்றுவிளங்கிய பெரிய உலகம் யாவும் தனது வெண்கொற்றக்குடையின்கீழ் வாழும்படி நிலைநிறுத் தினான். எ - று.

நிலவுலகத்தின்மேலுள்ள அண்டகோடிகளாகலின், “அளவொழியண்டத்து ளப்படப்படுமனைவருந்தன்னடிக்கீழ்விழப்பணித்தான்.” என்றும், “கிளர்த்துநின்ற பேருலகெலாந்தனது வெண்கவிகையின்கீழ்ப்படநிறுத்தான்.” என்றும் கூறினர். ()

மாகநாட்டுளவரம்பையரியக்கர்நாட்டரிவையர்மழலையங்கிளிபோ னாகநாட்டுளகன்னியர்சித்தர்நாட்டெழுதருநவ்வியங்கண்ணாற் கோசுலக்கொழுங்குதலையர்யாதுநாட்டுளமலர்க்கோதையரெவரும் பாகடும்பனிமொழியினர்சாமரைமுதலினவேந்துறப்பணித்தான்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்துள்ள அரம்பையர்களும் யகலோகத்துள்ள மகளிர் களும் மழலைச்சொற்களமைந்த கிள்ளையைப்போன்று வசனிக்கின்ற நாகலோகத்து ள்ள மாதர்களும் சித்தலோகத்துத்தோன்றும் மான்போன்ற அழகிய பார்வையைப் படைத்த மங்கையர்களும் யாதவசுலத்திற்பிறந்த கொழுமையான குதலைச்சொற்க ளுடைய அரிவையர்களும் இன்னும் எவ்வுலகத்துள்ள மலர்மாலையணிந்த கூந்தலு டையவர்களும் வெல்லப்பாகையும்வெல்லும் இனிமையும் குளிர்ச்சியுமுள்ள வார்த்தை யுடையவர்களுமாகிய மாதர்களும் வெண்சாய்மரை முதலியவற்றைத் தாங்கிக்கொண் டிருக்கும்படி கட்டினையிட்டான். எ - று. (எ)

இந்திரப்பெரும்பெயரினான்முதலியவெண்டிசைக்காவலர்யாரும் வந்திரந்தவன் பணிப்பனவான்முறைகேட்பராவ்வாப்பெருக்கக் தந்தநான்முகனியவன்பெயர்கேட்டொறுந்துணுக்குறுஞ்சமயவின் றளிக்கும் முந்தைவாழ்வுடைத்தேவருமவன்புகுநெறியமைத்திருப்பரான் முகங்கள்.

(இ - ள்.) இந்திரனென்னும் பெரியபெயரையுடையவன் முதலாகச் சொல் லப்படும் அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களாவரும் தினந்தோறும் அவனிடத்தில்வந்துபிரார் தித்து அவன்கட்டையிடுகின்றவற்றை முறைமைப்படி கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்,

இவ்வரங்களாகிய பெருமையைப்பாலித்த பிரமனும் இவன்பெயரைக் கேட்கும்போ தெல்லாம் திடுக்குறுவான், சமயம் பார்த்துக்கொண்டு பாதுகாப்பான், புராதனவாழ்வுள்ள ஏனைய தேவர்களும் தங்கள் முகங்களை அவன் செல்லும்மார்க்கத்தில் திருப்பியிருப்பார்கள். எ - று.

இவனுக்கு வரங்கொடுத்த பிரமனும் அச்சமுடையவனுய்த் தருணம்பார்த்துக் கொண்டும் ஏனைய தேவர்களும் அவன் என்னசொல்கின்றானோ எங்குச்செல்கின்றானோவென்று நோக்கிக்கொண்டு மிருப்பார்களென்றபடி. (அ)

கருடர்வானவாசித்தர்வித்தியாதர்கின்னரரியக்கர்கந்திருகிம் புருடரின்னவர்யாவருமசுரரிப்புண்படுதழும்பினரல்லா லுருவமுன்னையொத்துள்ளவரில்லர்தாழ்ந்துயர்ந்தனரசுரரூழ்முறையிற் பொருதடந்திரைப்பிரளயமொத்தனர்படுகரொத்திழிந்தனர்புலவர்.

(இ - ள்.) கருடர்களும் தேவர்களும் சித்தர்களும் வித்தியாதர்களும் கின்னரர்களும் யக்ஷர்களும் கந்தருவர்களும் கிம்புருடர்களும் ஆகிய இவர்களனைவரும் அசுரர்களாற்காயப்பட்ட தழும்புடையவர்களேயன்றி, முன்னையசரீரத்தைப்போற் சரீரமுடையவர்களில்லை, அசுரர்கள் ஊழிக்காலத்தில் முறைமைப்படி மோதுகின்ற விசாலித்த அலைகளையுடைய பிரளயத்தைப்போன்றுயர்த்தார்கள், தேவர்கள் அப்பிரளயநீர்தங்குகின்ற பள்ளங்கையொத்துத்தாழ்ந்து இழிவடைந்தார்கள். எ - று.

பதினெண் வகையினராகிய தேவர்கணத்தவர்களனைவரையும் அடிமைகொண்டானென்பார், “இன்னவர்யாவருமசுரரிப்புண்படுதழும்பினரல்லாலுருவமுன்னையொத்துள்ளவரில்லர்” என்றும், உயர்ந்தவர்கள் தாழ்ந்தும் தாழ்ந்தவர்களுயர்ந்துமிருந்தார்க ளென்பார், “அசுரரூழ்முறையிற்பொருதடந்திரைப்பிரளயமொத்தனர்படுகரொத்திருத்தனர்புலவர்” என்றும் கூறினர். அன்றியும் ஊழ்முறையில் என்பதற்கு அவரவர்கள் வினைப்பயன்படி தாழ்ந்து முயர்ந்து மிருந்தார்களென்றும் பொருளாதல் காண்க. இவ்வாறு காலபேதத்தால் உயர்வுத் தாழ்வுத் தாழ்வுக்கும் நேருமென்பதை, “தாழ்த்தோருயர்வரென்றுமிகவுயர்ந்தோர்தாழ்வரென்றுமறை - சூழ்த்தோருரைக்கு மூரைகண்டாமதில்குழ்கிடந்ததொல்லகழி - தாழ்த்தோரனந்தன்மணிமுடிமேனின் னன்றுயர்ந்துதடவரையைச் - சூழ்த்தோர்வரையினுதிப்பவன்றாட்கீழ்நின்றதுபோய்ச்சுமெயிலே.” என்னும் பிரபலிங்கலீலைத் திருவிருத்தத்தானுபநிக. தேவகணம் பதினெண்வகையென்பதை, “கருடர்கார்தருவர்தாராகணந்தயித்தியர்கன்விச்சா - தரரி ராக்கதரேசித்தர்தாபதரசுரரேகிம் - புருடர்கின்னரரியக்கர்பூதர்வேதாளர்தேவ - ரூரகராகாசவாசரோடுபோகபுவியுளாரே.” என்னும் சீகாளத்திபுராணம் பொன்முகரிச்சுருக்கத் திருவிருத்தத்தானுமுணர்க. (க)

மேருமால்வரைமுதலிய நெடுநிலவெற்பினமனைத்தையுமுருட்டிம் பாருமண்டமுந்திகிரிமால்வரைமுதல்யாவையுமங்கையிற்படுக்கு மோர்வரும்பிறபதவியினின் றுளவிண்ணவர்மணிமுடியுரிஞ்சி வார்பொலன்சமுல்பரிதியொத்திமைப்புறவாளரித்தவிசுவீற்றிருக்கும்.

(இ - ள்.) அன்றியும் நீண்டவுலகத்துள்ள பெரியமேருவரைமுதலிய பர்வதங்களின் கூட்டடங்களுவற்றையும் உருட்டுவான், நிலவுலகத்தையும் அதன்மீதுள்ள அண்டகோடிகளையும் சக்கரவாளகிரிமுதலிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கையில் அடக்குவான், உணர்த்தம்கரிதாகிய ஏனையபதவிகளில் நிலைபெற்றுள்ள தேவர்களுடைய

அழகிய கிரீடங்களுராய்ந்து, பொன்னாலாகிய நீண்ட வீரக்கழல்கள் சூரியனைப்போன்று பிரகாசிக்கும்படி. ஒளிபொருந்திய சிங்காதனத்தில் வீற்றிருப்பான். எ-று. (க0)

அடுக்கிநிற்பனவண்டமுமுலகமுமிவற்றுளயாவருமநா
ளெடுத்துரைப்பனவிரணியனேநமவென்பர்மற்றியாவையுமியம்பார்
மடுத்தபேரறந்தறந்தனன்பாதகப்பேரரசளித்தனன்மருண்டான்
விடுத்தநான்மறையுருவுகொண்டவற்கொருமதலையிற்றோன்றுறவியந்தான்.

(இ - ள்.) அடுக்கியிருப்பனவான அண்டகோடிகளும் நிலவுலகமும் ஆகிய இவைகளில் வசிக்கும் அனைவரும் அக்காலத்தில் சிறப்பாகக்கூறுவனயாவும் இரணியனேநம என்பார்கள், வேறாயுள்ள மற்றெவற்றையும் கூறார்கள். உலகத்தில் கிரம்பியிருந்த பெருந்தருமங்களை யொழித்தான், பெரும்பாதகங்கள் நிறையுமாறு அரசாண்டனன், மதிமயக்கியிருந்தான், இவனால் விடப்பட்ட நான்கு வேதங்களுமே வடிவுகொண்டு அவனுக்கோர் புத்திரனாகப்பிறக்க வியப்படைந்தான். எ - று.

எனவே அதற்குமுன் வேதவிதிப்படி கூறிவந்தவைகளைவிடுத்து இவன்பெயரையே மந்திரமாகக் கூறலாயின ரென்றபடி. (கக)

அனையபாலகற்காண்டொரைந்தாயினவுணர்ந்தனன்வாளெயிற்றசுர
னினேசிதன்றருபாலகரிருவர்பாவிருங்குலேகிகழ்த்துறவிடுத்தா
னினையமைந்தனுக்காதிபினுணர்த்தினிரணியனேநமவென்ன
வினையொருங்கற்பிறந்துளபாலகன்ருமறையாதியைவிரித்தான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரனுக்கு ஐந்துவயதானமையைபிறந்த கூரியபற்களையுடைய இரணியனென்னு மரக்கன், தான் சதா நினைக்கத்தக்க சுக்கிராசாரியின் குமாரர்களிருவரிடத்திலே பெரியதூல்களைக்கற்கும்படியனுப்பினான், இப்புத்திரனுக்குப் பிரதமத்தில் இரணியனேநம என்று சொல்லிக்கொடுத்தார்கள், வினைகளைத்தும் நீங்கும்படி பிறந்துள்ள அப்புத்திரன் அருமையான வேதத்தின்முதலையோதினான். எ - று.

சிதன்-சுக்கிரன். வேதத்தின்முதல்-பிரணவம். (கஉ)

ஆகெடுத்தனையெனவெரீஇயந்தணரிருகரத்திருசெவியடைத்தார்
நீகெடற்கரும்பெயரினையோதினேகினக்கிஃதுணர்த்தினர்யாரே
பாகமுற்றிருந்தனைத்தனைத்தன்னதுபகரினும்பகர்ந்திலன்சிறுவன்
வேகவெஞ்சினத்தசுரனிற்புகுந்தனரந்தணரவனிலைவிரித்தார்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட மறைபவர்களாகிய சுக்கிராசாரியரின் குமாரர்கள், ஆ ஆ முறைமையைக் கெடுத்துவிட்டனையென்று அச்சமுற்று, இரண்டுகைகளாலும் இரண்டு செவிகளையும் மூடிக்கொண்டார்கள், நீ அழிபாதிருக்கத்தக்க பெயரைக் கூறவில்லை, உனக்கிதைப்புதேசித்தவர்கள் எவர்கள்? என்றுரைத்து, அவனுக்கிணக்கமாகவிருந்து தழுவித்தழவி இரணியனேநம என்னும் அவ்வாக்கியத்தைக்கூறினும் அப்புத்திரன் அதனைக்கூறவில்லை, அதுகண்ட மறைச்சிறுவர்களாகிய அவ்விருவரும் மிக்க கடுங்கோபமுடையவர்களாய் இரணியனிடத்தின்போய் அவன்மனமையை விரித்துக் கூறினார்கள். எ - று.

பிரணவமே வேதத்துக்காதியாகலின் ஒமென்று முதலிற்கூறி, அதன்பின் அஷ்டாக்கூரத்தைக் கூறினானென்பர், அவ்வஷ்டாக்கூரத்திற்குரிய திருமாலுக்கு இவ்

சுரன் நேர்விரோதியாகலின், அம்மத்திரத்தைக் கூறுவோரையும் இவனிடமிப்பா
னே என்னும் கருத்தையுடையவர்களாய் “நீக்கெடற்கரும்பெயரினையோதிலை.” என்
றும், இவ்வாரோதாவண்ணங்கெடுத்து வேதத்தின்முதலே யோதும்வண்ணம் போதி
த்த பகைவர்கள் யாரேனுமுண்டோ வென்பார், “கிணக்கிஃதுணர்ந்தினர்யாரே.”
என்றும் கூறினர். (கங)

என்னுரைத்தனனென்றனாரணியனன்னவனிடையுடைய
துன்னியோரினும்பெருமுழிநிரையம்வந்துறுமதியாமிசைக்கலபென்
றின்னலந்தணரிரணியனே நமவெனச்செவிபுதைத்தனரிருந்தார்
மன்னுமைத்தனைக்கொணர்கெனச்சென்றனர்கொணர்ந்தனர்வாளுயிற்றசுரர்

(இ - ள்.) அப்போது இரணியன் எனது புத்திரன் என்னகூறினென்று
வினாவினன், அவன் கூறியவற்றை எழுதாமல் நினைத்துணரினும் மிக்க ஆழமாகிய
பள்ளம் வாய்ந்துள்ள நரகம்வந்துசேரும், ஆதலால் அதை நாங்கள் சொல்லமாட்டோ
மென்று அவ்வந்தணச்சிறுவர்களுரைத்து இரணியனே நம என்று தங்கள் காதைப்
பொத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். உடனே இரணியன் தனது நிலேபேரான புத்திரனை
க்கொண்டிருப்படி கட்டளையிடுதலும், கூறிய பந்தையுடைய அசுரர்களின் சிலர்
போய் எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். எ - று.

இரணியனது பயத்தால் அந்நமத்தைக்கூறவும் மனமில்லாதவர்களாய், “அன்
னவனிடையுடையது துன்னியோரினும்பெருமுழிநிரையம்வந்துறுமதியாமிசைக்க
லம்,” என்றனர். (கசு)

கதுமெனப்புகுமதலையேநோக்கினனோதுறுமதியைக்கருதா
தெதுவுரைத்தனைமைந்தநீயென்னலுமியானுமற்றென்னையின்றருளி
னுதவுநீயுமின்றயுகுவானுரைத்தனனுனக்குமற்றொருவர்க்குமெட்டா
வதுபழம்பொருளோநமோநாராயணவெனுமுமுமறைக்காதி.

(இ - ள்.) அவ்விடத்துவந்த தனது புத்திரனை அதிவிரைவிலே பார்த்து, புத்
திரனே! உனக்குச்சொல்லிய முதல்வாக்கியத்தைக் கவனியாமல் நீ வேறென்ன கூறி
னென்று கேட்டவுடன், அப்புத்திரன் நானும் என்னைப்பெற்றளித்த நீயும் இப்
போதே ஈடேறும்பொருட்டு ஒன்றையோதினேன், அவ்வாக்கியப்பொருளானது
உனக்கும் உலகத்துள்ள ஏனையொருவர்க்கும் எட்டாதது, சதுர்வேதங்கட்கும் முதன்
மைபான லும் நமோ நாராயணவென்னும் பழம்பொருளாகும் என்றான். எ - று. ()

கருகுசிறந்தையனாங்கதுகேட்டலுங்கனலெழக்காய்ச்சியசலாகை
யிருசெவித்தொனைநுழைத்தெனச்சுருக்கொளக்கறித்தவெனயிறுதிப்பிறக்க
வெருவியண்டமுமுலகமுங்குலுங்கினவிண்ணவந்திசைதிசைமறைந்தார்
திருகுசிறந்தமிக்கிருவிழிவடவைகான்றெழுந்ததுசெழும்புகைப்படலை.

(இ - ள்.) வெந்தமனமுடைய இரணியனென்பவன் அவ்வாக்கியத்தைக்கே
ட்டவளவில், அக்கினிப்பொறி பறக்கும்படி காய்ச்சிய இருப்புச்சலாகை இரண்டு
செவித்துவாரங்களினும் நுழைந்ததுபோன்று சுநீலென்று கோபம்மூரும்படி அக்
கினிப்பொறிபறக்கப் பற்களைக்கடித்தான், அப்போது அண்டகோடிகளும் நிலவுலக
மும் அச்சமுற்றங்குலுங்கின, தேவர்கள் திசைகள்தோறும் மறைந்தார்கள், மாறு

பட்ட கோபம் அதிகரித்ததனால் அவ்விரணியனுடைய இரண்டு கண்களும் வடவாக்கினியைக்கக்கின, அவ்வக்கினியினின்றும் ஒங்கிய புகைப்படலம் தோன்றியது. எ - று.

சேறுசிற்பயிர்க்கிருந்தவாவொருதனிச்சிறுவனென்றுணர்ந்திலன்றியோன் கோதிர்வாளெறிந்தென்றனந்நிலைசெயிர்த்தனர்கொலைத்தொழிற்குரியோரீறினாந்தகமெடுத்தெடுத்தெறிந்தனரன்னவையிற்றனநெல்வாற்கீறுகீற்றளவாயினுமற்றிலமதலைபாற்கிளைத்துணைப்புயத்தின்.

(இ - ள்.) கொதிப்புள்ள கோபம் அதிகரித்தமையால் கொடியவனாகிய இரணியன் நிகரற்ற ஒரேபேரான புத்திரனென்றறியாமல், அசுரர்களைநோக்கி வாள்வீசி இவனைக்கொல்லுங்களென்று கட்டளையிட்டான், கொலைத்தொழில் புரிவோர்கள் அவ்வாறே கோபித்தவர்களாய் அளவிறந்த வாளாயுதங்களை எடுத்தெடுத்து வெட்டினார்கள், அவ்வாளாயுதங்கள் துணிபட்டன, அப்புத்திரனுடைய இரண்டு புபங்களினும் நெல்லின்வாலினுள்ள ஓர் கீற்றளவாயினும் அறுபடவில்லை. எ - று. (௧௭)

விடங்கொடுத்தயிர்செகுத்துறப்பணித்தனன் கொடுத்தனரவ்விடமவற்குத்தடந்திரைக்கடலாருமுதாயதுநோக்கலுந்தழல்விழிச்சகடிகைப்படங்கொளெண்வகைநாகமுங்கடித்துறப்பணித்தனனாங்கவைபகுவாயிடங்கொளக்கடித்திறுக்கலுநெறுக்கெனத்தெறித்தனவளைந்தவாளெயிறு.

(இ - ள்.) அதன்பின் விஷத்தைக்கொடுத்து அவனுயிரைப்போக்கும்படி கட்டளையிட்டான், அவ்வாறே கொடுத்தார்கள், அந்த விஷமானது அப்புத்திரனுக்கு விசாலித்த அலைகையுடைய பாங்கடலிற்றேன்றிய சுவை நிறைந்த அமுதமாயிற்று, அதைப்பார்த்தவளவில், அக்கினிகக்கும் கண்களையும் முடியோடுகூடிய படத்தையுமுடைய அஷ்டமாநாகங்களும் கடிக்கும்படி கட்டளையிட்டான், அந்நாகங்களெல்லாம் பிளவுபட்ட தங்கள் வாயினாற்கவ்விக்கடித்திறுக்கியபோது, அவைகளின் கூர்மையும் வளைவுமமைந்த பற்கள் திடீரென்று தெறித்துப்போயின. எ - று. (௧௮)

பகுத்தகூர்மருப்போரிரண்டிரட்டியப்படுமதப்பணைக்கைமால்யானை செகுத்தவெஞ்சினத்தெட்டையுங்கொணர்திரென்றிசைத்தலுங் கொணர்தனர்தியோர், வருத்தநான்மருப்பூன்றுறப்பாய்தரப்பணித்தனனெடுதொழின்மறவோன், நொகுத்தவாழையந்தண்டெனமுறிந்ததக்களிற்றுடைத்துணைப்பணைமருப்பு.

(இ - ள்.) அதன்பின் பிரிவுபட்டுக் கூர்மையமைந்த நான்கு தந்தங்களையும் பனைபோலும் துதிக்கையையுமுடைய பெரியயானைகளாகிய கொல்லத்தக்க கடுங்கோபம்வாய்ந்த திக்கயங்களெட்டையும் கொண்வெருவீர்களாகவென்று கட்டளையிட்டவுடனே, கொடியவர்களாகிய அரக்கர்கள் அவ்வாறே கொண்வெந்தார்கள், அப்போது அவ்யானைகளின் தனித்தனியாயுள்ள நான்குதந்தங்களும் இவன் சரீரத்தில் ஊன்றுமாறு பாயும்படி செலுத்துங்களென்று கொலைத்தொழில்வாய்ந்த கொடூரனாகிய இரணியன் கட்டளையிட்டான், அவ்வாறே அவர்கள் செய்தபோது அவ்யானைகளின் பருத்துள்ள நான்கு தந்தங்களும் கூட்டமாயுள்ள வாழைத்தண்டையொத்துத் துணிபட்டன. எ - று. (௧௯)

உயிரிறக்கலனென்றினுமென்பனநென்றற்கனனுருத்துருத்தெழுந்தான் குயினிவந்தெழுநெடுவரையுச்சியிற்கொண்டுசென்றுறுப்பிறவிக்கிச்

செயிருறத்தனித்தன்னுமினென்றலுந்தள்ளினிறந்திலன்சிறுவன்
வெயிலுமிழ்ந்தெறிகளை கழலசுரர்கோன்செய்வதொன்றுணர்ந்திலன்வெரு
ண்டான்.

(இ - ள்.) இவன் ஒன்றினாலும் உயிரிதக்கவில்லை யென்பதையறிந்த இரணியன் கோபித்துக் கோபித்துக் குதித்தான், மேகங்கள் மேலோங்கித் தோன்றுகின்ற நீண்ட மலைகளின்மீதுள்ள உச்சியிற்கொண்டுபோய், அவயவங்களெல்லாம் இற்றுப் போகும்படி கட்டி இறக்கும்படியாகத் தனியே உருட்டிவிடுங்கொண்டு கட்டளை யிதெலும், அவ்வாறே அவர்களுருட்டினார்கள், அப்போதும் அப்புத்திரனிறக்கவில்லை, கிரணங்களைக்கக்கிப் பிரகாசிக்கின்ற ஒலியமைந்த வீரக்கழலணிந்துள்ள அரக்கர்கள் தலைவனாகிய இரணியன் செய்வகையொன்று மறியாதவனும்க் கோபித்தான். எ - று.

மருங்குவெம்பொறைக்குன்றமிட்டசைத்தறவீக்கினர்வளை முகந்தெரியு
மிருந்திரைக்கடலிட்டனாச்சிலையாங்கவற்கேந்தியபுணையாப்
பொருந்தடந்திரைக்கரைகொடுசேர்த்தலுமெழுந்தனனருமறைப்புதல்வன்
றிருந்துநாயகனடியவர்க்கடியரையென்செயுங்கொடுத்திறநீமை.

(இ - ள்.) அதன்பின் அப்புத்திரன் இடையில் மிக்க பாரமான மலையைச் சேர்த்து இறுக்கிக்கட்டினவர்களாய், அலைகள் சங்குகளை முகந்து வீசுகின்ற பெரிய கடலிற்போட்டார்கள், அம்மலையானது அப்புத்திரனைக்கமக்கின்ற தெப்பமாக, அலை மோதுகின்ற விசாலித்த கடற்கரையிற்கொண்டிவந்து சேர்த்தவுடனே, அருமையான வேதங்கையுணர்ந்த அப்புத்திரன் மேலேயேறினன், கொரேவல்லபமமைந்த தீமைகளைத்தும் திருத்தமான கடவுளடியாராயுள்ளவர்க் கடிமைபுரிவோரை என்ன செய்யும். எ - று.

கடவுளடியார்க்கடிமையரைத் தீமைகணவியாவென்பதை, “அஞ்சுவதியாதொ
ன்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை.” என்னும் ஆளுடையவரசுகளின் அருள்வாக்கானு
மறிக. (உக)

எவைதெறுங்கொலென்றியற்றலுமாருயிரிறந்திலனிவனென்னாக்
கவையவாளையிற்றடுதிறலசுரர்கோனுருமெனக்கனன்றனன்கனலா
வவையினோர்தனிப்புதல்வனை வரவெதிரழைத்தனனாங்கவனடைந்தா
னிவர்கொடுஞ்சிகைவடவையுங்குளிர்ப்புறவிடையருதெரியெழவிழித்தான்

(இ - ள்.) பிளவுபட்டதுபோன்றதாய்க் கூர்மையமைந்த பற்களையுடைய கொல்
லத்தக்க வல்லபமமைந்த அரக்கர்கள் தலைவனாகிய இரணியன், எச்செய்கைகள் இவனைக்கொல்லுமோ என்று ஆராய்ந்து புரியினும் அவற்றாலெல்லாம் நிறைவுற்ற பிராணனை இவனிழக்கவிலையேயென்று சிந்தித்து, இடியேற்றையொத்துக் கர்ச்சித்துச் சினந்தான், அவ்வாறு சினந்து ஒப்பற்ற ஒரேபேரூன தனது புத்திரனைச் சபையினெதிரே வரவழைத்தான், அவ்வாறே அவன் வந்தவுடனே, மேலோங்கிய நீண்ட கொழுந்துள்ள வடவாக்கினியும் குளிர்ச்சியடையும்படி ஓயாமல் அக்கினிப் பொறி பறக்கும்படி பார்த்தான். எ - று.

தன் கண்ணெதிரே வரவொட்டாமற் கொலைத்தொழில்புரிவோர் வசமாக்கி இம்சித்துவந்த தனது புத்திரனைத் தன்கண்ணெதிராகச் சபைக்குமுன் வரவழைத்

தானென்பார், “அவையினோர்தனிப்புதல்வனைவரவெதிரழைத்தனன்.” என்றும், கோபாக்கினியில் இவன் கண்களினின்றும் தோன்றும் அக்கினிப்பொறிகளின் வெம்மைக்கு வடவாக்கினியின் வெப்பமும் குளிர்ச்சியாமென்பார். “இவர்கொடுஞ்சிகை வடவையுங்குளிர்ப்புறவிடையரூதெரியெழவிழித்தான்.” என்றக்கூறினர். ஈண்டு சிகையென்று அக்கினிக்கொழுந்தை. (௨௨)

என்னையன்றிமற்றுலகளித்தமைப்பதற்குளதெனவிசைதவக்கடவுடன்னையென்னெதிர்காட்டுதியாங்கவன்யாவனென்றறிகுவன்றனியோய்பின்னையுன்னிலையுரைக்குவன்காட்டலையாமெனினினதுபேரியாக்கை தின்னவெண்ணினென்றனனசுரர்கோணுணர்த்துவானருமறைச்செல்வன்

(இ - ள்.) என்னைத்தவிர இவ்வுலகத்தைப் படைத்துக்காப்பதற்கு வேறொன்றிருக்கின்றதென்று நீகூறிய அக்கடவுளை ஒப்பற்றவனே என்கண்ணெதிரே காட்டுவாயாகில் அப்போது அவன் யாரென்று நான்தெரிந்துகொள்வேன், அதன்பின் நீ சொல்வதுபோலவே நானும்கொல்வேன், அவ்வாறு காட்டாமற்போவாய்கில், உனது பெரியசரீரத்தைத் தின்றுவிடும்படி சிந்தித்தேனென் நிரணியன்கூறினன். அப்போது அருமையான வேதங்களையுணர்த்துள்ள அப்புத்திரன் தன்பிதாவுக் கறிவிகின்றனன். எ - று. (௨௩)

வேறு.

நீயுநின்னுழைத்தோன்றியசெருக்குநிற்பயந்த
தாயுமற்றுளதந்தையுந்தனிப்பதம்பயவு
மாயவஞ்சமுஞானமும்வரம்பறுவானு
மோய்வில்தாலமுமவனலதொன்றும்ற்றுளதோ.

(இ - ள்.) தேவாரும் தேவாரீடத்தில் விளங்கியுள்ள அகங்காரமும் தேவாரைப் பெற்ற மாதாவும் பிதாவும், இன்னும் தேவாரீருக்குள்ள ஒப்பற்ற பதவிகளனைத்தும் மாயத்தன்மையமைந்த வஞ்சகங்களும் அறிவும் அளவற்றவரங்களும் ஒழியாதிருக்கும் காலமும் ஆகிய இவைகளில் ஏதாவதொன்று அக்கடவுளைத் தவிரவுண்டோ? எ - று.

ஒதியோதிநின்னுணர்தொறுமுணர்ச்சிதந்துதவு
மாதியாவதுஞ்சராசரமனைத்துமாயடங்கும்
பேதபேதமும்பிருதிவிமுதற்பெரும்பூதச்
சோதியானதுமவனலதில்லகாண்டொகுப்பின்.

(இ - ள்.) அன்றியும் தூல்களைக் கற்றுக்கற்றுத் தெளிந்தறியும்போதெல்லாம் அறிவைப்பாலித் துதவிபுரியும் முதற்பொருளாவதும், நிலையிற்பொருள் இயக்கியற்பொருள்களாகி யொடுங்குகின்ற பேதமும் அபேதமும் பிருதிவிமுதலாகச் சொல்லும் ஐம்பெரும்பூதங்களாய் விளங்கும் சோதிசொருபமாவதும் தொகுத்துக்கூறுமிடத்தில் அக்கடவுளைத் தவிரவில்லை, இதனை நீர்காண்பீராக. எ - று. (௨௪)

நினைக்குநெஞ்சமுநினைத்துறப்படுவனயாவு
மனைத்தெனப்படுஞ்சராசரபேதமுமவனே
யுனைக்கொடின்னவைபுரிகுவதுனதுயிரிறப்ப
வினைக்கொடுத்திறல்வினைப்பதுஉமாங்கவன்விளம்பின்.

(இ - ள்.) அன்றியும் யாதொன்றைச் சங்கற்பிக்கின்ற மனதும், சங்கற்பிக்கப் பவனவாகிய வளைத்தும், எல்லாமென்று சொல்லப்படுகின்ற சராசரபேதங்களும் அக்கடவுளேயாகும், இன்னும் சொல்லுமிடத்து, உம்மைக்கொண்டு உம்முயிரழிக்கும்படி கொடியதிலினையின் வல்லபங்களாகிய இவைபோல்வனவற்றைச் செய்வதும் செய்வீப்பதும் அக்கடவுளேயாகும். எ - று.

(உசு)

தேவர்நாயகன்றிருமகனாகியகன்சிறந்த
பூவினாகற்றந்தருணாகன்பொறைதீர்
பாவகாரியருளம்புகானடியருட்பரிக்குங்
காவனாகன்றன்னிலையிந்நிலைகாண்டி.

(இ - ள்.) ஆதலால் யான்கூறிய தேவர்கன்தலைவரும், திருமகன்கணவரும், சிறப்பமைந்த தாமரைத்தலைவராகிய பிரமதேவரைப் பெற்றளித்த பிதாவும், பொறுமையற்ற பாவச்செய்கையுடைய திவினையாளர்கள் சித்தத்திற்சேராதவரும், தமதடியார்களிடையத்திற் குடியிருந்துகாக்கும் கடவுளுமாகிய திருமாலுடைய தன்மை இத்தன்மையாகும், இதனை நீர்காண்பீராக. எ - று.

(உஎ)

என்றுரைத்தசொற்கேட்டலும்பிறைமுறுக்கெயிறு
தின்றுதின்றுநின்றேவனிச்சிறுதனிமதலை
நின்றுகாண்டுறக்காட்டுதியலையெனினின்னைக்
கொன்றுதின்பனென்றுரப்பினமுலெழக்கொதித்தான்.

(இ - ள்.) என்று தனதுபுத்திரன் கூறியவார்த்தையைக் கேட்டவளவில், பிறைபோல் வளைவுற்று முறுக்கமைந்துள்ள பற்களையடிக்கடி கடித்துக்கொண்டிருந்து அவன் யார்? அவனைத் தனியேயிருக்கின்ற இச்சிறிய தூணினின்றும் யான்காணும் படி காட்டக்கடவாய், அவ்வாறு காட்டாவிடின், உன்னைக்கொலைசெய்து புசிப்பேனென்றதட்டி அக்கிணிப்பொறி பறக்கும்படி கோபித்தான். எ - று.

(உஅ)

உருத்தகாலையிற்சுமுறியதறியகத்துலவாச்
செருக்குவெஞ்சினத்தெழுந்ததுமானிடச்சிய
மருக்கமண்டலத்தணவியதணிமுடிச்சிகரந்
திருத்தடம்புயஞ்செலச்செலக்கிழிந்தனதிருத்தம்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு ச்சமுறுத்திய காலத்தில் அவன்காட்டிய தூணினின்றும் நரசிங்க மூர்த்தமானது கர்ச்சனைகாட்டி அழியாக்கோபத்துடனும் கருவத்துடனும் தோன்றியது, அம்மூர்த்தத்தின் அழகிய மகுடமணிந்த சிரசானது சூரியமண்டலத்தை யளவியது, அழகும் விசாலமும்மைந்த தோள்கள் நீள நீள அஷ்டதிக்குகளின் முடிவையும் ஊடுருவிச் சென்றன. எ - று.

(உக)

கண்ணளப்பரிதாகியதிருவுருக்கூந்து
வீண்ணடங்கியதடுகினைவடவைமீக்கொளலால்
வெண்ணிறக்கொழுங்கொடிப்புகைவிரவியவிழித்தீத்
திண்ணெடுத்தினைக்கடலறப்பருகினகிதறி.

(இ - ள்.) கண்ணளம் கண்டு அளவிதெற் கருமையான திருவுருவம் மறைந்து ஆகாயத்தில் அடங்கியது, கொல்லத்தக்க கோபமென்னும் வடவானலமானது மேம்

படலால் வெள்ளைவரன்முடைய செழிப்பாயுள்ள கொடிப்புகை கலந்துள்ள கண் களிற்றோன்றிய நெருப்புப்பொறிகள் எங்கும் சிதறுண்டு, வலியுடைத்தாய் நீண்டிருக்கும் அலைகளையுடைய கடனீர் முழுவதும் வற்றுமபடி குடித்தன. எ - று. (௩௦)

கிளைத்தவாளெயிற்றிடைக்கிடைகாவதங்கிடந்த
வளைத்தவாளெயிற்றளவையாரளப்பவார்மன்னோ
துளக்கிமேருவையுருவறப்பொதுத்தறத்தோளைத்துப்
பிளக்கும்வள்ளுகிர்த்திருக்கரம்பிறந்தனவந்தம்.

(இ - ள்.) அம் மூர்த்தத்திற்குத் தோன்றிய ஒளியுள்ள பற்களுக்கிடையிடையே காததூரம் வெளிகளிருந்தன, வளைவாயிருக்கும் கூர்மையமைந்த அப்பற்களின் அளவை யளப்பவர்கள் யாவர்? மேருவரையும் நடுங்கச்செய்து துளைபிம்பபடி துவாரமிட்டுப் பிளக்கும்படியான கூர்மையமைந்த நகங்களுள்ள அநந்தம் திருக்கரங்களும்தோன்றின. எ - று. (௩௧)

அதிரின்மண்முதலண்டகோளகையுநின்றதிர்ந்து
பிதிருமாதிரஞ்செவிபெட்டெழுதினைப்பெருநீர்
பொதியுமானிலவடிம்புகுழ்ப்பூட்கைமால்யானை
குதிமதம்புலர்த்தலறுவகொடுங்கைமேனீட்டி.

(இ - ள்.) அந்நரசிங்கம் தோன்றிய அதிர்ச்சியினாலே நிலவுலகம் முதலாகச் சொல்லுகின்ற அண்டகோளகைகளும் நிலை கலங்கியிருந்து அதிர்ச்சியுற்றுப் பிதிர்கின்றன, அஷ்டதிக்குகளும் செவிபெட்டிப்படி சத்த சமுத்திரங்களின் பிரவாகமும் பெருகும், பெரிய நிலவுலகத்தின் அடித்தட்டில் சூழ்ந்திருக்கின்ற துதிக்கையோடு கூடிய சிறந்த யானைகளாகிய திக்கயங்களெட்டும் வளைந்துள்ள தங்கள் துதிக்கைகளை மேலேதுக்கி, ஒழுக்குகின்ற மதநீர் வரண்டு பிளிறிடுகின்றன. எ - று. (௩௨)

சேர்த்தெழுங்கதிர்ப்பரிதிபோய்க்குடகடற்சிலம்பு
போந்திறங்குதுபுன்குதுமாலையம்பொழுதிற்
காந்துவெஞ்சினத்தடுகொலையவுண்ணைக்கன்லர்ப்
பாய்த்துவாயிலினிருந்தவன்றனைமடிப்படுத்தி.

(இ - ள்.) அம் மூர்த்தமானது, சிவந்து தோன்றுகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியன் சென்று மேற்குச் சமுத்திரத்துள்ள அத்தமான பர்வதத்தைக்கிட்டி யிறங்குகின்ற அற்பமாகிய சிறிய மாலைக்காலத்தில், அங்கு நின்றுகொண்டிருந்த சூரரமிருந்த கடுங்கோபத்தார் கொல்லுகின்ற கொலைத்தன்மைவாய்ந்த இரணியனைச் சினந்து பாய்த்து கீழேதள்ளி. எ - று.

இரணியன் தான் வரம்பெறும்போது மனிதர்களாலும் மிருகங்களாலும் இறவாதிருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டானாகையால், மனிதவுருவமும் மிருகவுருவமும் கலந்தவுருவமெடுத்ததனோடு, இராக்காலத்தினும் பகற்காலத்தினும் இறவாதிருக்கக் கேட்டுக் கொண்டானாகலின், இரவும் பகலுமல்லாத மாலைக்காலத்திற் பாய்ந்தன ரென்றநிக. (௩௩)

படுத்திமாமடிக்கிடத்தியப்பதகனைவகிர்த்து
குடர்ப்பிடுங்கிமேனீவந்தகையாயிரங்கோடி

விடுத்தசெந்துளிக் குருதிசூழ்விழந்தொறுமொருங்கே
மடுத்தநீட்டியதிருக்கரத்தளவையார்வகுப்பார்.

(இ - ள்.) பாதகனாகிய அவ்வீரணியனைக் கீழேதள்ளிச் சிறந்த தமது மடியில் வைத்துக்கொண்டு பிளந்து அவனது குடரையும்பிடுங்கி, அப்போது அவன் சரீரத் தொழுகிய செந்நிறமுள்ள உதிரத்துளிகள் பூமியில் விழும்போதெல்லாம், மேலோங்கிய கரங்கள் ஆயிர கோடியாகத்தோன்றி அவையனைத்து முண்டன, அப்போது நீட்டிய அத்திருக்கரங்களின் அளவையை யார் அளவிட்டுக் கூறுவார்கள். எ - று.

வேரோராயுத்ததாலு மிறவாமலும், தனது சரீரத்தின் உதிரத்துளி கீழே வீழ்ந்தால் உடனேயவை தன்னைப்போன்ற வடிவெடுக்கும்படிக்கும் வரம்பெற்றுள்ளானாக வின், தமது கைகளே ஆயுதமாகக்கொண்டு பிளந்தும், அவ்வுதிரங்க் ளொழுஞ்ஞோறும் பூமியில் விழாதபடி கைகளிலேற்றுப்புகித்தும் அவனை யழித்தனரென்க. (௩௪)

உருத்தெழப்படுங்குருநீரூற்றறக்குடித்துச்
செருக்கெழுந்ததுமருண்டதுபெருநிலத்திகந்தங்
கருத்தினன்னதுதன்னிலைமறந்ததுகாண்பு
பெருத்தமானிலத்துயிர்த்தொகைவெருவரல்பிறந்த.

(இ - ள்.) சுரந்தொழுதுகின்ற உதிரநீரை ஊற்றுவற்றும்படி குடித்து, மயக்கமுற்றுக் கருவித்து, பெரியநிலவுலகத்தின் அஷ்டதிக்குகளிலெல்லாம் ஓடியது, அந்நரசிங்கமூர்த்தம் தன்மனதில் தனதுநிலைமையை மறந்திருப்பதைப்பார்த்து, பெருமையமைந்த மானிலத்திலுள்ள சீவகோடிக்கு அச்சமுண்டாயிற்று. எ - று. (௩௫)

எறுழ்வலிப்புயத்திரணியனுரத்தெழுமிரத்த
வெறியமக்கினாலாணவச்செருக்கொடுவெருண்டு
பொறிவரிப்பணங்கிடந்தபேருலகுதான்பொருந்திச்
செயியுயிர்த்தொகைவாரிவாய்ப்பெய்ததச்சீயம்.

(இ - ள்.) மிக்கவலியுள்ள புயங்களைப்படைத்த இரணியனுடைய மார்பினின்றும் தோன்றிய உதிரத்தால்விளைந்த பித்துக்கொண்ட மயக்கத்தினால் அந்நரசிங்கமூர்த்தம் அகங்காரத்துடனும் கருவத்துடனும் சினந்து, புள்ளிகளுடன் வரிகளையும் படைத்த ஆதிசேடன் பனுமுடியிலிருக்கின்ற பெரியநிலவுலகத்திற்பொருந்தி நிறைந்துள்ள சீவராசிகளைச்சேர்த்து வாயிற்போட்டுக்கொண்டது. எ - று. (௩௬)

உலகுமண்டமுங்கரந்துறைந்தொளிப்பதுகாணு
தலமரச்சமுன்மானிடமடங்கலையஞ்சிப்
புலவர்யாவருநான்முகப்புனிதனும்புகுந்தார்
நிலவுவேணிபொற்கயிலையினெடுநிலைவாயில்.

(இ - ள்.) நிலவுலகத்தினும் அண்டகோடிகளினும் மறைந்திருந்து ஒளித்துக் கொள்வதாகிய நரசிங்கமூர்த்தத்தைக் காணுதவர்களாய் அச்சமுற்று, மனமலையச்சமுன்றுகொண்டிருந்த தேவர்களைவரும், சதுர்முகங்களுள்ள பிரமனும், சுந்திரனை யணிந்த சடைமுடியுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கயிலைவரையின் நீண்ட நிலையுள்ள முத்தகோபுரவாயிலிற் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௩௭)

வாயில்காப்பவர்தடுத்தனர் நந்தியவ்வாயின்
மேயினொவ்வொன்றலுங்கணுதிபர்விளம்பப்
பாயொலித்திடைப்பகீரதிவேணியெம்பரனைச்
சேயசேவடிதொழச்செவ்விடுத்தனன் சென்றார்.

(இ - ள்.) அங்கு வாயிற்காவலர்களாயிருந்த கணுதிபர்கள் தடுத்தார்கள், அப்
போது நந்தியெம்பெருமான் அவ்வாயிலில் வந்தவர்கள் யாரென்று வினாவுதலும், கணு
திபர்கள் இன்னா ரின்னாரென்று கூற, பாய்ந்தொலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கங்கை
யணிந்த சடைமுடியுள்ள எமது சிவபெருமானுடைய சிவந்த திருவடிகளோப் பணியும்
படி செல்வதற்கு விடையளித்தனர். அதன்பின் அவர்களுள்ளே சென்றார்கள். எ - று.

சென்றெதிர்த்தனரிதைஞ்சினரயன் முதற்றேவர்
நின்றுமெய்ப்புளகெழுந்தனர்தொழுதனர்தின்றார்
குன்றவில்லியங்கொடிச்சடைவானையனுக்
கன்றிரங்கினன்பொதுவறக்கருணைநோக்கரித்தான்.

(இ - ள்.) பிரமன்முதலிய தேவர்கள் சந்திதானத்திற்கென்று சிவபிரானைத் தரி
சித்து நமஸ்கரித்துத் திருமுன்னின்று சரீரம் புளகாங்கிதமுற்றுப் பணிந்து நின்றார்
கள். மேருவரையை வில்லாகவுடையவரும் அழகிய பவளக்கொடிபோலும் சடை
யுடையவருமாகிய சிவபெருமான், பிரமன்மீது இரக்கமுற்றவராய்ப் பொதுநோக்க
மொழித்துச் சிறப்புத்தன்மையுடன் திருபாநோக்கம் பாலித்தனர். எ - று. (நக)

ஐயனேயெமக்கரிதுமருமறைக்கெட்டா
மெய்யனேதனிவிமலனேமழுப்படைபொறுக்குங்
கையனேமணிகண்டனேகருதுறுவெவர்க்கும்
பொய்யனேநினையடைந்தனம்புகல்பிறதில்லை,

(இ - ள்.) எமது தலைவரே! எங்களுக் கருமையாயிருக்கின்ற சிறந்த வேதங்
கட்குமெட்டாத உண்மைப்பொருளே! ஒப்பற்ற மலரகிதனோ! மழுவாயுதந் தாங்கும்
திருக்கரமுடையவரே! நீலகண்டரே! தியானிக்காதவர்கள் யாவர்க்கும் பொய்மை
யானவரே! உம்மைச் சரணடைந்தோம் வேறு புகலிடமில்லை. எ - று. (ச௦)

கங்கையாயொசிலைமதற்பொடித்தகண்ணுதலோய்
மங்கைபாகனேமுனிவார்விடுத்ததும்வடவைச்
செங்கையாய்திரிதிரிபுரந்தியெழச்சிரித்த
புங்கவாநினையடைந்தனம்புகல்பிறதில்லை.

(இ - ள்.) கங்கையைத் தரித்தவரே! யாவரையும் வருத்துகின்ற கருப்புவில்லை
யுடைய மன்மதனைத்தகித்த நெற்றிக்கண்ணுடையவரே! பார்வதிபாகரே! தாருகாவன
த்திருடிகள் ஏவிய வடவாக்கினியைத் தாங்கும் சிவந்த திருக்கரமுடையவரே! சஞ்சரி
த்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களும் அக்கிலியாகும்படியாகப் புன்னகைகூர்ந்த கட
வுளே! தேவரைச் சரணடைந்தோம் வேறுபுகலிடமில்லை. எ - று. (ச௧)

பொன்னிறத்தவாளகரணையாருயிர்போக்கப்
பின்னுவெண்டிரைப்பாற்கடற்றயின் நறுள்பெருமான்

மன்னுவெஞ்சினமரணிமடங்கலாய்த்தோன்றி
யன்னவற்செகுத்தடங்கலன்சீற்றமிக்கயார்தான்.

(இ - ள்.) பொன்னிறத்தை யொத்த ஒளியுள்ள இரணியனென்னும் அரக்கனை உயிர்போக்கும்படி, பின்னிக்கொண்டிருக்கும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய திருப்பார் கடலில் அறிதுயில்கடும் திருமால், நிலைபேறான கடுங்கோபமுள்ள நரசிங்கமூர்த்த மாயுதித்து, அவனைக் கொன்றும் கோபந்தணியாதவராய் மிகவும் மயங்கினார், எ-று. ()

நினைத்துநீயுளவாக்கியநெடுநிலத்தாக்கை
யனைத்தும்வாயிலிட்டதுக்குவதாணவத்தவலந்
தனைப்பெருக்கினின்றெம்மனோரேக்குறச்சலிக்கும்
வினைக்கொடுந்தொழிலொழித்தெமர்வெருவரலொழியாய்.

(இ - ள்.) தேவரீர் திருவுள்ளங்கொண்டு சிறுட்டித்த நெடிய நிலவுலகத்துள்ள சரீரங்களனைத்தையும் வாயிலிட்டு மெல்லுகின்றது, அகங்காரக்கொடுமைகளை விசே டித்துக்கொண்டு எங்களையொத்தவர்கள் எங்கும்படியாகத் திரிந்துகொண்டிருக்கின் றது, அதன் செய்கையாகிய குரூரத்தொழில்களை நிவர்த்தித்து எங்கள் அச்சத்தை நிவாரணிப்பீராக, எ - று. (சுந்)

எனவிரத்தலுமெம்பிரான்றிருவருளிரங்கி
வீனையடுந்திறல்வீரபத்திரப்பெரும்பெயரோன்
றனையழைத்தெரிதழல்விழிமானிடமடங்கற்
சினவுவெஞ்செருவொழித்தியென்றிசைத்தலுஞ்செல்வன்.

(இ - ள்.) என்று பிரார்த்தித்த மாத்மிரத்தில் எமது சிவபெருமான் திருவருளு டையராய்த் திருவுள்ளமிரங்கி, தீவினைகளைப் போக்குகின்ற வல்லபமுள்ள வீரபத் திரரென்னும் பெரிய பெயருடைய கடவுளை யழைத்து, அக்கினிப்பொறி பறக்கும் கண்களையுடைய நரசிங்கத்தின், கோபத்தால்வினைந்த கொடும்போரை ஒழிக்கக்கட வாயென்று கட்டலாயிடுதலும், அது கேட்ட வீரபத்திரக்கடவுள், எ - று. (சசு)

சரபப்பேருருவெடுத்தன்னளவொழிதடக்கை
விரவித்திண்சிறைவெள்ளிடைபுதைத்துறமீப்பாய்ந்
தூவுத்திண்பதமெட்டினுங்கிளைத்தவெள்ளுகிராற்
கிரணப்பொற்கிரியெடுப்பினுங்கிழங்கெனக்கிழியும்.

(இ - ள்.) சரபப்பட்டியின் பெரிய உருவந்தாங்கி அளவிறந்தனவாய் விசாலி த்த கரங்களைப்படைத்து, திண்ணிய சிறகுகள் ஆகாயத்திற் படியும்படி உன்னதத்திற் பறந்து, வலியுள்ள கடினமான கால்கள் எட்டினும் தோன்றியுள்ள வெண்ணிற நகங் களால், பிரகாசமவீசும் மேருவரையை மெடுத்தாலும் சாதாரணமான கிழங்கைப்போ ன்று கிழிபடும். எ - று.

சரபப்பட்டிக்குக் கால்களெட்டுளவாகலின், “உரவுத்திண்பதமெட்டினும்,” என் றார். இதனுள்ளே அப்பறவைக்கு எண்காற்புள் என்னுங் காரணப்பெயர் வழங்கு கின்றது. அக்கால்களினுள்ள நகங்களின் வன்மையைக் குறிப்பிப்பான், “கிரணப் பொற்கிரியெடுப்பினுங் கிழங்கெனக்கிழியும்,” என்றதென்க. (சரு)

வளைத்தவாயலகடிப்புறின்மாதிரங்குலுங்குங்
கிளைத்தவெஞ்சிறையழக்கொளிணுலகுழுங்கிடந்த
வளைத்தடந்திரைசுவற்றியண்டங்களங்குரித்து
முளைத்தவாப்பிற்சிதைக்குமச்செயலையார்மொழிவார்.

(இ - ள்.) அப்பறவை தனது 'வளைவாயுள்ளவாயாகிய ஆயுதத்தை அடித்தால் பூமி குலுங்கும், அதற்குண்டாயிருக்கும் பெரிய சிறகுகளையடித்தால், நிலவுலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற கடலின் விசாலித்த அலைகளைச் சுவறச்செய்து சேராக்கி, அண்ட கோடிகளையெல்லாம் முளைத்துத்தோன்றிய காளாணப்போன் றழிக்கும், அப்பறவையின் செய்கையை யாவர்தான் கூறுவர். எ - று.

பறவைகளுக்கு வாயாயுள்ள மூக்கே ஆயுதமாகலின், "வாயலகு." என்றும், காளான் மிகவும் துப்பமானதும் வட்டவடிவுள்ளதுமாகலின், அண்டகோடிகளை அக்காளானையழிப்பதுபோல அதிகசுலபத்தி லழித்ததென்பார், "அண்டங்களங்குரித்து முளைத்தவாப்பியிற் சிதைக்கும்" என்றுகூறினர். (சௌ)

போர்த்தவெஞ்சிறைச்சரபம்பொறிப்பொதியளகு
பார்ப்பெடுத்தெனப்பாய்ந்ததுபடுபிடரமுக்கிக்
கூர்த்தவெள்ளுகிர்கோப்புறப்புதைத்ததுகுருதி
யீர்த்தெடுத்ததுபெருந்திரையிருங்கடன்மடுப்ப.

(இ - ள்.) போர்வையாகக் கொண்டிருக்கும் பெருஞ்சிறகுகளையுடைய அச்சரபம், புள்ளிகளை வாய்ந்த பெட்டைப்பறவை தன் குஞ்சை எடுப்பதுபோன்று பாய்ந்தது. அந்நரசிங்கத்தின் பிடரையமுக்கிக் கூர்மையாயுள்ள வெள்ளிய நகங்கள் பதியும்படி யழுத்தியது. உடனே அந்நரசிங்கத்தின் சரீரத்தினின்றும் உதிரமானது நீண்ட அலைகளையுடைய பெரிய கடல் நிரம்பும்படி பிளந்து விட்டது. எ - று.

அச்சரபப்பறவையின் பரிமாணத்திற்கு நரசிங்கத்தின் பரிமாணம் பறவைக்குஞ்சின் பரிமாணத்தைப்போன்றிருந்த தென்பார், "பொறிப்பொதியளகுபார்ப்பெடுத்தெனப்பாய்ந்தது." என்றும், அதன் உதிரப்பிரவாகத்தின் விசேடத்தை விளக்குவான், "குருதியீர்த்தெடுத்தது பெருந்திரை யிருங்கடன்மடுப்ப." என்றும் கூறினர். (சௌ)

கறித்துமிழ்ந்ததுகரங்களைக்கதிர்முடிச்சிரத்தைக்
கொறித்துமிழ்ந்ததுகுருதிகொப்புளித்ததுபண்ணேண்
முறித்தமுக்கியதிடிக் குரலெழுப்பியமுழக்கிற்
செறித்தபுன்செருக்கிழந்துயிரிழந்ததச்சீயம்.

(இ - ள்.) அதன்பின் அந்நரசிங்கத்தின் கைகளைமென்று துப்பிற்று, ஒளியுள்ள மகுடமணிந்த சென்னியைப் பொடிப்பொடியாக்கித் துப்பிற்று, உதிரங்களையெல்லாம் வாயரற் கொப்புளித்தது, அதன் பலதோள்லைத் துண்டித்து அழுத்திற்று, இடிமுழக்கத்தைப்போன்று தொனியெழுப்பிற்று, அப்போது அந்நரசிங்கம் தனக்குள் நிறைந்திருந்த அற்பத்தன்மையான கருவம் நீங்கிப் பிராணனிழந்தது. எ - று. (சௌ)

விரித்தவாயலகொடுக்குறக்கடித்ததன்மெய்த்தோ
லுரித்துவாங்கியச்சரபமென்றுருத்தவோருருவம்
பிரித்துமீண்டனன்வீரபத்திரனெனும்பெயரோன்
கிரித்துமுப்புரமெரித்தவன்றன்னுழைச்சென்றான்.

(இ - ள்.) அதன் பின் விரிவாயுள்ள தனது வாயாகிய ஆயுதத்தால் இறகும் படி கடித்து, அந்நரசிங்கத்தின் சரீரத்துள்ள சர்மத்தை யுரித்தெடுத்துக்கொண்டு வீர பத்திரரென்னும் பெயருள்ள மூர்த்தி சரபப்பட்டியாய் யாவரும் அச்சமுறும்படி கொண்ட ஒப்பற்ற உருவத்தைப்போக்கித் திரும்பி, புன்னகைகாட்டித் திரிபுரங்களைத் தகித்தவராகிய சிவபிராணித்திற் கெழுந்தருளினர். எ - று. (சக)

உரிந்தபோதனுவட்டெழுந்தியொடுமொருபார்
சரிந்தவேணியோன்முன்னரினமைத்தடிதாழாப்
புரிந்தமானமுற்றிருகரந்தொழுதயல்போனான்
பரிந்தநான்முகத்தவனொடுமிமையவர் பணிந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுரித்த பெரிபதோலை, பொங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கங்கை நதியுடனே ஓர்பக்கத்திற் சரிந்துள்ள சடையுடைய சிவபிரான் திருமுன்னேவைத்து அவரது திருவடிகளிற் பணிந்து, விரும்பிய விமானமீதாரோகணித்து இரண்டு கரங்களாலும் சிவபிரானை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, அக்கலைப்பக்கத்துள்ள தமதிரும்பிடத்திற் கெழுந்தருளினர். உடனே அவரைப் பரிவுள்ளவர்களாகிய நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமனுடனே மற்றைய தேவர்களும் வணங்கினார்கள். எ - று. (ரு0)

பங்கயாசனத்தயன்முதற்றேவர்கம்பராணைப்
பொங்குபேருவகைப்படப்பணிந்தனர் புரக்கு
மெங்கனாபகவீதுடையாக்கொளென்றிசைத்தா
ரங்கனாயகன்னதுபுரிதுமென்றசைத்தான்.

(இ - ள்.) அதன் பின் தாமரையாதனமுடைய பிரமன் முதலிய தேவர்கள், நமது பெருமானாகிய சிவபிரானை, விசேடித்த பெருங்களிப்புடனே பணிந்து, எங்களைப்பரிபாலிக்கும் எமது தலைவரே! இத்தோலை ஆடையாகத்தரித் தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார்கள், அருட்கண்ணராகிய சிவபெருமான் அவ்வாறே செய்வோமென்று அத்தோலை யாடையாகத் தரித்தருளினர். எ - று. (ருக)

அரந்தைநீத்தனமெனத்தொழுதாங்கவரகன்றார்
பரந்தபாற்கடற்பள்ளியோனப்பவந்தொலைப்பான்
கரந்தைசூழ்தாளருச்சனைபுரிந்தவைகழிப்ப
புரந்தபூமகனாயகன்றன்னுழைப்புருந்தான்.

(இ - ள்.) அப்போது தேவர்களெல்லாம் துயரம் ஒழிந்தோமென்று பணிந்து நீங்கினார்கள். பரலியிருக்கும் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திருமால், அவ்வவதாரத்தினேர்ந்த பாதகத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டி, பொற்காரந்தையை யணிந்த சிவபிரான் திருவடிகளைப்பூசித்து, அப்பாதகம் நிவாரணமானவுடனே, உலகத்தை இரட்சித்துவந்த திருமகன் தலைவராகிய திருமால் தனது பதவிக்கெழுந்தருளினர். எ - று. (1)

நரசிங்காவதாரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சுருக்கம் கள - க் குத்திருவிருத்தம் - உஅஉஎ.

வாமனாவதாரச்சுருக்கம்.

பொன்னிநன்னதிவளந்தரவினாவயற்புனாட்
டன்னமேயதண்டுறைக்கடன்மருங்குதெற்கடுப்ப
மின்னுவார்சடையவனுறைவேதவாரணிய
மென்னுமோர்சிவசினகரமாங்கவணிநுக்கும்.

(இ - ள்.) சிறந்த காவிரிநதி வளப்பத்தைத் தருதலால் வினாவோங்கிய வயல் கள் நிறைந்த சோழநாட்டிலே, அன்னப்பறவைகள் வசிக்கின்ற குளிர்த் துறைகளே யுடைய கடற்கரையில் தென்நிசைக்குச் சமீபத்தில், பிரகாசிக்கின்ற நீண்ட சடை யுள்ள சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமறைக்காடு என்னும் ஒப்பற்ற சிவத்த லம் அவ்விடத்திருக்கும். எ - று.

சோழநாடு காவிரிநதிபாய்ச்சலால் எக்காலத்தும் மாறுபடாத வினாவோங்கி வள ப்பழுடைத்தாகலின், “பொன்னிநன்னதி வளந்தரவினாவயற்புனாடு.” என்றனர். இதனை, “வேழுமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க-சோழவளநாடு சோறுடைத்து - பூழியர் கோன்-றென்னுமிழுத்துடைத்து தெண்ணீர்வயற்றொண்டை-நன்னுசான்றோருடை த்து.” என்னும் ஓளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கானுமறிக. சினகரம் என்றது ஈண்டு ஆலயத்தை. (க)

ஒழுக்குவார்சடையெம்பிரானோர்மருங்கிருக்கு
முழுத்தவாண்மதிமுகத்தினாடிருப்பெயர்ஞானம்
பழுத்தநாயகியத்தலம்பழமறையனைத்துந்
தொழுத்தருந்தினமரிமுதற்றேவருந்தொழுவார்.

(இ - ள்.) ஒழுங்காய் நீண்டுள்ள சடையையுடைய எமது சிவபெருமானிடப் பாகத்தமாந்திருக்கின்ற ஒளிமிக்க பூரணசந்திரனையொத்த முகத்தினராகிய உமாதே வியார் திருநாமம் ஞானம்பழுத்தநாயகி, அந்தக்ஷேத்திரம் புராதனவேதங்களைத் தும் தினமும் பணிவத்தக்கது, அவ்வாறே பிரமன் முதலிய தேவர்களும் பணிவா ர்கள். எ - று.

வேதங்களாற் பூசிக்கப்பெற்றமையின் அத்தலத்திற்கு வடமொழியில் வேதார ணியம் என்றும் தென்மொழியில் திருமறைக்காடு என்றும் காரணப்பெயர் வழங்கும், அம்மையார் திருநாமம் ஞானம்பழுத்தநாயகி என்பதை இக்காலத்தார் யாழைப்பழித்த மென்மொழியம்மை பெனவழங்குவர். (உ)

ஆயவேதவாரணியமுற்றருந்தவர்யாருந்
தூயமாதவம்புரிசுவராலயஞ்சூழ்வார்
பாயவெள்விடையவனடியவரகப்பதுமக்
கோயிலொத்ததம்மறைவனத்தணிமதிட்கோயில்.

(இ - ள்.) அரிய தவம்புரியும் தபோதனர்களுனவரும் அத்தகைய திருமறைக் காடென்னும்க்ஷேத்திரத்திற்சேர்ந்து, பரிசுத்தமான பெருந்தவத்தைச் செய்வார்கள், அச்சிவாலயத்தை வலம்புரிவார்கள், திருமறைக்காடென்னும்க்ஷேத்திரத்திலுள்ள அழ

கிய மதிலையுடைய திருவாலயம், பாய்கின்றவெண்ணிற இடபத்தையுடைய சிவபிரா
னடியவர்களின் இதய தாமரையென்னும் ஆலயத்தை நிகர்த்தது. எ - று. (ந)

அத்தலத்தினோர்கங்குலினரனெடுமழலைத்
தத்தையன்னஞானம்பழுத்தவணறுமலர்ப்பூ
மொய்த்தபள்ளியினிருத்தலுமுன்னரிற்றீப
நெய்த்தலைச்சுடர்மழுங்குறவெம்பிரானிகழ்த்தும்,

(இ - ள்.) அந்த சேஷத்திரத்தில் ஓர்நாளிரவிலே சிவபிரானுடனே கிளியைப்
போன்று மழலைச்சொற்க ளிசைக்கின்ற உமாதேவியாராகிய ஞானம்மழுத்தநாயகி
யார், மணங்கமழும் அழகிய மலர்கள் நிறைந்த சயனத்திலிருக்கையில், அவ்விருவர்
திருமுன் எரிந்துகொண்டிருந்த பிரகாசமுள்ள நெய்வளக்குப் பிரகாசம் மழுங்கு
தலும் எமது பெருமான் திருவாய் மலர்கின்றனர். எ - று. (ச)

உவந்தவன்பொடுமித்திரிதூண்வொருளரே
னீவந்தமூவுலகாசளிக்குதுமெனநிமல
னீவரந்தபூங்குழலிக்கபாடந்திறந்தெய்தித்
துவண்டவார்திரிதூண்வெதியாரெனச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) மனங்கனிந்த மெய்யன்புடனே இத்தீபத்தள்ள வத்தியைத் தூண்
வொருண்டாயின், அவ்வாறு தூண்வொருக்கு மேன்மையிக்க திரிலோக அரசாட்சி
யும் பாலிப்போமென்று சிவபிரான் திருவாய்மலர, மலர்களணிந்துள்ள கூந்தலைப்
படைத்த உமாதேவியார், இக்கோயிற்கதவைத் திறந்து இவ்விடத்தடைந்து, துவண்
டிருக்கும் வத்தியை யாவர் தூண்வொருனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

அத்திருவாலயத் திருக்கதவம் வேதங்களாற் பூட்டப்பட்டனவாகலின், “இக்கபா
டந்திறந்தெய்தித் துவண்டவார் திரிதூண்வெதியார்.” என்றனர். (இ)

காலமீதிலத்தொடர்வழியிறங்கியோர்கருப்பை
கோலமென்சுடர்த்தட்டினெய்குடித்தலுமதன்வா
லாலமென்றிரியசைந்துநீண்டதுவதுகாண்பு.
பாலலோசனனகைத்தனனம்பிகைபகர்வாள்.

(இ - ள்.) இச்சமயத்தில் ஒரெலியானது மேற்பரப்பின் வழியாகக் கீழிறங்கி,
அழகமைந்திருக்கும் அத்தீபத்தின் தட்டிலேயுள்ள மிருதுவான நெய்யைக்குடித்தவுட
னே, அவ்வெலியின் வாலசைதலால் மிருதுவான அத்தீபத்திலுள்ள வத்தியைசந்து
நீண்டது. அதனைநோக்கி நெற்றிக்கண்ணார்க்கிய சிவபிரான் நகைபுரிந்தனர், இடப்பா
கத்துள்ள உமாதேவியார் திருவாய் மலர்கின்றனர். எ - று.

வத்திதுவண்டிருந்தமையின் ஒளிமழுங்கியிருந்த தீபம், எலியின் வாலசைவாற்
றுவளலற்று நீண்டபோது மிகவும் பிரகாசித்தது என்பது கருத்து. (சு)

இனிக்கொடுத்திர்மூவுலகமுமீங்கிதற்கென்னத்
தனித்தகண்ணுதலளித்தனமெனுமொழிசாற்றக்
கனித்தநெய்குடித்தத்திரிதூண்டலுங்கடைபோய்ப்
புனைத்தவார்கழலவுண்ணாய்சரிற்பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்துள்ள இவ்வெலிக்கு இப்போதே முவுலகரசாட்சியும் பா
லிப்பிராகவென்று கூற, ஒப்பற்றவராகிய சிவபிரான் அவ்வாறே பாலித்தோம் என்
னும் வார்த்தையைத் திருவாய்மலர்ந்தவுடனே, மதுரமாயுள்ள நெய்யைக்குடித்து மீன்
மும் அவ்வத்தியைத் தூண்டிதலால், தேகாந்தியத்திற்சென்று அசுரர்களுக்கும்
அலங்கரித்திருக்கும் நீண்ட வீரக்கழலணிந்த அரசனாய் விளங்கினான். எ - று. (௭)

எடுத்தமுவுலகத்தினுக்கோரிறையாகி
விடுத்தவெண்குடைநிழற்நின்னவின்னவர்பெருமான்
கடுத்தசின்சையிற்றனைத்தொழப்பணித்தனன்கடும்போ
ரொடுக்கியரண்டன்னமர்வலியெனும்பெயருவந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பிறந்தவன் மாவலி என்னும் பெயர் தரித்தவனும், மேன்
மையமைந்த திரிலோகங்கட்கும் ஒரேதலைவனும், விரிவாயிருக்கும் வெண்கொற்றக்
குடையை நிழற்றி, தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனும் வருந்திய மனத்துடனே தன்
னைப் பணியும்படி கட்டினையிட்டு, கொரே யுத்தத்தைத் தவிர்த்து அரசாண்ட
னன். எ - று. (அ)

பொதுக்கடிந்தனனொருதனிக்கோன்முறைபுரந்தான்
மதுத்தடஞ்சினைக்கற்பகவளமெலாநுகரந்தா
னொதுக்குபாதலத்துட்பெவளந்தனியுலந்தான்
விதுக்கொழுஞ்சடைப்பரமனையாவரேவிழையார்.

(இ - ள்.) பொதுமைநீக்கிச் சிறப்பாகச் செங்கோன்முறைமை வழுவாது அரசா
ண்டி வந்தான், தேன்பொழியும் விசாலித்த கிளைகளைப்படைத்த கற்பகவிருக்க
முள்ள தேவலோகத்திருக்கும் வளங்களைனந்தும் அதுபவித்தான், கீழ்ப்பட்டிருக்கும்
பாதாளலோகத்துள்ள வளப்பங்கள் யாவும் தானையதுபவித்தான், ஆதலால், சந்திரனை
யணிந்த செஞ்சடையுடைய சிவபிரானை யாவர்தான் விரும்பமாட்டார்கள். எ - று.

முவுலகரசாட்சியும் பெற்றமையின், நிலவுலக போகங்களையும் தேவலோக
போகங்களையும் பாதாளலோக போகங்களையும் அதுபவித்தானென் றுணர்ந்தியவாறு.

இந்திரப்பெருங்கடவுளே முதலினோர்யாரும்
வந்திரந்துதங்குறைசொலவழங்குவதானு
னந்தரத்தவரலமருநெஞ்சினராகிச்
சந்திதோறுமற்றவன்கொலுக்காத்தனர்சரிப்பார்.

(இ - ள்.) இந்திரனென்னும் பெருமையமைந்த தேவனே முதலிய தேவர்க
ளனைவரும், இவனிடத்திற் சேர்ந்து தங்கள் குறைகளை விண்ணப்பித்துக்கொள்ள
அவ்வவர்கட்கும் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கத்தக்கவனானான். தேவலோகவாசிகளாகிய
வானவர்களெல்லாம் சுழலுகின்ற மனமுடையவர்களாய், மாவலியின் கொலு
மண்டபத்தைக் காலங்கள்தோறும் காத்துக்கொண்டு திரிவார்கள். எ - று. (க௦)

பரிப்பெருங்கடல்பனைமருப்பொருதனிப்பனைக்கைக்
கரிப்பெருங்கடலடுபுவித்திரளெனக்ககரிந்து
விரித்தவெஞ்செருச்சேனைமிக்குயர்த்தனர்விண்ணோர்
புரித்தவேவனினுங்கவன்பணித்தனபுரிவார்.

(இ - ள்.) சூதிரைகளென்னும் பெருங்கடலையும் பருத்த தந்தங்களோடு பனையைப்போலும் ஒப்பற்ற ஓர் துதிக்கையுமுடைய யானைகளென்னும் பெருங்கடலையும் கொல்லுகின்ற புலிக்கூட்டங்கள்போன்று கருநிறம்கொண்டவர்களாய் விசேடித்த சூரரப்போர் விளைக்கும் சைனியங்கள் மிகப்பெருகின், தேவர்களெல்லாம் அவன் விரும்பிய ஏவலின்படியே கட்டினாயிட்டனவற்றைச் செய்வார்கள். எ - று.

பகைவர்களின் பரித்தொருதிகளையும் கரித்தொருதிகளையும் புலியைப்போற் பாய்ந்து கொல்லத்தக்க அசுர சைனியங்கள் விசேடமாகப் பெருகின் என்பதுகருத்து. (கக)

கண்டுநோக்கியுட்கவன் றனன் காசிபுனென்போன்
மண்டுவெஞ்செருக்குலிசிதன் மகனுடைமறுக்கந்
திண்டிறற்படையைந்துடைநாரணன்றிருத்தான்
கொண்டிந்தையினமைத்தனனருந்தவங்குறித்தான்.

(இ - ள்.) காசிபுமுனிவர் தமது புத்திரனாகிய மிக்க பெரும்போர் புரியத்தக்க வச்சிராயுதமேந்திய இத்திரனுடைய மனத்தியரத்தைத் திருவுள்ளத்துணர்ந்து பார்த்து மனம்வருந்தி, மிக்க வலியுள்ள பஞ்சாயுதங்களேந்திய திருமாலின் திருவடிகளைத் தியானித்துத் தமதுள்ளத்திற் பதித்து அருமையான தவம்புரிந்தனர். எ - று.

தேவவர்க்கத்தினர்க்கும் அசுரவர்க்கத்தினர்க்கும் காசிபுமுனிவரே பிதாவாயினும் தேவவர்க்கத்தினர்மீதே அதிக பிரியமுடையவராகலின், தனது புத்திரனாகிய இத்திரன் துயரத்திற்கு மனம் வருந்தினரென்பார், “குலிசிதன்மகனுடை மறுக்கக் கண்டு நோக்கியுட்கவன் றனன்.” என்றார். திருமாலின் பஞ்சாயுதங்களாவன:—சங்கு சக்கரகட்கதண்டகோதண்டங்களாம். (கஉ)

வருத்துமாதவமையிரண்டாயிரம்வருடந்
திருத்தினோற்றனனநிலைதிருமகன்கொழுநன்
மருத்தபைந்துழாய்மார்பினன்வன்சிறையுவணத்
தெருத்தமீப்பொலிந்தாங்கவற்கெதிருதவெதிர்த்தான்.

(இ - ள்.) சரீரத்தை வருத்துகின்ற பெருந்தவத்தைப் பதியையிரம் வருஷம் திருத்தமாகப் புரிந்தனர். அப்போது திருமகன் தலைவரும் மணங்கமழும் பசிய துளப மாலையணிந்த மார்பினருமாகிய திருமால், வலிய சிறகுகளைப்படைத்த கருடன் பிடரியின்மீ தாரோகணித்து அக்காசிபு முனிவருக்கு நேரே காட்சியளித்தனர். எ - று.

சரீரத்தை வருத்துதலே அருந்தவமென்பதை, “புற்றுமாய் மரமாய்ப்புணல்காலே யுண்டியாயண்டவானரும்பிறரும்-வற்றியாருநின்மலரடிகாணு மன்னவென்னையோர் வார்த்தையுட்படுத்தப்-பற்றியுப்பதையேன் மனமிகவுருகேன் பரிசிலென்பரியாவுட றன்னைச் - செற்றிலேனின்னுத்திரிதருகின்றேன் திருப்பெருந்துறை மேவியசிவனே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான்மலர்வாக்கானுமறிக. (கஉ)

முண்டகத்திருநாயகனெதிர்த்துறமுனிவன்
கண்டுபோற்றினன் கட்பனிதூங்குறக்கனிந்தா
னண்டர்நாயகவினிதெழுந்தருள்மற்றனியேன்
கொண்டமாதவமெதுகொலென்றென்பறக்குழைந்தான்.

(இ - ள்.) செந்தாமரையிலிருக்கும் திருமகள் தலைவராகிய திருமால் காட்சி யருளியவுடனே காசிபமுனிவரானவர் அவரைத் தரிசித்துத் துதித்து, கண்ணீர், சொரியும்படி மனமுருகினார். தேவாதிபரே தேவரீர் இனிமையுடன் ஈண்டெழுந்தருளு தற்கு அடியேன் புரிந்துள்ள பெருந்தவம் எதுவென்று எலும்பும் நெக்குவிடக் குழைந்தனர். எ - று. (கசு)

உருகுசிந்தைபினுவந்துறுமுனிவனைநோக்கி
யரிதுமாதவமிழைத்தையாந்தரலெதுவோ
புரிதியென்றனனிந்திரன்பொன்னிடைனைத்துந்
தருவுமாவலிபறித்தனனவைதரத்தகுமால்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு மனவுருக்கத்துடன் களிப்புற்ற காசிபமுனிவரைப் பார்த்து, நீ அருமையாகப் பெருந்தவம்புரிந்தாய். நாம் உமக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரம்யாதோ? அதை விரும்புமாயாக எனக் கட்டையிட்டனர், இந்திரனுடைய தேவ போகங்களனைத்தையும் கற்பகத்தருவையும் மாவலி அபகரித்துக்கொண்டான், அவற்றைமீட்டும் அவனுக்குக் கொடுத்தருளவேண்டும். எ - று. (கசு)

பிறங்குவச்சிரத்தவற்குரீபின்னெனப்பிறந்து
மறங்கொண்மாவலியுதிதன்மடிந்திறமடித்துக்
கறங்குவார்செவிவெண்ணிறக்கடும்பகட்டொருத்தந்
சிறந்தபேரரசுனித்தியென்றருந்தவன்செப்ப.

(இ - ள்.) விளக்கமுற்றிருக்கும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரனுக்குத் தேவாரே சகோதரராக அவதரித்து, கொடுமையுள்ள மாவலியின் குராவல்லபம் அழிந்திறக் கும்படி கொன்று, அசைந்துகொண்டிருக்கும் நீண்ட காதுகளும் வெண்ணிறமும் வல்லபமுமுடைய ஆண் யானையின்மீ தாரோகணித்து, மேன்மைமிக்க பெரிய அரசாட்சி புரிவீராகவென்று அருமையான தவம்புரிந்த காசிபமுனிவர் பிரார்த்தித்த லும். எ - று.

வெள்ளையானையென்று குறிப்பிப்பான், 'வெண்ணிறக்கடும்பகட்டொருத்தல்', என்றார். (கசு)

ஆதுசெய்துமென்றருளினனாயிரமிதழ்ப்பு
மாதுமார்பினன்போயினன்வரமுனியவற்குக்
காதன்மைந்தனிற்றோன்றினனாள்சிலகழிந்த
திதினன்மறையளந்தனன்வளர்ந்தனன்சிறுவன்.

(இ - ள்.) சகத்திரதளத் தாமரையிலிருக்கும் திருமகள் குடியிருக்கின்ற மார் புடைய திருமால் அவ்வாறே செய்வோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அதன் பின் சிறப்புற்ற அக்காசிப முனிவருக்குப் பிரியமுள்ள புத்திரராயவதரித்தனர், சில தினங் கழிந்ததன்மேல், அப்புத்திரர் சூற்றமற்ற சதுர்வேதங்களையும் முழுதொருங் குணர்த்து வளர்ந்து வந்தனர். எ - று. (கசு)

வரமுனிக் குலத்துயர்ந்தருண்மாதவன்புனைய
விரதநூல்புனைந்தருமறைச்சடங்கொடுமெவிப்
பரவுமாதவர்யாவருமுவந்துறப்பயின்றான்
முரணிடைத்தனதுளக்குறிப்பொருவற்குமொழியான்.

(இ - ள்.) மேன்மைமிக்க முனிவர் குலத்திலே உயர்ச்சியுற்ற காசிபமுனிவர் தரிக்கும்படி வேதவீதியின் கிரியைகளுடனே அந்தணர்க்குரிய விரதமாகிய உபவீத மணிந்து, மாறுபட்டுள்ள தமது திருவுள்ளக் குறிப்பை ஒருவர்க்கும் கூறாதவராய், தம்மைத் துதிக்கின்ற பெருந்தவம்வாய்ந்த முனிவர்களனைவரும் களிகூரும்படி வள ர்த்து வந்தனர். எ - று.

மறைச்சிறுவர்கட்கு ஐந்தாம்வயதில் வித்தியாப்பியாசமும் ஏழு அல்லது எட் டாம்வயதில் உபவீதச்சடங்கும் செய்வித்தல் முறைமையாகவின், இப்புத்திரருக்கு ஏழு அல்லது எட்டுவயதாயிற்றென்று குறிப்பிப்பான், “விரதநூல்புனைந்து.” என்ற னர். இவ்வாறியற்றல் விதியென்பதை, “ஐந்தாம்பருவத்தினு மாமறையோர்க்கொரா நில் - பைந்தாரரசர்க்குரைப்பாரநற்பருவமெட்டி - னந்தாதசெல்வமலிநாய்கருக்காகு மென்ன - முந்தாரணங்கொருநான்குமொழிந்தவன்றே.” என்றும், “ஆண்டேழி லெட்டின் மறையந்தணர்க்காகுமுந்தா - லாண்டோர்பதினென்றினின் மன்னவர்க்காகு மென்ப - வேண்டார்பருவமிருநான்கொடு நான்குசேறி - பூண்டாங்குதிண்டோள்வணி கர்க்குப்புனைதல்வேண்டும்.” என்றும் வரும் காசிகாண்டத் திருவிருத்தங்களானுந் தெளிக.

(கஅ)

உணர்த்தவேண்டுவதியாவையுமுணர்த்துநுதுணர்த்தான்
றணப்பருந்துறையாகமத்தடங்கடல்கடந்தான்
புணர்த்ததாமரைநான்முகற்குணர்த்துறப்போந்தான்
மணத்தபச்சொளித்தருப்பையால்வயங்கியகரத்தான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரர் அறிவிக்கவேண்டிய வனைத்தையும் அறிவிக்காமலே அறிந்துகொண்டார், நீக்குதற்கரிய துறையையுடைய ஆகமங்களென்னும் விசாலித்த கடலைத்தாண்டினர், வாசனைவீசிப் பசிய நிறத்துடனே விளங்கும் தருப்பைப்புல்லா லாகிய பவித்திரமணிந்த திருக்கரமுடைய காசிபமுனிவர், தாமரையாதனத்துள்ள பிரமனுக் கறிவிக்கும்படி சென்றனர். எ - று.

இவ்வாறு திருமாலே தமக்குப்புத்திரராய் அவதரித்திருப்பதைப் பிரமனுக்கறி விக்குமாறு காசிபமுனிவர் சத்தியலோகத்துக்குச் சென்றனரென்பது கருத்து. (கக)

அனையகாலையின்வானவர்யாவருமடைந்து
நினையுநெஞ்சொடும்வணங்கினரேத்தினர்நின்ரு
ரினை பொலன்கழன்மாவலிவேள்வியொன்றியற்றி
வனை பொலன்கலன்முதலியயாவையும்வழங்கும்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்திலே தேவர்களுனைவரும் அங்குவந்து, தியாலிக்கின்ற மனத்துடனே பணிந்து துதித்து எதிரில் நின்றவர்களாய், ஒலிக்கின்ற பொற்கழ லணிந்துள்ள மாவலியென்பவன் ஓர் யாகம்புரிந்து, அலங்காரமுடைய பொற்காச கள் ஆபரணங்கள் முதலியவெல்லாம் யாவர்க்கும் தானஞ்செய்கின்றான். எ - று. (உ0)

எனவுரைத்தனர்வானவரதுவுணர்ந்திரங்கி
நினையுநெஞ்சொடுமுவந்தனன்மறைக்குலநிமல
னனையர்போதிரென்றருளினன்றமுற்றறிந்தான்
வனைபொலன்கழன்மாவலிக்கருகுறவருவான்.

(இ - ள்.) என்று அத்தேவர்கள் கூறினார்கள், வேதியர் குலத்தினராகிய காசிப மூனிவர் அதனை யறிந்து ஓர் எண்ணங்கொண்ட சித்தத்துடன் களித்தனர், அத்தேவர்கட்குப் போய்வருவீர்களாக வென்று விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு, தக்கசமய மறிந்தவராய்ப் பொற்குழலணிந்தள்ள மாவலியென்பவனிடத்திற்கு வருகின்றனர், என்று

இத்திறத்தினின்மாவலியெனும்பெயர்த்திறலோன்
மெய்த்தநான்மறைவேள்வியின்மிறனுறவீனாத்து
மொய்த்தமாமணிக்கதிரொளிமுறைமுறைபரப்பு
மத்தனித்திருமண்டபக்கொலுவுணர்ந்தடைந்தான்.

(இ - ள்.) அப்போது மாவலியென்னும் பெயருள்ள வல்லைமுடையோன், இவ்வாறாக உண்மையான சதூர் வேதங்களிற் கூறியுள்ள விதிப்படி யாககிர்த்தியங் களைச்செய்து, நெருங்கியிருக்கும் சிறந்த இரத்தினக் கிரணங்களின் பிரகாசமானது வரிசை வரிசையாய்ப் பரவியுள்ள, ஒப்பற்ற சிறப்பமைந்த அழகிய கொலுமண்டப த்தைக்கண்டு சேர்ந்தனர். எ - று. (உஉ)

உதயமால்வரைநெடுமுகட்டுச்சிநின்றுதிக்குங்
கதிர்செய்மாமுடியிளவெயிலெறிப்பவக்கதிர்மேற்
பதநிவந்துதெள்ளமுதெனப்பணிக்கதிர்விரிக்கும்
புதுகிராவெனவெண்குடைவிளங்கிமீப்பொலிய.

(இ - ள்.) சிறந்த உதயகிரியினுடைய நீண்ட சிகரத்தின் உச்சியினின்றும் உதய மாகின்ற சூரியனைப்போன்றுள்ள மேம்பாடமைந்த மகுடமானது இளங்கிரணவீசு, அக்கிரணத்தின்மீது கால்வைத்தேறித் தெளிந்த அமுதத்தையொத்த சூளிரந்த கிரணங்களைப் பரப்புகின்ற பூரண சந்திரனைப்போன்ற வெண்கொற்றக்குடை பிரகாசித்து மேலேவிளங்கவும். எ - று. (உஉ)

பொன்னிலங்கியகதிர்மணிப்புனைகுழலடிக்கீ
முன்னரும்பசும்பொற்றிறைகுப்பையினோங்கப்
பின்னல்வெண்டிரைநெடுநிலப்பெருங்குடைத்தனிக்கோன்
மன்னர்பொன்முடிதேய்த்துகுதாதிடைவயங்க.

(இ - ள்.) பொன்னால் விளக்கமுற்றதாய், கிரணங்களை வீசும் இரத்தினங் களாலலங்கரித்துள்ள வீரக்கழலணிந்திருக்கும் பாத்தின்மேலாக, யாவராலும் நினைத்த ற்கேலாத பசும்பொன்னாகிய பகுதித்தொகையானது குப்பையைப்போன்று மேலோ ங்குமாறு கொட்டி, பின்னிக்கொண்டிருக்கும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட நீண்ட நிலவுலகத்துள்ள, பெருமையமைந்த சந்திரவட்டக்குடைய யும் ஒப்பற்ற செங்கோலையும் படைத்த வேந்தர்கள், தங்கள் பொற்கிரீடங்களைத் தே ய்த்தலா லுதிர்கின்ற பொற்பொடிகள் மத்தியற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்க வும். எ - று.

எனவே எவ்வெத்தேயத்திறைவர்களும் தாமதாம் செலுத்தவேண்டிய கப்பணத் தொகையைப் பொற்காசுகளாகக்கொண்டுவந்து அவன்பாத்திற்கொட்டிப் பணிந்து கொள்வதற்காக ஒருவரோடொருவர் நெருங்கி வீழ்த்திருப்பதால், அவர்கள் முடிகள் ஒன்றோடொன் றுராய்ந்துதிரும்பொற்பொடிகளும் பிரகாசிக்கின்றன வென்பது கருத்து. (உச)

வேரிநாண்மலர்க்கற்பகநறுந்துளிவிடுக்குந்
தாரொடுங்குழைந்தொருபுடைவெரிநுறச்சரிந்த
கார்கொழுந்துநுங்குழையொடுத்திடுகவரி
வார்கொடேயன்மார்பினுந்தோளிணும்வருட.

(இ - ள்.) மணமுள்ள தேனைத் துளித்துக்கொண்டிருக்கும் வாசனையமைந்த அன்றலர்ந்த கற்பகமலர் மாலையுடனே குழைவுற்று முதுகின் ஒர்பக்கத்திற் சரிந்துள்ள, மேகங் கொழுந்துவிட்டதுபோன்ற கூந்தலையுடைய அரம்பையர்கள் கரங்களிற் றுங்கி வீசும் வெண்சாய்மரைகள், நீட்சியுற்றும் அகன்றுமுள்ள புயங்களிலும் மார் பிலும் தடவிக்கொண்டிருக்கவும். எ - று.

(உரு)

எம்மைநோக்குமென்றெடுத்தகைம்முசிழம்விட்டிறக்கார்
கொம்மைவெம்முலைமகளிரும்விண்ணவாருழாழு
மம்மவீங்கிவனுளக்கருத்தென்கொலென்றயிர்த்துத்
தம்மிலஞ்சினெஞ்சலமரப்புடைபுடைதழுவ.

(இ - ள்.) சிகரத்தைப்போன்ற பெருந்தனங்கலையுடைய மாதர்களும் தேவர் களின் கூட்டமும் எங்களைப் பார்ப்பானோவென்று சிரமேற் கூப்பிய காக்களாகிய அரும்புகளைக் கிழே இறக்காதவர்களாய், இவனுடைய மனத்தின் எண்ணம் யாதோ வென்று சந்தேகித்து, தங்களுக்குள்ளே அச்சமுற்றவர்களாய் மனஞ்சுழலும்படி சமீ பத்திலும் பக்கத்திலும் தழுவிக்கொண்டிருக்கவும். எ - று.

(உசு)

ஓவருந்திறப்பேரெழிலுருவமுற்றடங்கப்
பூவைவாய்ச்சியர்கருநெடுங்கண்ணிழல்புதைப்பத்
தேவர்யாவருமசுரர்மற்றியாவருந்திகைத்து
வாவுதின்பரியிந்திரனிவனெனமதிப்ப.

(இ - ள்.) ஒழிதற்கரிய தன்மையமைந்த பேரழகுள்ள அவனுடைய உருவமுழு மையும் அடங்குமாறு நாக்கணவாய்ப் பறவையைப்போலும் வாக்கியத்தையுடைய மாதர் களின் கருநிறங்கொண்டு நீட்சியுள்ள கண்களின் நிழல்படியவும், தேவர்களனை வரும் அசுரர்களனைவரும் திகைப்புற்று, வலியுள்ளதாய்த்தாவிச் செல்லும் குதிரை யையுடைய இந்திரன் இவனென்று மதிக்கவும். எ - று.

இந்திரனுடைய செல்வத்தினும் மேம்பட்ட செல்வம் இவனுக்கிருத்தலின், இவ னும் இந்திரனென்றே சொல்லவேண்டும், ஆயின், இந்திரன் வெள்ளையானமீதார் பவனாகலின் இவனைக் குதிரைமீதாரும் இந்திரனென்று மதித்தார்களென்றபடி. (உஎ)

திருந்துகுங்குமச்சேதகத்திருநெடுமருமத்
திருந்தபன்மணிக்கலனுமிழ்ந்தெறிகதிர்க்கற்றை
யொருங்குணர்ந்தவர்க்குளப்படுமந்திரத்தொளிபோன்
மருங்குநிற்பவர்கட்புலத்தவிரொளிமறைப்ப.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய குங்குமச்சேறணிந்துள்ளதாய் அழகமைந்து நீட்சி யுடைத்தாகிய மார்பில் அணிந்திருக்கும் பலவித இரத்திபரணங்கள் கக்கி வீசு கின்ற கிரணத்தொகுதி, முழுதொருங்குணர்ந்த முதியோர்கள் திருவுள்ளத்தில் தியா னிக்கின்ற மந்திரங்களின் ஒளிபோன்று பக்கத்திலிருப்பவர்களுடைய நேத்திரேந்தி ரியத்தில் விளங்குகின்ற பிரகாசத்தை மறைக்கவும். எ - று.

மந்திரத்தியானத்தாற் காட்சியருளுந் தேவதைகளின் பிரகாசம் பக்கத்திலுள்ளோர்களின் கண்ணொளியையு மறைப்பதியல்பாகலின், “ஒருங்குறைந்தரர்க்குளப்படு மந்திரத்தொளிபோல்.” என்றாரென்க. (௨௮)

வானரம்பையர்மாரிலமடந்தையர்வரம்பி
லேனைநாகர்தமிருக்கையரிளமயிலனையார்
கானநாடகநாட்டியக்கருவியொத்திசைப்ப
மேனிவந்தெழுசதிமுறைமென்மெலமிதிப்ப.

(இ - ள்.) தேவலோக மாதர்களும் பெரிய நிலவுலக மாதர்களும் அளவிறந்த வர்களாய் மற்றுள்ள நாகலோகத்தில் வசிக்கின்றவர்களான இளமைத்தன்மைவாய்ந்த மயில்போலும் சாயலுள்ள மாதர்களும், மேம்பாடமைந்தோங்கிய சதிமுறைமைக் கேற்பப் பையப் பையக் கால்கள் பெயர்க்கும்படி நாடகத்திற்குரிய நடனத்தை இசையுடனே இயற்றவும். எ - று.

மீதலம் பூதலம் பாதலம் என்னும் மூவுலகத்துள்ள மாதர்களும் சதிமுறைமைப் படி டாதங்களைப் பெயர்த்து இசைக்கருவிக்கிசைந்த சாரீர ஓசையுடன் நடனம் புரிவார்களென்றபடி. (௨௯)

பள்ளத்தெண்டிரைப்பரவைநீர்நெடுநிலப்பரப்பி
னுள்ளப்பட்டெழுநிறியவர்மறையவருவப்பக்
களொளத்திரிதழவிழ்ந்தசெங்கமலமொத்தொருகை
வள்ளற்றன்மையினள்ளியபெருநிதிவழங்க.

(இ - ள்.) ஆழ முடைத்தாய்த் தெள்ளிய அலைகளையுடைய நீர் நிறைந்த கடலாற் சூழப்பட்டுள்ள நீண்ட நிலவுலகப் பரப்பிலே, தியாகம் பெறலாமென்னும் எண்ணக்கொண்டு வருகின்ற வறுமையாளரும் வேதியரும் களிக்கும்படி, குளிர்த்த இதழ்க ளலர்ந்த தாமரையைப்போன்ற அவனுடைய வலதுகரமானது, உதாரத்துவத்திறத்தால், அத்தாமரை மலர் சொரிவின்ற தேனப்போல விசேட திரவியங்களைவாரித் தானம்புரியவும். எ - று.

அவனது வலதுகரத்தைத் தாமரைமலராகவும், தானத்திரவியங்களை அம்மலர் சொரியும் தேனாகவும் உவமித்தமைகாண்க. (௩௦)

பூவுநீருமிட்டிருநிலமெமக்கெனப்புரிந்தா
னுவமாநிதிக்குப்பையுமெங்கரத்தளித்தான்
பாவைகன்னிகையளித்தனனெமக்கெனப்பகராத்
தேவுநான்மறையந்தணர்புறம்புகச்செல்ல.

(இ - ள்.) தேவத்தன்மை யமைந்த சதுர்வேதங்களையுணர்ந்த மறையவர்களெல்லாம், எங்களுக் கபிஷேகித்து மலர்களா லருச்சித்து விசேட நிலத்தை எங்களுக்குரித்தாகும்படி செய்தான், அன்றியும் எங்களுடைய கைகளில் பசுவையும் விசேட திரவியத்தையும் கொடுத்தான், அன்றியும் பதுமைபோன்ற கன்னிகைகளை எங்களுக்குக் கொடுத்தானென்று சொல்லிக்கொண்டு வெளிப்படும்படி சென்றுகொண்டிருக்கவும். எ - று.

எனவே பூதானம் கோதானம் சொர்னதானம் கன்னிகாதானம் என்னும் இவ்வகைத் தானங்களைப்பெற்ற மறையவர்க ளொவ்வொருவரும் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு போகின்றார்களென்று விளக்கியவாறு. (௩௧)

கயற்கருங்கட லுலகுளோரோற்றவைகருதிப்
புயற்பொழிந்தென்பொழிந்திலமென்பதுபுலந்து
வியப்பெழுந்தமதுளத்தொடும்வேதவேதியராய்
நயப்பினேற்பவரவருநெறிகட்புலநடப்ப.

(இ - ள்.) மீன்களுலாவும் கரிய நிறமுள்ள கடல்கூழ்ந்த உலகுள்ளோர்க ளுனை வரும் எண்ணி யாசித்தவைகளை மேகம்பொழிவதுபோல ஓயாமற் சொரிந்திலோமே யென்றுகருதி வாட்டமுற்று, பின் களிப்போங்கும் சித்தத்துடன் வேதங்களையுணர்ந்த மறையவர்களாய் விருப்பத்துடனே தானமேற்போர்கள் வருகின்ற மார்க்கத்திலே தனது நேத்திரங்கள் சென்றுகொண்டிருக்கவும். எ - று.

தானமேற்போர் அவயவபங்கமற்றவராயும் வேதவேதாங்கங்களுணர்ந்தவராயு மிருக்கவேண்டுதலியல்பாகவின், “வியப்பெழுந்தமதுளத்தொடும் வேதவேதியராய் நயப்பினேற்பவர்.” என்றார். (ந.உ)

பாந்தளாயிரம்பஃறலைப்பரப்புறப்பரந்து
காந்துபன்மணியினவெயிலெறிப்பவெங்கனலிற்
சேந்தகட்டுணைவாளரிவெரிநுறச்செறிப்ப
வேந்துபொற்றகட்டாசனத்தினிதுவீற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிசேடன் ஆயிரமென்னும் தனது பல தலைகளையும் பரவுப்படி பா ப்பி யொளிரவதுபோல, பலவகை இரத்தினங்கள் இளங்கிரணங்களைவீசி, கொடிய அக்கினியைப்போன்று சிவந்துள்ள இரண்டு கண்களைப்படைத்த பிரகாசமமைந்த சிங் கங்கள் தமது முதுகின்மேற் பொருந்துமாறு தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொற்றகட் டாலாகிய ஆதனத்தின்மீது இனிமையாக வீற்றிருந்தனன். எ - று.

மாவலிவீற்றிருந்த சிங்காதனத்திற் சிறந்த பலகோடி நாகரத்தினங்கள் பதித்தி ருந்தமையின் அவைகளை நோக்குங்கால், ஆகிசேடன் தனது ஆயிர சிரங்களையும் நீட்டி, அவ்வவற்றுள்ள மணிகளைப் பிரகாசிப்பிப்பதுபோன்ற தென்பார், “பாந்தளா யிரம்பஃறலைப்பரப்புறப்பரந்துகாந்துபன்மணியினவெயிலெறிப்ப.” என்றும், அவ் வாதனத்தைச் சுமக்கின்ற சிங்கங்களின் கண்கள் சிவந்திருத்தல் அக்கினியின் செந்நிறத்திற் கொத்ததென்பார், “வெங்கனலிற்சேந்த கட்டுணைவாளரி.” என்றும் கூறினர். (ந.ந)

கொள்வயாவையுங்கொடுத்தனன்குறைநிரப்பினன
யுள்குசின்தையினுவகைநின்றிரைத்தெழுமுவப்பிற்
கள்விடுந்தொடைமோலியானிருத்தலுங்கருதாத்
தெள்ளரும்பழநான்மறைவாமனன்செல்வான்.

(இ - ள்.) தானம் ஏற்றுக்கொள்கின்ற அனைத்தையும் எல்லார்க்கும் கொடுத்த வனாகி, அவ்வவர்கள் குறைகளையும் பூரணப்படுத்தினவனாகி, அவற்றை யெண்ணிய சித்தத்துடனே களிப்புத்தோன்றி விசேடித்தோங்குகின்ற சந்தோஷத்தினால், தேன் சொரியும் மலர்மாலையணிந்துள்ள முடியையுடைய மாவலியிருக்கையில், அத்தருண த்தைச் சிந்தித்துப் புராதனமாயுள்ள சுதூர் வேதங்களைத் தெளிந்துணர்ந்த வாமனன் அவ்விடத்திற்குச் செல்கின்றனர். எ - று.

எனவே சத்தியலோகத்தில் தேவர்களாற் கேள்வியுற்ற காசிபமுனிவர், உடனே மாவலிசபைக்குச் சென்றிருந்ததுமன்றி, அவரது புத்திரராகிய வாமனரும் தருணம் பார்த்துச்சென்றன ரென்பது கருத்து. (கூச)

பஞ்சினெல்கியபதத்தினன்பன்முறைபதிப்பீர்
 நெஞ்சினெல்குறுநெடுநிலநெருப்பெனமதிப்பான்
 முஞ்சியன்பசுந்தருப்பையன்மன்பதைமுகத்தி
 நெஞ்சுநோக்கினன்விசித்திடுங்கோவணத்துடையான்.

(இ - ன்.) பஞ்சினும் மிருதுவாகிய பாதத்தையுடையவராகவும், பலமுறை கடவுளைச் சிந்தித்து மன முருகுின்றவராகவும், நீண்ட நிலவுலகத்தைக்கண்டு அக்கினியைப்போன்று அச்சமுறுபவராகவும், முஞ்சிப்புல்லையும் பசுநிறங்கொண்ட தருப்பாதனத்தையு முடையவராகவும், மனிதர்கள் முகத்தைக் காணின் நாணுகின்ற பார்வையுடையவராகவும், கோவணவுடையாகத் தரித்துக்கொண்டிருப்பவராகவும். ஏ - று.

பெருந்தவசிகள் பூமியில் ஊர்வனவாயுள்ள ஜந்துக்கள் நசிக்காவண்ணம் தமது பாதங்களை மிருதுவாகவைத்து நடப்பார்களாகலின், “பஞ்சினெல்கிய பதத்தினன்.” என்றும், சதா சிவத்திபானத்தால் மனமுருகுவராகலின், “பன்முறைபதிப்பா நெஞ்சினெல்குறும்.” என்றும், உலகவாவை அருவருத் திருப்பராகலின், “நெடுநிலநெருப்பென மதிப்பான்.” என்றும், முஞ்சிப்புல் அரைநாணுக்கட்டி யிருப்பவராகலின், “முஞ்சியன்.” என்றும், தருப்பைப்புல்லை ஆசனமாகக்கொண்டிருப்பாராகலின், “தருப்பையன்.” என்றும், தாம் குட்டையரா யிருக்கின்றமையின், “மன்பதைமுகத்தி நெஞ்சுநோக்கினன்.” என்றும், தமது வஸ்திரத்தை அரையிற்சுற்றிக்கொய்சுகம் அமைத்து அதனைக் கோவணமாகக் கீழே இழுத்துச்செருகி யிருத்தலின், “விசித்திடுங் கோவணத்துடையான்.” என்றும் கூறினர். (கூரு)

நூலொடும்படச்சாத்துமாளன்றேவினனுவலீற்
 பாலெனத்தெளிமுறுவலன்பவித்திரவிரல
 னுலுமாமறையோருருவெடுத்தேயனையான்
 காலமோர்ந்தறியாகம்பெருங்கலைக்கடலான்.

(இ - ன்.) உபவீதத்துடனே கலக்கும்படி யணிந்துள்ள மான்றோலுடையவராகவும், வார்த்தையாடும்போது பால்போலுந் தெளிவான புன்சிரிப்புடையவராகவும், பவித்திரமணிந்திருக்கும் விரலுடையவராகவும், ஒலிக்கின்ற சிறந்த வேதங்களைனத்தும் ஓர் வடிவெடுத்தது போன்றவராகவும், திரிகாலங்களையும் ஆராய்ந்துணர்தற் கேதுவாகிய சிவாகமங்களென்னும் பெரிய சாத்திரசாகரம் போன்றவராகவும். ஏ - று.

மேற்செய்யுளிற் கூறியது புற்பவுத்திரமும் இச்செய்யுளிற் கூறியது பொற்பவுத்திரமுமெனக் கூறுதலுமொன்று. (கூசு)

வரவுநோக்கினனெதிதன்மாவலிவரக்கண்
 ரெவுசின்தைநெக்குருகினனெதிரெழுந்தற்றான்
 பரவியாங்கவற்கியைவனயாவையும்பயின்றான்
 விரவுமாமணியாசனத்திருத்தினன்விருப்பான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறாய் கோலத்துடனே அவ்விடத்திற்கு வருதலும், மிக்க வல்லபம் படைத்துள்ள மாவலியென்பவன் இவர் வருதலைப்பார்த்து, உணர்ச்சியுள்ள சிந்தனையோடும் மனம் நெக்குவிட்டுருகினவனாய், எதிர்கொண்டுசென்று கிட்டித் துதித்து, மிக்க விருப்பத்தால் அவருக்குச் செய்யவேண்டிய உபசாரங்களினைத்தையும் புரிந்து, சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்துள்ள ஓராதனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தான். எ - று.

(௩௭)

கொள்ளைமாதவமியாவையுமொருவழிக்கொண்ட
பிள்ளைநீயிவணைய்தயான்பெற்றபேறெளிதோ
வுள்ளம்வேண்டுவயாகொலென்றடிக்கடியுவந்தான்
வெள்ளவார்கடற்றுயிலொழிந்தெய்தியோன்விளம்பும்.

(இ - ள்.) அநேக கோடிகளாய் விரிந்துள்ள பெருந்தவங்களெல்லாம் ஓர் வழு வெடுத்த பிள்ளைப்பருவமுடைய தேவரீர், இவ்விடத் தடையும்படியாக அடியேன் பெற்றுக்கொண்ட பயன் சுலபமானதோ? தேவரீர் திருவுள்ளத்தில் விரும்பியது எதுவோ என்று அடிக்கடி விருப்பத்துடன் வினாவினன், வெள்ளமாய்ப் பரவியுள்ள நீண்ட பாற்கடலில் அறிதியில் கூர்வதொழிந்துவந்தோராகிய வாமனர் திருவாய் மலர்கின்றுனர். எ - று.

(௩௮)

வேறு.

மறைமுகமொழிந்தவேள்வியாவையுமரபின்முற்றுந்
துறைமுகநடந்தசிற்தைத் தூயநீநின்னில்யாரே
நிறைகுணத்துயர்ந்தோர்க்கீந்துமேம்படுநிலையினின்ற
ரறைகழலரசகேளாவதிசயமடைந்ததெம்பால்.

(இ . ள்.) வேதத்திற் கூறியுள்ள யாகங்களினைத்தையும் முறைமைப்படி முடிக்கவேண்டிய மார்க்கத்திலே சென்ற சித்தத்தையுடைய பரிசுத்தன் நீயே! ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்துள்ள ஓ அரசனே! சத்துவகுணத்தின் மேம்பட்ட சாதுக்களுக்குத் தானம்புரிந்து உன்னையொத்து மேம்பாடான நிலைமையி னின்றவர்கள் வேறெவர்கள். இவ்வாறு நீ செய்வதைக்கேட்டு எம்முடைய சித்தத்தில் அதிசயம் விளைந்தது. எ - று.

(௩௯)

கோட்படுகுவிசிதன்பாற்குறுகலமுலகமீன்ற
தாட்படுகமலத்தோனிற்சார்கலந்தகைசால்வேள்வி
நாட்படநடத்திமுற்றுநின்னுழைநணுகிநோமோர்
வேட்கையினஃதுநம்பாற்றந்துறவேண்டுமென்றான்.

(இ - ள்.) நாம் இதுவரையில் யாவரையும் வெல்லங் கொள்கையுடைய வச்சிராயுதம் படைத்த இந்திரனிடத்திற் சென்றோமில்லை, உலகங்களினைத்தையும் சிருட்டித்தவனாகிய நாளத்தோடுகூடிய தாமரையாதன்முடைய பிரமனிடத்திற் சென்றோமில்லை, பெருமைமிக்க யாகங்களை வெகுநாளாக நடத்தி முடிக்கின்ற உன்னிடத்திற்கு ஓர் விருப்பங்கொண்டு வந்தோம், விரும்பிய அப்பொருளை நம்மிடத்திற் கொடுக்க வேண்டுமென்றுரைத்தருளினர். எ - று.

(௪௦)

எத்தவம்புரிந்தேனையவஃதுநீயியைந்துசேட்க
மத்தமாஸ்யானவேகவயப்பரிகொடிஞ்சிமான்றோர்

மொய்த்தமாநிதியக்குப்பைகலன்பலமுதலயாவுஞ்
சித்தமோர்த்தருளிநின்னேவழங்குவன்செல்வவென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! யான் யாதுதவஞ் செய்தேன்? அதனைத் தேவரீர் இதய சம்மதத்துடன் கேட்பீராக, உன்மத்த மேம்படுத்த கேதுவாகிய மதம்பொழியும் பெரிய யானை, வேகத்தோடு கடைய வல்லபமமைந்த குதிரை, சிகரத்தோடு கூடிக் குதிரைகள் பூட்டியுள்ள இரதம், விசேடமாய்ச் சிறந்தள்ள திரவியக்குவிடல்கள், பலவித ஆபரணங்கள் முதலியவனைத்தும், தேவரீர் திருவுள்ளத்துணர்ந்து திருவாய்மலர் வீராயின், பெருஞ்செல்வ முடையவரே! இப்போதே தருகின்றேனென்றான். எ - று.

(சக)

நெடுமுடிக்கொடிஞ்சிமான்றேர்நீனிதிநிறைத்தகுப்பை
படுமணிக்கலன்களம்பொற்பசுங்கலன்ருனைதானை
விடுபரிமுதலயாவும்வேண்டலம்வேண்டினேமெம்
மடிதொடுமளவைமூன்றுநின்னிலத்தளித்தியென்றான்.

(இ-ள்.) நீண்ட சிகரம்போன்ற மொட்டையுடைத்தாய்க் குதிரைகள் பூட்டிய இரதமும், விசேட திரவியம் நிரப்பியுள்ள குவியலும், ஒளியமைந்த இரத்தினங்கள் பதித்த ஆபரணங்கள், பசும்பொன்னாலாகிய ஆபரணங்கள் பீதாம்பரங்கள் சைனியங்கள், செலுத்தத்தக்க குதிரைகள் முதலியவனைத்தும் விரும்பினோமில்லை, உன்னுடைய பூமியில் எம்முடைய பாதத்தால் அளக்கப்படுவதாகிய மூன்றடி நிலமே விரும்பினோம், அம்மூன்றடியை எமக்குத் தானஞ்செய்வாயாக என்றிர்த்தனர். எ-று. (சஉ)

மூவடிமண்ணினையசெய்வதென்மொழிநியென்னத்
தேவுபர்தவத்தைச்சிந்தைசெய்தவணிநுந்துசெய்வே
மாவதுபுரிதியென்னாவறைந்தனமலன்னனோ
னீவதுமுயன்றான்வெள்ளியருகுநின்றினையசொல்வான்.

(இ - ள்.) ஐயரே! இம்மூன்றடி நிலத்திலே தேவரீர் யாது செய்வது அதனைத் திருவாய்மலரவேண்டும் என்னப் பிரார்த்திக்க, ஈஸ்வரனைத் தியானித்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்து பெருந்தவம் புரிவேன், ஆதலால் அம்மூன்றடி நிலத்தைத் தானஞ்செய்வாயாக வென்று வாமனாவதாரம் கொண்டருளிய திருமால் கட்டளையிட்டனர். அதுகேட்ட மாவலி அவ்வாறே தானஞ்செய்ய எத்தனித்தான், அப்போது அசுர குருவாகிய சக்கிரன் அவன் சமீபத்திலிருந்து இவ்வாறு கூறுகின்றனன். எ-று. (சங்)

பிள்ளையென்றிவனையோர்தலேழமைபெருந்தோட்டுந்
வள்ளவாய்க்கமலத்தோற்குமளவொழிவரம்பினின்றான்
பள்ளநீர்வேலைநூலமுழுவதும்பயந்துபல்வே
றெள்ளுமெண்ணெயுமொத்தெல்லாவுயிர்தொறுமியைந்துநின்றான்.

(இ - ள்.) இங்கு வந்திருக்கும் இவரைப் பிள்ளைமைப் பருவமுடைய சிறுவரென்று மதித்தல் அறியாமையாகும், இவரோ? பெரிய இடத்தைையுடைத்தாய்க் கிண்ணம்போன்ற வாயைப்படைத்த தாமரையின் மத்தியிலுள்ள பிரமனுக்கும் அளத்தற்கரிய நிலைமையிலிருக்கின்றவர், அன்றியும் ஆழமுடைத்தாய் நீர் நிரம்பியுள்ள கடலாற்குழப்பிட்ட உலகமனைத்தையும் படைத்து, எல்லாச் சீவராசிகள்தோறும் பீலவேறுவிதங்களாக எள்ளும் எண்ணெயும்போல நிறைந்துள்ளவர். எ - று.

தாமரைமலர்ந்தபோது இதழ்கள்விரிந்து கிண்ணமொத்திருக்குமாகலின், “வள்ள வாய்க்கமலம்.” என்றார். (சச)

பாயிரமுகத்து நூற்கும்பழமறைப்பொருட்குமெட்டாச்
சேயவன் செய்வசெய்வோன் செயப்படுங்கருவியாகி
மேயினோலுலகமெல்லாமுண்டவன்விளங்காமாயத்
தாயவன் தன்மைநின்னா ளைப்பரிதையவென்றான்.

(இ - ள்.) விரிவாகக் கூறியுள்ளனவாகிய சாத்திரங்கட்கும் புராதனமான வேததாற்பரியத்திற்கு மெட்டப்பட்டாத அதி தூரத்திலுள்ளவர், செய்தொழில் செய்வோன் செய்யுங்கருவி என்னும் மூன்றுத் தானேயாகி விளங்குகின்றவர், உலகங்களினத்தையும் உண்டுமீழ்ந்தவர், தெளிவற்ற அவருடைய மாயத்தன்மையால், அவருடைய நிலைமை ஐயனே! உன்னா ளைப்பதற்கரிதாகும் என்றுரைத்தான். எ - று. (சசு)

கொடுப்பனமுறையினோர்துகொடுத்தீகொடுப்பேதார்பர்
லடுத்திநின்றொழிப்பதாகாநின்றருத்தளந்துகோடி
விடுத்தனனொழிந்தேனென்றான்வெள்ளியும்விரைத்துழாயோன்
மடுத்தெறிசிறைக்கானல்குங்கலுழைமனத்தினோர்தான்.

(இ - ள்.) தானம் புரிபவற்றை முறைமைப்படி யுணர்ந்து கொடுத்துவந்த நீ, இப்போது கொடுப்பதை மாத்திரம் ஓர் பக்கத்திற் சேர்த்துநின்று நான் தடுப்பது தகாது, ஆதலால் உன்கருத்தில் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவாய், நான் இதோவிட்டுப்போகின்றேனென்று சக்கிரர் கூறினர். அப்போது வாமனராயிருக்கின்ற மணமுள்ள துளபமாலையணிந்த திருமால், நிறைந்து வீசங்காற்றைச் சிறகுகளுண்டாக்குகின்ற கருடனைத் திருவுள்ளத் தெண்ணினர். எ - று.

கருடன் வலிய சிறகுகளைப்படைத்து அச்சிறகுகளை வீசலாற் பெருங்காற்று விளைவித்தலின், “மடுத்தெறிசிறைக்கானல்குங்கலுழன்.” என்றனர். (சசு)

கஞ்சமொத்தலர்ந்தமேகவண்ணனாகருதப்பட்ட
வெஞ்சிறைக்கலுழன்ருழாவெள்ளியையள்ளிக்கொண்டான்
மஞ்சிவார்ந்தியங்காநின்றவானிவந்தெழுந்தானோக்கி
யஞ்சினனலங்கற்றிண்டோள்வாளெயிற்றசுரர்கோமான்.

(இ - ள்.) தாமரைகள் மலர்ந்துள்ள மேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய திருமாலினான் சிந்திக்கப்பட்ட பெருஞ் சிறகுகளைப்படைத்த கருடன் இறங்கிச் சக்கிரரைத்துக்கிக்கொண்டு உடனே மேகங்கள் வந்து குடியிருந்து சஞ்சரிக்கின்ற ஆகாயத்தின்மீது பறந்தான், அதனை, மாலையணிந்துள்ள வலிய புயங்கனையும் கூரிய பற்களையுமுடைய அசுரர்கள் தலைவனுள் மாவலிபார்த்து அச்சமுற்றான். எ - று.

திருமாலின் கண்கை கால் உந்தி என்னும் இவ்வித உறுப்புக்கள் தாமரை மலரைப்போன்றும், அவர் திருமேனி முழுவதும் மேகம்போன்று மிருத்தலின், “கஞ்சமொத்தலர்ந்த மேகவண்ணன்.” என்றார். (சசு)

உந்தியம்பொகுட்டினண்டமெவற்றையுமுலப்பினீன்ற
பைந்துழாயலங்கன்மாயோனெம்முறைப்பரிவினெய்தி
முந்திநின்றெனதுமண்மேன்முவடியிரப்பதெம்மோர்
தந்தமாதவங்கொலின்னையளிப்பதுதருமமென்னு.

(இ - ள்.) தமது நாயிக் கமலத்தினின்றும் அண்டகோடிக ளுனைத்தையும் களிப்பினுலளித்தவராகிய பசியதுளப மாலையணிந்த திருமால் என்னிடத்தில் அன்புடன்வந்து, என் கண்ணெதிரே நின்றுகொண்டு என்னுடைய நிலத்தின்மேல்முன்றியாசுத்தல், எம் முன்னோர்கள் புரிந்துள்ள பெருந்தவந்தானோ? ஆதலால் அவருக்குத் தானம்புரிவதே நீதியாகுமென்று. ஏ - று.

தனது குலகுருவாகிய சுக்கிரன் கூறியதுடனே, கருடன் நேராகவந்து அக்குருவைத்துக்கிக்கொண்டு போனதையும் பார்த்ததால், வந்திருப்பவர் திருமால்தானென்று நிச்சயித்து இவ்வாறு கூறினனென்க. (சஅ)

முருகவிழ்மலரோடள்ளி முற்கைநீர் முகந்துவிட்டா
னருண்முறையங்கையேந்திலித்திடைக்கவிழ்த்தானையன்
நிருகுவாளெயிற்றுவேந்தனுதவியதிவலைத்தெண்ணீர்
தருநிழலவர்க்குமுன்னையமிழ்தினுந்தக்கதன்றே.

(இ - ள்.) வாசனைவிரியப்பெற்ற மலருடனே எடுத்து முன்கையினால் நீரையள்ளிவிட்டனன், அப்போது வாமனாவதாரங்களொன்றின் திருமால் திருவருண்முறைமையினால் அந்நீரைத் தமதுள்ளங்கையிற்றாக்கிப் பின் நிலத்தில்விட்டனார், முறுக்குடைத்தாய் ஒளிபடைத்த பற்களையுடைய மாவலி வாமனர்கரத்தில்விட்டதுளிகளோடுகூடிய தெளிந்த நீரானது, கற்பகத்தருவின் நீழலிலுள்ள தேவர்கட்கு முற்காலத்துதவிய அமுதத்தினும் சிறந்தது. ஏ - று.

இந்நீரால் இவன் தத்தஞ்செய்யாவிடின் மூவுலகரசாட்சியும் நீங்காமையால் தேவர்கட்குத் துயரொழியாதாகலானும், அமுதபானம் நரை திரை மூப்பை யொழிக்குமேயன்றிச் சத்துருபயத்தை நிவாரணிக்காதாகலானும், “வேந்தனுதவியதிவலைத்தெண்ணீர்தருநிழலவர்க்குமுன்னையமிழ்தினுந்தக்கது.” என்றார். (சக)

சேண்படநிலந்ததெந்தைதிருமுடிச்சிகரந்தீண்டி
மாண்புமதிசைகளெல்லாமறைத்தனபுயங்கண்மண்மேற்
கோண்படுதிகந்தமுற்றுங்கரந்தனவுருவங்கூர்ந்து
காண்பனவெல்லாந்தானேயென்பனகாட்டிநின்றான்.

(இ - ள்.) உடனே எமதுபிதாவாகிய திருமாலின் மகுடத்துச்சி ஆகாயமளாவ ஒங்கியது, அவரது புயங்கள் மாட்சிமையுற்ற திசைகளுனைத்தினும் நீண்டு அவைகளை மறைத்தன, நிலவுலகத்தினியீது கொள்ளப்படுகின்ற திசைகளின் முடிவுகள் முழுமையையும் அவருடைய அவயவங்களனைத்தும் மறைத்துவிட்டன, இவ்விஸ்வரூபத்தால் ஆன்மாக்கள் தெளிந்துபார்ப்பவை யர்வையும் தாமேயா யிருக்கின்றாரென்பதை விளக்கி நின்றனர். ஏ - று. (இ0)

ஏந்திருநிலத்தையோர்தாளடக்கியதெவையுந்தாங்கித்
தோய்ந்தெழுவடபான்மேருச்சுற்றுவிட்டெழுந்துமீப்போய்ப்
பாந்தளிநிலந்ததோர்தாளோர்பதத்தளவைகாணான்
சாய்ந்தனன் மகுடச்சென்னிமாவலிதருவர்கோமான்.

(இ - ள்.) ஆதிசேடனாற் சுமக்கப்பட்ட பெரிய நிலவுலகத்தை அவருடைய ஓர் பாதம் அடக்கிற்று, மற்றோர் பாதமானது அண்டகோடிக ளுனைத்தையுந் தாங்கிக்

கொண்டு நிலத்திலழுந்தி வளர்த்திருக்கும் வடதிசையிலுள்ள மேருவரையைச் சூழ்ந்து உன்னதமாப்ச் செல்லும் சர்ப்பத்தைப்போன் றோங்கியது, மற்றோரடி யள ப்பதற்கிடங்காணுவனாய், அசுரத்தலைவனாகியமாவலி கிரீடமணித்தலைவனைத் தன்ன். ஏ - று.

உலகத்திற்கு மத்தியிலுள்ளதுமேருவென்றும், அம்மேருவே அண்டகோடிகளைத் தாங்கிக்கொண் டிருப்பதென்றும் கூறுதல் நூற்றுணிபாகலின், அம்மேருவினிப்புறத் தேனும் அப்புறத்தேனும் பாதம்வைத்தளப்பது நடுவான அளவாகாதெனக்கொண்டு, பூமியை ஓரடியாலளந்த திருமால் மேலுலகத்தை ஓரடியாலளப்பான்கருதி, அம்மே ருவைச்சுற்றி அதனுச்சியில் தமது பாதத்தைவைத்தாரென்பான், “எவையுந்தாங்கித் தோய்ந்தெழுவடபான்மேருச் சுற்றுவிட்டெழுந்து நிவந்ததோர்தான்.” என்றும், அவ் வாறு மேருவைச்சுற்றி அதனுச்சியில் விளங்கிய அவர் பாதமானது முன்பு அம்மேரு வைவனைத்துச்சியிற் படத்தைக்காட்டிய சர்ப்பத்தையொத்த தென்பார், “பாந்தளின்” என்றும் கூறினர். (ருக)

சங்குசக்கரங்கைதாங்குதாமரைத்தடங்கட்பச்சைக்
கொங்கலர் துளவோனீலப்பொருப்பெனநிவந்தகோல
மங்கண்மா ஞாலத்துள்ளோராகம்புறுபசும்பொனாட்டோர்
பொங்குபேரன்பிடுநெடுங்கண்டுகண்புலப்பநின்றார்.

(இ - ள்.) பாஞ்சசன்னியத்தையும் திருவாழிப்படையையும் திருக்கரத்தி லேந்தியிருக்கின்றவரும், தாமரைமலர்போலும் விசாலித்த கண்களைப்படைத்தவரும், வாசனைவீசும் பசுந்துளபமணிந்தவருமாகிய திருமால், நீலமலையைப்போன்று வளர்ந்த அவ்விலவருபத்தை, இடமகன்றுள்ள பெரிய நிலவுலகத்திருக்கும் மானிடர்களும், பசும்பொன்மயமாய் வழுவுருப்புள்ள தேவலோகத்துள்ள தேவர்களும் விசேடித்த பேரன்போடு பார்த்துக் கண்களிகூரும்படி யிருந்தார்கள். ஏ - று. (ருஉ)

விண்முகடளந்துநின்றசேவடித்தலத்துவிண்ணோர்
தண்மலரிடையறதுசொரிதலாற்றன்னைநீங்கா
மண்மகள்குளிர்ப்பநின்றமலரடிமறையப்போர்த்துத்
திண்மருதிகந்தமெட்டுநாறினதெய்வத்தண்பூ.

(இ - ள்.) ஆகாயமுகட்டை யளந்துகொண்டிருந்த அவரது திருவடித்தாம ரையில், தேவர்கள் குளிர்த்த கற்பகமலர்களை இடைவிடாமற் சொரிந்துகொண்டிருப்பதால், தம்மைவிட்டுப் பிரியாத பூதேவி குளிர்ச்சியடையும்படி அளந்துகொண்டிருந்த மற்றோர் திருவடித் தாமரை மறைவுபடப் பொதித்து, தேவலோகத்துள்ள குளிர்ந்த கற்பகமலர்களின் மிக்க மணமானது அஷ்டதிக்குகளிலும் பரிமளித்தது. ஏ - று.

தேவலோகத்தையளந்த ஓரடியில் தேவர்களாலருச்சிக்கப்பட்ட கற்பகமலர்கள் அங்குநின்றும் பூலோகத்திலுதிர்ந்து, அங்கு அளந்துகொண்டிருந்த மற்றோரடியை மறைத்து எண்ணுசைகளிலும் மணம்வீசிற்று என்றபடி. (ருங)

தாமரைத்தவிசின்மேலோனிந்திரன்முதலோர்தந்த
தேமருதருவினோங்குந்நிண்கிளை முகிழ்த்தமென்பூப்
பாமருநெடுநீரடையகனிலம்பரக்கலால்
பூமகளைன்னுந்தன்மைகாட்டினள்புவனப்புவை,

(இ - ன்.) தாமரையாதனமுடைய பிரமன் இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் அருச் சித்த, தெய்வீகம்வாய்ந்த கற்பகவிருஷத்திற் றழைத்துள்ள வலியகிளைகளில் அரும் பியமிருதுவான மலர்கள், பரவியகடலே ஆடையாகவுடுத்திருக்கும் இடமகன்ற நில வுலகமாகிய பூதேவியின்மீது பரம்பியிருத்தலால், அப்பூதேவியானவன் தானே பூ மகள் என்னும் தன்மையைக்காட்டி நின்றனன். எ - று.

பூமிக்கு அதிதேவதையாயிருப்பதால் நிலமகளுக்குப் பூமகள் என்றும், தாமரை ப்பூவில் வசித்திருத்தலால் திருமகளுக்குப் பூமகள் என்றும் திருநாமம் வழங்குத லியல்பாகலின், ஓர் தலைவருக்கே நிலமகள் திருமகள் என்னும் இவரிருவரும் நாயகி மாராயிருப்பது கொண்டு பூதேவியும் சீதேவியைப்போன்றே பூமகளென்னும் பெய ர்க்குரித்தாயிருப்பதை இப்போது காட்டி நின்றனனென்பது கருத்து. (ருச)

மீபுயர்விசும்புபூத்தமீனினமெல்லென்குல்லைப்
பாயொளிமருமந்தாமுமுத்தினைப்பகையாநிற்கச்
சேயொளிபரப்பிவையத்தருளறச்சிதைக்குந்தெய்வக்
காய்கதிர்க்கடவுண்மற்றோர்கவுத்துவநிகர்ப்பதம்மா.

(இ - ன்.) அதியுன்னதமாயுள்ள ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற நட்சத்திரத்தொ குகிகள், மிருதுவாகிய துளசியின் பசுநிறம்பாய்கின்ற ஒளிபொருந்திய திருமால்தமது மார்பிலணிந்துள்ள முத்தமாலையை விரோதித்துக்கொண்டிருக்கவும், அதிதூரத்தி லிருந்து ஒளிவீசி உலகத்துள்ள இருட்கூட்டம் ஒழியும்படி அழிக்கின்றவனும் தெய் வீசுமாய்வுப்பமுள்ள கிரணங்களைப்படைத்தவனுமாகிய சூரியன் வேறோர் கவுத்துவ மணியைப்போன்று விளங்கியது. எ - று.

எனவே, வில்வரூபங்கொண்ட திருமாலின் மார்பானது நட்சத்திரமண்டல முத்த சூரியமண்டலம்வரையி லிருந்ததெனவும், அக்கால் அவரணிந்திருந்த முத்துக் களின் வெண்மைநிறத்தால், நட்சத்திரங்கள் பகைகொண்டனவெனவும், சூரியன் அவர் மார்பிலுள்ள கவுத்துவமணியைப்போன்ற வேறோர் கவுத்துவமணியாய் விளங் கினெனவும் குறிப்பித்தமைகாண்க. (ருரு)

மந்தரந்திரித்துமுன்னே ப்பாற்கடல்வயிறுநோவ
வெந்திரத்தியற்றாநின்றகடைந்தநாளிமையோர்போற்று
மிந்திரனரசினோங்கவக்கடலிடத்துநின்றோர்
சந்திரனெழுந்தவாபோற்றநிக்குடைநிவந்ததன்றே.

(இ - ன்.) முற்காலத்திலே மந்தரகிரியைப் பேர்த்து ஓர் எந்திரமாகநாட்டித் திருப்பாற்கடலின் வயிறு நோகும்படி கடைந்தபோது, தேவர்கள் துதிக்கின்ற இந் திரன் தேவலோக அரசாட்சியில் மேம்பாடடையுமாறு, அத்திருப்பாற்கடலினின் றும் ஓர் சந்திரன் தோன்றியதுபோல, ஒப்பற்ற ஓர் குடையானது அவர் திருமுடிமே லோங்கியது. எ - று. (ருசு)

கற்பகநாகாக்குமாயிரந்தடங்கட்புத்தேண்
மற்பகத்திரண்டதிண்டோள்வானவரெவருமெய்தி
யற்பகற்றுரந்தவாபோலருந்துயர்கழியநின்றார்
முற்பகலெவர்க்குமெட்டாமுளரியம்பதத்துவீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) அப்போது தேவலோகத்தை அரசாங்கின்ற விசாலித்த ஆயிரங்கண் களுள்ள இந்திரனும், எவர்களுடைய வலியும்கெடும்படி திரட்சியாயுள்ள திண்ணிய புயங்களைப்படைத்த தேவர்களனைவரும் வந்து, சூரியனொளியால் இருனையொழித்த வர்கள்போன்று தங்களுக்கிருந்த கொடுத்துன்பம் நீங்கியிருந்துமுன்னாளிலே எவர்க்கு மெட்டாதிருந்த அத்திருமாலின் தாமரைமலர்போன்று அழகிய திருவடிகளிற்பணிந் தார்கள். எ - று. (௫௭)

எந்தைநீயெம்மைநோக்கியெய்தியவிடுக்கண் டர்ப்பான்
வந்தனையுனக்கென்றோர்ந்துசெய்தகைம்மாறுமுண்டே
தந்தையாய்த்தவமாயின்றதாயுமாய்த்தருமமாயெஞ்
சிந்தனைகரந்துநின்றாய்தேவனேபோற்றிபோற்றி.

(இ - ள்.) எமது பிதாவே! தேவரீர் எங்கண்மீது கடைச்சம்வைத்து எங்களுக் கு நேர்ந்த துயரத்தை யொழிக்கும்பொருட்டு எழுந்தருளினீர், உமக்கென்று நாங் களாராய்ந்தியற்றிய பிரதிபுகாரம் ஏதேனுமுண்டோ? எங்கட்குப் பிதாவாகவும் தவமாகவும் மாதாவாகவும் யாங்களியற்றும் புண்ணியமாகவும் எங்கள் சித்தத்திலொ ளித்திருந்தீர், ஆதலால் எங்கள் பெருமானே! அடியேங்களைக் காக்க காக்க. எ - று.

என்றடியிறைஞ்சிவாழ்த்துமிந்திரன்முதலோர்க்கின்னே
தன்றவிக்கருணைகூர்ந்தான் தருநிழலரசுதந்தா
னின்றவோரடியுநேராமாவலிநெடும்பொற்சென்னிக்
கன்றளித்தமைத்தானன் மிச்சீரினனமலநாதன்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு கூறித் திருவடிகளிற்பணிந்து துதிக்கின்ற இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்கு, உடனே ஒப்பற்ற தமதுதிருவருளைப்பாலித்து, கற்பகத்தருநீழ லில் வீற்றிருக்கும் அரசாட்சிபுழம்பாலித்தனர். மிகுதியாயிருந்த ஓரடியையும் அளக்க இடமில்லாமையின், மாவலியின் நீண்ட பொன்மகுடமணிந்த சிரசின்மீது அத்தின் த்தில் சாத்திப்பதித்தனர், அன்றியும் திருமால் சினந்தவராய். எ - று. (௫௯)

ஈரெயிற்றசுரர்கோமான்மாவலியென்போன்றன்னைக்
காரகப்படுத்திமற்றைக்கடி கமழலங்கற்குல்லைத்
தாரகப்படுத்தமாயோன்றன்னிகரின்மைநோக்கிப்
பேரகலண்டமெல்லாம்பிளப்பதற்குருத்துநின்றான்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்ட பற்களையுடைய அசுரர்கள் தலைவனாகிய மாவலியென் பவனைச் சிறைப்படுத்தி, வாசனைவீசும் மாலையாகத் துளபமாலையணிந்துள்ள திருமால் தனக்கொப்பானவர்க ளில்லாமையை நோக்கி, விரிவாயுள்ள அண்டகோடிகளையெல் லாம் பிளப்பதற்காக ஆக்கிரமித்திருந்தனர். எ - று. (௬௦)

வெருவினரிமையோரின்னோனங்கதுவினைப்பநோக்கி
யொருவழிக்குழுமித்தெய்வக்கயிலையஞ்சாரலுற்றார்
செருகியகுழலவேணியெம்பிரான் திருமுற்சென்றார்
பரிபுரமிழற்றும்பாதபங்கயம்பணிவதானார்.

(இ - ள்.) வாமனுவதாரங்கொண்ட திருமால் அவ்வாறு புரிவதைப் பார்த்துத் தேவர்கள் அச்சமுற்றவர்களாய் ஒன்றாகக்கூடித் தெய்வீகமுள்ள அழகிய திருக்கயிலை

வரைச் சாரலைச்சேர்ந்து, வட்டவடிவாய்ச்செருகிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னேசென்று சிலம்புகளொலிக்கின்ற திருவடித்தாமரைகளை வணங்கினார்கள். எ - று.

(சுக)

வெள்ளைவாரணனுமற்றைவிண்ணவரெவரும்வெள்ளைப் பிள்ளைநாண்மதியஞ்சூடுமெந்தையெம்பெருமாற்போற்றி வள்ளவாய்க்கமலைகேள்வன்மாவலிபொருட்டாலெம்மோர்க்குள்ளநெக்குருகியார்க்குமளப்புறவுருவங்கொண்டான்.

(இ - ள்.) வெள்ளையானையுடைய இத்திரணம் மற்றுள்ள தேவர்களை வரும் வெண்ணிறம்பொருந்தி மூன்றும்நாளுதிக்கும் இளம்பிறையைச்சூடும் எமது பிதாவும் தலைவருமாகிய சிவபிரானைத்துதித்து, கிண்ணம்போல் அலர்ந்துள்ள தாமரையிலிருக்கும் திருமகட்டுத் தலைவராகிய திருமால், எங்களுக்காகத் திருவுள்ளம்நெக்குருகினவராய், மாவலியையழிக்கும் நிமித்தம் எவர்கட்கும் அளத்தற்கேலாத விஸ்வரூபங்கொண்டருளினார். எ - று.

(சுஉ)

கொண்டபேருருவந்தன்னாற்கோமுறையெனக்குத்தத்தந்தான்
நிண்டிறலசுரற்பற்றியரும்பெருஞ்சிறையிலிட்டா
னண்டமுமண்டந்தாங்குமேருவுமதனைச்சூழும்
தண்டலில்புவனமெல்லாந்தட்டுவிட்டுருவிரின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு கொண்டருளிய விஸ்வரூபத்தால் அடியேனுக்கு அரசாட்சி முறைமையைப் பாலித்தனர், மிக்க வலியுடைய மாவலியென்னும் அசுரனைப் பிடித்துப் பெரிதாயிருக்கின்ற கடுஞ்சிறையிலிட்டனர். இப்போது உலகத்தையும் அவ்வுலகத்தைத் தாங்குகின்ற மேருவரையையும் அம்மேருவரையைச் சூழ்ந்துள்ள கெடுதியற்ற அண்டகோடிகளைத்தையும் தாண்டிக்கொண்டு ஊடுருவியின்றனர். ()

அன்னதுதடுத்தியாயினமருமுனிவர்யாரு
நின்னடித்தொண்டுநீங்காநெறியொடுநிலையினிற்பா
ரென்னலுமியவெற்பின்றளித்திடவுலகமீன்ற
கன்னியோர்பாகனேவவயிரவக்கடவுள்சென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வண்ண மிருப்பதைத் தேவரீர் இப்போது தடுத்தருள்வீராயின் தேவர்களும் முனிவர்களானவரும் தேவரீருடைய திருவடித் தொண்டைப் பிரியாத மார்க்கத்தோடு அவரவர்கள் நிலமையி லிருப்பார்களென்று பிரார்த்தித்தவுடனே, இமயவரைபரையன் தவத்தாற் புதல்வியாகப் பெற்றுக்கொள்ள உலகமனைத்தையும் பெற்றருளிய மாதாவாகிய உமாதேவியை ஓர்பாகத்துடைய சிவபிரான் வயிரவக்கடவுளை யேவுதலும், அவர் வாமனரிடத்துச் சென்றார். எ - று.

(சுச)

சென்றனனெதிராகின்றேராணவச்செருக்கினிற்கு
மன்றலந்துளவினற்குமாமயக்கொழியநேரா
வின்றியல்பிறவுஞ்சொன்னான்தவன்சிறிதுமெண்ணான்
கன்றியவெகுளியிக்கான்வைரவக்கடவுட்செல்வன்.

(இ - ள்.) வயிரவக்கடவுள் அவ்வண்ணஞ் சென்று எதிராகப்போய், ஒப்பற்ற ஆணவத்தாற் கருவித்திருக்கும் மனங்கமழும் துளபமாலையணிந்துள்ள திருமா

லாகிய வாமனருக்கு விசேடித்த மயக்கமானது நிவாரணமாகுமாறு, ஒவ்வாதிருக்கின்ற இயல்பற்ற அவருடைய செய்கைகளையும் எனையவற்றையுட்குறினர். அவ்வாறுரைத்தவைகளை அவ்வாமனர் சற்றும் கருதவில்லை, வைரவக்கடவு ளென்னும் நாமமுள்ள சிவமூர்த்தி கொரேமிக்க கோபமகிரித்தனர். எ - று.

திருமாலின்தன்மையையும் அவர் இவ்வவதாரங்கொண்ட காரணத்தையும் அக்காரணத்தை மறந்து இப்போதிருக்கும் நிலைமையையும் உணர்த்தினு ரென்பார். “நேராவின்றியல்பிறவுஞ்சொன்னான்.” என்றனர். (சுரு)

பற்றினன் வயிரத்தண்டம்பகிரண்டமதிரவோச்சிச்
சுற்றினனுருமுக்காலத்தெழித்தனன்றுளபமார்பி
னெற்றினனெற்றலோடுமெறிபடுசண்டவாயு
முற்றுறவிற்றுவிழுமுரிவெங்கிரியிற்சாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) உடனே வயிரவக்கடவுள் ஓர் வைரத்தண்டா யுதத்தைத் திருக்கரத்திராங்கிவிசிப் பகிரண்டங்களுெல்லாம் அதிரும்படியாகச்சுழற்றி இடிகக்குமாறுகர்ச்சித்தவராய், துளபமாலையணிந்துள்ள அத்திருமாலின் மார்பிற்றாக்கினர், அவ்வாறுதாக்கியவளவில், யுகார்த்தப் பிரளயத்தில் வீசுகின்ற சண்டமாருதக்காற்றானது விசேடப்பட்டதனால அடியுடன் பேர்த்துவிழுக்கின்ற வலியுள்ள பெரியபர்வதத்தையொத்துக்கிழே வீழ்ந்தனர். எ - து. (சுசு)

கருநிறக்கமஞ்சுன்மேகக்காரதருநித் துவாங்கித்
திருநிறத்தமையக்காளகஞ்சுகமென்னச்சேர்த்தி
வெரிதுறப்பிடுங்குமென்புதண்டெனவிடுத்துக்கொண்டான்
மருமலர்த்துளவமாயோனுவமயக்கந்தீர்த்தான்.

(இ - ள்.) கருநிறம்படைத்துப் பூரண கர்ப்பமுடைய மேகம்போன்ற திருமாலின் கருந்தோலை யுரித்தெடுத்து, அழகியதமது மார்பினிடத்திற் பொருந்தும்படி கருநிறச் சட்டையாகத் தரித்துக்கொண்டு, அவர் முதுகினின்றும் பிடுங்கிய முதுகந்தண்டெலும்பைத் தண்டாயுதமாகக் கரத்திராங்கிக் கொண்டனர். உடனே மணங்கமழும் மலர்மாலையும் துளபமாலையு மணிந்துள்ள திருமால் ஆணவத்தினுனேர்ந்த மயக்கம் தெளியப்பெற்றனர். எ - று.

வைரவக்கடவுள் வாமனாவதாரத் திருமாலின் தோலையுரித்துப் போர்த்துக்கொண்டன ரென்பதை, “வெஞ்சிணப்பரியமுன் மீதுபோர்த்திடு - மஞ்சனப்புகையென வாலமாமெனச் - செஞ்சுடர்ப்படிவமேற்செறித்தமாமணி - கஞ்சுக்கடவுள்பொற்கழல்களேத்துவாம்.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (சுஎ)

வரன்முறையுணர்ந்தமாயோனுவமயக்கால்வந்த
புரைதப்பவளவேணிப்புண்ணியப்பொருப்பையோரா
விரைநறுமலரிட்டேத்தியருச்சனைவிழையா நின்றான்
கரையழிசெருக்குநீர்த்தான்பெற்றனன்கடவுட்டன்மை.

(இ - ள்.) தாம் அவதரித்த காரணத்தைத் தெளிந்த திருமால், அதன்பின் தாம் கொண்ட ஆணவப்பிராந்தியால் நேர்ந்த குற்றங்க ளொழியும்படி, பவளம் போலும் செஞ்சடையுடைய புண்ணியமலை போன்ற சிவபிரானைத் தியானித்து, நறுமணங்

கமழும் மலர்களைச் சொரிந்து பூசிக்கவிரும்பித் துதித்துக்கொண் டிருந்தனர். அத னால் அளவிறந்திருந்த ஆணவச்செருக் ககன்மவராய்ப் புராதனப்படியே தெய்வீகத் தன்மை யடைந்தனர். எ - று.

(க௮)

வாமனாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் உஅகநூ.

பரசுராமாவதாரச்சருக்கம்.

பிருகுமாமுனிவன்றென்னாளருளியபிறழாச்சாப
முருவரின் தின்னசெய் துமொழித்திலதொலிநீவேணி
திருவருளின்மையன்னோற்கடைந்தன தெரிந்து சொற்றேம்
பொருதிற்றிற்கிரிமாயற்கருளியபுகல்வாமின்னும்.

(இ - ள்.) ஆதிகாலத்திற் பிருகு மகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த மாறுபடாத சாபமானது ஒங்கிரின்று இவ்வாறு அவதாரங்கள் புரிந்தும் நிவாரணமாக வில்லை, ஒலிக்கின்ற கங்கையணிந்த சடையையுடைய சிவபிரான் திருவருளில்லாமையால், அத்திருமாலுக்கு நேர்ந்தவற்றை யறிந்துகூறினோம், இன்னும் போர்புரியும் வல்லப முள்ள சக்கராயுதமேந்திய திருமாலுக்கு அனுக்கிரகம் புரிந்தவற்றைக் கூறுவோம்.

தசாவதாரங்களுள் முதலிலந்தவதாரங்களில் நிக்கிரகமும் பிந்திய ஐந்தவதாரங் களில் அதுக்கிரகமும் சிவபெருமான் புரிந்திருப்பதால் நிக்கிரகம் புரிந்தவைகளான ஐந்தவதாரங்களையும் கூறிமுடித்தோம், இனி அனுக்கிரகம் புரிந்தவைகளான ஐந்தவ தாரங்களையும் கூறுவோமென்பார், “ஒலிநீர்வேணிதிருவருளின்மையன்னோற்கடை ந்தனதெரிந்துசொற்றேம் - பொருதிற்றிற்கிரிமாயற்கருளியபுகல்வாமின்னும்.” என் னனர்.

(க)

ஒருங்கியமனத்தியோகமுற்றுணர்ந்தொருவாகின்றோ
னருந்தவமுருவுவேண்டியருந்தவஞ்செய்ததன்னோன்
கருங்கடனிலத்துக்காமமுதலியகடந்தோன்றெய்வப்
பெருங்குணச்சமதக்கின்னியென்றொருபேரினின்றோன்.

(இ - ள்.) ஒருப்பட்ட சித்தத்துடனே யோகநிலைமை முழுவதும் தெளிந்து அந்நிலைமையில் நீங்காதிருப்பவரும், அருமையான தவங்களெல்லாம் இவருருவமாய் வரவேண்டுமென் றெண்ணிப் பெருந்தவம் புரிந்ததை யொத்தவரும், கருநிறங்கொ ண்ட கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தில் காமமுதலாகக்கூறும் முக்குற்றங்களையுங் கடிந்துள்ளவருமாகிய, தெய்வீகமமைந்த சத்துவகுணத்தின் மேம்பட்ட சமதக்கினி யென்னும் ஒப்பற்றதிருநாமத்தை யுடையவருமாகிய ஒருவரிருந்தனர். எ - று.

குற்றங்கள் ஆறெனக்கூறி, அவை காமகுரோத லோப மோக மத மார்ச்சரியமெ னக் கூறுவதுமுண்டு. வடநூலார் - அநாதியாகிய அவித்தை யென்னும் அஞ்ஞானம், அதனால் யானெனமதிக்கும் அகங்காரம், அதுகொண்டு எனக்கு இதுவேண்டுமென் னும் அவா, அதுகாரணமாக அப்பொருளிடத் துதிக்குமிச்சை, அப்பொருட்குமறு

தலை நேரின் விளையுங்கோபம் எனக்குற்றங்களைத்தென்பர், அவ்வைந்தனுள் அங்காரம் அவித்தையினும் ஆசை அவாவினும் அடங்குதலாம் குற்றங்கள் மூன்றேயாம். இதனை, “காமம்பெருளிமயக்கம்மவைமூன்ற - னாமக்கெடக்கெடுநோய்.” என்னும் திருக்குறளையானுந்தெளிக. காரணமாகிய இக்குற்றங்கள் மூன்றையும் கெடுத்தோர்க்குக் காரியமாகிய வினைகளிரண்டும் நிகழாமையின், அவற்றின் பயனாகிய இன்பதுன்பங்களுமில்லை யென்றுணர்த்தியவாற்றிக. (உ)

ஆங்கவற்றையிரேயன்னாளுந்தவச்சிறப்பினின்றான்
வாங்கருங்கற்பின்றெய்வப்பத்தினிமடவாண்மெல்லென்
றேங்கியறுசப்பினொல்குமிரேணுகையென்பாடன்பாற்.
றேங்கமழ்துளவத்தோளான்மீருவவதாரஞ்செய்தான்.

(இ - ள்.) அச்சமதக்கினி முனிவருக்கு உயிர்போன்றவளும், அருமையான தவத்தின் மேம்பாடிற்ற நிலைமையினின்றவளும், அழிதற்கரிய கற்புத்தன்மையால் தெய்வீகமுள்ள பத்தினியாகவாய்த்தவளுமாகிய, மிருதுவாக ஏக்கமுற்றுத் துவளுகின்ற இடையையுடைய இரேணுகை என்னும் பெயருடையவளிடத்தில், வாசனை வீசும் துளபமாலையணித்த திருப்புயங்களுள்ள திருமால் திருவவதாரஞ் செய்தனர். எ - று.

கற்புநிலைமை வாய்ந்ததுடன் கணவன்செய்யுந் தவத்திற்கணங்கத் தானும் தவ நிலைமையின் மேம்பட்டிருத்தலே இயல்பாகலின், “அருத்தவச்சிறப்பினின்றான்.” என்றனர். இவ்வாறமையாக்கால் கணவன் தவம்பூரணமாகாது. இதனை, “எனைத் துணையவேனுமில்லம்பாட்டார்கல்வி - தினைத்துணையுஞ்சீர்ப்பாடிவவா-மனைத்தக்காண்-மாண்பிலளாயின்மணமகனல்லறம் - பூண்டபுலப்படாபோல்.” என்னும் குமரகுரு பரசுவாமிகள் திருவாக்கானுமிக. (ங)

மெய்த்தவச்செல்வவேனாக்கிவேட்கைமிக்கெழுந்தான்போந்து
றெய்த்தலைக்குழவியின்பறுகர்த்தனனெகிழ்த்தான்பிந்தை
தத்தரிச்சிலம்பினூர்க்குந்தளர்நடைதழுவநின்றான்
வித்தகற்குதவவேண்டிங்கலையெலாம்விளங்கச்செய்தான்.

(இ - ள்.) உண்மைத் தவத்தையுடைய சமதக்கினிமுனிவர் புத்திரோற்பத்தியைக்கண்டு விருப்பம் மீதுர்த்தவராய்வந்து, மிருதுவான தலையையுடைய அக்குழந்தையினைப்பத்தை அறுபவித்தனர். அன்றியும் அப்புத்திரனிடத்து மனவுருக்கமுற்றனர். அக்குழந்தை பருக்கைகளைமெந்த சிலம்பணிந்துள்ள பாதங்களால் தத்திச் செல்வதாகிய தளர் நடைப்பருவம் வாய்த்திருத்தது. அதன்பின் வித்தியாப்பியாசம் செய்யத்தக்க டருவத்தில், அறிவுள்ள அக்குழந்தைக்குக் கற்பிக்கவேண்டிய நூல்களைத்தையும் தெளியும்படி ஒதுவித்தனர். எ - று. (ச)

பருவமோராறுசெல்லத்தலைப்படும்பருவத்தன்னிற்
றிருமகள்கொழுநற்கன்னாண்முறைச்சடங்குசெய்தான்
கருணையோருருவுகொண்டாலன்னவன்கடனீராடைப்
பெருநிலம்பரவநின்றான்பெருந்தவத்தலைவன்செல்வன்.

(இ - ள்.) ஆறுவயதாகத் தொடங்கும் பருவத்திலே, திருமகள் தலைவராகிய அக்குழந்தைக்குச் சமதக்கினிமுனிவர் முறைமைப்படி உபவிதச் சடங்கைப்பூரித்தனர்.

பெருந்தவத்தலைவராகிய சமதக்கினிமுனிவரின் குமாரரான அருளே ஓர் வடிவெடுத்ததுபோன்ற அப்புத்திரர் நீர்நிறைந்தகடலே ஆடையாகவுடுத்துள்ள பெரிய நிலவுலகம்போற்றும்படி யிருந்தனர். ஏ - று. (டு)

எழுதியோர்ந்துணர்வொண்ணாவிருக்கெனுகடலுமிந்தச்
செழுமறைக்கடலினோங்குமாகமத்திரையுநீந்தி
முழுதுணர்வரம்பினின்றுனஃதன்றிமுன்னீன்ற
தொழுதகைத்தந்தைநோக்கிச்சொற்றனதுநந்துநில்லான்.

(இ - ள்.) அப்புதல்வர், எழுதி யாராய்ந்துதெளியப்படாத வேதமென்னுங்கடலையும், செழுமையமைந்த இவ்வேதக்கடலினோங்குகின்ற ஆகமங்களென்னும் அலைகளையுங்கடந்து, முழுதொருங்குணர்ந்த முடிவிலிருந்தனர். அதுவல்லாமலும் முதலில் தம்மைப்பெற்ற யாவராலும் வணங்குதற்குரிய தன்மைவாய்ந்த பிதாதம்மைப்பார்த்துக் கட்டினையிட்ட வார்த்தையைக்கடந்து நிற்கமாட்டார். ஏ - று.

நீரைத்தவிரக் கடலில்லாமையையும் அலையைத்தவிர நீரில்லாமையையும்போன்று, வேதத்தைத்தவிர ஆகமங்களும் ஆகமக்கருத்தமையாத வேதமுமில்லையென விளக்குவான், வேதத்தைக்கடனீராகவும் ஆகமத்தை அந்நீராலாகிய அலைகளாகவும் உவமித்தமைகாண்க. (சு)

இப்பரிசொழுகுங்காலையீங்கிவற்பயந்ததந்தை
துப்புறழ்குமுடிவேணிக்கருச்சுன்தொகுக்குங்காலைக்
கப்பிளமுலையிரோணுகையெனுங்கற்பினிற்பா
ளப்பெடுத்துருட்டியென்றுமாங்கவற்கருளாநிற்பாள்.

(இ - ள்.) இவ்வாறிருக்குங் காலத்தில், இவரையின்ற பிதாவாகிய சமதக்கினிமுனிவர், பவளம்போன்ற நிறமுடைத்தாய் வட்டவடிவாய்ச் சுற்றியுள்ள சடைமுடியுடைய சிவபெருமானைப் பூசிக்கும் சமயத்திலே, கவர்விட்டதுபோன்ற இளமைவாய்ந்த தனங்களைப்படைத்தவளாகிய இரேணுகையென்பவள், எக்காலத்தினும் அச்சமதக்கினிமுனிவருக்குத் திருமஞ்சனத்திற்குவேண்டிய தீர்த்தத்தையெடுத்துத் திரட்டிக்கொடுத்து வருவாள். ஏ - று. (எ)

இற்படுகற்பினேழைக்கெழுதியதிலகமன்ன
ளற்படுகூந்தலோர்நாளறலெடுத்துருட்டவென்ன
நிற்புழிக்ககனமீக்கந்திருவனோர்நிழிலைக்கண்டாள்
கற்பமைமனத்தாளநாட்சிறிதுளங்கவல்வதானாள்.

(இ - ள்.) இல்லறத்தை நடாத்தும் கற்புநிலைமையுள்ள மாதர்களின் நெற்றியிலணிந்த திலகந்தையொத்து, இருள்போலும் கூந்தலைப்படைத்த இரேணுகையென்னும் அம்முனிபத்தினி, ஒருதினத்தில் திருமஞ்சனத்திர்த்தம் எடுத்துத் திரட்டுவதற்காக நிற்கையில், ஆகாயத்தினிந்து செல்லும் ஓர் கந்தருவனுடைய நிழலைப்பார்த்து, கற்புநிலைமையிற்பதிந்த மனமுள்ள அவ்விரேணுகை அத்தினத்திற் சற்று மனம்வருந்தினாள். ஏ - று. (அ)

வலோத்தளிர்ச்செங்கைமாட்டிவாரநீர் திரண்டுவாராக்
கிளைத்துளிசிதறியோடவெருவினள்கிளிமென்சொல்லா

ட னிர்க்கையான்மறுத்தும்வாரத்திரண்டிலதளிநீரன்னு
ளிளைத்தனனுசுப்பையொத்தாளேங்கினருருவமெல்லாம்.

(இ - ள்.) கிளியைப்போன்று மிருதுவான சொற்களையுடைய அவ்விரேணுகை
வளையலையணிந்து தளிர்போன்றுள்ள தனது கையிற்குடத்தைப்பிடித்து நீர் முக்கை
யில் அந்நீர் வழக்கப்படி திரண்டுவராமல், கிளைகளான துளிகளாய்த் தெறித்தோடுத
லும் அச்சமுற்றவளாய், மீண்டும் தளிர்போன்ற தனதுகையான் முகந்தபோதும்
குளிர்த்தீர்த்தம் திரளவில்லை, அப்போது அவ்விரேணுகை தனதுசரீரம் முழுமையும்
இடையைப்போன் றிளைத்தவளாய் ஏக்கமுற்றனர். எ - று.

(க)

கரநெரித்துதரம்வைக்குங்கண்ணிணைகலுழாநிற்கும்
வரனுடைத்தெய்வநோக்குமில்லறமாட்சிபார்க்கும்
விரதமா தவனையெண்ணுவெருவுறும்வெதும்பும்விம்மு
மரவுதிக்கிடந்தாலென்னவாக்கைவெந்தழலாநிற்கும்.

(இ - ள்.) அவள் தன்கைகளை நெரித்துக்கொண்டு வயிற்றில் வைத்துப் பிசை
வாள், இரண்டுகண்களினும் துக்கக்கண்ணீர் பெருக்குவாள், வரத்தைப் பாவிக்கின்ற
தெய்வத்தை மனதாற்சிந்திப்பாள், தனது இல்லறத்தின் பெருமையைப் பார்ப்பான்
விரதத்துடனே பெருந்தவங்களுையும் மேற்கொண்ட முனிவரைச் சித்தித்து அச்ச
முறுவாள். மனம் வெதும்புவாள், புலம்புவாள், சர்ப்பம் தீயில் வீழ்ந்ததுபோன்று சரீ
ரம் வெப்பமுற்று நெளிவாள். எ - று.

(க௦)

கழிவதுகாலமென்னுக்கண்டனன்கடவுட்கங்கை
வழிபுன்றசென்னியோன்றனருச்சனைவைகிற்றென்னு
வொழுகுமென்சடையோனோக்கியென்கொலென்றுணர்தலுற்றா
னிழிதகவிவட்குவந்ததோர்த்தனனிகந்தானுள்ளம்.

(இ - ள்.) நீண்டவளர்த்துள்ள மிருதுவான சடையையுடைய சமதக்கினிமுனி
வர், வெகுநேரமாயிற் றென்றறிந்து, தெய்வீகம் பொருந்திய கங்கைநீர் வழிந்துகொ
ண்டிருக்கும் திருமுடியையுடைய சிவபிரான் பூசனைக்குக் காலதாமதம் நேர்த்ததே
யென்றெண்ணி, இதற்குக்காரண மென்னவென்று ஞானதிருஷ்டியாலறியத் தொட
ங்கினர், இவரது பத்தினியாகிய இரேணுகைக்குத் தாழ்மையான கற்புப்பங்கம் நேர்த்த
மையுணர்ந்து மனதில் பகை கொண்டனர். எ - று.

(க௧)

மிக்கெழுபெருளிமீச்சென்றுருத்தனன்விளம்பாடுன்னும்
புக்குறப்புதல்வற்கூவியெதிர்தலும்புனிதனோக்கித்
தக்கநீயெனதுவாய்மைதலேக்கொடுசரித்தாயென்ப
தொக்கநோக்குறுவானுற்றேனுரைப்பன கேட்டியென்றான்.

(இ - ள்.) மிகுத்தோங்கிய கோபத்தின் மேம்பட்டு அதட்டி ஒன்றும்வார்த்தை
யாடாதவராய், தமது புத்திரரை அவ்விடத்துவரும்படி வரவழைத்து, அவ்வாறு வந்த
வுடனே அம்முனிவர் புதல்வரைப்பார்த்து, தகுதியமைந்த புதல்வனாகிய நீ என்னு
டைய சத்தியவார்த்தையைச் சிரமேற்றாங்கிச் செய்துவந்தாயென்பதை ஒத்துப்பார்ப்
பதற்கெண்ணினேன், ஆதலால்நான் சொல்வனவற்றைக் கேட்கக்கடவாயென்றுரை
த்தனர். எ - று.

(க௨)

ஐயரீயுரைக்கற்பாலயாவையுமளியேன்கேட்கச்
செய்தவமுளதாலாதுசிறையுமோசிறைதபாதென்று
முய்திறமெனக்கீதன்மியுண்டுகொலுரைத்தியென்றான்
மொய்தருசடையோன்மைந்தர்கின்னணமொழிவதானான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் திருவாய்மலரத்தக்கவை யனைத்தையும் அடியேன்
கேட்கும்படி முன்செய்துள்ள தவப்பயனிருப்பதால், அப்பயன் அழிவுபடுமோ அழி
யாது, அன்றியும் அடியேனுக்கு ஈடேறும் தன்மை இதுவன்றி வேறள்ளதோ? திரு
வாய் மலர்வீராக வெனப்பிரார்த்தித்தான், நெருங்கியுள்ள சடைபையுடைய சமதக்
கினிமுனிவர் தமது புதல்வருக்கு இவ்வாறு திருவாய் மலரலாயினர். எ - று.

தேவரீர் திருவாக்கின்படி நடத்தி டேற வேண்டிய தவப்பயனிருத்ததனால்
றோ? தமதுபுத்திரராக அடியேன் தோன்றினேனென்பார், “ரீயுரைக்கற்பாலயா
வையுமளியேன்கேட்கச்செய்தவமுளது.” என்றார். (கஉ.)

தற்பயந்தெடுத்தாளென்றுத்தனதடையிதுக்கித்தீம்பான்
முற்பயந்தளித்தாளென்றுநீனைகலைமுனிவனெய்தி
யிற்புகுத்திரிவாளேத்தியிரேணுகையென்பாடன்னை
யற்படுகுமுறொட்டித்துத்தலைபறுத்தளித்தியென்றான்.

(இ - ள்.) உன்னைப் பெற்றெடுத்தவனென்றும் தனது தனக்களைப் பிதுக்கி
மதரமாகிய பாலை முற்பட்ட சிறுவயதிற்கொடுத்திரட்சித்தவனென்றும்எண்ணவே
ண்டாம், சினத்துடன்சென்று வீட்டினுட்சேர்ந்து அரிவாளாக் கையிலெடுத்துக்கொ
ண்டு, இரேணுகையென்பவளை இருள்போன்று கறுத்தகூத்தலைப் பிடித்திழுத்து
அவந்தலையை யறுத்துக் கொடுப்பாயாக எனத்திருவாய் மலர்ந்தனர். எ - று. (கச.)

தாதைசொற்சலாசையென்னச்செவித்தொனைசார்தலோடும்
பேதுறவுற்றநெஞ்சனதற்கியைத்திரித்தேர்ந்தான்
போதலும்புலன்கள்வேறுபலமரப்பொருமானின்றான்
மாதுயருழக்குத்தன்மைவெளிபெறான்மயங்காநின்றான்.

(இ - ள்.) பிதாகூறிய வார்த்தையானது நெருப்பிற்காய்ச்சிப இருப்புச்சலாகை
போலச் செவித் துவாரங்களில் துழைந்தவுடனே, கலங்குதலடைந்த மனமுடைய
அப்புத்திரர் அரிதில் அதற்கொருப் பட்டவராய்ப் புறப்பட்டனர். அவ்வாறு சென்ற
வுடனே புலன்கள் வேறுபட்டுச் சுழற்சியையடையத் துக்கித்திருந்து, பெருந்துயர்
படும் நிலைமையை வெளிவிடாதவராய் மயங்கியிருந்தனர். எ - று. (கரு.)

தந்தைசொற்றலைமேறகொண்டிநிற்கேனோதமியேநொந்து
நொந்துளேந்தின்றுடனேநோக்கெனோக்கினின்று
சிந்தனைமருளத்தெய்வம்பழிக்கெனோசிறியேனென்னு
வெந்தழற்கிடந்தபாம்பினொருதனிவெதும்பிச்சென்றான்.

(இ - ள்.) சிறியேனாகியயான் பிதா வாக்கியத்தைச் சிரசாகவகித்து அந்நிலைம
யில் நிம்பேனோ? தனியேயிருந்து வருத்தி, தனதுசரீரம் நோகும்படி நொந்து பெற்
றெடுத்த மாதாவைப் பார்ப்பேனோ? மாதாமுகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து சித்

தம்மயங்கும்படி தெய்வத்தை நிர்த்திப்பேனோ? என்றெண்ணி, கொரோ அக்கினியில் விழுந்த பாம்பைப்போன்று ஒருவராய்த்தனித்து மனோதுக்கமுற்றுப்போனார். எ-று.

பிதாவாக்கிய பரிபாலனத்தைக் கருதினால் மாதாவின் கொலைநேர்வதாலும், மாதாவின் கொலைக்கஞ்சினால் பிதாவாக்கிய பரிபாலனம் லபிக்காமையாலும், இரு தலைக் கொள்ளியிலகப்பட்ட ஏழம்புபோன்று கலங்கினுரென்பது கருத்து. (கசு)

சென்றிடுமகளை நோக்கிச்சீற்றமுஞ்சீற்றத்தூடே

யொன்றுநெஞ்சழிவுமாகவுற்றனென்பதோரந்தா

ணிந்ததன்மகளை நோக்கியென்கொனீநினைந்ததென்றான்

பொன்றிணிபுயத்தான்றாழைபணித்தனபுகன்றுநின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு சென்ற புத்திரனைப்பார்த்து, சினமும் சினத்துடனே பொருந்தியுள்ள மனோதுக்கமுழுடையவனாக வந்திருக்கின்றனென்பதை யுணர்ந்த வளாய், இரேணுகையென்பவன் அங்குவந்துநின்றனொண்டிருந்த தனதுபுத்திரரைப் பார்த்து, நீ எண்ணிய எண்ணம் யாதென்றுவினவினன். அழகும் திண்மையுமமைந்த புயங்களைப்படைத்த அப்புத்திரர், தனதுபிதா கட்டளையிட்டவற்றைக்கூறி எதிநிலே நின்றார். எ - று.

(கஎ)

அன்னதுகேட்டநங்கையையனையரிதனீன்ற

தன்னுடைத்தாதையேவல்கேட்பதேதவமேற்கோடன்

மின்னிலைவயிரவாளாலரிகெனவிரைமென்கூந்த

னன்னிலஞ்சரியச்சங்கநாணுறுங்கழுத்துச்சாய்த்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட இரேணுகை, ஐயனே! அருமையாகப் பெற்ற தனதுபிதாவின் ஏவலைக்கேட்டொழுருவதே புத்திரர்கட்குத் தவத்தை மேற்கொள்வதாகும், மின்னைப்போன்ற ஒளியுள்ள வயிரத்திறைச்செய்த வாளாயுத்தால் அரியக்கடவாயென்று, மணங்கமழும் மிருதுவான கூந்தலைப்படைத்த இரேணுகை நல்ல பூமியிலே உலாவுதற்குச் சங்குகள் வெட்கும்படியான தன்கழுத்தைச் சாய்த்தான். எ - று.

மாதர்கள் கண்டத்திற்குச்சங்கை உவமிப்பது இயல்பாகலானும், அச்சங்குகள் நீரிலூர்தலையன்றி நிலத்திலூர்தலின்மையானும், இரேணுகையின் கழுத்தழகைக் கண்டு அத்தகைய அழகு தமக்கின்மையின் அவளுலாவும் நிலத்தில் தாழும் சரியாக உலாவாணி நீரிலுலாவுமெனக் கற்பித்தமைகாண்க. (கஅ)

(கஅ)

சரிந்திருண்டறவுநீண்டகூந்தலோர்தடக்கைபற்றி

யரிந்தனன்சென்னியீன்றதாழைமுன்னமைத்தலோடும்

புரிந்தபேருவகைவெள்ளம்பொங்கினன்புதல்வற்புலிபி

பரிந்தனன்பரசராமற்கினையனபகர்வதானான்.

(இ - ள்.) ஓர் பக்கத்திற்குச்சாய்ந்து இருள்போலக்கூறுத்து மிகவும் நீண்டுள்ள இரேணுகையின் கூந்தலை விசாலித்த ஓர் கையாற்பிடித்துக்கொண்டு, அவந்தலையைறுத்துத் தன்னைப்பெற்ற பிதாவுக்குமுன்பாகச் சேர்த்தவுடனே, விருப்பமுள்ள பெருங்களிப்பென்னும் வெள்ளம் பிரவாகிக்கப்பெற்றவராய், தமதுபுத்திரரைத் தழுவிக்கொண்டு பரிவுபாராட்டிப் பரசராமனென்னும் அப்புத்திரருக்கு இவ்விதவார்த்தைகளைத் திருவாய்மலரலாயினர். எ - று.

(கக)

ஈன்றவளென வும்பாராய்ப்சித்தழலவிக்குமீர்ப்பால்
கான்றவளெனவும்பாராயெம்மொழிகடந்திலாயா
லான்றபேருலகத்துன்போலாருளாயவென்று

னேன்றுளவாங்கல்யாவுந்தருவன்பெறுதியென்றான்.

(இ - ள்.) பெற்ற மாதாவென்றும் சிந்தியாதவனும், குழந்தைப்பருவத்தில்
தோன்றிய பசியென்னும் நெருப்பை அவிக்கத்தக்க குளிர்ச்சியுள்ள பாலேக்கறந் துட்
டியவளென்றும் பார்க்காதவனும், எமது வாக்கியத்தைக் கடக்கவில்லையாகையால்,
அகன்ற பெரிய இந்நிலவுலகத்தில் ஐயனே! உன்னைப்போல் யாரிருக்கின்றார்களென்
றுரைத்து, என்னாக்கொடுக்கத்தக்க வரங்களினைத்தையும் கொடுக்கின்றேன் பெற்றுக்
கொள்வாயாக என்றுரைத்தார். எ - று.

பிதாவின் சொற்கேட்டு மாதாவைக் கொலைபுரிதல் பாதகமல்லவோவெனின்,
பொதுவகையார் கொலையென்பன பாதகமென்பதிற் சந்தேகமில்லையேனும், “தந்
தைசொன்மிக்கமந்திரமில்லை” என்றும், “தாய்சொற்றுந்தால்வாசகமில்லை” என்
றும், ஓளவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்குகளிருத்தலானும், இப்பரசுராமர் பிதாவா
க்கிய பரிபாலனத்தை மேற்கொண்டவராய்ச் சென்றபோது மாதாவிடத்து அவ்வார்
த்தையை யுள்ளவாறே வெளியிட்டாராகலானும், அது கேட்டவுடனே பத்தாவாக்
கிய பரிபாலனத்தைக்கருதிய மாதாவும் அதற்கியைந்து, அவ்வாறு செய்வதே உனது
கடமையெனக்கூறித் தலைவனைத்தமையானும், ஆக மாதா பிதா என்னும் இருவர் வா
க்கிய பரிபாலனத்தையு மேற்கொண்டாராகலானும், மீண்டும் பிதாவைக்கொண்டே
யுயிர்ப்பித்தலானும் பாதகமின்மையைக் காண்க. (உ௦)

தந்தையீதுரைத்தலோடும்பாலகன்றடக்கைகூப்பி
யெந்தைநீதருதிமூன்றுவரமெனவிசைத்தலோடு
மைந்தனைவதனநோக்கிவழங்குதும்வலித்தியென்றான்
சுந்தரத்தடக்கைவீரனினையனசொல்லலுற்றான்.

(இ - ள்.) பிதா இவ்வாறுரைத்தவுடனே அவரது புதல்வராகிய பரசுராமர்
விசாலித்த கரங்களைச் சிரமேற்குவித்து, எமது பிதாவே! தேவரீர் மூன்றுவரங்கள்
பாலிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்ட வளவில், அம்முனிவர் புத்திரர்
முகத்தைப்பார்த்து அவ்வாறே பாலிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று கட்டினையிட்
டனர். அழகும் விசாலமுமுள்ள கரங்களைப்படைத்த பரசுராமர் இவ்வாறு கூறலா
யினர். எ - று. (உ௧)

ஒருவரம்வெகுளிரீவிட்டொழித்தியென்றுரைத்தான்மற்றைத்
தருவரமென்னையின் றுளாய்ந்திடத்தருதியென்று
னிருவரமொழியமற்றென்றிசைநிருதாட்போதி
லுருகுமன்பெனக்குவேண்டித்தருதியென்றுரைத்துநின்றான்.

(இ - ள்.) அம்மூன்று வரங்களுக்குள்ளே முதல்வரம் என்னவென்றால் தேவ
ரீர் கோபத்தை விட்டொழிப்பீராக எனக்கூறினர், இரண்டாவது வரம் என்னவெ
ன்றால் என்னைப்பெற்ற மாதா உயிர்பெறும்படி யருளவேண்டுமென்றனர், ஆக இர
ண்டி வரங்களும்நீங்க மூன்றாவது வரம் என்னவென்றால், சிவபிரான் திருவடித்தா
மரைகளிரண்டிலும் மனமுருகத்தக்க மெய்யன்பு எனக்கு வாய்க்கவேண்டும், ஆகை

யால் இம்மூன்றுவரங்களையும் எனக்குப் பாலிப்பீராக எனப்பிரார்த்தித்து அவர் திருமுன்னின்றனர். எ - று.

நமது பிதாவுக்குக் கோபமிருந்ததனால்லவா? நமது மர்தாவைக் கொலைசெய்ய நேர்ந்ததென்றெண்ணி, அக்கோபத்தை யொழிப்பதையே முதல்வரமாகக் கேட்டனரென்க. (உஉ)

வரன்முறையுரைத்துநின் றமகன்முகநோக்கிமற்றை
விரதமாதவனுந்தந்தா னுய்ந்தனன்விரைமென்கூந்தன்
முரணுடைவெகுளிநீ த்தான்முனிவனு முனிவனீன்ற
பரசுடைப்புதல்வன்சிந்தைமுக்கணன்பதத்துவைத்தான்.

(இ - ள்.) தாம்விரும்பிய மூன்றுவரங்களையும் வரிசைப்படக்கூறி எதிரிலே நின்ற நமது புத்திரருடைய முகத்தைப்பார்த்து, பெருந்தவத்தையே விரதமாக அனுஷ்டிக்கின்ற சமதக்கிளிமுனிவரும் அட்புனறு வரங்களையும் பாலித்தனர். உடனே மனமமைந்து மிருதவாயுள்ள கூந்தலைப்படைத்த இரேணுகையும் உயிர்பெற்றனன், அம்முனிவரும் மாறுபாடுடைய கோபத்தையொழித்தனர், அம்முனிவனின்றருளிய பரசேந்தியபுத்திரரும் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளில் மனத்தைப்பதித்தனர். எ - று.

பெருந்தவத்தையே விரதமாக அனுஷ்டித்தலென்பதை, "விரதமேபரமாகவேதியருள் - சரதமாகச்சாத்திரங்காட்டினர்." என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. (உஉ)

அற்றைநாண்மு சலாவெற்றியடுதிற் பரசுராமன்
கற்றைவார்சடையோற் றன்புகனிந்தனனாகிச் சென்றான்
நெற்றுதிண்சினை யகானத்தருச்சீன திருத்திச்செய்து
நற்றவம்பயின்றான் சென்றுடந்தன னிறிது காலம்.

(இ - ள்.) யாரையும் தாக்கிக்கொல்லத்தக்க வல்லபமமைந்த பரசுராமர் அந்தினத்தொடங்கி, கூட்டமாய் நீண்டுள்ள சடையையுடைய சிவபிரானுக்கு மனமுருகிய மெய்யன்புடையவராய் ஒழுக்கி, அலைந்துகொண்டிருக்கும் வவியமூங்கில்களடர்ந்தள்ள காட்டிற்கென்று சிவபிரானைத் திருத்தமாகப்பூசித்துச் சிறந்த தவம்புரிந்தனர், இவ்வாறு சிலகாலங்கள் கழிந்தன. எ - று. (உசு)

கார்த்தவீரியனென் றுள்ளகனைகழற்கவிகைவேந்தன்
பார்த்தடம்புயத்தான்வையம்பரிக்குநாட்பாந்தளேந்து
நீர்த்தடம்புலனங் காண்பாறெழுந்தனன்மீர்கசேசனை
போர்த்துறப்புருந்தானீரொண்டிசைகுலாய்ப்போதலோடும்.

(இ - ள்.) பாரித்து விசாலித்த புயங்களையுடையவனும். ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்துள்ளவனும், வெண்கொற்றக்குடையுடையவனுமாகிய கார்த்தவீரியனென்னும் டெயருடைய அரசன், உலகத்தைப் பரிபாலிக்கும்நாளில், ஆதிசேடனும் சுமக்கப்பட்டிக் கடலாற்குழப்பட்ட விசாலித்த உலகமெங்கும் பார்ப்பதற்கெண்ணிப் புறப்பட்டனன், அப்போது விசேடித்த சைனியங்கள் தனைப்புடைகுழும்படி சென்று அஷ்டதிக்குகளிலும் திரித்துசெல்லுகையில், எ - று. (உரு)

நெடுந்திரைவடிம்புபோர்த்தநிலமெலாந்துருளிச்செல்வான்
கெடுந்துயர்ச்சமதக்கினிதன்னிருக்கையைக்கிடைப்பச்சென்றான்
விடுஞ்சுடர்மகுடஞ்சாய்த்துவணங்கின்னவேந்தன்வேரிக்
கொடுஞ்சடைமோலியன்னோற்காசிகள் பலவுங்கூறி-

(இ - ள்.) நீண்டகடலின் கரையாற்குழப்பட்ட பூமியெங்குஞ் சுற்றிவரு
கின்ற அவ்வேந்தன், துயரங்கள் நிவாரணமாகத்தக்க சமதக்கினிமுனிவ ரிருப்பிட
மாகிய ஆசீர்மங்கிடைக்க அவ்விடத்தடைந்தனன், ஒளிவீசும் முடியைச்சாய்த்து அவ்
வேந்தன் முனிவரைப்பணிந்தான், அப்போது மணங்கபழ்த்து சுற்றியுள்ள சடை
முடியையுடைய அம்முனிவர் அவ்வேந்தனுக்கு ஆசிவசனங்கள் பலவற்றையுச் திரு
வாய்மலர்ந்தனர். எ - று. (உசு)

எறித்தெழுபரிதக்காந்தியெரிபடவெரிக்குங்கானம்
வெறித்திவணடைந்ததென்னேவேர்த்தனைமேனியெல்லா
நறிக்கிழங்கடகுவேண்டிநபந்தனைபோதியென்று
னெறிப்படுத்தனிக்கோல்வேந்தனினையன நிகழ்த்தலுற்றான்.

(இ - ள்.) வெய்யிலெறித்துக்கொண்டு உதயமாகின்ற சூரியனுடைய கிரண
மானவை அக்கினியைப்போன்று தகிக்கின்ற காடாகிய இவ்விடத்திற்கு வருந்திவந்
தது என்னகாரணம்? சரீரமெங்கும் விபர்த்திருக்கின்றனை, நறுமணங்கமழும் சிழ
ங்குகளும் இலைக்கறிகளும் விரும்பிப் புசித்துச் செல்வாயாகவெனத் திருவாய்மலர்ந்
தனர். சன்மார்க்க நெறியிற்செலுத்துகின்ற ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய ஆவ்வர
சன் இவ்வசனங்களைக்கூறத் தொடங்கினான். எ - று. (உஎ)

வெள்ளமோரளவையின்றியெழுந்தனவிரிவெஞ்சேனை
கொள்ளைமாதவத்தோய்நின்னாலாற்றுதல்குணிக்கலாமோ
நள்ளிடைகடப்பின்முதூர்நனுகுதூநம்பவென்று
னுள்ளநெக்குருகாநின்றமாதவனுரைப்பதானான்.

(இ - ள்.) விசேடித்த பெருந்தவத்தையுடையவரே! விரிவாயுள்ள அடியேனு
டைய பெருஞ்சைனியங்கள் வெள்ளம் என்னும் பெருந்தொகையாகிய ஓரளவையுந்
கடந்து வந்திருக்கின்றன, ஆதலால் அவைகளைத்திற்கும் தேவரீரால் ஆகாரமுதவு
தலென்றால் அளவிடப்படுமோ? சிவபெருமானை யொத்தவரே! மத்தியிலுள்ள சம்
றுத்தூரம் சென்றால் எங்களுடைய புராதனநகரத்திற் சேர்வோமென்றாைத்தனன்.
அதுகேட்ட மனவுருக்கமுள்ள பெருந்தவத்தராகிய சமதக்கினிமுனிவர் திருவாய்மலர
லாயினர். எ - று. (உஅ)

எப்பெருஞ்சேனையேனுமிக்கணத்திருத்தையொன்றிற்
றுப்புடைவளத்தினோடுமுதெனத்தயப்பா னுய்ப்பே
னோப்பருந்தனிக்கோல்வேந்தேயிருத்தியென்றுறுத்திச்சொன்னான்
கப்புடைமருப்புக்காமதேனுவைக்கருத்தினோந்தான்.

(இ - ள்.) எவ்வளவு பெரிய சைனியங்களாயிருப்பினும் இக்கூட்டத்திற்கெல்
லாம் ஓர் நாழிகையில், சிறப்பமைந்த வளப்பத்துடனே அமுதமென்று சொல்லும்
படி புசிப்பதற்கு வரவழைப்பேன், ஆதலால் நிகரற்றதாகிய செங்கோல்செலுத்தும்

அரசனே! இவ்விடத்திலேயே இருக்கக்கடவாயென்று வற்புறுத்திக் கட்டளையிட்டு உடனே, கிளைகோப்போற் றோன்றியுள்ள கொம்புகளுடைய காமதேனுவை மனத்தி லெண்ணினர், எ - று, (உசு)

வந்ததக்கணத்தினந்தத்தெய்வமாச்சுரபிநோக்கிச்
சிந்தைநெக்குருகினோனிதிண் டினன்றீண்டலோடு
மெந்தைநீயழைத்ததென்னென்றைசுத்தலுமிமையோரேத் து
முந்தைமாதவத்தோன்றெய்வப்புகவொடுமொழிவதானான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறே மகத்தாகிய தெய்வீகமமைந்த அக்காமதேனுவானது அந்தக்ஷணத்திலேயே வந்துவிட்டது, சமதக்கினிமுனிவர் அதைப்பார்த்து மனவுரு க்கமுற்று அதன்சரீரத்தைத் தமதுகரத்தாற் பரிசித்தனர், அவ்வாறு பரிசித்தமாத் திரத்தில் அக்காமதேனுவானது, எமது பெருமானே! தேவரீர் அடியேனையழைத் தற்கு என்னகாரணமென்று கூறியபோது, தேவர்களாற்றுகிக்கப்படுகின்ற புராதன மான பெருந்தவத்தையுடைய சமதக்கினிமுனிவர் அக்காமதேனுவுடனே திருவாய் மலரலாயினர். எ - று, (உசு)

வெள்ளைவெண்குடையோன்கார்த்தவீரியனென்னும்வேந்த
னொள்ளெரிவனத்துச்சேனையொருங்குகொண்டெம்மையுற்றான்
றள்ளருமுதாவெந்தீச்சொலித்தறத்தளராகின்றான்
றெள்ளமுதவற்குமன்னோன்சேனைக்குமளித்தியென்றான்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறம்பொருந்திய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய கார்த்த வீரியனென்னும் அரசன், பிரகாசமுள்ள அக்கினிமயமான இக்காட்டில் சேனைக ளினத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு எம்மிடத்திற்சேர்ந்தான், யாவராலும் ஒழிப்பதற் கரிதாயிருக்கின்ற கொடிய உதராக்கினியானது கொழுந்துவிட்டெரிய மிகவும் வரு ந்துகின்றனன். ஆதலால் அவ்வரசனுக்கும் அவன் சைனியங்கட்கும் தெளிவாகிய அமுதமொத்த ஆகாரத்தைக் கொடுக்கக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டனர், எ - று.

ஆவதுபுரி துமென்னுவருகுநின்றரசற்கன்னோன்
மேவருஞ்சேனைக்குள்ளம்விரும்பினவெறுக்கவீந்து
போவதுபுரியாமுன்னம்புரவலன்றவத்துமிக்கோன்
சேவடிபரவியேத்தியினை யனசெப்பலுற்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறே செய்கின்றேனென்று அவர் சமீபத்திலிருந்து அவ்வேந்த ருக்கும் அடைதற்கரிய அம்மன்னவரின் சைனியங்கட்கும் மனத்திலிச்சித்த யாவை யும் வெறுக்கும்படி கொடுத்து, அக்காமதேனு தேவலோகத்திற்குப் போவதற்குமுன் பாக, கார்த்தவீரியனென்னும் மன்னவன் தவத்தின் மேம்பட்ட சமதக்கினிமுனிவ ருடைய திருவடிகளைப்புகழ்ந்து துதித்து இவ்வாறு கூறலாயினன், எ - று. (உஉ)

காயெரிக துவங்கானக்காயிலைகிழங்கேயன்றி
நீயிதுவிரும்பற்பாலையல்லையிச்சுரபிநின்பான்
மேயினதுணர்ந்தால்யாரும்விரும்பினர்கவர்ந்துகொள்வ
ரேயவிச்சுரபிபோமுன்னெமக்கெனவளித்தியென்றான்.

(இ - ள்.) வெப்பமுள்ள அக்கினியானது நீங்காதிருக்கும் இக்காட்டிலிருக் கின்ற காய்களும் இலைகளும் கிழங்குகளுமேயல்லது தேவரீர் இவ்வகையான போஜ

னத்தைவிரும்பும் தகுதியுடையவரல்லீர், இக்காமதேனுவானது தேவரிடத்தி விருப் பதையறிந்தால் எவர்களும் விருப்பமுற்று அபகரித்துக்கொள்வார்கள், ஆதலால் இங்குவந்த இக்காமதேனுவானது தேவலோகம் செல்வதற்குமுன்பாக எனக்கென்று கொடுத்தவிடுவீரெனப் பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (௩௩)

வேந்தனீ துரைத்தலோடுமீவிரதமா தவத்தின் மிக்கோன்
சேந்தனனீருகணைக்கிச்சிரித்தனன் சிறியோர்க்கென்ன
வேய்ந்தனன் கிழைப்பத்தீமையெய்துதறிண்ணமென்ன
வோய்ந்தனனுள்ள மீதற்கியைந்திலனுருத்துநின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் இவ்வாறு கூறியவுடனே, விரதமாகிய பெருந்தவத்தின் மேம்பட்ட சமதக்கினிமுனிவர், தமதிரண்டிகண்களும் சிவப்பேறும்படிப் பார்த்துச் சிரித்தவராய், சிறியோர்களுக்கென்று பொருந்திய நன்மைபுரியத் தீமை விளைவதண்மையென்று சிந்தித்து மனஞ்சலித்தார், அக்காமதேனுவைக் கொடுப்பதற் கொருப் படாதவராய்க் கோபித்திருந்தனர். எ - று.

நன்மைபுரியினுந் தீமைவிளையுமென்பதை, “நன்றூற்றலுள்ளுந்தவறுண்டவ ரவர் - பண்பறிந்தாற்றாக்கடை.” என்னும் திருக்குறளுரையானுந்தெளிக. (௩௪)

ஊற்றமிக்கெழுந்தசீற்றமுணர்ந்தனனொருகோல்வேந்தன்
மாற்றருஞ்சேனையோடுஞ்சுரபியைவளைத்துநின்றான்
கூற்றெனவளைந்தசேனையோடுக்குமச்சுரபிகோலக்
கீற்றுமென்சடையோயென்னைக்கொடுத்தகொலென்றுகேட்ப.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற செவ்கோலெந்திய அரசன், அம்முனிவருக்கு மிக்க வலி யுடைத்தாய்த்தோன்றிய கோபத்தையறிந்து, மாற்றுதற்கரிய தனது சைனியங்களுடனே அக்காமதேனுவைச் சூழ்ந்துகொண்டு எதிர்த்துநின்றான். யமபடர்களைப்போன்று சூழ்ந்துகொண்ட அச்சைனியங்களைப் பார்க்கின்ற அக்காமதேனுவானது, அழகுடைத்தாய் வனாவாய்க்குற்றியுள்ள மிருதுவான சடைமுடியுடைய முனிவரே! என்னை இவர்களுக்குக் கொடுத்தவிட்டீரோ என்று கேட்க. எ - று. (௩௫)

கொடுத்திலன்யானோவேந்தன்கொல்பெருஞ்சேனையோடுந்
தடுத்தனனரசரோடுமெதிர்ந்திந்தருக்குமுண்டே
யெடுத்தவெஞ்சேனையோடுமொறுகொண்டுகறியாயி
னடுத்தசுபுரிதியென்றான்சுரபிமற்றதனைக்கேளா.

(இ - ள்.) நான் உன்னைக் கொடுக்கவில்லை, இவ்வரசனோ? கொல்லத்தக்க பெருஞ்சைனியங்களுடனே தடுத்தான், அரசர்களுடனே எதிர்க்கின்ற வல்லபமும் உனக்கிருக்கின்றதே, ஆதலால் இப்போது எதிர்த்துள்ள பெருஞ்சைனியங்களுடனே மாறுபாடுற்றுப் பகைப்பாயாகில் அப்போது உனக்கேற்றபடி செய்வாயாகவென்றனர். அக்காமதேனுவானது அதைக்கேட்டு. எ - று. (௩௬)

வல்லேநின்றுருத்துச்சீறிச்சிலிர்த்திடுமயிர்க்காளோறு
மொல்லைவந்தெழுந்தசேனைக்கிலக்கமாருரைக்கற்பாலார்
கல்லெரிபிறந்தகண்ணகதிர்மழுப்படையகால
வில்லினநாந்தகத்தவெற்பினந்தாங்குகைய.

(இ - ள்.) ஆதிசீக்கிரத்தில் எதிர்த்துமின்று கடுங்கோபத்தாற் சீறிச்சிலிர்த்த மயிர்க்கால்கடோறும் அதிவேகமாகவந்து தோற்றிய சைனியங்கட்கு அளவையார் கூறத்தக்கவர்கள். அவ்வாறு தோன்றிய சைனியங்கள், மாணிக்கத்தைப்போன்று அக்கினிப்பொறிபறக்கும் கண்களுடையனவாகவும், ஒளிவீசுகின்ற மழுவாயுதமுடையனவாகவும், குறுத்தடியெந்தினவாகவும், வில்லெந்தினவாகவும், வாளெந்தினவாகவும், மலைத்தொகுதிகளேந்திய கரங்களுடையனவாகவும். எ - று. (௩௭)

அளவொழிகணங்களின்னேபிறந்தனவனந்தவெள்ளங்
கிளைபடுமரசன்சேனையாலையுநெருக்கிக்கிட
யுளைபுனற்குருதிப்பேராறலைப்புறமலைப்பவன்னே
னுளைவயப்புரவெள்ளங்குருதியாறொழுகிற்றன்றே.

(இ - ள்.) அளவிறந்த சைனியங்கள் இவ்வாறுதித்தன, அவைகள் அனந்தம் வெள்ளக்கணக்காகக் கிளைத்துவந்துள்ள அரசனுடைய சைனியங்களினத்தையும் நெருக்கிச்சுழிபித்து, சேற்றோடுகூடிய உதிரநீரானது பெரியந்தியாகப் பிரவாகிக்கும் படி போர்புரிய, அவ்வரசனுடைய கத்திரித்த மயிரவாய்த் த வேகமாயோடத்தக்க குதிரைவெள்ளங்களுக்கும் உதிரநதி பிரவாகித்தது. எ - று. (௩௮)

கழிந்தவெஞ்சினத்தினைடுங்கார்த்தவீரியனென்போனு
மொழிந்ததெம்படையென்றோடித்தன்னகர்க்கோயிலுற்ற
னிழிந்தனபரிதிமெல்பாலிருண்டதுகிந்தமெட்டும்
பொழிந்திடுகினமீக்கொள்ளப்புருந்தனர் புதல்வரநால்வர்.

(இ - ள்.) கார்த்தவீரியனென்னும் வேந்தனும் விசேடித்த கடுங்கோபத்தோடும் நம்முடைய சைனியங்கள் அழிந்துபோயிற்றேயென்று முதுகுகாட்டியோடித் தனது நகரத்துள்ள அரண்மனையிறசேர்ந்தான், சூரியனும் மேற்றிசைக்கடலிற்குளித்தனன். அங்ஙனத்திசைகளும் இருண்டமுடிற்று, அப்போது அம்மன்னவனுடைய புத்திரர்கள் நால்வர் பெருகுகின்ற கோபமானது விசேடிக்குப்படி அங்குவந்தார்கள். எ - று. (௧)

கனைகழற்றதைமுன்போய்க்கைதொழுதருகினின்ற
ரினையனீயையவிந்தவிருடியால்வினைந்ததீதாற்
புனையிருட்போதியாம்போயாங்கவன்புலவுச்சென்னி
ரினையுமுன்கொணர்துமென்றாவனதற்கியைந்துகின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுவந்த அந்நாலவரும் ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்துள்ள தமது பிதாவுக்குமுன்னே சென்று சமீபத்தில் நின்றுகொண்டு, இந்தமுனிவரால் வினைந்த தீமையைப்பற்றிப்பிதாவே! சேவரீர் வருத்தவேண்டாம், இருண்டமுடிய இவ்விரவிலே யேநாங்க்போய் அவ்விடத்திருக்கும் அம்முனிவருடைய புலால் கமழந்தலையை ஓர் எண்ணத்தை என்னும் நேரத்திற்குமுன்பாகவே கொண்டுவிருவோமென்றார்கள், அவ்வேந்தனும் அதற்கொருப்பட்டிருந்தான். எ - று. (௪௦)

கார்த்தவீரியனநன்பாலர்நால்வருங்காளுகூடம்
போர்த்தனவிருளிற்போகியவ்வனம்புகுந்தாரற்றம்
பார்த்தனர்முனிவன்சென்னிபற்றறவெறிந்தார்தூக்கி
வோர்த்தெழுமெய்யராகியீண்டனர்வினைவதோரார்.

(இ - ள்.) கார்த்தவீரியனுடைய புத்திரர்கள்நால்வரும் ஆலகாலவிஷம் மூடிக்கொண்டதுபோன்ற இருளில்சென்று அத்தபோவனத்திற் சேர்ந்தார்கள், சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்து அம்முனிவருடைய தலையைச்சரிசம்பந்தம் நீங்கும்படியாக அறுத்து எடுத்துக்கொண்டு மேல்விளையப்போகும் கெடுதியை யுணராதவர்களாய், வியர்வைதோன்றிய சரிசமுடையவர்களாய்த் திரும்பினார்கள். ஏ - று. (சுக)

இழைத்தமாதவத்தோன்சென்னியாங்கவரீரநோக்கியழைத்திலளாற்றகில்லாளருங்குலக்கற்பினின்று
டழைப்படுஞ்சினையசாந்தத்தடுக்கியசமிதையோடு
முழைப்படக்கிடந்தாளன்னுடனிறந்தொழிவனென்னு.

(இ - ள்.) பெருந்தவம்புரிந்துள்ள அம்முனிவருடையதலையை அந்நால்வரும் அறுக்க, அருமையான குலத்திற்குரிய கற்புநிலைமையினின்றவளாகிய இரேணுகைபார்த்து, உரக்கக்கூவாதவளாகவும் சகியாதவளாகவும், அம்முனிவருடனே நானும் உயிர் துறத்திறப்பேனென்று, தழைந்துள்ள கிளைகளைப்படைத்த சந்தனக்கட்டைகளால் சமிதையுடன் அடுக்கப்பட்டுள்ளவிடத்திற்சென்று படுத்திருந்தாள். ஏ - று. (சஉ)

அடுக்குமிந்தனத்தினே நியருந்தவத்தலைவனங்கை
மடுத்துறத்தழுவிக்கொண்டாள்வளார்தெழுகன லுயாள
விடுத்திழிமழையாலங்கம்வெந்திலன்மெல்லென் கூற
தொடுத்திழிசாம்பரானதந்நிலை துணுக்கங்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) அவ்வாறிருந்த இரேணுகை அங்கடுக்கியிருந்த சந்தனக்காஷ்டத்தின்மீதேறி அதிற்கிடத்தியிருந்த அருமையான தவமுதல்வராகிய சமதக்கினிமுனிவருடைய கைகளைச் சேர்த்துத்தழுவிக்கொண்டாள், அப்போது சுவாலித்தோங்கிய அக்கினி அவியும்படி ஆகாயத்தினின்றும் பொழிகின்றமழையினால் சரிர்மவேகாதவளாய், அவ்வக்கினியானது அவளுடுத்திருந்த மிருதுவான வஸ்திரத்திற்பற்றி, அதுமாத்திரம் மிகஅற்பமாயுள்ள சாம்பராய்விட்டது, அத்தருணத்தில் நடுக்கமுற்றனள். ஏ - று.

வீவதுகாலமாயின்மெய்த்தவக்கொழுந்தினோடும்
போவதுகற்பினோங்கும்பொலங்குழைமகளிர்க்கல்லா
லாவதுபுரிந்தோமேனுமாகுமேவரியவென்னு
மேவுமிந்தனத்தைநீத்துவெள்ளிடைக்குதித்துப்போனாள்.

(இ - ள்.) இறக்குங்காலம் சமீபித்ததானால் உண்மைத் தவக்கொழுந்துபோன்ற தலைவருடனே உயிரீங்குவது கற்புநிலைமையின்மேம்பட்ட பொற்குண்டலமணிந்த மாதர்கட்கே வாய்க்குமல்லது, அவ்வாறிறப்பதற்குரிய முயற்சிகள்புரியினும் நமக்குண்டாகுமோ? அதமிக அருமையென்று தான் ஏறியிருந்த காஷ்டத்தினின்றும் நீங்கி வெளியிடத்திற குதித்துச்சென்றாள். ஏ - று. (சச)

கொடுதுணையிலையவேம்பிள்குழைகுழைமருங்குபோர்த்து
நெடுநெறிகடந்தாளாருர்ணகர்ப்புகுந்துரீலப்
படுகிறத்தணங்கையொத்துவதிந்தனள்கழிந்தபன்னு
ளடுகிறத்பரசுராமனருந்தவத்ததிகனனான்.

(இ - ள்.) அப்போது வளைந்த கூர்மையையுடைய இலைகளாகிய வேப்பிலையைக் குழையாயிருக்கும் இடையில்தரித்து வெகுதூரங்கடந்துபோய்த் திருவாருரென்னும் பெரியநகரத்திற்சேர்ந்து, நீலநிறத்தையுடைய காளியையொத்து வசுத்திருந்தாள். இவ்வாறு பலதினங்கள் கழிந்தன, கொல்லத்தக்கவல்லபமுள்ள பரசுராமரென்பவர் அருமையானதவத்தில் விசேடப்பட்டவராயினர். எ - று.

(சுடு)

கல்லெனக்கவிக்குஞ்சேனைக்கார்த்தவீரியன் நன்பால
மொல்லேபுக்குரியதாதைதலைதுமித்தெடுத்தவாறு
மொல்லையீன்றெடுத்தாளாருரணங்கெனவுதைந்தவாறும்
வல்லையொற்றுணர்ந்தான் சீற்றமனங்கிடந்துடற்றிநின்றான்.

(இ-ள்.) அவர் கல்லென்றெழுவிக்கின்ற சேனைகளையுடைய கார்த்தவீரியன் புதல்வர்கள் தமதுபிதாவிற்குரிய தவச்சாலையையடைந்து அவர் தலையை யறுத்தெடுத்துக் கொண்டிபோனதும், அதிவிரைவிலே தமது மாதா திருவாருரிலே தெய்வப்பெண்ணாக வசித்திருப்பதும் அதிவேகமாகத் துதுவர் வந்துரைக்க வறிந்து தம்மனத்திற் கோபந்தோன்றி வருந்தியிருந்தனர். எ - று.

(சு௯)

வெள்விடையவனை நோக்கிமெய்த்தவம்விதியினற்றி
யுள்விடாநெறியினின்றொன்னையாளுடையவீசன்
கள்விடாநெகிழுங்கொன்றைவேணியோன்கருணைகூர்ந்தான்
புள்விடாவலங்கற்றோளாற்கெதிர்த்தருள்புரிந்துகின்றான்.

(இ - ள்.) அவர் வெண்ணிறமுள்ள இடபத்தைவாகனமாகக் கொண்ட சிவபெருமானை நோக்கி உண்மைத்தவத்தை விதிப்படிபுரிந்து, மனத்தில் இடைவிடாத்தியானத்துடனே யிருந்தனர், அப்போது தேன் இடைவிடாதொழுகும் கொண்மைமலர் மாலையணிந்துள்ள சடைமுடியையுடையவரும் என்னையடிமை கொள்பவருமாகிய சிவபெருமான், திருவருள்சார்தவராய், வண்டுகள் விடாதொலித்துக் கொண்டிருக்கும் மலர்மாலையணிந்துள்ள பரசுராமர்க்கெதிரிலேவந்து திருவருள்பாலித்து நின்றருளினர். எ - று.

(ச௯)

கண்டனனுருவநோக்கிக்கண்கணீர்கலுழாநின்றான்
கொண்டனனுவகைவெள்வக்குலாகடற்குளிப்பதானு
னெண்டொடிபாகநோக்கியென்பிறவுருகும்விழும்
புண்டரகுதலேநோக்கிப்பூத்தனன்புளகச்சில்வி.

(இ - ள்.) அப்போது பரசுராமர் அவர்திருவுருவத்தைத் தரிசித்தனர், அப்படி தரிசித்துத் தமதிரண்டு விழிகளினும் ஆனந்தநீர்சொரித்தனர், உடனே களிப்புற்று, களிப்புப் பெருகிய ஒலியுள்ளகடலில் முழுகுவதானார். ஒள்ளியவளையலணிந்துள்ள பார்வதியார் பாகத்தைத்தரிசித்து எலும்பும் நெக்குவிடவுருகுவார், விழ்முவார், திரிபுண்டரமாய்த் திருவெண்ணிறணிந்துள்ள நெற்றியைத்தரிசித்து ரோமத்துவாரங்களுதோறும் புளகம்பூத்தனர். எ - று.

(ச௮)

ஈங்கிலன்றனை நோக்கியெம்பிரானிரக்கமெய்தி
நீங்கருந்தவத்தினின்றாய்வேண்டுவகிமும்த்தியென்னத்

தாங்கியசெழுநீர்வேணித்தலைவனைத்தனதுள்ளாக்கிப்

பூங்கழொருகுதுவாழ்த்தியினையனபுகல்வதானான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பத்திமைபுரியும் பரசுராமரைப் பார்த்து, எமதுபெருமான் திருவருள்கூர்ந்து, நீங்குதற்கரிய தவநிலைமையிற் தவறாதொழுகினவனே! உனக்குவேண்டிய வரங்களைக்கூறுவாயாக என்று கட்டளையிடுதலும், செழிப்புள்ள கங்கையையணிந்த சடைமுடியுடைய சிவபெருமானைத் தமதிறத்திலேயிருத்தி, அப்பெருமானுடைய அழகியதிருவடிகளைப் பணிந்துதுதித்து இவ்வாறுரைப்பதாயினர். எ - று.

சிவபெருமானே நேரேதரிசித்தபோதும் இதயத்தில் தியானமூர்த்தியாய்த் தரிசித்தலே பெருந்தவத்தோ ரியல்பாகலின், “தனதுள்ளாக்கி” என்றார். (சக)

பன்னருந்தவத்தினின் னுன்சேவடிப்பதுமம்போற்று

மென்னுடைத்தாதைவைகுமிருக்கையினிரவுபாராச்

சென்னிவிழ்த்தெடுத்துச்சென்றார்கார்த்தவீரியன்றன்செல்வ

ரன்னவர் தாதையாவிவாங்குதற்காசைபூண்டேன்.

(இ-ள்.) யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய தபோநிலைமையிலிருந்து தேவரீருடைய சிவந்ததிருவடிகளாகிய தாமரையைத் துதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அடியேனுடைய தந்தையார்வசித்திருக்கும் ஆசீர்மத்திலே கார்த்தவீரியனென்பவனுடைய புத்திரர்கள் இரவுபார்த்துவந்து அவர்சிரசை அறுத்தெடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். ஆதலால் அவர்களின் பிதாவாகிய கார்த்தவீரியனுடைய உயிரைப்போக்குவதற்கு விருப்பங்கொண்டேன். எ - று.

கார்த்தவீரியன் தமதுபிதாவினிடத்துவந்த காமதேனுவுடனே போர்புரிந்து அப்பசுவின் தெய்வீகத்தன்மையாற் றேன்றிய சைனியங்களுடன் போர்புரிய வேலாதவனுப்த் தோல்வியற்றமைகுறித்தே, இப்புதல்வர்கள் அக்காமதேனுவுக்குக்காரணமாயிருந்த பிதாவின்சிரசைக் கொய்தார்களாகலின், இவர்கள் இவ்வாறு கொய்தற்குக்காரணமாயிருந்த இவர்கள் பிதாவைக் கொல்லும்படியான் விருப்பினென்றாரென்க, அன்றியும் புதல்வர்கள் இவ்வாறு செய்ய எண்ணினேமெனக் கூறியபோதும் தடுக்காதிருத்தமையின், அவர்களாலியற்றிய கொலைக்குக்காரணன் கார்த்தவீரியனெயென்பது தெள்ளிதிற்புலப்படுதல்காண்க. (இ0)

எந்தையேயருளவேண்டுமென்ன லுமிமையாமுக்கட

சந்திரமவுலியண்ணலஃதொன்றோ தருதுமென்னுச்

சிந்தைநீரினைந்தயாவுஞ்செய்தனசிறக்கற்பால

தந்தனங்கோடியென்னுத்திருக்கரமழுவந்தந்தான்.

(இ - ள்.) ஆதலால் எமதுபெருமானே! இவ்வரத்தைப்பாலிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும், இமைக்காததிரிநேத்திரங்களையும் சந்திரனையணிந்த திருமுடியையும் உடையசிவபெருமான், இவ்வொருவரந்தானா நாம் பாலிப்போமென்று திருவாய் மலர்ந்து, நீ உன்மனத்தி லெண்ணிப்பவையும் இயற்றியவையுமாகிய அனைத்தும் சிறப்புற்றிருக்கும் தன்மைமுடையனவாக வரம்பாலித்தோம் பெற்றுக்கொள்ளென்று பாலித்து, தமது திருக்கரத்தேந்திய மழுவாயுதத்தையும் தந்தருளினர். எ - று.

சிவபெருமானால் மழுவாயுதந்தரப்பெற்ற அன்றுமுதல் அவருக்குப்பரசராமரென்னும் காரணப்பெயர் வழங்கிய தென்பர், இவர் செய்ததவம் விசேடித்ததாகலின், “அஃதொன்றேதருதும்.” எனவியந்தருளினரென்க. (ருக)

பெற்றனன்றவத்துமேலோர்பெற்றகரும்பேறியாவும்
கற்றைவார்சடையோற்போற்றிக்கார்த்தவீரியனேநோக்கி
யுற்றனன்செற்றந்தீர்வானுருத்தனனுருத்தலோடு
மிற்றுவிழ்ந்திறப்பதோராணங்கவனெதிர்த்துசென்றான்.

(இ-ள்.) பரசராமர்தவத்தின் மேம்பட்டோர் பெறுதற்கரிய பேறுகளைனத்தும் பெற்றுக்கொண்டவராய்க் கூட்டமாய்நீண்டிருக்கும் சடையையுடைய சிவபிரானைத் துதித்து, கார்த்தவீரியனைத்தேடிக்கூட்டித் தமது கோபந்தணியும்படி மிகவுஞ்சேறினர். அவ்வாறு சேறியவளவில், அவ்விடத்துள்ள கார்த்தவீரியன் தான்வலியற்றுக்கீழேவிழ்ந்திறக்கப்போவதை யுணராதவனாய்ப் பரசராமரை எதிர்த்துவந்தான். எ - று. (ருஉ)

சென்றவன்சேனையாவந்துணித்தனன்செருவினேர்ந்து
நின்றவன்றனைப்பற்றிநிலவுவான்மழுவொன்றேந்தி
வென்றதிரடோளோஞ்ஞாற்றிரட்டியும்விழுதினவீழ
வன்றிறலொடுங்கவோச்சித்தறித்தனன்வரத்தின்மிக்கான்.

(இ-ள்.) உடனே பரசராமர் போர்புரியப்போய், அக்கார்த்தவீரியனுடைய சையங்களினைத்தையும் வெட்டினவராய், போர்புரிய எதிர்த்துநின்ற கார்த்தவீரியனைப்பிடித்து, பிரகாசிக்கின்ற கூர்மையமைந்த ஓர் மழுவாயுதத்தைத்தாங்கி வீசுவாங்களின் மேம்பட்டவராகிய பரசராமர், வெற்றியுற்றுக் கொல்லத்தக்கதாய்த் திரண்டெள்ள அவனது புயங்களாயிரமும் ஆலவிழுகையொத்துப் பூமியில்விழும்படிக்கும் அவனது வல்லபமொடுக்கும்படிக்கும் வெட்டித்தள்ளினார். எ - று.

ஒவ்வோர் பாரிசத்திற்கும் ஐந்துறு ஐந்துறுக வலம் இடம் என்னும் பாரிசங்க எரிசாடிதும் ஆயிரமாகலின், “திரடோளோஞ்ஞாற்றிரட்டியும்.” என்றனர். (ருக)

அன்னவன்மரபிளோங்குமடுதிறப்புவிசேயெறென்ன
மன்னையொருங்குபற்றிவளர்குருக்கேத்திரத்தின்
றன்னிலைகொண்டுசென்றான்குட்டமோனாந்துதாழ்த்து
நெய்நிலைகுருதிவேலோர்செம்புனனிம்பினினால்.

(இ - ள்.) அதன்பின் அவன்சந்ததியில் விளங்கிய கொல்லும் வல்லபமுள்ள ஆண்புலியைப்போன்ற மன்னவர்களுையெல்லாம் பிடித்து, வளப்பமிருந்த குருகேஷத் திரத்திலுள்ள தமதிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், ஐந்துகுளங்களைத்தோண்டி நெய் தடவிய சிவந்த வேலேந்திய அவ்வரசர்களின் உதிரரை அக்குளங்களில் நிரப்பிவைத்தார். எ - று.

அவ்வரசர்களுடைய வேல் நெய்ப்பூசப்பட்டுத்தங்களுக்குரிய பகைவர்களின் உதிரத் தோய்ந்துள்ளதாகலின், “நெய்நிலை குருதிவேலோர்.” என்றனர். (ருச)

அக்குளக்குருதிநீரினருள்கரந்தையற்கென்ன
முக்கைநீரிதைத்துக்கொண்டகடும்பழிமுனிவுதிர்ந்தான்

செக்கர்வான்கிழிந்துவெவ்வேறிழித்தனசெந்நீர்நீங்கிப்
புக்கனபுவனமெல்லாங்காசிபர்க்குதவிப்போந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைந்து குளங்களில் நிரப்பியுள்ள உதிரநீரால் கிருபைமேம்பட்டவராய்த் தமது பிதாவுக்கென்று மூன்றுகை நீரிறைத்துத் தருப்பணஞ்செய்து, அக்கொலைகளால் நேர்த்த கொடியபழியின் கரேத்தை ஒழித்துக்கொண்டனர். செவ்வானமானது கீழிட்டு வெவ்வேறாக இறங்கியிருப்பதுபோன்ற உதிரங்களெல்லாம் வற்றிச் சுவறிய அந்நாடுமுழுமையும் காசிபமுனிவர்க்குத் தானமாகக் கொடுத்துவிட்டு அந்நாட்டை நீங்கிச்சென்றனர். எ - று.

குளங்களைந்தும் உதிரங்களால் நிறைந்திருத்தலின், செந்நிறத்திற்குவமைகூறுவான், “செக்கர்வான்கிழிந்துவெவ்வேறிருத்தனசெந்நீர்.” என்றார். (௧௩)

தென்றிசையடையவெய்திமகேந்திரப்பொருப்புச்சேர்ந்து
கொன்றையஞ்சடி.லத்தெந்தைகுரைகழன்மறவானுகி
யின்றளவிறவானன்பினருச்சுணையியற்றிநின்றான்
பொன்றிணிசடையீர்சன்றன்மையார்புகலற்பரலார்,

(அ - ள்.) அதன்பின் தென்றேயத்திற்குச்சென்று சேர்ந்து, மகேந்திரபர்வதத்தையடைந்து, கொன்றைமலர்மாலையணிந்துள்ள அழகியசடையையுடைய எமதுசிவபெருமானது ஒலிக்கும் வீரக்கழலணிந்துள்ள திருவடித்தியானத்தை மறவாதவராய், இன்றையவரையில் அழிவற்றவராய் மெய்யன்புடனே பூசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார், ஆதலால் பொன்பதித்துள்ளதுபோன்ற சடைமுடியையுடைய முனிவர்களே! சிவபெருமான் இயல்பைக்கூற வல்லவர்கள் எவர்கள்? எ - று.

சிரஞ்சீவியாயுள்ளஎழுவரிற் பரசுராமரும் ஒருவராகலின், “இன்றளவிறவான்.” என்றார். சிரஞ்சீவியர் எழுவராவார்:- அசுவத்தாமன்-மாடலி - விபாசன், அநுமான்-வீபீஷணர்- கிருபாசாரி - பரசுராமர் எனபவர்களாம். (௧௪)

பரசுராமாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௯௧௩.

இராமாவதாரச்சருக்கம்.

இத்திறநிகழ்த்தபின்னர்மனுசுலத்தெய்திவெய்திற்
றத்துவெண்டிரைநீர்வேலியுலகுயிர் தழைப்பவோங்கி
முத்தவெண்கவிகைவேந்தன்நயரதனென்பான்மூரி
மத்தமால்யானைவேந்தர்வணங்குறுமன்னர்மன்னன்.

(இ - ள்.) இவ்வவதாரம் நிகழ்த்தபிறகு, மனுசுலத்தில்வந்து அதிவிரைவாகத் தாவுகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடனீரானது வேலியாகச் சூழ்ந்துள்ள உலகத்திருக்கும் ஆன்மகோடிக ளினைத்தும் விளங்கும்படியாக மேம்பாடுற்று, வலியுள்ளதாய் மதமயக்கக்கொண்ட பெரிய யானையையுடைய அரசர்களெல்லாம் வணங்கும்படியான ராஜாதிராஜனாகிய முத்துக்களாலான வெண்கொற்றக் குடையைப் படைத்த தசரதனென்பவ னெருவனிருந்தான். எ - று.

(௧)

மலே அவைகளின் உண்மையை யுணர்ந்தார்கள், புராதனமாயுள்ள நூல்களில் விதித்துள்ளனவாகிய கிரியைகளைத்தையு முணர்ந்தார்கள். கிருபையுள்ள அப்புத்திரர்கள் உலகனைத்தும் அன்புடனே விரும்பத்தக்க தன்மைபெற்றார்கள், எ - று.

கற்கத்தக்க நூல்களாவன:—வேதாகம புராணேதிகாசங்கள். இவ்வாறுவரிசைக்கிரமமாக ஒதியுணர்ந்தார்க்கு அறுபத்துநான்கு கலைகளும் தெள்ளிதிற் புலப்படுமாகலின், “சொற்படவோதாதுண்மை தெளிந்தார், ” என்றனர். நூல்களிற்கூறியுள்ள கிரியைகளாவன:—உபவீதக்கிரியை முதலியனவும் யாகாதிக்கிரியை முதலியனவும் சிவபிரானைப் பூசித்தல்முதலியனவுமாம். இவைமுறையே வேதாகமபுராணேதி காசங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன. (௫)

செல்வரின்முன்னோன்கோசுகளோடும்தென்பாலுந்
றல்லவிளைக்குந்தாடகையைச்செற்றவனோடும்
வில்லொடுமற்றைத்தம்பியொடுங்கோமிதிலைப்போ
யொல்லையெடுத்துச்செஞ்சிலைவெற்பொன்றொழித்தான்.

(இ - ள்.) இந்நால்வருள் முதல்வராகிய இராமர் விசுவாமித்திர முனிவரோடும்கொடுமை விளைத்துக்கொண்டிருந்த தாடகையைவதைத்து, அம்முனிவரோடும் ஏனைய சகோதரர்களோடும் சிறப்புற்ற மிதுலாபுரிக்குச்சென்று, அங்குசனக்ரற் கொடுக்கப்பட்ட செப்பமாகிய வில்லென்னும் ஓர் மலையை அதிவிரைவிற் னாக்கியொழித்துவிட்டனர். எ - று.

சனகராற் கொடுக்கப்பட்ட அவ்வில்லானது இதற்குமுந்தி அநேகரால் அசைத்தற்கே முடியாதிருந்த தாகலின், அதன்பெருமை தோன்ற, “வெஞ்சிலைவெற்பொன்றொல்லையெடுத்தொழித்தான்.” என்றனர். இதன்விரிவை இராமாயணத்திற் காணலாம். (௬)

வாரிணரோதிச்சீதைமணந்தான்வருமெல்லைக்
கூர்மமூவங்கையிராமனளிக்குங்குனிசாபம்
போரடவென்றுகரங்கொண்டந்தன்புயலிற்றந்
தார்திரைவேலித்தன்னகருற்றாடல்பெற்றான்.

(இ-ள்.) அதனால் நீட்சியுடைத்தாய் மலர்க்கொத்துக்க ளணிந்துள்ள கூந்தலைப் படைத்த சீதையைத் திருமணம்முடித்துத் திரும்பிவருந் தருணத்தில், கூரியமழு வாயுத்தைக் கரத்திறுங்கியுள்ள பரசுராமன் கொடுத்த வளைந்தவில்லை யுத்தத்தைப் பழிக்கும்படி வெற்றிகொண்டு அவ்வில்லைக் கரத்திறுங்கி, மீண்டும் மிகக்குளிர்ந்த மேகத்தையொத்துக் கைம்மாறு கருதாது அவருக்கே கொடுத்து, ஒலிக்கின்ற கடலே வேலியாகவுடைய தமது நகரத்தையடைந்து வல்லப முற்றிருந்தார். எ - று. (௭)

செங்கோலுய்க்கும்பொன்முடிதப்பிச்சிறுதாயால்
வெங்கோல்விலுந்தம்பியுமேமெய்த்துணையாகக்
கொங்கார்கோதைபின்செல்வெங்காள் குறுகுற்றான்
பொங்காரஞ்சுழ்தண்டகமெய்திப்பொலிவுற்றான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் சிறுதாயாகிய கைகேசியாற் செங்கோல் செலுத்தற்குரிய மகுடாபிஷேகம் தவறி, கொடிய அம்பும் வில்லும் இலக்குமணராமே உண்மையான துணையாகக்கொண்டு, வாசனையுடைய கூந்தலைப் படைத்த சீதையும் தம்பின்னே

வரக் கொடிய காட்டிற்சேர்ந்தனர். விசேடித்த சந்தனமரங்கள் சூழ்ந்துள்ள தண்டகா
ரணியத்திற் போர்து விளங்கினார். எ - று. (அ)

அந்தவனத்திற்செந்தமிழ்வேற்போனடிபேணிச்
சிந்தைதெளிக்குஞ்சின்மயமெல்லாந்தெளிவுற்றான்
பைந்தொடிபாகன்பங்கயபாதம்பரவுற்றா
னுந்துசினைப்பஞ்சப்பழுவக்காணுடனுற்றான்.

(இ - ன்.) அவ்வனத்தில் வசித்திருக்கும்போது பொதியாசல பதியாகிய அக
ஸ்தியமுனிவருடைய திருவடிகளைப் பூசித்து, மனதைத் தெளிவிக்கத்தக்க ஞானரீத்
தங்கள் யாவுமுணர்ந்தனர். பசியவளையலணித்துள்ள பார்வதிபாகராகிய சிவபிரானு
டைய திருவடித்தாமரைகளைப் பூசித்தனர். உடனே அங்குரின்றும் கிளைகளோங்கிய
பஞ்சவடிதீரத்திற் சேர்ந்தனர். எ - று.

தமிழ்வளர்த்த அகத்தியர் வீற்றிருப்பது பொதியாசலமாகலின், அவ்வரைக்குச்
“செந்தமிழ்வேற்பு.” என்றும், அவரார் சிவஞானம் பெற்றாராகலின், “சிந்தைதெளி
க்குஞ் சின்மயமெல்லாந் தெளிவுற்றான்.” என்றும், பஞ்சவடிதீரமென்பது ஐந்து ஆல
விறுட்சங்களார் சூழப்பட்டதாகலின், “உந்துசினைப்பஞ்சப்பழுவக்கான்.” என்றும்
சூறினர். இவ்வவதாரத்தில் அகஸ்தியராலும் வசித்தாராலும் சிவஞான முற்றது
போன்றே, கிருஷ்ணாவதாரத்தில் உபமன்னிய முனிவரால் சிவஞானம் பெற்றன
ரென்க. (க)

பொன்றிறமானின்பின்னவனேகப்புயலாரு
மின்னிடைமானைவெங்கணரக்கன்வெருவச்செய்
தந்நிலைகொண்டான்வெஞ்சிறைவைத்தானதனாலே
தன்னுயிரேகப்பேதுறுமெய்யிற்றளர்வுற்றான்.

(இ - ன்.) பொன்னிறமமைந்த மானின்பின்னர் இராமமூர்த்தி செல்லலும்,
மேகத்திலுலாவும் மின்போன்ற இடையையுடைய சீதையை, கொரேக் கண்களைப்
படைத்த இராவணன் அச்சமுறச்செய்து அப்போதே தூக்கிக்கொண்டபோய்க் கடுஞ்
சிறையில் வைத்த காரணத்தினாலே, தனது பிரானன் நீங்கியபோது வருந்துகின்ற
சரீரத்தைப்போன்று வருந்தினான். எ - று.

உயிர்நீங்கியபோது உடலுக்குள்ள சிறப்பனைத்து மொழிந்து வருந்துவது
போன்று, உயிர்போன்ற சீதை பிரிந்தபோது உடல்போன்ற இராமர் வருந்தினாரென்
பது கருத்து. (க0)

தம்பியொடுஞ்சென்றவ்வனமெங்குத்தடவுற்றான்
வெம்பிவெதும்பிக்கண்டுயில்கொள்ளான்மெலிகாலத்
திம்பரடைந்தான்மாருதிட்பாலெழுவானத்
தும்பரினன்சேய்தன்னொடுநட்பாணுறவுற்றான்.

(இ - ன்.) உடனே தமது சகோதரராகிய இலக்குமணருடனேபோய் அவ்
வனமெங்கும் தேடினார். அவ்வருத்தத்தால் துக்கத்துச் சரீரம்வெந்து நித்திரையுரி
யாதவராய் வருந்துந்தருணத்தில், அனுமார் இவரிடத்துள்ள நேசத்தால் ஆகாயத்
தின் உச்சியிலுதிக்கின்ற சூரியகுலத்துதித்தகுமாரராகிய இராமருடனே அன்பினாலே
உறவாகச் சினேகக்கொண்டனர். எ - று. (கக)

மாமாமேழுந்திண்சரமொன்றான்மடிவித்தான்
வேமெரிபன்னோன்வாலியையம்பால்விளித்தான் ,
காமர்கடும்போரொழுபதுவெள்ளக்கவியோடும்
பாமருதென்பால்வேலையடைந்தேபடருற்றான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் சிறந்த மராமரங்களேழையும் வலியுள்ள ஓரம்பினால் அழிவித்தார், எரிசின்ற அக்கினியைப்போன்றவனாகிய வாலியை அம்பினால் அழித்தார். அழகமைந்த பெரும்போர் புரியத்தக்க எழுபதுவெள்ளம் வானரசை னியங்களுடும் பரவிபுள்ள தென்றிசைக் கடலைக்கிட்டிச் செல்லலாயினர். எ - று.

சேனைத்தொகைகள் பத்து. அவை, பதாதி - சேனாமுகம் - குமுதம் - கணகம் வாசினி - பிரளயம் - சமுத்திரம் - சங்கம் - அரிகம் - அக்கோணி - என்பவை. இவற்றுள் யானை ஒன்று, தேர் ஒன்று, குதிரைமூன்று, காலாள் ஐந்து ஆகஇவை கூடியதுபதாதி, இப்பதாதி மும்புகொண்டது சேனாமுகம், இது மும்படங்குகொண்டது குமுதம், இது மூன்றளவு கொண்டது கணகம், இது மூன்றுபங்கு கொண்டது வாசினி, இது மூன்றுதொகை சேர்த்தது பிரளயம், இது மூன்றுபாக்முடையது சமுத்திரம், இது மூன்றுகொண்டது சங்கம், இது மூன்றுகூடியது அரிகம், இது மூன்று சேர்த்தது அக்கோணியாம். எனவே வாசினி மூன்றுசேர்த்தது பிரளயமாகலின், அத்தொகையையே ஈண்டு வெள்ளமென்றதெனக் கொள்ளவேண்டுதலின், அவ்வாமேழுபதுவெள்ளம் சைனியங்களென்பது கருத்து. இராவணனை சீதையை எடுத்துக்கொண்டு போனவனாகலானும், அவ்விருப்பது இலங்கையாகலானும், அவ் விலங்கை தென்சமுத்திர தீர்த்துள்ளதாகலானும். அவ்விராவணனை வென்று சீதையைக் கொணர்வான், தென்றிசைச் சமுத்திரத்தை நோக்கிச் சென்றன ரென்க.

(கட)

தெண்டிராவேலைத்திண்கனாகோலிச்செலவுற்று
மண்டமரிட்டுச்செஞ்சிலையொன்றால்வயமேவிக்
கொண்டவரக்கன் புன்றலைபத்துங்குலையோடே
துண்டமுறுத்தித்தன்படரொல்லாந்தொலைவுற்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு சென்ற இராமர் தெள்ளிய அலைகளையுடைய தென்சமுத்திரத்திற்கு வலிய வாராவதிக்கிட்சென்று, இராவணனுடன் நெருங்கிப் போர் புரிந்து, சிவந்த ஓரம்பினாலே வெற்றியடைந்து, சீதையை எடுத்துப்போன இராவணனுடைய அற்பமாகிய சிலைகள் பத்தையும் கொத்தோடே வெட்டியெறிந்து தமது துயரங்களனைத்தும் அழியப்பெற்றனர். எ - று.

(கக)

முற்றமரக்கன்றம்பிதனக்கம்முடிசூட்டிப்
பொற்றொடியோடுந்தமபியொடுத்திண்போராடல்
பெற்றகவிக்கோகாருதியோடும்பெருவெம்போர்
மற்றையரோடும்புட்பகமேறாவலுற்றான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் அவ்வாறிறந்த இராவணனுடைய சகோதரரான விபீஷணருக்கு அம்புகூடத்தைத் தரித்து, பொன்வளையலயணிந்த சீதையுடனும் இலக்குமணருடனும், வலியபோரில் வெற்றிபெற்ற வானரத்தலைவராகிய அனுமாருடனும், விசே

டித்த கடும்போர் புரிந்த மற்றவாணரங்களோடும் புட்பகவிமானத்திலேறி வரத்தொடங்கினார். எ - று.

(கச)

வந்தழிவுற்றுச்சேதுவினோர்பான்மயில்பாகத்
தெந்தைபிரானுக்கர்ச்சனைசெய்தானிகலாடித்
தந்தபெரும்பாவந்தொலைவுற்றான்றனிவள்ளேற்
றந்தணனுக்கங்காலயமுற்றுமமைவித்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுவந்து சேதுவினோர்திசையில் விமானத்தினின்று மிறங்கி, மயில்போலும் சாயலுள்ள உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய எமது பிதாவும்தலை வருமாகிய சிவபிரானைப்பூசித்து, இராவணனுடன் போராடியதால் கேர்ந்த பெரும்பாதகத்தை நிவர்த்தித்துக்கொண்டார், அதன்பின் வெண்ணிறஇடபத்தை யூர்ந்தருளும் சிவபெருமானுக்கு அவ்விடத்தில் ஆலயம் முதலியனயாவும் நியமித்தனர்.

இவ்வாறு இராமர் சேதுவிற்பூசித்தனரென்பதையும் ஆலய மமைத்தனரென்பதையும், அதனால் அவர்க்குநேர்ந்த பிரமகத்தி நிவாரணமாயிற் றென்பதையும், “வரைகளொத்தேயுயர்ந்தமணிமுடியர்க்கோகோனே - விரையமுற்றறவொடுக்கிமிண்டு மால்செய்தகோயி - நிரைகண்முத்தால்வணங்குந்திருவிராமேச்சரத்தை - யுரைகள் பத்தாலுரைப்பாருள்குவாரன்பினாலே.” என்னும் ஆளுடைய வரசுகளினருள்வாக்காணுமறிக.

(கரு)

செய்வனயாவுஞ்செய்துமுடித்தான்சிவலிங்கங்
கைதொழுதந்தப்புட்பகமேறிக்கடித்திறபோய்
வையமனிக்கும்பொன்முடிபெற்றான்மகிழ்பெற்றான்
சைவமணக்கச்சிந்தைதிருத்தித்தனிரின்றான்.

(இ - ள்.) அச்சேதுவிற சிவாலயமமைத்தந்தக்கேற்பச் செய்யத்தக்கவை யாவையும்செய்துமுடித்தவராய், அங்குத்தம்மாற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பெற்ற சிவலிங்கப்பெருமானைக் கைகள்கூப்பிவணங்கி, தாம் முன்பேறிவந்த புட்பகவிமானத்தில் ஏறிக் கொண்டு அதிவிரைவாகச்சென்று, உலகத்தைப்பரிடாலிட்பத்தர்காகப் பொன்மகுடமணியப்பெற்றவராகக் களிகூர்ந்தனர். அதன்பின் தம்திருதயத்திற் சிவசம்பந்தமே விளக்கமுற்றிருக்கும்படி தம்மனத்திருத்திக்கொண்டு ஓட்டற்றுவிளங்கினார். எ - று.

சிவசம்பந்தமே சைவமாகலின், அச்சம்பந்தம் இடைவிடாது பற்றியிருக்குமாறு தம்மனத்தைத் திருத்தினு ரென்பார், “சைவடணக்கச்சிந்தைதிருத்தி.” என்றும், அச்சிவசம்பந்தம் இடைவிடாது பதியப்பெற்றதனால், தமக்கொப்பாரும் மிக்காருமில்லாதிருந்தனரென்பார், “நனிரின்றான்.” என்றும் கூறினர் இவர் விஷ்ணுவன் அம்சபூதராய் அவநறித்தனராகலானும், தாமேதலைவரென்னும் ஓர்மயக்கம் இவர்க்கு அடிக் கடி யுதிப்பதியல்பாகலானும், அவ்வாறுதிக்குங்காலையில் சிவபிரானால் நிக்கிரங்குக்கப் படவேண்டியிருத்தலானும், அத்தகையதுயரம் இனிநேராவண்ணம் சிவசம்பந்தமான ஞானத்தை இடைவிடாது தம்மிருதயத் திருத்தினரென்க.

(கங்)

ஐம்பதாட்டிக்கும்பரியாகமருளிற்செய்
தும்பர்வணங்குந்தற்பாணைத்தன்னுளம்வைத்துக்
கம்பலைமுந்நீர்வையமனித்துக்கடைசெல்லாச்
செம்பதுமத்தாடன்னொடுமுன்னைத்திதிபெற்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு அரசாண்டு வருகையில், தேவர்கள் பணியும் தம்பிரானு
கிய சிவபெருமானைத் தமதிருதயத்திலிருத்தி, னுறு அசுவமேதயாகக்களைத் திருவரு
ளாலியற்றி, ஒலிக்கின்றகடலாம் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தைப்பரிபாலித்தவந்து உள்
வவதாரமுடிவிலே, செந்தாமரையில் வசிக்கும் திருமகளுடனே புராதனமான இரட்
சகுகீர்த்தியத்தையும் பெற்றுக்கொண்டனர். எ - று.

ஆற்றுநீர் வேற்றுநீர் ஊற்றுநீர் என்னும் முந்நீரும்கலப்பதே கடலாகலின் கட
லுக்கு, “ முந்நீர். ” என்னும் காரணப் பெயர் வழங்குகின்றது. அன்றியும், நீர் என்
பதற்குத் தன்மையெனப்பொருள்கொண்டு ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல் என்னும்
முத்தன்மையுடையது கடலெனப் பொருளுரைப்பினுமாம். (௧௭)

இராமாவதாரச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௯௯௮.

பலபத்திரராமாவதாரச்சுருக்கம்.

பின்னருமன்னாவகதேவற்குப்பெரிதந்நா
ளுன் னுதவத்தினுரோகணிதன்பாலுதயஞ்செய்
தின்னருளோடும்பலபத்திரனென்றிடுபேராற்
றன்னிலமுற்றுமன்பின்வழுத்தந்தலேநின் றான்.

(இ - ள்.) மீண்டும் அத்திருமால் வசுதேவரென்பவர்க்கு அக்காலத் தியற்றிய
பெருந்தவத்தினுலே, அவரது மனைவியாகிய உரோகணியின் வயிற்றிலே அவதரித்து,
இனிய திருவருளுடனே பலபத்திரராமர் என்னும் பெயரால், தனது நகரமுழுமை
யும் அன்புடனே போற்றத்தக்க முதன்மையுடையவரா யிருந்தனர். எ - று.

வசுதேவருடைய புத்திரராய் அவதரித்ததனுலன்றோ திருமாலுக்கு வாசுதே
வன்என்னும் காரணப்பெயர் வழங்குகின்றது. (௧)

எந்தைபிரானைச்சேவடிபூசித்திகலேராய்
வந்திடுபேராலசுரரையெல்லாமடிவித்தா
னுய்ந்திடலெண்ணித்தன்னிலையோகத்துடனின் றான்
சிந்தனே முற்றித்தன்னுறுகதியிற்சென்றுற்றான்.

(இ - ள்.) அவர் எமதுபிதாவாகிய சிவபிரான் திருவடித் தாமரைகளைப்பூசித்து
வலியுள்ள ஆண்சிக்கம் போன்றவராய், எதிர்த்துவந்த அசுரர்க ளனைவரையும் யுத்தத்
தாற்கொன்று, தாம் ஈடேறும்படியாகச்சித்தித்து, தமது நிலைமையை யுணரத்தக்க
யோகானுபவ முடையவரா யிருந்தனர், அத்தியானமானது முதிரப்பெற்றுத் தமக்
குரிய வைகுந்தபதியிற் போய்ச்சேர்ந்தனர். எ - று.

இவ்வவதாரத்தின் விரிவைக் கூடும்புராணம் முதலியவற்றிற் காணலாம். (௨)

பலபத்திர ராமாவதாரச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௯௯௦.

கிருஷ்ணாவதாரச்சருக்கம்.

வாசநறுந்தார்மாலேத் துள்வோன்வசுதேவர்
கேசில்குணத்தாடேவகிகன்பா லெதிருந்துப்
பேசலகுக்கோர்கண்ணெனும்பேர்பெற்றின்றுன்
பூசலொழித்துத் தண்கடன்ஞாலம்புரவுற்றான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் அத்திருமால், நறுமணங்கமழும் மலர்மாலையணிந்துள்ள வசுதேவரின் மனையியாராகிய சூற்றமற்ற குணங்களமைந்த தேவகியின் திருவயிற்றிலவதரித்து, உலகத்தார் துசிப்பதற்காகக் கிருஷ்ணரென்னும் திருநாமமுடையவராய் விளங்கினார். பகைவர்களின் போரை நிவாரணித்துக் குளிர்த்த கடலாற்றமுடப்பட்ட நிலவுலகத்தைப் பரிபாலித்தனர். எ - று.

தேவகிவயிற்றிற் பிறந்தமையின், கிருஷ்ணமூர்த்திக்குத் தேவகிநந்தன ரென்னும் காரணப்பெயர் வழங்குகின்றது. கிருஷ்ணர் என்பது கண்ணரென மருவியதென்பர். (க)

பன்னுவதத்தோனுபமன்னியனைப்பணிவுற்றுப்
பொன்னவீர்வேணிக்கன்புபுரிந்தப்புயல்வண்ண
னன்னிலைநின்றானர்ச்சனைசெய்தானவையற்றான்
செந்நிலைபற்றிச்செய்வனயாவுஞ்செயமுற்றான்.

(இ - ள்.) யாவராலும் புகழப்பெற்ற தவத்தை யுடையவராகிய உபமன்னிய முனிவரைத் தொழுது சிவதீக்கைபெற்று, மேகவண்ணரான விஷ்ணுவின் அம்சராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி, பொன்போல் விளங்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபிரானுக்கன்பியற்றி ஆகமவழியினின்று பூசித்தார், அப்பூசனையால் தமது சூற்றங்கள் நிவாரணமாகப் பெற்றார். செந்நெறியைக் கைடடற்றியொழுதுதலால் தாம் செய்யப் படுவன யாவையும் வெற்றியுறப் பெற்றனர். எ - று.

உபமன்னிய முனிவரார் சிவதீக்கை செய்ப்பெற்றாரென்பதை, “யாதவன்று வரைக்கிரையாகிய - மாதவன்முடிமேலடிவைத்தவன் - பூதநாதன்பொருவருந் தொண்டினுக் - காதியந்தமிலாமையடைந்தவன்.” என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அழைப்பாக்காணுமறிக. சூற்றங்களாவன - பூதகிஞ்சன் முதலியோருயிர் போக்கிய கொலைப்பாதகங்கள். (உ)

பஞ்சவலோவத்துநடந்தப்பகையோரை
யெஞ்சமுடிக்குந்தன்மையினின்றானியாருந்
துஞ்சினபின்னர்த்தன்பதமுற்றானுரிசற்றான்
செஞ்சடையோனைத்தாளிணையின்னுந்நெரிசிப்பான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் பாண்டவர்கள் ஏவுதலால் தூதுசென்று, அந்தப்பகைவர்களாகிய துரியோதனதுகியரை அழியும்படியாகக் கொல்லுந் தன்மையுடையவராயினர், அப்போது தமக்கினியராயிருந்த பாண்டவர்களும் இறத்தபிறகு, தமதுபதவியிற் சேர்ந்து சூற்றமற்றனர், அவர் சிவந்த சடைமுடியுடைய சிவபிரானை இன்னும் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். எ - று.

பூமிபாரத்தீர்க்க வந்தோராகலின் முதலிற் பாண்டவர்களுக் கினியராயிருந்து துரியோதனனாகியுள்ள கொன்று பின்னர் அப்டாண்டவர்களுடைய முடித்து அதன் பின்னரே தாம்மது பதவிக்குச்சென்றன ரென்றதனால், உறவினரென்று நம்பியிருந்த பாண்டவர்களையும் பகைவரென்று விரோதித்திருந்த துரியோதனனாகியுள்ள பேதமீன்றி மாயத்தாரென்பது கருத்து. (ங)

கிருஷ்ணவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், உகௌங்.

மாயன்வரம்பெறுசருக்கம்.

பைந்துழாயவன்பத்தவதாரத்தி
னைந்தருட்பெற்றதின்மையறிசுவான்
சிந்தூரத்தவுரிவிழிதிண்மருப்
புந்தெலும்போடணிந்தனனுத்தமன்.

(இ - ள்.) பசிய துளபமலை யணிந்துள்ள திருமாலெடுத்த தசாவதாரங்களுக் குள்ளே, ஐந்தவதாரங்களில் அதுக்கிரகம் பெறுமையை யறிந்து கொள்ளும்படி, சிவ பெருமான் வலிபுழிந்த தோலையும் கண்ணையும் வலிபு கொம்பையும் செலுத்தத்தக்க எலும்பையும் ஓட்டையும் தரித்துக்கொண்டருளினர். ஏ - று.

மச்சம் கூர்மம் வராகம் வாமனம் நாரசிங்கம் என்னும் ஐந்தவதாரங்களினும் நிக் கிரகமாகையால், அந்நிக் கிரகத்தை மமந்தமீண்டும் பதிமயங்கா திருக்கும்படி, மச்சத் தின் கண்ணையும் கூர்மத்தின் ஓட்டையும் வராகத்தின் கொம்பையும் வாமனத்தின் முதுகந்தண் டெலும்பையும் நாரசிங்கத்தின் தோலையும் முறையே சிவபிரான் தரித் துக்கொண்டனரென்க. (ங)

சக்கரங்கரந்தாங்கியநாயக
னுக்கிறந்தனனயினுமுள்ளருட்
புக்கசத்தியழிகலன்பொங்கொலி
மைக்கடற்புவிகைதொழுவைசுவான்.

(இ - ள்.) திருவாழிப்படைவைத் திருக்கரத்தேந்திய திருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் உயிர் துறந்திறந்தாராயினும், உள்ளீடாய்த் திருவருள்சேர்ந்துள்ள சத்தியழியப் பெற்றிலர், விடிசடித்த ஒலியையுடைய கருநிறங்கொண்ட கடலாற்சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தாரெல்லாம் கரங்களைக்கூப்பிப் பணியும்படி வீற்றிருப்பார். ஏ - று.

திருமாலின் அம்சபூதராய் வந்த கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சரீரம் அழிவுறினும், அவர்க்குள்ளீடாய் விளங்கியிருந்த விஷ்ணுவின்மச்சம் அழியவில்லையாகலின், பழைய படியே வைகுந்தபதவியில் நிலவுலகத்தாராற் றுதிக்கும்படி வீற்றிருக்கின்றன ரென்பது கருத்து. (உ)

செய்யநாண்மலர்த்தாமரைச்செங்குணன்
வையமேழ்தொழுவாமனனாகியே

யுய்திறந்தத்துபேந்திரனென்றபேர்

பொய்யில்கேள்வியினோடும்பொருந்தினான்.

(இ - ள்.) செந்நிறம்பொருந்தி அன்றலர்த மலராகிய தாமனாயையொத்த கண்களுடைய திருமால், சத்தலோகங்களும் பணியும்படி வாமனுவதார மெடுத்து மாவலிச் சக்கரவர்த்தியையீடேற்றி, உபேந்திரரென்னும் பெயருடனே உண்மை யுணர்வோடு மிருந்தனர். ஏ - று.

எனவே தேவலோகத்தில் இத்திரனுடன் சிலகாலம் வசித்தன ரென்பதுபோ தரும். (ங)

ஆயகாலையிற்குல்லையலங்கலோன்

மேயவைவகுண்டநாட்டகமேயினான்

காய்கதிர்ச்செங்கவுத்துவனைத்தொழப்

போயிருந்தனனாங்குபோழ்திடை.

(இ - ள்.) அவ்வாறு உபேந்திரரென்னும் பெயருட னிருந்தகாலத்தில், துளப மாலை யணிந்துள்ள திருமால் வைகுந்தத்தில் வீற்றிருந்தனர். ஏறிக்கின்ற செங்கிரண ங்களையுடைய கவுத்துவமணியை யணிந்த திருமலைப் பணியும்படி உபேந்திரரும் வைகுந்தம் சென்றிருந்தனர். அவ்விடத்தில் அத்தருணத்திலே. ஏ - று.

எனவே, திருமால் அம்சரான வாமனர் இவ்வுலகில் வசித்திருக்கும்போதும், திருமால் வைகுந்தத்திலிருந்தன ரெனவிளங்கிய வாறறிக. (ச)

கண்ணுவப்பெயர்மாமுனிகார்மழை

வண்ணனைக்கண்மொழ்த்திடவேண்மொ

னெண்ணியய்தினனீங்கிவர்தோக்கின

ருண்ணென்கிழந்தவர்க்கொன்றும்விளம்பலர்.

(இ - ள்.) கண்ணுவரென்னும் பெயரையுடைய சிறந்தமுனிவர், கருநிறங்கொ ண்ட மேகவண்ணராகிய திருமலைத்தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டுச் சிந்தித்து அவ் வைகுந்தத்திற் கெழுந்தருளினர், அங்கிருந்தவாமனரும் திருமாலும் திருமகளும் அவர் வரவைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தும், மனவுருக்கத்துடன் அம்முனிவருக்கு யாதோர் வார்த்தையுங் கூறிலர். ஏ - று. (ரு)

ஈதுநோக்கியெரிந்தெழுசிந்தையான்

காதுசிந்தையக்கண்ணுவன்கண்ணுதன்

மாதுபாகன்வழித்தொண்டனென்றனைத்

திதுசெய்திகழந்தீனானசெப்பினான்.

(இ - ள்.) இதைப்பார்த்து அக்கினிபோற் கொதிப்புற்றோங்கிய மனமுடையவ ராய்க், கொல்லத்தக்க எண்ணமுள்ள அக்கண்ணுவ முனிவர், நெற்றிக்கண்ணை யுடைய உமாபதியாகிய சிவபெருமானுக்கு வழித்தொண்டு புரியுமென்னை, அலட்சிய எண்ணங்கொண்டு அவமதித்தீர்களானத் திருவாய் மலர்ந்தனர். ஏ - று. (சு)

மாயரீயுமறிதிராமாநிலத்

தாயசென்மமளவறவெய்தியே

யேயவூமரினாதியென்றேயினன்

சேயபங்கயச்செல்வியைக்கண்ணுற.

(இ - ள்.) திருமாலே! நீயும் மீண்டுமீண்டுவரும் அலைகளையுடைய கடல்குழந்த பெரிய இந்நிலவுகத்திலே, பிறத்தற்குரிய பிறவிகள் எண்ணிறந்தனவாக வடைந்து பொருந்திய ஊமர்களைப் போலாகக்கடவாயெனச் சபித்தனர். அதன் பின்னர் சிவந்த தாமரையில் வசிக்கும் திருமகளைநோக்கி. எ - று.

(எ)

என்னைநீயும்வமதித்தாயினி

மின்னிலங்கொளிமாண்டுறவெஞ்சரக்

கன்னிமாநெனப்போதியென்றான் கணத்

தின்தன்மையாயினரீங்கிவர்.

(இ - ள்.) நீயும் என்னை அலட்சியப் படுத்தினை, ஆதலால் இப்போதே, மின் போன்று விளங்கும் உளதுசரீரகாந்தி அழிவையுடைய, கொடிய கானகத்திறிநிசி ன்ற பெட்டைமானாகப் போகக்கடவாயெனச் சபித்தனர். இவ்விருவரும் ஓர்க்கண்ண நேரத்தில் இத்தகைய உருவமுடையவர்களாயினார்கள். எ - று.

பெரியோர்க ளுடையமனம் நொந்துரைத்த வார்த்தை ஓர்க்கண்ணநேரத்திற் கெடு தியை வினைக்கத்தக்கதாகலின், “கணத்தின் தன்மையராயினரீங்கிவர்.” என்றனர். இதனை, “குணமென்னுங்குன்றேறியின்றூர்வெகுளி - கணமேனுங்காத்தலரிது.” என் னும் திருக்குறளுரையானும் தெளிக.

(அ)

உருத்துநோக்கியுபேந்திரன் நன்னையும்

விருத்தவேடுவனாகியவ்வெவ்வனத்

திருத்தியென்றனன் நன்னுழையேகினன்

மருத்துழாயினன் நன்மைவழங்குவாம்.

(இ - ள்.) அதன்பின் அங்குவந்திருந்த உபேந்திரரையும் கோபித்துப்பார்த்து, நீயும் வயோதிகப் பருவமுடைய கிராதனாய் இவர்களிருவரும் வசிக்கத்தக்க அக்கொடிய வனத்திலிருக்கக் கடவாயென்று சபித்துத் தமதாசீர்மத்திற் கெழுந்தருளினர். இவ் வாறு சாபமேற்ற மனமுள்ள துளபமாலையையுடைய திருமாவின் நிலைமையைக் கூறுகின்றோம். எ - று.

ஓரிடத்திற் சென்றபோது, அங்குள்ளார்க்கு அங்கு வந்தாரிடத்து ஏதோ ஒருகா ரணத்தால் அலட்சியம் நேர்ந்திருந்ததேனும், நம்போன்று வந்தார்க்கு நாம் மரியாதை புரியாதிருத்தல் மிக்க கொடுமையாகலின், அத்தகைய குணங்குறித்தே உபேந்திரரும் சபிக்கப்பட்டன ரென்க.

(க)

அத்தனைக்கமலாலயத்தெய்தியே

சித்தமொப்பவருச்சனைசெய்தனன்

மத்தமாகரிப்போர்வையன்வந்துற

நத்தணிந்தகைநாதன்வணங்கினன்.

(இ - ள்.) திருமால் திருவாருரையடைந்து மனவொருப்பாட்டுடனே சிவபிரானைப் பூசித்தனர், மதமயக்கமுற்ற பெரிய யானையின்தோலை யுறித்துப்போர்த்தவரா

கிய சிவபிரான் எதிரே காட்சியருளலும் சங்கேந்திய திருக்காமுடைய திருமால் அவரைப் பணிந்தனர். எ - று. (௧௦)

உள்ளநெக்குவிட்டென்புமுருகினான்
வெள்ளவாரிவிழிவழிசுந்தினான்
பிள்ளோநாண்மதவேணிப்பிரானவற்
கெள்ளிலார்வமினிதளித்தானோ.

(இ - ள்.) அப்போது திருமால் எலும்பும் நெக்குவிடும்படி மனமுருகி, ஆனந்தக் கண்ணிர்ப் பிரவாகத்தைக் கண்களின் வழியாகப் பொழித்தனர். புதிய இளப்பிறையையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் அத்திருமாலுக்கு இகழ்ச்சியற்ற அன்பை இனிமையாகப் பாலித்தனர். எ - று. (௧௧)

என்னைவேண்டியெமையருச்சித்தனை
நின்னகத்துளவேட்கைநிகழ்த்தெனப்
பொன்னலங்குபுனையுடைப்புங்கவன்
கன்னிபாகற்கிணையகழறுவான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் யாதுவரத்தைக் கருதி எம்மைப் பூசித்தனையோ அத்தகைய உன் மனோபீஷ்டத்தைக் கூறுவாயாக எனத்திருவாய்மலர் தலும், பொன்மயமாய் அசைகின்ற அலங்காரமுடைய பீதாம்பரத்தை யணிந்துள்ள திருமால், உமாபதியாகிய சிவபிரானுக்கு இவ்வாறு கூறுகின்றனர். எ - று. (௧௨)

கண்ணுவப்பெயரோனெனைக்காய்சினத்
தெண்ணுறாதசென்னமெடுத்துநீ
மண்ணகத்தழியுமரினவைகென
வுண்ணெகிழ்ந்திரங்காதிவையோதினான்.

(இ - ள்.) கண்ணுவரென்னும் பெயரையுடைய முனிவர் கடுங்கோபத்தினால் மனமுருகத்தக்க காரணியமற்றவராய், என்னேநோக்கி, நீ அளவிறத்த பிறவிகளெடுத்தி, நிலவுலகத்திலே இழிவையடைந்துள்ள ஊமர்களைப் போன்றிருக்கக்கடவாயென்று இச்சாபங்களை மொழிந்தனர். எ - று.

மனவுருக்கமு மிரக்கமு முளராயின், நிலவுலகத்திற் பிறவிகளெடுக்கச் சபித்ததுடனே ஊமர்களைப்போன்றிருக்கவும் சபியாரென்பார், “உண்ணெகிழ்ந்திரங்காதிவையோதினார்.” என்றனர். தவசியாகிய இவர்க்கியல்பாயமைத்துள்ள மனவுருக்கமும் கடுங்கோபத்தார் கழிந்துபோயின வென்பதுகருத்து. (௧௩)

யானுடைப்பெருந்தேவியையின்னிள
மானினத்தொடுபோகவழங்கினான்
ரூனநீங்கியுபேந்திரன்றன்னையு
மீனவேடுவனாதியென்றேயினான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் அடியேனுடைய பெருமையமைத்த நாயகியாகிய திருமகனையும், இனிமையான இனமைத்தன்மையடைந்த மான் கூட்டத்துடனே சஞ்சரிக்கும்படி சபித்தனர், அவ்விடத்தை விட்டுச்சென்று அங்கு வந்திருந்த உபேந்திரனையும் அற்பநிலைமையுடைய கிராதனாவாயெனச் சபித்தனர். எ - று.

திருமாலின் தேவிமாராகிய சீதேவியுடைய என்னும் இருவரில் சீதேவியையே இடைவிடாது மார்பிற்றித்துள்ள ராகவின், “யானுடைப் பெருந்தேவி,” என்றார்.

ஒதுசாபமொழிந்திடவேண்டுமே
னீதளித்தியென்றானியன்மாதவ
னாதிநாதனவையுணர்ந்தானரோ
திதில்சிற்தைநெகிழ்த்தருள்செய்குவான்.

(இ - ள்.) அதனால் அம்முனிவர்கூறிய இச்சாபங்களுனத்தும் நிவாரணமாக விரும்புகின்றேன், இவ்வரத்தைப் பாவிக்க வேண்டுமென்று சிறந்த திருமால் பிரார்த்தித்தனர். முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் அவற்றையுணர்ந்து குற்றமற்ற திருவுள்ளமிரங்கித் திருவருள் பாவிக்கின்றனர். எ - று.

திருமால் சிவபிரானிடத்தில் அன்பு மிகுத்தவரென்று குறிப்பிப்பான், “இபன் மாதவன்” என்றனர். இதனை, “ஆழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறே.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானு மறிக, (கடு)

கண்ணருந்தவக்கண்னுவற்கூயிவற்
கெண்ணரும்பிறப்பாகவென்றேயதை
நண்ணரும்பிறப்பொன்றெனநல்கெனத்
தெண்ணிலாவணிவேணியன்செப்பினான்.

(இ - ள்.) யாவராலும் நினைத்தற்கரிய அருந்தவத்தையுடைய கண்ணுவமுனி வரை வரவழைத்து, இத்திருமாலுக்கு அளவிற்ற பிறவிகளென்று சபித்ததை, அடைதற்கரிய பிறவி ஒன்றாகும்படி சாபநிவாரணக் கூறுவாயென்று, தெளிவான இளம்பிறைகுடிய சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் கட்டளையிட்டனர். எ - று. ()

சின்தையொத்தவனங்நனஞ்செப்பனு
நந்துமேயநளினகரத்தினான்
மைந்தனிற்சிவமாமுனிப்பேரொடும்
வெந்தழற்குரத்தாமரின்மேயினான்.

(இ - ள்.) அக்கண்ணுவமுனிவரானவர் மனவொருப்பாடுடையவராய் அவ் வாறு கூறுதலும், சங்கேத்திய நாமரைபோன்ற திருக்கரமுடைய திருமால், கொடிய அக்கினியமாயுள்ள பாலைவனத்திலே குழவிப்பருவமுடையவராய்ச் சிறப்புற்ற சிவமுனிவரென்னும் பெயருடனே ஊமரைப்போன்றிருந்தனர். எ - று.

திருமாலுக்கு மாத்திரம் அளவிற்ற பிறவிகளையொழித்து ஒருபிறவியாகும்படி சாபநிவாரணக் கூறுவாயாக எனக்கட்டளையிட்டனரேயன்றி ஊமை நீக்கவும் ஏனைய இருவர்க்கும் ஏதேனும் ஓர் விமோசனக்கூறவும் கட்டளையிட்டாரில்லையாகவின், திருமாலுக்கும் ஊமைநீக்கவில்லை ஏனையர்க்கும் சாபநிவாரணமாகவில்லை யென்க. எனவே தவப்பேற்றால் தாமே பாவித்த சாபாதுக்கிரக சாமர்த்தியத்தை அறவே நீக்குவ தசாத்தியமென்பதை யுணர்க. (கஎ)

அவ்வனத்திலுபேந்திரனுமவன்
வெவ்விராதகுலத்தொடுமேயினு
னவ்வியொத்ததண்டாமரைநங்கையுஞ்
செவ்வியிற்றமசிற்தைநெருண்டிலர்.

(இ - ள்.) அக்காட்டிலேயே உபேந்திரரென்பவர் கொடிய கிராதகுலத்திற் பொருந்தியிருந்தனர். குளிர்ச்சியுற்ற கமலாசனியாகிய திருமகளும் மான் போன்றவ தரித்தனர். இவர்களிருவரும் செப்பமாகத் தங்கள் சித்தம்தெளிந்தாரில்லை, ஏ - று.

எனவே சிவமுனிவராகத் திருவுருக்கொண்ட திருமாலுக்கு மாத்திரம் சாபநிவா ரணமும் சிவாறுக்கிரகமும் கிடைத்தமையின் அவர் சித்தமாத்திரம் தெளிந்திருந்த தென்றும், ஏனைய இருவர் சாபவிமோசனமும் சிவாறுக்கிரகமும் பெறவில்லையாக லின் சித்தம் தெளியவில்லையென்றும் குறிப்பித்தவாறு. (கஅ)

காலமிங்ஙனமெண்ணில்கடந்தன
சிலமோர்ந்தசிவமுனிதன்னெதிர்
கோலமான்பிணைசென்றுகுறுகலா
லாலுமாதவனங்கெதிர்நோக்கினான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறே அளவிறந்த காலங்கழிந்தன, அதன்பிறகு தவநிலைமையுணர்ந்துள்ள சிவமுனிவருக்கு எதிரில்; அழகமைந்த பெண்மான் போய்ச் சமீபித்த மையின், பெருந்தவத்தின் மேம்பட்ட சிவமுனிவரும் அவ்விடத்தில் எதிரே பார்த்தருளினர். ஏ - று. (கக)

நோக்குநோக்கிலம்மாப்பிணைநோக்கினு
லாக்குதன்னுட்கருப்பமுண்டாயதாற்
றாக்குவேடர்கிழங்ககழ்தாழ்சூழிப்
போக்கிலந்தப்புனப்பிணையின்றதால்.

(இ - ள்.) அச்சிவமுனிவர் பார்த்த பார்வையாலும், அப்பார்வையை அப்பெண் மான் பார்த்த பார்வையாலும், அப்பெண்ணானது தனக்குள் உண்டாகின்ற கர்ப்போற்பத்திவாய்த்தது. எதிர்ந்தோரைத் தாக்குந் தொழிலுடைய வேடர்கள் கிழங்கு களைத் தோண்டுகின்ற ஆழ்ந்த ஓர்பள்ளத்திலே, காட்டில்லவந்த அப்பெண்மான் கருவுயிர்த்தது. ஏ - று.

சிவமுனிவர் திருமாலும் மான் திருமகளுமாகலினாலும், திருமாலுக்குப் பூர்வஞான் மிருத்தலினாலும், அம்முனிவருக்கெதிரில் மான் வந்தபோது தாம் இன்னாரென்றும் மான் இன்னாளென்றும் உணர்ந்த சிவமுனிவர் பார்வை அம்மானின்மீது தாக்கலால், அதற்கும் இம்முனிவரிடத்துப் பூர்வவாசனையின் அன்புதித்தலால், அவ்வன்பே கருவாய்ச் சூழ்கொண்டதென்க, இதனானன்றோ மனவொற்றமைக்குக் கண்களின்பார்வையொத்தலே சாலும் எனச் சான்றோருரைப்பர். இதனை, “கண்ணொடு கண்ணிணைநோக்கொக்கில்வாய்ச்சொற்க - ளென்னபயனுமில்.” என்னும் திருக்குற ளுரையானுந்தெனிக. (உ0)

ஈன்றுவீழ்ந்ததைநோக்கியதெம்மினம்
போன்றதன்றெனப்போயதப்பொற்பிணை
தோன்றுபேந்திரவேடன்றொடுத்தெடுத்
தான்றசாற்குடிலகத்தண்மினன்.

(இ - ள்.) கருவுயிர்த்த அங்குவீழ்ந்த பிண்டத்தைநோக்கி இது எங்களினத் தையொத்ததல்லவென்று விட்டு அழகிய அப்பெண்மான் போய்விட்டது. அவ்வன

த்திற் பிறந்துள்ள உபேந்திரானுகிய வேடன், கைவிடாதெடுத்துக்கொண்டு அங்குள்ள விசாலமாகிய மலைச்சாரலிலிருக்கும் தன்குழிசைக்குட் சேர்ந்தான். எ-று.

முனிவர் மீதுதித்த அன்பே கருவாய்க் கர்ப்பமடைந்தமையின், அப்பிண்டம் மாண்டவுருவமாகவும் பெண்வடிவமாகவு யிருந்ததால், அதைக்கண்ட மானுது இது நம்மினத்தைச்சேர்ந்ததல்லவென விட்டகன்றதென்க. (உக)

கானவேலிக்கவலையகழ்த்தெடுத்த
தானபள்ளங்கிடந்தவிவ்வாரணங்
கேனைவானவர்மங்கையரீன்றதோ
தேனறாமலர்ச்செல்விகொலோவென,

(இ - ள்.) காட்டிலுள்ள வேலியோரத்திலே வள்ளிக்கொடியைத் தோண்டி யெடுத்தலால் ஆழமாயிருக்கும் குழியில்விழுந்திருந்த இத்தெய்வீகப்பெண், மற்றுள்ள தேவமாதர்கள் பெற்றதோ! தேன் இடைவிடாதொழுகும் செந்தாமரையாதனியாகிய திருமகன்தானோவென்று. எ - று (உஉ)

அயிர்த்தசிரந்தையனங் கவனசையான்
மயிற்குலங்களெனவளர்த்தானிளங்
சூயிற்கொழுங்குதலைக்கொருகோலமா
னுயிர்த்தவள்ளியென்றோர்பெயர்ந்தனன்-

(இ - ள்.) சந்தேகித்த மனமுடையவானுகிய அவ்வேடன் மிகுந்த ஆசையுடனே, மயிற்கூட்டங்களை வளர்ப்பதுபோன்று வளர்த்துவந்தான், அன்றியும் இளமைப்பருவ முடைய சூயிலப்போன்ற செப்புமுள்ள குதலைச்சொற்களமைந்த அப்பெண்குழவி க்கு, ஒப்பற்ற அழகுவாய்ந்த மான்பெற்றவள்ளியென்று ஒர்பெயருமிட்டனன். எ-று.

வேடர்கள் மயிற்றொகுதிகளை மிகமிருதுவாகவும் நாகரீகமாவும் வளர்த்தலிடல் பாகலின், இப்பெண்குழந்தையையும் அவ்வாறே வளர்த்தனரென்பதுகருத்து. வள்ளிக்கிழங்கின் குழியிலிருந்த காரணத்தால் வள்ளியெனக் காரணப்பெய ரிட்டன ரென்க. (உஉ)

இன்னதன்மையவேலப்புரிசூழ
லன்னமென்னடையாளையலங்கிலை
மின்னிருங்குதிர்வேலவற்கீதலாற்
சொன்னசாபந்துடைத்தனர்மூவரும்.

(இ - ள்.) இத்தன்மையளாகிய வாசனைகமழப்பெற்று முறுக்கியுள்ள கூந்தலையும் அன்னப்பறவைபோலும் மெல்லிபருடையையும் உடைய அவ்வள்ளிநாயகியாரை ஒளிவீசுகின்ற அசைதலுறும் இலைவடிவமைந்த பெரிய வேலாயுதமேந்திய முருகக் கடவுளுக்குத் திருமணமுடித்துக் கொடுத்ததனால் அம்மூவரும் கண்ணுவாரங்கூறிய சாபம்நிவாரணமாகப் பெற்றார்கள். எ - று.

வள்ளிநாயகியார் அவதரிப்பதற்குக் காரணமாகவிருந்த சிவமுனிவரும் பெண் மானும் அம்மையார் வளர்வதற்குக் காரணமாயிருந்த வேடரும் ஆக இம்மூவரும், அவ் வம்மையாரைக் குமாரக்கடவுட்குத் திருமணம் முடித்துக்கொடுத்ததனால் தங்கள் சா பங்களநிவாரணமாகப் பெற்றனரென்பது கருத்து. இத்தனன்றோ முருகக்கடவு ளோத் திருமான்மருகனெனச் சான்றோருரைப்பர். (உச)

ஈதொர்காலமிதுகழிவுற்றபின்
மாடொர்பாகனைமாயன்மனக்கொளா
வோதுநல்வரமோரிரண்டெய்துறத்
திதில்சிற்தையினெண்ணஞ்சிறந்தனன்,

(இ - ள்.) இது ஓர்காலத்தில் நடந்தது, இச்சரிதை நடந்தபிறகு, உமாபதியா
கியசிவபிரானைத் திருமால் தமதிதயத்தில்தியானித்து, சொல்லத்தக்க சிறந்தவரங்களி
ரண்டைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி, சூற்றமற்ற தமது திருவுளத்தில் எண்ணியிருந்த
னர். எ - று. (2௫)

அந்தநல்வரமெண்ணினனன்மியே
கந்தமாதனத்தெய்தியகண்ணுதல்
செந்தனித்துணைத்தாண்மலர்சிந்தியாக்
கொந்தலர்க்கொண்டருச்சனைகோட்டினன்.

(இ - ள்.) அத்தகைய சிறந்த இரண்டுவரங்களைப் பெறுதற்குச் சிந்தித்து, கந்த
மாதனபர்வதத்தில் வீற்றிருந்தருளும் நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபிரானைக்கிட்டி, ஒப்
பற்றிச் சிவந்த இரண்டிதிருவடித் தாமரைமலர்களையும் தியானித்து, கொத்துக்களா
யிருக்கும் மலாகளைக்கொண்டருச்சித்துப் பூசித்தனர். எ - று. (2௬)

ஈறில்காலமிருந்தருச்சித்தபி
னேறுகைத்தருளெந்தைபிரானவற்
கூறுமன்பினெழுந்தெதிருந்நனன்
மாரிலன்பொடுமாயன்வணங்கினான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு அளவிறந்தகாலம் அங்கிருந்து பூசித்தபிறகு, இடபத்தை
வாகனமாகக்கொண்டருளும் எமது பிதாவாகிய சிவபிரான் அத்திருமாலிடத்திற் சுர
க்கின்ற பேரன்பினால் எழுந்தருளி, அத்திருமாலுக்கெதிரிற் காட்சியருளினர். அப்
போது திருமால் மாறுபடாத மெய்யன்புடனே பணிந்தனர். எ - று.

எய்தியெந்தையெனக்கெதிருந்நுறச்
செய்தமாதவமேதுகொறெண்ணிலாப்
பெய்தமென்பிறைப்பிள்ளையணிந்தரு
ளையனெயென்றடிக்கடிபோற்றினான்.

(இ - ள்.) மீண்டும் திருமால், எமது பிதாவே! தெளிவான நிலவைப்பொழி
கின்ற மிருதுவுள்ள இளம்பிறையைச் சூடிக்கொண்டருளும் தலைவரே! அடியேனுக்
கெதிரிலெழுந்தருளிக் காட்சியளிக்கும்படி, அடியேனியற்றிய பெருந்தவமெதுவோ
என்றுகூறி மீண்டும் துதித்தனர். எ - று. (2௭)

நீலகண்டனிலாவணியேணியோன்
மாலேனோக்கிமுகிழ்சிறந்தானெமை
யாலுநாண்மலராலருச்சித்தனை
சாலவேண்டுகருத்தெதுசாற்றெனா.

(இ - ள்.) விடமணிந்த கண்டமுடையவரும் இளம்பிறைதரித்த சடையை யுடையவருமாகிய சிவபிரான் திருமலைப் பார்த்தருளிக் களிகூர்ந்தவராய், நம்மை வண்டிகளொலிக்கின்ற அன்றலர்த்தமலர்களால் வெகுநாளாகப் பூசித்தனை, ஆதலால் உனக்கு வேண்டியவரம் யாது? கூறுவாயாக எனக் கட்டினையிதனும். எ - று, (உக)

அங்கைவார்சிலைக்கம்பெனலாகவுஞ்
செங்கணைறெனச்சேவடிதாங்கவும்
பொங்குவேட்கைபொருந்தினின்றேனென
வெங்கணைதனவற்கியைந்தீந்தனன்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய அழகிய திருக்கரத்திற்குங்கும் நீண்டவில்லுக்கு அம் பென்று சொல்லும்படியாகவும், சிவந்தகண்களைப்படைத்த இடபமென்று சொல்லும் படி தேவரீர் சிவந்ததிருவடிகளைச் சமக்கவும், விசேடித்த ஆவலடைந்திருக்கின்றே னென்று பிரார்த்திக்க, எங்கள் தலைவராகிய சிவபிரான் திருவுள்ளமுவந்து அத்திருமா லுக்கு அவ்விரண்வெரங்கையும் பாலித்தருளினர். எ - று. (஁௦)

மாயன்வரம்பெறுசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ஁௦௧௦.

நரகாசுரன்வதைச்சருக்கம்.

இன்னுமேரர்கதையுண்டதிசைக்குது
மன்னுநான்முறைமாதவத்தந்தணீர்
சொன்னவாறுதொடர்பொடுகேட்குதி
ரென்னவாரசடைச்சூதனியம்புவான்.

(இ - ள்.) நிலைபெறாயுள்ள சதுர்வேதங்கையுணர்ந்து பெருந்தவம்புரிந்துள்ள முனிவர்களே! இன்னும் ஓர் சரித்திரமிருக்கின்றது, அதனைக்கூறுகின்றோம், நாம் கூறிய வண்ணமே தொடர்ச்சியாகக் கேட்கக்கடவீர் என்று நீண்ட சடையையுடைய சூதமுனிவரோதுகின்றனர். எ - று. (க)

நானிலத்திருநங்கைபயப்பவுண்
டானவோர்நரகாசுரனென்பவன்
கானநாண்மலர்ச்செல்வனைக்கைதொழா
வேனைநாளுமருந்தவமேற்றினன்.

(இ - ள்.) பூதேவியாகிய அழகிய தெய்வப்பெண் ஈன்றிடத்தோன்றிய ஒப்பற்ற நரகாசுரனென்னும் ஓரசுரன், வாசனைமழும் அன்றலர்த்த தாமரைமலராதனத்தை யுடைய பிரமனைக் கைகூப்பிவணங்கி, அநேகநாளாக அருந்தவம்புரிந்தான். எ - று.

யாவராலுமியற்றருமாதவம்
பாவகத்தொடுகின்றபயிற்றலாற்
பூவினன்முகப்புங்கவெனய்தினன்
தேவதேவவென்றேத்தினன்றிமையோன்.

(இ - ள்.) யாவராலும் புரிதற்கரிய பெருந்தவத்தை மிகப்பரிசுத்தத்துடனே யிருந்து புரிந்ததனால், தாமரையாதனமுடைய பிரமன் பிரத்தியட்சமாயினன், கொடியவனாகிய நரகாசுரன் தேவதேவனென்று துதித்தனன். எ - று. (ங)

நாளநாண்மலர்க்தாமரைநாயகன்
வாளெயிற்றுநிருதனை வம்மென
மூளுமாதவமுற்றுமிழைத்தனை
நீளநின்றநினைவுநிகழ்த்தென.

(இ - ள்.) நாளத்தோடுகூடிய அன்றலர்ந்த தாமரையாதனனாகிய பிரமன், கூர்மையான பற்களைப்படைத்த அசுரனாகிய நரகாசுரனைச் சமீபத்தில் வருவாயென் றழைத்து, விசேஷித்த பெருந்தவங்கள் முழுவதும்புரிந்தனை, ஆதலால் உன்மனத்தி லுள்ள பெரிய எண்ணத்தைக்கூறுவாயாக எனக்கூறுதலும். எ - று.

விசேடமாகிய வரங்களைப்பெறவேண்டும் என்னும் எண்ணமில்லாவிடத்து, இத் தகைய பெருந்தவங்களைப்புரிய ஊக்கமுதியாதாகலானும், இத்தவங்களைத்தும் காமி யதவங்களே யாகலானும், “நீளநின்றநினைவுநிகழ்த்து.” என்றனனென்க. (ச)

வையம்யாவுமெனக்கெனவானவார்
செய்யுமேவெனக்கெனச்சீறியோர்
மொய்யமர்க்களம்பின்னிடமுன்னினே
னையனையிவையன்றியுமுண்டென.

(இ - ள்.) அப்போது நரகாசுரன் பிரமனைக்கே, ஐயனே! உலகமனைத்தும் என்னுடைய பரிபாலனத்திலிருக்கவும், தேவர்கள் புரியும் பணிவிடைகளெல்லாம் என்னுடையதாகவும், என்னுடனெதிர்த்தவர்கள் நெருங்கிய போர்க்களத்தில் எனக் குத் தோல்வியடையவும் எண்ணினேன். இதுவல்லாமலும் இன்னுமிருக்கின்ற தென்று. எ - று. (ஊ)

என்னைவெல்லவெதறிமழுவானவன்
பன்னுநான்மறைப்பாற்கடற்பள்ளியோ
னின்னரோருருவெய்திமற்றல்லவர்
துன்னமார்க்களந்தோற்றிடவேண்டினேன்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற மழுப்படையுடைய சிவபிரான், நான்குவேதங்களை யோதியுணர்ந்துள்ளவரும் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்பவருமாகிய திருமால் ஆகிய இவரிருவரும் ஒருருவெடுத்தே என்னை வெல்லவேண்டும், இவர்களையன்றி ஏனையர் கள் நெருங்கிய போர்க்களத்தில் தோல்வியடையவும் விரும்பினேன். எ - று.

எனவே தான் பிரமதேவனிடத்தில் வரம்பெற்றோனாகவின், திரிமூர்த்திகட் குள்ளே வரங்கொடுத்த பிரமன்நீங்க, பிரமனுக்கு மேற்பட்ட ஏனை இருவரும் ஒருரு வெடுத்து வெல்லவேண்டுமேயன்றி, பிரமனிலும் தாழ்ந்தவர்களாகிய ஏனையோரால் தான் வெல்லப்படலாகாதென்று வரம்பெற்றுக் கொண்டனனென்க. (சு)

என்றெடுத்துநிருதனியம்பலு
மன்றலங்கமலாலயவானவ

என்றுனக்கிதளித்தனநாமென்
வன்றளித்திகலன்னமுகைத்தனன் -

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறாக அவ்வசரன் விரித்துக்கூறுதலும், மணமும் அழகு மமைந்த தாமரைமலர்க்கோயிலிலுள்ள பிரமன் நல்லது இவ்வாங்களை நாம் உனக்குக் கொடுத்தோமென்று அப்போதே பாலித்து, வலியுள்ள அன்னவாகனத்தைச் செ லுத்திக்கொண்டு சத்தியலோகத்தடைந்தனன். ஏ - று.

அசுரர்கட்குப் பெரும்பாலும் வரம்பாலிப்போன் பிரமதேவனுதலின், அவ்வச ரன் கேட்ட வரங்களனைத்தையும் அப்போதே பாலித்தனனென்க. (எ)

பெறலருந்திருப்பெற்றுடன் மீண்டன
னறனழித்துள்ளருருந்திறந்தனன்
மறவியஞ்சிமனந்துணுக்குற்றறக்
குறைவிறீமைக்கொடிதிழைத்தானரோ.

(இ - ள்.) பெறுதற்கரிய செல்வங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு உடனே திரும்பி னான், அப்போதே தருமங்களைக்கெடுத்துத் தன்மனத்திற் காருணியத்தை நீக்கினான். யமனும் கண்டு அச்சமுற்று மனம்திகெடுக்கிட்படி குறைவுபடாத கெடுதிகளை மிகக் குறாமாய்ப் புரிந்தனன். ஏ - று.

சபாவத்திலேயே துர்க்குணமமைந்துள்ள அசுரர்கட்குப் பல வரங்களையும் பாலித்தால், அவர்கள் கொடுமைக் களவுண்டாகா தாகலின், “குறைவிறீமை.” என்றார். (அ)

வையம்யாவும்வயப்புலிவாய்ப்பட்டப்
பெய்தவாவிற்றெரிதுழந்திறவாற்
கையறுந்துயரக்கடலாழ்த்தன
வெய்யவற்கும்வெருக்கொளவெம்புவான்.

(இ - ள்.) அப்போதலகமனைத்தும், வெற்றியுள்ள புலியின்வாயிற்பட்ட பசுவையொத்து மிகவும் வருந்தியிருந்தன, சகித்தற்கேலாத துக்கசாகரத்தில் மூழ் கின, சூரியனுக்கும் அச்சமுண்டாகும்படி கோபிப்பான். ஏ - று:

புலியின் வாய்ப்பட்டபசு எவ்வாறு செயலற்றுத் துயரடையுமோ அவ்வாறு உல கத்துள்ள உயிர்களனைத்தும் நாகாசரனால் இம்சிக்கப்பட்டுச் செயலற்றுத் துயரடை ந்தன என்பதுகருத்து. கோபத்தின் வெம்மை சூரியனுக்கும் வெப்பந்தந்ததுஎன்பார், “வெய்யவற்கும்வெருக்கொளவெம்புவான்.” என்றார். (ஆ)

கவைநெடுஞ்சினைக்கற்பகநாடரு
முவையுணர்ந்துயிர்ப்பின்றியிருந்தன
ருவரியாடையுலகருளெண்மருந்
துவருநாவினர்நெஞ்சத்துணுக்கினார்.

(இ - ள்.) பிரியாயிருக்கும் நீண்ட கிளைகளைப்படைத்த கற்பகவிருக்ஷமுள்ள தேவலோகத்தாரும், இவ்வசரன் இவ்வாறு வரங்களைப்பெற்றுக் கொண்டதையறிந்து சுவாசமற்று மூர்ச்சித்திருந்தார்கள், கடலையேஆடையாகத் தரித்துள்ள உலகத்தைப்

பரிபாலிக்கின்ற அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களும் நாவுலர்த்தவர்களாய் மனம்நடுங்கினார்கள். எ - று.

தேவலோகத்துள்ளார் இவ்வாறு வரம்பெற்றுக்கொண்ட அசுரர்கள் பலராலும் பலமுறை இம்சிக்கப்பட்டுள்ளா மாகலின், இவ்வசுரன் பெற்றுக்கொண்ட வரங்களைக்கேட்டபோதே மூர்ச்சித்தன ரென்றும், வரம்பெற்றுக்கொண்ட ஒவ்வோ ரசுரரும் முதலில் திக்குவிஜயஞ்செய்த லியல்பாகலின், இவ்வசுரன் நம்மை எவ்வாறு இம்சிப்பானோ வென்றெண்ணி நாவுலர்த்த மனம் நடுங்கினர்களென்றும் கூறினர். (க0)

கள்ளுயிர்த்தலர்கற்பகநாயக
னுள்ளுயிர்ப்பினெடுக்குமிடுக்கினுள்
வள்ளையிற்றுநுதன்வழங்குநாக்
கொள்ளுமேவறன்கோமுடிக்கொள்வனல்.

(இ - ள்.) தேனைச் சொரிந்து மலர்களை விசுசிக்கின்ற கற்பகவிருகத்தின் நிழலி லரசுபுரியும் தலைவனாகிய இந்திரன், தனக்குள்ளே பெருமூச்சு விடுபவனாகவும் தன்னுடைய வல்லபத்தை அடக்கிக் கொண்டிருப்பவனாகவும் கூர்மையமைந்த பற்களையுடைய நரகாசுரனால் கட்டளையிடப்படுகின்ற ஏவல்களைத்தனது சிறந்த சிரமேற்கொண்டொழுகுவான் - எ - று.

இவ்வசுரன் அடைந்துள்ள வரப்பிரசாதத்தின் வல்லபத்திற்குமுன் தனதுவல்லபத்தைக்காட்ட வேலாதவனாயும், அவனிடம் தாழ்ந்த ஏவல்களைச் செய்யச் சகியாதவனாயும் இந்திரன் வருந்தினு னென்பார், “உள்ளுயிர்ப்பினெடுக்குமிடுக்கினுள்.” என்றனர். (கக)

இப்பெருந்தவமீந்தருளந்தனன்
வெப்பெழுந்துவெருவுமனத்தன
யெப்பெருந்துயரெம்முழைச்செய்வனென்
றப்பரந்தலையெண்ணியடங்கினுள்.

(இ - ள்.) இத்தகைய வரங்களைப் பாலித்தருளிய பிரமனும் கொதிப்போங்கி அச்சமடைகின்ற மனமுடையவனாய், இவன் நம்மிடத்தில் எவ்வகைப் பெருந்துயர்புரிவானோ வென்று. அவ்வரத்தின் மேன்மையைச் சிந்தித்து அடங்கி யிருந்தனன். எ - று.

அசுரர்களுடைய இயற்கைத் துர்க்குணத்தால் வரங்கொடுத்தோர் இன்னு ரென்பதையும் மறந்து அவர்கட்குந் தீமையே புரிவாராகலின், “எப்பெருந்துயரெம் முழைச்செய்வனென் - றப்பரந்தலையெண்ணியடங்கினுள்.” என்றனர். (கஉ)

ஈங்கிவன்செயலிப்பரிசாகவு
மோங்குவெண்குடையாலுலகோம்புவான்
தேங்குபேரொழிற்றேவகிபாலக
னங்குணர்த்தவன்பாலமார்க்கண்மினான்.

(இ - ள்.) இவ்வசுரனுடைய செய்கை இவ்விடத்தில் இவ்வாறிருக்கவும், மேன்மைக்கவெண்கொற்றக் குடைநிழலில் உலகத்தைப் பரிபாலித்துவருகின்றவரும் தே

வகியின் புத்திரருமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி, தாமிருக்கின்ற துவாரகாபுரியில் இச்செய்தியை யறிந்து அவ்வசுரனிடத்துப் போர்புரிதற்கு நெருங்கினார். எ - று. (கங)

சென்றெழுந்தமர்சேனைத்திரளெலா
மன்றுபஞ்சினெரியெனலாக்கினு
ளின் றுடற்றநெடுமழைவண்ணனு
மொன் றுமாவதன்றலெனவோடினான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறே கிருஷ்ணமூர்த்தியுடன் கூடிப்போய்ப் போர்புரிந்த அவருடைய சேனைத்தொகுிகளைத்தையும், அத்தினத்தில் அவ்வசுரன் நெருப்புப் பொறிசேர்ந்த பஞ்சப்பொதி போலுதித்துவிட்டான், அவ்விடத்திலிருந்து எதிர்த்தபெருமையமைந்த மேகவண்ணராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நம்மாலொன்றும் முடிவதில்லையென்றுணர்ந்து ஓட்டெடுத்தனர். எ - று.

அசுரன் படைகள் நெருப்புப்பொதி போன்றும், கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சைனியங்கள் பஞ்சப்பொதிபோன்று மிருத்ததாகலின் நம்மாலாவதில்லை யெனத் திரும்பினாரென்க. (கச)

ஈண்டுசேனையளவறவிட்டியே
மீண்டுமன்னவன்பாற்படமேயினு
ளீண்டகோலநெடுமழைவண்ணனு
மூண்டவெஞ்சுமர்முற்றியுடற்றினான்.

(இ - ள்.) விஸ்வரூப முதையவரும் மேன்மை மிக்க மேகவண்ணருமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி, மறுபடியும் ஒருமுறை சேரத்தக்க சைனியங்களை எண்ணிறந்தனவாகச் சேகரித்துக்கொண்டு, அவ்வசுரனிடத்திற்குச் சென்று, கொடிதாகிய பெரும் போர்புரியத் தொடங்கி எதிர்த்தார். எ - று. (கரு)

கூற்றமன்னகொடுஞ்சினத்தானவ
னேற்றெழுந்தமராலியற்றினு
னற்றருந்திறச்சேனையடங்கலுங்
காற்றெழுஞ்சுழல்பூளையிற்காட்டினான்.

(இ - ள்.) அப்போது மமனைப்பொத்த கடுங்கோபத்தைப்படைத்த அத்தநரகாசுரன், எதிர்த்துவந்து போர்புரியத்தொடங்கினான். வெல்லுதற்கேலாத வல்லபமுள்ள கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சைனியங்கள் முழுமையையும் சுழல்காற்றிலகப்பட்ட பூனைப்பூப் போலுதித்தான். எ - று.

முற்றியிப்படிமுவெழுதகாலமர்
பற்றியிற் றனன்பாப்பிணைப்பள்ளியா
னெற்றுதலன்றிசையளவோடினா
னின்றதண்டமென நகைத்தானரோ.

(இ - ள்.) சேஷசயனராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி இவ்வாறே இருபத்தொரு முறைதொடங்கிப் போர்புரிந்து தோல்விபுற்றார். அப்போது கிருஷ்ணமூர்த்தி, யாவரையும் தண்டிக்கின்ற யமலோகபரியத்தம் ஓடினார். அதுகண்டு அவ்வசுரன் அண்டம் உடைபட்டதென்று சொல்லும்படி சிரித்தான். எ - று.

காலமாழுகில்வண்ணனைக்கண்ணனை
கிலமேணிநிநுகலெடுங்கடன்
ஞாலமெங்குந் தடவிநடந்தன
ஞலகாலமெனவெகுண்டானரீர.

(இ - ள்) மாரி காலத்தின் சூற்கொண்ட மேகம்போன்ற நிறமுடையவராகிய
கிருஷ்ணமூர்த்தியை, கீலசிறம்பொருந்திய கிராமுடைய அவ்வசரன், நெடியகடலாற்
சூழப்பட்ட உலகமெங்குந் தடித்திரிந்தனன். ஆலகாலவிடத்தைப்போன்று கோபித்
தனன். எ - று. அரோ - அசை. (கஅ)

அன்னவன்மனந் + ஞ்சிபசைந்கெழும்
பின்னல்வெண்டா வொள்ளப்பெருங்கடற்
துன்னருங்கட்வாரகையென்றொரு
மன்னுமநகர்வைகிமறைந்தனன்.

(இ - ள்) அப்போது கிருஷ்ணமூர்த்தி அவ்வசரனுக்கு அச்சமுற்றவராய்,
அலைத்துதோன்றுகின்ற பின்னிக்கொண்டிருக்கும் வெள்ளிபலிச்சுட அலைவையுடைய
பெருங்கடலாற்சூழப்பட்ட, யாவராலும் அடைதற்கரிய இடமான துவாரகையென்
னும் பெருமுடையதும் ஒப்பற்றதும் நிலைபெருந்தமான பெரியநகரத்தில் வசித்து
மறைந்தனன். எ - று. (கக)

ஆயமநகர்வைகலரிதென்ப
போயிருந்துமைமுகட்பொருப்பிடைப்
பாய்விடைத்தனிப்பண்ணவழிபாச்
சேயகலவொழித்தனன்செய்கண்டால்.

(இ - ள்) அந்நகரத்திலும் அவ்வசரனுக்குத் தெரியாமல்வசித்திருப்பது அரு
மையாகுமென்று சிந்தித்து, மைநாகபர்வத்திற் போயிருந்து, பாய்த்துசெல்லும்
இடபத்தையுடைய ஒப்பற்ற சிவபிரானைப்புகித்து, சிவத்தகண்களுள்ள திருமாலாகிய
கிருஷ்ணமூர்த்தி அநேககாலம் கழித்தனன். எ - று. (கஉ)

மங்கைபாகன்மழைமுதில்வண்ணன்பாற்
செங்கணைறுகைந்நாங்கெறிச்சென்றன
னங்காம்புடைத்தானெழுந்தமிழன
பொங்குபேருவகைகட்டெட்டிக்கனன்.

(இ - ள்) அப்போது உமாபதிபாகிய சிவபெருமான், சூற்கொண்ட மேக
மொத்தநிறமுடைய திருமாலிடத்திற்குச் சிவந்தகண்களையுடைய இடபத்தைச்செலுத்
திக்கொண்டு, அம்மைநாகபர்வத்தில் அவர்க்கெதிராகக் காட்சிபருமிந் அப்போது
கிருஷ்ணமூர்த்தி அழகியகைகளைக்கொட்டிக் கொஷ்டஞ்செய்து, திருக்கையைவிட்
டெழுந்து ஆனந்தக்கூத்தாடினார். விச்சடித்த பெருங்களிப்பென்னும் கடவில்
அழுந்தினார். எ - று.

சிவபெருமான் காட்சியைக்கண்டவனவில், அன்பின் மேலீட்டாற் கரகோஷ்டஞ்
செய்து ஆனந்தக்கூத்தாடிக் களிப்பெனுங்கடலி லழுந்தினர் என்பது கருத்து. (கக)

தேவர்கித்தனைமுற்றினதின்புவி
மேவுபல்லுபிரவாழ்த்தனவேயெனப்
பாசவாங்குண்டர்சடைநாயகன்
சேவடிக்கொஞ்சென்றிவைத்தாவரோ.

(இ - ள்.) அப்போது கிருஷ்ணமூர்த்தி, தேவர்களுடைய எண்ணங்கள் எட்டே
தின. தண்ணிப் பிசுவலகத்தில்வாழ்த்துள்ள பல சீவிகாடிசுறும் வாழ்த்தன என்று
மகிழ்த்து, உமாயதியும் படர்ந்துள்ள சடைபுடைய தலைவருமாகிய சிவபிரானது
சிவந்ததிருவடிகளைத் தமது சீர்த்திலணிந்துகொண்டனர். எ - று. (உஉ)

மாமறநும்புரம்வாணகைத்தீபினு
னீமறநம்பனிபாபுளவேணிப்பான்
போற்றிசின்றயற்கண்டெமைப்பூசனை
யாற்றிசின்றனையென்கொலறைகொன.

(இ - ள்.) அக்கருணத்தில் அழித்தற்கரிய கிரிபுரங்களை ஒளியுள்ள குறுகை
யென்னும் அக்கினியாற்றிகித்தருளியவரும், இளம்பிறையணிந்த சடையினருமாகிய
சிவபெருமான், தம்மைத் துதித்துக்கொண்டு கிற்கும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கடைக்
கணித்து, எம்மைக்கறித்துப் பூசித்துவந்தாய், உனக்குவெண்படிபவரம்பாது கூறுவா
யென்று கட்டலோயிடுதலும். எ - று. (உஉ)

நன்னுதல்புடையோர்நரகாசுர
கொன்னுரோரகசர்க்கிறைநிங்கிலத்
தின்னல்செய்தொழிந்தானைநீந்சருப்
பொன்னகர்க்குமிடக்கண்புரிந்தனன்.

(இ - ள்.) நல்லவெற்றிபைப்படைத்த உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய
வரே! நரகாசுரனென்னும் பெயரையுடைய அடிணர்கள் தலைவன், இங்கிலவுலகத்
தின மாத்திரம் தீமைபுரிந்து நீங்கினானிலை, குளிர்ந்த கற்பகத்தருவுள்ள தேவிலோ
கத்திற்கும் துன்பம் விளைவித்தனன் எ - று. (உஉ)

அவனைவெல்வசரிபெயாடுவெள்விடைச்
சுவனுமோருருக்கொண்டெனச்செப்பினு
னிவருமோதிமமேறியுடைகத்தரு
பெயர்முக்கமலாலயத்தொல்லையோன்.

(இ - ள்.) ஏறத்தக்க அந்னத்தின்மீதார்த்து செலுத்துகின்றவனும், சிவந்த
நிறமமைந்த இடம்பாய்த்த தாமரைமலரை யாலயமாகக்கொண்டவனும் புராதனனு
மான பிரமன், திருமாலுடன் வெள்ளிய இடபத்தையுடைய சிவபெருமானும் ஒருரு
வங்கொண்டு தான் அவ்வசரனை வெல்லவேண்டுமென்று வரந்தத்திருக்கின்ற
னன். எ - று. (உரு)

என்றுகூறியின்றென்னெடுமெம்பிரா
னென்றிமேவிலுவனைமுடிக்குவ
னன்றுநல்வரந்கெனநம்பனை
மன்றலந்துளவோனடிவாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) என்றுரைத்து, இத்தினத்திலே அடியேனுடனே எமது பெருமானு
கிய தேவரீரும் கூடியிருப்பீராயின் அவ்வசரணை யழித்துவிடுவேன், ஆதலால் நன்
மையைப்பயப்பதாகிய சிறந்தஇவ்வரத்தைப் பாலிக்கவேண்டுமென்று, மணங்கமழும்
அழகிய துளபமாலையணிந்துள்ள திருமால், சிவபிரான் திருவடிகளை வாழ்த்தினர்,

கேட்டபோழ்திற்கருணைகிளைத்தெழ
வாட்டடங்கண்மருங்குடைவானவன்
ரோட்டலங்கற்றுழாயவற்கீந்தனன்
மீட்டுமீட்டுத்தொழுதுளம்விம்மினான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பிரார்த்தித்ததைக்கேட்ட தருணத்தில், கிருபையானது
மீதோங்கியுகித்தலால், வாள்போலும் விசாலித்த கண்களையுடைய பார்வதியாரைப்
பாகத்துடைய சிவபெருமான், இதழ்களமைந்த துளபமாலையணிந்துள்ள திருமால்
க்கு அவ்வரம் பாலித்தனர். அப்போது திருமால் அடிக்கடி பணிந்து மனமகிழ்ந்த
னர். எ - று.

(உஎ)

அற்றைநாளினிலங்கற்றுழாயினன்
முற்றுவெஞ்சினத்தாரமர்முன்னினான்
தெற்றெயிற்றுநிருத்தேடினான்
பெற்றகாலேவிளைந்ததுபேரமர்.

(இ - ள்.) துளபமாலையணிந்தவராகிய திருமால் அத்தினத்திலேயே, மிகவிசே
டித்த கங்கோபமுடையாராகிய அசுரர்களுடனே போர்புரியக்கருதினவராய், மாறு
பட்டிருக்கும் பற்களையுடைய அவ்வசரணை எங்குந்தேடினார், அவனைக் கண்டபோது
பெரும்போர்விளைந்தது. எ - று.

அசுரர் பற்கள் ஏனையருடைய பற்களுக்கு மாறுபட்டு வக்கிரதந்தங்களா யிருப்ப
தாகலின், “தெற்றெயிற்றுநிருதன்.” என்றார்.

(உஅ)

கலிநிலைந்துறை.

தன்முகற்றினர்தடஞ்சிலைகுனித்தனர்சரங்
கொண்டுருத்தனர்தெழித்தனர்குதித்தனர்குலாய்
மண்டமார்க்களமடுத்தனரடுத்தனர்வயத்
தண்டிறற்படைவிதிர்த்தனர்செருத்தலைவரே.

(இ - ள்.) இருதித்தராகிய போர்த்தலைவர்களும், தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றி
னார்கள், விசாலித்தவில்லை வளைத்தார்கள், அவ்வில்லினிடத்து அம்புகளைப் பிரயோ
கித்துப் பொழிந்தார்கள், ஆர்ப்பரித்தார்கள் குதித்தார்கள், வலசாரி இடசாரியாகவந்து
நெருங்கிய போர்க்களத்தில் நிறைந்தார்கள், வெற்றியடையத்தக்க மிக்கவல்லபமுள்ள
ஆயுதங்களைத்தாங்கி விசினார்கள். எ - று.

(உக)

காவிழந்தனர்கரங்குணிபட்டனர்கடா
வேலொடுங்குருதிசுந்தினர்விளிந்துவிழுவார்
குலொடுந்தொடரக்கர்ப்படைசென்னிதுணியப்
பாலெழுங்குருதியத்தலைவர்கண்மெயர்வார்.

(இ - ள்.) கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சைனியங்கள், காலறுபட்டார்கள் எனவெட்பேபட்டார்கள் ஏவியவேலுடனே உதிரமொழுக்கினவர்களாய் இறந்துகீழேவிழுவார்கள், அசுரசைனியங்கள் தங்கள்மீதுபாய்ந்து குலாயுதத்துடனே தலைகளறுபட, அத்தலைகளில் ஒழுக்குகின்றஉதிரத்தை அச்சைனியத்தலைவர்கள் கண்டுவிருவார்கள். எ - று.

சேனைபட்டனசினக்கதமதச்சிறுகண்மால்
யானைபட்டனவெழுந்துகளடற்புரவியர்
தானைபட்டனதராதலமதிக்கவருதேர்
மோனைபட்டறமுடிந்தனபொடிந்ததுலகம்.

(இ - ள்.) உடனே அவர்களுடைய சைனியங்களழிந்தன, கோபமென்கின்ற கொரேத்துடனே மதம்பொழிகின்ற சிறியகண்களைப்படைத்த பெரியயானைகளும்ழிந்தன, செல்லும்போதே தூளிகள் தோன்றத்தக்க வலியைப்படைத்த குதிரைச்சைனியங்களும்ழிந்தன, நிலவுலகத்துள்ளோர் மதிக்கத்தக்கதாகவருகின்ற இரதங்கள்சிகரம் உடைபட்டு முழுவதும் அழிந்தன. அத்துடன் நிலவுலகமும்பொடிபட்டது. எ - று.

பாரதிரந்தனபருப்பதமதிரந்தனபனிக்கு
காரதிரந்தனகருங்கடலதிரந்தனகதிர்த்
தேரதிரந்தனதிகந்தமுமதிரந்தனசிறற்
போரதிரந்தெழுவதிரந்ததுபுகம்பொனாலகம்.

(இ - ள்.) இத்தகைய பெரும்போரானது அதிர்ச்சியோடு விளைந்ததனால், பூமியும் அதிர்ந்தன, மலைகளும்திரந்தன சூளிரந்தமேகங்களும்திரந்தன கருநிறங்கொண்ட கடல்களும்திரந்தன, சூரியருடைய இரதங்களும் அதிர்ந்தன, அவ்ஷடதிக்குகளும் அதிர்ந்தன, பசும்பொன்மயமான தேவலோகமும் அதிர்ந்தன. எ - று.

துவாதசாதித்தர்களாகலின், “கதிர்ந்தேரதிரந்தன” என்றார். (௩௨)

சுக்கரத்தொடுதெறித்தனதடங்கவினையற்
றுக்கிழிந்தனகொடித்திரளுலப்பினெடுவேல்
புக்கிறந்தனர்பறந்தலைபுனற்குருதியார்
செக்கரிற்றிடைவிழுந்தனகிடந்தசெவனும்.

(இ - ள்.) இரதத்தின் உருளைகளுடனே விசாலித்தகொடைகளும் தெறித்துப் போயின. துவசத்தொகுதிகளெல்லாம் நிலைமையற்றுக்கிழிபட்டன, அப்போர்க்களத்தில் அளவிந்தனவாகிய நீண்டவேலாயுதங்கள்பாய்ந்திறந்தவர்களுடைய உதிரநீரால், செவ்வானமானது ஆகாயத்தைவிட்டு நீங்கி இப்போர்க்களத்தின் மத்தியில்வீழ்ந்து கிடப்பதையொக்கும். எ - று.

சுவந்தநிறமுள்ள உதிரம் அப்போர்க்களத்தின் மத்தியிற்குளமாகத்தெங்கியிருத்தலின், அது செவ்வானம்கீழிறங்கி யிருப்பதுபோன்ற தென்றனரென்க. (௩௩)

கண்டெறிந்தனர்கருந்தலைதெறித்தனர்தசைப்
புண்டெறித்தனர்பசங்குருதிபொங்கிரிமிர்வார்
மண்டைவிட்டிடவழிந்தொழுதிமுனைசுதறத்
துண்டமிட்டனரொருத்தரையொருத்தர்தொடர்வார்.

(இ - ள்) சிலர் கண் தெறிக்கப்பட்டார்கள், சிலர் பெரியதலைதெறிக்கப்பட்டார்கள், சிலர் தன்செயென்றும் புண் தெறிக்கப்பட்டார்கள், சிலர் உடலெங்கும் பச்சிரத்தம் விசயத்தொழுகும்படி யிருப்பார்கள், சிலர் மண்டையுடைபட்டு மூளைவழித்தொழு கிச்சித்திற்போகத் துண்டிக்கப்பட்டார்கள், அன்றியும் ஒருவரையொருவர் பின்பற்றிச் சிலர் செல்வார்கள். எ - று

இருவகைச் சைனியங்களிலும் பார்க்கவந்தவர்களிலும் தங்கள் தங்கள் சரீரங் களிற் காயப்பட்டுத் தசைதெறிக்கும்போது அத்தசை புண்ணாகுவதின், “தசைப் புண்டெறித்தனர்” என்றும், சைனியங்களில் வலியில்லாரும் அச்சமுற்றவர்களும் தருணம்பார்த் தோடுவாராகவின், “ஒருத்தரையொருத்தர்தொடர்வார்.” என்றும் கூறினர். (கசு)

உருவிபோடுகணையாபிரவருருவறத்
தாருவியோடுவனபல்படைதுணிந்துசிறிப்
பொருவுதிக்குமென்புடைதெறிப்பபுடைபோய்
செருமுதத்தலைவர் சென்னிசிறத்தச்சினவுமால்.

(இ - ள்) அவர்களா லேவப்பட்டு உருவிப்பாயும் அம்புகள் ஆயிரம் பெயர்கள் வரையில் ஊடுருவித் துண்டிப்பாய்கின்றன. வேறு பல ஆயுதங்கள் உடைபட்டு நட சத்திரங்கள் போரிடுவதெயொத்துப் பக்கங்களில் தெறிக்க, பக்கத்தில் வேறு சில சென்று போர்த்தலைவர்களின் சிரங்கள் தெறிக்கும்படி கோபிக்கின்றன. எ - று

எனவே ஒருவனையிலக்காய்க் கொண்டேவிய அம்பானது அவ்வரிசையிலுள்ள ஆயிரம்பேர்களுக்கும் பாய்கின்றது என்றும், படைகளனைத்தும் ஒளியுள்ளனவாக வின் அப்படைகள் உடைபட்டுத்தெறிக்கையில் நட்சத்திரங்கள் போரிடுவதெயொக் கின்றதென்றும், சிலபடைகள் அவ்வவர்க்கும் தெரியாமலே சென்று தலைகளைத் துண்டி க்கின்றனவென்றும் விளக்கியவாறறிக. ஒவ்வொரு அம்பும் தனது வல்லபத்தைக்கா ட்டிச்சிரத்தைத் துணிக்கின்றதாயின், “சென்னிசிறத்தச்சினவும்.” என்றனர். (கரு)

ஈறுபட்டனநிசாசரனெடுத்தவநிகங்
கூறுபட்டனகொழுங்குடர்சிறித்ததுயிர்போய்
வேறுபட்டனபெருங்குருதிவெள்ளமலைபொங்
காறுபட்டதுநடந்ததுதிந்தமளவும்.

(இ - ள்) அவுணனாகிய நரகாசுரன் கொண்டுவந்த சைனியங்கள் மூற்றுமழி ந்தன, வெவ்வேறு பிரிவாயிருப்பனவாகிய கொழுவிய குடல்களெல்லாம் கிழிந்தன, உயிர்கள் நீங்கிப் பிணமாய்விட்டன, விசேடித்த உதிரப்பிரவாகமானது அலைகள் மோதுகின்ற பெரிய நதிபோற்பெருகி அஷ்டதிக்குகளிலும் பரவியது. எ - று.

உயிருள்ளபோது வீரனென்றிருத்த பெயர்மாறிப் பிணமென்னும் பெயர் வாய் ந்துவிட்டமையின், “உயிர்போய்வேறுபட்டன.” என்றார். (கசு)

பொறிவரிப்பணநிழம்படுபுயங்கவணையா
னெறுவலிப்புயவரக்கணையெதிர்த்துமறவ
மறிதழற்குலவுசக்கரவயப்படையினற்
மெறுசினத்தவன்முடித்தலைதெறித்ததுலகின்,

(இ - ள்.) புள்ளிகளையும் வரிகளையுமுடைய படத்தின் நிழலிலே அறிதலில் கூடும் சேஷசயனராசிப கிருஷ்ணமூர்த்தி, மிக்க வலிமையுடைய மந்த புழங்களைப்படைத்த நாகாசுரனை எதிர்த்துப் போர்புரிய, கொல்லத்தக்க அக்கினிப்பொலி சுழன்று கொண்டிருக்கும் வெற்றிபுள்ள சக்கராயுத்தால், நிலவுலகில் கடுங்காபமுடையவனாக அந்நாகாசுரனுடைய கிரீடமணிந்திருந்த சிரம் சிதறிப்போயிற்று எ - று.

எனவே கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சைனியங்கள் அசுரசைனியங்களையெல்லாம் அழித்தபிறகு கிருஷ்ணமூர்த்தி, அந்நாகாசுரனுடன் நாமே எதிர்க்கத்தொடங்கியவனவிலே அவர்கரத்திருந்த சக்கராயுதம் அவ்வசுரன் தலையைத்தறித்ததென்றபடி, சைனியங்களுடன் சைனியங்களும் தலைவருடன் தலைவரும் போர்புரிதலே யுத்தவிலக்கணமென்பதையும் விளக்கியவாறாக.

(௩௭)

வானமங்கையருமங்கலகளந்தடவினா

ரோணைவானவர்மலர்ப்புயலிறைத்தனர்களான்

மரநிலத்தறம்வளர்ச்சதுமகத்தலைவனுங்

கானவெண்குடைநிவந்ததுவியந்ததவனி.

(இ - ள்.) தேவமாந்தர்களும் அப்போது தங்கள்கழுத்திலுள்ள மங்கலசூத்திரத்தைத் தடவிப்பார்த்தார்கள், அவர்கள் கணவர்களாகிப் சேவர்களெல்லாம் மலர்மழை சொரிந்தார்கள், நிலவுலகத்திலே தருமமார்க்கம் மேம்பட்டது. மகபதியாகிய இந்திரனுக்குரிய வெண்கொற்றக்குடைமேலேவந்தது, உலகமெங்கும் களிப்புற்றது. எ - று.

தேவமாந்தர்கள் தங்கள்கணவர்களை இவ்வசுரன் இம்சித்துவந்ததனால், தங்கள் கழுத்தில் மங்கலசூத்திரம் நிலைக்காதென்றெண்ணி யிருந்தார்களாகவின், அவ்வசுரன் கிருஷ்ணமூர்த்தியினால் மடிந்தானென்றறிந்தவளவிலே, தங்கள் கழுத்தைத் தடவினார்களென்க.

(௩௮)

அறுசீர்க்கழ்நேடிலடியாசியவிரும்பம்.

காளங்கறுத்தமணிகண்டக்கடவுளொருபாற்புகுத்திருப்ப

மூளுஞ்சமரினெதருடற்றின் முடியாதனவுமுடியாவோ

வேளும்புரமுடலைபடவிழித்துக்கைத்தவென்விடையோன்

முளங்கமலமரிபரவவருளிபுகுந்தான்மடங்கயிலே.

(இ - ள்.) ஆலகாலவித்தாற் சுறுத்த நீலமணிபோலும் கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் ஒப்பக்கத்திற் பாகமாகக்கொண்டிருக்க, கிருஷ்ணமூர்த்தி பெரும்போர்புரிவதற்காக எதிர்த்தால் கிறைவேறுத காரியங்களனைத்தும் நிறைவேறுதே? மன்மதனும் திரிபுரங்களும்நீருரும்படி செறிக்கண்திறந்து புன்முதுவல்கொண்டருளிய, வெள்ளிய இடபமூரும் சிவபெருமானுடைய அழகிப் திருவடித்தாமரைகளைக் கிருஷ்ணமூர்த்திதுதிக்க, அவருக்குத்திருவருள்பாலித்து விசாலித்த திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினார். எ - று.

சிவபெருமானே முற்பட்டுநின்றால் முடியாதவை யாவைபென்பார், “முடியாதனவுமுடியாவோ” என்றும், மன்மதனைவிழித்துப் புரங்களைகைத்தும் எரித்தருளினமையின், “வேளும்புரமுடலைபடவிழித்துக்கைத்தவென்விடையோன்” என்றும் கூறினர். முடியாதனவுமுடியாவோ என்பதை, “அநிலைபெய்யியிரிந்தவான்கள் நுமவ்வரசன்” மன்னுரிமைத்தனிக்கண் நுமத்திரிபுமுடனெழுவ - மின்னடரிசானென

ன்றறித்திலன்வேந்தனும்தார்த்து - முன்னவனேமுன்னின்முடியாதபொருளுள
தோ” என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவாக்காலுத்தெளிக. (சக)

வரிவண்டிாங்கித்துணைத்தாடுமாற்பூந்துளவழைவண்ணன்
புரியும்புரிசைத்துவாரகையம்புரத்துப்புருந்தான்புரங்காற்குப்
பரியும்பரிவுதலைரிமிரத்தனிக்கோல்வாழப்படரொழித்து
விரிவெண்கவிகைமேனிழற்றவரியாசனத்துவீற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) வரிகளையுடைய வண்டிகள் ஒலித்துத் தேனில் முழுகியாடுகின்ற
இதழ்களைப்படைத்த அழகிய துளபமாலையணிந்துள்ள மேகவண்ணராகிய கிருஷ்ண
மூர்த்தி, யாவராலும் விரும்பத்தக்க மதில்களையுடைய துவாரகையென்னும் அழகிய
நகரத்திற் சேர்ந்தனர். இந்திரனுக்கு அன்புடையத்தக்க இன்பமானது மேலோங்க
வும் ஒப்பற்ற செங்கோலானதுநிலைக்கவும், தனது துயரங்களனைத்தும் நிவாரணமாகி,
விரிந்துள்ள சந்திரவட்டக்குடையானது மேலே நிழலித்தரும்படி சிங்காதனத்தில்
ஏறியிருந்தனன். எ - று.

எனவே நிலவுலகத்தின்புரித்த துயருடனே தேவலோகத்திற்கும் துயர்புரித்திருந்
தானாகவின், இவன் இறந்ததனால் நிலவுலகத்திற்குத் துயரொழித்ததேயன்றி, இந்திர
னுடைய துயரமும் நீங்கிச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தனனென்றபடி. (ச0)

நரகாசுரன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௩0௫0.

திருமால்சிவார்ச்சவணச்சருக்கம்.

முன்னர்க்கழிந்தநெடுங்காலத்தொருநாண்முனிவன் றுருவாசன்
பின்னற்சடிவிகேதாரத்தெந்தைபெருமான்றிருக்கோயி
றன்னிப்புருந்தப்பெருமானைச்சரணம்போற்றித்தனித்தொருபாற்
கன்னிக்கொருபாகற்குரியபூசையியற்றிக்கண்முகிழ்த்தான்.

(இ - ள்.) கழிவாகிய அநேககற்பங்கட்குமுன்னே, ஒருநாள் துர்வாசமுனிவ
ரானவர், திருக்கேதாரத்திலுள்ள பின்னலோடுகூடிய சடைமுடியையுடைய எமது
பிதாவும்பெருமானாகிய சிவபிரான்திருவாலயத்தையடைந்து, அப்பிரானுடையதிரு
வடித்தாமரைகளைத் துதித்து, ஆலயத்தை யரிதின்கித்தனியாக ஓரிடத்திருந்து,
உமாதேவியார்க் கோர்பாகத்தையளித்த அப்பெருமானுக் குறித்தானவழிபாட்டைப்
புரிந்து தியானித்துக்கொண்டிருந்தனர். எ - று.

பரார்த்தமாய்த் திருவாலயத்தில்வீற்றிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானை முதலிற்றரி
சித்துக்கொண்டு அரிதின்கிவெளியேவந்து ஆன்மார்த்தமாய்த் தாங்களமைத்துள்ள
சிவலிங்கப்பெருமானை வழிபட்டுத் தியானித்திருத்தல் ஆன்றோரியல்பென்பதையுணர்
த்தியவாறறிக. (க)

அதுகாலத்தினிருந்துவந்தலங்கற்பெருமானிலங்குநிலா
விதுவார்சடையோற்றொழுவேண்டிவெங்காலெழுப்புமிருஞ்சிறைய
கதிரவாளுகிக்காற்பெருங்கலுழக்கடவுளுகைத்துக்கதுமெனவங்
கெதிராவிழித்துசினகரம்புக்கெம்மான்றிருத்தாண்முறைவனங்கி.

(இ - ள்.) அத்தருணத்திற் பெருமையமைந்த துளபமாலையணிந்த திருமால், சந்திரிகை யகசகின்ற இளம்பிறைதரித்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரானைப்பணிய விருப்பங்கொண்டு, கடுங்காற்றைவினைக்கின்ற பெருஞ்சிறகுகளையுடையதும், மிக்க ஒளியுள்ள நகங்களோடுகூடிய கால்களுடையதுமான மேம்பாடமைந்த கருடவாக னத்தை நடத்திக்கொண்டு, அதிவிரைவாக அத்தலத்தையடைந்து வாகனத்தினின் றும் கீழிறங்கி, ஆலயத்திற்பிரவேசித்து, எமதுபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளை நியதிப்படிபணிந்து. எ - று.

(உ)

விரித்தமறைநூல்விதித்தபடிவழுவான் றிருத்தாள்வீழ்ந்திறைஞ்சிப் புரித்தசடையோன்விடைவேண்டிப்போதுங்காலையொருமருங்கு தரித்துருவாசனேநோக்கிவணக்கம்புரியான்நணந்தன னற் கரித்தமன னுமிருவிழியுஞ்சுமுன்றான்முனிவன்கடுஞ்சினத்தால்.

(இ - ள்.) விரிவாயுள்ள வேதாகமங்களிலே கட்டளையிட்டிருக்கும் முறைமை களிற்றவருத்தவராய்ச் சிவபிரான் திருவடித்தாமரைகளில் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து, முறுக்கிய சடையையுடைய அப்பெருமானிடத்தில் அரிதில்விடைபெற்றுக்கொண்டு மீண்டுமவரும் தருணத்தில், அங்கோர்பக்கமாய் எழுந்தருளியிருந்த துருவாசமுனி வரைக்கண்டு வந்தனைபுரியாதவராய் அப்பாற்சென்றனர். எ - று.

கோபத்தால் மனங்கடுத்தலும் கண்கள்சுழலுதலும் இயற்கையென்றுணர்த் தியபடி.

(ங)

அரணைவணங்குமருச்சனைமுற்றடைந்தகாலையருந்தவத்தோன் விரவுசினமீக்கொளவெழுந்துவிரித்தபணவாயிரப்பாயற் பரணையடைந்தாயெம்மையவமதித்தாயினியுன்படர்சிறைக ளாவுக்கலுழவிரபத்ரனவனுலிறப்பதுளதென்றான்.

(இ - ள்.) சிவபிரானைப் பணிகின்ற வழிபாடுமுடிந்து திரும்புந்தருணத்தில் அருமையான தவத்தையுடைய துருவாசமுனிவர் தம்முடைய மனத்திலுள்ள கோபம் மேம்பட்டு இருக்கைவிட்டு எழுந்து, கருடனோக்கி, ஆயிரம்படங்களை விரித்துக் கொண்டிருக்கும் சேஷ சயனத்தையுடைய திருமலைச் சேர்ந்திருத்தலால் வலியுள்ள கருடனே! எம்மைலட்சியப் படுத்தவில்லை, ஆதலால் இனிமேல் படர்ந்திருக்கும் உனது சிறகுகள் வீரபத்திரக் கடவுளால் அழிவதுண்டு எனச்சபித்தனர். எ - று. (ச)

கற்றைச்சடி.லக்குறுங்குஞ்சிவடுகக்கடவுணெடுஞ்சூல நெற்றிதொளைப்பநிணச்சோரியொழுகநீயுநிலையழிவாய் தெற்றுத்தரளவனமுலையதிருவுத்திருப்பாற்கடற்செல்வாண் முற்றுமிவைகண்டருந்துயரமுழப்பாய்நீயுமெனமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் திருமாலோடுக்கி, கூட்டமாயிருக்குஞ் சடையாகிய குறுகிய சிகையையுடைய வைரவக்கடவுளின், நீண்டகூற்படையானது உனது நெற் றியைத்துளைக்க, அதினின்றும் கொழுப்புடன்கூடிய உதிரம் பிரவாகிக்கும்படி நீயும் உன்னுடைய நிலைமையைமாறுவாய், அன்றியும் முத்தமாலையலைந்துகொண்டிருக்கும் அழகிய தண்களைப் படைத்த இலக்குமியும் திருப்பாற்கடலுக்குப் போய்விடுவாள், இவையனைத்தையும் நோக்கி நீயும் கொடுங்குமனுபவிப்பாய் எனச்சபித்தனர். ()

மொழிந்துதிரிந்தான் துருவாசன் முளரிபூத்த முகில்வண்ண
னுழந்துதுயரினலமந்தானொழிப்பதெதுவென்றுளநினைந்தான்
பொழிந்தகருணைத்திருப்பவளப்பொருப்பைப்போற்றப்பேர்மெனவுந்
றெழுந்துநடந்தான் றொழற்குரியதிருக்காளத்தியெனுமெல்லே.

(இ - ள்.) துருவாசமுனிவர் இவ்வாறுசபித்துத் தமது தியானநிலைமைக்குத்
திரும்பினர். தாமரைமலர்கள் மலர்ந்துள்ள மேகம்போன்ற நிறமுடைய திருமால்,
துயரத்தின் மூழ்கி மனச்சுழற்சியுற்றவராய் இச்சாபத்தை நிவாரணிக்கத்தக்கது எது
வென்று தமது சித்தத்திற் சிந்தித்தனர். அப்போது, யாவர்க்கும் கிருபையைச் சுரந்
தருளும் அழகிய பவளமலைபோன்ற சிவபிரானைத் துதித்தால் நிவாரணமாகு
மெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டு, அங்குநின்றும் யாவராலும் பணிதற்கேற்ற திருக்கா
ளத்தியென்னும் கேஷத்திரத்திற்குச் சென்றனர். எ - று.

பவளவரைபோன்ற திருமேனியையுடையவரென்பதை, “மூக்கட்பவளமலை
வந்ததேனெழுாரிதங்கை - பக்கத்தெடுக்கும்பரிமளப்பூவைப்பருமயிலோர்க் - கொக்
கத்துணைவந்தவுத்தமதேவையுயர்பொருளைச் - செக்கச்சிவந்தன்மாலியானையைச்சிந்
தைசேர்க்குதுமே.” என்னும் சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாக்கானுந்தெளிக, பெரியோ
ர்கள் தியானநிலைமையை நீங்கினோக்கியபோது யாரேனும் தீக்கிழைக்கிற கோபம்மிகு
ந்து சபித்தலும் மீண்டும் சினந்தணியப் பெற்றவர்களாய்த் தியானநிலைமையையடை
தலுமியல்பென்பதை ஈண்டுணர்த்தியவாறாக. (சு)

சென்றுபவளக்கொடிவேணித்திருக்காளத்திச்சிவபெருமான்
மன்றன்முளரிப்பரிபுரப்பொற்றிருத்தாடொழுதுவலம்வந்தா
னன்றுதொடுத்தெம்பெருமானையவன துவப்பினருச்சித்தான்
வென்றுபுரஞ்சென்றவன் சிலநாட்கழித்தபின்னர்வெளிப்பட்டான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுசென்று பவளக்கொடியொத்த சடைமுடிவாய்ந்த காளத்
திஸ்வரருடைய பொற்சிலம்பணிந்த மணங்கமழும் தாமரை மலர்போலும் திருவடித்
தாமரைகளைப் பணிந்து பிரதக்கணம் வந்தவராய், அன்றுமுதலாக எமது சிவபிரா
னைத் தமதுள்ளத்துதித்த களிப்புடன் வழிபட்டனர். திரிபுரங்களைத்தகித்து அழித்த
வராகிய அப்பெருமான் சிலதினங்கள் கழிந்தபிறகு பிரசன்னராயினர். எ - று. (எ)

ஒருவர்க்கியலாதியற்றியெம்பாலுறுபேரன்பின்வழிபட்டாய்
நிகுமித்தனநீயென்கொலெனநிலலனிகழ்த்தநெடியோனுந்
திருகச்சினத்தாற்றுருவாசனுரைத்தசாபத்திறனுரைத்தான்
கருணைக்கடலைநடனத்தாற்சிவந்ததிருத்தாள்கைதொழுதான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பிரசன்னரான சிவபிரான், திருமாலேகோக்கி, ஏனையொ
ருவார்க்கும் ஏலாதவாறு செய்து எம்மிடத்துதித்த மெய்யன்புடனே பூசித்தனை, நீ
எண்ணியவரம் யாதெனக்கூற, அதுகேட்ட திருமாலும், துருவாசமுனிவர் கடுங்
கோபத்தாற்கூறிய சாபத்தின் தன்மைகளை விண்ணப்பித்தவராய், அருள்வாரிதியா
கிய சிவபெருமானுடைய, ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிதலாற் சிவப்பேறியுள்ள இரண்டு
திருவடிகளையும் கரங்களைக்கூப்பிப் பணிந்தனர். எ - று.

ஒருவர்க்கியலாதியற்றி எனப் பாடங்கொண்டு, ஒப்பற்றவராகிய துருவாசமுனி
வர்க்கு விருப்பமில்லாதவற்றைச் செய்தெனப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (அ)

திருவுந்திருப்பாற்கடல்கடையப்பிறந்துநின்பாற்சேர்கவென
மருவுங்கலுழன்காசிபர்க்குமதலையாகிவடசயிலம்
பொருவுந்திறத்தானினக்குமுன்னையூர்தியாகப்போர்வடுகன்
மருவெஞ்சினத்தான்மயங்குமயக்கொழியத்தருவையெனச்சாற்றி.

(இ - ள்.) திருமகளும் திருப்பாற்கடல் கடையும்போது வெளிப்பட்டு உன்
னிடத்திற் சேரக்கடவன் எனவும், உன்னிடத்திருக்கும் கருடனும் காசிபமுனிவனுக்
குப் புத்திரனாயித்து மேருவரையொத்த வல்லபமுடையவனும் முன்போன்றே உன்
க்கு வாகனமாகக்கடவன் எனவும், புத்தத்தில் வல்லவனாகிய வைரவனுக்குண்டாகிய
கோபத்தினாலே நீ மயங்கியிருந்த மயக்கமானது நிவாரணமாகத் தக்கவனாகக் கடவை
எனவும் திருவாய்மலர்ந்து. ஏ - று.

பெரியோர் சாபத்தை யனுபவித்தே தீரவேண்டுமல்லது சிவபிரானும் ஒழித்
தற்கேலாவென்பதை இவ்விடத்தில் விளக்கியவாறாக. (க)

சேவேறுயர்த்தபெருமானுமெழுந்துபுகுந்தான்நிருக்கயிலே
கோவேறளித்தபெருமானுந்துயரமொழிந்தான்கொழுங்குதலைப்
பூவேறளகமடந்தையொருபுடைவைத்தோனைப்பூசைபுரிந்
தேவேறியவிற்புயலணையான்பெறும்பேறின்னுமியம்புவாம்.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாகக் கொண்டருளும் சிவபிரானும் அங்குநின்
றும் எழுந்தருளித் திருக்கயிலைவரையை யடைந்தனர், பசுக்களையும் இடபங்களையும்
காத்தவராகிய திருமால், தமதுதுக்கம் நிவாரணமாகப் பெற்றனர். அதன்பின்வளப்ப
முடைய மதலைச்சொற்களையும் மலர்மாலையுடைய கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியா
ரைத் தமதொருபாகமாகிய இடப்பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் சிவபெருமானை வழிப
ட்டு, அம்புபூட்டிய இந்திர தனுசோடும்கூடிய மேகம்போன்ற நிறமுடைய அத்திரு
மால் இன்னும் பெற்றுக்கொண்ட பேறுகளைக் கூறுவாம். ஏ - று.

சூற்கொண்ட மேகத்திலேயே இந்திரதனுசு தோன்றாத வியல்பாகவின் திருமா
லின்றிருமேனி அம்மேகத்திற்கிணையாகுமென்றுகூறுவான். தனுசிற்சூரிய அம்பையும்
குறிப்பித்து, “ஏவேறியவிற்புயலணையான்” என்றனர். (க௦)

படர்பூஞ்சினையகற்பகத்தின்பசும்பொனுலகத்திமையவர்க்கு
மிடர்கீண்டிழைக்குந்தானவர்க்குமிகலுண்டாகவிமையோர்கள்
மடல்பூந்தாதுகொழித்திறைக்குந்துளவமோலிமாயவன்பாற்
றொடராடந்துதமக்கெனவாமிடுக்கணனைத்துஞ்சொல்லுற்றார்.

(இ - ள்.) படர்த்திருக்கும் அழகிய கிளைகளையுடைய கற்பகத்தருவுள்ளபசு
ம்பொன்மயமாய் விளங்கும் தேவலோகவாசிகளான தேவர்கட்கும், துயரங்களையே
மேன்மேலும் புரிகின்றவர்களான அசுரர்கட்கும் பகையுண்டாகவே, தேவர்களெல்
லாம் மலர்களின் இதழ்கள் மகரத்தங்களை விசேடித்திறைத்துக்கொண்டிருக்கும்
துளபமாலையணிந்த முடியையுடைய திருமாலிடத்து ஒருங்குகூடிப்போய், தங்கட்கு
விளைந்திருக்கும் துயரங்களினத்தையும் கூறத்தொடங்கினர். ஏ - று. (க௧)

வளைவாளெயிறுக்கொடுநிருதர்மறலிமறலிமலைந்திறே
முளைகாண்மதியமிலைந்தவனான் முளரியவனல்வாம்பெற்றார்

ரினையாவருந்தியிவர்க்கிடைநின்றிடைந்தேமினிநீயெமதுவினைத்
தனையாறதுத்துவருந்தவிரென்றருளவேண்டுமெனத்தாழ்தார்.

(இ - ள்.) வளைவுடன் கூர்மையமைந்த பற்களையுடைய கொடியவர்களான அசு
ரர்கள் பகைத்துப் பகைத்துப் போர்புரிந்து தோல்வியுற்று, ஆகாயத்திற் றோன்றுகி
ன்ற இளம்பிறைசூடிய சிவபிரானுலும் தாமரையாதனமுடைய பிரமனுலும் வரங்
கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள், ஆகலின் இவர்கள்நெயில் நாங்கள் அகப்பட்டுக்கொ
ண்டு தோல்வியுற்றுத் துக்கித்து வருந்தினோம், இனித்தேவரீர் எங்களுடைய தீவினைப்
பிணியின் தொடர்ச்சியைத் துணித்து, துக்கப்படாதீர்களெனத் திருவருள் பாலிக்க
வேண்டும்என்றுகூறிப் பணிந்தார்கள். எ - று. (௧௨)

பாந்தளேந்தும்பொறிப்பாயற்பள்ளிப்பெருமாளிவர்பரவச்
சேந்தமுளரித்திருநயனக்கருணை பெருகிச்சென்றாள்
வாயந்தபெருமாதவத்தலைவன்றதீசியொடும்போர்மலைஞான்று
தேய்த்துகிரிமுனைமடிந்தசெயலோர்தவர்க்குச்செப்புதலும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு தோத்திரித்தவளவில், புள்ளிகளையுடைய சேஷசயனத்
திற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திருமால் செந்தாமரை மலர்போலும் அழகிய கண்க
ளில் கிருபை மேம்பட்டவராய், முன்னுளில் பெருமைவாய்ந்து மேம்பட்ட தவசிரே
ஷ்டராகிய ததீசமுனிவருடனே தாம் போர்புரிந்தகாலையில், தம்முடைய கரத்திருக்
கும் சக்கராயுதம் கூர்மழுங்கிய செய்கையை யுணர்ந்து அத்தேவர்கட்குக் கூறியவு
டனே. எ - று. (௧௩)

பங்கேருகத்துப்பழமறையோன்பசும்பொனாட்டுப்புத்தேளிர்
செங்கேழ்முளரித்திருமடந்தைக்கிறைவாவதற்கோர்செயலுண்டாற்
கொங்கேரிசழிமவுலிசலந்தரனைச்செகுத்தகொடுத்தகிரி
யங்கேயவன்பாளுனததனையெமக்காயிரப்பினருள்செய்வான்.

(இ - ள்.) தாமரையாதனத்தை யுடையவராப் புராதனமான வேதங்களை
யுணர்ந்துள்ள பிரமனும், பசும்பொன்மயமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் தேவ
லோகவாசிகளாகிய வானவர்களும் அதைக்கேட்டுச் செந்திரம்பொருந்திய தாமரையி
லுள்ள திருமகட்குத் தலைவராகிய திருமாலே! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்த அவ்விஷய
த்திற் கியற்றவேண்டிய ஓர் செய்கையிருக்கின்றது, அஃதென்னையெனின், வாசனை
யும் அழகுமமைந்த கொன்மைமலர் மாலையணிந்த திருமுடிபையுடைய சிவபிரான்
சலந்தராசரனைக் கொன்ற கொடியதாகிய ஓர்சக்கரம் திருக்கையில் அப்பெருமா
னிடத்திருக்கின்றது, அச்சக்கரத்தை எங்களுக்குத் குதவிசெய்யும் பொருட்டுத் தேவரீர்
அவரைக் கேட்கிற் கிருபைபுரிவார். எ - று. (௧௪)

ஆதுகொடுநீயசுரர்குலமனைத்துமுடிவானமருடற்றித்
தித்தூர்த்தியெனவிரந்துசெழுஞ்சேவடியின்முடிதாழ்ப்ப
மாதுமருமத்தவனுடனாங்கெழுந்துகாஞ்சிமாநகரம்
போதல்புரிந்தானந்நகரத்திருந்தானரனைப்பூசித்து.

(இ - ள்.) அச்சக்கரத்தைத் தேவரீர் பெற்றுக்கொண்டு அசுரகுல முழுவதும்
அழியும்பொருட்டுப் போர்புரிந்து எங்கள் துயரங்களை நிவாரணிப்பீராக என்று பிரா

ர்த்தித்து, அத்திருமாலின் செந்நிறமமைந்த திருவடியிலே தங்கன்சிரசைத் தாழ்த்திப் பணிய, திருமகளை மார்பிலேயுடைய திருமால் உடனே அவ்விடத்தினின்றும் வெளிக் கொண்டு காஞ்சிமாநகரத்திற்குச் செல்வாராயினர், அந்நகரத்திலே சிலகாலம் வசித்திருந்து சிவபிரானை வழிபட்டு. ௭ - ௩.

(௧௫)

பூவாயிரந்தோட்டிருங்கமலப்போதாயிரத் கால்வழிபட்டா னுவேறுயர்த்தோனிவனிலைமையறிவானோக்கியக்கமலத் தோவாவொருபூக்கிடையாதுவருந்தப்புரிந்தானொருநாளிற் றேவாதிபன்றாட்கொருநபனமலரிற்சாத்திக்குறைதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் இதழ்களை யுடைத்தாய் அழகமைந்து பெரிதாயுள்ள தாமரைமலர்கள் ஆயிரத்தினுலே தினமும் சிவபிரானை அருச்சித்துவந்தனர். இடபந்தீட்டிய கொடியேந்திய சிவபெருமான் இத்திருமாலின் பத்தித்தன்மையை ஆராயத்திருவுளங்கொண்டு ஒருதினம் அத்தாமரை மலர்களில் குறைவுபடாத ஒருமலர் கிடையாமையால் மனம் நோகும்படி செய்தனர், தேவர்பெருமானாகிய சிவபிரான் திருவடிக்குத் தமதுதிருக்கண்மலரை அக்குறைவிடக்காகத்தரித்து மனக்குறைவொழிந்தனர்.

திருமால் சலந்தராசரனை யழித்ததாய்ச் சிவபிரானிடத்திருந்த சக்கராயுத்ததை இவ்வாறு பூசித்துப்பெற்றனரென்பதை, “பங்கயமாயிரம்பூவினிலோர் பூக்குறையத்தங்கணிந்தரன்சேவடிமேற்சாத்தலுமே - சங்கரனெம்பிரான் சக்கரமாற்கருளியவா - நெங்கும்பரவிநாந்தோணோக்கமாடாமோ.” என்றும், “சலமுடைய சலந்தரன்நனுடறடித்தநல்லாழி - நலமுடையநாரணற்கன்றருளியவாநென்னே - நலமுடையநாரணன் நன்னயனமிடந்தரனடிக்கீ - மூலராகவிடவாழியருளினன் காண்சாழலோ.” என்றும்வரும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்குகளானுமறிக்க. (௧௬)

துளிக்குமதுப்பூந்தாதிதழித்தொடையன் முடியோன்றொல்லேயுயிரளரிக்கும்பெருமானிவன்றேடற்கரியானிவற்கன்றுரியோனாய்க்களிக்குமழவேறுகைத்தருளிக்காண்டற்கெளிதாய்ப்புலப்பட்டான் வெளிக்குவெளியாய்நிரந்தரமாய்கின்றான் நன்மைவிளம்பவற்றோ.

(இ - ள்.) துளித்துக்கொண்டிருக்கும் தேனையும் மகரத்தத்தையும்வாய்த்த கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த திருமுடியையுடையவரும் புராதனமான ஆன்மாக்களைக் காத்தருளும் கடவுளாகும் இத்திருமால் தேதெற்கரியவருமாகிய சிவபெருமான், இக்கடவுளுக்கு அன்றைக்கருள்புரிதற்குரியவராய்! விருப்புமுறுகின்ற இளமையமைந்த இடபவாகனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு, அத்திருமால் தரிசித்தற்கெளியவராய்க் காட்சியருளினர். ஆதலால் பூதாகாயத்திற் கிடங்கொடுத்திருக்கும் சிதாகாயசொருபியாயும் நித்தியராயும்விளங்கும் அப்பெருமானியல்பைக் கூறவேலுமோ? ௭ - ௩.

முன்பு அத்திருமாலுக்கே காண்டற்கரியராயிருந்தவர் இப்போது காண்டற்கெளியராய்த் தரிசனமளித்தமையின், “வெளிக்குவெளியாய்நிரந்தரமாய்கின்றான் நன்மைவிளம்பவற்றோ.” என்றனர். சிவபெருமான் இத்தன்மையுடையவரென்பதை, “அரியானையந்தணர்தஞ்சிந்தையானையருமறையின்கத்தானையணுவையார்க்குந் - தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலத்திகழாளியைத்தேவர்கடங்கோனைமற்றைக் - கரியானைநான் முகனைக்கலைக்காற்றைக்கலைகடலைக்குலவரையைக்கலந்துநின்ற - பெரியானைப்பெரும்பந்தப்புலியூராணப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.” என்னும் ஆறாடையவரசுகளின் னருள்வாக்கானுமறிக்க. (௧௭)

எந்தாய்போற்றியெமைப்புரக்குமிறைவாபோற்றியெவ்வுலகுந்
தந்தாய்போற்றியென்பசைக்குந்தாராய்போற்றிதமியனெதிர்
வந்தாய்போற்றியுபிர்க்குயிராய்வருவாய்போற்றிதொண்டருளச்
சிந்தாகுலந்தீர்த்தருள்புரியுஞ்சிவனேபோற்றிபோற்றியவே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு காட்சியருளக்கண்ட திருமால், எமதுபெருமானே ! போற்றி, எங்களைக்காக்கும்தலைவரே ! போற்றி, எல்லாவுலகங்களையும் படைத்தவரே ! போற்றி, எலும்புகளைக்கோத்தணியும் மாலையுடையவரே ! போற்றி, அடியெனெதிரில் காட்சியருளியவரே ! போற்றி, ஆன்மாக்கட்குப் பரமான்மாவாய் வருகின்றவரே ! போற்றி, அடியவர்கள் மனத்தயரத்தையொழித் தனுக்கிரகிக்கும் சிவபிரானே ! போற்றி போற்றி. எ - று.

போற்றி - போற்றப்படுவது. அல்லது போற்றிய என்னும் வியங்கோள்வினை முற்று ஈறுகெட்டு போற்றி என்கின்றது; வாழிய என்பதுபோல எனக்கொள்ளினுமாம். போற்றிய - காக்க. (கஅ)

என்னப்போற்றிமுடிபடிதொட்டிமுகப்பணிந்தானெழநோக்கி
மின்னுச்சடையோன்றிருவருள்கூர்ந்துருகாரின்ருன்விழக்கமலக்
கன்னிக்கிறைவன்கருத்தணர்ந்துகதிராயிரம்போன்றொளிபரப்பும்
பொன்னந்திகிரிபுரிந்துபின்னுமெதுவேண்டியதுபுகலென்றான்.

(இ - ள்.) என்று துதித்துத்தமது திருமுடிபூமியிற் படயும்படிவணங்கி யெழுதலைப்பார்த்து, மின்போலும் சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் திருவள்சுரந்து, மனமுருகிரின்றுகொண்டிருக்கும் மேப்பாடமைந்த தாமரையாதனியான திருமகட்குத் தலைவராகிய திருமாலின் எண்ணத்தைத் திருவுள்ளங்கொண்டு, ஆயிரஞ் சூரியர்களை யொத்து ஒளிவீசுகின்ற பொன்போன்றழகிய சக்கராயுதத்தைப்பாவித்து, இன்னும் உனக்குவேண்டியதிபாது? அதனைக்கூறுவாயாக எனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

சிவபிரான் சடைமுடிமின்னைப்போன்று விளங்குமென்பதை, “பொன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமேனிபொலிந்திலங்கு - மின்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணம்வீழ்சடைவெள்ளிக்குன்றந் - தன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமால்விடைதன்னைக்கண்ட - வென்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமாகியவீசனுக்கே. ” என்னும் சேரமான்பெருமானையார் திருவாக்கானுந் தெளிக. (கக)

நின்பாலுருகிரினதடிக்கீழ்நெடுங்கண்சாத்துநிலையுலக
மன்பாலறிவானெனக்கிருகணம்போருகத்தினருள்கென்றான்
மின்பாலுகந்தோனெதருளிரவேண்டவேண்டும்வரங்கொடுத்தான்
பொன்பான்மருமத்திகிரியினுடைந்தானமர்புடைபோற்ற.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட திருமால், தேவரீரிடத்தில் அடியேன்மனமுருகியுமது திருவடிகளின்கீழ் எனது நீண்டகண்ணையருசித்ததன்மையை உலகத்துள்ளாரனைவரும் அன்புடனே யுணர்ந்துகொள்ளும்படி, என திரண்டுகண்களும் தாமரைமலர்போன்று விளங்குமாறு திருவருள்பாவிப்பீராக எனப்பிரார்த்தித்தனர். மின்போல் விளக்கமுற்ற உமாதேவியை இடப்பாகத்திருத்திய சிவபிரான் அவ்வாறே அவ்வரத்தைப்பாவித்து இன்னும் அவர்பிரார்த்திக்கும்வரையில் அவர்விரும்பும் வரங்களை யெல்லாம் பாலித்தனர். திருமகளிருக்கும் திருமார்புடனே சக்கராயுதமுமேந்திய

திருமால், தேவர்கன்பக்கத்தினின்று துதித்துக்கொண்டிருக்க அவ்வரங்கிலையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டனர். எ - று. (௨௦)

அன்றமுதலாக்கமலாக்கனெனும்பேரடைந்தாளுடகமாக் குன்றமனையுள்ளுகைத்துவிண்ணுட்டமரர்குறைமுடிப்பான் கன்றுசினத்தினகரர்கிலைமுடியமுடித்தான்கடிகமமு மன்றற்றுளவோனெதொன்றோவின்னுவவன்சீர்வழங்குவாம்.

(இ - ள்.) அந்தநாள் தொடங்கிக் கமலக்கண்ணென்னும் திருநாமப்பெற்றவ ராகியதிருமால் சிறந்தபொன்வரைபோலும் கருடவாகனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு, தேவலோகத்துள்ள தேவர்கள்மனக்குறைவை நிவாரணிக்கும்பொருட்டி கடுங்கோப த்துடனே அசுரர்கள் சுற்றமனைத்தும் அழியும்படி ஒழித்தனர். விசேடமணம்வீசும் துளபமாலையையணிந்த திருமாலின்சிறப்பு அது ஒன்றுதானோ? இன்னும் உள்ள வற்றைக் கூறுவோம். எ - று. (௨௧)

கலநிலைத்துறை.

வளைமுழக்குறுவான்சினமழவிடைப்பாளைக் கிலைபடப்பரன்புளங்கிலைத்தனனாகி யுளைதிரைப்புன்றபொன்னிராட்டகவையினுற்றூன் றுளைமலர்க்கரந்தொடுத்தெடுத்தவனடி தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கை ஊதுகின்றதிருமால், கோபமும் இளமையும்மைந்த இடபத்தைவர்கனமாகக் கொண்டருளும் சிவபிரானே, விசேட மாகப்பரவிய மெய்யன்பானது தமதிதயத்திலுதித்தவராய், ஒலிக்கின்ற அலைகளைப் படைத்த நீர் நிறைந்த காவிரிநதிபாயும் சோழநாட்டின்கண் சேர்ந்து, இதழ்கள் வாய்ந்த மலர்களைத்தமது திருக்கரத்தாலெடுத்து அப்பெருமானை யருச்சித்துத் திரு வடியிற் பணிந்தனன். எ - று.

சாதாரண இடம்புரிச்சங்குகள் ஆயிரஞ்சூழ்ந்தது வலம்புரிச்சங்கம், அவ்வலம் புரிச்சங்கம் ஆயிரஞ்சூழ்ந்தது சலஞ்சலச்சங்கம், அச்சலஞ்சலச்சங்கம் ஆயிரஞ்சூழ்ந் தது பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கமாம். (௨௨)

வள்ளைவார்குழைமடவரலொழித்தனன்வழாது கள்ளவிழ்ந்தலர்பங்கயக்கழவினைகருதித் தெள்ளுதேமலரருச்சனைவரன்முறைதீளையா வுள்ள நெக்குடைந்தேத்திரின்னுருகினனெநொள்.

(இ - ள்.) வள்ளைக் கொடிபோலும் செவிகளிற் செதுக்கியகரதணியணிந்துள்ள உமாதேவியை நீக்கினவராய், தேனொழுகிய மலர்ந்ததாமரைமலரை நிகர்த்தசிவபிரான் இரண்டுதிருவடிகளையும் இடைவிடாதுதியானித்து, தெளிவாயிருக்கும் மணங்கமழ் கின்ற மலர்களினாலாய் வழிபாட்டைச் சிவாகமவிதிப்படி மனமூன்றி நெக்குவிட் றெகிப்புரிந்து, அப்பெருமான் திருமுன்நின்று அனேகநாள் தோத்திரஞ்செய்தனர்.

திருமால் இவ்வாறு பூசித்தனரென்பதை, “கழையிசைபோற்றுமருங்கடல்வண் ணன் - முழுதுலகீன்றிடுமுற்றிழைபாதர் - தொழுதிலனின்னுதுதித்திலனன்பால் - வழிபடுநீர்வணங்கிலன்மாதோ.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுந் தெளிக. (௨௩)

திருவினாயகன்வவழியருச்சனை திருந்தக்
கருமணிக்களத்தெம்பிரான்கருணைமீக்கூர்ந்து
பொருவிடைப்புறத்தினிதெழுந்தருளினன்புகுந்தான்
குருதிவெண்ணிணத்திகிரியாநிருகரங்குவித்தான்.

(இ - ள்.) திருமகள் தலைவராகியதிருமால் அவ்வாறு சிவபிரானுக்குரிய வழி பாட்டைநடாத்த நீலமணிபோலும் கண்டத்தினையுடைய எமதுசிவபிரான் திருவருள் மேற்பட்டு, போர்புரியும் வல்லபமுள்ள இடபத்தின் முதுகின்மீது இனிமையுடன் ஆரோகணித்தவராய் எழுந்தருளினர். பகைவர்களுதிரமும் வெண்ணிணமும் தோய்ந்துள்ள சுதரிசனப் படைபுடைய திருமால் தம்மிரண்டு கரங்களையும் சிரமேற் கூப்பினர். எ - று.

தேவர்களுக்குப் பகைவர்களாகிய அசுரர்களையழிப்பான் சுதரிசனப்படையேவி வெற்றிகொண்டபின் பாஞ்சசன்னிய மூதுதல் திருமாலுக்கியல்பாகலின், அவ்வாறு பகைவர்மீதேவிய சுதரிசனப்படையெனக் குறிப்பிப்பான், “ குருதிவெண்ணிணத்திகிரி, ” என்றனர். (உச)

நெகிழ்த்தசிந்தையனுந்தநீர்பொழிகண்ணன்
முகிழ்த்தகையினன் குழறியநாளினன் முழுக்கத்
தொகுத்தவன் பினனிற்றலுநோக்கினன் ஞாயோன்
பகுத்தசிந்தையெதுகொன்மற்றுநாயெனப்பணித்தான்.

(இ - ள்.) உடனே உருகியமனமுடையவராகவும் ஆனந்தநீர்சொரியும் கண்களுடையவராகவும் கூப்பியகரங்களுடையவராகவும் தழுதழுக்கும் நாவுடையவராகவும் தமது திருமேனிமுழுவதும் நிரம்பிய அன்புடைய திருமால் எதிரில் இவ்வாறு நின்றபோது, தாய்மையினராகிய சிவபிரான் அத்திருமாலேநோக்கி, நீ எண்ணிய எண்ணம்யாது? அதனைக்கூறுவாயாக என்று கட்டளையிட்டனர். எ - று.

மெய்பன்புடையார்க்கே மனமுருதலும் ஆனந்தக்கண்ணீர்சொரிதலும் கரஞ்சிரமேற்குவிதலும்நாத்தழுதழுத்தலும், உண்டாமென்பதை, “அங்கைகொடுமலர்தூவியங்கமதுபுளகிப்பவன்பிலுலருகிவிழிநீ - ராராகவாராதமுத்தியினதாவேசவாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச் - சங்கரசயம்புவேசம்புவேயெனவுமொழிதழுதழுத்திடவணக்குஞ்சன்மார்க்கநெறியிலாத்துன்மார்க்கனையுந்தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ - துங்கமிகுபக்குவச்சகன்முதன்முனிவோர்கடொழுதருகில்வீற்றிருக்கச் - சொல்லரியநெறியையொருசொல்லா லுணர்த்தியேசொருபானுபூதிகாட்டிச் - செங்கமலபீடமேற்கல் லாலடிக்குள்வளர்சித்தாந்தமுத்திமுதலே - சிரகிரிவிளங்கவருதகூடுநுமர்த்தியேசின்மயானந்தகுருவே.” என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கானும்தெளிக. (உரு)

ஈசனம்முறையருளலுமீர்த்துழாயலங்கல்
வாசமார்பினனடிக்கடிதொழுதனன்வகுப்பான்
கூசுமென்குதலைத்தனிக்குழவிமோந்தெடுக்கு
மாஸையுண்டஃதருளுதியெனக்கெனவரைந்தான்.

(இ - ள்.) சிவபிரான் அவ்வாறு திருவாக்களித்தவுடனே, குளிர்ச்சியுற்ற துளபமாலே தங்கியுள்ள மார்பினராகிய திருமால் பலமுறை சிவபிரானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்கின்றனர், அச்சத்தோடுகூடிய மிருதுவான மழலைச்சொற்களையுடைய சிற

ந்த ஓர் குழந்தையை உச்சிமோந்து அணைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்னும் விருப்பம் அடியேனுக்குண்டு, அவ்விருப்பத்தின்படி வரம்பாலிக்கவேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்தனர். எ - று, (உச)

நன்றுசொற்றனைநல்குதும்யாமெனவருளி
மன்றல்வார்தொடைவானவரியாரினும்வயங்கா
நின்றபேரொழிலெவரினுநின்மகற்குவமை
யின்றெனப்புரிந்தளித்தனமேகுதியென்றான்.

(இ - ள்.) நல்லவார்த்தையே கூறினே, அவ்வாறே நாம் வரம்பாலிக்கின்றோமெனத் திருவாய்மலர்ந்து, மணங்கமழும் கற்பகமலர்களாலாகிய நீண்டமாலையை யணிந்த தேவர்களேவரினும் அல்லது எவ்வுலகத்துமிருக்கின்ற விசேட அழகுள்ள வர்களேவரினும், உனது குமாரனுக் கிணையானவர்களில்லையென்று கூறும்படி விருப்பத்துடனே வரம்பாலித்தோம், ஆதலால் நீசெல்லக்கடவாயெனக் கட்டையிட்டனர். எ - று.

மன்மதனினும் அழகுவாய்த்தோர் விண்ணுலகத்தும் முண்ணுலகத்தும் இல்லையென விளக்குவான், “மன்றல்வார்தொடைவானவரியாரினும்வயங்கா - நின்றபேரொழிலெவரினுநின்மகற்குவமை - யின்றெனப்புரிந்தளித்தனம்.” என்றார். (உஎ)

அறிந்துசிந்தனையலமறவெகுண்டனளசலஞ்
செறிந்தமென்கொடிசிவனிவற்கருளியசெல்வன்
பிறந்தஞான்றிறத்தொழிந்துறவிசைத்தனன்பெருந்தார்
நறுந்துழாயவன்றன் னுளந்திகைத்தனனடுங்கி.

(இ - ள்.) இமயவரையரையனின்ற இளங்கொடிபோலும் உமாதேவியார் இதனையுணர்ந்து, தமது திருவுளஞ் சுழற்சியடையச்சினந்து, சிவபிரான் இப்போது திருமாலுக்குப் பாலித்த புத்திரன், பிறந்தபோதே உயிர்துரந்திற்கும்படி சபித்தான். மேம்பாடமைந்த நறுமணங்கமழும் துளபமாலையணிந்துள்ள திருமால் இதைக்கேட்டவுடனே தமது மனநடுக்கமுற்றுத் திகைப்புற்றனர். எ - று.

அம்பிகையார் இவ்வாறு சபித்தனரென்பதை, “அன்னகாலியிலெம்பெருமாட்டியாழியம்படையண்ணிலநோக்கி - யென்னை நீயிவணவமதித்தனயாலெம்பிராற்குரீயன்புளனன்றன் - முன்ன நீபெறுமதலையுமையன் முனிவினொல்லையின்முடிந்திடவென்னாப் - பன்னருங்கொடுமொழி தினையியம்பிப்பராபரன்றனைநோக்கியேபகர்வான்.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிறுத்தத்தானுந்தெளிக. தம்மைநீக்கிச் சிவபிரான் திருவடிகளோமாத் திரம் வழிபட்டுப் புத்திரப்பேறடைந்தனரென்னும் சினத்தால் உமாதேவியார் இவ்வாறு சபித்தனரென்க. (உஅ)

தேங்குகங்கையந்திருமுடிச்செல்வனைச்சிறைவண்
டேங்குபூங்குழற்கெளரியையிகலறமுருக்கி
யோங்குசூர்தடிந்தெழுந்தருள்பிள்ளையொருங்கே
யாங்குநின்றடிபணிந்தனனருச்சனையயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அதன்பின் திருமால் தேக்கெடுக்கின்ற கங்கைநீரணிந்த அழகிய திருமுடியையுடைய சிவபிரானையும், இறகுகளாவாய்ந்த வண்டுகளொலிக்கும் மலர்

மாலேகுடிய கூந்தலமைந்த உமாதேவியாரையும், கொரேத்தன்மையின் மேம்பாடுற்ற ரூரபன்மனை, அவனது வல்லபமழியும்படிவென்று கொன்றருளிய குமாரக்கடவுளையும், ஒன்றாகக்கூட்டி மூர்த்தமமைத்து, அம்மூர்த்தத்திற் கெதிரில்லின்று திருவடியிற்றொழுது வழிபாடியற்றினர். எ - று.

சிவபிரான் உமாதேவியார் குமாரக்கடவுள் என்னும் மூவருவும் அமைந்த மூர்த்தம் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தமாகலின், அம்மூர்த்தத்தை வழிபட்டனரென்பது கருத்து. சஹி உமா ஸ்கந்தர்-என்பது சோமாஸ்கந்தரென்றாயது, எனவே உமாதேவியார் சகிதமாய் இடையில் ஸ்கந்தரையும் அமைத்துக்கொண்டது என்று விளங்குதல்காண்க. சோமாஸ்கந்தமாகப் பூசித்தனரென்பதை, “அம்மைதன்பொருட்டாவிடையுறிக் கடைந்தென்றுமாலகந்தனிலுன்னி - யெம்மையாளுடையிறைபவன்மனையுமிறை விதன்னையுமிளங்குமரணியு - மெய்ம்மைசேர்வடிவாகவாங்கமைத்துவேதவர்கமவிதி முறைவழாமம் - பொய்மைதீர்த்திடுமென்பிறைபூசையுரிந்துபின்னரும்வருந்தியேநோற்றான்.” என்னும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெனிக. (உ௯)

பேதையங்ஙனந்திருவருட்பிறந்தனளாகிச்
சீதரங்குவந்தெதிருமூர்த்தருளினன்சென்றான்
மாதியாமனைவரவெதிர்கண்டன்மகிழ்ந்தா
னேதாதீதொழிந்தருந்தவத்துறுபயனடைந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பூசித்தவளவில் உமாதேவியார் திருவருள்சுரந்தவராய்த் திருவுள்ளங்களித்து, திருமாலுக்கெதிரிற் பிரசன்னராய்க் காட்சியருளினர். உமாதேவியார் அவ்வாறு பிரசன்னமானதைத் திருமால் நோக்கித் திருவுள்ளங்களித்தவராய், அம்பிகையாரால் சபித்த கெடுதியைநீக்கி, அருமையான தவப்பேற்றால் அடையத்தக்க பிரயோசனம் பெற்றவராயினர். எ - று. (௬௦)

இனியுனக்கெனவொருதனிக்குமரணியீர்தேன்
குனிசிலைக்கரும்பைங்கணைநறுமலர்கொடுத்தேன்
புனிதவானவர்யாரினும்பேரொழில்புரிந்தே
முனிவினின்றிசொபமற்றவன்மனைமுடுக்கும்.

(இ - ள்.) இப்போது அம்பிகையார், இனிமேல் உனக்கென்று நிகரற்ற ஓர் குமாரனைப்பாலித்தோம், அக்குமாரனுக்கு வளைக்கும்படியான வில்லாகிய கரும்பையும் அதிற்சூட்டிப் பஞ்சபாணங்களாகிய மணமுள்ள மலர்களையும் பாலித்தோம், அன்றியும் அக்குமாரனுக்குத் தாய்மையராகிய தேவர்கள் யாவரினும் விசேடித்த அழகையும் பாலித்தோம், ஆயின் கோபத்தால் யாம்மொழிந்த சாபம் மாத்திரம் அவனையழிக்கும்.

எனவே இப்போது பூசித்ததின்பலனாகப் பலவாங்களையருளினும் முன்பு பூசியாததற்காகச் சினந்துரைத்த சாபமொழியாதென்றரைத்தவாறாக. அன்றியும் சிவபிரானுடைய அனுக்கிரகமும் உமாதேவியாருடைய சாபமும் இரண்டும் அழியாதிருத்தல்காண்க. (௬௧)

கற்றைவார்சடையெம்பிரான்கதுவியசினத்தா
னெற்றியந்தழனின்மகன்றனதுடனீற்றப்
பெற்றிறக்குமற்றங்கவன்றேவியாற்பின்னர்
மற்றருபியாயங்கவட்குருபியாய்வழங்கும்.

(இ - ள்.) தொகுதியாய் நீண்டிருக்கும் சடைமுடியையுடைய எமது சிவபிரான் திருவுளத்திற்கொண்ட கடுக்கோபத்தால், அவரது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் தோன்றிய அக்கினி உனதுகுமாரன் சரீரத்திற்பற்றியெரிக்க இறப்பான், ஆனால் அதன்பின் அவனது மனைவியால் ஏனையர்க்கு அருவனாயும் அவளுக்குமாத் திரம் உருவனாயுமிருப்பான். எ - று.

நெற்றிக்கண்ணக்கினியாலிறந்ததையும் பின் மனைவிக்குருவனாயும் மற்றவர்க்கருவனுய் மிருக்கப்பெற்றதையும், “கண்ணழல்சுடுதலோடுங்காமவேள்யாக்கைமுற்றஞ் - சுண்ணமதாகிவீழ்த்துஞ்சின்னப்போயபின்னை - யண்ணலம்பகவன்றொல்லையமைதியினிருந்தானெல்லா - மெண்ணிநின்றியற்றுமெங்கோற்றினையதோவரிதுமாதோ.” எனவும், “எரிபுனைநமதுநோக்காலிறந்தநின்னுடலரீரம் - விரைவொடுபோயிற்தன்மேவேண்டினளிர் தியன்னாட் - குருவமாயிருத்தியேனையும்பரோடிம்பர்க்கெல்லா - மருவினையாகியுந்நரைசியல்புரிதியென்றான்.” எனவும்வரும் கந்தபுராணத்திருவிருத்தங்களானுந்தெளிக.

(௩௨)

என்றிமாசலைவரணுவந்தளித்தனளதுபெற்றன்றுபோயினனிருஞ்சிறைபுட்கொடியமலன் சென்றுவேனிலாற்பயந்தனன்மெந்தனிற்சிறந்தான் குன்றவில்லிதாளருச்சனைப்பெருமையார்குணிப்பார்.

(இ - ள்.) என்று இமையவரையரையன் புத்திரியாராகிய உமாதேவியார் திருவுள்ளங்களித்து இவ்வரங்களைப் பாலித்தனர். பெரிய சிறகுகளைப்படைத்த கருடக்கொடியையுடைய திருமால், இவ்வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டபோது அங்குசினின்றும் அகன்றனர். அவ்வாறு சென்று வேனிலானான் மன்மதனைப் புத்திரனாகப்பெற்று மேன்மையுற்றனர். ஆகவின் மேருவரையை வில்லாகவுடைய சிவபிரான் வழிபாட்டின் மேம்பாட்டையாவரே கணிக்கத்தக்கவர்கள். எ - று.

உமாதேவியார் சபித்தம் சிவபிரானருளிய திருவாக்கின்படி புத்திரப்பேற்றைத் தடையின்றி யடைந்தமையின், “குன்றவில்லிதாளருச்சனைப்பெருமையார்குணிப்பார்.” என்றனர்.

(௩௩)

இறந்துநாள்பலகழிந்தன வீங்கிதற்பின்னரற்றச்சுருங்கமலாலயத்தரிபுருந்தடைந்து மறந்தருங்கொலைமழுப்படைவானவற்றுவீத்துச் சிறந்தசிறந்தையினருச்சனை புரிந்தனன் சிலநாள்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வரம்பெற்றுக்கொண்ட பிறகு அனேகநாள் கழிந்தொழிந்தன. அப்பால் திருமால் தருமத்தைப்பாலிப்பதாகிய திருவாருரையடைந்து கொடுமையைவினைக்குக் கொலைத்தொழிற்கேதுவான மழுவாயுதந்தரித்த திருக்கரத்தினரான சிவபிரானேநோக்கி, சிலகாலம்வரையில் மேம்பாடிற்ற மானதபூசையறிநினர். எ - று.

திருவாருரிற்சென்ற காலையில் ஓர்மூர்த்தம் பிரதிஷ்டைசெய்யாது இதயத்திற் சிந்தித்துப் பூசித்தமையினனும், அவ்வாறு பூசித்தல் மூர்த்தப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தலினும் மேம்பாடாகலானும், “சிறந்தசிறந்தையினருச்சனைபுரிந்தனன்.” என்றார். இவ்வாறு மானதபூசை புரிந்தனரென்பதை, “பார்த்தியாலெனதெனும்பைப் பொன்மார்பத்திடை - மூர்த்தியாய்வைகையமுதல்வியைக்குமாரனைத் - தீர்த்தனைப்

பூசனைசெய்துநின்றீவினை - யார்த்தநீங்குதியெனவாதரத்தருளினான்.' எனனும் கந்த புராணத் திருவிருத்தத்தானுந்தெளிக. (௩௪)

இலங்கிழைக்கொருமருங்களித்திருந்தருளெம்மா
னலங்கலந்துழாய்மாயவற்கவணை திரடைந்தா
னலங்கொள்கிந்தனையருச்சனையுவப்பினையந்தேம்
பொலங்கொணையியாய்வேண்வெபுகலென்புகன்றான்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற திருவாபரணங்க ளணிந்துள்ள உமாதேவியார்க்கு இடப்பாகத்தைப்பாலித்து வீற்றிருந்தருளும் எமது பெருமான், அழகிய துளபமாலையணிந்த திருமாலுக்கு அவ்விடத்திற் பிரசன்னராய், சிறப்பமைந்த உனது மானத பூசையைத் திருவுளமகிழ்ச்சியுடன் அங்கீகரித்தருளினோம், சவுந்தரியம் வாய்ந்த சக்கராயுத முடையவனே! உனக்குவேண்டிய வரங்களைக் கூறுவாயாக எனத்திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ - று. (௩௫)

பொன்னிநாட்டகத்திந்திரன்முதலினோர்பொரும்போ
ரின்னலீட்டுவாளசுராரவிடைகுலதெண்ணி
யன்னவர்க்கெனநிருதரோடாரமரம்மற்ப
பின்னிடப்பொருதலைத்தனொனைப்பெருவரத்தால்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்துள்ள இந்திரன்முதலிய தேவர்கள், எதிர்த்தம்சுரிய யுத்தமென்னும் கெடுதியை விளைக்கின்ற வாளெந்திய அசுரர்களாலே பின்னிடுவதைக் கருதி, அத்தேவர்கட்காக அசுரர்களுடனே பெரும்போர்புரிகையில், அவ்வசுரர்கள் தாங்கள் பெற்றிருக்கும் சிறந்த வரத்தினாலே அடியேனும் பின்னிடம்படி எதிர்த்தோட்டினார்கள். எ - று. (௩௬)

உட்புலப்படாமாயையினசெமருடற்றிக்
கட்புலப்படாநெறிபடைகாண்பனவல்லால்
விட்புலம்புகுந்துழக்குவர்விண்ணவர்வெருவ
வெட்குலக்குவையெண்ணினுமெண்ணருந்திறத்தார்.

(இ - ள்.) மனத்திற்குப் புலப்படாத மாயாவல்லபத்தாற் கொல்லத்தக்க போர் புரிந்து, அவர்கள் விடுகின்ற ஆயுதங்களைப் பார்ப்பதேயன்றி அவர்கள் கண்ணுக்குத் தோற்றப்படார்கள், அன்றியும் தேவர்கள் அச்சுறும்படி தேவலோகத்திற் சென்று கலக்கம் புரிவார்கள், அன்றியும் எள்ளின் கூட்டஞ்சேர்ந்த ஓர்மலையை இத்தனைஎள் கொண்ட தென்மெண்ணித் தொகை கூட்டினும் எண்ணக்கூடாத பெருந்தொகையுடையவர்களா யிருக்கின்றார்கள். எ - று. (௩௭)

ஆயமாயையினங்கவருடற்றுவதழிக்க
மாயையாயையுமென்னுழைவழங்குதிவழங்கிப்
போயவார்ச்செருத்திடுகியென்மெமக்கருள்புரிவா
யேயகாரணமீதெனச்சீதரனிகைத்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறான மாயாவல்லபத்தால் அவ்வசுரர்கள் போர்புரிவதையொழிப்பதற்காக, மாயாவல்லபங்க ளனைத்தும் அடியேனுக் கருளவேண்டும், அவ்வாறருளி நீசென்று அவ்வசுரர்களை யழிக்கக்கடவாயென அடியேனுக்குக் கட்டலாயு

மிடெவர், இதுதான் அடியேன் பூசித்ததற்குக் காரணமென்று திருமால் விண்ணப்பித்தனர். ஏ - று.

மாயாவல்லபங்க ளனைத்தும் பாலிக்குனும் அவ்வசுரர்க ளழியுங்காலம் சேராவியன் இம்மாயா வல்லபங்கள் பயன்படா வாகவினனும், அவ்வாறழியுங்காலம் சிவபிரான் திருவுள்ளங்கொள்ளாக்கால் குறுகாதாகவினனும், “மாயையாவையுமென்னுழைவழங்குதிவழங்கிப்-போயவார்ச்செகுத்திடுதியென் றெமக்கருள்புரிவாய்,” என்றனர். சிவபிரான் திருவுள்ளங் கொள்ளாக்காற் காலங்குறுகா தென்பதை, “உறுகனோயாற்றநாளாற்றமுன் றுலகெலா-மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெலாஞ்-சிறுருவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகன்-குறுகுநாள் குறுகுநாள் கடலுக்குறுகினான்,” என்னும் திருவிளையாடற்புராணத் திருவிருத்தத்தாணுந்தெனிக.

(௩௮)

சங்குதாங்கியோனுரைத்தன திருச்செவிசாத்தி
யெங்கனாயகனாங்கவற்கினி துளமிரங்கிப்
பொங்குமாயைமற்றியாவையுமவற்கெனப்புரிந்தான்
செங்கண்மான்முகின்மாயனென்றொருபெயர் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) சங்கேந்திய திருமால் விண்ணப்பித்தவற்றை எமது சிவபெருமான் திருச்செவியாலேற்றருளி, அத்திருமாலுக்கு இனிமையுடன் திருவருள்சுரந்து, விசேடித்த மாயாவல்லபங்களனைத்தும் அவருக்கே புரிந்தாகுமா றனுக்கிரகித்தனர். மேகம்போன்ற வண்ணமும் சிவந்தகண்களுமுடைய திருமால், அன்றுமுதல் மாயன் என்னும் ஒப்பற்ற திருநாமத்துடன் சிறப்புற்றனர். ஏ - று.

தாமரைமலராகக் கண்ணெப்பிடுங்கி யருச்சித்த காரணத்தால் கமலக்கண்ணன் என்னும் திருநாமமடைந்ததைப்போன்று, மாயாவல்லபங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட காரணத்தால் மாயனென்னும் திருநாமமும் பெற்றனவென்க.

(௩௯)

காலநேமியேமுதலியவசுரரைக்கடிந்து
மூலமீறறமுருக்கினனொருதனிமுருந்தன்
வாலிளம்பிறைக்கண்ணியோன ருளியவரத்தா
லோலமிட்டுகின்றழைத்ததாலிமையவருலகம்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறமும் இளமையுடமைந்த மூன்றாம்பிறையென்னும் மாலையணிந்துள்ள சிவபிரான் பாலித்தவரத்தினாலே, ஒப்பற்றவராய்ச் சிறந்துள்ள திருமால் காலநேமிமுதலான அசுரர்களுையெதிர்த்து ஆதியுமந்தமுமில்லாமல் அழித்தனர். அதனால் அமரர்களனைவரும் அவரையே பேரொலியுடன் துதித்தார்கள். ஏ - று.

எனவே சிவபிரானியற்றும் கிரத்தியங்களனைத்திற்கும் ஒவ்வோர் கர்த்தரை நியமித்தியற்றுதல்போன்றே, இக்கிரத்தியத்திற்குத் திருமாலையே கர்த்தராக நியமித்தமையின் தேவர்களனைவரும் அவரையே துதித்தனரென்பது விளங்குதல்காண்க. ()

ஆலகண்டனையர்ச்சுரத்தருச்சளையயர்ந்து
மூலநாயகன் நிருடமுன்நிலின்முன்ன
ராலிருந்தொனிதருமுழுவிரட்டுறவடைந்தா
னீலமேனியன்பெற்றனபெற்றதார்பிகழ்த்தின்,

(இ - ள்.) அன்றியும் கருநிறத் திருமேனியையுடைய திருமால், அர்ச்சுரமென்னும் கேடத்திரத்தில் நீலகண்டராகிய சிவபிரானை வழிபட்டு, முழுமுதற்கடவுளாகிய

நடராஜமூர்த்தி பஞ்சகிர்த்தியத் தாண்டவம்புரியும் பொன்னம்பலத்தின் திருமுன்னே, பெருங்கோஷ்டத்துடன் முழங்குகின்ற தம்பட்டம் அடிக்கும்படி பெற்றுக்கொண்டனர், இன்னும் சொல்லப்புகின், அத்திருமால் பெற்றுக்கொண்டவைபோன்று பெற்றுக்கொண்டவர் யாவர்? - எ - று.

முழுவம் என்பது ஈண்டு வாச்சியப்பொதுவின்மேற்று. சிவபிரான் தாண்டவம் புரிகையில் திருமால் தம்பட்ட மடித்தலியல்பென்பதை, “முந்தறுகணங்கண்மொக்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய - நந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப - வந்துகந்தருவநூலின்மரபுளியிருவர்பாட - வைத்துதுத்துபுயங்கல்லென்றாகலிமுழக்கங்காட்ட.” என்னும் திருவிளையாடற் புராணத் திருவிருத்தத்தாலுந் தெளிக. (சக)

திருவெண்காட்டிடையருச்சுனைபுரிந்தனன்றிருமால்
கருகுகண்டனைக்கட்புலத்தெதிருமக்காண
வுருகுசிந்தையான்மண்ணுறப்பணிந்தனனுமையான்
மருவுபாகனீவேண்டியதென்னெனவலிந்தான்.

(இ - ள்.) இதன்பின் திருமால் மற்றோர்காலத்தில் திருவெண்காடு என்னும் சேஷத்திரத்தில் நீலகண்டக் கடவுளாகிய சிவபிரானை வழிபட்டுத்தமது கண்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காட்சிகொடுத்தருளநோக்கி, உருகிய மனமுடையவராகிச் சாஷ்டாங்கமாய்த் தொழுதனர். அப்போது உமாதேவியார் வீற்றிருத்தருளும் இடப் பாகமுடைய சிவபிரான், உனக்கு வேண்டியவரம் என்னைஎனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று. (சஉ)

முத்தொழிற்குநீமுதன்மையனயினைமுடிக்கு
மத்தொழிற்குளோர்தொழிலெனக்காக்கினையய
சித்தநீமுனிந்தழித்துநினுலகொடுஞ்சிதைவே
னெத்திறத்துநீயளித்திடப்பிறந்திறந்தினோத்தேன்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் மூன்று கிர்த்தியங்கட்கும் தலைவராயினீர், தேவரீரே முடிக்கத்தக்க அம்மூன்று கிர்த்தியங்களில் ஒன்றாகிய இரட்சககிர்த்தியத்தை அடியேனுக்குப் பாலித்தருளினீர், தேவரீர் திருவுள்ளஞ் சினந்து சங்கரிப்பீராயின் உலகத்தோடே அடியேனும் அழிவையடைவேன், எவ்வகையினும் தேவரீர் பாலித்தலால் உதித்தும் மரித்தும் சோர்வுற்றேன். எ - று.

முக்கிர்த்தியத்திற்கும் சிவபிரானே தலைவரென்பதை, “ஆக்குவாய்காப்பாயழிப்பாயருடருவாய்.” என்னும் மணிவாசகப்பிரான் மலர்வாக்கானுமறிக. (சக)

ஈண்டியானினிப்பிறப்பொடுமிறப்பினையிகழ்வான்
வேண்டியின்றனனின்பதத்தொடுங்குருவிழைந்தேன்
காண்டகுந்திருக்கண்டகண்டவினைகாண
மீண்டுமீண்டுபுக்கிறத்திடாதருடாவேண்டும்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் அடியேன் இனிமேல் தோற்றத்தையும் ஒடுக்கத்தையும் நிந்திக்கும்பொருட்டு விருப்புற்றிருக்கின்றேன், அன்றியும் தேவரீர் திருவடிகளிற் கலக்கவும் விரும்பினேன், காணுதற்குரிய திருமகனைக்கண்ட கண்கள் மீண்டும் பாவச்செயல்களைக்காண, ஆகவின் மறுபடியும் மறுபடியும் உதித்துமரிக்கா திருக்குமாறு திருவருள் பாலிக்கவேண்டும். எ - று.

திருக்கண்ட கண்ணுக்குத் திங்கிலையென்பது முதுமொழி யாகலின், பிறப் பிறப்பற்ற தேவரீரைத் தரிசிக்கப்பெற்ற அடியேன் மீண்டும் பிறப்பிறப்பிற் சுழலாத ருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்தனரென்க. (சசு)

என்னப்பன்னிநின் றிரந்தனனிருந்துழாய்முடியோன்
கனனிக்கோர்புறங்கொடுத்தவன்றிருவருள்கூட்டி.
யின்னற்சாகரத்திழிகலையினியென விரங்கிப்
பொன்னற்கோசிகத்தவற்கெதிரினையனபுகலும்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு மேம்பாற்ற துளபமாலையணிந்த திருமுடியையுடைய திருமால் விண்ணப்பித்துத் திருமுன்னேயிருந்து பிரார்த்தித்தனர். உமாதேவியார்க்கோர் பாகமளித்த சிவபிரான் திருவருள்கூர்த்து, இனித் துயர்க்கடலில் முழுகவேண்டாமென்று திருவாய்மலர்ந்து திருவுள்ளமிரங்கிச் சிறந்த பீதாம்பரத்தை யுடுத்திருக்கும் திருமாலுக்கெதிரில் இவ்வாறு கட்டளையிடுகின்றனர். ஏ - று. (சசு)

வளைத்தமாபெரும்பிரளயகாலத்துவயங்கி
முளைத்தநெற்றியந்தழற்கொடுநின துடன்முருக்கி
விளைத்தவெண்பலியணிசூதும்விளங்குவெள்ளென்புந்
தளைத்தமாலையிற்புயத்தொடுஞ்சாத்துதும்பின்னர்.

(இ - ள்.) உலகத்தைச்சூழ்ந்து நீர்ப்பெருக் குண்டாகும் மகாப்பிரளய காலத்தில், நெற்றிக்கண்ணில் விளங்கித் தோன்றுகின்ற அக்கினியினால் உனதுசரீரத்தைத் தகித்து, அப்போதுண்டாக்கிய வெண்ணீற்றை நமது திருமேனியில் தரித்துக்கொள்வோம், அன்றியும் உனது சரீரத்தின் வெள்ளெலும்பையும் கோத்தமாலையாக நமது புயங்களில் அணிந்துகொள்வோம், அதன்பின்பு. ஏ - று. (சசு)

மருங்குவைகுசாரூபமும்வழங்குதும்வழங்கி
யிருந்தகாலையில்யாமெனப்பெறுகுவையீற்றில்
வருந்தவென்றளித்தகன்றனன் மழவிடைப்பெருமான்
குருந்திருந்தவன்ருச்சனைவான்முறைகொண்டான்.

(இ - ள்.) நமதருகிலிருக்கத்தக்க சாரூப பதவியையும் பாலிப்போம், அவ்வாறு பாலித்து நீசாரூபமடைந் திருக்கும்போது முடிவில் நாமென்றே கூறத்தக்க பேற்றையடைகுவை, ஆகலின் நீதுயரப்பட வேண்டாமென்று திருவாக்களித்து, இளமையுடைய இடப்பவாகனத்திலுளும் சிவபிரான் எழுந்தருளினர், அதன்பின்னும், திருமால் குருந்தவிருக்கத்தடியில் வீற்றிருந்து வாழவாழ்க்குந் குபேதசித்த வள்ளலாராகிய சிவபிரான் வழிபாட்டைச் சிவாகமவிதிப்படி இயற்றி வந்தனர். ஏ - று.

சிவபிரானென்று குறிப்பிப்பதற்காக எதுகைக்கிணங்கக் குருந்திருந்தவ னென்றனர். (சஎ)

ஊழிபற்பலபோக்கினன ருச்சனைக்குரித்தாய்
வாழிநான்மலர்தொகுத்தனனெமெழைவண்ணன்
சூழிமால்கரியுரிவையான்சுரும்பெறிகூந்த
லேழைபாகனதிருபதத்தொடுங்கினனிப்பால்.

(இ - ள்.) அதன்பின்னும் பெரிய மேகம்போலும் நிறம்வாய்ந்த திருமேனியை யுடைய திருமால், சிவபிரான் வழிபாட்டிற் குரிமையாமாறு அன்றலர்ந்த மலர்களைக் கொண் டருச்சித்தவராய். அநேககற்பங்கள் கழித்தனர், இப்பால் முகபடாத்தையு டைய பெரிய யானைத்தோலைப் போர்த்தவரும், வண்டிகளுலாவுகின்ற அளகத்தையு டைய உமாதேவியாரை இடப்பாகத் தமைத்தவருமாகிய சிவபிரானது இரண்டு திரு வடிகளில் ஒடுக்கமுற்றனர். ஏ - று.

(சஅ)

திருமால் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். உரு - க்கு திருவிருத்தம். ௩௦௯அ.

இருபத்தாறாவது பிரமன்சிவார்ச்சவணச்சருக்கம்.

தயங்குவெண்பிறைக்கண்ணிபொற்றான்மலர்ப்ரவி
வயங்குநேமியோனடைந்தவாறுரைத்தனமலரோன்
முயங்குசிந்தையினன்பினாலருச்சனைமுயலாப்
புயங்கவேணியோனளித்திடப் பெற்றவாபுகல்வாம்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய இளம்பிறையென்னும் மாலையையணி ந்தசிவபிரானுடைய அழகியதிருவடித்தாமரை மலரைவணங்கி, விளங்குகின்ற சக்கராயுதமேந்திய திருமால் அடைந்தவற்றைக் கூறினும், தாமரைமலராதன முடைய பிரமன் மெய்யன்பைத்தழுவிய சித்தத்துடனே வழிபாட்டைப் புரிந்து, சர்ப்பங்களை யணிந்த சடைமுடியுடைய சிவபிரான் பாலிக்கப்பெற்றுக்கொண்டவற்றைக் கூறுவோம். ஏ - று.

(க)

வடிகனோர்சிரங்கொய்தநாண்மம்மர்தீர்த்தொழிவான்
கடுமிடற்றனைவணங்கியமமதையிற்கருங்கட்
கொடுநெடுங்குழைத்திலோத்தமைவகுத்தெழில்குறித்தா
னமெதடஞ்சிலையநங்கனுவெரிமெழுகானான்.

(இ - ள்.) வைரவக்கடவுள் தனக்குள்ள ஐந்தலைகளுள் நடுத்தலையைக் கிள்ளியெறிந்தபோது, தனது மயக்கத்தை நிவாரணித்துக் கொள்ளும்பொருட்டு, நீலகண்டக் கடவுளைப் பணிந்த அகங்காரத்தினாலே, கருநிறங்கொண்ட கண்களையும் வளைந்து நீண்டிருக்கும் காதணியையுமுடைய திலோத்தமை யென்பவளைச் சீருட்டித்து, அவ னுடைய அழகை நோக்கினான், உடனே போர்புரியும் விசாலித கருப்பு வில்லேந்திய மன்மதனால் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோன் றுருகுவதானான். ஏ - று.

(உ)

காமமிக்கெழுந்தீன்றவளென்பதுங்கருதான்
வாமமேகலைகரந்தொடவாற்றினண்மாழ்கி
வேமனத்தொடும்வெருவினள்வெனும்பின ள்வெள்கித்
தாமவார்குழல்சரிதரத்திருமுகஞ்சாய்த்தாள்.

(இ - ள்.) காமவிகாரம் மேம்பட்டமையின் அத்திலோத்தமை தான்பெற்ற புத்திரி என்பதும் சிந்தியாதவனும், அழகிய மேகலாபரணமணிந்த அவளுடையகையைப்பிடிக்க, அவள் துக்கித்து மயங்கி, மனவருத்தத்துடனே அச்சமுற்று நாணமடைந்து வருந்தி, மலர்மாலையணிந்துள்ள நீண்டஅளகம் சரியும்படி தனதழகிய முகத்தைக் கவிழ்த்தனள். எ - று. (௩)

அக்கணத்தினப்பொழுதவைதிருவுளத்தடைத்து
முக்கணன்கணத்தலைவனாமுகமொழியக்
கைக்கமஞ்சிலேவேடரிப்படர்ந்தனரடர்ந்தனர்காணத்
திக்குநோக்கினனும் முகத்தயன்றனிச்சென்றான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் அப்போது அவைகளைத் திருவுளத்திற்கொண்டு, திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரான் தமதுசிவகணத் தலைவர்களை எதிர்த்துச்செல்லும் படி கட்டளைபிடுதலும், அவர்கள் கையிலேந்திய கொடேரவிலுடனே வேடர்களைப் போன்று வந்தார்கள், சதுர்முகக்கலையுடைய பிரமன் ஒடியொளிக்கும் திசையைத் தேடிக்கொண்டு ஒன்றியாகப்போனான். எ - று. (௪)

வெருவுஞ்சிந்தையனிருஞ்சிறைவெள்ளனமிழிந்து
பொருதடஞ்சிகைச்சுபாரிசமெனுங்கிரிபுக்கான்
றிருகுவெஞ்சினவேடரைநீனைதொறுந்திகைப்பா
னொருவிநீங்கலனக்கிரிநாள் கழித்தொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அப்போது பிரமன் அச்சமுறும் மனமுடையவனும் பெரிய சிறகுகளையுடைய வெண்ணிறமுள்ள அன்னவாகனத்தினின்றும் கீழிறங்கி, ஒப்பற்ற விசாலமுடைய கொடுமுடிவாய்ந்த சுபாரிசமென்னும் வரையிற்சேர்ந்தான், ஆக்கிரமிக்கின்ற கடுங்கோபமுள்ள வேடர்களைச் சிந்திக்கும்போதெல்லாம் திகைப்புற்றவனும், அவ்வரையைவிட்டு நீங்காமல் அநேகநாள் அவ்விடத்திலேயே கழித்தனன். எ - று.

அன்னவாகனத்துடன் ஆகாய மாரக்கமாய்ச் செல்லாமல் கால் நடையாய்ப் பூமியில்கடந்து சென்றானென்றுவிளக்குவான், “இருஞ்சிறைவெள்ளனமிழிந்து.” என்றனர். (௫)

கண்ணுதற்றனிப்பிரமனைக்கருத்துறவணங்கி
வண்ணநாண்மலர்த்கொகுதியானருச்சனைவருப்ப
வண்ணலோதிமத்தவற்கெனவாளுடையமல
னெண்ணருங்கணத்தலைவரோடாங்கவனெதிர்த்தான்.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணுடைய நிகரற்ற சிவபிரானை மனவொருப்பாட்டுடன் பணிந்து, நிறமுள்ளவாய் அன்றலரந்த புட்பவகைகளால் அப்பெருமானை யருச்சித்தலும், எம்மையழமையாக வுடையசிவபிரான், பெருமையிற் சிறந்த அன்னவாகனாகிய பிரமனுக் கருள்பாலிக்குமாறு அளவிடுதற்கேலாத சிவகணத்தலைவர்களுடனே அவ்வரையினிடத்துப் பிரசன்னராயினர். எ - று. (௬)

எதிரநோக்கினனிநுங்கமலாலயத்திறைவன்
முதிருமன்பிணைஞ்சலித்திறைஞ்சினன்முழங்கி
யதிர்தரும்புனல்வேணியோனங்கவற்குறித்து
விதிநீனைந்தனவிளம்புதியென்றலும்விரிஞ்சன்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பிரசன்னரானவுடனே மேம்பாடுற்ற தாமரையாதனனாகிய பிரமன் தரிசித்து, விசேடித்த மெய்யன்புடனே துதித்துக் கரஞ்சிரமேற்கூப்பிப் பணிந்தனன், அப்போது ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் கங்கையைத்தரித்த சடைமுடியுடைய சிவபிரான் அப்பிரமனைநோக்கி, பிரமனே! நீ எண்ணிய வரத்தைக் கூறுவாயென்று கட்டளையிடுதலும், அதுகேட்ட பிரமன். எ - று. (௭)

புருவவாரசிலைத்திலோத்தமையெனுமவன்பொருட்டா
ஹருகுசிந்தையனாகிமாலுழப்பதொன்றொழியே
னருகுசேறலுநின்னுடைக்கணத்தவரடைந்தார்
வெருவியோடியன்றிப்பொருப்படைத்தனன்வீனையேன்.

(இ - ள்.) நீண்ட விற்போலும் புருவங்களைப் படைத்த திலோத்தமையென்னும் பெயருடைய அப்பெண்ணின் காரணமாய், உருகுகின்ற மனத்துடனே மயங்கி வருந்துதலைத் தவிராதவனாய், அவளைச் சமீபித்தவுடனே தேவாருடைய கணத்தவர்கள் வேடர்களாய் வடிவெடுத்துவந்தார்கள், அதுகண்ட கொடியேனாகிய அடியேன் அவர்களுக்கு அச்சமுற்றோடிவந்து அத்தினம் இவ்வரையிற்சேர்த்தேன். எ - று.

அக்கணத்தவரெனையடைந்துருத்துருதருளி
மைக்கருங்குழற்றிலோத்தமையெனுமவன்முலையெனு
புக்கசிந்தையாலெய்தியபாதகம்போக
வொக்கநோக்கிநின்றெனக்களித்தருளெனவுரைத்தான்.

(இ - ள்.) ஆதலால் அச்சிகணத்தவர்கள் என்னை இவ்விடத்தினும்வந்து வருத்தாதிருக்கும்படி யருள்புரிந்து, மேகம்போலும் கருநிறக்கொண்ட கூந்தலைப்படைத்த திலோத்தமையென்பவளுடைய அழகிய தனங்களைத்தழுவதற்கு எண்ணிய எண்ணத்தால்வீளைந்த பாதகம் நிவாரணமாகும்படி திருவுள்ள உவப்புடனே கடைச்சம்வைத்து அடியேனுக்கு வரம்பாலித்தருளவேண்டென்று விண்ணப்பித்தனன். எ - று.

கேட்டநல்வரம்பாயவையுமளித்தனன்கிரிவிற்
பூட்டிமுப்புரமெரித்தவன்கயிலைபோய்ப்புகுந்தான்
றோட்டிருங்கமலாலயச்சதுமுகத்தொல்லோன்
மீட்டுவந்தனன்றன்னகரினிதுவீற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) மேருவாகிய வில்லிலே திருமாலாகிய அம்பைப்பூட்டித் திரிபுரங்களைத் தகித்தருளிய சிவபிரான் பிரமன்கேட்ட சிறந்த வரங்களினைத்தையும் பாலித்துத் திருக்கலைக்கெழுந்தருளினர். பெரிதாயுள்ள சுகத்திரதளங்களையுடைய தாமரையாதனனாக என்னகுமுகங்கள் வாய்த்த பிரமன், அங்குநின்றும் வெளிக்கொண்டுவந்து தனது சத்தியலோகத்தில் இனிமையுடன் வசித்திருந்தனன். எ - று. (௧௦)

நாதனவ்வரமளித்தலுநாளநாட்கமலப்
போதன்முன்னையமுவரினன்னலம்பொருந்திச்
சீதவார்குழற்பிறரிடைச்சிந்தனைசெல்லா
னேதிவெம்பிரானருச்சனைமறத்திலனின்னும்.

(இ - ள்.) சிவபிரான் அவ்வரங்களைப் பாலித்தவளவில், நாளத்தோடுகூடிய அன்றலார்த்த தாமரையாதனனாகிய பிரமன், பழையபடியே திரிமூர்த்திகளில் ஒருவ

வைப் மேன்மையமைந்து, குளிர்ச்சியும் நீட்சியுமுடைய கூந்தலைப்படைத்த அன்னிய மாதர்களிடத்தில் மனம்செல்லாதவனாய், தமக்கோர் காரணரில்லாத, எமது சிவ பிரான் வழிபாட்டை இன்னும் மறக்கவில்லை. எ - று.

சிவபிரான் எவற்றிற்கும் எவர்கட்கும் தாமே காரணரன்றித் தமக்கோர் காரண ரில்லாராகலின், “ஏதிலெம்பிரான்” என்றான். (௧௧)

கலிவிருத்தம்.

பதுமபீடிகையிருந்தளித்தபண்ணவ
னதுபொழுதின்னுயிரணையவாணிபாற்
புதுநலநுகர்ந்தனன்புணர்ந்தகாலையிற்
கதுமெனப்பிறந்தனர்கணக்கின்மைந்தரே.

(இ - ள்.) அதன்பின் தாமரையாதனத்திலிருந்து உலகங்களைச் சிருட்டித்த பிரமன், அப்பொழுது தன்னுயிர்க்கினிய உயிர் போன்ற உள்ள கலைமகளாடித்த நூதன இன்பத்தைச் சுகித்துத் தழுவியபோது, அளவிந்த புத்திரர்கள் அதிவிரைவிலுதித் தனர். எ - று, (௧௨)

அளவற்பிறந்தவரசுரராதலின்
விளைசினத்தவருயிர்செகுத்துவீழ்த்தின
னுளவிருப்புடனுவந்தனித்தமைந்தரைத்
திளைசினத்தொறுத்தலாலடைந்ததீமையே.

(இ - ள்.) அவ்வாறு அளவிந்த துதித்தவர்களெல்லாம் அசுரர்களாகலால், பிர மன் தனக்குண்டாகிய கோபத்தால் அவர்களுயிரைப் போக்கிக்கொன்றான். மன விருப்பத்துடனே களித்துப்பெற்ற புத்திரர்களை விசேடித்த கோபத்தாற்கொன்றமை யின் சிசுஹத்தி சம்பவித்தது. எ - று. (௧௩)

ஈன்றிடும்புதல்வனாயாவியீர்ந்திடத்
தோன்றியபழங்கணற்றுயரமெய்தின
னன்றெழுபாதகத்தவலநீக்குவான்
மூன்றுகட்பரமனைப்பரசன்முன்னினான்.

(இ - ள்.) தான் பெற்ற புத்திரர்களை உயிர் போக்கியதால் விளைந்த சிசுஹத்தி யாற்றையரடைந்த பிரமன், விசேடித்தோங்கிய அப்பாதகத்தினானேர்ந்த அயரத்தை நிவாரணிக்கும்பொருட்டு, திரிநேத்திரங்களுள்ள சிவபிரானைப் பூசித்தற்கெண்ணி னன். எ - று. (௧௪)

பரவுகளத்தியுட்புகுந்துபண்டைநாட்
புரமெரித்தவனடித்தொண்டுபோற்றினான்
வரநதிநெடுமுடிச்சடிவவானவன்
விமாமலரவற்கெதிர்வெளிப்பட்டாரனரே.

(இ - ள்.) யாவராலும் பூசிக்கப்படுகின்ற திருக்காளத்தியென்னும் கேடத்திரத் தையடைந்து, முன்னாளில் திரிபுரங்களைத்தகித்தருளிய சிவபிரானது திருவடிப்பூச னையை இயற்றினன். கங்கைநதியையணிந்த நீண்டசடைமுடியையுடைய சிவபிரான்

மணங்கமழும் தாமரைமலராதனன பிரமனுக்கெதிரிற் பிரசன்னராயினர். எ - று.
அரோ - அசை.

(கரு)

எம்மைநீவணங்கியதென்னினைந்தெனக்
கைம்மழுவானவன்கழறக்கேட்டபி
னம்மலர்க்கரங்குவித்திறைஞ்சியாரணச்
செம்மலர்ச்சதுமுகன்செப்புவானரோ.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பிரசன்னரான மழுவாயுதமேந்திய திருக்கரமுடைய சிவ
பிரான், எம்மை நீபூசித்தது யாது சிந்தித்தென்று வினவியருளியபிறகு, அழகிய தாம
ரைமலர்போலும் கரங்களைச்சிரமேற் கூப்பிப்பணிந்து, வேதங்களை யுணர்ந்தவனாய்ச்
செங்கமலாதனத்தி்விருக்கும் நான்முகனாகிய பிரமன்விண்ணப்பிக்கின்றனன். எ - று.

அரோ - அசை.

(கங்)

பெற்றனன்புதல்வரைப்பெற்றபாலுகர்
கொற்றவாளசுரர்தங்குலத்தராதலா
லிற்றுறமுடித்தனனவரையிங்கெனைப்
பற்றினதொலைவுறுப்பழியும்பாவமும்.

(இ - ள்.) அடியேன் பலபுதல்வர்களை யின்றனன், அவ்வாறின்ற அப்புத்திரர்
கள் வெற்றியையுடைய வாளேந்திய அசுரகுலத்தினராகலின், அவர்களை அழியும்படி
கொன்றுவிட்டனன், அதனால் இவ்விடத்தில் அழிவுபடாத பாவமும் பழியும் அடி
யேனைப் பிடித்துக்கொண்டன. எ - று.

(கங்)

ஆங்கவையொழிப்பதற்கையவேண்டினே
னீங்கெனக்கவையளித்திரங்கல்வேண்டுமென்
றேங்குபேரன்பினின்றிரப்பவோதிய
பாங்குறுப்பிரிந்தனன்விடையின்பாகனே.

(இ - ள்.) அப்பழியையும் பாவத்தையும் நிவாரணித்துக் கொள்ளவிரும்பினேன்
தேவரீர் திருவுளமிரங்கி இவ்விடத்தில் அடியேனுக்கு அவ்வரத்தைப் பாலித்தருளவே
ண்டுமென்று, விசேடித்த பேரன்புடையவனாய்ப் பிரமன் பிரார்த்திக்க, இடபவாகன
த்தையுடைய சிவபெருமான் அவன்கேட்டவரங்களைப் பண்பமையும்படி பாலித்தருளி
னார். எ - று.

(கஅ)

என்னெனுமாணவமெழுந்துமீக்கொள்ப்
பொன்னவிர்பீடிகைக்கமலப்போதினான்
றன்னிலைகடந்தனனிருந்ததன்மையை
யுன்னருங்கணத்துவேன்முருகனோர்தனன்.

(இ - ள்.) பொன்போன்று விளங்கும் கமலாதனனான பிரமன், எனதென்னும்
அகங்காரம்தோன்றி மேம்பட்டமையின், தனதுநிலைமையை மறந்திருந்தவியல்பை,
நினைத்தற்குரிய ஓர் கூணநேரத்திற்குள்ளாக வேற்படையேந்திய முருகக்கடவுளுந்
ர்த்தனார். எ - று.

யான் எனதென்னும் இரண்டுமே அகங்காரமமகாரங்க ளாகலினனும், அவற்
றுள் முற்பட்ட யானென்பதினும் எனதென்பதே அபிமானத்தை யுதிப்பித்துத் தன்

லிலைமைய மறக்கச்செய்வ நாகலினும், “என்னெனுமாணவம்” என்றனர். அன்றியும் எனது என்பதொன்றையே ஈண்டுக்கூறிலும், யானென்னும் தற்போத ஒழிவினர்க்கு அதன்புடைபெயர்ப்பாகிய எனதென்னுமி அபிமானம் உதியாதாகலானும், இவ்விரண்டு மொழிந்தார்க்கன்றி ஏனையர்க்குத் தந்நிலைமை உள்ளவாறு விளங்காவாகலானும் அவ்வாறுரைத்தன ரெனினுமாம். இதனை, “யானெனதென்னுஞ்செருக்கறுப்பாள்வானோர்க் - குயர்ந்தவுலகம்பெறும்.” என்னும் திருக்குறளரையானும் தெளிக.

விரைக்கமலாலயத்திறையேயின
னுரைக்கரும்பிரணவத்துண்மையாதெனக்
குரைக்கழலறுமுகன் குறுகிக்கேட்டலு
நரைத்தலைக்குடுமியனுவென்றானரோ.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்துள்ள சண்முகக்கடவுள், மணம்வீசும் கமலாதன்னான பிரமனையடைந்து அருகிற்போய், யாவராலும் சொல்லுதற்கரிய பிரணவத்தின் மெய்ப்பொருள் எதுவென்று வினவியருளலும், குடுமியோடுகூடிய மெலிந்த தலையையுடைய பிரமன், நானான் அப்பிரணவப்பொருள் என்றரைத்தனன். எ - று.

அரோ - அசை. நரைதல் - மெலிதல். எனவே ஐந்தில் ஒன்றுகுறைந்த தலைகளுடையவன் என்பது கருத்து. (உ0)

புடைத்தன னுச்சியிற்புழைவெங்காரசுத்
தடைத்தனனிவனினுமகிலம்வல்லுயிர்
படைத்தனனங்நனங்கழிந்தபற்பகல்
மடற்பொதிமலரினான்வருந்தன்மேயினான்.

(இ - ள்.) உடனே முருகக்கடவுள் அப்பிரமன் சிரசிற்குட்டித் துவாரமுடைத்தாகிய கடுஞ்சிறையில் அடைத்து, இப்பிரமனைப் பார்க்கினும் விசேடமாகவே உலகங்கனையும் வல்லபமுடைய ஜீவராசிகளையும் சிருட்டித்தனர். அவ்வாறு பலகாலங்கள் சென்றன. இதழ்களமைந்த தாமரையாதனனாகிய பிரமன் துயரடைவதாயினன்.

முருகக்கடவுள் பிரமனைப் பிரணவப்பொருள் வினவி, அவன் தானே பிரணவப்பொருளெனக் கூறியவளவிற்கினந்து அவன் சிரசிற்குட்டிச் சிறைப்படுத்தி, அவனது சிருட்டித்தொழிலைத்தாமேநடாத்தி யருளினரென்பதை, “எட்டொழைவக்குழிலயிற்பயனினைத்தென்றே - கட்டுரைத்திலன்மயங்கலுமிதன்பொருள்கருதாய் - சிட்டிசெய்வதித்தன்மையதோவெனச்செவ்வேள் - குட்டினையனன்குமா முடிகளுங்குலுக்க.” எனவும், “மறைபுரிந்திடுஞ்சிவனருண்மதலைமாமலர்மே - லுறைபுரிந்தவன் வீழ்தரப்பத்தினுனுதைத்து - றிறைபுரிந்திடுபரிசனரைக்கொடேரிகளச் - சிறைபுரிந்திடுவித்தனன்கந்தமாஞ்சிலம்பில்,” எனவும், “அல்லிமாமலர்ப்பண்ணவன்றினையருஞ்சிறையில் - வல்லிபூட்டுவித்திவாவையுமபுரிதரவல்லோ - நெல்லிதீர்தருகந்தமால்வரைதனிலேகிப் - பல்லுயிர்த்தொகைபடைப்பதுரினத்தனன்பரிவால்,” எனவும், “ஒருகரத்தனிகண்டிகைவடம்பரித்தொருதன் - கரதலந்தனிற்குண்டிகைநரித்திருகரங்கள் - வரதமோடபயந்தரப்பரம்பொருண்மகனோர் - திருமுகக்கொடுசுதூர்முகன்போல்விதிசெய்தான்,” எனவும்வரும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தங்களானுத்தெளிக. (1)

தொடுபடைமுத்தலைச்சூலியோர்ந்தது
விடுதலைப்புரிந்தனன்விரிஞ்சனாமவன்
படுசிறைப்பாதகமொழியப்பண்டைநாட்
கடுமிடற்றவற்றொழக்கச்சிமேயினான்.

(இ - ள்.) அவ்வண்ணம் பிரமனைச் சிறைப்படுத்தியதை, ஏவுதற்குரிய ஆயுதமான மூன்றுதலைகளுள்ள சூலாயுதமேந்திய சிவபிரான் திருவுள்ளங்கொண்டருளி, குமரக்கடவுளுக்குக்கூறிச் சிறைவிடுவித்தருளினர். சிறையினின்றும் விடுபட்ட பிரமனாகிய அவன், தான் சிறைப்படுத்தக்கேதுவாகிய பாதகம் நிவாரணமாகும்படி மூன்றோர் காலத்திலே நீலகண்டக்கடவுளைப் பணியுமாறு காஞ்சிமாநகரத்திற்குச் சென்றான். எ - று. (௨௨)

அத்தலமேயிருந்தரிதினற்றினான்
முத்தனதருச்சனைமுறையினீங்கலான்
றத்துவெள்விடையொடுஞ்சாரத்தோன்றிய
மத்தனுவேண்டியவரம்பெற்றேகினான்.

(இ - ள்.) பிரமன் அந்தக்கைத்திரத்திற்குச் சென்றிருந்து சிவபிரான் வழிபாட்டைச் சிவாகமவிதிதவறாது அருமையுடனியற்றினான். தாவிச்செல்லும் வெண்ணிறமுள்ள இடபத்தின்மீதாரோகணித்துப் பிரசன்னராகிய சிவபெருமானால் தனக்கு வேண்டிய வரங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு தனது லோகத்திற்குப்போயினான். எ - று.

பிரமன் காஞ்சியிழங்கித்துப் பெற்றுக்கொண்ட வரங்களினத்தையும் காஞ்சி புராணத்தில் விரிவாய்க்காண்க. (௨௩)

பின்னொருகாலத்துப்பதுமபீழகை
யன்னமூர்நான்முகத்தமலனோர்ந்தனன்
பொன்னவிர்திகிரியானரனைப்பூசியாத்
துன்னருடத்தியந்துவைக்கப்பெற்றனன்.

(இ - ள்.) மற்றோர் காலத்திலே அன்னவாகனத்தி லாரோகணிக்கும் தாமரையாதனனாகிய நான்குமுகமுள்ள பிரமன், அடியில்வருமாறுணர்ந்தனன். பொன்போல் விளங்கும் சக்கராயுதமேந்திய திருமால்சிவபெருமானை வழிபட்டு யாவரும் கிட்டிதற்கரிதாயிருக்கும் சிவபிரானுடைய பஞ்சகிர்த்தியதாண்டவத்திலே தம்பட்டம் ஒலிக்கப்பெற்றுக்கொண்டனன். எ - று. (௨௪)

ஆதரித்தருடத்தருகுநின்றதுதன்
காதலாற்றொழுதரன்கருணைபெற்றனன்
மாதொருபாகனைவழுத்தியாமுமோர்
பேதமினல்வரம்பெறுதல்வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) அன்றியும் இச்சித்து அருமையான அத்தாண்டவத்திற்குச் சமீபித்திருந்து தன்னுடைய விருப்பத்தினுற்பணிந்து அப்பெருமான் திருவருளைப் பூரணமாகப் பெற்றுக்கொண்டனன். ஆதலால் நாமும் உமாதேவியை ஒர்பாகத்துடைய சிவபெருமானைப்பூசித்து, ஒப்பற்றதாய் மாறுபாடற்றுச் சிறந்தவரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்வேண்டும். எ - று. ஆல் - அசை. (௨௫)

என்பன தனதுத்தெண்ணிவெண்ணிலாப்
பொன்புனைசடைமுடியானேப்பூசியா
வன்புடன்பற்பகலருச்சித்தானயன்
முன்புரமெரித்தவன்முன்னினுனரோ.

(இ - ள்.) என்னும் இவ்வெண்ணத்தைப் பிரமன் தன்மனதிற்கிந்தித்து, வெள்ளியபிறையைச்சூடிய பொன்போன்றுவிளங்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைப்பூசித்து, மெய்யன்புடனே அனேககாலம் வழிபட்டான். அவ்வாறு வழிபடுவதை, முற்காலத்தில் திரிபுரங்களைத்தகித்தருளிய சிவபிரான் திருவுள்ளங்கொண்டருளினர். எ - று. அரோ - அஸு. (உசு)

கனற்படுகண்ணினுன்கமலநாயக
நினக்குவேண்டியவரிகழ்த்துவாயெனப்
புனற்படுநெஞ்சடைப்புனிதபோற்றியென்
றனத்தினுனினையனவறைதன்மேயினுன்.

(இ - ள்.) அக்கினிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான் தாமரையாதனான பிரமனே! உனக்கு வேண்டியவரத்தைக் கூறுவாயாக எனத்திருவாய்மலர்தலும், கங்கையணிந்த நீண்டசடைமுடியையுடைய சிவபெருமானே! போற்றி என்று துதித்து, அன்னவாகனமுடைய பிரமன் இவ்வாறு விண்ணப்பிக்கலாயினன். எ - று. (உ௭)

என்னையாளுடையநீநடிக்குமேல்வையின்
மின்னெயிற்றருங்கணத்தலைவர்வெந்திற
லன்னவர்கரப்பிரம்படியினுற்றலான்
பொன்னவிரதிகிரியான்றொழுதுபோற்றினுன்.

(இ - ள்.) என்னை அடிமையாகவுடையவரே! தேவரீர் தாண்டவம்புரிந்தருந் தருணத்தில், மின்போல்விளங்கும் பற்களைப்படைத்த அருமையான கணத்தலைவர் திருக்கரத்திற்குங்கிய பிரம்படிக்குச் சகியாதிருந்தவனாகிய பொன்னையொத்துப் பிரகாசிக்கும் சக்கராயுதமேந்திய திருமால் தேவரீரைப்பணிந்து பூசித்தான். எ - று.

சேவடித்திருநடந்தெரியப்பெற்றன
னேவுநின்கருணையினியந்துவைக்கின்றான்
ருவருஞ்சதிமுறைத்தாளமொத்துவேன்
பாவைபங்காவெனக்கதுபணித்தியால்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு பூசித்தபேற்றால் சிவந்த திருவடிகளாற்புரிகின்ற தேவரீர் சிறந்த தாண்டவத்தைத் தரிசிக்கலாயினன், அதுகாரணமாகத் தேவரீர் புரிந்த திருவருளினால் இப்போது தாண்டவகாலத்தில் தம்பட்ட மடித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவ்வாறே அடியேனும் அழிவில்லாத சதிக்கிணங்கும்படி தாளம்தட்டுவேன், உமாதேவிபாகரே! அடியேனுக்கு அப்பணிவிடையைக் கட்டினாயிடுவீராக. எ - று. (இ)

என்றனனிரந்திரந்திறைஞ்சியேத்தினு
னன்றவற்கல்வரமளித்தவானவன்
றுன்றிருங்கணத்தவர்கூழப்போயினுன்
சென்றனன்கயிலையஞ்சிமையக்கோயில்வாய்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு பிரார்த்தித்துப் பிரார்த்தித்துப்பணிந்து துதித்தனை அப்போது அப்பிரமனுக்கு அவ்வரங்களைப்பாலித்த சிவபெருமான், தம்மைநெருங்கிய பெருமையுமைந்த சிவகணத்தவர்கள் தம்மைப் புடைசூழும்படி எழுந்தருளித் திருக் கயிலைவரையின் உச்சியில்விளங்கும் தமது திருக்கோயிலை அடைந்தருளினர். எ - று.

முள்ளரைமுளரியங்கோயின் முன்னவ
னள்ளிடைப்பற்பகனடந்தபின்னரின்
பிள்ளைவெண்பிறைமுடிப்பரண்ப்பேதியா
துள்ளமைத்தருச்சனையுவந்துபோற்றினான்.

(இ - ள்.) முள்ளரைவாய்ந்த தாமரைப்பீடத்தைபுடைய பிரமன், இதன்மத் தியிற் பலகாலங் கழிந்தபிறகு, மீண்டும் வெள்ளிய இளம்பிறைசூடிய திருமுடியுள்ள சிவபெருமானைத் தனத்தியத்திலிருந்தி மாறுபாடற்றுக் களிகூர்ந்து பூசித்துவந்த னன். எ - று. (நக)

போற்றலும்பாய்விடைப்புனிதனாகெதிர்
தோற்றினன்றோற்றலுந்தொழுதகையின
னீற்றொளிமேனியாய்நிருத்தனெயெனக்
காற்றல்வரத்தினொன்றளித்தியாலென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் பூசித்தவளவில் பாய்ந்துசெல்லும் இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபிரான் அவ்விடத்தில் அவனுக்கெதிரிற் பிரசன்னராயினர். அவ்வாறு கா ட்சியருளியவுடனே, பிரமன் சிரமேற்குவித்த கைகளுடையவளய், திருவெண்ணீற் றூற் பிரகாசிக்கும் திருமேனியுடையவரே! ஆனந்தத்தாண்டவம்புரிபவரே! அடியே னுக்கு வல்லபமுள்ள வரங்களிலொன்றைப் பாலித்தருள்வீராக என்று பிரார்த்தித்த னன். எ - று. (நஉ)

யாதுனக்கியைந்ததொன்றியம்புவாயென
மாதொருபுடையினுனருளமாமலர்ப்
போதினான்முறைபுகழ்ந்துபோற்றினான்
மேதகுசிந்தையான்விளம்புவானரோ.

(இ - ள்.) அதனைத் திருச்செவியேற்றருளிய உமாதேவியாரை ஓர்பாகத் துடைய சிவபெருமான், அவ்வாறான வரங்களுள் உனக்குச் சம்மதமான ஓர்வரத் தைக்கூறுவாயாக எனக் கட்டளையிட்டருளலும், சிறந்த தாமரையாதனான பிர மன் மேம்பாடுற்ற மனமுடையவளய் அனந்தமுறை சிவபிரானைத்துதித்துப் பணிந்து விண்ணப்பிக்கின்றனன். எ - று. (நக)

திரிபுரமெம்பிரான்நீக்குமந்தநாட்
பரிபுரச்சேவடிபணிந்துபாகனாய்
விரிதடந்தேர்ப்புறத்திருத்தல்வேண்டினேன்
புரிதியென்றன்னதுபுரிந்துபோயினான்.

(இ - ள்.) எமது பெருமானாகிய தேவரீர் திரிபுரதகனம்புரியும் அக்காலத்தில், நூபுரத்தரித்த தேவரீர் சிவந்த திருவடினைவணக்கி நிலமாகிய விசாலித்த இராதத்தின்

மீது சாரதியாயிருக்கும்படி விரும்பினேன், அவ்வரத்தைப் பாலித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன், சிவபெருமானும் அவ்வரத்தைப் பாலித்தெழுந்தருளினர்.

பின்னருமாங்கவன்பேதைபாகளை
மின்னொளிவிரவுதென்கபிலேமேவியே
பொன்னடித்துணைமலர்க்கமலம்பூசியா
வுன்னரும்பற்பகனெடிதினும்பினுன்.

(இ - ள்.) மீண்டும் அப்பிரமன் மற்றோர்காலத்தில் மின்போலும் ஒளியுள்ள தென்றிருக் கைலையையடைந்து, உமாதேவிபாகராகிய சிவபிரானே, அவரது பொற் றுமரை மலர்போல்விளங்கும் இரண்டிதருவடிகளிலும் அருச்சித்து, நினைத்தற்கரிய அநேககாலம் வரையில் விசேடமாய்ப் பூசித்தனன். எ - று. (௩௫)

வளையிரண்டேந்தியதுளவமாயன்பால்
விளைசினங்கிடத்தலாலவனைமேவிய
களைகணய்ப்புரந்தருளுலகைக்கைக்கவர்ந்
தளைபசித்தழலவித்தருந்தப்பெற்றனன்.

(இ - ள்.) சங்குசக்கரம் என்னும் இரண்டையும் திருக்கரத்துத்தாங்கியுள்ள துளசிமாலையித்த திருமாலிடத்து வினைந்த கோபமிருந்தபடியால், அத்திருமாலையும் அவர்பொருந்திய உறவாயிருந்து காத்தருளுகின்ற உலகங்களையும் கைகளாலெடுத்து விசேடித்த பசியென்னும் நெருப்பைத்தணித்துப் புசிக்கப்பெற்றான். எ - று. (௩௬)

அன்றுகொண்டரியினையவன்பதத்தொடு
மென்றுறவிழுங்கினுன்னிண்ணுளோரெலாம்
கன்றியமனத்தராயயர்ந்துகைதொழ
வொன்றிறுதப்பரிசுமிழ்ந்திட்டானரோ.

(இ - ள்.) அத்தினத்திலேயே இந்திரானே அவனது சொர்க்கலோகபதவியுட னே வாயினுன்மென்று விழுங்கிவிட்டனன். அப்போது தேவர்களனைவரும் வருந்திய மனமுடையவராய்ச் சோர்வுற்றுக் கரங்களைச் சிரமேற்கூப்பிப் பணிதலும், ஒன்றும் அழியாதபடி உண்டவண்ணமே உமிழ்ந்துவிட்டனன். எ - று. அரோ-அசை. (௩௭)

சீகுலப்பருப்பதத்தானைச்சேவடி
யோகையினருச்சனையுவந்துதக்கனல்
யாகமுற்றழிந்தநாளிழந்தகானுடை
வாகனம்பீடிகைவழங்கப்பெற்றனன்.

(இ - ள்.) சீகுலபர்வதத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபிரானுடைய அழகிய திருவடி களை மனவுவப்புடனே வழிபாடுபுரிந்து, தக்கனுடைய அஞ்ஞானம்நிறைந்த யாகமுழு மையும் அழிவுற்ற காலத்தில் தானிழந்தனவாகிய, மணமுள்ள தாமரையாதனமும் அன்னவாகனமும் மீண்டும் அருளும்படி பெற்றுக்கொண்டனன். எ - று. (௩௮)

வேதவாரணியமவ்விரிஞ்சன்மேயரன்
பாததாமரைத்துணைபரிந்துபூசியா
வோதுநான்மறையுணர்ந்துலகம்யாவையு
மாதிநூல்வரன்முறையளித்திட்டானரோ.

(இ - ள்.) அப்பிரமன் மற்றோர்காலத்தில் திருமறைக்காட்டையடைந்து, சிவ பிரானுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை அன்புடனே பூசித்து, யாவராலும் ஒதப்படுகின்ற சதுர்வேதங்களைத்தேர்ந்து, அவ்வேதவிதிப்படி உலகங்களினத்தையும் சிருட்டித்தனன். எ - று. (௩௯)

ஈதெலாநிகழ்ந்தபின்னேமகூடம்போய்ப்
போதினான்முகத்தொருபுனிதன்பொன்னிறத்
தாதுலாமிதழியஞ்சடையினுன்றனைக்
காதலாலருச்சனைகருதிப்போற்றினான்.

(இ - ள்.) தாமரையாதன முடையவனாய்ச் சதுர்முகம்படைத்த பிரமன் இவைகளெல்லாம் நடந்தபிறகு ஏமகூடபர்வதத்திற்குச்சென்று, பொன்னிறமுடத் தாய் மகரந்தங்களுதிரும் கொன்றைமலர்மாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவ பிரானே, மெய்யன்புடனே தியானித்து வழிபாடியற்றினன். எ - று. (௪௦)

சுழிந்தனபற்பலகாலஞ்சென்னியிற்
சுழிந்தெறிகங்கையானவற்குத்தோன்றினான்
வழிந்தெழுகண்கணீர்வாரக்கைதொழாப்
பொழிந்தபேரன்பினுனினிதுபோற்றினான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வழிபாடியற்றிப் பலகாலஞ்சென்ற பின்பு, சுழித்து அலை வீசுகின்ற கங்கையை முடியிறற்றித்துள்ள சிவபெருமான் அப்பிரமனுக்குப் பிரசன்ன ராயினர். அப்போது பிரமன் தன் எட்டுக்கண்களிலும் பெருக்கெடுக்கும் ஆனந்தநீர் சொரியும்படி கரங்களைச் சிரமேற்கூப்பிப்பணிந்து, விசேடித்த மெய்யன்புடையவ னாய் இனிமையுடன் துதித்தனன். எ - று. (௪௧)

அன்னமாயனவொழியண்டந்தேடினே
னென்னையாளுடையநீயெதிர்ந்திலாயிவ
ணின்னிலைகாண்குறப்பெற்றநீர்மையான்
முன்னியபேறெலாமுற்றினேனென்றான்.

(இ - ள்.) அடியேன் முன்னோர்காலத்தில் அன்னவடிவங்கொண்டு தேவரீர் திருமுடியை அளவிறந்த அண்டங்களிலும் தேடினேன், அப்போது என்னையடிமை யாகவுடைய தேவரீர் பிரசன்னராகவில்லை, இப்போது இவ்விடத்தில் தேவரீர் நிலை மை நேரே தரிசிக்கப்பெற்ற தன்மையால் எண்ணிய பேறுகளைத்தையும் பெற்றவ னானென்று கூறினன். எ - று. (௪௨)

அதுவுளத்தடைத்தருளமலநாயகன்
விதமுகநோக்கிநீவேண்டவேண்டிய
தெதுவதுபுரிஞதுமிசைத்திநீயென
மதுமலர்க்கோயிலான்வணங்கிச்சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) அதனைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டருளிய நிம்மலராகிய சிவபிரான், பிரமன் முகத்தைப்பார்த்தருளி, நீ அடையவிரும்பியதெதுவோ அதனைத் திருவருள் புரிவோம் நீ கூறுவாயாக எனக்கட்டளையிட்டருள, தேவிறைந்த தாமரையாதனனான பிரமன் மீண்டும் சிவபிரானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்கின்றனன். எ - று. (௪௩)

எல்லையில்கருப்பமுற்றிழிந்துதோன்றிய
தொல்லையம்பிறவியுட்டுரிசுநீக்குமோர்
நல்வாயிருந்தவாநலையினுள்முகம்
புல்லியிவ்வுலகெலாம்புரக்கமேயினேன்.

(இ - ள்.) அளவிறந்த கருப்பங்களிற்சேர்ந்து இழிவடைந்துற்பவித்த துயரத் திற்கேதுவாகிய ஜனனங்கட்குரிய குற்றங்களை நிவாரணிக்கத்தக்க சிறந்தவரயிருந்த மையின், பழுதற்ற சதுர்முகங்களையுடையவனாய் இவ்வுலகமனைத்தையும் படைக்க லாயினேன். எ - று.

இழிவடைந்த அனந்த ஜனனங்களையெடுத்து அச்சனனங்கடோறும் துயருற்று மேலேறும் மார்க்கம்கிடையாது வருந்தி, ஏதோ அபுத்தியூர்வமாகநேர்ந்த பெரும்புண் ணிபத்தால் தேவசரீரம் வாய்க்கப்பெற்று, அவர்களினும் மேம்பாடுற்ற சிருட்டிகிர்த்தி யம் வாய்க்கப்பெற்றேனென்று விளக்கியவாறுகாண்க. (சச)

ஈண்டிணிப்பிறவிபெற்றிழிந்துறாவகை
வேண்டினேனுயிர்த்தொகைவிளித்துநிற்குநா
ளாண்டகையென்னை நின்னழற்கணுலுயிர்
மாண்டிடமுடித்தருள்வழங்கவேண்டொமால்.

(இ - ள்.) ஆகவின் இவ்விடத்தில் இனிமேலும் ஜனனமடைந்து தாழ்வடை யாவண்ணம் விரும்பினேன், தேவரீர் ஜீவராசிகளைச் சங்கரித்தலைமேற்கொள்ளும் மகாப்பிரளயகாலத்தில், அடியேனை, ஆண்டவரே! தேவரீருடைய நெற்றிக்கண்ணி னால் உயிரிதர்க்கும்படி சங்கரித்துத் திருவருள் பாலிக்கவேண்டும். எ - று. ஆல்-அசை

ஐயநீயானுடைக்கபாலமங்கமு
மெய்யுறத்தரித்தெனைவேறுறாவகைச்
செய்யதாமரைப்பதத்தொடுங்கச்செம்மணிப்
பையராவேணியாய்ப்பணித்தியரலென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் இதுவன்றியும் அடியேனுடைய கபாலத்தையும் முழுவெலும்பையும் திருமணியில் தரித்துக்கொண்டு, சிவந்த மாணிக்கமணிவாய்ந்த படத்தோடுகூடிய சர்ப்பத்தைத்தரித்த சடைமுடியுடையவரே! அடியேனை அன்னிய மாக்காதபடி, தேவரீருடைய செந்தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளில் ஒடுங்குமாறு வரம்பாலிப்பீரென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (சக)

ஆங்கவற்கவ்வரமருளியாங்கவன்
பூங்கழறொழுதெழப்புராநிபோயினான்
மேங்கமழுகற்பகச்செல்வன்றேமொழி
பாங்களைப்பணிந்தவாபகர்செய்வாமோ.

(இ - ள்.) அப்பிரமனுக்கு அவ்வாறே வரத்தைப்பாலித்து, அப்பிரமன் தம தழகிய திருவடிகளைத்தொழுது எழுந்தவுடனே, திரிபுரதகனரான சிவபிரான் எழுந் தருளினர். இப்பால், மணம்வீசுகின்ற கற்பகமலர்மாலையணிந்துள்ள இந்திரன், மதுர மான வசனங்களையுடைய உமாதேவியார் பாகராகிய சிவபிரானைப் பூசித்ததன்மை யைக் கூறுகின்றோம். எ - று. அரோ - அசை. (சஎ)

பிரமன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச்சருக்கம். உச - க்குத் திருவிருத்தம். ககசடு.

இருபத்தேழாவது இத்திரன்சிவார்ச்சவணச்சருக்கம்.

முன்னைநாண்முளரிப்பீடத்தருந்தவத்தலைவன்முந்நீர்த்
தொன்னிலம்பரப்புமற்றைமன்பதைத்தொகுதியாவு
மின்னருளுவகைகாட்டியீன்றினிதிருந்தருன்று
தன்னுளத்துணராரின்முனீங்கிதுசமைவதானான்.

(இ - ள்.) முன்னோர் கற்பத்தில் தாமரையாதனாய் அருமையான தவசிரே
ஷ்டனாய் விளங்கும் பிரமன், கடலாற்குழப்பட்ட புராதனமான நிலவுலக விஸ்தீர்
ணத்தையும், மற்றுள்ள சிவராசிகளின் கூட்டமனைத்தையும், இனிமையமைந்த திரு
வருளின் களிப்புடனே சிருட்டித்துச் செவ்வனே வீற்றிருக்கும் தருணத்தில், தன்னு
டைய மனதில் ஆலோசித்தவனாய் இவ்வாறு இயற்றுவதாயினன். எ - று. (க)

ஆரொழிற்பிறந்தபெண்பாலியற்றினமநேகமின்னும்
பேரொழிலவர்க்குமேலோர்பெண்ணுருவகுத்துமென்னாக்
காரொழிற்கழுகாட்டுங்கற்றைவாரளகவேற்கண்
வாரிள முகின்மென்கொங்கையகலிகைவகுத்தான்மன்னே.

(இ - ள்.) விசேடித்த அழகமைந்தனவாய் அநேகம் பெண்ணுருவங்களைச் சிரு
ட்டித்தோம், அவர்களினும் மேம்பட்ட அழகுடையதாய் ஓர்பெண்ணுருவத்தைச் சிரு
ட்டிப்போமென்று, கருநிறங்கொண்ட மேகத்தினழகிற்கும் அழகுகாட்டத்தக்க
தாய்க் கூட்டமாய் நீண்டிருக்குங்கூந்தலும், வேல்போலும் கண்களும், கச்சணிந்து
இளமையுடைத்தாய் அரும்புபோன்றிருக்கும் மிருதுவான தனங்களுமுடைய அகலி
கை என்னும் ஓர்பெண்ணைச் சிருட்டித்தனன். எ - று, மன் - ஓ - அசைகள்.

கருமையில் விசேட அழகுடைத்தென்பதையும் மேகத்தினும் கருமையுடைத்
தென்பதையும் விளக்குவான், “காரொழிற்கழுகாட்டுங்கற்றைவாரளகம்.” என்றார்.

ஆங்கவனருவக்காந்தியிளங்கதிரழகுமாந்தப்
பூக்குழற்கற்றைநோக்கிப்புயலினம்விளர்ப்பவேங்கி
வாங்குதுண்ணுகப்புநோக்கிமின்னொளிமருண்டுமாழ்க
வீங்கிளமுலையாலோங்கும்விண் குடிவாங்கநின்றான்.

(இ - ள்.) அப்பெண்ணின் உருவத்திற்குமுன்னிய பிரகாசமானது இளஞ்சூரிய
னழகைக் குடித்துவிடவும், அழகிய கூந்தலின் தொகுதியைக்கண்டு ஏக்கங்கொண்டு
மேகக்கூட்டம் வெளுக்கவும், வளைந்திருக்கின்ற துண்ணிய இடையைப்பார்த்து மின்
னின்பிரகாசம் மருட்சியுற்றழியவும், மேலோங்கிய தனங்களாலே உன்னத்திலுள்ள
ஆகாயம் குடிவாங்கிப்போகவும் விளங்கினான். எ - று.

தனங்கள் மேலோங்கிவளர்தலைக்கண்டு மேலோங்கியவியல்புடைய ஆகாயம் இன்
னும் மேலோங்கியதென்பார், “முலையாலோங்கும்விண்குடிவாங்க.” என்றார். (ங)

செந்துவர்ப்பவளவாயாற்கவிரிதழ்சிதைந்துகாட்டப்
பைந்தளிர்ப்பதத்தாற்பூத்தபங்கயம்பயத்தானிற்ப

வந்தளிர்வளைக்கைநோக்கிக்காந்தணித்தடவிசார
நந்தினங்களங்கண்டேங்கிவிளர்ப்புறுநலத்தினின்றான்.

(இ - ள்.) செந்நிறம் மேம்பட்ட பவளம்போலும் இதழ்களால் முண்முருக்க மலர் இதழ்களவிழ்ந்து தோற்றவும், மெத்தென்னும் மாந்தளிர்நிறமமைந்த பாதங் களால் மலர்ந்த தாமரைமலர்கள் குளத்திலிருக்கவும், அழகுடன்தளிர்ந்த வளைமலணி ந்த கைகளைக்கண்டு காந்தண்மலர்கள் ஊரைவிட்டுக் காட்டிற்சேரவும், கண்டத்தை நோக்கி ஏக்கமுற்றுச் சங்கிள்தொகுதிகள் வெளுப்படையும் நன்மையுடனிருந்தனர்.

செந்நிறத்தின் விசேடத்தைக் குறிப்பிப்பான், “செந்துவர்” என்றும், முண்முரு க்கமலர்கள் இவளது இதழைப்பார்த்து வெட்கித் தமதிதழையலர்ந்தவுடன் சிதறின வென்பார், “பவளவாயாற்கவிரிதழ்சிதைந்துகாட்ட.” என்றும், மாந்தளிர்நின் அழ கமைந்த நிறம்வாய்ந்துள்ள பாதங்களைநோக்கித் தாமரைமலர்களைல்லாம் பயங்கொ ண்டனவென்னும் சிலைடைப்பொருள் விளங்க, “பைந்தளிர்ப்பதந்தாற்பங்கயம்பயத் தானிற்ப.” என்றும், காந்தண்மலர்கள் காட்டில்விகசித்திருக்கு மியல்புவிளக்கக் கற் பனையாய், “அந்தளிர்வளைக்கைநோக்கிக்காந்தணித்தடவிசார.” என்றும், கண்டத் தின் திரட்சிக்குவமிக்கும் சங்குகள் இவள்கண்டத்தின் நிறத்திற்கேக்கமுற்று வெளு த்துப்போயின வென்பார், “நந்தினங்களங்கண்டேங்கிவிளர்ப்புறுநலத்தினின்றான்.” என்றும் கூறினர். எனவே முண்முருக்கமலரிதழ்களினும் மேம்பட்ட செந்நிறமு டைய பாதங்களென்பதும், காந்தண்மலர்களைப் பார்க்கினும் மேம்பட்ட இயல்புடைய கைகளென்பதும், சங்குகளின் திரட்சியினும் மேம்பட்ட திரட்சியுடைய கண்டமெ ன்பதும் கருத்து.

(ச)

அனையதோரழகின் மிக்காளகலிகையிருந்தகாலைப்
புனைமலர்த்தருவினீழற்பொன்னகர்புரக்கும்புத்தேள்
வனைகழற்கமலபீடத்தந்தணன்மருங்குசார்த்தான்
கனைவரிச்சுரும்பரோதிக்கனங்குழையவளைக்கண்டான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய நிகரற்ற அழகமைந்தவளாய் அகலிகை யென்பவளிரு ந்த காலத்தில், அலங்காரம்வாய்ந்த மலர்களையுடைய கற்பகவிருட்சத்தி னீழலிலிரு ந்து தேவலோகத்தைப் பரிபாலிக்கும் இந்திரன், வீரக்கழலணிந்து தாமரையாதன த்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமனிடத்தடைந்தனன், அவன் வரிகளையுடைத்தாய் ரீங்காரம் செய்கின்ற வண்டிகளுலாவும் கூந்தலையும் பொற்குண்டலத்தையும்படைத்த அவ் வகலிகையைப் பார்த்தான், எ - று.

(ஊ)

கண்டகண்டிருப்பலாற்றுகனங்குழையவளைநோக்கிக்
கொண்டகண்ணிரண்டும்போதாவென்பதுகுணியாதின்றான்
மண்டமரங்கசாபங்குனிந்ததுமலர்ப்பூவாளி
கிண்டுகிளையாநின்றதியாவரேகிளத்தற்பாலார்.

(இ - ள்.) பொற்குண்டலமணிந்திருக்கும் அவ்வகலிகையைப் பார்த்த கண் களைத்திருப்பி வேறொன்றைப் பார்க்கவேலாதவனும் அவளைப் பார்த்துப் பார்த்து நாமுடைத்தாயிருக்கும் இரண்டிகண்கள் இவளழகைப் பார்ப்பதற்குப் பற்றாதென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான். உடனே விசேடித்த போர்புரிதற்குரிய மன்மதன் வில்

வளைந்ததும் அழகிய புட்பபாணங்கள் துளைத்து ஆக்கிரமித்ததும் எவர்களே கூறத் தக்கவர்கள். ஏ - று.

இந்திரனுக்கு இவ்வகலிகையினாலேயே ஆயிரங்கண்கள் நேர்ந்தமையின், “கொண்டகண்ணிரண்டும்போதா.” என்றனன். (சு)

வெண்ணெயம்பொருப்புச்சீறிவெந்தழலுருத்தாலென்ன
வண்ணநெக்குருகிச்சோர்ந்தான் மம்மர்நோய்க்களவையற்ற
னுண்ணிறையுருவவாட்கட்புலோமசையுருவநோக்கி
யெண்ணுதோறிவருக்கன்னாள் பகல்விளக்கென்னலானாள்.

(இ - ள்.) அழகிய வெண்ணெய்மலையைக் கோபித்துக் கொடிய அக்கினி எதிர்த்ததுபோல, மனம்நெக்குருகிச் சரீரச் சோர்வுற்றனன். அதனூல்விளைந்த துயர்ப்பிணிக்கு அளவில்லாதவனாயினன். தன்மனத்திற்கிசைந்தவளாய்க் காதளவோடிய வாள்போலும் கண்களைப்படைத்த இந்திராணியின் வடிவத்தைப்பார்த்து நினைக்கும்போதெல்லாம் இவ்வகலிகைக்கு அவ்வந்திராணி சூரியனொளிக்குமும் தீபத்தினொளியைப்போலாயினன். ஏ - று.

அன்றியும் பகல்விளக்கென்னலானாள் என்பதற்குப் பகற்காலத்தேற்றியதீபம்போன்றனன் என்னினுமாம். (ஏ)

உருத்ததுகாமவெந்தீயுயிர்த்துயிர்த்தொடுங்காநின்றான்
மருத்திளவாடையூர்ந்துவரவாமயக்கமுற்றான்
சுருத்துவேறியுவுவெறாய்க்கையறுகவலைகூர்ந்தான்
பொருத்துவாரெவரென்றெண்ணுவுளத்தொடும்புலம்புகொண்டான்.

(இ - ள்.) கொடிய காமாக்கினியானது கடுமையானமையின் பெருமூச்சுவிட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டு ஒங்கினான், வாசனையோடுகூடிய இளந்தென்றற்காற்றானது உலாவிய வீசுவீச மயக்கமடைந்தான், எண்ணமும் உணர்வும் வெவ்வேறுகிப் பரிசாரமற்ற துயரமேம்பட்டான், அவ்வகலிகையுடனே தன்னைச் சேர்ப்பிப்பவர்கள் எவர்களென்று தன்மனத்திற் சித்தித்துத் துக்கித்தான். ஏ - று. (அ)

ஆயதுகாலேநோக்கியருமறைக்கிழவன்செய்ய
செயசெங்கமலபாதஞ்சென்னிதாழ்த்திறைஞ்சினின்று
பாயரித்தடங்கட்செவ்வாய்ப்பணிமொழிக்குவவுக்கொங்கை
யாயிழையிவன்யாரென்னவினவின மரர்கோமான்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் இந்திரன் அரியவேதங்களை யுணர்ந்துள்ள பிரமனைப்பார்த்து, செப்பமாகிச் செங்கிறமுள்ள தாமரைமலர்போலும் அவனது திருவடிகளிற் றன்னுடைய முடி படியும்படி பணிந்து எதிரில்நின்று, செவ்வரியோடிய விசாலித்த கண்களையும் சிவந்த இதழையும் சூளிர்ந்தவசனங்களையும் திரண்டதனங்களையும் திருந்திய ஆபரணங்களையுமுடைய இப்பெண் யாரென்று வினாவினன். ஏ - று. (கூ)

பொன்னிறப்பொருட்டுப்பீடத்திசைமுகக்கடவுட்புத்தே
ளென்னிடைப்பிறந்தசெவ்வியிங்கிவனென்னலோடு
மின்னுயிர்த்தழல்வாய்கான் றுவிளங்கொளிபரப்பித்தெவ்வர்
செந்நிறக்குருதிமாந்துங்குவிசெம்மறிதனைச்செப்பும்.

(இ - ள்.) அப்போது பொன்வண்ணமுள்ள கொட்டையையுடைய தாமரை யாதனம்வாய்ந்த திசைமுகக்கடவுள்ளும் பிரமன், இவ்விடத்திருக்கும் இப்பெண் என்னிடத்துப்பவித்த புதல்வியென் றுரைத்தவுடனே, மின்வீசி அக்கினிப்பொறி களைக்கக்கி மிக்க பிரகாசம் பரவச்செய்து பகைவர்களுடைய செந்நிறமுள்ள உதிரத் தைக்குடிக்கும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் இவ்வாறுரைக்கின்றனன். எ - று.

பிரமனுக்குப் பாசமும் திருமாலுக்குச் சக்ரமும் உருத்திரமூர்த்திக்குச் சூல மும் ஏனைய ஆயுதங்களினும் எவ்வாறு முக்கியமோ அதுபோன்று இந்திரனுக்கு வச்சி ராயுதமே ஏனைய ஆயுதங்களின் மேம்பட்டதாகலின், “மின்னுயிர்த்தழல்வாய்கான்று விளங்கொளிபரப்பித்தெவ்வர் - செந்நிறக்குருதிமாந்துங்குவிசி.” என்றனர். (க0)

ஆடகப்பசும்பொன்னாட்டினரசிபலிருக்கைக்கேய்ப்ந்த
பாடுறுபணையினேங்குந்தாருவும்பணிலவாழ்வுந்
தேறெஞ்சிறப்பின்மிக்கதேனுவுந்திணிதோணன்கு
கோடுறுந்தவளப்பூட்கைக்குன்றமுங்குணித்தயாவும்.

(இ - ள்.) ஆடகமென்னும் பசும்பொன்மயமான தேவலோகத்தின் அரசாட் சித் தன்மைக்கவியைந்த பெருமையுள்ள கிளைகளுடன் வளர்ந்திருக்கும் கற்பகலிருட்ச மும் சங்கநிதியும் யாவராலும்தேதெற்குரிய பெருமித்தத்தில் விசேடித்த காமதேனுவும் வல்லபமுள்ள புயங்களும் நான்குதந்தங்களைப்படைத்த வெள்ளையானெய்னும் மலையு ம் ஆகிய இவையனைத்தும். எ - று.

பொன்வகைகளாகிய ஆடகம் கிளிச்சிறை சாதரூபம் சாம்பூர்தம் என்னும்நான் கனுள் முதலிலுள்ளது ஆடகமாகலின், “ஆடகப்பசும்பொன்னாடு.” என்றும், சங்க நிதி என்பது சங்கினுருவமான பொன்னாகலின், “பணிலவாழ்வு.” என்றும் கூறினர். திணிதோணன்கு எனக்கொண்டு சதுர்ப்புயங்களும் எனக்கூறினுமாம். என்னே? மா னிடவர்ச்சத்தினர்க் கமையாமையினென்க. (கக)

வேண்டுறுசிறப்பினீண்டியாவையும்விருப்பினீந்தாய்
மாண்டுறொடுநொள்வையுமாயுவுமவனப்புமீந்தாய்
யாண்டொருகுறையுமின்றியளித்தனையையொய்திற்
காண்டகுறையொன்றுண்டாலன்னதுகழற்கேட்டி.

(இ - ள்.) யாவராலும் விரும்புதற்கேற்ற சிறப்புடனே இவ்வகைகளைத்தை யும் விருப்பத்துடனே பாலித்தீர், அன்றியும் அடிக்கடி மரணபுறத வெகுகாலம் உயிர் பிழைத்திருக்கும் வாணனையும் அழகையும் பாலித்தீர், ஐயனே! அத்தேவலோகத் தில் யாதோர் குறைபாடுமின்றிப் பாலித்தீர், தேவரீர் காணத்தக்க மிக அற்பமாகிய ஓர் குறைபாடிருக்கின்றது, அதனை அடியேன் கூறக்கேட்பீராக. எ - று. (கஉ)

கோமுடியரசனில்லாவையமுங்குலவண்டார்க்குந்
தாமரைமலராவோடைக்கேணியுந்தயங்காநின்ற
சோமனையில்லாமுகங்குலுந்துரிசுநீத்த
காமருமகளிரில்லாவில்லமுங்கவினுண்டாமே.

(இ - ள்.) சிறப்புற்ற மகுடமணிந்த மன்னவனில்லாத உலகத்திற்கும், வண்டு களின் தொகுதிகளொலிக்கின்ற தாமரைமலர்கள் மலராத நீரோடைகளுக்கும், குளங்

களுக்கும், விளக்கமுள்ள சந்திரனில்லாத இருண்மூடிய இரவுக்கும், குற்றமகன்ற அழகில் விசேஷத்த மாதர்களில்லாத வீட்டிற்கும் அழகுண்டாகுமோ? எ - று. (க௩)

என்னுடையரசிற்கேய்தவிலங்கிழையலங்கலோதிக்க
கன்னிகையளிப்பின்னே கற்பகவாழ்க்கைவாழ்க்கை
யின்னிவட்புரிந்திலாயேலெறிகதிர்மணியொன்றில்லாப்
பன்னகமனையேனீ துபணியெனப்பணியாநின்றான்.

(இ - ள்.) அதுபோல எனதரசாட்சிக்கேற்ற விளக்கமுள்ள ஆபரணங்களும் மலர்மாலையணிந்திருக்கும் கூடந்தலுமுடைய இப்பெண்ணைக் கொடுத்தாலல்லவா, கற்பகவிரூட்சத்தினடியில் வாழ்கின்ற வாழ்க்கை வாழ்க்கையாகும், இப்போதே இப்பெண்ணை எனக்குக்கொடாவிடில், கிரணத்தைப்பரப்புகின்ற ஓர் மாணிக்கமணியையிழந்த சர்ப்பத்தை பொத்திருக்கின்றயான், செய்யவேண்டிய பணிவிடை இதுவென்று கட்டளையிடுவீராகவெனப் பிரமன் திருவடிகளில் நமஸ்கரித்தனன். எ - று. (க௪)

இவனெடுத்தாரைத்தமாற்றமிருசெவிப்புலத்துச்சாரத்
துவரிதழ்க்கமலக்கோயிற்றாயவனுரைப்பதானான்
கவரொளிமணித்தோள்வேந்தேயீங்கிவட்கருதிநோக்கி
யவலமுற்றழியேலிப்போதன்றெனவகற்றினான்.

(இ-ள்.) இவ்விரந்திரன் விரித்துக்கூறிய இவ்வார்த்தைகள் இரண்டுசெவிகளினுமடைந்தவுடனே, செவ்விதழ்களையுடைய தாமரையாதனமுள்ள பிரமன் கூறுகின்றனன். எல்லா ஒளிகளையும் கவர்ந்துகொள்ளத்தக்க இரத்தினமாலையணிந்த புயங்களையுடைய மன்னனே! இவ்விடத்துள்ள இவனைச் சிந்தித்துப் பார்த்துத் தயர்நுற்று வருந்தவேண்டாம், இவள் சித்திப்பது இப்போதல்லவென்று நீக்கினான். எ - று. ஆல் - அசை. (க௫)

நான்முகத்தொருவன்சொற்றவாசகநவ்விச்செவ்வி
மான்முகத்துருவவொள்வாளொத்துறமயக்கங்கொண்டான்
பான்மதிமுகத்தாண்மூரற்பவளவாய்நினையுந்தோறு
நான்முகப்பரவைகீழ்போயுணங்கினனுணங்குகேள்வி.

(இ - ள்.) சதுர்முகங்களுடைய பிரமன் கூறியவார்த்தை, அழகான செப்பமுடைய மாணினிடத்தில் ஊடுருவிப்பாய்கின்ற ஒளியுள்ள வாளாயுதத்தைப்போன்று கொடுமைவினைக்க மயக்கமெய்தினன். வெள்ளிய சந்திரனைப்போன்ற முகமுடைய அகலிகையின் தந்தங்களோடுகூடிய பலளம்போலும் வாயைச் சிந்திக்கும்போதெல்லாம், தான்கற்றிருக்கும் சாத்திரங்களென்கிற கடலானது கீழேதங்கிப்போக துட்பமான கேள்விகளைத்தும் மறந்தனன். எ - று.

மாதர்கள் காமம் நூற்கேள்விகளை மறக்கச்செய்யுமென்பதை யுணர்த்தியவாறறிக, (க௬)

கற்பகநாடுபோதற்கெழுந்தனன்கருத்துப்பின்போய்
நிற்புழிமறுகுமீருநெஞ்சொடுங்கவலுஞ்சோருங்
கொற்கொள்வேனெடுங்கட்டாராகுழித்துறக்குழைந்தசின்றை
யெற்கனலரக்கின்மார்தியுருகினனிமையோர்வேந்தன்.

சருக்கவட்டவவண.

பக்கம்.

படாற்றுகை.

க	சிறப்புப்பாயிரம் ...	...	...	...	கஉ
ரு	கைலைமான்மியச்சருக்கம்	...	...	...	எரு
உஎ	சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கம்...	...	...	...	கஉஎ
கூஅ	அயமுகிச்சருக்கம்	...	...	...	அஉ
கூஉ	மாயைச்சருக்கம்	...	...	...	கஉ
கூஎ	விபூதிமான்மியச்சருக்கம்	...	...	...	உ௦கூ
கருஎ	உருத்திராக்கமான்மியச்சருக்கம்	...	...	...	உருச
உசகூ	பஞ்சாக்கரமான்மியச்சருக்கம்	...	...	...	ககூஅ
உகூரு	சிவநாமமான்மியச்சருக்கம்	...	...	...	கஎச
கூசகூ	சிவவிரதமான்மியச்சருக்கம்	...	...	...	சககூ
ரு௦க	சிவபுண்ணியமான்மியச்சருக்கம்	...	...	...	சஉகூ
கூகூகூ	சிவபுராணமான்மியச்சருக்கம்	...	...	...	ருஎ
கூகூ௦	சிவத்துரோகிகளெய்தும்நரகவேதனைச்சருக்கம்	...	...	...	ரு௦ச

உசகூஎ

முகவுரை.

பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய கார்த்தபுராணச் சங்கரசங் கிதைச் சிவரகசியகண்டத்தின் ஏழாவது காண்டமாகிய இவ்வுபதேசகாண்டமானது, சைவசமயிகட்கு இன்றியமையாத அத்தியாவசியகமாய் அறிய வேண்டற்பாலனவாகிய திருவெண்ணீறு உருத்திராக்கம் திருவைந்தெழுத்து சிவநாமம் சிவபுண்ணியம் சிவபுராணச்சிரவணம் சிவபூசை என்னும் இவற்றின் மகிமைகளும், இவற்றிற் பத்தியற்றாராய் இடையூறுபுரிவோரடையும் நரகப்பிராப்தியும் நன்குவிளக்கலின், இந்நூற்செய்யுள்களின் பொருள் நன்குவிளங்குமாறு எளியநடையில் பொழிப்புரை எழுதவேண்டுமெனப் பெரியோர் பலர்கூறியபடி, அறிவிற்காலாச்சிறியேனும் ஓர் சிற்றுவாயெழுதிமுடித்தேன். இதனைக்கண்ணுறும் கற்றோர் பலரும் இந்நூலின் அருமையான விஷயங்களின்பொருட்டு அடியேனுரையையும் அங்கீகரித்தருள்வரெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நூலாசிரியர் சரித்திர சக்கரம்.

ஒளவைப்பிராட்டியார் “தெண்ணீர்வயற்றெண்டைநன்னாசான்றோருடைத்து” என்று தமது அமுதவாக்காலருள்பெற்ற மேன்மையடைந்துள்ள தொண்டைநாடென்னும் அரண்மனைக்கு அத்தாணிமண்டப்போலவிளங்கும் காஞ்சிமாநகரின் கண், சந்தேறக்குறைய ஆயிரத்தொருநூற்றுப் பனிரண்டுவருடங்கட்குமுன் திருக்கையபரம்பரைச் செங்குந்த மரபினரின் விசேட செல்வத்தினராய் வாழ்ந்திருந்த சிவானந்தமுதலியார் என்பவர், வைதிகசுத்தாத்வைத சைவசித்தாந்தத்தோர் ச்சியுடையவராய்ச் சிவபெருமானிடத்தும் அவரடியார்களிடத்தும் மெய்த்தொண்டு பூண்டொழுகித் தமதில்லறக்கிழத்தியாராகிய அமுதாம்பிகை என்னும் வனிதாசிரோமணியுடன்கூடி இல்லறவியல்வழுவாது நடாத்திவருங்காலத்தில், புத்திரப்பேறில்லாப் பெருங்குறையால் மனநொந்து ஓர்நாள் கண்வளருந்தருணத்து, கருதுறுமடியரைக் கைவிடாதாட்கொளுந் கருணைக்கடலாகிய கச்சியேகம்பர் அவர்களவற் காட்சியளித்து, “அன்பே! நீயாதுங்கவலைகொள்ளற்க, உனது மனைக்கருகில் ஓர் ஆலயம் சமைத்து, அதனுட் குகனைப் பிரதிஷ்டைசெய்து, சமீபத்தில் ஓர் தீர்த்தங்கண்டு, அத்தீர்த்தத்திற்குக் குகனேரி என்று பெயர்கூறி அதனால் அக்குகனை அபிஷேகித்தருச்சிப்பைபாயின், இன்னும் சின்னூனில் உனதபீஷ்டப்படி அரும்புத்திரப்பேறடைவாய், தீர்த்தமிகுமையார் பிறக்கும் அப்புத்திரனுக்கு அதன்பெயரையே பெயராகத்தரிக்கக்கடவாய்.” எனத் திருவாய்மலர்ந்து திருவுருக்கரந்தருளினார். அச்சொப்பனங்கண்டு ஆயிலுணர்ந்த சிவானந்தமுதலியார் பேராணந்தமுடையராய்த் தமது மனைவியாருடன் அச்சொப்பனத்தைக்கூறி வாழ்த்தவராகி, உடனே ஓர் சுபதினங்கொண்டு கச்சிக்கம்பர்கட்டளைப்படி அதிவிபவத்துடன் ஆலயமொன்றமைத்து, அதனுட் குகப்பெருமானைப் பிரதிஷ்டைசெய்து தீர்த்தங்கண்டு, அத்தீர்த்தத்தால் அப்பெருமானைத் தினமும் அபிஷேகித்துப்பூசித்துவந்தனர். அப்பூசாபலத்தால் அமுதாம்பிகையம்மையார் அரியதிருவயிற்றிற் கருவுதித்துத் தசதிங்களுக்கழிந்து, சுபக்கோள்களுச்சமாய் நல்லோரையமைந்த ஓர் சுபதினத்தில் தினகரோதயம்போன்று ஓராண்முழந்தை பிறந்தது. அஃதுணர்ந்த சிவானந்தமுதலியார் பரமானந்த முற்றவராய்ப் புத்திரோற்சவங் கொண்டாடி, சாதகசௌளாதி கிரியைகளைத்தும் முறைமைப்படி சிறப்பாய் நடாத்தி, பெருமான் கட்டளையிட்டவாறுகுகனேரியப்பன் எனநாமந்தரித்து, மாதாபிதாக்களிருவரும் அப்புத்திரரை வளர்ப்பிறைச்சந்திரனைப்போலவளர்த்துவருகையில், நான்காண்டுகள்கழித்து ஐந்தாவதாண்டில் அவருக்கு வித்தியாப்பியாசம் செய்வித்தனர். அப்போது “ஓருமையிற்றாங்கறந்தல்வியொருவர்க் - கெழுமைக்குமோம்புடைத்து.” என்னும் தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் திருவாக்கின்படி சுகல நீதிசாத்திரங்களும் பூர்வசன்மத் தொடர்ச்சியால் அதிவிரைவிலே ஐயந்திரிபறக் கற்றுத்தோர்ந்து, தந்தையார்மனதும் தேசிகர்மனதும் சந்தோஷிக்கும்படி செய்வித்தனர். அக்கால் கல்விக்கழகச்சிறுவர்கள் குகனேரியப்பன் எனக் கூறவறியாராய்க் கோனேரியப்பனைக் கூறி வந்தாராகலின், அவ்வாறே அப்பெயர் மருவிவழங்கியது. அப்பால் தமது நகரத்திலுள்ள ஆகிசைவரும் குமரகோட்டத்தருச்சகரும் குமாரக்கடவுளின் வரப்பிரசாதி யும் தமது குலகுருவுமாகிய ஸ்ரீ கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகளிடத்தில் சமயதீகை

பெற்றுக்கொண்டு, தென்மொழியில் தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களையும் வடமொழியில் இதுகாசுபுராணங்களையும் அவ்வவற்றிற்குரிய கருவிதூல்களுடன் கற்று உபயகலாநிதியாயோக்கினார்.

பின்பு சின்னாட்சென்றபின் விசேஷதிகைத் பெற்றுக்கொண்டு, சைவசமயிகளுக்கு இன்றியமையாச்சிறப்பிவாகிய சித்தாந்ததூல்களின்றேர்ந்து, உடனே சிவபூசை எழுந்தருளச் செய்துகொண்டு, அச்சிவபூசையினும் அன்பு அருள் அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களினும் மேம்பட்டவராய்த் தமது பிதாவின் ஆன்மார்த்தமாகிய குகப் பெருமான் ஆலயத்திற்கு நித்திய ஸநமித்திகைகளும் பிரமோற்சவமும் சிறப்பாக நடாத்திவந்தனர். ஓர்வருடம் அப்பிரமோற்சவகாலத்தில் அக்குகப்பெருமான் கோயிலினின் மெழுத்தருளுஞ்சமயத்தில் எக்குமிருள்மூட ஆகாயமுழுது மேகங்கள்கவிந்து மழைபெய்யத்தொடங்கியது. அதுகண்ட குகனேரியப்ப நாவலர்,

“கார்க்குமழைக்குங்கவலெங்கடுஞ்சிறையார்
குர்க்குடைந்தநின்னைச்சகத்திருத்தி—பூர்க்குள்விநிங்
கந்தன்விழாவைக்கருதாதுபெய்வித்த
லந்தமோவாகண்டலா.”

என்னும் ஓர் வெண்பா உரைத்தவளவில் அம்மேகங்களுக்களிபனாகிய இந்திரனானருயால் அவைகள்விலகி அச்சமயம் பெய்யாது நின்றன. அப்பால் அவ்வுற்சவத்தை அந்நிபவமாக நடாத்தி முடித்துக்களிகூர்ந்தனர். அதன்பின் சின்னாள் கழித்து நிருவாணதிகையும்கொண்டு, சிவாகமங்களிருபத்தெட்டனையும் நன்குணர்ந்து அவற்றினுண்மைப்பொருள்களைச் சிவபிரான் திருவருள்காட்டத்தெளிந்து, எப்பொழுதும் சிவத்தியானபராயத்தமதாசிரியர்சந்நிதியில் அணுகத்தொண்டராகி அமைந்திருந்தனர். அப்பொழுது அவரதாசிரியராகிய ஸ்ரீகச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் குமாரர்கடவுள் “திடகசக்கரச்செம்முகமைந்துளான்” என்றுசொப்பனத்தில் அடியெடுத்துக்கொடுக்க, மகாபுராணங்கள் பதினெட்டனுள் ஒன்றானகாந்தபுராணத்தின் உட்பிரிவாகியசனற்குமாரசங்கிதை சூதசங்கிதை பிரமசங்கிதை விண்ணசங்கிதைசங்கரசங்கிதை சூரசங்கிதை என்னும் ஆறு சங்கிதைகளில், சங்கரசங்கிதையின் பன்னிரண்டு காண்டங்களுள் ஒன்றாகிய சிவரகசியகாண்டத்தின்பிரிவுகளென்னும் ஏழுகாண்டங்களில், உற்பத்திகாண்டம் அசுரகாண்டம் மகேந்திரகாண்டம் யுத்தகாண்டம் தேவகாண்டம் தக்ஷகாண்டம் என்னும் ஆறுகாண்டங்களையும் பன்னிராயிரமென்னும் தொகையுள்ள தமிழ்ச்செய்யுட்களின்பாடிமுடித்து; எஞ்சினின்ற ஏழாவதுகாண்டமாகிய ஜீவ்வுபதேசகாண்டத்தை அவ்வாறே தமிழ்ச்செய்யுளிற்பாடிமுடிக்கும்படி தமது சீடராகிய குகனேரியப்ப நாவலருக்குக் கட்டளையிட்டனர். அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்ட நாவலர்பெருமான், நாம் இதுகாறும் ஓர்காவியமும் பாடியதில்லையே! முதல்தொடங்கும்போதே இம்மகாபுராணத்தின் ஓர்காண்டத்தைப் பாடும்படி நமதாசிரியர் கட்டளையிட்டனரே! நாம் எவ்வாறுபாடிமுடிப்போம்? என்று சிந்தித்துக்கொண்டு குகப்பெருமான் சந்நிதானத்துட்சென்று அவர்திருவடியில்தண்டாகாரமாய்விழுந்து, “எமதாண்டவரே! அடியேன் இதுகாறும் ஓர் காவியமும் பாடினதில்லை; தேவரீர் எனதாசிரியருக்கு அடியெடுத்துக்கொடுத்ததுபோல எனக்குக்கொடுத்து அருள்வாக்களித்தால் அவராக்கினைப்படிபாடிமுடிக்கின்றேன்.” என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். உடனே குகப்பெருமான், “சூழ்விவெண்பிறை” என்றசரீரியாய் அடியெடுத்துக்கொடுத்தருளினர். அஃதுணர்ந்த நாவலர்கோள் அவ்வார்த்தையையே முதலடியின் முதன்மொழியாகக்

கொண்டு, “குழவிவெண்பிறைமலைச்சியோற்குணித்தமாதவத்தின்.” என்று தொடங்கித் தமிழ்நாடு தழைத்தோங்குமாறு நவரசாலங்காரமும் சொற்சுவையும் பொருட்பொலிவும் விளங்குகின்ற நாலாயிரத்து மூன்றுநூற்றாற்பத்தெட்டுச்செய்யுட்களாற் பாடிமுடித்து, தமதாசிரியர்கட்டளைப்படி அந்நகரத்திலுள்ள குமரகோட்டத்துச் சுப்பிரமணியக்கடவுள்சந்நிதியில் வேதாகமபண்டிதர்களும் புராணவிற்பன்னர்களும் பிறரும் சிரவணித் தானந்தமுறும்படி அரங்கேற்றி முடித்தனர். அக்காலவண்வந்திருந்த அவரதாசிரியர் பெருங்களிகூர்ந்து,

“அன்றாழிநின்றதித்தவாரமுதையொப்பிவெர்
பொன்றமைக்கேயதுவாம்புத்திரினை—தொன்ற
வகுநேரிற்றருவெனலொக்குமலால்வேறென்
குக்கனரிநாவலனாற்கு.”

என்றோர் வெண்பாவைக்கூறி யாசீர்வதித்தனர். அதன்பின் நாவலர்பெருமான் அநேககாலம் அவ்வவ்வமையங்களுக்கேற்ப அளவிற்றந்த அற்புதப்பாக்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தனர். சிலநாட்சென்று தணிகாசலக்கடவுளின் தரிசனூர்த்தமாய்வந்தபோது, அச்சந்நிதியிலிருந்தோருட்சீலர், இவர்தான் உபதேசகாண்டமியற்றிய குக்கனரியப்பநாவலரென்றுணர்ந்து இவரருகில்வந்து, “புலவரேமே! தணிகாசலக்கடவுளின்மீது ஒர்துதி திருவாய்மலரவேண்டும், அப்பாடல் பின்முடுகு வெண்பாவாயிருக்கவேண்டும், அவ்வெண்பாவில் “அம்பிறை” என்றபதம் மூன்றிடங்களில் அடுத்தவரல்வேண்டும், அதில் தணிகாசலபதிபெயரும் வள்ளிநாயகியார் சிறப்பும் அமையவேண்டும், இவையனைத்துமமைந்த அப்பாடல் பாங்கிதலைவற்குணர்த்தலென்னுந்துறையாய் முடியவேண்டும்.” என்றார்கள். அதுகேட்ட புலவர்பெருமான் உடனே தொடங்கி,

“அம்பிறைக்குமைந்துமலரம்பிறைக்குகொந்துமிக
வம்பிறைக்குக்கண்ணாட்கருள்புரிவாய்—நம்புதணி
கைக்கிரிக்குளுற்றசித்ரகச்சுடைத்தனக்குறத்தி
யைக்களித்திணைத்தவத்தனே.”

எனப்பாடிமுடித்தனர். இவ்வாறே எண்ணிறந்தபாக்களைச் சாதாரியமாகவும் அற்புதமாகவும் பாடிக்கொண்டிருந்து சிவனடிக்கன்புழுண்டொழுங்கிய தவப்பேற்றால் அப்பெருமான் திருவடிமீழலில் இரண்டறக்கலந்தனர். இந்நூலை மூலபாடமாக அச்சிட்டபோது அன்றோர்க்கிச்சரித்திரவிரிவு கிடைக்காமையின் ஒருவாறு சுருக்கி எழுதினர்போலும். இக்கால் இவ்விரிவு திருச்சேய்ஞலூர்-நாவினான் மழுவெடுத்த ஞானப் பிரகாசதேசிகர் ஆதினத்தருளொருவராய்ச் சற்றேறக்குறைய நூறுவருடங்கட்குமுன்னிருந்த காஞ்சிமாநகர் பிள்ளையார்பாளையம் முத்தமிழ்ச்சூரி, வீரபத்திரதேசிகராலெழுதப்பட்டிருந்துகிடைத்தது.

